NAZIONALE VITT. EMANUELE
68
12 G
3

IV
2
A
5-9-7.3-

,26.5.26.

EPISTO LAEHE ROIDVM NO VISSIME RECO-

GNITAE APTISSI-
MISQVE FIGVRIS
EXCVLTE.

COMMENTANTIBVS
VOLSCO, VBERTINO ET
ASCENSIO. NECNON
IN SAPPHO ET IBIN
DOMITIO, EODEMQVE
ASCENSIO VIRIS
DOCTISSI
MIS.

ADDITO ELEGANTI INDI-
no nonimr excogitato quod
omnes cum fabulas
tum hiſtorias et
queq; digna
cognitu
ſecun
dũ
alphabeti ordi-
nem per opti-
me demõ
ſtrat.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

EPISTOLARVM INDICIVM

A
Acontius Cydippe a tergo car. ciiij
Ariadna Theſeo a fronte lvi
B
Bryſeis Achilli a fronte xvi
C
Canace Machareo a fronte ix
Cydippe a Acontio a fronte cx
D
Deianira Herculi a tergo xlix
Dido Æneę a fronte xxxix
H
Helena Paridi a fronte lxxxvij
Hermione Oreſti a tergo xlv
Hero, Leandro a fronte xcix
Hypermneſtra Lino a tergo lxxv
Hypſipyle Iaſoni a tergo xxxij
L
Laodomeia Proteſilao a tergo car. lxx
Leander Heroni a tergo xciij
M
Medea Iaſoni a fronte lxiiij
O
Oenone Paridi a tergo xxvij
P
Paris Helenę a tergo lxxix
Penelope Vlyſſi a fronte car. pma
Phędra Hyppolito xxi
Philis Demophoonti a tergo ix
S
Sappho phaoni a fronte cxij
T
Tractatus in Ibin a fronte xix



P. Ouidij Naſonis Sulmonenſis Heroides.

Penelope Vlyſſi.

HAnc tua Penelope lento tibi mittit Vlyſſes.
Nil mihi reſcribas, attamen ipſe veni.

POST euerſam Troiā Grecorum principes phrygijs opibus ditati, cum in patriam nauigarent, ſęſę Mineruę idignatione, vt Homerus ſcribit, alij ſunt vaſtiſſimis procellis obruti, alij turpiter occubuerūt. Pauci, cum diutius erraſſent, vix dierum euaſerunt excidium. Aiax Oilei Locrenſium dux in ſcopulis euboicis fulminatus demergitur. Agamēnon vix lares ſalutarat, cum nephandę vxoris Clytemneſtrę dolis ab Aegyſto incautus excipitur, et obtruncatur. Idomeneus e Creta inſula deiectus, ad Salentinos Italię populos fugit. Diomedes a ſuis minime exceptus in Italiam nauigauit. Menelaum, vt tradit Herodotus, ut a rege Protheo Helenam vxorem repeteret, in Ægiptum oportuit cum ſummo diſcrimine traijcere. Vlyſſ. Laertis filius ex autolyca magnanimi autolyci filia decennio vaſtiſſimis iactatus procellis errauit. ſocios, quoſuam ſolis boues aſſumpſerant, oēs amiſit. Ipſe anno decimo ab alcinoo phęacum rege naui ē multis muneribus donatus cū diſcederet, vi tempeſtatis iterum deprehenſus ſolus et mendico ſimilis Ithacam appulit, quod Homero ad odyſſeam ſcribendam lucidentam materiam exhibuit, apud quem Penelope Icari et Polycaſtes filia ē Vlyſsis vxor inter laſciuiſſimā procorum turbam, qui ex varijs inſulis in Vlyſsis regiam confluxerant, ſumma obſeruantia in coniugali fide perſiſtit, mariti viginti annorum peregre acceſſum ſępius queritur. Exiſtimabat enim non iactari erroribus, ſed aut occubuiſſe aut ſuorum ē patrię oblitū, aut puellarum complexibus, aut aliqua orbis regione ocioſe ceſſare. Ex hoc Ouidius omnē eſt commentatus epiſtolam ſuā. Ex Homero Penelopē formet., Solicita.n. de abſēte marito querit, ē ad redeundum inuitat.

PENELOPE TVA, quę tibi hactenus in tanta procorum turba pudice vixit, et coniugalem thorum ſine labe ſeruauit. Mittit tibi, poeticum eſt, ad te dicet orator. Tibi lento, qui deſes es, et noſtro amore frigeſcis, nec tuorum deſiderio moueris. Nil mihi reſcribas, epiſtolę propoſitum eſt. Mihi quę te expecto, non litteras. Attamen, ſed. Ipſe, q annos viginti abſens fuiſti. Troia iacet, Indicat facile fore quod propoſuit; poteſt enim redire. VOLS.

HANC TVA Penelope, Quodcūq; opus legendum proponitur, quāuis facillimum, ignorato argumēto, vt ſit difficile, neceſſe eſt. quamobrem cum officio profeſſionis meę multa enarrare et interpretari contigerit, id in primis ſemper laborandum putaui, vt in legendis auctoribus argumentum pateret, deinde ſi quę aut in verbis, aut in ſenſu obſcuriora eſſent, diligenter explanarem, vt non mihi, quemadmodum multi inani gloria adducti, ſed alijs interpretari viderer, et in nullius manus ſcripta mea peruenirent, qui ex labore meo fructum non perciperent, quod quidem cum hactenus me aſſecutum ſperem, dabo operam, vt in futurum multo magis id fiat, non tamen vſq; ſuperfluum laborem occupare placet. VBER.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Nam vt Fab. v. lib. inſtitutionum oratoriarū inquit, Perſequi qdem ꝙ quiſq; vnquam vel ꝯtemptiſſimorum hominum dixerit, aut nimię miſerię, aut inanis iactantię eſt, et detinet, atq; obruit ingenia melius aliis vacatura. Nam qui omnes etiam indignas lectione ſchedas excudit, anilibus quoq; fabulis accōmodare operam pōt. Atqui pleni ſunt eiuſmodi impedimentis grāmaticorum commentarii, vix ipſis, qui compoſuerunt ſatis noti. Hęc Quint. Quiobrem cum in argumentis ſingularum epiſtolarum enarrandis, tum in cęteris exponendis mediocritatem ſequemur, ita vt neq; lectorem faſtidio afficiam, nec tñ quicquā in his noſtris enarrationibus deſideret, quod in hoc opere cognitione dignum videatur. Perſequar tñ etiam minutiora qdam, quę nō ſolum ab eruditis volo nr̄a legi, ſed multo magis ab his, q erudiri volūt, qbus oīa plana et apta placent. Nō.n. ad oſtentationem, ſed ad vtilitatē nr̄a edimus. et quēadmodū pecunię, ita operę beneficiū indigentibus pſtandū eſt, ē id qdem liberaliter. Sunt enim qui, vt videantur doctiores, non vt interpretationes, ſed ęnigmata proferant, quos cum ſua ambitione et oſtentatione relinquimus, quo plus odii ſibi quā fauoris comparant. Ego cum intelligam interpretem oportere eſſe quaſi lumen eorum, quę interpretantur, ē cū omnes non potuerint multa, aut audiſſe, aut vidiſſe, non exiſtimabo mihi turpe, ſi vt pueris proponi debet in ſcholis hoc opus, ita a me declaratum fuerit, quod idem de pleriſq; aliis deo mihi aſpirante breui me facturum ſpero. Sed nunc ad inſtituta pgamus. Poſtquam igitur titulum operis viderimus et qualitatem carminis, et intentionem ſcribentis, ad argumentum et textus expoſitionem veniemus. Repetetur autem paulo altius primę epiſtolę argumentum; quoniā ex eo aliarum complurium epiſtolarum argumenta pendent, in quibus poſtea eam ob cauſam erimus breuiores. Titulus operis eſt. P. Ouidii Naſonis poetę ſulmonenſis heroidum liber. Primus autem nō addimus, ꝙ plurimis placet vnum tantummodo eſſe librum, quam in epiſtolas diuidatur et non in libros. In codice tamen meo vetuſtiſſimo reperi diſtinctionem librorum, quod qdem licet numero epiſtolarum conſtet, ita fieri potuit, ſicut in epiſtolis, quas in ponto ſcripſit, quę in libros plurimos diuiduntur. et Iuuena. Satirę licet ſeparatas habeant ſententias, librorum tamen numerū habent. Inueni igitur in codice meo vetuſtiſſimo hoc opus diuiſum in libros. v. Quorum primus incipit. Hanc tua Penelope. Secundus. Littora theſſalię. Tertius. Si qua tamen cęcis. Quartus. Mittit hypermneſtra. Quintus et vltimus. Mittit abydenus. Sed in hoc nolim tamen eſſe contentioſus, aut pertinax. Epiſtolę ſunt numero viginti, quas heroidum appellant. quoniam licet aliquot ex eis a viris ſcribantur. maxima tamen ex parte ſunt clararū, et illu. mulierum, quas heroidas appellant. Ouidius libro ii. triſtium. Prima locum ſanctas heroidas inter heres. Maſculinum eſt heros, qui et Semideus dicitur et vir fortis, et virtute eminens, plus homine habens. Fęmininum vero ſub forma patronymica dicitur herois, et heroine. Ouidius autem ſe non ſolum ſcripſiſſe has, ſed et alias, quas non ſolum in hoc volumine commemorat trium annorum ad Macrum. Carmen autem elegiacum eſt exametrum et pentametrum. quod quidem et amoribus, et querelis, et miſeriis conuenit, ut Ora. in poetica oſtendit. Verſibus impariter iunctis querimonia primum. Mox etiam incluſa eſt voti ſententia compos. Quis tamen exiguos elegos emiſerit auctor. Grammatici certant. Genus autem orationis humile eſt, quia tali carmini conuenit, hoc eſt elegiaco, quod ut uidimus, exiguum appellauit Oratius. quanquam inter elegiaca Naſonis carmina hoc maxime et ſententiis quantum materia ipſa patitur, et verborum proprietate videtur aſſurgere. Materia vero eſt ethica, ideſt moralis, quia deſcribit varios virorum mulierumq; mores. Intentio poetę eſt, exercendo ingenium, et querendo famam, amoris affectus demonſtrare et oſtendere, quantum hi differant in mulieribus pudicis et impudicis, q̄ in aliis caſti amoris pietatem, in aliis libidinis et furoris incontinentiam probant. Itaque alię ad laudem et imitationem, alię ad libidinis et impudicitię deteſtationem memorantur. Sciendum autem eſt, quot amoris affectus in nullis Naſonis libris melius exprimuntur q̄ in his epiſtolis, in quibus artis amandi exercitationem oſtendit, ſicut ex orationibus Ciceronis, quicquid in arte dicendi traditur, optime percipitur. Sed iam argumentum enarremus, quod vt ſupra diximus paulo altius maioris declamationis gratia repetetur. Ad pelei Æaci filii et Thetidis nymphę eius vxoris nuptias, quę in Pelio Theſſalię monte celebratę ſunt, diis oībus ac deabus pręter diſcordiam inuitatis, illa indignata accūbentibus cum Ioue Iunone eius vxore, Pallade et venere, in medium earum coniecit pomum, in quo ſcriptum erat. Detur pulchriori. Cumq; vt eſt mulieribus opinio de pulchritudine ꝓpria audax et temeraria, quelibet earum ſe pulchriorem diceret, neq; Iuppiter vellet de hac re iudicare, ne aut vxorem, aut filias offenderet, eas remiſit ad Parim, qui educatus apud paſtorem, tunc armenta in Ida ſeruabat. A quo iuſſit eas petere huius contentionis iudicium et determinationem. Cum.n. Hecuba Priami uxor Paride grauida eſſet, ſomniauit ſe parere facem, quę totam Troiam incendio corriperet. Haruſpicum reſponſis et numinis oraculo Priamus cognouit oriturum ſibi filium ex Hecuba, qui patrię eſſet futurum incendium. Quare iuſſit vxori, vt quicquid pareret, interficeret. Illa, cum puerum, qui poſtea Paris dictus eſt, peperiſſet, materna pietate mota, non ſuſtinuit eum interficere, ſed falſa eius mortis ſimulatione decepto Priamo, iuſſit eum regiis paſtoribus tradi, qui puerum alerent. Itaq; vt paſtoris filius, aut vt alii volunt et ſeruus et famulus in pecorum et armentorum cuſtodiis nutritus eſt. Oenones nymphę coniugio vſus.

Ad hunc igit̃ in ideis vallibus armenta ſeruantem, cũ tres deę acceſſiſſe ſeorſum, cum eo queq; locuplę pollicitationibus, vt ſępe in iudicijs fit corrumpere tentauerunt. Nam Iuno, vt eſt deorum regina, diuitias et regna. Pallas gloriam, ſapientiam, et rerum omnium cognitionem. Venus autem voluptatem, et pulcherrimę in toto orbe terrarum mulieris vſum et poſſeſſionem promiſit. Quas auditas Paris iuſſit ante ſe nudas adeſſe, vt certius de earum pulchritudine iudicium afferre poſſet, et demũ Veneris promiſſis magis captus ꝓ ea ſententiam tulit. Poſt aliquantum temporis cũ agonale certamen illic celebraretur. Paris qui fortiſſimus erat, ad illud acceſſit, in quo cum omnes et etiam ipſum Hectora ſuperaret. Hector ira ſuccenſus conſtricto gladio tanquam paſtorem eũ eſſet interfecturus. Paris ſe eius germanum ꝯfeſſus eſt, quod vt Ser. ſcri. allatis crepũdijs probauit, cum adhuc ſub paſtoris habitu lateret. Sunt autem crepundia infantulorum ornamenta, recognitum igitur eſſe filium ſuum Priamus Paridez recepit in domum, tanquã tanto ipe functus eet fato et periculo, quod ex eo imminere audierat, qui mox aliquot nauibus ędificatis Spartam nauigauit, vbi cum a Menelao Agamẽnonis regis grecorum fratre hoſpitio exceptus fuiſſet, deinde ipſi Menelao ꝯtigiſſet in Cretam proficiſci, ille perfidus hoſpes Helenam Menelai vxorem Iouis ex Lęda filiam omnium mulierum ſpecioſiſſimaz, in amorem ſuũ ſolicitatam abduxit ad Troiam.

Alij volunt expugnata Sparte, ſiue Lacędemone (vtroq; enim nomine dicitur) Helenam, quã ei Venus promiſerat, a Paride abductam Herodo. dicit eam nunquam fuiſſe ductam ilium, licet fere omnes hiſtoriographi et poetę aliter ſentiant, et credant eam ad Troiam deductam, vt etiam Home. oſtendere videtur. Cum igitur ad eam repetẽdam legati ab agamennone et Menelao fruſtra ſępe miſſi fuiſſent. Agamẽnon et Menelaus tantaz iniuriam armis vindicare, et Helenam bello repetere decreuerunt. Itaq; cum ad hanc expeditionẽ ex vniuerſa grecia exercitum cogerent. Vlyſſes Penelopes admodum puellę, quam pauloante duxerat vxorem, et ex ea tantum ſuſceperat Telemachum filium, amore retentus, ne iret ad illud bellum, inſaniaz ſimulauit, iunctis enim diuerſi generis animalibus arabat, et ſalem ſeminabat, quã inſaniam Palamedes vir bello clarus, qui regis mandato delectum faciebat, detexit. Nam cũ arãti Vlyſſi obieciſſet Telemachum, ille ne filium lęderet, aratrum eleuauit, et ſuſpenſum aratrum vltra filium tranſtulit, ex quo cognitus non eſſe inſanus coactus eſt ad bellum troianum ire, vbi et Palamedis iniuriam vltus eſt, nã eum falſo proditionis crimine a grecis damnari, et lapidibus obrui, ẽ interfici fecit, mox in eo bello multa prudentię et ſolertię documenta exhibuit, quę ipſe apud Ouidium li. xiij. meta. commemorauit, quę in hoc loco vitandę prolixitatis gratia pretereo. Poſtremo eius opera factum eſt, vt Troia decimo tandem anno, poſtquam obſideri cęperat, caperetur, vnde et ab Homero. πολιπόρθος, ideſt vrbis populator dicitur, et cum in caſtris de armis Achillis inter ipſum et Aiacem Telamonium ortum eſſet certamen. Vlyſſes dicendi facundia ea obtinuit, mox euerſo Ilio et Aſtianacte Hectoris filio e turri precipitato, ne aliquis de ſanguine Hectoris ſupereſſet, acceptaq; parte prędę Troianę, cũ in patriam glorioſus victor reuerſurus mari ſe credidiſſet, longe contra votum ſuum ei accidit. Nam ventis tempeſtateq; actus multum diuq; errauit, et aliorum decem annorum ſpacio ad multa orbis terrarum loca delatus mores hominum multoꝝ vidit et vrbes, reliqua de eo dicuntur in fine epiſtolę. Cum igitur cęteris ducibus et militibus grecis, qui bello ſuper fuerant, domum reuerſis ſolus Vlyſſes non reuerteret, neq; Penelope eius vxor cauſam huius abſentię ſciret, ad eum ſcribit hanc epiſtolam, in qua caſtum et coniugalem amorem ſuum erga Vlyſſem oſtendit, et eum rogat vt nullam remittat per litteras reſponſionez, ſed ipſemet veniat. Adducit autem multas rationes, quibus probat eum debere venire. Probat. n. primum a commoditate, quia non amplius detineatur bello, quando Troia, propter quam ab fuerat, capta et euerſa ſit. Deinde ab honeſtate et equitate, quia cum cęteri viri domum reuerſi vxores ſuas pręſentia ſua conſolentur, et rerum geſtaruz narratione detineantur, ipſe ſolus maritali deſit officio, pręſertim cum ipſa, vt refert, perpetuum coniugalem amorem in eum ſeruauerit. Oſtendit enim ſe neq; alijs inſtante patre nubere voluiſſe, et ſemper fuiſſe ſolicitam de periculis Vlyſſis, quod eſt pię, et fidelis coniugis argumentum. Poſtremo ꝙ Vlyſſes debeat domum reuerti, arguit Penelope ab eius vtilitate, quia eo abſente eius bona dilapidentur et diſſipentur, cum neq; ipſa, vt pote mulier neque Telemachus admodum puer, neq; laertes eius pater ſenio confectus ea tueri poſſint. Commemorat autem ei pręcipue ſenium patris, et Telemachi filij teneram ętatem, vt ſi eum vxoris amor curaq; non reducat, moueat ſaltem filialis paternusq; affectus, ſic ergo inquit. Hanc tua Penelope. Senſus eſt. O Vlyſſe Penelope vxor tua mittit hanc epiſtolam, nolo autem mihi reſcribas aliquid, ſed tu ipſe venias. Hanc, ideſt epiſtolam. Tibi lento, ideſt tardo. Tua, ſubaudi vxor, nam in nominibus proprijs de genitiuis pronominum relatiuorum vel demonſtratiuorum, et in pro nominibus poſſeſſiuis ſępe filiorum, vxorum, maritorum, ſeruorumq; nomina ſubaudiuntur. Virgi. Hectoris Andromache, ſcilicet vxor Cice. in epiſtolis Ser. tuus, ſcilicet filius. Teren. Video forte huius Birrhiam, ſubaudi ſeruum, et notanda eſt hęc regula. Mittit, de ſe tanquã de tertia perſona dicit, cum ſequenti verſu in prima perſona loquatur, dicit enim. Nil mihi reſcribas, ideſt non remittas mihi reſponſum ꝑ lr̃as ſed tu ipſe veni. Ipſe hoc loco demonſtratiue ponit, nã licet per eclipſim ꝑ ſe ꝓferat, tñ ſubauditur tu, et habet teſte Priſci. ſignificationem eius pronominis, quod ſubaudit. ſ. tu eſt demonſtratiuum.

IODOCI BADII ASCENSII FAMI liaris explanatio Heroidum Ouidij, et eorum preſertim que adhuc lucis egere viſa ſunt elucidatio.

ASCENSIUS

HANC Tua Penelope. Quãq̃ nullus eſt in epiſtolis. Ordo tamen videt poeta hanc Penelopes epiſtolã, nõ ab re primam poſuiſſe. Quippe q ab heroidum decantatiſſima miſſa fingit, ab ea videlicet, cuius maritus poetarum principi Homero vigintiquattuor librorum vberem prebuit materiam Et cum in toto opere totus ſit ingenioſus poeta, tamen vt Liuius in concionibus, ita hic in epiſtolis proſcribentiũ, hoc eſt quos ſcribẽtes inducit, capax, et ingenio argutias nunc contrahit, nunc dilatat, vt ſuis locis pro opportunitate, et captu noſtro declarabimus. Verum quia intentionem poete in preambulis diximus, et argumentum modo expoſitum eſt, pro veteri inſtituto noſtro inerudite pubi pauca, que grammaticen concernunt, prelibabimus. Meminerit ergo tirunculus in ſingulis verbis poete, in quibus ſurdaſtri nihil boni concentus perſpiciunt, nihilq; ſalis atq; leporis ſapiunt, eſſe ſuam venuſtatatem et ſententiarum vim. Diſcat ergo in primo vocabulo decora breuitate, que nihil obſcuritatis habeat vti, ea videlicet reſecando, que ſuperflua videntur, eo q intellectu facillima ſunt. Cuiuſmodi ſunt locutiones ſequentes. Ventum eſt ad veſte ſubaudi ſed non eloquere edes, aut templum. Quarto Kalendas Iulias, ſubaudi die ante. Triduo ante diui Baptiſte, ſubaudi natalem, aut diem feſtum. Paucis rem aperiam, ſubaudi verbis. Teſtificantur his, ſubaudi litteris. Hanc igitur tibi mittit, ſubaudi epiſtolam. Neq; tamen opus eſt vt adijcias. Et quia hic hec hoc et eorum aduerbia ad primam perſonam pertinent, idem eſt hanc mittit ac ſi dicat, ego eam mitto. Secundo annotet, quia pronomina habent emphaſim et vim ſuam. Semper. n. vberius demonſtramus, aut referrimus quã poſſumus proprius vocabulis eloqui. Non capit me puer, dicam iterum. Si dixerit. Penelope mitti tibi epiſtolam, non tantum dixerit quantum tibi dicit, mittit hanc, quaſi dicat, que tue ſaluti conſulit que te ad fidiſſimam coniugem vocat poſt tacitos errores, que miſerias noſtras exponit, que me tuam probat. Vnde addit tua, in quo mira quoq; emphaſis eſt, quaſi dicat, que inter tot procos, ideſt procaciter et improbe coniugium meum petentes, et animo & corpore tua permanſi, fida tibi amica tibi &c. Tertio q ſicut genitiui non reguntur a proprijs, niſi per intellectionem appellatiui, vt Dei phebe glauci, ſubaudi filia, ita nec pronomina poſſeſſiua, que pro genitiuis ponũtur primitiuis nunc abſolutis non iunguntur proprijs niſi per ſubintellectionem appellatiuorum, vt tua Penelope, ſubaudi vxor aut coniunx. Quarto, propria nomina greca ſolere apud doctos ſuam declinationem ſeruare, licet multa in noſtram migraſſe legantur, vt hec Penelope huius penelopes. Nam penelopa inſuetum eſſet. Reperitur tamen Helene et Helena, Lede et leda &c. Quinto, epitheta, ideſt adiectiua proprietatem (vt notis loquar) importantia eſſe attribuenda pro negocijs et locis. Quia ergo nihil amanti magis alienum q̃ lentum eſſe et ſegnem. (Nam vt hic dicitur. Res eſt ſollicita plena timoris amor) ideo bene dicit.

Lento tibi quaſi dicat, flaccido et tepido in amore viro, cum ſim tam ſtrenua coniunx vt etiam noctes tibi impendam reficiendo videlicet telam, et ita illudendo procos. Sexto, q Vlyxes ſecundum grecam deductionem deberet ſcribi oliſſes, aut odiſſes, ſcribit enim grece odyſſeus, ſed eus ſepe in es longum mutatur, vt achilleus achilles nereus neres, orpheus orphes. Vnde volunt orphi in datiuo dictum in bucco. orphi caliopea, ſed neſcio quo errore pro os ſcribitur nunc. v. et pro d l et pro ſſ, x cum tamen ſunt qui ſcribant oliſſes, et multi qui vlyxes. Nos vero quia ita plures ſcribunt fere vlixes ſcripſimus, habet autem in vocatiuo etiam vlixe, tunc preſertim cum s crebro poneretur, vt apud Cicero. in carmine de syrenum cantu apud Homerum. O decus argolicum quin puppim flectis Vlyxe, hic autem reperiri Vlyxes forte, ne eſſet illepidus concurſus. Penelope Vlyxe.

Nil mihi reſcribas, occurrit reſponſioni per antipophoram, poſſet enim reſpondere ſi ad me ſcribis coniunx, reſcribam ad te, atque ita tecum paria fecero, ad quod [illegible] ipſa. Nil mihi reſcribas, ideſt nolo quicquam reſcribas ad me. Dicat igitur, non petis certior fieri de me quo circa addit, tamen ideſt licet nolim reſcriptum, volo tamen noua de te, veni igitur, dicat mittam ex meis, qui eloquantur, quod excludit dicens. Ipſe quod eſt tu, quaſi dicat in propria perſona. Habet enim emphaſim pronomen ipſe, et excludit inferiores perſonas, vt Ione miſſus ab ipſo, quaſi dicat, ab eo qui ſummus eſt, et non ab inferiore. Rex ipſe me ſemper in oculis habet &c. Habet tamen decenter officium trium perſonarum. Prime, vt et ipſum.

Ludere, que vellem calamo permiſit agreſti, ipſum ideſt me, ipſe, ignotus, egens lybie deſerta peragro. Ipſe, ideſt ego. Secunde vt hic. Ipſe veni. et. vi. eneidos. Ipſa canas. Tertie, vt eiuſdem tertio. Ipſe canat &c. Ordo raro a nobis ponetur, quia cum binis fere verſibus compleatur ſententia, facile eſt eum conſequi, in elegiacis preſertim, quorum ſtilus facilior eſt. Vltimo tamen hoc loco notabis, quia ſecundum Vallam indifferenter fere dicimus, nil reſcribas, nil reſcribes, nil reſcribe, et nil reſcripſeris, et ideo diuerſos modos coniungit poeta dicens. Nil mihi reſcribes, attamen ipſe veni. Niſi longior fierem, dicerem tamen a Seruio exponi aliquando pro tandem, et ſic erit ſenſus. Nil reſcribas, ſed tandem ipſe veni, aut exponendo more conſueto contextus eſt. Nil reſcribas, ideſt nolo quicquam ad me ſcribas, ſed tamen licet id nolo, ipſe veni, quia te plusquam litteras tuas deſidero.

Troia,iacet certe Danais inuiſa puellis,
Vix Priamus tanti totaq; Troia fuit.
O vtinã tũc cum Lacedęmona claſſe petebat,

VOLS. NAM Troia iacet. Diruta eſt,elegãtius Vir.itam exprimit cũ dicit.Et campos,vbi troia fuit. Dicta eſt Troia a Troe rege Erichtonij et Callirhoes Scamandri filio,antea teucria a teucro,et Dardania a Dardano dicebat. Inuiſa,odioſa,eſt.n.inuidere odiſſe,qd ꝫ votũ nimiũ videmus. Danais puellis heroidibus gręcis a Danao. Strabo teſtaẽ danaos nũcupatos. Vix priamus tãti.Ingerit ſuſpitiões, dubitat Vlyſſem iõlentum eſſe,ne pegrino amore teneaẽ,dum ſtaret Troia inqt,et Priamus viueret,vix fieri potuit, qn in pṫiam nauigaretis.Gręci.n.lõga obſidione fatigati de reditu sępius cogitarunt,qd in Iliade Home.vẽ exprimere.Diomede referẽte,ſi oẽs gręci abſcedant,ego et Sthelenus ſoli in obſidione perſiſtemus. O vtinã.Precatur in Paridem cũ hac poetica exclamatione,qui cũ Helena rapuit,tantorum malorũ ꝑbuit cãm. Lacedęmona.Lacedęmon peloponneſi vrbs Menelai regia nuncupata a lacedęmone iouis filio ex thaygete athlãtis et pliones.

VBER. TROIA. Adducit rõnẽ,quare Vlyſſes debeat,et poſſit venire.Dicit.n.Troia pp quã domo diſceſſerat eſſe euerſam.Troia ẽt cũ regio ſit Aſię, in qua erat iliũ vrbs,quã gręci euerterũt,poniẽ tñ interdũ ꝓ vrbe,vt Vir.Oẽmq; reuerti.Per Troiã, et hic Troia.i.Iliũ vrbs Troię. Iacet diruta eſt, et ſolo ęq̃ta ſicut.n.vrbes cũ ędificanẽ,aut florent, dicunẽ ſtare,aut ſurgere,vt Virg.Surgentẽq; nouę carthaginis arcẽ,et idẽ.Troiaq; nunc ſtares,et Ouid. Iã ſtabant thebę.Ita cũ dirutę ſunt,dñr iacere et cadere Seruius ſulpitius ad Cice.Quę nunc ꝓſtrata et diruta añ oculos iacent.Virg.Cecidit q; ſupbum.iliũ.

Certe,diſtinguendũ eſt,vt nõ dicamus certe iacet ſed certe inuiſa.Non.n.neceſſe eſt affirmare Vlyſſi q; Troia iacet,qꝛ hoc ipſe optime ſciebat,q fuerat pſens,et vt dcm̃ eſt in argumento,fuerat ẽt ex magna pte auctor illius ruinę,dicit ergo certe.i. certe odio habita. Puellis danais.i.mulieribus gręcis, naꝫ danai a Danao rege dicunẽ, q añ pelasgi dicebanẽ,et argiui,qꝛ Danaus, vñ dicti ſunt, Argos habitauit.Puellis ãt dixit, non ſolum ſexum, ſꝫ ẽt ętatem ſignãs,qꝛ adoleſcentulę mulieres nuper nuptę moleſtius ferunt maritorũ abſentiã. Vix Priamus.Vix ſtultũ et ridiculũ eſt, q qdam ſic ordinãt,vix.s.iacere,vel vix inuiſa cuꝫ neuter ſenſus ꝓcedat,ſed ſic intelligaẽ.Priamus et tota troia vix meruit hoc odiũ gręcarũ mulieruꝫ.hoc eſt vt earũ mariti pp ipſum Priamũ et Troiã abeſſent, et cõſequenter haberentur odio. Priamus.Habet emphaſim hoc nomen ꝓpriuum.q.d.is magnus rex.

Tota troia.i.oẽs troiani, ꝯtinens pro contento.

Vix fuit tanti,vt per eius obſidionẽ tot viri gręci abeſſent,et ſic earũ vxores eam haberent inuiſaꝫ

O vtinã,O ad oẽs affectus ꝯuenit, vel miſeratiõnis,vel indignationis, iungiturq; vocatiuo,ntõ et accuſatiuo.Cic.O magna vis veritatis,et o me miſerũ.Interdũ p eclipſim ꝑmittiẽ, ſed ſubauditur. Danius iunior.O holem te patientẽ, ac potius dũrum.Interdũ eſt aduerbiũ vocandi et iungiẽ vocatiuo,vt,O regina nouã ẽc.Interdũ mirandi,vt Iuuena.O qualis facies.Interdũ indignãdi, vt Cice.O tempora,o mores.Interdũ optandi,vt Virg.Ad ſis o tm̃,et in Buco.O tm̃ libeat mecũ tibi ſordida rura.Atq; humiles habitare caſas, et hac ſignatione optãdi interdũ põiẽ p ſe,vt in exẽplis ſu: pradictis. Interdum iungiẽ cũ vtin i ad maiorẽ affectum exprimẽdũ, vt hic apd Oui.Interdũ cũ ſi affectũ hꝫ optãdi, vt apd Perſiũ. O ſi ebulliat patrui pclarũ funus.Interiectio (vt inquit Donatus)interiectio eſt optantis aduentũ,aut animi repente perculſi,vt Teren.O ſalue Pamphile.

TROia iacet ẽc.Docet facile poſſe redire cum gręci cõpotes voti effecti ſint diruta Troia, qꝛ tñ nõ redit,pgrediẽ in deteſtationẽ bellorũ,quę vt Hora. dicit.Matribus ſemp deteſtata ſunt.Sed ne ſuos p hoc lędat callida mulier,ꝯuertit odiũ in ipſas Troiã,ipſosq; troianos,quorũ libido et adulteriũ cã tãti belli fuit. Vix Priamus tãti.Duplex ſenſus eſt.alter ab Antonio poſitus,vꝫ vt Priamus dũ ſtaret i regno,et tota Troia vix fuerit tanti.i.vix reputata aut eſtimata ſit tanti valoris, vt gręci vellent illic diutius imorari, quo circa, quum Priamus extinctus ſit,et Troia euerſa, vẽ aliud puella obiecitſſe Vlyſſi, qui tm̃ imoraẽ.Alter ſenſus eſt. Priamus et tota troia vix fuit tãti,vt tot puellę Danaę viduę degerẽt. O vtinã. Aliqñ optãtes ponimus o tm̃,aliqñ vtinã tm̃,aliqñ vtrũq;,ꝗc videtꝛ, cũ vehemens eſt affectio,vt hic ſitr aliqñ o tm̃,vt in Buc. O mihi tam longe maneat pars vltima vitę. Aliquando ſi tm̃,vt Vir.ęnei.Si nunc ſe nobis ille aureus arbore ramus.Oñdat ẽc. Aliqñ vtrũq;,vt apd ASCEN. Perſiũ ſaty.ij.O ſi ebulliat patrui pclarũ funus ẽc. neq; vitioſuꝫ eſt,qꝛ vocalis ſeqtiẽ.Nã vẽ quaſi vna pars orõnis,et monoſyllaba lꝫ abſumant vocalẽ et.m.nõ tñ abſumunẽ.vnde Hora.carminum.i.O et pſidium et dulce decus meum.Hiſtoria aũt diuerſimode recitari ſolet,ſed vulgatior eſt. Alexandrum qui et Paris dẽ,ſiue ob Heſionã amitam ſororẽ vꝫ priami,q̃ in captione priore troię ab Hercule facta Telamoni in ſortẽ data eſt,in gręciam nauigaſſe ad eam repetendam, ſiue ad Helenam a Venere ꝓmiſſam obtinendã in Peloponnſon nauigaſſe,et quę illi ꝑcipua occurrit. Helenã rapuiſſe,ob cuius raptũ troianũ bellũ ſubſecutũ eẽ cum euerſione Troię,quã euertendã et incendẽdã ꝑnotauerat Paris,cũ adhuc in vtero mr̃no eſſet,qꝛ Hecuba mr̃ eius viſa eſt ſibi geſtare canẽ portantem mordicus facẽ ardẽtẽ, vñ tota Troia incenderet, quã rẽ Priamus cũ ex earũ rerũ interp̃tibus intellexiſſet,ſignificare incendiũ Troię,iuſſit ꝓlem extingui in primordijs,ſed mr̃ miſerans exponendã dedit.Vnde Paris inter paſtores ab ĩfantia verſatus eſt,vbi Oenonẽ nymphã cognouit,vt ſuo loco dicemus. Inſanis aquis,aut magnis,aut ęſtuantibus et furentibus,ſicut in Buco.Inſani feriant ſine littora fluctus. Lecto deſerto,a marito ſcilꝫ.

VOLS. ADVLTER. Paris Priami filius, qui ex Lace. lemore. Helenā rapuit, de quo diximus. Aqs inſanis. i. magnis in alto furentibus helleſponti vndis.

Non ego deſerto, exponit incōmoditates ſuas. Frigida, ſine viro. Caleſcere lectū dicimus. vbi vir fuerit et foemina. Relicta, p viginti annos a te

> Obrutus inſanis eſſet adulter aquis.
> Non ego deſerto iacuiſſem frigida lecto,
> Nec quererer tardos ire relicta dies.
> Nec mihi quęrenti ſpacioſam fallere noctem
> Laſſaret viduas pendula tela manus.
> Quādo ego nō timui grauiora pericula veris?
> Res eſt ſolliciti plena timoris amor.

deſtituta. Tardos dies, qui longiores vr̄r abſētia tua. Nō ingt die et nocte ſollicitarer, ſi Paris Helenam non rapuiſſet, auget. n. πόθος a ipe. Nec mihi q̄rēti, πόθος a facto, vt procos falleret q̄tus telę die texuerat, tātundem ad lucernā nocte detrahebat. Pollicita erat ſe tunc viꝝ accepturam cū telā finiuiſſet. qua integeret Laertes ſenex, cum fatum ꝯtigiſſet, fallaciam dep̄hendit Antinous vnus ex ꝓcis ancilla referente, vt Home. auctor eſt. Fallere noctem hoc eſt nocte ꝓcos fallere. Pendula, in telario ad opus ꝯficiēdū πόθος.

Quando ego non timui. A corporis labore ad animi ſolicitudinem tranſit inſtans interrogando Ego, qui bellicos euentus ꝯſidero. Pericula grauiora veris. Maiora q̄ poſſint accidere. Res eſt ſollicitii. Sententia auget miſeriā Sunt (inquit) in amore ꝑpetuę ſolicitudines. Vn̄ apud Pla. amator adoleſcens. Quā miſer (inquit) eſt qui amat.

VBER. DVLTER, ideſt Paris, quem per irā ꝓprio nomine appellare non potuit, ſed per ꝯtumeliā adulterum dixit. Eſt enim adulter qui alienę cōmiſcetur vxori. Eſſet obrutus, eſſet opp̄ſſus et ſubmerſus. Aquis inſanis i. magnis vel turbidis et tempeſtuoſis, vtrunq; n. ſignificat, vt infra. Quid ſi neſcieris inſana quid ęquora poſſunt, et in Bucco. Inſani feriant ſine littora fluctus. Cum. i. q̄ſi, ſubauditur tunc. Petebat. i. ibat. Lacedęmona. i. ſpartam, nā vtroq; nomine dr̄. Eſt autem vrbis Laconię. Lacedęmon autem dicta eſt a lacedęmone filio Iouis et Taygetes, ex qua vrbe vt dictum eſt, paris Helenam abduxit. Sed lacedęmon tam pro regina q̄ ꝓ vrbe ponitur, vt Strabo ſcripſit ex auctoritate Home. Claſſe. i. multitudine nauiū inſtructarum, nam hoc ſignificat claſſis, licet ponitur interdū pro vna naue. Hora. Me vel extremos Numidarum in agros claſſe releget. Optat autē q̄ paris fuiſſet ſubmerſus, cum iret ad rapiendū Helenam, q̄ ſi Helena non fuiſſet abducta, nunq̄ gręci ad obſidionem Troię iuiſſent, et ipſa penelope non paſſa fuiſſet incommoda, quę infra ſe pati cōmemorat. in quo poeta optime exp̄mit affectum doloris muliebris, cuius eſt longe repetere ſuaꝝ infelicitatū initia, et cauſas, ſic Ariadne apd̄ Catul. Iuppiter omnipotens, vtinam nec tempore primo Gnoſia cecropię tetigiſſet littora puppes, & Dido apud Virgilium quarto Ęnei. Fęlix heu nimium foelix ſi littora tantum. Nunq̄ Dardanię tetigiſſent noſtra carinę. Item Ariadne in epiſtola

ad Theſeum. Viueret Androgeos vtinā &c. et Medeę ancilla apud Enniū. Vtinam ne in nemore pelio ſecuribus. Cęſę cecidiſſent abiegnę ad terras trabes. Neue inde nauis inchoandę exordium. Cępiſſet, quę nunc nominatur Argo &c. Hanc expoſitionum ponit Cice. in rheto. et oſ̄dit eā vitioſam eſſe oratoribus, q̄m nimis longe repetat initium poetis autē interdum ꝯceditur. Non ego incipit ea cōmemorare, q̄bus dicit ſe fuiſſe carituram ſi Paris fuiſſet ſubmerſus. Ego. s. Penelope. Non iacuiſſem. i. cubuiſſem. Frigida vel tenera frigida nō calefacta a marito, vel certe, q̄ magis placet, frigida i. ſola, nam frigere ſignificat ſolum eſſe, et ceſſare. Teren. Nimiꝝ hic homines frigent, ſicut ꝯ feruere frequentari. Virgi. Feruet opus et alibi. Cū littora feruere late, proſpiceres. Dicimus &c. ſolum hominum, qui non habet ſocium, et locū deſertum et non frequentatum Teren. Venit alicunde ex ſolo loco. Deſerto, ſcilicet a te qui debueras in eo mecum iacere. Nec quererer. i. non dolerem et lamentarer. Nec dies ire tardos. i. eē longos, et tarde finiri, vt mihi videtur, nam amātibus et oībus, qui ſunt in aliqua ſolicitudine fortunę, tēpora videnē tarde tranſire, et eſſe nimius longa. Virg. in Buc. Si mihi non hęc lux toto iam longior anno. et Hora. in primo epiſtolarum. Vt nox longa, quibus mentitur amica, dieſq; longa videtur opus debentibus. Querenti, conanti.

Fallere, decipere et pręterire aliquid faciendo et texendo, ne moleſtiam temporis ſentiam, quod tamen non poſſum aſſequi, quia labor texendi oū de tuo diſceſſu ſum anxia, laxat, et fatigat manus meas, quod non fieret, ſi tu adeſſes, omnis enim videtur labor mihi iucundus te pręſente. Dicitur autem falli vel decipi tempus, cum aliquid fit, quo ipſius temporis moleſtia non ſentiatur. Oui. in triſti. Non qui ſoletur, non q labentia tarde. Tempora, ſolando fallat, amicus adeſt. Pendula, quę pendet e ligno, quod inuoluitur, quod iugum dicitur. Oui. vi. meta. Tela iugo iuncta eſt,

Quando, quaſi dicat. Semper eſt enim pronunciandum interrogatiue. Pericula, ſcilicet de te.

Grauiora veris, ſcilicet periculis, ideſt maiora q̄ ea quę vere poſſunt tibi euenire. Res eſt ſoliciti, ſententia, exornatio rhetorica, et eſt quaſi deſcriptio amoris. Sollicit. am. i. inquieti.

NEC QVERERER, ideſt non conquerer ſine diphthongo. Tardos dies, quia deſideranti et optandi tardi videntur. Nec mihi quęrenti fallere ASCEN. ideſt occaſionem qua fallerem, ideſt mitius peragam ſpacioſam noctes, quę me ſua duratione opprimeret, niſi labore fallerem eam. Nam ocioſis ſub noctem cura recurſat. Tela pendula, ideſt ſuſpenſa, et declinatur, hęc tela telę.

In te fingebam violentos Troas ituros.,
Nomine in Hectoreo pallida ſemper eram
Siue qs antilochū narrabat ab Hectore victum
Antilochus noſtri cauſa timoris erat.
Siue menetiaden falſis cecidiſſe ſub armis,
Flebam ſucceſſu poſſe carere dolos.
Sanguine tlepolemus Liciā tepefecerat haſtá,
Tlepolemi leto cura nouata mea eſt.

VOLS. IN TE fingebam.alo cōmētabar.exponit ſolicitudines cōmemoratione piculoꝝ. Noīe in hectoreo.Quotiēs Hector aliqd geſſiſſe dicebatur. Antilochū Neſtoris filiū,quē Quirinus poeta nō ab Hectore,ſed a Mēnone Auroręfilio interēptū ſcribit. Fuit ē alius antilochus Herculis filius.quem Paris trucidauit. Menetiadē, patroclū Menetij filiū,q cū Opūtē fratrē pueꝝ pemiſſet,ad Peleū fugit. Is Achilli filio ſcoū dedit in bello troiano. cūq; Achillis indutus armis pugnaret. Apollo in formas Aſildimantis filij īcitat hectorē ad pugnaꝫ, cui ɔgredietē Patroclū armis exuit pfractis fibulis.ē trucidandū obiecit,vt ſcribit Hom.Interea euphorbius pāthi filius patrocli hūeros telo ɔfixit,cūq; Patroclus vt fatum vitaret.ad ſuos ſe recipet,hector vtrunq; latus telo trāſegit,ſubripuiſſentq; troiani cadauer,niſi ad tutelam Menelaus abfuiſſet.Falſis,nō ſuis,ſed achillis.Succeſſu.optato euētu,dolui qꝫ optatis votum nō ſucceſſit.ſāguie tlepolemus. Phileus theſprotorū rex filiā habuit aſtyochen,ex qua Hercules filiū tlepolemū genuit,is cū in domo pſna lyciniū pris germanū trucidaſſet,veritus vltionē fugit. ē rhodi in ptē regni receptus ē.Vñ nauibus nouē I obſidionē troianā venit. Hunc Sarpedon lycioꝝ rex interemit.Lyciā,lycij Sarpedonis. Eſt nouata.Creuit ē aucta eſt,maxime fui ſolicita,cum lycij Sarpedonis haſta tlepolemum cecidiſſe percepi.

VBER. IN TE fingebā.Enumerat Penelope picula multa,ē āxios timores,qbus dicit ſe pp maritū ſuū,quē amat,affectā fuiſſe. Fingebā.Alo ęſtimabā,et vt ita dicā imagiabar.Troas.Troianos,accuſatiuus ē gręcus a nrō,tros,accūs ſingularis ē troa, a quo pluralis format p additionē.s.vt troas.Dicti āt ſūt troes a troe ericthonij filio Violētos.Fortes,vel potius feros et crudeles. In te.Cōtra te i.ad expugnādū. Erā palida noīe I hectoreo i.ſp timebā cū audiebā nomē Hectoris,q oīuꝫ troianoꝝ fortiſſimus dicebat,Palidus āt ponit p timido, qm̄ ex timore ſeqt pallor.Siue qs.Enumerat multos,quos audiuit ab Hectore īterfectos,ob quā cāꝫ dicit ſe valde timuiſſe,ne Vlyſſes ſuis aſtutijs poſſet ab eo euadere. Antilochus erat cā nr̄i timoris.i.erat cā.q̄re timerē,ſi qs narrabat ipm ſupatuꝫ ab Hectore. In quo aduertēdū eſt, qꝫ antilochus nō fuit tn̄ ab Hectore īterfectus,ls fortaſſe in ꝑlio interdū ab eo ſupatus. Nā fuit Neſtoris filius q Hectore iā mortuo a Mēnone auroręfilio īterfectus ē,cuius mortē Neſtor admodū ſenex ipacientiſſime tuliſſe dr̄,adeo vt q̄reret ſe nimis diu vixiſſe qꝛ filio fuiſſet ſupſtes. Propertius de Neſtore ſic īgt.Nō ille Antilochi vidiſſet corpus humari.Diceret aut o mors cur mihi ſera venis.Iuuena.Oro parūper attēdas q̄tū de legibus ipſe q̄rat Fatoꝝ,ē lōgo de flamine, cū videt acris. Antilochi barbā ardētē,nā querit ab oī, Quiſquis adeſt,ſocio,cur hęc in tpa duret.Quod facinus dignū tā lōgo admiſerit ęuo.Siue.Menętiaden. Sub audi ſiue aliqs narrabat. Menętiaden.i. Patroclū cecidiſſe,mortuū eſſe,ſub falſis armis non ſuis,ſed Achil.Hiſtoria autē hoc hꝫ,Patroclus filius Menętij filij Actoris ab Achille ſincere dilectus,cum achilles ob irā raptę ſibi Briſeidis nollet pugnare, eius armis indutus putās ſe territuꝝ troianos,q crederent ipſum eē Achillem,cus Hectore cōgredi auſus eſt,a quo ē ſupatus et īterfectus ē.cuius cędē tāq amiciſſimi achilles ita moleſte tulit,vt non poſſet gerere. tādē vt eū vlciſceret,reuerſus ad pugnā Hectorē interfecit, quē currui alligatū circa muros troianos raptauit.ē hęc ſatis ſunt ad hūc locū īntelligēdū.Patroclus īterdū a poetis dr̄ actorides ab auo.Ouid.fa.lib.I. Actoridem Peleus ipſum quoq; pelea phocī. Cęde per hęmonias ſoluit acaſius aquas. ē libro. xiij.meta. Reppulit actorides ſub imagine tutus achillis. Troas ab arſuris cum defenſore carinis,

Flebam.Flendo timebam. Dolos.aſtutias tuas. Poſſe,carere ſucceſſu.i.ne carerēt foelici euētu.i.ne vincerent viribus hoſtiū. Sāguie tlepolemus. Sic legēdus eſt textus,ē nō triptolemi. nā Tlepolemus de quo hic logt, filius fuit Herculis ex Aſtyoche, q̄ Rhodi regnauit,ē rhodioꝝ claſſeꝫ I auxiliū grecorū duxit aduerſus troiāos.vt Oui.xiij.me.O Rho. duct.pulcher.clas.Is a ſarpedōe Iouis et Laodomię filio q ex lycia venerat,īterēptus ē.ē iō dixit. Tepefecerat.i.calefecerat. Sanguine.s.ſuo,cum eſſet vulneratus. Haſtā lyciam.i.Sarpedonis lycij.Cura.timor ſolicitudo.Nouata,reintegrata.

ASCEN. QVAndo ego nō timui.Interrogatio figuratiua q̄ tūc locū hꝫ qn̄ affirmatiōi locus deeſt, ē ita negatiuā petit rñſionē,ſi tn̄ dat vt I Buc.Hęc eadē vt ſci.qd ñ faci.amyn?q.d Nihil ñ faciebat.ſed oīa faciebat,et h.O.ñ ego ñ timui.q.d.nūq̄ nō timui,qꝺ ē ſp timui,ꝫ plus efficit q̄ ſi diceret ſp timui. Res ē ſo.Prouerbiū ē Vio.Troas corripit,qꝛ accuſatiuus gręcus, Noīe I Hect. qꝛ tāti nois fuit Hector apud gręcos,vt oēs a facie eius fugerēt pter achillē,qꝺ et Ho.I laudē ē gloriā achillis aſſerit. Siue qs antilochū.Narrat facinora hectoris,ob q̄ I eius nōie pal luerit. Falſis ar.i.qbus ſe achillē ſimulabat. Cū.n. ob raptā Briſeida achilles iratus Agamēnoni I troiāos armari nollet,ē oēs gręci a facie hectoris fugerēt, patroclus ſocius, achillis īdutus armis eius I occurſuꝫ vēit ei,ē tādē occiſus ē,eius arma īdutus hector ciuitatē īgredit.Vñ ęn.ii.Hei mihi q̄lis erat ē q̄tū mutatus ab illo hectore,q redit exuuias īdutus achillis? Lyciā haſtā,quā Sarpedō lycius īferebat,qui vir ingens fuit.Vñ ęnei.primo.Sęuus vbi ęac.telo iacet hector,vbi inge.Sarpedon etc.

Deniq; quiſqs erat caſtris iugulatus Achiuis,
  Frigidius glacie pectus amantis erat.
Sed bene conſuluit caſto deus ęquus amori,
  Verſa eſt in cineres ſoſpite Troia viro.
Argolici,rediere duces,altaria fumant,
  Ponitur ad patrios barbara prȩda deos.
Grata ferũt nymphę pro ſaluis dona maritis,
  Illi victa ſuis troica facta canunt.

VOLS. DENIQVE Quiſqs erat. Colligit ſe maxime ſolicitari ad oẽm alioꝝ piculũ. iugulatus.Vulneratus,et extinctus.iugulũ colli iuncturas dicimus, vnde iugulare iugulũ ſoluere. Caſtris achi.Inter grecos milites. Pectus.Cor qđ intra pectus continet. Amantis.Penelopes. Erat frigi. gla. timore frigeſcebat, frigeſcimus timore, et cor exilit, vñ Plautinus ſenex in aulula, cuꝫ maxime timeret ait tẽ ludicrã ingt, cor ſibi exerere. Sed be. cõ.Locus ab auctoritate deoꝝ,ait illis cure fuiſſe,qđ optabat Deus. Aut ad Hymeneũ, aut cupidinẽ referas, ſed de Hymenęo placet. Amori co.ↄiugali. Verſa eſt in ci. Plus eſt q̄ ſi exuſta eſt dixiſſet. Soſpite viro. Vly.id.n.potuit ex Telemacho ſcire,qui eadẽ ex Neſtore, et Menelao audierat. Argolici re.du.Exemplo firmat ſuſpitiones,alij rediere,tu ſolus ceſſas. Duces Vt Neſtor,et Agamẽnõ,et Menelaus. Altaria fumant. Sacris,ſuſcepto voto pfectis. Barbara pda ſpolia phrygum et aſianoꝝ,qui barbari ſunt. Ad deos patrios,in tẽplis deoꝝ,et laribus penduntur, vt veteres facere ↄſueuerũt,qui poſtibus tẽploꝝ arma ſuſpendebant. Grata fe.Aliaꝝ fortunã commendat,quaꝝ mariti redierunt,vt iuſtior ſit eius q̄rela. Alię dijs vota pſoluunt p maritis ſaluis,mihi ppetua q̄rela relicta ẽ. Nymphę,heroides,puellę grecę. Illi,q redierũt greci. Canũt.Narrãt. Troica facta,quę ad Troiã geſta ſunt.alij fata legunt.

VBER. DENIQVE.Tãdẽ et finaliter qſqs.i.qcũq; ſiue fortis,ſiue ignauus. Iugulatus,interfectus.Nã iugulus eſt pars colli ſupra pectus,vbi locus eſt ad hoĩem interficiẽdũ aptus,ide iugulare dr̄. Caſtris achi. i.in exercitu gręc. Amãtis.s.mei Penelopes. Erat fri.gla.Nã ꝑprie hoĩes frigidi fiũt. Virg.i.ęnei.Extẽplo ęneę ſoluũ.frig. mẽbra. qđ aũt dixit, frigidius gla.hyꝑbole ẽ figura.i.ſuplatiuo, nã hec oro eſt ſupra veꝝ. Sed deus ęquus.i.iuſtus,q pios et iuſtos nũq̄ derelinqt. Bñ ↄſuluit.i.bñ ꝓuidit. Amori.s.meo. Caſto,pudico,q̄ ſemp tibi ſeruaui fidẽ. Verſa eſt. Ecce q̃o bñ ↄſuluit, q̄ in tãtis periculis belli vir meus Vlyſſes icolumis remãſit,et Troia euerſa eſt.Verſa eſt in ci.i.icẽſa,nã qđ icendio ↄſumiť, in cineres vertiť.Viro,marito.s.meo. Soſpite,icolumi. Argolici.Nũc pgit penelope cõmemorare ẽ ꝓbare ab eqtate,qđ Vlyſſes debeat domũ reuerti, q̄ oẽs alij duces reuerſi ↄſolãť vxores ſuas, cũ ipſe ſolus vt diximus,maritali dſit offõ. Duces,a ducẽdo dicti q pař exercitus regũt. Argolici,gręci. Rediere.s.domũ ſuã,vel in priã. Altaria fumant. i.incẽſa ſunt ad faciẽda ſacra diis.Oui. lib.ij.faſto. Idibus Auguſti fumãt altaria fauni.Solebãt.n.antiq̃ i aris thura et ceſas victimas cõburere. vñ illa ſacra holocauſta q̄ſi cõbuſta dicebanť. Pręda qcquid aliunde rapiť, pda dr̄. Barbara.i,Troiana,nã primũ Romani reꝝ potirenť,gręci oẽs pter ſe barbaros appellabãt,poſtea vero latinis,gręcisq; exceptis,barbari oẽs dicti ſunt. Poniť.s.a victoribus, q̄ ſolebãt hoſtilia ſpolia templis deoꝝ affigi a victoribus.Virg.lib.iij. ęnei. Ere cauo clipeũ magni geſtamen.Abãtis.Poſtibus aduerſis figo, et rẽ carmine ſigno. Deos patrios, qui coluntť in patria, q̄ q̃ibet natio habuit ſuos deos. Nymphę, intertidum gręce dnr ſpõſę,hic p mulieribus puellis ponunť. Dona gra.s. ipſis puellis,q̄ libenter ea offerunt p maritis ſaluis .i. incolumibus. Teren.Saluũ te venire gaudeo. Illi.s.mariti. Canunt,cum letitia narrant. Suis,melius iungitur cum victa,vt ſit datiuus et ſenſus,victa ſuis,id eſt grecis. Troica facta. Notandum eſt legendum eſſe fatam,non autem facta,quod enim ſignificat facta Troica eſſe victa,ſed fata victa ſunt quibus defenſio Troianoꝝ conſiſtebat,quę cum diu gręcos fatigaſſent,et ab ea expugnanda vrbe repellerent,tandem inſidijs Sinonis victa ſunt equo ligneo armatis viris pleno in vrbem introducto.Fata autem, non facta legendum eſſe vel illo.Virg.loco maxime percipitur.ij ęnei.Fracti bello,fatisq; repulſi.Ductores Danaum.Fata autem hęc Troianorum dicunť fuiſſe.Vita Troili. Conſeruatio Palladij.i ſimulachri palladis,quod Troiani habebanť in vrbe, et vt ſepulchrum Laomedontis,quod erat in porta ſcęa ſeruaretur integrum, et vt equi Rheſi, de quibus inferius dicitur,poſſent a troianis recipi. Hęc oia fata vicerunt gręci.Nam Achilles Troilum ſecuꝫ congreſſum interfecit.Palladium vero ab Vlyſſe et Diomede clam noctu vrbem ingreſſis cęſis arcis cuſtodibus exportatum eſt. Equi theſi, vt infra videbiť,ab Vlyſſe et Diomede adducti ſunt,vt Vir. inquit.Primũ pabula guſtaſſent Troię,Xanthũq; bibiſſent.Porta vero ſcęa diruta eſt ab ipſis Troianis,vt equus introduceretur, et ita fata Troiana victa ſunt,et de his nunc eſt intelligendum.

ASCEN. SED BENE &c.Sed iſta inquit non ſunt iam timenda,cum parta ſit victoria, ob quam nymphę, id eſt ſponsę maritos recipientes dijs vota perſoluunt, facit autem digreſſionem , qua recitat ea,quę a maritis receptis narrantur de ſitu et excidio Troię. Illic ęacides,&c.Vir. ęnei.ij.Hic dolopum manus hic ſęuus tendebat Achilles . Tendebat, ſcilicet tentoria ſua et caſtra metatus eſt.

Pingit et exiguo pergama tota mero . Iam picturis et declamatio ex contrarijs per antitheſum videlicet, nam tota pergama magna nimirum fuerunt,vnde contrarium eſt,exiguo mero. Pingit autem fundendo modicum vini ſuper tabulam ſeu menſam,quo deducto per digitum oſtẽdit formam et ſitum Troię.

Mirantur iuſtiq; ſenes,trepidęq; puellę,
Narrantis coniunx pendet ab ore viri.
Atq; aliquis poſita monſtrat fera ꝓlia menſa,
Pingit & exiguo pergama tota mero.
Hac ibat Simois,hic eſt ſigeia tellus,
Hic ſteterat Priami Regia celſa ſenis.
Illic ęacides, illic tendebat Vlyſſes,
Hic lacer amiſſos terruit Hector equos.

VOLS. SEnes. Iuſti ſeueri & graues,epitheton eſt nam ſingulis ſuas denominationes addidit. Senes iuſti.Et puellę trepidę. Pendet.Intenta eſt. Monſtrat.ſignat. Pergama.Troianę vrbis ſitum. Hac ibat.Anaphora vtitur. nam is paululum declinet,eandem tñ dictionem repetit. Simois.Fluuius troianus cum ſcamandro iungit, & loca paluſtria efficit. Tellus ſigeia, campũ ſigeus troię promontoriũ, vrbs in eo diruta cernit, illic et nauale & achiuorum eſt portus,vt Stra.dicit,illic etiam tumulus achil. patrocli.et antilochi cõſtitutus eſt, qbus illẽſes quotãnis ſacrificant. Regia celſa.Sųpba Priami domus quę erat in arce, paululum aũt diſtabant Paridis ędes,vt Home.tradit. Æacides, achil. ęaci nepos et pelei filius, vt dicemus alibi. Hic ala.mi.terruit Hector equos. Alij tractũ ad Hectorẽ hoc referũt vt diſtractus Hector achillis equos terruerit.Et lacer admiſſos legunt.qm̃ in ꝯſolatiõe ad Liuiam Druſillã dicat. Hoc erat Andromache cum vir religatus ad Axem. Terruit, admiſſos ſanguinolẽtus equos.Ad mihi ꝓbabilius eſt,vt ab Home.ſnĩa nõ diſcedamus, cũ quo ꝯgruere videmur,ſi legamus. Hic alacer, Hector patrocli morte gloriabũdus et gaudens. Terruit, ꝯſternauit. Equos achil.Xãthum,et baliũ quos genuit equarum,velociſſima podarge ex zephyro, cum ad oceanum verno prato paſceret. Miſſos ab automedonte diorei filio achillis auriga multis ſtimulis ꝯcitatos,nam vt Home.xvij. Iliad. ſcribit, achillis equos cũ primũ ab hectore ꝓſtratũ Patroclũ ſenſeriit,diſcurrere et fremere cępiſſe, et is ab automedõte verbere et adulatiõibus tñ ardiũ ſtimularent, illos neq; ad naues, neq; Helleſpõtũ verſus referre pedẽ,neq; rurſus ī ꝓliũ ire voluiſſe,ſz tãq̃ collũnã ī aliculus monumẽto nixã īmotos ꝯſtitiſſe, et admotis alternati capitibus multis lachrymis ꝯploraſſe.

VCER. IVSTI Senes.Epitethon cõueniens illi ętati. Oui. libro.vij. metamor.Dicite iuſte ſenes, et foemina ꝯiuge iuſto.Digna,quid optetis.et libro.iiij. Faſto. Flent pariter molles animis,virgoq; ſenesq;.E quibus hec iuſti verba fuere ſenis. Trepidę.Naturaliter timidę. Pendet,attente audit, cum.n.aliquem attẽte audimus,ita eum aſpicimus, vt ex eius ore pendere videamur.Virg. de Didone. Pendetq; iterũ narrãtis ab ore. Atq; aliquis. Oſtendit Penelope q varia rerum narratione greci domũ reuerſi detineant vxores ſuas. Mõſtrat.Oſtendit q̃ſi ad oculũ. Fera prę.i.pugnas geſtas inter grecos et Troianos. Pingit.Deſcribit. Exiguo mero. Sic.n.in menſa ſolent multa depingi,q̃ ad oculũ demonſtrare volumus,vt infra Helena ad Paridem. Orbe quoq; impreſſe legi ſub nomine noſtro. Quod deducta mero littera fecit amo. et in .i. amorum. Verba leges digitis. Verba notata mero. Idem in ij amorum.Non oculis tacuere tuis. conſcriptaq; vino menſa. Hac ibat. δεικτικῶς .i.demonſtratiue ponitur. Simois fluuius ex Ida monte deſfluens iuxta ilium bñs, non longe a ſigeo Xantho cõmixtus facta palude in mare ingredit,genitiuus facit ſimoẽtis. Tellus ſigea.i.ꝓmontorius ſigeus nobilitatũ ſepulchro achillis, ſicut rhetiũ ſepulchro aiacis telamonij. Steter. fuerat erecta erat. Regia.i. aula, et ſubſtantiuum eſt. Illic.i.alio loco,ita enim iſta narrãtur, quaſi loca ſint ante oculos. Æacides. Achilles nepos ęaci, patronymicum ab auo, nam Æacus Iouis et Æginę filius genuit .Peleũ patrem Achil. Tendebat,tentoria militaria habebat.Dicitur aũt a tendendo,q extentis velis fiebat.Demonſtrant aũt achil. tentoria nõ ſine cã.q.d.vbi Priamus ſupplex fuit ei,et corpus Hector.ad ſepulturã redemit. Hic male legitur. Hic alacer miſſos terruit hector equos.nã hęc ſnĩa nulla rõne,aut hiſtorię teſtimonio poteſt cõprobari.,nec eſt veriſimile q greci vxoribus ſuis in bellũ geſta narrantes laudaſſent hectora hoſtẽ, aut appellaſſent ipm alacrẽ et de eqs territis ab hectore dũ viueret, nulla vſq̃ fit mentio,nã qᵒ qdã dicũt de eqs Rheſi quõ ꝯuenit,cũ Rheſus in auxiliũ troianoꝝ veniſſet, ꝓterea in codice meo vetuſtiſſimo hic lacer ſcriptũ reperie,et multis oſtendi,et adhuc oñdere poſſum.Legendũ eſt igitur. Hic lacer amiſſos terruit hector equos.ꝯſtat.n. hectora circa muros troianos eqs raptatũ fuiſſe. Vir.li.ij.ęnei.Ecce añ oculos meſtiſſimus hector.Viſus adeſſe mihi,largoſq; effundere fletus.Raptatus bigis vt quõdã, aterq; cruẽto Puluere &c.et idẽ lib.i.Ter circũ iliacos raptauerat hectora muros.Dũ igit traherẽt hector, equi aſpectu cruẽtati cadaueris territi ſunt, hoc oñdit ipſe Oui. in ꝯſolatiõe ad Liuiã de morte Druſi his verbis. Hoc fuit Andromache, cũ vir religatus ad axes. Terruit amiſſos ſanguinolentus equos, ergo volens nũc aliqs ex gręcis illũ locũ vxori ſuę añ oculos ponere dicebat. Hic,hoc loco quẽ deſignabat in mẽſa. Hector lacer.i.vulneribus ꝯfoſſus et dilaceratus,vt Vir.Vulneraq; illa gerens,q̃ circũ plurima muros.Accepit patrios. Terruit eqs amiſſos.i.liberos et celeres,nã amitto cõponit ex a dictione ſepatiua et mitto,inde amiſſus dr̃ quaſi dimiſſus et liber,,et iõ celer. Oui. Et celer amiſſis labitur annis aqs.et li.iiij. faſto. Hanc quondã Cytherea diem ꝓperantius ire.iuſſit,et amiſſos ꝓcipitauit equos,ergo nullo modo legatur admiſſos.

SIMOIS. Nomen fluuij troiani declinat hic ſimois huius ſimoẽtis vel ſimoẽtos, huic ſimoẽti, hũc ſimoẽta.Vir.ęnei.primo Geruit ſimoẽtis ad vndã,ſed nõiatiuo ſimois Seruius ſimoẽtis deducit. ASCEN.

Omnia, nanq; tuo ſenior te querere miſſo
Rettulerat nato Neſtor, at ille mihi.
Rettulit & ferro Rheſumq; Dolonaq; ceſos,
Vtq; ſit hic ſomno proditus, ille dolo
Auſus es o nimium nimiumq; oblite tuorum,
Thracia nocturno tangere caſtra dolo.

VOLS. OMNIA nāq; tuo. Vnde res troianas intellexerint, oſtendit, in quo et ambiguitatē ſoluit, et domeſticā ſolicitudinem aperit. Neſtor Pyliorum rex et Nelei filius. Senior, qui tertiam ętatem agebat. Nato tuo. Telemacho de te ſolicito. Miſſo te quę. Non. n. Penelope telemachum ad ſciſcitandum de Vlyſſe miſit, ſed ille ſola nutrice conſcia ꝯſilio Minerue, quę ſe in formā Mentę Anchiali regis Taphiorum filij uerterat pylō ad Neſtorē, et Sparten ad Menelaum clā matre conceſſit a quibus cum res ad troiam geſtas accepiſſet, ad matrem rettulit, q̄uis primū in ꝓdio, Vlyſſem pſem ſub mendici habitu cōperiſſet, vt Home. ſcri. Ille telemachus filius tuus. Rheſum, Rheſus ꝯond filius Thracū rex poſtremus caſtra locarat, eius eq erant candore niuali, ꝑnicitate ventis cōparandi, currus auro argentoq; ornatiſſimi. Dolona. Hector achillis eqs Dolonē Eumede filiū miſit in caſtra grecorum exploratū, illum Diome. et Vly. qui de Troianis exploraturi mittebant, intercipiunt ꝓmiſſa impunitate, troianorum ꝯſilia intelligunt. De inde interempto Dolone Thracum caſtra inuadunt Diome. dormientem Rheſum perimit, et ſocios. xij. equoſq; in caſtra abigunt, et preſepi inter alios Diome. equos alligant. Hic Rheſus. Ille dolo. Promiſſa erat. n. doloni impunitas, ſi Troianorum ꝯſilia apiret, ſed Diome. illū interemit. Thracia. Rheſi Thracij. Dolona. per noctis inſidias.

VBER. OMNIA. Dicit Penelope ſe hęc oīs intellexiſſe a telemacho, cui Neſtor ea narrauerat, cum ad eum miſſus fuiſſet ad q̄rendum Vly. prēm ſuū. Senior, idest ſenex, cōparatiuum pro poſitiuo, agebat. n. vt Cice. ſcribit tertiam ſolum ętatem, vt et ipſe refert lib. xiij. meta. Vixi an. bis cen. nunc ter. viuit. Tuo na. Telemacho miſſo q̄rere. i. ad q̄rendū. Ille. s. telemachus, mihi ſubaudi rettulit, et. i. ēt ꝑter ſupra dicta. Rettulit. Narrauit. Rheſumq; dolonaq; ceſos, ſic legendū eſt, vtq; ꝯiunctio encleticos vtriq; ſubiungatur, vt conſtet rō metri. Nam dolon primam corripit, etq; coniunctio hoc loco non ſolum copulat verba, ſed ēt ſenſum, vt oñdat vtriuſq; ceſum. i. interfectū fuiſſe. Fuit āt Rheſus ex thracię ab amicitia Priami nō alienus, qui cū in auxiliū troianorum veniſſet cū thracū copijs iam nocte aduenienie ante inſulam, q̄ āpoſita ciuitati ꝯtinēti adiungit, pauliſper cōmoratus poſt circiter ſecūdā vigiliā cāpos troianos īgreſſus tētoria explicuit, qđ vbi Diomedes ē Vlyſſes ī ea pte vigilias curātes aīaduertūt vel potius vt alij volūt ex dolōe troiano intellexerūt, q et ipſe ſpeculatū exierat, et cū deꝑhenderāt, vt mox dicit, oīa circūſpiciētes, celeriter ad locū vbi Rheſus cōmoratus fuerat, acceſſerunt tuz fatigatis ex itinere cuſtodibus, et ob id ſomno preſſis, Vlyſſes et Diomedes introgreſſi regem in ipſis tentorijs interfecerūt, et currū eius cū inſignibus eqs ad naues grecorum duxerūt. Dolon aūt vir troianus Eumedis filius, qui in caſtra grecorum ſpeculator acceſſit, pactus cū troianis, vt in remunerationē ſpeculatiōis ſibi darent equi Achillis poſt victoriam quā ſperabat, ſed deꝑhenſus eſt a Diomede et Vlyſſe, q et ipſi ſpeculatū venerant, et vigilias, vt diximus, in ea pte curabant, quibus oīa aperuit, quę Troiani pararent, ē ſperarent, idiamitq; ꝓpe aduentū Rheſi, et fatū qđ de eius eqs erat, Troiā non poſſe capi, ſi aquam Xāthi bibiſſent, aut pabula ſoli troiani guſtaſſent, ꝓmiſerāt. n. vitā ſi oīa indicaret, verum oībus ꝓpalis eū interfecerūt. Vñ Ouid. Nunc dicit eū ꝓditū dolo, q nō ſeruauerūt qđ ꝓmiſerant, eū aūt ſpe equorum. Achillis ſpeculatū iuſſit oñdit Oui. li. ij. triſtiū. Nō foret Eumedes orbus, ſi filius eius Stultus achilleos non adamaſſet equos. et Virg. lib. xij. ęnei. multis verſibus, ſed q̄q̄ ptinet ad intelligendū hūc locū, optime habet li. xiij. meta. ex verbis Vlyſſis. Eſt aliqs de tot graiorum milibus vnū. A Diomede legi, nec me ſors ire iubebat, ſed tū et ſpreto noctiſq; hoſtiſq; ꝑiclo. Auſum eadem q̄ nos, phrygia de gēte dolona. Interimo, non añ tū q̄ cūcta coegi. Prodere et edidici qđ ꝑfida troia pararet. Oīa cognorā, nec qđ ſpecularer habebā Et iā ꝓmiſſa poterā cū laude reuerti. Haud ꝯtentus eo petij tentoria rheſi. Inq; ſuis ipſū caſtris comiteſq; peremi. Atq; ita captiuo victor, votiſq; potitus. Ingredior curru letos imitāte triumphos et Virg. li. i. ęnei. Nec ꝓcul hinc rheſi niueis tētoria velis. Agnoſcit lachrymās, primo quę ꝓdita ſomno Tiſydes multa vaſtabat cede cruentus. Ardētesq; auertit equos in caſtra, priuſq̄. Pabula guſtaſſent troię Xanthumq; bibiſſent. Ecce per hos Ouidi et Virg. verſus declaratur totus hic locus huius epiſtolę, vt ſicut hic rheſus ꝓditus ſomno, q inuaſus eſt cum dormiret cuſtodibus etiam ſuis, vt dictū eſt, ſomno ꝑſſis, ita enim ſcribit. Dictis cretenſis, lz Seruius ſup eum locū primo q̄ ꝓdita ſomno exponat prima pte noctis, vt Libra die, ſomniq; pares vbi fecerit horas. Sed prior ſenſus eſt ex hiſtoria

Auſus es, incuſat Penelope Vlyſſem nimię audacię, et obliuionis ſuorum. Nimiū et nimium, hoc eſt penitus tuorum, patris filij et vxoris. Tangere. s. acceſſu tuo, hoc eſt intrare. Caſtra Thracia. i. tentoria Rheſi regis Thracię. Dolo nocturno, inſidijs noctis, quod eſt audacius q̄ in luce.

OMNIA nāq; tuo. Docet quō et a quo hęc norit facinora Vlyſſis, et a Telemacho videlicet ſuo et Vlyſſis filio, quē ad Neſtorē miſerat patris ingrediēti gra. In qua re ꝯciliat ſibi ingenioſa mulier beniuolētiā mariti, cuius ſe ſemp tā ſolicitā, fuiſſe ſignificat. Ordo eſt. Dico ſupple ꝙ Hector teruit, nāq; Neſtor ſenior, qui ſm Ho. tertiā vixerat ętatem, rettulerat. i. recenſuerat et enarrauerat oīa nato. i. filio tuo telemacho miſſo te q̄rere. i. vt te quęreret. ASCEN.

Totq; ſimul mactare viros adiutus ab vno,
At bene cautus eras, & memor ante mei.
Vſq; metu micuere ſinus, dum victor, amicũ
Dictus eſt iſmariis iſſe per agmen equis.
Sed mihi quid prodeſt veſtris diſiecta lacertis
Ilios, & murus, quod fuit ante ſolum?
Si maneo, qualis Troia durante manebam,
Virq; mihi, dempto fine carendus abeſt.
Diruta ſunt aliis, vni mihi Pergama reſtant.

VOLS. TOT viros. Nõ eadẽ Vly. ſed Diomedes peregit, qui regẽ et ſocios. xij. trucidauit. Ab vno Diomede, Tydei et Deiphiles Adraſti filio. Antẽq̃ a noſtro amore diſcederes, cum te aut domus memoria ẽ amor ſubibat. Eras cautus. Nunc cũ pſtrixeris, nulla vitas pericula; pſiſtit in amplificatione, vt quãta ſit in amãte vxore ſolicitudo mõſtretur. Vſq; metu micuere ſi. Corpus formidine exilibat ſinus p pcordijs vſurpat. Per agmẽ amicum, per grecorũ caſtra, tantus mihi terror ex hoc iniectus eſt, vt et cũ victor dicereris in caſtra grecorũ rediſſe, timerẽ, non. n. ad equorũ ſenitias reſtrus, qð humana carne viſcerent. Iſmariis, Thracijs. Eſt. n. Iſmarus mõs et vrbs Thracię. Sed mihi qd pdeſt. cõicatione vtitˀ, petit et pſulit gd ſibi proſit Troianũ excidiũ, et hac ſciſcitatione ſuſpendit aĩus, et ad cõmiſeratione apparat, in quo et facile ſibi cõmiſeratione pcil'iat, et lenti mariti increpat tarditatẽ. Diſiecta diruta. Ilios Troia ab ilo trois filio dicta, q pclarã vrbẽ a ſuo nõie cõdidit in Troade, vt ſcri. Dio. Diruta eſt. viij. menſis Iunij vt Hali carnaſſeus Diony. ſcri. Si maneo inopinatũ ſubaudit ad cõlatione, q genus ſchematis ſuſtẽtatio a Celſo dr. Greci vero παράδοξον appellant, hoc eſt ptra opinionem, non. n. Penelope euerſa Troia ſe vt ante pinge cariturã opinabatur. Si maneo ſine viro. Durante tro. cum Troia ſtabat. Diruta ſunt alijs. Ab aliarũ fortuna ſuũ merorẽ amplificat. Alij ad fortunã aliarũ puellarum. Reſtant, erecta ſunt et non expugnata.

VBER. TOT viros, comites regis, q erãt in eius tẽtorijs. Ab vno, a ſolo Diomede, Cautus, puidus pictorum. Ante, olim, q ſimulabas inſaniã, ne ires ad illa picula, et ne me ſolã relinqueres, qð ipſe dixit. xiij. me. Me mea detinuit pũx, pia mr Achillẽ, et diximus ſupra in argomẽto. Vſq; metu dicit Penelope, q cũ hęc ſupradicta narrarẽt ſibi fuiſſe geſta ab Vlyſſe, ſemp audiendo nimio timore tremuit, donec itellexit Vlyſſẽ his ita geſtis reuertiſſe ad grecos eqs Rhęſi abductis. Vſq; aſſiduę. Sinus, pectora mea. Mic. moti ſunt tremore. Metu. timore, q lętitia ẽt interdũ trepidat pectus. Dũ, dõec. Victor. s. tu. Dictus es. s. mihi ab eo, q narrabat. Iſſe p agmen amicũ. s. grecorũ. Eqs iſmarijs. i. eqs Rhęſi abductis, et hoc eſt, qð in verſibus ſupra allegatis dicit. Atq; ita captiuo victor, votiſq; potitus. Ingredior curru lętos imitãte triũphos. Iſmarus aũt mõs ẽ thracię. Vñ iſmarius ponitˀ p thracio. Iſmarus aũt prius dicebatˀ Maroneo optimo vino abundans, de quo Tibullus ad Meſallã. Victa maroneo foedatus lumina Baccho, quem locũ male qdã intelligũt, exponẽtes a Marone. i. Vir. dictũ in tertio ęnei. quo ſcribit Polyphemũ fuiſſe ſopitũ, ſed errant, nã licet de polyphemo loquatˀ et Tibullus, tñ nõ facit mentione de Virg. deſcriptiõe, ſʒ de vino, qð ex Thracia Vlyſſes aduexerat.

Sed mihi qd pdeſt? Poſtea q̃ Penelope dixit ea, q̃ ab Vlyſſe geſta audiuit, et quẽadmodũ ex oĩbus ſupradictis periculis incolumis euaſit, nũc dicit ea nihil pdeſſe, nec et qð Troia ſit euerſa, q ita abeſt Vlyſſes, ſicut aberat, qñ troia ſtabat, dicit ergo. Ilios, vrbs Troię. Dicitˀ. n. Ilios i, foeminino genere, et Ilion in neutro. Sicut barbitos, ẽ barbiton inſtrumẽtum muſicum, in quo Ioãnes Tortellius errauit, q exẽplum ex epiſtola Sapphus male adduxit. Nam legendum eſt. Non facit ad lachrymas barbitos vlla meas, in neutro genere poſuit Horatius in primo carminum. Nec polymneia leſboum refugit tendere barbiton, licet et accũs maſculini eſſe poſſit, ſicut in eodem libro idem Hora. Age dic latinum barbite carmen. Leſbio primum modulate ciui. Hic. n. aperte maſculino genere protulit. Ilios nunq̃ maſculino genere, ſed ſemp foeminino. Ilion ſemp neutro pfertur. Diſiecta, diruta, diſſipata. Lacertis. i. viribus. Quid pdeſt? q. d. nihil. Et murus ordo eſt et ſolum qð fuit ante murus. i. murus nunc ęquatus ſolo. i. dirutus, nam tecta ęquata ſolo dicuntur, quę ſunt diruta, neq; ſupra ſolum eminent. Virg. et ęquata ſolo fumantia culmina ponã. Ouid. lib. iiij. fa. Hęc ęquata ſolo eſt nullo ſub crimine regni. Si, pro ſi quidem. i. q. Qualis. i. vidua, et ſine marito. Carendus mihi. i. a me. Et notãdũ hoc participiũ in voce paſſiua a careo. Dempto fine. i. ſemp et perpetuo, nã qð finẽ non habet, ęternũ eſt. Alijs, ad vtilitatem aliarũ. Mihi vni, mihi ſoli, ideſt in damnum mei ſolius, cui eſſet, vtilius q adhuc ſtarẽt, vt infra dicit. Vtilius ſtarent, remanerent, non ruerent, ſed quantum ad dãnum et dolorem ſolum.

AT, ideſt ſed ille ſcilicet filius tuus et meus. Retulit. i. recenſuit mihi. Rettulit (inquit) Rhęſum regem illum Thracię, et Dolona Troianum illum filium Eumedę, cęſos. i. occiſos a te, ferro. i. gladio, et rettulit vt. i. qualiter hic ſcilicet Rhęſus ſit pditus ſomno, q prima nocte dũ clauſas portas intrare non poſſet, occiſus eſt, vnde Virg. ęnei. i. Nec procul hinc Rhęſi niueis tentoria velis. Agnoſcit lachrymans primo quę prodita ſomno. i. prima parte noctis et vt ille videlicet, dolo proditus eſt dolo, q promiſſa erat ei impunitas, ſed non ſeruata, aut dolo, quem occiſus prętendebat, hoc eſt propter dolum quem aſtruere volebat, et Rhęſus, quia imprudenter inter hoſtes ſomno indulgebat, et ita eſt vt ſuperatio hoſtium et laus Victoris, et tñ dicit nocturno dolo, quaſi non niſi p dolum id potuiſſet perpetrare, ſed dolus an virtus qs in hoſte requirat. ASCEN.

VOLS. VICTOR. Greci victores, vbi fuerat Troia iã ſegetes creſcit, et metunt̃ fruges. Semiſep. vi. Oſſa in ſepultoꝶ feriunt̃. inter eſſodi p̃ntunt̃. Cã moradi non tã mora lędebat, quã q̃ morę cã ignorabat̃. Putabat̃. n. alieno amore detineri. Lateas. Curioſus eſt quaſi maneas dixiſſet. Quiſqs. Ad ſuũ officium laudat, tu (inquit) lateas, ne etiã ad me tenuis de te fama p̃ueniat, ego de te ſemp curioſa fuꝫ. Vertit. Nautę cum ad portũ p̃ueniunt, puppim in littus cõuertũt. Ad hęc lit. ithacenſia. Charta no. ſcripta. hoc ẽ do lr̃as ad te his oĩbus, qui ex ithaca nauigaturi ſunt in q̃cũq; orbis regionẽ. Nos pylon. Nõ ipſa miſit ſed Telemachum matre iũcia ad Neſtorę, vt dixi nũs, acceſſit.

raq; ruricolis feriunt̃ dẽtibus oſſa. Occulit, tegit. eius freq̃ntatuũ ẽ occultũ. Ruinoſas. plenas ruinis expſtratas. Victor. s. tu o Vlyſſes. Abes. es. abſẽs a domo tua. Nec lꝫ mi. i. nec poſſuꝫ ſcire. Quę cã morãdi. i. q̃ cã, aut q̃re differas reditũ tuũ i patriã. Aut i q̃ orbe, degãtes p i q̃ pte orbis. Quiſqs, oñdit nõ eẽ culpam ſuã, q ignoret, vbi ſit vlyſſes. Dicit. n. Penelope ſe neminẽ p̃termittere, q ad littus ſuũ veniat, quẽ nõ diligẽter interroget de Vlyſſe et cui nõ tradat lr̃as q̃s ille reddat Vlyſſi, ſi eũ alicubi viderit, aut i uenerit. Quiſqs. i. q̃cũq;. s. vel mercator, vel nauita. Vertit, appulit, flexit. Puppim nauẽ. Synecdoche. Peregrinã, aduenã, externã. Ad hęc littora, ad hanc nr̃am terrã.

Incola captiuo quę, bone victor arat.
Iam ſeges eſt vbi Troia fuit. reſecandaq; falce,
Luxuriat phrygio ſanguine pinguis humus.
Semiſepulta virum curuis feriuntur aratris
Oſſa, ruinoſas occulit herba domos.
Victor abes, nec ſcire mihi quę cauſa morãdi,
Aut in quo lateas ferreus orbe licet.
Quiſqs ad hęc vertit pegrinã littora puppim,
Ille mihi de te multa rogatus, abit.
Quamq̃ tibi reddat, ſi te modo viderit vsquã,
Traditur huic digitis charta notata meis,
Nos pylon. antiqui neleia Neſtoris arua
Miſimus. incerta eſt fama remiſſa Pylo.

Pyli tres fuerunt vrbes in Peloponeſo, vna in lepreatica regione, alia i ora piſęa ad alpheũ flu. tertia i meſſenia, ſed Neſtoris pylos ab ematho emathoeſa nũ. upata eſt, q multi eã eẽ volũt, q̃ eſt in ora piſęa, hãc p̃didit Neleus neptuni filius ex Tiro Salmonei filia, Neleus ex chlori amphiõis Thebãi filia. xij. filios habuit, oẽs p̃ter Neſtorẽ Hercules perimit qui erat ceteris iunior, vt ipſe apud Ho. recẽſet.

VBER. VICTOR. Grecus. Inco. q illic hitationẽ fecit poſt victã Troiã. Bone cap. p bobus. captiuis. i. bobus q añ fuerãt troianoꝶ nũc a grecis capti. Iã ſe. ẽ. Hęc deſcriptio eo tendit, vt Penelope oñdat iã diu Troiã fuiſſe euerſaꝫ. Enumerat. n. certiſſima euerſiõis et ruinę argumẽta, ex quo magis cõgnit̃ de abſẽtia Vlyſſis, et q nõ poſſit itelligere vbi ſit. Segetes aũt ſꝫ Varro. dr̃ a ſa. i. ſemie. Eſt aũt pprie ſeges roꝶ ſeminũ, q̃ pani pficiẽdo ſunt apta, nondũ demeſſa. Nã fruges gñalr dñr oẽs fructus, q i alimonii vti pñt Dñr aũt eodẽ Varro. teſte a fruẽdo, Hic ẽ ſeges accip ẽ p ſemie frugũ ſato adhuc viridi. Falce. s. meſſoria. Eſt. n. ẽ falx putatoria, q̃ arbores putant̃, de q̃ Virg. in Geor. Falce p̃mes vmbrã. et in Buc. Atq; mala vites incidere falce nouellas. Luxuriat ſupra modũ abũdat Ora. Luxuriãtia cõpeſcet. Vir. Luxuriã ſegetũ tenera depaſcit in herba. Nõnũq̃ refert̃ et ſigñt exultare et laſciuire. Ouid. i. faſt. Ludit et in primis luxuria q; pecus. Interduꝫ habitudinẽ ſignificat. Vir. iij. Geor. Luxuriatq; thoris aiõſum pectus. Luxuriat. n. hic ponit̃ pro pleum et denſum eſt. Pinguis, impinguata. Sãguine Phrygio. i. ſanguine Troianoꝶ illic effuſo. Eſt aũt phrygia Aſię regio, vbi eſt Troia. Semiſepulta, nõ plene ſepulta, vt i bello accidit pp multitudiuẽ. Feriunt̃, eruunt̃ ab aratris. Luca. lib. ij Quę ſeges iſecta ſurget nõ decolor herba. Quo nõ Romãos violabis vomere manes. Idẽ paulopoſt. Plu

Ille abit, diſcedit. s. hinc. Rogatus. i. interrogatus, vt. Multa ſup Priamo rogitãs. Alias rogare ſigñt orare. In cõpõne võ cũ varijs p̃põnibus varia hꝫ ſignata. Arrogare. n. ſigñt aſſumere et attribuere, et in malã pte accipit̃, dr̃. n. arrogãs q ſibi plus aſſumit et attribuit q̃ deceat. Abrogare penitus tollere. Derogare i pte minuere et tollere, vnde Ci. ad Her. cui legi drogatũ vel abrogatũ ſit. Erogare ẽ dare. Irrogare iferre, vt irrogare penã. Ora. i ſmo. Abſit regula pctis, q̃ penas irrogat ęq̃s. Prorogare, differre. Ora. i. ſmo. Viuẽdi recte q prorogat horã. Ruſticus expectat dũ tfluat ãnis. Subrogare, ſufficere, et i locũ alterius ſubſtituere. Prerogare, pferre, ide progatiua, platio, et priuilegiũ dr̃, ſiue vt vulgo loqr p̃minẽtia. Reddat, det tibi et pprie dixit, nã lr̃ę dari dñr ab eo q mittit, reddi võ ab eo q defert, qm̃ eius fidei ſunt creditę, vt reddant̃.

Charta, epl̃a. Nos pylõ dit Penelope p̃ter diligẽtẽ interrogationẽ, et iqſitionẽ factã a ſe de Vlyſſe apd peg̃rlos ad ſuũ littus venĩẽtes, et p̃ter lr̃as traditas, q̃ ei redderent̃, ſe et miſiſſe ad diuerſa loca pcũctatũ d ipſo Vlyſſe, et p̃ſertiꝫ Pylõ et Spartẽ, qm̃ ex pylo a Neſtore Vlyſſis ſocio, vel e ſparte ab agamenone ẽ Menelao p̃ncipibus grecoꝶ putabat ſe poſſe fieri certiorẽ, vbi eẽt Vlyſſes. Dicit ẽ. Nos miſimus pylõ. arua neleia. Neſtoris. i. terrã Neſtoris regnatã a p̃re eius Neleo. Fuit aũt vt ſcri. Stra. Pylos vrbs i Meſſenia, vbi neleus pr̃ neſtoris regnauit. Hãc Hercules expugnauit, ẽ ex. xij. filijs nelei ab eo iterfectis ſolus neſtor ſupſtitit, qd ipſe narrat lib. xij. me. Ipſe neſtor itẽdũ pylius dr̃ a pylo a Marti. et a Iuue. vt rex pylius magno ſi q̃cq̃ credis Ho. Exẽplũ vitę fuit a cornice ſcẽe. Antiq, ſenis, dr̃. n. vixiſſe trecẽtos ãnos, vt ſane apd Ouid. Vixi ãnos bis cẽtũ, nũc tertia viuit̃ ętas. Fama de te ẽ tenuis. s. mihi a neſtore. Incerta, ignara de te, vbi ſis. Miſimus, et. i. lr̃.

Miſimus & ſparten. Sparte quoq; neſcia veri,
Quas habitas terras, aut vbi lentus abes.
Vtilius ſtarent etiam nunc moenia Phoebi,
Iraſcor votis (heu) leuis ipſa meis.
Scirem vbi pugnares, & tantum bella timerē
Et mea cum multis iuncta querela foret.
Quid timeam ignoro, timeo tñ oīa demens,
Et patet in curas area lata meas.
Que cūq; ęquor habet, quęcunq; pic'la tellus,
Tam longę cauſas ſuſpicor eſſe morę.
Hęc ego dū ſtulte meditor (q̄ veſtra libido eſt)
Eſſe peregrino captus amore potes.

VOLS. SPARTEN, Ad Menelaum, qui cū de Vlyſſe negaſſet ſcire, Telemachum remiſit patera et peplo donatum, pateram Vulcanus effinxerat, peplum Helena texuerat. Sparte neſcia, Menelaus ſpartanus de te verum neſcit. Moenia Phoebi. Troia ipſa. Starent vtilius, mihi minus moleſtū eſſet, ſi non eſſet euerſa. Phębus et Neptunus Laomedonti in fabricā dis Troianis moenibus opitulati ſunt. Colligit cauſas vt qḋ dixerat probabile videatur. Heu leuis, mobilis vtitur correctione. Iraſcor. Improbo, quę pro excidio Troiano vota ſuſcepi. Scirem vbi pugna. Ecce cās vtilitatis oſ̄dit. Vbi in qua vrbis parte. Cū multis, multarū q̄relę nr̄az facerēt leuiorē. Ignoro. Dirutā Troiā. Area lata. metaphora a a ſoli ſpacio, ingens ē curarū fluctuatio Stulte. Temere et fruſtra. Quę vr̄a li. Amas forte pegrinaz puellā, qḋ p inſatiabili libidine facere ꝯſueniſti, vt neglecta vxoř alias ames. Peregrino. a. alludit ad Circen et Calypſo, cū qbus Vly. multū tpis ꝯſumpſit, ex Circe te legonū genuit ex Calypſo Atlantis filia Auſonē. a quo Italia Auſonia nuncupat.

VBER. SPARTEN. Lacedęmona, nam eadē eſt Sparte et Lacedęmon. Sed Lacedęmon et pro vrbe et pro regione ponitur, et dicta a Lacedęmone filio Iouis et Taygetes filię Atlantis. Sparten autem accuſatiuus eſt gręcus a nominatiuo Sparte. Neſcia veri. Ignara veritatis de te, ſparte autem pro ſpartani ponitur. i. vrbs pro hominibus. Habitas. Legendum eſt, non autem habites, q̄ ſequitur abes, quod eſt modi indicatiui. Lentus. Tardus ad reuertendū. Vtilius. Declamatur a poeta quod dixerat ſuperius. Vni mihi pergama reſtabat. Vtilius cum maiori mea vtilitate. Starēt. Eſſent adhuc integra et erecta, dixit ſupra in eo loco. Troia iacet. Moenia phoebi. i. muri troiani, quos phębus ędificauit. Fabula autem hoc habet. Neptunus et Apollo promiſſa ſibi a Laomedonte rege Troianorum mercede muros illi ędificarunt, ſed Laomedon poſtea eis promiſſam mercedem negaſſe dicitur, quod ideo fingitur, q: aut noluit, aut verius Laomedon Neptuno et Phoebo certam pecunię quātitatem vouerat, quā poſtea iminentibus hoſtibus ad murorum ędificationem tranſtuliſſe dicitur, vnde ipſi muros Troię fabricaſſe dicuntur, vnde et auctor hic dicit, pergama Phoebi, et Virgi. libro tertio Ęnei. Et omnis humo fumat neptunia troia. Heu ipſa. i. ego inconſtās et mutabilis, alias leuis ſignificat non oneroſum. Item vilem et contemptibilem. Iraſcor meis votis, reprehendo mea vota, et ea quę optaui, prius. n. optaui, vt Troiam vinceretis et dirueretis, nūc doleo me ita optaſſe, nam vellem adhuc Troiam ſtare. Scirem, vbi pugnares &c. Senſus eſt, ſi Troia ſtaret adhuc, ſaltem ſcirem vbi pugnares, et gereres bellum. Et tantum. i. ſolūmodo. Timerē bella. i. pericula bellorū, non aūt alia, et mea querela de abſentia mariti foret iuncta cū multis. s. alijs mulieribus quę et ipſe ꝯquerentur de abſentia maritorū ſuorū, qḋ eſſet mihi tolerabilius, nā eſt in cōi prouerbio, miſeriarū ſocietas ſolatij loco eſt. Quid ti. s. nunc cū neſcio vbi ſis. Demēs Exanimata et timore perturbata. Et pz in cu. are. la. me. ſenſus eſt, lz neſciaz qd timeaz, timeo tamē oīa pericula et meę curę et timores in oēm partez vertunt. Area, ſpacium. Lata, ampla. In meas curas, in meas ſolicitudines et timores de te. Patet, patēs ē, et diffūdit, late atq; ſpacioſe, nam area p ſpacio ponit et latitudinē ſignīt et alia et pprie et tranſlatiue, quę q: ad hunc locū non ptinēt p̄tereunt. Quęcūq; ęquor hz. Ordo ē, ego ſuſpicor q̄cunq; picula. i. oīa pericula, q̄ ęquor hz et tellus, eſſe cās tā lōgę morę. i. q: tādiu moreris, ſuſpicor fuiſſe cām piculorū, q tibi mari terraq; potuerunt accidere. Hęc ego dū ſtul. nūc more muliebri dergit aliā ſuſpitionum, quā hz dicens, hęc ego ſupradictas cās ſuſpicor, ſed vt vos viri libidine maxime ducimini, captus es fortaſſe amore alicuius mulieris, quę te dtinet. Ordo eſt, dū ego ſtulte meditor hęc. s. ſupradicta, tu potes eſſe captus amore pegrino. Quę vr̄a libido eſt. i. pro ea libidine, quę libido eſt vr̄a. i. vīm virorum. i. quā vos viri hētis, et hic eſt verus ſenſus et vera ꝯſtructio, nā ſupplendus eſt ablatiuus, et talis ꝯſtructio vſitata eſt doctis. Serui. Sulp. ad Cice. epl̄a qua ꝯſolat eum de morte filię ſimili vtit locutione. Qui illius amor in te eſt hoc te facere, illa non vult. Ordo. illa nō vult te facere hoc eo amore qui amor illius eſt in te. Sunt et alia exēpla, vt q̄ iprobitas tua ē, me oppugnare audes. i. ea iprobitate, quę iprobitas tua ē, ſed hęc ſint ſatis, huiuſmōi aūt ſuſpitiones vxorū de amore maritorū abſentium, quoniam crebrę ſunt, ſolent a poetis ipſis mulieribus attribui. Teren. in adel. Vxor ſi ceſſas, aut te amor cogit, aut amari, aut putare aut animo obſequi, et tibi bene eſſe ſoli, cum tibi ſit male.

ADIVTVS Ab vno viro. s. Dio. eqs iſmarijs, ipſius vz Rheſi, cuius ipſe cū Dio. Ardentes auertit eqs in caſtra, priuſq̄ Pabula guſtaſſent Troię Xanthūq; bibiſſent, vbi dr̄ ęnei. primo. Nos pylon &c. declinatur hęc pylos huius pyli huic pylo hanc pylon vel pylum a nominatiuo pylus. ASCEN.

Forſitan & narres q̄ ſit tibi ruſtica coniunx,
Que tantum lanas non ſinat eſſe rudes.
Fallar, & hoc crimen tenues vaneſcat in auras
Neue reuertendi liber, abeſſe velis.
Me pater Icarius viduo diſcedere lecto
Cogit, & immenſas increpat vſq; moras.

VOLSC. FORSITAN et nar. Preſumit que Vly. obijcere potuiſſet, id genus ſchematis grece πρόληψις lati ne preſumptio, vt Fabius meminit. Narras, puel lis, quas amas. Ruſtica, in ceteris rebus ignaua preterquā in lanificio. Rudes, incultas et aſperas. Dicimus rudes, qui nullum in ſtudio cultum ſor titi ſunt. Fallar. Hac mea opinione deci plat. Tenuesque ſua leuitate non vi deantur. Liber re. Qui cū alieno amo re tenearis redeundi non hēas arbitriu. Velis ab. In patria re dire cōtēnas. Me pa ter. Perſiſtit in preſum ptione. Icarius ex Polycaſte genuit Penelopē, leuca dium, et Alceū. Penelope Icariotis dicta eſt, qm̄ Ica rium alij Icariotum vocarant, qui filiam ſollicita bat vt Eurimacho vni ex procis nuberet.

VBER. FORSITAN. Addit et aliam ſuſpitionem de cō tempore ſuo, quod ſ. Vly. vt gratior ſit noue amice vituperat ipſam penelo. Sic Medea ad Iaſonem. Forſitan, et ſtulte dum te iactare marite. Queris et iniuſtis auribus apta loqui. In faciē moresq; meos noua crimina fingis. Ruſtica, inculta. Que tantum lanas non ſinat eſſe rudes. i. qui nulli alij rei muliebri ſatis ſit apta, niſi carpendis lanis, non etiam acui. Notandum aūt eſt Penelo pē ſuſpicari non ſolum quod Vly. eam ruſticam dicat apud amicam, verūetiam dicat eſſe anum, nam mulieres iuuenes magis exercitio acus vteba tur, non ad cōſuendum, ſed ad pingendum varijs coloribus et figurandum veſtes, quales a Didone non textas, ſed acu pictas ſignificat. Virg. ne lib. v. Tum geminas veſtes auroq; oſtroq; rigētes. Extu lit eneas, quas illi leta laborū. Ipſa ſuis quōdam ma nibus ſidonia Dido. Fecerat, et tenui telas diſcrene rat auro, et alibi. Pictus acu chlamydē, et ferrugine clarus hybera. Anus aūt, que ꝓpter viſus hebetudi nē, aut manus inſtabilitatē acui non eſſent apte ad lanā transferebant, et talē mulierē Iuue. ſigni ficauit, cū dixit. Et i cōſilio matrona admotaq; la nis. Emerita q̄ ceſſat acu. Rudes. i. ipolitas. Fal lar. Optatiui eſt modi, et ſubaudit vtinam. Fallar, ſcilicet hac mea opi. quā de te habeo. Hoc cri. Quo te accuſo. ſ. de amore alterius mulieris. Tenues, vacuas, vel ſubtiles. Auras. i. aera, q eſt tenuis com paratione aque et terre. Vaneſcat, in vanū, hoc eſt in nihilū abeat, hoc eſt nō ſit verū. Neue re. Ve co pulatiua eſt cōiunctio, ſignificat. n. et ſenſus ergo eſt, et tu liber reuertendi. i. tu nō phibitus qn reuertaris. i. vtinā nullius mulieris amore retētus ne velis ab eſſe. Liber. n. eundi dr, cui permittit, et ſic liber re uertendi, qui libertatem hz reuertendi. Poteſt etiā ordinari cum ſequentibus verſibus, et ne tu liber reuertendi velis abeſſe, pater Icarius cogit me &c. ra riſſime tn̄ inueniuntur apud Oui. vt ſenſus pētame tro pcedentis ad hexametrū vel pentametrū ſequē tes tranſeant, quis nōnumq̄ faciat, vt in epiſtola Phyllidis. Quaq; patent oculis littora lata meis. Siue die laxatur humus, ſeu frigida lucent. ſyde ra, proſpicio quis freta ventus agat. Me pater. Cō mendat nunc Pene. amorem ſuum, et conſtan tiam erga Vlyſſem, q cum poſt tam diuturnā abſentiam Vlyſſis, vellet eius pater alteri viro col locare, dicit ſe nunq̄ voluiſſe. Icarius, pater meus. Fuit. n. filia Icari fratris Tin dari, vt ſcrib Strab. lib. x. Polycaſta eius mater fuit, pater au tē Penelopes et eius fratres Alceus et Leu cadius qui cum re gnum Acarnanie te nuiſſent, ciuitatibus nomen dederunt. Sepe vo luerunt eam Eurymacho vxorem tradere, addu cit Stra. Homeri verſus latinos ſic factos. Olli in tecta pris properant habitare feroces. Icarij inclut de ſemine filia pulchro. Germaniq; orti fratres, tum protinus illam Eurymacho pater et fratres nupſiſſe volebant, dicit ergo. Pater cogit. ſcilicet verbis ſuis, nam voluntas patris filiabus pro iuſ ſu habenda eſt. Diſcedere viduo lecto, ſcilicet tuo a te derelicto, et in quo ſum tanquā vidua. In crepat, incuſat. Moras, immenſas. i. nimis lōgas moras meas que te tandiu expectem.

ASCEN. ITEM Hec ſparta latine, vel ſparte huius ſpar tes grece. Vnde eſt accuſatiuus ſparten per n non per m, et eſt patria Menelai. Vbi lentus habes ſci licet domicilium, aut potius abes. Moenia phoe bi. idest pergama apollinis fabricata manu, et ab eo diu cuſtodita. Vnde Virg. Phoebe graues Tro ie ſemper miſerate labores, &c. Iraſcor vobis. i. deſi derijs, q deſiderant cum Troia ſtaret, excidium eius nunc cum iacet, eius incolumitatē, q ſi tro ia ſtaret, ſcirem vbi pugnares, et tantum bella ti merem, &c. nunc aūt pellicem timet, quod tamen non expreſſe dicit, ſed per inſinuationem. Area lata. Area ab ariditate dicitur locus, in quo teri tur fruges, que ſunt future frugis ſemina, ſicut ab ſentia Vlyſſis multarū curarum. Que veſtra libi do eſt, aut per parentheſim dicit, que res eſt veſtra libido, aut dū ego meditor ſtulte hec ſcilicet, que eſt veſtra libido, ſed prior modus melior eſt, quia ponitur, hec ſcilicet predicta, que in mari, et terra contingunt. Apte autem pluraliter dicit quantū ad ſenſum, veſtra non tua libido, ne in ſolum Vlyſſem talem maculam conijciat, et vt facile credituē doceat quod multi conſueuerunt. Id au tem dicit, quia noti erant amores Agamemno nis Achillis et aliorum principum. Quam, ideſt quantum ruſtica coniunx lanificio intenta eſt.

Fallar, optantis eſt. i. vtinam fallar ab opinione, aut ſuſpitione mea, et ne velis abeſſe, cum fueris li ber reuertendi. i. qñcunq; dabit facultas libere re uertendi, que eſt his, qui amoribus adulterinis in dulgent, quia nihil eſt, quod eis legitimam aufe rat libertatem, et tamen nō redeūt, q capti ſunt.

Increpet vſq; licet, tua ſim, tua dicar oportet.
Penelope coniunx ſemper Vlyſſis ero,
Ille tamen pietate mea, precibuſq; pudicis
Frangitur, & vires temperat ipſe ſuas.
Dulichij, ſamijq;, & quos tulit alta Zacynthos,
Turba ruunt in me luxurioſa proci.
Inq; tua regnant, nullis prohibentibus, aula,
Viſcera noſtra tuę dilacerantur opes.
Quid tibi piſandrū polybū, medontaq; dirū?
Eurymachiq;, auidas, antinoiq; manus?
Atq; alios referam? quos oēs turpiter abſens.
Ipſe tuo partis ſanguine rebus alis.

VOLS. TVA SIM. Non alterius coniunx. Dicar. A poſteris volo a conſtantia coniugij. Pudicis. Pudicę filię, quę viri thalamum cuſtodit. Vires Paternum ius, Sumptum eſſe videtur ex Romanis legibus, quibus ſanciebatur, vt quam primum ętas ferret ad coniugium cogi poſſet, vt Diony. ſcri. Dulichij ſamiq;. Ab immodeſtia procorum arguit vt ad vltionē accenſus Vlyſſes venire feſtinet. conuenerant proci Vlyſsis regiam Dulichij ē .l. quos ſequebātur famuli ſex, ſamij .iiij. ē xxx. Zacinthi viginti, Ethacenſes duo ē .xx. ē quibus hi ab Ho. nominātur. Anthinous. Eurinous egypti Herois. Eurymachus polybij. Leocritus euenoris, Piſander polyctoris, et Hegeſippus Polytherſę, et Agelaus damaſtoris. Leocles Ænopi. Amphinomus. Neptolemus. oēs peremit Vlyſſes pręter pręconem Medonta, et citharedum Phemium. Dulichium, Samos, et Zacynthos inſulę adiacent epithodelicum, hodie vocatur Samos altitudo, et ſummitas interpretatur vt ſcrib. Strabo. Alij appellatam volunt a Sais antiquiſſimis Thracię populis, qui illam incoluerunt. Zacynthus nemoroſa eſt, non vltra ſtadia .xl. illius ē ambitus. Vrbs in ea fuit eiuſdem nominis. Turba luxurio. Proci, exprimit nominis vi; ex Verri. Flac. ſententia. Procos enim dicimus, qui in eandem libidinem nimia appetentia conſpirant a pcando dicti. Eſt procare, vt Verri. ſcri. nimium laſciue petere, vnde procaces mollium rerum petitores et appetendo nimium petulantes, et a nimia laſciuia, quę appetentia, petulantia dr. Ruunt, ex omnibus inſulis echinadibus in tuam regiam cōfluunt. In me. Meum concubitum petentes. Luxurioſa. Turba libidinis plena, et petulans. Viſcera noſtra, quas non minus lacerari et abſumi dolemus, quā ſi noſtra corpora dilaniarent. Quid tibi piſandrum. Aliquos nominat ad excitandam inuidiam. Erat piſander, vt diximus. Polythoris. Medontaq;, Cytharedum. Dirum, obſcęnum. Manus auidas, ad tuas opes perdēdas prodigas. Anthinoi et Eurymachi. Hi duo erant ex procis priores. Atq; alios referā, quos oēs turpiter abſens. Turpiter, ſummo tuo dedecore, qui domum negligere videris. Sanguine. Tua induſtria et labore. Inops egens. Pathos ab humilitate perſonę.

VBER. INCREPET. Huius verbi repetitio habet emphaſim, quaſi dicat, inclamet mihi quantum velit. Oportet. Decet. Pietate mea. Id eſt meo vehementi erga te amore. Frangitur. Vincitur. Et vires temperat. Ideſt minuit impetum animi, q gn videt me eſſe amantem tui, minus poſtea inſtat, vt nubam alij. Dulichij. Nunc Penelope procos ex diuerſis locis veniſſe commemorat. Sunt autem proci, qui perſeueranter et inſtanter, aliquam vxorem petunt. Procari enim eſt importune et perſeuerānter petere. Ordo eſt. Proci Dulichij, et quos &c. Ruunt in me. Dulichium autem, vt ſcri. Stra. vna eſt ex Echinadibus inſulis, vt Zacinthos et Cephalenia, et ad orientem ſolem iacent, ex ea quodequinquaginta procos veniſſe ſcrib. Homerus. Cephaleniā autem teſte Strabone quidam Dulichium appellare nō dubitauere. Dictam autem alt a Cephalo. Hanc tetrapolim .i. quattuor ciuitates habentem appellatā dicit. Same Cephalenię vrbs ē, et quę Samos dicitur. Nam pro vrbe teſte Strabone vtroq; modo dicitur, pro inſula vero tantummodo Samos. Ex ea quattuor, et .xx. proci venerunt. Zacynthos pauloplusquam. Cephalenia in occaſum vergit, eamq; magis attingit, eius autem ambitus vltra centum et .xl. ſtadia. Abeſt a Cephalenia ad ſtadia .xl. nemoroſe quidem, verum fructifera, eius nominis vrbs eſt celebris. Hęc Stra. Et quos tulit quos procreauit. Alta, eminens. Virgili. in .iij. Iam medio apparet fluctu nemoroſa Zacynthos Per hoc quod dixit apparet, altam eſſe ſignificauit. Turba. Multitudo, quia vt ſupra oſtendimus erant quamplurimi. Ruunt, concurſu, et quaſi facto impetu veniunt, vt diximus. Ac venti velut agmine facto. Qua data porta ruunt. Regnāt. Inuidioſe dixit, quaſi dicat, non ſatis eſt illis venire in domum, ſed volunt in ea eſſe domini, et diſſipant res tuas, quę ſunt mihi charę tanquam viſcera mea. Dilacerantur, diſſipantur, ſcilicet ab ipſis. Quid tibi piſandrum. Occupatio eſt rhetorica exornatio, dicit enim ſe non dicturam, et tamen commemorat quoſdam, quos ſibi infeſtiſſimos eſſe dicit. Auidas ma. Auidas, et ad rapiendum paratas. Rebus, Diuitijs. Partis. Acquiſitis. Tuo ſanguine, quia eas in bello, et multis periculis acquiſiſti. Turpiter, cum tua infamia, nā turpe eſt pati res ſuas dilabi.

ASCEN. DISCEDERE Lecto viduo, ideſt accedere ad lectum maritalem. Proci, ideſt importuni et impudici petitores connubij. Dulichij, ideſt ex Dulichia et Samij ex Same. Sic enim a Virgilio vocātur .iij. ęnei. Dulichiumq; Sameq;, et neritos ardua ſaxis. Ad quod Seruius. Same (inquit) Cephalenia eſt. Nam Samus in Aſia eſt. Hęc ille. Hic tamen videtur deductum a nominatiuo Samos, nam Same faceret Samei, ſed de ea inſula ſunt, quam Samam Virgi. vocat.

Irus egens, pecoriſq; melanthius auctor edendi
Vltimus accedunt in tua damna pudor.
Tres ſumus imbelles numero, ſine viribus vxor
Laerteſq; ſenex, telemachuſq; puer.
Ille per inſidias pene eſt mihi nuper ademptus,
Dum parat, inuitis omnibus, ire pylon.
Di precor hoc iubeant, vt euntibus ordine fatis
Ille meos oculos comprimat ille tuos.
Hoc faciunt, cuſtoſq; boum, longeuaq; nutrix,
Tertius immunde cura fidelis hare.

VOLS. IRVS, Ithacenſis mendicus, corpore vaſtus, ſed nullis viribus, vt Home. ſcri. Arneus primo vocatus eſt ab Vlyſſe pugno percuſſus ſub habitu mendici fere exanctus cecidit. Melanthius ē magiſter ouium cum procis Vlyſſis armenta deuorabat, ſed Philoetius et Eumęus poſt Vlyſſis reditum tractū pedibus et manibus in cubiculū ad trabē ſuſpēderūt pcuſſerat Vlyſſe ʒ calce ad fontes cū ageret in procoꝝ cenas pinguiſſimos ouiū greges, erat tunc Vlyſſes in habitu mendici. Tres ſumus ibelles. inualidos ab ętate et ſexu. Ille, telemachus. Per inſidias, proci thelemacho et mentori eunti inſidias poſuerunt, vt Home. refert et Stra. teſtať, quas antinous molitus eſt, parauerat.n. nauim cum ſocijs viginti, ſed palladis numine euaſit Telemachus. Pylū ad neſtorē. Oībus inuitis, tota domo abnuēte, nihil.n. Penelope de filij diſceſſu nouit, vt diximus. Hoc faciunt, votū meū ratū velint. Euntibus or. fatis, vt non cadat aň diem. Ille, telemachus. Claudat, meos ocu. et tuos. Nā qui erant grie ppingores, mortuoꝝ claudebant oculos, lʒ in lege mania eſſet, vt Var. tradit, ne filij parentibus ſignēt oculos. Cuſtos boū. Philoetius paſtoꝝ magr, et Vlyſſis vocat cuſtos. Faciunt, hoc idē vouent. Lōgęua nutrix, euriclia piſenoris filia nutrix Vlyſſis quā laertes emerat. xx. bubus impuberē et caſtā ſeruauerat. Cura fide. fideliſſimus cuſtos Eumęus. Harę immundę, ſordētiū porcoꝝ erat eumęus ctheſij filius cuſtos porcorū ctheſius ormenis filius in ſciria, quę eſt inſula vltra ortigiā in mari egeo. filiū genuit eumęū, quē nutriendū dederat phenyſſę mulieri aribātis filię, hęc cū puero et tribus poculis ſe phenicibus mercatoribus tradidit. Septimo die ſagittis a Diana cōfoſſa ʒ mercatores ī mare illā pijciūt. eumęum puerū laerte vēdūt, adictus porcoꝝ cuſtodię fecerat haras xij. pagnas, ita vt ſingulę. l. foetas ſues clauderēt.

VBER. IRVS Egens. Nominat alios diſſipatores bonorū Vlyſſis, quos oſtendit eſſe homines viliſſimos. Irum, vt Stra. ſcrib. Ho. arnęum appellat ab arne vrbe Boetię, egenū aūt fuiſſe. Ouidi. hic et in. iij. triſtium oňdit, qui eius nomen pro paupere ponit. Nempe dat, et quodcunq; libet fortuna rapitq;. Irus et eſt ſubito, qui modo Crę ſus erat. Idē lib. ij. de remedio. Cur nulla eſt hecalem, nulla eſt quę ceperit Irum. Nempe qȝ alter egens, altera pauper erat. Melanthium autem alij paſtorem et caprarium Vlyſſis fuiſſe volunt, ſed laniū potius ſignat, hoc eſt qui pecora ad eſum mactaret, et laniaret, et dictus eſt auctor pecoris edēdi ad vituperium, qȝ erant et auctores pecoris ſignandi, et hi tā viles non habebanť dicebāturq; miniſtri. Vltimus pudor, vltimum dedecus, qȝ ſunt viliſſimi. Pudor aūt interdū pro verecundia, hic pro timore infamię accipitur, vt ingenui vultus puer, ingenuiq; pudoris, interdū pro dedecore, vt hic interdū pro pudicitia. Virgil. iiij. ęnei. Ante pudor ǭ te violen. Tres ſumus, occurrit obiectioni. Ordo eſt, nos ſumus tres numero imbelles. i. nō apti bello et viribus debiles. ſ. ego. Vxor, argūm a ſexu. nā mulieres nā ſunt ībelles. Laertes, pr̄ dictus. vulgo.n. ex Laerte genitus a poetis dr̄, ſed interdū ſyſiphi filius appellatur, nā cū eius mater Anticlia ad Laertem ſponſa duceretur, fuiſſe rapta a Syſipho latrone dr̄, et ex eo genuiſſe Vlyſſem, qȝ ei ad cōtumeliam Aiax obijcit lib. xiiij. meta. Quid ſanguine cretus Syſiphio apud Virgi. quoq; lib. vi. cōtumelię cauſa ſyſiphi filius dr̄, cum Deiphobus dicit. Hortator ſcelerum Æolides, nā ſyſiphus Æoli filius fuit. Oui. in nulla cōtumelię cā Syſiphi filium dixit lib. iij. de arte amandi. His ſua Syſiphides auditis pene reſoluit. corpora, nā ſocijs illita cęra fuit. Hęc dixi, vt tollatur dubitatio ſicubi reperiať ita appellatus. Telemachus puer, vel filius, vel ętatis puerilis et tenerę. Ille telemachus. Pene, fere. Eſt ademptus, eſt ſurreptus. Per inſidias, p dolos. Oībus inuitis, cōtra voluntatem oīum. Di pcor. Optat Penelope, vt telemachus ſit ſupſtes ſibi et Vlyſſi. Ordo eſt, precor vt dij iubeant. i. velint vt infandum regina iubes renouare dolorē. Vt ille. Telemachus. Cōprimat, claudat. Meos oculos, qȝ propinquiores ſolebant morientibus oculos claudere, q mortẽ late aperiunť. Hoc faciunt. i. hoc idem precantur. Cuſtos bobulcus noſter, hoc eſt boum cuſtos, qui vt Theocritus Idylio. xvi. Scri. philoetius appellabatur, habebat.n. Vly. ſicut plerią; alij ea tempeſtate magnam partem prouentuum in armentis ac gregibus. Longęua anus, Longęua ętatis nutrix. ſ. mea, hęc Eurycłia dicebať. Tertius cu. ſi. cuſtos. Harę. i. porcoꝝ. i. ſubulcus, is Eumęus vocabať fuit alius Sybotes. Immundę, fędę, eſt n. porcus animal foedum. Hara aſpiratum, et prima correpta ſignat porcoꝝ ſtabulum, prima longa et ſine aſpiratione eſt locus, vbi dijs ſacrificatur.

IRVS Egens. Ordo eſt. Irus procus ille, egens. i. ſummendicus et omnium egens, et melanthius auctor pecoris edendi, ideſt abſumendi, accedunt in tua damna, exiſtentes vltimus, ideſt ſummus pudor, nam nihil indignius quam ſanguine parta a libidinibus ligurriri, et coniugem procari impune permittere. Tres ſumus imbelles. Docet omnem ſpem in Vlyſſe collocatam, cum nulla ſit reſiſtendi poteſtas ſibi propter ſexum, patri propter ſenium, et filio propter imbelles annos. ASCEN.

Sed neq; Laertes, vt qui ſit inutilis annis
Hoſtibus in medijs regna tenere poteſt.
Telemacho veniet (viuat modo) fortior ętas,
Nunc erat auxilijs illa tuenda patris.
Nec mihi ſunt vires inimicos pellere tectis,
Tu citius venias portus et aura tuis.
Eſt tibi, ſitq; precor natus, qui mollibus annis
In patrias artes erudiendus erat.
Reſpice laertem, vt iam ſua lumina condas
Extremum fati ſuſtinet ille diem.
Certe ego, quę fueram, te diſcedente, puella,
Protinus, vt redeas, facta videbor anus.

VOLS. SED NEQ; Laertes. Perorat colligitq; qd incómodi ex abſentia oriat, qdue vtilitatis ex reditu. Hoſtibus in medijs, inter tot ꝓcos. Tenere gubernare. Fortior, ad tractanda arma, et ad regna moderanda conueniens in adoleſcentia. Tuēda Sub tutela inſtituenda. Tu ci. ven. Ecce redit vñ inceperat, dixerat enim attamen ipſe veni. Portus et au. Metaphora a naufragis, ſolus (inqt) in tantis periculis ſalutem feres. Natus, telemachus. Mollibus, iuuenilibus. Ná pueri tanq̃ arbuſculę facile ad oia trahunt, q perdifficile inſtitui pñt, ſi ętate dureſcát. In pa. art. Ad arma tractáda, iuſta ſuaſio eſt. Laertem. Patrem tuum, inuitat te ingt moriturus pater propediem ad redeūdum, vt illi claudas oculos et iuſta perſoluas. Diſcedente. Ad bellum Troianum ꝓperáte te ab hoc ab ętate. Vt venias poſt annum. xx. ex quo diſceſſiſti. Videbor anus. Tanto magis ſeneſcam, ſi diutius immoraberis.

VBER. SED Neq; Laertes. Probauit q filius puer non poſſit defendere eius bona aduerſus raptores, nūc dicit de Laerte. Vt .i. Tanq̃ .s. is q ſit inutilis annis .s. p ętatē non ſit aptus. Tenere, defendere. Mō vel cūmodo, vel dūmodo. illa etas puerilis. Tuēda, adiuuáda auxilijs pr̃is .s. tui. cū ipſe p ętatē nec cogitaret. nec agere ſciat q̃ vtilia ſunt. Nec mihi ſunt vires, nūc Penelope dicit de ſe. Pellere .i. ad pellēdū. Inimicos. q tua bona dilacerát. Tu citius, ſubaudiendum eſt ergo. Tu venias citius ꝓ cito. Portus et aura .i. ſalus et reges. Tráſlatio ſumpta a nauigātibus, a qbus nihil optat magis q̃ venti ſcdi, et portus. Tuis pr̃i filio et mihi. Eſt ti. q ſcit deſiderio filij pr̃em maxie moueri, iō adhuc in memoriá ei reducit. Sit .i. diu viuat. Mollibus, teneris, puerilibus. Erudiendus, inſtituendus in artes pr̃ias .i. pr̃nas. Ná vt Ci. i. offi. ingt. Plerīq; parentū, pceptis imbuti ad eoꝝ ꝯſuetudinē moreq; deducunt. Reſpice la. Hoc ſi nō mouet te filius puer, moueat te pr̃ iáiá morti ꝓpiquus, q expectat, vt ei mortuo oculos claudas, qd offm̄ pietatis pr̃i a filio ꝓſtari decet. Reſpice. Verbū ē miſericordie. Iu. Solue .n. triſtes hac tempeſtate camoenas Reſpexit. Vt iá .i. ſtatim. Cō. claudas. Fati .i. mortis. Cer. e. n. monet miſas a pſona ſua. dicit .n. cū tádiu abfuiſſe, vt quis cito redeat inueniat tñ eá anū, quá puellam diſcedens reliquerat. Pro .i. cito, alias ſequitur ꝯtinue. Vt .i. q̃uis. Redeas, reuertaris, ſicut Oui. exercendi ingenij gr̃a hác ep̃lam a Penelope ad Vly. ſcriptá finxit, ita et rñſiuá ab Vly. remiſſam ſe ſcripſiſſe fatet in ſcdo amoꝝ ad Macꝝ, vbi cōmemorat, vt ſupra ꝓximus, aliquod epiſtolas rñſiuas a ſe ſcriptas, q̃ hodie nō extát, inter q̃s et hác rñſiuas ponit. Eius carmina ſubdá, vt eoꝝ ꝑnaciá refuīt, qui ꝯtēdūt has ep̃las ab Oui. nō fuiſſe ſcriptas, ſed facile ꝯuincunt his verſibus. Et qd Penelopes ībis reddatur Vlyſſi. Scribimus, et lachrymas Phylli relicta tuas. Quod. p. et machareus, et qd male gratus Iaſon. Hippolitiq; parēs, hippolitusq; legat. Quodq; tenens ſtrictū Dido miſerabilis enſem. Dictat, et aonię lesbis amica lyrę. Quá cito de to. rediit meus orbe ſabinus Scriptaq; diuerſis rettulit ille locis. Candida Penelope ſignū cognouit Vlyſſis, legat ab Hippolyto ſcripta nouerca ſuo. Iam pius Æneas miſerę reſcripſit Elyſę. Quodq; legat phyllis ſi modo viuit, habet. Triſtis ad hyſiphilē ad Iaſone littera venit. Dat notas Phębo lesbis amica lyrá. Hę ſex ep̃le nuſq̃ i opibus Ouid. rꝑiunt, cū alię ſupradictę, miſſiue i hoc volumine legant. Vlyſſes tñ poſt multos errores delatus ad alcinoū phęacū regem ab eo et vxore Areta benigne exceptus, et naue [illegible] donatus, tandē in ithacam reductus eſt [illegible] dormiēs, vbi excitatus dr̄ a Pallade. q̃ ſemꝑ habuerat fautricē, et ꝓmonitus de his, q̃ eſſet [illegible] ſub ſpē ſenis mendici [illegible] ingreſſus eſt, vbi multa et a ꝓcis penelopes paſſus tádē recognitus ab Euryclia nutrice [illegible] et Telemachi, quę ſe indicauerat iniuriá ſuá vltus eſt, cū eos pugna interemiſſet, aut vt alq volunt bonis [illegible] orbaſſet, ita vt in triuijs ſtipē q̃rere cogerent, poſtremo a Telegono filio, quē ex Circe ſuſceperat, cum non cognoſceret eē pr̃, iteꝝ [illegible], et ſic q tot maris, terręq; pericula euaſerat, manu filij cedē effugere nō valuit, hoc parricidio cōmiſſo. Telegonus ex ithaca diſcedēs in Italiá venit, vbi Tuſculū oppidū ꝯdidiſſe dr̄. Telemachus pr̃i ſucceſſit. Penelopē vſq; ad vltimū ſpiritum pudice vixiſſe dr̄, vnde pro exemplo pudicitię a poetis proponi ſolet.

ASCEN. TERTIVS. Subulcus Eumeus, q eſt cura fidelis. Harę immūdę .i. cubilis porcoꝝ, q immundi ſunt, et i hoc ſignificato ſcribit cum h et corripit primá, vt pꝫ hoc loco. Tu citius .i. valde cito, aut ꝓpterea citius q imbelles ſumus. Venias exiſtens tuis .s. domeſticis et neceſſarijs. Sic in bucco. Virgi. Tu decus omne tuis. Portus, et aura .i. ſalus et via ad eam ꝑueniendi. In pr̃ias artes .i. ad obtinendas patrias artes q̃ in re militari et repu. ꝯſiſtunt, et niſi acciperet in ꝓ add'cere poſſet in patrijs artibus. Reſpice Laertem, non ſcribendū eſt laertem, vt verſus indicat. q a prima declinatione in es habet accuſatiuum in en longū. Vt condas .i. claudas. Vt redeas pro redieris. Videbor an. i. vetula decrepita

VOLS.

Argumentum ſecundę epiſtolę.

AEGEVS Neptũni et Meropes filius ex Ethra Pithei Theſeum filium ſuſtulit. Theſeus ex perigone Scinis menalippũ, ex Ariadna ſtaphylum et mopinionẽ, vt chius iochius, ex Antiope, quam Dydimus Hyppolytem appellauit. Hippolytum, ex Phędra acamantum et demophoontem, vt Diodo. ſcrib. Pindarus vero ex Antiope et Theſeo natum Demophoontem tradit Theſeum diſperſos vicatim Athenienſes in ciuitatẽ collegit, auctore Plutar. deinde ſua lege per ſignatos ſtatum ab Athenienſibus electus in Scyro inſula exulauit. Mneſtheus ornei erectei ex tribu petea filius Petei, vt Home. placuit regnum ſuſcepit Athenienſium, Theſide oẽs aut male mulctati ſunt, aut exularũt. Phyllis Lycurgi oriũdis ex Clytemene filia demophoontem poſt longos errores extorrẽ et indigum hoſpitio in regni partem ſuſcepit. Data nuptiarum ſponſione, dũ mutua amoris cura tenerentur, nunciatur Mneſtheum e bello Troiano redeuntem ad ob.xl.nauibus ierat, in Melo contra Cretam inſulam deceſſiſſe Demophoon pollicitus infra menſem reditũ a puella impetrata venia, parata claſſe diſcedit. Athenienſe imperium occupat. x. poſt exiliũ anno, vt auctor eſt Trogus. Quattuor iam exactis menſibus, cum nõ reuerteretur Phyllis epiſtolam ſcribit ſuadet, vt beneficiorum memor ſeruatis ſponſionibus in fide perſiſtat, quod ſi negigat, ſtare ſententiam, vt violatum pudorem leto magnanimo penſet.

inquit, vt anchora Thracijs littoribus ſiſteretur. Cum ſe coiſſent lunę, cornua vno lunę decurſu quem peragit ſeptem et viginti diebus, et. vt horis vt Pla. ſcribit. Luna quater latuit, agitur iã quartus menſis, et tu non rediſti. Actęas, attici Demophoontis naues, Actęa dicta eſt ab actide eranai filia, ſiue ab actę one, quę vetuſto nomine dicta eſt Acta, quoniam anguſta ſit et ad mare porrecta, ἀκτη enim littus ſignificat. Vnde ſi. mare Thracium Thracia vetuſto nomine ſithon nuncupata eſt, vt ſcri. Gel. vnde ſithonis et ſithonios, nec legas ſithois, ſed ſithõis. Noſtra querela, noſtra expoſtulatio citius tarda eſt quam pręceps.



Phyllis Demophonti.

HOSPITA Demophon tua te rhodopeia Phyllis
Vltra promiſſum tempus abeſſe queror.

HOSPITA. Quidam interpretes in huius epiſtolę argumento falſa, quędam ſomniauerũt, Demophoontem ex Colchis cum Argonautis reuertentem ad Phyllida Thracum reginam diuertiſſe, cum Demophoon eo tempore nondum eſſet natus, aut certe nondum eius ętatis, vt ad talem expeditionem proficiſceretur, verum ita res habet. Demophoon Theſei filius auxilium gręcis, vt Iuſti. libro ſecundo ſcribit, aduerſus Troianos tulit, qui ab eo bello rediens, tempeſtatibus maris et longis erroribus actus in Thraciam delatus eſt, vbi a Phyllide, quę per ea tempora regina Thracum erat, potu hoſpitioq; exceptus, et ab ea ardenter amatus in coniugium rogatus eſt, qui ei coniugij fidem dedit et ob beneficia accepta iurauit, ſe nunquam eam derelicturum vxorem, verum audita morte Mneſthei, qui poſt electum ex vrbe Theſea Demophoontis patrem Athenienſium imperium occuparat. Demophoon cupidus regnandi, diſſimulata cauſa, petijt a Phyllide aliquantum temporis quo Athenas res ſuas ordinaturus accederet, data fide ſe intra menſem rediturum ad eam, verum cum vltra quattuor menſem iam ſuum reditum diſtuliſſet, Phyllis amoris impatientia, et doloris impulſu, quod ſe ſpretam crederet, et eius reditum iam deſperaret. Zona ſua gutturi circumligata laqueo vitam finiuit, et vt fabulę ferunt in arborem Amygdalum ſine folijs mutata eſt, poſtea reuerſus Demophoon re cognita truncum eius am-

VBER.

HOSPITA Demophoon, Proponit promiſſi legitimam expoſtulationem. Phyllis rhodopeia Thracia. Rhodope mons eſt Thracię, in quem verſam fuiſſe aiunt rhodopem, cum deos immortales contemneret. Alij tradunt in eo ſepultam eſſe rhodopem reginam. Hoſpita. quę te indigum et errantem hoſpitio acceptum tot beneficijs affeci. Queror, ſumma querela te arcuſo. Abeſſe vltra promiſſum tempus, quod intra menſem, vt promiſiſti, non redieris. Cornua cũ lunę, circũſcribit pacta tẽpora. Anchora pacta, Tranſlatio dura eſt, vt Fabius mouet, poetis conceſſa, tribuit inanimatis, q̃ animatũ eſt. Pepigiſti

Cornua cum Lunę pleno ſemel orbe coiſſent,
Littoribus noſtris anchora pacta tua eſt.
Luna quater latuit, toto quater orbe recreuit,
Nec vehit actęas ſithonis vnda rates.
Tpa ſi numeres, bñ q̄ numeramus amantes,
Non venit ante ſuam noſtra querela diem.

plexus eſt, quę veniſſi ſponſi ſentiens aduentum ſolia emiſit, vnde teſte ſerui. φυλλα grece folia dicta ſunt a Phyllide. Ante igitur hunc caſum Phyllidis cum Demophoon redituum ſuum longe vltra p. miſſum tardaret, Phyllis ad eum hanc epiſtolam ſcri. qua multis ex cauſis et rōnibus eum reuocare nititur. Cōmemorans ei iuris iurandum et ſuorū erga eum beneficioꝝ obligationem, poſtremo conatur eum mouere referens, ꝙ niſi reuertat, aliquo crudeliſſime mortis genere ſe interimit in quo dicit fore, vt appareat ingratitudo et credulitas Demophoontis, vel per epitaphium eius inſcriptum. Hoſpita. ordo eſt. Demophoon, ego phyl. rhodopeia hoſpita tua queror te abeſſe &c. Hoſpita dicitur foeminini generis, licet legatur hoſpes communis generis, inhoſpita vero foeminini generis reperitur, vt inhoſpita syrtis, et neutri generis, vt Ouidi. libro primo metamor. Et inhoſpita tecta tyranni. Ingredior. Rhodopeia threicia. Nam Rhodope mons eſt Thracię ita dictus a Rhodope muliere in eum conuerſa ſicut et ęmus, vt ſcripſit Ouidi. libro ſexto metamorpho. Threiciam Rhodopen habet angulus vnus et ęmum. Nunc gelidos montes, mo. talia corpora quondam. Promiſſum, ſcilicet mihi a te. Cornua. Dicit ſpacium temporis ſibi permiſſi, ſcilicet ſpacium vnius menſis, quod per lunam ſignificauit. Cornua lunę &c. id eſt cum luna ſemel eſſet facta plena, tunc. n. extremitas lunę, quę ob ſimilitudinem cornua dicitur, cum coeunt, id eſt coniunguntur, et ſe tangunt, et ideo dixit. Pleno orbe, id eſt pleno circulo ipſius lunę. Poſſumus tamen fortaſſe melius intelligere ſpacium medij menſis, quo luna creſcit, et implet orbem inde et Iuue. dixit. Semeſtri nato digitos circumligat auro, id eſt annulo rotundo, qualis eſt luna in medio menſe, licet Domi. Calde. aliter interpretaretur illum locum Iuuena. non ſatis vere. Anchora, id eſt nauis, inſtrumentum nauis pro ipſa naui poſuit.

Pacta, promiſſa a te.

Noſtris, threicis, vbi ego habito.

Luna, ecce iuſta cauſa querelę.

Quater latuit. Quartum menſem exactum ſignificat.

Recreuit, iterum creuit, et plena facta eſt.

Nec vehit, id eſt nec promiſſum tuum perficit quia nauis tua non venit ad nos.

Sithonis. Hęc eſt vera lectio, et non ſinthonis. Nam nuſq̄ legere memini, quod ſinthonis fluuius ſit Thracię. Preterea non per flumen erat venturus, ſed per mare. Sithon vero mons Thracię eſt, vnde et Marci. Sithonis niues dixit, hoc autem loco. Sithonias non eſt genitiuus caſus, ſed nominatiuus habens formam patronymici foe-minini ſicut parnaſis parnaſidos. Nouimus autem nomine vnius montis, vel fluuij, vel loci totam regionem intelligi plerunq;. Ergo vnda ſithonis pro ſithonia, id eſt thracenſis, id eſt mare nūc thracium. Non vehit naues act. i. atticas. Athenienſis enim acteia regio etiā acte dicta eſt, vel ꝙ vt Strabo ſcribit illa pſ maxime a mare ē extenta et anguſta. Nam ακτη grece littus dicitur vel acte dicta eſt ab actęone Quę numeramus amantes ſunt amātes diligētiſſimi calculatores temporis. Querela, lamentatio de tua abſentia et mora. Ante ſuā diem, id eſt ante tempus debitum. Nam dies foeminini generis licet etiam pro ſpacio duodecim vel viginti quattuor horarum interdum accipiatur, tamen proprie pro tempore ponitur. Luna. longa dies igitur quid contulit, id eſt longum tempus.

Spes quoque lenta fuit, id eſt ſicut querela de abſentia tua fuit ſera et lenta ita etiam ſpes fuit lenta, quia tarde ſperaui ea mihi euentura, quę nūc cum damno meo mihi euenerunt. Eſt autem acyrologia, id eſt improprietas ſermonis, vel verbi, nam ſpes, cum bonorū expectatio ſit, pro metu hic accipit, ſicut apud Virgilium quarto ęnei. Hunc ego ſi tantum potui ſperare dolorem, ergo ſpes, id eſt timor ne redires.

ASCEN.

HOSPITA Demophoon. Argumentum, enarrauit prior commentarius, quod eſt Seruius recitat ad illud. Si quos aut Phyllidis ignes &c. Hoſpita per ſuperabundantiam dicitur, nam hic et hęc hoſpes reperitur, verum etiam in neutro genere. Inhoſpita ſaxa legimus, quaſi ab hoſpitis hoſpita hoſpitum, et eſt hoſpes tam qui recipit quam qui recipitur hoſpitio, hic autem hoſpita quę recipit. Videtur autem ſtatim in primo verbo expoſtulare iniuriam, ꝙ non niſi hoſpita ſit eius, cuius ſecundum promiſſa coniunx eſſe deberet, ſicut Dido ęneidos quarto Cui me moribundam deſeris hoſpes. Hoc ſolum quoniam nomen de coniuge reſtat. Queror, id eſt conqueror. Cornua cum lunę et cętera. Ordo eſt. Anchore tua eſt pacta, id eſt in pacto tuo promiſſa, et ita potius paſſiue quam actiue accipietur. Nec eſt tam dura metaphora, quia deponentia omnia communia fuerunt. Noſtris littoribus, id eſt vt adeſſet littoribus noſtris ſcilicet Thracijs ſupple tunc cum cornua lunę coiſſent ſimul pleno orbe, id eſt vt primum plenilunium eſſet, ſed luna latuit quater, ſcilicet in nouilunio, et recreuit quater toto orbe, id eſt quater plenilunium rurſus fuit, hoc eſt quattuor ſunt tranſacti menſes, nec vnda ſithonis, id eſt Thracię, hoc eſt mare Thracium, vehit, id eſt reuehit, rates, id eſt naues acteas, id eſt atticas, ſeu Athenienſes.

Spes quoq; lenta fuit, tardę, quę credita lędũt,
Credimus inuita nunc & amante nocent,
Sępe fui mendax pro te mihi, sępe putaui
Alba procellosos vela referre notos.
Thesea deuoui, quia te dimittere nollet,
Nec tenuit cursus forsitan ille tuos.
Interdum timui, ne dũ vada tendis ad hebri,
Mersa foret cana naufraga puppis aqua.
Sępe deos supplex, vt tu scelerate valeres.
Sum prece thuricremis de venerata focis.
Sępe videns ventos cœlo, pelagoq; fauenteis,
Ipsa mihi dixi, si valet ille, venit.
Deniq; fidus amor, qcqd ꝑperãtibus obstat,
Finxit & ad causas ingeniosa fui.
At tu lentus abes. nec te iurata reducunt
Numina, nec nostro motus amore redis.
Demophoon ventis & verba, & vela dedisti
Vela queror reditu verba carere fide.

VOLSC. SPES QUOQ; len. fuit, qm̃ de tuo reditu spes frustra est hactenus habita, spes. n. lenta est, q̃ lõga expectatione sine rei successu ꝯsumit. Tarde. c. quę diutius expectata nõ veniũt. Lędũt, expectãtẽ torquent. Cre. & ventu sperauimus. Nocẽt, q̃ credulitas me maxime solicitat, et ad q̃rendũ excitat. Inuita. n. et nõ libens q̃ror, sꝫ amor cogit. Spes igit diutius frustra habita me solicitat. et ad q̃relã excitat, qꝺ si nõ libẽs facio, amor tñ ipellit. Sępe fui. m. multa mihi ꝑsuasi p te tutã de tuos mores. Refert. in p̃iam reuocare. Thesea de. i. Thesei imꝑata sũt, nõ hoc poeta cõmẽtus est sed cũ Lycomedes Scyriorũ rex ciã Thesea peruenisset, et diu nihil certi de obitu ferteret, vt scri. Plu. id quoq; verisile est Phyllida latuisse. Hebri flu. Thracię q discurrit iter paruas et dolõgos thracię ppłos tãgit et ciconas. Sępe deos, ego dijs sępius p̃ces habui. Vt tu sce. va. Vt te persidũ sospitarẽt, abiuit duo carmina, q̃ in hũc locũ falso posuerunt. Amor fi. ego, q̃ te summa fide amo. Quicqd ob. picula oĩa quę te remorari potuissent. At tu lentus abes, recriminat Demophoonta, vt dicat plenius ad q̃rendum locos. Numina. iu. alq q̃s iureiurãdo in testimoniũ citasti.

Demophoon, sto machatione hꝫ hęc denotatio.

& absentię cãm. Te impediuit. Tuos. c. tuũ iter, tuã nauigationẽ, vt Virg. Hic cursus fuit, interrali. Alia suspitio de eius mora, ne fortasse periclitatus esset i aqs et mersus. Ad va. ad q̃s Hebri flu. Thracię. Puppis. i. nauis, pars p toto synecdoche. Nau. periclitata passa naufragiũ. Foret, fuisset. Cana, alba ꝑpter spumam, q̃ fit cũ aqua vẽtis maxime mouet. Sępe de. supplex, si legimus deos sub audiẽdũ est rogans, sed melius legi de is, et ita ordinat, ego supplex d is vt tu valeres ipsa di. m. &. i. le. v. i. Demophoon meus nõ decipit me sed nauigat ad me. Si. v. si est icolumis Amor. f. ego q̃ fideliter te amo, finxi oẽs cãs posse te ipedire, quę ipedire solent oẽs paratos, et iã accinctos ad aliquod iter. Quicqd ꝑperãtibus obstat. i. oẽ qꝺ impedit paratos ad aliqꝺ iter. Ad causas, ad excusationes tuę morę. Ad tu lentus abes. Adduxit ei Phil. sacramenta, quibus ille se ei astrinxerat, vt eum moneat ad reditum. Iura a te. est enim passiuę significationis.

Nostro amo. vel meo erga te, vel tuo erga me. Dare vela ventis, est verba in vanum fundere. Virgilius. Sed aurę omnia discerpunt.

VBER. FVIT Lenta, idest sera, q2 si citius timuissem potui nõ decipi. Tar. cre. sensus est, ego credo nunc ea q̃ nocẽt mihi, q2 sero credidi. s. nunq̃ reuersurũ. Cre. p̃ralis numerus p singulari, ea q̃ credita tarde lędũt me, et nocẽt me amãte inuita. i. mihi amãti inuitę et erit casus p datiuo positus, vt apd Iuue. Porrectura viro miscet sitiente rubetã, vel subaudi nocet mihi. Memini i. cũ nõ possis resistere, aut repellere. Fui. men. p te i. mihi ei sępe multis mentita sum te breui reuersurũ. Pu. credidi. Pro ipetuosos et violẽtos. Est. n. vt dicit Ser. procella vis vẽtorũ cũ pluuia dicta, qꝺ oĩa ꝑcellat. i. ꝯmutat. Notos, Spẽm p gñe posuit. i. notos vẽtos meridionales, q et austri dñr p oibus ventis, aut q2 ex Athenis in Thraciã nauigãtibus noti sint maxime apti. Re. reportare, et mihi tanq̃ debita reducere. Vela al. nõ aliã ob cãm dixit alba, nisi q2 vt pli num alba fiunt. De. execrata sum, et maledixi. Nã deuouere est malis votis et imꝑcationibus aliquẽ detestari. Ouid. in ibin. Illum ego deuoueo, quẽ mẽs intelligit ibin. Thesea patrem tuum tanq̃ tuę morę

ASCEN. SPES QUOQ; &c. Ordo est. Spes fuit quoq;, idest etiam, lenta, idest tarda, non potui cito induci ad tantam spem de te concipiendam, ad quam inducta grauius lędor, quia quę tardę sunt credita. Lędunt, scilicet grauius, nos autem credimus, et sup. credita nocent me existente inuita, idest quę credo inuita et amante, idest quę cogor etiam amare non redamantem. Notos, idest ventos illos procellosos, idest multas procellas excitare solitos. Ego deuoui Thesea, scilicet patrem tuum. i. eum increpationibus destinaui morti, et vota feci dijs vt moriatur, hoc enim proprie est deuouere quẽuis aut a se, aut ab alio ob alterius salutem morte addici, vt patet de Decijs Romanis ductoribus patre et filio, qui se deuouendo rempubli. protexerunt. Vada hebri, qui rapidus est, vt. i. eneid. Volucremq; fuga preuertitur hebrum. Sępe deos supplex, idest oraui, aut timui pro te, hoc est vt tu o scelerate valeres. Nã ipsa, idest ego dixi mihi, idest in animo meo, si valet ipse venit. Numina iura. i. a iurante in testimonium accita.

Demophoon ventis et verba et vela dedisti, quia verba dantur ventis dum irrita fiunt.

VOLS. DIC Mihi q̄d feci. Inſtat rogando et ſuggerat fraudati amoris cā. Non ſa.i mo dices et incauti hoc eſt nimio amore impulſi. Crimine amoris ſimplicitatē per ironiā crimen appellat. Demeruiſſe,conciliaſſe,illa amoris ſimplicitas debuit te mihi conciliare. Vnum ſce.pſiſtit in ironia.

lam fidē ꝯfirmat ꝯſtā,ita Hymenę.Inuocabat, vt ꝯiugalis ſocietatis ꝑpetue certus eſſet quaſi ſpōſor et obſes. Per.m.Ordo eſt.tu iuraſti mihi per mare ⁊c. Agit,cōmouet.Venti,flatus violentiores auręvero miniores dr̄. Per auū,proauum poſuit,et intelligamus Neptūnū,vt Iuue. Perq; tuū̄ p̄

Scelus hȝ, qđ te re. Habet pō.et inſtar, obuiſſȝ magni muneris momentū ē ſimilitudineȝ habere. Iura ſi. fides tot iuramentis firmata, poſt ironiā patheticę ſequitur interrogatiūculę et breues. Deus, cupido. Hymeneus,bacchi et veneris filius nuptiarꝫ deus. Spōſor,q nomen ꝑ te dedit, vt ratū eēt ꝯiugium.Eſt enim ſpōſor q ſuuȝ nomē ꝑ alieno dat vñ ſpōſiones, q̄ alieno noīe fiūt. Et obſes pignus et fides

Dic mihi quid feci?niſi non ſapiēter amaui,
Crimine te potui demeruiſſe meo.
Vnum in me ſcelus eſt,ꝙ te ſcelerate recepi,
Sed ſcelus hoc meriti pondus,⁊ inſtar habet.
Iura,fides vbi nunc,cōmiſſaq; dextera dextrę
Quiq; erat in falſo plurimus ore deus?
Promiſſus ſocios vbi nunc.Hymeneus ī ānos?
Qui mihi coniugij ſponſor,⁊ obſes erat?
Per mare,qđ totum ventis agitatur, ⁊ vndis,
Per quod ſępe ieras,per quod iturus eras,
Perq; tuum mihi iuraſti (niſi fictus ⁊ ille.eſt)
Concita qui ventis ęquora mulcet,auum,
Per Venerem,nimiūq; mihi facientia tela,
Altera tela arcus,altera tela faces,

Ægei Neptune tridētem aut Ægeum dicit patrem Theſei, q naue filij a minotauro reuertentis cū velis nigris ꝓcul viſa, cum crederet euȝ mortuū fuiſſe,ī mare ſe ꝓcipitauit,ē in deū marinū mutatus dr̄,et iō dicit,niſi fictus et ille ē.Mulcet,placat, vt Ver.Et mulcere dedit fluctus,et tollere vento. Concita,cōmota. Tela, amoris. Arcus,nā cupido, non ſolū ſagittis ferire,ſȝ ēt face incēdere dr̄. Oui.lib.i.me. Tu face neſcio q̄s eſto ꝯtētus amoris.Irritare tua. Eadeȝ tela interdū ēt Veneris dr̄.Iuue.Nec pharetris veneris macer ē,aut lāpade feruet. Altera te.Telūȝ gn̄alr dr̄ de oībus,q̄ mitti,aut iaci pñt,lȝ ēt interdū ꝑ gladio pōat,vt īferius ī ep̄la Hypmne. appebit. ASCEN.

dati nois,id ex publicis monumentis tractū eſt, nā nō erat ſponſio niſi darent obſides. Diſtat tn̄ a foedere,ſponſio.n. ꝑ ꝯſules, aut magiſtratus alios fieri poterat,populo ēt non iubente. Fędus.n nō erat niſi foeciales interueniſſent,qui Ioui porcā ferirent,referente ſenatu,et iubente populo, in quo Liui.Claudiū nō recte ſenſiſſe ſcri. Per.m.iuſiurādū recenſet,et πάθος eſt a repetitione. Per tuum auum,Neptūnū. Arcus et fa. tela ſunt cupidinis Facientia tela,quę me maxime infeſtant.

DIC Mihi,ne videat ſua culpa eſſe relicta a Demo. Quid fe.qđ peccaui,vñ ſatius,niſi non amaui ſapiēter,ꝙ nimis cito ꝓperaui ad amorē tuū, qđ nō eſt ſapiētis,ergo in hoc ſolo peccaui,ſed hoc meū crimē hȝ pōdus.i.momētū et valorē, et iſtar.i.ſilitudinē.i.oȝ tibi eē loco meriti et maximi bñficij. Crimine te po.ſenſus eſt,meū crimen potuit te vehemēter obligaſſe. Demeruiſſe.i.valde meruiſſe,nā de hoc loco auget. Iura ſi. cōmemorat iuſiurāda ipſius Demo. dicēs. Iura ſi. ſunt q iungūt et exponūt. Iura.i.iurata,ſed melius diſtemus diſtinguēdo. Iura vbi ſunt, vbi fides ⁊c.et intelligimus iura.s.ꝯiugij,quę inuiolabilr ſunt ſeruanda,ſic Hiſipyle ad Iaſonem.Heu vbi pacta fides,vbi ꝯnubialia iura. Fides a fio dr̄, qđ fiat qđ dcm̄ ē.n.dcōꝶ,ꝯuētorūq; executio. Cōmiſſaq;, cōiuncta,dextrę.n.ꝯiūctio ad fidei ꝯfirmationē fiebat.Erat.n. vt Ser.dīt fidei dicata,ſit genua miſericordię. De.q e.i.dei,q erāt plimi in ore fallaci. Hym.deus,quē ī nuptijs greci inuocabāt,ſic Ro. talaſſionē. Promiſſus,a te. In an. ſo.i.ī vitam nr̄aȝ ſp ꝯiūctā et ſocialē,q̄lis dȝ eē vita ꝯiugalis. Qui erat ſpōſor, Trāſlatio ab hoībus ſūpta, ſic.n. ſpōſor.i.vas,q ꝑ alio ꝓmittit,et obſes,q dat ī tute

DEMERVISSE te.i.bene meruiſſe de te,nam qđ inme crimen commiſi,in te beneficium fuit.Peccaui ergo te imprudenter amando,ſed in me,nō in te.Dido dicit.Si bene quid de te merui.Quintilianus etiam hoc modo,vt demererer amantiſſimos mei. Pondus et inſtar, ideſt inſtantiam et vim,aut imaginem et formam, ſeu ſtatū meriti.

Vbi eſt nunc hymenęus.i.deus nuptiarꝫ. Quaȝ expoſitionem ſecunt̄ omnes ſcribentes hic,neq; mihi diſplicet,qm̄ illam Ouidij carmina minime reſpuūt,vt facile videre eſt. Qui vero hymenęus fuerit,et cuius filius,dcm̄ ē ab alijs cōmentarijs vſq; ad ſtomachū Ritum aūt nuptiarꝫ antiquorꝫ vide apud Diodo.ſiculuȝ et alios latinos ſcriptores. Nā hic omnia referre eſſet nimis ꝓlixuȝ, omiſſis itaq; ſuperfluis pro more ad ordinē ꝓpoſitum deſcendam referendo meā et aliorꝫ opinionē, quę vide an ſapiant. Aut accipiendo per metonymiam potes exponere deū pro re cui pręeſt, vbi eſt nūc vſus matrimonialis ꝓmiſſus in annos ſocios coniugales ſocialr tranſigendos. Per tuū auuȝ.s.Neptunum Ægei prēm,aut ipſum Ægeum. Per Venerē et tela.s.cupidinis arcū,et faces, ad quę alludit Virgi.in principio quarto dicens.Vulnus alit venis, et cęco carpit igni.Nā tela vulnus ꝑferāt,et facis incēdiū.Nimiū mihi facitia.i.nimiū ī me potētia aut mihi nimiū moleſta. Iunonē.s.ꝓnubā,de q̄ ęneí li.iiij.Iunoni ā̄ oēs cui vincla iugalia curę. Tonsāt maritis.i.maritalibus,ſeu ſimplr dicit.

VBER.

VOLSC. TOTIS ma.nuptis.Iuno.nubētibus peſt.Vñ pronuba dicit,iterdū lucina, q infantē in lucē pdat.
Per ſa.my. nocturna et occulta. Deę tę.nocturna ſacra Cereris fiebāt,vt in auluāa.Plaut.in qbus ſacerdotes facē ꝯferebāt initiati cereri, que cū pſerphonē q̄reret ãcēſis tedis tędifera nūcupata eſt. vñ ē ſacerdotes δᾳδυχους.i.

opē ꝯ me. Carina.s.tua. Fo.fir.eſt valida ꝯ ipetū vētoꝝ et fluctuū. Re.i.remiges, h̄ ē nautas. Fu. iniurioſe dixit fugiturus.Sic Dido ad ęneā. Quo fugis obſtat hyēs,et eadē apud Virgi. Mene fugis.
Heu pa.Trāſlatio ab eo q inimicū ſuis armis inſtruit,q iterdū illis pemit ab inimico. Credi,vt

faces ferētes vocant.
De to.l.q̄s tu lęſiſti vix ſa.v.e.nō ſuffi cies ad pęnas. Ah la.pup.cōmiſeratione monet ex cā.lōge .n.aliter euenīſſe demōſtrat q̄ oportuerit. La pu. ꝯquaſſatā claſſē. Refe.reparaui. Fu.inuidioſe pulit,non inqt diſceſſus fuit,ſed fuga.
Vulne.me.tel.patior calamitates,quas meo errore mihi peperi. Credi.reijcit credulitatis culpā i puellaꝝ ſimplicitatē et viroꝝ pfidiā credidimus duis blanditijs.
Generi nu. q tuis. Neptūnus ad fidē dādā

Iunonēq; toris quę pręſidet alma maritis,
Et per tediferę myſtica ſacra Deę.
Si de tot lęſis ſua numina quiſq; deorum
Vindicet,in poenas non ſatis vnus eris.
Ah laceras etiam puppes furioſa refeci,
Vt qua deſererer firma carina foret.
Remigiūq; dedi, quo me fugiturus abires,
Heu patior telis vulnera facta meis.
Credidimus blandis quorū tibi copia, verbis,
Credidimus generi, numinibusq; tuis,
Credidimus lachrymis,an ⁊ hę ſimulař docēt,
Hę quoq; hn̄t artes,quaq; iubētur,eunt.
Dijs quoq; credidimus,qđ iā tot pignora nobis
Parte ſatis potui qualibet inde capi.
Nec moueor,quod te iuui,portuq;, locoq;,
Debuit hęc meriti ſumma fuiſſē mei.
Turpiter hoſpitium lecto cumulaſſe iugali

maiorē captet cōmiſerationē, et fraudes Demophoontis magis amplificet, multa cōmemorat de Demophoōte q; ſingula nedū oia ſimul potuerūt eā decipe ē inducere ad ei credēdū. Credi.b.v.Nā facundia,q̄ eſt nō arte cōparata, ſȝ nālīs dicendi grā multū valet ad amorē cōmouendū, vñ Oui.in.i. de ar.Nō formoſus erat,ſed erat facundus Vlyſſes.Et tñ ęq̄reas torſit amore deas.Idē pbat Vir. in iiij.ęnei.Hęrent infixi pectore vultus.
Verbaq;.Generi,nobilitati tuę domus,

dā me ipulit,a quo te genus ducere iactabas. Ar. fallacias. Eunt,fluūt. Qua lu. in q̄cūq; vis parte.
Dijs qu.cre.p quos iuraſti. Tot pi.tui reditus teſtimonia et affirmationes. Capi. decipi. Quali. par.vno ex his pignoribus me decipe potuiſſes, vt te reditu; crediſſē. Nec mo.ne videaē obiecta re bñficia,depmit p rōcinationē aliq̄,vt amplificādo reliq̄ maiora videaē. Te iu.cū eēs exul et extorris. Por.in quo ꝯquaſſata claſſis recepta ē. Lo. in regno. Sūma,finis et terminus ferēdi officij.

VBER. IVNOnē,p Iuno.Pręſidet,peſt. To.ma.lectis piugalibus. Per,in.i.arcana,nā μυω gręce ſigr. claudo,inde my.dr̄r,q̄ ſunt clauſa et ſecreta,q̄lia ſacra Cereris nō niſi ſacerdotibus appebāt.Iuue.Arcana q̄lē Cereris vult eſſe ſacerdos.Oui.iij.de ar.Quis cereris ritus audet vulgare pfanus. Magnaq; threitia ſacra repta lyra. Deę tę.i.Cereris ferētes tedas i faces.Nā cū pſerpinā filiā a Plutōe raptā nō ſcirei,vt eā nō ſolū die,ſȝ ēt nocte q̄reret i ętna mōte Sicilię eius ſtatuę,et picturę cū facibus factę,ſūt qđ oñdit Ci.i Verrē li.vi.his v̇bis.q acceſſiſtis ꝯtinuiſtis ſimulachꝝ Cereris ex marmore et i altero tēplo liberę.Sūt ea pampla atq; pclara, ſed nō ita antiq̄.Ex ęre fuit qđdā modica āplitudie,ac ſingſari ope-cū facibus pantiq̄uū. De.t.l.vel de tot offēſis,erit ſubſtātiuū,vel certe de tot lęſis,ſubaudi deis. Vnus.i.tu vnus et ſolus.nō eris ſatis in pęnas, q cū innumerabiles deos lęſeris, te tot corpa ad pęnas hr̄e oporteret. Ha la.ꝯqueriē q ſceleri Demophoōtis ipſa auxiliū pbuerit. Fu.iſana.Re. iſtauraui.La.vētis ē vndis ꝯquaſſas.Vt q̄.d.vt tibi pſtarē

ex qua non potui mihi pſuadere, viꝝ pfidū poſſe naſci generis.n.ꝯditio plurimū valet ad fidē faciēdā. Numi.tuis.melius legēdū dixero noīous, vt recte ꝯiungaē. Et no.t.nā ſe dijs credidiſſe dicit inferius. Dijs quoq; cre. eſſet ergo iteratio ſupflua.
Lachrymis.q̄ ēt vt oñdit Oui.vim maximā habent cōmouēdi,et ferę pſuadēdi. Hę.s. lachrymę.
Et.i.&t. Docnē ſimulare.i.diſcūt oñdere exterius falſos al affectus,ſicut tu verbis ſimulaſti,qđ non hēbas in pectore. Artes,dolos. Eunt quaq; iubēt. i.quatenus illis iubes et vis eas ire,quod Iuue.attribuit mulieribus fraudem eis parantibus ſic dicēs. Vberibus ſemp lachrymis ſemperq; paratis.In ſtatione ſua,atq; ipſis ſpectātibus illā,quo iubeat manare mō. Dijs quoq; credidimus,per quos iuraſti mihi. Tot pigno.qd nobis.s. opus erāt. Capi. decipi. Inde,ex his ſupradictis. Nec moueor,nec iraſcor,aut pęnitet me. Loco.n.vrbis et domus meę. Sūma,finis. Me bñficij.i.nō debui facere maius bñficiū q̄ recipere te portu et hoſpitio, ſed plus feci,et ideo ſubiungit. Turp. ho.ſenſus ē,penitet me poſt datū tibi hoſpitiū addidiſſe ēt lecti mei ſocietatē,et tecū me copulatā fuiſſe et ꝯcubuiſſe,qđ q̄ honeſtiſſimis v̇bis pōt exprimit dicens.

ASCEN. PER ſacra deę te.i.cereris vñ i eodē q̄rto. Legiferę cereri &c. Quid iā tot pi.no.i.ad qđ tot ad me decipiēdū opus erat argumētis, ego potui ſatis capi q̄lib; t pte. Inde.i.illoꝝ pignoꝝ. Nec mo. q te iu., q dixit. Ah lacer.ēt pup.fu.re.ne bñficiuȝ exprobrare videaē,dicit ſibi id ſolū dolere,q amiſſo pudore illi obſecuta ſit ad nuptias,quas mō ꝯtēnit.

Pęnitet, et lateri conſenuiſſe latus.
Quę fuit ante illam, mallem ſuprema fuiſſet
Nox mihi, dū potui Phyllis honeſta mori.
Speraui melius, quia te meruiſſe putaui,
Quęcunq̃ ex merito ſpes venit, ęqua venit.
Fallere credentem non eſt operoſa puellam
Gloria ſimplicitas digna fauore fuit.
Sum decepta tuis ⁊ amās, ⁊ foemina verbis,
Dij faciant laudis ſumma ſit iſta tuę.
Inter ⁊ ęgidas media ſtatuaris in vrbe.
Magnificus titulis ſtet pater ante ſuis.
Cum fuerit ſciron lectus, toruusq̃ procuſtes

VOLS. POENITET, moleſtum et graue eſt. Cumulaſſe per amoꝝ laſciuiam hoſpitalitatē auxiſſe. Ante illam noctem, qua tecū fui. Fuiſſet ſu. extincta fuiſſem. Honeſta, pudica. Speraui me. adverbiū a loco. qui dī preter ſpem. Te me. meo merito obſtrinxiſſe. Ve. e. Ex snia ſimplicitatē excuſat recta. n. ſpes ē quā pariūt merita. Gloria, opoſa, parta per difficultates et labores, hī eſt nō difficile. Fallere. c. cōmiſeratio ab ętate et ſexu. Credentē, ſimplicem. Simplicitas, ſimplex puella. Fauore, gratia et tutela. Dij faciāt, īprecatione vtit, vbi alia non dat vitio. Sit sūma, terminus et finis, hoc eſt nunq̄ maiorē laudē aſſeq̄ris. Statuaris, erigatur tibi ſtatua.

Media vr. medijs Athenis. Theſei ędes in vmbilico vrbis fuerat, vt Ariſtides ſcri. iuxta foꝝ in loco, qui appellatus eſt ωμφαλος [Greek word, partly illegible]. Inter et ęg. inter fratres tuos et prēm, q ab ęgeo ducunt genus. Pater. Theſeus. Stet, in ſtatua erectus ſit. Suis titulis, ſuis geſtis, qui in vertice capitis ſtatuaꝝ ſcribebantur. Pli. primas ſtatuas ſcri. athenis erectas harmodio et ariſtogitoni tyrānicidis, q fuerunt multo poſt Theſeū. Cum fu. le. ſci. Auget Theſei geſta, vt tāto magis inſimilet Demophoō, qui ab illius virtute degenerant. Sciron filius fuit Canethi et henioches pitei, locum in megara habitauit, quę dixerunt petras ſcironides, viatores ſpoliatos pręcipites agebat. Alij tradūt hoſpitibus ieiunare coactis panem pedibus offerre conſueuiſſe. appręhēdentes calcibus in mare de precipitio deturbare. Megarenſes ſcri. viꝝ bonū fuiſſe, et eius filiā Euclidā Æaco Iouis filio nupſiſſe, et ex his natos eē Peleū et Telamonē. vt Plu auctor ē. Scironē Theſeus pemit cū Athenas iret. Procuſtes cordalū atticę locū hitabat. viatores lectū ꝯdere cogebat, lōgiores amputabat, diſtrahebat breuiores, donec cū lecto eq̄rent, quē Theſeus trucidauit, vt Dio. auctor eſt.

ET CON. i. ꝯiunxiſſe latus lateri. Cumulaſſe
VBER. hoſpitiū. i. addidiſſe hoſpitio lectum ꝯnubialem. Quę fu. añ il. optat ſe fuiſſe mortuam vna nocte anq̄ cū demophoonte ꝯiuncta foret, q̄ ſine infamia mortua eſſet. Mallē, optarē, potius vellem. Supre. vltima. Spera. m. i. bñ, q̄ me meruiſſe putaui, me legendū eſt. non aūt te, vt ſenſus exigit: et codex meus vetuſtiſſimus hꝫ. Quęcunq̃, snia eſt exornatio, et eſt ſenſus. ęquū eſt eum bene ſperare, qui de aliquo bñ meruerit. Fallere, ē snia eſt. Operoſa, magna, aut difficilis ab opera. i. a labore dī. Interdū ab opera, vt Ouid. in primo meta. Et mundi moles opoſa laboret. i. magni operis. Simpli. i. facitis credulitas mea. Fuit digna fauore meruit potius laudē q̄ fraudē, aut reprehenſionē. Et amans et fęmina, duo poſuit quę facile decipi ſolent. Amans. ſ. ego. nā vt ipſe Ouid. inquit. Credula res amor eſt. Et fę. quę ēt facile credit. Vñ et poeta. Vna. dolo diuum ſi fęmina victa duoꝝ eſt. Iſta. ſ. ſumma tuę lau. i. ſi hic tibi laudi ducis. vltimā nihil aliud vnq̄ facias, q̄ ſit laude dignū. Inter et ęg. ſubaudi, dij faciāt vt ſtatuaris. i. colloceris in media vrbe Athenaꝝ. Inter et ęg. i. iter maiores tuos, q ab ęgeo fuerūt. Nā ſtatuę claroꝝ in publico proponebātur cum titulis reꝝ geſtaꝝ, vt infra oſtēdit. Pater. ſ. theſeus, magnificus ſplendidus. Suis reꝝ clararum, quas geſſit, ex quibus aliquot numerat. Cū fue. corrigendus eſt hic textus, non. n. legendū eſt chiron et ꝓcuſtes. Sciron āt latro fuit, quē viatores ſpoliantē verſus Megarā Theſeus interfecit et ſaxo ꝓcipitauit, quod adhuc, vt hiſtorici phibent. Scironium dicit. Ouidius in metamorpho. Scopulo nomen Scironis inhęret. Quidā aūt ferunt eum hoſpitibus per iniuriam cibū porrigere ſolitū et ieiunare coegiſſe. Deinde calce percuſſos in mari pręcipitaſſe, quo genere mortis eum Theſeus affecit. Toruus, crudelis. Procru. dicitur a προκρουω verbo gręco. i. impello. Is Polyphemonis cuiuſdā filius hoc genere ſupplicij hoſpites afficiebat eoꝝ corpora lecto imponebat, quę ſi erant longiora lecto, mutilabat, ſi breuiora vi trahebat, et extendebat in parē longitudinē lecti, hunc Theſeus domuit. Et ſcinis ita legendus eſt. Is crudeliſſimus hoſpitum corpora curuatis arboribus alligabat, deinde arbores in altū dimittebat, ita q̄ corpora lacerabant, quē theſeus ēt interfecit, de quo Ouid. in Ibin. Quiq̃ trabes preſſa ab humo mittebat in auras. Æquoris. aſpicias huius et huius aquas et de hoc puto Ouid ſenſiſſe meta libro vij. cuꝫ dixit. Occidit ille ſenex magnus male viribus vſus. Qui poterat curuare trabes, et agebat ab alto Ad terraꝫ late ſparſurus corpora pinus. tū Claudianus ſupradictos inter crudeliſſimos numerat libro. i. in Ruffinum. Quid tale immanes vnquā geſſiſſe ferunt, vel Scinis iſthmiaca pinu, vel rupe ꝓfūda. Scirō, vel phalaris tauro, vel carceres ſylla.

FALLERE credentē, vñ eſt illud Æneidos. iiij. a ASCEN.
Iunone per ironiā dictum. Egregiā vero laudē. et ſpolia ampla refertis. Tuq̃ pueq̃ tuus, magnū et memorabile nomen. Vna, dolo diuū, ſi fęmina victa duoꝝ. Sūma tuę laudis. i. vltra quā nunq̄ merearis maiora. cū tñ dicat Æneas ęneidos. ij. Et ſi nullum memorabile nomen. Fęmina in pęna eſt, nec habet victoria laudem &c.

Et ſcinis, et tauri, mixtaq; forma viri.
Et domitę bello Thebę, fuſiq; bimembres,
Et pulſata nigrí Regia cęca dei.

VOLS. SINIS, Latro ſęuiſſimus in iſthmo corinthiaco alligatos arboribus hoīes diſcerpebat ī fruſtra. Plu. ſcri. in varias formas ſe vertere ꝯſueuiſſe. Forma mix. vi. et tau. Minotaurū circūſcribit, quē labyrintho clauſum ſuſtulit Theſeus. Alij ſcri. taurū bello nauali a Theſeo ſuperatum. Philochorus athletā fuiſſe tradit, et a Theſeo in certamine ſuperatū. Thebę do. thebas cadmus phęnix ꝯdidit in bœtia Creontē thebarū regē Theſeus interemit, q̄m argiuis ſepulturā negaſſet, vt ſcri. Papinius. Bimēbres, centauros. Cētauri Iunonis ē Ixionis filij in nuptijs Pirithoi, quę geſtę ſunt in monte pelio hippodamiā atracis filiā Pirithoi vxorem rapere conati orta pugna, alij trucidati, alij in fugā acti ſunt. Rē geſſerunt Theſeus. Neſtor, Peleus, ē alij heroes. Pulſata regia ditis, Theſeus ad inferos, vt Proſerpinā raperet deſcendit Pirithoi amici gratia. Cerberus. Pirithoum abſumpſit. Theſeū Hercules liberauit. Philochorus tradit adoneū Moloſſorū regē ex Proſerpina habuiſſe filiā erynnin, et canē cerberū noīe. ꝓpoſuiſſeq; certamen. vt qui cerberū ſuperaſſet, filiam vxorē duceret, ē cū aīaduertiſſet Theſeum Pirithoūq; non vt procos acceſſiſſe, ſed vt puellam raperent, vtrunq; cępiſſe. Pirithoū cerbero deuorandū obieciſſe. Theſeumq; in cuſtodiā adactum in gratiam herculis liberaſſe. Dis eſt diuitiarum ē inferorum deus, vt Straboni placet. Imago, ſtatua tibi erecta.

ET TAVRI mixtaq; forma viri. i. minotaurus, quē poetę fabulant̄ fuiſſe ſemihoīem, ē
VBER. ſemibouē. Fert̄. n. vt ſcri. Diodorus, minoem cretenſiū regē de more ſolitū Neptuno ſacrificare taurū ſpecioſiſſimū, cū ei taurus eſſet ꝑſtantior ſacrificaſſe deteriorē. Qua ex re Neptūnus minoi iratus, eius Tauri, quem ille ſacrificare noluerat, Paſiphę eius vxorē turpē amor eſt iniecit, cui arte dędali ſignū pulcherrimę uaccę, quā Taurus amabat, factū eſt quo Paſiphę ſubdita tauro genuiſſe fertur duplici (vt dictū eſt) natura, qui vſq; ad humeros taurus, cętera hō fuit. Ad hunc monſtrum nutriendū aiūt Dędalū labyrintū fabricaſſe, difficiles habentē egreſſus ē edificijs penitus irremeabiles, in quo incluſo minotauro ſeptē athenienſiū pueri, totidē puellę ſingulis annis ex decreto Minois, qui Athenienſes ex obſidione, qua eos circundabat, ea lege liberauerat, mittebant. Miſſus igitur Theſeus cum Ariadne filia Minois eius amore deperiret, accepto ab eo filo, quo poſſet ex labyrintho egredi, minotaurū interfecit, reliqua de Ariadna dicent̄ loco ſuo Et domitę bello thebę, lōga eēt hiſtorię narratio, ſi ab Laio patre ędippi exordiremur, ſatis igit̄ ſit breuiter dicere. quę ad hūc locū ꝑtinent cū Eteocles ē Polynices filij Oedippi de regno inter ſe diſſidētes mutuis vulneribus ꝯcidiſſent, et ꝑterea multi duces, aliiq; plurimi mortales, q ad bellū thebanū venerant occubuiſſent thebaniq; ſepeliendi facultatē denegarent, Adraſtus, qui ſolus ex ducibus ſuperfuerat illis inſepultis relictis rediit argos. Cuꝫ nullus auderet hos tumulis ꝯdere, ſoli athenienſes, qui alijs virtute ꝑſtabāt, oēs ſepeliere. Theſeus autē ꝑcipue adraſti ꝑcibus hoc feciſſe fert̄, poſtea cum filij eorū qui in bello interierāt parentū mortē vlturi ex oraculo alcmeonē amphiarai filiū ducem delegiſſent, ꝯtra Thebanos bella mouerunt, eo. n. duce expugnatio vrbis ab oraculo ꝑmittebatur. Acerrima igit̄ cōmiſſa pugna Thebāi attritis viribus multiſq; amiſſis ciuibus victi ſunt. Thebę captę ac dirutę ſunt, hoc in bello virtus Theſei maxime emicuit. Vñ ei tota hęc aſcribat̄ victoria, cū tñ alij nō ſic ſcribāt. Et multa Herculi attribuāt. Fuſiq; bi. Cētauros dicit, Ex Ixione ē nube a Iunone, quā ille de ꝯcubitu interpellauerat obiecta genitos pte anteriore hoīes, poſteriore ęquos, cū Pirithous hippodamiā deſpōdiſſet, et centauros et Theſeū ſibi ꝯiunctiſſimū ad nuptias vocaſſet, ē illi vino ebrij viꝫ hippodamię cū cęteris fęminis, quę nuptijs aderant, inferre tentarēt, hac iniuria, tū Theſeus, tū lapithę, qbus Pirithous imperabat, cōmoti, multos ex centauris peremerūt, reliquos e ciuitate eiecerūt. Elegit igit̄ poeta verbū rei vtrīq; aptū. Nā fuſos ē cęſos intelligimus ē fugatos. Nō ignoramus tñ hāc hiſtoriā varie ſcribi ē quoſdā ſentire Herculē huic pugnę interfuiſſe. Sed q diximus ē huic loco ꝯuenīūt, ē a Diod. referunt. Et pul. ni. re. Ex hiſtoria locus fabulę factus eſt. Scribit. n. a grecis in vita Theſei. Adoneū moloſſorū regē vxorē ꝓſerpinā noīe habuiſſe, filiā vero Erinnym. Canē Cerberū, iuſſiſſeq; vt q eius filiaꝫ optaret vxorē, cū cerbero pugnaret, ꝙ ſi illū ſuparaſſet eā aſſumeret vxorē. Multi ad hāc, vt ꝓci ꝯuenerāt. verū cū rex aīaduertiſſet Theſeū ē Pirithoū nō vt ꝓcos veniſſe, ſed vt vim inferrent, eos cōprehēdi iuſſit. ē Pirithoo a cane interēpto, Theſeū in carcere ſeruādi tradidit, hęc hiſto. Diod. tñ magis fabulā ſecutus refert Pirithoū cupientē ꝓſerpinā vxorē hēre rem cū Theſeo cōicaſſe, verū cū ꝓp rei īpietatē a ꝓpoſito Theſeus eū auertere conaret̄, vbi illū ꝑſeuerantē, ē ſe ab illo in iuſiurandū ad ꝓſerpinā viꝫ rapiendā ſe adigi videret, ſe ſociū ē adiutorē ꝓbuit. Cūq; ad iferos vt eā raperēt ambo deſcēdiſſent, vterq; ibi captus, ſed poſtmodū in grāꝫ Herculis liberatus eſt Theſeus, Pirithous apud iferos detētus, luit ſempiternas ſuę īpietatis penas. Quidā ſcriptores vtrunq; tradunt ab inferis rediiſſe Hāc igit̄ fabulā nunc tangit. Et regia cęca. i. aula obſcura. Nigri dei. i. Plutonis. Pulſata. i. p vim quādā irritata ē occupata a Theſeo. Notandū eſt, ꝙ ubi legit̄ ditis legendū eſt dei. Nam ditis primam naturaliter hꝫ longā, et ſic nō ſtaret hic verſus, quod aūt ſit longa ex multis exēplis. hoc Virg. vi. ęnei. ſit ſatis. Noctes atq; dies pꝫ atri ianua ditis. nuſq̄ aūt legitur prima breui. Tua ima. tua ſtatua.

INTER ET Ægidas. i. Ægei filios ē nepotes ſtet
pater. s. Theſeus Herculis ſocius, qui interemit Sci- ASCEN.
ronem et Procuſtē et ſcinim latronē, aut Scinonam nam verius Scinum dicitur, et minotaurū monſtrum

Hoc tua poſt illos titulo ſignetur imago,
Hic eſt,cuius amans hoſpita capta dolo eſt.
De tanta rerum turba,factiſq; parentis,
Sedit in ingenio creſſa relicta tuo.
Quod ſolum excuſat,ſolum miraris in illo,
Heredem patrię perfide fraudis agis.
Illa (nec inuideo) fruitur meliore marito,
Inq; capiſtratis Tigribus alta ſedet.
At mea deſpecti fugiunt connubia Thraces,
Quod feror externum prępoſuiſſe meis.
Atq; aliquis doctas iā nunc eat,inqt, Athenas
Armiferam thracen,qui regat,alter erit.

VOLS. SIGNETVR hoc titulo,hunc titulum verſibus ɔtineat.Hic eſt Demophoon,qui amantē et hoſpitā puellā decepit. Creſſa,relicta,Ariadna cretēſis Minois filia relicta in naxo iſula dormiens ſiue p dolos,ſiue q̄ ita Bacchus in ſomnis monuerit,vt Diodo.malluit. In tuo in.vt imitareris obſeruaſti. Excuſat,pris exē plo te purgare potes. Agis hę.nō virtutis. Illa Ari.lz deſtituta ſit a theſeo. Tū fruitur marito meliori,hoc eſt Baccho. Capiſtratis tig.vehitur currus bacchi, quē tigres trahunt. Nec inuideo,ſi tu redieris. At mea deſpecti trach.quos tua cā ɔtēpſi, cōmiſeratio eſt a cōparatiōe, cōfert.n. incōmoda cōmodis. Atq; aliqs ait,irriſionē thracu3 ponit. Doctas Athenas,olim bonarū artiū inuētrices,vt ſcri.ci. Thracen armiferā,bellicoſā3 thraciā,thracē gręce ɔnūtiauit,latię thraciā dicimus.

gres. Hanc ſententiam,quod meliorem adepta ſit maritum,ipſe libro.iij.Faſto.oſtendit. Iam bñ periuro mutaret coniuge bacchum.Quę dedit ingrato filia regenda viro. Sorte tori gaudens,quod flebaz ruſtica dixit.Vtiliter nobis vir tuus ille fuit. At ɔiūctio aduerſatiua hoc loco,quaſi diceret non ita mihi euenit ſicut Ariadnę. Deſpecti, cōtempti a me, vt inqt Dido. Quos ego ſum totiens iaz dedignata maritos. Quod.i.q̄ feror,dicor,prępoſuiſſe,ideſt connubio. Externum, ideſt peregrinum et ignotum. Meis ſcilz thracibus. Hęc enim ſolet eſſe cā acerbiſſimi doloris et indignationis his,qui ſpernuntur, Vñ et Hiarbas apud Vir. maxime hoc q̄rit de Didone,qđ ſibi ęneā externū ɔpoſuerit.Fęmina q̄ nr̃is errans in finibus exul. Cuiq; loci leges dedimus,ɔnubia noſtra.Reppulit ac dn̄m ęneam in regna recepit. Atq; aliquis, deridens me inquit. Eat, ſcilicet Phyllis. Athenas,quaſi diceret, quas plus amauit q̄ Thraciam,cum maluit maritum Athenienſem,q̄ Thracem. Doctas,quoniā illic omnium liberalium artium florebāt ſtudia. vnde et Pallas dicitur ei vrbi nomen dediſſe.

HOC TITVLO, hac inſcriptione. Poſt illos.s. BER. titulo patris tui,quos ſupra diximus. Hic eſt,ecce titulus,quem vult demophoonti ſcribit,qui ad infamiam pertinet,quod et amantem,et hoſpitā decepit.Ordo eſt.hic eſt.s.ille demophoon cuius dolo amans hoſpita.s.Phyllis. Et duo ponit, q̄ eius dolum et crimen aggrauant,vt dictū eſt ſupra. Capta,decepta. De tāta ſenſus eſt,de tot factis tui patris remanſit tibi tantūmodo memoria fraudis,qua ille vſus eſt Ariadnę, non autē alicuius ex ſupradictis probitatibus parentis patris tui Theſei. Sedit,ſtetit. In ingenio tuo.i.in animo tuo.

Creſſa.i.Ariadne cretenſis.Creſſa aūt non a maſculino creſſus venit,ſed a cres cuius genitiuus eſt cretis. Relicta,deſerta a patre tuo,vt plenius dicē in epiſtola ariadne ad Theſeū. Miraris,imitaris,Luca.Miratorēq; catonis.i.imitatores.Virgi. primis et te miretur ab annis,nam pręclara ingenia.quę mirantur,ea facile imitantur.Vnde antecedens pro ɔſequenti ponit.i.mirari pro imitari.

Heredem agis.i.es hęres.Ornatus eſt enim dicendi modus. Hic agit legatum.i. legatus eſt. Hic agit hęredem gratum,ideſt gratus eſt hęres. Fraudis patrię,ideſt paternę, non autem virtutis.

Illā nec inuideo,comparat fortunam ſuā cum fortuna Ariadnes,et illi ex fraude bene ſucceſſiſſe, ſibi vero peſſime oſtendit. Illa , Ariadne.

Fruitur,gaudet. Meliore q̄ patre tuo,quia ille erat mortalis. bacchus vero deus. Nec inuideo, nec odeo. Sedet alt.ideſt celſa. Lęta in tigribus capiſtra , ideſt frenatis , hoc eſt in curru bacchi , quem a tigribus trahi dicunt.Virgil. ſexto ęneidos. Nec qui pampineis victor iuga flectit habenis. Liber agens celſo niſę de vertice ti

Alter,alium pręter ipſam phyllida. Thracen,accuſatiuus eſt a nominatiuo Thrace.nam regio ipſa dicitur Thrace,et latine Thracia.Horatius.Thraca ne vos. Ebrusq; niuali compede vinctus. Item dicitur thracia. Armiferam,bellicoſam.

ſtrum biforme , vt docet Virgili . In ſexto . Item ASCEN. Creontem Thebarum regem et centauros , poſt quę facinora deſcendit ad inferos,vt inde Pirithoum adduceret . Vnde dicit.

ET PVLSATA nigri regia cęca dei , ideſt ditis ſeu Plutonis . non autem legendum eſt. Regia cęca ditis , quia his ditis ſiue adiectiuum , ſiue ſubſtantiuum penultimam genitiui producit. Sedit in ingenio, ideſt placuit,vt ſeptimo Æneidos. Et ſedet hoc animo.

Puella creſſa , ideſt cretenſis Ariadne , ſcilicet . Minois filia a Theſeo patre decepta , in quo ſolo facto eum imitaris . Hiſtorię ac fabulę iam recitatę ſunt.

Ad mea deſpecti , docet q̄ et Dido , apud Virgi. ſe finitis inuiſam eſſe , quia externum prętulit eis.

Atq; aliqs,Ordo eſt.atq; aliquis, ſcilicet thracum inquit, eas ſcilicet Phyllis contemptrix ſuorum athenas doctas , ut ſequatur męchum , quia alter erit, qui regat thracen, ideſt Thraciam (a nominatiuo thrace, et ita per n ſcribitur) armiferam, ideſt bellicoſam,et patriam Martis geticis,qui pręſidet armis, ſunt enim vicini.

Exitus acta probat.careat ſucceſſibus opto,
Quiſquis ab euentu facta notanda putat.
At ſi noſtra tuo ſpumeſcant ęquora remo,
Iam mihi,iam dicar conſuluiſſe meis.
Sed neq; conſului,nec te mea regia tanget,
Feſſaq; biſtonia membra lauabis aqua.
Illa meis oculis ſpecies abeuntis inhęret,
Cum premeret portus claſſis itura meos.
Auſus es amplecti,colloq; infuſus amantis
Oſcula per longas iungere preſſa moras?
Cūq; tuis lachrimis lachrimas cōfunderę nr̄as?
Quodq; foret velis aura ſecunda queri?
Et mihi diſcedens ſuprema dicere voce.
Phylli face,expectes Demophoonta tuum?

VOLS. EXITVS Acta pro.per ironiam thracus verba repetit,q̄ Phyllidis ꝯſilia a fine damnabāt. Careat ſucceſſibus.purget ſe a fortuna. Succeſſibus felicitate. Ab euētu,a caſu,nō a fine. Notanda,indicāda,et ꝓbanda. At ſi nr̄a tuo. Cōfirmat purgationē a ſucceſſu,ſi deſ q̄s ſperaui exitus ſi inqt redeas. Dicar ꝯſuluiſſe, ꝓbabunt nr̄a ꝯſilia. Sȝ neq; ꝯſului. Facet ſimplicitatem reijciens in aduerſarium culpa. Mea ꝯſilia nō ſunt probanda, q̄m nō redibis. Lauabis mēbra. vetuſti moris eſt,vt pegre venientes,cū p̄mus lares attingerent,ſe lauēt. Biſtonia.Biſtonius lacus in thracia eſt. Illa meis oculis, Amplificatione vtitur cum demr̄atiōe ſui officij et Demophoontis perfidię. Spēs,imago tui diſcedentis verſat ante oculos meos. Cū p̄.por.cum nondū orā ſoluiſſes. Auſus es amplecti,ſimulatas blāditias arguit.

VBER. EXITVS Acta ꝓbat,ſenſus,a fine demr̄ant hominū facta,et eſt ſn̄ia exornatio. Careat ſucceſſibus etc̄.Sēſus eſt male illi eueniat,q̄ nō a fine reꝝ,ſed ab euentu facta bolum denominat, et notat, Multa.n.ſolent venire an̄ finē,q̄ vr̄r eſſe mala, q̄ poſtea ex fine cognoſcunt eſſebona.vt exempli gratia,aliq̄ puella mediocris ꝯditionis nupſit amatori diuiti clam et neſcientibus parentibus ſuis, rep̄hendit hoc factū ab his,q̄ hoc ſciunt. a' ſi ducatur vxor ab eo,oēs dicūt eā ſapienter egiſſe. ita hic eſt intelligendū. Sūt aūt verba phyllidis dicentis.finis oſtēdit q̄lia ſint facta.q̄ d potes adhuc ꝓuidere,ne videar male feciſſe,cū te recipi hoſpitio et ꝯiugio, iō male illis eueniat,q̄ an̄ finē indicant de his, q̄ feci,p ea q̄ euenerūt,q2 nondū rediuiſti. nā adhuc redire potes. Opto.Deū p̄cor,vt ille careat. Succeſſibus.i.pſperitatibus. Notanda,indicanda. Ab euentu.i.a caſu et non a fine, q̄ pōt euenire mihi melior,vel certe a fine quē ego reſpexi,et.pp quē feci.nā finis mei facti fuit ꝓdeſſe mihi et meis accipiendo te maritū,ergo ab hoc fine intentiōis meę, ē nō ab eo q̄b euenit,indicandū eſt id q̄b feci. naȝ finis meę intentionis fuit bonus,lȝ euentus fuerit malus et ſi ſenſus vr̄ eſſe melior et verior q̄ ſupior, lȝ vterq; poſſit accōmodari. At ſi ſenſus eſt ſi reprehēdor et dicor male egiſſe, ſed ſi ad nos reuerſus fueris,oēs dicēt me prudēter egiſſe,et ita exitus ꝓbabit mea acta nō fuiſſe mala. At ſi nr̄a.i.ſpumeſcāt eq.re ꝑphraſis.i.circūlocutio. hoc.n.voluit dicere ſi ad nos nauigaueris,nā nauigādo et mouēdo remos ęquora ſpumā mouēt.Vir.Et ſpumas ſalis ere ruebāt. Iaȝ.i.tandē. Cōſuluiſſe,ſapienter prouidiſſe,mihi accipiendo te maritum. Meis. accipiēdo te,q̄ eos regeres. Sȝ neq; ꝯſului vt magis eū moueat,oñdit ſe deſperare eius reditū. Neq; cōſului,q2 non reuerteris. Mea regia,quā tibi tradiderā. Tāgit,mouet. Feſſaq; biſto.ſubaudienda eſt negatio. Neq; lauabis mēbra etc̄ i.non venies in thraciā,neq; lauabis aliqñ mēbra tua fatigata aq̄ Threicia. Nā biſtoniū thracię ſtagnū ē. Illa meis oculis. Magnā vim hȝ recordatio preteritę ꝯſuetudinis et beniuolentię, iō Phyllis nunc reducit in memoriam Demophoonti eius diſceſſuȝ, in quo oſtendit eū ſibi ſignaſſe amorē vt ea cōmemoratione eum moueat. Illa ſpe, illa figura, Abeūtis.ſ viri a me diſcedētis. Inhęret, infixa eſt. Oculis me, hoc eſt videor nūc hr̄e an̄ oculos,quū a me diſceſſiſti. Cū claſſis itu.i.abitura. Premeret me por.i.eēt I portu meo.

Auſus es cōmemorat blāditias,qbus demophoō erga eā vſus eſt. Auſus es.q.d.cū diſcederes non reuerſurus,auſus es tū me amplecti. Infuſus ipoſitus,circūdatus. Collo amātis,mei Phyllidis. Oſcula pſſa,pſſe infixa,q̄ia ſolent eē oſcula amantuȝ, q̄ non mō preſſis labijs in faciem dant, veꝝ etiaȝ pleruNq; ex nimio affectu dentibus impſſa ſignificant Ouid.in primo amoꝝ.Alterius videat tecto veſtigia lecto Factaq; laſciuijs liuida colla notis. et Hor.in primo carminū. Siue puer furens.ipreſſit memores dente labris notā. Cūq; tuis,ſubaudi et auſus es ꝯfundere.i.cōmiſcere. Qđ foret.i.auſus ē q̄ri.q̄b hr̄es ventū ſm et tibi fauentē, q2 potius voluiſſes hr̄e aduerſum,vt eēt tibi iuſta cā remanendi. Et mihi ordo eſt,et tu diſcedēs auſus es dicere. Sup̄ma voce.i.vltimis verbis tuis, q2 poſtea non dixiſti aliud uerbuȝ. Phylli fac.hęc ſunt illa vltima verba,qbus Demophoon vſus eſt ad Phyllida.

ASCEN. EXITVS Acta probat.et ſup.aliqs (inqt) exitus probat acta.i.euentus reꝝ docet q̄liter incepte ſint q̄ſi prudenter incepta non poſſint malum hr̄e exitum. Ad q̄b r̄ndet Phyllis. Careat ſucceſſibus opto. Quiſqs ab euētu facta notanda putat, q2 ſępe prudētiſſime cępta infoelicē ſortiunt exitū. Vr̄ q̄ damnabant,q2 Demophoon non redibat, laudarent,ſi rediret,q̄propter addit. At ſi nr̄a etc̄.Cōſuluiſſe.i.ꝯſulte ꝓuidiſſe, aut pſpexiſſe mihi et meis. Feſſaq; biſtonia.Ordo eſt.q; pro,et nec ſup.lauabis membra tua feſſa.i.defatigata ex lōginqua profectione,a qua biſtonia.i.biſtonidis lacus thracię. Illa meis oculis, commemorat dulcia, vt oſtendat q̄ ſint,quę nunc patiour,amara.

Expectem,qui me nunq̃ viſurus abiſti,
Expectem pelago uela negata meo,
Et tñ expecto,redeas modo ſerus amanti,
Vt tua ſit ſolo tempore lapſa fides.
Quid p̃cor infoelix,iam te tenet altera cõiux
Forſitan,et nobis qui male fauit amor.
Vtq; tibi excidĩus,nullã puto Phyllida noſti,
Hei mihi ſi q̃ ſim Phyllis,et unde rogas,
Quę tibi Demophoõ lõgis erroribus acto,
Threicios portus,hoſpitiumq; dedi.
Cuius opes auxere meę,cui diues egenti,
Munera multa dedi,multa datura fui.
Quę tibi ſubieci latiſſima regna Lycurgi,
Nomine foęmineo vix ſatis apta regi,
Qua patet vmbroſũ rhodope glacialis ad ęmũ
Et ſacer admiſſas exigit Hebrus aquas.

VOLS. EXPECTEM. Acclamatio eſt cum geminatione verbi ad cõmouẽdã miſerationem,non (inquit) mihi expectandum eſt,qm̃ iuiſti non rediturus. Solo tp̃e,non facto. Lapſa,fluxa et vana. Quid p̃cor,ſeipſam corripit,quod vana et dijs nõ exaudienda p̃catur. Altera cõiunx. Vt alludere ad Laodicen virginem, quaz Plu. tradit clam cognitã ex Demophoonte mithiũm filiuz genuiſſe alij calliopen fuiſſe ſcri. Alter amor,alterius puellę beniuolentia. Excidimus, ex tuo animo deletę ſumus, poſtquã veni tibi in obliuionem. Hei mihi,dolendũ eſt profecto mihi deſtitutę. Si rogas, tanq̃ me nunq̃ cognouiſſes. Quę tibi,cõmemorat ſua officia in Demophoontem. Quę cõmendatio eſt ex cauſa , quę eam vt oſtẽderet qualis fuerit impellere videbatur. Acto.ad noſtras oras impulſo poſt longa exilia. Opes,exiguas,facultatum reliquias.Lycurgi. patris mei,hic.n.Lycurgus eſt,qui cũ Bacchi munera p̃tempſiſſet,crura ſibi falce amputauit, quez alij Dryantis,alij boreę filium dicũt. Nõie foemineo,quę ſua amplitudine non poterant puellę ſimplicitate gubernari. Qua patet, Regni ſui amplitudinem deſcribit cõplectit inquit rhodopem deinde in Æmũ montẽ altum diffundit vſq; ad mare ponticum,in q̃d Hebrus fluuius ĩmergitur Æmus ſiluoſus eſt et ſex millia paſſuum arduus. Hebrus odriſarum ſolum findit , diſcurrit inter priantes et dolongos,thynos, corityos aliosq̃; barbaros tangit,omnes ſub lycurgi potentiam fuiſſe tradunt. Exigit aquas,in mare Ponticum emittit.Sacrum dixit Hebrum propter orpheum,q̃ illum accoluit.Nam bacchus,cum Lycurgo regnũ abſtuliſſet.Terapi dedit orphei auo paterno.

VBER. EXPECTEM. Nunc ſunt verba Phylli.q.d.Ita dixiſti mihi,vt te expectem,ſed ꝙ expectẽ te, qui abiſti. Nunq̃ viſurus me.i.nunq̃ reuerſurus amplius,vt me videre diffidis. Dicit igitur ꝙ licet iam non debeat eum expectare,tñ expectat.Modo,tm̃ modo. Serus.q.d.etiam ſerus.i. tardus, ꝙ autem eſt in prouerbio,melius eſt ſero q̃ nunq̃. Vt tua. i.videaris defeciſſe in fide per aliquod tempus, et non per omne. Vt tua fides, quam mihi dediſti de reditu tuo. Sit lapſa.i.defecerit. Solo tempore et nõ voluntate tua,aut etiã opere. Quid precor infelix,diximus in prima epiſtola muliebre eſſe de maritis abſentibus alienum amorem ſuſpicari &c. Quid p̃cor.q.d.fruſtra p̃cor. Qui male fauit nobis.i q̃ fuit nobis aduerſus. Vtq; tibi,vt .i.poſtq̃. Excidimus.i.ex memoria tua elapsę ſumus. Nullã phyllida.i.nullã ſimilẽ phyllidis. Hei mihi,non ſine fremitu potuit cõmemorare ſe et ſua erga demophoontem beneficia. Hei, interiectio dolentis. Si rogas, ſi quęris, interrogas.vñ ex quo loco,cuius ſilia. Quę tibi,nunc dicit quę ſit.Ordo ẽ. O Demophoon ego ſum illa Phyllis quę dedi tibi. Acto.i.agitato. Erroribus.i. vagationibus per mare. Regna lycur.i. in quibus regnauit lycurgus.Sic & virg. de Thracia. Acri quondam regnata lycurgo. Hic enĩz fuit rex Thracię,alter fuit lacedęmonium,qui ſuis ciuibus leges ſaluberrimas tulit. Cuius. ſcz Demophoontis. Opes.i.facultates,diuitias. Meę.s.opes. Auxere , fecerunt maiores. Cui egẽti. s.tibi Demophoonti.Sic Dido obijcit Ænęę Electũ. et littore egentem.Excepi. Quę ſubieci.i.ſuppoſui, et in p̃tãtem tuam dedi. Vix ſatis apta regi nomine foemineo,quia hęc regna habent viros belicoſos et feroce ,q̃ vix poſſunt ferre muliebre imperium. Qua patet,Deſcribit ambitum regnoꝝ Thracię. Quę ſubieci,et ẽ ordo,quę ſubieci regna lycurgi. Qua.s. parte rhodope pz ad ęmũ glacialem et hebrus ſacer &c.Rhodope et Æmus, vt diximus montes ſunt Thracię. Sed Rhodope magis ĩ orientem porrigitur,deinde in ſeptentrionem reflectitur,Æmus ad Macedoniam eſt,vnde et interdum mons Macedonię dicitur. Qua patet.i.extenditur. Vmbroſus,arboribus plenus. Sacer, ſignificat hoſtium Hebri fluuij. Sacer. quia omnes fluuij ſacri dicebãtur. Exigit,emittit, ſcilicet ĩ mare. Aquas amiſſas.i.ſceleres, vt diximus in prima epiſtola,non autem legendum eſt admiſſas, neq̃; etiam dicendum amiſſas.i.perditas.

ASCEN. QVOD q; foret.Ordo eſt. Et auſus es queri.i.conqueri,ꝙ aura foret.i.eſſet ſecunda.i.proſpera,quia ſequens et a puppi flans tuis velis ideſt nauibus, videbaris tibi dolere,ꝙ tam bono vento abire cogebaris. Et mihi,ſupple auſus es diſcedens dicere ſuprema voce.O Phylli face,ideſt fac.Non enim legendum eſt fac,quia producitur quãuis ſint, qui ita legant,et corripi ſentiant,vt etiam alibi. Expectes Demophoonta tuum,ſcilicet amicum, aut maritum. Serus,ideſt tardus. Quę tibi Demophoon enumerat beneficia,vt memorem ſui faciat,et amplitudinem regni ſui commemorat,vt alliciat,Omnia autem manifeſtaria ſunt.

VOLS. LIBATA, primū violata, cui meę virginitatis primitias dicaui. Siniſtris auibus, aduerſis auſpicijs. Veteres nihil inauſpicato faciebāt. Zona, cingulo, qđ ex lana ouis fiebat, pcingi nouā nuptā ſcribit Verrius, ꝙ vir i lecto ſoluebat. Caſta, qm̄ ex eo cingulo nō niſi virgines pcingebant. Thiſiphōe, vna furiaꝝ, ꝙ tres ſunt. Allecto. Tiſiphone, et Megęra, filię noctis, et herebi. Pronuba, loco Iunonis nr̄is nuptijs pfuit. Vlulauit, nō cecinit, ſed feralē vocem Hymenęi loco pduit. Denia auis, Stryx, bubo, ꝙ in tranſuerſus volās auferē, et ideo deuia, bubonem, vt Pli. ſcri. maxime abominanē in auſpicijs pdi.

terdū per ſyſtolen breuiatur, vt cōnubio iūgā ſtabili. Tiſiphone, vna ex furijs dicta a τισις quę grece ſignificat vltionē, et φονος qđ ſignat cedē. Vlulauit. Vlulatus.n. attribuiē furijs. Dido ad Æneaꝫ in ſerius. Audiemm voces nymphas vlulaſſe putaui. Eumenides faces ſigna dedere meis. Deuia, ideſt Bubo, cuius querula vox malū omen ſignificat. Virgi. iiij. enei. Solaq; culminibus ferali carmie bubo. Viſa q̄ri et lōgas in fletū ducē voces, deuiantē appellauit q a cetu aliaꝝ volucrū ſolet fugere. Męſtū, triſte, querulūꝫ. A lecto, alia ex furijs dicta quaſi irrequieta et nunꝗ ceſſans.

Cui mea virginitas auibus libata ſiniſtris
  Caſtaq; fallaci Zona recincta manu.
Pronuba Tiſiphone thalamis vlulauit in illis
  Et cecinit moeſtum deuia carmen auis.
Affuit Alecto breuibus torquata colubris,
  Suntq; ſepulchrali lumina mota face.
Moeſta tn̄ ſcopulos, fructicoſaq; littora calco
  Quaq; patent oculis ęquora lata meis.

Cecinit meſtū carmē, nō lętū epithalamiū, ſed carmē exitiale auſpicatus eſt. Torqta, cuius torques eſt ex ſerpētibus. Lumina mota, i nfas nuptias. ſcri. Plu. qnq; faces nuptijs adhibere ꝯſueuiſſe, ꝗs geſtarent pueri patrimi et matrimi, vt Ver. tradit. Face ſe. Nō in facibus ignis eſt adhibitus, ſed furialibus. ſepulchrales dnr faces, ꝙ accēdunē in funere, aut maniū faces, vn̄ et aras ſepulchra dicimus, ſicē faces nuptiaꝝ, aut diuoꝝ ſuperuꝫ, funeralia vero mortuoꝝ et deoꝝ maniū. Męſta tn̄. Cōcludit p cōmiſerationē, oñdit. n. in qbus verſeē incōmodis, ſi ſuo voto deſtituaē, ſubijcit quoq; ſeipſam et ſalutem in Demophoontis ptātē, a quo miſericordiaꝫ captare enitiē, licet oīa ſint aduerſa. Spero tn̄ te redituꝝ, peto enim littora, vt te, ſi redeas obſeruē.

VBER. CVI Mea. Non eſt ſubaudiendū ego Phyllis, ſed cui refert illud pnomē ſupradictū. s. tibi. Cui. s. Demophoonti, p a quo Demophoonte, datiuus pro ablatiuo. Mea virgi. amplificat bn̄ficia, q plus eſt dediſſe virginitatē ꝙ res. Eſt li. deſumpta. Auibus ſini. i. infelici hoie. Nam antiq oīa auſpicatò faciebāt, et pcipue matrimonia. Vir. Cui pater intactā dederat, pmiſq; iugarat hoibus. Lu. Cōtētq; auſpice Bruto. Iuue. Veniet cū ſenatoribus auſpex. Capiebaē aūt auguriū a volatu auiū, quas appellabant pꝑetes, vel a voce, et has appellabant oſcines q ore canerent, vn̄ et aues ſępe p augurijs. Ponunē Hora. Mala ducis aui. Inde et auſpices ab aſpiciendis volucribus, et augures a garritu auiuꝫ dicti ſunt. Et mea zona, ſubaudi. Et cui. i. a quo. Mea zona eſt recincta. i. diſcincta. Caſta. i. eſt mei caſtę. Nam adiectiua pſonaꝝ ſępe attribuunē rebus, vt ſupra. Sed bene ꝯſuluit caſto deus ęquus amori. Manu falla. i. tui fallacis. Erat enim mos, q hodie in aliquibus locis ſeruaē. vt vir diſcingeret zonā mulieris ſibi nubentis. Pronuba, loco Iunonis quę coniugijs preeſſe ſolet, affuerūt furię. Pronuba dr̄, quę nubētibus preeſt, nu aūt ſyllaba quę in primitiuo naturaliter longa eſt, in pronuba ſemp breuiatur, in cnnubio, interdū ſeruat naturā vt per connubia nr̄a, per inceptos hymeneos, interdū per ſyſtolen breuiatur...

Torquata, circundata, ē quaſi pro torque cincta. Colubris, viperis breuibus ideo ſęuioribus, nā breuiores ſerpentes ſunt ſęuiores. Suntq; ſepulchra. In nuptijs malū omen hēbaē, ſi aut faces, quę p mortuis erāt accēſę, deferebanē p nuptialibus aut ſi ipſę faces nuptiales fuiſſēt accēſę ex facibus, aut ex flāmis alicuius rogi. Hāc rē oñdit ipſe Ouid. lib. vi. meta. i fabula Terei. Eumenides tenuerē faces d funere raptas. Idē faſto. lib. ij. Cōde tuas hymeneę faces, et ab ignibus atris. Auſer, habēt alias męſta ſepulchra faces. Dicit ergo nunc Phyllis. Lumina. i. ignes mearuꝫ tedaꝝ nuptialium. Sunt mota ſepul. i. face quę pro mortuo erant accensę. Męſta tn̄ Dicit, q lꝫ oīa ſupradicta ſignēnt ipſi infelix plugem, tamen ſępe conſcendit locum altum, ex quo proſpiciat in mare, ſi forte videat nauem Demophoontis.

Męſta, triſtis. Calco, prēmo corpore meo. Fructicoſa, dumoſa, plena fructicibus. Sępe, n. ni nouies iuiſſe dicitur, vt Ouidi. in primo de remedio. Et per quod nouies ſępius iſſet iter, et in eodem lib. Nona terebatur miſcerę via. Quaq; patent ocu'is. Licet raro a verſu pentametro ad ſequentes verſus incipiat ſententia precipue apud Ouidi. tamen interdum fit, vt hic videmus et infra diximus in epiſtola briſeidis. Talis vtiq; eſt periodi ordo et ego proſpicio quis ventus agat freta. Qua, ideſt qua parte littoris patent noſtris oculis, ideſt aſpiciuntur a nobis.

CVI MEA Virginitas &c. Docet ſe malo auſpicio nupſiſſe, aut deuirginatam eſſe ſpe nubendi Pro quo ſciemus Romanos Æthruſcorum diſciplina imbutos nullas res arduas non captato prius auſpicio inchoaſſe. Auſpicium autem dicitur ab auium inſpectione in volatu, augurium autem ab auium garritu. Et quia auſpicato inchoabant tractum eſt, vt auſpicium accipiatur p decenti inchoatione, et auſpicor pro inchoare. Auſpex vero is eſt, qui et pronubus dicitur, ſed generaliter quicunq; rebus bene inchoandis preeſt. Auibus libata. Libari dicuntur, quę modice tanguntur ē quaſi degiſtantur, vt libamina ſacroꝝ. ASCEN.

Sine die laxatur humus,ſeu frigida lucent
Sidera,proſpicio quis freta ventus agat.
Et quęcunq; procul venientia lintea vidi.
Protinus illa meos auguror eſſe deos.
In freta procurro vix me rtturuntibus vndis
Mobile qua primas porrigit ęquor aquas.
Quo magis accedũt,minus, ⁊ miñs vtilis aſto
Linquor,⁊ ancillis excipienda cado.
Eſt ſinus adductos modice falcatus in arcus,
Vltima pręrupta cornua mole rigent.
Hinc mihi ſuppoſitas imittere corpus ĩ vndas
Mens fuit.⁊ quoniam fallere pergis,erit.
Ad tua me fluctus proiectam littora portent
Occurramq; oculis intumulata tuis.
Duritia ferrum vt ſuperes,Adamantaq; teq;,
Non tibi ſic,dices,phylli ſequendus eram.

VOLS. LAXATVR,Areſcit. Die,ſolis ardore. Frigida, nocturna,alludit ad lunam. Proſpicio.obſecro. Agat maria.impellat ⁊ ſpiret. Auguror.ſuſpicor,et alo ɔiecio. Meos deos.numina maris mihi ꝓpitia, q̃ in Thraciam reducant. Procurro in freta.ad maritimas oras ꝓpero. Primas aq̃s,vſq; ad vdum littus. Accedunt , appropinquant obſeruata nauigia. Minus et mĩ.vti.aſto,ſenſiꝫ deficio,q: tua non eſſe noui. Linquor,vigore deſtituor. Excipienda , vt nõniſi me ancillę ſuſcipiant. Eſt ſi. Deſcribit locũ,vñ ſibi ꝑcipitiũ cogitabat ad augendã cõmiſerationem. Falcatus,curuatus Videt Thracię cheronenſi ſinum ab iſtmo circunſcribere ⁊ quam ex Grecia nauigantes deſerunt. Modice, ſenſiꝫ. In a.ad inſtar tenſi arcus. Vltima cor.extremę ptes. Rigẽt,ſalebroſę ſunt et altę. Mole, ꝑ vaſta rupe. Hinc,ex hac mole. Mittere,ꝑcipitare. Erit,me ꝑcipitabo. Proiectam in mare ꝑcipitataꝫ. Tua.athenienſia in pirręũ portũ Athenaꝝ. Intu.abſq; ſepulturę honore. Supes,ſis durior. Ada,q nulla materia vinci põt niſi hircino ſanguine,vt ſcri.Plin. Et te.qui nulla cã moueris,qui es inexorabilis,et omni materia durior. Sic mor. ⁊ in vndis iactataꝫ me ſequi non meruiſti.

VBER. SIVE Humus laxaẽ.i.apitur,nam terra die pp temperiẽ vel calorẽ magis largaẽ.Seu frigida sydera,aut gñaliter frigida sydera,ola dixit pp noctẽ q̃ frigida dr.in buco.Vix cęlo no.diſce. Vmbra.aut certe lunã intelligit,qñ frigidã eſſe ɔſtat. ⁊ q̃cunq.i. q̃cunq; video nauẽ venientẽ, ſtatim exiſtimo illas eſſe tuã. Lintea.i.vela,dicta a lino, q ex eo fiat. Procul,longe. Protinus,ſtatim.i.exiſtimo,et q̃ſi certo augurio credo. Eſſe meos deos,nõ dicamus i.te quẽ colo tanq̃ deos ſed auguror illa eẽ meos deos.i.exauditiõ nẽ deoꝝ,quos ego ꝑcata ſui.i. ſtatim arbitror me exauditam eſſe a deis meis. Procurro,vado ꝑcedo,qñ video vela, q̃ credo eſſe tua. Vix reti.me pp nimium deſiderium tui videndi. Primas aquas.i.magis ꝓpinquas terrę,nã ſunt primę ex terra eũtibus in ipſas. Quo magis, q̃to magis. Accedunt.s.ad me.i.fiunt propinquiores. Aſto.i.ſto et ſum minus et minus vtilis.i.q̃ſi deficiẽs ſpiritu et lãguida. Linquor.i.deficio et cado in terram pp dolores,q: ex appropinquatione cognoſco nõ eſſe nauẽ tuam. Excipienda erigenda ab ancillis,q: per me nõ poſſus,aut ſtare,aut ſurgere,ſum.n.ſemimortua. Eſt ſinus,Deſcribit locũ.

vnde dicit ɔſtituiſſe ꝑcipitare, enumerat varia genera mortis, ꝑ quę dicit ſe cogitare finire vitam Sinus,flexus maris. Falcatus,curuatus,tractũ a falx q̃ eſt curua. In arcus adductos.i.in ſimilitudinẽ arcuum adductoꝝ.i.ɔtractoꝝ. nã adducere ſignificat ɔtrahere. Vltima cornua.i.extrema illius ſinus q̃ ſunt in ſimilitudinem cornuum. Rigent,ſunt aſpera. Pręrupta mole.i.ingenti ſaxo. Hinc, ex illa mole alta. Fuit mens.voluntas et inclinatio. Et erit.s.hoc vt immittã corpus meuꝫ. Quõ pgis.i.pſeueras. At tua Optat ſuum corpus mari ſubmerſum deferaẽ ad littus atticum, vt ita mortuuꝫ videaẽ ab ipſo Demophoõte. Portent,non ponit pro portabũt, vt qdam putãt, ſed modi eſt optatiui.i. vtinã fluctus portent. Me piectã ſicut cadauera ꝓiciunẽ a mari. Occurrãq;.i.et vtinã appareã, Intumulata.i.ſepulta. Duritia,dicit,q quis ſit duriſſimus oium vel duriſſimoꝝ,tñ non poterit facere qn cõmoueaẽ,cũ videbit eã mortuaꝫ. ad littus ſuũ delatã, Vt.i.q̃uis. Ferrũ,metallum nimię duritię.Oui.pri.met.De duro eſt vltima ferro. Adamanta,lapidẽ tantę duritiei,vt nulla re frãgi poſſit niſi ſanguine hircino, et ſi in eo diutius fuerit,nõ tñ alr q̃ calido vel recenti, atq; cũ q̃tuor ſint ſpẽs adamantũ,vt ſolinus refert,q naſciẽ in Cypro frãgi põt. Teq;,modus eſt dicendi, q vr ɔpollere ſuplatiuo,vt ſi dicã.Cicero viſus eſt ſupare ſeipſum eloquẽtia.i.fuit eloquentiſſimus. Vtunẽ hoc genere dicendi nõ ſolũ poetę,ſed interdũ etiaꝫ oratores.Dices,viſo cadauere meo non erã ſequendus. Tibi,pro a te. Sic.s.morte tua.Phylli,vocatiuus eſt grecus,q̃ ſolo in talibus dictiõibus vtimur.

ASCEN. ZONA Caſta,caſtus caſti dr. Pronuba,q̃ ꝑeſt nubentibus,q̃ Iuno eẽ dr.q̃ Iouis ⁊ ſoror ⁊ ɔiũx dr nouiſq; regina,nũc ãt fuit. Tyſiphone.furia infernalis,vt ex euentu opinaẽ ꝓnuba q̃ viulauit loco cantus, ſed mediũ eſt vocabulũ,q: et in rebus lętis reperiẽ.Lucanus.Lętis viulare triũphis.In.iiij.ęnei. de ɔnubio Didonis.ſũmoq; viularũt uertice nymphę,qȝ ꝓprie ad res tñ triſtes ptinet. Face ſepulchrali.i.funeſta et non nuptiali. Littora fruti.in qbus creſcunt frutices. Meos de.ſalutis meę auctores. Duritia ferrũ etẽ Demus aut ponamus vt ſuperes duritia ferrũ ⁊ adamanta, et te qui illis duriores,tñ tu dices tibi.i.apud te. O phylli non eras ſequendus.i.inſequendus,paſſiue poſuit quaſi a cõmuni verbo. Sic.i.in iſtum modum.

VOLS. SÆPE Ve.arpero venenũ. Traiectã gla.interduȝ mu' gladio ſacrificare cogito. Lacertis īfidis, queę te pſẽ ſui cõplexus eſ. Implicuiſſe la.fune obſtrigere inter tot leti gñā fluctuans, demũ ſe ex amygdala ſuſpendit, exaruit arbor, q̃ in aduentũ Demopho. reuixiſſe tradit. Stat eſt mihi ꝓpoſitum. Penſare emendare et luere.

electione tot generū mortis non erit mihi longuȝ tempus, q: cito deliberabo. Parua breue ſpacium tpis. In ele.in electione. Inſcribere, palam ſcri beris ē intitulaberis. Inuidioſa.i.odioſa. q: oẽs deteſtabunt factũ tuum. Eris no.erit cognitum factum tuum in hoc.s. qð ego nunc ſubdo. Aut ſimili', eiuſdem ſnie.

Pudorē, violatā pu diciciā. Matura ne. magnanimo leto. Parua.m.ꝯſiſti mi hi ex tot leti generi bus vnũ diligã. Cã auctori. Inui.nõ ſi ne legitiũ odio. Eris no. dabis meę pfidię noticiā. Carmine, epitaphio. Demo phoon ho.in ẽ ma xime vituperari. De mophoontem exiſti mat, q: violato offi cij iure et hoſpitē et amantem ad morteȝ coegerit.

Sępe venenorum ſitis eſt mi[h]i, sępe cruenta
Traiectam gladio morte perire iuuat.
Colla quoq; infidis, queę ſe nectanda, lacertis
Prębuerant, laqueis implicuiſſe iuuat.
Stat nece matura tenerum penſare pudorem;
In necis electum parua futura mora eſt.
Inſcribere meo cauſa inuidioſa ſepulchro,
Aut hoc, aut ſimili carmine notus eris.
Phyllida Demophoon leto dedit, hoſpes amātē,
Ille necis cauſam, prębuit, ipſa manum.

Carmine, Notandũ q: carmen interduȝ ſignificat opus totuȝ: vt carmen ęnei inter dum ſignificat epi gramma, ē quālibet inſcriptionem, licet pluribus verſibus cõ ſtet. vt Virg. et tumu lo ſupaddite carmē. et idē. Haud eſt igno bile carmen, cuȝ po ſtea ſubdat multos verſus, et hic pro in ſcriptione et epigrã mate, ſiue epitaphio ſuo poſuit carmen. Phyllida. Ecce carmen quod paucis verbis amplaȝ cõplectit mãm, vȝ bñficia Phyllidis in Demophoontem, et eius ingratitudinem de his beneficijs, et mortem Phyllidis ex cauſa Demophoontis. Habent autem omnia verba hic poſita emphaſim.i. vehementiaȝ ſignificationis. Ordo eſt. Demophoon hoſpes, ecce obligatio ex beneficio hoſpitij. Dedit leto, ideſt coegit mori loco remunerationis. Hoſpes autem hoc loco paſſiue accipitur pro eo, qui exceptus eſt, cum etiam actiue ꝑponat, interduȝ pro eo qui acci pit. Phyllida amantem, ecce alia obligatio, non ſolum ob hoſpitium, ſed ēt ob amorem, et hęc oĩa ſunt ad amplificandum, crimen Demophoontis.

VBER. SÆPE, aliud genus mortis dicit. Sitis, appeti tus. Sępe cruenta, aliud genus. Iuuat. libet. eſt mi hi impetus. Me traiecta.i.transfoſſā. Dr āt meli us traiecta, q̃ tranſiecta, q: trans cum dictionibus incipientibus ab.i.ab.n.et a.d.corrũpit, vt traiicio trano traduco. Morte cruenta, ſanguinolenta. Collaq; aliud genus mortis.s.ſuſpendendi ſe, qð quidem executa eſt. Ordo eſt, iuuat et implicuiſſe pro īplicare.i.inuoluere et ligare. Laqueis, aliquo no do funis vel alterius rei.nã ȝona ſe ſuſpendit, vt ip ſe oſtendit in reme.amo. Nona terebat miſerę via viderit (inqt). Et ſpectet ȝonam pallida facta ſuã. Nectenda, amplectenda. Lacertis infidis.s.tuis. volo igit vt quēadmodũ meũ collum peccauit pa tiendo ſe circundari ſuis brachijs, ita ferat pęnam patiendo laqueuȝ. Stat.i.certum eſt. placet vt ſtat caſus renouare oẽs. Penſare.i.cõpenſare et emen dare. Pudorem, caſtitatem, quam mihi eripuiſti. Maturam, ſubita morte, q: non poſſum recompē ſare eum.niſi ꝑ mortem. In necis, ſenſus eſt in

Ille, Demophoon. Cãm neſcis, q: decepit eam et dereliqt. Ipſa, Phyllis. Prebuit manum, ad nē cem ſuam, q: ſe interficere ab eo coacta eſt. Fineȝ ipſius Phyllidis diximus in argumento epiſtole.

ASCEN. STAT, ideſt decretum eſt, vt ſecundo ęnei ſtat caſus renouare omnes. Inſcribere, ideſt inſcribe ris. futurum eſt indicatiui penultima longa.

BRISEIS: ACHILLI.

Argumentum.

Cum grę ci ad tro ianã ob ſidionem maturarēt finitiaq; popularent oppida achilles vtrãq; cilici aȝ et thebaicã et lyr neſiã ſuaſit. Thebai cã ęetiõ. Androma ches pr̃. Lyrneſiam minetes regebat. His trucidatis ex Thebe aſtynomē chryſei, ex Lymeſſo Hippo damiaȝ Briſei filiã



expugnatis oppidis abduxit. q̃q Euſtati us, pedaſo Hippoda miã abreptã tradit Agamēnõ 'grecc iꝫ ſpator ex cĩ ꝑda ſi bi delegit. Aſtyno mē, achilli vo et Ido meneo ptendę ꝑdę auctoribus. Hippo damia ſorte cōtigit Iatrea Chryſes apol linis ſmithei ſacer dos ī tēplo qð erat ī chriſio multis obla tis muneri. repetit. Miabſtulit a ſe ſt

Briſeis Achilli.

Q Vam legis, a rapta Briſeide littera venit.
Vix bene barbarica gręca notata manu.
Quaſcū*q*, aſpicies, lachrymę fecere lituras,
Sed tñ hę lachrymę pondera vocis habēt
Si mihi pauca queri de te dominoq̃; viroq̃,
Fas eſt, de domino pauca, viroq̃ querar.

VOLS. ſuum abigit Agamēnō. Apollo ſui Antiſtitis ꝯtume lia percitus nonē diebus, vt Home. ſcri. et iumenta et boles ſagittis ꝯfodit, cadebat hac peſte q̃tidie miſerando multitudo. Palladi monitu vocata ꝯcione Achilles de placāda deoꝝ ira deliberat calchas Teſtboris filius, qui cū Mopſo de vaticinio certauit, ruſi Aſtynome patri redderet. Placari Apollinem nō poſſe in mediū ꝓtulit Acclamātibus vniuerſis, agamēnō ꝑ Vlyſſum ad p̃rē puellam remittit. Achilli vero quē reddēdę Aſtynomes auctorem credebat, apparitoribus Talthybio et Eurybate miſſis Hippodamias abſtulit. Achilles indignatus pugna abſtinet, quotidie, gręci ſuperant. Id.n. in grāz thetidis fecerat Iuppiter, vt Achillis virtus cognoſceret. Conſultante Neſtore mittit Agamēnon ad placādū Achillē Phenicē. Aiacē, et Vlyſſem, et q̃uis dona ingentia, et Briſeida vltro obtulerunt, nō tñ reconciliari potuit, donec patroclū trucidaſſet Hector Q.ͦ ꝯdōnē non ſuſceperit. Hippodamia hac eſt ſa q̃ritur quę tota eſt ex Home. ilia. q̃rimonias nō hꝫ acres, ſed apparata orone, q̃les captiuā decēt, ꝓmunitas.

Quā legis a rapta, prima cōmiſeratio eſt a fortuna. Hippodamia bis rapta eſt, primū ex Lyrneſſo, vt diximus, ab Achille, deinde ab Agamēnone ꝑ ꝑcones. Briſeide, Hippodamia. Briſei filia, ſacerdotis Chryſę frater fuit Briſeis. Manu barba. cilicis puellę, q̃ cū ſit barbara, gręcas l̃ras nō recte nouerit, purgat ſe, ne aut ſcripto, aut ſermone inepta videret.

Quaſcūq̃ lituras, quod in epiſtola deletū eſt, ꝯmiſeratio a ſignis. Lachrymę, q̃ mihi fluunt pennis Pondera vocis. elocutionis vim, lꝫ l̃ras legere non poſſis. Si mihi fas eſt, iure ſeruitij nulla dabat q̃rela, nam ſumma gręcis erat in ſeruos poteſtas, vt li. de legi. ſcri. Pla. ſeruū q trucidaſſet. quanti illū emiſſet, mulcta erat, honeſte orationem permutat.

VBER. Q VAM legis. Regio, quę Troia eſt appellata in nouē ꝓncipatus diuiſa ſub Priamo tota fuit tpe belli Troiani, vt auctor eſt Stra. Cum igitur ilienſes non modo per eos, q erāt in vrbe, verū etiam per oēs ſibi ſubditos populos bellū inino aduerſus gręcos gererent, Achilles et eius ſocij vrbiū debellatores loca ilio circūuicina ſunt aggreſſi, euerteruntq̃; multas vrbes, inter quas vaſtata ſunt ꝑcipue q̃ leſbo erāt oppoſita, vt Theba vrbs ętionis patris Andromaches, quę et ſingulr et plural ꝓfert, et pedaſus, que Eurypili filij Telephi regio erat, et Lyrneſſus q̃ ſubiecta erat Mineti. Et Lyrneſſo accepit Achilles puellā Briſei filiā, q̃ Hippodamia nomine ꝓprio dicebat, et hanc ſibi hēre ſtatuit. Chriſe vero Apollinis ſacerdotis filiā nole Aſtynomen, quā poetę ſunt ſuperiorū, a nole p̃ris Chryſeida appellauerunt Agamēnon hēre voluit. Veꝝ cū p̃cibus ſacerdotis Chryſę, q ſępe filiā ſuā ſibi reſtitui ab Agamēnone fruſtra petiuerat, Apollo peſtē maximā in exercitū gręcoꝝ īmiſiſſet, intelligeretq̃; Agamēnō ex Chalcāte vate peſtē nō ceſſaturā, niſi reſtitueret ſacerdoti Apollinis filiā, coactus eſt cōem vtilitatem libidini ſuę ꝑferre. Reſtituta igitur Chryſeide, miſit poſtea Agamēnō ad Achillē, q Briſeida ab eo ad ſe ducerēt, quā qdē Achilles minime recuſauit tradere. Sed tāta ira ꝓp Briſeida a ſe abductā inceſus eſt, vt et Agamēnonē ꝯtumelys corā aſſiceret, et eū interficere voluerit, niſi Pallas ꝓhibuiſſet, et deniq̃; pugnare deſiſteret. Hanc iram Achillis oīb grecis negātis, cum videret Agamēnon ſibi et ſuis pnitioſam, ſtatuit eum placare et reſtituere Briſe. multa munera illi inſuper addere, veꝝ Achilles et Briſeida et munera recuſabat Quare Briſeis ad eū hanc ſcri. epl̃am, in qua ꝯqueriſ de eius nimia ira, et rogat vt eā ab Agamēnone oblatā recipiat, cū et ſi Agamēnon nō offerret, eam ipſe repetere, deberet cōmemoratq̃; multas cās, qbus oſtendit Achil. moueri debere, vt et eā recipiat, et tandem arma ad pugnandum capiat, oratq̃; eum, vt ſiue ſit remanſurus in caſtris, ſiue diſceſſurus in patriam, eam ſecū ducat quę amiſſo marito et fratribus et p̃ria ſua euerſa nullū aliud hꝫ ꝓfugium, niſi ſolum Achil. Lr̃a. i. epiſtola, ita enim licet poetis vti numero ſingulari, cum in ꝓſa pro epiſtola vtamur tantum plurali numero.

A Briſeida. i. ab Hippodamia filia Briſe. eſt eni͂ (vt ſupra dixi) patronymicum a patre, vt oſtēdit dictis cretenſis in hiſtoria Troiana. Rapta. ſ. olim a te ex Lyrneſſo. Vix bene notata gręca. i. vix l̃ris gręcis ſcripta. Manu barba. i. mei Briſeidis barbarę.

Quaſcunq̃, ad cōmouendum aīum Achil. dicit ipſam epiſtolam non alia re q̃ lachrymis eſſe oblitā et foedatam. Lituras, maculas linendo dictas. Hę lachrymę, quibus foedatā aſpicies hanc epiſtolam meam. Habent pondera vocis, ideſt habent effectum vocis, ideſt debent ſignificare animum meū, quaſi verbis exprimerem. Si mihi, iam quaſi licentiam querelę ſibi eſſe dicit. Domino, quia iure belli ſum captiua, et ſerua tua. Viro, quia me ſeruil vxorem habere decreuiſti. Fas eſt, ideſt licet.

ASCEN. Q VAM Legis a rapta. Argumentū quod iliados primo continetur, expreſſum eſt ſuperiori commentario, ſcribit hanc epiſtolam Briſeis, ideſt Briſei filia Hippodamia nomine quod nomen interpretatur quaſi domitrix equoꝝ. Littera, ideſt epiſtola extra carmen litterę dicunt. Littera gręca no. i. deſcripta manu barbarica, q̃ non gręca, ſed ex Lyrneſſo eſt, aut pedaſo:

Non ego poſcenti q̄ ſim cito tradita regi,
  Culpa tua eſt. q̄uis hęc quoq; culpa tua eſt.
Nā ſimul Eurybates me, talthybiuſq; vocarūt
  Eurybati data ſum, Talthybioq; comes.
Alter in alterius iactantes lumina vultum
  Quęrebant taciti noſter vbi eſſet amor?
Differri potui. pęnę mora grata fuiſſet,
  Hei mihi, diſcedens oſcula nulla dedi.
At lachrymas ſine fine dedi, rupiq; capillos,
  Infelix iterum ſum mihi viſa rapi.
Sępe ego decepto volui cuſtode reuerti,
  Sed, me qui timidā prenderet hoſtis erat.
Si progreſſa forē, caperer ne nocte timebam
  Quālibet ad Priami munus itura nurū.
Sed data ſum, q̄a dāda fui, tot noctibus abſū.
  Nec repetor. ceſſas, iraq; lenta tua eſt.
Ipſe Menętiades tunc, cum tradebar in aure,
  Quid fles? Hic paruo tempore, dixit, eris.
Nō repetiſſe parū ē, pugnas, ne reddar, achille
  I, nunc, ⁊ cupidi nomen amantis habe.

VOLSC. NON ego po. prima q̄rela nō q̄ ſim tradita, ſed q̄ citius q̄ par erat. Nō eſt cul. tua, ſed totius exercitus. pro cuius ſalute data ſū. Quāuis hęc quoq;, q̄m cū eius id fieri potuit. Nā ſimul Eury. ecce ſal ſitatem. Talthibius et Eurybates Agamēnonis miniſtri qbus Achilles per patroclū vt Homerus ſcri. Hippodamiā tradidit abigēdam, ipſe ī littore cū ſuis queſtus eſt. Alter in al. inſtā facit querelā ex aliorū ſenſibus. Talthybius Eurybatesq; tā facile tradēdā ab Achille Hippodamiā admirabant. Iactātes lu. ſe mutuo reſpicientes cū admiratione. Differri potui. tardius tradi, ſi omnino retineri nō potuiſſem. Pęnę, meo dolori. At lachrymas ⁊c. ab habitu corporis. Sępe ego decepto, energia vtit, nā ſuas meditationes exponit, vt an̄ oculos ponere videatur, vt Achil. negligētiam oſtendat. Sed data ſū Agamēnoni. Quia dan. fui p cōi grę. ſalute. Abſoluit Achillem a neceſſitate, deinde recurrit in aliū, vt culpa in illū reijciat. Ceſſas, in amore lentus es. Lenta, quę vltione differt. Menętiades. Patroclus Menętij filius tradidit preconibus Hippodamiam. Non repetiſſe parum eſt, in patroclo perfidiam, in Achille ignauiam notat. I nunc ironia ē, notis amātis ſolertiſſimi tibi nomē vēdicat.

VBER. NON EGO Ecce prima quere la, et inculta incuſatio, licet videaſ eū accuſare. Ordo eſt, nō ē tua culpa, q̄ ego ſum tradita cito. Regi. Agamēnoni. Poſcenti, poſtulanti me, vt ei traderet. Quāuis, q̄ viſa erat excuſare, ideo aperte accuſat, nō in eo q̄ tradiderit, q̄ nō potuiſſet ꝯdicere, ſed in eo q̄ cito tradidit, et hoc ē qd dicit. Differri potui, nā ſimul oſtēdit q̄ꝰo cito eā tradidit. Simul, poſtq̄ Eurybates et Talthybius precones fuerunt, quos Agamēnon ad Achillē miſit, vt ab eo ad ſe Briſeida adducerent. Vocarunt me vt traderer. Agamēnoni. Data ſum co. vt cū eis irem ad Agamēnonē. Alter in alterius. Ordo. Eurybates et Talthybius iactātes lumina, alter in vultū alterius, perſpicita. Querebāt ⁊c. i. aſpicientes ſe viciſſim nihil dicebāt, ſed admirantes, q̄ tā cito eſſes a te tradita, inter ſe nutu quęrebāt, vbi eſſet nr̄ amor. q. d. videbant eſſe nullū, q̄ ſi me vere amaſſes, non tradidiſſes tā cito. Mora, dilatio tp̄is, quo fuiſſes apud te. Pęnę. s. meę. Hei mihi nulla dedi, ꝓpter

breue ſpacii diſcedendi. Sine fine, aſſiduas ⁊ infinitas. Rupi, laniaui. Iterum, ſecundo. i. ita volui diſcedens a te, ſicut cum fui rapta e p̄ria mea. Sepe ego, occurrit obiectionibus. Hoſtis, per hoſtes, ideſt Troiani. Progreſſa, procul egreſſa e territorijs Agamēnonis. Munus, ſerua dono data. Quālibet, quamuis etiam indignam, q̄ me acciperet munus. Sed data, hypophora, ex perſona enim ſua dicit, qd Achilles poſſet opponere, q̄ fuit danda, quia neceſſe fuit vt darer. Tot noctibus, Reſpōſio ad hāc obiectionem. q. d. qd dederis non penitus culpo, ſed cum non repetas, et diutius p manes in ira. Ipſe Menętiades, ideſt patroclus tibi amiciſſimus. In aure, ſubmiſſa voce. Quid fles. Patrocli verba ad briſeida. Hic, apd Achillem. Non repetiſſe parum eſt, ſenſus eſt nō ſufficit tibi, q̄ non repetiuiſti me ſed etiam reſiſtis et omnibus viribus conaris ne tibi reddar. I nūc, irr. ſio cupidi amātis, qui omni via quęrit habere amicam ſuam, cum tu eam recuſes.

ASCEN. NON Ego poſcen. q̄ ſum tradita ⁊c. Culpa (inquit) tua eſt, et tua non eſt. Non enim eſt culpa tua, q̄ ſum tradita, quia regi et principi exercitus parendum eſt, ſed q̄ ſum tradita tam cito. Alter in alterius. Ipſi iactantes lumina. i. oculos, alter in vultum alterius. Querebant taciti. i. in animo ſuo mirantes, q̄ non reſiſteres. vbi eſt noſter amor. Quamlibet. itura munus, ideſt pro munere, aut vt ferem munus ad quālibet nurum Priami quia plurimas ille nurus habuiſſe legitur ęneidos ſecūdo. Pugnas ne reddar Achille. Duplex ſenſus eſt, alter q̄ pollicitus erat ſe non pugnaturū, donec redderetur, et reuera conſtat ex Homero, q̄ pugnare recuſauit, ſed non q̄ id amicę pollicitus ſit, vnde ipſa ex ſuſpitione dicit ipſum nō pugnare contra Troianos, quo vno facit ne reddatur. Alter ſenſus eſt. O Achille (Eſt enim vocatiuus) tu pugnas, ideſt certas et contendis contra eos, qui me cum multis muneribus tibi offerunt, ne reddar, et hic ſenſus eſt, conformis ſequentibus. Venerunt ad te ⁊c. Hęc ex Homero collecta ſunt, qui ſcribit Aiacem Phęnicem et Vlyſſem ad Achillem cum pugnare nollet cum multis muneribus miſſos.

Venerunt

Venerunt ad te Telamone ꝫ amyntore nati,
Ille gradu propior ſanguinis, ille comes
Laerteq; ſatus, per quos comitata redirem,
Auxerunt blandę grandia dona preces.
Viginti fuluos operoſo ex ęre lebetes,
Et Tripodas ſeptem pondere, et arte pares.
Addita ſunt illis auri bis quinq; Talenta,
Bis ſex aſſueti vincere ſemper equi.
Quodq; ſupervacuū eſt, forma preſtante puellę
Lesbides, everſa corpora capta domo.

VOLS. VENERVNT Ad te amplificatiõe vtit. Telamone, aiax Telamonis filius. Phęnix Amyntoris, et Vlyſſes laerte legati mittunt ad achil. vt cū Agamēnoni reconciliarent, cū multa apd illū diſſeruiſſēt enarratis muneribus, q̄ Agamēnon cum hippodamia pollicebat, re infecta rediere. Ille aiax gradu ſanguinis. naʒ Pelei frater erat Telamon Aiacis pr̄. Ille comes Ormeus Cercafi filius duos babuit natos. Amyntorem et Euemonē ex Amyntore phęnix naſcit q cū ↄcubuiſſet cū pr̄is amica poſt multas parentis imp̄catiões, vt ipſe apd Ho. diſſerit ad Peleum fugit, quē filio achi. comitē et moꝝ, et reꝝ gerendaꝝ inſtitutorem dedit. Grandia dona. Agamēnon apud Ho. li. ix. Hęc dona achil. pollicet. vij. nouos tripodes. xx. lebetes rutilo fulgore radiantes x. auri talenta, eq̄s. xij. p̄nicisſimos, p̄crea. vij. puellas lesbias forma inſignes, q̄s ſibi ex oī p̄da delegerat cū lesbon achil. everſiſſet et cū his Briſeida intactā, et poſt captā troiā auri tm̄, vt naviʒ ipleret ꝫ puellas viginti Helena nō īferiores, et ſi nuptias cupiat, quā vellet ex tribus filiā vxorem Chryſothemin. Iphianaſſā, et laodicē. operoſo, magna opa ꝫ labore fabrefacto. Talenta. talētū magnū atheniēſe eſt pōdo. lxxxij. vt Mar. ſcribit, primū vero. lx. Biſſeni nō biſſeptē legat. xij. n. equos ꝓllicitus tradit Agamēnon. Vincere aſſueti, id ex Ho. eſt carmen q tradit. xij. hos equos ſemꝑ palmā ex certaminibus reportaſſe nec fore pauperē q ea bona poſſideret, quę illi fuerant ex victorijs adepti. Captiua corpora, quę captiuę ſunt. Everſa domo, poſtq̄ tu lesbon everſiſti.

VBER. VENERVNT, Probat q eā recuſet, q cū miſiſſet Agamēnon ad Achillē magnę auctoritatis viros q ſuaderent, vt Briſeida reciperet et multa munera ſimul, nō potuerūt tn̄ ei ꝑſuadere. Natus Telamone, ꝓ ex tela, itelligit aiacē. Natus Amyntore. i. Phęnix. Ille aiax ꝓprio gradu ſanguinis, q eſt patruelis tuus q Telamō fuit frater Pelei pr̄is Achillis Ille comes. s. Phęnix, q achil. et comes et monitor fuit. Laerteq; ſatus. i. Vlyſſes. Satus genitus, vt ſole ſatus phęton. Laerte, pro ex laerte, deeſt prepoſitio. Redirē ad te. Auxerunt, qdam legūt blādas p̄ces. Sed placet melius vt legat. auxerūt blāda grandia dona p̄ces, vt ſit ſenſus, iſti addiderunt muneribus tibi oblatis blandā precē. Enumerat āt ipſa munera. s. viginti fuluos lebetes. i. xx. vaſa ex ęre opoſo i. magno, et artificio fabricata, eſt āt lebes vas ęneū interdum coquinariū, ſed vt dicit Ser. apud Home. vbi ſcribit lebetas miſſos eſſe Achilli iliados lib. i. accipitur pro vaſe in quo aqua cadit, dum manus abluunt in q̄ ſignato accipitur ēt hoc in loco. Et tripodas menſas a tribus pedibus, qbus ſuſtētabat pes pondere ē arte, vel eiuſdē ponderis et eiuſdem artificij, vel quoꝝ ars tm̄ valet q̄tum pondus ipſius metalli. i. q̄tum valebat mā. Illis. s. lebetibus ē tripodibus. Talenta, auri ē argenti. Talentum nomen ponderis. Sed vt Ser. ſcri. in. v. ęnei. ſm varias gentes variū eſt, dixitq; apud Romanos talentum eſſe. lxx. libraꝝ, ſicut Plau. oñd. i in moſtela. q ait duo talēta eſſe. cxl. libras. Fuit etiam talentum atticum euboicuʒ et ęgyptiū. atticum dicunt eſſe magnū et paruū, magnū dñt h̄re libras. lxxxiij. et vncias. iiij. et denique valere. vi. milia denarioꝝ ro. Talentū atticū paruū. lx. ↄtinebat libras. Euboicus non multo minus erat attico paruo, ęgyptiū pondo. lxxx. patere. Var. tradit. apud Home. vt teſtatur Ser. ꝓ minimo quodā p̄mio accipit, in ludis Patrocli. hic vero apud Ovi. ꝓ magno pondere accipimus. Aſſueti ſemꝑ vincere. s. certamine et curſu. non dixit eos fuiſſe pulchros, ſed veloces. Nam in eq̄s velocitas maxime laudat, id Virgil. depingens equos ſpecioſiſſimos non ſatis putauit dſe. Qui candore niveis anteirent, ſed addidit. Curſibus auras, ē Iune. Nēpe volucrē ſic laudamus equum facili cui plurima palma. Fervet, ē exultat rauco victoria circo. Quod ſupuacuū. Ordo eſt et puellę lesbides i. ex lesbo inſula. Forma p̄ſtante. i. excellentis pulchritudinis. ablatiuus pro genitiuo. Corpora capta domo everſa, ſubaudi ſunt additę ſupradictis muneribus, qd eſt ſupervacuum. i. quę puellę ſunt tibi ſupervacuę, et non neceſſarię.

ASCEN. ILLE. s. aiax Telamonis filius et frater Pelei. qui erat pater achillis. Illę. s. amyntoris filius Phęnix nomine, nec legetur amytone, aut amyntone, ſed amyntore. Auxerunt. Ordo eſt. Preces blandę auxerunt grandia dona. s. viginti lebetes. i. ollas fuluos. i. fului coloris ex ęre. i. illo metalli genere operoſo. i. fabrefacto et artificioſe operato, et ſeptē tripodas. i. tripodem, naʒ gręce tripos latinę tripes dī et aut ſedes, aut lebes, tripes pares pondere et arte, qd ad decus et valorē facit. Addita ſunt illis. ēt. Non ergo legendū eſt. Auxerunt blandas etē. q lꝫ tunc vero ſimile eſt, q preces donis augeant, ac dona p̄cibus. tn̄ ꝑtextus ↄſeruādus eſt qui impfectus eſſet, ſi legat blandas Nā ſubaudire opporteret. attulerunt, aut obtulerunt aut ſimile vbū. Quod. i. et qd eſt ſupuacuū, q fruſtra habenti, ↄiugio offert puella. Puelle lesbides. i. ex lesbo. Preſtante forma i. p̄ſtantis formę, appoſitorię corpora capta. i. quę erant corpora capta domo. s. eaꝝ everſa, q̄ſi non niſi corpus in eis cōmendanduʒ ſit, qd adijcit ne forte ad illas alium adiecerit ſup. ſunt additę, et cuʒ his totis. donis. ſup. eſt addita vna puella ex tribus. s. puellis, hoc eſt filiabus adhuc virginibus.

Cũq; tot his (ſed nõ eſt opus tibi cõiuge) cõiunx)
Ex agamemnonijs vna puella tribus.
Si tibi ab Attrida precio redimenda fuiſſem;
Quę dare debueras, accipere illa negas?
Qua merui culpa fieri tibi vilis Achille?
Quo leuis a nobis tam cito fugit amor?
An miſeros triſtis fortuna tenaciter vrget?
Nec venit inceptis mollior aura meis?
Diruta marte tuo lyrneſſia mœnia vidi,
Et fueram patrię pars ego magna meę.
Vidi conſortes pariter generiſq;, neciſq;,
Tres cecidiſſe, tribus quę mihi mater erat.
Vidi, quantus erat, fuſum tellure cruenta,
Pectora iactantem ſanguinolenta virum.
Tot tamen amiſſis te compẽſauimus vnum?
Tu dominus, tu vir, tu mihi frater eras.
Tu mihi iuratus, per numina matris aquoſę,
Vtile dicebas ipſe fuiſſe capi.

VOLS. NON EST opus, vel q: deydamiam habebat, vel ſi me repetas. Agamemnoniis, Seue ğrtaz adijcit noie Cleopatram. Si tibi ab atrida, locus eſt ab eo qđ non idem ab eiſdem ſemp eligit ſed vt, Ari. tra dit oppoſitũ prius aut poſterius, vt illud eſt. In exilio redinces fieri pugnabamus Reduces vero ſpõte exilium petimus, redemiſſes inquit me grandi pecunia, nſic cum Agamemnon et me et munera vltro offerat, tu negas recipere. An miſeros triſtis fortuna. cõmiſeratio eſt a calamitatis cõmemoratione. et ex Home. ſumptum eſt, apud quẽ Briſeis queritur. Mollior aura. Metaphora a nauigantibus in procellis. Lyrneſſia, Lyrneſſus ciliciæ oppiduz achilles expugnauit. Pars ego ma. quã parentes et virus extinctos vidi. Vidi cõſortes, tres fratres trucidauit hippo achilles, ex quibus epiſtrophuz nolat Sitia. pi Briſes ſuſpẽdio vitam finiuit. Vir, Minetẽ, quem Lyrneſſiã Ciliciaz regere diximus. Per numina ma. aquoſę p Thetideȝ mrem, repetit achillis pollicita, vt pfidiam inſinuet. Capi q: eſſem apud te captiua. Spem dabas pro coniugio, quod Patroclum achillem id feciſſe tradit.

VBER. CVM TOT his. i. ſupradictis puellis, quas voluerũt tibi noie agamẽnonis dare. Vna puella, vna filia. Ex tribus agamẽnonis. i. filiabus, ſup. eſt addita, q: agamẽ. obtulit ei vnã ex filiabus ſuis vxorẽ Sed non eſt opus, hęc p parentheſim dñr. Sed o ↄiunx, non eſt opus ↄiuge, q: habes ↄiugem me. Si tibi ſenſus eſt, tu recuſas accipere illa munera, quę tu ipſemet debueras dare agamẽnoni. ſi noluiſſet reddere me tibi, niſi ei dares p̃ iũ. Ab atrida, ab agamẽnone, quem filium atrei exiſtimauerunt. Precio. pecunia, vel alijs muneribus. Redimenda, recuperanda Qua culpa, quo crimine meo Fieri vilis. i. ſic a te ↄtemni, vt tãta munera ſpernas, ne me recipias. Leuis celer, ẽ eſt epithetõ amoris. An miſeros, ſenſus eſt, an cum fortuna cępit aliquẽ ꝑmere, inſequitur ipſum aſſidue et vſq; ad finem. Triſtis, mala, q: eſt & bona Tenaciter perſeueranter. Vrget proſequitur. Miſeros, infelices. Mollior aura, ſi aura erit tranſlatio ſumpta a nauigantibus, quibus poſt tempeſtatem mitior ventus mutatur, ſed codex meus vetuſtus habet. Hora. quod non diſplicet. Diruta incipit cõmemorare miſerias ſuas. Lyrneſſia mœnia, vrbem Lyrneſſum, quod (vt dixi ſupra) in ora Troię contra leſbon erat. Et fueram magna pars patrię, q: non eram ex minimis, et amiſi ex meis multos. ſic Æneas apud Virgi. et quorũ pars magna fui. Vidi, Enumerat quos amiſit de ſuis. Ordo eſt, Vidi tres ↄſortes generiſq; neciſq;, cecidiſſe. i. tres fratres meos conſortes generis et necis quia vt erant ↄiuncti genere. ita fuerunt cõiuncti nece, q: ſimul interfecti ſunt. Tribus quę mihi, Ordo illa, quę erat mater mihi, erat mater illis tribus, Vidi quantus erat ordo. Vidi virum .i. maritum meum ſubaudi tñ quantus erat. i. quãtuſcunq; erat. Fuſum, idest ſtratum iacentem. Iactantem, mouentem. Sanguinolenta, cruentata, tuo gladio transfoſſa Compenſauimus te, idest loco ipſorum te cõputauimus. Tot amiſſis. s. patre, fratribus, et marito.

Tu iuratus participiũ ſignificationis actiuę, naz apud antiquos iuror, ſicut punior et populor in actiua ſignificatione ponebant. Matris aquoſę, idest Thetidis mr̃is deę nymphę maris filię Nerei. Vtile capi, q: dicebas q: eſſem in meliori conditione apud te q̃ ſi ſtaret patria et eſſeȝ apud meos.

ACSEN. AGAMEMNONIIS. idest ab agamẽnone ſatis Sed o coniunx non eſt opus tibi coniuge, q: coniugem habes in ſciro Deidamiaȝ et me apud Troiam. Tu negas accipere illa. s. munera quę debueras dare, ſi ego fuiſſem redimẽda tibi ab atrida. i. ab agamemnone, qui me tibi abſtulit precio, idest per precium, hoc eſt debebas me redimere pretio quam reſpuis cum donis multis oblatam. Vidi conſortes. Ordo eſt ego vidi tres conſortes pariter generis et necis. i. qui ſortiti ſunt idem genus, et eãdem necem. Cecidiſſe, idest lapſos in mortem et occubuiſſe, et ea ſupple erat tribus, ſcilicet illis mater, quę erat mihi mater, hoc eſt vidi tres fratres meos occiſſos capta ciuitate noſtra. Vidi virum ſcilicet Minetem. Matris aquoſę, idest Thetidis deę maris. Ordo eſt. Ipſe, idest tu, iuratus, idest iuramento aſtrictus, capitur enim in actiua ſignificatione pro eo, qui iurauit, ſed ſic vt obligatus ſit, et iuramento aſtrictus, Per numina i. diuinam poteſtatem matris aquoſę. s. Thetidis, dicebas vtile fuiſſe. s. mihi capi, idest q: caperer. s. vocabulum aptum irriſioni, quaſi diceret, ſcirem quidem, licet q̃ vtile mihi fuerit capi vſq; adeo.

Scilicet, vt q̃uis veniam dotata, repellar,
Et mecum fugias, quę tibi dantur, opes.
Quinetiã fama eſt, quũ craſtina fulſerit hora,
Te Dare nubiferis lintea [illegible] notis.
Q đ ſcelus vt pauidas miſeř mihi cõtigit aures
Sanguinis, atq; animi pectus inane fuit.
Ibis, et o miſerum, cui me violente relinques?
Quis mihi deſerte mite leuamen erit?
Deuorer ante precor ſubito, telluris hiatu,
Aut rutilo miſſi fulminis igne cremer.
Quam ſine me phthijs caneſcat equora remis,
Et videam puppes ire relicta tuas.
Si tibi iam reditusq; placent patriiq; penates,
Non ego ſum claſſi ſarcina magna tuę.
Victorem captiua ſequar, nõ nupta, maritũ,
Eſt mihi, que lanas molliat, apta manus.
Inter achaiadas longe pulcherrima matres
In thalamos coniunx ibit, eatq; tuos.

VOLS. DOTATA, Ironia eſt. Opes, Agamemnonis munera. Quinetiam fama, Achillis geſta ſua legatis narrat apud Ho. conſtituiſſe ſe quoq; breui in patriam abiturum minatur, quoniam anceps illi immineat fatum, neq; enim donis animam penſari poſſe neq; cum ſemel egreſſa ſit reuocari. Notis nubiferis, etiam ſi procellę inhorreant in patriam nauigare. Quod ſcelus, vt ante Troiam captã, et ſine me diſcedas.

Ibis, in patria nauigabis. Violente. Violentum appellat quod non rationem ſequatur, ſed voluntatem. Deſertę, ſi me deſerueris. Leuatũ, nulla erit delectatio.

Deuorer, ante precor, modos ab imprecatione idem locus eſt apud Virgi. cum Dido ad ſororem Annam loquit in quarto enei. Subito hiatu, telluris apertione, quod Amphiarao in bello Thebano contigiſſe fertur. Phthijs, achilleis, phthia incertum eſt apud Homerum regio ſit an vrbs, alij tradunt phthiam eam eſſe, quam gręciam dicunt, alij Achaiam, vt Strabo placet, phthij fuerunt achillis ſubditi. Eſt et alia phthia in phocide, de hac meminit Ptole. Ire, in patriam nauigare. Magna ſarcina, ſuadet a facili, ſi rediturus es, me tecum facile vehere poteris, non enim graue pondus tuis ero nauigijs. Inter Achaiadas, ab extenuatione fortunę, modos eſt, et achaiadas legas, non achaidas, vt alij putauerunt, erat vt dixi achaia achillis patria. Sumas inquit vxorem, quãuis ex gręcis puellis ego illi ſeruiam.

Socero, Peleo Iuppiter ex Ęgina Aſopi filia Ęacum filium genuit. Ęacus Peleum Phocũ et Thelamonem. Peleus ex Thetide Chironis filia Achillem.

VBER. SCILICET. Certe ſubaudi vtile eſt, et ironice proferendum eſt. Vt ego repellar. Hęc eſt vtilitas, vt ego repellar a te quamuis tradar tibi cum magna dote, quam Agamemnon mihi faciat. Fugias opes mecum, ideſt et opes, quę tibi inferuntur, et me ſimul. Quinetiam, inſuper, pręterea. Fama eſt, fertur. Te dare, pro daturum eſſe, tempus pręſens pro futuro. Lintea, vela. legendum eſt linea, non autem lintea, ne ſint duo ſubſtantiua.

Quod ſcelus, ideſt quod factum ſceleratum, ſcilicet q cras ſis diſceſſurus. Vt, ideſt poſtquam contigit aures. i. auditũ eſt a me. Pectus fuit inane, ideſt vacuum. Sanguinis atque animi, ideſt fugit ſanguis et animus, ex nimio enim dolore ſine metu ſta deficiunt homines, vt videantur mortui, et ſanguis dicitur fugere, non quia diſcedat a corpore ſed q fugiat ad cor. Cui relinquas me, interrogatiue legendum eſt, quaſi diceret, non iam relinquis me patri, aut marito aut fratribus quos omnes interfeciſti. Quis, quaſi diceret, nullus. Mite, molle, et ſuaue.

Leuamen, ſolatiũ recreatio meorũ malorum. Deuorer, abſorbeat. Ante, ideſt potius. Hiatu, apertione. Rutilo, rubro. Quam ſi, me phthijs caneſcant. i. ſpumeſcant et nauigentur. Spuma enim cana eſt. Remis phthijs, ideſt achilleis. Phthia enim vrbs eſt Theſſalię, a qua achil. interdum dicitur phthius. Interdũ a lariſſa lariſſęus propter vicinitatem, ſicut Dido, interdum Tyria, interdum Sidonia dicitur. Et videam, ſubaudi, et antequam ego relicta videam &c. Si tibi occurrit obiectioni, quę poſſet dicere achilles q vult redire domum, dicit ipſa q poteſt eam ducere ſecum, quia non erit oneroſa naui. Penates hic pro domo ponuntur. Sarcina, onus, impedimentum. Captiua, ideſt vt captiua, et ſerua. Non nupta, non vt vxor. Eſt mihi, quaſi diceret, ero etiam vtilis tibi in aliquo opere.

Inter achaiadas, male quidam legunt. Inter et achaidas, quia ratio carminis nullo pacto patitur. Nam prima naturaliter breuis eſt. Secunda vero longa, remouendum eſt igitur, et legendumq; inter achaiadas, vtiq; pręcedit vocalis. Matres, mulieres, vt Virgil. in ſexto Matres atque viri. Longe, valde. Coniunx, ſcilicet alia, tu volueris pręter me. Eatq;, quaſi diceret nihil curabo, dummodo me tecum ducas.

ASCENS. VT QVAMVIS veniam dotata, repellar ſcilicet a te et fugias mecum, ideſt propter me, vt me fugias, opes, quę dantur tibi mecum, ſcilicet ab Agamemnone, hoc eſt tantum abeſt, vt captiuam et indotatam capias, e etiam nunc cum munera pro dote acceſſerint, repellas. Et his dictis ipſa Briſeijs quodam fere dilemate optime concludit, vt Achilles depoſita tamdiu concepta ira, eam repetere omnino velit. Quandoquidem ipſum Agamemnona penitrat iniurię ſibi illatę. Quod perbelle probant muneribus ab eo ſibi tranſmiſſis per apparitores ſuos, de quibus ſupra abunde dictum fuit.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

VOLS. PROSOCER Socrus pr. chironē ſignificat Thetidis patrē, qui in nuptijs filię in Peleo monte Nereus eſt vocatus, vt Septimius ſcri. Data pēſa tua. ſeruile opus exercebimus. Non erit ęqua, me vexabit. Neſcio quo, vehementius eſt q̄ ſi expſſiſſet, plus.n. in ſuſpitione reliquit. Hęc quoq; nr̄a ſu. Hãc.n. in delitijs summis habui. dicta ſunt ad cōmouendum animū Achillis. Vel. l. etiam. Licet permitto tibi, et vt ita dicam contenta ſum. Dum. l. dummodo. Contempta, neglecta a te. Hic metus. s. ne relinquar a te. Concutit, tremefacit. Vę, interiectio eſt dolentis, vt Mātua vę miſerę. Quid tū, Hortatur, vt deponat iram, quandoquidem Agamēnon iram depoſuit et omnes gręci ſupplices orant ipſum Achillem vt recipiat Briſeida, pp q̄ abductam iratus fuerat.

Vel patiare, corrigit deprecationem. Hic me. ne. a te deſtituar. Quid tū ex. obſtinationē l Achille queriē. Agamēnō (inqt) irā depoſuit, tu adhuc in tua obſtinatione durus. Gręcia męſ. gręcorū exercitus, q maximā cladē patitur. Impiger Hectōr, ad ꝓditandā ſuidiā, hoſtē obiecit. Æaci. Achillē Æaci nepotē exprimit. Viros, troianos. Turbatos, faciles ad fugā, idē apd Vir. Submerſaſq; obrue puppes. Propter me mota eſt. enthymema non eſt, ſed videt ex eo loco, q iz diuerſa ſint ꝯiigere vt velut locus ex ſtiūctiōe,

Digna nurus ſocero. Iouis, ęgineq; nepote,
Cuiq; ſenex Nereus proſocer eſſe velit.
Nos hūiles, famuleq, tuę data pēſa trahemus,
Et minuent plenas ſtamina noſtra colos.
Exagitet ne me tantum tua, deprecor, vxor.
Quę mihi neſcio quo non erit ęqua modo.
Nęue meos coram ſcindi patiare capillos,
Et leniter dicas, hec quoq; noſtra fuit.
Vel patiare licet, dum non contēpta relinquar,
Hic mihi, vę miſerę concutit oſſa metus.
Quid tū expectas? Agamēnona pęnitet irę,
Et iacet ante tuos Gręcia męſta pedes;
Vince animos iramq; tuā, qui cętera vincis,
Quid lacera danaas impiger Hector opes,
Arma cape Aeacide, ſed me tū ante recepta
Et preme turbatos Marte fauente viros.
Propter me mota eſt. propter me deſinat ira.
Simq, ego triſtitię cauſa, modusq; tuę.
Nec tibi turpe puta ꝓcibus ſuccūbere noſtris,

Ante pedes, ſupplicā.n.ē ad genua, vel ad pedes eorū, qbus ſupplicant ſuccūbere Cice. epiſtolarū lib. vi. ad ligariū, cū fratres et ꝓpinqui tui iacerit ad pedes ꝛc. Vince aīum, iramq; tuā q.d. tūc.n. eris vere victor. Cic. in oratione pro. M. Mar. Verum animū vincere. Iracundiam con. victoriam temperare, aduerſarium nobilitate, ingenio, virtute ꝓſtantem non modo extollere iacentē, verūetiam amplificare

vt eſt in Oreſte Theodoti, cū dicit iuſtū eſſe eā, quę maritū occidit, interimi, et filiū prem vlciſci, par videri. Triſtitię, iracundię iuſtū (inqt) eſt, q̄ quę excitauit iracundiā tibi, eadem imponat finem, idq; exemplo firmat Meleagri et Cleopatrę coniugis, q locus ex Ho. eſt, cū phenix, vt ab ira diſcedat achilli, perſuadet. Ænides. Meleager ęnei filius. Verſus in ar. bellum contra curetas.

VBER. DIGNA nurus. s. pluri x tua nurus digna ſocero. i. patre tuo Peleo nepote Iouis et Ægine nam vt ſupra diximus, Peleus pater Achillis ex Æaco natus ē. Æacus ex Ioue et ęgina filia Aſopi, ergo Peleus erit nepos Iouis et Ægine. Cui ꝯiu. tuę. Nereus, deus maris auus tuus mr̄nus. Velit. l. nō dedigneē Proſocer, ſicut pauus dr̄, q ē an̄ auū, ita ꝓſocer, q ē an̄ ſocerū vel ſocrū. Socrus igiē vxoris Achillis eſt Thetis ꝓſocer vero Nereus pr̄ Thetidis. Humiles, abiectę et viles. Eſt aūt ſingularis numerus ꝑ plurali. Trahemus, ex collo deducemus. Penſa a pēdēdo dicta Dabant.n. lanę ad pōdus, inde ancilla, q̄ huic officio ꝑerat, libraria dicebat. Iuue. Perijt libraria. Stamina, filia q̄ nebimus. Minuēt, euacuabūt. Tātū depcor, hoc vnū ꝑcibus te peto. Exagitet, vexet, male tractet. Nō erit ęqua. hpr. l. erit iniq̄. Neſcio quo. q.d. plus nimio et vltra q̄ debeat. Neue meos, ſubaudi depcor corā. s. te. Scindi, lacerari ab vxore tua. Leniter, ſine turbatiōe et ira. Hęc Briſeis, quā ita vis verberare. Quoq;, ſicut tu hęc antea omnia

eius priſtinam dignitatem, hęc q faciat nō eū ego ſummis viris comparo, ſed ſimillimū deo iudico. Quid, cur. Lacerat deſtruit. q.d. cur tu q ſolus potes, nō obſtas ei. Impiger, fortis. Æacide, vocatiuus eſt. Sed me tū ante recepta, dupliciter poteſt hic locus exponi, vt hoc recepta ſit modi imperatiui frequentatiui, vel melius vt dicamus, cape arma, ſed ſubaudi cape arma me recepta. Ante. ſ. poſtq̄ me ceperis. Cōprime, coerce. Viros tur. i. troianos territos. Deſinat, finiaē. Cā, origo. Modus. ſ. finis. Iuue. Nāq; oblita modi milleſima pagina ſurgit. Nec ti. occurrit obiecti. Succūbere. n. ꝑcibus. i. vici ꝑcibus meis, et eis flecti ad accipiendum arma.

ASCEN. AGAMEMnona pęnitet irę. Arguit ab exemplo eum debere iraz deponere, ſed (vt dixi) Achilles eſt inexorabilis, id autem facit, vt dehortetur a profectione. ſciens quia deſtrueret, ſi in patriam redierit Vince animos Bonum verbum oībus quadrans, ſed perſonę aptiſſimum Nec tibi turpe puta. argumentatur ab exemplo Meleagri, quem ſola Cleopatra coniunx in arma vocare potuit, verum ne ſuperbe videatur ſe coniugi comparaſſe, fatetur modeſte ſe coniugem non eſſe, illi tamen fidelem et intactam permanſiſſe, deinde ſciens q̄ generoſius animus nulla re citius in arma conuocari poſſet quā fuga contumelię, obijcit ſummā contumeliā dicēs rumorem eſſe non alia de cauſa ab armis ceſſare, quā vt mollis mulieroſusq; voluptati indulgeat

Coniugis Ænides verſus in arma prece eſt.
Res audita mihi,nota eſt tibi,fratribus orba,
Deuouit,nati ſpemq̧, caputq; parens.
Bello erat ille ferox,poſitis ſeceſſit ab armis,
Et patrię rigida mente negauit opem.
Sola virum flexit coniunx.foelicior illa,
At mea pro nullo pondere verba cadunt.

VOLS. CONIVgis,cleopatrę, q̄ Idę ex Marpiſſa filia fuit, Ida cum Apolline ob Marpiſſam a rcu certauit. Marpiſſa poſtea cognominata eſt quoniam mater domi deflens ſortita eſt miſerabile Alcyones fatum. Parens, athea theſtij filia et Meleagri mater. Orba fratri,toxeum et Plexippum intelligit,q̄s alij portum, et cometaз appellant,hos Meleager interemit, cuз Apri caput Atlāte ſubripere voluiſſent, vnde exortum eſt belluз inter ętolos et curetes, dum Meleager pugnauit ſuperiores fuerunt ętoli,ſed cū althea ob interēptos fratres in Meleagrū ịprecationes habuiſſet, ille a pugna ceſſauit. Superiores Curetes Ætolos vrgent. Calydonia oppugnare icipiūt. Meleager cuз cleopatra ↄiuge oblectabaẗ.Oeneus pr̄, Althea genitrix,ciues Meleagrum,vt arma ſumat,tueatur patriā precanẗ,non prius tn̄ ad ſumenda arma ↄcitatus eſt q̄ cleopatra ↄiunx vrbeз hoſtibus ferro et igni vaſtari nunciaret.Rogaretq̧ vt ſe ſuosq̧ tutaretur,ſumptis demū armis hoſtes repulit. Deuouit nati, imprecata eſt. Rigida mente, obſtinata ira. Felicior illa,cleapatra, quę virum flexit.

Pro nullo pōdere, caduca ſunt et ſine efficacia.

VBER. CONIVgis Oenides.Hunc locum interpretes male intellexerunt transferentes ad Tydeum,queз dicunt precibus Deiphiles vxoris ſuę adductum ad Polynicem maritum Argię ſororis Deiphiles a fratre Eteocle regno excluſum, cum annuis vicibus regnare deberent, in regnū reduceret, et bellū pro eo ſuſciperet,ſed hic ſenſus nō ↄuenit huic loco,nā q̄ dicit. Et patrię rigida mēte negauit opem,nō ↄuenit Tydeo,nā Thebę non erat eius patria, nec ipſe negauerat opē patrię.Sed reuera ad Meleagrū referẗ,q̄ vt facilius intelligaẗ,breuiter tāgēda eſt fabula.Sed vt in pleriſq; alijs fabulis, ita ī hac eſt aliqua varietas inter poetas,ſcribit.n.Ouid. libro.viij. metamor. quod cum Oeneus Parthonis filius rex Calydonis,quę vrbs eſt Ætolię ſolitus ſacrificare Cereri et Palladi primitias fructuum, pręteriſſet Dianam inhonoratam,illa indignata immiſit aprū, qui regionem vniuerſam vaſtabat, at Meleager principibus gręcię ad huius apri interemptionem conuocatis, ipſe quoq; venationem ingreſſus eſt, ad quam etiam venit Athalanta Schenei filia Virgo formoſiſſima arcadica. Hanc vt vidit Meleager eius pulchritudine captus eſt. Deinde cum primum aprum ſub aure vulneraſſet, non tantum formam, verumetiam virtutem eius admiratus, cum ipſe aprum interemiſſet,exuuias et prede honorem ei conceſſit.quod cum Plexippus et Toxeus Theſtij filij et Meleagrij auunculi ęgre ferrent,et exuuias illi eripere conati eēnt,a Meleagro ſunt interfecti, mater nomine Althea Theſtij filia, cum audiſſet fratres ſuos a filio interemptos, domum ferri nimio dolore concita ſtipitem, in quo vita Meleagri conſiſtebat, q̄diu ipſe ſtirpes ſeruaretur, in ignem conieciſſe fertur,et vitam Meleagri ſimul cum ſtipite conſumpſiſſe, ita ſcri. Ouid. At ex gręcis ſunt qui aliter ſentiant.Dicunt enim. Altheam exercitationibus tantummodo, et deteſtationibus deuouiſſe vitam filij,a quo fratres ſui interfecti fuiſſent,imprecatamq̧ aſſidue infęlicē exitū quod cum intelligeret Meleager adeo ęgre tulit, vt cuз hoſtes ad muros, valliſque Calydonis venirent, ipſe indignatus nullo pacto arma ſumere vellet. Sз cum Cleopatra Eueni fluuij et Marpiſſę filia vxore ſua latens ſe oblectaret,et omnium preces ſperneret, tandem cum Cleopatra eius vxor periculum videns eum oraſſet vt pro defenſione patrię arma ſumeret, adductus eſt vt id faceret precibus vxoris,et hic eſt verus ſenſus,quem etiam Home.in Iliade videtur approbare.Inducit enim Phęnicem volentem Achilli perſuadere,vt Briſeida recipiat, multa de Meleagro dicentem,et in primis, q̧ indignatus execrationes matris de homicidio auunculorum ſuorum pateretur hoſtes vsque ad muros venire,dum vxori indulget.Sta.libro decimo dicit bellum a Theſtiadis aduerſus Oeneum ob ſuis caput et ſpolium ſecundū fabulam,ſed probabilius pro regionis parte ſuſceptum fuiſſe,ergo ab vxore ad arma capienda flexum intelligimus, ideo nunc hoc exemplum ad propoſitum ſuum Briſeis adducit, vt Achilles eius precibus flecti non dedignetur.

A SCEN. Ænides, Ideſt Meleager filius Ænei. Verſus, immutatus et inductus contra propoſitum ſuum. Ad arma,quę propter indignationem accipere recuſabat. Res,ideſt caſus Meleagri. Nota eſt tibi,quia in gręcię partibus geſta eſt. Parens, althea mater Meleagri. Orba,priuata fratribus,ſcilicet Plexippo et Toxeo interfectis a Meleagro filio ſuo. Deuouit,Ecce poeta oſtendit quod ſupra diximus,Altheam non dediſſe mortem filio per torrem igni conſumptum,ſed eum execratam fuiſſe, nam deuouere eſt execrari, vt ſupra diximus illo loco Theſea deuoui, quia te &c. vnde deuotiones appellabantur execrationes.Ergo deuouit,ideſt execrata eſt et imprecata, vt male accideret filio Meleagro.et cito moreretur, nam hoc ſignificat deuouere ſpem et vitam. Ille, Meleager. Ferox, fortis. Seceſſit ab armis,vt ſupra diximus, indignatus propter execrationes matris. Poſitis,ideſt depoſitis,aphęreſis eſt patrię Calydoni, quę ab hoſtibus oppugnabatur. Rigida, dura et pertinaci. Sola coniunx, ſcilicet cleopatra eius vxor, vt diximus. Flexit,mutauit eum a propoſito, et impulit, vt arma acciperet pro defendenda patria.

Illa vxor, Meleagri fęlicior quam ego.

Cadunt,in vanum effunduntur.

Pro nullo pondere, ideſt ſine effectu.

Nec tñ indignor, nec me pro cõiugē geſſi,
Sępius in domini ſerua uocata torum.
Me q̄ dā memini dominā captiua uocabat,
Seruitio dixi nominis addis onus,
Per tñ oſſa uiri ſubito male tecta ſepulchro,
Semper iudiciis oſſa uerenda meis,
Perq; triū fortes aīas, mea numina, fratrū,
Qui bene pro patria cum patriaq; iacēt,
Perq; tuū, noſtrūq; caput, qđ iunximus una,
Perq; tuos enſes, cognita tela meis.
Nulla mycenęum ſociaſſe cubilia mecum;
Iuro, fallentem deſeruiſſe uelis,
Si tibi nunc dicam fortiſsime, tu quoq; iura
Nulla tibi ſine me gaudia facta, neges.
At danai mœrere putant. tibi plectra mouent.
Te tenet in tepido mollis amica ſinu.
Et ſiquis quęrat quare pugnare recuſes?
Pugna nocet. citharę, noxq;, Venuſq; iuuāt.
Tutius eſt iacuiſſe toro, tenuiſſe puellam,
Threiciam digitis increpuiſſe lyram.
Quā manibus clypeos. et acutę cuſpidis haſtā,
Et galeam preſſa ſuſtinuiſſe coma.

VOLS. NEC indignor, ſi te non moueo. Nec me pro coniuge geſſi, non tamē mihi arrogaui, vt me tibi vxorem crediderim, vel ſeruę partes impleui. Do minam, a nomine locus eſt, quo oſtēdit ſibi ad no men non cõuenire, cum eſſet ſerua. Euripides ſecus in Venerem hoc vtitur in Hecuba, cum ait. Recte ti bi nomen inditum eſt, cum dea ſis amē tię pręfecta. Per ta men oſſa viri, adiu ratione impudicitię ſuſpitionem delet. Vi ri, mariti. Male te cta ſepulchro. Naȝ in excidio Lyrneſſi ſepe liendi viri non da ta eſt opportunitas. perq; trium fortes animas fratres tris intelligit quos truci daſſe achillem dixi mus. cognita tela, q̄m illi ceciderunt. Mycenęum, agamē nonem ſignat, q apđ Home mactato vere cum cõciliaretur cuȝ achille iuraſſe inta ctam Hippodamiaȝ re[illegible]. Talthybius inſluentū Verrē pie cit. Fallentem, ſi te in hoc decipio, me re linquas. Si ti. n. d. hac ſciſcitatione de monſtrat vale nō p poni bellatori, nec ita ob amorē a bello ceſſare, ſed vt vitentur pericula. Fortis, non ſine inuidia hoc adiecit. Gaud. fa. ne. non negabis te voluptatibus poſt meū diſceſſum incubuiſſe. Mol a Diomedē phorbantis filiā ſigni ficare videtur, qua cum delectare cõſueuiſſe achillez, ablata a ſe Hippodamia ſcđ Home. Citharę, qbus a Chyrone inſtructus eſt. Vox, cātibus. Tenuiſſe puellam, cum Diomede oblectari. Threiciā lyraȝ, qualē in Thracia Orpheum perſonaſſe tradūt, quā et Mercurio in Cyllene monte arcadię inuentam illi muſas tradidiſſe ſcribit Eratoſthenes.

VBER. NEC Geſſi me pro cõiuge, non fui apud te vt con iunx. Pro cõiu. i. loco cõiugis. Nam pro interdum ſi gnificat ſcđm vt nunc te marmoreū pro tpe feci mus, interdum ſignificat loco, vt hic, interdum ad fauorem refertur, vt egi cām pro te. i. in fauorē tui. Martialis. Incipient oēs pro Cicerone loqui. i. in fa uorem Ciceronis, licet poſſit etiam accipi loco cic. quē Antonius interfecerat. Sępius vocata ſerua in torum domini. i. quę ſępe nomine ſeruę vocata ſum, vt in torum tuum venirem. Dixi, illi, captiuę, quę vocabat me dñam. Addis onus ſeruitio. i. ſeruitutem meā magis aggrauas, cum vocas me honorifico nomine dominę, cum ſerua ſim. Per tamen, ne fortaſſe achilles eam reſpueret, q: intimā dum fuit cum agamemnone cum eo concubuiſ ſet, affirmat multis iuramentis ſe nunq̄ tactam fuiſſe ab agamemnone. Ordo eſt, tamen iuro per oſſa male tecta. Semiſepulta, quia vt ſupra dixi mus, in euerſionibus vrbium non poſſunt corpo ra commode ſepeliri. Subito effoſſaȝ tantummodo terra. Verenda, honoran da, et ita commen dat ſe ab amore con iugali. Perq; triuȝ, ſupple iuro triuȝ fra trum, quod ſupra di ximus. Vidi cõſor tes pariter, generisq; &c. Bene, nam ho neſtum et laudabile eſt pro patria mori. Cum patria, quę et ipſa euerſa eſt, vt ſu pra, diruta marte tuo &c. Perq; tuum caput. Mos grecorū iurare per alienum caput. Iuuenalis. Nō dum grecis iurare pa ratus, per caput alte rius. Vna. i. ſimul aduerbium eſt. Te la cognita meis, qa bis cognitus illis, et fra tres, et virum meuȝ occidiſti. Mycenęū, ideſt agamēnona, ſic dictuȝ a Mycęnis vr be, cui imperabat. ſic Virgilius de eo Ipſe Mycenę us magnorum ductor achiuum &c. Sociaſſe me cum nulla cubilia, ideſt nunquam mecum concu buiſſe. Fallentem, ſcilicet me deſeruiſſe velis, ideſt me deſeras, et nunq̄ recipias, ſi te fallo. Si tibi, hoc dicit Briſeis, ego quidem poſtq̄ a te abducta ſum, fui intacta, et a nullo viro cognita ſed tu ſi iura re cogaris, ſine me nulla fuiſſe tibi gaudia et volu ptates libidinis cum alia muliere. Neges. i. negabis, quaſi diceret, non merere angi dolere ꝓpter me a te abductam. Tibi plectra mouent. i. tu citharę in dulges, nam plectrū eſt, quo corda tangit, interdum pro tota cithara ponit. Mollis, tenera et blanda. Sinu, gremio. i. in amplexu. Et ſiqs q̄rat. i. et aliqs dubitat, quare recuſes pugnare, cum iam ſatis cõ ſtet quod non recuſat pugnaȝ ob iram, vt oſtēdit, q: ego fuerim tibi rapta, ſed q: indulges Veneri.

TEXTUS aū: dilucidus ē, nec explanationis egens. ASCEN. Perq; tuū nſmq; caput, tractū eſt a grecis. Vñ Iu. ſaty vi. Grecis necdū iur. pa. p caput alterius. Mitti .m. ſuadet ſe apud Achillem poſſe pluſq̄ tres illi le gati aiax teucri frater, ſed ex diuiſa matre Phœnix & Vlyſſes. Simile fecit apud Ro. mř Coriolani, q̄ ſola ipſum flexit, qđ poetę vſurpāt, nā Briſeidi. notum erat

Sed tibi pro tutis inſignia facta placebant,
Partaq; bellando gloria dulcis erat.
An tantũ, dum me caperes, fera bella pbabas?
Cumq; mea patria laus tua victa iacet?
Dij melius validoq;, precor, vibrata lacerto,
Tranſeat hectoreum pelias haſta latus.
Mittite me danai, dominum legata rogabo,
Mixta q; mandatis oſcula multa feram.
Plus ego q̃ phenix, plusq̃ facundus Vlyſſes,
Plus ego q̃ Teucri (credite) frater agam.
Eſt aliquid ſolitis collum tetigiſſe lacertis,
Preſentesq; oculos admonuiſſe ſinu.
Sis licet immitis, matrisq; ferocior vndis,
Vt taceam, lachrymis comminuere meis
Nunc quoq; (ſic oẽs peleus pr̃ impleat annos,
Sic eat auſpicijs pirrhus ad arma tuis,)

VOLS. SIT TIBI Pro tutis, a tempore auget amplificationem. Pro tutis, pro periculorum exitatione. Gloria dulcis, nihil putabas glorioſius q̃ bello vincere, iacet, victa, extincta eſt. Dij melius, conſulant, ſcilicet q̃ meum omen exciderit. Pelias haſta, peculiaris Achillis haſta. Adiectio eſt apud Home. quę tãta magnitudine fuit, vt patroclus cum cętera arma ſumeret, haſtam ſuo pondere reliquit. Peleus achillis pater haſta valuit, qui apud Calum Balbum cum cęteris inſtrui achille apud Chironem cœpit. Tum noſtram (inquit) feſtinet ad haſtam. Me, ad achillem legatam. Teucri frater. aiacem intelligit, q̃ vnus fuit ex legatis ad achillem. Agam, mea oratione faciam. Immitis, difficilior. Vndis matris, marinis fluctibus, q̃ nulla audiunt vota. Thetis, achillis mater eſt, maris nympha. Comminuere, ferociam depones, mitigabis auſteritatem. Nunc quoq; ſic omnes, colligit ab amplificatione, primumq; commiſerationem mouet ab obſecratione, quam plurimum valere ad mouendos eos, apud quos dicimus ſcribit Fabius. Impleat annos, niſi matura morte non extinguatur. Pirrhus, filius achillis ex deidamia Lycomedis regis Scyriorum filia. Tuis auſpitijs, tuo ductu et imperio.

SI TIBI. eſt quaſi quędam obiectio ad ea, quę
VBER. achilles dicere poſſet, quod magis ſplendore rerum geſtarum delectarum ſit q̃ ocio et tuta vita. dicit ergo Briſeis. Si facta inſignia, ideſt ſplendida ſcilicet in bello. Pro tutis, ideſt loco tutorum et ocij. Et ſi gloria parta, ideſt quęſita. Bellando, pugnando, ẽ te periculis obiciendo. Erat dulcis, ideſt erat tibi iocunda. An probabas, ideſt an laudabas. Dum raperes me, ideſt dum patriã meam euertebas. et me rapiebas. Cumq; mea patria. i. an voluiſti laudem tuam iacere, et ſepultam eſſe poſtq̃ patriam meaz euertiſti. Dij melius. s. velint. q. d. ita non ſit. Validoq; precor. i. vtinam potius haſta tua interficiat Hectorem. Pelias. i. Theſſalica a Pelio monte Theſſalię, non autem a Peleo patre achillis eſt deductum deriuatiuũ, tu iz in eo monte inciſa dicit. ipſe in primo de remedio. Vulnus achilleo, quę quondam fecerit hoſti. Vulneris auxilium pelias haſta tulit. Notandum aũt eſt haſtam achillis ex fraxino fuiſſe, vt teſtatur Plinius lib. xvi. et Strabo lib. x quã Homero teſte ſolus achilles concutere, et tractare nouerat. Mittite me, conuertit ſermonem ad grecos, oſtendens, q̃ ſi ipſa miſſa fuerit ad Achillem, magis poterit eum ſua pſentia ẽ memoria ſolitę cõſuetudinis mouere, q̃ omnes alij magna eloquentia. Oſcula mixta mandatis, ideſt pręter preces oſculabor eum. Plus agam, ſcilicet in perſuadendo Achilli oſculando eum, q̃ phenix eloquenter dicendo, ẽ q̃ Vlyſſes. Et plus q̃ frater teucri, ideſt q̃ aiax Thelamonis, patruelis achillis, vt ſupra dictum eſt. Eſt aliquid, quaſi dicat plurimum poteſt. Solitis, aſſuetis. Admonuiſſe, ideſt reducere in memoriam oculos achillis. Sinu, ideſt pectore meo ei patefacto. Sis licet, nunc loquitur ad achillem. Licet, quamuis. Sis immitis, ideſt immanſuetus, Vndis matris. i. aquis maris, nã Thetis mater achillis dea eſt maris. Vt, ideſt quamuis. Taceam, ideſt nihil tibi dicam.

Comminuere, ideſt frangeris, et flecteris.

Lachrymis mei s, ideſt meo fletu.

Nunc quoq;, adiurat ipſum achillem Briſeis, vt ſui miſereatur. Ordo eſt. O fortis achille nunc quoque reſpice etc. reliqua dicta ſunt per parentheſis. Nunc quoq;, ſcilicet cum non ſum ad te miſſa. Sic adiurantis eſt particula Virgilius in buccolicis. Sic tibi cum fluctus ſubter labere ſicanos. Doris amara ſuam non intermiſceat vndam.

Omnes annos, ſcilicet a natura ſibi debitos.

Tuis auſpicijs, tua fœlicitate.

Eſt victor, ſicut tu ſemper fuiſti.

EST ALIQVID, hęc particula pro excellentia ponitur, vt apud Iuuena. Eſt aliquid ſeſe vnius ASCEN. dominum feciſſe lacertę Et apud Perſium. Seſe aliquem credens italo q̃ honore ſupinus, fregerit heminas etc. Et apud diuum Paulum. Qui videbantur eſſe aliquid.

Admonuiſſe, ideſt caſtigaſſe oculos vagos.

Comminuere, penultima longa, futurum indicatiui verbi paſſiui, ideſt mitigaberis.

Sic omnes, ſic aptiſſima precationibus particula. Virgilius in buccolicis. Sic tibi cum fluctus ſubter labere ſicanos. Horatius primo carmi. Sic te diua potens cypri, et cętera.

Tuis auſpicijs, ideſt tua dexteritate et fœlicitate. Quia enim nihil ſine auſpicio factitabant priſci, nec quicquam contra auſpicij ſententiam, quę vero auſpicato ſiebant, proſpere ſuccedebant, ideo auſpicium accipitur pro fœlici inchoatione, et auſpicari pro fœliciter inchoare, vt diximus.

Reſpice ſollicitam Briſeida fortis Achille?
Nec miſeram lenta ferreus vre mora.
At ſi verſus amor tuus eſt in tedia noſtri,
Quam ſine te cogis viuere coge mori.
Vtq; facis, coges, abijt corpusq; colorq;,
Suſtinet hoc animi ſpes tamen vna tui.
Qua ſi deſtituar, repetam fratresq; virumq;,
Nec tibi magnificum foemina iuſſa mori.
Cur autem iubeas? ſtricto pete corpora ferro,
Eſt mihi, qui foſſo pectore ſanguis eat.
Me petat ille tuus, qui ſi dea paſſa fuiſſet,
Enſis in atride pectus iturus erat.
At potius ſerues noſtram, tua munera, vitam
Quod dederas hoſti victor. amica rogo
Perdere quos melius poſſis neptunia prębent
Pergama. materiam cędis ab hoſte pete.
Me modo, ſiue paras impellere remige claſſem,
Siue manes, domini more venire iube

VOLS. RESPICE Sollici, moueat te mea ſollicitudo. In tedia noſtri, hoc eſt ſi me odio habuiſti quem amaueras. Coge mori, interimas me antequam a te ſeparer. Vtq; facis, locus eſt, a quo demonſtratur quid futurum ſit, ſi neglecta fuerit.

Coges ad interitum. Corpusq; colorq;. Corporis habitudo.

Hoc animi, vitam meam ſola ſpes fouet. Nec erit magnificum, ſed nefarium et crudele.

Cur autem iubeas, conſultat quid in magnis malis ſibi tollerabilius videatur cum meam inquit necem differs. Pete pectore. tuo enſe me trucida.

Si dea paſſa, palladem ſignificat, quę Achilli obſtitit. vt Homerus ſcribit. Cum ſtricto enſe in Agamemnonem ferretur. In pectus atridę Agamemnonis, qui cum pliſtenus filius fuerit, vt ab Attreo patruo denominatur, a quo educatus eſt pliſtene mortuo. At potius noſtram, ſuaſio a meliori. Quod dederas hoſti, dum eſſes mihi hoſtis vitam conceſſiſti, eandem amica exigo, et a conſequentibus arguo.

Neptunia, quę neptunus fabricauit. Materiam cędis. Si cupis habere quos perdas, in troianos arma ſumas. Me modo, non differas, ſed nunc iubeas me veluti ſeruam non vxorem venire, et ad te deduci. Siue manes, in caſtris gręcorum.

Siue paras impellere claſſem remige, ſiue in patriam nauigare conſtituiſti.

VBER. RESPICE Verbum miſericordię, vt ſupra dictum eſt. Sollicitam anxiam, plenam curarum. Ferreus, ſcilicet tu. Vre, ideſt crucia. Lenta mora, ſcilicet recipiendi me. At ſi verſus amor tuus eſt in tedia noſtri, legitur etiam aut, et melius verſus mutatus. Quam ſubaudi me. Vtq; fac, qui pergis omnia facere, quę me ad mortem poſſit adducere. Corpus abijt, ideſt habitudo corporis, quia tota facta ſum macilenta. Color abijt, quia effecta ſum pallida. Vna ideſt ſola.

Spes animi tamen, quam habeo de animo tuo vt mutetur. Hoc ſcilicet corpus. Qua ſcilicet ſpe. Repetam, quaſi dicat non qui a te occiſi ſunt. Iuſſa coacta. Nec magnificum, ideſt res magnifica, ſcilicet eſt. Cur autem iubeas, cum ſcilicet tu hoc efficere poſſis. Pete, ideſt percute.

Corpora, ideſt corpus meum. Fero enſe meto-nymia. Stricto, nudo, vt ſibi ſtrictum tenet altera ferrum. Foſſo, percuſſo perforato.

Me petat, ideſt feriat, eſt autem conceſſio, quę non modo magis prohibet, verum etiam miſericordiam comparat. Ordo eſt. Ille tuus enſis, qui erat iturus in pectus atridę ſi dea fuiſſet paſſa. petat me. Tangit autem quod ſcribit Homer. in primo Iliados. Achillem iratum, Agamemnoni poſt multa in eum effuſa conuicia voluiſſe eum interimere, ſed cum enſem nudaret Pallas ſuperueniens manum eius continuit, eumq; corripiens facinus prohibuit. In pectus atridę, ideſt Agamemnonis.

Si dea ſcilicet Pallas fuiſſet paſſa, ideſt permiſiſſet.

At potius, poſt ironicam conceſſionem petit Briſeis aperte ab Achille, vt ei vitam conſeruet, quam ei dederat.

Tua munera, quę mihi dediſti, et eſt appoſitio. Quod dederas. Ordo eſt. Ego amica ſcilicet tua rogo ſcilicet id quod tu victor, euerſa patria mea dederas hoſti, ſcilicet mihi, quę eram hoſtis tua, antequam me caperes. Perdere. Hoc dicit, ſi delectaris cędealiorum. multo iuſtius potes interficere troianos hoſtes tuos quam me nunc amicam tuam. Pergama neptunia. i. Troiam, quam Neptunus ſimul cum Phębo ędificauit. Melius. i. iuſtius. Perdere interficere. Pete, ideſt accipe. Cędis occiſionis. Ab hoſte, et non ab amica. Modo tantummodo. Impellere: mouere. Remige. i. nautis poſuit autem ſingulare pro plurali. Siue manes. s. in caſtris. More domini tanquam ego ſum ſerua tua, et tu dominus meus. Venire ſcilicet in thorum tuum.

ASCEN. VTq; facis coges, quia ſi nihil fecerit, mori tamen coget. quia aufert ſpem, quę ſola vitam conſeruat. Repetam fratres et virum, qui apud inferos ſunt, inter quos ſe poſt mortem putat locandam, ſicut viuens cum viuentibus conuerſata erat. Si dea paſſa fuiſſet. Scribit Home. Palladem affuiſſe cum Achilles in Agamemnonem irrueret, eiusq; manum continuiſſe ſignificans, per boc eum per prudentiam abſtinuiſſe a nece imperatoris. eſt enim dea ſapientię.

Quod dederas hoſti, ideſt Agamemnoni, cui peperiſti, hoc eſt veniam da mihi vt illi. Domini more venire iube. Hęc votorum ſumma eſt quas fere in fine ponit epiſtolarum.



Phędra Hippolyto.

QVa, niſi tu dederis, caritura eſt
ipſa ſalutem.
Mittit Amazonio Creſſa puel
la viro.

VOLS. IVppiter ex Europa Agenoris in Cretā aduecta Minoen Rhadamanthum et Sarpedonem genuit, deinde Aſterius thetami filius, qui inſulę imperauit Europam vxorē duxit, et dum liberis careret, illos adoptauit. Minos in regnum ſuccedens et Ictione Lyctij filia Lycaſtum ſuſtulit, ex Lycaſte et Ida Corybantis filium, quem Minoen appellauit, hunc alij ob nominis ſimilitudinem Iouis filiū exiſtimarunt, is ex Paſiphae Solis, Creteq; filia Deucalionem, Creteum, Androgeū, Ariadnā, Phędram quāquam alij Deucalionis filiam Phędram tradiderint. Deucaliō, ſiue pater, ſiue frater fuerit icto cum Athenienſibus foedere Theſeo Phędram dedit vxorem. Erat illi filius ex Hippolyte ſiue Antiope Amazone grandis natu Hippolytus q apud Pittheum Troezene, quę eſt Atticę vrbs educabatur, inde cū ad Cereris myſteria veniſſet Athenas, vt Dio placet. Phędra illius amore capitur, cū diſceſſiſſet, templum Veneri in arce Athenieſi erexit, vnde Troezenem proſpiceret. Cum Theſeus ad rapiendam Proſerpinam cū Pirithoo diſceſſiſſet. Hippolytum ad amorem prouocauit. Quod cū non impetraſſet, q vim inferre voluiſſet reuerſo Theſeo inſimulauit. Hippolytus cum id per patris nuncium accepiſſet, alo turbatus equis habenas remiſit, qbus nullo rectore incitatis delapſus in preceps diſcerptus eſt. Phędra ſeipſam trucidauit Epiſtola Hippolytum ad amorem flectere nitit Phędra, ſed cum turpe ſit priuignum a nouerca in amore ſollicitari, principiū ex inſinuatiōe ſumit.

VERR. QVA niſi tu dederis, cū ob leges a Minoe impoſitas deuictis Athenienſibus vt mitterent quotānis ſeptē corpora filiorū et filiarū ſuarū deuorāda a minotauro tertio āno ſors obtigiſſet theſeo Ægei athenieſiū regis filio, vt mitteret ope Ariadnes Minois filię, q̄ eius amore detinebat Minotaurū interemit, ē Ariadnē, q̄ ob opē ſibi pſtitā ſe vxorē accepturū pmiſerat, ſimul cum Phędra eius ſorore naui impoſitas abduxit, vt i ſcōa ep̄la dcm̄ eſt. verū relicta. Ariadne in Dia inſula, aut vt alij volūt in Naxo ſolā Phędrā ſecū duxit, et vxorē accepit, q̄ poſtea abſente Theſeo in Hippolyti priuigni ſui, quē Theſeus ex Hippolyte ſorore Antiopes reginę Amazonū ſuſceperat, amorē exar-

fit. Itaq; epiſtola ei amorē ſuū indicat, conaturq; multis rationibus eum ad libidinem ſuam deflectere nitens pſuadere, nullū eſſe crimen in concubitu priuigni, et nouercę, et oſtendens cōmoditatē maximam ex abſentia Theſei, quē nitit adducere in odiū ipſi Hippolyto, poſtremo multis pcibus Hippolytum in amorem ſuū adiuuat. Qui fuerit finis vtriuſq; dicet in fine epiſtolę. Ordo eſt, puella creſſa mittit ſalutem viro Amazonio, qua ipſa eſt caritura, niſi tu dederis. Puella, Phę. Creſſa cretenſis, eius nolatiuū eſt cres, cuius genitiuus eſt cretis. Vir. Creteſq; dryopeſq; ruunt. Amazo.i. Hippolyto filio Amazonis, poſſeſſiuum. eſt pro patronymico. Amazones aūt mulieres fuerunt ex ſcytarū gēte, quę in Cappadocię ora iuxta fluuium Termodoonta poſt maritos amiſſos habitauere, et cum finitimis nubendi aius omiſiſſent pmo a finibus ſuis hoſtes ſubmouentes, deinde etiam bella inferentes auxere rē pu. ſine viris, et poſt pacem armis queſitam, ne gēs interiret concubitum finitimorū appetunt. Si qui mares naſcerent, interficiebant. Virgines in eundem ipſum morem in ocio, neq; lanificio, ſed armis equis et venationibus exercebant inuſtis infantium dexterioribus mām̄is, ne ſagittarium iactus impediretur. Vnde Amazones dictę ſunt ab a dictione priuatiua et μαζος mammilla. Eius autem Euryſtheus rex cui Hercules duodecim ſtipēdia debebat, quaſi impoſſibile imperaſſet, vt arma reginę Amazonum ſumma virtute mulieris ad ſe referret. Hercules nouem longis nauibus eo pfectus, comitante principum gręcię iuuentute inopinantes aggreſſus cū Orithia regina foris bellum gereret, eas ſuperauit duę Orithię ex Antiope ſorores, quę tunc Amazonum regna tractabant, captę ſunt Menalippe ab Hercule Hippolyte a Theſeo, quam in premium retentam Iuſtinus ſcribit ab eo in matrimonium aſſumptam, ex qua natus eſt Hippolytus, vt diximus. Oui. tamen in hac epiſtola, ex verbis Phędrę oſtendit eam non vxorem fuiſſe cum dicit. At ne nupta quidem, tulaq; accepta iugali. Cur? niſi ne caperes regna paterna nothus, et hęc ſatis de Amazonibus.

ASCEN. QVA Niſi &c. Ordo eſt. Puel. cres, id eſt Cretenſis filia Minois Cretenſium regis.

Perlege q̃dcunq; eſt, q̃d epiſtola lecta nocebit,
Te quoq; in hac aliqid, q̃d iuuet, eſſe poteſt,
His arcana notis, terra, pelagoq; feruntur,
Inſpicit acceptas hoſtis ab hoſte notas.
Ter tecum conata loqui, ter inutilis hęſit
Lingua, ter inprimo deſtitit ore ſonus.
Qua licet et ſeqtur, pudor, eſt miſcẽdus amori,
Dicere quę puduit, ſcribere iuſſit amor.
Quicquid amor iuſſit, nõ eſt cõtemnere tutũ,
Regnat, et in dños ius habet ille deos.
Ille mihi primo dubitanti ſcribere, dixit
Scribe, dabit victas ferreus ille manus.
Adſit, et ut nr̃as auido fouet igne medullas,
Figat ſic animos in mea vota tuos.
Non ego nequitia ſocialia foedera rumpã,
Fama (velim q̃ras) crimine noſtra vacat.

VOLS. PERLEGE q̃dcunq; eſt, q̃cq̃d in epiſtola ſcriptum eſt. Quod in. non quid honeſtũ eſt, ſed q̃d principiis, cum inſinuamus, diſſeminare, debemus, vt ſcri. Fa. His ar. A conſuetudine arguit, creduntur litteris o͠ia, q̃uis arcana. Vſus pugillarium longe ante Home. fuiſſe Pli. ſcri. nã iliados. h.lib. Home. tradit bellorophontes miſſum a Proeto cũ pugillaribus in Lyciaꝫ ad Eurrẽ Antię pręꝫ Notas, litteris ad legẽdũ inuitat a loco quẽ Ariſt. dicit ſumi ab eo, q̃d maius vel minus videať. Latini a maiori vel minori locos appellãt. i. ſi hoſtiũ acceptas litteras legitis, multomagis amicorũ legere debemus. Ter. co. lo. ſcripſi q̃m loqui nõ potui. Pudor eſt miſcẽdus amori, ſcripſi vt in amore verecũdia nõ careẽ. Qua li. q̃m difficile eſt, q̃ amat pudorẽ ſeruare. Et ſequitur, eſt conuenientius, ſic Cic. lib. ij. de orato. Sequiť igitur q̃m nobis hic, de quo loquimur. Iuſſit amor, crimen in cupidinem reijcit. Amor honeſtiorem facit ſuam voluptatem, cum in amorem transferat. quod in ea erat, non ſunt contemnenda cupidinis mandata. Regnat, rerum ſummã poſſidet. Deos domi amatores, veteres enim dominos amatores appellabant. Ille, amor. Dabit vi. manus, cuo imperio ſuccũbat, trãſlatio eſt ab his q̃ in bello vincunť. Adſit, verbũ eſt iplorantis numinũ fauorẽ hinc Virg. in geor. Adſis o tegeę fauẽs. Auido igne. flagrãtiſſimo amore. In mea vo. vt meũ deſideriũ expleas. Nõ ego nequitia, Purgauit ĩpudicitię crimen deſcendens paulatim ad rem ipſam. Socialia foedera, coniugia Theſei non cogunt me laſciuia violare. Crimine, impudicitię nota.

VBER. PERLEGE. Quia ſcit eum contracturum frontem truitatum de re turpi. hortatur eum ad legenduꝫ totam epiſtolam, confidit enim ſe rationibus ſuis poſſe perſuadere quod cupit. Quodcunq; eſt, ideſt qualecunq; q. d. etiam ſi ſit aliquod turpe, et quod tibi diſpliceat. Quid no. q. d. nihil. Arcana, ſecreta. Inſpicit argumentum a maiori ad minus, ſi enim legimus epiſtolas hoſtium, quorum nomen ne audire quidem vellemus, multomagis legendę ſunt litterę eorum, qui nos amant. Notas, ideſt litteras. Ter conata, quia poſſet dicere, quare non dixiſti coram dicit ſe pudore impeditam. Inutilis, quę non pręſtabat mihi officium ſuum. Hęſit, retenta eſt. In primo ore, ideſt in ſummis labris. Qua licet, q̃a occurrebat, quod amatores ſunt impudentes, dicit ipſa oportere etiam ẽ in amore aliquẽ pudorem. Qua, pro quatenus. i. inquantũ licet. Et ſequitur conſequens eſt, et vtile. Miſcendus, iungendus. Dicere, ſcilicet coram. Scribere, quia vt Cic. ad Luciũ. Scribere epiſtola minus erubeſcit. Quicquid, arguit neceſſitatem ſcribendi a potentia amoris, quem iuſſiſſe dicit. Regnat, ecce verbum ſũmę potentię Ius, poteſtatem. In dominos deos, et in Iouem, unde Virgil. dixit. Nate pr̃is ſumi q̃ tela typhoea tẽnis, et idẽ O͠ia vincit amor. Ille. s. amor Dubitanti, q̃ turpitudo negocij ſuſcĩpiendi dubiũ adducit. Ille, Hippolytus Ferreus. i. li ſi eſſet ferreus durissimus Dabit manus victas, Tranſlatio ſumpta a victis in pręlio, qui manus victoribus pręberent ligandas, ide quos amor ſubegit, dicit ligatos vt captiui. Ouid. in. i. amorum. Ipſe ego preda recens factum modo vulnus habebo. Et noua captiua vincula mente feram. Mens bona ducetur manibus poſt terga retortis. Et pudor, et caſtris quicquid amoris obeſt. Omnia te metuent, ad te ſua brachia tendent &c. Adſit et vt noſtras. Adſit, optantis eſt. i. vtinam mihi pręſens ſit et faueat. Vt fouet, vt calefacit. Auido igne, ſcilicet amoris. Sic, adaptatio ſimilitudinis. Figat, vulneret. s. ſagittis ſuis. In mea vota, vt ſis paratus facere quod ego velim, Non ego, laudat ſe ab honeſtate anteactę vitę, vt oſtendat ſe futuram fidelem, et firmaꝫ in amore Hippolyti. Non rumpam, non dirrimam, et ſeparabo. Fędera ſo. coniunctionem et ſocietatem noſtri amoris, quam mecum feceris. Nequitia, libidine, vt ipſe in faſt. ad Silenum. Nequitia eſt, quę te non ſinit eſſe ſenem. Fama enim, ideſt nomen noſtrorum. Vacat, caret. Crimine, quia nunq̃ cognita, aut dicta ſum impudica.

ASCEN. MITTIT Viro Amazonio, ideſt amazonidis filio, videlicet tibi o Hippolyte (quod nomen illi) aut pręſagio futuri euentus, aut poſtea ab euentu datum eſt. Nam ἵππος dicitur equus et equa, et λύω diſſoluo. vnde ſcribendum eſt. Hippolytus ſalutes, qua ipſa ſcilicet, quę eam mittit, caritura eſt, niſi tu dederis ſup. eam. His notis, ideſt characteribus ſcriptis. Monet ergo vt perlegat, quia veriſimile eſt caſtum iuuenem a patris vxore non perlecturum litteras pręſertim amatorias. Qua licet, et ſequitur. Ordo eſt, pudor eſt miſcendus amori. Qua, ideſt quatenus, vel qua via licet, ideſt licitum eſt, et ſequitur, ideſt conſequens et conueniens eſt. Adſit, ideſt auxilio ſit, ſcilicet cupido,

4

Venit amor grauius, quo ſerius vrimur. intus
 Vrimur, & cęcum pectora vulnus habent.
Scilicet vt teneros lędunt iuga prima iuuencos,
 Frenaq; vix patitur de grege captus equus.
Sic male, vixq; ſubit prios rude pectus amores
 Sarcinaq; hęc animo non ſedet apta meo.
Ars fit, vbi a teneris crimē condiſcitur annis,
 Quę venit exacto tempore, peius amat.
Tu noua ſeruatę carpes libamina famę,
 Et pariter noſtrum fiet vterq; nocens.
Eſt aliquid, plenis, pomaria carpere ramis,
 Et tenui primam deligere vngue roſam.
Si tamen ille prior, quo me ſine crimine geſſi,
 Candor, ab inſolita labe notandus erat.
At bene ſucceſſit, digno quod adurimur igne,

VOLS. VENIT. Amor grauis. Fatetur ſe manifeſtiſsime amare, ſ; amoris auctorē ſupprimit, vt modeſtiorem ſuā agat. amor inqt, ſed tāto mihi eſt amoris ęſtus grauius tolerare, q̄to ętate me grandiorē inuaſit. Serius tardius, et ętate prouectiori. Vulnus cę. occultū amorem. Virg. ignem cęcū dixit. Scilicet vt te ſimilitudine moleſtiā ſuam exprimit. Rude pe. nō aſſuetū i amore diffi. cile. Sarcina amoris moleſtia. Fit ars, enthymema q̄d oīa claudit. Ars fit amoris notio hi ſa ciliusq; tolleratur. Eſt n. ars vt ſcribit Cic. q̄ notis peritisq; p̄ſe ctis, et in vnū exitus tendentibus, et nunq̄ fallentibus rebus p̄ net. vbi crimen condiſcit a teneris annis ſtimulus ſentiatur Venit, in amorē incidit. Exacto tpe p̄uectiori ętate. Peius grauioribus penis.

Tu no. ſer. Paulatim repſit ab his. Quę lędūt, ad ea quę p̄ſunt, magnaq; ſimilitudine deducto amoris auctore olim ſuſpitionem amminuet. habebis inqt meę pudicitię primitias. Vterq; no. cum vterq; pudicitiam hactenus coluerimus. Eſt aliquid plenis pomaria carpere ramis, a ſe factum commendat ſumpta a rerum primitijs imagine. Sic tū ille prior. crimen ab auctore purgat. Ille can. pudicitia. Erat no. la. erat violandus. Sic auctoris dignitate. Digno igne. elegantis iuuenis amore.

VBER. VENIT, Oſtdit amorem ſuum adeo magnum vt ei reſiſtere non valeat. Grauior. i. maior et vehementior. Quo. i. quanto ſerius. i. tardius. s. venit. Intus, in pectore. Cęcum vulnus, Occultum et latens vtpote in a io fixuz. Virg. Et cęco carpitur igni. Scilicet. facit q̄dam ſilitudinem, qua oſtdit q̄ difficile ferat hunc amorem nouū, et ſibi inſolitum. Iuga prima. i. primum impoſita collo. Lędunt, grauant. Teneros iuuenes et inaſſuetos iugo. Captus de grege, ideſt nouellus nondum domitus. Vix pati frena, q; ea recuſat, et plerunq; ſeſſorem excutit. Ergo ſic adaptatio ſimilitudinis. Subit ſuſtinet actiue ponitur. Primos s. mihi. i. inſuetas. Sarcina. i. onus. Non ſedet, non iactatur et ſtat. Ars fit. ars eſt q̄ dat certas viā rōnemq; dicendi vel faciendi aliqd. Eſt igit ſenſus, qui velit hīc recte aliq̄ artem incipiat a teneris annis. Fit. i. pficitur. Iuue. hic ſiunt hoies. Vbi. i. qū. Crimen. s. amandi. Condiſcitur tota eſt vna dictio compoſita. Teneris annis, q; poſtea creſcens fit in eo docilior, et aliqd quottidie addit. Iuue. Nemo repente fit turpiſſimus. Quę. i. mulier. Venit, ad amorem. Exacto tpe, ſperito tempore ipſi amori conuenienti. Peius. i. vehementius, vt infra. Peius adulterio turpis adulter obeſt. Tu noua, Allicit eum commendatione ſuę pudicitię. Libamina, guſtamenta. Noua, prima, ideſt tu eris primus, qui me violaueris, et pudicitiam meam abſtuleris, nam a marito non auſertur mulieri pudicitia, vel fama caſtitatis, ſed ab alieno, dicit, ergo ſe ſemper fuiſſe intactam hactenus ab hominibus pręterq̄ a Theſeo marito. Et Hippolytum fore primum, q ei pudicitiam delibet. Seruatę, cuſtoditę. Nocens pariter, ideſt vterq; pariter, & vno eodemq; tempore amittemus pudicitiā, q; adhuc fuiſti ignotus mulieribus et ego intacta alijs, pręterq̄ marito meo. Eſt aliquid, quaſi dicat non contemnendum. Carpere pomaria, ideſt poma. Locum poſuit pomorum pro ipſis pomis, et pomarium eſt repoſitorium pomorum, Pometum vero locus, vbi ſunt arbores pomorum, ſed interdum confundunt poetę ſignificata. Ouidius in metamor. Id metuens validis pomaria clauſerat Atlas. Męrubus. Deligere, colligere. Primam, quia gratia maior ſolet eſſe primis roſis, nam videtur quodammodo ſibi foelix, qui poteſt primam roſam decarpere, ita et qui primum concubitum alterius mulieris conſequitur. Sic tamen eſt, q̄ſi quędā hyppophora ad ſeipſam, & eſt ſenſus, illa integritas meę pudicitię, quemadmodum nunq̄ ante peccaueras cum aliquo, et ad hoc reſpondet quod ſequitur. At bene ſucceſſit, ille candor. s. caſtitatis. Quo, candore geſſi me, ſcilicet ante ſine crimine, quia nunq̄ feci aliquid, quo poſſem eſſe infamis. Erat notandus, ideſt conſiderandus, & ſeruandus. Ab labe inſolita, ideſt a delicto et ſtupro inſolito. hoc fuit quod ſibi ipſa obiecit. At bene, reſponſio eſt ad obiectionem, et hoc dicit, licet ſeruanda eſſet caſtitas mea inuiolata, tamen bene euenit, quod in ea violanda elegi dignum virum.

ASCEN. TV NOVA Seruatę etc. Callide appetendum docet laſciua mulier, quod honeſta conſcientia cum primis refulgeat. Primum ſcilicet eſſe famę liſorem et pudicitię potitorem. nam cum virginitatem iactare non poſſet, pudicitiam coniugalem eatenus ſeruatam iactat. Deligere vngue, ideſt delictam carpere. Alludit ad florem pudicitię intactum, ſicut Maro in roſa. Collige virgo roſas, dum flos nouus, et noua pubes. Et memor eſto ęuum ſic properare tuum.
Digno ig. i. formoſi. videbat iuuenis amore

Peius adulterio turpis adulter obeſt.
Si mihi concedat Iuno fratremq; virumq;
Hippolytum videor prępoſitura ioui.
Iã quoq; (vix credas) ignotas mittor in artes.
Eſt mihi per ſęuas impetus ire feras
Iam mihi prima dea eſt arcu pſignis adunco,
Delia, iudicium ſubſequor ipſa tuum.
In nemus ire libet, preſſiſq; in retia ceruis.
Hortari celeres per iuga ſumma canes.
Aut tremulum excuſſo iaculũ vibrare lacerto
Aut in gramminea ponere corpus humo
Sępe iuuat verſare leues in puluere currus
Torquentem frenis ora fugacis equi.
Nunc feror vt bacchi furijs eleides actę,
Quęq; ſub idęo tympana colle mouent.

VOLS. TVRPIS. Adulter, Theſeũ ſignĩat, q Helenã rapuit. Deinde ad Iſeros vt Plutoni Proſerpinam raperet, acceſſit. Fratremq; virumq;. Iouẽ intelligit, cuius Iuno eſt ſoror et cõiunx. Iam quoq; vix credas ſtudio et voluntate Hippolyti ſibi cõciliat. Ignotas artes in venationẽ, cuius erat Hipppolytus ſtudioſus. Delia, diana i Delo inſula nata venatiõis dea eſt. Prima ante oẽs deos maxime veneranda. In retia, q Lydia arachne inuenit. et ex lino campano cęteris preferunt. Iuuat torquentem frenis, delectat me cohibere currentes equos. Seruare, moderari. In puluere, in apto campo. Eleides, Bacchi miniſtrę dictę a Baccho. quem ab Elo oppido Helyconio, ſiue etolo, vbi illius orgia celebrantur Eleũ ĩ meta. dicimus nũcupari, in quo quãuis alij a vero deſtiuerint, niſi ſepultorũ manibus parcerem, reſtrendũ putarẽ, ſed ſatis ſit diligẽtiores admonuiſſe Actę furijs. Bacchi numine afflatę. Sacra alia ſunt tacita ẽ myſtica. Alia cũ afflatu numinis, adhibitis oĩum generũ inſtrũs apta q̃ ea ſunt orgia bacchi ẽ cybeleia q̃ gręci ενστους ιαστικα vocant. Quęq; ſub ideo, tympana colle mouẽt. Cybeles miniſtras ſignĩt q̃ afflatę deũ mrĩs numine ſacrificãtes diſcurrebãt ab Ida Phrygię mõte ad Olympũ q eſt ad Antandri plagã, vt Euripides in Palamede auctor eſt. Sunt n. olympi q̃tuor in Theſſalia, in Myſia, in Phrygia. de q̃ ſophocles in Polixena tradit, q̃rtus i Aethiopia. Sunt. n. ſacra liberi pris ẽ cybeles cõmunia, vt Stra. placet, eorũ miniſtri dicũ Sileni, Satyri, Tityri. Baccę lenę. Thyades. Mymallones. Naiades nymphę Baſſarides, Eleides. Aut q̃s ſemideę dryades, eas itelligit, q̃ qm̃ fontana numina, aut nemo ea vidiſſet. lymphatę dicebantur, eas reſpicere ac furere nõ poſſe magis tradebant, niſi talparum ſanguine ſpargerentur, vt auctor eſt Plyn.

VBER. PEIVS. Magis, Obeſt i. nocet. Turpis indignus iudicat. n. excuſanda mulier, q̃ cũ viro digno cõmittat adulteriũ. vñ Helena de matre ſua Leda, q̃ cum Ioue accubuit, dicit illa bene errauit, culpãq; auctore redemit. Si mihi, pbat dignũ eſſe amorem ſuũ q ſi deẽ ſibi optio Ionis et Hippolyti dicit ſe ppoſiturã eſſe Hippolytũ Ioui. Fratrem et vir. i. Iouẽ fratrem et maritũ ſuũ. nã ambo Saturni ẽ Opis filij fuerunt. Prępoſitura potius electura. Iam quoq;, ſm pcepta ipſius Ouid. in arte aman. qbus rebus delectant, quos amamus, eiſdem debemus ẽ nos delectari, iõ q Hippolytus delectabatur venatione, dicit Phędra videri ſibi ſe exire in venationem et oia agere, q ipſe Hippolytus agere ſolitus ſit. Vix credas, parentheſis, et eſt ſcda pſona pro tertia. i. vix credat aliquis. Mittor, non ab aliquo ſed meo pprio affectu. Ignotas inſuetas mihi. Impetus magna voluntas. Per ſęuas feras, quas tu inſequeris p ſiluas. Libet eſt. voluntas. Preſſis, ſagitatis. Vir. Aut ſpumantis apri curſum clamore pmentem. Hortari, inſtigari mea voce, vt faciũt venatores. Prima, pcipua. maxia. Delia diana a Delo inſula, in qua nata eſt. Pręſignis arcu q eo telo vtatur iudiciũ tuũ. q ſicut iudicas hanc venationis deã pcipuã q coſlas, ita et ego iudico ẽ, q̃b tu ſentis idẽ ſentio. Aut tremulũ, repetendũ eſt verbum ſupius poſitum libet. Vibrare, quaſſare, mouere. Excuſſa, fortiter mota. Graminea p graminoſa. i. plena graminis. i. herba, in qua sępe venatoribus ſuaue eſt requieſcere. Verſare Vertere, ẽ arte regere. In puluere, in campo puluereo. Torquentẽ. ſ. me. i. flectentem. Fugacis. i. celeris. Iuue. de equo. Cuius clara fuga ante alios, ẽ primus in equore pulueis. Nunc feror, dicit interdum nimia vi amoris ſe fieri inſanam et ſimilem ſacrificantibus Baccho aut ſacrificantibus Cybelę.

Feror, rapior impetu animi. Eleus, vnum eſt ex nominibus Bacchi, vt Ouid. vi. meta. Nyctelius, Eleuſq; parens. inde Eleides Bacchę dicuntur. Actę, agitatę, concitatę. Furijs, quia creditur immittere furias; quod fingitur pp vim vini. Quęq; ſub idęo, mulieres dicit ſacrificantes Cybele, quę colitur in phrygia, cui ſacrificantes tympana pulſabant. Virgili. Tympana vos buxuſq; vocat Berecynthia. Iuuenalis. Aut reſupinati cõſſantia tympana galli nam galli ſacerdotes Cybeles ſunt. Sub ideo colle, ſub ida monte phrygię.

ASCENS. PEIVS. Adulterio. Senſus eſt. obeſt quidem nobis pater Theſeus, ſed ipſe eſt adulter peius, ideſt magis, et cum maiori malo ſuo, turpis adulterio ideſt propter adulterium, quod commiſit, et committere parat. Nam ipſe qui coniugem pulchram habebat, aliam rapere non debebat, cum Hippolytus coniugem non haberet, niſi quam pater pręripuerat.

Obeſt ergo adulter, qui magis turpis eſt adulterio, et ita auctoritatem damnandi in nobis, quod in ſe admiſit, non habet. Fratremq;. virumq;. Vnde ipſo primo Aeneidos inquit. Aſt ego quę diuum incedo regina, Iouiſq;. Et ſoror et coniunx etcetera.

Aut quas ſemideę Dryades, Fauniq; bicornes,
Numine contactas attonuere ſuo.
Nanq, mihi referunt cum ſe furor ille remiſit,
Omnia me tacitam conſcius vrit amor.
Forſitan hunc fato generis reddamus amorē,
Et venus ex tota gente tributa petit
Iuppiter europam (prima eſt ea gētis origo)
Dilexit, tauro diſſimulante deum,

VOLS. FAVNI bi. nocturnis numinibus agitati, alij furebāt ve'n'i hi. q a faunis noctu in pellibus rīſa petere ſolebant in latio. Nā Faunus Pici filius vt ſcri. Caſius bas. primus Saturno auo i Latio ſacra īſtituit, patrē Picū īter deos retulit. Faunāq; ſororē eādēq; ꝯiugē ꝯſecrauit, quā M. Var. bonā deā appellatam tradit, mulieribusq; rīſa dare cōſueuiſſe, et faunū viris. Attonuere, lymphaticas fecerūt. Cū ſe. fu il. r. poſtq̄ ceſſauit īſania. Tacitā, q̄ amorē hūc hactenus ꝓſſi. Alij (īngt) putāt me numine afflatā, ſed amor me furibūdā reddit. Forſitan hūc fato gn̄is, Locus apertus eſt a fato ſumere et dijs, vn̄ ſuū purgat facinus, oēs īngt ex mea familia amarūt, ē id fortaſſe deoꝝ accidit volūtate. Petit, exigit. Iuppiter Europā, vt verſum in tauꝝ Ioue taceā. id Nigidij nō vr̄ omittēdū. Neptūnū īngt Ioni tauꝝ tēdiſſe hūani intelli illūq; Europā ex phęnicia i cretā ad Io. abegiſſe. Paſiphę nr̄ ſolis et cretes filia amauit tauꝝ, cū q̄ Dędali ope ꝯcubuit, fabricatā ex ligno vaccā corio illius texuit, q̄ taurus amabat, alij ducē Minois, alij athletā. vt diximus tauꝝ tradiderūt.

AVT QVAS. Dicit ſe ſępe ſimilē eē eaꝝ, quę nymphaꝝ faunorūq; ſpū necant, ſunt. n. q̄ſi furioſę, vnde lymphatę dn̄r. q̄ſi nymphatę a nymphis. Virg. et Totā currit lymphata ꝑ vrbē. Dryades nymphę q̄rcuū, nā δρυς q̄rcū ſignat. Semideę, nōdū i cęlum receptę, nā ſemidei dn̄r nōdū oīno digni deitate, q̄ ita ſunt terrena numina, et ideo ſemideos appellāt q̄ſi nō plene. Bicornes, vt. n. oñdit diuus Hiero. in vita Pauli primi heremitę, effigiē hñt capraꝝ, et cornua. Iſe alibi. Cornigerq; caput pinu ꝓcinctus acuta. Faunus i imēſis q̄ timet ida iugis. Attonuere. i. attonitas reddidere. Suo nu. q̄ eas monēt. Nāq; mihi, Dic ſe nō ſentire illā īſaniā, ſed poſtq̄ furor ē remiſſus dici ſibi vel ab ancillis, vel ab alijs eā fuiſſe i ſ furore. Referūt, narrāt, oia iſta q̄ mihi accidere dixi. Ille furor, q̄ ita agitabar. Remiſit ſe, diminutus ē. Cōſcius amor i. cuius ego ſuꝫ cōſcia, q̄ ille eſt cā oīuꝫ hoꝝ furoꝝ. Forſitan, Ne Hippolytus dicat hūc amorē omitti, et reijci a phędra dicit eū eē fatalē, et iō nō poſſe repelli. Reddamus .i. reddere, hoc eſt attribuere poſſumus. Fato gn̄is fortunę meę gētis. Et ve. ex tota. Tāgit fabulā. Venus. n. idicāte Sole dēphēſa i adulterio cū Marte a Vulcano marito eius tulit iniuriā iudicij, itaq; vt vlciſceret ſe, imiſit i oē genus ſolis ipatiētiā amoris, Ita vt nulla fuerit de gēte Solis mulier q̄ caſtitatē ſeruare potuerit, ſicut nūc oñdit Phędra. Petit tri. q̄ pp iniuriā a Sole auo meo ſibi illatā, voluit tributa libidinis ſibi ſolui a tota gēte, nō ſolū m̄ris q̄ filia fuit Solis, ſed. ēt a gēte p̄ris, nullā. n. voluit eē imunē. Eſt āt trāſlatio ſumpta a ſubditis q̄ ſupioribus ꝓſtāt tributa. Iuppiter. Europa Agenoris Tyrij regis filia formoſiſſima cū i littore maris, vbi armenta paſcebāt, ſpaciaret. Iuppiter eius amore captus i tauꝝ cādidiſſimū ē placidiſſimū ſe conuertit, cuius illa pulchritudinē admirata acceſſit ꝓpius, quē cū videret placidiſſimū, auſa ē et eius tergū īſcēdere. At ille paulati ad littus ꝓgreſſus tandē mare intrauit, et eā in cretā detulit, ibiq; cū ea ꝯcubuit, ex q̄ genuit Minoē. Re āt vera tādē Iuppiter rex cretę captus amore Europę cū eam aliter hre nō poſſet, naui, q̄ ſignū tauri hēbat, eā abduxit, inde a poetis datus eſt locus fabulę, q̄ a Tauro ſit abducta. Prima, quia ex ea natus eſt Minos p̄r meus. Origo, principiū. Gentis, familię nr̄ę. Diſſimulante occultāte, q̄ i forma tauri Iuppiter latebat.

ASCEN. IGNOTAS mit. in ar. In venationē q̄ ſcit Hippolytū oblectari, et ob id Dianę charꝰ eſſe, vn̄ Hora. Neq;. n. Diana pudicū liberat Hippolytū. Id aūt fingit ſe facere, q̄ ꝯformitas ſtudioꝝ multū facit ad amorē et amicitiā ꝯ caſtā. Iā mi. pri. de. q̄ ſuus cuiq; deus. primus. i. ſūmus ē. Nunc feror vt bacchē ꝯc. Docet ſe tanto amore ſubide capi, vt vbi ſit neſciat. Ordo eſt. Ego fe. i. agitor nūc, vt ſupple ferūt beleides. i. helei, hoc eſt bacchi ſacerdotes. Actę. i. īpulſę et agitatę. Furijs bac. i. a baccho imiſſis, dū eius ſacra pagunt. Queq;. i. et vt ille, q̄ mouent tympana. i. inſtra illa ſonora ab extēdēdo τυμπανιζω .i. dr̄ extēdo dicta q̄ pellē ouinā extēſaꝫ hñt. In colle Ideo. i. mōte illo phrygio, hoc eſt ſacerdotes cybeleię, aut vt ſupple ferunt illę, q̄s dryades. i. arborum deę ſemideę, q̄ cum arboribus poſt longiſſimā ętatē interire dn̄r. Et fauni. i. dij illi ſilueſtres bicornes, vt ęgypanes. Attonuere. i. attonitas et lymphaticas. hoc eſt furioſas fecerunt, ſuo numie. i. diuinitate ſua infuſa. Et ſi q̄ras q̄mō id ſciat, cum furioſę, qd agāt neſciāt, rn̄det. Nā ſupple, comites ē ſatellites mei referūt. i. narrāt mihi oia cum ille furor remiſit ſe. Sed amor ꝯſcius vrit me tacitā. i. celantē amorē et nō dicētē, q̄ ſit cā furoris mei. Forſitan hūc fato, reijcit culpā in fatum, qd tn̄ ſacrilegū eſſe cēſet poetaꝝ antiquiſſimus dicens in ꝑſona deoꝝ apud Aulum Gel. lib. vij. c. ij. Hei mihi quid dānant mortales numina cęli. Eſſe aiūt. n. p nos mala, cū tn̄ ipſis. Vecordi ꝑ fatū ſint mente dolores. Quia ergo non fatis, ſed nobis iputanda ſunt peccata, adiectū eſt, forſitan, qd vero generi ſuo fatale putat, exemplis cōprobare poſſit, et facit inductione quadā et rōne, q̄ Seruius affert ad ſextum ęnei. dicens, indicato a Sole adulterio Martis ē Veneris, Vulcanus minutiſſimis cathenis cinxit lectulum, quibus Venus et Mars ignorantes implicati ſunt, et cum ingenti turpitudine reſolui ſub teſtimonio cunctoꝝ deoꝝ. Hoc dolens Venus oēꝫ Solis ſtirpem infandis amoribus proſecuta eſt.

Paſiphae mater decepto ſubdita tauro,
Enixa eſt vtero crimen, onusq; ſuo.
Perfidus Aegides ducentia fila ſecutus
Curua meę fugit tecta ſororis ope.
En ego ne forte parum minoia credar,
In ſocias leges vltima gentis eo.
Hoc quoq; fatale ē, placuit domus vna duabus
Me tua forma capit, capta parēte ſoror.
Theſides, Theſeusq; duas rapuere ſorores,
Ponite de noſtra bina trophęa domo.
Tempore quo nobis inita eſt Cerealis Eleuſis.
Gnoſia me vellem detinuiſſet humus,

DECEPTO, Quoniā amatā vaccā putabat. Crimen et onus Minotaurū ſignat. Ægides, Theſeus Secutus ducētia fila. Labyrinthum filo euadere Dędalus Ariadnam docuerat. Ariadna id Theſeo mōſtrauit. Higinus coronam a Vulcano factam cum gēmis indicis Bacchū Ariadnę dediſſe ſcribit Ariadnā Theſeo, cuius fulgore labyrinthum reſoluit. Curua te. labyrinthū. Ne forte parū. Minoia credar, vt videar eſſe ex Minois genere. Eo in ſocias leges, in fati neceſſitatem meę gentis, qđ eſt vt oēs ament. Hoc quoque, vt et Ariadna ſoror et ego te ē theſeum amemus. Domus vna, Ægei familia. Duabus, mihi et Ariadnę ſorori. Parente, Theſeo, Theſides, Hippolytū intelligit, nā plēs fuerunt Theſei filij, vt retulimus. Rapuere, ad amorem allexerunt, niſi ad Ariadnā verbū referat, q̄ Theſeus rapuiſſe tradit. Bina trophęa, duas ob hanc victoriā ſtatuas vobis erigite. Tpe q̄ nobis, a loco et tpe παθος eſt. Dio. diſſentit aliā ſecutus hiſtoriā, ille tñ nō Phędrā Eleuſina, ſed Hippolytū athenas ad ſacra Cereris pfectū eē tradit, cū Phędra illius amore capta ē, Eleuſin, vrbs attica, vbi myſtica Cereris ſacra celebrāt, vñ Eleuſi. mr̄ dr̄. Gnoſia, Cretę oppidū Gnoſos Miois regia ex Gnoſo ad ſacra cere q̄ mīonę celebrabāt phędra cū alijs cretēſibus pu

PASIPHAE, Nō p e diphthōgū, ſz p ae (ellis pnūt. ASCEN. diuiſas ſyllabas pnūciādū eſt. Fuit āt Paſiphae filia ſolis, q̄ tauri turpi amore capta cū eo pcubuit ex quo genuit minotaurū, vt plenius in ſcba epla ſup eū locū. Et Tauri mixtaq; forma viri. Decepto, frandato, q2 facta lignea vacca ſuperpoſita eſt pellis vaccę q̄ magis taurus amabat, et illa icluſa in illa vacca lignea, q̄ Dędalus fabricauerat, tauri coitū excepit. Enixa ē. i. pepit. Crimē onusq;. i. onus crimīnoſuz et infamię, endyadis ē. Perfidus Ægides alio exēplū ſue ſororis Ariadnes, q̄ theſei amore capta ei modū dedit, quo minotaurū interficeret et ex labyrintho poſſet exire, dato ei filo, qđ ſecutus veniret ad egreſſuz labyrinthi, narrata eſt alibi ſuperius hęc fabula. Ægides Theſeus. Ægei. Perfidus, q2 nō ſeruauit fidē ſorori meę datā. Fugit, euitauit. Tecta curua, periphraſis eſt labyrinthi, erat. n. multis circuitibus factus. Vir. Ille dolos tecti ambagesq; reſoluit. Cęca regens filo veſtigia. Ope ſororis, auxilio qđ ei Dędalus indicauerat, qui ipſum labyrinthum fabricauerat. En ego, iūgit ſe ſupradictis, quaꝝ amorem fatalem eſſe dixit. En, ecce. Vltima gentis, q2 oēs, quę me ante ceſſerunt, ita fecerūt, q2 Minois et Paſiphae nō habebant aliam filiam minorem natu Phędra. Socias, mihi et illis cões. Leges, ꝯditiones. Ne forte parū, crepar. Minoia. i. ne ſi aliter eſſem, nō putarer eſſe de gente Minois, q̄ fatalr amori ſubiecta eſt. Minoia, vel filia Minois, vel de eius gente.

Hoc. ſ. qđ ſequitur. Quoq;, ſicut amor fuit fatalis Placuit, ecce q; ē fatale, q2 vna domus. ſ. vrā. Duabus, Ariadnę ſorori meę et mihi. ſoror, ariadnę. capta amore victa. Parēte tuo Theſides, Hippolytus. Ponite, erigite, et oſtēte. Bina trophęa, bina monumēta victorię. De domo nrā, ex qua duas rapuiſtis, Tranſlatio ſumpta a militia, nam trophęa dicunt bellicę victorię monumenta, a verſis hoſtibus dicta, nam τρεπω ſignat verto, nīſi addūt aſpirationem. Tēpore. Cōmemorat tps, quo primum eſt capta amore Hippolyti, dicit. n fuiſſe cū myſteria cereris Eleuſinię celebrarent. Eſt aūt Eleuſin ſiue Eleuſis (nā vtrūq; dr̄) vrbs atticę ita dicta ab aduētu Cereris, nā ελευσις grę̄e aditū ſignificat. In ea, vt ſcri. Strabo, fuit Eleuſinię Cereris templū, et phanum myſticum, qđ protinus apparuit. Diodorus et ſcribit Cererem cum ampliſſimis ſacrificijs cultam fuiſſe, tum Eleuſinę myſterijs, quę antiquitate, caſtimoniaq; apud oēs hoīes ſunt vulgata. In his igitur ſacris Dicit' Phędra ſe vidiſſe Hippolytum, et eius amore exarſiſſe, quo tpe optat, ſe fuiſſe in Creta, q2 non incidiſſet in tantas curas amoris. Eleuſis, cerealis. i. Cereri ſacrata, vel ī qua ceres colit. Inita, intrata, adita. Vellem. Cuperez. Tellus gno. i. terra Cretenſis, in qua ſum nata. Detinuiſſet me. habuiſſet me, q2 non incidiſſem in tantas curas tunc, cum vidi te apud Eleuſina. ASCEN.

VNDE Paſiphae Solis filia Minois cretenſis regis vxor tauri amore arſit, et arte Dędali incluſa in ligneā vaccam ſeptam corio cum eo concubuit. Hinc natus minotaurus, qui labyrintho incluſus carnibus humanis veſcebatur, Hęc ille. Et reliq̄ ad principium ſexti ad illud. Dędalus vt fama eſt &c. Phędra autem Paſiphaes filia altius orditur generis ſui amores, vt in textu videre eſt, qui ſatis pz cum ſuperioribus cōmentarijs. Sciat tamen tirūculus litterarię militię, q2 Paſiphae et phaeton non paſiphe, nec phaeton legendum eſt. Perfidus Ægides, Theſeus pater Hippolyti, quem perfidum dicit, quia ſe deceptam et ſororem aſſerit, quin etiā ipſum Hippolytum et matrem eius, vt aſtruat illi fidem ſeruari non oportere. Me tua for. ca. nō dicit ſe captam amore patris, vt inuitam in eius matrimonium veniſſe ſignificet. Theſides. Theſei filius Hippolytus. Sed qūo rapuit, q aſpernat eaꝝ. Nēpe formoſitate, q̄ capta ē, et coacta ſeq̄ inuitā.

OLS. CANDIDA veſtis erat; affectione ſuum crimen tutatur, cicū ſcribit Hippolyti formā eam q̄ poſsit ad amorē & inimicitias trahere. Candida ve. Romanoꝝ eſt iuuenū. Vñ ẽ toga pura dicebat, qua & in ſaturnalitijs ſpectaculis vtebant Imperatores, nā argine in luctu candida veſte vtebant, vt ſcrib. Plutar. Flore, ſerto floreo, qd primū inſtituit ſicyonia glyce re. Rigidūq; trucēq; q alij ſeuiciē ẽ ruſticitati. ego fortitudini tribuo. Rigor, ſupercilium. Capilli po. ſi. ar. cultus negligentia. Luctantia, repugnātia. Recuruas, flectis tuo arbitrio moderaris, ls equum ſua ferocia repugnet. Mi. p. cuos. Fle. optimi ſeſſoris ẽ vt pedes in orbe altius fugēdo flectat in exig. or. in cyclo ferreo, quo eqtis pedes ſuſtē tantur, qm̄ priſci illi hoc non vterent, iō nōnulli ad equi pedes retulerunt, q i exiguo ſpacio flecterent, qd nō placet. Torques ha. q fuit iuuenū verus exercitii mos pſertī in iacio. Ora. verſa, puertis me in admirationē. Venabula cornea, ex cornu arbore, nec erat plus ligni q̄ ferri. primusq; pſeus reperit.

indicio eſſe fortē. i. virilem, nā fortitudo pprie eſt viroꝝ. Pro rigido. i. loco rigidi. Sint pcul, non placent inqt nobis iſti muliebres ornatus in viris. Compti, ornati. Coli, ornari. Modico ſi, apparatu et menſura moderata et non nimia, vt mulieres, de qbus Teren. Dum moliunt, dū comuntur annus eſt, ẽ iō in primo de arte dixit. Forma viros neglecta decet. et idem paulopoſt. Hippolytuꝫ Phędra, nec erat bñ cōptus, amauit. Te tuus, Dicit illuꝫ rigorē, quē alię mulieres damnant in Hippolyto decere. Rigor ſeueritas in aſpectu ſine aliq̄ laſciuia. Poſiti, relicti. Sine arte, q ars & eſt in ordinandis capillis. Leuis, tenuis. Puluis, q ſiḡt exercitium. In ore, in facie. Decet. s. te. Siue, Diſcurrit Phędra p varios actus et exercitia Hippolyti, quibus oībus dicit ſe delectari, & primū arte eqtandi.

Tunc mihi pręcipue (nec nō tñ ante placebas)
  Acer in extremis oſsibus hęſit amor.
Candida veſtis erat, pręcincti flore capilli,
  Flaua verecundus tinxerat ora rubor.
Quēq; vocant alię vultū rigidūq;, trucemq;
  Pro rigido, Phędrā iudice, fortis erat,
Sint pcul a nobis iuuenes, vt foemina, cōpti,
  Fine coli modico forma virilis amat.
Te tuus iſte rigor, poſitiq; ſine arte capilli,
  Et leuis egregio puluis in ore decet.
Siue ferocis equi luctantia colla retorques.
  Exiguo flexos miror in orbe pedes.
Seu lentum valido torques haſtile lacerto,
  Ora ferox in ſe verſa lacertus habet.
Siue teres lato venabula cornea ferro,
  Deniq; noſtra iuuat lumina, qcquid agis.

VBER. NECNON, idest & añ, alio tpe. Acer, vehemēs. ẽ inexpugnabilis. Hęſit, affixus eſt. Extremis oſsi. i. in medullis q̄ ſunt itra oſſa, extrema āt nō exteriora, ſed iter coria hoc loco itelligamus i. i. vltia. Extrema āt oſſa ſic dicimus ſic pmū et vltimū primū. n. terrā dicimus vicinā littori, ſi ex mari veniamus, vt Vir. in. i. ęn. Priaq; vetāt pſiſtere terra. At ſi vt in mare eamus, erit vltima, ſic itelligi dꝫ hic locus, vt dicamus, extrema oſſa ppinqua medullis, in qbus maxie dr̄ eſſe amoris calor. Virg. Eſt mollis flāma medullas. Ordo eſt. Amor acer tunc pcipue hęſit in extremis oſſibus etc. reliq̄ dicta ſunt p parentheſim. Candida, oñdit ea, quę excitauerūt tantā flāmam amoris. s. cultū Hippolyti et naturalē quēdā decorē. Candida, aut q Hippolytus in ſignū integritatis ẽ pudicitię declararet tali veſte, aut q mos ſacroꝝ fortaſſe talē exigeret habitum.

Pręcincti, ornati. Flore. floreis coronis. Tinxerat, pinxerat, flaua, alba cū rubore. Flauus. n. color, vt ſcri. A Gel. ex albo viridi, et ruffo pſtat, vnde appellamus flauas ſegetes cum ſunt iam maturati ppinq; tunc. n. hñt talem colorē. Verecūdus, iuuenilis, ẽ q̄lis ex verecundia puenire ſolet. Quēq; vocant. q Phędra nō poterat negare in Hippolyto eſſe q̄dam vultus ſeueritatē. aſcribit eā virtuti, ẽ dicit non appellanduꝫ rigidum aut truculentum vultum Hippolyti, vt alię mulieres dicunt, ſed ſuo

Recuruas, reflectis. Luctantia, dura, reſiſtentia freno. Ferocis. fortis. Miror, laudo, et cū admiratione aſpitio. Pedes. s. equi. Flexos, reuolutos. In exiguo orbe, in exiguo ſpatio terrę et circulo. nam hoc magnę eſt artis eqtandi. Seu lentum, aliud exercitiū iuuenile in iaculando. Torques, iacis. Lentū, molle, nō aſpeꝝ tactu. codex qdam vetuſtus hꝫ vaſtum pro lentum. Lacertus. i. brachiū tuum. Ora. s. mea, q aſpicio quanta arte iaculeris, hęc. n. iuuenum exercitia, quę ſunt fortitudinis īdicia, ſolent mulieres maxime capere. vñ et Ouid. in. viij. meta. dicit, Scillam filiam Niſi regis Megarenſium non ſolū pulchritudine Minois, ſed etiā talibus virtutibus eſſe captam. Venabula, tela apta venationi. Lato ferro, pro lati ferri, qualia ſolent eſſe venatoria tela. Cornea: nō a cornu animali, ſed a corno arbore dura, ex q̄ ſiūt venabula ortla, eſt deductū deriuatiuū. Lumina oculos.

ASCEN. INITA Eleuſis. i. initiata ſunt feſta cereris Eleuſinię. i. cum Athenis pp feſta Eleuſinia eſſemus. Quēq; vocāt alię etc. Ordo eſt. Et ſupplet is vultus, quē vultū alij vocant et rigidum et trucem. i. truculentū. Erit fortis. i. pre ſe feret fortitudinē et robur animi. Phędra iudice. i. iudicante. aut iudicio Phędrę, hoc eſt iudicio meo, nam ipſa de ſe quaſi de alia loquitur, hoc eſt, lꝫ vultus tuus videatur alijs forte trux et inmitis, q non colitur, tñ eſt meo iudicio placidus, et index fortis animi. Notandum autem, quia index ẽ iudex cōmunis ſunt generis. vnde hic Phędra iudice dicitur. Fine coli modico, hoc in ſententiam tranſijt.

Tu, modo duriciem ſiluis depone iugoſis,
Non ſum materia digna perire tua.
Qui iuuat incinctę ſtudia exercere Dianę.
Et veneri numeros eripuiſſe ſuos a
Quod caret alterna requie, durabile non eſt.
Hęc reparat vires, feſſaq; membra leuat.
Arcus & arma tuę tibi ſint imitanda Dianę,
Si nunquā ceſſes tendere. mollis erit.
Clarus erat Cephalus ſiluis. multeq; p herbas
Conciderant, illo percutiente, ferę.
Nec tamen aurorę male ſe pbebat amandum,
Ibat adhunc ſapiens a ſene diua viro.
Sępe ſub illicibus Venerem Cinyraq; creatum
Suſtinuit poſitos quelibet herba duos.

VOLS. TV MODO Duriciem, ruſticitatem extinguendā eē ſuadet. ē argumētatione colligit. Dianę ſtudioſis amorē ꝯuenire. Dianę ſtudia, venationum. Incinctę expeditę, et agilis. Nūeros eripuiſſe, ptātē iminuiſſe, q nō iplet numeꝝ, vis iminuit. Q ꝺ caret alterna reqe, qꝺ nō hꝫ itermiſſionē. Nō ē durabile, diuturnū eē nō pōt. Nouat reficit. et fouet poſt labores Arcus et arma, ſimilitudine sniaꝫ firmat Clarus erat ſiluis cephalus, optimus venator, exemplo firmat factū. in venatiōe daruerit, vt ſcribit Xeno. cephalus Melanyō et Æneas, Aurora cephalum amauit. Sapiēs, quē relicto ſene iuuenem petebat. A ſene viro, a Tithono marito. Cinyraq; creatuꝫ, Adonin Cinyrę filium ex myrrha ſignificat, quem Venus amaſſe traditur. percuſſus apro interijt. Cinyras, vt ſcribit Anacreon cypriorum rex. c. et. xl. annos vixit.

VBER. TV MODO, Quaſi dicat, hoc ſolū velim, vt non ſis durus. Syluis iugoſis. i. in syluis montiū, vbi ſoles plurimū verſari. Tua materia, tua cauſa. Quid iuuat. q. d. nihil. Studia, exercitia. Dianę. i. venatiōis. cuius vt ſupra diximus dea ē Diana. Eripuiſſe. iminuiſſe. Suos, ſibi debitos. Numeros, gradus amoris, q dicit eſſe qnqꝫ, viſus, et auditus, ꝯtactus, ē oſcula, factum, vel numeros. i. effectus. Q ꝺ caret, snia ē. Altern. variata et vicisſim poſt labores ſūpta. Durabile nō ē, nō diu durat. Hęc reqes. Reparat. reficit. Feſſa, fatigata, et debilitata. Nouat. in priſtinū ſtatū reducit. Arcus. pponit ei exēplū notū. Et arma ἐφ ἐνγυσις. i. declaratio. nā ponit et p. i. arcus. n. ſūt arma, Dianę. Mollis erit. s. arcus, et per ꝯſis inutilis. Si nunq̄ ceſſas tēdere, ſi ſemp fuerit tēſus, ē in vſu, et nunq̄ ceſſet. Clarus erat, Adducit Phędra exēplū quorūdā. q in ſimili vitę ſtudio verſati ſunt quo Hippolytus, quos dicit ab Hippolyto eſſe imitādos in amore, ſicut in venatiōe. Cephalus athenieſis fuit filius (vt qdam dicūt) Æoli, ſed vt Strabo ſcri. li. x. Deionei filius fuit, a quo dulichiū inſula Cephalenia dicta eſt. is vxorē habuit Procrin Erecthei Athenienſiū regis filiā, a qua ardēter amatus eſt, nec minus eā mutuo amore pſecutus. veꝝ cū ſtudioſus venatiōis in hymeto atticę regiōis mōte ab aurora viſus et amatus fuiſſet, atqꝫ in amorē mutuū ab ea inuitatus, tādē ei aſſenſus credit. veꝝ cū enim ſuſpectū hīret vxor de alieno amore, exiuit vt eū depbēderet, et cū ille fatigatus venatiōe peteret aurā a q̄ refrigeraret, credidit Procris eē nymphā aliq̄, quaꝫ ille amaret. Cūqꝫ in frutecibus occultata ſe moueſet, credidit cephalus eſſe feram, et immiſſo iaculo ineuitabili eā interemit, hęc fabula plenius ſcribit ab Oui. lib. vij. meta. in fine. Clarus, notus pp ſtudiū venatiōis. Cōciderāt, interfectę fuerāt. Illo, Cephalo. Tn̄. s. quis. daret opam venationi. Male, inuitū, imo libenter adhererbat eius amori. Diua, aurora. Sapiēs, q̄ pudenat ſibi amatorem pulchrū et iuuenē. A vi. ſe. i. a Tithono marito ſuo ſene. Virg. Tithoni croceū linquens auro ra cubile. Fuit aūt Tithonus Laomedontis filius. et Priami frater, q ex aurora filiū ſuſcepit Mēnona quē ſupra in prima epiſtola in auxiliuꝫ Troianoruꝫ veniſſe Diximus. Is Tithonus longisſimaꝫ vitaꝫ aſſecutus, poſtremo in cicadā verſus tradit. Sępe, aliud exēplū bois ē ſoliti verſari in syluis, quē nihilominus amori idulſiſſe dicit. Cinyraq; crea. Adonin dicit filiū Cinyre et myrrhę eius filię inceſto ꝯcubitu genitū, vt ſcri. Oui. li. x. meta. Nā myrrha inſano amore pris accēſa. cū ob deſperationē eius potiundi de ſuſpēdio ſuo cogitaret a nutrice q̄ eius gemētis vocꝫ audierat, intellecta cā, in ſpeꝫ adducta potiūdi pris deſtitit a pposito mortis. et tandē opera nutricis noctu ſub pretextu alterius puellę deducta ad prem, occulte cū eo ꝯcubuit. et Adonin ꝯcepit. veꝝ poſt aliquot noctes, cū pr voluiſſet videre. q̄ nā puella eēt, illato in cubiculū lumine cognouit eſſe filiā ſuā, q̄ cū ſtricto enſe inſeq̄ret, illa in syluas profugit, vbi deoꝝ miſeratione in arborē ſui nois conuerſa eſt, q̄ ēt lachrymans guttas emittit, ex qbus gūmi myrrhę eſt. Adonis aūt puer ſup cortice creuerat, et tādem tpe maturo Lucina dea partus fauēte in lucē ędictus eſt, q mox factus adoleſcens formoſisſimus a Venere nō minus amatus eſt, q̄ ipſa myrrha prem amauerat. hunc monuerat Venus, vt vitaret feras a natura armatas, quales ſunt leones, vrſi, et apri, verum cum ille cupiditate laudis oblitus monitorum Veneris aprum inſequeretur, ab eo interfectus eſt, quem Venus multum fleuit et eius ſanguinem in florem purpureum conuertit. Poſitos, ideſt iacentes. Illicibus, ſunt enim ilices arbores magnę et glandiferę.

ASCE. TV Modo duriciē, docuit mulier callida ſibi placere iuuenē, nūc ſuadet docet, vt et ipſa ei placeat. cū nō ſit pulchꝝ iuueni ſic venationi icūbere, vt amicā aſpernet, idqꝫ docet exēplo alioꝝ venatoꝝ. Si nunq̄ ceſ. ten. vū eſt prouerbiū. Reddit inualidus nimiuꝫ ſi tendit arcus. Sapiens diua, id petulanter dictū, quaſi q̄ ſaperet quantū ad venerem pſtet ſeni iuuenis. Creatū Cinyra, Adonin dicit.

Venerunt

Arſit ⁊ Oenides in męnalia Atalanta,
Illa feręſpolium,pignus amoris habet.
Nos quoq; iā primū turba numeremur i iſta,
Si venerem tollas,ruſtica ſylua tua eſt,
Ipſa comes veniā,nec me ſalebroſa mouebunt
Saxa,nec obliquo dente timendus aper.
Aequora bina ſuis oppugnāt fluctibus iſthmō
Et tenuis tellus audit vtrunq; mare.
Hic tecum Troezena colam pittheia regna,
Iam nunc eſt patria carior illa mea.
Tempore abeſt,aberitq; diu neptūnius heros,
Illum pirithoi detinet ora ſui.
Prępoſuit Theſeus(niſi nos māifeſta negemus)
Pirithoum pędrę,pirithoumq; tibi.
Sola nec hęc ad nos iniuria venit ab illo,
In magnis lęſi rebus vterq; ſumus.
Oſſa mei fratris claua per fracta trinodi
Sparſit humi ſoror eſt pręda relicta feris.

VOLS. OENIDES Meleager oenei filius. Atalanta me. arcadia fuit atalanta,quā Meleager amauit Schenei filia, eandem amauit Melanyon, lʒ alij non recte Schenei alterā tradant filiā,alteram Iaſij, cuʒ Scheneus fuerit Laſij filius. Spolium ferę, apri calydonij caput,qđ illi Meleager dedit in fidē amoris. In turba ipſa, amores nros his ſimiles poſteri referāt. Si tollas venerē, ſi non amori ſuccubueris ruſticitate in famandus es. Nec me ſalebroſa, aſpera nulla tui vitabo pericula, ſequar tua ſtudia. Hic tecum troezena colam, Troezen vrbs prope iſthmō diſtās a mari ſex milia paſſuū, nuncupať a troezene Pelopis filio, q cū fratre pittheo ex piſea terra cōmigrans illic regnauit. Eo mortuo regnū obtinuit pittheus Theſei maternus auus,apđ quē diximus Hyppolitū nutritū. Regna pittheia, vbi regnauit pittheus iſthmos anguſtie peloponneſi,quę.xl. ſtadia ab Ionio ad Ęgeuʒ diſtant. peloponneſum inſulaʒ facere voluerunt Demetrius.C.Iulius Cęſar. Calligula imparator ē Nero.cęptū eſt ſemp infauſto exitu. Tps abeſt, ſoluit q̄ obeſſe potuiſſent.primū. fore rem facilem demonſtrat Theſei abſētia,deinde in odium ducit grauia recolens facinora,q̄ in vtrunq; geſſit. Diu aberit,quo nos facilius nſam ſeq̄mur voluntatē. Heros neptūnius, Theſeus,q ſe apud Minoem Neptūni filium iactauit, pbauitq; factū annulus,quē in mare pīectum itez ad Minoem retulit. Ora pa.ſignat Theſſalię oram,q̄ circa Peneum erat,vbi potentatū ixionē Pirithoi patrem tenuiſſe ſcri.Dio. Nec inim.vt Pirithoi amicitiam mihi ē tibi p̄ponat Theſeus. Mei fra.Minotauꝝ intelligit,quem ſuſtuliſſe Theſeū diximus,ad Deucalionem referri non placet, quem aiunt Theſeum peremiſſe in aditu labyrinthi. Quō ergo ſororem ſiue filiā Phędram Theſeo deſpondiſſet, ſi in pugna minotauri occidiſſet. Claua trinodi, clauā iphito p̄donī trucidato ſuſtulit Theſeus non procul a troezene geſſitq; poſtea more herculeo in ſignum victorię. Soror, Ariadna rapta a Theſeo in naxo relicta eſt, quam Onarus Bacchi ſacerdos excepit,vt auctor eſt Plutar. Alij tradunt diu apud Theſeum permanſiſſe,et ex eo genuiſſe inopioneʒ ē ſtaphylum Pęon Amathuſius tradit Ariadnaʒ in Cipro Theſeum deſeruiſſe grauidaʒ ,exceptāq; a mulieribus Cyprijs anteq̄ pareret,interijs.

VBER. OENIDES. ideſt meleager. Arſit amore incenſus eſt. Arcadica,a męnalo monte arcadię. Narrata eſt hęc fabula ſupra in epiſtola Briſeidis ſup eum locū. Coniugis,Oenides verſus in arma preceſt. Illa,atalanta. Spoliū,caput,aut vt alij volunt pellem. Ferę,apri. Pignus amoris,quo cōprobatus eſt amor Meleagri erga eam. Nos,ego ē tu. In iſta turba, in numero iſtoꝝ, q lʒ venatione delectati ſint, tñ ab amore non abhorruerunt. Si tollas venereʒ.i. amorem. Sylua.i. venatio tua. Eſt ruſti. nihil hʒ pulchri, aut iucundi. Ipſa, ego. Latebroſa,cauernoſa,vbi ſępe latent, ferę. Mouebunt,terrebunt. Obliquo dente,aut ꝙ vere ſit incuruus dens apri,, aut ꝙ oblique ferat ictum. Ęquora, dicit Phędra ſe nō derelicturā Hyppolitum et futuram cū eo in troezene vrbe,quam ille libenter habitabat. Dicit aūt Troezen eſſe in iſthmo Achaię. Eſt āt iſthmos terra anguſta inter duo maria, duo aūt iſthmi celebres memorant.vnus achaicus,in quo fuit corinthus, et alter Thracius, in eo iſthmo eſt Troezen vrbs in ſinu Argeo,q Saronicus dr.in ea regnauit Pittheus pr Ęthrę auus maternus Theſei.Ouid.lib. xv. meta. Eſt prope Pittheam tumulus Troezena etē. cuius loci habitatione delectatus eſt Hyppolitus. Dicit igit Phędra,ſe habitaturā cum eo Troezena, et eam habitationem, q: placeat Hyppolito, placere etiam ſibi plus patria ſua. Illa, trozen.

Carior,q: tu ea delectaris. Tempore abeſt, arguit a commoditate,q: Theſeus eius pater abſit.

Tempore, in tempore opportune. Diu,per longum tempus. Neptūnius heros, Theſeus Neptūni nepos,nam eius filius fuit iō Neptunnius. Ora, regio. Sui,amici, quem carum habet. Prępoſuit,adducit Theſeum in odium Hyppolito dicēs, eum pluris facere Pirithoum q̄ eum. ē q̄ ipſam Phędram. Manifeſta, quę apparent,et non indigent probatione. Sola,pergit amplificare odium Theſei. Hęc ſola iniu.s. ꝙ plus amet Pirithoum q̄ nos. Vterq;,ego et tu. In magnis rebus, maioris momenti. Oſſa,ecce cōmemorat prius iniurias in ſe a Theſeo illatas. Mei fratris. minotauri. Claua,telum fuit, quo Theſeus ad imitationeʒ Herculis eſt vſus. Sparſit, dilacerauit. Soror, Ariadne. Preda, rapina, vt in eius epiſtola ad Theſeum videbimus.

Prima ſecurigeras inter virtute puellas
Te peperit nati digna fauore parens.
Si queras vbi ſit? Theſeus latus enſe peregit,
Nec mater tanto pignore tuta fuit.
At ne nupta quidẽ, tedaq; accepta iugali,
Cur? niſi caperes regna paterna nothus.
Addidit & fratres ex me tibi, quos tamen oẽs
Non ego tollendi cauſa, ſed ille fuit.
O vtinã nocitura tibi pulcherrime rerum,
In medio nixu viſcera rupta forent.
I nunc, & meriti lectum reuerere parentis,
Quem fugit, & factis abdicat ille ſuis.
Nec q: priuigno videar coitura nouerca,
Terruerint animos nomina vana tuos.
Iſta vetus pietas euo moritura futuro
Ruſtica Saturno regna tenente fuit.

VOLS. SECVRIGERAS, Puellas, amazonas, que ſecuri vtebantur in pr̃lio a pẽtheſilea eaꝝ regina inuẽta. Parens, hippolyte ſiue Antiope vna amazonum. Digna fauore nati. nõ abſimilis filio fortitudine. Vbi mr̃ tua, inuidioſe obijcit mr̃is interitũ. Latus enſe pegit, Theſeus illam trucidauit, ad qd̃ vr̃ accedere dicymus, q ſcribit Hippolytã cuꝫ Theſeo cõgreſſaꝫ. Diodorus tñ et Plutarchus tradunt a Molpadia amazone trucidatã cuꝫ ꝓ Theſeo pugnaſſet in eo pr̃lio qd̃ amazones cũ theſeo geſſerũt in colloco attice, q amazonius eſt appellatus. Tãto pignore, nec filius potuit matri vitam ſeruare apud prẽm. Ne nupta q. dem, nõ vxor, ſed cõcubina. Nothus, nõ mr̃imonio genitus, q ĩ pr̃na regna ſuccedere non poſſit. Latinum nomen hac ſignificatione non habemus, vt Cic. ſcri. in oratore. Fr̃es. Demophoõtẽ et acamãtẽ ſignat. Tollẽdi nutriẽdi, qa cã illos ingt trucidaſſem. Medio nixu, inter pariendũ. Forẽt rupta viſcera, abortus emiſiſſes, ne tibi regni ſucceſſio tolleŕ. I nunc, ironia eſt, inhibet. n. ꝫ cõdere videaŕ. Reuerere, nõ te moueat pietatis paternę veneratio, qn eius thalamũ ineas. Et factis abdicat, oĩ conatu a ſucceſſione deijcit. Nec q: priuigno, ſoluit q̃ obeſſe potuiſſent, primum non eſſe nefariũ, ſi iuncti ſanguine coeãt, in foedera veneris a deoꝝ auctoritate ꝓbat. Nõ terrearis nominum pietate, eſt. n. vanũ id vereri. Ruſtica regna, añ Saturnũ nullo cultu mortales vixerũt, regnãte ſaturno fuit hęc pietatis obſeruãtia, nõ vtute, ſꝫ ruſticitate.

VBER. PRIMA, Nũc narrat iniurias illatas Hippolyto & vt iniuria videaŕ maior, ꝓpõit laudẽ eius mr̃is in q̃ accepit iniuriã. Pri, i, maxĩa, excellentiſſima. Inter puellas ſecurigeras inter amazonas. q̃ ſecuri ꝓ telo vtebanŕ. Parẽs Hippolyta mr̃ tua. Digna fauore nati, digna taleꝫ filiũ pepiſſe. Vbi ſit, mr̃ tua. Peregit i. trãſegit, & trãſfixit. Nec fuit tuta tãto pignore. s. nec ꝓp te pr̃ tuus habuit reſpectũ eam interficiẽdi. Tãto pignore. i. tanto filio. pleruq;. n. mariti cauẽt inferre iniuriã vxoribus. nõ ꝓp ipſas. ſꝫ ꝓp filios, quẽ qdeꝫ reſpectũ dicit nõ habitũ fuiſſe a Theſeo. At ne nupta qdẽ, alia iniuria, q: nõ acceperit in vxorẽ legitimã Hippolytã mr̃em Hippolyti, idq; factũ fuiſſe dicit a Theſeo in odiũ Hippolyti, vt nõ legitĩe natus nõ poſſet ſuccedere pr̃nę hereditati. Cur. s. nõ eſt accepta, Teda iugali. i. legitimo mr̃imonio, nã in nuptijs tedas deferebãt accẽſas. Nothus, nõ legitime natus, & ſcribiŕ p th, naꝫ ſine aſpiratiõe ventũ ſignat. Addidit fr̃es tibi ex me. i. genuit & alios filios ex me. q ſũt fr̃es, nã ſi amaſſet te non curaſſet ex alia muliere ſuſcipere filios, ne te offenderet, ex Phedra. n. natus eſt Demophoon, vt ſupra diximus & acamas. Quos oẽs, filios pr̃is tui & tibi fr̃es. Ego nõ fui cã tollẽdi. Excuſat ſe, q: poſſet Hippolytus dicere q̃re ergo aluiſti ſi ſciebas hoc eſſe mihi nociturũ, dicit ſe nõ fuiſſe, ſꝫ theſeũ q aluerit. Tollẽdi, alendi, educandi Terẽ. qcqd pepiſſet decreuerunt tollere, & tune. Tollere dicitur cogitat herede. O vtinã. Optat ſe fuiſſe mortuaꝫ in partu, ſi filij, q̃s ex Theſeo genuit, ſunt nociturĩ hippolyto. Viſcera mea. Forent rupta, fracta. Nixu, partu. nã nixi parere ſignat, in q̃ ſignato frequentius vtimur cõpoſito eniti. Sunt q volunt intelligere viſcera. i. filij, ſed prior ſenſus vr̃ oñdere maiorẽ amoris affectum. I nũc irriſio. Meriti, ironice. q d. imo non meriti. Reuerere. i. honora, & caue ne violes. Quẽ ſc. Fugit, pr̃ tuus. Abdicat, amouet, excludit. Nec q:, q: Hippolytus poſſet dicere magnum eſſe nephas priuignũ cuꝫ nouerca coire, iõ magna auctoritate refellit hanc obiectionẽ cuꝫ dicit hęc a Ioue pmitti. Noĩa vana priuigni & nouercę, q ſi noĩe ipſo videanŕ hr̃e affinitatẽ tñ non hñt, et iõ dixit vana, nullius effectus. Terruerint. i. terreant. Coitura, cõmiſcenda priuigno, nã priuignus dr̃, q̃ſi primus genitus hoc eſt añq nouerca adducta ſit, nouercaꝫ aũt q̃ſi nouam arcam, hoc eſt nouã vxorem qdaꝫ dici volunt. ſunt aũt noĩa ad aliqd dicta, ſicut pr̃ et filius. Vitricus & priuigno opponiŕ, dr̃. n. cui mr̃ alicui nupſit poſt prioris mariti mortẽ. Iſta, hoc ꝓnomen ad cõtẽptum refert. Vetus, et iõ iam dignã deponi. Moritura, q̃ deficiet. Pietas, religio et reuerentia cõiubijs inter affines. Euo ſequenti, ſeculo venturo. Fuit. i. ſeruata eſt. Saturno, qui regnauit in Italia primis tp̃ibus cum Iano. Tenente regna ruſtica. i. regna, q̃ nullũ habebãt cultũ. Vituperat aũt illa ipa, vt & vituperet mores, q in ea ſeruabanŕ, et cauendũ ne dicaŕ fuit ruſtica.

IPSA Comes veniã. purgatio eſt obiecti taciti. ASCEN Nam dicere poſſet hippolytus, ego amicã diligam, nõ tñ cõiunxo nouercã. Ad qd̃ illa ſe pferenda cętẽris argumẽtaŕ cũ ſit parata obſeq, et poſuit, q: vir abeſt, q fides ſeruare nõ debeat, quã neq; ipſe ſeruauit, neq; vt ſibi ſerueŕ, meruit, vt exemplis probat. I nũc et meriti. Apta ironia, q̃ ſub forma pcipiẽdi vim negandi hꝫ. q. d. non eſſe verendũ adire lectum talis

VOLS. FACIT eſſe fas.oſtendit eſſe pium quicquid dele ctaret ſuo exemplo. Illa coit, cum viro iungitur. Suos nodos,ligauit firma catena generis amoris vinculo cum aliquo ex ſua gente. Nec labor eſt ce lare,nc minis iacturam ſoluit,celabimus facile in quit crimen ab illa Venere. Cognato nomine, ſub nomine affinitatis.

Exigit autem interdum dolor pluſquam lex vlla doloris.Conaſſit cuſtos, qui ſolet adhiberi ianuę. Iuue. Sed quis cuſtodiat ipſos cuſtodes &c. Vt te nuit, ideſt ſicut alias mecum fuiſti in eadem do mo patris tui,ita nunc erimus,et nihil quod fa ciemus,erit,ſuſpectum. Vt, ſicut. Vna, ideſt eadē.

Non tibi per tene bras, difficultatem amouet. Tutus eris mecum,ab omni pe riculo et infamia li ber. Laudē,quoniam quod mirum eſt in nouercis, videbimur mutua beniuolentia teneri. Tolle moras cū ſit in poratione a depratione cōmiſera tionem mouet. Pro perata foedera amo ris pignora. Sequit, me cruciat. Parcat, tibi, nō ſit moleſtus.

Iuppiter eſſe piū ſtatuit quodcunq; iuuaret,
Et fas omne facit fratre marita ſoror.
Illa coit firma generis iunctura cathena,
Impoſuit nodos cui Venus ipſa ſuos.
Nec labor ē,coelare licet pete munus ab illa,
Cognato poterit nomine culpa tegi.
Viderit amplexus aliqs,laudabimur ambo,
Dicar priuigno fida nouerca meo.
Non tibi per tenebras duri reſerāda mariti
Ianua,nec cuſtos decipiendus erit.
Vt tenuit domus vna duos, domus vna tene(bit,
Oſcula aperta dabas,oſcula apta dabis.

Aperta.i.in ꝯſpectu omnium ex affectu charitatis. Dabis, apta ex affectu amo ris venerei. Culpa merebere laudem.i. peccando laudaberis Licet.i. q̄uis. Tm̄ Tm̄modo. q.d. cum nihil ſit quod obſtet Properata.i.fine di latione facta. Fęde ra,ſcilicet noſtri coi tus. Sic pa. t.s.vt mihi.s.ſequat ſic tibi, vt mihi. Vel ſic po nat adiuratiue et de precatiue, ſicut dici mus ſupra in eo loco. Sic omnes Peleus pater im pleat annos &c.ideſt ſic amor te non lędat, ſed ſit tibi mitis.

VBER. ESSE Pium.i.licere et recte fieri. Quodcunq; iu uaret,ideſt,quicquid liberet, Statuit, iudicauit,vel legibus ſanciuit. Marita.i.nupta. Fratre,vel cū fratre,vt prępoſitio ſubaudiat,vel fratre pro fratri, vt ſit caſus pro caſu,vt apud Iuue.Quę molle cale. porrectura viro miſcet ſitiente rubetā, ꝓ ſitienti, lꝫ hic poſſet ſtare ablatiuus abſolute poſitus. Illa,lau dat vinculū neceſſitudinis amoris et coitus,quod quidem dicit eſſe firmiſſimum. Catena,vinculo. Iunctura,coniunctio generis conſanguinitatis vel affinitatis.Et eſt ſenſus illa coniunctio affini tatis,vel coſanguinitatis,quę veneris nodis eſt li gata eſt valde firma et inſeparabilis. Cui,coniun cturę generis. Nodos, ideſt nexus. Suos, quibus ipſa ſolet omnia alalia inter ſe ligare. Nec labor eſt celare. Arguit nunc ab opportunitate celandi, quam ipſe oſtendit eſſe facilem. Nec labor, Ordo eſt,nec eſt labor celare.i.occultare.s.concubitū no ſtrum. Pete munus.s.celandi. Ab illa.s.venere.Li cet.i.eſt licitum tibi,vt petas,interponit autē qua ſi per parentheſim. Culpa,peccatum nrm̄. Tegi, occultari. Nomine cognato.i.ſub nōie cognatio nis. Viderit.i.ſi viderit. Laudabimur, ꝙ dicet nos hęc facere ex charitate et pietate, quę debet eſſe in ter filium et matrem,et non credet eſſe ex turpi af fectu. Fida,bona,et non inſidioſa,quales vt pluri mum ſolent eſſe nouercę.Virg. Eſt mihi nāq; do mi pater,eſt iniuſta nouerca. Non tibi. Arguit a facilitate negocij,dicit,ꝙ cum ambo ſint in eades domo,non erit multum laborandum vt habeat aditum ad ꝯcubitum Phędrę, quēadmodum ſępe laborant alij amantes. Reſeranda, aperienda. Per tenebras.i.nocturno tp̄e, quod ſolet eē apti amantibus. Tibullus,Hęc mihi te adducit tenebris &c. Duri inexorabilis, vel crudelis, qui plus ęquo ſęuit in adulteros deprehenſos. Iuue. Et penas me tuet quaſcunq; mariti. Exigere irati,et paulopoſt.

ASCEN Ctum talis patris,ꝓcipue cum ipſe pater fugiat, et abdicet eum.Et ſi Hippolytus dicat ſolis ſe nomini bus poſſe terreri,nam ſatis eſt,quia pater eſt,cui cō tumeliam faciat,et nouerca per quā. Ad quod calli da mulier docet ꝯſanguinitatis et affinitatis nomi na nihil feciſſe apud priſcos. Nam apud eos ſoro rem duxit frater,vt Iunonē Iuppiter,licet ſimplex ruſticitas tempore Saturni pium putauit abſtine ri a lecto alieno, quod Iuuenalis expreſſe docet in principio ſextę ſatyrę dicens.Credo pudicitiam Sa turno rege moratam.In terris,&c.Et paulopoſt.Vi derunt primos argentea ſecula męchos Auctori tate igitur Iouis vtuntur ſere perditi mortales,cuꝫ is et primus,et ſummus adulter ꝓdicetur. Sed au ctore Plinio libro ſecundo. Dicere inter deos con nubia aut adulteria proxime ad dementiam acce dit. Suos nodos,ideſt nexus coniugales,nam caſto ligat Venus legitime nubentes. Verum vult maio rem eſſe amorum vim inter conſanguinitate aut affinitate coniunctos. Nec labor eſt cela,docuit re ligionem deorum non obſtare, docet pudorem mundanum non poſſe officere,cum facile ſit cela tu,quandoquidem nemo ſit habiturus ſuſpitiones de affinitate ꝯiunctis,et vna domo ſociatis. Itaq; oratorię quę ille obijcere poſſet, hęc poſſe facere do cet. Dicar priuigno fida nouerca , quod rarū eſt, nam in buco.dī. Eſt mihi namq; domi pater, eſt iniuſta nouerca,et in Geor.Hippomanes quod ſę pe male legere nouercę. Eſt enim nouerca patris vxor non mater tamen.Priuignos vero coniugis filius,ſed non eius,cui priuignus eſt, quaſi ex prio re genitus. Laudemq; merebere culpa, ꝙ quod la ſciue facies,pie feciſſe putaberis,ſed non vera eſt ca laus quam deus et conſcientia damnant.

Tutus eris mecũ, laudẽq; merebere culpa,
Tu licet in lecto conſpiciare meo.
Tolle moras tm̃, ꝓperataq; foedera iunge,
Qui mihi nũc ſaeuit, ſic tibi parcat amor.
Nõ ego dedignor ſupplex, humiliſq; ꝓcari,
Heu, vbi nunc faſtus, altaq; verba iacent.
Et pugnare diu, nec me ſubmittere culpę
Certa fui, certi ſi quid haberet amor.
Victa precor, genibuſq; tuis regalia tendo
Brachia, qd deceat nõ videt vllus amans.
Depudiut, ꝓfuguſq; pudor ſua ſigna reliqt,
Da veniam faſſę, duraq; corda doma.
Qđ mihi ſit gẽitor, q poſſidet ęquora, minos,
Qđ veniãt proaui fulmina torta manu,
Quod ſit auus radijs frontẽ vallatus acutis,
Purpureo tepidum qui mouet axe diem.
Nobilitas ſub amore iacet, miſerere priorum,
Et mihi ſi non vis parcere parce meis.

VOLS. TVTVS Eris mecum, ab omni periculo et infamia liber. Laudem, qm̃ quod mirum eſt in nouercis, videbimur mutua beniuolentia teneri. Tollę moras, cum ſit in peroratione a deprecatione commiſerationez monet. Properata foedera, amoris pignora. Seuit, me cruciat. Parcat tibi, non ſit moleſtus. Non ego dedignor ſupplex, κατ' ἦθος a mutata fortuna. Humilis demiſſa, reoꝝ timorẽ exprimit, qui interdum mutatis veſtibus ad genua iudicũ procũbebant. Certi ſi quid hẽret amor, in amore nihil eſt certum. Victa, nimio amore. Precor, ad preces deſcendo. Quid deceat, multa quę amãtes extra eoꝝ officiũ faciunt. Depudiut, pudorez omnem abiecit. Sua ſigna, honeſtatem, tranſlatio a militibus qui i bello ordinem deſeruit. Quod mihi ſit ge.a genere commiſeratio eſt. Qui poſſidet ęquora minos, maris imperium obtinuit, vt ſcri. Dio. Proaui, Iouez ſignificat cui aſſignantur fulmina, ab eo erat prima Phędrę origo, vt in argumento diximus. Auus vallatus radijs acutis, ſolis filia fuit paſiphaes phędrę mater. Solis caput diademate acutis radijs ornabatur. Nobilitas ſub amore ia. Amore victa generoſitatis meę rationem habere non potui. Miſerere priorum, meoruz maiorum decus reſpicias, ne turpis amoris exitu violetur.

CVLPA merebere laudem.i.peccãdo laudaberis.

VBFR. Licet.i.quis, Tm̃ mõ.q.d.cum nihil ſit qd obſtet. Properata.i.ſine dilatione facta. Fędera.ſ.noſtri coitus. Sic parcat tibi.ſ.vt mihi.ſ.ſcęuiat ſic tibi, vt mihi. Vel ſic ponat adiuratiue et deprecatiue, ſicut diximus ſupra in eo loco. Sic oẽs pelens ꝑ implęat annos &c.i.ſic amor te non ledat, ſed ſit tibi mitis. Ego, quę ſum neptis Iouis et ſolis, Habet autem ἔμφασιν hoc ꝓnomen vt apud Virg. Aſt ego, quę diuũ incedo regina. Heu vbi nunc faſtus.i.ſuperbia et elatio mei generis.q.d. amor oia depreſſit. Et pugnare, ad excuſationẽ ſuam hęc ſubdit. Pugnare.i.reſiſtere. Certa fui.i.deliberaui. Si qd certi, correctio, qꝫ amor leuis eſt et incõſtans. Victa.ſ.ab amore. Genibus tuis, hęc.n.erant dicata miſericordię, vnde ſupplicãtes (vt ſupra diximus) ad pedes eoꝝ, quibus ſupplicabant, iacebant, et genua amplectebãtur. Quid deceat, quid ſibi ſit honeſtum, qꝫ multa facit ꝯ dignitatem ſuam. Depudiut.i.pudorem abiecit, de enim hoc loco non augmentum ſignat, ſed priuationem. Profugus qui a me diſceſſit. Sua ſigna, tranſlatio ſumpta a militibus, qui fugientes relinquunt ſigna.i. vexilla, et hic eſt verus ſenſus, nam qꝫ reliquerit ſigna, ideſt ruborem &c. aut qꝫ ſit tranſlatio a litteris ſigillatis non cõuenit. Faſſę.i.mihi quę ꝯfeſſa ſum tibi amorem meũ. Doma, flecte, tranſlatio ſumpta ab equis. Quod mihi, legit et Quid mihi, et melior eſt lectio. q.d. qd prodeſt nunc mihi nobilitas, quid mei maiores, nam nobilitas ab amore victa, et ei cedit. Quid mihi.ſ. eſt vel ꝓdeſt. Qui poſſidet ęquora.i.qui dominator Cretę et multis inſulis, quę in mari ſũt. Quod veniant, ordo, quid ꝓdeſt mihi qꝫ fulmina veniant. Torta.i.iacta participium eſt. Nam torquere ſignificat iacere. Manu proaui, ideſt Iouis, qui Iuppiter licet ex parte Minois, cuius eſt pater ſit auus Phędrę tamen ex parte matris Paſiphaes eſt proauus, nam Phębus filius eſt Iouis. Paſiphae vero mater Phędrę filia Phębi. Iuppiter autem eſt qui iacit fulmina, vt ipſe apud Ouid. Ego ſuz qui fulmina mitto. Quod ſit, ſubaudi, quid prodeſt, qꝫ ſit auus.ſ.Phębus, qui et ſol dicitur. Vallatus, circundatus. Tempora, caput. Radijs, quibus illuſtrat orbem terrarum. Ipſe lib.ij. meta. At genitor circum caput omne micantes depoſuit radios. Axe, ideſt curru. Purpureo, aut pulchro, aut rubicundo, quia Sol mane rubet. Iacet, proſtrata eſt. Prioꝝ.i. ſupplicantium tibi, et qui te amant, de ſe autem intelligit, licet et pluraliter loquatur.

ASCEN. LAVDEMQVE Merebere culpa, quia quod laſciue facies, pie feciſſe putaberis, ſed non vera eſt ea laus, quam deus et conſcientia damnant. Non ego dedignor, docet ſe vero amore capi, quem ad humilitatem compellit, vnde ęneid. iiij. Improbe amor quid non mortalia pectora cogis. Ire iterum in lachrymas, iterum tentare ꝓcando. Cogit et ſupplex animos ſubmittere amori. Genibus tuis, qꝫ vt dicit Serui. ad illud ęnei. iij. Et genua amplexus, phyſici genua miſericordię conſecrata volunt, vt aures memorię, frontem genio, dexteram fidei. Quid deceat non videt vllus amans, diuerbiale eſt, inde cęcus amor dicitur. Quod mihi ſit genitor &c. docet non pauca amori ſubdita eſſe, cum oẽm generoſitatem ſuam illi ſubmittat, et ſimul laudat ſe a genere, vt prius ab amore.

Iouis

Eſt mihi dotalis tellus Iouis inſula Cretę
Seruiat Hippolyto regia tota meo.
Flecte feros animos potuit corrumpere taurū
Mater, eris tauro ſęuior ipſe truci?
Per Venerē parcas oro, q̄ plurima mecum eſt,
Sic nunq̄, quę te ſpernere poſſit, ames.
Sic tibi ſecretis agilis dea ſaltibus adſit,
Syluaq; perdendas prębeat alta feras,
Sic faueant Satyri, mōtanaq; numina panes,
Et cadat aduerſa cuſpide foſſus aper.
Sic tibi dent nymphę (q̄uis odiſſe puellas
Diceris) arentē quę leuet vnda ſitim. (cātis
Addimus his p̄cibus lachrymas quoq; verba p̄
Perlegis. & lachrymas finge videre meas.

VOLS. EST MIHI Dotalis, ſuaſiō ab vtili, dabo inquit dotem inſulam cretę. Iouis inſula, vbi iuppiter natus eſt et educatus Virgilius. Creta Iouis magni medio iacet, inſula ponto. Regia tota meo, quicquid eſt paterni, oratorio more non hiſtorico loquitur. Non enim dos Phędrę creta eſt conſtituta. Flecte feros animos, alia per orationis pars. Mater, Paſiphae. Per venerem' πoθoς ab obſecratione. Plurima, violenta plusq̄ ſatis eſt. Dea, agilis. Dianam ſignificat, quam incinctā dixit. nunc agilem nuncupat. Saltibus ſecretis, vbi luſtra ferarum ſunt. Montanaq; numina panes. Euhemerus ſcribit ex Veſta et cęlo natum eſſe Pana cuius vxor fuit ęge, ex qua Iuppiter filium ſuſtulit, quem ęgipana nuncuparunt, quod ęges, ideſt caprę, et Panos filius crederetur. Herodotus tradit Pana hircino ore et cruribus a medenſijs in Ægypto coli. Colebatur pręterea in arcadia, Hiſpania et latio, quod arcades incolentes Panos ſacra inſtituere. Sitim, quam plurimum venatores ęſtu fatigati deſiderant. Lachrymas, inter ſcribendum collachrymauimus. Verba precantis, preces tu legis. Finge videre, quarum ſigna in epiſtola non reſtiterunt.

YBER. EST MIHI, Poſt reliqua, quibus conata eſt perſuadere Hippolyto amorem ſui, ſubdit etiam ſpem dotis. Crete, nominatiuus eſt caſus. Eſt autem inſula, vbi Iuppiter dicitur eſſe nutritus. Virgilius. Creta Iouis magni medio iacet inſula ponto. De Ioue autem a Seruio talis refertur fabula. Saturnus ab oraculo Themidis comperit ſe poſſe a filio regno depelli, quod timens natos ex Rhea filios deuorabat, quę nati Iouis pulchritudine delectata nymphis clam cōmendauit in monte Cretę dictęo, vbi eum aluerunt apes. et adhibiti ſunt curetes et Corybantes, qui tinnitu ęris pueri vagitus audiri prohiberent, vnde ipſi ſunt matris deum miniſtri.

Seruiat hippolyto .i. ſub poteſtate hippolyti.

Feros duros. Ponit argumentum a maiori ad minus. Mater, ſcilicet mea paſiphae.

Corrumpere, in coitum ſuum impellere.

Truci, fero.

Per venerem, adiurat hippolytum.

Quę, venus.

Eſt plurima mecum, ideſt tota eſt mecum, vel plurima pro plurimum, nomen pro aduerbio.

Sic, adiuratiua particula.

Ames, quam nūq̄ poſſit fallere te, ideſt ſic amor tuus ſit certus, et potiatur votis ſuis, et ea mulier quam amabis, nunq̄ fallat te. Sic adiurat per alias, et eſt ſenſus, ſic tibi faueat, Diana dea venationis, et non deſint tibi ferę quas poſſis interficere. Dea, diana. Agilis, velox, qualem oportet eſſe venatricem. Adſit, pręſens ſit et fauens. Saltibus, ne moribus. Et campis ſecretis, remotis non frequentatis, talia enim loca ſolet nutrire multas feras. Perdendas, interficiendas. Sic, alia adiuratio Satyri et Panes dij ſyluestres, quod ipſe declarauit, cum dixit numina montana. Foſſus percuſſus. Teren. Noli me fodere cuſpide, ideſt haſta, ſcilicet tua. Aduerſa, oppoſita, nam venabula ſolēt opponi apris in pectus, ſupra quę ſępe immittunt. Cadat, moriatur. Sic tibi, hęc omnes adiurationes conueniunt, nam adiurat Hippolytum per ea, quę ſcit optari a venatore. Sic, venatore. Sic tibi, Ordo. nymphę, quę pręſunt vndis et fontibus, dent tibi vndam, quę leuet, ideſt quę minuat ſitim. Arentem, ideſt quę ex ariditate et ſiccitate concipitur. Quamuis diceris, etc. hęc dicta ſunt per parentheſim. q. d. q̄uis nymphę hoc minime deberent facere, quia diceris habere odio puellas, cum ipsę ſint puellę. Lachrymas, q̄uo et lachrymas, cum ipsę ſolę preces deberent ſufficere. Finge, puta .i. exiſtima ita videre me flentem ſicut legis verba mea. Hippolytus, prout poetę fabulantur virginitatis et dianę cultor, ſpreuit Phędrę turpem petitionem, quę ex re indignata falſo illum apud patrem Theſeum, detulitq; q̄ ei vim voluiſſet inferre. Ille patrem Ægeum vt ſe vlciſceretur, rogauit, qui agitanti currum Hippolyto Phocam immiſit, quare equi territi eum dilacerauerunt. Tunc diana eius caſtitate cōmota, ab inferis eum ad vitam per Æſculapium filium apollinis, et Coronidis reuocauit. Hippolytumq; in Aretia nymphę egerie cōmendauit et eum virbium quaſi bis virum iuſſit vocari, quod Virg. vij. ęnei. oſtendit, Phędram vero audita morte Hippolyti, alij gladio, alij laqueo vitam finiuiſſe dicunt. Quo exemplo deterrantur mulieres oēs ab illicito, deteſtabiliq; amore, ne vel idem, vel etiā miſerabilior finis eas ſequatur.

ASCEN. EST MIHI Dotalis, laudat ſe a dignitate et fortuna. Sic nunq̄, particula ſic, vt diximus, apta eſt compręcationibus. Omnia facilia ſunt, quo circa paucis rem abſoluimus.

VOL.

Oenones argumentum.

HECVBA Ciſſei filia Priami vxor grauida in ſomnis parere ſe ardētem facē viſa eſt. ideo eſt apud Actium in Hecuba, ex oraculo voce diuina ędidit. Apollo puerum primus priamo qui foret. Poſt illa natus tēpora ē ille ret. Eum eſſe exitium Troię, pe tem pergamo. Priamus igitur cum primus partus ędereutur. iuſſit exponi. Mater nam fortunam miſerata paſtori regio clam alēdum mandauit. Is cum adoleſceret in ſyluis inter armenta nympham Oenonem pyrethę fluminis ex Crenſa filiam amauit, quam vxorem duxiſſe auctor eſt Strabo. nonnulli tradiderunt, ex ea quoq; duos genuiſſe liberos Daphnim ē Idęum. Cognitus deinde a parentibus ſuis mittitur Spartę ad Menelaum ad repetendam Heſionē priami ſororem. Helenam menelai vxorem rapuit, et licet Herodotus neget Troiam adductam. alij tamen ē in primis Home. vnicam Helenam ſuo thalamo Paridē ꝯtemptis cęteris probaſſe tradunt, Oenone, cum ſe deſtitutam videret ex Cebrina troadis vrbe. vbi Paridis et Oenones ſepulchrum videri Demetrius refert, ad Alexandrū hanc ſcribit epiſtolam, cuius tanto amore flagrauit, vt cum a Philoctete ſagittis Herculeis confoſſus ad Oenonem ferretur, ipſa cadauer complexa fouens vulnera expirauerit, vt ſeptimius auctor eſt. Queritur primum Oenone, ꝙ deſerta ſit, deinde repoſcentibus grecis Helenam reddi, et ſe recipi ſuadet. Perlegis, an coniūx prohibet noua, non ſine inuidia nouam coniugem dixit Helenam ſignificans id inſtandi interrogatio detegit Manu mycenęa, Agamēnonis, aut menelai, qui tibi hoſtes ſunt. Mycenę peloponneſſi vrbs menelai et Agamemnonis patria. Pegaſis Oenone, ſe nympham ſignificat. fuit Xanthi fluminis filia ex Crenſa non ſcamandri, vt aliqui probauerunt. Pegaſides enim naidas dicunt et fontium nymphas, et muſas ipſas. quoniā fontium ſunt cultrices πηγη vocabulo greco, quod latina interpretatione fontem ſignificat, in quo non viderunt Oenonem filiam fuiſſe Pyrethę amnis, qui ſtagnum pegaſeū pellit, vt ſcribit Plinius, et nos in Propertio id latius expoſuimus.



Oenone Paridi.

PErlegis? an coniunx prohibet noua?
perlege, non eſt.
Iſta mycenęa littera ſcripta
manu.

VBER.

PERLEGIS. Qui plura de Paride velit videre, repetat argumentum primę epiſtolę. hic ſatis eſt dicere, quę ad hunc locum pertinent. Cum Paris in Syluis phrygus apud paſtorem. ſiue armentarium, vt ſupra diximus, viueret, coniugio Oenones vſus eſt, quę nympha erat illorum locorum, cui Paris coniugij fidem promiſerat. Sed poſteaꝗ iudicium de pulchritudine triū dearum tulit, et Venerem duabus prępoſuit, vt Helenam ſibi ob pręciam iudicij promiſſam peteret, Lacedemona acceſſit. Cūq; iam fama eſſet ꝙ eam ſecum adduxiſſet, ē Oenone etiam hoc vidiſſet, dolens ſe priorem coniugem a Paride relictā eſſe, quę enim ſemper fida fuiſſet, hanc epiſtolam ad Paridem ſcribit in qua fidem ſui amoris erga eū cōmemorat, et promiſſa Paridis ſibi facta, Et conqueritur ꝙ ſe relicta adulteram acceperit, nititurq; adducere eam Paridi in odium. et in contemptum commemorans eius impudicitiam, et fraudem factam Menelao eius priori marito, et contra dicit Oenone quam conſtans et fidelis ſemper fuerit ipſi Paridi, cum tamen habuerit multos amatores, a quibus fuerit ſollicitata. Perlegis, interrogatiue pronunciandus et legendus eſt iſte tex.

Noua coniunx, Helena, quam nuper duxiſti.

Probibet, vetat te legere epiſtolam meam.

Perlege, hortatiue ponitur, non imperatiue.

Facta, ideſt ſcripta.

Mycenęa, Menelai, qui fuit ex mycęnis, quaſi dicat non eſt ſcripta, manu alicuius tui hoſtis, nam Menelaus propter raptam coniugem ſuam debuerat ſcribere litteras, quas Paris non libenter legeret.

ASCEN.

PERLEGIS etc. Nonnulli codices habent hos verſiculos in capite. Nympha ſuo Paridi, quamuis ſuus eſſe recuſat. Mittit ab idęis verba legenda iugis. Quos quidem reor a grammaticis additos. maior enim multo vis eſt ex abrupto inchoaſſe, vt fideles codices

Perlegis, an coniunx prohibet noua.

Mycenęa manu, Agamemnonis, aut potius Menelai, cuius coniugem rapuiſti.

Pegaſis Oenone phrygijs celeberima ſyluis,
Lęſa queror de te, ſi ſinis ipſe meo
Q uis deus oppoſuit noſtris ſua numina uotis,
Ne tua pmancā, quod mihi crimen obeſt?
Leniter, ex merito, quicqd patiare, ferendū eſt,
Quę uenit indigne poena dolenda venit.
Nondum tantus eras, cum te contenta marito
Edita de magno flumine nympha fui.
Qui nunc priamides (adſit reuerentia vero)
Seruus eras, ſeruo nubere nympha tuli.
Sępe greges inter requieuimus arbore tecti,
Mixtaq; cum folijs prębuit herba torum.
Sępe ſuper ſtramen, foenoq; iacentibus alto
Depreſſa eſt humili cana pruina caſa.
Q uis tibi monſtrabat ſaltus venatibus aptos?
Et tegeret catulos, qua fera rupe ſuos

VOLS. IN SYLVIS Phrygijs, in Idę Phrygię montis ſyluis. Meo ꝯiu ante exceptam Helenā. Oppoſuit ſua nu. qđ numē nobis obſtitit, in deos culpā reijcit, ne ſuo crimine accidiſſe putaret. Quod mi. cri. qđ cū nihil cōmiſerim, neſcio qd mihi obſit, quin in tuo perſtem ꝯiugio. Leniter ex merito. ſnia duplici iuſtaꝫ querimonię cām oñdit. Ferēdum, tolerandū eſt, ſi tua culpa multā patiaris. Nondum tātus eras. Demonſtrat qualis fuerit erga Paridem, vt crimine vacua videatur, accuſandusq; ſit Paris quod illam deſtituerit. Tātus, tanti nois et potentię, nā paſtoris regij ſeruus, nō regis filius putaberis. Magno flumine, nō Xanthon, ſed pyrethen itelligit, ex quo et Creuſa Ænonē natā dicimus. Adſit reue. ve. ignoſcas, ſi vera narro. Eras ſeruus, regij paſtoris et armēta cuſtodiebas. Tecti arbore, ſub vmbra arborum. Caſa hu. paſtorea, quam lingua punica magalia Dicimus. Depręſſa eſt, Decēdit. Quis tibi mōſtrabat ſal. exprobat beneficia. Qua rupe, in qua parte montis eſſent ferarum luſtra.

VBER. PEGASIS, Vt et dictionū et locorum quorūdam grecorū rō dīno me non fugiat, effecit Ioānis placentini alias fratris Carmelitani nunc monachi ſingularis in me beniuolentia et ſtudium, qui hoſpitio, domoq; mea ſupra annum vſus, non minus moribus et religione ꝗ vtriuſq; linguę doctrina mihi probandus viſus eſt, is per id ipſ, quo vna fuimus, quantuꝫ per occupationes meas licuit, mihi nonnulla grece interpretatus eſt, nōnulla etiam extra lectionem oſtendit, inter quę apud Apollonij in primo Argonauticon verſum monſtrauit, in quo eſt, pegas nomen eſſe fontis, dicit. n. i. ſtatiꝫ hic fontē peruenit, quē vocant πηγας. vult igiť ipſe ab eo Ænonen pegaſida appellari eſt ēt pege, vt ſcrib. Pli. li iiij. oppidū Beotię, vel ꝗ muſas pegaſidas appellamus a pegaſo equo alato nato ex ſanguine Meduſę, vel a fonte ab eodē equo facto, quia grece fons πηγη dr, et ipſę muſę nymphę dr, non erit fortaſſe incōueniens Ænonē appellatā pegaſida q. ſi nympham, nō tā a pege ꝓprio nōie fontis, ꝗ a pege appellatiuo, hoc eſt a fonte, nā et ipſa ſe nympham fuiſſe teſtať cū dicit, edita de magno flumine nympha fui, ergo. Pegaſis. i. nympha. Celeberrima, notiſſima. Lęſa, ꝗ accepi iniuriā a te. Meo q es meus ꝯiunx. Si ſi. i. ſi pateris me queri. i. ſi nō remoues cām ꝗrelę. Qđ cri. q d. nullū. Leniter, ſnia eſt, et ē ſēſus ferēdū ē ęquo aio qcqd accidit bň merenti, at illud dolenter ferť, qđ ꝑter meritū euenit. Patiar, ꝑ patiať aliqs, ſcđa pſona ꝑ tertia. Ex me. i. ꝑ merito et iuſte. Ferendū, tolerandū, patiēduꝫ. Leniter. i. molliter, ęquo aio. Dolenda. i. cum dolore ferenda. Nondū narrat ſuā in Paridē beniuolentiā, et ſua in eū merita. Tāta, tam magnus, ꝙ tunc eras in paſtoꝝ, non in numero ꝓcoruꝫ, ſicut nunc es. Nympha. s. ego. Edita, genita de magno flumine. Alij. n. dicūt fuiſſe filiam Xanthi alij cebreni fluuij, quā qdam poetę gręci eā cebrenida appellent, ergo ꝗ cētū affirmat cebrenū fluuium eſſe Phrygię, nōdum me mini me legere. Sed cebreniā ſiue cibriniaꝫ regionē eſſe Phrygię. Stra. ſcri. li. viij. ibiq; dixit Alexādri ſiue Paridis et Ænōes ſepulturā, quam dicunt Alexādri vxorē fuiſſe priuſꝗ helenas raperet. Seruus eras, eras famulus. Qui nunc pria. i. qui nunc diceris filius Priami. Adſit et cętera, per parentheſim hęc dicta ſunt. Reuerentia adſit vero, ideſt reſpectus non habeatur veritati dicendę. Tuli, paſſa ſum.

Nubere, fieri vxor, nam ad mulieres ſolum pertinet, niſi in opprobrius reſtratur, vt apud Iuue. Nubit amicus. Marti. Barbatus rigido nupſit calliſtratus afro. Idem. Noli te fronti credere, nupſit heri. Sępe greges, cōmemorat conſuetudinem, quę ſibi fuit cum Paride. Arbore te. i. ſub vmbra arboris. Prębuit torum. i. fuit nobis pro toro. Cana, alba, epitheton pruinę. Humili, nō altę. Stramen a ſternendo dr, quicquid poteſt ſubter ſterni, vt palee, ⁊ ſimilia. Venatibus, ideſt venationibus, vel venantibus, ideſt venatoribus. Tibi, qui eras imperitus locorum. Catulos filios, nam vt quorundam domeſticorum animalium, et quarundam volucrum filios dicimus pullos, vt pullum equi, pullū aſini, pullum aquilę, pullum hirundinis, et cętera. ſic quarundam ferarum filios catulos dicimus, vt catulos leonum, catulos luporum, catulos vrſorū ⁊c. Tegeret occultaret, et tutas haberet.

ASCEN PEGASIS, ideſt fontiuꝫ dea, ſeu nympha et quia muſę fontibus pręſunt, nymphęq; ſunt, etiam pegaſides dici ſolent. Leniter, ideſt leni, hoc eſt tranquillo et modeſto animo. Et trāſijt vtrūq; verſus in prouerbium. De magno flumine, ſcilicet Xantho.

Qui nunc Priamides, ſupple es, adſit reuerentia vero, ideſt ne contemnatur, quia veritas odium parit. Tuli, ideſt ſuſtinui, paſſa ſum, dignata ſum. Quis tibi monſtrabat, docet ſe quoq; magiſtram eius, quam pollet artis fuiſſe.

VOLS. MACVLIS, In rhetibus,ſignificat plagā, ſiue fo-ramina. Egi in feras,hortata ſum. Inciſę ſeruāt, enumeratione rerū geſtarū auget q̄relas. Fagi,arbores ſunt porcę. Mea nōia a te, q̄ tu ſcripſiſti. Populus,arbor nigra et alba,vt ſcribit P.i. gaudet aq̄. Fluuiali riuo,ad ripas Xanthi fluminis, riuum

dis erga ipſam ęnonē: cōſita,poſita. Margine,extremitate. Rugoſo,aſpo,ſine ꝑ̄ſſo et pleno regis,q̄les ſolent eſſe cortices arborū. Cū paris, hoc eſt carmen,qd ī teſtificatiōe ſui ppetui amoris i.Oenonē Paris ſcripſerat;cuius ſēſus erat.Tūc aquā fluuij Xāthi reuerſurā ad fontē ſuū,cum Paris poſſet viuere

fluuialem Xanthum intelligit: qui amorē noſtrum teſtat. Trūci,populei, hi ſunt q̄bus arbores cōtinēt. In titulos ſur. vt teſtimonium faciatis me Paridi nupſiſſe. Viue, in inuidiā Paridis,ne nim poſſit diſſimulari ꝯiugium. Margine ri. in ripa Xāthi. Hoc carmē,qd Paris ſcribit. Spirare,vitā ducere. Ad fo.Xāthi. Xāthi fontes ſunt inter Telmeſſum et pataram Lycię vrbes miſcetur cum ſimoente prius ingt Xāthus labetur in ſuū fontem, quā Paris viuat ſine ęnone. Propera retro, in tuū fontem relabere. Illa dies mortē a ſpe. Hyems amoris a nautis tranſlatio

Rhetia ſępe comes maculis diſtincta tetendi,
Sępe citos egi per iuga ſumma canes.
Inciſę ſeruant a te mea nomina fagi,
Et legor Oenone falce notata tua.
Populus eſt(memini)fluuiali conſita ripa,
Eſt in qua noſtri littera ſcripta memor.
Et quantum trunci,tm̄ mea nomina creſcūt,
Creſcite,et in titulos ſurgite rite meos.
Popule viue(precor)quę conſita margine ripę
Hoc in rugoſo cortice carmen habes,
Quum Paris Oenone poterit ſpirare relicta,
Ad fontem Xanthi verſa recurret aqua.
Xāthe retro propa, verſęq; recurrite lymphę,
Suſtinet Oenonem deſeruiſſe Paris.
Illa dies fatum miſerę mihi duxit ab illa
Peſſima mutati cœpit amoris hyems.
Qua venus et iuno, ſūptiſq; decētior armis
Venit in arbitrium nuda Minerua tuum.
Attoniti micuere ſinus,gelidusq; cucurrit,
Vt mihi narraſti,dura per oſſa tremor.

Ænone a ſe derelicta. q.d.q ſicut īpoſſibile eſt q aq̄ Xanthi vnq̄ reuertatur ad fontē,ita erat īpoſſibile q ego Paris poſſim ſine ęnone viuere. Spirari,viuere. Verſa, a curſu ſuo mutata. Xāthe, vertit ęnone ſermonem ad Xāthū dicēs vt redeat q̄ādeq; Paris potuit ſe deſerere. Nymphę,aq̄. Suſtinet,patit̄ ē pōt. Illa dies,Narrat originē ſuorū malorū, q̄ icępit q̄n tres deę ſuppoſuerunt ſe iudicio paridis. Fatū,infortunium. Hyems, tēpeſtas, tractū a mari. Cępit,incepit. Ab illa.s.die. Qua Venus ꝛc. Decētior armis ſumptis.i. q̄ eſſet honeſtior armis ſumptis, q̄ depoſitis veſtibus.

eſſe in amore hyemē et trāq̄llitatē dicimus,cū diſſidiū,aut pacē ſignificamus. Qua Venus et Iuno,in nuptijs Thetidis,q̄ i Pelio monte geſtę ſunt, dij oēs ꝯuenerūt pter diſcordiā,q̄ in nuptijs alienā eſſe decet,pomū iecit qd de pulchritudine certamē īter Iunonē,Palladē,et Venerē excitauit,placuit Paridis ſtare ſnīę.Venus pmiſſa Helena p ſe iudiciū tulit. Sūptis armis,ęgis et haſta arma ſunt Palladis,q̄ cū ſit belli dea armata eſt ſpectabilior,qualē Home.deſcri.q̄ nuda. Sinus mi. at cur mihi exeret artem iudicram dicit Plau. cum illius trepidationem exprimit. Vt nar.pmiſſam tibi Helenam.

VBER. COMES.Scilicet tua.i. q̄ tecū veniebā. Diſtincta maculis.i.plena nodis. Egi,ipuli,īſtigaui. Per iuga,p mōtes Inciſę a te.i.a te īſcriptę,notata, ſcripta. Legor i fagis et alijs arboribus. Populus,arbor,q̄ aqs gaudet.Virg.Ppls i fluuijs,abies in mōtibus altis. Cōſita,ppoſita, plantata, inde ager ꝯſitus dr̄,q arboribus abūdat. Memor no. quę mei memoriā ſeruat pp ſcripturā tuā. Tm̄ mea nōia creſcūt,q q̄to maiores arbores fiūt,tāto magis apparēt notę et līę mei nōis. Creſcite, apoſtrophat ad arbores ipſas. Et ſurgite,erigimini. Recta,p recte nomen p aduerbio,vt rauca ſonans amnis.i. rauce. In titulos meos.i.cōmemoratione mei nominis. Popule,apoſtrophā facit ad q̄dam populū arborē,i q̄ dicit adhuc remanere pmiſſionē Paridis

bus. In arbitriū in iudiciū tuū de pomo, de quo diximus i arg.i.epiſtolę. Attoniti, terrefacti. Micuere,tremuere,vt in.i.epi.Vſq; metu mi. ſi. Gelidus tremor,ē q facit gelidos.Virg. Ex templo ęneę ſoluunt frigore membra. Vt,poſtq̄. Narraſti mihi,di[illegible]i mihi tres deas ad iudiciū tuū veniſſe.

ASCEN. FAGI Inciſę. Sic in bucco. Immo hęc in viridi nuper quę cortice fagi,carmina deſcripſit ꝛc. Illa dies ꝛc.Ordo ē.Illa dies qua Venus et Iuno et Minerua nuda decentior.i.pulchrior ſup. futura ſum ptis armis.i.ſi ſumpſiſſet arma. Venit in tuū arbitrium.s.quęlibet earū. Duxit.i.attulit mihi miſeſę fatum,idēſt fatale exitum. Et hyems,idēſt tempeſtas incerta amoris peſſima, ſcilicet in me cępit mutari ab illa.i.poſt illam diē.Poſtq̄.s.Venem pulcherrimam puellam pollicenti data eſt a Paride ſententia.Nota eſt fabula, cum enim ob Thetidis cum Peleo nuptias omnes dij deęq; pręter Martē et Bellonam inuitati eſſent,id ęgre ferentes excluſi,Mercurium demiſerunt cum aureo malo ſeu pomo,in quo ſcriptum erat detur pulcherrimę, quod proiectum inter ſummas deas Palladem Iunonem et Venerem,cum ſingulę ſibi vēdicare vellent,relatum eſt ad Paridem,qui pro Venere iudicauit,mercede pulcherrimę puellę illectus,cum Minerua ſapientiam,et in bello victoriam,et Iuno regnum et gloriam pollicerentur.

VOLS. CONSVLVI Anus ē lon. ſe. reſponſa ſortilegiorum tuli. Conſtitit eſſe ne. retulerunt mihi aliqd ma, li portēdi. Cęſa. a. narrat ſimplr rē, vt geſta eſt, abi, es arbor pecra, in altis mōtibus nauigijs apta. vt ſcri. Pli. Clas, para quam Phereclus fabricauit, vt ſuo loco diximus. Rates ceratas id ad nauigiorum

amor meus erat licitus ē honeſtus. Et fleſti, et noſtros. q. d. vterq; fleuimus. Noſtros ocellos flentis, ideſt oculos mei flentis, eſt enim flentis genitiuus caſus, qz habet vltimam breuem, non aūt eſt accuſatiuus, vt quidam falſo exiſtimant, nā tales accuſatiui plurales in is deſinentes ſemper habent is finalem longam.

picturam, q cera illinebat. referendū nū cenſeo, qd eſt encauſtici genus. ſed ceratas cera occluſas ſignificare oſtēdit Cai. Bilbus li. i. argonauticon, cū ad argū loquit. Sors tibi ne qua pte trahat oſtēſū puppis mare, fiſſaq; fluctu, vel pice vel inol li concludere vulnera cera. Diſcedens, a me vt petres ſpartis qd amoris ſignū fuit. Parce nega. nō neges me amaſſe.

Iſte pudēs amor ſi te nō Helenē amare nec te me amaſſe pudeas. Nam ſecundus amor turpior ē quā primus. Non ſic appo. πάθος ab imagine. Vlmus in Italia expetita eſt vitiū gratia, vt ſcribit Plinius.

Conſului (neq; enim modice terrebar) anuſq;
  Longęuoſq; ſenes, conſtitit eſſe nefas.
Cęſa abies, ſectęq; trabes, & claſſe parata,
  Cerula ceratas accipit vnda rates,
Fleſti diſcedens, hoc ſaltem parce negare,
  Pręterito magis eſt iſte pudendus amor.
Et fleſti & noſtros vidiſti flentis ocellos.
  Miſcuimus lachrymas męſtus vterq; ſuas.
Non ſic appoſitis vincitur vitibus vlmus,
  Vt tua ſunt collo brachia nexa meo.
Ah quotiens, cum te vento querere teneri,
  Riſerunt comites. ille ſecundus erat.
Oſcula dimiſſę quotiens repetita dediſti,
  Quā vix ſuſtinuit dicere lingua vale?
Aura leuis rigido pendentia lintea malo
  Suſcitat, et remis eruta canet aqua,
Proſequor infoelix oculis abeuntia vela,
  Qua licet, & lachrymis humet harena meis.
Vtq; celer venias, virides nereides oro,
  Scilicet vt venias in mea damna celer.

Suas proprias. i. noſtras, vt qſq; ſuos patimur manes.

Non ſic, comparatio amplexus Paridis. Vlmus, arbor vitibus apta pſertim in italia. Vir. Vlmiſq; adiungere vites. Vincitur, ligatur. Vitibus appoſitis ideſt adhęrētibus tāquam maritis ſuis. Vt, ſicut, nexa, implicita. Ah quotiens, dicit tantum fuiſſe Paridis erga ſe amorem, vt cū eſſet diſceſſurus, quereret ventum eſſe aduerſum, cum tamen re vera eſſet ſecundus, ſed pigebat eum diſcedere. Teneri, impediri. Riſerunt, quia videbant non eſſe verū qd quereba

Riſerunt co. qm non vento tenebaris, ſed amore nro. Septimus ſolū ex paridis comitibus, qui in gręciā nauigarunt Ęneam nominat. Quā vix ſu. abiens prę dolore me ſalutare potuiſti. Aura ſus. lin. i. vento nauigas. Eruta, impulſa. Canet, ſpuma albeſcit. Proſequor infoelix. qd in diſceſſu et poſt diſceſſum Paridis egerit exponit. Hu. ha. magna hyperbole eſt, nā lachrymis harena humectari non pōt. Virides nereides, marinas nymphas. Pli. non eſſe fabuloſas tradit, viſas, auditaſq; interdum. In mea damna, ad meū exitium. Alij helenā intelligunt, quę marito Paride fruebatur.

VBER. CONSVLVI Interrogaui, anus, q plerunq; interpretant talia, ē ſenes lōgenos. i. longę ętatis. Neq; enim terrebar modice i. multū terrebar, eſt enim litote, et p parentheſim legendum eſt. Cōſtitit, p illos apparuit, et indicatū eſt. Eſſe nefas, eſſe malū.

Cęſa abies, breuis narratio apparatus paridis ad rapiendam Helenam. Abies, arbor mōtana apta nauibus ędificandis. Cęſa, inciſa, ſcilicet eſt trabes.

Vnda cerula coloris cerulei. Eſt āt ceruleus color inter viridem et nigrū et eiuſmodi ſolet eſſe color maris. Ceratas, cera vel pice illitas. Parce, abſtine ē noli negare hoc te fleuiſſe, cū a me diſcederes.

Iſte amor Helenę. Eſt magis pudendus pręterito i eſt turpior tibi q meus. s. magis deberet te pudere amare Helenam quam confiteri amaſſe me, qz

ris, ſed te hoc facere, quia pigebat te a me diſcedere.

Ille ventus. ſecundus foelix. Quotiens. q. d. ſępiſſime. Repetita, renouata, quia cum me dimiſiſſes. Sępe reuerabaris, vt me oſcularis. Quam vix, ideſt quam difficile. Suſtinuit, potuit. Aura, exponit proceſſum diſceſſus Paridis. Malo, ab arbore nauis. declinatur hic malus. Suſcitat, mouet. Eruta, commota. Canet. ſpumeſcit. Proſequor oculis, ideſt proſpicio. Qua licet, ideſt quantum licet. i. quantum poſſum. Humet, madeſcit. Vtq; celer. i. pcor et facio vota pro celeri reditu tuo. Nereides, nymphas maris Nerei filias. Scilicet, certe, et eſt quaſi irriſio ſui ipſius, quę in dānum ſuum reditum Paridis optauerit.

DISERTE ē Graphice dicit ſumptuſq; decentior armis, qz Veneri nuditas. Mineruę armatura competit ad quod alludit Auſonius noſter vt ſere legitur ſic Armatam Venerem vidit tritonia Pallas. Nunc certamus ait iudice vel paride. Tum venus armatam quid me male ſana laceſſis. Quę quo te vici tpe, nuda fui. Vincit, a quarta plugatione media longa i. circūligat. Querere, ſic legendum eſt, vt ſit q venit a q̄ueror enim ſecūda eſt p̄o na q̄ereris vel q̄rerere pe. longa reliquis breuibus. ASCEN.

Ille ſecundus erat. hoc eſt ventus, de quo querebaris, erat ſecundus, ē ita cōueniens nauigationi, vnde comites ſcientes te irretitum amore, riſerunt.

VOLS. BLANDA. Dijs ſupplex. Pro dira pellice, pro Helena. Aſpicit immenſum πόντον a loco ſigens pro montorii deſcribit. Vnde Paris nauigaturus in græciam oram ſoluit, quoue rediens applicuit. Moles natiua, locus natura editus nõ induſtria. Reſiſtit, nõ reijcit, ſed reſtat imotus. Hinc, ex ſi

Aſpicit, deſcribit locum, vnde primum vidit Paridem reuertentem a græcia cum Helena. Moles, altitudo, magnitudo. Natiua, nãlis, non aũt arte facta. Aſpicit, dat ſenſum rei inanimatæ. non. n. ipſa aſpicit ſed qui in ea ſit aſpicere põt. Imminens, maximũ, quaſi q ſit ſine menſura. Profun

gno. Ire p fluctus, vt citius te cõplecterer. Fulſit mihi purpura. πόντος a loco, q dr ſpter ſpẽ. Purpura, purpurata Helena. purpura ẽ cõchilij genas ſanguinẽ hñs i gutture, quo ſficit purpura, cõmendat tyria et lybica in meninge inſula. Tuus, tibi non cõueniebat. Fœmineas genus. tres rapuit fœminas Alexander, Helenam, Clymenẽ & Æthrã. Non ſatis id fuerat, rapuiſſe fœminas. Amica turpis, per adulteriũ & rapinam parta. Rupi ſinus, veſtes laceraui. Secui madidas genas. cõtra legem. xij. tabularum, in

Votis ergo meis alij rediture rediſti.
Hei mihi pro dira pellice blanda fui.
Aſpicit immenſum moles natiua pfundum,
Mons fuit, æquoreis illa reſiſtit aquis.
Hinc ergo prima tuæ proſpexi vela carinæ,
Et mihi per fluctus impetus ire fuit
Dũ moror, in ſũma fulſit mihi purpura prora
Pertimui. cultus non erat ille tuus.
Fit propior, terraſq; cita ratis attigit aura,
Fœmineas vidi corde tremente genas
Nõ ſatis id fuerat q̃d enim furioſa morabar?
Hærebat gremio turpis amica tuo.
Tunc fleui, rupiq; ſinus, et pectora planxi,
Et ſecui madidas vngue rigente genas.
Impleuiq; ſacram querulis vlulatibus Idam,
Illuc has lachrymas in mea ſaxa tuli.
Sic Helene doleat, deſertaq; coniuge ploret,
Quæq; prior nobis intulit, illa ferat.

dum. mare, alias p cælo ponitur. Mõs fuit ſcilicet illa moles. Reſiſtit, opponitur et eas frangit. Hinc, ex illa mole. Prima, non prima vela, ſed ego prima idest ante alios, affectus enis facit, vt plerunq; primi ſentiamus, qd alij minime poſſunt cognoſcere. Ouid. de Pir. et Thi. Quid nõ ſentit a p. vidiſtis amãtes & vo ſeciſti iter. Fuit impetus, vehemens voluntas. Ire p fluctus, vt tibi obuiam irem. Dum moror. dum expecto. In ſumma prora. i. in ſumma parte proræ. Purpura, veſtis purpurea, qui habitus

qbus erat. mulieres genas ne radunto. Sũt genæ q bus oculi vallant ore extremæ. Sacras Idã. vel pp Cybeles cerimonias, et ſacra q̃ in Ida celebrabant. qm mõtes et ſiluæ ſua hñt numina. Has lachrymas, has iprecationes cũ lachrymis. In mea ſaxa q̃ cõſcia erant noſtri amoris. Sic, tanto incendio. Ipſe ferat, patiatur mala, quæ ego ſentio.

VBER. REDITVRE, qui eras rediturus. Alij, ad vtilitatem alterius. s. Helenæ. Hei mihi dolet q precata ſit ad vtilitatẽ alterius. Blanda ſupplex. Pro dira pellice. i. ad vtilitatem pellicis, quæ mihi nocet.

Pellice. s. mea. i. Helena. Pellex aũt dr reſpectu mulieris et non viri, vt Calyſto fuit pellex Iunonis et non Iouis. eſt ãt pellex, vt Maſſu. iuriſcõ. ſcripſit, q̃ cum vxor nõ ſit, cum aliquo tñ viuit vt vxor, quã nunc vero noie amicam, et cõcubinam appellant. C. Flaccus ſcribit, vt eſt digeſtis de verbo℞ ſignatiõe eam pellicẽ nunc vulgo vocari, q̃ cum eo, qui vxorem habeat. corpus miſcet. quoſdã ea℞ vocare, quæ vxoris loco ſine nuptijs in domo ſit, quam græci Pallacam vocant, vnde non bene ſentiunt, qui a pelliciendo dictã volunt nam & Nonius a græco vocabulo ſignantiam trahere teſtat. Feſtus dicit nõ ſolum mulieres alienis viris ſuccumbentes, ſed etiã mares pellices dici apud antiquos pelliciem dictã, quæ vxorem habenti nubebat. cui generi mulierum a Numa Pomp. etiam pœna conſtituta erat hac lege. Pellex aram Iunonis ne tangito. ſi tanget Iunoni crinibus demiſſis agnam fœminam cædito.

erat mulieris. Tuus cultus. i. quem tu ſoleres geſtare, aut q tibi cõueniret. Propior, ppinquior. s. nauis. Cita aura. i. volucri vẽto. Genas. i. vultũ, partẽ. n. p toto poſuit. nam genas (teſte Feſto) alij palpebras dici putãt. alij eas ptes, q̃ ſub oculis ſunt, alij eas ptes, qbus barba primum orit. Corde. s. meo. Id. s. vidiſſe faciẽ muliebrẽ. non ſatis fuerat ad dolorem meũ. Quid. n. parẽtheſis eſt. Hærebat tuo gremio. ſedebat in ſinu tuo, et hoc erat mihi acerbius. Tũc, cum vidi amicã eẽ in gremio tuo. Rupi. dilaniaui, Sinus, veſtes. Planxi, percuſſi. Secui, incidi et laceraui. Vngue rigente. i. vnguibus duris. Impleui, ideſt exclamaui alta voce. Idam, mons eſt, de q̃ Vir. Iãq; iugis ſũmæ ſurgebat lucifer Idæ. Sacrã. s. cybelæ. Illuc, in Idã. Has lachrymas, q̃s fundo præ dolore. In mea ſaxa. i. in ſaxa mõtis Idæ, in qbus ſoleo hitare. Sic helenæ. imp̃cat nunc Oenone ſimilẽ iſfelicitatẽ helenæ, vt queãdmo dũ priuauit Oenonẽ marito, ſic ipſa remaneat priuata ſuo Helene ntũs eſt græcus. Sic, ſicut ego. Quæq;, duæ ſunt dictiones. q; i. et ipſa fuerat. i. patiat ea, q̃ intulit nobis. i. ſimilem iniuriã, quã nobis intulit.

VOTIS, ergo tu rediture. i. q debebas redire meis votis. i. ad vota mea, rediſti alijs. s. helenæ, extra carmen diceret alijs rediturus rediſti etc. Terraſq; cita, cõiũges, cita aura, nõ cita ratis, vt q̃titas idicat. ASCEN.

Sic hele. do. Vnã nunc imp̃catiue a particula ſic, q oppoſitorum ſæpe effectuum vna ſunt arma.

Deſertaq; coniuge. i. a marito, ſeu a te, ſeu alio

Nunc tecū veniāt, q̄te ꝑ aperta ſequuntur
Aequora, legitimos deſtituuntq; viros.
At cum pauꝑ eras, armētaq; paſtor agebas,
Nulla, niſi Oenone, pauperis vxor erat.
Nō ego miror opes, nec me tua regia tāgit,
Nec de tot Priami dicar ut una nurus.
Nō tñ vt Priamus nymphę ſocer eē recuſet,
Aut Hecubę fuerim diſſimulāda nurus.
Dignaq; ſum, et cupio fieri matrona potētis,
Sūt mihi quas pñt ſceptra decere manus
Nec me, faginea ꝙ tecum fronde iacebam,
Deſpice, purpureo ſum magis apta toro.
Deniq; tutus amor meus eſt, tibi nulla parant
Bella, nec ultrices aduehit vnda rates.
Tyndaris infeſtis fugitiua repoſcitur armis,
Hac venit in thalamos dote ſuꝑba tuos.
Quę ſi ſit danais reddēda, vel Hectora fratrem,
Vel cum Deiphobo Polydamanta roga.

VOLS. NVNC Tecū veniant, cōmiſeratio a mutatione fortunę. Nunc ꝙ Priami filius dicaris, ꝙ diues. Tecū veniunt, quę te per apta ſequunt ęquora, foeminę fugitiuę, et adulterę placent. Non ego miror opes, non me fortuna, aut diuitię, īpellunt, ſed amor et vetus ꝯiugiū. vt dicar vna nurus de tot, q̄nq̄ginta nurus habuit Priamus et generos. xij. vt in Iliade tradit Ho. Nurus diſſimulanda, ab honeſto recipi debere ſuadet. Nō inquit īprobant meū ꝯiugiū Priamus, aut Hecuba, nec ſi velint, poſſunt. Digna ſuꝫ, tuo cōiugio, ſum. n. Nympha. Matrona ea ē, quę ex legitimo matrimōio viro peperit. Quas poſſunt ſceptra decere, nō ſuꝫ ignobilis, ſed qualem decent regna. Toro purpureo, ꝯuenit mihi regius thalamus. Deniq; tutus amor, ſuaſio ab vtili. Nulla pa. bel. qualia imminent ex Helenę rapina. Vltrices, grecoꝝ claſſem ad vindicandā Helenę rapinā, q̄ fuerunt naues mille centū et quinq; et ſeptuaginta, vt Thucidides meminit lib. hiſto. I. Tyndaris inſe. trāſit ad eam ptē, q̄ helena. Tyndari filia ex Leda. Repoſcit ar. Palamedes Vlyſſes et Menelaus legati ad Troiā venerūt, vt Helena cū bonis oībus redderet qđ cū nō impetraſſent bellū indixerūt. Vel hectora fratrē, honeſta ꝓhibitio. Non inqt a fratribus q̄ras, an ſit reddēda Helena, ſed populū ꝯſulas. Filij Priami et Hecuba ſuadebāt helenam nō eſſe reddendā. Sed cū repetētibus legatis in ꝯcione omnis populus raptū ęgre ferret. Priamusq; cū populo ſentiret, cēs in aulam Priami iuerunt ꝓter Deiphobū et Hecub̄, q̄ cū Priamū tum filios ꝓcata cēs demum in ſuā voluntatē induxit.

VBER. NVNC Tecū, conat īducere in odiū Helenā Paridi cōmemorās eius īpudicitiā. Veniāt, inidioſe et ad ꝯtumeliā vſa ē plurali ꝓ ſingulari, ſic Terē. Potiuꝗ̄ ppeti meretriciā ꝯtumelias. Legitimos vi. I. iuſto matrimonio ſibi iūctos, quos nō relinquunt niſi īpudiciſſimę mulieres. Iuue. Nupta ſenatori comitata, eſt hippia ludiū &c. At cū. q. d. nō ſequūt te, ſed fortunā tuā, ego āt ſecuta ſuꝫ te, q̄ ī paupertate tua tibi nupſi, et te amaui. Agebas, ducebas et bñ, nā ꝓprie dicit agi pecora. Virg. En ipſe capellas, ꝓtinus ęger ago: et idē, Et potū paſtas age tityre, ē īter agēdū occurſare capro. cornu ferit ille, caueto. Non ego mi. occurrit obiectioni. Miror. I. ſuſpirio, et cupio. I. nō hēo reſpectū tuaꝝ opū, et tuę magnę potētię. Tāgit, ꝯmouet. De tot. s. nuribus, erant. n. plurimę. Vir. ij. ęnei. Vidi hecubā centumq; nurus. idē. Quinquaginta illi thalami ſpes tanta nepotū. Procubuere, ſiue. n. ſingulas vxores hēbāt filij Priami, ſiue plēs ſm morē barbaroꝝ, plurimas fuiſſe neceſſe eſt, plūmi. n. fuiſſe dicūr filij Priami. Nō tñ. s. ē. Vt. I. qđ. Recuſet, ſpernat, et dedignet. Nymphę. s. mei. Diſſimulāda, tacēda, et occultāda. I. ꝙ Hecubā deat pudere dicere me eē nurū ſuā. Digna ſuꝫ. I. et mereor. Mrona. I. vxor, nā vt voluit. Au. Gel. matrona ꝓprie dī, q̄ cū viro in matrimoniū ꝯuenit licꝫ aliter eas diffiniat Nonius. Potentis. s. tui. Decere. I. ſunt mihi aptę manus ad ferēdū ſceptrū honeſtę, licꝫ in ſyluis habitauerim, et lō dicit. Nec me &c. Faginea frō. aut ſub arbore fagi, aut ꝙ ex frondibus arboꝝ fiebāt plerūq; tori, et ꝓcipue ab his, q habitabant ſyluas. Iuue. Sylueſtrē mōtana toꝝ cū ſterneret vxor. Frōdibus ē culmo &c. Purpureo toro. I. regio, et purpura ornato, q̄les ſunt tori potentū viroꝝ. Deniq; ſuaſit hactenus a ꝑte honeſti. Nūc vō et a tuto, et ab honeſto ſimul arguit, ſe eē retinēdā, et Helenā reijciēdā. Tutus, ſine ꝑiculo. Vltrices, q̄les ꝓ Helena repetenda parāt. Tyndaris, Helena filia putatiua Tyndari, nā reuera filia Iouis fuiſſe dī. Infeſtis, inimiciſſimis. Repoſcit, repetit a marito et a tota grecia. Hac dote, deriſiue. q. d. ꝓ dote affert tibi bellū. Superba, ꝙ videt bellū ꝑꝑ ſe moueri. Quę. s. Helena. Roga. I. īterroga. Polydamanta, polydamas vir troianus fuit ex ꝓmoribus, hꝫ aūt nāl'r primā breuē, ſed poetę aut addūt vnū. I. aut ꝑ diphthongum grecā dicūt poulydamas, ſed nři potius addunt. I.

ASCEN. NVNC Tecū veniāt, diſſimulāter īprecat. Docet. n. iniquū et ihoneſtū eē. Faginea frōde. Eſt. n. arbor glādifera latis frōdibus. Vñ. Tityre tu patule recubās ſub tegmine fagi. Et pōt ſcribi ꝑ ph, ꝙ venit a greco φαγειν, qđ eſt comedere. Tyndaris. I. Tyndari filia ſaltē putatiua, cū ſit Iouis et Ledę Tyndari vxoris ꝓgenita Helena, ſic Vir. li. ij. Tyndarida aſpicio. Sic et amphitrioniades ab eodē dī Hercules, cū ſit Iouis filius ex Alcmena Amphytrionis vxore. Polydamanta, polydamas vnus erat ex proceribus Troianis et Hectori reuerendus, ad quē alludit Perſius dicens ſatyra prima. Nec mihi polydamas vel troiades labeonē ꝓtulerint. dī āt q̄ſi multoꝝ domitor, et declinat hic polydamas huius polydamātis vel tos, ſicut calchas, vñ actūs eſt polydamāta.

Quid grauis antenor, priamus qd ſuadeat ipſe,
Conſule, quis ętas longa magiſtra fuit
Turpe rudimentū eſt, patrię ꝑponere raptam,
Cā pudenda tua eſt. iuſta vir arma monet.
Nec tibi, ſi ſapias, fidam promitte lacęnam.
Quę ſit in amplexus tam cito verſa tuos.
Vt minor Atrides temerati foedera lecti
Clamat, ⁊ externo lęſus amore dolet.
Tu quoq; clamabis nulla reparabilis arte,
Lęſa pudicitia eſt. deperit illa ſemel.
Ardet amore tui. ſic ⁊ Menęlaō amauit,
Nunc iacet in viduo credulus ille toro.
Foelix andromache certo bene nupta marito,
Vxor ad exemplum fratris habenda fui.
Tu leuior folijs tunc cum ſine pondere ſicci
Mobilibus ventis arida facta cadunt.

VOLS. QVID GRAVIS Antenor, prędudicio arguit audiendam inquit eſſe maiorum ſententiam. Antenor enim pacis et reddendę Helenę cum omnibus bonis ſuaſorem fuiſſe. Home. in primis. et Liuius in principio ſuę hiſtorię tradidit. Ætas ma qbus longa ętas reꝝ experientiam dedit. Turpe rudimē in qua ſunt tuę cauſę principia. Rudimenta omniuꝫ diſciplinaruꝫ dicimus inita. Patrię prępo nere raptam, ſi ſaluti totius patrię ꝑponas foeminam, ⁊ eā, quā rapina tibi comparaſti. Pudēda eſt tua cauſa, inhoneſta. Vir. Menela. Iuſta, arma, qm̄ pro rapta ꝯiuge belluꝫ monet. Nec tibi ſi ſapi. arguit ā violēta defini tione. Retorquet eniꝫ in ꝯtrium rem oēni. Non eſt inquit amare ꝙ te ſecuta ſit, ſed ſuā facilitatem captare. Vt minor Atrides, exemplo perfidiā Helenę demonſtrat. Atrides minor, Menelaum, ſignificat, qui pauciores agebat annos ꝗ Agamēnon. Fędera temerati lecti, corruptum matrimonium. Clamabis, cum te deceperit. Deperit illa ſemel pudicitia cuius corrupta eſt reparari non pōt, ſententia eſt ſimplex. Ardet amore tui, te amat.

Menelaon, quem deſeruit te ſecuta. Credulus, qui pudicam Helenam fore credidit. Felix andromache, πάθος a fortuna aliena. Andromache ętionis filia hectori nupſit cui puerꝫ peperit, vt ſcribit Home. quem alij Scamandriū, alij Aſtyanacta appellarunt. Certo, vni et conſtanti. Ad exemplum fratris, vt Hector vna vxore ꝯtentus, ita ⁊ tibi ſatis Oenones coniugium eſſe debuiſſet. Tu leuior folijs, non crimen ſed tua leuitas aliam admiſit.

VBER. GRAVIS, Venerabilis, prudens. Quid ſuadeat, qd ſentiat, an reddendam, an retinendam Helenam, nam Antenor, vt ſcribit Home. in concilio ſuaſit Helenam omnino reddendā, ideo Hora. Antenor cenſet belli ꝑcidere cauſam. Conſule, interroga, ſed interrogamus etiaꝫ minores et pares ꝯſulimus autem maiores et prudentiores. Quis. i. qbus. Ætas longa fuit magiſtra, longa enim ętas hominēꝫ facit prudentiorem, ꝙ multaꝝ reꝝ vſum. i. experientiam habet. Neſtor apud Ouidi. lib. xiij. meta Non omnia grandior ętas. Quę fugiamus, habet, ſeris venit vſus ab annis. Turpe rudimentuꝫ, ideſt turpis inſtitutio. Raptam, abductam, non autem legitime tibi iunctam. Patrię, aut eſt adiectiuum, et ſubandiatur vxori. i. quę ſit de pria tua, aut certe prię. i. ciuitati tuę. i. malle eā retinere ꝗ ſeruare patriā tuā, quę propter ipſam eſt peritura. Virg. menelaus. Iuſta, pro recuperanda vxore, nam pro repetitione aliarum rerum bellum dr̄ iuſtum, quanto iuſtius pro repetitione vxoris. Pudenda, turpis, digna pudore. Arma, ideſt bella, metonymia eſt. Nec ti. reddit eam ſuſpectam infidelitatis, ꝙ priori marito non ſeruauerit fidem. Si. i. ſi quis. Cupias. i. optes. Lacęnaꝫ, ideſt helenam a Laconia regione, vnde fuit oriunda, maſculinum eſt Lacon, foemininuꝫ eſt lacęna, neutruꝫ nō dicimus lacęnū, ſed laconicū. Quę, ſcilicet helena. Sit ver. i. mutata. s. ab amore menelai. In tu. am. in tuum amorem et concubitū. Vt. m. dicit oenone ſucceſſurum Paridi id quod euenit, vt s. ab ea deſerat. Vt, ſicut. Minor, iunior. s. menelaus, nam ab Agamemnone minor natu fuit. Clamat. ꝯqueritur. Temerati, adulteratione vitiati et lęſi. Exter. ꝑegrino. s. tuo. Tu quo. ſicut ipſe. Nulla re. diſtinguendum eſt, vt hoc coniungat cum inferioribus ſic, vt ſit ſenſus et ordo, pudicitia lęſa eſt reparabilis nulla arte ꝙ illa deperit ſemel. i. pudicitia amiſſa nunꝗ amplius reparari pōt, ſicut pleraq; alia, vt fides, beniuolentia, et ſimilia, quę amiſſa poſſunt etiam reparari, qđ non idem pudicitię contingit, quia mulier corrupta nō poteſt eſſe omni tempore non corrupta. Illa s. pudicitia. Deperit. i. amittiṫ. Semel, ſtatim et vno tēpore, non autem ſępius. Ardet, obiectio. Sic, et menelaon reſponſio ad obiectionē. q. d. non eſt fidēdū eius amori. Sic. s. vt te amat, non vero amore. Ille, menelaus. Credulus, qui nimium facile credidit ſe amari. Fęlix. ex cōmendatione Hectoris Oenone vituperat Paridem. Andromache, vxor Hectoris fratris tui. Certo, ideſt fido et ſtabili. Ad exemplum fratris, quia ſicut ille diligit andromachen, ita me diligere debueras. Tu. O pari. Leuior, mutabilior. Tunc, quaſi dicat non omnibus folijs, ſed aridis, quę ſolent eſſe leuiora. Volant, ſparguntur, et per aera feruntur.

ASCEN. CONSVLE. Conſilium pete, vnde conſulatus, a quo petitur conſilium. Quis, i deſt quibus ętas ⁊c.

Patrię, ideſt icolumitati et ſaluti patrię tuę, quę niſi reddideris Helenam, ſerua permanere nequit. Reddenda ergo eſt. Nec tibi, aliud argumentum, qa et ipſa ſtatiꝫ reddi volet. Nulla, reparabilis arte. Lęſa pudicitia, pulchrum et nimis verum diuerbium. Deperit illa ſemel, ideſt ex toto, ita vt nihil reſtet, quod ſecundo perire poſſit. In toto viduo, ideſt deſerto, ideſt ipſe viduus.

Et minus eſt in te,q̃ in ſumma pondus ariſta,
Quę leuis aſſiduis ſolibus vſta riget,
Hęc tua (nã recolo) quõdã germana canebat,
Sic mihi diffuſis vaticinata comis.
Quid facis ęnone? qd arenę ſemina mãdas?
Non profecturis littora bobus aras.
Graia iuuẽca venit,quę te patriãq;,domumq;
Perdat, Io prohibe. graia iuuẽca venit.
Dum licet, obscęnã ponto demergite puppim,
Heu, quãtum phrigij ſanguinis illa vehit.
Dixerat, in curſu famulę rapuere furentem,
At mihi flauentes diriguere comę,
Ah nimium miſerę vates mihi vera fuiſti,
Poſſidet en ſaltus illa iuuenca meos.

VOLS. HÆC TVA nam recolo, quę pericula immineant niſi reddatur Helena de vaticinijs arguit. Germana, Caſſandra excidium troianũ p̃dixit, quę apud Actium in Polixena ita loquitur cum vaticinaretur. Deus incluſus corpore humano iam nõ Caſſandra loquit. Iam mari magno claſſis cita texit. Exitiũ examẽ rapit, aduenit. Et fera belli volantibus nauibus cõplenit manus littora. Quid facis Oenone, Caſſandrę vaticinium de troiano excidio. Quid arenę ſemina mandas, fruſtra Paridem amas. Vaticinantiũ mos ẽ ꝯtorta et trãſlata lõginq oratione ꝓloqui. Graia iuuenca venit. Helenã ſigt. Quę perdat p̃iam et domũ in excidiũ Troianę vrbis et Laomedõtis familię. Io ꝓhibe vox furẽtis eſt, exoptata deos hanc peſtem auertere. Puppim obſcęnã, infauſti auſpicij Paridis nauẽ cũ Helena ſubmergite, eadẽ apud Actium ita loquit. Adeſt. adeſt fax obuoluta ſanguine. Atq; incendio, multos annos latuit. Ciues afferte, opẽ et reſtinguite. In curſu, i medio vaticinio ſuſtinuerũt, nã furore ꝯſederat. Ah ni. mi. va. apoſtrophe eſt. Poſſidet en ſal. Helena p̃ripuit mihi ꝯiugem.

VBER. ET MINVS. Alia cõparatio lenitatis Paridis cõparat.n ſpicis ſiccis et maturis. Ariſta, q̃ ita dicta eſt ab ariditate, lʒ ꝯ nãm ſil primitiui producat primã ſylla. Quę. s. ariſta. Vſta, cocta, vt Perſi. in ſana canicula meſſes iãdudũ coquit. Aſſiduis ſolibus. s ꝯtinuis caloribus ſolis, nã ſoles in ꝑtali ꝓ caloribus vel diebus accipimus, vt tris adeo incertos cęca caligine ſoles. Erramus. i dies. Hęc tua, dicit Oenone hęc ſibi fuiſſe p̃nũciata a Caſſandra ſorore Paridis vaticinatrice, ponitq; verba eius vaticinij. Tua germana. i. ſoror. s. Caſſandra, fuit autẽ Caſſandra Priami filia. cuius amore captus Phębus ꝓmiſit ei diuinãdi artẽ, ſi ſibi obſecuta eẽt, qd cũ illa facturã dixiſſet, poſtea accepta arte et ptãte diuinãdi negauit. Quã vt Phębus ęgre ferẽs, cum ei auferre nõ liceret, qd ſemel dederat, abſtulit ei fidẽ diuinationis. effecit.n. vt ei nõ crederet. Vnde Vir. ęnei. ij. Tũc et fatis aperit Caſſãdra, futuris Ora, dei iuſſu nõnũq̃ credita teucris. dicit igit Oenone Caſſandrã p̃dixiſſe ſibi aduentũ Helenę pniticioſum ſibi et troianis. Canebat, diuinabat hęc, q̃ nunc euenerunt. Comis diffuſis. i ſparſis per humeros, quod ad mo dũ vaticinãtes habere ſolent, vt Vir. de ſybilla. Non comptę manſere come. Quid facis, verba Caſſandrę. q. d fruſtra amas Paridẽ. Quid arenę, ſemina mandas. Tranſlatio ab agricolis, ſicut enim amittũt ſemina, q ea in arenas ſpargũt, ita dicuntur amittere laborem, qui in ea re laborant quam aſſequi nequeunt. Non profecturis, ideſt redituris fructũ Iuuena. Nos tñ hęc agimus tenuiq; in puluere ſulcos. Ducimus et ſterili littus verſamus aratro. Graia, ecce impedimentum tui laboris. Iuuenca, per ꝯtumeliam, nã mulieres impudicę iuuẽcę, et vaccę dicũtur, nec ob aliã cãm Io ẽ Pręſides in vaccas cõuerſę dicũtur niſi q̃ ſacte ſunt Ipudicę Ouidi. lib. i. de arte. Nec fuge linigerę mẽphitica templa iuuencę. Multas illa facit, qd fuit ipſa Ioui, ideſt multas mulieres facit vaccas, ſicut ipſa fuit. Perdat, euertat et deſtruat. Io, exclamantis eſt, non autem nomen proprium, nam pronomine proprio prima lõga eſt iuue. Si candida iuſſerit Io. Cum vero habet primam breuem eſt aduerbium exclamantis, vt hic intendũ letantis, vt apud Oui. in primo amorum. Miles Io magna voce triũphę canet, dicit ergo. Io ꝓhibe. i. oh prohibe s. ne veniat. Dum licet, dũ nondũ attigit littus. Obſcęnam puppim, ideſt quę vehit obſcęnam mulierem. Heu quantum, quaſi dicat nullum. In curſu. i. in ꝓgreſſu. i. ſui ſermonis. Furentem diuinantem, naʒ furor etiam de diuinatione dicitur. Diriguere. i, rigidę factę ſunt ex metu, declinatur autem non dirigo. ſed dirigeo, ſecũdę ꝯiugationis. Flauentes, albę, vel pulchrę, de flauo colore dictum eſt ſupra. Nimium vera, quia venit illa iuuenca, et expulit me. Meos ſaltus, trãſlatio eſt, nã iuuencę ſolent paſci in ſaltibus, ideſt in nemoribus. vbi ſunt paſcua, dicit ergo. illa iuuenca eſt in poſſeſſione meorum paſcuorum, ideſt poſſidet te, quem ego deberem poſſidere.

ASCEN HÆC TVA (nam recolo) docet a Caſſandra ſe quoq; admonitã, ſed teucrorũ neminẽ illi fidẽ adhibuiſſe, vnde eſt illud ęnei. ij. Tunc et fatis aperit Caſſandra futuris Ora, dei iuſſu nõnunq̃ credita teucris. Apollo.n. petijt ab ea ſtuprum, quod illa ſe cõceſſurã negauit, niſi prius donũ ꝓphetię et vaticinij ꝑpetuũ daret, qd ille cũ iuramẽto dedit ſed vbi ſe a puella deceptũ agnouit, (nõ.n. ꝯſenſit) abſtulit ab eius vaticinijs veri fidẽ ſeu credulitatẽ. Hanc bachillides vaticinãtẽ futura troiani belli mala dũ claſſis in grecia pararet inducit quẽ imitat Hora. li. i. carminũ, ſed nerea vatẽ iducit dicẽs. Paſtor cũ traheret ꝑ freta nauibus idęis helenã &c. Diffuſis co. vaticinãtes.n. furore raptę capillos diſſoluebãt. Vñ ęnei. vi. de Sybilla Nõ cõptę mãſere comę ſed pectus anhelũ, et rabie fera corda tumẽt. Graia iuue. alludit ad boues aratorios ꝑſtãs in metaphora.

Sit facie quãuis inſignis, adultera certe eſt,
Deſeruit patrios hoſpite capta deos.
Illã de patria Theſeus(niſi nomine fallor,)
Neſcio quis Theſeus abſtulit arte ſua.
A iuuene,et cupido credaẽ reddita uirgo,
Vnde hęc cõpererim tã bñ queris,amo.
Vim licet appelles,et culpã nomine ueles,
Quę totiẽs rapta eſt,prębuit ipſa rapi.
At manet Oenone fallenti caſta marito,
Et poteras falli legibus ipſe tuis.
Me Satyri celeres(ſyluis ego tecta latebam)
Quęſierant rapido turba proterua pede.
Cornigerũq; caput pinu pcinctus acuta
Faunus, in immenſis qua tumet ida iugis.
Me fide conſpicuus Troię munitor amauit,
Ille meę ſpolium virginitatis habet.
Id quoq; luctando,rupi tñ ungue capillos,
Oraq; ſunt digitis aſpera facta meis.

VOLS. SIT FACIE inſignis,Inuidioſa pceſſio,eſto ſit pulchra, eſt tñ inceſta, deos ſocios Hymenęum et Iunonem,et deas qnq; quas Plu.pcęſſe pingis ſcri. Illam de patria,abſens Theſeus(inqt Diodo.)pſuaſus a Pirithoo ſpartẽ pfectus in tẽplo Dianę Helenaz, quę decimũ agebat annũ,rapuit poſt Phędrę interitũ,id cum grauiter Athenienſes ferrent, cuſtodiẽdã matri et aphipno amico in aphipnã vrbem miſerũt. Caſtor et Pollux diruerunt aphidnã, puellã Theſeũ fratribus repoſcẽtibus reddidiſſe tradunt. Niſi.n.fa.hiſtoriã non recte ſe habere cõminiſcetur puellari ſimplicitate. A iuuene et cupi.duo ſunt,quę pudicitię maxime obſtant, amor et iuuẽtus.Non eſt (inquit) credibile, q iuuenis et amans Theſeus, caſtã reddiderit Helenam. Hęc cõpere.a quo hanc hiſtoriam nouerim. Amo,nihil eſt q amor non ſentiat. Totiens ra.primũ a Theſeo, deinde a te, primus tñ qui Helenã violauerit Oenophorus hippothoontis filius tradiẽ. At manet, ducta in inuidiam Helena ſe et ſuũ ↄiugiũ cõmendat a fide ẽ pudicitia. Manet,ſeruaẽ. Caſta,inuiola. Marito Paridi. Tuis legibus,qbus tu vſus es. Nã tu aliam ademiſti vxorẽ,recte et vtq; aliũ ego q̃rere potuiſſez

Me ſaty.peccãdi opportunitatẽ põit, ne forte crederet occaſionẽ defuiſſe. Turba pterua, libidinoſa ſatyrorũ multitudo me ſolicitabat.Faunus hz inſtar capri cornua pinuq; coronaẽ. Tumet, eminet. Troię muni.Apollinẽ intelligit, quẽ adiutorẽ diximus habuiſſe Laomedontẽ cũ Neptũno, dum męnia troiana erigeret,ęnonẽ amauit et in mercedem ſtupri medicinę artem oſtendit. Spolium vir.meam virginitatem delibauit. Aſpera,qm vnguibus illa ſecui, antq̃ potuiſſet me potiri.

VBER. SIT Facie.Adducit nunc Helenã,in ↄtemptũ oſtẽdens eius infidelitatem et impudicitiaz. Inſignis, egregia.Capta hoſpi.i.helena capta amore tui hoſpitis ſui. Deſeruit,fugiens a pãia. Deos ſo.vel cõnubio pſidẽtes,vel ſocios.i. patrios. Neſcio quis,ſolemus ita loq de ignotis. Abſtulit,exportauit.Sua ar.ſuis dolis.Virgil.At cytherea nouas artes, noua pectore verſat,cõſilia. De pa.s.tua,vñ Paris in epiſtola ad Helenã. Ergo arſit merito, q nouerat oĩa Theſeus.Et viſa eſt tãto digna rapina viro. A iuuene.Reddit eam ſuſpectam ſtupri cuz rapta fuit.

Credaẽ.i.debeat ne credi.q.d. nõ. Reddita,reſtituta. Virgo.i.intacta ẽ inuiolata. A iuuene argumentum ab ętate. Naz iuuenes proniores ſunt in Venerem.Scri.tñ Hellanicus Theſeum iam quinquagenarium fuiſſe cum Helenam rapuit. Et cupido.i.amante, argumentum ab effectu animi.

Vnde.i.a quo. compererim,cognouerim,didicerim,hęc quę dixi de Helena. Amo,et ideo amor cogit me iſta inueſtigare.Vir.Quis fallere poſſit amantẽ.

Licet,q̃uis. Vim,violentiã illatam a Theſeo. Veles.i.tegas.Nomine.s. violẽtię et nõ voluntarij delicti.

Quę to.ſenſus ẽ,ipſa Helena,quę totiens ẽ capta,voluit capi.Eſt autem ſententia Herodoti lib.i. loquẽtis de ipſa Helena prudentũz eſſe pro nullo hẽre raptaz pulchritudines,quippe q̃ niſi voluiſſent haud dubie raptę nõ fuiſſent. Totiẽs,Inuidioſe dixit,cũ bis tñ fuerit rapta,primum a Theſeo, deinde a Paride. At manet,cõmemorata impudicitia Helenę,nunc cõmemorat Oenone pudicitiaz ſuã, et loquitur de ſe tanq̃ de tertia perſona. Fallenti, tibi qui me fallis.Tuis le.q quo iure vtitur maritus in vxorem eodem pot vti vxor in maritum.

Me ſatyri,cõmemorat multitudinẽ amantium, a quibus dicit ſe ſolicitatam. Satyri,dij ſylueſtres Turba pterua,ſunt.n. libidinoſi multũ.Ouí.et in venerẽ ſatyrorũ prona iuuentus. Rapido pede.i. celeri perſecutione. Syluis ẽc. parẽtheſis. Faunus, pcinctus caput pinu acuta, q coronas ex frondibus pineis ferre dr. Qua, ſubaudi ea q̃.s. parte Ida mons Phrygię. Tumet,altus eſt. In iugis.i.altitudine. Me fide,dicit ſe etiam amatam a Phębo, ab eoq; per vim raptam virginitatem ſuam. Munitor vnde męnia dicuntur quaſi munia mutata oe diphthongo in u.Conſtat autem ex fabulis Phębum cum Neptũno promiſſa ſibi mercede a Laomedonte Troię muros feciſſe. Conſpicuus, inſignis. Fide,cithara. Ille,ſcilicet Phębus. Spolium, tranſlatio a victore,nam ſpoliuz dicitur quicquid victo eripitur a victore. Id quoq;.s. ſpolium virginitatis. Luctando,ſcilicet habet, ideſt pugnando,et non voluntate mea. Rupi,laniaui capillos,ipſius Phębi. Oraq;,Phębi genas. Precium ẽc. appoſitio eſt,vel declaratio.

CAPTA Hoſpite,ideſt pulchritudine eius non vi. ASCEN.

At manet Oenone.Plena laus ex alterius vituperatione et ſui cõmendatione, nam ſe caſtã et fidelẽ viro adultero probat pmanſiſſe.Helenam vero incaſtam et viro fideli infidelẽ fuiſſe criminatur.

VOLS. GEMMAS, Aurumq;,mundũ muliebrẽ ſignat. Corpus ingenuum, puellę liberę nõ debent pcio pſtitui,ingenuus eſt cuius maiores ſemp fuerũt liberi,nec vnq̃ ſeruierũt. Ratus,dignã cõmendat ſe ab artificio ẽ dei iudicio. cũ me tanto munere Apollo dignã exiſtimaſſet. Medicas,medicinę artes me docuit cuius

lapij id ęgre ferens cyclopas q̃ fulmina Ioui fabricauerãt,verberauit.Quare iuppiter cũ deitate priuauit,vt q̃ iã volũt p annos nouẽ q̃ tpe d̃r pauiſſe in theſſalia armẽta regis admeti. Saucius.p.uſſus. Vir.At regina graui iãdudũ ſaucia cura.Nec deus s.phębus. Merui, q̃ te dilexi,ẽ ſemp tibi fida fui.

inuẽtione multi ad apollinem accederũt. Ad ſua dona, ad medicinas, cuius eſt auctor. Quęcunq; herba potens.recte ſi naȝ ex herbis medicinã tñ apollinẽ reperiſſe legimus. Ipſe reptor opis,exemplo mõſtrat amorẽ nulla arte medicari poſſe. Apollo captus amore Alceſtis Pelei filię Admeti regis pauit armenta. Admetus rex Pheraꝝ fuit, et eius filius Eumelus, qui nauibus.xi. vt ſcri.Home.ad obſidionẽ troianã pfectus eſt. Pherę oppi-

Nec preciũ ſtupri gẽmas,aurumq; popoſci.
  Turpiter ingenuũ munera corpus emũt.
Ipſe ratus dignã,medicas mihi tradidit artes,
  Admiſitq; meas ad ſua dona manus,
Quęcũq; herba potẽs ad opẽ,radixq; medendi
  Vtilis in toto naſcitur orbe,mea eſt.
Me miſerã,q̃ amor nõ eſt medicabilis herbis,
  Deficior prudens artis ab arte mea.
Ipſe repertor opis,vaccas pauiſſe pheręas
  Fertur,& a noſtro saucius igne fuit.
Quod neq; graminibus tellus foecũda creatis,
  Nec deus,auxilium tu mihi ferre potes.
Et potes,& merui,dignę miſerere puellę,
  Non ego cum Danais arma cruenta fero.
Sed tua ſum,tecumq; fui puerilibus annis,
  Et tua,quod supereſt temporis,eſſe precor.

Digne,merẽti. Non ego reuocat et odiuȝ Helenę pp q̃ ſignat bella a gręcis moueri. Cũ Danais,cũ grecis ſic helena. Puerilibus p puellaribus, quia puer (teſte Priſcia.) apud antiquos cõis erat gñis. Tpis, ſubaudi id tpis. Qd ſupeſt,qd reſtat, ẽ ſic finis ẽ eple.Paris aũt nõ flexus eſt vbis oenones, ſed ea relicta helenaȝ accepit,q̃ vt ſupra dctm ẽ cã fuit euerſiõis illius et totius Troię. d̃r tñ a Stra. I Cebrẽia regiõe mõſtrari ſepulchruȝ pidis ẽ Oenones eius vxoris ex q̃ vr nõ eã

dũȝ eſt theſſalię , alij tradũt amaſſe apollinẽ iſſen machąrei filiã,cũ admeti pauit armẽta,vt in metamor.diximus. Nro igne meo amore flagrauit. Quod neq; graminibus cõmiſeratio eſt a facili,potes igt ſanare mea vulnera, q̃ nec arte,nec dei ope colũt. Merui,qm̃ tot bñficijs de te bñ merita ſum. Nõ fero arma cruenta.Nõ ſum tibi hoſtis. Nec mea cã bellũ ſubibis. Sed tua ſum παθος a tpe.

VBER. PRECIVM etc. Appoſitio eſt,vel declaratio.Precũ mercedẽ.Turpiter,ſnĩa eſt exornatio rhetorica. Ingenuuȝ,liberę.i.turpe eſt liberę mulieri corpus ſuũ p q̃ſtu pſtituere,vñ et meretrices dñr a merẽdo. Ipſe.s.Phębus.q.d ſponte ſua me nihil petente. Ratus,arbitratus. Medicas artes.i.artes medendi. Amiſit,accepit vel adhibuit. Herba et radix in his.n.magna ẽ vis ad curãdos morbos. Potẽs efficax. Mea eſt.i.mihi cognita et meę arti ſubiecta. Me miſerã.cõqrit,q̃ hęc ars eius morbo.i.amori nõ poſſit mederi. Prudens artis.i.perita medicinę. Deficior,derelinquor. Ipſe.s.Phębus. Repertor opis.i.medicinę , quã appellat opẽ,q̃ hoibus et de vita piclitãtibus opitulat,hãc ãt artẽ a Phębo inuẽtã ipſemet li.i.demſat dicẽs phębo Inuentũ medicina meũ ẽ,opiferq; p orbẽ Dicor,et herbaꝝ ſubiecta potẽtia nobis. Pauiſſe.i.ad paſcua duxiſſe ab eo qd ẽ paſco. Phereas Theſſalicas.i.vaccas Admeti regis theſſalię.Pherę.n.plurałr declinatũ vrbs fuit Theſſalię,neq; legẽdũ ẽ phareas. Fabula ãt hoc hȝ.Cũ ob hippolytũ diſcerptũ.ab eqs, vt ſupra diximus,miſeratiõe Dianę ab Æſculapio ad vitã reuocatũ,idignatus eẽt iuppiter, noluit id cuiq̃ niſi ſibi licere,et ęſculapiũ fulmine interemit.Appollo pr̃ ęſcu

pẽtus dereliq̃ſſe.Sȝ vt dixĩus mag ẽ opionũ varietas

ASCEN. MEFIDE Cõſpicuus,a nolatiuo fides huius fidis,q̃uis Priſcianus velit dici hęc fidis nõ fides in ea ſignione, q̃ chordã plectri ſeu citharę ſigt, nec eſt a nolatiuo fides fidei, vt et q̃ntas pbat,q̃ corripit ablatiuus tertię, et producit gnię. Eſt ergo Apollo munitor Troię cõſpicuus fide.i.lyra,q̃ vt dic Hor. in arte. Ne forte pudor ſit tibi muſa lyrę, ſolers et cãtor Apollo eſt.itẽ ẽ munitor Troię. Vñ ęneas ad eũ li.vi.Phębe graues troię ſemp miſerate labores. Dardana q Paridis direxti tela manuſq;.Is ãt medicinę reptor d̃r.Vnde ipſe alibi apud hunc poetã. Inuentũ medicina meũ eſt.Et potiſſimũ ex herbis, qd iõ fingitur,q̃ apollo ſol eſt,q herbis radicibuſq; vim medicinã iſtuit.Eſt idẽ oraculoꝝ et vaticiniorum deus,q̃ certiſſima ſũt ſolis iudicia.vñ ſolẽ qs dicere falſuȝ audeat.Verũtñ q̃ a ſũmo deo oĩa depẽdit,ne ergo apollo qdẽ futum noſcat niſi ab Ioue diſceret.Vñ ęnei.iij Quę Phębo pr̃ oipotẽs,mihi Phębus Apollo pdixit, vobis furiaꝝ ego maxima pãdo. Me miſerã,q̃ amor vt Valla docet quotiẽs o pricula ſubticet.nõ taȝ vehemẽs eſt excãdeſcentia, nec παθος,q̃ circa modeſtius dicit me miſeram q̃ o aut heu me miſerã,regit tñ ab o ſubintellecto, aut me miſerã iudico aut cẽſeo,q.i.q̃ amor nõ ẽ medicabilis herbis. Non ego cum Danais , ſic Dido. Nõ ego cũ Danais troianã excindere gentem. Aulide iuraui. Et tua,pcor eſſe tua. Sic alibi. Me tñ expto qui precor eſſe tuus, vbi auctore Valla dicere potuiſſet , ſed nõ tam elegãter quam pcor eſſe tua,ordo aũt eſt. Et pcor.i.pcibus cupio eẽ tua ſuppleo illo tpis.i.pillo tps,qd ſupeſt.i.reliquũ eſt nobis,

VOLS. Volſci argumentum.

LEMNOS inſula in ionio adiacet Macedonię contra Athon montẽ. Vrbes habet Myrinam maritimas et Epheſtiam mediterraneam. hic cũ regnaſſet Thoas Bacchi filius bellũ ꝯ thracas multos annos geſſit. Mulieres lẽniacę q̃m hircũ olerent, ꝙ indignata Venus effecerat, viris deſtitutę Polixus ꝯſilio redeũtes viros vna nocte oẽs peremerunt, ſola Hypſipyle Thoantem pſẽtẽ ſeruauit. Ea tempeſtate Iaſon Æſonis filius cũ ꝗtuor, et .l. argonautis ad rapiendum aureum vellus in colchos nauigãs in inſulam delatus a lenniacis puellis hoſpitio et thalamo ſunt excepti. Iaſon hypſipylem, quę regnum paternum tenebat, grauidã fecit, diſcedens ſi ex expeditiõe colchica rediſſet, de ꝯiugio ſpondet, tertio anno poſt Medeę ope Æetę regis filię aureo rapto vellere in Theſſaliã rediit inito cum Medea ꝯiugio. nauim Argo Neptuno in iſthmo dedicauit. ipſe ad Creontem corinthiorũ regem diuertit, cũ quo decem annos cũ Medea cõmoratus eſt, id cum hypſipyle forte aut nuncio, aut ꝯiectura ſuſpicaretꝰ, per epiſtolã Iaſonis pfidiam expoſtulat, primũ ꝯiecturam ponit ſe eſſe a Iaſone deſtitutã, deinde pfidiã notat. Demũ in Iaſona et medea ſęuiſſime imprecatꝰ. Littora Theſſalię reduci tetigiſſe carina. Vt poſteritati conſulaꝫ Domitij manes ignoſcant, falſum iugę eſſe Iaſonem in theſſaliã rediſſe, in quo dus alios accuſat, falſo tabellas ipſe ſignauit. Nam Diodo. in .iiij histo. ſcri. Iaſonẽ cũ redierit Iolchon qḋ eſt Theſſalię oppidum, et Pelię regia, tres Pelię filias viris tradidiſſe. Admeto Alceſteꝫ, Andremoni Amphimo nem, Oeneo cephali phocẽſiũ regi Euadnen, Orpheus quoqꝫ de reditu argonautarũ refert, illi igitur ventis acti referunt Iolchon. quę in metamorphoſis Ouid. de Iaſone tradit Victor iolchiacos tetigit cũ ꝯiuge portus. Theſſalię, theſſalia a theſſalo Æmonius filio nuncupat Diodo. a theſſalo Medeę ẽ iaſonis filio. Carina. argonautę incolumes rediũtis in patriam. Auratę. o. arietem velleris aurei nõ oueꝫ dicere debuiſſet, quẽ alij filiũ Theophanis et Neptũni ſcribunt natũ in Orchomeno Bœotię, alij in theſſalia, alij hũc fuiſſe phryxi pędagogũ narrant, cuius pellem Æetas marti dicauit.

LITTORA, Vt huius epiſtolę argumentuꝫ plenius et melius pcipiatꝰ, aurei velleris fabula primũ eſt referẽda, q̃ ab Oui. lib. iij. faſto. circa finem ponitꝰ. Athenas colli filium Nephelẽ vxorẽ primũ habuit, ex qua amiſſa ẽ in nubem ꝯuerſa, et facta dea, duxit aliam vxorem Inonẽ Cadmi filiam, q̃ cũ more nouercarũ odiſſet priuignos, coxit ſemina quę agricolę erant ſeminaturi q̃ cuꝫ eo anno nulluꝫ fructuꝫ pduxiſſent, ẽ magna fruguꝫ penuria eſſet ſubſecuta, miſſus eſt ſacerdos, qui oraculũ ſciſcitaretur de remedio huius mali veruꝫ ſacerdos ab Inone corruptus nunciauit oraculuꝫ petere, vt phryxum et helle mactarentꝰ ad placandos deos, qḋ cum pater Athamas diu facere recuſaſſꝫ tandem et ciuium ꝯſenſu, ẽ neceſſitate uictꝰ, nube ſua deuecta ad eos vt fugerẽt pcepit, tradiditq; arietem lanam aureaꝫ habentẽ, q eos traſuehe ret vltra mare. Sed helle vt puella, cũ timuiſſet ẽ male inhęreret arieti, cecidit, et mari, in qḋ cecidit, nomen dedit. nã helleſpõtũ ab ea appellatur. Phryxus vero in pontũ profectus in Colchida delatus eſt, vbi arietẽ ſacrificauit, ẽ pellem auream ipſius arietis in tẽplo martis ſuſpendit, qḋ Diodo. ex oraculo monitũ feciſſe dicit. Poſtea Æeta in põto regnãte ex oraculo reſpõſum datum eſt, illum tũc moriturũ, cũ ab externis nauigio delatis, aureum illud vellus ſublatũ fuiſſet, hac cã oſtẽtauit ſe mirã ta crudelitate hoſpites ſacrificatꝰ, vt diuulgata tãti ſceleris fama externi oẽs ab eius regionis acceſſu, et ab aurei velleris raptu abſtinerent, et vt Diodo. ſcḋm hiſtoriam voluit, templũ muro circũdedit, cuſtodesq; multos appoſuit ex taurica accitos, de q̃bus a gręcis fabulę mirandę fictę ſunt. Decantatus enĩ eſt tauros ignẽ ſpirantes circa templum eſſe, ẽ a dracone peruigili cuſtodiri vellus, qḋ qui voluiſſet auferre ſopiẽdũ draconẽ, domandos tauros ignes naribus vomentes. Serpẽtis dentes ſerendos, et quibus orituros hoĩes armatos contra quos pugnandum eſſet, et deniqꝫ eos vincendos. ẽ ſic aureum vellus auferendũ, quę oĩa fabuloſa ſunt. nam allegorice aliter intelliguntur, vt poſtea dicemus Forte per ea tẽpora in Theſſalia regnabat Pelias Æſonis patris Iaſonis frater, qui virilis ſexus liberos nullos habebat. Iaſon igitur cum eſſet robuſti cor- VBER.



Hypſipyle Iaſoni.

Littora Theſſalię reduci tetigiſſe carina.
Diceris, auratę vellere diues ouis.

VOLS. QVANTVM ſinis,hoc notat gratulari non poſſe,quoniam nec redierit,nec ſcripſerit Iaſon. Hoc ipſo,quod incolumis redieris,vt gratularer. Spargit querelas,quibus colligit ſe ab Iaſone deſtitutã. Preter mea regna,ad Lẽnon. Pacta tibi,q̃ tibi in
VBER. dotem pepigi, vt ad ea redires.

> Gratulor icolumi,quantum ſinis,hoc tñ ipſo
> Debueram ſcripto certior eſſe tuo.
> Nam,ne pacta tibi preter mea regna redires,
> Cum cuperes,ventos non habuiſſe potes.

poris animiq; preter ceteros ſue etatis magni,cupienſq; dignũ aliquid facere ex ſuperiorq; exemplo maximeq; Perſei,aliorũque plurimoꝝ,quos ex claris externiſq; expeditionibus imortalez gliam aſſecutos audierat, cõſcauit ↄſiliũ cũ Pelia rege patruo ſuo,q eius deſiderio aſſenſus eſt,vt nõ Iaſonis gliam augeret, ſed ſperãs illũ tali expeditiõe pituꝝ, nã q ſe filijs maſculis priuatũ eẽ videbat, fratrẽ timebat, ne qñ filij ope et virtute adiutus ſibi regnoq; iſidiaret. Simul et territus oraculo,quo acceperat ſibi Neptuno annua ſacra reddẽti pede nudo interueniẽte aliquo ſe cito moritũꝝ. Acciderat ãt,vt eo ſacrificãte Iaſon altero pede nudo interueniret,quẽ diſcalciauerat,ꝙ in aq̃ ſiue limo anauri fluuij madefecerat. Hanc igit ſuſpitionẽ occultã tenẽs pelias pollicitus eſt ſe Iaſoni auxilia laturꝝ,ſi expeditionẽ pararet in Colchos ad rapiendũ vellus aureũ,et cum pp barbarorũ efferatãq; gẽtiũ, q̃ potiũ hitabãt crudelitatẽ,videret Iaſon,quo difficilius ſibi certamẽ ꝓpoſitũ eſſet, eo ſibi maiori glorie fore, neceſſaria ſibi ad id bellũ parauit,et primũ iuxta peliũ mõtẽ nauẽ edificauit,magnitudine lõge maiori q̃ que ad eã diẽ fieri ↄſueuerat,erat.n. ãtea paruaꝝ nauicularꝝ vſus. Huius vo eximiã magnitudinẽ ſtupentibus oĩbus diffuſa per greciã eius rei fama multi egregij iuuenes vltro ad certamen et eius belli cõronez electi ſunt. Iaſon in aquã deducta naue, et neceſſarijs rebus fulta,optimos oĩum,q cũ eo ire cupiebant,elegit numero q̃tuor et quinquaginta, ex eis clariſſimi fuerũt Caſtor et Pollux. Hercules. Telamon. Orpheus et ipſe nauigij auctor Iaſon. Nauis argos dicta ẽ ab argo eius architecto,vt qdã ſcriptores aſſerunt,q ẽt inter nauigãdũ eius reſarciẽde curã acceperat,alij volũt a velocitate dicta, nã αργος grece velocem ſignificat. Gubernator Tiphis fuit,de quo Virg. Alter erit tũ tiphis,et altera q̃ vehat Argo. Delectos heroas,et Ouid.in.i. de arte. Tiphis in Æmonia puppe magiſter erat, ipſi ſocij a naue argonaute dicti ſunt. Ex pegaſeo igit Theſſalie ſinu ſoluẽtes in lẽnũ delati ſunt,vbi Iaſon ↄſuetudinẽ habuit cũ Hypſipyle Thoãtis regis filia,q̃ tũc lẽni regina erat,nã viros oẽs (vt infra dicet) lẽni mulieres interfecerãt et foemineo regebant impio,verũ conſumptis duobus annis cũ Hypſipyle et ea grauida facta Iaſon tãdẽ diſcedere coactus ẽ. Itaq; ex lẽno data fide Hypſipyle ſoluerũt,vt ꝓpoſiti expeditiões ↄſicerẽt. Cũ igit in Colchos delati eſſent,doctiq; fuiſſent a Medea de crudelitate pr̃is, q hoſpites ſacrificabat,pollicitaq; eẽt ſe adiutricẽ ad ↄficiẽdũ certamẽ et draconẽ ſopiẽdũ tauroſq; vincendos (vt fabule tradunt) Iaſon iureiurandi data fide vxorem ſibi ſumpturum quoad vita ſuperſtes eſſet, ſpopondit, ope igit ipſius Medee victoriam adeptus Iaſon.eam ſecum adduxit,qd cum intellexiſſet hypſipyle dolens ſe relictam ab Iaſone et aliã ſibi ꝑlatam, hac epla primum gratulat Iaſoni de reditu incolumi,ẽ victoria parta de aureo vellere,deinde,cõquerit,ꝙ eã reliquerit pp Medeã q̃ intẽt adducere in odium, in inuidiã,et in contemptũ ipſi Iaſoni, oñdẽs eã eſſe crudelẽ, ſuperbã,ẽ impudicã. Sed iam ad textũ. Littora.i. portũ. Theſſalie regionis tue. Reduci, icolumi,et ex magis periculis liberato. Nã ſeruio teſte ꝓpe dñr reduces,qui picula euadũt. Virg.enei.i. Nãq; tibi reduces ſocios,claſſemq; relatã nũcio,et,idẽ. Vt reduces illi ludũt ſtridentibus alis. Vellere, lana, dr̃ tũ a vellendo,ꝙ apud antiquos non tondebat,ſ; vellebat. Gratulor,gaudeo,gratulamur ãt alijs, gaudemus nobis. Cice. tibi gratulor, mihi gaudeo gaudere tñ ẽt dicimus de alijs,cum de nobis nunq̃ dicamus gratulari. Quantum ſinis.i. quantum permittis.ſ.me gratulari. Hoc ipſo.i.ob hoc ipſo.ſ.qd rediſſes cum vellere aureo. Fieri cer.i.admoneri. Tuo ſcri. per aliquã tuam epiſtolam. Nam ne.excuſauit ipſum Iaſona,quod non redierit in lemnon cum reuerteretur ex Colchis, vt magis eũ; accuſet,quod poſtea q̃ rediit,nihil ad eam ſcripſerit, et eſt ſenſus,poſſibile eſt,ꝙ non habueris ventos ꝓſperos,vt redires ad me, quum velles redire. Ordo eſt, Potes,ideſt poſſibile eſt,te non habuiſſe vẽtos. Ne redires,ideſt ne redire poſſes. Preter, ideſt iuxta littora mea,ſcilicet Lemni. Pacta.i. promiſſa ſcilicet a te. Cum cuperes,ideſt quãuis cuperes.

ASCEN. LITTORA Theſſalie,quia arg.&c. explanatione digna videtur explanata ſunt, paucis ordinem proſequar,qui talis eſt. O Iaſon,ſ[...] diceris.ſ. vulgo attigiſſe littora. Theſſalie.i. patrie tue,vnde ad aureum vellus in Colchon profectus eras. Carina,ideſt naui.ſ.argo. Reduci,ideſt reducta ac vos reuehente, ſed reduces paſſiue fere dicimus.i. reductos exiſtentes. Dux vellere ouis aurate.i. ariete aureo vellere tecto. Ego gratulor incolumi,ſcilicet tibi,,hoc eſt letor et applando tibi de tua incolumitate, ſupple tantum quantum ſinis,ideſt permittis me gratulari, quia gratulor tibi,eo ꝙ reueniſti incolumis,ſed non eo ꝙ cum pellice, neq; me celare voluiſti aduentum tuum,tamen ego debueram eſſe, ideſt fieri certior hoc ipſo,ideſt de eo ipſo,de quo tibi gratulor, hoc eſt de proſpero reditu tuo. Tuo ſcripto, ideſt per ſcriptum tuum, ſeu litteras tuas. Nam ne pacta, &c. reiicit excuſationem,ſi enim dicat Iaſon, ſe voluiſſe ſcribere,ſed habuiſſe ventos contrarios,ita vt littere perferri nequirent,nam ſub aduerſo vento potuiſſet ſcribere modica epiſtola,videlicet ſalutatoria,qui aut non perferri,aut videri ſine periculo potuiſſet. Vnde dicit. Nam ne,ideſt vt non.

Qu̾ęlibet aduerſo ſignetur epiſtolā vento,
Hypſipyle miſſa digna ſalute fui.
Cur mihi fama prior, q̄ nuncia littera venit,
Iſſe ſacros Martis ſub iuga panda boues?
Seminibus iactis ſegetes adoleſſē virorum?
Inq; necem dextra non eguiſſe tua?
Peruigilem ſpolium pecudis ſeruare draconem?
Rapta tamen forti vellera fulua manu?
Hęc ego ſi poſſem timide credentibus iſta,
Ipſe mihi ſcripſit dicere, quanta forem?
Quid querar officium lenti ceſſaſſe mariti?
Obſequium, maneo ſi tua, grande tuli.

VOLS. SIGNETVR. Scribatur. Et obſignetur, potuiſſi ſcribere ſi redire voluiſſes. Boues ſacros. Martis tauri, qui efflabant e naribus ignē, vellus aureū Marti dicatum in tēplo, qd diſtabat a Colchorum vrbe ſtadia .lxx. cuſtodiebant, illi niſi domarentur, rapi vellus non poterat, hos edomuiſſe Iaſonem aliq ſcribunt. Orpheus vero a Medea edomitos tradit. Seminibus iactis, dentes ſerpentis intelligit, quos Pherecydes Martem dediſſe tradit, vt illos quotiens bobus indigeret, ad opē ſeminaret. Orpheus vero a phryxo ęetę regi datos eſſe refert. Adoleſſe, creuiſſe. Iaſon acceptos dētes a Medea ſeminauit, nam ea erat cōplendi ordino, vt nati homines armati cum primum Iaſon magnum ſilicē proieciſſet, ſe mutuis perimerent vulneribus. Segetes, multitudinē apud Vir. Telorum ſeges. Tua dextra, qꝫ ſeipſos cōfecerūt. Peruigilem draconē, fagū, ex qua pendebat vellus cuſtodiens aſſiduo vigilabat ſerpens Orphei cantu, et Medeę carminibus cōſopitus eſt. Iaſon iuuantibus Caſtore et Polluce et Mopſo vellus ſurripuit. Timide, ſine certa fide. Quāta forem, ſumma cōtentione firmarem. Obſequium tuli, meo deſiderio ſatisfactum putarem. Si maneo tua, ad tuū cōiugiū reſeruor.

VBER. QVÆLIBET aduerſo, ecce accuſatio, et eſt ſenſus et ſi vento cōtrario non poſſis redire, potuiſti tū aliquā ſcribere epl'am. Ordo eſt. Quęlibet.i. quę vis.q.d. et breuiſſima. Signet, non aſſignet, vt aliqd dicunt, ſed ſignet.i. claudat et ſcribat, vnde reſignare epl'as cōtrarium eſt.i. aperire, ponit aūt ſignet ꝓ ſignata fuiſſet tēpꝰ pro tpe. Vēto aduerſo.i. cōtrario tibi, ne ſineret te venire, vel ſignet.s nūc.i. poſtq̄ es reuerſus vel vt in alijs codicibus legit. qlibet ꝛc. Quolibet.i. quum vis aduerſo. Signet.i. ſcribat et mittat.q.d. hoc facere potuiſti vento, quātū vis aduerſo. Hypſipyle.s. ego. Miſſa a te. Cur mihi, cōqueritur, qd prius ex ſermone aliorum quā ex ſcriptis Iaſonis intellexerit eius victoriā habitā in Colchis, vt infra. Fama, publicus ſermo olim. Quam iſta.i. quā epl'a tua. Nūcia, quę nunciaret mihi. Boues, tauros. Martis, erant marti cōſecrati pp ferocitatē quę ipſi Marti attribuunt. Panda, curua, ver. Lancibus et pandis fumantia ponimus exta. deriuat aūt a pando, nec pandibus dī, ſed pandus, vt Priſcia. voluit alternitatis vitandę cā. Seminibus, ſubaudiendū eſt, quā fama nuncia. Segetes virorum.i. viros ſeminatos. Iactis, ſparſis. Adoleſſe.i. creuiſſe. Tua dextra, qꝫ ſeipſos interemerūt. Nā cū Iaſon, quę Medea dederat in medios illos terrigenas proieciſſet, illi arma in ſe cōuerterunt, et mutuis vulneribus occiderunt. Peruigilem, nunq̄ dormientē. Seruare cuſtodire. Spoliū, pellem. Pecudis arietis, licet et bidentē dicatur ouis, ſicut ſupra. Vellere diues ouis. Sed qm̄ pmiſimus ſupra interpretaturos huius fabulę allegoriam, dicat Dio. Cuſtodes idē tauros dictos fuiſſe, quod robuſti eſſent, et fortes, ignē vero naribus afflaſſe, crudelitatē ob eius hoſpitiū. Draconē vero nomē fuiſſe diligentis cuſtodis. Tā licet hęc oia ſupradicta ſint rapta, vt capta et expugnata. Hęc ego dicit quod exiſtimaret ſe felicē, ſi poſſet dicere hęc ſibi ab Iaſone ſcripta fuiſſe. Timide credentibus. Ipſe Iaſon.i. ꝓpria manu. Quanta.i. quā magna, et felix. q.d. feliciſſima. Lenti.i. tardi. Ceſſaſſe, defuiſſe mihi. Officiū.s. ſcribēdi. Tuli.i. accepi. Obſequium.i. rem gratā.i. ſatis mihi feciſti, ſi remaneo tua, non oportet quod querar, qd nihil ad me ſcripſeris.

ASCEN. VT REDIres preter mea regna.i. pertranſeundo mea regna. Pacta.s. tibi.i in cōiugiū matrimoniale tibi addicta. Non potes qdē cū cuperes.i. et ſi velles nō habuiſſe ventos.i. q̄uis cuperes, et velles habuiſſe ventos, qui obſtarent, ne per mea regna redires nō poteras habuiſſe ventos tam contrarios, et eis nō potuiſſes etiam inuitus ad nos redire. Quęlibet epiſtola.i. breuiſſima et minimi momenti. ſignet.i. ſignari debeat, hoc eſt claudi, vento.s. exiſtēti aduerſo. Hypſipyle.i. ego coniunx tua et Lēni Regina. Fui.i. fuerim digna ſalute. Miſſa.i. quā mihi miſiſſes cum periculo vento exiſtēte contrario, et nō fuiſſe tam aduerſum ventum, ꝓbat, qꝫ iam accepit reditum eius dicens. Cur fama venit mihi.i. ad me. Prior q̄ littera.i. epiſtola. Nuncia.i. nūcians mihi. Boues.s. ignivomos. Sacros, qꝫ martis Iſſe ſub iuga.s. aratri. Pāda.i. incurua hoc eſt te araſſe bobus martis ſacris. Et ſuper ſegetes.i. copias virorum. Adoleſſe ꝓ adoleuiſſe.i. ſtatim adultos natos, et hoc ſeminibus.s. dentibus ſerpentinis iactis.s. in ſulco illis bobus iactis q;, ꝓ et ſegetes ſup. virorum.i. ipſos viros e ſulcis denſis in morē ſegetum natos. Non eguiſſe tua dextera ad necem, qꝫ ſeipſos mutuis vulneribus interemerūt, et nuncias peruigilem.i. ſemper vigilem draconem. Seruare ſpolium pecudis.i. vellus aureum arietis, et tū vellera fulua.i. aurea, ſeu auri coloris, rapta ſup. eſſe. Forti manu.s. tua. Quanta.i. q̄ magna putas. Forem.i. eſſem. Si ego poſſem dicere credentibus.i. ijs, qui credunt. Iſta.s. facinora tua, timide.i. cum timore de oppoſito, vt enim fama vt dicit Virg. in iiij ęnei. Ipſa eſt parua metu primo, mox ſeſe attollit in auras credunt ergo timide, qꝫ certum nō habeo auctorem, ſed ſi poſſem eis dicere, Ipſe.s. qui iſta geſſit. Scripſit mihi.s. qꝫ ea geſſerit.

Barbara narratur veniſſe venefica tecum
In mihi promiſſi parte recepta tori;
Credula res amor eſt, vtinam temeraria dicar
Criminibus falſis inſimulaſſe virum.
Nuper ab ęmoniis hoſpes mihi theſſalus oris
Venerat, et tactum vix bene limen erat,
Aeſonides, dixi, quid agit meus? ille pudore
Hęſit in oppoſita lumina fixus humo.
Protinus exilui, tunicisq; a pectore ruptis
Viuit? an, exclamo, me quoq; fata trahunt?
Viuit, ait, timidumq; mihi iurare coegi
Vix mihi teſte deo credita vita tua eſt.
Vtq; animus rediit, tua facta requirere cępi,
Narrat ę aeri pedes Martis araſſe boues.
Vipereos dentes in humũ pro ſemine iactos.
Et ſubito natos arma tuliſſe viros.

VOLS. SI MANEO Tua, ad tuum amplexum reſeruor. Barbara narrat, coniecturam firmat a rumore. Barbara venefica, Medeã circũſcribit, q̃ ſuo obſtare coniugio ferebat. Nam relictis parentibus iaſonem ſecuta eſt in Theſſaliã, eam ſęuitię et veneficij inſimulat, barbarã crudelez ſignãre ſcri. Fab, Medea lz primũ fuiſſet clementiſſima, et paternę crudelitati obſiſteret demũ t oẽ genus ſęuitię ingrata ẽ, fratrem abſyrtum in fruſtra diſcerſit, filios trucidauit et Creontis regiam incendit. eaz fuiſſe veneficam Diodo. et Strabo, et Plini. ſcribunt. Temeraria dicar, temerariũ dicimus nõ q plus audet q̃ oportet ſed qui facile nullo adhibito conſilio credit. Inſimulaſſe, accuſaſſe dicta falſo rumore. Hoſpes theſſalus, arguit a teſtimonio, ne omnino temeraria videatur. Æmoniis, Theſſalis ab ęmone rege Theſſalia ęmonia dicta eſt. Vix bene limen erat, non dũ limen ſuperauerat. Æſonides, Æſon Tiros, et Crethei filius ex alcime le iaſonẽ genuit vñ Æſonides. Hęſit, reſpondere timebat ne nũciaret ſe mihi rez minime gratã renũciaturus. Fixus lumina, χαάος ab obtutu. Exilui, furore. Ait, Theſſalus hoſpes. Timidũ, qđ amat legendũ eſt, non qđ ait eſt.n. inquit amor res timida, vt alibi. Res eſt ſolicitı plena timoris amor. Iurare, de vita tua. Vtq; redit animi poſtq̃ ille furor abſceſſit. Æripides, quoq; pedes erant ęnei. Vipereos, illius ſerpentis, quem Cadmus peremit erant dentes, nam cuz reſeruaſſet ſibi partẽ, partemq; ſeminaſſet Cadmus, quicquid reliqui fuerat Phryxus ętę dederat, vt diximus.

VBER. VENEFICA, incantatrix. ſ. Medea nam venefici dicuntur, qui vel incantationibus, vel alio quouis mõ hoium mentes peruertunt. nã oĩa quę hanc viz hñt venena dici pñt. Virg. in bucco. Has herbas atq; hęc põto mihi lecta venena ipſe dedit Mœris, inde inferius ipſa ingt. Hãc iñ o demens colchisq; ablate venenis. Dicaris Hypſipyles prępoſuiſſe toro. et Horati in. I. ſermo. Quantum carminibus q̃ verſant atq; venenis. Humanos aios. Credula q̃ facile credit. Temeraria, audax, et ſine ratione fingens. Inſimulaſſe, accuſaſſe. Nuper, narrat quõ id intellexerit. Oris, regionibus, vt Troię qui primus ab oris. Æmoniis, Theſſalicis, nam ęmonia Theſſalia dr. Limen. I. ingreſſus domus. Vix erat tactum ab eo. i vix erat ingreſſus domum. Æſonides, Iaſon filius Æſonis. Meus ſcilicet maritus. Ille, hoſpes. Hęſit. tacuit. Fixus lumina, Synecdoche, ſicut oculos ſuffuſa. i. habens oculos fixos. Pudore, q non audebat mihi dicere, qđ feceras. Protinus, ſtatim. Exilui, egreſſa ſum ad eum propius. Ruptis, dilaceratis. An vi. q. d. quia nihil mihi reſpondiſti. An viuit iaſon meus, an mortuus eſt. Fata trahunt. i. mors et me vocat, ſi ipſe mortuus eſt. Timidum, non ipſum timidũ, ſed id, qđ ait timidę pro timide. i. qđ nõ audacter dixit. Viuit deo teſte. i. iurato ab ipſo, et adducto in teſtimonium nã deus iuratus dr teſtis eius quod iuramus iure. Tam facile et pronũ eſt ſuperos cõtemnere teſtes. Vt. i. poſtea q̃ animus rediit. i. poſtq̃ reſpiraui aliquãtulũ. Æripides. i. habentes pedes ęre munitos, ita enim dicunt poetę eos habuiſſe. Vipereos dentes, nõ intelligamus fuiſſe dentes illius ſerpẽtis peruigilis, qui ſeruabat vellus aureum, ſed alius ſerpentis. Pro ſemine, loco ſeminis. Subito, ſtatim non per longum ſpacium tpis, vt alia ſemina.

ASCEN. QVANTA Forem, quaſi dicat maxima, hoc eſt glorioſiſſima. Quid, ideſt ad quid. Querar, ideſt conquerar, officium, ideſt obſequium debitum, aut partes viri lenti, ideſt tardi, ceſſaſſe, ideſt in mora fuiſſe, quaſi dicat fruſtra, quia ego tuli, ideſt abſtuli, et impetraui grande obſequium. Si maneo, ideſt adhuc ſum tua, ſcilicet coniunx, ſed venefica barbara, ideſt feris et immitibus moribus, ſcilicet medea. Narretur veniſſe tecum futura. I. quę futura eſt. In parte tori, ideſt in lecto coniugali Promiſſa, mihi ſcilicet per pacta nuptiarum. Et ſi dicat iaſon, ſi tu credis iſta de me, non es fidelis mihi. dicit q amore cogitur ad hoc, quia amor eſt res credula, ideſt facile perſuadens et cogens credere, quę timentur Vnde zelotypia ſiue ex amore naſcitur. Vtinam dicar temeraria inſimulaſſe virum, ideſt maritum meum. Criminibus, ſcilicet adulterij et violati tori. Falſis, ideſt non veris. Nuper ab ęmoniis, docet a quo iſte audierit, quia ab hoſpite theſſalico, qui ab ęmoniis oris, ideſt a Theſſalia venerat. At quia ordo perfacilis eſt, paucis percurram. Ille pudore hęſit, ideſt non audebat reſpondere, non quia iaſon mortuus eſſet quod amatrix ſuſpicabatur ſed quia nihil boni de eo dicere poterat, eo q pellicem adduxiſſet veneficam. Boues ęripedes, ideſt ęreos pedes habentes.

Dentes vipereos, quos Æeta rex Colchorum ſpargi fecerat.

VOLS. TERRIGENAS, poetę terrigenas ɔſueuerũt illos appellare,q ex dentibus ſerpentinis nati ſunt, ſiue cadmus,ſiue Iaſon ſeminauerit. Ciuili Mar.nó externo ſed inter ſe bello ɔſerto. Fata diurna,qm vno die nati et extincti ſunt. Serpens puigil,draco et Medę carmine et orphei cantu, vt diximus ɔſopitus. Alternãt, ſuſpendũt,dubiã faciũt. Vulnera nr̃a, Medeę raptũ ſigñat, q̃ Hypſi; yles ɔqugio obſtitit. Heus vbi pacta fides,firmata cóiectura, apertis agit q̃relis. Faxq; ſub arſuros, faces, quas in nuptijs adhiberi ſolebãt, ſi gimus frangebãt, ne forte rogo interuenirent. Minijs,minia rum familia ex orchomeno beotię oppido Iolchó in theſſaliam cómigrauit, vnde argonautę mynię ſunt appellati. Pinu tritonide,argo naui,q̃ non ex pinu, ſed ex arbore quercꝰ fabricatas fuiſſe Alexander cornelius ſcribit, q̃ nec aqua, nec igni corrũpi põt. Architectus fuit argus actoris filius Iunonis et Palladis auxilio.Palladem tritoniã dictam, Dio.ſcri.a cretę flumine Tritone vbi orta fuit Herodotus vo a Tritõe aphricę paludę,vbi ait ṽgines annis ſingulis pugnare lãpadibus ꝫ lignis in veneratione Palladis. Tiphis argi filius. Argus nauis magiſter,q nauigia moderari palladẽ docuiſſe ſcri.balbus.Cur ingt in ĩenó traiecuſti.

ſtrabone teſte Orchomenien vocat Homerꝰ ã myniarũ natione, hinc vero colchos quoſdam deductos in Iolchon Theſſalię ex mynijs ferunt.Vñ argonautas mynias dictos eſſe,ɔſtat. Cũ Mynijs,cũ argonautis.Oui.li.vij.meta.Iamq; fretũ mynię pegaſea puppe ſecabant. Pinu.i.naue. Tritonide i.palladia.hoc eſt, q̃ erat in tutela Palladis.nam tritonia dr̃ pallas a tritonide palude aphricę, ꝫ ipſa nauis cura Palladis eſt fabricata.vnde ꝫ palladiam ipſe appellauit in ibin.Qualis ꝫ ipſe fuit quo precipiente columba, Eſt data palladię puppis comesq; rati. Tiphi. Gubernator nauis Iaſonis. alloquitur eũ ipſum abſentem. tãq̃ pñtem. Quid tibi erat cum mea pr̃ia, ideſt quid negotij tibi erat, quare debeares huc venire.

Terrigenas populos ciuili marte peremptos
Impleſſe ętatis fata diurna ſuę,
Deuictus ſerpens.iterum ſi viuat Iaſon,
Querimus,alternant ſpesq;,timorq; fidem.
Singula dum narrat curſu,ſtudioq; loquendi
Detegit ingenio vulnera facta tuo.
Heus vbi pacta fides?vbi connubialia iura?
Faxq; ſub arſuros dignior ire rogos?
Nõ ego ſum furtim tibi cognita.ꝓnuba Iuno
Affuit,ꝛ ſertis tempora vinctus Hymen.
At mihi nec iuno nec hymẽ,ſed triſtis erinnis
Prętulit infauſtas ſanguinolenta faces.
Quid mihi cũ minijs?qd cũ Tritonide pinu?
Quid tibi cum patria nauita Tiphi mea?

ACSEN. CIVILI Marte.i.in bello inteſtino, quale inter ɔciues geri ſolet, qui ſe mutuis vulneribus interimunt. Alternant fidem.i.credulitatẽ, q: ſpes facit vt credanẽ adhuc viuere, timor aũt vt negem. Singula dũ nar.etc. Callide vt cętera fere addit hęc mulier.nam ſi Iaſon dicat.Credis ſtulta homini perfugę, q̃ vt ea narret ad te ſubornatus venit ꝛ dicit,q: non ex ꝓpoſito, ſed p̃ter opinionẽ etiam Medeę raptũ,et eius auxiliũ narrat,curſu.i.ꝓcipitatione,et ſtudio.i.auiditate loquendi.Et ita detegit nr̃a vulnera.i. aperit cauſam noſtrorũ vulnerũ. Cum tuo ingenio.i. dũ narrat ingeniũ tuũ,quo auxilio veneficę callidiſſimę in re tam ancipiti viſus fuiſti. Heus vbi,non vitioſus eſt verſus,q: vt dixi monoſyllaba non abſumuntur, vt o vtinam. O et preſidium et dulce decus meũ, ſed ɔnubialia in ſecunda corripit, ſicut Virgi.Sępe ɔnubium,vt ęneí.primo.ɔnubio iungam ſtabili etc. Hymen deus nuptiarũ apud Athenieñ.ſicut Thalaſſius apd Romanos, eo q: virgo eſſet defenſor virginitatis repertus. Sed triſtis erinnys.i. furia infernalis qua auſpice, ſeu pronuba nihil boni perficitur. Quid mihi cum mynijs, Dolet ad ſe appulſos argonautas, cum ab Iaſone decepta ſit. vnde dicit. Quid mihi,ſupple eſſe debuit commertij. Cum mynijs.i.nobiliſſimis illis Theſſalię. Quid cum pinu.i.naui ex pinu,quãuis ex alia arbore dicatur facta. Tritonide.i.ad Tritonẽ paludes nata.q.d. nihil. Et o Tiphi.nomen ꝓprium gubernatoris illius nauis longę,quę argos dicitur. vnde Virgil. in bucolicis.Alter erit tum Tiphis,et altera quę vehat argo. Nauita.i.qui fuiſti director nauis. Quid tibi, ſupple fuit iuſti commertij cum patriã mea.q.d.nihil, et ita non debebas accedere.

VBER. TERRIGENAS,natos ex terra.Ciuili,ſuo ꝓprio. Impleſſe,pfeciſſe. Fata diurna.i.vitã vnius diei, q: quo die nati ſunt,eodẽ ſunt mortui. Deuictus ſerpens.s.narrat vt ſerpens ille puigil ſit a te deuictus. Iterũ,ſcꝫ do,q: ſemel interrogaueram. Alternant,variant,ꝛ dubiã faciunt. Fidẽ.i.meã credere. Spes q̃ faciebat credere. Timor,q prohibebat credere ſic Virg.Spemq; metũq; inter dubij. Singula oĩa ſingulatim et per ordinem. Studio,delectatione. Curſu,progreſſu. Detegit,aperit. Vulnera,iniuriã. Suo ingenio,nó intelligamus facta ſuo ingenio,ſed ſuo ingenio detegit. Heu,accuſat Iaſoñ periurij,ꝛ nó ſeruatę fidei. Pacta,ꝓmiſſa.s.a te mihi. Fax.s.ɔnubialis. Sub rogos arſuros.i.dignior,q̃ interfuiſſet funeribus et rogis mortuorũ q̃ nuptijs,q: erat futura infelix. Furtim,clam et ꝑ adulterium,inde furta dicũr adulteria,q: clam fiũt, vt veneris nec dulcia furta. Vinctus tpa.i.hñs tẽpora.i.caput vinctum.i.ornatum et cinctũ. Sertis,coronis. At mihi.quaſi ɔtradicit ſibi. Triſtis. infelix. Infauſtas, infoelices, vt in fabula Terei. li.vij.meta. Eumenides tenuere faces de funere raptas. Quid mihi.s.erat.q.d.nihil, cõquerit aũt q: Iaſon vnq̃ ad littora ſuã venerit. Minijs,myniens

VOLS. VILLO Aureo, vellere aureo, non apud me erant velleris aurei pecudes, quales apud Actium ſibi a veſte ſubductas ꝗnt argis Atrreus, aut heſperides in Lybia habuerunt, aut in Colchide Ætas, qđ ſinxiſſe poetas ſcri. Var. de re ruſtica, qm̃ in maxima eſſent pecudes charitate. Seminis gete. Æetas ſolis et Perſę filius colchorum rex Medeę pr. Certa fui primo, ſatis iputat quod non in ſententia perſtiterit. Caſtra hoſpita, argonautas, cum quibus primũ pugnaſſe lẽniades ſcri. Papinius. Deinde mutato conſilio et domo et thalamo excepiſſe. Viros. Lẽniacos intelligit, quos vna nocte Lemniades interemiſſe diximus. Tã forti milite, Lẽniadũ viribus et virtute. Fuit tuenda vita, debui vos repellere, vt vitę decus cuſtodirem. Vi᷑ non adulte᷑, ſed maritũm. Tertia meſſis πάθος a tempore. Abſtrabor Hypſipyle, commiſeratio ab expoſitione. In aluo granida. Hypſipyle diſcedente Iaſone ventrem ferebat, peperit geminos. Thoantem et Euenum. Hactenus, hęc tantũ loqui dolor te permiſit. Cętera, quę daturus erat mandata. Sacrum, quę cęlo fulget.

tris miſerta ei pepercit, quem naui impoſitũ Bacchus pater in Thoam inſulam perduxiſſe dicitur. Ipſa vero in regia ſua rogo conſtructo alius hominis funus celebrauit pro patre, quem occidiſſe aiebat, et hoc eſt, qđ nunc dicit. Lẽniades. i. mulieres lẽni. Norunt nimium. i. optime ſciunt vincere. Viros. i. maſculos, q̄ deleuerunt maritos ſuos, et oẽm prolem maſculinam. Vita mea fuit tuenda, fuit defendẽda et ſeruanda ɔtra te, q̄ venerus in perniciem meã. Tã forti milite, quã ſunt mulieres lẽni. Vrbe vi᷑, amplificat bñficium ſuũ. q. d. nõ ſolũ nõ nocui tibi cum poſſem, verũetiam recepi hoſpitio liberali. Hic. i. lẽno. Bis cucurrit, q̄ duos annos mecum hic fuiſti. Tecũ hic fuiſti. Tertia meſſis. i. tertius annus nã a meſſibus, q̄ ſingulis annis fiunt, anni denominantur. Coactus, inſtante Hercule cũ cęteris. Impleſti, perfudiſti, q: non potuiſti ea dicere ſine fletu. Abſtrabor, ideſt violenter et contra voluntatem meam, hinc abducor. Recurſus, regreſſus et renauigationem. Tamen liat hinc diſcedã. Quod celatur, neutro genere vſus eſt, quia adhuc ignorabat maſculus, ne eſſet an foemina. Viuat, ſeruetur a te diligenter vt viuat. Hactenus. s. locutus es, hoc eſt hęc ſola verba. Falſa ſimulata, nam cum ſimuleres męrorẽ ex diſceſſu tuo, non tamẽ dolebas. Cętera, ideſt alia. s. pręter ſupradicta.

Non erat hic aries villo ſpectabilis aureo,
Non ſenis Aeetaę regia Lemnos erat.
Certa fui primo (ſed me mea fata trahebãt)
Hoſpita foeminea pellere caſtra manu.
Lẽniadesq; viros nimiũ quoq; vincere norũt,
Milite tam forti vita tuenda fuit,
Vrbe virum vidi, tectoq;, animoq; recepi,
Hic tibi bisq; ęſtas, bisq; cucurrit hyems
Tertia meſſis erat, cum tu dare vela coactus
Impleſti lacrbymis talia verba tuis.
Abſtrahor hypſipyle ſi dent mõ fata recurſum,
Vir tuus hinc abeo, vir tibi ſemper ero,
Quod tamen e nobis granida celatur in aluo
Viuat, et eiuſdem ſimus vterq; parens.
Hactenus, et lachrymis in falſa cadẽtibus ora,
Cętera te memini non potuiſſe loqui.

VBER. NON Erat, hoc dicit, ſi ibatis ad rapiendum aureum velus, non erat hic, ſed in Colchis. Spectabilis pulcher. Villo, pilo, aut lana. Aureo, ſynereſis, ſit in ſcanſione. Æetę, ętes dr̃, et ęta per latinam declinationem, pater fuit Medeę Solis filius et Perſę frater, ſcribitur autem per ae diphthongon, et eſt triſyllabum, licit interdum abyciatur vna ſyllaba ſed raro. Non ſenis. Ordo eſt. Lemnos non erat regia Æetę. Certa fui. i. deliberaueram. Caſtra hoſpita. i. vos hoſpites, caſtra autem etiam de nauibus dicimẽ. Virg. iij. ęnei. Nos caſtra mouemus. Fęminea manu. i. mulieribus viribus, et exercitu. Sed me, parentheſis eſt. Lẽniadesq; viros, vt oſtendat id potuiſſe facile fieri, dicit mulieres lẽniacas fortes eſſe, et aſſuetas vincere viros, de qbus hęc narratur fabula. Cũ Venus vxor Vulcani deprehẽſa fuiſſet cum Marte in adulterio in Lẽno inſula, Lẽniace mulieres, cum cęteris dijs, deabusq; ſacra facerẽt. Venerem ob adulterij infamiam ſpreuerunt, et in honoratam pretermiſerunt, ob quam rem illa indignata Hyrcinum foetorẽ omnibus immiſit, quo ita grauiter olebant, vt a maritis ſpernerent, q̄ cũ expeditionem bellicam aduerſus Thracias ſuſcepiſſent, eo᷑ vxores ɔſilium ceperunt dominum reuertentes oĩs interimere, et maſculos omnes delere, q̄ cum omnes effeciſſent, ſola Hypſipyle Thoantis pa-

QVIA Non erat hic, ideſt in patria mea, videlicet Lemno. Aries. ſpectabilis villo aureo ꝑ aureo, ſed credo veram eſſe lectionem aureo, quia Virgilium fere imitatur, qui aureis et ferreis quaſi biſſyllabis vtiẽ, vt ęneidos quinto, dat ſalio villis onerroſum atq; vnguibus aureis, lege ergo aureo. Lemnos non erat regia, ſcilicet domus, aut regnum, aut regio, ſed legendum eſt regia, quia primam ꝓducit. Venit enim a rex regis, et non regio quod a rego regis deductum primam corripit. Ego fui primo, ſcilicet aduentu, aut a principio. Certa, ideſt decreui. Sed mea fata. s. perniti oſa. Trahebant. i. retrahebant. Me pellere manu foeminea, quia in Lemno non erant niſi fœminę. Caſtra hoſpita. i. naues externas hoſtilr in morem caſtro᷑ inſtructas. Lẽniadesq; ⁊c. docet ſe quoq; potuiſſe. Hactenus, ⁊c. docet quomodo in diſceſſu veri amoris ſigna dederat, qui ſi verus erat iam nunc quoq; eum alliere deberet, ſi fictus, iuſte illũ perfidum damnaret. Moris autẽ eſt vehementer amantibus nõ poſſe, quę volunt, omnia eloqui. ASCEN

VOLS. VLTIMVS, Vt amorem indicares. Volat, currit celerius. Tenet, occupat, implet. Subducit͂ſub trahitur. Propulſę, in altum remigibus actę. Huc feror, pſcendi altam turrim vñ erat latiſſimus pſpectus. Os et ſinus, abūdantiam lachrymarꝫ exprimit. Cupidę ſanctia amanti, non menti, ſed amāti legas, oculi inquit meę cupiditati et amori obſeqūbant, cuiꝫ ſoluto longius ſpectarent. Adde preces caſtas, meū officio et amori. Immixta vota timori, cū de tuo reditu timerem vota ſuſcepi. Vota ego pſoluam, Ironia vota non eſſe ſoluēda indicat. Fruet votis, meorꝫ votorꝫ vſum capiet. Cor dolet, qm̄ nō mihi, ſed Medeę redijt Iaſon. Non eqdem ſecura fui. de te ſemper dubitaui. Pater. Æſon. Nocuit barba. pellex, cōmiſeratio ē ab eo qd̄ eſt pter opinionē. Timui, grecā pingem. Nocuit barbara. Medeam, veneficij ē magicę inſimulat. Nec facie, meritiſq;, forma et ṽtus puellas viris pcilliat nō virtute, aut forma Medeaꝫ colis, ſed magicis carminibus probare cogeris.

Vltimus e ſocijs ſacrā conſcendis in Argo.
Illa volat, ventus concaua vela tenet.
Coerula propulſę ſubducitur vnda carinę.
Terra tibi, nobis aſpiciuntur aquę.
In latus oē patens turris circūſpicit undas,
Huc feror, et lachrymis osq; ſinusq; madet
Per lachrymas ſpecto, cupideq; ſanctia měti,
Longius aſſueto lumina nr̄a vident.
Adde preces caſtas, immixtaq; vota timori,
Nunc quoq; te ſaluo perſoluenda mihi.
Vota ego pſoluam, votis Medea fruetur,
Cor dolet atq; ira mixtus abundat amor.
Dona feram tēplis, viuū qd̄ Iaſona perdam,
Hoſtia pro damnis concidet icta meis.
Non equidem ſecura fui, ſemperq; verebar,
Ne pater argolica ſumeret urbe nurum.
Argolicas timui, nocuit mihi barbara pellex
Non expectato vulnus ab hoſte tuli.

VBER. VLTIMVS. Poſtremus vt oſtenderes, q̄ te pigebat me relinquere. Sacrā, q̄ vt diximus erat ſub tutela Minervę, cuius cura fuerat fabricata. Argo legēdū eſt et nō argō, eſt aūt actūs grecus p ſyneręſim factus, nā integer accuſatiuus erat argō. p ſineręſim Argo. Illa volat. i. celeriter currit p mare. Tenet. implet. Cōcaua. i. tumefacta. Subducit͂, ſubtrahit͂. Propulſę, agitatę remis et ventis. Terra. s. aſpiciebat͂, tibi. p a te. In latus, dſcribit locū, ex quo dicit ſe ſpectaſſe nauē Iaſonis diſcedētis. Patēs in oē latus. i. q̄ ab oī pte pōt videri. Circūſpicit, dat q̄ſi ſenſum rei inalatę, nō. n. ipſa turris circūſpicit, ſed q̄ in ea eſt pōt circūſpicere. Huc, p illuc. i. in illā turris. Os, facies. Sinus. i. pectus. Per lachrymas q̄ effluebāt ex oculis meis. Lumina. i. oculi. Sanctia cupidę měti, q̄ qd̄ ego optabā, ipſi oculi volebāt vt aſpicerē, ex affectu. n. alicuius rei et acutius et lōgius videmus. Aſſueto. i. ſolito. Adde. i. addidi, narratio. n. pteriti tpis ſępenumero per pñs eleganter fit, vt Dido īferius. Exul agor, cineresq; viri, priamq; relinquo, nā iā reliq̄rat. Teren. in Andria. Interea funus effert͂, nos ſeqmur. Immixta ti. q̄ ex timore ſuſcipiunt͂ vota. Timori, quē hēbā de periculo tuo. Nunc quoq;, et nunc, q̄ nōdū ea ſolui. Perſoluēda. i. reddēda tāq̄ debita, notadū eſt metri cā pſoluēda diuiſis ſyllabis eſſe legēdū, vt u poſt l ſit vocalis et non pſonans, vt ipſe alibi. Debuerant fuſos euōluiſſe meos, nā ibi et u ſit vocalis, ſicut apud Hora. Nunc mare, nunc ſiluę, teſte Priſciano triſſyllabus eſt. Vota ego pſoluā, cū indignatione pnunciādū eſt, ſicut cętera verba ſequentia. Fruet vota, capiet fructū et vtilitatē ex votis meis. Cor. do. q. dicit ſpor dolore, ira, bis itelligēdum eſt, vt dicamus mixtus ira abundat ira, vel amor mixtus ira abūdat. i. maior ſit ſm illud Tere. Quo minus mihi ſpei eſt, eo magis amo, et īferius Dido ad ęneā. Non tñ Æneaꝫ, q̄uis male cogitet, odi. Sed q̄ror infidū, queſtaq; peius amo. Quod. i. q̄. q. d. cū ob bñficia ſoleant reddi vota, et dari dona deis, ego dabo pp dāna mea, q̄ pdā maritū meuꝫ viuum, ex quo magis doleo, q̄ ſi eſſet mortuus nō putarē amplius eſſe ſperandū. Hoſtia, victima ſacrificij. Icta, percuſſa cultro et mactata. Eqdem, ego quidem. Secura, ſine timore. Sempq; oñdit, q̄ eſſet timor eius. Verebar, timebā. Pr̄ tuus, Æſon. Ex vrbe Argolica, theſſalica, nā argos vrbs fuit Theſſalię, lꝫ et eiuſdē nois fuerit, et alia in achaia. Argolicas, theſſalicas, vt diximus. Barbara, pōtica. Nō expe. nō ſpato et īprouiſo. Vulnus, iniuriā, et dr̄ trāſlatio. i. lęſa ſum a qua minime putabā. Nec facie, adducit eā in odiū, dicens eā eē icātatricē. Facie, pulchritudie. Meritis, ṽtutibus, vel certe officijs. Mouerit te ad amorē ſuū. Pabula. d. herbas noxias. ASCEN.

NVNC QUOQ; te ſaluo pſoluēda, aut dięreſim facit vt pſoluenda penthaſyllaba ſit dictio, aut vt lāguorē al ſignificat, pter morē ſpondiacū q̄ſi verſum facit ſed tutius eſt pēthaſyllabū dicere, cū id alibi faciat poeta. Viuū q̄ Iaſona pdā, pter legē. s. matrimonialē. Norint aūt pueri, q̄ſi i cū vocali ſequenti in prima ſyllaba ponit͂, nolle cum ea ſyllabificari, ſed in duas ſyllabas diuidi, vt in Iaſon, Iaſius, ieſus Iolas, Iulius Iacobus, Iābus, inepta, Ioſeph ētc, Ne pr̄ s. tuus ęſon. Ab hoſte, maſculinū genus ſpollet, q̄ generaliter loquit͂, potuiſſet tñ dicere non expectata, ſed non tā venuſte. Sed carmine mouit. i. incantatione magica. Metit. i. ſecat. Falx cantata. i. arte magica et incantatoria munita. Pabula dira. i. venefica. Illa reluctātē, ſic l Buc. Carmina vel celo pñt deducere lunā, ſꝫ locus ſūptus ē ex. iiij. ęnei. vbi de ſacerdote magna dr̄. Hęc ſe carminibus pmittit ſoluere mētes. Quas velit, aſt alijs duras īmittere curas Siſtere aquam fluuijs, et vertere ſydera retro, ētc.

VOLS. FALCE cantata, ad excantationē facta, q̄ ęnea eſſe debeat, qua ad lunę lumen herbę magicę ſecarent. Dira pabula, veneficas herbas ad pocula exſectas. Deducere lunā ſolis et lunę defectus natura fieri ſcribit hyginius. Veteres id carminibus fieri poſſe exiſtimarūt, vnde menander fabulā ſcripſit, q̄ inſcribit Theſſalis. ſydera cęlo. Cū voluit, puro fulget in orbe dies etc. Deducere lunam. Virg. in Buco. Carmina vel cęlo poſſunt deducere lunam. Tibullus, cantus et e curru lunā deducere tentat. Reluctantem inuitā reſiſtentem. Abdere. occultare. Tenebris. caligine. i. facere ſolem obſcurari. Illa refrenat. retinet.

Abdere, occultare, ne lucē miniſtrēt, qđ in morte Iulij Cęſaris contigit. Illa loco ſyluas, id non fabuloſum Pli. ſcri. qui anno Neronis ſupremo tradit, prata oleaſq; intercedente via publica in cōtrarias ſedes eē tranſgreſſas in agro marrucino pdiis vectij marcelli eqtis romani, qui res Neronis pcurabat. Vina, natiua. Per tumulos, per ſepulchra. Certa oſſa, e rogis. n. nō oīa magi oſſa colligunt. preſertim articulos ad veneficia, Simulachraq; cę. fingit ex cera et lana duas imagines formabant excantatores, ita vt lanea maior ceream vrgeret, quę tota acubus īfixa ad ignē liqſcebat in pęnā eius quē deuouebāt. Hęc ſacra cocytia a cocyto inferorū fluuio dixit porphyrio, qm̄ ſine euocatione maniū nō fierēt. Nā et Proſerpina virgo cocytia dr̄. Sunt ſcerea ſacra cocytia, q̄ Thraces celebrāt in honorē deę cocytis, quā maniā et deū matrē appellabant, de qua exiſtimo iuuenalē intelligere, cum dicit. Bapta laſſare cocyto. Miſerū, ad deuoti cruciatū reſpicit. Et q̄ neſcierim, veneficia medea exercet. Melius ne age legendū eſt nō mage. Age inquit iaſon, melius ne amor conciliatur veneficio quam formas. Si mage legi placeat, verecundiam, ſimplicitatēq; ſuam commendabit hypſipyle, et ſi amor veneficio magis q̄ virtute quęratur a medea conducibilius mihi eſſe, et honeſtius exiſtimabo id neſcire, qñ et ſpecie et morum ęquabilitate amor nō magica excātatione, cōparādus eſt. Mollis, inconſtans, legitur et moribus.

Nec facie, meritiſq; placet, ſed carmine mouit
Diraq; cantata pabula falce metit.
Illa reluctantem curſu deducere lunam,
Nititur, & tenebris abdere ſolis equos.
Illa refrenat aquas, obliquaq; flumina ſiſtit,
Illa loco ſiluas, viuaq; ſaxa mouet.
Per tumulos errat paſſis diſcincta capillis,
Certaq; de tepidis colligit oſſa rogis.
Deuouet abſentes, ſimulachraq; cerea fingit,
Et miſerum tenues in iecur vrget acus.
Et quę neſcierim melius, magē quęrit herbis
Moribus & forma conciliandus amor.

Obliqua, curua, epitheton fluminū. Siſtit, moratur. Loco, ex loco ſuo, vbi erant. Viua, naturalia, eo loco nata. Per tumulos, per ſepulchra mortuorum. Paſſis ſparſis. Diſcincta, ſoluta ſic enim exigebat magica. Certa, quędam oſſa nō aūt omnia. Tepidis, adhuc calentibus, vbi paulo ante fuerunt cōbuſta cadauera. Deuouet, execrat, et incantationibus ſuis inficit. Fingit, facit. Simulachra. Cęrea. i. effigies cęreas, quę repñtant eos, quos vult deuouere. Virgi. in Buco. Limus vt hic dureſcit, et hęc vt cera liqueſcit. Vno eodemq; igni, ſic noſtro daphnis amore. Idem. Terq; hęc altaria circū effigies duco, et Hora. in primo ſer. Lanea et effigies erat, altera cęrea, lanea maior, quę pęnis compeſceret inferiorem etc. Vrget, infigit. Tenues acus in iecur, ideſt vlcerat et ymaginem cęream in iecur. quaſi in ſede amoris, vt ita percutiatur ille, cuius eſt illa ymago. Et quę. ſcilicet alia facit. Quę neſcierem, ideſt nūc iam vel neſcirem dicere. Melius mage, diſtinguendum et cauendum ne duę dictiones comparatiuę cum eodem verbo iungantur, nec mage iungatur cum neſcierim, ſed ſic dicendum, amor melius conciliādus, ideſt qui iuſtius et honeſtius conciliatur et acquiritur moribus, ideſt virtutibus et forma, quia hęc duo maxime alliciunt viros ad amorem aliculus mulieris, et econtra. Mage, pro magis. Quęritur, ſic medea. Herbis. ideſt vi herbarum et incantatiōibus, et hic eſt verus ſenſus et verus ordo. amor melius conciliandus moribus et forma quęritur magis herbis, ſcilicet a medea.

VBER. FALCE cantata, ideſt incantata, vt maiorem vim nocendi haberent herbę, falce autem dixit, quia ſecundum rationem magicam herbę alię vellebantur, alię incidebantur, prout volebant earum eſſe vim. Inde Virg. iiij. ęnei. Falcibus et meſſes ad lunam q̄runt athenis. Pubentes herbę nigri cum lacte veneni. Illa. i. medea, pgit narrare ea. quę medea facit p incantationes ſuas q̄ venefici arte magica ſolent facere, vt oſtēdit Lucanus, vbi Theſſalidum narrat magicas artes, et ipſe Ouid. in primo amorū de Dipſade lena quā eandē veneficam eſſe dicit, ſic inqt. Illa magas artes ęeaq; carmina nouit. Inq; caput liqdas arte recurrat aquas. Scit bene qđ gramen. qđ torto ꝯcita rombo, licia, qđ valeat virus amantis equę. Cū voluit toto glomerant

ASCE N. ET QVÆ NESCIERIM melius mage, legendus vult ſuperior ne age. nam alterum comparatiuus abundat, ordo autem nunc eſt. Et ſupple alia, quę ego neſcierim, ideſt neſcire deberem, melius, ideſt conuenientius et decentius q̄ ſupple ſcirem, age, ideſt age dum dic mihi iaſon, quęritur ne, ideſt acquiritur ne apud te, herbis ſcilicet magicis, amor conciliandus, ideſt acquirendus, moribus ſcilicet probis, et forma, ſcilicet elegāti, quaſi dicat, id quidem fit, ſed indecenter, de imaginibus laneis et cęreis ab incantatricibus fieri ſolitis. Dicit Hora. lib. primo ſermonum in ſatyra quę incipit. Olim truncus eram et cetera.

Hãc potes amplecti, thalamoq; relictus in vno
Impauidus ſomno nocte ſilente frui?
Scilicet vt Tauros,ita te iuga ferre coegit,
Quaq; feros angues,te quoq, mulcet ope.
Adde quod aſcribi factis procerumq,,tuisq;
Se facit,& titulo coniugis vxor obeſt.
Atq, aliquis pelię de partibus acta venenis
Imputat,& populũ,qui ſibi credat,habet.
Non hęc Aeſonides,ſed filia phaſis Aeetę
Aurea phrixeę terga reuellit ouis.
Nõ ꝓbat Alcimede mr̃ tua,conſule matrem,
Non pater,a gelido cui venit axe nurus
Illa ſibi a tanais,ſcythicęq, paludibus vndę,
Q erat & a patria Phaſidis vſq, virum.

VOLS. SCILICET vt tauros, Rem a facto arguit. Ope,veneficio. Procerũ,argonautarũ. Obeſt,multum detrahit. De par.q Pelię patrui factionẽ tuẽt. Non hęc Æſo.ecce qd ꝯtendit. q Pelię cãm tuẽt. Phaſias,phaſis fluuius colchorũ.vñ phaſida Medeam poetę dixerunt. Latini ęta ʒ triplici, ẽ gemina exulerunt ſyllaba. Alcimede mr̃ tua, ab auctoritate arguit. Improbant tuus ꝯiugiũ Alcimede mr̃ ẽ Æſon, q̃q̃ q argonautica ſcripſerunt alcimedem, et Æſona mortẽ obijſſe, cũ primuʒ Iaſon dedit vela vẽtis tradant. Ouid.alios ꝯſectatur,et hoc loco ẽ in metamor. viuuʒ pr̃em repiſſe Iaſonẽ ſcri. queʒ ex ſenio in iuuentã Medea ſuis veneficijs reſtituit. Alcimedem phylaceaʒ pherecides ẽ appollonius mr̃em Iaſonis ſcribũt. Diodorus amphinomen appellat. Hermodorus,et Polyphemen Autolici filiã Iaſonis mr̃em eſſe ꝯtendit. A gelido axe,ex ſeptentrione, vbi ſunt niues ppetuę. Tanais,a patria vituperat Medeã. Tanais fluuius ſcithię, oriẽ ex riphęis montibus, Is id alij negant,immergiẽ Imęotidem paludem. vñ paluſtris. Nã Scythia ex magna pte paluſtris eſt,et valde aquoſa, multosq, habet fluuios.

VBER. HANC Potes,admiratiõe ꝓnunciãdũ eſt.q.d.vñ eſt tibi tãta fiducia I vno lecto vt ſis ſolus cũ ſola venefica. Impauidus,intrepidus.deberes.n.ſemp eſſe in maxio timore,qñ dormis cũ ea. Scilʒ certe. q.d.ita te incantabit ſicut tauros.q̃s eius ope dicis viciſſe. Coegit te ſe.iu.i.ſibi eẽ ſubditũ. Ope,eadem vi.i.incãtatiõe. Adde,adduxit eam in odiũ,nunc adducit in inuidiã dicẽs,ꝙ ea,q̃ iaſon fecit. Medea ſibi oĩa attribuit. Adde,ſupradictis vitijs. Aſcribi,an numerari. Procerũ,caſtoris,Pollucis,Herculis,ẽ ceterorũ heroũ,q tecũ fuerũt in rapiẽdo vellus aureũ Sũt aũt ꝓceres (teſte Seruio) capitella trabiũ. vñ et eminentiores viri ꝓceres dñr. Et tuis.s.factis. Obeſt nocet. Titulo cõiugis.i.laudibus tuis, qꝛ nõ tibi,ſʒ ipſi vult aſcribi victoriã ſuã. De pti. Pelię,nõ intelligatur de theſſalia, ſed de his,q Pelię fauent,nã ptes dñr,q diuerſis fauẽt.vñ Luca. Hęc facient ptes etẽ. partes romanos appellauit,quorũ alij Põpeio, alij Cęſari fauebant, vñ diximus Cice. fuit de ptibus Põpeij.i.q Põpeio fauit, hoc aũt pluribus verbis dixi,qꝛ multi male interp̃tant, vt dicant de ptibus Pelię.i.de Theſſalia, q̃ſi iaſon non eſſet & ipſe theſſalus.ſʒ ptes dixit,qꝛ alij iaſoni, alij Pelię fauebant. Imputat,aſſignat et attribuit. Acta.s.a te.i.victorias tuas. Venenis.i.incantationibus et herbis Medeę, et dicit viciſſe eius auxilio.

Populum,maximam partem Theſſalię, qui credant ſibi ita eſſe, vt dicit, ẽ ita minoris ęſtimet virtutem tuam. Non hęc,ponit verba,q̃ dicit ille fautor Pelię. Æſonides, Iaſon. Non reuellit,non abſtulit.ẽ bñ reuellit, qꝛ fuerant affixa tẽplo Martis a Phryxo,vt ſupra diximus. Hęc, δεικτικως .i. demonſtrantis. Iaſon enim portauerat in Theſſaliã. Reuello autẽ et reuulſi, et reuelli. Virgil. in buco. Cynthius aurẽ vellit et admonuit. ẽ I.ij.ęnei. Poſteſq; a cardine vellit. Sʒ phaſis.i.Medea. legiẽ aũt ẽ phaſias. ſi phaſis breuiaẽ ꝓpter vocalem ſequentẽ prima ſyllaba huius dictionis Æte,quę erat lõga diphthongo, qd placet magis,ſi vero legaẽ phaſias abijcietur vna ſyllaba in medio, quod minus placet,et rarius reperitur. Non probat,dicit hanc famam non placere his,qui amant ipſum Iaſona. Conſule.i.interroga,quid ſibi videatur. Non pater,ſcilicet probat. A gelido axe,ideſt regione ſeptentrionali,nã colchi in regione frigida ſunt. Illa,quaſi dicat,non eſt qd ipſa barbara debeat q̃rere maritum in veſtris regionibus,ſed in ſuis, quę eius moribus conueniunt. Tanais,fluminis ſcythię,qui Europam ab Aſia diuidit. Paludibus vnde ſcythicę, puto intellexiſſe męotidem paludem, in quam et alię aquę multę ſcythię, et ipſe Tanais influit. A patria phaſidis, ideſt a Colchi, vbi eſt phaſis fluuius. vnde phaſiani delati ad nos nomen acceperunt. Mobilis,mutabilis,a mouendo.

HANC Potes amplecti, Aggrediẽ principalem totius epiſtolę intentionẽ,quę eſt in odiuʒ Medeę inducere,quã qꝛ venefica eſt, exhorrendam oĩbus, et ꝓcipue ei,qui cum ea in vno lecto ꝯiungitur,ſignificat,dicens eum ſubactũ ab ea q̃uo tauros illos feroces ſubegit. Adde ꝙ aſcribi, etẽ.tangit ꝙ Dares phrigius aſſerit.derelictã videlicet Medeam, ne turpe ſit Iaſonem,nõ ſine foeminę auxilio vincere potuiſſe. Atq; aliquis Pelię de partibus, pelias patruus Iaſonis in ſomnis viſus habuit ab eo excidiũ ſe paſſurũ, quem poſtridie altero pede nudum offenderet,atq; cum is iaſon eẽt,quem occidere honeſte negbat,ꝑſuaſit colchos ad aureũ vellus habendum adire,ea ſpe vt nunq̃ rediret. Qui ergo Pelię partes ſequerent, dicerent non propria,ſed Medeę virtute rediſſe. Aurea phrixeę terga reuulſit ouis. Alij legunt reuellit a reuello, ſed Seruius docet ab eo reuelli, et non reuulſi deduci, licet reuulſus in paſſiuo dicatur participio. Eſt tamen perfectior et manifeſtior conſtructio vt ſit. ASCEN.

Inertior,

VOLS INCERTIOR, Inconſtantior. Aura Ver. nulli anni parte incertiores ſpirant venti q̄ vere. Si te nobilitas cōmendatio a genere. Thoante minoo, minois nepote. Nam ex ariadne minois & Baccho natus eſt Thoas Hypſipyles pater. Coniunx redimita corona. Ariadnam ſignificat, cui Bacchum coronā dediſſe nar-

Mobilis Aeſonide, vernaq; incertior aura,
Cur tua polliciti pondere verba carent?
Vir meus hinc cur nō meus inde redisti?
Sim reducis coniunx. ſicut euntis eram.
Si te nobilitas generoſaq; nomina tangunt,
En ego minoo nata Thoante feror.
Bacchus auus, bacchi coniux redimita corona.
Pręradiat ſtellis ſigna minora ſuis.
Dos tibi lēnos erit, terra ingenioſa colenti,
Me quoq; iam tales inter habere potes.
Nunc etiam peperi. gratare ambobus iaſon,
Dulce mihi grauidę fecerat auctor onus.
Foelix in numero quoq; ſum, prolēq; gēmellā
Pignora lucina bina fauente dedi.

rauimus, quę in cęlo viſitur noua con ſpicua ſyderibus... Pręradiat clariores lucere facit. Signa mi. minus lucentia ἐν γονασιν: Intelligit, cui contigua eſt corona, q̄ maxime lucet, vt Germa. ſcribit in arateo carmine. Cice. I arato ſcri. Hic illa eximia poſita eſt fulgore corona. Dos tibi lemnos erit, cōmēdatio a fortuna. Ingenioſa, foecunda, Lucre. Dędalam terra dixit. Me quoq; ꝙ tales, Non dotale legendū. Sed quod tales. poteras inquit et me habere, quę digna ſū inter meos maiores annumerari. Prolem ge. cōmendatio a foecunditate peperit (vt diximus) hypſipyle ex Iaſone vno partu, geminos. Thoantem et Euneum qui in bello thebano ſub adraſto militarunt. Lucina, iunone, parturientibus prę. ſt et partus in lucem effert.

VBER. INCERTIOR, incōſtantior. Aura ver. i. vento veris. nam vere nunc venti flant, nunc aer eſt quietus. Pondere. i. effectu. Polliciti. i. promiſſionis. i. cur non facis qꝺ promiſiſti. Vir meus, Ecce commemorat promisſionem Iaſonis, q̄ ſupra vidimus his verbis. Abſtrahor hypſipyle, ſi dent mō fata recurſus. Vir tuus hinc abeo. Vir tibi ſemper ero. Non meus, vt promiſeras. Reducis, tui reuerſi. Sicut eram. s. coniunx. Euntis. i. abeuntis. Si te nobili. laudat ſe ab his, quę pſūt amorem conciliare, et primū a nobilitate. Tangunt, mouent, delectant. Thoāte minoo. i. nepote minois poſſeſſiuū ꝓ patronymico, fuit. n. Thoas filius Bacchi ex ariadne minois filia Bacchus auus. s. p̄mus. Bacchi coniunx. s. ariadnę auia mea. Redimita corona qua Bacchus eam ornauit, cum in cęlum rapuit, et ſydus fecit, qꝺ coronā appellauit, de quo Virg. i. geor. Gnoſiaq; ardēns decedat ſtella coronę, hanc aūt coronam cū Venus a Vulcano marito in donū accepiſſet, poſtea donauit ariadnę cū nuberet Baccho, q̄ vt diximus, Bacchus & in cęlū tranſlatā hr̄e voluit, vt ipſe in. iij. faſt. dicit. Sint q; tuę faciā tecum monimenta coronę. Vulcanus veneri quā dedit illa tibi. Pręradiat, ſplendore vincit, ſuis ſtellis, nam Bacchus nouem gemmas coronę ariadnes mutauit in nouem ſtellas vt faſ. lib. iij. dicta fuit Gēmasq; nouē transformat in ignes. Aurea per ſtellas nunc micat illa nouem. Dos, addit et dotē. Lemnos inſula mea. Terra inge. i. fertilis, ē nā bona. nam ingenium et nā etiā de terra dicitur pro vi et poſſibilitate. Vn̄ et Ouid. lib. iiij. faſt. Frigida carſeolis nec oliuis apta ferendis Terra, ſed ad ſegetes ingenioſus ager. ergo non legaſ ingenuoſus, vt a quibusdam male. Me quoq; qꝺ ta. melius legitur res tales, vt ſit ſenſus inter tales res. i. inter nobilitatem, et dotem et ſimilia, non. debes me ſpernere. Nunc & peperi, laudat ſe a foecunditate, q̄ ſolet eſſe grata maritis. Gratare, gratulare. Ambobus mihi et tibi. Auctor. i. is per quem erā grauida i. tu. Dulce nō moleſtū, q̄ ſi vxor amat maritum, li graue ſit ferre partum in vtero, tn̄ fert libenter propter maritum cum videt eſſe gratū. Quoq; & i. pręter hoc qꝺ peperi. Sum & foelix, q̄ non vnū ſed geminos peperi. Thoantem. s. & Euneum. Lucina, dea partus q̄ eandem Iunonem eſſe volunt, vt Teren. Iuno Lucina fer opem. Lucina aūt appellaſ vel a loco q erat ſub eſquilino monte, vbi de foecunditate mulieres miſſa acceperunt, vt oſtendit Ouid. lib. ij. faſt. vel a luce in quam pueros ducentes deducere dr̄. et idem eſt auctor loco ſupradicto Grataq; Lucinę dedit hęc tibi nomina lucus. Aut q̄ principium tu dea lucis habes, hęc gręcę dr̄ illithya. Oui. lib. ix. meta. prępoſitam timidis parentibus illithyam. Fauente, dante mihi pariendi facultatem. Pignora, ideſt filios.

ÆSONIDES, ideſt Iaſon ęſonis filius. Non reuulſit. i. a loco vbi marti cōſecrata erant reuellit. ASCEN. Hęc aurea terga. i. vellera. Ouis phrixeę. i. arietis quo phrixus tranſpontum vectus dr̄. Sed phaſis i. mulier apud Phaſim nata, vꝫ medea filia Aetę regis. s. colchorū, Phaſis ergo patronymicum a loco eſt. Nunc etiam peperi, Conatur allicere per gemellos, quos illi peperit, quę ſumma conciliandi atq; conſeruandi inter coniuges amoris ratio eſt. Ordo eſt. Ego etiā. i. pręter cęteras dotes, et amoris pignora peperi, nunc, ſupple gemellos, quod facile intelligitur ſubdēdo, O iaſon gratare. i. gratulare ambobus, non enim ambobus gratulari poſſet, niſi duos peperiſſet, nec potuit ex Iaſone duos peperiſſe, niſi gemellos, cū ante pfectionē eius nullum pepererit. Auctor. s. Iaſon fecerat mihi grauide onus dulce. Poteſt tn̄ eſſe ſenſus et ordo. O Iaſon ego peperi ambobus. i. et tibi et mihi, hoc eſt cōem nobis prolem, gratare. i. gratulare nobis qꝺ libentius dixero q̄ priori modo, q̄ ſubditur. Fęlix in nu. quoq; ſum quaſi prius numerꝰ nō expſſiſſet.

VOLS. COGNOSCERIS illis, te referunt. Excludit ſuſpitionem. Fallere non no. vt pꝫ non ſunt pfidi, licet habeant cętera. Legatos ferendos, qm̃ ꝓpter ętatem venire non poterant, cõmiſeratio ab ętate. Pene (inquit) ad te infantes miſi, vt te mihi concilia rent. Tenuit vias propoſitū iter diſtulit. Nouerca ſc. medea, quę nouerca ē et ſęua. Medeam timui, amplificatio ex noīe tñ inquit medea hꝫ plus ſęuitię q̃ nouerca

ſon ad minus, ſi inq̃t tam fuit crudelis, q̃ potuerit interficere frēm ſuū, numq̃d parcet filijs meis. q. d. minime, nā cū fugeret cū iaſone, vt prēm inſequentem retardaret, fratris ſui abſyrti mēbra dilacerauit, et varijs locis ſparſit, vt pr̄ occupatus in eis colligēdis deſiſteret ab inſecutione. Is locus poſtea tomos. i. inciſio dictus eſt Oui. n. in tri. ſcri. Inde loco nomē tomos ē, q: dr̄ illic mēbra ſui fratris ſubſecuiſſē ſoror. Parceret, interrogatiue. q. d. no. Ablate, capte.

Spargere q̃ fratris, ſęuitiam arguit Abſyrtum medeę fratrē Pacu. ęgialeum appellat, quē Ouid. laceratum a medea ſcri. in pon. apud vrbem quę a facto Tomos appellatur, in fruſta dilaniatum, vt in ſequentem Aeetā fratrē nō funere remoraret. Orpheus vero antequā e colchide ſolui ſſet medeā abſyrtum fratrem ſecuiſſe et in mare proiectum nereides ad abſyrtidas iſulas detuliſſe, q̃ ſunt ꝯtra Dalmatiā

Si queras cui ſint ſimiles? cognoſceris illis.
  Fallere non norunt. cętera patris habent.
Legatos quos pęne dedi pro matre ferendos,
  Sed tenuit cęptas ſęua nouerca vias.
Medeam timui plus eſt medea nouerca,
  Medeę faciunt ad ſcelus omne manus.
Spargere quę fratris potuit lacerata per agros
  Corpora, pignoribus parceret illa meis?
Hanc tñ o demens, colchisq; ablate venenis,
  Diceris hypſipyles prępoſuiſſe toro.
Turpiter illa viꝝ cognouit adultera virgo,
  Me tibi, teq; mihi teda pudica dedit.
Prodidit illa patrem, rapui de cęde Thoanta,
  Deſeruit colchos, me mea lemnos habet.
Q uid refert ſcelerata piam ſi vincit, & ipſo
  Crimine dotata eſt, emeruitq; virum?
Lemniadum facinus culpo, non miror iaſon,
  Q ųelibet iratis ipſe dat arma dolor.

Prępoſuiſſe toro hypſipyles. i. maluiſſe eaꝫ vxorem q̃ me. Turpiter, adducit eā in ꝯtemptū eius pudicitias cõmemorans. Virgo, ad ętatem rettulit. Viꝝ. s. te turpiter, q: id fecit clā prē ſuo. Teda, pro nuptijs ponit. Prodidit, decepit, q: fauit tibi, qui eius res eras rapturus, et eo inſciēte aufugit. Rapui, liberaui. Thoanta prēm nuū, vt ſupra diximus. Deſeruit, q: fugit. Hꝫt, ſꝫ me, q: remanſi in pr̄ia, ſicut honeſtas decet mulieres. Quid re. male legit qd referā, cum legendū ſit qd refert. nā poſtea q̃ cõmemorauit hypſipyle ꝓbitates ſuas, et medeę flagitia, dicit quid tñ refert, q: ego ſum proba, et ipſa flagitioſa, ſi plus pñt ſcelera q̃ probitates, et hęc vera lectio eſt talis eſt & ſenſus apud Oui in. ij. me. Quid tñ hoc prodeſt, ſi diro facta volucris, Crimine Nyctimene nr̄o ſucceſſit honori. ergo qd refert. i. quid prodeſt, ſi ſcelerata medea vincit piam. s. me, et eſt dotata ipſo crimine. i. ſi a te ęſtimatur habere ſatis magnam dotē, q: eſt venefica. Emeruit. s. per crimina et ſcelera ſua. Lemniadū, ne ipſa Hypſipyle dicat̃ eſſe crudelis q: crudele factū lemniadum ſupra cõmemorauit, excuſat eas. Culpo reprehendo. Non miror, qđ interfecerint viros, a qbus ſpernebant̃. Quęlibet arma, ſic Virg. Quodcunq; repertum. Rimanti telum ira facit. Dolor, qualis erat ipſarum, quę ſpernebantur.

ſtra. et ply. apud has inſulas diſcerptū ꝯtendunt, a quo ſunt nūcupatę. Per agros tominanos, vt Aeetas inſpiceret. Meis pi. quoꝝ eſt nouerca. ſi frēm pemit, non parceret meis natis. Hāc tñ o demēs ꝯtentione vtit̃, q̃ ex ꝯtrarijs ꝯſtat ſententijs, ſingula ſingulis ꝯferens. Eſt et altera, q̃ ex verbis celeriter relatis ꝯſtat. Ablate, ol ꝯſilio et prudentia deſtitute. Turpiter illa viꝝ, p cędem et nefas. Teda pudica, legitimū ꝯiugiū facem in nuptijs pueri matrimi et primi ferebant. Prodidit illa prēm. Aeetam cui rapuit vellus aureum. illum meleager in pugna trucidauit, q̃ in littore cuꝫ argonautis eſt orta. Thoanta prēm Thoantem a cęde liberaui cuꝫ lemniades viros oēs trucidaſſent. Colchos patriam ſuā, ſunt colchi ſub caucaſeis montibus moſchis iuncti. Lēniadum facinus culpo q̃ vna nocte viros peremerunt, hę noīantur Polyxo charope maritū q̃tuor natos prēm et fratres. Gorge. Helymnum. mirmydone, Cydon, Crenēū et Gyam. Popea. Cydemon filiū purgat crimē p ꝯfeſſionē. Dolor, indignatio, dolebant lemniades viros thracas ſeruas adduxiſſe, quibus oblectarentur.

VBER. ILLIS .i. per illos. i. ſi qs videat illos vr̄ te videre, Fallere, ſicut tu. Cętera, pter cognitionē fallendi. Patris. s. tu q̃ es eoꝝ pr̄. Legatos, quaſi nuncios. Pro mr̄e, p me. Tenuit, ipediuit. Cęptas, iſtitutas et ꝓpoſitas. Plus nouerca. i. crudelior crudeli nā cū oīs nouerca ſit crudelis, ipſa eſt plusq̃ nouerca. Faciūt. i. ꝯueniūt. Spargere, argumentū a ma-

COGNOSCERIS illis. i. in, illis, aut p illos q: ſimilli mi ſūt et tui. Sꝫ fallere nō norūt cętera pr̄is hñt. i. in oībus pr̄i ſiſes ſunt pręterq̃ q: non ſunt fallaces vt tu. Pignoribus pcet illa meis. q. d. minime. Notus eſt verſiculus. Pignora natoꝝ dr̄ pignora rerū. s. aliaꝝ q̃ in pignus dant̃. Ablate. s. a ſenſu et rõne. ASCEN.
Venenis colchis. i. colchicis principale ꝓ derinatiuo. Emeruit. i. ꝯpſſe meruit. Culpo, nō miror. i. nec approbo et laudo, nec imitor vt miratorq; catonis apud Lu. q̃libet iratis, ſic gne. i. Furor arma.

VOLS. DIC Age ſi ventis,hęc adulatio nõ ſine ſtomacho eſt. Iniqs tuę voluntati aduerſis. Comes nõ nolat ob dolorẽ. Hiſcere nẽpe tibi optaſſes, vt terrę hiatu abſorbereris, vltima iprecatio ẽ, cũ terrã hiſcere optamus. Quo vul.q̃ audacia. Ipſe qdẽ p me tutus,in te nõ ſeuiſſem,lʒ culpa non vaces. Pellicis medeę. Impleſſem, foedaſſem. Quoſq; vene.ab. iaſonis vultus intelligit foedaſſes medea medeę ſanguine. Abſt.a me abegit. Medeę Medea forem ꝯ medeã medeę ſeuitia vterer. Quod ſiqs ab alto.cõcludit per iprecationẽ. Succuba nr̃i,Succubã dicimus q̃ alienũ thalamum violauit. Leges ſu.deplorat in ea dẽ ꝯdõne ſitã ſe a viro deſtitutã, vt mihi ſua cã ꝯtigit. Iaſon medeã pepulit, cum Creuſam Creontis filiã vxorẽ duceret. Totidẽ na.et vi. Medea Didymum et Therſandrum peremit,iaſon ſeipſm confecit.
Male par. Iaſonem ſigt quẽ ſuis veneficijs erat emerita. Toto, orba. Medea incenſa Creontis regia ad fugã cõpulſa draconibus allatis vecta thebas, venit, Herculem inſania purgauit,inde Athenas ad Ægeum fugit,accuſata veneficij in Phęniciã nauigat,ide ad ſuperiores Aſię oras migrauit,vbi medũ filiũ peperit. Demuʒ Colchos rediit,vbi diem obijt. Fratri abſyrto, quẽ laniauit. Parẽti,Æetę,quẽ erat ſatũ iterire,cũ raptuʒ fuiſſet aureũ vellus, et a Meleagro peremptus eſt.
Acerba crudelis. Natis. Dydimo et Therſandro, Theſſalus fugit. Viro, Iaſoni quẽ ad necẽ ipulit. Aera tẽ.qm̃,draconibus allatis volaſſe diximus.
Sua cę.ſuoꝝ morte. expes ſpe oi deſtituta et ope.

tutum. Sed q: ego mi.i.clemẽs, quę neſcio nocere. Pellicis medeę. Sanguine ſuo, q: dilaceraſſeʒ eius vultus. Quoſq;.i.et vultus.s. tuos. Quos abſtulit veneficijs ſuis.i.quos ſuis incantationibus cępit vt ſupra Colchiſq; ablate venenis. Medeę medea,proprium nomen pro appellatiuo poſuit, ideſt medeam p crudeli. Quod ſi quid imprecatur medeę eadem , quę ipſa patitur vt ita aliquando priuetẽ marito, ſicut ipſa priuata eſt ab ea. Si iuppiter ꝛc.i. ſi Iuppiter iuſtus exandit preces et vota mea. Succuba ꝯcubina.s.medea
Męreat' fleat quod hypſipyle gemit.i. id qđ ego doleo.s.mihi eſſe ereptũ maritum.
Suas leges, q: q alijs facit iniuriam , dat quodãmodo leges ſibi quoq; iferendi iniuriam . Vtq; ego, optat vt medea iaʒ facta grauida,de iaſone poſt filios ſuſceptos ita relinquatur ab Iaſone ſicut ipſa relicta fuit. A totidẽ natis.i. ꝑoſt totidem natos .i. poſtq̃ duos filios ſuſceperit quod quideʒ ita ei accidit ſicut imprecata eſt.

Dic age,ſi ventis(vt oportuit)actus iniquis
Intraſſes portus tuq; comesq; meos.
Obuiaq; exiſſem foetu comitata gemello,
(Hiſcere nempe tibi terra roganda foret)
Quo vultu natos?quo me ſcelerate videres?
Perfide quo ꝑtio,qua nece dignus eras?
Ipſe quidem per me tutus,ſoſpeſq; fuiſſes,
Non quia tu dignus,ſed quia mitis,ego.
Pellicis ipſa meos iplęſſem ſanguine vultus,
Quosq; veneficijs abſtulit illa ſuis.
Medeę Medea forem.quod ſi quis ab alto
Iuſtus adeſt votis Iuppiter ipſe meis,
Q đ gemit hypſiphyle, lecti quoq; ſuccuba nr̃i
Moereat,et leges ſentiat illa ſuas.
Vtq; ego deſtituor coniux,materq; duorum,
A totidem natis orba ſit, illa viro.
Nec male parta diu teneat, peiusq; relinquat,
Exulet,et toto quęrat in orbe fugam.
Quam fratri germana fuit,miſeroq; parẽti
Filia,tam natis,tam ſit acerba viro.
Cũ mare,cũ terras cõſumpſerit,aera tẽtet,
Erret inops,exſpes,cęde cruenta ſua.

VBER. DIC Age, iterrogat Iaſona quo vultu vidiſſet eã et filios ſuos,ſi vẽtis delatus fuiſſet ad littus lẽni.
Age hortãtis.Ordo ẽ.Age dic quo vultu videres natos,et me ſi tu actus ventis iniqs itraſſes portus,et ego exiſſem obuia ꝛc.Hiſcere p parẽtheſim et interpoſitionẽ legẽdus eſt hic verſus. Terra foret rogãda a'te. Hiſcere.i.vt hiſceret et ſe apiret tibi vt te abſorberet potiuſq̃ aſpectum meũ,q̃ deceperas,videres cũ adultera tua.Quo.i.q̃li. Quo ꝑcio.i.qua pęna ſic Terẽ.Ego ꝑcium ob ſtulticiã fero.Inne. Ille crucis ꝑcium ſceleris tulit.i.pęnã. Qua nece.q.d.crudeliſſima. Ipſe tu. Per me.i.quantum ad me ꝑtinet,q: nihil nocuiſſeʒ tibi. Non q: tu di.s.ſcis eſſe

Male parta,male quęſita ſm prouerbium ẽ dictum cuiuſdam poetę,male parta male dilabuntur. Peius quam,ſcilicet acquiſierit. Exulet, expellatur ex patria. Quam fratri, vt terreat Iaſona. imprecatur etiam vt medea ſit ei,et filijs eius crudelis.Ordo illa ſit tam acerba natis, ideſt tam crudelis mater,et tam acerba viro, ideſt tam crudelis vxor tibi marito ſuo, quam ſcilicet acerba germana.i.vxor,fuit fratri Abſyrto,quem ab ea' ſupradiximus fuiſſe dilaceratũ, et q̃ acerba filia fuit miſero parẽti. Quẽ ꝑdidit,cui iterfecit filiuʒ. Aera tẽtet.i. volet p aera,qđ qdem Ouid.ſcri.feciſſe lib.vi.meta. Quę niſi pennatis ſerpentibus iſſet in auras. Non excepta foret pęnę. Erret.i.vaget,et eat huc ẽ illuc.
Eſpes,ſine ſpe. Cruẽta ſua cę.i.q̃ ſeipſaʒ iterficiat.
ASCEN DIC Age ſi vẽtis. Prudenter ponit caſum vt caſus fiat et ꝯtingat,nã deſiderabile eſſet patri liberos gemellos,quos nunq̃ viderat obuiã hr̃e. Medeę medea.i.crudeliſſime interfectricis interfectrix. Si qs iup.i.iuuãs pr̃ deus.s.Succuba dr̃, q̃ furtim cubat, vt in alieno toro,nã ſub occultationẽ denotat vt ſublegere,ſubripe,ſubfurari,ſubducere, ſuſtollere ꝛc. Imprecationes aũt quas ponit oẽs Medeę euenerũt ſicut quas Dido ponit Æneidos quarto Ænee.

VOLS. FRAVDATA coniugio, cui vir non redijt, vt debuit. Thoãtias Hypſipyle Thoantis filia. Oro imprecor. Deuoto, diris imprecationibus meis damnato, veſtrum inquit coniugium eo exitu claudatur, quem meę imprecationes deuouent.

VBFR. EGO Thoantias, ideſt Hypſipyle filia Thoantis.

Hęc ego coniugio frandata Thoantias oro,
Viuite deuoto nuptaq; virq; thoro.

Nupta, o Medea Vir, ideſt o Iaſon. Viuite.i.diu manete. Deuoto.i. execrationibus et infelicitatibus pleno. Finis fuit, ꝙ Iaſon nũq̃ recepit ipſam Hypſipylem, ſed cum cognitum fuiſſet a Lẽniadibus, ꝙ duos filios maſculos ex Iaſone ſuſceptos contra leges ſuas aliſaceret, et ad ſupplicium poſceretur illa accepta nauicula fugere parabat, ſed comprehenſa piratis data eſt dono Lycurgo regi Nemeę, quę cuȝ eius filiuȝ Ophelten nutriret, et redeuntibus a bello Thebano regibus, et in Nemea ſylua pene ſiti pereuntibus, cum ab eis rogata fuiſſet, vt langiam ſontem eis oſtenderet, et ab Adraſto Argiuorum rege interrogaretur, quęnam eſſet, dum ad omnia reſpondit diutius morante, puer quem inter herbas, floreſq; ludentem reliquerat, a ſerpente interemptus eſt, verum a filijs Thoante et Euneo, qui cum Adraſto erant, cognita eſt eſſe eorum mater. Quamobrem cum Lycurgus audito caſu filij, eam quęreret ad ſupplicium, a regibus et filijs auxilio implorato liberata eſt. Quid poſtea de ea fuerit nõ legi. Medea vero poſt duos filios ex Iaſone ſuſceptos, ab eo repudiata eſt, ſuper inducta vxore Creuſa filia Creontis Corinthiorum regis, Medea vlta mariti iniuriam Athenaȝ fugit, ibiq; Ægeo patri Theſei nupſit, et ex eo ſuſcepit Medum filium, a quo poſtea media regio dicta eſt, eiq; pene omnia venerunt, quę imprecata eſt Hypſipyle.

ASCEN. THOANTIAS, ideſt Thoantis filia, patronymicum adiecta ſyllaba formatum, nam hęc Thoantis huius thoantidos fieri debet a genitiuo thoantis, cuius nominatiuus eſt thoas.

Deuoto toro, hinc notum eſt, quia deuotio in malum ſaltem pene ſumitur, nam is dicitur deuotus alicui, qui pro eius ſalute morti addicitur. Et ideo quia pro fide deuoti ſumus, tractum eſt, vt is zelus, quem in deum et religionem habemus a chriſtianis deuotio dicatur.

In ſeptimam epiſtolam argumentum.



Dido Aeneę.

IVPPITER, ex Io Inachi filia genuit Epaphũ VOLS ex Epapho et Caſiope Belus priſcus et Lybia naſcuntur ex Belo Danaus Ægyptus Agenor, hic cum Phęnicię imperaret, filias Taygetem et Europen, filios Ciliciem et Cadmum et Phęniciem habuit Cilix Cilicię nomen dedit. Cadmus miſſus ad quęrendaȝ Europen, in Beotia conſedit, et illo tempore Cadmeam vrbeȝ condidit, quam poſtea Thebas nuncuparunt vt tradit Thucydides. Ex Phęnice phęnicia nũcupata eſt, a quo naſcitur Belus alter metres cognominatus. Metrus Pigmalionẽ Annam et Dideneȝ Pigmalion patri in phęnice regno ſucceſſit. Dido ſicharbę nupſit, quem Virgilius Sicheum appellat. Is enim erat ex Pliniſte Phenicis filio genitus. Phęnicum ditiſſimus et ſacerdos fuit Herculis qui honor erat apd Phęnices maximus Pigmalion igitur tantis opibus inhians Sicharbam trucidari fecit. Dido autem in ſomnis a marito admonita traditur, ſublatoq; ingenti eius theſauro in Lybiam cum ſorore Anna celeriter adnauiganit. Vbi ad Hiarba Hammonis filio Numidarum rege empto ſolo, quanto circundaret taurino corio, quem in minutiſſima ſecuit lora vrbem Carthagineȝ condidit annos poſt captum Ilium centum ſexagintaquatuor, vt recti us ſupputarunt, qui temporum rationem tradiderunt. Conſtat ideo ad Didonem Æneam nullo modo peruenire potuiſſe, qui tertio anno poſt Troię excidium, vt Caſſius Emina. Democritus, et Alycarnaſeus Dionyſius ſcribunt, in Latio conſedit. Initotigitur cum Latino coniugio filiam Lauiniam vxorem accepit Meſſala licet Aeneam in Aphricam regionem delatum ſcribat. Dido tamen ſilentio pręteritur. Sed latinorum primus hunc amorem Ennius commentus eſt, qui Scipionis ſuperioris geſta ſub carmine complexus eſt, quem deinde ſequuti latini poetę nauibus confractis Æneam naufragum ad Didonem delatum tradiderunt, ſuſceptumq; eius hoſpitio et thalamo. Demum Mercurij iuſſu in Italiam nauigaſſe. Dido quę ardentiſſimo flagrabat amore de morte deliberans ad Æneam ſcribit. Epiſtola hęc multum acrimonię habet et querelę. Scribit enim moribunda ad eum, quem nouerat mortis cauſam prębuiſſe.

SIc vbi fata vocant vdis abiectus in herbis.
Ad vada mæandri, concinit albus olor.
Nec quia te noſtra ſperem preꝫ ce poſſe moueri,

VOLS. SIC, vbi fata vocat vdis abiectus in herbis. De morte ↄdliberaſſe ſiliẗudine īdicat, idq́ꝫ poetis magis ꝗ oratoribus ↄuenire. Ariſt. ſcri. ꝗuis et oratores ſilitudie vtant. Ná Democrates nutricibus oratores ↄpulit, ꝗ ↄmanducato cibo pueros ſaliua inlī gūt. Pla. quoq́ꝫ in rep. canibus ſiles dixit eſſe, ꝗ mortuos ſpoliant. Canes n. re morſo lapide ꝓiicientes nō ledunt Albus olor cōcinit, cygnorꝫ narrat in morte flebiles cantus ꝙ Plynio falſuꝫ eſſe vr. Ad vada mæandri. Mæander a celeneis collibus effluens inter Miletū et Prienē phrigiā cariā Lydiáq́ꝫ deſterminat, in quē influunt amnes marſias. Orgas, caper et Lycus, flexuoſus eſt, ꝙ ei accidere ſcrib. Stra. qm̄ multū limi accipiat, et mō in hanc, mō in illā ripā deiciat. Cygnoꝝ multitudo tradit ſtabulari ī ripis mæandri. ad aſiā paludē caycū amnē. cayſtrū et padum. Proper. Olorigerum Cayſtrum dixit.

BER. SIC vbi Ilio Troiaq́ꝫ omni a græcis euerſa æneas Veneris et anchiſæ filius priam relinquens ↄſtructa claſſe apud Antandrū ciuitatē ſe mari credidit, cū pre et aſcanio filio et dijs penatibus et multis Troianis, qui ſe eius nauigationis comites et ſocios ꝓbuerant, et primum quides in Thraciam delatus eſt, vbi Ænum oppiduꝫ condidit, vt multi putant. Mox prodigijs territus et voce polydori crudeliſſime a polymneſtore Thracum rege interfecti admonitus vt inde fugeret. Deluꝫ tenuit illic accepto ab Apolline reſpō, errore patris male interpretantis reſum Cycladas inſulas ꝓteruectus ad Cretam venit, quā fatalem terrā, et ab oraculo predictam Anchiſes crediderat. verum cum ibi peſtilentia laboraret, a dijs penatibus inſomnis monitus vt diſcederet ad Strophadas delatus eſt inſulas, inde ꝓteruectus maritima græciæ apud Epiruꝫ ſuſceptus eſt heleni hoſpitio, qui troianus et priami filius illic pirrho ſucceſſerat in regno, inde ꝓfectus Calabriā tenuit, ex qua ſtatiꝫ diſceſſit territus aduentu Diomedis, nauigauitq́ꝫ vſq́ꝫ ad ſcyllam et Carybdim, quæ ſunt in mari ſiculo Aethnæ vicinæ inde vento agitatus circuita maxima parte Siciliæ Drepanum venit. vbi vt Virg. voluit prēm amiſit, quo ī Sicilia ſepulto, et honoribus ꝓbitis, donatus ab Aceſte troiano, ꝗ in Sicilia regnabat vino et cæteris neceſſarijs, diſceſſit, vt in italiam veniret, quam ſibi fatis dari, et a Creuſa vxore, et ab oraculo reperto in Delo et ab heleno intellexerat, tempeſtate maris, et vi ventorum agitatus in Lybiam delatus eſt, ex viginti nauibus vna dumtaxat ſubmerſa. forte per ea tempora, vt Virg. finxit Dido, ꝗ́ ex Tyro Phœniciæ fugerat marito ſuo Sicheo a pigmalione ipſius fratre interfecto metuens et ipſa fratris ſæuitiam et auaritiam in terra lybica vrbeꝫ nouam carthaginem ↄdebat, empto ab Hiarba rege ſolo quantum poterat taurino corio circundare, quo ſecto in minutiſſimas corrigias intantuꝫ id excidit, ꝙ occupauit ſtadia duo et viginti, quo ſpacio vrbē ↄdidit. Ad hāc igit Didonē quū Aeneas veniſſet cū ſocijs, ab ea et vrbe et hoſpicio exceptus eſt liberaliſſime. mox ēt ab ea amatus, cum illa cōcubuit, cumq́ꝫ ibi moraret, admonitus ab Anchiſe patre inſomnis, et a mercurio ab Ioue miſſo, vt inde diſcederet. et fatalem terras peteret, nō auſus reginæ dicere cū claꝫ abire pararet, regina Dido ꝓſentiēs, poſtꝗ fruſtra ꝓcibus fatigauit æneam fingit ab Ouid. hanc epiſtolam ad eūꝫ ſcripſiſſe, in qua nitit reuocare eum a ꝓpoſito nauigandi arguens ab honeſto et tuto. Ab honeſto qdem, ꝙ non decat eā deſerere, a qua hoſpitio ſit exceptus, et oībus rebus adiutus, et cui fideꝫ dederit. A tuto ꝙ et mare ꝑiculoſum et tēpeſtuoſuꝫ ſit, a quo ſit tutū abſtinere, et hēat terram paratā, quaꝫ relinquere ꝓp incertā imprudentiæ ſit. cōmemorat aūt ſua in æneā bn̄ficia, et rogat vt ſi decreuit. oīno diſcedere, ſaltē differat et expectet, donec mare tranqllū ſit. Quod ſi noluerit dicit, ꝙ ſeipſam interimet, et iubebit inſcribi epitaphiū in ſepulchro, quo æneas cognoſcat fuiſſe cām ſuæ mortis. Sic vbi, dicit Dido ſe appropinquante fine ſuæ vitæ effundere flebiles voces ad æneam, ſicut cygnus vicinus morti ſolet flebiliter cantare. Ferunt. n. appropinquātibus cygnis extremo vitæ pennam in capite natam, paulatim in cerebrum deſcendere. Interea vero ipſos cygnos flebiliter cantare donec moriantur. Ouid. lib. ij. faſt. Flebilibus numeris veluti canentia dura Traiectus penna tpa cantat; olor. Pli. li. x. oloꝝ morte narrat flebiles cantus falſis (vt arbitror) aliquot experimentis. Ordo vero eſt. Olor albus, abiectus, poſitus. Ad vada. i. apud aquas. Nam vada dr̄ aquæ per quas pedibus vadere poſſumus, interdū ſimpliciter ꝓ oībus aqs ponunt. Mæandri fluuij lydiæ, iuxta quem multi ſunt cygni. Concinit, cantat. Sic. s. flebiliter, ſicut ego nunc canto. Vbi. i. qn̄. Fata vocant, ideſt mors eum trahit. Moueri. i. flecti.

ASCEN. SIC vbi fata vocant. Hęc epiſtola ſeptima quam Dido ad æneā ſcripſiſſe fingit, priuſꝗ abiret, ſere ex quarto æneid. argumentū aſſumpſit, vꝫ illic nō ſcripſiſſe, ſꝫ ſororē Annā miſiſſe dr. principiū vr tacitæ obiectioni ꝑ antipophoram reſpondere. ac ſi ipſa ſe aut æneā induxerit ꝑ longā cogitationē obiicientē, ac dicentē. Si certū, aut decretū eſt oīno tibi mori, teq́ꝫ interficerē, cur ſtabis. Dido, qd canis moritura. Rn̄det, ſic vbi fata vocāt. &c. hoc eſt, ſicut ego moritura cano hoc ē carmē epiſtolā ſcribo. Olor. i. cygnus albus, ſꝫ ꝑ excellētiā. Abiectus in herbis. Cōcinit. s. funus ſuū. vn̄ Mar. Cātator cygnus funeris ipſe ſui Ad. i. iuxta vada Mæādri fluminis illius flexuoſi. Vbi. i. qn̄, aut poſtꝗ (nā aduerbia loci ē tpis ↄfunduntur, ita vt alteꝝ pro altero paſſim ponat.) Fata vocant. i. moriendi vis, fatalis inſtanter vrget, hoc eſt ideo ſcribo. vt id faciam quod cygnus.

VOLS. ALLOQVOR. Meos affectus aperio.ea.n.alloq̄mur.q̄ aut ſummo affectu, aut extremo periculo narramus.vn̄ Virgilianū illud.Extremū qḋ te alloquor hi eſt in quo epiſtolę ꝓpoſitū eſt.Meos ingt vt moribundus cygnus,affectus narro,nō ꝙ te reuocare credā,ſed cū pudicinā violauerim, facile eſt,q̄ ipudicinā arguant, pauca verba iactare.

regibus datur. Facta, diſſuadet ab vtili. Facta ſu. qḋ eſt imprudentis. Quęrenda, Ordo eſt. Altera ter.s.italica eſt quęrenda. Altera.s.hęc,quā tibi dedi. Eſt q̄ſita.i.iam parta tibi. Vt.i.quāuis. Hn̄daꝫ poſſidendā et habitandā. Quis.q.d.nullus. Tenenda.habenda, vt tyrq tenuere coloni. Alter amor

Monimus,cum ſto macbo hoc vſa eſt verbo. Aduerſo de. iniquo fato Certus es ire tn̄,diſſuadet ol ſceſſū a difficultate.

Dido,gręca figura hāc vocem extulit,cęſar Didoneꝫ et Calypſonem dici latine maluit Fabio tn̄ placet latinā rōneꝫ ſeq, quouſq; patiē decor.

Fidē,quā de ꝓmiſſo ꝯiugio dediſſe cōmētabaē. Itala re. ecce difficultateꝫ ea ingt ſequeris, quoꝝ noticia tibi non eſt.

Nec no.ca.ꝓponit ꝯīria vt difficultatē augeat futuroꝝ. Lybica carthago ſigāē, de qua multa Ser. cōmemorat lib.vlti.

Alloquor.aduerſo monimus iſta deo.
Sed meriti famā,corpusq, aīumq, pudicum
Cum male ꝑdiderim,ꝑdere verba leue eſt.
Certus es ire tn̄,miſeramq, relinquere Dido,
Atq, ijdem venti vela,fidemq, ferent.
Certus es Aenea cum foedere ſoluere naues,
Queq, vbi ſint,neſcis,itala regna ſequi.
Nec noua carthago,nec te creſcentia tangunt
Męnia nec ſceptro tradita ſumma tuo
Facta fugis.faciēda petis.quęrenda per orbem
Altera,quęſita eſt altera terra tibi.
Vt terrā inuentas,quis eā tibi tradet habēdam?
Quis ſua non notis arua tenenda dabit.
Alter habēdus amor tibi reſtat,et altera Dido
Quamq; iterum fallas,altera danda fides.
Quādo erit vt condas inſtar carthaginis vrbē
Et videas populos altus ab arce tuos?
Omnia ſi veniant,nec te tua vota morentur,
Vnde tibi, quę te ſic amet vxor erit?

quem fortaſſe nunq̄ inuenies. Itaq; ſcito ſicut mihi datam ſemel ſefelliſti. Quādo erit.q.d.nunquā,aut tardiſſime. Condas ędificas. Inſtar ad ſimilitudinē. eſt auteꝫ vt voluit Ser. nomē indeclinabile, et notandū nunq̄ prępoſitionē apud idoneos el pręponi, vt inſtar mōtis equus. Et Oui. Deq; genis lachrymę fluminis inſtar eūt.

Et videas ſubaudi quando erit. Tuos tibi ſubditos. Omnia ſupradicta. Si idest q̄uis. Veniant idest eueniant et cōtingant tibi. Morētur, tardent ē impediant. Vnde erit,q̄ſi dicat ex nullo loco inuenies ſic, ſicut ego

Quanq̄ carthaginē in Hiſpania, quam Aſdrubal ꝯdidit,vt a pęna carthagine excluderetē, nouā perpetuo epitheto dicimus. Summa,qcqd erat ptātis. Facta,ꝯditam carthaginē. Facienda,eam vrbem intelligit,quā in Italia ſe ꝯdituꝝ ęneas fato prędicebat. Non no.peregrinis. Ab ar.Carthaginis. Arx carthaginis Byrſa eſt appellata. Vxor,ob lauiniam dixit,quę Turno erat pacta.

VBER. MOVIMVS Iſta.i.tibi preces fecimus. Deo ad.i. nobis irato et non fauente. Iuue. de Demoſthene.Dijs. Ille aduerſis genitus. Sed q.d.cum maiora perdiderim,poſſum etiaꝫ ꝑdere leuiora.i.verba fruſtra fundere. Famam laudem. Meriti.i.bn̄ficij a me tibi collati. Corpus a te violatum. Leue i.facile. Certus es.i.tu deliberaſti. Ferent auferent.

Fidem quam mihi dediſti, ꝙ deſcendet tecum, neq; eam mihi ſeruabis. Cum foedere.s.cōnubia.

Soluere proprie dixit,nam naues dicuntur ſolui cum a littore mouentur. Sta.in Achille. Soluerat oebalio claſſem de littore paſtor. Dardanus, dicit ergo deliberaſti ē naues et foedus nuptiale, quod mecum feceras,tecū abducere. Quę ne.vbi ſint.ꝙ ſolum audita voce,non aūt viſa ſunt tibi. Noua aut alluſit ad ſignificationem noīs quia vt Serui. dicit Carthago lingua penoꝝ noua ciuitas dicitē aut re vera, quia tunc noua fiebat. Virgili.ęnei.i. Surgentemq; nouę carthaginis arcem. Tradita, commiſſa. Tuo ſcę.tuę poteſtati,nam ſceptrum

amo te. Vxor per quaſdam ſimilitudines demonſtrat vim ſui amoris erga Aeneam.

NEC Alloquor quia ſperem poſſe moueri noſtra prece. Nos monimus, ideſt cum molimine auſpicatę ſumus ē incępimus iſta. Deo aduerſo i.irato et abnuente. Sed cum perdiderim male.i. cum malo meo. hoc eſt indecenter famam meriti.s.prioris, et corpus et aīum pudicum (propter carmen legendū eſt corpusq; aīumq;, nec minor eſt ornatus,) Leue.i parui momenti eſt ꝑdere verba.s.ſcripta in hac epiſtola. Certus es ire tn̄. Anacolouthō eſt.nā nō ꝓmiſſit q̄q̄, ꝙ ſic pficiē,q̄q̄ mori ꝯſtitui.ſi abiens, tn̄ certus es ire et relinquere miſeram Dido.s.me.Ser.docet ꝙ grecoꝝ in o vtimur ribus aut quattuor caſibus,nō,accuſatiuo, et vocatiuo in o,et gtō in us aut in oos,vt hęc Dido huius didus vel didoos hāc dido o dido,multi tn̄ hoc nomen latine declinant dicentes huius didonis huic didoni hanc didonem, quod etiam ſequar lꝫ non continuo dixero huius ſapphonis ꝛc.ſed ſapphus et hāc ſappho. Idē venti ſcribiē.ij.duplici,ꝙ pluralis ē numeri,ſenſus eſt comites eisdē, ſeu ijsdē vētis vela ē fidē.i.fidelitatē tuā, ꝙ foedifragus eris.

Queq; vbi ſint,ē certus es ſeq regna italica. Quę neſcis vbi ſint, dixi ex.iiij.ęnei.fere ſumpta,vbi dē. Quid ſi nō regna aliena, domoſq; ignotaſq; peteres? Sed ꝙ virg.oībus notus eſt fruſtra eius carmina ad hanc epiſtolam facientia repetiero.

ASCEN.

VOLS. VROR Vt inducto ſulphure,Ellychnia intelligit, quę ex inducto ſulphure ad ſuſcipiendū ignē con ficiuntur celerius ardent, quę ſunt ex quarto ſulphuris genere. Male gratus.i. quiſaccepta beneficia non penſat. Surdus, quē commemoratione beneficiorum non mouet. Non tn̄ ęneā,vita inſectat

in lib.I.amo. Militat omnis amans, et habet ſua caſtra cupido. Aut ego.s. militem in tuis caſtris, ſubaudiendum eſt enim vnum verbum. Quę cępi amare, ex quo eum vidi et audiui loquentem Virgil. At regina graui iamdudum ſaucia cura. Vulnus alit venis,et cęco carpitur igne. Neq; enim dedignor, parentheſis eſt. Ille, Æneas.

Vror,vt inducto ceratę ſulphure tedę,
Aeneamq; animo noxq;,diesq; refert.
Ille qdē male gratus,et ad mea mūera ſurdus,
Et quo,ſi non ſim ſtulta,carere velim.
Non tn̄ aeneam,q̄uis male cogitet,odi,
Sed queror infidum queſtaq; peius amo.
Parce Venus nurui,durumq; amplectere fratrē
Frater amor.caſtris militet ille tuis.
Aut ego quę cępi(neq;.n.dedignor)amare,
Materiam curę prębeat ille meę,
Fallor et ipſa mihi falſo iactatur imago,
Matris ab ingenio diſſidet ille ſuę.
Te lapis,et montes, innataq; rupibus altis
Robora,te ſęue progenuere ferę

non hominem perſidiam inqt odio proſequor, non Æneā. Queſta peius amo querimonia amoris auget ęſtum. Parce venus nur. a pietate arguit.Nurui de ipſa loquitur, quę culpam ſub coniugij nomine texerat.Erat Æneas Anchiſę et Veneris filius. Amor cupidinem ſignificat q Marte et Venere genitus tertia anteros nūcupatus traditur. Caſtris tuis, amoris militiā ſequatur. Oui. commentum eſt, vt amorem militię eſſe ſimilem in amoribus enarraret. Aut ego phyſiologia,in Ænea ſęuitiā arguit, aut durę cautes, aut mare illum genuerunt niſi fallor. Quem cępit amare,amātes facile credunt,iō I meta. Credula res amor, Mānt,ea eſt vt ipſe aiunt Plau.I ſnīa eſt non vero inqt te amare qdam, qua aiuntur gr̄a,ſed ille ad p̄cium , hic ad amorē mām refert. Imago,quę gr̄am in Ænea exprimebat. Ab ingenio,facilitate. Diſſidet,alienus eſt. Mater facilis eſt ipſe durus. Te lapis, hāc enarrationem ita Vir.pſingit.Nec tibi diua parēs gr̄is,nec Dardanus auctor. Perfide,ſed duris genuit te cautibus horrens.Caucaſus,hircaneq; admorunt vbera tigres.

Materiam,fomentum,nutrimentum. ideſt reſpōdeat meo amori , nam cura amorem ſignificat, vt ex verſu Virgi. ſuprascripto patet,dicitur antē q cor, vrat. Fallor, ideſt fruſtra hoc cogito et peto, vt meo amori reſpōdeat. Iactatur, ideſt laudatur, vel oſtēdatur ab eo. Matris pbat quod dixit, dicit enim eum omnino eſſe contrarium Veneri matri ſuę. Diſſidet,diſcordat . Ingenio,natura,quia venus eſt mollis et placabilis. Æneas vero durus et inexorabilis. Te lapis,hęc ſupradicta dixit tanquam de tertia perſona , nunc conuertit ſermonem ad ipſum nimię duritię. Eſt autem tota hęc ęmulatio Virgiliana in.iiij. Æneī. vbi Dido ſic loquitur.Nec tibi diua parens generis nec Dardanus auctor. Perfide, ſed duris genuit te cautibus horrens Caucaſus, hircaneq; admorunt vbera tigres. Innata.i.genita. Robora, arbores. Seuę,ferę,vt tigres vt vrsę,et leenę.

VBER. VROR.Ideſt ardeo s.amore tui. Inducto, ſuper impoſito. Ceratę,illitę. Tedę,ſpecies arborū,q ex ſe liquorē emittunt ſunt aūt vt dicit Pli flāmis,luminibusq; ſacrorum gratę.Refert repręſentat. Virgili. Illum abſens abſentem auditq; videtq;. Ille, Æneas,loquitur autem de eo tanq̄ de tertia perſona. Sur.non rn̄dens tranſlatio ab eo,qui, auditu caret. Et quo.i.talis quo ego deberē vellere carere,et eſſe ſine eo. Si non.i.niſi ſim ſtulta,q2 ſtultus eſt, qui eo non vult carere, cum intelligit ſua beneficia non eē grata,nec ſe ab eo amari, tamen quia dixerat eum talem eſſe, vt deberet velle eo carere, remouet a ſe ſuſpitionē odij dicens. Non tn̄ infidum.s.eē Æneā. Queſta i.licet lamentata de eo. Amo peius.amo vehementius.Ter. Quo minus ſpei eſt,eo magis amo. Parce, conuertit ſermonē ſuum ad Venerem et cupidinem,vt Æneā in amoris caſtra compellant. Nurui.i.mihi quę ſum nurus tua,nam ſum vxor Ænee filij tui. Amor,cupido. Frater s ęneē,nam ambo eſtis filij Veneris. Militet verſet,ē pprie dixit.Nam vt inquit Ouid.

MALE Gratus.i.non gratus,ſed ingratus et immemor beneficij. Queſtaq; peius, ideſt intenſius, **ASCEN.** ē cum maiori malo meo amo,queſta.i.poſt querelas,vnde amoris non queſtus , ſed obliuio , ſi qua fieri poteſt animi eſt remedium, vt autē obliuio ſit,occupandus eſt alijs curis animus. Frater amor frater Ænee,et etiam Didonis, quia ſe coniugem Ænee dictitat. Aut ego quę, et cętera.Ordo eſt,aut ille,quem ego cępi amare, prębeat materiam meę curę,ideſt ſe amabilem prębeat,neque enim dedignor amare,ideſt libenter amaturm, ſi ſe amari ſinat.Vnde dicit Æneidos quarto. Quę mihi tradat eum,vel eo me ſoluat amantē. Fallor et ipſa mihi falſo iactatur imago, ideſt falſo prę ſe fert pietatem et Veneris filium nuncupat, cum ſit durior caute.Vnde ęnei.iiij. Nec tibi diua parēs generis,nec Dardanus auctor, Perfide,ſed duris genuit te cautibus horrens Caucaſus hircaneq; admorunt vbera tigres.Nam quid diſſimulo,aut quę me ad maiora reſeruo. Aut amare,hoc videt ſumptum ex Home.q vt interpretat Aul.Gel. lib.xij. cap.I.dicit ſic.Non pr̄ ipſe tibi fuerat me Hercule Peleus.Non thetis eſt genetrix glaucum te prodidit ęquor. Aerię et rupes mens q tibi dura feroxq;.

VOLS. QVO Fugis, periculorum commemoratione propoſitum auget. Adeo ſęuus es, vt me per ſumma pericula fugias. Hyems, tempeſtas. Virg. Vicit hyēs. Iuſtior, clementior. Quod non mediteris inique Non putes id mihi per ſimulationem dictū. Exerces precioſa, cum ſtomacho hoc enunciatum eſt. conſtantia magno, emenda capitis periculo, et vitę diſcrimine. Iam venti ponent ab imminentibus Æneam a curſu laborat reuocare. Ceruleus Triton. Tritones non eſſe fabuloſos Pli. ſcrib. ſed viſos ab Vlyſiponnenſibus regnante Tiberio ob id in vrbe miſſa legatione filios Neptūni et ſalacię ſcrib. Var. Ad ſumma ęquo. cū numina enatant, tranquillitatis eſt indicium, ideo Papi. Armigeri inquit tritones eunt ſcopuloſaq; cete. Robora, robur eſt genus quercus. paulo durius, vt ſcri. Pli. Quid ſi neſcires diſſuaſio ab experientia. Inſana procelloſa.

tempeſtatem, inde cum tutius nauigaturum. Ponent. i. quieſcent. Iam. i. cito. Strata, lapſa quieta. Triton deus maris Neptūni ex Salacia dea maris filius, et eiuſdem tubicen. Curret, celeri curru ibit per mare. Equis ceru. i. delphinibus iūctis ad currum iniuicem equorum, nam deorum maris equi ſunt delphines, volunt autem poetę deos maris non ire ſuper vndas niſi ſere quieto mari, vnde Virg. in. i. ęneid. poſt placatum mare dixit de Neptunno. Cęloq; inuectus aperto Flectit equos curruq; volans dat lora ſecūdo, cum ventis quorum natura eſt, vt mutentur. Horati. ij. car. non ſemper imbres nubibus hiſpidos manant I agros aut mare ponticum vexant inęquales procellę. Eris. s. mutabilis. Niſi vincis. i. niſi ſuperas. i. niſi es durior arboribus. Robur autem ſpecies arboris, ex qua deterrimam eſſe gallam Pli. ſcribit. eſt aūt eius lignum nimię duritię. Quid, ſcilicet faceres, quaſi dicat, ignoſcendum eſſet tibi, ſi intraſſes mare, cuius periculum ignorares. Expertę, probatę a te, eſt in ſignificatione paſſiua participium. Tam male, ideſt tam cum periculo tuo. Credis, confidis. Vt o formoſe puer nimium ne crede colori. Vt, ideſt quamuis.

Aut mare, q̄le vides agitari nūc quoq; ventis,
Quo tamen aduerſis fluctibus ire paras.
Quo fugis? obſtat hyēs, hyemis mihi gr̄a pſit,
Aſpice, vt aduerſas concitet eurus aquas
Quod tibi malueram, ſine me debere pcellis,
Iuſtior eſt animo ventus & vnda tuo.
Non ego ſum tanti, q̄d non mediteris inique,
Vt pereas, dum me per freta longa fugis.
Exerces precioſa odia, & conſtantia magno,
Si dum me fugias, eſt tibi vile mori.
Iam venti ponent, ſtrataq; ęqualiter vnda,
Ceruleis Triton per mare curret equis.
Tu quoq; cum ventis vtinam mutabilis eſſes,
Et niſi duritia robora vincis eris
Quid ſi neſcires inſana quid ęquora poſſent?
Expertę toties tam male credis aquę?

VBER. AVT Mare s. genuit te. Quale vides, non tranquillum ſed procelloſum quale nunc vides. Agitari, moueri. Quo. i. per quod mare. Tamen paras ire. s. cum ita agitetur ventis. Quo fugis, cōmedioſe dixit fugis, ipſe apud Virg. Reſpōde, nec finge fugaz. Obſtat, impedit te. Hyemis mihi gratia proſit, ideſt ſi tua ſponte non vis mihi hoc munus pręſtare, aut vt maneas, aut differas fugam tuaz, ſaltem facias hoc neceſſitate tempeſtatis. Aſpice, demonſtrat magnitudinem tempeſtatis. Concitet, cōmoueat. Sine permitte. Me debere, me tē obligatam. Procelli tempeſtatibus et impetuoſis ventis, dn̄r autem quaſi percellę a percelendo. i. percutiendo. Iuſtior tuo animo q: vult reddere gratiam mihi bene merenti, cum vult te apud me retinere, tu aūt qui accepiſti beneficium non vis reddere grām. Non ego ſum, dicit Æneam non debere ſe obijcere periculo mortis propter ipſam, dum vult eam fugere. Ordo eſt. O inique, Non ſum tanti vt pereas. i. perire velis dum fugis me per longa freta. Quod. i. quam rem. Non me, non cogitas. Exerces, ſenſus eſt, ſi habes me odio et pp hoc parui facis obijcere te morti, hęc tua odia ſunt nimis magni pcij et nimis cara, et conſtantia magno, q: cōſtant tibi vita, quę eſt res magna. Si eſt vile tibi. i. ſi paruifacias, nam interdum odio alicuius ſolent homines paruifacere pericula et mortem. Vnde eſt illud amantis apud Virgili. in buccoli. ſpecula de montis in altum, Deferar extremum hoc munus morientis habeto, Iam venti, dicit cito ceſſaturam

Retinacula, funes nauium. Etiam pelago ſuadente, ideſt etiam mari tranquillo, quia tunc videtur ſuadere nobis nauigationem.

ASCEN. QVALE Vides agitari ęnei. quarto. Quinetiam hiberno moliris ſidere claſſem. Quod tibi malueram, ſenſus et ordo eſt, ſine. i. permitte, me debere procellis, id ſupple quod malueā. debere tibi, ideſt permitte vt beneficio ventorum te detineam, teque fruar, quę cum beniuolentia tua te malui ſed nō poſſum frui, non poſſum quidem, quia non permittis, et ita ventus et vnda eſt, iuſtior, ideſt clemētior aut iuſtior, quia iuſtum eſt vt amans amet, et amato fruatur animo. Ego non ſum tanti, ſcilicet valoris, vt pereas, dum fugis me per longa freta. Quod, ſcilicet dictum. Non mediteris, ideſt interpreteris inique, ideſt in malam partem, hoc eſt quod per ironiam addit. Exerces precioſa, ideſt res precioſas. Conſtantia magno animo, ideſt videtur tibi magnum et precioſum, hoc eſt egregiuz facinus. Si duz me fugias eſt tibi vile mori, ideſt ſi paruipendas mortem, dummodo me fugias, quaſi vero maiori odio me q̄ mortem proſequaris, cum vt me fugias, illam incurras. Expertę aquę paſſiue dixit, nam experior commune eſt.

Vt pelago ſuadente etiam retinacula ſoluas,
Multa tamen latus triſtia pontus habet.
Nec violaſſe fidē tentantibus ęquora prodeſt,
Perfidię pęnas exigit ille locus.
Pręcipue cum lęſus amor.qa mater amorū,
Nuda cytheriacis ędita fertur aquis.
Perdita ne perdam timeo.noceam ne nocenti,
Neu bibat ęquoreas naufragus hoſtis aquas.
Viue ꝑcor. ſic te melius quam funere perdam,
Tu potius lęti cauſa ferere mei.
Finge age te rapido (nullū ſit ī omine pōdus)
Turbine deprehendi.quid tibi mentis erit?

VOLS. RETINACVLA, quę et orę dicuntur a Fabio. Triſtia,incōmoda vltra naufragium. Nec violaſſe fidem, a numinibus nauigationē diſſuadet. Tentantibus ęquora,nauigare audentibus poſt ꝑfidiam. Quia mater amoꝝ,duas veneres,ē tres amores fuiſſe Cic.in lib.de nat.deo.ſcri.'Primum ex mercurio, ē diana genitum. Secundū mercurio et ſecūda venere. Tertium, quem anteron dici retulimus. Cytheriacis Venerē in Cythera inſula educatā fertur,vbi ęneā mri templum ꝯſtruxiſſe ſcri.Diony. Halycarnaſeus. Aquis,ſalſis vndis Nā ex teſtibus cęli et maris ſpuma Venus tradit̄ genita vt auc.eſt Var.Concha in cythera delata.quę diſtat a malea promontorio qnq; milia paſſuum antea porphyris dicebatur. Perdita ne Perdā timeo παθος a voluntate,nollem inquit,ē ſi ęneas me fugit,vt mea cauſa periret. Sic,viuum ē profugum. Tu potius,ꝗ mihi tuę mortis cauſa tribuatur. Finge age,locus eſt, qui dicitur a contingentibus. In omine nullum pondus, meis dictis exitus perhibeatur. Rapido turbine, eſt turbo flatus repentinus ex depreſſę nubis ſpecu cum fragore prorumpens proxima quęq; proſternens. Ipſe accendatur παθος dicitur cuncta inurens et proterens.

VBER. NEC PRO, ideſt liptote eſt.i.nocet,Tentantibus ingredientibus,a teneo deriuatur vt Tentanda fuga canit ęquora calchas. Exigit pęnas perfidię,punit perfidos. Precipue,hoc dicit,vt magis eū terreat,qꝛ rōnem ponit. Mater amorum. Venus, amoꝝ autem dixit qꝛ duo dicunt̄ eſſe cupidines. Ædita.i.genita. Aquis cytheriacis,hoc ſm fabulam dixit,quam ſeruius in.v.ęnei.refert. Dicit.n. cęlum patrem fuiſſe ſaturni, cui cum iratus filius falce virilia amputaſſet, lapſa in mare ſunt, de quoꝝ cruore et maris ſpuma nata dicit̄ Venus. Vnde ē aphroditę dr̄.nam aphros cum accentum in fine hꝫ, ſpumam ſignificat, inde et Virgilius libro ſupradicto Fas omne eſt Cytherea tuis te fidere regnis Vnde genus ducis. Huius autem fabulę allegoriam qui vult ſcire.videat Seruium loco ſupradicto.cytherea aūt dicitur a cytheris inſula tm̄ pluraliter declinata, quę vt Plinius lib.iiij.inquit in laconico ſinu eſt, antea porphyris appellata. Venus autem cum primuꝫ nata eſt mari, eo concha deuecta eſt.Vnde et nomen accepit. Inuenitur autem et pro vrbe, et pro inſula eodem nomine. Interdum tamen Venus Iouis,et Diones filia dr̄, vnde et ipſa nōnunꝗ dicitur Dione.et Dionęus a Venere nomen deducit̄,vt apud Virgiliuꝫ in bucolicis.Ecce Dionei ꝓceſſit Cęſaris aſtrum, et ęneidos quarto.Sacra Dionę matri ē.veneri. Perdita,ideſt timeo,ne te perdam naufragio, quem iā amiſi,quia non vis mecum manere. Neu.i.ē ne. Hoſtis.ęneas. Naufragus.ſubmerſus. Viue precor, conciliat ſibi ęneam optans ei vitam. Sic, ſcilicet viuendo. Quam funere ꝗ morte.i.melius eſt, ꝙ caream te viuo ꝗ mortuo. Ferere,ideſt dicare. Potius.ſcilicet ꝗ ego dicar ei cauſa tuę mortis. Finge,artificioſe ei commemorat recordationem ꝯſcientię in magnis periculis. Age,hortantis. Finge,puta aīo tuo cognita. Te deprehendi,vſus eſt verbo nautico,nāꝫ nauigātes deprehēdi dicuntur. Virgil.lib.v.ęnei. Hunc ego getulis agereꝫ ſi ſyrtibus exul. Argolico ve mari deprehenſus.et vrbe mycęne etc. Quid tibi mentis.i.quę mens et cogitatio erit tibi nullū parentheſis eſt. Pōdus,effectus.

In omine.i.in augurio meoꝝ verboꝝ.i. hoc tm̄ propter mea verba tibi non eueniat.

N V L L V M S I T in omine pondus, honeſta et amica parentheſis, nam dum mala commemoramus,ne maloruꝫ omen in amicos conuertatur,auerti petimus ab eis,et in inimicos conuerti. Vnde ſi non ſecundo ęneidos. locutus de euerſione Troię addit, ꝙ dij prius omen in ipſum conuertant. Sumebant autem veteres ſuperſtitioſi pro omine, ideſt futurę rei indicio quicquid primum audirent.vnde Æmilius deliberans an'perſem oppugnare deberet,audito a filia, perſa mea perijt, illud pro omine perdendi a ſe regis illius ſumpſit. quamuis filia de catilla ſeu canicula, cui perſe nomen fuit, loqueretur. Et ideo patrifamilias quęrenti, quis me petit aut vocat? non reſpondebatur nullus, aut nemo, ſed bona fortuna pater. Nec qui nihil haberet, audebat ſe nihil habere dicere,ſed recte,vnde Teren.in Eunucho.Tamen quod illidem recte eſt. Nam nihil dicere,mihi religio eſt,ideſt mali ominis metus, vbi oſtendit pro eo quod eſt nihil, dici ſolere recte, quia ergo dido dixerat. Finge age te rapido, dictum. Turbine deprehendi, interponit. ASCEN.

Nullum ſit in omine pondus, ideſt nolo id tamen eueniat, nec vt raptum ſit illud omen.

Et phrygia dido.ordo eſt, et dido coacta mori fraude phrygia.i.phrygum qui fraudulenti ſunt, vnde ipſa ęneid.iiij. Necdum laomedontęę ſentis periuria gentis. Nec legendum eſt Tyria, vt ſciolorum prauitate inuerſus eſt textus. Nam videntes, quia Tyria eſſet Dido, et neſcientes malum eſſe verſum, et meliorem ſententiam, vt ſit phrygia fraude, pro phrygia tyria ſcripſerunt.

Protinus occurrent falsę periuria linguę,
Et phrygia dido fraude coacta mori.
Coniugis ante oculos deceptę ſtabit ymago
Triſtis, ⁊ effuſis ſanguinolenta comis.
Quicquid ideſt, totū merui, concedite dices,
Quę cadent in te fulmina miſſa putes.
Da breue ſęuitię ſpacium pelagiq; tuęq,
Grande morę precium tuta futura via eſt.
Nec mihi tu parcas, puero parcatur iulo,
Te ſatis eſt titulum mortis habere meę.
Quid puer aſcanius? qd dij meruere penates?
Ignibus ereptos obruet vnda deos?
Sed neq; fers tecū, nec q̄ mihi perfide iactas
Preſſerunt humeros ſacra paterq; tuos
Omnia mentiris, neq; enim tua fallere lingua
Incipit a nobis, primaq; plector ego.
Si quęras vbi ſit formoſi mater iuli,
Occidit a duro ſola relicta viro.

VOLS. PHRYGIA, Inuidioſę p̄lę ꝯtumeliā obiecit vt phryges pfidia vti foeminas, quę iactare conſueuerit. Paris Oenonem deſeruit. Menelai quoq; hoſpitium violauit. Ante oculos, maiori affectu idem Maro exprimit. Et cum frigida mors anima ſeduxerit artus. Omnibus vmbra locis adero, dabis improbe pęnas. Quicquid, ideſt quid ſubieris periculi. Da breue ſęuitię ſpacium, ſęuias poſt placatū mare. Grande precium, ad tutiorē nauigationem id refert. Dij penates, q̄s Æneas in latiū tulit. deos penates Dionyſius ſcri. eſſe duos iuuenes viriles ſpeciei, is Timęus tradat ab incolis audiuiſſe in occultis ſeruare lituos ferreos ęneosq; et troianum vas quodam fictile, eosq; eſſe deos penates Troianorū. Hos alij penates, alij patrios, alij Genitinos, alij Munichios, alij Herceos alij Heroos appellāt. Vnde et Herci Iouis ara apud Troianos, vbi Priamus trucidatus fert. Sed neq; fers tecū, impietate Æneam arguit. Sacra, dij penates. Patre Æneas Patrem Anchiſem et Troiana ſacra ab incendio humeris ſuppoſitis liberauit, vt in Laocoonte fabula ſcripſit Sophocles. Plector, tua perfidia crucior. Mater Iuli, exemplo arguit. Creuſam Priami filiam ſignificat, quę caſu relicta ea nocte, qua combuſta eſt Troia. Cybeles ſacerdos conſtituta eſt. Sunt qui Ænęę fraude relictam tradant, Iulus primum Euryleon, deinde in fuga Aſcanius eſt appellatus, vt ſcri. Diony. Ænęę filius ex Creuſa fuit.

VBER. PROTINVS. Dicit, quę mens ei futura ſit. Occurrent venient in mentem. Periuria, quibus decepiſti. Et phrygia dido, legendum eſt, nō autem tyria, vt ſit dido coacta mori fraude phrygia, ideſt fraude tua. nam Æneas phrygius eſt. naꝫ ſi dicat. Dido tyria, verſus non patitur. ſi vero fraude tyria, ſenſus repugnat. Imago, ſpes. videbere enim videre me, quam decepiſti, quod maxime te anget. Iuue. Et quod pręcipuis mentem ſudoribus vrget. Te videt in ſomnis. tua ſacra et maior imago Humana turba pauidum. cogitq; fateri. Triſtis. i. męſta. Sanguinolenta, vtpote quę tui cauſa ſe interfecerit. Merui to. ideſt iuſte patior. Putes, pro putabis. i. credes non eſſe fortuita, ſed miſſa a diis, vt vidiſſent perfidiam tuam. hęc enim cogitatio ſolet malę conſcientię euenire. Iuue. Hi ſunt q trepidant et ad omnia fulgura pallent. Cum tonat exanimes primo quoq; murmure cęli. Nō quaſi fortuitus. nec ventorum rabie, ſed iratus cadat in terras, et vindicet ignis. Da breue. preſcribit modum petitionis ſuę. dicit enim ſe non petere, vt Æneas perpetuo maneat, ſed tantum differat, donec ira ipſius Ænęę et pelagi aliquantulum fuerit remiſſa. Da bre. ſpa. i. concede breue tempus. Grande mo. ſenſus eſt, hęc mora erit vtilis, q̄ poſtea habebis nauigationem tuam. Via, nauigatio. Erit grande pręcium, ideſt magna vtilitas. Morę, tardationis tuę. Nec par. mi. i. nec habeas reſpectuꝫ mei immorando ſed filij tui. Titulum, nomen et famam, Meę, nō etiam filij tui. Quid meruer. i. vt ſubmerſionis periculo a te obijciantur. Penates dij, quos tecum (vt diximus) portas. Ereptos, liberatos. Igni, incendijs. troianis. Fers portas. Preſſerunt. tu hu. i. tuis humeris ſunt portata. nam vt ipſe narrat in. ij. ęne. apud Virgil. Sacra penateſq; ſibi ab Hectore, qui ei in ſomnis apparuerat, cōmendatos humeris impoſuit, et prēꝫ ſimul, vt Eia age care p̄r ceruici imponere nr̄ę, ipſe ſubibo humeris, nec me labor iſte grauabit. Mentiris, falſo iactas. neq; incipit a nobis, q; iam eſt aſſueta fallere alios. Plector. i. punior. Si q̄. probat, q alias decepit, Mater. Creuſa. Occidit, periit. Sola, ſine te. Duro. inhumano. Hęc. s. creuſa eſſe a te relicta. nam circa fineꝫ ſecundi li. ęnei. Vir. narrat Æneas Didoni Creuſam fuiſſe a ſe miſſaꝫ, cū diſcederet a Troia, ſed eaꝫ ꝯuerſam in miniſtrā mr̄is deum. At me. vr̄ hic textus vel obſcurus, vel ambiguus. alij nouere, alij mouere legendū putāt, ſed cū in alijs multis codicibus, tū in meo vetuſtiſſimo legit nouere, erit ergo ſenſus. Narrabas mihi Creuſam a te relictā, ſed ego nō ſoluꝫ fui tibi vxor ſicut ipſa, ſed ēt tibi p̄ſtiti beneficia vnde maiorem pęnam es daturus, qđ me decipis, et me dereliqueris, q̄ q illam reliqueris. Nouere. ſciunt. s. omnes.

ASCEN. CONIVGIS ante oculos. Sic maro. omnibus vmbra locis adero. Da breue ſęuitię ſpacium pelagiq; tueq;. ideſt differ ſęuitiam, tuam, et vita ſęuitiam maris, quia grande precium eſt morę, nā via eſt futura tuta, ſi aliquantulum immoratus fueris. Te ſatis eſt titulum mortis habere meę, parcas ergo Aſcanio, ne et eius mortis titulum habeas dicariſq; interfector filij tui.

Hęc mihi narrabas,at me monere merentem,
Illa minor culpa pęna futura mea eſt.
Nec mihi mēs dubia ē,qn te tua numīa dānēt
Per mare per terras ſeptima iactat hyems.
Fluctibus eiectum tuta ſtatione recepi,
Vixq; bene audito nomine regna dedi.
His tamen officijs vtinam contenta fuiſſem
Et mihi concubitus fama ſepulta foret.
Illa dies nocuit, qua nos decliue, ſub antrum,
Ceruleus ſubitis compulit imber aquis.
Audieram voces,nymphas vlulaſſe putaui,
Eumenides fatis ſigna dedere meis.

VOLS. MERENTEM, Quoniam tuam fidem noui. Mea culpa,quę ex audacia orta eſt, nam perfido me cōmittere non debui. Nec mihi mens dubia eſt,connumeratis tua ſua in Æneam officia ſtatuit propoſitum ab auctoritate deorum. Te tua facinora.Septima iactat hyems,cum Virg. congruit qui.vij.anno poſt captum ilium Aeneam in Latiū veniſſe ſcri. Caſſius Hemina tertio.Diony. vero ſecūdo poſt Troianum excidium Lauinium ab Aenea conditum tradit. Tuta ſtatione,portum Carthaginenſem intelligit. His tamen officijs. Idem locus eſt in epiſtola Phyllidis. Concubitus, violatę pudicitię. Foret ſepulta careret. Illa dies nocuit,locus a tempore Dido cum in venatione eſſet cum Aenea Iunonis Venerisq; cōmento exortis imbribus in ſpeluncam veniunt,vbi remotis arbitris concubuiſſe fecutus Ennium ſe Vir. Voces, quę malemihi ominabant. Nymphas vlu.pu.exiſtimabā eas eē. Nympharum voces,ſed furię aderā,q̄ meā calamitatē pcinebant. Signa meis fatis,futurę mortis preſagia.

VBER. MERENTEM, Ideſt preſtantem tibi beneficia, nā hoc ſignificat mereri.Vir.vi.ęnei.Quiq; ſui memores alios facere merendo. Illa pęna,quam tu dabis et patieris propter Creuſam relictam.Eſt futura minor culpa mea,ideſt q̄ culpa quam de me habes.In genitiuis nominum et pronominum, et item in nominibus poſſeſſiuis perſona poſſeſſionis dupliciter accipitur,et actiue et paſſiue. Actiue ſic.Iniuria Paridis concitauit vniuerſam gręciam aduerſus Troianos, hic iniuria intelligitur quam Paris alijs intulit,paſſiue vero.Iniuria Menelai gręcos omnes ad auxilium ſuum commouit,hic accipitur iniuria,quę Menelao illata eſt,et ſic culpa mea interdum intelligitur, quam ego de alio habeo,interdum quam alius de me, vt hic. Nec mihi,probat culpam de ſe deceptam eſſe maiorem,quia non dubitat quin propter ipſam ſit daturus pęnas. Quin, ideſt vt non. Damnent,dignum pęna iudicent,et puniant. Septima hyēs, ſeptimus annus,vt ipſa apud Virgi. in fine primi ęnei.Nam te iam ſeptima portat, omnibus errantem terris,et fluctibus ęſtas. Eiectum,naufragum, vt ipſa.iiij.ęnei.Eiectum et littore egentem. Excepi,et regni demens in parte locaui. Vix bene audito nomine,nam vt in primo ęnei.ſcribit Vir. cum audiſſet Dido ab illo ne,rex erat Aeneas nobis &c. reſpondit ipſa. Vultis et his mecum pariter conſiſtere regnis.Vrbem quam ſtatuo veſtra eſt. His officijs,ſcilicet,quod te hoſpitio excepi,et regna dedi. Fama,quę iam ſparſa et vulgata eſt, me tecum concubuiſſe. Virgilius quarto ęneid. de hac fama.

Hęc tum multiplici populos ſermone replebat.
Gaudens et pariter facta atq; infecta, canebat.
Veniſſe Aeneam Troiano a ſanguine cretum.
Cui ſe pulchra viro dignetur iungere Dido.
Nunc hyemem inter ſe luxu,q̄ longa, fouere.
Regnorū immemores, turpiq; cupidine captos.
Hęc paſſim dea foeda virum diffundit in ora.

Sepulta, incognita a nullo commemorata. Foret, ſubaudi vtinam. Illa dies, commemorat tempus,quo primum ſe cum Aenea commiſcuit,exierat enim in venationem cū ęnea vt ſcrib. Virgilius libro quarto ęneidos cum immiſſo ſubito imbri a Iunone Venere conſentiente Aeneas et Dido in eandem ſpeluncam imbrem fugientes deuenerunt,vt primum concubuerunt Nocuit. Virgilius. Illa dies primus lęti primusque malorum, cauſa fuit. Decliue,pendens. Sub antrum, ideſt in ſpeluncam. Compulit,coegit ire. Ceruleus, obſcurus.Virg.inſequitur commixta grandine nimbus. Audieram,ideſt clamorem. Nymphas vlulaſſe putaui. Virgilius ſummoque, vlularunt vertice nymphę. Eumenides,quaſi dicat,non fuerunt nymphę,ſed furię, quę ſigna dederunt fatis meis,ideſt infelicitati.

ASCEN. OMNIA Mentiris, quę ſcilicet de pietate tua in deos et patrem narraueras,vt in ſecundo et tertio ęneidos recitatur.Hoc ſit pietatis opera in coniugem etiam tuam quam per Troiam quęſiſti, ab pro et hęc monere,ideſt mouentur, ideſt affecerunt commiſeratione me merentem, ſcilicet ex pia credulitate,et tamen illa pęna,quam pro tam facili credulitate dabo, eſt futura minor mea culpa,quia plus mali merui quam mori, dum tam perfido fidem habui. Fluctibus eiectum. Virgilius.Nuſquam tuta fides, eiectum, littore egentem. Excepi, et regni demens in parte locaui. Illa dies, ſic maro. Ille dies primus lęti, primusque malorum cauſa fuit. Nymphas vlulaſſe,ſic maro, ſummoque vlularunt vertice nymphę.Eumenides dicuntur furię infernales per antiphraſim,ideſt contrariam ſcriptionem,eu enī bonum ſignificat cum minime bonę ſint. Exige,et cętera,ſi legitur ſicheu,vt ſit vocatiuus gręcus cum tamen non ſit diphthongus. Ordo eſt,o pudor lęſe,ideſt extincte et violate exige pęnas, ideſt a me, et o ſicheu violate, ideſt inhonorate per ſecundas nuptias exige pęnas. Aut ſi legendum eſt ſicheo.Ordo eſt.O pudor lęſe et violate ſicheo, ideſt in damnum.

Exige lęſe pudor pęnas violate ſichei,
Ad quem (me miſeram) plena pudoris eo,
Eſt mihi marmorea ſacratus in ęde ſicheus,
Oppoſitę frondes, velleraq́ alba tegunt,
Hinc ego me ſenſi noto quater ore citari,
Ipſe ſono tenui, dixit, Eliſa veni.
Nulla mora ẽ, venio, venio tibi debita cõiũx,
Sum tamen admiſſi tarda pudore mei.
Da veniam culpę, decepit idoneus auctor,
Inuidiam noxę detrahit ille meę.
Diua parens, ſeniorq́ pater pia ſarcina nati
Spem mihi manſuri rite dedere viri.
Si fuit errandũ, cauſas habet error honeſtas,
Adde fidem. nulla parte pigendus erit.
Durat in extremum, viteq; nouiſſima noſtrę
Proſequitur fati, qui fuit ante tenor.

VOLS. LÆSE Pudor, violatam pudicitiam ſcbo coniugio demonſtrat, naʒ quę ſemel nupſerãt tanq̃ virgines coronabanẽ, quę bis ĩpudicitię nota arguebanẽ. Violate, qm̃ illius cineri caſtitatẽ ꝓmiſerat. Eſt mihi, exponit aliud ſui exitij ſignũ. Sicheus, ſacratus in ęde. Dido penetrale marmoreum in honorem Sichei coniugis exedificarat in tectis ſuis, idq́ ſummis colebat honoribus, ac Sichei erexerat ſtatuam illãq́ venerabatur. Fuerat Sicheus Herculis ſacerdos, quẽ tyrij in ſummo honore hẽbant. Sicheus, Sichei ſtatua. Vellera alba, vittas puras ſiĝt, quibus tẽpla ornantur, ſic et Vir. Velleribus niueis ẽ feſta fronde reuinctũ. Noto ore, voce noti coniugis, eadem Virgi. refert. Hinc exaudiri voces et verba vocantis. Viſa viri. Ipſe, ſicheus antiquus coniunx. Eliſa, primuʒ nomen eſt, deinde a virtute Dido nuncupata eſt.

Debita, qm̃ primę nuptię legitimę ſunt admiſſi ĩpudicitię criminis. Da. ve. cul. purgat crimen ab auctoritate perſonę. Idoneus, non ꝯtemnendus. Noxę, impudicitię culpę, excuſat factum, Iʒ ſit pudenduʒ perſonę auctoritas. Diua parens, firmat propoſitum a cognatione et facto. Pietas inquit ẽ genus me facile impulit, vt me Ænee cõmitterem. Manſuri, qui non fugeret, ſed in fide conſiſteret. Cauſas honeſtas, licet errarim, cauſa tamen habet honeſtatem, nam erroris cauſa Æneas fuerat. Adde fidem, nihil ſceleris imputari Ænee poteſt pter perfidiam, eſt laudandus in cunctis citra fidem. Durat in extremum, errorem a fato excuſat. Fati tenor, aduerſę fortunę perſeuerantia.

VBER. EXIGE, Non ad Sicheum, vt qdam male exiſtimant, ſed ad pudorem a ſe violatum ſermonem conuertit, neq́. n. legendum eſt Sicheu, qꝛ neq́ rõ carminis, neq́ rõ declinationis patiẽ, nam Sicheus non eſt diſſyllabum, vt Theſeus, ſed triſſyllabum, vt Anteus. Vir. Huic ꝯiunx Sicheus erat, ergo ſichei legendum eſt, vt ſit ordo, o pudor lęſe violate, ẽ autem diſtinguendus, ne vitioſum ſit duo adiectiua ſine copula poni, ſicut apud Virg. Tectũ, auguſtũ, ingens, centum ſublime columnis. O pudor. O pudicitia. Violate. Virg. Ante pudor quã te violẽ aut tua iura reſoluã. Exige pęnas Sichei. i. ſume de me pęnas, quas Sicheus deberet exigere, qꝛ ei non ſeruaui fidem Virg. Nec ſeruata fides cineri promiſſa Sicheo. Plena pudoris, ideſt plena verecundię, qa pudet me. Eſt mihi, dicit Dido ſe vocatam fuiſſe noctu a ſimulachro mariti, qd in domo colebat

ſumma veneratione. Sicheus, Imago ſichei. In ęde, in templo. Virg. pręterea fuit in tectis de marmore templum. Coniugis. antiqui miro quod honore colebat. Velleribus niueis et feſta frõde reuinctum. Oppoſitę, ad ornatum. Vellera, lanę. Tegunt, ornant. Hinc, ex illa ęde. Noto ore. i. notis verbis. Virg. Hinc exaudiri voces, et verba vocãtis. Viſa viri ẽc. Ipſe, ſicheus. Eliſa, hoc enim fuit prius nomen Didonis. Nã poſtq̃ carthaginẽ cõdidit. Dido appellata eſt, quod nomen lingua punica ſignificat viraginem, alij volunt, vt Seruius poſt quã ſeipſaʒ interemit hoc nomine appellatam fuiſſe. Veni, imperatiui eſt modi q. d. neceſſe eſt, vt mecũ ſis. Nulla mora, dicit ſe parataʒ mori, vt ſit cum Sicheo, qd etiam libentius, et celerius faceret niſi pudicitiam amiſiſſet.

Da veniam, ad ſicheum loquitur. Idoneus, cui credendum quiſq̃ putaret. Inuidiam, odium. Noxę, ideſt culpę. Virgi. Vnius ob noxam. Detrahit, auferet. Diua parens, enumerat ea, quę fecerũt fidem. Diua, non mortalis. Pia ſarcina, pium onus, ideſt pater quẽ humeris ſuis ſe geſtaſſe dicebat. Spem, nam ea videbantur eſſe officia hominis boni et fidelis, neq́ videbatur qui talia feciſſet, poſſe quenquam decipere, vnde dicit ſe propter ſupradicta ſuperaſſe eum eſſe remanſurum apud ſe ſicut promiſerat. Si fuit errandum, quaſi dicat, ſi ob vllam rem debui non ſeruare, quod Sicheo ꝓmiſeram, in hoc errraui. Honeſtas, probabilis. Adde fidem, quam dedit mihi, ideſt adde quod mihi iurauit. Pigẽdus, ſcilicet Æneas, ideſt non erit quare pigeat, et turpe mihi ſit ei credidiſſe. Durat, Enumeratis his, quę Ænee poterant facere fidem viri boni, ne culpam in ipſam Didonem transferendam diceret, dicit ſe eſſe infelicem vſq́ ad vltimum vitę ſpiritum, et enumerat ſeriem ſuarum infœlicitatum. Nouiſſima, vltima, ideſt vſq́ ad mortem. Tenor, perſeuerantia. Fati, infortunij fatalis.

ASCEN. SICHEI Exige pęnas, ad quas ſcilicet pęnas me miſeram, ſubaudi o, vel heu, ſed reprimit, ne ſit vehemens excandeſcentia, ad pęnas igitur, o me miſeraʒ, ego eo plena pudoris, i. ſed verecundię et ruboris. Eſt mihi, hoc quoq́ ex Virgilio ſumptum eſt, vt patet in quarto; vñ fruſtra ẽc. Durat in extremum Docet fatale eſſe generi ſuo vt erũnis ꝯtudiaẽ ne culpę detur, quod neceſſitatis eſt, de fuga ãt Didonis ex tyro habeẽ ad longum ęneidos primo.

Occidit interea coniunx mactatus ad aras,
Et ſceleris tanti pręmia frater habet
Exul agor, cineresq; viri, patriamq; relinquo,
Et feror in duras hoſte ſequente vias.
Applicor ignotis, fratriq;, elapſa fretoq;,
Quod tibi donaui perfide littus, emo.
Vrbem coſtitui, lateq; patentia fixi
Męnia, finitimis inuidioſa locis.
Bella tumēt, bellis peregrina, et foemina tētor,
Vixq; rudes portas vrbis et arma paro.
Mille procis placui, qui in me coiere querentes
Neſcio quem thalamis prępoſuiſſe ſuis.

VOLS. OCCIDIT In terras, exponit fortunę iniuriam. Coniunx mactatus ad aras, in templo Herculis Tyri Pigmalion Didonis frater (vt diximus) opibus inhians Sicheum trucidauit. Exul agor, monita in ſomnis a Sicheo in exilium delato ſecus omni theſauro ſponte proceſſit, erant enim parata nauigia ad frumenta deuehenda, vt Trogus auctor ē, quibus acceptis Dido fratris Pigmalionis inſidias fugiens in Aphricam nauigauit. In duras vias, hoc dicit, quoniā primum in Cyprū; delata aſſumpſit comitem Iouis ſacerdotē; cum coniuge et liberis et virginibus. xc. cū; quibus in aphricam defertur. Ignotis, Aphricam ſignificat in quam delata eſt. Emo, non emi legas. Dido quantum taurino corio poſſet circundare ab Hiarba Getulię rege Iouis Garamātidisq; nymphę filio tantum emittere, vbi Carthaginem condidiſſe diximus. Vrbē, Carthaginem. Dido condidit omnium finitimorum conſenſu, et maxime Vticenſium, qui legatos miſerunt exhortantes tyrios, vt vrbem conderent, ea eſt pęne inſula ambitu ſtadiorum. ccccl, muro perpetuo cingitur longitudine ſtadiorum ſexaginta iugum occupat, quod in mare a mari porrigitur, in media vrbe arx fuit, quam Byrſan vocarunt in vertice Æſculapij templum videbatur, quod Aſdrubalis vxor capta vrbe ſecum concremauit. Cum fundamenta vrbis iacerentur primum eſt tauri caput inuentum, ſed quia ſeruitutem videretur indicare, mutato loco, cum equi caput reperiſſent, quia belli ſignū; videbatur męnia conſtruxerunt. Inuidioſa, quę ſua magnitudine vicinis mouent inuidiam. Bella tument, Hiarbas quoniam contemnebatur eius coniugium bellū; Carthaginenſibus minabatur, vt auctor eſt Trogus. Peregrina et foemina, calamitatis eſt ex nominibus amplificatio. Rudes, non ſatis firmas. Arma quibus męnia defendebantur. Querentes coire, conſpirarunt in me, non ſine querela, quoniam mihi tua cauſa contempti ſunt. Neſcio quem, cum Æneam ſignificat ignorantiam fingit, vt deteriora melioribus prępoſuiſſe videatur.

VBER. OCCIDIT, incipit enumerare infortunia, inter quę primum ponit mortem mariti ſui Sichei, quem miro amore dilexit, fuit autem Sicheus Didonis auunculus, vt Iuſtinus ſcribit lib xviij. ſacerdos Herculis qui honos ſecundus a rege erat qui magnas, ſed diſſimulatas opes habebat, aurumq; metu regis non tectis ſed terrę crediderat, quam rem etſi homines ignorabant, fama tamen loquebatur, itaq; pigmalion oblitus iuris humani auunculum ſuum eundemq; ſororis maritū; ſine reſpectu pietatis occidit. Occidit, perijt. Mactatus, tanquā victima interfectus. Ad aras, ideſt apud aras. Virgilius. Impius ante aras atq; auri cęcus amore. Clam ferro incautum ſuperat ꝛc. Frater, ſcilicet meus, quod magis eſt dolendum. Pręmia nomen et titulum. Exul agor, narratio eſt reliquarum in foelicitatum, quę licet ſit de pręteritis tamē eleganter ſit per pręſens, vt res nunc geri videatur. Exul agor, expellor a patria, nam crudelitas fratris coegit ea facere ſuadēte ſichei imagine, quę Didoni nocte apparuit. et oē facinus Pigmalionis enarrauit. Patriam, quam deſerere quiſq; infoeliciſſimum putat. Et feror, amplificatio infelicitatis, dicit enim ſe non habuiſſe locum certum, quo iret, neq; etiam tuto nauigaſſe. Hoſte ſequēte, ideſt fratre Pigmalione, qui vitę ꝛ rebus meis inſidiatur vt hoſtis, inde Virg. Germaniq; minas. Applicor, adducor. Elapſa, clam et cum difficultate erepta. Emo, ſic legendum eſt in pręſenti tempore, ſicut et ſupradicta verba, quod etiam ratio carminis exigit, nam emi, quod primam naturaliter producit nullo pacto legi poteſt, quod autem quidam exponunt emi, ideſt orna. vt ſit imperatiui modi ſtultiſſimum eſt. Inuidioſa, paſſiuę eſt ſignificationis, ideſt quibus inuidetur, idem Anna ad ipſam Didonem libro quarto ęneid. ſic inquit. Nec venit in mentem quorum conſederis aruis. Hinc Getulę vrbes genus inſuperabile bello, et Numidę infreni cingunt ꝛ inhoſpita ſyrtis. Hinc deſerta ſiti regio, lateq; furentes, Barcei. Bella tu. Virgilius. quid bella tyro ſurgentia dicam. Peregrina et foemina, et a fortuna et a ſexu mouet commiſerationem. Rudes, nouas. Mille, ideſt multis numerus finitus pro infinito. Coiere, congregati ſunt. Neſcio quem, quaſi dicat ignotum. Suis thalamis, ideſt connubia ipſorum.

QVOD Tibi donaui ꝛc. conſentio cum ſuperiore commentario legendum eſſe emo, quia emi pręteritum biſſyllabum primam producit, nec eſt ratio cur in pręterito ponatur, cum dicat in pręſenti applicor ignotis ꝛc. nec obſtat, ꝙ donaui dixit. Nam quia de pręterito ſępe quaſi de pręſenti loquitur, bene dicit applico et emo littus ꝛc. Quod donaui, ſcilicet non tunc, vnde non dicit dono, ſed poſtea. Vrbem conſtitui. Virgi. vrbem preclaram ſtatui, mea męnia vidi. Vlta virum pęnas inimico a fratre recepi. ASCEN

VOLS. QVID Dub. pietatem in Æ ea deprimit, cum presentibus periculis nō mō bn̄ merita nō eripiat ſed in illa conijciat. Getulo hiar. getulia Aphricę pars optima a getulia Vulcani.s.Recte inqt me in ptātē hiarbę conijcis,cum me inqt tibi committere nō dubitarim. Nr̄a brachia, trāſlatio eſt ab his q duello ſupati vinctē da pbēnt mēbra. Et frater Pigmalion inquit paratus ē ad extinz. Pone deos,noli tecū ferre dos penates, qm̄ impios ſacra tractare nō dcet,erat .n.in legibus, ad diuos adeūto caſte, pietatē adhibēto. Elapſis igne incēdio Troiano liberatis. Penitet,moleſtū ē te aſſertorē habuiſſe. Parſq tui lateat. Empedocles ſcribit foetū a viro et foemina pariter ɔcipi, quod negat Ari. a viroq̄ tm̄ ſemē ppagari ī vtero, nihilq ɔferre foeminā aſſeuerat. Infans miſerabilis ωαδος ab ętate. Parēte, augeē. ωαδος a nominibus Vna pęna eadem mors. Duos ɔnexos, mr̄ez et filiū. Sed iubet ire deus,ironia eſt.Mercurio diſceſſum eius ī putabat Æneas,quem Iouis imperio mandaſſe referebat,vt in Latium nauigaret,apud Hom.Iouis imperio Calypſo Mercurius cogit vt Vlyſſem dimittat. Hoc duce nempe deo. ironiam pficit.Si is eſſet inqt,quē ſequeris,ſeptem annis per ſummas pcellas vexatus Italiā non q̄res. Pergama, alij iliū ipſum,alij ilij arcē eſſe tradiderunt. Fuit pgamus minoris Aſię vrbs celeberrima regis Attali regia,

Q uid dubitas victam getulo tradere hiarbę?
Prębuerim ſceleri brachia noſtra tuo.
Eſt etiam frater,cuius manus impia poſcit
Reſpergi noſtro ſparſa cruore viri.
Pone deos,⁊ quę tangendo ſacra prophanas,
Non bene cęleſtes impia dextra colit.
Si tu cultor eras elapſis igne futurus,
Pęnitet elapſos ignibus eſſe deos.
Forſitan et grauidam dido ſcelerate relinquas,
Parſq tui lateat corpore clauſa meo.
Accedet fato matris miſerabilis infans,
Et nondum nati funeris auctor eris.
Cūq parente ſua frater morietur iuli,
Penaq; connexos auferet vna duos.
Sed iubet ire deus,vellem vetuiſſet adire,
Punica nec teucbris preſſa fuiſſet humus
Hoc duce nempe deo ventis agitaris iniquis,
Et teris in rapido tempora longa freto.
Pergama vix tanto tibi erāt repetēda labore,
Hectore ſi viuo quanta fuere forent.

VBER. QVID Dubitas.q.d non eſt talis fortuna mea,vt debeam recuſare etiam captiuitatem Virgilii.quid moror,an mea Pigmalion dum menia frater,deſtruat,et captam ducat Getulus Hiarbas. Getulo, qui imperat getulię,quę eſt pars Aphricę. Prębuerim pro prębebo. Sceleri tuo ecce hoc verbo magis prohibet,quod vr̄ concedere. Frater pigmaliō. Sparſa,foedata. Viri,mariti mei Sichei,quem interfecit. Pone,pro depone.aphereſis. Prophanas, polluis et maculas tangendo,quia ob impiorum manibus del tangi indignantur. Inde apud Vir. Donec me flumine viuo abluero,nam cruētis manibus tangere ſacra Æneas nefas duxit. Non bene cęleſtes,ſententia eſt rhetorica. Si tu, ſenſus eſt, del nollent ſe eſſe liberatos ab incendio Troiano, ſi tu,qui es ipius,eras culturus eos elapſos ab icendio. Ordo eſt, deos penitet eſſe elapſos ignibus ⁊c.

ſi tu.s.ſceleratus et ipius,hz.n.hoc pnomē demonſtratiuū emphaſim. Eras futurus cultor ipſis erepti.s.i.libertatis. Igne,q2 molliē ſe eē cōbuſtos q̄ hēre talē cultorē. Forſitā,addit illud qd poſſit eū mouere ad cōmiſeratiōnē. Relinq̄s p relinqs, et melius legit q̄ relinqs,vel relinq̄s,qd ſequēs dbū idicat,nā dixit lateat p lateбit, vel latere contingit. Pars tui,aliqs filius, q eſt pars pr̄is. Accedit, addeē. Fatis.i. morti. Miſerabilis, quia nulla culpa ſua morieē.Nōdū nati.i. filij nōdū editi in lucē. Frater iuli, q erit ex te genitus ſicut iulus. Cum ſua parente.i.mecū, q̄ ſum mr̄ ſua. Vna pęna,ideſt vna mors. Cōnexos ɔiunctos. Sed iubet obiectio quaz poſſet facere Æneas. Deus Mercurius, ſic enim ſe excuſabat Æneas, vt apud Virg. in.iiij. ęneī. Nūc ēt interpres diuū Ioue miſſus ab ipſo. (Teſtor vtrunq caput) celeres mādata per auras, detulit ipſe deū manifeſto in lumine vidi ⁊c. vel certē Apollinē venus intelligit, cuius iuſſu petebat Italiam , vt ipſe apud Virg.lib.iiij. Sed nunc Italiā magnam gryneus Apollo Italiam lycię iuſſerę capeſſere ſortes. Preſſa tecta,calcata,ſic ipſa apud Ver . Felix heu nimium felix ſi littora tm̄. Nunq̄ Dardanię te tetigiſſent noſtra carinę. Hoc duce,hoc dicit Dido,vt Æneas ſit cupidus parere reſponſis Apollinis dicit enim eum eſſe cauſam malo q; Ænee,q2 deum eius rn̄ſa vult ſequi,quibus iubeē venire. Agitaē iam multis annis et mari et terra. Hoc.s.deo Apolline Duce,auctore. Teris,ɔſumis,vn̄ ipſe in.vi.ęneid. magnas obeuntia terras.Tot maria intraui duce te,penituſq repoſtas Maſſylūz gentes parentaq syrtibus arua. Pergama, Troia. Quanta, quam magna,quam florida. Tanto labo . q̄to petis. Arua aliena,vn̄ ipſa apud Vir. Quid ſi nō arua aliena,domoſq ignotas peteres,et Troia antiqua maneret.Troia p vndoſuz peteret claſſibus ęquor.

GETVLO Tradere non dicis me, q2 getulo tribus longis ɔſtat. Non bn̄ cęleſtes. Memorabile dictuz. Si tu cultor eras,ſenſus eſt, tanta eſt perfidia tua,q ſi tu eras futurus cultor dijs penatibus elapſis.i.ignibus et ruinis,peniteat elapſos.i. q malue rint igne conſumpti eſſe q̄ abs te coli. Sed iubet ire.i.abire deus.s.iuppiter mercuriū, vnde Vir.Nūc etiam interpres diuum Ioue miſſus ab ipſo ⁊c. ASCEN.

VOLS. NON PATRIVM Simeonta petis, incommoditatis et tpis et loci narrat. Seni, vix ſenex in Italiam venies. Hos po. vtilia incómodis ſubijcit. Remiſſa amba, nõ ad errores ęneę referendus eſt, ſed qd de iouis implo cómentũ eſſe arbitrabaſ. Opes, pigmalionis. Ser. in eum locũ Virg. Portant auari ge. vt ſicis venis abſtruſũ excuderet ignẽ. Idẽ lib. vi. ęnei. Querit ps ſemina flãmę, abſtruſa in venis ſilicis. vitat q̃ſi ſponte fugit, vt Virg. Italiã petimus fugientẽ. Vix có. eueniet. Tibi ſe. i. & ſi vixeris multos annos. Hos meos, δ᾽ εὐτιναας. Remiſſa: pmiſſa. Ambage, circuitu, vt longę ambages. Opes pig.

pigmaleonis opes, ẽ hi qui Seruiũ ſecuti ſunt, hiſtoriã nõ nouerã, nã pigmaliõis opes intelligi volunt ſichei theſaurũ, cuius cã Pigmaliõ ſicheũ peremerat, qd non recte tenuerunt. Nã cũ nouiſſet fratris crudelitatẽ, naues, q̃ paratę erãt vt frumentatum irent, vt quotãnis ob annonę charitatẽ ꝯſueuerãt tyrij Dido ꝯſcendit, abduxitq; ſecũ magnam nobilitatis partẽ, exoſa erat pigmalionis ei tyrãnis, vt trogus auctor ẽ, et ſichei theſaurus et pygmalionis opes et regni ſere vetuſtas oẽs in africã traduxit. Ilion, et res et hoies ab incendio Troiano ereptos intelligit. Sacros, ſceptra reges ſub tute a iouis ſunt.

Non patriũ ſimeonta petis, ſed tybridis vndas,
 Nempe vt peruenias quo cupis hoſpes eris.
Vtq; latet, refugitq; tuas obſtruſa carinas,
 Vix tibi continget terra petita ſeni.
Hos potius populos in dotẽ ambage remota
 Accipe & aduectas pygmalionis opes.
Ilion in tyriam tranſfer foelicius vrbem,
 Inq; loco regis, ſceptraq; ſacra tene.
Si tibi mens auida eſt belli, ſi querit iulus,
 Vnde ſuo partus marte triumphus eat.
Quẽ ſuperet (neqd deſit) prębebimus hoſtem,
 Hic pacis leges, hic locus arma capit.
Tu modo per patrem, fraternaq; tela ſagittas,
 Perq; fugę comites dardana ſacra deos.
Sic ſuperent quęcunq; tua de gente reportas,
 Mars ferus, & damni ſit modus ille tui.
Aſcaniusq; ſuos foeliciter impleat annos,
 Et ſenis anchiſę molliter oſſa cubent.
Parce pcor domui, quę ſe tibi tradit habendã,
 Quod crimen dices pręter amare meum?

q̃s pygmaliõ hr̃e cupiebat et ſperabat. vnde illud Vir. portant auari pygmalionis opes pelago. In tyriã vr. i. in Carthaginẽ, q̃ tyria a ꝯditoribus appellata fuit. Ilion. i. res iliẽſes. i. ſtatũ troianũ, et regnũ trãſmuta i hãc vrbẽ, et eſto huius loci rex. Felicius, q̃ troia fuit. Sacra, venerabilia, qr oẽs reges erãt ſacri. Si tibi, ſatisfacit obiectiõibus q̃s ęneas facere poſſet, qd vellet venire i italiam, vt exerceat ſe et filiũ Aſcaniũ in bellis. dicit. n. ẽt in illis regióibus dari ei hãc opportunitatẽ. Vñ ex q̃ i. á. Ne qd deſit. i. vt oia hẽas. s. et regnũ et ẽt opportũitatẽ victoriarũ et triũphorũ.

Sceptra q̃q; non niſi auſpicato dabantur, vt auctor eſt Diony.
 Si tibi mens auida eſt belli. Inuitat ad ꝯſiſtendũ a gloria, quã ſibi bello parare poterit. Hic locus, ad Carthaginẽ hoc refert, q̃ pace et bello oportuniſſima extitit. Tu mõ per pa colligit epiſtolã p deprecationẽ. Fr̃na tela, cupidinis ſagittas, quem ęneę fratrem diximus. Dardana ſa. deos penates ſigt ẽ palladiũ, quos Dardanus Samothracia in phrygiã aduexit ęneas capta vrbe ex arce ſuſtulit, vt ſcrib. Diony. Superent, viuant. Sit mo. firmet Troiano excidio tua calamitas. Aſcaniuſq; ſu. Aſcanius quẽ primũ Euryleontẽ nũcupatũ diximus cũ. viij. ẽ. xxx. an. albę regnaſſet mortuus eſt, quã ꝯdiderat xxx. annos poſt ęneę interitũ. vt ex oraculo tulerat.
 Et ſenis Anchiſę. Anchiſes in ſicilia mortuus eſt ẽ in Eryce ſepultus mõte, vbi Veneri genitrici ẽ patri. ęneas ꝯſecrauit templũ. Cato in latium delatũ Anchiſen tradit. Diony. addit illi templum ab ęnea ꝯſtitutũ cũ iſcriptiõe hac, p̃ris diui terreſtris, q fluuij numici vndas gubernat. Pręter amare, nihil i me accuſare potes niſi amorẽ, is q̃q; dignus eſt venia.
VBER. PATRIVM. i. troianũ, ſed vndas Tybridis, q procul eſt ab his locis, vt. i. q̃uis. Quo cu. s. ad italiã. hoſpes nouus et aduena. Vtq;. i. ſp, alij legũt vtq; et melius vt ſit ſenſus, terra q̃ tu petis. ut latet. i. ſic eſt remota, et abſtruſa, et penitus. occultata. Virg. i.

His pacis. i. et paci et bello ꝯuenit hic locus. Tu mõ, p multas adiurationes cũ orat Dido, vt ſui miſereaſ, ſumiſ ãt verbũ pfecti i ſenſus iferius.
 Parce pcor domui. Tela fra. i. arma cupidinis fratris tui. Deos penates. Sic adiurantis eſt, vt ſępius diximus. Superent. i. vincãt nã ſupare interdũ vincere, vt hic interdũ ſupaſſe ſigt, vt apud Virg. li. iij. Quid puer Aſcanius ſupat ne? Et iuue. Et qd ſuperauerat vnũ, velo pra ſuo. Ille Mars, illud bellum. s. troianũ. Sit modus, ſit finis. Tu dãni. i. vltra illud bellum nullum vnq̃ patiaris damnum.
 Suos, nã vel fata ſibi debitos. Sic ſupra Briſeis ad Achillem. Nunc quoq; ſic oẽs Peleus pr̃ impleat annos. Molliter, talia. n. mortuis pcari ſolebant. Iuue. Dij maiorũ vmbris tenuem et ſine pondere terram. Cubent. i. quieſcant. Domui. s. meę. Habendam, poſſidendam Tibi, a te ſic apud Virg. Miſerere domus labentis. Quod. q. d. nullum.
 PERGAMA vix tanto, etc. Docet ne Troiã quidem repetendã tanto labore, quanto italiã fugientem q̃rit. Simoęta a nolatiuo ſimois, ſed vt Serui. docet gręce ſcribiſ per ei diphthongon ſimoeis, & ſit ſemper triſyllabum. His potius populos in dotem, vnde Iuno ad venerem ęnei. iiij. Dotaleſq; tuę tyrios permittere dextrę. Parce pcor domui. Æneidos. iiij. Si bene quid de te merui, fuit aut tibi quicq̃ dulce meum, miſerere domus labentis etc. ASCEN.

Nõ ego ſum phthia magniſq; oriũda mycenis
Nec ſteterunt in te virq; paterq; meus.
Si pudet vxoris, nõ nupta, ſed hoſpita dicar,
Dum tua ſit Dido, quodlibet eſſe feret.
Nota mihi freta ſunt afrum frangentia littus,
Tẽporibus certis dantq; negantq; viam.
Cum dabit aura viam, p̃bebis carbaſa ventis,
Sed leuis eiectam continet alga ratem.
Tempus vt obſeruem mãda mihi ſerius ibis,
Nec te, ſi cupias, ipſa manere ſinam.
Et ſocij requiem poſcunt, laniataq; claſſis
Poſtulat exiguas ſemirefecta moras.
Pro meritis, & ſi qua tibi debebimus vltra,
Pro ſpe coniugij, tempora parua peto.
Dũ freta miteſcunt, et amor dũ tẽperat vſum,
Fortiter ediſcam triſtia poſſe pati.
Sin minus, eſt animus nobis effundere vitam
In me crudelis non potes eſſe diu.

VOLS. ¶ NON EGO Sum phthia, odimus non modo hoſtes, ſed etiam patrias. Phthia eſt Achillis patria vt diximus. Magnis mycenis, non ſum mycenęa, vnde profectus menelaus Troiam ſolo ęquauit. Virq; paterq; meus, rem nominibus amplificat, et ad Hermionem videtur aſpicere, cuius pater menelaus & mater Pyrrhus ad excidium troianũ militarunt. Steterunt, in acie contra te militarunt. Quodlibet, extenuatio fortunę eſt, quę ex nomine ſumitur. dicar aut res amica aut ſerua, aut quouis viliori nomine appeller, dũ modo tecum ſim.

Nota afrum ſunt freta mihi, a perítia arguit, noui inquit maris lybici ſęuitiam. Temporibus certis, non ad noticiam, ſed ad viciſſitudines referas. Mutantur inquit hęc freta cum temporibus & ad Syrtes aſpicit, quę interdum nauigabiles ſunt, interdum auſtro aſpirante aggregantur arenarum cumuli ſumma nauigantibus pernicies. Cum dabit aura viam, ventos non perſuadere nauigationem monſtrat. Alga ratem, tempus eſt naues in ſtatione continere. Alga maris excrementum dicimus. Serius ibi, ſed tutius. Tempus, nauigandi opportunitatem. Nec te ſi cupias, vrgebo te ad diſcedendum, etiam ſi manere velles. Pro meritis, deprecatio altera eſt ſumpta ex beneficijs.

Tempora parua, exiguam moram. Miteſcunt, ſiunt tranquilla, tranſlatio eſt a pomis. Amor dum temperat vſum, conuertenda ſententia eſt nam vſus temperatur. ſed conſuetudine, amor ſcilicet tepeſcere conſueuit. Triſtia, tui diſceſſus dolores. Sin minus, demonſtrat quid de ſe futurum ſit, ſi quod petit non impetrarit, ſi non reſtiteris inquit me trucidare conſtitui. Effundere, ad ſanguinem aſpexit, cum quo vitam effundi certũ eſt.

VBER. NON EGO, Dicit ſe non fuiſſe hoſtem Troianis nominis, nec natam ex locis hoſtilibus.

Phthia, vrbe theſſalię, vnde Achilles nonnunquam phthius dicitur, cuius omnes ex orbe oriundi merito debent eſſe odio troianis. Oriunda, ideſt orta, nomen eſt, non autem participium.

Mycenis, vnde Agamemnon et Menelaus fuerunt. In te, contra te. ſic apud Virgilium quarto ęnei. Non ego cum danais troianam excindere gentem Aulide iuraui, claſſemue ad pergama miſi. Si pudet vxoris, ideſt ſi pudet te habere nomine vxoris. Hoſpita, peregrina et amica.

Quęlibet, ideſt ſub quauis conditione, ideſt & amica. Dum, pro dummodo. Nota mihi, arguit a natura maris lybici non eſſe nunc nauigandum, ſed differendum Frangentia, percutientia. Certis, quibuſdam, non omnibus.

Viam, ideſt opportunitatem eundi. Leuis, vilis. Eiectam, ad littus ſubductam. Alga, herba maris, quę in tempeſtate tollitur ſuper vndas, & interdũ moratur nauis. Manda, committe, & ad hanc curam. Serius, tardius, vt eas tutius. Nec ſinam, ideſt non patiar, et permittam te manere, ſcilicet ſi. Si, ideſt quamuis. Cupias, ideſt velis quia hortabor te, vt eas cum venti poſcent. Et ſocij, alia ratio, quare debeat differre diſceſſum, vt et ſocij recreentur, & naues, quas ſatę reficiantur. Socij, tui feſſi fatigati. Virgilius libro primo ęnei. Defeſſi ęneadę, quę proxima littora curſu. Contendunt petere, et lybię vertuntur ad oras. Laniata, ventis quaſſata. Virgilius. Quaſſatam ventis liceat ſubducere claſſem. Semirefecta. non plene inſtaurata. Exiguas moras, exiguum ſpacium morandi. Pro meritis. pro beneficijs in te collatis, vt ipſa apud Maronem. Si bene quid de te merui.

Si qua debebimus vltra, ideſt preſtare debemus vltra hęc, quę iam preſtitimus. Pro ſpe coniugij. Virgilius. Per connubia noſtra, per inceptos hymeneos. Tempora parua peto, ſic apud Virgili. Tempus inane peto requiem, ſpaciumq; furori.

Et amor dum temperat vſum, ideſt diuti aſſuetudine amor ſit tollerabilior. ſic Virgil. Dum mea me victam doceat fortuna dolere. amoris enim et fortunę iniuria & aduerſitas vſu ſit temperatior.

Ediſco, conſueſco. Sin mi. i. ſi non ſubandi preſtiteris hoc paruũ tempus. Eſt aius, eſt firma diſpoſitio. Effundere vi. i. mori. Diu, q2 cito moriar, et tua crudelitas non poterat nocere mihi mortuę.

ASCEN. NON Ego ſum phthia, ſic primo ęnei. Cum domus aſſaraci phthiam, clarasq; mycenas. Seruitio premet. Non ergo legendum eſt phthiam. Quodlibet eſſe feret. i. patiet quolibet. s. modo. Nota afrũ, More oratorio iuxta preceptum rhetoricum ęque validiſſima parat argumenta, et nouiſſimo loco repetit. s. vt opportunam expectet nauigationem, ad quam ſe illi profuturam pollicetur.

VOLS. ASPICIAS Vtinam, πάθος a corporis habitu. Troicus enſis, enſem Didoni Æneam dediſſe Virgi. monſtrat cum dicit. Conſcendit furibunda rogos, enſemq; recludit dardanium non hos quaſi tum munus in vſus. Quam bene conueniunt, nulla hic ironia eſt, ſed facti conceſſio. Meo exitui conuenit datus enſis, conſtituerat, vt diximus de morte.

Fato legas non facto. Inſtruis, noſtra ſepulchra. Meas exequias ornas. Breui impenſa, vnius enſis munere in exequias munera conferebantur, quas Ro. in templo Veneris libitinę curabant vt Plutar. auctor eſt impenſa et expenſuʒ dicimus, quoniam apud veteres, cum non eſſet vſus ſignati ęris id pendebant. Telo. ambiguo verbo vſus eſt, nam et ad enſem Ænee, et ad ſagittas cupidinis referri poteſt. Ille locus, pectus ſignificat.

post ſata ſichei, coniugis & cętera. Culpę, amoris ſecundi mariti, quem culpam appellauit, vt Serui. voluit, quia antiquo ritu bis nuptę a ſacerdotio repellebantur, ſed melius placet culpam dici propter fidem non ſeruatam priori marito, vt apud Virgiliuʒ. Nec ſeruata fides cineri promiſſa ſicheo.

Aſpicias vtinam quę ſit ſcribentis imago,
Scribimus & gremio troicus enſis adeſt.
Perq; genas lachrymę ſtrictū labunt̃ī enſem,
qui iā pro lachrymis ſanguine tinctus erit.
Quam bn̄ cōueniunt fato tua munera noſtro
Inſtruis impenſa noſtra ſepulchra breui.
Nec mea nunc primū feriuntur pectora telo,
Ille locus ſęui vulnus amoris habet.
Anna ſoror, ſoror Anna meę male cōſcia cul(pę.
Iam dabis in cineres vltima dona meos.
Nec cōſumpta rogis inſcribar Eliſa Sichei,
Hoc tn̄ in tumuli marmore carmen erit.
Prębuit Aeneas & cauſam mortis et enſem,
Ipſa ſua Dido concidit vſa manu.

Iam mox cito. Vltima dona, exequias quę et iuſta dicuntur. Conſumpta rogis, ideſt combuſta ignibus rogalibus.

Nec inſcribar eliſa ſichei, ſcilicet vxor, nā in mulierum epitaphijs ſcribebātur nomina maritorum ſuorum. Lucanus. Liceat tumulo ſcripſiſſe Catonis, Martialis. nō vult ergo inſcribi vxor. Sichei, quia nō fuit ei fida vxor. Hoc tamen, legitur etiaʒ tantum et melius, ideſt ſolummodo. Cauſam quia decepit. Et enſem, quia reliquit enſem, quo ſe interfecit. Ipſa, perſe. Concidit mortua eſt. Secundum fabulas Dido propter diſceſſum Ænee ſe interficit gladio, quem Æneas reliquerat apud eam, licet Seruius dicat, q ſecundum hiſtoriam cum Hiarbas Didonem vxorem petiuiſſet, et illa negaſſet, intulit bellum Carthagini, cuius timore, cum cogeretur a ciuibus, petijt vt ante placaret manes mariti, et ex ędificata pyra ſe in ignem precipitauit, ob quam rem Dido, ideſt virago appellata eſt, nam proprie Eliſa dicebatur, alij tamen dicunt eam Didonem, ideſt viraginem dictam, quia dux fuit tot viris ſecum euntibus, et vrbem in alieno ſolo condidit. Vnde Virgi. de ea quaſi per admirationem tanti animi dixit Dux foemina facti.

Anna ſoror, ad abſentem ſororem eſt apoſtropha, quam cum ſe vellet trucidare ſub commento res magicas exercendi a ſe dimiſerat.

Male, in meum exitium. Meos cineres, cum poſt rogum cinis ero. Vltima dona, vrnam qua tegerentur cineres ſignificat.

Eliſa ſichei, ſolet πάθος moueri etiam a ſepulchrorum titulo, quem ἐπιτάφιον gręci dicunt, vt eſt illud de culice Virgilianum elogium. Parue culex cuſtos pecudum, nil tale merenti. Funeris officium vitę pro munere reddo.

Cauſam mortis, Ennanianum commentum eſt, nam Dido non Ænee cauſa ſe peremit, ſed cuʒ a ſuis cogeretur Hiarbę nuptias inire tres menſes ad perficiendam rem petijt conſtituto tempore inſtructa pyra in eminentiori vrbis parte, conuocatoq; populo cum dixiſſet ad viruʒ ire, ſeipſam trucidauit, vt Trogus auctor eſt.

VBER. IMAGO, Species, vel aſpectus. Quę, ideſt qualis. Troicus tuus, quem mihi reliquiſti. Virgi. Enſemq; relictum Strictum. Pro lachrymis, loco lachrymarum. Tinctus, maculatus.

Quam bene irriſiue. Fato noſtro, ideſt morti noſtrę. Inſtruis ornas. Nunc primum, quia etiam antea percuſſa. Ille locus, ideſt pectus meum. Vulnus amoris, Virgilius. At regina graui iam dudum ſaucia cura. Vulnus alit venis.

Anna ſoror, commiſeratione vertit ſermonem ad Annam, quam dicit cito executuram funus eius. Male, quia mihi prodeſſe nequiſti.

Conſcia culpę, nam vt apud Virgilium ei amorem ſuum detexit. Anna (fatebor enim) miſeri

ASCEN ET AMOR Dum temperat vſum. Sic quarto ęneidos. Tempus inane peto, requiem ſpaciumq; furori. Dum mea victam me doceat fortuna dolere. Quam bene conueniunt fato tua munera noſtro ęneidos quarto. Ex perſona poetę contradicitur. Nos hos quęſitum munus in vſus.

Feriuntur telo ſignificat ſe percuſſam telo amoris, et percutiendam a ſe telo letali. Ille locus, docte hoc excogitauit poeta. Nā ſolent ſontes puniri etiam in hac vita in his membris, quibus peccarunt, vt paraſiti in ventre, vnde ingere in ventrem calces inquit Comicus. Vaniloqui in ore, ſicut ligus quidem apud Virgilium lubrici amatores in oculis, vt in Eunucho patet. Meticuloſi in precordijs, vt apud Homerum Therſites ſceptro contra precordiam percuſſus. Amatrix ergo quę corde peccauit, corde vulnus ſuſceptura eſt. Anna ſoror, idem fere ęneid. quarto reperies, vnde ſumpſit eo.

VOLS.

In octauam epiſtolam argumentum.

TANTALVS Ploto nympha et Ione genitus, ex Taygete, ſeu vt alij volunt Penelope Niobem et Pelopem ſuſcepit. Ex Pelope et Hippodamia Oenomai Lyſidice Atreus Thyeſtes et Pliſtenes naſcuntur. Ex Europa Pliſtenes Agamemnonem, et Menelaum genuit. Menelaus ex captiua Lydia Megapentem. Ex Helena Tyndari Hermionem, quam Duris Samius in expoſitione Lycophronis ex Theſeo et Helena Hermionemque natam tradit. Agamemnon ex Clitemneſtra filias habuit, quam et Ipianaſſam. Lucre. appellat. Chriſothemin. Laodicam et Electram. Filios vero Aleſum et Oreſtem. Tyndarus cui Menelaus ad bellum Troianum maturans domum commendarat. Oreſti Hermionem deſpondet eandem Menelaus in caſtris Pirrho Achillis filio colcat inſcius pacti cum Oreſte coniugij. Spartam reuerſus Pirrho illam tradidit. Phthiam in Theſſaliam ſiue vt alij volunt in Epirum ducitur. Sed cum Pirrhi connubium atque ſecundas nuptias odiſſet, Oreſtem vero et patruelem et coniugem adamaret, clam per nuncium monet facile poſſe a Pirrhi iniuria liberari, vnde Ouidi. eſt commentus epiſtolam. Nam poſt matris cedem Oreſtes purgatus furore mycenis commorabatur intelligit Pirrhum delphos petiſſe Apollini vt gratularetur, quoniam patris cedes vindicaſſet, mittit exploratores negant reuerſi delphis eſſe. Oreſtes ipſe profectus ad indagandam rem, poſtridie redit negocio perfecto. Nam paulopoſt cum Pirrhus trucidatus reperiretur, vulgatus eſt ſermo id factum eſſe Oreſtis inſidijs, quoniam Hermionem confeſtim ad ſe receperit, ex qua filios ſuſcepit Tiſamenem, Corinthum, et Oreſten.



Hermione Oreſti.

PYrrhus achilleides animoſus imagine patris,
Incluſam contra iusque, piumque; tenet.

Pirrhus Achilleides, ex Achille et Deidamia. Lycomedis Scyriorum regis natus eſt Neoptolemus, quem a Criſpa ceſarie Pyrrhum nuncupatum ſcribit Plutar. quanquam latini noſtri et maxime Ennius Pirrhum dixerunt littere commutatione.

Animoſus ex Homero, eſt, qui ſemper Achillem magnanimum appellat eſt animoſus animi vehementis et elati ſpiritus, proponit querele cauſam. Pirrhus inquit contra humana diui-

naque iura me retinet.

VBER. PYRRHVS Achilleides, Hermione Menelai et Helene filia fuit, hec admodum puella a Tyndareo auo materno Oreſti Agamemnonis filio et patrueli ſuo deſponſata eſt. Menelaus vero eius pater huius deſponſationis ignarus eam Pirrho deſpondet, qui tandem a bello Troiano reuerſus Oreſti Hermionem rapuit et eam per vim tenebat, cum illa mallet eſſe Oreſtis quam Pirrhi vxor. Quare Hermione ſcribit ad Oreſtem hanc epiſtolam qua eum rogat vt eam eripiat Pirrho et non patiatur eam eſſe in vinculis apud Pirrhum, et ita crudeliter tractari, adducit autem rationes plurimas, quare id facere debeat, et adducit ipſum Pirrhum in odium et inuidiam Oreſti, et poſtremo adiurat ſe aut morituram, aut venturam in coniugium Oreſtis, quod quidem aſſecuta eſt, nam Oreſtes interfecto Pirrho eam tandem recepit et vt quibuſdam placet, ſociam in omnes caſus eam habuit, ex qua etiam Oreſtem filium ſuſcepit. Achilleides filius Achillis, ei autem nam nos in i longa vertimus, nunc poeta diuiſit, a genitiuo enim achillei achilleides fecit non achillides, licet etiam achillides legi poſſit, dicitur autem et achilles, et achilleus in nominatiuo. Natus eſt autem Pirrhus ex Achille et Deidamia filia Lycomedis regis Scyri inſule, quo tempore Achilles apud eum ſub puellari habitu educabatur. Animoſus, audax, vel iracundus. Imagine patris Virgi. Inſtat vi patria Pirrhus.

Contra ius, contra humanas leges. Contra pium, ideſt contra religionem et deorum inſtitutum, nam pietas debetur deis. Ne pro vt.

ASCEN. PYRRHVS Achilleides, &c. Nonnulli codices ſic auſpicantur ſeu incipiunt. Alloquor Hermione nuper fratremque virumque: Nunc fratrem, nomen coniugis alter habet. In quibus quidem verſiculis videtur phraſis Ouidiana, nec ſunt a negocio abhorrentes. In principio autem narrationis cum purgatione ſui fatetur violentiam, ſibi factam. Sed ab eo cui facile reſtitiſſe non potuit. Pirrho videlicet Achillis filio et imitatore, audita tamen ſe illi reſtitiſſe quantum potuit.

VOLS. QVOD. Potui, ex violentia Pirrhi suum commendat officium. Cętera, aut euadere, aut illum superare. Manus foemineę. excusatio a sexu cum sim foemina solo animo illi obstiti. Cętera distu. corporis imbecillitate. Quid facis Æacide, quali sit vsa obiurgatione commemorat. Æacides, Æa

Vindice, vel vltore, vel defensione, vt Luca. de Pompeio. Vindexq; senatus. Sub suo do. non sub te quia alterius, iam sum dicata connubio.

Surdior, quia sicut mare non audit precantes, ita ille multo minus audiebat me supradicta dicentem. clamantē, vocantem, quasi mihi auxilio

Quod potui, renui, ne non inuita tenerer,
Cętera foemineę non valuere manus.
Quid facis Aeacide? nō sum sine vindice, dixi,
Hęc tibi sub domino est pirrhe puella suo.
Surdior ille freto, clamantem nomen orestis
Traxit inornatis in sua tecta comis.
Quid grauius capta lacedęmone serua tulissem
Si raperet graias barbara turba nurus?
Parcius andromachen vexauit achaia victrix,
Cum danaus phrygias vreret ignis opes.
At tu cura mei, si te iam tangit oreste,
Iniice non timidas in tua iura manus.
An siquis raperet stabulis armenta reclusis
Arma feres? rapta coniuge lentus eris?
Sit socer exemplo nuptę repetitor ademptę,
Cui pia militię causa puella fuit.
Si socer ignauus vacua stertisset in aula,
Nupta foret paridi mater, vt ante fuit.
Non tu mille rates sinuosaq; vela parabis,
Nece numerum Danai militis ipse veni.
Sic quoq; erā repetēda tñ, nec turpe marito est
Aspera pro caro bella tulisse toro.

cus Iouis et Aeginę asopi filius ex Enchide stironis tres filios habuit Peleum Telamonem et Phocum ex Peleo et thetide natus achilles, qui Pirrhum ex Deidamia Lycomedis, vt diximus genuit. Non sum sine vindice habeo qui me possit ex hac contumelia liberare. vindex est, qui ex seruili conditione in libertatem vindicat. A vindice seruo, ex vrbe setia. qui quoniā con iuratione vitelliorū de reducendo Tarquinio detexit, liberatus est, hinc et vindicię dicuntur sententię, quę in libertatem asserunt. Sub suo domino, non tua sum, sed orestis. Surdior ille freto in odium pirrhum trahit exponit.n.quę

esse deberet. Inornatis & solutis lacertis. Quid gra.q.d. ipsa dicit se non esse in deteriori ɔdōne, quā si capta lacedęmone vrbe sua facta fuisset captiua. Parcius modestius & mitius. Vexauit, agitauit. Victrix, quę iure victorię poterat esse senior. Cum danaus.i. cum Troia igne grȩco cōsumeretur. Phrygias opes. sic Virgil. Troianus vt opes. erat enim Troia ditissima regio. Cura amor. Iniice manus verbum est iuris dicitur.n. iniicere manus, qui nulla iudicis auctoritate expectata rem sibi debitam vendicat. Virgi. x. ęnei. iniecere manus parcę telisq; sacrarunt. Euandri. In tua iura.i. in me vendicandam, q̄

in eam crudeliter fecerit. Inornatis comis, παθος ab habitu corporis. Parcius andromachen, exemplo auget iniuriam. Andromachen Hectoris vxorem sorte Pirrhus accepit, et ex ea duos filios genuit. Molossum et Pyleuz. Heleno post illius interitum cessit. Achaia regionem pro persona vsurpat. Phrygias opes, troianas res, licet greci Troiam subuerterint, ego tamen vexor indignius, q̄ si phryges lacedęmonę expugnassent. At tu cura mei a facto ad id, quod fieri debet et cupit descendit.

Iniice manus, vendica me ab hac contumelia si me amas. Stabulis armenta, propositum a simili pbat, inter epeos & pylios p abactis armentis pugna est gesta, qua Itmonem vir strenuus Nestoris manu cecidit. Eris lentus a pugna cessabis.

Sit socer exemplo, menelaum significat, qui pro rapta helena Troiam diruit. Non tu mille rates, locus a facili, non est opus exercitu, aut magna classe, vt me habeas. Sic quoq; etiam repetenda, ab honesto arguit. non erat damnabile, si vxoris cum mouisses bellum.

VBER. QVOD Potui, idest quantum potui. Renui, idest recusaui. Inuita, contra voluntatem. Cętera, pręter renuerem, Fęmineę, et ideo imbelles.

sum tua. An siqs arguit a minori ad maius, si n. pugnat̄ p armentis raptis, multo magis pugnādum est p vxore. Lentus, piger. Eris. q.d. nō. Sit soc. arguit ab exēplo. Socer menelaus pr meus socer tuus. Nuptę, helenę matris meę vxoris suę. Adēptę, raptę a paride. Foret. s. si fuisset lentus, et nō curasset repetere eam armis. Vt ante. s. fuit nupta. Non tu arguit a facili. q̄ orestes sine classe et exercitu eā repetere possit. Mille. Virgil. non anni domuere decem nō mille carinę. Ipse. i. tu, et non alius pro te. Sic. s. cum classibus & numero militum, si opus esset. Nec Turpe, immo honestum. Pro caro toro. idest pro cara coniuge.

NOMEN Orestis, q̄si I eo pōdus sit terroris. Achaia victrix, ipse grȩcus. Victor, q eaz heleno permisit hñdam, vt p; ęnei. iij. At tu oreste, suauiter, deponit. s. in vcĩũ propriorũ, vt Achylle, Vlyxę, Oreste, Chreme. Ignauus. i. sine idustria, iners, et ad nulluz opus vtilis. Sertisset. s. resideret desidiosus, nec legendā est stetisset, q̄ versus non staret, nec sñia tam ɔgrua esset. In aula vacua i. vacuata pinge sua helena quā Paris rapuerat. Non tu mille rates. Tot .n. in expeditione troiana fuisse phibentur. Virgil. ęnei. ij. Nō mille carinę. Nō anni domuere decem. ASCEN.

VOLS. QVID Quod auus, ſuaſio a cognatione, Oreſtem Hermionemq; duxiſſe a pelope originē diximus i argumento, ſed illud non omittendū, nō Atrei filios fuiſſe Menelaū et Agamēnonem, ſed pliſtenis. Eras, frater erat hermiones patruelis ante ꝯiugiū Oreſtes. Officio qđ eſt, vt me ab ꝯtumelia vendices

gnus anctoritate. Vita, honeſtate viuendi. Et an. quia iam ſenex laudat auum eum. ne fortaſſe obijciatur, ꝙ temere hoc fecerit. Arbitrium poteſtatem. Neptis. i. me quę nata ſum ex eius filia. Cum tibi, alia ratio honeſti matrimonij, quia primum nupſit ipſi Oreſti, cum nulli faceret iniuriam, nunc autem dicit ſe facturam iniuriam oreſti, ſi eo diuiſo nupſerit pyrrho. Lęſus iniuria affectus. Et pater, contra id, quod poſſet obijci. s. menelaum, qui eaꝫ pirrho ꝓmiſerat nō eſſe paſſurum vt nubat Oreſti. Ignoſcet dabit veniā Succubuit victus ē.

Me ti. tyndareos, locus ē a iuſto potrat. ne auus. tyndareus tibi deſpondere, cui erat domus ſumma anctoritas. Ex thucidide verbū expreſſit, apud quem ſemp eſt tyndareos. Inſcius acti, me tibi nupſiſſe ignorabat Menelaus. Qui prior eſt ordine, pater primus ē in cognationis ordine, q ſi nō ſit emancipatus, nepotū ius ē apud auum, ꝗꝗ maternus auus nullam in filię liberos hēat poteſtatē. Tyndarus tū, qui illi domus curas tradiderat menelaus ad bellū Troia. ꝓfectꝰ in nepotes arbitriū habuiſſe videt.

Quid qđ auus nobis idē eſt pelopeius atreus?
Et ſi non eſſes vir mihi frater eras?
Vir precor vxori, frater ſuccurre ſorori,
Inſtant officio nomina bina tuo.
Me tibi tyndareos vita grauis author et annis
Tradidit, arbitrium neptis habebat auus.
At pater Aeacide promiſerat inſcius acti,
Plus quoq;, qui prior eſt ordine, poſſit auus.
Quū tibi nubebam, nulli mea teda nocebat,
Si iungar pirrho, tu mihi lęſus eris.
Et pater ignoſcet noſtro menelaus amori,
Succubuit telis prępetis ipſe dei.
Quem ſi permiſit, genero permittet amorem,
Proderit exemplo mater amata ſuo.
Tu mihi quod matri pr̄ es, quas geſſerat olim
Dardanius partes aduena, pirrhus agit.
Ille licet patrijs ſine fine ſuperbiat actis,
Et tu, quę referas facta parentis habes.

Prępetis, alitis vel volucris, vt Virgil. Et prępetis omnia pēnę Dei cupidinis, genero tibi. Mater mea helena. Sub exēplo. qꝛ quod propter eaꝫ fecit pater, licebat tibi ꝓpter me facere. Tu mihi. i. ſicut pater meus ē legitimus maritus matri meę helenę, ita tu mihi.

Prę. dei, cupidinem ſigt, quē alaꝝ pnicitate impetere ꝯſtat. Dicimus. n. prepetes. vt Higinus ſcripſit aues in augurijs, quę priores ipetunt, et ſi poetę id aliter vſurpent. Tu mi. qđ mri pr̄es, ꝯtentio eſt p cōparationē, oſtēditq; pyrrhū gr̄e et rei militaris ſciētia᷒ ab Oreſte ſuperari. Dardanius pres, pyrrhus ingt eſt in ea ꝯdōne, qua Paris phrygius. Tu vero menelai partes agas. patris Achillē ſigt. Parentis, potes ingt Agamemnonis patris tui facta iactare, qui gręcorum omnium in expeditione Troiana extitit imperator.

VBER. QVID Quod arguit nunc a ꝯſanguinitate, qđ ſi iure coniugij nollet Oreſtes eam repetere, dicit tū eum id facere debere iure ꝯſanguinitatis. erant enim Oreſtes et Hermione patrueles. i. nati ex duobus fratribus, ē ſic eundem habebant auum. Atreus pater dicitur fuiſſe Agamemnonis patris oreſtis, et Menelai patris Hermiones, ergo auus eris vtriq;. Pelopeius, filius Pelopis, poſſeſſiuum pro patronymico. Pelops autem filius Tantali genuit Atreum ē Thyeſtem, Atreus Agamemnona et Menelaum. Thyeſtes vero ex Pelopea filia genuit Ægiſtum, qui poſtea adulter fuit Clitemneſtrę.

Si, quamuis. Eras frater, idest patruelis. nam in hoc ſignificato ſępe ponitur et frater et ſoror, Vir, idest tu maritus. Inſtant offi. tuo, idest vrgent te ita facere. Bina no. ſcilicet et mariti et patruelis ſiue fratris. Me tibi, probat ꝙ ei ſit legitime nupta. Tyndareus, auus meus maternus, nam pater fuit helenę. Grauis, venerabilis, et di

Quas geſſer. olim. i. ſicut Paris nō legitimus coniunx erat matri meę, ſed raptor ita et Pyrrus agit eas partes. s. raptoris. Quas Dardanus. i. Paris oliꝫ cum habebat apud ſe matreꝫ meā. Partes officia ē nomina. Ille licet, conciliat ſibi amorem Oreſtis. prępomendo eum pirrho. Sine fine, infinite. Patrijs, idest paternis. Et tu, idest etiam tu. Quę referas, idest quę poſſis memorare.

SIC QUOQ; enim. i. etiam cū tanto numero nauium quanto mater helenę. s. repetita eſt. Me tibi tyndareos. nititur probare, quia illi legitimus ſit coniunx, quod deſponſata ſit per auum maternū cui pr̄ ptātem fecerat. Tyndarus. n. pr̄ fuit helenes ſaltem putatiuus. Vnde tyndaris dicta eſt, licet Iouis filia cenſeatur, Sane a quibuſdam gręcis dicit hic Tindareos vt a thucydide, quē nunc ſequit poeta, idem tū et Tyndarus dicitur. Arbitriuꝫ neptis non tū qꝛ auus, nam auo materno non competit ius in nepotes, ſꝫ qꝛ ptātem iusq; fecerat illi domus ſuę abiens pater, aut certe artificioſus eſt error, vt ſignificet ingenioſus poeta mulierem amoris ꝗ iuris peritiorem eſſe, aut vt calliditatem mulierum, doceat, quę quod volunt quouis colore perſuadere moliuntur. At pater, ſcilicet menelaus. Aeacide. i. Achilli ęaci nepoti ſed inſcius acti. Et pr̄ ignoſcet, vt expertus vim amoris, qꝛ ſuccubuit telis prępetis, idest prępetibus pennis volantes. Dei. s. amoris, ſeu cupidinis. Ille licet comparat genus Oreſtis cum genere Pirrhi, illiq; prefert. ASCE

VOLS. TANTALIDES. Agamemnonem, ſignificat, quẽ a Tantalo originem ducere expoſuimus. Hic de Achille Pirrhi patre intelligit. Quintus a Ioue, Iuppiter (vt diximus) Tantalum, Tantalus pelopem, pelops, Pliſtenem, Pliſtenes Agamemnona, Agamennon Oreſtem genuit. Arma inuidioſa tuliſti confitetur in Oreſte crimen. Sed tu quid faceres, deſenſio eſt a neceſſitate, cũ mater interemiſſet Agamemnona, vt patrem vlciſcereris, neceſſarium fuit matrem perimere apud Ho. Proteus in Odyſſea narrat Menelao Ægiſtum in conuiuio Agamemnonem trucidaſſe. Tragici ſcribunt texta ſine exitu Clitem neſtram Agamemnoni tribuiſſe, his quoq; implicitus aggrediente Ægiſto fuiſſe peremptũ, qui

Tantalides omnes, ipſumq; regebat Achillem.
Hic pars militię duxerat ille ducum.
Tu quoq; hẽs proauũ pelopẽ, pelopiſq; parẽtẽ
Si melius numeres, a ioue quintus eris.
Nec virtute cares, arma inuidioſa tuliſti,
Sed tu quid faceres? induit illa patrem.
Materia vellem fortis meliore fuiſſes,
Non lecta eſt operi, ſed data cauſa tuo.
Hãc tamen impleſti, iuguloq; Aegiſtus aperto
Tecta cruentauit, quę pater ante tuus.
Increpat Aeacides, laudemq; ĩ crimina vertit
Et tamen aſpectus ſuſtinet ille meos.
Rũpor, & ora mihi pariter cũ mẽte tumeſcũt,
Pectoraq; inclusis ignibus vſta dolent.

Oreſtis. Quid faceres q.d. nihil aliud q̃ quod feciſti. Induit illa patrem. i. dedit ei veſtem ſuperiori parte non apertam, qua caput emittere non poſſet, qua implicitus et vxoris et adulteri manibus interfectus eſt, licet alij dicant in conuiuio interfectum primo die quo domum rediit, vt Iuuena. Quippe ille deis auctoribus vltor patris erat cęſi media inter pocula, et idem ferro a Clitemneſtra occiſum ſentit in fine ſatyrę ſextę his verbis. Hoc tantum refert quod Tyndaris illa bipennem inſulam et fatuam dextra, læua q; tenebat, et Virg. lib. xi. Ipſe mycęnęus magnorum ductor Achiuum, Coniugis infandę prima inter limina dextra oppetiit. Melior, hone ſtiore quã cęde matris. Non lecta eſt, excuſatio eſt. q.d. non

bus aſtipulatur Ouid. cum di. Induit illa patre. Induit, texta, vt ſe indueret prębuit, qua implicitus iugulatus eſt. Materia me. honeſtiorem cauſam te habere voluiſſem. Non le. eſt. non voluntate, ſed neceſſitate contra tuos arma tuliſti. Hanc tamẽ imple. neceſſariam cauſam perfeciſti, hoc eſt patris interitum vindicaſti. Nam Oreſtes collecta eſt creta et Athenis manu opitulante Stropho, cuius filia antea ęgiſto nupſerat, contra mycęnęos mouit exercitum, aberat ęgiſtus captis mycenis Clitemneſtram matrem peremit, deinde cum rediret ęgiſtus exceptus inſidijs trucidatur. Tecta, patrimonij regiam, vbi ipſe prius patrem tuum peremerat. Vertit in crimina, accuſat q laudandum eſt factinus. Rumpor vexor obprobrijs, quibus iure vtitur Pirrhus, cum matris cędem obijcit.

VEER. TANTALIDES, ideſt Agamemnon, longe repetitum patronymicum, ſicut ex ſuperius commemorata genealogia patet. Ipſumq; habet emphaſim hoc pronomen. q.d. etiam ipſum Achillem, quo Pirrhus tam ſuperbit. Hic, ſcilicet Achilles. Erat pars militię, ideſt vnus ex militibus et ducibus, qui erant ſub Agamemnone. Ille agamemnõ pater tuus. Erat dux ducum, quia omnes duces ei parebant. Virgi. Ipſe mycęnęus magnorum ductor achiuum. Proauum, ſicut ſupra oſtendimus in ordine generis. Parentem pelopis. i. tantalum. Hora. in. i. car. Occidit et genitor pelopis conuiua deorum. A Ioue. q Iuppiter genuit tantalum, et ſic eris qntus ab eo. Nec virtute, laudauit Hermione Oreſtem a nobilitate, nunc laudat a fortitudine. Virtute. i. fortitudine, nam in actis militaribus virtus pro fortitudine accipit. Inuidioſa, odioſa, q interfeciſti matrem. Sed tu, excuſatio mricidij

ſponte, ſed coactus hoc feciſti. Lecta, ideſt electa a te. Sed data. s. et ſcelere matris et reſponſo oraculi Operi tuo, ideſt tuo facto. s. matricidio. Impleſti, perfeciſti. Hanc, ſcilicet cauſam tibi datam. Ægiſtus, adulter matris tuę. Cruentauit cruore ſuo fœdauit. Quę pater tuus ante ſcilicet cruentauerat, in eiſdem tectis eum interfeciſti, vbi ille patrem tuum interfecerat et artificioſe tacet cędem matris, et tantummodo cędem adulteri commemorat. Æacides, Pirrhus pronepos Æaci, nã Æacus eius proauus eſt. Increpat, ſcilicet hoc factum tuum. Laudem, ideſt vltionẽ cędis paternę, quę tibi laudi eſt. Vertit in crimina, ideſt incuſat, et dicit homicidium eſſe, et tamen. s. quãuis ita de te male dicat. Suſtinet meos aſpectus, ideſt patitur ſe a me videri, quam ſcit tibi eſſe vehementer affectam, et non poſſe male de te audire. Rumpor, ſcilicet dolore. Ora tumeſcunt cum mente, quia ira tumidos homines facere videtur. Vſta ardentia. Ignibus incluſis, indignationibus, quę tanquam ignes latentes pectus meum vrunt. Iuuenalis. Quid referam quanta ſiccum iecur ardeat ira?

ASCEN. SED TU quid faceres, induit illa patrem ſ. purgat facinus Oreſtis quantum ad ſcelus nepharium et laudat quantum ad audaciam. Non iuſtum fuiſſe oſtendit, vt quę patrẽ induerit tunica textili, quã camiſiam vocant ſine orificio ſeu exitu ea ſpe, vt nunq̃ eam exueret, ſed in ea ab adultero interficeretur et a quocunq; interfecta ſit. Subtiliter aũt dicit illa. q.d. quę meruit mori, ſubticens nomen mris. Non lecta. i. delecta, aut electa. Sed data. i. pter ſpẽ oblata. Et tñ aſpectus. i. is dãnat facinus tuum tñ libenter videt me coniugem tuam. Rumpor et ora &c. Dicit ſe rumpi dolore atq; ſtomachari.

Hermione coram quiſq̃ ne obiecit Oreſti?
Nec mihi ſunt vires,nec ferus enſis adeſt.
Flere licet, certe flendo diffundimus iram,
Perq; ſinus lachrymę fluminis inſtar eunt.
Has ſemper ſolas habeo,ſemperq; profundo,
Hument incultę fonte perenne genę.
Hoc generis fatum qđ noſtros errat in annos,
Tantalides omnes apta rapina ſumus.
Non ego fluminei referam mendacia Cygni,
Nec quęrat in plumis delituiſſe iouem.
Quo duo porrectus lõge freta diſtinet iſthmos

VOLS. QVISQVAM ne obiecit, exprobatione vſus eſt,ſi poſſent (inquit) tua facinora tibi,et impune exprobaſſet,nemo. Nec mihi ſunt vires.Excuſatio a ſexu. Profundo,largiſſime emitto. Hument incultę, duo exprimit,et fleo et inculta ſum. Hoc generis fatum,quod in genere Tantali erat damnabile fato imputat. Errat in noſtros annos, noſtra tempeſtate ſęuit, ideſt quod puellę ex genere Tantali rapiantur. Fluminei cy. firmat propoſitũ exemplo maiorum. Iuppiter in olorem mutatus rhãnſitem euolauit, compreſſitq; Lędam quę et Nemeſis dicta eſt,vt Crates tragediarum ſcriptor auctor eſt, quę enixa eſt ouum, vnde Helena et Clitemneſtra genitę traduntur. Qua duo porrectus importunum exemplum. Nam Hippodamia non eſt ex genere Tantaleo.Oenomaus Hippodamię pater Elidis rex ex oraculo,didit,cum filia nuberet,ſibi exitũ imminere,certamen propoſuit ex equorum curſibus,habebat n.equos velociſſimos Harpyam et Pſyllã quos Myrtillus auriga regebat. Marmacus primus in certamen deſcendit victusq; pęnas dedit, demum Pelops corrupto Myrtillo Oenomaum ſuperauit Hippodamiam vxorem duxit Elidisque regnum inuaſit,totamq; regionem de ſe Peloponneſum nuncupari voluit,vt auctor eſt Thucydides Iſthmos,de iſthmo diximus,vbi ad Neptuni tẽplum erat equorum curſus vt ſcribit Diodorus.

VBER. QVISQVAM ne obiecit,pro quisquam ne obijciet,ideſt quisquam ne male dicet de Oreſte in pręſentia mea. Nec mihi ſunt vires,ideſt nec poſſum vlciſci hanc iniuriam. Flere licet,ideſt poſſum ſolum flere,et non aliter vindicare. Diffundimus, ſpargimus et obijcimus iram flendo,quia vt volũt phyſici plus lędit ira retenta et occulta,quam ſi fletu effundatur. Inſtar fluminis,ideſt valde abunde. Has lachrymas. Semper,quia nunquam ceſſo flere. Profundo, emitto. Hument madeſiunt. Fonte,ideſt copia lachrymarum. Perenne, iugi perpetuo. Hoc generis fatum eſt, ideſt hoc eſt infortunium gentis domus noſtrę, quod etiam ad meam ętatem peruenit,vt ex gente noſtra omnes mulieres rapiamur a viris, ſicut ego rapta ſum nunc a Pirrho commemorat autem multas de genere ſuo raptas matres, mulieres. Tantalides, ideſt de genere Tantali. Non ego, occupatio eſt rhetorica.Dicit enim ſe nolle referre, cum tamen referat. Mendacia fictionem, falſam figuram. Cygni fluminei, habitantis iuxta flumina nam Cygnus conſanguineus Phaetontis poſtquã Phaeton fulminis incendio a Ioue conſumptus eſt,in volucrem ſui nois ob dolorem mutatus,vt inquit Ouidius libro ſecundo metamor. Non ſe celoq; iouiq;.Credit,vt iniuſte miſſi memor ignis ab illo. Stagna petit, patulosq; lacus, ignemq; peroſus. Quę colat elegit contraria flumina flammis. Deluiſſe,ideſt latuiſſe. In plumis,ideſt in forma cygni,nã Iuppiter captus amore Lędę vxoris Tyndarei conuerſus in cygnum ad eum volauit, quę vt fabulę tradunt cum eum ſinu excepiſſet,ille dicitur oua in eius gremio peperiſſe ex quibus nati ſunt Caſtor et Pollux, Helena et Clitemneſtra,oua autem tantum duo fuiſſe dicuntur ex quorum altero Caſtor et Pollux,ex altero Helena et Clitemneſtra nati dicuntur.Horatius in arte poetica. Nec gemino bellum Troianum orditur ab ouo. Idem in epiſtolis.Caſtor gaudet equis,ouo prognatus eodem.Pugnis. Sunt qui velint non cygnum, ſed Lędam ex compreſſu Iouis illa oua peperiſſe. Qua duo,refert rapinam alterius, Hippodamia filia fuit Oenomai regis Elidis et Piſę, quam cum ob egregiam pulchritudinem multi vxorem peterent,pater propoſuit procis hanc legem, et duriſſimam conditionem,vt qui eam vellent curruli certamine cum ea contenderent, et qui victus fuiſſet capite puniretur,qui viciſſet eam vxorem haberet, ad hoc certamen cum Pelops Tantali filius ex Phrygia veniſſet, corrupto Myrtillo Hippodamię auriga pollicitatione primi concubitus victor euaſit,nam Myrtillus axes currus fractos cera dicitur texiſſe,qua poſtea calore liquefacta concidit currus,et hac fraude potitus eſt Pelops Hippodamia, cum vero Myrtillus peteret promiſſam mercedem a Pelope in mare precipitatus eſt,quod ab eius nomine Myrtoum denominatum ferunt,ſed hęc fabuloſa,nam renera bello rapta eſt corrupto Myrtillo pręfecto exercitus, Quo duo deſcribit locum, vbi rapta eſt Hippodamia,vẓ ĩ Achaia, quę poſtea a Pelope,qui ibi regnauit.Peloponneſus,ideſt Pelopis inſula dicta eſt.Nam (vt ſupra diximus) Iſthmos eſt terra tenuis inter duo maria,et ſunt duo Iſthmi celebres,vnus in Arcadia, de quo nunc intelligit et alter in Thracia. Deſtinet.i.ſeparat.

ASCEN. OBIECIT ne quisquam Oreſti. Coram Hermione,ideſt me,ideſt audet ne quisquam coram me obijcere marito meo tale crimen. Fonte perenni licenter dixit.Nam nos tantum perenni dicimus, nec dixit perenne pro perenniter,quia p̃miſit ſemper. Hoc generis fatum,reijcit in fatum culpam, vt et Helena prius.Hippodamia,licet de genere tãtali non fuit,fuit tamen eius affinis, quia nurus, et in familiam eius venit, vnde non eſt omnino alienum exemplum.

Vecta peregrinis Hippodamia rotis.
Castori amycleo, & amicleo polluci
Redita mopsopia tyndaris vrbe soror.
Tyndaris ideo trans equora ab hospite rapta
Argolicas pro se vertit in arma manus.
Vix eqdem memini (memini tñ) oía luctus,
Omnia sollicti plena timoris erant.
Flebat auus, flebatq; soror, fratresq; gemelli,
Orabat superos leda suumq; iouem.
Ipsa ego non longos etiam tunc scissa capillos
Clamabam sine me, me sine mater abis?
Nam coniunx aberat. ne non pelopeia credar?
Ecce neoptolemo preda parata fui.

VOLS. ROTIS Peregri. curru Pelopeo, quo post victo riam in pompa vecta est Hippodamia, Tantalus pelopis pr Paphlagoniam tenuit. Vnde profectus pelops peloponnesum occupauit. Castori amicleo Theseum rapuisse Helenam, reddidisseq; fratribus Polluci et Castori diximus. Amycle vrbs e laconie Tyndari regia. Vrbe mopsopia. Aphidnā attice vrbem intelligit, q̄ seruata est Helena a Theseo rapta. Mopsopia Attica est a Mopso rege vt strabo testatur. Tyn. ideo ab hospite Paridem intelligit, a quo raptam fuisse Helenaз notum est. Flebat auus, solicitudinem domus in raptu Helene exprimit. Tyndaris inquit auus et Clytemnestra Helene soror, fratresq; Castor & Pollux erant soliciti. Aberat coniunx, Menelaus Crete erat, cum rapta est Helena vt scribit Septimius. Ne non pelopeia credar vt sim et videar ex pelopis genere. Parata preda, rapta sum a pyrrho.

FBER. ROTTIS Peregrinis, idest curru peregrino. Naз (vt diximus) Pelops ex Phrygia venerat. Inde Ouidi. lib. ij. tristi. Quid nisi tantalides agitante cupidine currus. Piseam Phrygijs vexit eburnus equis.

Castori amicleo, dictum est supra Helenam in certamine palestre a Theseo raptam fuisse, que postea Castori & Polluci fratribus eam bello repetentibus reddita est., immo vt quibusdam placet, vi recuperata abducta est etiam cum ea Aethra mater thesei, que postea semper fuit comes Helene, vt in eius epistola ad Paridem infra patebit. Amycleo, ex Amyclis vrbe Laconie. Notandum est autem in quinta sede huius versus pro dactylo esse spondeum, & in prima syllaba initij pedis vocalem, nec elidi, nec breuiari sequente vocali. Tyndaris, Helena. Soror, scilicet Castoris et Pollucis

Vrbe mopso, idest Atheniensi. Naз tres fuisse mopsos scribit Strabo libro nono. vnuз vatem filium Tiresie, alter fuit lapyta argonautarum nauigationis comes, a quo oppidum mopsium in campo pelagisco vocatum est. Tertius a quo Atticam appellauere mopsopiam. Alibi tamen eodem libro dicit eum mopsopium appellatum a quo mopsopij Athenienses dicti sunt, quod videtur verisilis Tyndaris, narrat secundam rapinam helene, que a Paride rapta est, et Troiam abducta belli troiani causa extitit. Ideo hospite, Paride Troiano, quem illa hospitio acceperat. Vertit, mouit. Pro se, pro recuperatione sua. Vix equi, dicit se fuisse admodum paruaз, cum mater sua helena rapta est, et enumerat quedam, que dicit subdere sibi memoriam eius rei. Plena lu. i. plena meroris. Solliciti, ab effectu dicit. i. facientis homines sollicitos, idest anxios, vt in prima epistola. Res est soliciti plena timoris amor. Auus, tyndareus. Soror, clitemnestra soror Helene matris mee. Fratres ge. i. Castor & Pollux fratres mee matris. Leda, mater Helene. Suum Iouem, a quo fuerat amata et oppressa. Nō longos. i. breues quantos hñt infantule. Sine me sine me, conduplicatio color rhetoricus. Coniūx, scilicet matris mee, idest Menelaus. Aberat, luerat enim in Cretaз. Ne non, addit nunc se supradictis, quas dixit fuisse raptas. Ne non, idest vt credar pelopeia, idest de genere pelopis. nam dixit supra. Tantalides matres, apta rapina sumus.

ASCEN. CASTORI Amicleo, Amicle ciuitas oebalie. Vnde rapta est helena. Strabo in achilleide. Soluerat oebalio classem de littore pastor, dardanus incautas blande populatus amyclas, erat autem helena rapta prius a Theseo q̄ a Paride. vnde dixerat in eius contemptum Oenone. Que totiens rapta est prebuit ipsa rapi. Recitat ergo raptam a Theseo et restitutam Castore et Polluci fratribus eius Est autem versus licentiosus, factus tamen ad imitationem illius in buccolicis. Amphion dirceus in acteo aracynto, et illius vale inquit iola. Nam in dictione Castori non assumitur vocalis a vocali sequenti, sed corripitur sicut ibi, vale inqt. et sub ilio alto libro quinto eneidos. in amycleo autem neq; assumitur, neq; corripitur. Nam o et a dactylus est sicut ibi acteo aracynto. Est pretrea spondaicus quia spondeum habet in quinto, qui pondus et merorem indicat. In vrbe mopsopia scilicet aphidna, de qua in Oenone dictum est.

Soror, scilicet non Hermiones, quia eius mater erat, sed Castoris et Pollucis, quibus reddita est.

Tyndaris, quasi dicat eadem rapta est a paride. Fratresq; gemelli, id recte dicitur, sed inepte dixeris gemellos fratres, quia omnes gemelli fratres sunt, intelligit castorem et Pollucem, qui secundum plurimos geminos constituunt in celo signum. Apollinis arcus. Sic Virgilianus eneas. Phebe graues troie semper miserate labores. Dardana qui paridis direxit tela manusq; Que mea celestes, de se specialiter querelas, profertur, q ab ineūte etate misera fuerit, et parentibus adhuc viuis orba. Nam mater rapta fuit et pater pro ea repetenda apud troiam, graphice autem enumerat matrum in filias officia.

Pelides vtinam vitaſſet Apollinis arcus,
Damnaret nati facta proterua parens.
Nec quondã placuit, nec nũc placuiſſet achilli
Abducta viduum coniuge flere virum.
Quę mea cęleſtes iniuria fecit iniquos
Quod ve mihi miſerę ſydus obeſſe querar
Parua mea ſine matre fui, pater arma gerebat
Et duo cum viuant, orba duobus eram
Non tibi blanditias primis mea mr̃ in annis,
Incerto dictis ore puella tuli.
Non ego captaui breuibus tua colla lacertis
Non ſedi gremio ſarcina grata tuos.
Non cultus tibi cura mei, nec pacta marito
Intraui thalamos matre parante nouos.
Obuia prodieram reduci tibi (vera fatebor)
Nec facies nobis nota parentis erat.
Te tñ eſſe helenam, ꝙ eras pulcherrima ſenſi,
Ipſa requirebas, quę tua nata foret.
Pars hęc vna mihi coniunx bene ceſſit oreſtes,
Is quoq;, ni pro ſe pugnet, ademptus erit.

VOLS. PELIDES, vtinam vitaſſet Apollinis arcus Paris adiutus ab apolline in templo achyllem ſagitta pede ſauciatum peremit, licet alij in tumultu hoc factum dicant. Quondam, cum abducta Briſeide ipſe fleuit. Quę mea, cęleſtes totius generis ſa ctum hactenus non ſuum queritur. Quod ſydus, chaldeoꝝ ſnia eſt vt vi ſideꝝ mortales benignius agãt & indigne vexentur. Parua mea, ſine matre πaiδoς ab ęta te. Arma gerebat, erat menelaus i bello troiano. Incerto balbo et ambiguis verbis q̃ a pueris excidunt. Pacta marito cuꝫ oreſti nupſiſſet. Matre parente ex ↄſuetudine loqtur, nam matres locabant in thalamis filias cum primũ viris tradebant educi. Reduci ti. herodo. ex ęgypto reductam eſſe helenam ↄtendit, q̃ poſt mortuũ Menelaum Nicoſtratus & Megapenthes ſpartani eiecerunt, Rhodum ↄceſſit ad polyxo tlepolemi vxoreꝫ veteri freta amicitia ancillę arbori illam ſuſpenderunt, qm̃ cãm belli troiani dederat in quo fuerat Tlepolemus trucidatus. Nec facies nobis, Vide q̃ fuerit parua Hermione cum rapta fuit helena, hinc lꝫ aſpicere, vt a mr̃e filia cum rediret vtq; nõ cognoſcerent. Pars hęc vna mihi vt videaẽ oino deſtituta, id qd iuuaret ſolum in tot erumnis ablatum eſſe demonſtrat.

VBER. PELIDES. i. achylles pr̃ pyrrhi. Vtinam vi. ar. i. vtinam nunq̃ fuiſſet interfectus ꝙ ſi viueret, cui paret factum filij q aliena vxorem vult rapere. Apollinis aũt arcus dixit non ꝙ reuera apollo euꝫ ſagittis interemerit, ſed ꝙ in eius templo fuit interfectus. Nam cũ Thetis achyllem infantulum in aquam ſtygis infernę tinxiſſet toto corpe, pręter partem pedis qua eũ tenebat, eũ immerſit in aquaꝫ vt apud ſtatium legimus. Si te ſtygis amne ſeuero armaui totũq; vtinam, fuit inuulnerabilis oĩ parte corporis quę a qua tincta fuerat, Sed cum captus amore Polyxenę filię priami conſtituiſſet, vt eam caperet in tẽplo apollinis Paris poſt ſimulachruꝫ latens in parteꝫ pedis q̃ erat vulnerabilis (ꝙ non fuerat tincta aqua ſtygis) directa ſagitta eum occidit, vnde fictuꝫ eſt, ꝙ tenente apolline arcum Paris direxit tela, vt apud Virgil. lib. vi. Phebę graues troię ſemp miſerate labores. Dardana q Paridis direxti tela manuſq; corpus in aecide. Dãnaret culparet. Nec nunc placuiſſet, legendum eſt nunc, ne ſi legaẽ non ex duabus negationibus fit ſenſus cõtrarius. Quę adminiculine. q. d. neſcio. Iniquos inimicos, & aduerſos. Quod ſy. ꝙ vitę ↄditionẽ ↄſtatẽ ſyderꝫ nobis afferri tradunt. iuue. diſtat. n. quę ſydera te excipiant modo primos incipientem ↄdere vagitus et adhuc de matre iubente. Parua ecce cõmemorat ſua infortunia. Parua iſantula, quo tpe debueram maxime apud eam educari. Ferebat arma. i. gerebat bella. Cuꝫ vi. i. q̃uis ſit viui. Orba priuata. i. eram orphana. Non tibi, dicit ſe caruiſſe ijs incondita tibi, q̃s alię puellę habere ſolent in infantia, q̃ et parentes delectant, et ab eis in gremio tenenẽ. Incerto ore, incertis verbis, ꝙ infantes nondum ſciunẽ bñ exprimere verba. Captaui amplexa ſum. Grata ſarcina i. gratum onus. Cultus mei, ſiẽ alię matres ſolent habere curam cultus filiarum ſuaꝝ. Pacta, deſponſata. Matre pa. vt eſt mos. Prodierã. exierã. Reduci reuerenti a Troia. Parẽtis. i. mr̃is meę. Senſi cognoui, iudicaui. Quod. i. ꝙ pulcherrima. i. valde pulchra. Ipſa. i. tu. Quę foret nata tua, ꝙ etiam tu non cognoſcebas me. Pars hęc, enumeratis multis infelicitatibus ſuis dĩ. Hermione ſe tantũmodo fuiſſe felicem in hoc ꝙ Oreſtẽ ↄiugem ſortita ſit. Hęc vna. i. ſola. s. Oreſtes ↄiunx. i. datus mihi maritus. Bene ceſſit, bene euenit, quia in reliquis fui infoelix. Is Oreſtes. Pro ſe, ſcilicet ne adimatur mihi.

ASCE. TE Tamen eſſe helenam ꝙ eras pulcherrima ſenſi. Dona. dicit helenaꝫ tam pulchram fuiſſe, vt oẽs pulchrę ab ea poſtmodum helenę nuncupatę ſint. Cum tñ altus equis etẽ. Non dixero liberiore. i. validiore malo, ꝙ longe alius eſt ſenſus. Vult. n. dicere, ꝙ ſole oriente cum inter populos verſeẽ minus angaẽ, q̃ ſub noctem. ꝙ vt Maro dicit Aeneidos. iiij. ſub noctem cura recurſat, quinetiam phyſica ratione cõprehenditur, oẽs morbos ingraueſcere occidente ſole, et leuari eo oriente. Dicam ergo malo liberiore. i. minus premente et magis liberum permittente, vt ſit ordo, Tñ. i. tametſi multis malis angar. quũ. i. qñ titan. i. ſol q vnus eſt de radiantibus, inſtat equis radiantibus. i. vehitur altus. i. ſublimis, ego infoelix ꝑfruar. i. lꝫ ꝑ fructu fungor.

Captam

Pyrrhus hẽt captã reduce et victore parente,
Et minus hoc nobis diruta troia tulit.
Cum tñ altus equis titan radiantibus inſtat,
Perfruor infoelix liberiore malo.
Nox vbi me thalamis vlutãtẽ ⁊ acerba gemẽtẽ
Condidit, in męſto procubuiq; toro.
Pro ſomno lachrymis oculi funguntũ obortis,
Quaq; licet fugio ſicut ab hoſte viro.
Sępe malis ſtupeo, rerũq; oblita, lociq;,
Ignara tetigi ſcyria membra manu.
Vtq; nefas ſenſi, male corpora tacta relinquo,
Et mihi pollutas credor habere manus.
Sępe neoptolemi pro nomine nomen oreſtis
Exit, et errorem vocis, vt omen, amo.
Per genus infoelix oro, generisq; parentem,
Qui freta, qui terras, ⁊ ſua regna quatit.
Per patris oſſa tui, patrui mihi, quę tibi debẽt,
Quę ſe ſub tumulo fortiter vlta iacent.
Aut ego ꝑmoriar, primoq; extinguar in ęuo,
Aut ego tantalidę tantalis vxor ero.

VOLS. CAPTAM. Inuidioſe ꝯtra Pyrrhũ ꝓtulit vt ardẽ/tius excitet Oreſtes. Hoc mu. vt victrix captiua ſit. Eqs altus Titan nocteq; a tpe. Titã ſol dictus ẽ. quã a titãibus ducit originẽ. Malo liberiore, validio/re et maiori, vñ campũ liberiorẽ dicimus maiorẽ ad discendum rationem. Solicitor inquit die noc/teq; validius. Pro ſomno lachrymis o/culis, non dormiẽt, ſed pro ſomno ſuc/currunt lachrymę. Malis. cum malas tango, q̃ horridę ſũt. Scyria membra. contumelioſe dictus eſt in Pyrrhũ qui in ſcyro inſula natus ẽ ex furtiuo concubi/tu. Eſt enim Scyros inſula contra ma/gneſiam nobilis ob Lycomedis cũ Achil/le affinitatem, et Pyr/rhum illic educatũ. Manus pollutas, quę virum non legi timum tetigerunt. Errorem vocis, vox quę erat pro omine habetur perinde, ac ſi me cito ad Oreſtes rediturum ominer. Per genus infelix oro, colligit propoſi/tum iureiurando. Genus infelix, hoc propter ma trum Tantalidum rapinam dicit. Generis pa/rentem Iouem ſignificat, a quo Tantalum na/tum diximus. Quę tibi debent. nam fortiter pa tris necem vltus eſt Oreſtes matre clytemneſtra, et Ægiſto trucidatis. Aut ego ꝑmoriar, feſtina mor te opprimar. Tantalidę. Oreſtem dicit, qui a tanta lo genus traxit, et ego inquit cum ſim ex genere tantali eiuſdem generis viro nubere decreui.

VBER. PYRRHVS Habet, ꝯqueſtio eſt audacia Pyrrhi, q post victoriam Menelai ẽ reditum in patriam te neat Hermionem captiuam. Et mi. ah. nobis, ideſt troia ah non eſt ad vlulatum noſtrã deſtructa, alijs codex habet, minus et hoc nobis diruta tro ia fuit, ideſt hanc vlulitatem habeo, q Troia ſit di ruta, ſiue autem fuit, ſiue dedit legatur, idem eſt ſenſus. Cum tamen, dicit, quod licet in magno męrore, non minus angitur die q̃ nocte. nam p totam noctem dicit ſe flere. Titan, ideſt ſol aſtat altus. i. eſt in ſummo cęli. Radiantibus. ſplenden/tibus. Malo. i. dolore. Liberiore, minore, minus vrgente me. Acerba, pro acerbe. nomen ꝓ aduer/bio, ſicut rauca ſonans amnis. Funguntur lachry mis pro ſomno. i. oculi debent dormire lachryman tur. Qua licet. i. q̃uum poſſum. A viro a Pyrrho. Stupeo. careo ſenſis exanimor. Oblita rerum et lo/ci. i. quę non recordar quid faciam aut vbi ſim.

Ignara. non aduertente. Scyria membra. Pyr/rhi, qui natus eſt in Scyro inſula vbi regnauit Ly/comedes, vt ſupra diximus. Vt, poſtq̃. Senſi nefas ideſt ſenſi me tetigiſſe illum, quem nolebam. Cre/do mihi. videor mihi, pollutas. i. foedatas eius ꝯta/ctu. Sępe Neoptolemi, dicit Hermione ſe tm̃ ha/bere cordi Oreſtem, q cum velit nolare Pyrrhũ. ſępe pro Pyr rho nolat Oreſtem. Errorem, q te pro eo vocem. Vt. i. tan/q̃. Omen. i. Auguri felix, q puto id mi/hi contingere q ali quando ſim' futura tua. Per genus, nũc adiurat Oreſtẽ vt eas recuperet. Parentem venens, ideſt Iouem patrem. Tantali. vnde genus noſtrum eſt. E ſua regna. i. cę lum. nam Iuppiter oĩa rigit. Patris tui Agamẽnonis. Pa/trui mihi, quia fuit frater patris mei. De bent tibi, ideſt ſunt obligata. Vlta vin dicata. s. a te interfe/ctis Ægiſto ẽ matre tua, a qbus ipſe inter fectus fuit. Pręmo/riar. i. moriar ante tempus. Ego Tãtalis. quę ſum de genere tantali. Tantalidę. i. tu qui et ipſe es de eodem genere. Oreſtes interfecto Pyrrho, tandẽ rece/pit Hermionem, ex qua ſuſcepit filium nomine Ore ſtem, a quo Oreſtę populi dicti ſunt.

MVLTO ſcilicet doloris ẽ curarum, liberiore. i. magis liberã permittente ẽ minus ſtringẽte, ſed vbi nox acerba (niſi ſit legẽdũ acerba ꝓ acerbe) ꝯdidit i. abſcõdidit me vlulantẽ et gemẽtẽ, q. s. ꝯiugẽ non inueni, thalamis. s. meis. i. cubili meo, et ꝓcubui in męſto toro. i. ego męſta in toro męſtam faciente. tunc ſup. oculi mei funguntũ lachrymis obortis. i. ꝑter intentionẽ ortis, pro ſomno. i. loco ſomni, et fugio a viro. s. Pyrrho ſicut ab hoſte. Qua. i. q̃ parte. aut qua rõne, aut quatenus licet. Nam quaq; vnę ſunt partes. i. et q̃ ignara manu. i. ipſa ignara pu/tans Oreſtẽ ꝯtingere, ꝯtingo mẽbra. Scyria. i. ipſius Pyrrhi in Scyro Lycomedis inſula ex Deidamia ge niti. Sępe malis ſtupeo, male interpretatur ſupe/rior dicens cum malas tango, quę horridę ſunt. Nã male. vñ per diminutionẽ maxillę prima lon ga ab oĩbus ponit vt Ęnei. iij. Ambeſa ſubigit ma/lis ꝯſumere mẽſas. dic ergo eſto ſtupeo. i. hebetor, ẽ q̃ſi ſtolida fio, hoc eſt alienor et abſtrahor a rõne et memoria. Sępe malis. i. ꝑpter mala, quę perpe/tior. Per genas, claudit epiſtolam cum obſecratio ne pondus votorum continente.

ASCEN.

VOLS.

In nona epiſtola argumentum.

DIODORVS tres tantū Hercules videtur fuiſſe aſſerere, ſed qui diligentius hoc ſcrutati ſunt, ſex fuiſſe repererūt antiquiſſimū ex Ioue antiquiſſimo e Lyſſo natum. Nam Ioues etiam plures fuiſſe legimus, quem contentaniſſe cum Apolline de tripode accepimus. Alter traditur Nilo natus Ægyptius, quem aliq phrygias litteras conſcripſiſſe. Tertius eſt ex Ideis dactylis cui inferias afferunt. Quartus Iouis filius eſt ex Aſterię latonę ſorore, quę Tyri colitur, filiamq; habuit nomine carthaginem. Quintus in India, qui et belus dicitur. Sextus ex Alcmena et Ioue tertio genitus, cui geſta aliorum aſſignantur. Deianiram habuit vxorem. Nam dimiſſa megara Creontis Thebani filia, quam vxorem duxerat, Iolem Euryti petijt in coniugiū, cum denegaretur in Aetoliam venit, vbi Deianiram Oenei ex althea duxit vxore deinde memor deſpecti coniugij contra Euryti toxeum Mylionem et Pythium mouit exercitum. Oechaliam vrbem abſtulit, illos peremit, Iolem rapuit, cuius amore adeo flagrauit, vt ex ea, patretur quicquid cum Omphale perpeſſus eſt. Sacrificaturus igitur ob victoriam in monte ceneo puerum Lycam ad Deianiram in Trachynam vrbē miſit, vt veſtem, qua in ſacris vtebatur, afferret. Deianira euenit infectam oleo et ſanguine centauri neſſi dederat id enim ſuaſerat Neſſus faciendum cum in traiectu fluminis ab Hercule ſagittis confoſſus eſt, ſi de illius amore dubitaſſet. Dubitabat enim ne Ioles amore ipſam contemneret. Hercules cum veſtem tetigiſſet veneno afflatus lenta tabe conſumebatur. Actus in furorem Lycam in mare proiecit. Lycimnium et Iolaum Delphos de ſe ſcitatum miſit, retulerunt, vt in oeta monte pyra conſtrueretur. De reliquis Ioui cineram relinqueret. Conſtructa ipſe conſcendit. Philotectes ignē admouit. cum reliquiarum nihil reperiſſent, cęlum aſcendiſſe exiſtimarunt. Iuno precante Ioue lectum conſcendit Herculem veſtibus tectum perinde ac pareret, emiſit, quod in adoptionem barbari diu ſeruarunt, hebē quoq; filiam vxorem dedit. Menętius actoris filius Oponte bœotię oppido primus Herculi ſacrificauit Tauro capro et ariete. Deianira cum de viri fato excepiſſet, commemoratis iniurijs, quas ab Hercule paſſa ſit, facinus purgare nititur epiſtola, vt non vltro, ſed vt ad morem illum reuocaret, id feciſſe videatur, quę telas habet creberrimas quales eam decent, quę de ſuſpendio deliberarat.



Deianira Herculi.

GRatulor oechaliam titulis accedere noſtris,
Victorem victę ſuccubuiſſe queror.

GRATVLOR, oechaliam titulis accedere noſtris. Principium ex duorum affectuū letitię merorisq; pugna q̄ ſuribūda fuerit Deianira indicat, ſed cum moeror letitiam ſuperaret, rerum, quas Hercules geſſit, oritur exprobratio. VBER.

Gratulor, gratulari, ſiue dijs, ſiue hominibus qui nobis benefici fuerunt in ſucceſſu aut noſtro aut aliorum eſt, cuius laudibus feſtiuitatem oſtendere, oritur enim ex letitia gratulatio, vt ex dolore querimonia.

Victę, ad Iolen hoc refert, cuius amore cum hercules teneretur, viſus filaſſe dicitur. Oechaliam, oechalias plures fuiſſe legimus in theſſalia arcadiaq;, et euboea, ſed quę Euryti fuerit, ambigunt veteres. Diodorus, quę in euboea eſt fuiſſe ſcribit. Alij vero theſſalicam, quam cum coepiſſet hercules interemptis euryti liberis (vt diximus) Iolen rapuit.

Victę, captam Iolen intelligit, quam Hercules amauit. Fama pe. contaminata, tranſlatio ab infecto panno.

Inficianda, neganda, et quę factis prioribus minime conueniret. Quem nunq̄ Iuno, ecce quod maximum eſt, vnde tot querelę naſcantur, vt poſt multa facta ingentia puellę ſuccubuerit, nam apud Iolen dicitur Her. filaſſe, et quę apud omphalem Lydiam tuliſſe ſcribit Diodorus. eadē apud hanc exercuiſſe.

GRATVLOR, Hercules multis et magnis laboribus, qui ſibi ad Euryſtheo, Iunonis nomine imperati fuerant, functus cum in pheneo arcadię oppido quinquennium fuiſſet, inde ſponte diſcedens in aetoliam profectus atque cum nondum legitimam prolem, nec vxorem haberet, Deianiram oenei filiam iam defuncto me- VBER.

VBER. leagro ſibi deſponſatam vxorem accepit,ſed trien nio poſt Deianirę nuptias cum Eurynomum pue rum miniſtrum paruo errore lapſum pugno per cuſſum occidiſſet inuitus, dolore percuſſus Caly done receſſit cu3 Deianira vxore, et Hylo puero et ea ſuſcepto,cum in itinere ad Euenum flumen ve niſſet, repperit Neſſum centaurum via tores precio flumen tranſuehentem. Qui cum Deianira3 trāſ uexiſſet, eam violare conatus eſt,cu3 Her cules in alia ripa eſſet qua viri opem implorante. Hercu les eum ſagittas transfixit, ille ne moreretur inul tus pollicitus eſt Deianirę, ſe medicamentum tra diturum quo nullam aliam pręter ſe mulierem Hercules vnquam appeteret, iuſſit itaque vt oleo cum ſanguine ex vulnere ſuo,et ſagitta deſluente commixto Herculis tunicam vngeret. ſic enim fo re,vt nullam aliam mulierem pręter ſe appeteret, cum Neſſus expiraſſet,illa clam Hercule,quod erat mandatum effecit. Hercules aliquanto poſt Oe chaliam venit, et contra Euryti regis Oechalię fi lios,quoniam Iolem ſororem ſuam ante ei pro miſſam vxorem negauerant,exercitum duxit,au xiliantibuſq; arcadibus qui eum ex Pheneo diſce dentem ſecuti erant vrbe expugnata Euryti filios occidit, et cum Iole captiua ex Euboea in mon tem Ceneum profectus eſt,ibi, ſacra facturus Ly cam ante famulum domeſticum clam ad De ianiram in Trachynām, vbi eam reliquerat, mi ſit, vt ei veſtem, qua in ſacris vti conſueuerat, afferret.Deianira vero amore Ioles percepto cupi piens ſe omnibus amore pręferri, tunicam iuxta centauri conſilium tinctam lycę rei inſcio Hercu li deferendam tradidit, quam Hercules indutus, mendicamenta vi paulatim inualeſcente, maxi mo dolore torqueri cepit,itaq; Lycam veſtis lato rem primum occidit, ac morbo magis quoti die inualeſcente Lycimnium et Iolaum Delphos ad Apollinem miſit, vt morbi remedia ſciſcitaren tur,oraculum iuſſit Hercu.ferri cum apparatu bel lico in Oetam montem,ibique prope eum ingen tem ſtrui pyram, de reliquis Ioui curam fore, qui cum Iolao erant iuſſa Apollinis exequentes, quod futurum erat, ſuſpicabantur. Hercules deſpe rata ſalute in pyram conſcendit ſolus philloctetes in gratiam ſagittarum, quas ei Hercules reliquit, pyram incendit,ſubitoque fulminibus circundan tibus pyra exuſta eſt, accedente Iolao, vt oſſa colli geret,nullo penitus reperto, crediderunt Herculem ad deos tranſlatum,atque vt heroi ſacra quędam in ſtituta ſunt.Interea antequam moreretur cū ma gna vi veneni vexaretur,Deianira calamitate her culis ſtupefacta cum cauſam tanti mali a ſe pro fectam ſciret laqueo vitam finiuiſſe dicitur, ſed poeta nunc fingit Deianiram, antequam ſe inter ficeret,ſcripſiſſe ad Herculem conquerentem q tur

Fama pelagiadas ſubito peruenit in vrbes
Decolor,et factis inficianda tuis
Quem nunq̄ Iuno,ſerieſq; imenſa laborum
Fregerit,huic Iolem impoſuiſſe iugum

pi amoris Ioles ſuccubuerit, et a legitimo aliena tus ſit,deinde inter ſcribendum fingit eam acce piſſe nuncium de calamitate Herculis, quem gra uiſſimo dolore torqueri audierat propter tuni cam a ſe miſſam, itaque poſtque excuſauit ſe pro pter amorem hoc feciſſe, affirmat ſe eſſe moritu ram. Gratulor, letor, Oechaliam vr bem Euboeę, in qua regnauit Eurytus, li cet Stra. dicat eſſe in Theſſalia in Euboea et in Arcadia, hanc expugnauit Hercu les propter Iolem ſi bi negatam(vt ſupra diximus) et eius fratres interfecit, atque vt alij vo lunt et patrem. Accedere, adiungi. Noſtris titulis,noſtris victorijs et laudibus, noſtris autem dixit, quia laudes mariti etiam ſuas exiſtimat. Victorem,ſcilicet te ſuccubuiſſe, victum ſuis. Victę,ſcilicet Iole. Pelasgiacas, grecas. Decolor, turpis. Inficianda, ideſt ne ganda,nam inficiari negare ſignificat, vnde infi cię tantum pluralis numeri quo nomine vtimur cum eo vt eo inficias,ideſt nego, et tu is inficias &c.Iuno quę ſemper conata eſt te opprimere. Series,ordo,et numerus, nam plurimos la bores paſſus eſt. Huic, ſcilicet tibi. Im poſuiſſe iugum, ideſt domuiſſe te, tractum a bo bus,eſt autem ordo,fama decolor &c. venit Iolem impoſuiſſe iugum huic, quem Iuno et immenſa ſeries laborum nunquam fregerit.

ASCEN. GRATVLOR Oechaliam huic quoq; epiſtolę in nonnullis codicibus pręſ mittitur hoc diſtichon. Mittor ad Alciden, a coniuge conſcia mentis. Littera,ſi coniunx Deianira ſua eſt. Cuius ordo eſt, ego littera, ideſt epiſtola,conſcia men tis,ideſt propoſiti et intentionis animi, mittor ad Alciden,ideſt ad Herculem a coniuge,ideſt vxo re eius, ſi Deianira eſt coniunx ſua, verum cre do Ouidianum non eſſe, quia mala eſt recipro catio, ſi coniunx Deianira ſua eſt, dicendum eſt enim eius,ſed id verſus non patitur. Titu lis noſtris, quia glorię mariti particeps eſt coni unx. Nullamque dignitatem aliam vxor ſorti tur niſi eam, quam iuſſi maritus imperitur,et hoc etiam ex principum legibus manifeſte appa ret, quę quoniam ad pręſentem ſpeculationem minime attinent, miſſa faciamus. Congrue igi tur Ouidius induxit hoc loco Deianiram Hercu le congratulantem q amore Ioles amice ſuę Oe chaliam Euboeę vrbem expugnauerit ipſa Iole ab ducta.Conſtructionem textus, quoniam ſatis faci lis eſt, breuiter,perſtrinxi. Tranſeo modo ad alte rius textus expoſitionem. Fama pelagiacas, melius ſit quam Pelagiadas, quas nulla neceſſi tas coegit pro poſſeſſiuo patronymico abuti.Io len non idem vt verſus indicat, quia abe ſit en non em in accuſatiuo.

Hoc velit Euryſtheus, velit hoc germana tonā(tis,
Lętaq; ſit vite labe nouerca mę.
At non ille venis, cui nox (ſi creditur) vna
Non tanti, vt tantus concipere fuit.
Plus tibi q̄ iuno nocuit venus, illa pręmendo
Suſtulit, hęc humili ſub pede colla tenet.
Reſpice vindicibus pacatum viribus orbem,
Qua latam nereus cerulus ambit humum.
Se tibi pax terrę, tibi ſe tota ęquora d.bent,
Impleſti meritis ſolis vtranq; domum.
Quod te laturum eſt cęlum, prius ipſe tuliſti.
Hercule ſuppoſito ſydera fulſit Atlas.

VOLS. HOC Velit Euryſtheus, vituperat factum ex voluntate aduerſariorum. Quid aliud inquit Eury. et Iuno cupiunt, quam vt te deprimant, et facti nouitate ſuperiora deforment. A te Iouis nuncia Iunonis mentem turbauit, vt ſcribit Home. nam in conſilio deorum illum iactare coegit, eo die ex ſuo genere fore, vt naſceretur Argis, qui finitimis imperaret quod cum iureiurādo firmaſſet, Iuno in terram deſcendit. Argos petijt. Alcmenę partum diſtulit. Stheneli ex Perſeo nati vxorem ſeptem tātum menſium foetū Euryſtheum edere coegit, rem deinde Ioui detulit, qui Aten cęlo pepulit. et Herculem Euryſtheo ſeruire iuſſit, cui promiſerat Argiuorum regnum datum eſt. Labe vitę, viuendi dedecore, et perſiſtit in tranſlatione. Eſt enim labes, quę caſu ſubito leuia inficit. At non ille venis, ſermonem ſuſpendas, non inquit talem te pręſtas. Non vna nox, ſi Diodoro credimus ex tribus noctibus vnam fecit Iuppiter, vt Herculem conciperet, ideo Plautinus Soſia in amphitrione fabula putat nocturnum obdormuiſſe ebrium, ſolemque in conuiuijs commorantem pluſculum cum noctem illam longiorem ſero vidiſſet. Suſtulit, nomen dedit. Tranſlatio ab his, qui in ſummo loco ſiti vndiq; circunſpectantur. Reſpice vindicibus, ponit ante oculos priora, vt comparatione patris vituperet factum. Vindicibus pacatum, monſtris liberatum et quaſi et ſeruitute in libertatem aſſertum, ducta tranſlatione a ſeruis, qui vindicta liberantur. Nereus, orbem terrarum intelligit, quem in medio aquę poſitum inſtar inſulę ſcri. Pla. Solis vtranq; domum, Solis domum in oriente et occidente eſſe ſcribunt.

Cęlum prius ipſe tuli. Hercules cęlum humeris ſuſtinuiſſe traditur, quoniam poſtquam a piratis quos Buſiris miſerat, raptas heſperidas Atlanti reſtituit, ab illo eſt doctus aſtrologiam, ipſeque in gręciam primus ſperam attulit.

Fulſit, ſuſtinuit.

VBER. HOC Velit, Quaſi dicat facis quod placet inimicis tuis, quia cum cupiant tuum dedecus, gaudēt, q̄ a muliere ſis ſubiugatus. Euryſtheus rex, qui tibi labores imperat. Germana tonantis, Iuno ſoror Iouis, qui tonans dicitur, quia et tonitrua ciet, et fulmina mittit. Sit, ideſt erit. Non ipſa Iuno, quę eſt nouerca tua, nam Her. Filius fuit Iouis ex alcmena. Labe, macula, turpitudine, alias ponitur pro ruina a labendo, vt apud Virgilium lib. ij. ęneidos. Hinc mihi prima mali labes.

At non, increpat ipſum, q̄ non reſpondeat ſpei, quę de eo fuit habenda, quia non vna nocte generari potuit, ſed coniunctis tribus noctibus ſimul, vt fabulę tradūt, ex quo debuit eſſe vitę magis admirandę. Non venis, non exhibes te, non appares. Ille, talis. Cui, quali. Vna ſola, quia geminata eſt nox. Non fuit tanti, ideſt non ſuffecit. Vt concipere, ideſt vt generareris. Tantus, tam magnus, tā fortis. Illa, ſcilicet Iuno. Suſtulit, exaltauit. Pręmendo, dum premit. Nec ſcilicet Venus. Reſpice confidera. Pacatum, pacificatum. Vindicibus, defenſatricibus vel vltricibus, nā Hercu. ad tollēda monſtra, quę in qualibet parte orbis terrarum nocebant hominibus properabat, inde Lucanus, terras monſtris ęquorque leuantem, magnanimum Alcidem libycas excinit in oras, et Virgilius libro octauo. Nam maximus vltor, tergemini nece geryonis, ſpolijsq; ſuperbus, Alcides aderat. Qua latam, ideſt per totum orbem terrarum. Nereus, ideſt oceanus, poſuit enim deū pro mari. Oceanus autem circuit ipſam terram. Ouidius primo metamor. Tum freta diffudit, rapidisq; tumeſcere ventis, iuſſit, et ambitę circundare littora terrę. Pax terrę, ideſt terra pacata a te. De. ſe tibi, ideſt tibi ē obligata. Et pax ē propter te. cauendum eſt autem, ne legatur pars terrę, quia cōtrarium eſſet, quod dixit ſuperius, qua latam nereus. Vtranq; domum ſo. ideſt orientem et occidētem. Meritis, beneficijs. Tuliſti, humeris ſuſtinuiſti. Quod eſt la. te. quia tuis virtutibus es aſcenſurus cęlum. Hercule, ferunt. n. fabulę Herculem pro Atlante cęlum ſuſtinuiſſe, quod ideo fictū eſt, quia ei ſucceſſit in aſtrologia. Fulſit, ſuſtētauit.

HOC Velit Eury. Imitatio eſt illius ęneid. ij. Hoc Ithacus velit et magno mercentur atridę. At non ille. Ordo eſt. At, ideſt ſed, tu non venis ille, ideſt talis et tantus ſicut ęnei. ij. Hei mihi qualis erat et quantum mutatus ab illo. Hectore &c. Cui (ſi creditur, ſic Virgi. ſi credere dignum eſt) vna nox non fuit tanti, ideſt non viſa tanti eſſe momenti, vt ſufficeret, vt tu concipere. Tantus eſſe, ideſt qui eſſes tā magnus. Suſtulit. i. ſurſum tulit, et erexit. Nam niſi Iuno nouerca Herculē exercuiſſet, nunq̄ tantus fuiſſet habitus. Reſpice vin. ſignificat turpe eſſe, vt qui cętera vicerit mundi monſtra, a muliere victus ſuccumbat, vires aūt vindices vocat quibus mundū a ſeruitute monſtrorū in libertatē vindicauerat, quaſi vindicta. i. virga pręnia, vnde patet q̄ vindex index et ſimilia cōis ſunt generis. ASCEN.

Vtranq; domum, ſolis et orientalem et occidentalem, nam ſol vtrobiq; habitare videtur vulgo.

Q uid niſi noticia eſt miſero queſita pudori,
Si cumulas ſtupri facta priora nota.
Tene ferunt geminos preſiſſe tenaciter angues
Cum tener in cunis iam ioue dignus eras.
Coepiſti melius q̃ deſinis vltima primis
Cedunt. diſſimiles hic vir & ille puer.
Q uẽ non mile ferę, quẽ non ſthenelelus hoſtis
Non potuit iuno vincere. vincit amor.
At bñ nupta feror, q: nominor Herculis vxor
Sitq; ſocer rapidis qui tonat altus equis
Quam male ineq̃les veniũt ad aratra iuuẽci,
Tã premit magno coniuge nupta minor.
Non honor eſt, ſed onus, ſpecies leſura ferentes
Si qua voles apte nubere, nube pari.
Vir mihi ſemper abeſt, & cõiuge notior hoſpes,
Monſtraq; terribiles perſequiturq; feras.
Ipſa domo vidua votis operata pudicis,
Torqueor, infeſto ne vir ab hoſte cadat.

VOLS. NOTITIA, Nominis amplitudo, quo verbo in culice vtitur Virg. Notitięq; ducuz voces. Geminos annos Plautino carmine notus eſt infantem Herculem in cunis duos a Iunone miſſos angues apprehenſis vtriuſq; faucibus trucidaſſe. Dignus Ioue. vt Iouis filius diceris. Coepiſti me. commendatius egiſti infantiam q̃ virilitatem. Vltima quę aguntur matura ętate. Sed inferiora ſunt. Primis, ętate pueri li geſtis. Diſſimules, non conueniunt geſta, ſunt enim ꝓ ęta te diſſimilia. Quem non mille ferę, hyperbole vtitur. Sthenelelus hoſtis. Euriſteus ſthenelei filium ſignificat. quem diximus certamina Herculi ſuperanda preponere. At bene nupta feror. ironia. Sitq; ſo. de Ioue intelligit, cui fulgura aſſignamus. Quam male inequa. ſimilitudine ironiam probat. Minor quę genere aut maioꝝ virtute eſt inferior. Nõ honor eſt, ſed onus. locus eſt, qui violentia definitio di. eſt inquit puellis damno preſtare forma, qm̃ ea eſt, quę illas prẽſtantioribus conciliat, et coniugio iungit. Nube pari. nõ maiori. Vir mihi ſemper abeſt, incommoda ſui coniugij exprimit. Operata, operari dicuntur, cũ ſacrorum myſteria tractamus, habeo inquit vota tum ſacris pro ſalute coniugis.

VBER. QVID NISI, ſenſus eſt, quid tibi comparaſti per hęc tua clara facta, niſi vt nunc cognoſcatur dedecus tuum. Quid s. eſt queſitum. Niſi eſt queſita noticia. i. cognitio. Pudori, dedecori tuo, nam quo aliquis clarior eſt, ſi quid turpe facit, eo magis cognoſcitur eius turpitudo. Iuue. Omne animi vitium tanto conſpectius in ſe crimen habet, quãto maior qui peccat, habetur. Si cu. anges. Nota macula. Vitio ſtupri adulterij et libidinis. i. ſi factis tuis prioribus claris et magnis addis nunc turpitudinem libidinis. Tene fe. te habet emphaſim. q. d. nunc es ita turpis et infamis. Tena. fortiter, naʒ vt fabulis traditur alcmena herculem et iphiclum peperit, ſed herculem ex ioue iphiclum ex amphitrione marito genitum. Sed cum iuno duo ſerpentes immiſiſſet herculi, Iphiclus de cuius terrore lapſus ſuo vagitu excitauit parentes, qui cum ſurrexiſſent, viderunt herculem ambabus manibus angentem angues nouercalibus odijs immiſſos. inde Virgilius. vti prima no. Mõ. mi. prę. di. ang. Di. Io. qui poſſes videri genitus a ioue, non aſit a mortali. Quã. d. i. q̃ finis. Cedunt, ſunt minora. Hic vir. i. hęc tua ętas virilis. et ille puer. i. tu ille puer, q hęc feciſti. i. illa tua ętas puerilis. Diſſimiles. s. ſunt. Sthenelelus ho. i. euriſtheus ſthenelei filius hoſtis tuus. Amor vincit, qd eſt tibi turpiſſimum. At bene obiectio Herculis, quaſi magni viri, et filij iouis. Quam male rñdet obiectioni dicens nõ eſſe conueniens matrimoniũ vbi vir ſit maiore vxore eſt autem snia ad pſonaꝫ loquentem accõmodata. Naʒ Mar. contra ſentit oportere vxorẽ inferiorem eſſe viro, In ma. ſuo ſit prima. Non aleter. ſ. ſe. virg. pa. Quã. m. p ſimilitudinẽ ꝓbat in ꝯuenientiã amoris ſui. Ineq̃les, aut ętate aut magnitudine et robore corporis. Veniunt. i. conueniũt. Nupta. vxor Minor, inferior conditiõe generis et fortunę. Non honor eſt, snia ẽ color rhetoricus. Species. i. dignitas. Ferentes habẽtes ipſam ſp̃ẽm. Sed onus, ſicut mihi eſt onus, q ſim vxor tanti viri cum tñ te nõ fruar. Non ho. eſt, ſed o, annominatio eſt color rhetoricus. Si qua voles, snia gñalis. Pari ęq̃li tibi et ętate et ꝯdone fortunę. Hoſpes, peregrinus. Eſt no. ꝯiuge, q: video ſępius hoſpites q̃ maritum meum. Mõſtra. vt lernęã hydrã et cerbeꝝ et cacũ, de quo Virg. huic monſtro Vulcanus erat pr̃ monſtrum. n. dr̃ qcqd eſt ꝑter nãm. Feras terri vt aprũ Erymantheũ, ẽ leonẽ nemeum. Operata intenta ſacrificijs, nam opari ꝓprie eſt ſacrificia pficere. Virg. lib iij. ęnei. Aruiſq; nouis opata iuuẽtus. Idem. i. geo. In pri. ve. de. atq; an. m. s r. Cęteri le. op. in her. Hora. ꝓdeat iu. Opata ſa. iu. et ma. op. fe. iu. i. opando hoc eſt ſacrificando colit, indocti ponunt pro agere qd vis gñaliter, in quo ſignificato nunq̃ inueni exẽpluꝫ idoneũ. Torqueor, crucior. Cadat. interficiatur. Ab hoſte. aut hoſte, aut fera.

ASCEN. QVID Niſi noticia eſt, vñ Iuue. Oẽ animi vitiũ tãto ꝯſpectius in ſe, crimen hꝫ quãto q peccat maior habet. Quã mala inequales cõparatiue et ſine figura, et ſit licite in tribus gradibus, vt q̃ bonus tã prudẽs. i. q̃ bonus tm̃ prudẽs, q̃ magis illa tremens tãto magis effera flãmis, q̃ maxime potes, tã maxime debes deo complacere. i. vt maxime ita &c. Si qua voles apte nubere nube pari, inſigne ꝯſilium. Opata, opari, ẽ facere cũ p ſe ponunt p excellẽtiã rebus ſacris attribuunt, ẽ ſignt ſacrificare. Vt cus ſa. vitu. p frugi. Ipſe veni. et opata iuuentus in geor.

Inter ſerpentes, aprosq́ꝫ, auidosq́ꝫ leones
Iactor, et heſuros cerno per oſſa canes.
Me pecudum fibrę: ſimulachraq́ꝫ inania ſomni
Omniaq́ꝫ arcana nocte petita mouent.
Aucupor infelix incertę murmura famę,
Speq́ꝫ timor dubia ſpesq́ꝫ timore cadit.
Mater abeſt queriturq́ꝫ deo placuiſſe potenti,
Nec pater amphitrio, nec puer hyllus adeſt.
Arbiter Euryſtheus irę Iunonis iniquę
Sentitur nobis, iraq́ꝫ longa deę eſt.
Hęc mihi ferre parū ē. peregrinos addis amores,
Et mater de te quęlibet eſſe poteſt.

VOLS. INTER Serpentes. usq́ꝫ a ſomnijs. Iactor, vexor, vexant me in ſomnijs monſtra. Petita, aio agitata. Arcana no. quę eſt maxima curarū nutrix. Aucupor, diligenti inquiſitione ſcrutor translatio ab aucupibus. Murmura, qd de Hercule ſeruaſt, cū nihil certi habeamus. Speq́ꝫ timor dubia, cū dubius ſit qcqd affertur, cōflictamur inter ſpē et metus. Mater Alcmenā ſigt q̄ phenei, quę eſt Arcadię vrbs a ꝓpīl ab Hercule degebat, ad quā cū Iphiclo ē Iolao eiecerat Euryſtheus cū Hercule, poſtq̄ Eurytionem centaurū trucidauit. Tyrinthem rediit. Pr Amphitryon eſt quem cū Cephalo contra Theleboas et Taphios pugnaſſe meminit Stra. Hyllus filius Herculis ex Deianira. quos oēs in exilium miſerat Euryſtheus. Arbi. eu. intelligimus quid Euryſtheus de ira Iunonis iudicet. qui te obtemperet, qbuſcūq́ꝫ exponat monſtris. Longa, quę cum tot laboribus nō mitigatur. Peregrinos addis amo. redit ad id qđ in cā proprius eſt non inqt me tot incōmoda vexant, ſed qđ aliarū puellarū conſuetudine noſter torus violatur. Quęlibet, nullo adhibito iudicio, ſed pro libidinis furore cuiuſq́ꝫ vteris lecto.

VBER. IACTOR, verſor. s. cogitatione, qꝛ cogito hęc pericula, in quibus ille verſat, et videor eſſe in eiſdem periculis. qđ accidit amātibus. Virg de gallo ad lycorida, quę erat in caſtris, Nunc in a du. me. in ar. Te inter me atq́ꝫ ad. de. ho. Heſuros per oſſa. i. aggreſſuros te, nam heſurus hic ab hereo venit, non ab edo. Me. pe. dicit ſe multis modis terreri ꝓpter pi~ula Herculis. Fibrę pe. i. extra. quę inſpicio, vt intelligam qđ ſit de te futurū. hec enim ars haruſpicina dicebat, inſpiciebant aūt ꝑcipue fibras iocinorū ſiue extorū et pulmonū. Iuue. calido pulmone columbę Armenius tracto vel cōmagenus aruſpex, pectora pullorū rimant exta catelli, interdum et pueri. Luca. li. i. cernit tabe iecur madidus venasq́ꝫ minaces. Hoſtili de parte videt pulmonis hanelı. Fibra latet. Virg. lib. iiij. ęnei. pecudumq́ꝫ recluſis pectoribus inhians ſpirantia conſulit exta. Simulacra inania, figurę ſine corpore. Omnia auguria. Petita, capta. Mouent, terrent me. Aucup. ingro percuntando multos. Murmura. i. voces. Famę in. s. de te. Speq́ꝫ ti. i. interdum ſpes vincit timorem, quem habeo de te, interdum timor vincit ſpem. Mater ab. dicit qꝫ in abſentia Herculis non habet aliquem qui eam ꝯſoletur. Mater. s. tua Alcmena. Abeſt. s. hinc erat. n. Deianira in Trachyne, vbi regnauit Ceix, qñ ſcri. hāc epiſtolam. Deo po. i. Ioui. Pater. s tuus. Puer. i. filius noſter. Arbi. Euri. i. cū oēs alij deſint, ſolus Euryſtheus ſentitur a me, quia quotidie nouos ſibi imponit labores, qbus me torqueri neceſſe eſt, Arbiter dicitur qui totius alicuius iudicij habet potentiam, inde arbitror dr, qui habet auctoritatē alicuius rei, ergo arbiter. i. executor voluntatis. n. Iunonis labores Her. impabat, vt ſupra diximus. Virg. Et rerum mille labores, rege ſub Euryſtheo. Sentitur, ꝗſi ꝑnitioſius. nam ſentimus ꝓprie q̄ nos lędūt. Leta. i. longa ē diu durās. Parū eſt. non ſufficit. Ferre hęc. i. pati hos dolores et timores de pīculis vitę tuę. Peregrinos. i. peregrinarum mulierum.

Quęlibet. i. quęuis mulier. nā iam nulla eſt quam nō teneres. De te. i. ex compreſſu et coitu tuo.

Non ego. commemorat quaſdā puellas, quas dicit fuiſſe compreſſas et violatas ab Hercule, eſt autem occupatio. dicit. n. ſe non eſſe dicturam cum maxime dicat augen. ſic legendum eſt, nō aūt anguem. fuit aūt Auge Aloei regis archadię filia ab Hercule compreſſa, ex quo grauida facta peperit filium, qui poſtea Telephus dictus eſt. ante vero q̄ pareret Aloeus eius pater cognito tumore ventris filię non credēs eam grauidam ex Hercu. tradidit eam cuidam nautę mergendam. Illa naui impoſita doloribus partus vrgentibus impetrauit, vt in terram exponeretur tanquam ad rem neceſſariam, et filium apud parthenium montem in quadā ſilua peperit deinde miſericordię nautę ſalutes pręter ſpem patris ꝯſecuta data eſt dono qbuſdam ex Caria in aſiam ꝓficiſcentibus, qui eā theutranti Miſię regi dono dederunt. Infans a paſtoribus Coryti regis apud Partheniū repertus eſt, cui cerua vbera ꝓbebat, quē poſtea Corytus pro filio educauit et Telephi nomē ei īpoſuit, qꝛ a cerua nutritus eſſet. Nam λαφος gręce ceruum ē ceruam ſignificat. hic poſtea quęrens matrem accepto reſpōſo in Myſiā venit. vbi inuenta matre apud Theutrantem, cognito cuius eſſet filius in magno honore habitus eſt. Theutras filijs maſculis carens ei Argiopem filiam deſponſauit et regni ſucceſſorem reliquit, qui poſtea tempore belli Troiani volens reſiſtere grecis ne ad Troiā irent, per Myſiam ab Achille grauiter vulneratus eſt, quo vulnere cum non poſſet ſanari, accepto reſponſo ab apolline ab eodem Achille iterum vulneratus ſanatus eſt. inde Ouidius in primo de re. Vulnus achi. quę quondam fecerat hoſti. Vulneris auxilium pelias haſta tulit. Strabo libro quartodecimo variat opinionem huius fabulę.

NEC PVER, ideſt filius Hyllus ſcilicet nomine. ASCEN. erat enim filius Herculis ex Deianira. Hiſtorię ſatis apertę ſunt ſupra.

Non ego parthenijs temeratã vallibus augem,
Nec referam partus Ormeni nympha tuos
Nec tibi crimẽ erũt Theutrantia turba ſorores,
Quarum de populo nulla relicta tibi eſt.
Vna recens crimen defertur adultera nobis,
Vnde ego ſum lydo facta nouerca lamo.
Mæander toties qui terris errat in iſdem,
Qui lapſas in ſe ſępe retorquet aquas.
Vidit in herculeo ſuſpenſa monilia collo.
Illo, cui coelum ſarcina parua fuit.
Non pudnit fortes auro cohibere lacertos?

VOLS. NON Ego Par. Hercules cum hoſpitaretur apud Aloeum Arcadię regem, eius filiam clam ſtupra uit, pr̃ re cognita nautis quibuſdam mergendaȝ de dit, vrgẽ re partu ad Partheniũ Arcadię monteȝ ex poſita inter virgulta puer peperit, ſed ipſa ad na uem redit relicto infante, ad Euplium Arcadię por tum cum deſcendiſ ſet, nautę puellã do no dederunt quibuſ daȝ mercatoribus in Aſiam pfecturis, qui illã Theutrãti Myſię regi detulerunt, expo ſitũ infantem cerua nutriuit, paſtores cũ illũ inueniſſet, ad Co rytũ regẽ tulerũt, qui puer loco filij edu cauit, et qm̃ a cerua nutritus ſit Telephus eſt appellatus. Orme. nym. Aſtydamiã Ormenij filiam q̃ cũ pr̃ Herculi negaſſet. Hercules expugnata vrbe, et in terempto Ormeno puellaȝ rapuit, et ex ea Cteſippũ filium tulit. Theu. tur. quinquaginta theſpi Ere chthei Athenienſis filias intelligit, quas Hercules no cte ſtrupauit, cum pr̃ ad ſacra vocatus, aſtu vino nimio ingurgitatus iaceret, ex qbus quinquagin ta liberos genuit, qui theſpiadę ſunt cognominati ex his duo Thebis. vij. Theſpijs manſere, reliqui du ce Iolao in Sardiniam nauigarunt, vbi campeſtri loco coloniam duxerunt turbã theutrantiã, non a Myſię rege Theutrãte, vt aliqui putarunt, appel lauit, ſed a Theutanto Atticę oppido, vbi pictura viſebat admiranda, vt hęc ab Hercule geſta ſunt, ad quã viſendam Germanicus cęſar ſuo carmine deſcendiſſe teſtat. Referamq̃ partus Ormeni, de Om phale iardane filia Lydorum regina dicit, apud quã Hercules ſeruiuit. Nam cũ Iphitum ex turri tyryn thia precipitaſſet, cęde purgari non poſſe ex oracu lo tulerat, niſi venderet, precioq̃ Iphiti liberis ſatisfie ret venditus Omphale in ſeruitio latronibus regio nem purgauit, cercopes trucidauit. Syleum q viato res ad opus vinearum cogebat, ligone ſuſtulit. De mum factus liber ex Omphale filium Lamum ge nuit, vt Diodo. auctor eſt. Lamo ly. quia ex Lyda Omphale natus eſt. Męãder to. Męander fluuius inter Miletum Prienemq̃ egreditur, diſcurrit per Phrygiam, ſeparat a Caria Lydiam ad campos qui Męandri dñr, flexuoſum ideo Strabo ſcri. eſſe, qm̃ multum accipiat limi, et vario impetu modo ad hanc, modo ad aliam adijciat ripas. Vnde obliqta tes omnes Męandrum veteres appellarunt. Suſpẽ ſa monilia, Her. vt Diodo. placet apud Omphalem pro ancilla interdum ſeruiuit clauam, leonis pel lem, arcum ſagittasq̃ Omphale ꝯceſſit geſtare, ipſe vero monilia gemmas, mitram, zonam, cęteraque mulierum geſtamina ſumpſit, nouitq̃ interdum

TBER. Auro manicas Phrygum Lydorumq̃ geſtamen. TEMERATAM, vitiatã. Parthenijs, arcadicis, Ormeni enim, Aſtydamiam dicit filiam Orme ni regis, quã cũ Her. dari ſibi ꝯiugẽ petiuiſſet, pr̃ re nuit, ſciens eum hr̃e Deianirã. Her. indignatus regi bellũ intulit, captaq̃ vrbe ac rege interfecto Aſtyda miam captã vitiauit, genuitq̃ ex ea Cteſippũ filiũ. Diodo. ſcri. Nec ti. cri. i. nec ẽt criminu a me tibi da bit, q̄ tot ſorores cõ preſſeris. Theu. tur. miror cur qdã The ſtina turba legẽdum putẽt, niſi librariorum, qd magis credo cul pa ſit. Nã non, Theſti na vel Theſtiũus, ſed theſpis Athenienſis, vt Diodo. ſcri. a quo the ſpienſis regio denomina ta eſt, quinquaginta filias et pluribus foe minis genuit, quas oẽs Hercules adhuc puer, ſed labore pre ſtans cõpreſſit, et ex quinquaginta genuit filios oẽs mares, q Teſpiades di cti ſunt, quos p Iolaũ in colonias trãſmiſit, ſed cur dixerit Theutrantia turba nõ ſatis cõpertum hẽo, cũ Theutras regnauerit in Myſia, niſi Hercules ẽt i Myſia ſiue Theutrantia regione fortaſſe alias ſo rores cõpreſſerit, Iȝ nihil apud quẽq̃ legit, qd me minerim, ſed oĩa aut nõ ſunt mãdata lr̃is, aut nõ extãt, q̃obrẽ nõ auſim textũ corrũpere. Vna re. nõ de Iole intelligit, ſed de Omphale lydorum regina, cui Her ita ſeruiſſe dr̃, vt oĩa faceret q̃ iperaſſet, vñ Te ren. i Eu. Qui minus huic q̃ Her. ſeruiuit Omphale ex hac genuit Her. Lamũ filiũ. Vñ nũc dicit Deiani ra. Vñ, ex q̃, Omphale. Sũ fa. no. la. q: cũ ſim vxor tua, ille eſt factus priuignus meus. Lydo, ex lydia vt diximus lydi ſunt po. Aſię: q aliqñ Męonij dicti ſunt neq̃ vllo pacto intelligẽdũ eſt de Iole, q: ex ea non ſuſcepit Lamum, neq̃ ex Lydia, aut Męonia fuit, ſicut hanc fuiſſe oñdit, cui Her. ſeruiſſe dicit. Męander, fluuius Lydię, aut vt Serui. dicit carię q̃ eſt vicina Lydię. Qui er. i. labit et nauigat, toties ſe. q: ita flexuoſus eſt, vt in ſe videat recurrere. Re torquet, reflectit Moni. ornamenta muliebria, q̃ teſte Seruio ẽt ſegmẽta q̃ tm̃mõ mulieribus ꝯuenie bãt, inde Iuue. viꝝ obiurgat, q̄ ſegmẽta induat ſe menta et longos habitus, et flãmea ſumit ẽc. Il lo. s. collo. Parua ſarcina, paruum onus, ſuſtinu iſſet etiam maius. Non puduit, pluribus verbis vitupat Her. de hac mollicię. Cohibere, aſtringere.

NON Ego Parthenijs, ẽc. Cõmemorat Herculis adulteria Parthenus mons eſt Arcadię, in quo vir gines venare ſolẽt, vñ ab eis nomẽ ſumpſit, nam **ASCEN.** παρϑενον virgo dr̃, augẽ aũt vocat filiã Alcei, q̄ partum ſuũ dereliqt, vñ temeratã. i. violatã dixit ge nere foeminino. Ormeni ny. vocatiuus ẽ nõis pa tronymici nã declinat hęc Ormenis huius Ormeni dos ẽc. o Ormeni. et fit a nõie Ormenus Ormeni addẽdo s lr̃aȝ, ẽ ãt aſtydamia Ormeni filia. Vna re cẽs, crimẽ referet adultera nob. Referet. i. recipiet.

Et ſolidis gemmas appoſuiſſe toris.
Nempe ſub his animã peſtis nemeæa lacertis
Edidit vnde humerus tegmina leuus habet.
Auſus es hirſutos mitra redimere capillos?
Aptior herculeę populus alba comę.
Nec te męonia, laſciuę more puellę.
Incingi ʒona dedecuiſſe pudet?
Non tibi ſuccurrit crudi Diomedis imago?
Efferus humana qui dape pauit equos?
Si te vidiſſet cultu Buſiris in iſto,
Huic victor victo nempe pudendus eras.
Detrahat Antęus duro redimicula collo,
Ne pigeat molli ſuccubuiſſe viro.
Inter ioniacas calathum tenuiſſe puellas
Diceris, & domine pertimuiſſe minas.
Non fugis alcide victricem mille laborum
Raſilibus calathis impoſuiſſe manum?
Craſſaq; robuſto deducis pollice fila
Aequaq; formoſę penſa rependis herę
Ah quoties digitis dũ torques ſtamina duris,
Pręualide fuſos cõminuere manus.

VOLS. TORIS Solidis, Brachijs fortibus, Solon lingua oſcorũ integrũ dici. Verius eſt auctor, vnde ſolũ, ſolidũ. Peſtis ne. leonẽ, quẽ in Nemea ſylua interemit Her. intelligit hoſpitatus apud Molorchũ paſtorẽ. Tegmina, leonis pelle ſiniſtrũ humerũ tegebat vi ctorię monumentũ. Mitra, barbarorũ ornamentũ ex qua pẽdebãt faſciole, q̃ phylira dicebant, quã filorũ iſtar depẽderẽt. Populus alba, ẽ ẽ aliud genus, q̃ nigra ẽ, vt ſcrib. Pli. Eſt alba populus Hercu. ſacra. q̃ ſacrificantes huic deo corona bant. Zona męonia, cingulo foemineo more lydo. Imago. c. d. is ẽ, q in thracia ad tiridã oppidũ cęſis hoſpitibus equos alebat, q̃ pęna ipſum Hercu. mulctauit. eq̃s domuit. et ad Alexã. tpa illorũ genus ſuperfuit. Buſiris, Nepliũ ni et Lybię Epaphi filius i Ægypto in locis Nilo vicinis tyrãnidẽ exercuit, hoſpites mactabat. Her. ipſũ peremit, cũ ex Aphrica in Ægyptũ pinearet, In iſto cultu, q non ad viros, ſed ad molliſſimas puellas conueniret. Eras pudẽdus, puderet buſiridẽ fateri ſe victũ in tanta mollicie. Antęus hũc terrę filiũ tradũt, qd iõ veteres finxiſſe ſcri. Euſebius, qm̃ eet paleſtrę certaminũq;, q̃ i terra exercent, pitiſſimus. Her. altius ſublatũ pemit. Detrahat, ſi fieri poſſet detrahere conet. Puellas, ionicas Omphales, Lydię pediſſequas. Ionia Aſię pars ẽ minoris. Męonia, Ionia, Lydia. Mygdonia iungunt adeo vt vix aſſignari poſſint limites, vt ſtra. meminit, vñ poetę hęc noĩa cõfundere cõſueuerũt. Calathũ q̃ſillũ, ſiue q̃ſſillũ ſigt, q̃ puellę et vnguẽta et lanas recõdũt. Rependis, in idẽ pondus filans deducis.

eſt, pileus lamiui, de quo pẽdebat buccarũ tegmẽ, quo vtebant Lydij et Phrygij. Iuue. Ite quib9 grata ẽ picta lupa barbara mitra. cõueniebat aũt mulieribus ꝓcipue, aut viris mollioribus et effeminatis. Virgi. Et nũc ille Paris cum ſemiuiro comitatu. Męonia mẽtũ mitra, crinẽq; madẽtẽ, ſubnixus &c. Redimere. i. ornare. i. addere redimicula, q̃ ex mitra pẽdebãt, ide Virg. li. ix. Et tunicę manicas, & hñt redimicula mitrę. Populus. i. corona populea. Męonia ʒo. i. ʒo. ipſius omphale. Dedecuiſſe, turpe ſibi fuiſſe. Her. n. ita omphale deditus fuit, vt oĩa q̃ illa iuberet, faceret, et cũ ſuo cultu iſtruxiſſe refert Oui. ij. faſt. Dumq; parant epulas, potãdaq; vina miniſtri cultibus Alcidẽ inſtruit illa ſuis, et quę ſequũtur. Non ti. commemorat eius aũ acta fortia, q̃ deberẽt ipſm deterrere a talibus laſciuijs. Succurrit, venit in mẽtẽ. Crudi, violẽti, & inhumani. Efferus, valde ferus. Pauit, aluit. Hu. dape. hic thrax Tyrãnus ſęuiſſimus hũanis hoſpitũ carnibus eq̃s eũſq; ſuas alebat, et capita ſuis tectis affigebat, quẽ Herc. interfecit, et eodẽ ſupplicio affecit, quo ille hoſpites. Si te vi. Buſiris rex egipti ad ꝓuocandã Nili inundationẽ hoſpites ſolebat imolare hoc genus ſacrificij primũ expertus eſt in Thraſiũ, a quo ſibi mõſtratũ fuerat Oui. de ar. Dr̃ Ægyptus caruiſſe funãtibus arua, ibribus, atq; annos ſicca fuiſſe nouẽ. cũ Thraſius, et q̃ ſequunt, cũ aũt vellet imolare et Herculẽ. Hercules eũ interfecit. Iſto cul. iſto ornatu muliebri et laſciuo. Pudẽdus eras. i. fuiſſet ei pudor a te vinci. Detrahit, p detraheret. i. auferret. Ionicas puel. i. Męonias, nã Ionia regio Aſię eſt finitima Męandro. Domine, omphales. Non fugis, non caues Raſilibus, politis, quaſi raſis. Virg. et torno raſilẽ buxũ. Craſſa. i. magna, non aũt legẽdũ ẽ groſſa, Deducis, nes. Rependis, ad penſuz reddis. Tu quoq;, ſicut ancillę. Comminuere, frangere.

VBER. SOLIDIS, Fortibus. Toris. i. Toroſis. i. pulpoſis et neruoſis mẽbris. Perſius. Multũq; toroſa iuuentus. Nẽpe, oñdit turpiſſimũ eſſe vxor nare molli et laſciuo habitu brachia, q̃ res magnas et dignas laude geſſerint, q̃les ſunt q̃s cõmemorat. Peſtis ne. i. leo Nemeęus quẽ interfeciſti, in cuius facti memoriã geſtas pellẽ ipſius leonis. Leuus hu. i. ſiniſter, nã humerũ dextrum ferebat Her. exertum et detectuz, vt eſſet expeditior. Nemea, vt ſcri. Stra. Sylua eſt inter Cleonas et Phliuntem, in qua argiui ſacra faciebant vbi Her. Nemeęũ leonẽ occidit, quẽ interdũ poetę appellãt Cleonęum a Cleone oppido Nemeę ſylię propinquo. Luca. ille Cleonei proiecit terga leonis. Mitra, teſte Seruio nomen Barbarum

NOBIS, Ideſt a nobis, nec ſtat verſus ſi legat referẽ lege, ergo referet vt ſit ſenſus, omiſſis alijs dicaz de vna adultera, q̃ crimẽ recẽs cõmiſit, ſed εμφατικως dicit eam crimen nõ criminoſam, ſicut comicus ſceleſtũ ſcelus, et ſenẽ ſeniũ vocat. Craſſaq; robuſtiorũ. Iuue. ſaty. ij. Vos lanã trahitis, colloq; peracta, refertis Vellera, vos tenui pregnantem ſtamine fuſuz Penelope melius leuius torquetis arachne. ASCEN.

Crederis infoelix ſcuticę tremefactus habenis
  Ante pedes dominę pertimuiſſe minas.
Eximus pompis pconia ſumma triumphi
  Factaq; narrabas diſſimulanda tibi.
Scilicet immanes eliſis faucibus hydros,
  Infantem ꝗ candis inuoluiſſe manum.
Vt tegęus aper cupreſſi ferro Erymantho
  Incubat, ꝗ vaſto pondere ledit humum
Non tibi threicius affixa pęnatibus ora,
  Non hominum pingues cede tacētur equę.
Prodigiumq; triplex armenti diues iberi
  Geryones, q̃uis in tribus vnus erat.
Inq; canes totidem trunco digeſtus ab vno
  Cerberus, implicitis angue minante comis.
Queq; redundabat foecundo vulnere ſerpens,
  Fertilis e damnis diues ab ipſa ſuis.

VOLS. SCVTICÆ Tremefactus habenis, ex corio ſcutica fiebat ad verberādos ſeruos, nam σκυτος latine corium interpretamur. Diſſimulanda, quę in eo habitu erant tacenda. Hydros eliſos, infantem Herculem angues geminos trucidaſſe ſcripſimus. Vt tegęus aper. aprus ex arcadia vinctū ad Euryſtheum perdulit, quo mōſtro perritus in ęreo vaſe ſe clauſit. Tegea arcadię oppidum. Erymāthus, in erymantho arcadię monte ap, q regionē vaſtabat, ſtabulari cōſueuerat. Affixa pęnatibus ora. Diomedes Thracię rex hoſpitū ora, quos apponebat equis deuorandos poſtibus affigebat. Prodigiumq; tri. de geryone intelligit, quē tricorporeꝫ fuiſſe ſcribunt, quod ideo fictū eſſe ſcribit Dio. qm̄ Chryſaurus tres habuerit filios, fortiſſimos pugnatores cū tribus exercitibus, qbus ſingulari certamine ſuperatis Hercules boues in italiā abegit. Iberi, hiſpani. in Hiſpania regnauit Geryō. In tri. vnus erat. erat Geryō vnus ex tribus corporibus. Inq; ca. toti Cerberꝫ ab inferis traxiſſe Herculē in fabulis eſt. Hecateus mileſius ſcri. ſerpentē fuiſſe in Tęnaro Laconię promontorio cuius veneno mortales extinguebātur ꝛ qm̄ in Tęnaro ad inferos dicit eſſe aditus Ditis canem dixerit, quem cū Hercules trucidaſſet, nata eſt fabula Herculem canē tricipitem interimiſſe. Implicitis angue, nā p pilis angues habebat, ꝛ ideo centū geminuꝫ cerberꝫ Hora. appellat. Queq; re. ſe. vulnere ſerpēs. Hydram lerneaꝫ figt, q̃ alij centum, alij quinquaginta habuiſſe ceruices ſcribunt, ex qbus ſi q̃ amputaret, duę renaſcebant. Quā Hercules adiutus ab iolao ſupauit, qui illius iuſſu flāma inurebat, ſi quē Hercules amputaſſet. Stra. hydram fuiſſe ſcribit Lernā paludem, q̃ Hercules ſiccauit.

Fęcundo vulnere, quoniam ex vna amputata renaſcebantur geminę ceruices.

VBER. HABENIS, Loris. Pręconia, laudes. Triūphi, victorię due, alij codices hñt. Eximijs pōpis, imania ſemina laudū. Diſſimulanda, cęlanda, tacenda. Scilicet, dixit ea, q̃ narrat Hercules. Eliſos, ſtrāgulatos, pfocatos. Inuoluiſſe diuiſis ſyllabis legendum eſt, ſicut alibi. Debuerāt ſuſos euoluiſſe meos.

Immanes hi. maximos angues, ſupra diximus hanc fabulā. Tegęus, arcadicus. Erymantho mōte arcadię. Illic. n. interfecit aprum vaſtantē regionem. Incubat, iacet. Poenatibus, tectis. Threicijs i. Diomedis. Ora, capita. Equę pingues ſupra viſa eſt fabula. Prodigiuꝫ triplex Geryones, vt fabulę tradūt, rex regnauit in gadibus Hiſpanię, quem locum Erythiam appellant, quem tricorporem fuiſſe fabulantur, ditiſſimumq; pecoris. quod Herculeſ eo ſuperato in Italiam aduexiſſe dicit. Diod. dicit Chryſauri filios tribus magnis exercitibus fidentes ab Hercule ſuperatos, ꝛ greges boum deuicta iberia ſecum abductos. Prodigium monſtruꝫ. Triplex. tricorpor. Iberi, hiſpani. Geryones primę eſt declinationis declinat. n. ſicut Anchiſes. Vnus erat in tribus q: vnus erat, iꝫ tria corpora haberet ſm fabulas Cerberus monſtrus eſt, tria capita hñs. dicitur autēꝫ veſtibulūꝫ tartari ſeruare. hūc cerberꝫ triplici cathena vinctum Hercules ad ſuperos iuſſu Euryſthei traxiſſe dicitur, cū prius athenis myſterijs Eleuſinę Cereris initiatus fuiſſet. In tot. ca. i. in tres vt geryones. i. totidem capita canina. Ab vno trunco. i. ab vno corpore. Digeſtus, diuiſus.

Queq; redundabat, ſerpentem dicit lernęam ex cuius corpore, vt Diodorus ſcribit centum prodibant ſerpentum capita ꝛ ceruices, quaruꝫ ſingulis ceſis duę renaſcebantur, ob eamq; rem minime vinci poſſe videbantur, cum pars amputata validior efficeretur. hanc difficultatem Herc. arte ſuperans iolaum monuit, vt inciſam ceruicem ſubito face lignea inureret. ne ſanguis efflueret. hoc pacto ſuperata belua, ſagittas ſuas eo ſanguine tinxit, quo illaꝝ vulnus mortiferum redderetur.

Redūdabat, abundabat, ꝛ validior efficiebatur.

Diues ab ſuis, diues, q: quanto magis amputabat, tanto plura capita habebat, vt ſupra dictū eſt.

DICERIS Infoelix, etē enumerat Herc. ęgregia facinora cuꝫ deteſtatione pſentis dedecoris, quod patitur in ſeruiendo adulterę. Infantem candis inuoluiſſe manū, dięreſis eſt in dictione inuoluiſſe, nā pentaſyllabā fecit. Vt Tegęus aper, ſic legendum eſt. nā tegea primam et ſecundā corripit, vt v. ęneid. Tegęę de ſanguine gentis, vbi alij legunt tegęę ſanguine gentis, ſed vtroq; modo duas priores corripit, nec legendum eſt in cupreſſifero. verū licentioſus eſt verſiculus, q: vocalis ante vocalem neq; abſumitur, neq; corripitur, ſicut nec ibi i actęo aracyntho. Nec tibi threicijs, non thracijs, nam Virgi. Threicijs vtitur non thraicijs, geryonis, legitur geryones in nominatiuo etiam interdū primę declinationis potiuſq̃ geryon. Queq; re. Serpens cōmunis eſt generis. Lenimq; latus. ſic legendum eſt, nam ſi dempſeris, verſum deprauaueris. ASCEN.

Quodq; inter leuumq; latus, dextrūq; lacertum
Pergraue compreſſa fauce pependit onus.
Et male confiſum pedibus, formaq; bimembri
Pulſum theſſalicis agmen equeſtre iugis.
Hęc tu ſidonio potes inſignitus amictu
Dicere? non cultu lingua retenta ſilet?
Se quoq; nympha tuis onerauit iardāis armis,
Et tulit e capto nota trophęa viro,
I nunc tolle animos, et fortia facta recenſe,
Quod tu non eſſes iure vir, illa fuit.
Qua tanto minor es, quanto te maxime rerū,
Quam quos vicisti, vincere maius erat.
Illi procedit rerum menſura tuarum,
Cede bonis, hęres laudis amica tuę eſt.
O pudor, hirſuti coſtis exuta leonis
Aſpera texerunt vellera molle latus?
Falleris, et neſcis, nō ſunt ſpolia iſta leonis,
Sed tua, tuq; ferę victor es, illa tui.

VOLS. PERGRAVE Onus, Antęum ſigt, quem altam ſublatūq; ab hercule ne matris auxiliū ſentiret, trucidatum diximus. Agmen equeſtre, centauros exprimit, qui ſupna parte viri, inferna eq traduntur, hos hercules trucidauit, cum in domuz Pholi centauri impetum facerent, ad odorem vini accurrentes, quod Diony. Pholo dederat, vt in aduentu herculis aſſeruaretur, ceciderūt in prelio agens. Amphion, Hyporion, Orios, Iſophleos, Melanchętes, Thereos, Dorpos, Phrixus, pholus in ſepeliendis centauris, cum herculis ſagittas admiraret, ſeipſuz vulnerans cecidit. Hercules illum ſepeliuit et mōti nomen dedit, qui adhuc nomen in theſſalia pholus dicitur. alij tradūt ideo hos ſemi equos putatos in Theſſalia, qm̄ primi theſſali ex equo pugnare repierunt. Confiſum pedibus, hoc autem ad pernicitatē cētaurorū referendū eſt, vel qd in pugna terra mr̄ centaurorū nebulas mi'it, vt madēa ſolo Herculi laberet. Iugis theſſalicis, in mōtibus Theſſalię, pugna hęc in Pholo mōte geſta eſt. Amictu ſidonio, ornatu purpureo. Sidon vrbs Phenicię, vnde pſtantior inficiebat purpura. Nympha iardanis, nō dardanis legēdū eſt, ſed iardanis, erat enim vt diximus omphale iardani filia, quę et clauam et leonis pellem etē. herculis arma geſtare voluit. Menſura, amplitudo rerum geſtarū. Procedit illi, ad Omphales laudez accedunt. Cęde bonis, tuas laudes non iactitet, et eſt ab his tranſlatio, quorū maius eſt ęs alienum quā ſumma, qui cum ſoluere nequeant, bonis cędunt.

O pudor, ab exclamatione πάθος mouet. Molle. laſciuę puellę. Ferę leonis, tu inqt leoni pellez detraxiſti. omphale vero te illa ſpoliauit.

VBER. QVODQ; Inter, Antęum intelligit filiuz terrę corporis robore ac paleſtra pręclarum in Lybia, qui multos externos ſecum certamine congreſſos occideret, hunc Her. et viribus et arte ſuperatum interfecit, nam cum vires a terra matre aſſumeret, ſimulans ſe cadere Hercu. eum ita ſuſtulit vt eum terram tangere non ſineret. ex quo ille matris auxilio priuatus inter lacertos Herculis eliſus expirauit. Compreſſa, aſtricta. Et male confiſum. Centauri ex Ixione et nube geniti Theſſaliam incolentes odore et vetuſtate vini, quod Pholus centaurus a Diony. ſibi datum reſeruauerat in honorē Herculis cum eum hoſpitio ſuſcepiſſet, ebrij facti domum Pholi magno impetū ingreſſi diripere conati ſunt, quos licet fortiſſimos ē matris nubis imbrem effundētis auxilio vſos. Hercules tū partim occidit, partim fugauit. Male cō. pe. quia velocitate ſua freti effugere non potuerunt. Formaq; bi. i. humana et eqna, in qua maius ineret robur. Sidonio. i. purpureo, qui mulieribus cōuenit. Non ſilet, non debet ſilere prę pudore. Cultu, qui te non decet. Nympha dar. i. Omphale. Dardanis. i. phrygia. nam męones ē lydi a dextra ſunt phrygię maioris vt ſcrib. Strabo, nec de ſole poſſumus intelligere. Onerauit, inſtruxit, armauit. Nota, clara. E capti. ex te quem cepit et triumphauit. I. nunc, increpatio eſt per irriſionem. Recenſe, narra. Quod. s. eſſe vir. Tu non eſſes. i. nō deberes, quinimo eſſes foemina q̄ vir. Qua tanto. dicit q̄ tanto difficilius fuit Her. vincere ſeipſ q̄ eos, q̄s vicit, tāto eſt Omphale eo maior, q̄ vicit eū. Procedit. i. euenit. Heres tuę laudis, q̄ tu ex ea decidis, et ipſa ei ſuccedit.

O pudor, amplificat hoc dedecus Her. qd paſſus ſit amicam tegmine ſuo et armis inſtrui. Vellera, pellis, Exuta coſtis, diximus ſupra ex pelle leonis Nemeęi Hercu. feciſſe ſibi tegmen corporis. Texerunt molle latus, idest foemineum, ſpolia dicuntur, quę hoſti eripiuntur in victoria, dicit illa pellis, quia illa induta eſt, non ſignificat, q̄ tu viceris leonē, ſed q̄ illa te vicerit, et ex te ſpolia abſtulerit.

ASCEN. NON CVLTV Lingua retenta ſilet, figurata interrogatio vim increpationis habens. q. d. debeat maxime refrenari, et refrenari, a cultu, cui talia facinora non congruunt. I nunc, figurata conceſſio vim prohibendi continens. Qua tanto, et cętera, ſenſus et ordo eſt, qua ſcilicet Omphale tu es tanto minor, quanto maius erat vincere te, o maxime rerum, q̄ eos, quos viciſti. Notanda eſt latinitas, quia cum genitiuus deſcendens, aut collectiuum eſt, non ſeruatur neceſſario incongruitas generis Horatius ſermo primo. quid agis dulciſſime rerum. ſic optimus plebis, et cętera, et o dānaum fortiſſime gentis, et cętera.

Illi procedit, idest ad eam deriuabit, vnde ipſa ſuccedit et res precedit.

Cede bonis, non quia ſoluendo non ſis, ſed q̄ illa ſibi ea bona iure vendicat, et ita tua non ſunt.

O pudor. Ordo eſt, o pudor.

Foemina tela tulit lernęis atra venenis,
Ferre grauem lana vix ſatis apta colum.
Inſtruxitq́ manum claua domitrice ferarum,
Vidit ⁊ in ſpeculo coniugis arma ſui.
Hęc tñ audieram licuit non credere famę,
En venit ad ſenſus mollis ab aure dolor.
Ante meos oculos adducitur aduena pellex,
Nec mihi,quę patior,diſſimulare licet.
Non ſinis auerti mediam captiua per vrbem,
Inuitis oculis aſpicienda venit.
Non venit incultis captarum more capillis,
Fortunam vultus faſſa tegente ſuos.
Ingreditur latem multo ſpectabilis auro,
Qualiter in phrygia tu quoq́ cultus eras.
Dat vultũ populo ſublimis,vt hercule victo
Oechaliam viuo ſtare parente putes.
Forſitan expulſa Aetholide Deianeira.
Nomine depoſito pellicis vxor erit.
Eurytidos ioles,atq; inſani Alcide
Turpia famulos corpora iunget hymen.

VOLS. ATRA,Tincta ſanguine Lernęę hydrę, quod venenum fuit. Hoc tamen audierã, tranſit ne q̃rimoniam preſentis facti dedecore iuſtam indicet, quę cum omphale inquit turpiter geſta ſunt q̃ tñ audiui negari potuerunt, ſed de Iole diſſimulare non licet. Ad ſenſus, viſum indicat. Nã more regio incendentẽ iolen viderat, qđ de amore Her. coniecturam faciebat. Aduena pellex Iolen ſignificat quę ex oechalia tyrynthem ducebat. Per vrbem Tirynthẽ vbi deianira degebat.

Non venit incul.cõiecturam firmat a ſignis paſſis crinibus reginę ante triũphus incedebant captiuę.

Dat vultum populo ſublimis,id nõ captiuitatis, ſed faſtus et imperij ſignum ẽ.

Viuo parente, incedit, vt ſi viuus pater Euriſtheus Oechalię triumphus duceret.

Forſitan expulſa, Hercules pro vxore Iolem ducebat,iđ inuidioſe Deianira diuortium vr̃ obijcere.

Ætolide, cõmemoratio eſt a patria. Ætolia Pelopõneſſi pars dicta ab Ætolo Endymionis filio,eam tenuerunt reges nobiliſſimi. Agrius.Melas,et Oeneus deianirę pater famoſus. Hymen,Hymeneum, infamem dicit, qm̃ adulteros iungeret. Turpia, adultera et inceſta.

VBER. ATRA,Tincta. Lernęis,venenis,diximus ſupra in fabula hydrę lernęę. Grauem,plenam. claua, Hercu.n.claua ad domandas feras vſus dr̃, quam Vulcanus ſimul cũ thorace ob meritũ virtutis ei tradiſſe dr̃. In ſpeculo,quo mulieres pcipue vtuntur hęc autem ſumpſiſſe omphalẽ ſcri.Ouid. lib.ij.faſt. Illa capit clauãq́ grauẽ,ſpoliũq; leonis, cõditaq; in pharetra tela minora ſua. Tm̃ ſolummodo. Audieram,non aũt viderã. Licuit,potui. Famę,quę de rebus ſupradictis ferebatur. En,demonſtrantis eſt. Ad ſenſus,ad viſum. Ab aure.i.auditu. Aduena,peregrina,et nunc Iolen intelligit. Nam vt ſupra vidimus enumerauit mulieres,qua Her.amauit vſq; ad Iolen, quę fuit vltima. Diſſimulare, occultare et tacere. Auerti,amoueri a me captiua,vt ſupra diximus in argumento epiſtolę. Oculis,meis. Faſſa.i.confeſſa et teſtificata. Fortunã ſuam.i.aduerſam. Tegente vultum, ſicut ille,quę ſunt in tam miſera fortuna facere ſolent. Dat, oſtendit. Sublime, pro ſublimiter.i.alte. nomen pro aduerbio. Victo,a ſe,quem in amore ſubegit. Putes,pro putat aliquis ſecunda perſona pro tertia,ſicut apud Virg. Migrantes cernas. Oechaliã patriam ſuam. Stare,eſſe in ſtatu ſuo. Forſitã, addit et aliud,quod ſit futuꝝ turpius ipſi Hercu.qꝛ fortaſſe expulſa ipſa Deianira accipiet Iolen vxorẽ Ordo eſt.Iole forſitan, erit vxor depoſito nomine pellicis,ideſt Iole,quę erat pellex, erit vxor tua.Depoſito nomine pellicis,expulſa deianira, ſcilicet me. Ætolide.i. Ætola. Nam Deianira fuit ex Ætolia.

Eurytidos io. Ordo eſt, hymen famoſus, forſitan iunget turpia corpora Ioles.Eurytidos atq; Alcidę inſani. Hymen fa.i. matrimonium infame, qđ erit, ſi me legitima vxore expulſa concubinam duxeris, nam famoſus ſemp in malaꝫ partem accipitur, cauendum ne legatur formoſus ſed famoſus. Hymen autem cum ſit deus nuptiarum, ſępe pro ipſis nuptiis ponitur. Iunget corpora turpia.i.turpiter iunget. Inſani .i.magni, habet autẽ hic verſus ſpondeum in quinto loco,neq; vocalis ſequente vocali abijcit.

ASCEN. ASPERA Vellera,ideſt villoſa tegmina. Exuta, ideſt detracta. Coſtis leonis hirſuti, ideſt villoſi et iubati. Texerunt molle latus.s.lubricę puellę. Falleris arguta argumentatio ad conſimilia decẽter applicabilis. Et venit ad ſenſus mollis ab aure dolor.Ordo eſt. Dolor mollis,ideſt lenis et tolerabilis, venit ad ſenſus, ideſt ad precordia, ab aure, ideſt per auditum,quia Cicerone immo experientia teſte minus afficiunt audita q̃ viſa, minuſq́ certa ſunt.Vnde Plautus. Plus inquit valet oculatus teſtis vnus q̃ auriti decem. Dat vultum ſublimis, ideſt in ſublime, ideſt aduerbia'iter ponitur forſitan.Ordo eſt. Forſitan ipſa Iole erit vxor, ſcilicet tua depoſito nomine pellicis, ideſt nec dicetur amplius pellex,et hoc me ſup.Deianira. Ætolide, ideſt de nobili Ætolum genere,aut Ætolum regis filia.

Expulſa, ſcilicet e legitimo toro,declinatur Ætolis huius Ætolidis vel dos.vnde ablatiuus etolide, neque eſt hęc ſinalepha expulſa Ætolide, neque correctio vocalis antecedentis,quam pentimemeris forſan excuſet. Eurytidoſque, ideſt Euryti filia a nominatiuo hęc eurytis, patronymicum enim eſt a patre ſicut Ætolis a patria. Quia vero os corripitur in genitiuo, legendum eſt.

Eurytidoſque .Ioles. Nam Iole triſyllabum eſt,et a vocali inchoatur.

LVOS. MENS Fugit admonitu, τοῦ θεοῦ monetur ex imagine ad monitu rerum suarum recordatione. Sine crimine, quoniam me geſſi pro coniuge non pellix, vt Omphale et Iole. Pugnę bis tibi cauſa fui, primum cum Acheloo deinde cum Neſſo centauro pro deianira Hercules pugnauit. Cornua flens legit rapidis Achelous in vndis. Achelous Ætolię rex fuit vetuſtiſſimus nomen dedit fluuio qui inter Ætoliam et Acarnaiam fluit, cũ antea Tho appellaretur, primus poſt diluuium e terra emerſit. Ideo pro aqua Acheloum viurpauit in georgi. Virgilius. Poculaq; inuentis Acheloia miſcuit vndis cum Hercules pro Deianirę coniugio pugnauit primum ſub forma ſerpentis, deinde vt taurus cui cornu Hercules perfregit, quod exceperunt Nymphę et rebus omnibus repletum Cornucopię eſt appellatum, Hercules cum illud excepiſſet pro maritali dono Oeneo obtulit, vt in sophoclis tragedia legitur, verum id fictum Strabo teſtatur, quoniam Hercules effluentem in campos Ætolos Acheloum in alueum reduxit.

Mẽs fugit ad monitu, frigusq; pambulat artus,
Et iacet in gremio languida facta manus,
Me quoq; cũ multis, ſed me ſine crimie, amaſti
Ne pigeat, pugnę bis tibi cauſa fui.
Cornua flens legit rapidis Achelous in vndis.
Truncaq; limoſa tempora merſit aqua.
Semiuir occubuit vi, lerniferoq; veneno
Neſſus, & infecit ſanguis equinus aquas.
Sed quid ego hęc refero? ſcribẽti nuncia venit
Fama, virum tunicę labe perire meę.
Hei mihi qd feci? quo me furor egit amante?
Impia quid dubitas deianeira mori?
An tuus in media coniunx lacerabitur Oeta
Tu ſceleris tanti cauſa ſuperſtes eris?

Trunca cui erant cornua abſciſſa. Semiuir occubuit, Neſſum centaurum intelligit, quem Hercules trucidauit cum in traijciendo Eueno flumine Deianirę vim inferre voluerit. Lernifero vene. ſagittis hydrę lerneę ſanguine infectis, ſaucius Neſſus occubuit. Sanguis equinus, Neſſus ſemiequus erat, quoniam centaurus, cuius ſanguis erat venenum. Sed quid ego hęc refero, aperit factum, vnde exprobratio hęc exorta ſit, ſed ita aperte, vt facti penitentia duci videatur, et pro culpę viſione de ſuo interitu deliberat. Venit fama, renunciatur. Tabe, veneno. Tunicę meę, diximus per Lycam puerum tunicam miſiſſe Deianiram infectam Neſſo ſanguine. Impia, quę virum interimere potuiſti. Oeta, in Oeta monte Hercu. ad deos migras

VBER. ſe diximus, qui Ætna pro incendio legunt, obſcuriſſimus diligentia vſi ſeipſos deceperunt.

MENS Fugit, magis ex conſuetudine loquendi hoc dicit, quam quod mens poſſit fugere, videtur enim ex aliquo timore animus et mens a nobis fugere, ergo fugit, ideſt horret. Admonitu, ideſt recordatione huius facti, ſcilicet, ne me relicta aliam accipias. Frigusque per. Virgilius. Gelidusque per ima cucurrit oſſa tremor. Languida, pigra, ad ſcribendum Me quo. ſicut nunc Iolem ſine crimine, quia amaſti me vt coniugem, non vt adulteram, aut concubinam. Cauſa pugnę, quia bis pro me pugnaſti, ſemel aduerſus Acheloum, et iterum aduerſus Neſſum Achelous fluuius ex pindo Theſſalię monte ortus Ætolias ab Acarnania diuidit, vnde interdum Ætolię, ſiue Calidonis, interdum Acarnanum fluuius a poetis dicitur, vt eſt videre apud Ouidium libro octauo et nono metamor. vbi narrat quod hic dicitur, quod mutatus in varias formas pugnauit cum Hercu. propter Deianiram, primum enim in propria forma luctando ſuperatus vertit ſe in ſerpentem, et poſtremo in taurum cui Hercu. cornu auulſit, quod Naiades Nymphę diuerſis floribus et pomis refertum copię dicta uerunt, ille prę pudore omnibus modis victus et cornu mutilatus intra ſinum fluminis ſe occuluit. Legit, colligit quaſi fracta. Tempora, caput, nam tempus partem capitis ſignificat.

Trunca, mutilata. Limoſa, plena limo. Semiuir, centaurus, qui ex poſteriori parte erat equus, ex priore erat vir. Lernifero ve. nam vt ſupra diximus interfecta hydra lernea eius ſanguine ſagittas ſuas tinxit, vt mortiferum haberent ictum. Infecit, tinxit. Sed quid ego, fingit poeta inter ſcribendum nuncium allatum fuiſſe Deianirę de calamitate Hercu. Quid, ideſt ad quid quaſi dicat fruſtra, quia non poteris iam eſſe meus, quia audio te iamiam moriturum. Tabe, veneno. Hei mihi, conqueritur quod fuit cauſa huius tali mali. Hercu. de quo tamen ſe excuſat, quod amore compulſa ſit. Quo, ideſt ad quid impia inſtigat ſeipſam ad mortem. In media oeta, nam vt ſupra diximus in Oeta monte Theſſalię conſtructa fuit pyra, in qua Hercu. combuſtus eſt. Cauſa tanti ſceleris, ideſt mortis mariti tui. Eris ſuperſtes, ipeſt viues poſt eum. q. d. abſit.

TVRPIA Ordo eſt. Hymen. i. deus nuptiarum aut torus, aut paranymphus, formoſus, ideſt decẽs (vt eſt ironia) iunget corpora turpia. i. ad turpe facinus, quia ad illicites concubitus, ſicut atq; mala vites incidere falce nouellas, corpora inquã Ioles Euryndos. i. filię Euryti deuicti. et Alcidę. i. Hercu. inſani, grauis eſt verſus, quia ſpondiacus et vocalibus non abſumptis impeditus, qui ironiam ſignificat aut pondus iniurię et dedecoris, cętera ſatis explicentur. Sed quid ego hęc refero ſcribenti nuncia venit fama. Bene ſcribẽti, nam ſi antequã ſcripſiſſet, decreuiſſet propter id facinus ſeipſam interimere, fruſtra de pellice conquereretur. Tunicę. s. interioris, quam camiſiam vocant. Hei mi. ſic corydon. Heu quid volui miſero mihi perditus auſtrum. Floribus et liquidis immiſi fontibus apros. ASCE.

Et quid adhuc habeo facti, cur herculis vxor
Credar? coniugij mors mea pignus erit.
Tu quoq; cognoſces in me meleagre ſororem,
Impia quid dubitas Deianeira mori?
Heu deuota domus, ſolio ſedet acrior alto.
Oenea deſertum nuda ſenecta premit,
Exulat ignotis Tydeus germanus in oris,
Alter fatali viuus in igne fuit.
Exegit ferrum ſua per precordia mater.
Impia quid dubitas Deianeira mori?
Deprecor hoc vnum per iura ſacerrima lecti,
Ne videar thalamis inſidiata tuis,
Neſſus vt eſt auidũ pcuſſus arundine pectus,
Hic dixit, vires ſanguis amoris habet.
Illita neſſeo miſi tibi texta veneno,
Impia quid dubitas Deianeira mori?

VOLS. QVID Habeo facti, Terentiana locutio, quid di gnum laude feci. Mors mea pignus erit, meo exi tu fidem faciã me Herculi nupſiſſe. Cognoſces, ſci es me non degenerare a noſtris maioribus. Im pia quid du. verſus hic ſepe apponit̃ quod fieri ſo let in ĩprecationibus, aut in excantatione amato ria, quale eſt apud Theocri. & ex latinis. Virgi. Catullusq; hoc genere dictionis vſus eſt qd' intercalare, hoc eſt, qd' ſepius inter ali os conſeret, appella rũt. Deuota, ad exi tiũ dãnata, quid ſit deuouere in eum ſu perior locum expoſui mus diligentius, qui eſt, Huic tibi deuoto carmine dexter adeſt. Sedet, depreſſa ẽ ad extremam calamita tem licet ampliſſimo faſtigio collocata vi deretur. Deſertum, omnibus liberis or batum. Exulat Ty deus, hic interempto Menalippo fratre in venatione Argos ad Adraſtum fugit, vt diximus. Alter Meleagrum ſignificat, quem Althea mater cum fatali ſtipite vſſit. Exegit ferrum ſua per pre cordia mater, Althea cum penitentia duceretur, q ſua culpa Meleager occidiſſet, ſeipſam trucidauit, vt Diodo. ſcri. Pectus auidum, nimio amore inſa num. Habet vires amoris. Neſſus monuit Deiani ram, cum vellet ſibi Herculem conciliare, vt tunicã infectam ſuo ſanguine mitteret, quoniaʒ amori s vim haberet, factum igitur excuſat ab hoſtis calli ditate et puellari ſimplicitate, quaʒ ſua morte tem perate deliberat. Illita neſſeo, fatetur crimen, quod in fanda morte penſandum eſſe conſtituit.

VBER. ET QVID Adhuc alia cã quare debeat mori, di cit. n. q cũ nullũ hẽat certũ ſignũ q̃re ſit vxor Hercu lis, ſi pp eum mortua fuerit, credet̃ eſſe eius vxor. Et qd habeo. q. d. nihil adhuc, huc uſq;. Pignus, p batio ↄfirmatio. Tu quoq;, dicit ſe et dẽre hoc fa cere, vt videatur eſſe ſoror Meleagri, q ſicut ille pp amorẽ Atalãte mortuus eſt, ita ipſa pp amorẽ ipſi us Herculis vult mori. In me. i. in morte mea. Sororẽ, q cognoſces, q te imitata ſum. Impia, verſus intercalaris dicit̃, q ſepius interponit̃, ſicut apud Vir. Incipe menalios mecũ mea tybia ṽſus, et il̃. Ducite ab vrbe domum mea carmina duci te Daphnin. Heu deuota domus, moritura Deia nira deflet, infoelicitatẽ ſuę domus, vt oñdat ſe nõ dẽre dubitare qn moriat̃. Deuota execrationibus infoelix, nã (vt ſupra diximus) ſuper illum locum. Deuouit nati ſpemq; caputq; parens. Althea vitaʒ et fortunas Meleagri filij execrata eſt. Acrior. i. acerbior et infoelicior. Alto ſolio. i. quanto maior

fuit, tanto, eſt infoelicior. Deſertum, a filijs dereli ctum. Nuda, Orbata. Tydeus germanus, frater meus. Oris regionibus. Exulat, abeſt a patria, naʒ cũ Menalippũ fratrẽ inaduertenter occidiſſet, a pa tria ſponte abijt, et venit Argos ad Adraſtũ regẽ, q ei filiam ſuam Argiam vxorem tradidit, et Delphi len Polynici, cuʒ am bo caſu quodam in eius regiã veniſſent, et vidiſſet, eos eſſe, qs oraculi reſponſum ſi gnificauerat, accepe rat eniʒ ex oraculo, vt eas daret Leoni et apro. Tydeus autem aprũ ferebat' inſigne. Polynices vero Leo nem, itaq; ſecundũ reſponſum oraculi eos ſibi generos dele git, narrat igitur nũc Deianira Tydei exili um. Alter, ſcilicet Meleager. In igne fatali, propter lignum ſiue torrem, queʒ par cę in natiuitate Me leagri Althee matri ſeruandũ dederant, in quo vita Meleagri conſiſtebat, dicta eſt hęc fa bula ſupra in epiſtola Briſeidis in eo loco, fratri bus orba. Deuouit nati ſpemq; caputq; parens. Exe git, tranſmiſit. Ferrũ, enſem, q ſe interfecit gladio Dio. tñ ſcribit eam laqueo vitam finiuiſſe. Depre cor, adiurat Herculem, ne credat eam hoc dolo ſe, aut inſidioſe feciſſe. Sacerrima, valde ſacra. Tuis thalamis, q haberes aliam mulierem. Neſſus nar rat, quomodo fuerit decepta. Vt, ideſt poſtquam, auidus amans. Hic ſanguis, ſcilicet meus. Tex ta, ideſt indumenta, a texendo dicta, ſubſtanti uum eſt. Illita, infecta, tincta. Veneno Neſſeo, ſan guine Neſſi, qui erat mixtus veneno Lernęo, vt ſu pra dictum eſt.

ASCEN. IMPIA Quid dubitas, ſic Dido. Quin morere vt merita es, et eſt verſus intercalaris, ſicut ducite ab vrbe domum. Heu deuota domus, vt ſuperiores, vere oſtendit fatale et familię debitum quod pati tur malum. Nam vt dixi deuotum dicimus quaſi voto additum morti. Oenea accuſatiuus eſt a no minatiuo hic oeneus, ſicut ab orpheus orphea, et in ſolo accuſatiuo corripitur penultima nominũ in eus diphthongon exeuntium. In oris igno tis, quia ad Adraſtum fugit. Alter, ſcilicet Melea ger vel Meleagrus. Nam quę grece exeunt in ros, apud nos exeunt in er et in rus, vt Meander Teu cer. Alexander. Tymber. Euander Meleager. vel rus, vnde hic Meleagre dictum eſt in vocatiuo non per methateſim, ſicut Alexander vult, ſed a nomi natiuo meleagrus. Deprecor, ideſt precor ne fit. Nam precamur vt fiat quod volumus deprecamur ne fiat, quod timemus.

Iamq; vale, ſeniorq; pater, germanaq; gorge,
Et patria, et patrie, frater adempte meę.
Et tu lux oculi hodierna nouiſſima noſtris,
Virq;(ſed o poſſis)et puer Hylle vale.



Ariadna Theſeo.

VOLS. IAMQVE Vale, laqueo parato, ad interitum, iamiam peritura ſalutat ſuos. Germana gorge, Gorge Oenei filia ex Althea, et Deianirę ſoror. Frater adempte, non de Meleagro, qui iam perierat, ſed de Tydeo intelligit. Sed o poſſis, viro ſalutem optat, quem in Oeta iam veneno ſuiſſe nunciatum erat. Et puer Hylle, is erat ex Deianira Herculis filius.

VBER. VALE, Deſerentis eſt. Gorge, erat ſoror Deianirę. Et patrias.s. Calydon. Frater, Tydeu. Adempte ablate. Meę patrię, qui es exul. nam de Meleagro iam mortuo ſtultum eſt intelligere. Puer, ideſt fili Hylle, Hyllus enim filius fuit Herculis et Deianirę. Nouiſſima, vltima, quia nõ quã ſum viſura aliaz lucem. Sed vt poſſis ideſt vtinam poſſis. s. valere. Puer Hylle. i. fili Hylle, naz puer et ſeruum ſignificat, et eum qui eſt in ętate puerili, et filiũ, vt hic, exitus rei fuit quod prius q̃ Hercules mortuus eſſet Deianira (vt in argumento diximus) audita calamitate Herculis (de qua dictum eſt) laqueo vitam finiuit, vt ſcrib. Dio. Hyllus vero Iolen iuſſu patris Herculis poſt eius mortem vxorem duxit, et ex ea prolem ſuſcepit ſcribitur hęc fabula plene ab Oui. lib. ix. meta. et etiam deificatio Herculis, et multa quę ad hunc locum pertinent, quę breuitatis gratia non viſa ſunt narranda.

In decimam epiſtolam argumentum.

VOLS. MITIVS inueni quam te genus omne ferarum. Aglaoſthenes et ſcriptores Naxij duos fuiſſe Minoes ſcribunt et totidem Ariadnas, priorem Baccho in Naxo inſula nupſiſſe. Alterã vero a Theſeo deſtitutã, cũ Corynã nutricem ſequeretur in Naxũ nauigaſſe. Alij vnicã Ariadnam e Creta raptã fuiſſe ſcribunt, et in Naxo a Theſeo relictã laqueo vitam fininiſſe. Alij Onaro Bacchi ſacerdoti deſertam a nautis nupſiſſe Ion chius ex Theſeo Ariadnam peperiſſe Oenoplonem et ſtaphylum tradit Peon Amathuſius in ſua hiſtoria affirmat Theſeum cum Ariadna in Cyprum inſulam eſſe vi tempeſtatis delatum, illamq; cum ſalo tabeſceret, incolis commendaſſe. poſt paulo cum rediret extinctam reperiſſe, erexiſſeq; illi duas ſtatuas argenteam alteraz, alteram aureas, ſacrificari q; inſtituiſſe quarto Kalendas ſeptembris. Ouid. vero cum Diodoro conuenit, qui ſcribit Theſeum cum Ariadnã e Creta ſol

iuentem in Naxon eſſe delatum, ſomnoq; admonitum a Baccho, vt Ariadnam relinqueret, vel timore, percuſſum puellam, cum altiſſimo ſomno premeretur, reliquiſſe, quamprimum igitur expergefacta eſt cum Theſeum diſceſſiſſe intelligeret, hanc ad illum epiſtolam dediſſe commentus eſt. Diodorus illud adijcit deductam a Baccho Ariadnam hic montem, qui Drios nuncupatur nũquaz comparuiſſe.

ABER. MITIVS Inueni te et cartas fruſtra impleaz, et auditori ſim faſtidio non enarrabo iterum fabulã minotauri, vnde pendet argumentuz huius epiſtolę, quoniaz ſatis dictum eſt in ſecunda epiſtola Phyllidis ad Demophoõta ſuper eum locum et tauri mixtaq; forma viri, et item in argumentum epiſtolę Phędrę ad Hippolytum. Itaq; qui velit plene videre, illuc recurrat, quod autem ad hunc locum attinet, hoc eſt in ſumma. Cum ob leges a Minoe deuictis Athenienſibus impoſitas Theſeus in Cretam nauigaſſet. Ariadnę Minois filia eius ſpecie ac decore capta conſilium operãque dedit Minotauri occidendi, et labyrinthi egreſſum edocuit. Deinde cum Ariadne noctu clam recedens in inſulam appulit aliquando Diam, nunc vero Naxon vocitatam, vbi dicitur reliquiſſe Ariadnam, et ſine ea in patriaz nauigaſſe. Quare fingit poeta eam derelictam ſcribere hanc epiſtolam ad Theſeum, et eum increpare de duritia et immanitate animi et ingratitudine beneficioruz, quę ei commemorat, et poſt commemoratas etiam infoelicitates ſuas rogat eum, vt nauem flectat, et redeat ad eam recipiendam.

ASCEN. MITIVS inueni, in quibuſdam exemplaribus principium eſt ab his verſiculis. Illa relicta feris etiam nunc improbe Theſeu. Viuit et hęc ęqua mente tuliſſe velis. Sed non opinor eſſe Ouidianum, vt ſtillus indicat et ad ſonum aurium patet, neq; leguntur iſta duo carmina in antiquiſſimus et fidelibus codicibus, ſed in quibuſdam adulterinis, quę a grãmaticis addita eſſe cenſeo, Inſuper potuiſſet quiſquis eſt dicere, illa relicta feris, quaſi dicat quã feris dereliquiſti improbe Theſeu illa, viuit et hęc velis potius dicere et cum admiratione afferre, ſed ad auctorem accedamus.

Mitius inueni q̃ te genus omne fe-
rarum;
Credita non vlli, q̃ tibi peius
eram.
Que legis ex illo theſeu tibi litto-
re mitto,
Vnde tuam ſine me vela tulere ratem.
In quo me ſomnusq; meus male ꝓdidit, ꝛ tu
Per facinus ſomnis inſidiate meis,
Tempus erat vitrea quo primũ terra pruina
Spargitur, et tectę fronde queruntur aues.
Incertum vigilans a ſomno languida moui
Theſea preſſuras ſemiſepulta manus.
Nullus erat, referoq; manus, iterumq; retento,
Perq; torum moueo brachia nullus erat.
Excuſſere metus ſomnum conterrita ſurgo,
Membraq; ſunt viduo precipitata toro.
Protinus adductis ſonuerunt pectora palmis,
Vtq; erat e ſomno turbida rupta coma eſt.
Luna fuit ſpecto ſi quid niſi littora cernam,
Quod videant oculi, nil niſi littus habet.
Nunc huc, nũc illuc, vtroq; ſine ordine curro,
Alta puellares tardat arena pedes.
Interea toto clamanti littore Theſeu
Reddebant nomen concaua ſaxa tuum.

VOLS. Mitius inueni q̃ te genus omne ferarum, in tota epiſtola ꝑfidię et ſeuitię expoſtulatio, q̃s a cõparatione in principio ſtatuit, clementius ſquit ſe mecum habuiſſent ferę; et fidius cuſtodiſſent quã Theſeus. Credita, tuę fidei cõmiſſa, trãſlatio eſt a depoſito. Peius, maiori ꝑfidia. Ex illo litto. κακος a loco, quez ſignat, ne forte ſacutez alio tranſlatam inueniſſe Theſeus exiſtimaret ſum inquit in ea ſolitudine, in qua me reliquiſti ſolam. Per facinus, purgat quod obijci potuiſſet, non mea culpa, ſed tua ꝑfidia relicta ſum. Tempus erat. Inuidiam auget a tpe et circũſtantiis nam tẽs locus et facti ꝯditionem circũſcribit. Quo primus terra pruina, matutinum crepuſculum ſigt, quando terra leui rore in madeſcit. Incertum, quę nõ oĩno eram expergefacta, ſed adhuc in ſomno lãgueſcebãt. Metus excuſſere ſomnum, timiditas ſomnũ excludit, ideo qui altiſſime dormiunt, ſi moleſta obijciantur ſomnia, vnde timere cogantur, a ſomno excutiantur. Luna fuit, nondum omnino illuxerat dies. Specto ſi quid niſi littora cernas. mouet miſericordiam a cura. Concaua ſaxa, naturale eſt, vt Echo in locis concauis reſpondeat. Nam vt ſcri. Pli. voces reciprocę fiunt ex percuſſo aere in montibus ſinuoſis et ꝯuallibus, qm̃ non eſt nauigandi liberrimus campus, ſed obiectu reflectitur.

VBER. MITIVS, Ideſt minus crudele. nam nulla fera mitis. Eſt credita. i. commiſſa tradita. Vlli, a'icui: ſiue hoĩ, ſiue ferę. Vnde. i. ex quo. ſ. littore. Tulere, pro abſtulere. Sõnus. i. ſopor. Et tu. ſ. prodidiſti. Tps erat, dicit fuiſſe autũnale tpſ. Vitrea, ſplendida vt vitrum. Spargit, implet. Pruinis, Iuuenalis. Iam lętifero cedente pruinis autũno. Incertum ſubaudiendũ eſt. vel pro incerte poſuit. Languida, cadentia et debilia. Preſſuras, tracturas. Semiſopita. i. ſemidormiens. puto tñ eſſe legendum ſemiſepulta, vt verſus ſtet, q̃ ideẽ erit in ſenſu ſemiſopita vt Virg. in. vi. ęne. Tandem cuſtode ſepulto, vbi Seruius exponit. i. dormiente, cuz aũt ſopor corripiat primũ? vt apud Virg. Alituum pecudumq; genus ſopor altus habebat. Sopire et ſopitus primam ꝓducit. Oui. lib. vij. metamorpho. Soluerat alta quies nullo cum murmure ſerpens. Sopitus ſimilis nullo cũ murmure ſerpit. Idem lib. ſupradicto. Peruigilez ſupeſt herbis ſopire draconẽ. Aduertendum eſt igitur ſemiſopita male legi, cum ſemiſepulta (vt diximus) legendus ſit, quod idez ſigt quod ſe ſomni ſopita, vt ex textu Virgilij patet. Nullus, pro nõ ponitur, quia de Iaſone ſolo itelligit, vel nullus, nec Iaſon, nec alius. Refero, iterum fero. Retento. i. ſępius tento. Excuſſere, expulere, vt violenter remouere. Precipitata, celeriter demiſſa. Viduo, derelicta a te marito meo. Sonuerunt. ꝓpter percuſſionem. Adductis, retractis. Vt, ideſt ſicut. Erat turbida, ideſt turbata et icompte a ſomno. i. ꝑ ſomnum, q̃ dormiendo turbantur capilli ab ordine ſuo, et cultu ſuo. Rupta eſt. i. dilacerata. Luna ideſt ſplendor lunę. Niſi ideſt pręter. Vtroq; in vtranq; partem, ſcilicet huc et illuc, ſine ordine, ideſt ſine ratione. Tardat, impedit. Puellares, ideſt meos, quę ſum puella, quia difficilis eſt curſus per arenam.

Reddebant nomen, ſcilicet per Echo, ideſt per reſonationem, nam ηχεω grece reſono, ſignificat. vnde echo dicitur vox, quę ex concauis et deſertis locis ex clamore redditur, quę aliquando ſecundum fabulas nympha fuit in ſolam vocem reſpondentem a Iunone mutata, vt ſcribit Ouidius libro tertio metamorpho.

Clamanti, ſcilicet mihi. i. vocanti alta voce.

ASCEN. PEIVS, ideſt cum maiori malo. Eram, ideſt eſſem. Apud poetas ſere eram pro eſſem aut fuiſſem reperitur. Virgilius georgicorum ſecundo. Etſi non alium late iactaret odorem. Laurus erat. Horatius ſermonum primo. Huic parco decies centena dediſſes. Nil erat in loculis, ideſt nil fuiſſet. Theſea preſſuras, Ordo eſt ego ſemiſopita moui manus preſſuras, ideſt vt premerent et contingerent theſea, ideſt Theſeum, ſed omnia facilia ſunt.

Et quoties ego te, toties locus ipſe vocabat,
Ille locus miſerę ferre volebat opem.
Mons fuit. apparent frutices in vertice rari,
Nunc ſcopulus raucis pendent adheſus aquis.
Aſcendo. vires animus dabat. atq; ita late
Aequora proſpectu metior alta meo.
Inde ego (nã ventis quoq; ſum crudelibus vſa)
Vidi precipiti carbaſa tenſa noto.
Aut vidi, aut certe cum me vidiſſe putarem,
Frigidior glacie, ſemianimisq; fui.
Nec languere diu patitur dolor. excitor illo,
Excitor, & ſũma Theſea voce voco.
Quo fugis, exclamo? ſcelerate revertere Theſeu,
Flecte ratem, numerũ non habet illa ſuum.
Hoc ego, quod voci deerat, plangore replebam,
Verbera cum verbis mixta fuere meis.
Si non audires, vt ſaltem cernere poſſes,
Iactatę late ſigna dedere manus.
Candidaq; impoſui longę velamina virgę,
Scilicet oblitos admonitura mei.
Iamq; oculis ęreptus eras. tunc deniq; flevi,
Torpebant molles ante dolore genę.
Quid potius facerẽt, q̃ me mea lumina flerent?
Poſtq̃ deſierant vela videre tua.
Aut ego diffuſis erravi ſola capillis,

VOLS. LOCVS ipſe vocabat, Echo mihi reſpondebat. Ille locus ecce quantę ſęvitię arguit Theſeum, vt immoto Theſeo ad miſericordiã inalata concitat. Mons fuit, Drion vĩ ſignificare, in quẽ a Baccho delatã ariadnam dicimus, vbi nunq̃ deinceps cõparuit. Rari, quo minus viſum ĩpediret. Pendet ſcopulus, mari imminens abiuit. Inde, ex monte, quẽ aſcenderam. Ventis cru. tres deos ſibi adverſatos eſſe narrat, vẽtos, ſomnũ, & fidem. Pręcipiti, vt me fugeres noto, vel ventos excepiſti pręcipiſſime navigans. Aut vidi, a dubitatione movet miſericordiã fieri inquit poteſt, vt tuã navim nõ viderim, ſed volũtas me impulerit, vt te vidiſſe exiſtimarim. Quo fu. cũ ſtomacho legendũ verbum hoc invidioſe poſuit. Suũ numerũ, deeſt .n. Ariadna. Plangore replebam, cum a clamore diſcedebã me, vt in ſũmo dolore fit, verberabam. Mixta, interdum & clamores cũ verberibus pfundebam. Iactatę manus, ne oblivionẽ forte i cã eẽ, diceres, ſigũ tibi dedi manibus late iactatis. Candida ve. ecce aliud ſignũ, quo relictę Theſeum admoneret, faſtidi ingt longo trunco album velũ. Iãq; oculis ereptus eras, firmat non putaſſe ſed omnino Theſeũ abeuntẽ vidiſſe. Tũ deniq; flevi, ereptus meis oculis, erupi in lachrymas, antea .n. pręſtupore & cura flere non potui. Me, calamitatẽ et fortunã meã. Aut ego diffuſis πάθος a corporis hũu, angeſ.n. cõmiſeratio, ſi cuẽ ſolicitudines noſtras expoſuerimus, corporis habitum, qui fortunam pręſentem decat, ſubnectamus.

VBER. TOTIENS Locus ipſe vocabat, quia Echo reddit eadem verba. Ovid. in fabula Narciſſi, et equos et totidem quot dixit, verba recepi. Ferre opem quia quod tu volebas facere, ipſa faciebat vt mihi reſponderet. Mons fuit, deſcribit locum ex quo dicit ſe proſpexiſſe navem Theſei, et eam vidiſſe. Frutices, arbuſculę. Adheſus, corroſus, & cavatus. Vires animus dabat, quia occurrebat, poſſet obijci quo modo poteras aſcendere. dicit animus dabat vires, quia nemo eſt tam imbecillis et timidus, quem animus et nimia cupiditas aliquid faciendi non faciat & fortem & audacem. Metior, cõtemplor. Meo proſpectu meis oculis, proſpicere autem eſt procul .i. longe aſpicere. Inde ex eo monte. Nam ventis etc. parentheſis. Quoq;, & ſicut te, fuerunt .n. crudeles, quia te cito auferebant. Pręcipiti, feſtino, aut certe cũ putarem me vidiſſe q̃ ſępe ex affectu aliquid putamus nos videre ea, quę nõ videmus. Frigidior glacie, hyperbole eſt .i. ſuperlatio .i. oratio ſupra verum. Semianimisq; i. ſemimortua. Languere .i. ita eſſe ſtupida. illo .ſ. dolore. Excitor, conduplicatio eſt. Summa, maxima. Revertere. reddi imperativi eſt modi. Numerũ ſuum i. oẽs qui in ea eẽ debent. Hęc ego ſcilicet dicebam. Plangore percuſſione. Verbera cum verbis, q̃ & clamabam, & feriebam pectus meũ. Si nõ audires. dicit ſe & feciſſe ſigna motu manuũ vt ſaltem videretur a Theſeo. Iactatę, motę. Inu. A facie iactare manus. Velamina cãdida, lineum pãnus. Lõgę virgę .i. perticę. Scilicet, certe. q. d. hac ſola cã. Admonitura, reductura in memoria. Oblitos, te et ſocios. Ereptus oculis .i. non amplius videbaris a me. Tunc deniq; flevi q̃ antea clamaveram & me percuſſeram tm, nec potueram prę dolore lachrymari. Torpuerant, factę erant ſtupidę. Genę, oculi. Dolore, pp dolorem. Quid facerent. q. d. nihil. Niſi flerent me .i. miſeriam meam, aliqui legunt te .i. diſceſſum tuũ ſed melius me. Deſierant ceſſaverant. Aut ego, dicit quid egerit poſteaquam non amplius vidit navem Theſei. Erravi, huc illuc ivi. Diffuſis ſparſis.

MONS ERAT, Docet quam diligentiam fecerit in illo perquirendo, vt ſe inique deſertam probet. Pendet adheſus aquis, Non legatur adheſus, quia venit ab adendo, ideſt conſumor. Vires animus dabat, Memorabile verbum. VBER.

Verbis, quia percuſſit pectus. Quid potius facerent quam me mea lumina flerent, ideſt oculi mei quid potius deberent facere quam flere infortunia mea & ſollicitudines, quibus mirum in modum angebar.

Qualis ab Ogygio concita bacca deo.
Aut mare proſpiciens in ſaxo frigida ſedi,
Quamq; lapis ſedes, tam lapis ipſa fui.
Sępe torū repeto, qui nos acceperat ambos
Sed non acceptos exhibiturus erat.
Et tua, q̄ poſſum, pro te veſtigia tango,
Strataq;, q̄ membris intepuere tuis.
Incūbo, lachrymisq; toro manante profuſis,
Peſſimus, exclamo te duo. redde duos.
Venimus huc ambo, cur nō diſcedimus ambo,
Perfide pars noſtri lectule maior vbi eſt?
Quid faciā, quo ſola ferar, vacat inſula cultu,
Non hoīum video, non ego facta boum.
Oē latus terrę cingit mare nauita nuſq̄ eſt,
Nulla per ambiguas puppis itura vias.
Finge dari, comitesq; mihi, vētosq; ratemq;,
Quid ſequar, acceſſus terra paterna negat
Vt rate foelici pacata perequora labar,
Temperet vt ventos Aeolus, exul ero.
Non ego te Crete centum digeſta per vrbes

VOLS. QVALIS Ab ogygio, cōparatione demonſtrat qualis fuerit Ariadna. Concita baccha, bacchi ſacerdos numinis furore concita paſſis crinibus ſine ordine fertur, qualr in metamor. Aganem deſcribit. Ogygio deo, bacchū ſigt, cuius noīe Thebas claras eē Pli. ſcri. Ogyges regnauit, a quo Thebani Ogygij dicti ſunt. Lapis ſedes, non minus erā ego, quę ſedebā lapis q̄ ſaxum, quod mihi ſedem prębuerat. Sepe torum repeto, perſiſtit adhuc in ea cetera expōne. Tua veſtigi. quę ſigna toro dereliquiſti. Strataq; ſtrata vt Vlpianus ē labeo diffiniunt, quę ſternuntur oīa veſtimenta dicimus veſtes ſtragulas, et peri ſtromata. Preſſimus exclamo te duo πο‐θος ab allocutione ad rem inanimatam.

Vacat inſula, cultu, licet hiſtoriam verterę, vt moneat orator tradit Cic. ideo vt a ſolitudine miſericordiam pciat cultoribus Naxon Vacare dicit, cum ea tempeſtate eſſet cultiſſima, nam multo ante Butes Borrę filius eā inſulam tenuit, cum Lycurgi fratris inſidias fugeret, cūq; antea inſula Strongyle vocaretur. Diam appellarunt, poſtpaulo cum thraces illam deſeruiſſent, cares ex lamia profecti duce Naxo inſulam occuparunt et a duce Naxon appellarunt. Non ego facta boum, hoc oīno hiſtoria non caret, nā ē inſula viribus feraciſſima ſit. Diodorus tñ ſcribit ſiccitate a Thrabus fuiſſe deſertam Finge dari comitesq; mihi, cigmento vtitur, quod genus allocutionis hermogenas πλασμα, hoc eſt figmentum appellat, eſto. (inquit) vt ſint mihi parata nauigia ad nauigandum. Terra paterna, in patriam reditus non dat. Temperet vt ventos, lē Æolus ſecundos emittat ventos. Non ego te crete, hac allocutione ad patriam qua ſe frui nō licere, dicit πάθος excitat. Centū per vrbes, centū vrbibus habitatam Cretē Hora. ſcri.

VBER. QVAlis, Facit comparationem, dicit enim ſe ſic precipitem curriſſe, ſicut currunt ſacerdotes Bacchi cum dei ſui numine ſtimulantur. Baccha, mulier Baccho ſacrificans. Concita, commota.

Adeo ogygio, ideſt a baccho thebano. Ogyges rex fuit Thebanorum, bacchus autem ex Semele filia Cadmi, qui thebas condidit natus eſt, vt ſcrib. Ouid. in metamor. Bacchę autem ſolent precipites huc illuc currere. Phędra ſupra. Nunc feror vt Bacchi furiis eleides actę. In ſaxo, in monte ſaxeo.

Tam lapis fui. i. ita fui frigida et ſtupida vt eſt lapis, ſicut lapis fuit ſedes mea. Repeto torū, reuertor ad lectum. Exhibiturus, redditurus. Per te, loco tui. ſtrata culcitrā lecti a ſternendo dicta. Ouid in. i. de amo. Eſſe quid hoc dicam quod tam mihi. dura videntur, ſtrata. Intepuere, incaluere, quia illic cubuiſti. Incūbo. s. ſtratis. i. ipono os meum ſup lectuz. Profuſis, largiter effuſis. Manante, fluente, et madido. Duo ego et Theſeus. Maior pars nři, quia maritus maior eſt vxor. Lectule, ptumelię et indignationis cauſa diminutiuo vſa eſt. Quo ferar. i. quo ire debeo. Vacat, caret. Cultu, vel cultura terrę, vel certe habitatione facta. Hominum, vt ſunt ędificia facta. Boum vtpote terras cultas. Cingit circundat. Omne latus. i. omnem partē. Nauita. i. nauta, eſt autem επένθεσις. i. extenſio dictionis. Ambiguas, dubias, quales ſunt vię maris. Finge, ideſt pone. i. ponatur, quod ego inuenirem comites, et naues quo tamen ire deberem. Quid, ideſt ad quem locum. Acceſſus, ideſt aditus. Vt, ideſt quāuis. Labar, ideſt nauigem, et celeriter eam Virg. in. tertio eneidos. Et tamen hanc pelago pręter labere neceſſe eſt. Temperet ventos, ideſt licet det mihi ventos ſecundos. Exul ero, ideſt non debeo tamen quo eam. Non ego, dicit non licere ſibi adire Cretam, in qua regnabat pater ſuus, quia eum prodiderat, et vt ſupra diximus, clam eo diſceſſerat. Digeſta, diuiſa. Per centum vrbes, habebat enim olim Creta centum vrbes.

ASCEN. QVAMQVE Lapis. Ordo eſt, vt ipſa, ideſt ego fui, tam. i. tñ lapis, ideſt dolore indurata et amens, ac ſine ſenſu effecta, q. d. quantum, ſedes fuit lapis. Vacat inſula cultu. Non eſt reſpiciendum ad hiſtoriam, naꝫ lē inſula non vacabat, viſa eſt tñ vacare amanti, vel quia ſine amato erat, ſolent enim amantes ſe ſolos dicere cum ſine amatis ſint, vel quia prima luce nullos viderat cultores. Non hoīū video non ego facta boum, quia in littore erat. Oē latus, docet ſe in iniquo loco deſertam, quia ī inſula vnde ſine nauibus exire non detur, nec tamē vllę occurrunt naues. Finge dari, ſic Dido. Quis me autem, fac velle ſinetur &c.. Te crete, grece, nā latine Creta dicitur. Centum digeſta, eneidos. iij. Centuꝫ vrbes habitant magnas vberrima regna.

Aſpiciam, puero cognita terra Ioui
Nam pater et tellus iuſto regnata parente,
Prodita ſunt facto nomina cara meo.
Cum tibi ne victor tecto morere recuruo,
Quę regerent paſſus, pru duce fila dedi.
Cum mihi dicebas. per ego ipſa pericula iuro,
Te fore. dum noſtrum viuet vterq;, meam.
Viuimus, et nō ſum Theſeu tua, ſi modo viuit.
Foemina periuri fraude ſepulta viri
Me quoq;, qua fratrē, mactaſſes īprobe claua,
Eſſet quam dederas, morte ſepulta fides.
Nūc ego non tm̄, quę ſum paſſura, recordor,
Sed quęcūq; poteſt vlla relicta pati.
Occurrunt animo pereūdi mille figurę,
Morsq; minus poenę q̄ mora mortis habet.
Iamiam venturos aut hac, aut ſuſpicor illac
Qui lanient, auido viſcera dente, lupos.
Forſitan et fuluos tellus alit iſta leones.
Quis ſit, an hęc ſęuas inſula Tigres habet?

VOLS. PVERO Cognita terra Ioui. Arati carmen eſt, q̄ Germanicus Cęſar latinum fecit, eo indicat Iuppiter in Creta nutritus, cum de cynoſura et helice loquitur quę Iouis nutrices ferunt. Creſia vos tellus aluit moderator Olympi. Donauit cęlo, meritū cuſtodia fecit. Quod fidei comites prima i cunacula magni. Fouerūt Iouis attonitę cū furta parentis. Ærea pulſantes mendaci cymbala dextra. Vagitus pueri patrias ne tangeret aures. Dicta excrcerent dominę famuli coribantes. Iuſto parente. Minos cretenſibus leges dedit, vt ſcri. Dio. Tecto recuruo, labyrinthus intelligit, quę Ariadnes beneficio reſoluiſ ſe Theſeum diximus. Dedi fila pro duce, nō mō fila, vt Dędalus mōſtrarat ad reſoluendū labyrinthū ſed coronam quā a Baccho accepiſſe ſcribit Higinus, cuius fulgore loci tenebras ſuperaret. Per ego ipſa pericula iuro, iuſiurandū repetit, vt p fidię honeſtior videretur expoſtulatio, eſt inquit fides iurerando firmata. Non ſum tua, qm̄ deſtituta ſum. Si modo viuit foemina, negat ſe viuere poſſe in ea ſolitudine, de coniugio ſpoponderat Theſeus, ipſa pulcherrime apud Catullum his verbis queritur. At non hęc, quoniam nobis pmiſſa dediſti. Voce mihi, neq; hoc miſerę ſperare iubebas. Sed connubia lęta, ſed optatos Hymenęos. Quę cūcta Nerei diſcerpunt irrita venti. Me quoq; mactaſſes, a lęa genere mouet τεχθος. Fratrem. Minotaurū intelligit, quem Theſeus interemit. Soluta, non decepta Nam ego nō tm̄ cōmiſeratio eſt, quę excitaret recordatione eorū, quę nobis ratione pręſentis caſus grauiora poſſunt accidere. Quę ſum paſſura, mortē indicat, de qua forte deliberauerat. Morsq; minus pęnę, moleſtius eſt mihi viuere diutius q̄ ſi confeſtim interirem. Nam poſtq̄ deſtituta eſt a Theſeo ſe vixiſſe negat. Confecta enim dolore horis ſingulis moriebat. Iamiam venturos, exponit q̄ viuendi morem moleſte faceret. Timeo inquit lupos ne me lanient. Fuluos leones in Naxo, immo in Europa nō ſunt leones, vt Ariſtoteli placet, niſi ad Acheloum amnem, in Aphrica tamen ſunt ferociſſimi et ſyria, quos tamen ferocia affirmant ſuperari ab his, qui in Europa gignuntur. Tigres habet, in Naxo non proueniūt tigres quas indi hircani mittunt. Octauius manſuefactam populo Romano oſtendit.

VBER. COGNITA Ioui puero, q̄ Iuppiter illic nutritus eſt, diximus ſupra in epiſto. Phędrę. Eſt mihi dotalis tellus Iouis inſula Cretę. Regnata, participiū ſine verbi origine. Nomina cara, ſcilicet pater et patria. Prodita, decepta. Offenſa. Cum tibi, dicit prodidiſſe et patrem et patriam vt prodeſſet Theſeo, cum ſubaudi tūc ſcilicet ſunt prodita cū dedi fila, quę regerent paſſus. Pro duce. i. loco ductoris, qui te duceret. Ne tu vi. ſcilicet a Minotauro. Morere, peri res. Tecto recuruo, periphraſis labyrinthi ſic ſupra. Phędra, curua meę fugit tecta ſororis ope. Iuro. verba qbus vtebat Theſeus in Ariadnē. Fore. i. futurā. Dū, ideſt donec. Si modo viuis, ad ſeipſam conuertit ſermonē Ariadne corrigens qd dixerat viuimus. Vult enim hoc dicere viuimus ambo. Si modo o miſera foemina Ariadne poteſt tu dici viuere, quę es ſepulta fraude Theſei. Sepulta, ideſt quaſi mortua, non q̄ eſſet ſepulta. Mactaſſes, deeſt vtinam, Qua fratrem. s. mactaſti, hoc eſt Minotaurum. Soluta, liberata quia fides et obligatio coniugij ſoluitur ipſa morte. Quę ſum paſſura. i. quę ſunt mihi caſura. Vlla reli. ſicut ego. Occurrunt, offerunt. Pereundi mil. ſi. mille formę. Morsq; minus. i. minus graue et pęnoſum eſt mori, q̄ expectare et tardare ipſam mortem. Mora, ideſt dilatio. Iamiā, mox ſubito. Aut hac, aut illac. i. ex omni parte inſulę. Viſcera. mea. Auido, famelico. Iſta, pro hęc. Fuluos, a colore, nā vt Aulus Gel. ſcribit fuluus ex Viridi et ruffo conſtat, datur autem hoc epitheton fuluus et auro et leonibus. Quis ſcit. i. quis poteſt ſcire cum nemo hic habitet. Sęuas tigres. i. feras et nimium crudeles, abundant autem apud hircanos et indos nimis tremendę velocitatis, de quius natura ſcribit Pli. libro. viij.

ASCEN. COGNITA Terra Ioui, Ibidem. Creta Iouis magni medio iacet inſula ponto. Nomina cara, ſcilicet pater et patria. Me quoq; mactaſſes, ideſt mactare debuiſſes, ad vtinam mactaſſes quoque, ideſt etiam me claua ſup. ea, qua ſupple mactaſti fratrē ſcilicet Minotaurum, quia tunc fides, quam dederas ſancta pmiſſio eſſet ſoluta morte: ſcilicet mea. Forſitan et fuluos, bene dubitat, vt foemina loci imperita, et non eſt error poetę, ſi leones ac tigres non habet inſula illa.

Et freta dicuntur magnas expellere Phocas
  Quis vetat et gladios per latus ire meum?
Tantum ne religer dura captiua cathena,
  Neue traham ſerua grandia penſa manu.
Cui pater eſt minos, cui mater filia phębi.
  quodq; magis memini, quę tibi pacta fui.
Si mare, ſi terras, porrectaq; littora vidi,
  Multa mihi terrę, multa minantur aquę.
Coelum reſtabat. timeo ſimulachra Deorum,
  Deſtituor rapidis pręda, cibusq; feris.
Siue colunt, habitantq; viri, diffidimus illis,
  Externos didici lęſa timere viros.
Viueret Androgeos vtinam nec facta luiſſes
  Impia funeribus Cecropi terra tuis.
Nec tua mactaſſet nodoſo ſtipite Theſeus

VOLS. MAGNAS Phocas, mõſtra marina ſunt phocę, quos vitulos marinos dicimus altiſſimo ſomno p̃muntur, vt ſcribit Plinius, eius pellẽ fulmine afflari negant. Tantum ne religer. ſeruilem cõditionẽ detractat, cui omne genus mortis p̃ponit. Cui pr̃ eſt Minos. cõmemoratione priſtinę fortunę propoſitum tuetur. Simulachra deorum. aſtra deos appellat vt ſtoicis placuit, q̃ ferarum imaginibus cęlo deformata viſuntur, vt apud germanicum Cęſarem licet intueri. hoc non caret hiſtoria. nam. Ariadna cum corona in cęlo tranſlata dr̃, coronaq; tñ cõſpicitur. Viueret androgeos. is fuit vnus ex minois liberis, quem Ægeus Theſei pater interemit, cũ dubitaret, ne Athenienſe imperium cum filijs Palantis, quorum amicitia fruebatur, ſibi adimeret, vnde coacti ſunt Athenienſes, vt Minoi pęnas p̃penderent, annis ſingulis, mittere pueros ſeptem et totidem virgines, vt minotauro deuorandi traderentur, cum ſors Theſeo cõtingit, beneficio Ariadnes Minotaurum reſoluto labyrintho trucidauit. vtinam (inquit) Athenienſes nõ interemiſſent androgeum, quoniam tu ad perimendum minotaurum nõ nauigaſſes, nec ego deſerta quererer. Hęc exoptatio ad mouendũ commiſerationẽ maxime accõmodata eſt, qualis illa eſt Virgilianę Didus. Felix o nimium felix. ſi littora tantum. Nunq̃ dardanię tetigiſſent noſtra carinę. Funeribus tuis. corporibus tuorum et puerorum et virginum. qui tradebantur minotauro deuorandi. Ariſtoteles tñ negat mactatos eſſe. ſed ſeruorum loco habitos. Deinde miſſos a cretenſibus delphos. cũ ſibi ipſis victum miniſtrare non poſſent in Italiam migraſſe, tenuiſſeq; iapygiam. Deinde in Thraciam reuertentes Botheos eſſe appellatos. Terra cecropi. Atticam intelligit, quam cecrops tenuit.

VBER. EXPELLERE, ideſt eijcere in ſiccum. Phocas. i. vitulos marinos. ita. n. dicuntur a nobis, q̃lict inter aquatilia nominantur. tamen et pilo veſtiuntur, & animal pariunt, et in terra noctu dormiunt. Virg. iiij Geor. Sternunt ſe ſomno diuerſo in littore phocę. nullum autem aĩal teſte Plinio grauiore ſomno premitur, inde Iuuenalis dixit. Eripiunt ſomnũ druſo. vitulisq; marinis. Quis vetet, quaſi dicat nullus, põt. n. venire aliqs, q me gladio trãsfodiat. Tantum. q. d. ſupradicta non multum curo. Tantum, ſolũmodo. ſ. timeo. Ne religer. i. abducar ligata tanq̃ captiua. Ne traham, ex colo deducam. Penſa, lanas ad penſum datas. Manu ſerua. i. ſeruili. Cui. Lego cui. Minos habet emphaſim q. d. filius iouis & europę, rex cretę. Mater. de Paſiphę filia phębi dictum eſt ſupra in epiſtola Phędrę. Quodq; magis. i. quod plus eſt. Quę fuit pacta tibi. i. quę fui ſponſa tua. pluris enim hoc facio q̃ patris et matris genus. Si mare. dicit ſe vndiq; videre ſibi parata pericula. Porrecta, extenta, longa. Multa. ſ. mala et pericula. Cęlum reſtabat. ſ. vnde non eſſent mihi pericula. Simulacra, figuras, in quas dei dicuntur ſe mutare. Pręda, rapina. Cibus eſca. i. deſtituor rapienda aut deuoranda a feris. Siue colunt. i. ſi etiam habitant. Diffidimus. i. non fidimus. Externos. i. hoſpites. Lęſas. ſ. a te quẽ nunc timeo, ne omnes noceant mihi, ſicut tu nocuiſti. Viueret androgeos. muliebre eſt, vt ſępius diximus. lõge repetere cauſas ſuorum malorum. ſic in prima epiſtola Penelope. O vtinam tũc cum lacedęmona claſſe petebat &c. dicit igitur quod poſſet optare. quod androgeos frater ſuus nunq̃ fuiſſet interfectus inuidia athenienſium, quia Athenienſes non coacti fuiſſent victi a Minoe mittere ſeptem corpora filiorum & ſeptem filiarum quot annis ad minotaurum, vt ſupradictum eſt, et ſic Theſeus nunquam veniſſet in Cretam, & per conſequens ipſa nunquam fuiſſet ab eo decepta. Androgeos, nominatiuus eſt atticus, cuius vltima longa eſt, quia eſt omega. fuit autem filius Minois et Paſiphes, qui cum eſſet fortiſſimus athleta ab athenienſibus per inuidiam interemptus eſt. ob quã cauſam Minos contra eos bella mouit. et victis eas leges impoſuit, quas ſupra diximus. O terra cecropi. i. athenienſis, eſt autem vocatiuus a forma patronymica Cecropis Cecropidos, fuit autẽ Cecrops rex Athenienſium, qui primus apud eos maris et foeminę legitimam coniunctionem inuenit. ex quo finxerũt eũ fuiſſe geminę naturę ab eo Athenienſes cecropidę dicuntur. Luiſſes. ſoluiſſes. purgaſſes. Impia fata. i. crudelem mortem androgei. Funeribus tuis. i. mortibus tuorum. Stipite. trũco.

ASCEN. CVI Mater. filia Phębi. ſ. Paſiphę Solis filia. Siue colunt. Sic primo ęneidos. Qui teneat. nam inculta videt, hõies ne ferę ne. Viueret Androgeos vtinam. Is eſt de quo ſexto ęneid. In foribus letum androgeo. et credo hic legendum eſſe Androgeos. Nec facta luiſſes. ideſt exitium tuorum. Cecropi terra. patronymicum pro patrio hic cecropis huius cecropidis. in vocatiuo o cecropi, vt hic.

Ardua parte virum, dextera parte bouem.
Nec tibi, q̄ reditus monſtrarēt fila, dediſſem,
Fila per adductas ſepe recepta manus.
Non equidem miror, ſi ſtat victoria tecum,
Strataq; Creteam bellua ſtrauit humum.
Non poterant figi pręcordia ferrea cornu,
Vt te non tegeres, pectore tutus eras.
Illuc tu ſilices, illic Adamanta tuliſti,
Illic, qui ſilices Theſea vincat, habes.
Crudeles ſomni quid me tenuiſtis inertem?
At ſemel ęterna nocte premenda fui,
Vos quoq; crudeles venti, nimiumq; parati,
Flaminaq; in lachrymas officioſa meas.
Dextera crudelis, quę me fratremq; necauit,
Et data poſcenti nomen inane fides.
In me iurarunt ſomnus ventusq;, fidesq;,
Prodita ſum cauſis vna puella tribus.
Ergo ego nec lachrymas mr̄is moritura videbo,
Nec mea, q digitus lumina cōdat, erit?
Spiritus infelix peregrinas ibit in auras,
Nec poſitos artus vnget amica manus.

VOLS. ARDVA parte viꝝ dextrā, minotauꝝ circūſcribit. Non equidem miror, cōmemoratis beneficijs adſtruit, vt duritiem crudelitatēq; in Theſeo expoſtulet. Si ſtat victoria. ſi viciſti. Cretam humuꝫ, ſi Cretenſes viderunt ſtratum tua duritię minotaurum. Non poterant figi, non inquam ſuperaſti tua virtute ſed ꝙ tāta durities vulnerari non poteſt. Eras tutus, ſine armis pugnare potuiſſes, cum ſis ferreus. Habes Theſea. Hyperbole poetica eſt Theſeum.n. vſurpat pro mā, quę oēꝫ ſuperet duritiem. Crudeles ſomni. dolor cogit, vt in deos etiā excandeſcat. Inertem, ſecuram a deo, vt nihil ſentirem. At ſaltem, hoc loco ſignificat, ſaltem inqt me et vna nocte, hoc eſt morte preſſiſſetis. Officio. nimius parata et curioſa ad meam miſeriā. Dextera crudelis. ex ſęuitia ad pfidiam trāſit. non minus inqt perfidum q̄ difficile fuiſſe adſtruit. Inane, nullius efficacię. Iurarunt, cōſpirationē fecerunt. Dijs imputat factuꝫ, vt et ipſa oīno culpa vacet, et Theſeo non ſit liberꝰ ab incepto curſu reuocari. ſi inqt ira, ſomnus, fides, et venti ſtatuerunt, Theſeusq; eſt duriſſimus nullo pacto reuocari poterit, ſed mihi moriendum eſt. Ergo ego nec lachrymas, adſtruit in morte incōmoditates, vt nō modo dum dixit, ſed poſt fata incommoda patiatur. Lachrymas matris, flentem matrem, vt decet in liberorum funere. Ibit in auras peregrinas, non tamen hoc dicit, ꝙ in patria moreretur, ſed cum ſepulchro eſſet caritura eius ſpiritum errare circum Coryti littora dubitabat.

VBER. ARDVA, ex quantitate syllabaꝝ diſtinguendi ſunt caſus, vt nō dicamus ardua parte, ſed dextra tua ardua.i. in altū ſublata ad inferendū maiorem ictum. Nec mactaſſet vtrū parte.s. vna. Et bouem parte.s. altera, et ita eſt piphraſis Minotauri. Monſtrarent reditus.i. regreſſus ad locuꝫ, p quē introieras in labyrinthum. Sępe recepta.i. sępe reuoluta. Adductas, flexas, ē retractas. Non eqdem obijcit ei nimiā duritiē. Stra.i. ſtrata interfecta. Bellua minotaurus. Strauit.i. texit, vel p:uſſit, aliq legūt tinxit. Non poterāt. ecce cauſa. ꝙ habuit victoriā. Pręcordia dnr q̄ ſunt circa cor. ponunt tn̄ pro oībus inteſtinis. Ferrea, dura. Cornu.s. minotauri. aliq volunt intelligere de tauro cretico, quē Theſeus vicit ſed non in creta. ſed apud Marathonem eū interfecit. Figi. vulnerari, vt.i. q̄uis. Tegeres, defenderes. Virgi. nec apollinis infuſa texit. Pectore.i. duritia pectoris. Tutus, munitus. Illic, in pectore tuo. Silices, lapides duriſſimos. Adamanta. alibi diximus lapidem nimię duritiei. Habes Theſea q vicat.i. habes feritatē tibi ingenitaꝫ. q̄ eſt durior ſilicibus. Crudeles, ꝯquerit de ſomno, a quo ſit tardata diſcedēte Theſeo. apoſtrophat ad sōnos. Inertē, ſopitā, nō ſentiētem. At ſemel dicit qđ ille ſomnus debuiſſet eſſe ęternus, ita qđ nunq̄ eſſet excitata, ꝙ nūc nō eſſet i tātis doloribus. Semel. vno tēpore. Aeterna nocte.i. morte. Virgi. in ęternas clauduntē lumina noctē. Nimiū parati. q tam cito Theſeuꝫ abſtuliſtis. Flamina. aurę. flatus. Officioſa. prompta. In meas lachrymas i. ad faciendūꝫ me flere. Fides.s. fuit crudelis. Nomē inane.i. ſine effectu ſic in p̊ de arte. Nomē amicitię, nomē inane fides. nā cū dicat a fio, vt voluit Cicero. nō tn̄ fit qđ promiſiſti, et ita eſt nomē inane. Data fides, a te poſcenti, mihi poſtulāti. Vna.i. ſola. Tribus cauſis.s. sōno, vētis, et fide. Ergo. pticula eſt nō illatiua hoc loco, ſed idignatiua, ingemeſcit.n. ꝙ ſit moritura in illa inſula, vbi nullum ſentiat offm̄ ſuoꝝ. Nec uidebo lachrymas mr̄is.i. non videbo mr̄em meā, q̄ me morientē defleat. Qui ꝯdat.i. q claudat, nā mortuis ſolebant propinquiores claudere oculos, vt ſupra in.i. epi. Ille meos oculos cōprimat ille tuos. Spūs.i. aīa. Peregrinas, ignotas. Poſitos artus.i. mēbra mortua Virg. Sic o ſic poſitū affatū diſcedite corpus. Iūget, melius legitur vnget. nā cadauera pꝰ lauabant, deinde vngebant. En. Targni corpus bona foemina lauit et vnxit. Volucres marine, quę ſunt vicine huic inſulę.

ASCEN. ARDVA pte, ſi ardua ē dextera ablatiui ſint caſus nō ſtaret metrū, ꝙ apđ oēs ablūs. pme i a ꝓductā deſinit, dicamus ḡ viꝝ pte.i. pro pte ardua.s.i. ſm ardua ē bouē pte.i. p pte.s. dextera.i. ſm dextrā.s. mēbra, vt ſi figurate actūs neu. ge. plu. nu. Stra.i. ꝓſtrata ſtra.i. ſe ipſā cooꝑuit ſlo. ſter. p pauimenta. Cor. q ſemitan. erat. Ergo ego. dolet defutuꝝ offm̄ funē. ē exegale, qđ morituri ſere ſibi deſore q̄runt.

Incipit Liber Secundus.

SI qua tamen cęcis errabunt
ſcripta lituris,
Oblitus a dominę cęde libel
lus erit.
Dextra tenet calamū, ſtrictū tenet altera ferrū,
Et iacet in gremio charta ſoluta meo.
Hęc eſt Aeolidos fratri ſcribentis imago,
Sic videor duro poſſe placere patri.
Ipſe necis cuperem noſtrę ſpectator adeſſet,
Auctoriſq; oculis exigeretur opus.

VOLS. SI QVA Tamen cęcis errabunt ſcripta lituris.
impfectum dicendi genus, vt querentes ppinqua
nece inchoare decet, relinquit.n.alo conijciendum
magis q̃ verbis explicari poſſit, ſunt & vocabula, q̃
cum principijs conueniunt, vt, q̃q̃, ls, et ſi, etc. id genus
alia ſibi ſubijci deſiderant. Ac q̃ tm̃ ſubijcimus,
vt etiam vero, &c.
Sed qui elegātius lo
cuti ſunt, cū aut in
dignationes, aut do
lorem exprimere vo
luerunt, vt iratum
eſſe, aut querelas ſi
gnificantiū, oñdereſ.
gbus honeſte inchoa
re nō ꝯuenit, ab his
ſumpſere principia.
vt Virgiliana Iuno
ad Venerē cū indi
gnatiōe loquit. Egre
giā vero laudē, et ad
ęneā Dido, diſſimula
re et ſperaſti pfide tā
tū poſſe nefas, et in
triſtibus. Oui. Ergo erat in fatis Scythiam quoq; vi
ſare noſtris Canace quoq; cum ſcriberet, cum ante
oculos gladium a patre miſſum, vt illo ſe perime
ret hrēt, vt dicebat principio abrupto vſa eſt. Si q̃
tā inquit cęcis errabūt ſcripta lituris, in hoc prin
cipio tacetur, quod pręcedere debuit. Moritura ante
necem ad te ſcriberē, tā ſi litteram notę quo quo
modo oblitterate fuerint, ſcias id cadentis canaces
ſanguine obtigiſſe. Libellus, libellum pro epiſtola
vſurpat. Dextra tenet calamum, ab corporis habi
tu πάθος concitat. Ferrum, enſem ſignificat ab
Aeolo miſſum. Æolidos, de ſe loquitur, perinde
atq; ab alio narret, is eſt inqt habitus Canaces Æoli
filię. forma hęc nominum, vt Phyllis, eneis, The
bais, Æolis et Æolidos. Duro patri, Æolum pfem
in odiū trahit, dum illius crudelitatem exponit.
Opus exigeretur, mandata efficerem, hoc eſt me
ipſam perimerem. Oculis auctoris, Aeolum ſigni
ficat, qui necis cauſam prębuerat.

eam ſcripſiſſe hanc epiſtolam ad macareum quę
ei narrat caſum ſuum, & iram patris, et poſtremo
rogat, vt colligat oſſa ſua et infantis, et in vna
vrna ea recondat. Si qua tamen, ſunt qui exi
ſtimant hic aliquid deeſſe, quia tamen non vi
deatur conuenire principio. et in quibuſdam co
dicibus inueni hos
duos verſus. Aeolis
eolide, quam nō ha
bet ipſa, ſalutes. Mit
tit, et armata verba
notata manu. In duo
bus tamen codici
bus meis vetuſtiſſi
mis hi verſus non le
guntur, quod autē
ante tamen videat
aliquid eſſe prępo
nendum, plerunq;
magis fit in ſenſu
q̃ in verbis. nam in
telligitur. mitto tibi
hanc epiſtolam.
Tamen ſi qua ſcri
pta, ideſt ſi alique partes meę epiſtolę. Errabunt
ideſt vacillabunt, et non habebunt rectum ordi
nem. Lituris, ſignis literarum a linendo, vel ma
culis. Cęcis, obſcuris, quę non bene poſſunt legi.
Libellus, epiſtola, vel charta. Oblitus, foedatus.
A cęde, propter cędem. Dominę, ideſt mei Ca
naces. Dextera, deſcribit caſum ſuum. Ferrum,
enſem. Metonymia. Strictum, nudum. Iacet, ſe
det, poſita eſt. Soluta, aperta. Hęc eſt imago,
hęc eſt forma, in qua tu potes conſiderare me eſſe.
Aeolidos, mei canaces quę ſum filia Aeoli. Si hac
forma, ſcilicet enſe nudo, parato ad necem meā.
Duro, crudeli, adducit autem eum in odium cō
memorans eius crudelitatem. Ipſe ſcilicet pater.
Spectator qui videret. Opus, ideſt cędem me
am. Exigeretur, perficeretur. Oculis, ideſt in
conſpectu. Auctoris, ſcilicet patris qui eſt auctor
et cauſa, vt me interficiam.

YBER. SI QVA Tamen, ex qua vxore Aeolus rex vē
torum ſuſceperit canacem et Macareū, mi
hi incertum eſt, ſed tamen et Seruio teſte et
Ouidio in hac epiſtola ſcribente patet eos
Aeoli filios fuiſſe, qui cum turpiter ſe amarent, et
conſanguinitatis pretextu ingentē culpam conci
buiſſent. Canace ex eo concubitu concepit, et pepe
rit filium. quem cum clam e regia per nutricem
emitteret, vt aleretur, infoelix infans ſe ſuo vagi
tu prodidit auo, qui tanto offenſus ſcelere, iuſſit
infantem innocuum exponi canibus, gladium
vero per ſatellitem miſit, quo illa pro meritis vte
retur, quo ſe interfeciſſe creditur. Macareus pęne et
irati patris metu territus ex patria aufugit, credi
turq; factus ſacerdos delphici apollinis. qui poſtea
verbis oraculi Oreſtem in cędem Pyrrhi obraptas
Hermionem hortatus dicitur, interea deprehen
ſo ſcelere Canace, priuſq̃ moreretur, fingit poeta

ASCEN. SI QVA Tamen, Eſt et huic epiſtolę panno
ſum neſcio cuius aſſumptum principium
tale. Aeolis eolidę, quam non habet, ipſa, ſa
lutē. Mittit, et armata verba notata ma
nu, quod pannoſum dixi, quia non cohęret ſequē
tibus, detrahitq; artificio poetę, qui cunctabūdam
inducit mulierem ex abrupto epiſtolam inchoaſſe
correſpondentem ad ea, quę animo pręmeditata
fuerat, videlicet iamiam meipſam interfectura
ſum, ſed ne penitus inhumata et mea et nati fe
ris expoſita maneant oſſa, ſcribam in hoc ſtatu ad
fratrem, et ſignificabo illi mentem meam. Si
qua tamen, et cętera. Oblitus, media ſiue penul
tima breui ab obliuior. vnde Doctrinale. datq; lino ſi
ni vel leui, deinde litum dat. ab obliuiſcor autē
oblitus mediam producit.
Lituris cęcis, ideſt obſcuris illegibilibus.
Libellus, ideſt epiſtola.
Cęde, ideſt ſanguine per cędem efuſo.

Quodq; inter leuumq; latus, dextrūq; lacertum
Pergraue compreſſa fauce pependit onus.
Et male confiſum pedibus, formaq; bimembri
Pulſum theſſalicis agmen equeſtre iugis.
Hęc tu ſidonio potes inſignitus amictu
Dicere? non cultu lingua retenta ſilet?
Se quoq; nympha tuis onerauit iardāis armīs,
Et tulit e capto nota trophęa viro,
I nunc tolle animos, et fortia facta recenſe,
Quod tu non eſſes iure vir, illa fuit.
Qua tanto minor es, quanto te maxime rerū,
Quam quos viciſti, vincere maius erat.
Illi procedit rerum menſura tuarum,
Cede bonis, hęres laudis amica tuę eſt.
O pudor, hirſuti coſtis exuta leonis
Aſpera texerunt vellera molle latus?
Falleris, et neſcis, nō ſunt ſpolia iſta leonis,
Sed tua, tuq; ferę victor es, illa tui.

VOLS. PERGRAVE onus, Antęum ſigt, quem altum ſublatūq; ab hercule, ne matris auxiliū ſentiret, trucidatum diximus. Agmen equeſtre, centauros exprimit, qui ſupna parte viri, inferna eq traduntur, hos hercules trucidauit, cum in domū Pholi centauri impetum facerent, ad odorem vini accurrentes, quod Diony. Pholo dederat, vt in aduentu herculis aſſeruaretur, ceciderūt in prelio agens. Amphion, Hyporion, Orios, Iſopleos, Melanchętes, Thereos, Derpos, Phrixus, pholus in ſepeliendis centauris, cum herculis ſagittas admiraref, ſeipſū vulnerans cecidit. Hercules illum ſepeliuit et mōti nomen dedit, qui adhuc nomen in theſſalia pholus dicitur alij tradūt ideo hos ſemi equos putatos in Theſſalia, qm primi theſſali ex equo pugnare repierunt. confiſum pedibus, hoc autem ad pernicitatē cētaurorū referendū eſt, vel qd in pugna terra mi centaurorū nebulas mi'it, vt madēta ſolo Herculi laberet. Iugis theſſalicis, in mōtibus Theſſalię, pugna hęc in Pholo mōte geſta dr. Amictu ſidonio, ornatu purpureo. Sidon vrbs Phenicię, vnde pſtantior inficiebat purpura. Nympha iardanis, nō dardanis legēdū eſt, ſed iardanis, erat enim vt diximus omphale iardani filia, quę et clauam et leonis pellem etē. herculis arma geſtare voluit. Menſura, amplitudo rerum geſtarū. Procedit illi, ad omphales laudeſ accedunt. Cede bonis, tuas laudes non iactitet, et eſt ab his tranſlatio, quorū maius eſt ęs alienum quā ſumma, qui cum ſoluere nequeant, bonis cędunt. O pudor, ab exclamatione παθος mouet. Molle. laſciuę puellę. Ferę leonis, tu inqt leoni pelleſ detraxiſti. omphale vero te illa ſpoliauit.

VBER. QVODQ; Inter, Antęum intelligit filiūſ terrę corporis robore ac palęſtra pręclarum in Lybia, qui multos externos ſecum certamine congreſſos occideret, hunc Her. et viribus et arte ſuperatum interfecit, nam cum vires a terra matre aſſumeret, ſimulans ſe cadere Hercu. cum ita ſuſtulit vt eum terram tangere non fineret. ex quo ille matris auxilio priuatus inter lacertos Herculis eliſus expirauit. Compreſſa, aſtricta. Et male confiſum. Centauri ex Ixione et nube geniti Theſſaliam incolentes odore et vetuſtate vini, quod Pholus centaurus a Diony. ſibi datum reſeruauerat in honorē Herculis cum eum hoſpitio ſuſcepiſſet, ebrij facti domum Pholi magno impetū ingreſſi dirripere conati ſunt, quos licet fortiſſimos ē matris nubis imbrem effundētis auxilio viſos. Hercules tñ partiſ occidit, partim fugauit. Male cō.pe. quia velocitate ſua freti effugere non potuerunt. Formaq; bi. i. humana et eqna, in qua maius ineret robur. Sidonio. i. purpureo, qui mulieribus cōuenit. Non ſilet, non debet ſilere pre pudore. Cultu, qui te non decet. Nympha dar. i. Omphale. Dardanis. i. phrygia. nam męones ē lydi a dextra ſunt phrygię maioris vt ſcrib. Strabo; nec de Iole poſſumus intelligere. Ornauit, inſtruxit, armauit. Nota, clara. E ca. vi. ex te quem cępit et triumphauit. I. nunc, increpatio eſt per irriſionem. Recenſe. narra. Quod. ſ. eſſe vir. Tu non eſſes. i. nō deberes, quia melius eſſes foemina ꝙ vir. Qua tan. dicit ꝙ ꝗto difficilius fuit Her. vincere ſeipſ ꝗ eos, ꝗs vicit, tāto eſt Omphale eo maior, quę vicit eū. Procedit. i. euenit. Hęres tuę laudis, ꝙ tu ex ea decidis, et ipſa ei ſuccedit. O pudor, amplificat hoc dedecus Her. qd paſſus ſit amicam tegmine ſuo et armis inſtrui. Vellera, pellis. Exuta coſtis. diximus ſupra ex pelle leonis Nemeęi Hercu. feciſſe ſibi tegmen corporis. Texerunt molle latus, idest foemineum, ſpolia dicuntur, quę hoſti eripiuntur in victoria, dicit illa pellis, quia illa induta eſt, non ſignificat, ꝙ tu viceris leonē. ſed ꝙ illa te vicerit, et ex te ſpolia abſtulerit.

ASCEN. NON CVLTV Lingua retenta ſilet, figurata interrogatio vim increpationis habens. q. d. debeat maxime refrenari, et refrenari, a cultu, cui talia facinora non congruunt. I nunc, figurata conceſſio vim prohibendi continens. Qua tanto, et cętera, ſenſus et ordo eſt, qua ſcilicet Omphale tu es tanto minor, quanto maius erat vincere te, o maxime rerum, ꝗ eos, quos viciſti. Notanda eſt latinitas, quia cum genitiuus tranſcendens, aut collectiuum eſt, non ſeruatur neceſſario incongruitas generis Horatius ſermo primo, quid agis dulciſſime rerum. Sic optimus plebis, et cętera, et o danaum fortiſſime gentis, et cętera.

Illi procedit, idest ad eam deriuatur, vnde ipſa ſuccedit et res procedit.

Cede bonis, non quia ſoluendo non ſis, ſed quod illa ſibi ea bona iure vendicat, et ita tua non ſunt.

O pudor. Ordo eſt, o pudor.

VOLS. ATRA, Tincta ſanguine Lerneę hydrę, quod venenum fuit. Hoc tamnem audierã, tranſit ne q̃rimoniam preſentis facti dedecore iuſtam indicat, quę cum omphale inquit turpiter geſta ſunt q̃ tm̃ audiui negari potuerunt, ſed de Iole diſſimulare non licet. Ad ſenſus, viſum indicat. Nã more regio incedentẽ Iolen

tia, ſicut apud Virg. Migrantes cernas. Oechaliaȝ patriam ſuam. Stare, eſſe in ſtatu tuo Forſitã, addit et aliud, quod ſit futuꝝ turpius ipſi Hercu. q̇ fortaſſe expulſa ipſa Deianira accipiet Iolen vxorẽ Ordo eſt. Iole forſitan, erit vxor depoſito nomine pellicis, ideſt Iole, quę erat pellex, erit vxor tua. Depoſito nomine pellicis, expulſa deianira, ſcilicet me. Ætolide.i. Ætola. Nam Deianira fuit ex Ætolia.

viderat, q̀d de amore Her. coniecturam faciebat. Aduena pellex Iolen ſignificat quę ex oechalia tirynthem ducebat. Per vrbem Thrynthẽ vbi deianira degebat.

Non venit incul. cõiecturam firmat a ſignis paſſis crinibus reginę ante triũphuȝ incedebant captiuę.

Dat vultum populo ſublimis, id nõ captiuitatis, ſed faſtus et imperij ſignum ẽ.

Vino parente, inquit, vt ſi viuus pater Euriſtheus Oechalię triumphuȝ duceret.

Forſitan expulſa, Hercules pro vxore Iolem ducebat, iõ inuidioſe Deianira diuortium vr̃ obijcere.

Ætolide, cõmemoratio eſt a patria.

Foemina tela tulit lernęis atra venenis,
 Ferre grauem lana vix ſatis apta colum.
Inſtruxitq; manum claua domitrice ferarum,
 Vidit ⁊ in ſpeculo coniugis arma ſui.
Hęc tñ audieram licuit non credere famę,
 En venit ad ſenſus mollis ab aure dolor.
Ante meos oculos adducitur aduena pellex,
 Nec mihi, quę patior, diſſimulare licet.
Non ſinis auerti mediam captiua per vrbem,
 Inuitis oculis aſpicienda venit.
Non venit incultis captarum more capillis,
 Fortunam vultus faſſa tegente ſuos.
Ingreditur latem multo ſpectabilis auro,
 Qualiter in phrygia tu quoq; cultus eras.
Dat vultũ populo ſublimis, vt hercule victo
 Oechaliam viuo ſtare parente putes.
Forſitan expulſa Aetholide Deianeira.
 Nomine depoſito pellicis vxor erit.
Eurytidos ioles, atq; inſani Alcide
 Turpia famulos corpora iunget hymen.

Eurytidos Io. Ordo eſt, hymen famoſus, forſitan iunget turpia corpora Ioles. Eurytidos atq; Alcidę inſani. Hymen fa.i. matrimonium infame, q̀d erit, ſi me legitima vxore expulſa concubinam duxeris, nam famoſus ſemp in malaȝ partem accipitur, cauendum ne legatur formoſus ſed famoſus. Hymen autem cum ſit deus nuptiarum, ſępe pro ipſis nuptiis ponitur. Iunget corpora turpia.i. turpiter iunget. Inſani.i. magni, habet autẽ hic verſus ſpondeum in quinto loco, neq; vocalis ſequente vocali abijcit.

Ætola Peloponeſſi pars dicta ab Ætolo Endymionis filio, eam tenuerunt reges nobiliſſimi. Agrius. Melas, et Oeneus deianirę pater famoſus. Hymen, Hymeneum, infamem dicit, qm̃ adulteros iungeret. Turpia, adultera et inceſta.

VBER. ATRA, Tincta. Lernęis, venenis, diximus ſupra in fabula hydrę lernęę. Grauem, plenam. Claua, Hercu. n. claua ad domandas feras vſus dr̃, quam Vulcanus ſimul cũ thorace ob meritũ virtutis ei dediſſe dr̃. In ſpeculo, quo mulieres p̄cipue vtuntur hęc autem ſumpſiſſe omphalẽ ſcri. Ouid. lib. ij. faſt. Illa capit clauãq; grauẽ, ſpoliũq; leonis, cõditaq; in pharetra tela minora ſua. Tm̃ ſolummodo. Audieram, non aũt viderã. Licuit, potui. Famę, quę de rebus ſupradictis ferebatur. En, demonſtrantis eſt. Ad ſenſus, ad viſum. Ab aure.i. auditu. Aduena, peregrina, et nunc Iolen intelligit. Nam vt ſupra vidimus enumerauit mulieres, qua Her. amauit vſq; ad Iolen, quę fuit vltima. Diſſimulare, occultare et tacere. Auerti, amoueri a me captiua, vt ſupra diximus in argumento epiſtolę. Oculis, meis. Faſſa.i. confeſſa et teſtificata. Fortunaȝ ſuam.i. aduerſam. Tegente vultum, ſicut illę, quę ſunt in tam miſera fortuna facere ſolent. Dat, oſtendit. Sublime, pro ſublimiter.i. alte. nomen pro aduerbio. Victo, a ſe, quem in amore ſubegit. Putes, pro putet aliquis ſecunda perſona pro tertia, ſicut apud Virg. Migrantes cernas. Oechaliaȝ...

ASCEN. ASPERA Vellera, ideſt villoſa tegmina. Exuta, ideſt detracta. Coſtis leonis hirſuti, ideſt villoſi et iubati. Texerunt molle latus.ſ. lubricę puellę. Falleris arguta argumentatio ad conſimilia decenter applicabilis. Et venit ad ſenſus mollis ab aure dolor. ordo eſt. Dolor mollis, ideſt leuis et tolerabilis, venit ad ſenſus, ideſt ad precordia, ab aure, ideſt per auditum, quia Cicerone immo experientia teſte minus afficiunt audita q̃ viſa, minuſq; certa ſunt. Vnde Plautus. Plus inquit valet oculatus teſtis vnus q̃ auriti decem. Dat vultum ſublimis, ideſt in ſublime; ideſt aduerbialiter ponitur forſitan. Ordo eſt. Forſitan ipſa Iole erit vxor, ſcilicet tua depoſito nomine pellicis, ideſt nec dicetur amplius pellex, et hoc me ſup. Deianira. Ætolide, ideſt de nobili Ætolum genere, aut Ætolum regis filia.

Expulſa, ſcilicet e legitimo toro, declinatur Ætolis huius Ætolidis vel dos, vnde ablatiuus Ætolide, neque eſt hęc ſinalepha expulſa Ætolide, neque correctio vocalis antecedentis, quam penthimimeris forſan excuſet. Eurytidoſque, ideſt Euryti filia a nominatiuo hęc eurytis, patronymicum enim eſt a patre ſicut Ætolis a patria. Quia vero os corripitur in genitiuo, legendum eſt.

Eurytidoſque. Ioles. Nam Iole triſyllabum eſt, et a vocali inchoatur.

Mēs fugit ad monitu, frigusq; ꝑambulat artus,
Et iacet in gremio languida facta manus.
Me quoq; cū multis, ſed me ſine crimie, amaſti
Ne pigeat, pugnę bis tibi cauſa fui.
Cornua flens legit rapidis Achelous in vndis.
Truncaq; limoſa tempora merſit aqua.
Semiuir occubuit vi, lerniferoq; veneno
Neſſus, ꝛ infecit ſanguis equinus aquas.
Sed quid ego hęc refero? ſcribēti nuncia venit
Fama, virum tunicę labe perire meę.
Hei mihi qd feci? quo me furor egit amante?
Impia quid dubitas deianeira mori?
An tuus in media coniunx lacerabitur Oeta
Tu ſceleris tanti cauſa ſuperſtes eris?

LVOS. MENS Fugit admonitu, quoq; monetur ex imagine ad monitu rerum suarum recordatione. Sine crimine, quoniam me geſſi pro coniuge non pellice, vt Omphale et Iole. Pugnę bis tibi cauſa fui, primum cum Acheloo deinde cum Neſſo centauro pro deianira Hercules pugnauit. Cornua flens legit rapidis Achelous in vndis. Achelous Ætolię rex fuit vetuſtiſſimus nomen dedit fluuio qui inter Ætoliam et Acarnaiam fluit, cũ antea Tho appellaretur, primus poſt diluuium e terra emerſit. Ideo pro aqua Acheloum vſurpauit in georgi. Virgilius. Poculaq; inuentis Acheloia miſcuit vndis cum Hercules pro Deianirę coniugio pugnauit primum ſub forma ſerpentis, deinde vt taurus cui cornu Hercules perfregit, quod exceperunt Nymphę et rebus omnibus repletum Cornucopię eſt appellatum, Hercules cum illud excepiſſet pro maritali dono Oeneo obtulit, vt in ſophoclis tragędia legitur, verum id fictum Strabo teſtatur, quoniam Hercules effluentem in campos Ætolos Acheloum in alueum reduxit. Truncа cui erant cornua abſciſſa. Semiuir occubuit, Neſſum centaurum intelligit, quem Hercules trucidauit cum in traijciendo Eueno flumine Deianirę vim inferre voluerit. Lernifero vene. ſagittis hydrę lernęę ſanguine infectis, ſaucius Neſſus occubuit. Sanguis equinus, Neſſus ſemiequus erat, quoniam centaurus, cuius ſanguis erat venenum. Sed quid ego hęc refero, aperit factum, vnde exprobratio hęc exorta ſit, ſed ita aperte, vt facti penitentia duci videatur, et pro culpę viſione de ſuo interitu deliberat. Venit fama, renunciatur. Tabe, veneno. Tunicę meę, diximus per Lycam puerum tunicam miſiſſe Deianiram infectam Neſſeo ſanguine. Impia, quę virum interimere potuiſti. Oeta, in Oeta monte Hercu. ad deos migraſſe diximus, qui Ætna pro incendio legunt, obſcuriſſimus diligentia vſi ſeipſos deceperunt.

VBER. MENS Fugit, magis ex conſuetudine loquendi hoc dicit, ꝗ ꝙ mens poſſit fugere, videtur enim ex aliquo timore animus et mens a nobis fugere, ergo fugit, ideſt horret. Admonitu, ideſt recordatione huius facti, ſcilicet, ne me relicta aliam accipias. Frigusque per. Virgilius. Gelidusque per ima cucurrit oſſa tremor. Languida, pigra, ad ſcribendum Me quoq; ſicut nunc Iolem ſine crimine, quia amaſti me vt coniugem, non vt adulteram, aut concubinam. Cauſa pugnę, quia bis pro me pugnaſti, ſemel aduerſus Acheloum, et iterum aduerſus Neſſum Achelous fluuius ex pindo Theſſalię monte ortus Ætolias ab Acarnania diuidit, vnde interdum Ætolię, ſiue Calidonis, interdum Acarnanum fluuius a poetis dicitur, vt eſt videre apud Ouidium libro octauo et nono metamor. vbi narrat quod hic dicitur, ꝙ mutatus in varias formas pugnauit cũ Hercu. propter Deianiram, primum enim in propria forma luctando ſuperatus vertit ſe in ſerpentem, et poſtremo in taurum cui Hercu. cornu auulſit, quod Naiades Nymphę diuerſis floribus et pomis refertum copię dicauerunt, ille prę pudore omnibus modis victus et cornu mutilatus intra ſinum fluminis ſe occuluit. Legit, colligit quaſi fracta. Tempora, caput, nam tempus partem capitis ſignificat. Trunca, mutilata. Limoſa, plena limo. Semiuir, centaurus, qui ex poſteriori parte erat equus, ex priore erat vir. Lernifero ve. nam vt ſupra diximus interfecta hydra lernea eius ſanguine ſagittas ſuas tinxit, vt mortiferum haberent ictum. Infecit, tinxit. Sed quid ego, fingit poeta inter ſcribendum nuncium allatum fuiſſe Deianirę de calamitate Hercu. Quid, ideſt ad quid quaſi dicat fruſtra, quia non poteris iam eſſe meus, quia audio te iamiam moriturum. Tabe, veneno. Hei mihi, conqueritur quod fuit cauſa huius tanti mali. Hercu. de quo tamen ſe excuſat, ꝙ amore compulſa ſit. Quo, ideſt ad quid impia inſtigat ſeipſam ad mortem. In media oeta, nam vt ſupra diximus in Oeta monte Theſſalię conſtructa fuit pyra, in qua Hercu. combuſtus eſt. Cauſa tanti ſceleris, ideſt mortis mariti tui. Eris ſuperſtes, ipſe vines poſt eum. q. d. abſit.

TVRP: A Ordo eſt. Hymen. i. deus nuptiarum ASCR aut torus, aut paranymphus, formoſus, ideſt decens (vt eſt ironia) iunget corpora turpia. i. ad turpe facinus, quia ad illicitos concubitus, ſicut atq; mala vites incidere falce nouellas, corpora inquã Ioles Eurytidos. i. filię Euryti deuicti. et Alcidę. i. Hercu. inſani, grauis eſt verſus, quia ſpondiacus et vocalibus non abſumptis impeditus, qui ironiam ſignificat aut pondus iniurię et dedecoris, cętera ſatis explicantur. Sed quid ego hęc refero ſcribenti nuncia venit fama. Bene ſcribēti, nam ſi antequã ſcripſiſſet, decreuiſſet propter id facinus ſeipſam interimere, fruſtra de pellice conquereretur. Tunicę. s. interioris, quam camiſiam vocant. Hei mi. ſic corydon. Heu quid volui miſero mihi perditus auſtrum. Floribus et liquidis immiſi fontibus apros.

Et quid adhuc habeo facti, cur herculis vxor
  Credar? coniugij mors mea pignus erit.
Tu quoq; cognoſces in me meleagre ſororem,
  Impia quid dubitas Deianeira mori?
Heu deuota domus, ſolio ſedet acrior alto.
  Oenea deſertum nuda ſenecta premit,
Exulat ignotis Tydeus germanus in oris,
  Alter fatali viuus in igne fuit.
Exegit ferrum ſua per pręcordia mater.
  Impia quid dubitas Deianeira mori?
Deprecor hoc vnum per iura ſacerrima lecti,
  Ne videar thalamis inſidiata tuis,
Neſſus vt eſt auidū pcuſſus arundine pectus,
  Hic dixit, vires ſanguis amoris habet.
Illita neſſęo miſi tibi texta veneno,
  Impia quid dubitas Deianeira mori?

VOLS. QVID Habeo facti, Terentiana locutio, quid di-gnum laude feci. Mors mea pignus erit, meo exi-tu fidem faciā me Herculi nupſiſſe. Cognoſces, ſci-es me non degenerare a noſtris maioribus. Im-pia quid du. verſus hic ſepe apponit quod fieri ſo-let in īprecationibus, aut in excantatione amato-ria, quale eſt apud Theocri. ē ex latinis. Virgi. Catullusq; hoc genere dictionis vſus eſt qđ intercalare, hoc eſt, qđ ſępius inter ali-os cōſereref, appellarūt. Deuota, ad exitiū dānata, quid ſit deuouere in eum ſu-ꝑiorē locum expoſui-mus diligentius, qui eſt, Huic tibi deuoto carmine dexter adeſt. Sedet, depreſſa ē ad extremam calamita-tem licet ampliſſimo faſtigio collocata vi-deretur. Deſertum, omnibus liberis or-batum. Exulat Tydeus, hic interempto Menalippo fratre in venatione Argos ad Adraſtum fugit, vt diximus. Alter Meleagrum ſignificat, quem Althea mater cum fatali ſtipite vſſit. Exegit ferrum ſua per pre-cordia mater, Althea cum penitentia ducere-tur, ꝙ ſua culpa Meleager occidiſſet, ſeipſam trucidauit, vt Diodo. ſcri. Pectus auidum, nimio amore inſa-num. Habet vires amoris. Neſſus monuit Deiani-ram, cum vellet ſibi Herculem conciliare, vt tunicā infectam ſuo ſanguine mitteret, quoniaꝫ amori s vim haberet, factum igitur excuſat ab hoſtis calli-ditate et puellari ſimplicitate, quaꝫ ſua morte tem-perare deliberat. Illita neſſeo, fatetur crimen, quod in ſanda morte penſandum eſſe conſtituit.

VRER. ET QVID Adhuc. alia cā quare debeat mori, di-cit. n. ꝙ cū nullū hēat certū ſignū q̄re ſit vxor Hercu-lis, ſi pp eum mortua fuerit, credet̄ eſſe eius vxor. Et qđ habeo. q. d. nihil adhuc, hucuſq;. Pignus, p-batio ꝯfirmatio. Tu quoq;, dicit ſe et dēre hoc fa-cere, vt videatur eſſe ſoror Meleagri, ꝙ ſicut ille pp amorē Atalātę mortuus eſt, ita ipſa pp amorē ipſi-us Herculis vult mori. In me. i. in morte mea. Sororē, ꝙ cognoſces, ꝙ te imitata ſum. Impia, verſus intercalaris dicit̄, ꝙ ſępius interponit̄, ſicut apud Vir. Incipe męnalios mecū mea tybia verſus, et ꝛc. Ducite ab vrbe domum mea carmina duci-te Daphnin. Heu deuota domus, moritura Deia-nira deflet, infoelicitatē ſuę domus, vt oſtdat ſe nō dēre dubitare qn moriat̄. Deuota execrationibus infoelix, nā (vt ſupra diximus) ſuper illum locum. Deuouit nati ſpemq; caputq; parens. Althea vitaꝫ et fortunas Meleagri filij execrata eſt. Acrior. i. acerbior et infoelicior. Alto ſolio. i. quanto maior fuit, tanto eſt infoelicior. Deſertum, a filijs derelictum. Nuda, Orbata. Tydeus germanus, frater meus. Oris regionibus. Exulat, abeſt a patria, naꝫ cuꝫ Menalippū fratrē inaduertenter occidiſſet, a pa-tria ſponte abijt, et venit Argos ad Adraſtū regē, q ei filiam ſuam Argiam vxorem tradidit, et Delphi-len Polynici, cuꝫ ambo caſu quodam in eius regiā veniſſent, et vidiſſet, eos eſſe, qs oraculi reſponſum ſi-gnificauerat, accepe-rat eniꝫ ex oraculo, vt eas daret Leoni et apro. Tydeus autem aprū ferebat inſigne. Polynices vero Leo-nem, itaq; ſecundum reſponſum oraculi eos ſibi generos dele-git, narrat igitur nūc Deianira Tydei exili-um. Alter, ſcilicet Meleager. In igne fatali, propter lignum ſiue torrem, queꝫ par-cę in natiuitate Meleagri Althee matri ſeruandū dederant, in quo vita Meleagri conſiſtebat, dicta eſt hęc fa-bula ſupra in epiſtola Briſeidis in eo loco, fratri-bus orba. Deuouit nati ſpemq; caputq; parens. Exe-git, tranſmiſit. Ferrū, enſem, ꝙ ſe interfecit gladio Dio. tñ ſcribit eam laqueo vitam finiuiſſe. Depre-cor, adiurat Herculem, ne credat eam hoc doloſe, aut inſidioſe feciſſe. Sacerrima, valde ſacra. Tuis thalamis, ꝙ haberes aliam mulierem. Neſſus nar-rat, quomodo fuerit decepta. Vt, ideſt poſtquam, auidus amans. Hic ſanguis, ſcilicet meus. Tex-ta, ideſt indumenta, a texendo dicta, ſubſtanti-uum eſt. Illita, infecta, tincta. Veneno Neſſeo, ſan-guine Neſſi, qui erat mixtus veneno Lernęo, vt ſu-pra dictum eſt.

ASCEN. IMPIA Quid dubitas, ſic Dido. Quin morere vt merita es, et eſt verſus intercalaris, ſicut ducite ab vrbe domum. Heu deuota domus, vt ſuperiores, vere oſtendit fatale et familię debitum quod pati-tur malum. Nam vt dixi deuotum dicimus quaſi voto addictum morti. Oenea accuſatiuus eſt a no-minatiuo hic oeneus, ſicut ab orpheus orphea, et in ſolo accuſatiuo corripitur penultima nominū in eius diphthongon exeuntium. In oris igno-tis, quia ad Adraſtum fugit. Alter, ſcilicet Melea-ger vel Meleagrus. Nam quę gręce exeunt in ros, apud nos exeunt in er et in rus, vt Meander. Teu-cer. Alexander. Tymber. Euander. Meleager. vel rus, vnde hic Meleagre dictum eſt in vocatiuo non per methateſim, ſicut Alexander vult, ſed a nomi-natiuo meleagrus. Deprecor, ideſt precor ne ſit. Nam precamur vt fiat quod volumus deprecamur ne fiat, quod timemus.

VOLS. IAMQVE Vale, laqueo parato, ad interitum, iamiam peritura ſalutat ſuos. Germana gorge, Gorge Oenei filia ex Althea, et Deianirę ſoror. Frater ademptę, non de Meleagro, qui iam perierat, ſed de Tydeo intelligit. Sed o poſſis, viro ſalutem optat, quem in Oeta iam veneno furere nunciatum erat. Et puer Hylle, is erat ex Deianira Herculis filius.

Iamq, vale, ſeniorq; pater, germanaq; gorge,
Et patria, et patrie, frater adempte meę.
Et tu lux oculi hodierna noniſſima noſtris,
Virq;(ſed o poſſis)et puer Hylle vale.

VBER. VALE, Deſerentis eſt. Gorge, erat ſoror Deianirę. Et patrias.s. Calydon. Frater, Tydeu. Adeptę ablate. Meę patrię, qui es exul. nam de Meleagro iam mortuo ſtultum eſt intelligere. Puer, ideſt fili Hylle, Hyllus enim filius fuit Herculis et Deianirę. Noniſſima, vltima, quia nõ quã ſum viſura aliã lucem. Sed vt poſſis ideſt vtinam poſſis. s. valere. Puer Hylle. i. fili Hylle, nã puer et ſeruum ſignificat, et eum qui eſt in ętate puerili, et filiũ, vt hic, exitus rei fuit quod prius q̃ Hercules mortuus eſſet Deianira (vt in argumento diximus) audita calamitate Herculis (de qua dictum eſt) laqueo vitam finiuit, vt ſcrib. Dio. Hyllus vero Iolen iuſſu patris Herculis poſt eius mortem vxorem dixit, et ex ea prolem ſuſcepit ſcribitur hęc fabula plene ab Oui. lib. ix. meta. et etiam deificatio Herculis, et multa quę ad hunc locum pertinent, quę breuitatis gratia non viſa ſunt narranda.



Ariadna Theſeo.

In decimam epiſtolam argumentum.

VOLS. MITIVS inueni quam te genus omne ferarum. Aglaoſthenes et ſcriptores Naxij duos fuiſſe Minoes ſcribunt et totidem Ariadnas, priorem Baccho in Naxo inſula nupſiſſe. Alterã vero a Theſeo deſtitutã, cũ Corynã nutricem ſequeretũ in Naxũ nauigaſſe. Alij vnicã Ariadnam e creta raptã fuiſſe ſcribunt, et in Naxo a Theſeo relictã laqueo vitam finiuiſſe. Alij Onaro Bacchi ſacerdoti deſertam a nautis nupſiſſe Ion chius ex Theſeo Ariadnam peperiſſe Oenopionem et ſtaphylum tradit Peon Amathuſius in ſua hiſtoria affirmat Theſeum cum Ariadna in cyprum inſulam eſſe vi tempeſtatis delatum, illamq; cum ſalo tabeſceret, incolis commendaſſe, poſtpaulo cum rediret extinctam repperiſſe, erexiſſeq; illi duas ſtatuas argenteam alterã, alteram aureã, ſacrificari q; inſtituiſſe quarto Kalendas ſeptembris. Ouid. vero cum Diodoro conuenit, qui ſcribit Theſeum cum Ariadnã e Creta ſoluentem in Naxon eſſe delatum, ſomnoq; admonitum a Baccho, vt Ariadnam relinqueret, dei timore perculſum puellam, cum altiſſimo ſomno premeretur, reliquiſſe, quamprimum igitur experrgefacta eſt cum Theſeum diſceſſiſſe intelligeret, hanc ad illum epiſtolam dediſſe comunentus eſt. Diodorus illud adijcit deductam a Baccho Ariadnam hic montem, qui Drios nuncupatur nũquã compăruiſſe.

MITIVS inueni ne et cartas fruſtra impleã, et auditori ſim faſtidio non enarrabo iterum fabulã minotauri, vnde pendet argumentũ huius epiſtolę, quoniã ſatis dictum eſt in ſecunda epiſtola Phyllidis ad Demophoonta ſuper eum locum et tauri mixtaq; forma viri, et item in argumentum epiſtolę Phędrę ad Hippolitum. Itaq; qui velit plene videre, illuc recurrat, quod autem ad hunc locum attinet, hoc eſt in ſumma. Cum ob leges a Minoe deuictis Athenienſibus impoſitas Theſeus in Cretam nauigaſſet. Ariadnę Minois filia eius ſpecie ac dedecore capta conſilium operãque dedit Minotauri occidendi, et labyrinthi egreſſum edocuit. Deinde cum Ariadne noctu clam recedens in inſulam appulit aliquando Diam, nunc vero Naxon vocitatam, vbi dicitur reliquiſſe Ariadnam, et ſine ea in patriã nauigaſſe. Quare fingit poeta eam derelictam ſcribere hanc epiſtolam ad Theſeum, et eum increpare de duritia et immanitate animi et ingratitudine beneficiorũ, quę ei commemorat, et poſt commemoratas etiam infœlicitates ſuas rogat eum, vt nauem flectat, et redeat ad eam recipiendam. — ABER.

ASCEN. MITIVS inueni, in quibuſdam exemplaribus principium eſt ab his verſiculis. Vlla relicta feris etiam nunc improbe Theſeu. Viuit et hęc ęqua mente tuliſſe velis. Sed non opinor eſſe Ouidianum, vt ſtilus indicat et ad ſonum aurium patet, neq; leguntur iſta duo carmina in antiquiſſimus et fidelibus codicibus, ſed in quibuſdam adulterinis, quę a grãmaticis addita eſſe cenſeo, Inſuper potuiſſet quiſquis eſt dicere, illa relicta feris, quaſi dicat quã feris dereliquiſti improbe Theſeu illa, viuit et hęc velis potius dicere et cum admiratione afferre, ſed ad auctorem accedamus.

Mitius inueni q̃ te genus omne fe
rarum,
Credita non vlli, q̃ tibi peius
eram.
Que legis ex illo theſeu tibi litto
re mitto,
Vnde tuam ſine me vela tulere ratem.
In quo me ſomnusq; meus male ꝓdidit, ⁊ tu
Per facinus ſomnis inſidiate meis,
Tempus erat vitrea quo primũ terra pruina
Spargitur, et tecte fronde queruntur aues.
Incertum vigilans a ſomno languida moui
Theſea preſſuras ſemiſepulta manus.
Nullus erat, referoq; manus, iterumq; retento,
Perq; torum moueo brachia nullus erat.
Excuſſere metus ſomnum conterrita ſurgo,
Membraq; ſunt viduo precipitata toro.
Protinus adductis ſonuerunt pectora palmis,
Vtq; erat e ſomno turbida rupta coma eſt.
Luna fuit ſpecto ſi quid niſi littora cernam,
Quod videant oculi, nil niſi littus habet.
Nunc huc, nũc illuc, vtroq; ſine ordine curro,
Alta puellares tardat arena pedes.
Interea toto clamanti littore Theſeu
Reddebant nomen concaua ſaxa tuum.

VOLS. MITIVS inueni q̃ te genus omne ferarum, in tota epiſtola ꝑfidie et ſeuitie expoſtulatio, q̃s a cõparatione in principio ſtatuit, clementius ſequit ſe mecum habuiſſent fere; et fidius cuſtodiſſent quaz Theſeus. Credita, tue fidei cõmiſſa, trãſlatio eſt a depoſito. Peius, maiori ꝑfidia. Ex illo litto. τόπος a loco, quez ſignat, ne forte ſacitez alio tranſlataz inueniſſe Theſeus exiſtimaret ſum inquit in ea ſolitudine, in qua me reliquiſti ſolam. Per facinus, purgat quod obijci potuiſſet, non mea culpa, ſed tua ꝑfidia relicta ſum. Tempus erat. Inuidiaz auget a tpe et circũſtantiis nam ipſe locus et ſacti ꝯditionem circũſcribit. Quo primum terra pruina, matutinum crepuſculum ſigt, quando terra leui rore in madeſcit. Incertum, que nõ olno eram expergefacta, ſed adhuc in ſomno lãgueſcebãt. Metus excuſſere ſomnum, timiditas ſomnũ excludit, ideo qui altiſſime dormiunt, ſi moleſta obijciantur ſomnia, vnde timere cogantur, a ſomno excitantur. Luna fuit, nondum omnino illuxerat dies. Specto ſi quid niſi littora cernas. mouet miſericordiam a cura. Concaua ſaxa, naturale eſt, vt Echo in locis concauis reſpondeat. Nam vt ſcri. Pli. voces reciproce fiunt ex percuſſo aere in montibus ſinuoſis et ꝯuallibus, qm̃ non eſt nauigandi liberrimus campus, ſed obiectu reflectitur.

VBER. MITIVS, Ideſt minus crudele. nam nulla fera mitis. Eſt credita. i. commiſſa tradita. Vlli, a'icui. ſiue hoi, ſiue fere. Vnde. i. ex quo. s. littore. Tulere, pro abſtulere. Sõnus. i. ſopor. Et tu. s. prodidiſti. Tps erat, dicit fuiſſe autũnale tpſ. Vitrea, ſplendida vt vitrum. Spargit, implet. Pruinis, hiuernalis. Iam lętifero cedente pruinis autũno. Incertum ſubaudiendũ eſt. vel pro incerte poſuit. Languida, cadentia et debilia. Preſſuras, tacturas. Semiſopita. i. ſemidormiens. puto tñ eſſe legendum ſemiſepulta, vt verſus ſtet, qð idẽ erit in ſenſu ſemiſopita vt Virg. in. vi. ęne. Tandem cuſtode ſepulto, vbi Seruius exponit. i. dormiente, cuz aũt ſopor corripiat primũ: vt apud Virg. Alituum pecudumq; genus ſopor altus habebat. Sopire et ſopitus primam ꝓducit. Oui. lib. vij. metamorpho. Soluerat alta quies nullo cum murmure ſerpens. Sopitus ſimilis nullo cũ murmure ſerpit. idem lib. ſupradicto. Peruigilez ſupeſt herbis ſopire draconẽ. Aduertendum eſt igitur ſemiſopita male legi, cum ſemiſepulta (vt diximus) legendus ſit, quod idez ſigt quod ſe ſomni ſopita, vt ex textu Virgilij patet. Nullus, pro nõ ponitur, quia de Iaſone ſolo intelligit, vel nullus, nec Iaſon, nec alius. Refero, iterum fero. Retento. i. ſepius tento. Excuſſere, expulere, vt violenter remouere. Precipitata, celeriter demiſſa. Viduo, derelicta a te marito meo. Sonuerunt. ꝓpter percuſſionem. Adductis, retractis. Vt, ideſt ſicut. Erat turbida, ideſt turbata et incompte a ſomno. i. ꝑ ſomnum, q̃ dormiendo turbantur capilli ab ordine ſuo, et cultu ſuo. Rupta eſt. i. dilacerata. Luna ideſt ſplendor lunę. Niſi ideſt preter. Vtroq; in vtrunq; partem, ſcilicet huc et illuc, ſine ordine, ideſt ſine ratione. Tardat, impedit. Puellares, ideſt meos, quę ſum puella, quia difficilis eſt curſus per arenam. Reddebant nomen, ſcilicet per Echo, ideſt per reſonationem, nam ηχεω gręce reſono, ſignificat. vnde echo dicitur vox, quę ex concauis et deſertis locis ex clamore redditur, quę aliquando ſecundum fabulas nympha fuit in ſolam vocem reſpondentem a Iunone mutata, vt ſcribit Ouidius libro tertio metamorpho. Clamanti, ſcilicet mihi. i. vocanti alta voce.

ASCEN. PEIVS, ideſt cum maiori malo. Eram, ideſt eſſem. Apud poetas fere eram pro eſſem aut fuiſſem reperitur, Virgilius georgicorum ſecundo. Etſi non alium late iactaret odorem. Laurus erat. Horatius ſermonum primo. Huic parco decies centena dediſſes. Nil erat in loculis, ideſt nil fuiſſet. Theſea preſſuras, Ordo eſt ego ſemiſopita moui manus preſſuras, ideſt vt premerent et contingerent theſea, ideſt Theſeum, ſed omnia facilia ſunt.

VOLS. LOCVS ipſe vocabat, Echo mihi reſpondebat. Ille locus ecce quantę ſeuitię arguit Theſeum, vt immoto Theſeo ad miſericordiā inalata concitet. Mons fuit, Drion vr ſignificare in quē a Baccho uelatā ariadnam diximus, vbi nunq̄ deinceps cō/paruit. Rari, quo minus viſum ipediret. Pendet

faciendi non faciat & fortem & audacem. Metior, cōtemplor. Meo proſpectu, meis oculis, proſpicere autem eſt procul.i.longe aſpicere. Inde ex eo monte. Nam ventis &c. parentheſis. Quoq; & ſicut te, fuerunt.n. crudeles, quia te cito auferebant. Precipiti, feſtino, aut certe cū

Et quoties ego te, toties locus ipſe vocabat,
Ille locus miſerę ferre volebat opem.
Mons fuit. apparent frutices in vertice rari,
Nunc ſcopulus raucis pendent adheſus aquis.
Aſcendo. vires animus dabat. atq; ita late
Aequora proſpectu metior alta meo.
Inde ego (nā ventis quoq; ſum crudelibus vſa)
Vidi precipiti carbaſa tenſa noto.
Aut vidi, aut certe cum me vidiſſe putarem,
Frigidior glacie, ſemianimiſq; fui.
Nec languere diu patitur dolor. excitor illo,
Excitor, & ſūma Theſea voce voco.
Quo fugis, exclamo? ſcelerate reuertere The(ſeu,
Flecte ratem, numerū non habet illa ſuum.
Hoc ego, quod voci deerat, plangore replebam,
Verbera cum verbis mixta fuere meis.
Si non audires, vt ſaltem cernere poſſes,
Iactatę late ſigna dedere manus.
Candidaq; impoſui longę velamina virgę,
Scilicet oblitos admonitura mei.
Iamq; oculis ereptus eras. tunc deniq; fleui,
Torpebant molles ante dolore genę.
Quid potius facerēt, q̄ me mea lumina flerent?
Poſtq̄ deſierant vela videre tua.
Aut ego diffuſis erraui ſola capillis,

ſcopulus, mari imminens abluit. Inde, ex monte, quē aſcenderam. Ventis cru. tres deos ſibi aduerſatos eſſe narrat, vētos, ſomnū, & fidem. Precipiti, vt me fugeres noto, vel ventos excepiſti precipiſſime nauigans. Aut vidi, a dubitatione monet miſericordiā fieri inquit poteſt, vt tuā nauim nō viderim, ſed volūtas me impulerit, vt te vidiſſe exiſtimarim. Quo fu. cū ſtomacho legendū verbum hoc inuidioſe poſuit. Suū numerū, deeſt .n. Ariadna. Plangore replebam, cum a clamore diſcedebā me, vt in ſūmo dolore fit, verberabam. Mixta, interdum & clamores cū verberibus cōfundebam. Iactatę manus, ne obliuione forte I cā eē, dicere, ſig̃ tibi dedi manibus late iactatis. Candida ve. ecce aliud ſignū, quo relictę Theſeum admoneret, ſuſtuli inq̄t longo trunco album velū. Iāq; oculis ereptus eras, firmat non putaſſe ſed oīno Theſeū abeuntē vidiſſe. Tū deniq; fleui, ereptus meis oculis, erupi in lachrymas, antea.n. prę ſtupore & cura flere non potui. Me, calamitatē et fortunā meā. Aut ego diffuſis πάθος a corporis hītu, auget.n. cōmiſeratio, ſi cū ſolicitudines noſtras expoſuerimus, corporis habitum, qui fortunam preſentem decat, ſubnectamus.

putarem me vidiſſe qr ſepe ex affectu aſ putamus nos videre ea, quę nō videmus. Frigidior glacie, hyperbole eſt.i.ſuper laudo.i. oratio ſupra verum. Semianimiſq; i.ſemimortua. Languere.i.ita eſſe ſtupida. Illo.ſ.dolore. Excitor, conduplicatio eſt. Summa, maxima. Reuertere. redi imperatiui eſt modi. Numerum ſuum. i.oēs qui in ea eē debent. Hęc ego ſcilicet dicebam. Plangore percuſſione. Verbera cum verbis, qr & clamabam, & feriebam pectus meū. Si nō audires. dicit ſe ēt feciſſe ſigna motu manuū vt ſaltem videretur a Theſeo. Iactatę, motę.iuu. A facie iactare manus. Velamina cādida, lineum pānus. Lōgę virgę.i.perticę. Scilicet, certe.q.d. hac ſola cā. Admonitura, reductura in memoria. Oblitos, te et ſocios. Ereptus oculis.i. non amplius videbaris a me. Tunc deniq; fleui qr antea clamaueram & me percuſſeram tm̄, nec potueram prę dolore lachrymari. Torpuerant, factę erant ſtupidę. Genę, oculi. Dolore, ppr dolorem. Quid facerent.q.d.nihil. Niſi flerent me.i. miſeriam meam, aliqui legunt te.i.diſceſſum tuū ſed melius me. Deſierant, ceſſauerant. Aut ego, dicit quid egerit poſteaquam non amplius vidit nauem Theſei. Erraui, huc illuc iui. Diffuſis ſparſis.

VBER. TOTIENS Locus ipſe vocabat, quia Echo reddit eadem verba. Ouid. in fabula Narciſſi, et equos et totidem quot dixit, verba recepi. Ferre opem quia quod tu volebas facere, ipſa faciebat vt mihi reſponderet. Mons fuit, deſcribit locum ex quo dicit ſe proſpexiſſe nauem Theſei, et eam vidiſſe. Frutices, arbuſculę. Adheſus, corroſus, & cauatus. Vires animus dabat, quia occurrebat, poſſet obſi I quo modo poterat aſcendere. dicit animus dabat vires, quia nemo eſt tam imbecillis et timidus, quem animus et mira cupiditas aliquid

MONS ERAT, Docet quam diligentiam fecerit in illo perquirendo, vt ſe inique deſertam probet. Pendet adheſus aquis, Non legatur adheſus, quia venit ab adendo, ideſt conſumor. Vires animus dabat, Memorabile verbum. VBER.

Verbis, quia percuſſit pectus. Quid potius facerent quam me mea lumina flerent, ideſt oculi mei quid potius deberent facere quam flere infortunia mea & ſollicitudines, quibus mirum in modum angebar.

Qualis ab Ogygio concita bacca deo.
Aut mare proſpiciens in ſaxo frigida ſedi,
Quamq; lapis ſedes,tam lapis ipſa fui.
Sępe tor꜖ repeto,qui nos acceperat ambos
Sed non acceptos exhibiturus erat.
Et tua,q̃ poſſum,pro te veſtigia tango,
Strataq;,q̃ membris intepuere tuis.
Incũbo, lachrymiſq; toro manante profuſis,
Peſſimus,exclamo te duo.redde duos.
Venimus huc ambo,cur nõ diſcedimus ambo,
Perfide pars noſtri tectule maior vbi eſt?
Quid faciã,quo ſola ferar,vacat inſula cultu,
Non hoĩum video,non ego facta boum.
Oẽ latus terrę cingit mare nauita nuſq̃ eſt,
Nulla per ambiguas puppis itura vias.
Finge dari,comiteſq; mihi, vẽtoſq; ratemq;,
Quid ſequar, acceſſus terra paterna negat
Vt rate fœlici pacatã perę quora labar,
Temperet vt ventos Aeolus,exul ero.
Non ego te Crete centum digeſta per vrbes

VOLS. QVALIS Ab ogygio, cõparatione demonſtrat qualis fuerit Ariadna. Concita baccha, bacchi ſacerdos numinis furore concita paſſis crinibus ſine ordine fertur,qualr in metamor. Aganem deſcribit. Ogygio deo,bacchũ ſigt,cuius noie Thebas claras eẽ Plu.ſcri.Ogyges regnauit,a quo Thebani Ogygij dicti ſunt. Lapis ſedes,non minus erã ego, quę ſedebã lapis q̃ ſaxum, quod mihi ſedem prębuerat. Sepe torum repeto,per ſiſtit adhuc in ea oct ra꜖ expõne. Tua veſtigi. quę ſigna toro dereliquiſti. Strataq; ſtrata vt Vlpianus ẽ labeo diffiniunt,quę ſternuntur oĩa veſtimenta dicimus veſtes ſtragulas, et peri ſtromata.Preſſimus exclamo tedio πο… ab allocutione ad rem inanimatam. Vacat inſula,cultu, licet hiſtoriam vertere, vt moueat orator tradit cic.Ideo vt a ſolitudine miſericordiam ꝯcitet culto ribus Naxon Vacare dicit, cum ea tempeſtate eſſet cultiſſima, nam multo ante Butes Borrę filius ea꜒ inſulam tenuit ,cum Lycurgi fratris inſidias fugeret,cũq; antea inſula Strongyle vocaretur.Diam appellarunt, poſtpaulo cum thraces illam deſeruiſſent, cares ex lamia profecti duce Naxo inſulam occuparunt et a duce Naxon appellarunt. Non ego facta boum, hoc oino hiſtoria non caret, na꜒ l꜒ inſula viribus feraciſſima ſit.Diodorus tñ ſcribit ſiccitate a Thracibus fuiſſe deſertam Finge dari comiteſq; mihi, figmento vtitur, quod genus allocutionis hermogenas πλάσμα, hoc eſt figmentum appellat, eſto. (inquit)vt ſint mihi parata nauigia ad nauigandum. Terra paterna,in patriam reditus non dat. Temperet vt ventos, l꜒ Æolus ſecundos emittat ventos. Non ego te crete,hac allocutione ad patriam qua ſe frui nõ licere,dicit πάθος excitat. Cẽtũ per vrbes,cẽtũ vrbibus habitatam Cretẽ Hora.ſcri.

Tam lapis fui.i.ita fui frigida et ſtupida vt eſt lapis,ſicut lapis fuit ſedes mea. Repeto tor꜖, reuertor ad lectum. Exhibiturus, redditurus. Per te,loco tui.ſtrata culcitrã lecti a ſternendo dicta.Ouid in.i.de amo.Eſſe quid hoc dicam quod tam mihi dura videntur,ſtrata. Intepuere, incaluere, quia illic cubuiſti. Incubo.s. ſtratis.i. ipono os meum ſup lectu꜒. Profuſis,largiter effuſis. Manante,fluente,et madido. Duo ego et Theſeus. Maior pars nĩl, q꜓ maritus maior eſt vxor. Lectule,ꝯtumelię et indignationis cauſa diminutino vſa eſt. Quo ferar.i.quo ire debeo. Vacat,caret. Cultu, vel cultura terrę,vel certe habitatione facta. Hominum,vt ſunt ędificia facta. Boum vtpote terras cultas. Cingit circundat. Omne latus.i.omnem parte꜒. Nauita.i.nauta,eſt autem ἐπένθεσις .i. extenſio dictionis. Ambiguas, dubias, quales ſunt vię maris. Finge, ideſt pone.i.ponatur, ꝙ ego inuenirem comites, et naues quo tamen ire deberem. Quid, ideſt ad quem locum. Acceſſus,ideſt aditus. Vt, ideſt quãuis. Labat,ideſt nauigem,et celeriter eam Virg.in.tertio ęneidos.Et tamen hanc pelago pręter labere neceſſe eſt. Temperet ventos,ideſt licet det mihi ventos ſecundos. Exul ero , ideſt non debeo tamen quo eam. Non ego,dicit non licere ſibi adire Cretam,in qua regnabat pater ſuus,quia eum prodiderat,et vt ſupra diximus, clam eo diſceſſerat. Digeſta, diuiſa. Per centum vrbes, habebat enim olim Creta centum vrbes.

VBER. QVAlis,Facit comparationem, dicit enim ſe ſic precipitem curriſſe,ſicut currunt ſacerdotes Bacchi cum dei ſui numine ſtimulantur. Baccha, mulier Baccho ſacrificans. Concita, commota.
Adeo ogygio, ideſt a baccho thebano . Ogyges rex fuit Thebanorum,bacchus autem ex Semele filia cadmi,qui thebas condidit natus eſt, vt ſcrib. Ouid.in metamor.Bacchę autem ſolent precipites huc illuc currere.Phedra ſupra. Nunc feror vt Bacchi furijs eleides actę. In ſaxo,in monte ſaxeo.

ASCEN. QVAMQVE Lapis.Ordo eſt, vt ipſa,ideſt ego fui, tam.i.tm̃ lapis. ideſt dolore indurata et amens, ac ſine ſenſu effecta,q̃.i. quantum, ſedes fuit lapis. Vacat inſula cultu.Non eſt reſpiciendum ad hiſtoriam,na꜒ l꜒ inſula non vacabat, viſa eſt tñ vacare amanti,vel q꜓ ſine amato erat , ſolent enim amantes ſe ſolos dicere cum ſine amatis ſint, vel q꜓ prima luce nullos viderat cultores. Non bolu꜒ video non ego facta boum,q꜓ in littore erat. Oẽ latus,docet ſe in iniquo loco deſertam, quia i inſula vnde ſine nauibus exire non detur, nec tamẽ vllę occurrunt naues . Finge dari,ſic Dido. Quis me autem,fac velle ſinetur &c.. Te crete, grece,nã latine Creta dicitur. Centum digeſta,ęneidos.iij. Centu꜒ vrbes habitant magnas vberrima regna.

Aſpiciam,puero cognita terra Ioui
Nam pater et tellus iuſto regnata parente,
Prodita ſunt facto nomina cara meo.
Cum tibi ne victor tecto morere recuruo,
Quę regerent paſſus,pro duce fila dedi.
Cum mihi dicebas.per ego ipſa pericula iuro,
Te fore.dum noſtrum viuet vterq, meam.
Viuimus,et nō ſum Theſeu tua,ſi modo viuit.
Foemina periuri fraude ſepulta viri
Me quoq;,qua fratrē,mactaſſes īprobe claua,
Eſſet quam dederas,morte ſepulta fides.
Nūc ego non tm̄,quę ſum paſſura,recordor,
Sed quęcūq; poteſt vlla relicta pati.
Occurrunt animo pereūdi mille figurę,
Morſq, minus poenę q̄ mora morti s habet.
Iamiam venturos aut hac, aut ſuſpicor illac
Qui lanient,auido viſcera dente,lupos.
Forſitan et fuluos tellus alit iſta leones.
Quis ſit,an hęc ſęuas infida Tigres habet?

VOLS. PVERO cognita terra Ioui. Arati carmen eſt, q̄ Germanicus Cęſar latinum fecit,eo indicat Iuppiter in Creta nutritus, cum de cynoſura et helice loquitur quę Iouis nutrices ferunt. Creſia vos tellus aluit moderator Olympi. Donauit cęlo,meritū cuſtodia fecit.Quod fidei comites prima i cunacula magni. Fouerūt Iouis attonitę cū furta parentis. Ærea pulſantes mendaci cymbala dextra. Vagitus pueri patrias ne tangeret aures. Dicta excercerent dominę famuli coribantes. Iuſto parente. Minos cretenſibus leges dedit,vt ſcri.Dio. Tecto recuruo,labyrinthus intelligit,quez Ariadnes beneficio reſoluis ſe Theſeum diximus. Dedi fila pro duce, nō mō fila,vt Dedalus mōſtrarat ad reſoluendū labyrinthū ſed coronam quā a Baccho accepiſſe ſcribit Higinus, cuius fulgore loci tenebras ſuperaret. Per ego ipſa pericula iuro,iuſiurandū repetit, vt p̄fidię honeſtior videretur expoſtulatio, eſt inquit fides iureiurando firmata. Non ſum tua, qm̄ deſtituta ſum. Si modo viuit foemina, negat ſe viuere poſſe in ea ſolitudine,de coniugio ſpoponderat Theſeus,ipſa pulcherrime apud Catullum his verbis queritur.At non hęc, quoniam nobis p̄miſſa dediſti.Voce mihi,neq; hoc miſerę ſperare iubebas. Sed connubia lęta,ſed optatos Hymenęos.Quę cūcta Nerei diſcerpunt irrita venti. Me quoq; mactaſſes,a lęti genere mouet πάθος. Fratrem. Minotaurū intelligit,quem Theſeus interemit. Soluta,non decepta Nam ego nō tm̄ cōmiſeratio eſt, quę excitaret recordatione eorum,quę nobis ratione p̄ſentis caſus grauiora poſſunt accidere. Quę ſum paſſura,mortē indicat, de qua forte deliberauerat. Morſq; minus pęnę, moleſtius eſt mihi viuere diutius q̄ ſi confeſtim interirem. Nam poſtq̄ deſtituta eſt a Theſeo ſe vixiſſe negat. Confecta enī ea dolore horis ſingulis interibat. Iamiam venturos,exponit q̄ viuendi morem moleſte faceret. Timeo inquit lupos ne me lanient. Fuluos leones in Naxo,immo in Europa nō ſunt leones, vt Ariſtoteli placet,niſi ad Acheloūm amnem, in Aphrica tamen ſunt ferociſſimi et ſyria,quos tamen ferocia affirmant ſuperari ab his , qui in Europa gignuntur. Tigres habet,in Naxo non proueniunt tigres quas indi hircani mittunt . Octauius manſuefactam populo Romano oſtendit.

VBER. COGNITA Ioui puero,q̄ Iuppiter illic nutritus eſt,diximus ſupra in epiſto.Phędrę. Eſt mihi dotalis tellus Iouis inſula Cretę. Regnata,participiuz ſine verbi origine. Nomina cara, ſcilicet pater et patria. Prodita,decepta.Offenſa. Cum tibi,dicit prodidiſſe et patrem et patriam vt prodeſſet Theſeo, cum ſubaudi tūc ſcilicet ſunt prodita cū dedi fila , quę regerent paſſus. Pro duce.i.loco ducis, qui te duceret. Ne tu vi.ſcilicet a Minotauro. Morere,peri res. Tecto recuruo, periphraſis labyrinthi ſic ſupra.Phędra, Curua meę fugit tecta ſororis ope. Iuro.verba qbus vtebat Theſeus in Ariadnē. Fore.i.futurā. Dū, ideſt donec. Si modo viuis, ad ſeipſam conuertit ſermonez Ariadne corrigens qd dixerat viuimus. Vult enim hoc dicere viuimus ambo.Si modo o miſera foemina Ariadne potes tu dici viuere, quę es ſepulta fraude Theſei. Sepulta,ideſt quaſi mortua , non q̄ eſſet ſepulta. Mactaſſes,deeſt vtinam, Qua fratrem.ſ.mactaſti,hoc eſt Minotaurum. Soluta,liberata quia fides et obligatio coniugij ſoluitur ipſa morte. Quę ſum paſſura.i.quę ſunt mihi caſura. Vlla reli.ſicut ego. Occurrunt,offerunt. Pereundi mil.fi.mille formę. Morſq; minus.i.minus graue et pęnoſum eſt mori, q̄ expectare et tardare ipſam mortem. Mora,ideſt dilatio. Iamiā, mox ſubito. Aut hac,aut illac.i. ex omni parte inſulę. Viſcera.mea. Auido,famelico. Iſta, pro hęc. Fuluos,a colore,naz vt Aulus Gel.ſcribit fuluus ex Viridi et ruffo conſtat,datur autem hoc epitheton fuluus et auro et leonibus. Quis ſcit.i quis poteſt ſcire cum nemo hic habitet. Sęuas tigres.i. feras et nimium crudeles ,abundant autem apud hircanos et indos nimis tremendę velocitatis, de quius natura ſcribit Pli.libro.viij.

ASCENS. COGNITA Terra Ioui, ibidem.Creta Iouis magni medio iacet inſula ponto. Nomina cara, ſcilicet pater et patria. Me quoq; mactaſſes, ideſt mactare debuiſſes,ad vtinam mactaſſes quoque,ideſt etiam me claua ſup.ea,qua ſupple mactaſti fratrez ſcilicet Minotaurum,quia tunc fides,quam dederas ſancta p̄miſſio eſſet ſoluta morte:ſcilicet mea. Forſitan et fuluos,bene dubitat,vt foemina loci imperita,et non eſt error poetę , ſi leones ac tigres non habet inſula illa.

Et freta dicuntur magnas expellere Phocas
  Quis vetat et gladios per latus ire meum?
Tantum ne religer dura captiua cathena,
  Neue traham ſerua grandia penſa manu.
Cui pater eſt minos, cui mater filia phębi.
  Quodq; magis memini, quę tibi pacta fui.
Si mare, ſi terras, porrectaq; littora vidi,
  Multa mihi terrę, multa minantur aquę.
Coelum reſtabat. timeo ſimulachra Deorum,
  Deſtituor rapidis pręda, cibuſq; feris.
Siue colunt, habitantq; viri, diffidimus illis,
  Externos didici lęſa timere viros.
Viueret Androgeos vtinam nec facta luiſſes
  Impia funeribus Cecropi terra tuis.
Nec tua mactaſſet nodoſo ſtipite Theſeus

VOLS. MAGNAS Phocas, mõſtra marina ſunt Phocę. quos vitulos marinos dicimus altiſſimo ſomno p̃muntur, vt ſcribit Plinius, eius pellem fulmine afflari negant. Tantum ne religer. ſeruilem cõditionem de tractat, cui omne genus mortis p̃ponit. Cui pr̃ eſt Minos. cõmemoratione priſtinę fortunę propoſitum tuetur. Simulachra deorum. aſtra deos appellat vt ſtoicis placuit, q̃ ferarum imaginibus cęlo deformata viſuntur. vt apud germanicum Cęſarem licet intueri. hoc non caret hiſtoria. nam. Ariadna cum corona in cęlo tranſlata dr̃, coronaq; tm̃ cõſpicitur. Viueret androgeos. Is fuit vnus ex minois liberis, quem Ægeus Theſei pater interemit, cũ dubitaret, ne Athenienſe imperium cum filijs Palantis, quorum amicitia fruebatur, ſibi adimeret, vnde coacti ſunt Athenienſes, vt Minoi penas p̃derent, annis ſingulis, mittere pueros ſeptem et totidem virgines, vt minotauro deuorandi traderentur, cum ſors Theſeo p̃tingit, beneficio Ariadnes Minotaurum reſoluto labyrintho trucidauit. vtinam (inquit) Athenienſes nõ interemiſſent androgeum, quoniam tu ad perimendum minotaurum nõ nauigaſſes, nec ego deſerta quererer. Hęc exoptatio ad mouendũ commiſerationem maxime accõmodata eſt, qualis illa eſt Virgilianę Didus. Felix o nimium felix. ſi littora tantum. Nunq̃ dardanię tetigiſſent noſtra carinę. Funeribus tuis. corporibus tuorum et puerorum et virginum. qui tradebantur minotauro deuorandi. Ariſtoteles tñ negat mactatos eſſe. ſed ſeruorum loco habitos. Dein de miſſos a cretenſibus delphos. cũ ſibiipſis victum miniſtrare non poſſent in Italiam migraſſe, tenuiſſeq; iapygiam. Deinde in Thraciam reuertentes Botheos eſſe appellatos. Terra cecropi. Atticam intelligit, quam cecrops tenuit.

VBER. EXPELLERE, ideſt eijcere in ſiccum. Phocas. i. vitulos marinos. ita. n. dicuntur a nobis, q̃liet inter aquatilia nominantur. tamen et pilo veſtiuntur, & animal pariunt, et in terra noctu dormiunt. Virg. iiij Geor. Sternunt ſe ſomno diuerſo in littore phocę. nullum autem aĩal teſte Plinio grauiore ſomno premitur, inde iuuenalis dixit. Eripiunt ſomnũ druſo. vituliſq; marinis. Quis vetet, quaſi dicat nullus, põt. n. venire aliqs, q me gladio trãsfodiat. Tantum. q. d. ſupradicta non multum curo. Tantum, ſolũmodo. s. timeo. Ne religer. i. abducar ligata tanq̃ captiua. Ne traham, ex colo deducam. Penſa, lanas ad penſum datas. Manu ſerua. i. ſeruili. Cui. i. ego cui. Minos habet, emphaſim q. d. filius iouis & europę, rex cretę. Mater. de Paſiphę filia phębi dictum eſt ſupra in epiſtola Phędrę. Quodq; magis. i. quod plus eſt. Quę fuit pacta tibi. i. quę fui ſponſa tua. pluris enim hoc facio q̃ patris et matris genus. Si mare. dicit ſe vndiq; videre ſibi parata pericula. Porrecta, extenta, longa. Multa. s. mala et pericula. Cęlum reſtabat. s. vnde non eſſent mihi pericula. Simulacra, figuras, in quas vel dicuntur ſe mutare. Pręda, rapina. Cibus eſca. i. deſtituor rapienda aut deuoranda a feris. Siue colunt. i. ſi etiam habitant. Diffidimus. i. non fidimus. Externos. i. hoſpites. Lęſas. s. a te q̃ nunc timeo, ne omnes noceant mihi, ſicut tu nocuiſti. Viueret androgeos. muliebre eſt, vt ſępius diximus. lõge repetere cauſas ſuorum malorum. ſic in prima epiſtola Penelope. O vtinam tũc cum lacedęmona claſſe petebat etc. dicit igitur quod poſſet optare. quod androgeos frater ſuus nunq̃ fuiſſet interfectus inuidia athenienſium, q̃ Athenienſes non coacti fuiſſent victi a Minoe mittere ſeptem corpora filiorum & ſeptem filiarum quot annis ad minotaurum, vt ſupradictum eſt, et ſic Theſeus nunquam veniſſet in Cretam, & per conſequens ipſa nunquam fuiſſet ab eo decepta. Androgeos, nominatiuus eſt atticus, cuius vltima longa eſt, quia eſt omega. fuit autem filius Minois et Paſiphes, qui cum eſſet fortiſſimus athleta ab athenienſibus per inuidiam interemptus eſt. ob quã cauſam Minos contra eos bella mouit. et victis eas leges impoſuit, quas ſupra diximus. O terra cecropi. i. athenienſis, eſt autem vocatiuus a forma patronymica Cecropis Cecropidos, fuit autẽ Cecrops rex Athenienſium, qui primus apud eos maris et foeminę legitimam coniunctionem inuenit. ex quo finxerũt eũ fuiſſe geminę naturę ab eo Athenienſes Cecropidę dicuntur. Luiſſes. ſoluiſſes. purgaſſes. Impia fata. i. crudelem mortem androgei. Funeribus tuis. i. mortibus tuorum. Stipite. trũco.

ASCEN. CVI Mater. filia phębi. s. Paſiphę Solis filia. Siue colunt. Sic primo ęneidos. Qui teneat. nam inculta videt, hões ne ferę ne. Viueret Androgeos vtinam. Is eſt de quo ſexto ęneid. In foribus letum androgeo. et credo hic legendum eſſe Androgeos. Nec facta tuliſſes. ideſt exitium tuorum. Cecropi terra. patronymicum pro patrio hic cecropis huius cecropidis. in vocatiuo o cecropi, vt hic.

Incipit Liber Secundus.

SI qua tamen cęcis errabunt
scripta lituris,
Oblitus a dominę cęde libel-
lus erit.
Dextra tenet calamũ, strictũ tenet altere ferrũ,
Et iacet in gremio charta soluta meo.
Hęc est Aeolidos fratri scribentis imago,
Sic videor duro posse placere patri.
Ipse necis cuperem nostrę spectator adesset,
Auctorisq; oculis exigeretur opus.

VOLS. SI QVA Tamen cęcis errabunt scripta lituris. Impfectum dicendi genus, vt quereret ppinqua nece inchoare deceat, relinquit enim alio coniiciendum magis q̃ verbis explicari possit, sunt et vocabula, q̃ cum principijs conueniunt, vt q̃q̃ si, et si, etc. id genus alia sibi subijci desiderant. A.a q̃ tñ subijcimus, vt etiam vero, &c. Sed qui elegantius locuti sunt, cum aut indignationem, aut dolorem exprimere voluerunt, vt iratum esse, aut querelas significantiũ ondere, quibus honeste inchoare nõ conuenit, ab his sumpsere principia, vt Virgiliana Iuno ad Venerem cum indignatiõe loquitur. Egregiã vero laudẽ, et ad ęneã Dido, dissimulare et sperasti pfide tãtum posse nefas, et in tristibus Ovi. Ergo erat in fatis Scythiam quoq; visare nostris Canace quoq; cum scriberet, cum ante oculos gladium a patre missum, vt illo se perimeret hiret, vt dicebat principio abrupto vsa est. Si q̃ tñ inquit cęcis errabũt scripta lituris, in hoc principio tacetur, quod pcedere debuit. i. decreui ante necem ad te scriberi, tñ si litterarum notę quo quo modo oblitterate fuerint, scias id cadentis canaces sanguine obligisse. Libellus, libellum pro epistola vsurpat. Dextra tenet calamum, ab corporis habitu πάθος concitat. Ferrum, ensem significat ab Aeolo missum. Aeolidos, de se loquitur, perinde atq; de alio narret, is est inqt habitus Canaces Aeoli filię. forma hęc nominum, vt Phyllis, ęneis, Thebais, Aeolis et Aeolidos. Duro patri, Aeolum prem in odium trahit, dum illius crudelitatem exponit. Opus exigeretur, mandata efficerem, hoc est me ipsam perimerem. Oculis auctoris, Aeolum significat, qui necis causam prębuerat.

VBER. SI QVA Tamen, ex qua vxore Aeolus rex ventorum susceperit canacem et Macareũ, mihi incertum est, sed tamen et Seruio teste et Ouidio in hac epistola scribente patet eos Aeoli filios fuisse, qui cum turpiter se amarent, et consanguinitatis pretexta ingentem culpam concubuissent. Canace ex eo concubitu concepit, et peperit filium. quem cum clam e regia per nutricem emitteret, vt aleretur, infoelix infans se suo vagitu prodidit avo, qui tanto offensus scelere, iussit infantem innocuum exponi canibus, gladium vero per satellitem misit, quo illa pro meritis vteretur, quo se interfecisse creditur. Macareus pęne et irati patris metu territus ex patria aufugit, creditur q; factus sacerdos delphici apollinis. qui postea verbis oraculi Orestem in cędem Pyrrhi obraptas Hermionem hortatus dicitur, interea deprehenso scelere canace priusq̃ moreretur, fingit poeta eam scripsisse hanc epistolam ad macareum qua ei narrat casum suum, et iram patris, et postremo rogat, vt colligat ossa sua et infantis, et in vna vrna ea recondat. Si qua tamen, sunt qui existimant hic aliquid deesse, quia tamen non videatur conueniens principio. et in quibusdam codicibus inueni hos duos versus. Aeolis Aeolidę, quam nõ habet ipsa, salutem. Mittit, et armata verba notata manu. Duobus tamen codicibus meis vetustissimis hi versus non leguntur, quod autem ante tamen videat aliquid esse preponendum, plerunq; magis fit in sensu q̃ in verbis. nam intelligitur. mitto tibi hanc epistolam. Tamen si qua scripta, idest si alique partes mee epistolę. Errabunt idest vacillabunt, et non habebunt rectum ordinem. Lituris, signis literarum a linendo, vel maculis. Cęcis, obscuris, quę non bene possunt legi. Libellus, epistola, vel charta. Oblitus, foedatus. A cęde, propter cędem. Dominę, idest mei Canaces. Dextra, describit casum suum. Ferrum, ensem. Metonymia. Strictum, nudum. Iacet, sedet, posita est. Soluta, aperta. Hęc est imago, hęc est forma, in qua tu potes cõsiderare me esse. Aeolidos, mei canaces quę sum filia Aeoli. Si hac forma, scilicet ense nudo, parato ad necem meã. Duro, crudeli, adducit autem eum in odium cõmemorans eius crudelitatem. Ipse scilicet pater. Spectator qui videret. Opus, idest cędem meam. Exigeretur, perficeretur. Oculis, idest in conspectu. Auctoris, scilicet patris qui est auctor et causa, vt me interficiam.

ASCEN. SI QVA Tamen, Est et huic epistolę pannosum nescio cuius assumptum principium tale. Aeolis Aeolidę, quam non habet, ipsa, salutem. Mittit, et armata verba notata manu, quod pannosum dixi, quia non cohęret sequentibus, detrahitq; artificio poetę, qui cunctabundam inducit mulierem ex abrupto epistolam inchoasse correspondentem ad ea, quę animo pręmeditata fuerat, videlicet iamiam meipsam interfectura sum, sed ne penitus inhumata et mea et nati feris exposita maneant ossa, scribam in hoc statu ad fratrem, et significabo illi mentem meam. Si qua tamen, et cętera. Oblitus, media sine penultima breui ab obliuior. vnde Doctrinale. datq; lino li ni vel leui, deinde litum dat. ab obliuiscor autem oblitus mediam producit.

Lituris cęcis, idest obscuris illegibilibus.
Libellus, idest epistola.
Cęde, idest sanguine per cędem effuso.

Vt ferus eſt, multoq; ſuis truculentior euris,
Spectaret ſiccis vulnera noſtra genis.
Scilicet eſt aliquid cum ſeuis viuere ventis,
Ingenio populi conuenit ille ſui.
Ille Noto Zephyroq; et Sithonio aquilon
Imperat et pennis eure proterue tuis.
Imperat en ventis, tumide non imperat irę,
Poſſidet ꝛ vitiis regná minora ſuis.
Quid iuuat admotam per auos nomina cęlo
Inter cognatos poſſe referre iouem?
Non minus infeſtum funebria munera ferrũ
Fęminea teneo non mea tela manu.

VOLS. VT FERVS Eſt, particula vt interdũ tp̃s ſigt.vt Virg.illud Turnus vt infractos aduerſo Marte latinos.in aſinaria Plautus p quantũ vſurpauit,cũ Argyrippus dicit,vt veſtrę fortunę mei procedunt labare longe qui hodie nunq̃ ad veſperum viuaꝫ, hoc loco cum ſimilitudinẽ exprimat,ita carminis ſcentia ſterijt Ouid. vt illud in Oratore Ciceronis eſt cum dicit.vt quiſq; optime grece ſciret, ita ẽ nequiſſimum. Hic locus nos admonet,in hac iunctura duarũ particularum, ita et vt nõ ſemper gradibus reſpondere debere,vt quibusdaꝫ placuit.Naꝫ Ouid. ſiccis non ſiccioribus genis dixit, vt eſt inquit crudeliſſimus, ita meam cedeꝫ nõ lachrymabũdus inſpiceret. Scilicet eſt aliq̃d.ſ.ſi cum acerbitate aliqua quideꝫ efferat,qd dicimus negat,vt eſt apud Virg. ſcilicet is ſupis labor eſt,et in andria Terẽtij,id curat populus.ſ.qd ita dictum eſt,vt nec dij, nec populus curare hoc loco affirmet,vt ſi pfecto multũ eſt. Ingenio,violentię,ſunt enim venti inexorabiles et immites.idõ poetę ſurda freta ſolent.appellare, qm̃ orantium pces non audiãt ventoꝝ rabie impulſa, et Ariadne dixit. Vos quoq; crudeles venti. Populi ſui,ventos ſigt.quoꝝ imperium Æolo Homerus aſſignat,qd ideo putaſſe veteres exiſtimo, qm̃ vti velis nautas edocuerit, et ſcierit Aeolus ex exhalatione, quę ex antris Aeolijs emergebat, qui venti eſſent ſpiraturi. Sithonio,eſt Thracia ad ſeptentrionem expoſita.vñ ſpirat Aqlo.quã diximus vetuſtiſſimo vocabulo Sythonẽ appellatam. Ouid. q̃tuor illos ventos poſuit,quos obſeruauit antiquitas.et Home.in odyſſea commemorat,cum multos alios obſeruauerit poſteritas.vt apud Pliniũ.et Vitruuium licet legere. Tumidę non imperat irę, Suam violentiã moderari neſcit is cohibeat ventorum rabiem. Vitijs tuis,patri vitio dat crudelitatẽ.Supat inqt vẽtos aſpirãte et ſęuitia, qbus impat.

VBER. TRVCVLENTIOR, ſęuior. Suis, qui ſunt ſub imperio ſuo. Spectaret ſiccis.i.videret cędem meã ſine vlla effuſione lachrymaꝝ. Scilicet,arguit a cõſuetudine.i.ↄuerſatione dicit ꝙ q: verſatur et viuit cum ventis,qui ſunt ſęui,ipſe q̃ eſt ſęuus,et conuenit naturę ventorum. Conuenit, facit. Ingenio, naturę. Sui,populi.i.ventoruꝫ. Ille noto,enumerat quattuor ventos. Noto,notus ſine aſpiratione ventus eſt meridionalis humidus et pluuius, q a noſtris auſter dicitur,zephirus autem occidentalis eſt, qui latine fauonius dr̃. Aquiloni.i.boreę. qui ab aquis diſcutiendis dicit̃ aqlo latine. Sithonio,threicio,flat.n.ex thracia,ſithõ,aũt vt in ſecunda epiſtola diximus, mons eſt thracię. Eurus, eſt ventus orientalis,de his omnibus ventis cardinalibus.Ouidi.lib.i.metamorpho.Eurus ad auroram nabatheaq; regna receſſit. Perſidaq; et radijs iuga ſubdita matutinis.Veſper et occiduo, quę littora ſole tepeſcunt. Proxima ſunt zephyros. Scythiam ſeptemq; triones. Horrifer inuaſit boreas, contraria tellus. Nubibus aſſiduis, pluuioq; madeſcit ab auſtro. Pennis,quia venti dicuntur habere alas. Vnde ipſe lib. vi. metamorph. de borea adducente orithiam dicit, pallida caligine tectus. Orithyã amans fuluis complectitur alis. Tumidę, quę tumidum facit. minora ſuis vitijs,quia poteſt reprimere ventos. qui ſunt ſub regno ſuo, vitia autem ſua,ideſt iram non poteſt coercere. Quid iuuat admotam,ſic legendum eſt, non autem ad mortem,eſt autem ordo et ſenſus. Quid iuuat, ideſt quid prodeſt,me admotam nomina proauorũ, figurate ideſt habentem nomina proauorum admota, ſicut oculos ſuffuſa nitentes. Admota, ideſt appropinquata. Poſſe referre,ideſt enumerare. Iouem inter cognatos, ideſt poſſe dicere, ꝙ iuppiter ſit de gente mea. Aeolus autem non Hippotę filius fuit, vt quidam male exiſtimant, ſed nepos, natus eſt enim ex ſegeſta filia Hippotę Troiani et Ioue, hęc eadem ſegeſta a Criniſo fluuio Sicilię compreſſa genuit Aceſten, qui poſtea in Sicilia regnauit. Non minus, ideſt nihilominus, ſcilicet licet ſim de gente Iouis. Munera funebria, ideſt apta funeri, ideſt morti; eſt autem appoſitio figura propter duo ſubſtantiua appoſita ſine copula, videlicet ferrum et munera. Fęminea, ideſt imbelli. Non mea tela,ideſt non mihi apta, aut conuenientia.

ASCEN. AVTORIS, Scilicet patris.Euri venti ſunt orientales, zephyri occidentales, noti meridionales,et aquilones ſeptentrionales; quia vero aquilo ſeu boreas a thracia flat, vocat eum Sithonium, ſicut Virgilius grues dicens, ſithoniaſq; grues.

Scilicet eſt aliquid. Amara irriſio, nimirum inquit magnum eſt habere rationem cum ventis, qui illorum naturam induit.pennis,quia finguntur venti pennis vti, dum precipites feruntur. Poſſidet et vitijs et cętera, bonum verbum. regno inquit ſuo dominatur non vitijs maiora ergo ſunt vitia regno, quia dominamur inferioribus et minoribus dumtaxat.

Quid iuuat,et cętera, Sic Iuuenalis. Stemmata quid faciunt,quid prodeſt pontice longo, ſanguine cenſeri,et cętera.

Non mea,ideſt non decentia me.

O vtinam

VOLS. INHVMATA, ſine honore ſepulturę. Poſitos, extinctę Ariadnes. Hęc ſunt officijs per ironiam ingratitudinem obiectat. Reddis, inquit talia pręmia pro dulci vita, vt ipſa apud catullum queritur. Ibis Cecropios portus, inuidioſe hoc dictum

MERV. eſt intrabis pyrrheum Athenarum portum. Celſus

Portus, deeſt in patria vrbe Athenarum. Celſus, altus. Turbę populi. Et bene narrabis, ideſt cuz et legendum eſt, narraris, non aliter narrabis. Lętum, mortē. Tau. q; viriq; .i. minotauri. Saxea tecta .i. labyrinthum. Tellure, hac inſula. Non ego, deridet ipſum, et ironice loquitur. Surripienda, remouenda. Tuis titulis, tuis laudibus. Nec pater, ex nimia ira dicit eum non eſſe humano ſanguine genitum, ſed ex ſaxis.

Oſſa ſuperſtabunt volucres inhumata marinę
  Hęc ſunt officijs digna ſepulchra meis.
Ibis Cecropios portus, patriaq; receptus
  Cum ſteteris turbę celſus honore tuę.
Et bene narraris lętum taurię; viriq;
  Sectaq; per dubias ſaxea tecta vias.
Me quoq; narrato ſolam tellure relictam,
  Non ego ſum titulis ſurripienda tuis.
Nec pater eſt Ageus, nec tu Pittheidos Aethrę
  Filius. auctores ſaxa fretumq; tui.
Dij facerent, vt me ſumma de pupe videres,
  Mouiſſet vultus męſta figura tuos.
Nūc quoq; nō oculis, ſed qua potes, aſpice mēte
  Herentem ſcopulo, quē vaga pulſat aqua.
Aſpice demiſſos lugentis more capillos
  Et tunicas lachrymis. ſicut ab imbre, graues,
Corpus, vt impulę ſegetes aqlonibus, horret,
  Literaq; articulo preſſa tremente, labat.
Non te per meritum (qm̄ male ceſſit) adoro,
  Debita ſit facto gratia nulla meo.

honore, a triumphantibus tranſlatio, qui inter ceteros eminebant ſequente pompa. Saxea tecta, labyrinthi circunſcriptio eſt. Erant labyrinthi faſtigia ſaxis, in tecta, vt Plini. tradit. Me quoq; narrato non prętereas dum tua recenſes me deſtitutis ſe. Non ſum ſurripienda, non debeo taceri in tuorum geſtorum cōmemoratiōe. Nec pater eſt Ægeus, ex Æthra Pithei filia et Ægeo natus eſt Theſeus, vt Plutarchus ſcri. et nos retulimus. Auctores ſaxa fretumq; tui. Apta obiurgatione, q̄ catullus aptiori vtit. Quęnam te genuit ſola ſub rupe leęna. Quod mare conceptum ſpumantibus expuit vndis. Quę ſyrtis, quę ſylla rapax, quę vaſta Carybdis. Dij facerent vt me ſumma de puppe videres, affectione vtitur monſtrat enim qualis ſit, et quod, actum ſit in miſerabili fortuna. Non oculis, quia abſens es. Sed mente, meditare qualis eſſe poſſis. Herentem ſcopulo, ſola in eminenti ſaxo conſederat calamitatem ſuam deplorans vnde nauigantem conſpexerat Theſeum. Graues, madidas lachrymarum abundantia. Corpus horret, horrore torpeſcit. Labat littera, quia tremunt articuli horrore compreſſi, epiſtola rudibus notis eſt ſcripta. Non te per meritum, ſolita deprecatione epiſtolam claudit. Adoro te, non per meritum, quia ingratitudine Theſeum inſimularat non erat beneficijs deprecandus. Quoniam male ceſſit, mihi fuit inutile, nam cum gratias rependi expectarem in ſolitudine feris deuoranda relicta ſum. Facto meo, meis beneficijs, quę in te contuli.

OSSA Inhu. i. ſtabūt ſupoſſa mea carētia huma

VBER. tiōe et ſepultura. Hęc ſunt ſepulcra digna meis officijs. i. hęc ſunt officia talia q̄lia merent mea erga te bn̄ficia, ironice dixit. Ibis, vt cū magis moueat, dicit, et Theſeus meminerit cū redierit Athenas, et narrabit res ſuas geſtas literas cōmemorare quēadmodū decepit Ariadnē, a q̄ tot tātaq; acceperat bn̄ficia. Cecropios, athenieſes, dcm̄ eſt ſupra,

Pater, ſcilicet tibi. Aethrę pittheidos. i. filię pithei vt ſupra diximus. Auctores tui. i. parētes, et ex quibus es genitus, ſic Dido ad Æneam apud Ver. lib. iiij. ęn. Nec tibi diua parens, generis nec Dardanus auctor. Perfide, ſed duris genuit te cautibus horrēs. Caucaſus, hircanęque admorunt vbera tigres. Dij facerent, vtitur mouere eum cōmiſeratione ſui. Videres pro vidiſſes. Męſta figura, ideſt aſpectus meus triſtis et lachrymoſus. Mouiſſet, ad miſericordiam et lachrymas deduxiſſet. Non oculis, q̄ ex remotione locorum non potes oculis corporeis me videre. Sed mente, ſed cogitatione. Herentem. i. finge videre me ſtantem in ſcopulo ab aqua pulſato. Demiſſos, per humeros ſparſos. More lugentis. i. more eius, quę mortem alicuius meret. Tunicas, ſcilicet meas. Graues lachrymis, ideſt madefactas. Sicut ab imbre, ideſt ſicut ab aqua. Corpus, dicit ſe pre dolore et timore tremere, ſicut ſegetes tremūt per ventos. Horret, tremit. Impulsę motę. Aquilonibus, ideſt ventis, poſuit autem aquilones pro omnibus ventis, et hęc comparatio eſt enim in primo lib. de arte amandi de ipſa Ariadne. Horruit vt ſteriles agitat, quas ventus ariſtę. Vel leuis in madida canna palude tremit. Littera preſſa. i. ſignata et ſcripta. Articulo, ideſt digito. Labat, vacillat, ideſt non habet rectum ordinem. Nō adoro, ideſt non oro, nec adiuro. Per meritum, ideſt per beneficium, quod tibi preſtiti. Quoniam male ceſſit, ideſt male ſucceſſit mihi, quia male locaui ipſum. Nulla gratia, ideſt nulla retributio. Si facto meo, ideſt beneficio, quod tibi feci.

IBIS Cecropios, inuidioſe dicit Theſeum quaſi triumphantem parta victoria in patriam rediturum, eum ipſa per quam victoria parta eſt, in inſula deſerta mori cogatur. ASCEN.

O vtinam macareu,quę nos cõmiſit in vnũ,
Veniſſet lęto ſerior hora meo.
Cur vnq plus me frater,q̃ frater,amaſti?
Et tibi,non debet quod ſoror eſſe,fui?
Ipſa quoq incalui,qualemq audire ſolebam
Neſcio quem ſenſi corde tepente deum.
Fugerat ore color.macies adduxerat artus,
Sumebant.minimos ora coacta cibos.
Nec ſomni faciles,et nox erat annua nobis,
Et gemitum nullo lęſa dolore dabam.
Nec cur hoc facerẽ,poterã mihi reddere cãm,
Nec noram quid amans eſſet,at illud erat.
Prima malum nutrix animo pręſenſit anili,
Prima mihi nutrix Aeoli dixit,amas.
Erubui,gremioq pudor deiecit ocellos,
Hęc ſatis in tacita ſigna fatentis erant.
Iamq tumeſcebant vitiati pondera ventris,
Aegraq; furtiuum membra grauabat onus

VOLS. O VTINAM, [illegible] à facti pęnitentia. Commiſit in vnum, vno lectulo coniunxit. Hora ſerior meo lęto, ante id temporis vellem occidiſſe, quoniam patris violentiam non experirer, nec noſtri generis decus extinguerem.

Plus me frater q̃ frater amaſti, volet q Macareus non fratrem, ſed amicum ſe cum ſorore geſſerit, quod fuit plus q̃ fratrem decet.

Non debet quod ſoror eſſe,non decet ſororem ſe amicam cum fratre gerere.

Incalui, amore incenſa fui.

Qualem,vt multi recenſere conſueuerunt ſenſi cupidinis violentiam.

Neſcio quem ſenſi, erat enim omnis amor Canace ignotus. Fugerat ore color, orditur quicquid poſt amorem et in amore geſtum eſt,& primum a ſignis quã tum ipſa amarit indicat.

Obduxerat, innuerat. Quid eſſet,quibus curis conflictaretur. At illud erat, amabam,ideo curis angebar. Animo anili,qui ob ętatem rerum habet experientiam.

Deiecit ocellos,quod eſt maximum erubeſcentię ſignum, quod in ęnea non fore Dido Virgiliana queritur cum ait.Num gemitu doluit noſtro, nõ lumina flexit. Hęc ſigna,macies,vigilię,erubeſcentia. In tacita,cum me amare non negarem,ſed tacerem. videtur enim fateri qui rogatus tacet.

Iamq tumeſcebant,honeſte pręterit, vt cum fratre iuncta ſit. Vitiati, vitiatas dicimus virgines, cum pudicitiam poſuerunt, vt Terentianum illud in Andria. Glycerium vitiat Pamphilus. Onus furtiuum, foetus furtim conceptus.

VBER. O VTINAM, Optat ſe fuiſſe mortuam antę̃ coniuncta fuiſſet fratri. Ordo. O macareu. hora quę commiſit, ideſt coniunxit.

In vnum.i.ſimul. Veniſſet ſerior,ideſt tardior.

Meo lęto, ideſt mea morte, ideſt vtinam prius eſſem mortua. Cur vnq̃, dolet de hoc amore illicito. Quam frater quia amor fratris erga ſorores debet eẽ moderatus nec debet eẽ ad ↄcubitũ. Et cur fui q ſoror nõ debet eſſe,cur obſecuta ſum tibi in coitu,qđ ſoror facere nõ debet. Ipſa quoq,dicit ſe etiam fuiſſe amore compulſam ſicut et fratrem.

Incalui, incenſa ſum amore.

Deum, Cupidinem. Tepente,calente.

Neſcio quem deum, quaſi dicat antea mihi incognitum. Fugerat, deſcribit ſigna amantis.

Color,rubor. Fugerat ore, ideſt ex facie, nam amans efficitur pallidus.Ouid.in i.de arte. Palleat omnis amans,hic eſt color aptus amanti. Macies macilentia. Obduxerat, attenuauerat.Ouid.in loco ſupraſcripto. Arguat et macies vultum. Coacta,compulſa,quia non habebant appetitum,qui ex ęgritudine amoris ſolet diſcedere.

Somni,dormitiones.Nec facile.i.difficiles. Ouidi. loco ſupradicto. Attenuant iuuenũ vigilatę corpora noctes. Cumq̃ ẽ immenſo qui fit amore dolor. Annua, longiſſima, i.vna nox videbatur mihi vnus annus.

Lęſa nullo dolore, q̃ non ſentiebam dolorem aliquẽ. Dabam.i.emittebã ſuſpiria,

Reddere cãm,cur facerem, q neſciebam amorem eſſe, qui me faceret ſuſpirare.

Quid.q̃ res. At erat illud.i.illa res.s.amãs.

Prima,ante alios, Alo ani.q̃ſi cauto et perito talium rerum.

Malũ,amorẽ meũ. Æoli vocatiuus eſt patronymici foeminini. Amas, es correpta amore. Erubui verecundiam vultus rubore oñdi. Deiecit,demiſit, nam verecundia facit oculos deiectos.Ouid. de Caliſtone,vix oculos attollit humo. Hęc ſatis.i.in tacerẽ.Hęc erant ſatis ſigna fatentis.i.confitentis me amare. In tacita.i.in me nihil ei [illegible]. Tumeſcebant,creſcebant. Vitiati,grauidi. Onus furtiuũ i.puer quẽ ferebã in vtero. Furtiuũ,occultum vel furto.i.ſtupro ↄceptum. Membra.s.mea.

O VTINAM, Dixi monoſyllaba in vocales deſinentia a vocali ſequenti non abſumi. Venit ſerior i.tardior. Lęto.i.morte,hoc eſt vtinam non fuiſſemus iuncti niſi poſt mortẽ. Cur vnq̃ plus me frater q̃ frater.i.q̃ fratrem decet. Et cur ſup.fui tibi, quod non debet eſſe ſoror.s.amica et concubina. ASC[illegible].

Ipſa quoq incalui, Non tua ſolum culpa eſt, ſed et mea. Nam ipſa.i.ego,quoq.i.etiam. Incalui.i. intrinſecus calui,et ſenſi neſcio quẽ deũ cupidinem vz,quẽ tunc non norat ſup.talem qualem ſolebam audire ſupple alijs fugiſſe. Fugerat ore, ideſt ab ore color etc̃.ſigna ſunt amoris. Nullo lęſa dolore,neſciens cauſam,qui amor erat. At illud erat ſcilicet quod non noram qd eſſet vz amans, neſciui qd eſſet amans et eram amans. Animo anili ſagaci et callido ex longa experientia, qualis eſt in anu. Dixit Aeoli.i.Canace Aeoli filia tu amas.i.

Vitiati, ideſt violati ventris. Onus furtiuum, ideſt furtim conceptum neſciente patre.

Quas mihi nõ herbas?q̃ nõ medicamĩa nutrix
Attulit, audaci ſuppoſuitq; manu?
Vt penitus noſtris (hoc te celauimus vnum)
Viſceribus creſcens excuteretur onus.
Ah nimium viuax admotis reſtitit infans
Artibus ⁊ tectus tutus ab hoſte fuit.
Iã nonies erat orta ſoror pulcherrima Phębi
Denaq; luciferos Luna vehebat equos.
Neſcia quę faceret ſubitos mihi cã dolores,
Et rudis ad partus, ⁊ noua miles eram.
Nec tenui vocem. quid, ait, tua crimina ꝓdis?
Oraq; clamantis conſcia preſſit anus.
Quid faciã infelix? gemitus dolor edere cogit,
Sed timor, ⁊ nutrix, ⁊ pudor ipſe vetant.
Contineo gemitus, elapſaq; verba reprendo,
Et cogor lachrymas combibere ipſa meas.
Mors erat ante oculos, ⁊ opẽ lucina negabat,
Et graue ſi morerer, mors quoq; crimẽ erat.
Cum ſupincumbens ſciſſa tunicaq;, comaq;
Preſſa refouiſti pectora noſtra tuis.

VOLS. QVAS Mihi non herbas, partũ ex vtero excutere conati ſunt herbarũ ſucc. s, ex qbus maxime valere ſiſimbriũ ſcri. Pli. ſi cibo aut ſucco ſumat. Suppoſuit, vtero appoſuit ad excutiendũ foetum. Penitus. ex intimo vtero. Admotis artibus, medicaminibus adhibitis excuti non potuit. Tectus. clauſus vtero. Ab ho. nutricem ſigt, quę illũ pimere conata eſt.

Iã nonies erat orta ſoror pulcherrima phębi. erat. x. menſe ptus maturus. Hippon metapõtinus a vij. ad x. mẽſes naſci poſſe partũ exiſtimauit. maturũq; eẽ. Diocles. Straton empedocles et epigenes, ſeptimo naſci poſſe, affirmant, octauo oĩno negant. Diocles tñ Caryſtius, ẽ Ari. ſtagyrita nono et x. menſe ptũ maturũ eſſet tñmodo putauerunt epigenes byzantius. nono menſe oĩno negat id effici poſſe Hipoc. decimo ſolus Ari. et vndecimum menſem parientibus aſſignauit. Que cã. ignorabam ꝓpinquo partu cur dolerem. Nec te. vero more parientium clamaui. Gemitus, pre dolore gemebã. Gemitus. murmura. Verba ela. quę pre dolore exciderant voces. Reprẽdo, reſumo ẽ reprimo ne audirent, importune reprẽdo alij legerunt.

Cogor, qm̃ ita imperabat nutrix. Lucina, Iuno quę parientibus preeſt. Graue crimen qm̃ mecũ infans extinguebatur. Preſſa refouiſti pectora.

Macareus parturienti canace aſtitit, quę cum primo partu maxime laboraſſet, excitata macarei adhortationibus dolores cum partu poſuit.

VBER. QVAS Herbas non attulit. q. d. oẽs. eſt. n. legendũ interrogatiue. Suppoſuit, p inferiores etiam partes immiſit, vt onus excuteretur. Noſtris viſceribus. i. eijceretur e ventre, et vt facerem abbortiuũ. ſunt. n. quędam herbę. et quędam medicamina, quę hñt vim faciendi abbortiuũ. Hoc te cela. parentheſis eſt. i. hoc ſolum tibi occultauimus, q volueriam añ emittere partum. dicimus aũt celo te hanc rem et hac re. Nimiũ viuax i. nimium genitus ad viuendum. Reſtitit ar. i. vicit appoſitas artes. Tectus in ventre meo. Tutus ab ho. ideſt ab illa anu, quę illis medicaminibus quęrebat eum interficere. Soror phę. i. luna. Erat orta no. ideſt iam erat nonus menſis. Dena. i. decima. Luciferos, ferentes lucem. eſt autem hoc loco adiectiuum. i. iam aderat decimus menſis, quo vt plurimum dñr mulieres parere. Ver. matri longa decem tulerunt faſtidia menſes. Neſcia. ig. iam, Quę cã facere dolores, neſciebam eos fieri ex foetu, qui iam erat maturus in ventre. Rudis, inexperta. Miles, tranſlatiue dixit. Noua, qꝛ nunq̃ ante pepereram. Nec te vo. i. non potui cõprimere vocem, qn clamarem.

Quid ait. Ordo. anus ait. qd prodis, qd indicas tua crimina tuũ ſcelus. Et. i. c. h. q̃ ſciebat crimẽ nr̃ũ.

Preſſit, clauſit. Clamãtis. s. mei. Quid faciã, p facerẽ. Ædere, emittere. Gemitus clamores, ideſt ex vna pte dolor ptus cogebat me clamarẽ ex altera ꝓhibebat timor patris ẽ nutrix quę increpabat me.

Et pudor ex tanto ſcelere. Elapſa, iam ore emiſſa. Reprendo. i. iterum prendo.

Cõbibere, exiccare, et intra me tenere legendũ eſt cõbibere, non aũt cohibere, qꝛ nõ metri non patẽ.

Ante oculos. q. d. certa ẽ parata. Lucina dea partus, de qua diximus in epi. Hypſipyles ad iaſonẽ. Opem qꝛ ſolet auxiliari parientibus. Mors erat graue crimen, qꝛ non potuiſſem mori ſine infamia in tali caſu, quo fuiſſet cognitum ſcelus meũ. Supincũbens. s. tu. Sciſſa tunica i. veſte. Et coma. i. capillis pp dolorẽ quẽ de me capiebas. Refouiſti, recaleſeciſti. Noſtra pectora preſſis tuis, ideſt impoſuiſti pectus tuum ſuper meum. Tuis, ſcilicet pectoribus.

VBER. QVAS Mihi non her. etc. hoc eſt nullas non attulit, ẽ oẽs attulit, ſed plus eſt in figurata interrogatione q̃ in expreſſo etiam vniuerſa affirmatione, ſignificat. n. q ſic quęrit velle inuenire exceptionem et non poſſe, vt hęc eadẽ vt ſciret, qd non faciebat amyntas? Et. Quẽ non incuſaui amens hominumq; deorumq;. Hoc te celauimus vnũ, honeſta purgatione Macareus tam nefandi coitus conſcius innuitur. Ah infans nimiũ viuax. i. vitalis reſtitit artibus i. medicaminibus admotis. Et tectus. s. in ventre meo fuit tutus ab hoſte. s. nutrice, aut arte nr̃a.

Iã nonies ſigt q̃do aduentante maturo ptu peperit. Soror Phę. i. luna. Noua mi. ſ. lucinę, q̃ dea ptus eſt. Quid ait. s. nutrix anus. Gemitus, accuſatiuus ẽ pluralis. nã ordo ẽ, dolor cogit ędere gemitus.

Reprẽdo p syncopã vt verſus idicat ꝓ reprehendo dcm̃. Cõbibere, metaphora ab harena et cinere.

Lucina, dea ptus, q̃ preeſt veniẽtibus in lucẽ. Diana s. aut Iuno. Pectora noſtra tuis. s. pectoribus.

VOLS. ET MIHI Allocutus es, cõmiſerationem excitat hęc ſermocinatio. Duos, et te et partum. Quid tibi gratariſ, hac ſciſcitatione tranſit vt qd mali Æoli crudelitate poſt partũ pẽgerit exponat. Quid tibi gratariſ, non eſſe gratulandum arguit ab Æoli impietate, et facinoris dedecore et periculo. Surripienda, furti abijcienda. Sedula, vafra, et, ad occultandum crimen diligens nutrix. Fictaq; ſa. fa. ſimulat ſacrificare hoſtiáq; ſimulabat eſſe puerũ frõdibus et vittis inuolutum. Dat populus ſacris, quiſq; vlá pbebat aniculę iterq; in templum ſacrificaturę pergere ſimulabat. Limen, Æolis regię hoſtium. Patrias, patris Æoli. Suo indicio, eius vagitu. Inſana, furibunda, vt mare, a ſimili πάθος mouet. Fraxina, fraxini arboris, quę in Macedonia dicitur bomelia, gręce vero μελίας. Pallentia, quę timore patris facta pallida. Irruit, in me impetum fecit.

lebat ſimulare. Velat tegit. Vittis, faſcijs tanq̃ rem ſacram. Sedula, ſtudioſa. Ficta, ſimulata. Verba precantia, ideſt dicit hymnos et ſupplicationes. Dat viam.i.cedit, quia credebat eam facere vera ſacra. Erat prope limen.i.iuxta ianuam, vt egrederetur cum infante, vagitus proprie dicitur vox et clamor infantiũ Virg.lib.vi. Hinc exaudiri voces vagitus et ingens. Infantũq; animę flẽtes in limine primo. Patrias. i.paternas. Prodiſ, detegiſ, cognoſcitur. Suo idicio propria voce. Reue. detegit remotis frondibus. Mentita, ficta. Regia.i. aula. Sonat. reſonat. Inſana, magna. Vt mare, facit comparationẽ de ſuo tremore cum audiret patrem ita clamantem. Stringitur, leuiter percutitur. Tenui.leui. Fraxina, pro fraxinea. Noto.i.vento. Tepido, qa venit a meridie eſt tepidus. Sic, adaptatio ſimilitudinis. Videres, pro videret aliquis. Vibrari, moueri, tremere. Quaſſus ab. ſenſus eſt, lectus ſuper quo

> Et mihi viue ſoror, ſoror o chariſſima dixti,
> Viue nec vnius corpore perde duos,
> Spes bona det vires, fratri nã nupta futura es,
> Illius de quo mater, et vxor eris.
> Mortua, crede mihi, tñ ad tua verba reuixi,
> Et poſitum eſt vteri crimen, onuſq; mei.
> Quid tibi gratariſ? media ſedet Aeolus aula,
> Crimina ſunt oculis ſurripienda patris.
> Frondibus infantem, ramiſq; albentis oliuę,
> Et leuibus vittis ſedula cęlat anus.
> Fictaq; ſacra facit, dicitq; precantia verba,
> Dat populus ſacris, dat pater ipſe viam.
> Iam prope limen erat, patrias vagitus ad aures
> Venit, & indicio proditur ille ſuo.
> Eripit infantem mentitaq; ſacra reuelat,
> Aeolus inſana regia voce ſonat.
> Vt mare ſit tremulũ, tenui quũ ſtringitẽ aura,
> Vt quatitur tepido fraxina virga noto.
> Sic mea vibrari pallentia membra videres,
> Quaſſus ab impoſito corpore lectus erat.
> Irruit, & noſtrum vulgat clamore pudorem,
> Et vix a miſero continet ore manus.

VBER. ET MIHI. Dicit verba, quibus macareus vſus ẽ ad canacem. Dixti, pro dixiſti, syncopa eſt. Duos.s.te et filium. Corpore vnius.i.corpore tuo. Det vires, faciat te non deficere. Fratri, nã ecce quę ſpes ſit. Fratri.s.mihi põt et legi fratris, vt dicamus ex futura nupta.i.vxor, et ita erit nupta erit nomen, ſi vero legitur fratri eſt pticipiũ. Illius, dupliciter pt hic textus ordinari.s. cum pcedenti, ſic ex futura nupta fratris illius, de quo &c. vel melius vt legaẽ fratri et poſtea ordineẽ ſic. Tu eris, et.i.etiã vxor. Illius.s.mei. De quo.i.pp quem. Tu es mater.i. filium pepeniſti. his verbis dictis intelligimus eum ſtatim diſceſſiſſe. Mortua.s.vt videbaẽ mihi. Reuixi, reſpiraui. At tua verba.i.pp verba quę mihi dixiſti. Crimen onuſq;.i.criminoſum onus. Poſitũ, pro depoſitum.i.peperi. Quid tibi, dicit ſe fruſtra peperiſſe, qꝛ et ſibi ẽ filio nup nato ſit moriendũ. Gratariſ, gratularis et gaudes, qꝛ dixi me peperiſſe. Æolus, pater meus. Surripienda, remouenda. Oculis patris, ne ab eo videatur.i. auferendus eſt puer ita natus, ne pater eum videat. Frondibus, dicit qõo nutrix eum occultauit ſimulans ſe facturam rem diuinam. Frondibus, folijs, ramis. Albentis oliuę, hęc enim arbor erat in tutela Palladis, et dicata paci. Apta [illegible]

eram quatiebaẽ a meo corpore tremente. Quaſſus, concuſſus. Irruit.i.cum impetu intrat cubiculum meum. Virg. Irruimus denſis et circumfundimur armis. Vulgat, manifeſtat. Pudorem.i. dedecus et infamiam, ita.n. ſignificat hoc loco. Vix continet manus ab ore miſero.i. vix continet ſe, qn vnguibus dilaceret mihi vultum et eruat oculos.

DIXTI, Per syncopam pro dixiſti, nam non niſi in ASCEN. ſolis preteritis in vi fit. Dixit enim Virgi.lib.i. Acceſtis ſcopulos, pro acceſſiſtis, et l.vi. Direxti tela manuſq; pro direxiſti. Perde duos, te et foetum. Mortua, ſup. eram. Poſitum eſt.i.expoſitum, ante pedeẽ poſitum poſt partum. cui d'cto videtur per phantaſiam gratulari Macareus vnde addit. Quid tibi gratariſ, media ſedet Æolus aula.q.d. ſęuus excubator. Leuibus vi.i.fertis quę tempora in modum vittarum cingant. Iam prope limen erat. Docet agnitum eſſe partum a patre. Facinuſq; reſcitum, ſed vt ſepe facit. πάθος mouet.i. affectiones ſeu cõpaſſionẽ a fruſtrata ſpe. ſicut.v.ęnei. Iamq; ppinquabant metis, finemq; tenebant &c. Vagitus, ideſt ploratus infantis. Indicio pditur ille ſuo, ſicut ſorex ſm comicum, qui eſt mus minor, q ſuo ſtrepitu ſe ſiui prodit, ſiliem aũt in canem dicat vulgus.

VOLS. IAMQVE. Dari paruum canibus, παῖδος ab ęta-te. Auibus, vulturibus, quę cadauera sequunt, iussit ingt Æolus exponi puery. Sensisse suā calamitatem. Tū cum mea pignora lupis edenda tradi cōspicerem. Inimicus, satellitē, seu pconem Æoli intelligit. Viscera, foetum sigt. Satelles, satellitem, quasi

contingit ire in meas genas vnguibus.i. tunc demum licuit mihi immittere vngues in genas me as dilacerandas. Satelles, miles, minister. Patrius, paternus. Vultu me.i.tristi, ex quo poteraȝ cognoscere eum afferre tristia mādata. Indignos, crudeles. Sonos, voces, verba. Æolus, verba Satellitis

sontibus capiendis, siest appellamus eundem apparitorē dicimus. Sonos idignos mādata, quę patrem non decent. Æolus hunc enseȝ, Æoli mādata sunt, quę et satelles Canace renunciat. Ex merito ex cōmisso. Quid iste velit superbius est quam si rem aperuisset, volebat enim vt illo sibi mortem consciscere. Condam, adigā in mea precordia.

His mea muneribus, inuidiose hoc pnunciatum est, vt Æoli impietateȝ erga filiam arguat, vt dicat filiam non esse iis muneribus, nec ea dote donandam.

Ipſa nihil pter lachrymas pudibūda profudi,
Torpuerat gelido lingua retenta metu.
Iamq; dari paruū canibusq;, auibusq, nepotē
Iuſſerat, in ſolis deſtituiq; locis.
Vagitus dedit ille miſer. ſenſiſſe putares,
Quaq; ſuum poterat voce rogabat auum.
Quid mihi tūc animi credis germane fuiſſe?
Tu potes ex animo colligere ipſe tuo.
Cum mea me coram ſyluas inimicus in altas
Viſcera montanis ferret edenda lupis.
Exierat thalamo. tunc demū pectora planxi,
Contigit inq, meas vnguibus ire genas.
Interea patrius vultu mœrente ſatelles
Venit, et indignos ędidit ore ſonos.
Aeolus hunc enſem mittit tibi (tradidit enſem)
Et iubet ex merito ſcire quid iſte velit.
Scimus, et vtemur violento fortiter enſe,
Pectoribus condam dona paterna meis.
His mea muneribus genitor connubia donas?
Hac tua dote pater filia diues erit.

ad Canaceȝ. Tradidit, interpositio est, sunt.n. verba Canaces, dicit.n. dictis illis verbis tradidit enseȝ.

Et iubet, et adhuc, sunt verba satellitis post traditū ensem.

Quid velit, quare mittat tibi. Ex merito.s. tuo.i. ex eo qd fecisti, vult intelligas ad qd eum tibi miserit. Scimus, verba Canaces, dicit.n. scio qd velit hic ensis ē eo vtar p merito meo.

Fortiter, intrepide, quia non dubitabo me interficere. Condam immittam et abdam. Dona pater ensem, quem pater mihi misit. His mea apostrophaȝ facit ad patrē. Donas .m.c.h.m. idest hęc munera, facis meis

VBER. IPSA, idest ego. Profudi, emisi. Pręter lachry. quod non potui aliquid dicere, sed solummodo fleui. Pudibūda. i. plena pudoris et verecundię. Torpuerat, ita quod non poterat loqui. Gelido, frigido ab effectu.

Iamq; postquā Canace exposuit dolorem, quem ex difficultate et periculo pariendi accepit. Deinde ex infante cognito et deprehenso a pře. Nunc dicit, multo maiorem dolorem, quo pcussam se dicit, cum audiuit přem suū iussisse illum infantulum innocentem exponi dilacerandū canibus et feris.

Paruū nepotem.s. suū, nam natus ex filio, vel filia dr nepos aui sui. Canibusq;, auibus. Vtraq; copulaq; apponenda est, vt versus stet quā etiaȝ sensus exigit. Destitui, derelinqui sine aliquo custode. Solis, desertis, inhabitatis. Dedit, cū auus iussit. Putares sensisse, videbat sensisse illud crudele iussum ita in tpe vagiuit. Voce qua poterat.i. illo vagitu quod voce expressa, et verbis formatis loqui nondum poterat per ętatem. Quid al.i. quē vel qualē aiuȝ.

Nam potes.i. potes scire, quem aium habuerim si feceris coniecturam de tuo ad meum. Colligere, conijcere cognoscere. Inimicus satelles, vel famulus patris nosciturus mihi. Viscera, filium meum, sunt.n. filij viscera parentum. Montanis qui incolunt montes. Coram me.i. me vidente. Exierat.s. pater meus, nam superius dixit. Irruit et nostrum vulgat clamore pudorem. Tum demum tunc tandem.s. eo egresso. Planxi, percussi. Nunc

conubijs, dicimus.n. dono tibi hanc rem vt Dido ad Æneam. Quod tibi donaui pfide littus erat. et dono te hac re, vt hic, et Virg. in.v. ęnei. Sergestū ęneas pmisso mūere donat, multa sūt aliā exēpla.

ASCEN. IPSA, idest ego solum inquit lachrymare potui non prologui. Nepotem, is.n. proprie dr respectu aui, erat āt auus eius et paternus et maternus Æolus. Sensisse putares.i. quilibet putare posset, qui gestum eius videret. Quid mihi sic Virg. Quis tibi tunc sensus cernenti talia Dido. Viscera, idest partum, quem viscera mea portauerunt et ędiderunt.

Ædenda, idest deuoranda. Lupis montanis. In montibus versari solitis. Satelles patrius, idest a patre missus apparitor vulgo seruiens dicitur, olim latro quasi latero, quod lateri adhęreret, ignari clientem vocant cum cliens a colēndo dictus ad aduocatum refertur. Est.n. qui alterius in iudicio vtitur presidio, et ob id ei addictus est, nec publicus est minister, is vero qui ad publica negocia mittiē et minister et viator dicitur. Æolus hunc ensem mittit tibi, verba satellitis. Tradidit ensem, verbū Canaces, hoc est cum diceret mittit tibi simul tradidit ensem addens. Et iubet ex merito scire qd iste velit, quod me iussit occidi, monet ergo vt tute id facias. His mea muneribus, planum πάθος cum apostrophe, sic ęnei.ij Hoc fuit alma parens, quod me per tela per hostes. Eripis et cętera.

Tolle,procul decepte faces Hymenee maritas,
Et fuge turbato tecta nefanda pede.
Ferte faces in me, quas fertis erinnyes atrę,
Vt meus ex iſto luceat igne rogus.
Nubite foelices parca meliore ſorores,
Admiſſi memores ſed tamen eſte mei.
Quid puer admiſit tam paucis editus horis
Quo leſit facto vix bene natus auum.
Si potuit meruiſſe necem meruiſſe putetur,
Ah miſer admiſſo plectitur ille meo.
Nate dolor matris,rapidarum pręda ferarum
Hei mihi natali dilacerate tuo.
Nate parum fauſti miſerabile pignus amoris,
Hęc tibi prima dies,hęc tibi ſumma fuit.
Nō mihi te licuit lachrymis perfundere iuſtis,
In tua non tonſas ferre ſepulchra comas.
Non ſuper incubui,non oſcula frigida carpſi.
Diripiunt auidę viſcera noſtra ferę.

VOLS. FACES. Quę in nuptijs accendebantur. Decepte,qm̄ me vxorem Macarei fore exiſtimaui, nā cęterę ſorores nupſerunt fratribus. Turbato celeri, miſericordiam mouet his imprecationibus. Quas fertis Erinnyes, non maritales accendantur faces, ſed furiales, non adſit noſtro connubio hymenęus, ſed Erinnyes. A lecto.s.ē me gera. Nubite fratrus coniugio. ut animi foelicius ꝙ̄ canace. Quid puer admiſit, παθος eſt a pueri ſimplicitate, quē; iniuſte necari Æolus iuſſerat. Si potuit,ꝑmiſſione hac inſontē; eſſe puerū oñdit, infans.n.nihil committere potuit, nec pro parentum commiſſis erat plectendus. Nate dolor matris, auget hęc amplificatio cōmiſerationē. Parum fauſti, qui non bñ̄ ſucceſſit. Non tibi me licuit, παθος quoq; excitatus, ſi qd̄ ęquū eſt fieri, nobis negatum dicimus. Iuſtis,non ad lachrymas refertas, ſed ad exequias. Tonſas,laniatas, quę cum funeribus ſepeliunt. Auide ſ.lupos et vultures ſigt.

VBER. TOLLE Procul,dicit ad ꝯnubia ſua non adhibendum eſſe hymenęum, ꝙ ſunt infoelicia. Faces maritas.i.tędas ꝯnubiales, maritas adiectiuū eſt. Pede turbato.i.celeri,ꝯſequens pro antecedenti.nam ex turbatione et metu fit aliqs celer. Virgil. de Caco turbato.pedibus timor addidit alas. Tecta nefanda, in quibus nefandum facinus amiſſum eſt inter fratrem et ſororem. Ferte faces, dicit non hymenęum adhibendum ſuo ꝯnubio,ſed Erinnyn ferentem faces infoelices, vt ſupra Hypſipyle Iaſoni. At mihi,nec Iuno,nec hymen,ſed triſtis Erinnys. Pertulit infauſtas ſanguinolenta faces.dicit ergo.O Erinnyes.i.o furię,ſic autem legendum eſt.nam declinatur erinnys erinnyos.

Atrę,infernę. Faces,quas fertis.i.funebres et non nuptiales,ratio aūt metri nullo pacto patitur,vt legat Eumenides,ſed erinnyes recte legit. Vt meus rogus.s.in quo ſum cremāda, non ero mortua.

Luceat,incendat. Ex is ig s.quē vos furię afferetis, eſt aūt rogus ꝓprie lignoꝝ cōgeries et pyra ad comburenda cadauera,cū ardere cęperit,Virg.Ter circū accēſos ſubiectis ignibus atris. Decurrere rogos. Nubite,intelligimus eam habuiſſe alias ſorores, licet de eis apud poetas non fiat metio. Meliore parca.i.meliore ſorte et fortuna ꝙ̄ ego. Admiſſi i.delicti mei. Admiſit i.peccauit. Æditus in lucē,datus et emiſſus. Vix bene natus.i.qui vix vidit lucem. Quo facto leſit auum.i.quid fecit, propter quod leſit Æolum auum ſuum, vt eum nunc iubeat mori. Si potuit, quia non potuit.

Ad dolentis, plectitur,punitur. Meo admiſſo, ideſt propter peccatum meum. Nate, vertit ſermonem ad filium,cuius miſerrimam ſortem dolet,ꝙ eodem die natus et mortuus ſit.

Pręda, rapina,cibus. Tuo nata. die quo natus, dicitur autem et hic natalis ſubſtātiue, et hoc natale in neutro genere,et tūc facit ablatiuum natali, vt hic dicitur autem adiectiue hic et hęc natalis et hoc natale, ē additur dies, vel lux,vel tempus dicitur etiam locus natalis, in quo aliquis natus eſt, vt Ouidi. in triſtibus. Neſcio qua natale ſolum dulcedine cūctos detinet. Pignus,confirmatio, nam filij dicuntur pignora coniugij. Parum fauſti, ideſt parum foelicis et fortunati.

Hęc,qua pater meus iuſſit te exponi feris. Summa,vltima. Nec mihi, conqueritur ꝙ non potuerit,pręſtare officium,quod ſolet in funere filij.

Iuſtis,debitis propter affectum naturę. vnde ipſe Ouidius alibi. Quis matrem niſi mentis inops in funere nati,flere vetet. Profundere,irrigare.

Non tonſas,ideſt longas. Non ſuper incubui, nam parentes ex affectu naturali ſolent incumbere cadaueribus filiorum, et ſic eos mortuos oſculari,Virgilius libro vndecimo de Euandro.

ASCEN. HYMENÆVS, Nuptiarum deus creditur.

Parca melio.i.meliore fato. Quid pu.ad.etc. quia facinus ſuum omnino purgare non poteſt adducit cauſam infantis, quem inſontem dicit inique et empie trucidatum. Si potuit meruiſſe q.d.certum eſt, ꝙ non hęc mihi natali, παθος a tempore, quia die natali ſolebant priſci indulgere genio, ideſt dare operam voluptati, vnde Perſius.Hunc macrine diem numera meliore lapillo. Qui tibi labentes apponit candidus annos. Et in bucco.Phyllida mitte mihi, meus eſt natalis iola. Hinc Herodes dicitur die natali conuiuium celebraſſe,quo petitum eſt caput Baptiſtę.

Hęc tibi prima dies, idem παθος, ſic de roſis Maro.Quam longa vna dies ętas tam longa roſarum eſt. Non ſuper incubuit, id enim moris. vnde Anna de Didone,et extremus ſi quis ſuper halitus errat.Ore legam.Id autem faciebant applicando os ori et ſuperincumbendo.

VOLS. CVM Vulnere, ſautiata enſe miſſo cadam. tu vi o fruſtra, concludit deprecationibus epiſtolam.
Fruſtra ſperate, vana ſpes fuit de noſtro coniugio. Sparſa, a feris laniata. Quelibet arcta, quãtumuis breuis ſit, nos duos capiat. Viue memor nři non mei in vita obliuiſcaris. Lachrymas in funere funde, cures nřm funus, maxio putabat extinctus eẽ ſolatio, ſi honore ſepulture et funebri pompa nõ careret.
Reformida, ex puellarum ſententia locus eſt, q̃ mortuoꝝ cadauera exhorreſcunt.
Perfer efficies cana ces mandata, vt ego parentis iuſſa forti animo exequar.

Ipſa quoq; ĩfantis cũ vulnere pſequar vmbras
Nec mater fuero dicta nec orba diu.
Tu tantum o fruſtra miſerę ſperate ſorori
Sparſa, precor, nati collige membra tui.
Et refer ad matrem, ſocioq, impone ſepulchro,
Vrnaq, nos habeat quęlibet arcta duos.
Viue memor nři, lachrymasq, ĩ funere funde
Neue reformida corpus amantis amans.
Tu (rogo) proiectę nimium mandata ſororis
Perfer, mandatis perfruar ipſa patris.

VBER. IPSA QUOQ, dicit ſe ſecuturã filiũ ſuuz, qꝛ gladio a pře miſſo ſe interficiet, vt ſupra dixit. Vmbras infantis. i. animaz filij mei. Cum vulnere, qđ mihi faciã.
Nec fuero dcã diu mater, qꝛ priuabor filio, ſine quo non poſſum dici mater.
Nec dicar or. diu q̃ licet caream filio, et pp hoc ſim orba, tamẽ cito moriar. et ſic nõ dicar orba.
Tu tñ, nunc rogat fratrem Macareum, vt colligat oſſa matris et filij et reponat in eadẽ vrna. Fruſtra ſperate, qꝛ cum ſperarem te fututꝫ maritum meum. non potui id conſequi. Sorori, pro a ſorore. Sparſa, diſperſa, et dilacerata. Refer, reporta, ad matreꝫ ad me, ex qua pauloante exieram ſocio ꝯiuncto et cõl. Quamlibet arcta, ideſt q̃uis ſtricta, et melius q̃ quęlibet vrna, ideſt vas, in quo reponebantur cineres cadauerum. Iuue. et in vrna perpetuum ver. Funde lachrymasq; in funere. i. proſequere mortem meã lachrymis. Reformida, ne time. Perfer. effice.
Mandata hęc, ſcilicet quę tibi commiſi.
Pro iectę, infoelicis et abiectę. Ipſa ego.
Perfruar mandatis patris, ideſt faciam quod pater mihi mandauit, quia ſupra dixit. Æolus hunc enſem mittit tibi, tradidit enſem. Et iubet ex merito ſcire quid iſte velit.



Medea Iaſoni.

ASCEN. NEC Mater fuero dicta, ſcilicet viua, quia ſeſe occiſura eſt. Sparſa precor nati. Hęc epiſtolę principalis eſt intentio. Neq; reformida, quia amor quod et horror facere ſolet.

In. xij. epiſtolam Argumentum.

SOL EX Vna nereidum ętam et Perſen genuit. Perſes in taurica regnauit. Æetas in colchide, et ex Hecate Perſę filia filios ſuſcepit. Circen. medeam, Calciopem, et abſyrthũ, quem Pacuuius Ægialeũ appellat. Medea cuꝫ paternę crudelitati obſiſteret, iuſſa in cuſtodiam dari, fugit ad ſolis templum qđ ad hoſtium Phaſidis in littore ſitum erat. Ea tempeſtate Iaſon Æſonis filius cum argonautis, vt vellus aureum raperet I ea loca appulerat, ad templuꝫ profectus puellę in harena ſpatianti nauigationis cauſam expoſuit. medea hoſpitis pulchritudineꝫ admirata amore capitur patris ſeuitiaꝫ exponit, rei perficiendę auxilium promittit, ſi Iaſon. de connubio paciſceretꝰ data de connubio ſpõſione Medeę opere vellus rapiunt, fugiunt, puellamq; abducunt. Theſſalięq; rebus compoſitis, Iaſon Corinthum ad Creontem regem ſeceſſit, apud quem decem annos cõmoratus, eius filiam Glaucem, quã alij Creuſam appellant, vxorem capit. Medeę diuortium ſuadet abnuentem ex vrbe ꝓpellit. Creuſam duxit vxorem. furibunda igitur Medea ad Iaſoneꝫ ſcribit, ingratitudinem in eo expoſtulat, pſenteꝫq; minatur vltionem. Nam impetrato vnius diei reditu Creontis regiam incendit, qua cum filia rex aſſumptus eſt. Dydimum et Alcimeneum et Therſandrum, quos ex Iaſone ſuſceperat, trucidauit. Theſſalus fuga ſalutem ſibi peperit. Iaſon dolore percitus ſeipſum ꝯfecit, ex hoc tragędiam fecit Ennius, quam Medeam inſcripſit, illum ſecutus Ouidius. Medeaꝫ et ipſe edidit. de qua Fabius meminit. vñ magnaꝫ huius epiſtolę partem tranſlatam eſſe non ambigimus. Sed quoniam ipſam temporꝫ iniuria non habemus, quid hic et ibi Ouidius commentus fuerit, et qua varietate vſus ſit, videre non poſſumus. Tranſeamus modo ad textus expoſitionem, q multis in locis difficilis eſt. Reliqua autem quę ſuperuacanea ſunt, more noſtro miſſa faciemus.

Debuerant fuſos euoluiſſe ſuos.
Tunc potui Medea mori bene,qcqd ab illo
Produxi vitę tempore,pęna fuit.

AT tibi colchorum (memini)
regina vacaui.
Ars mea,cum peteres,vt tibi
ferret opem.
Tunc quę diſpenſant morta
lia fata ſorores.
Debuerant fuſos euoluiſſe ſuos.
Tunc potui Medea mori bene,qcqd ab illo
Produxi vitę tempore,pęna fuit.

VOLS. AT TIBI Colchoꝝ memini regina vacaui, ex probrat beneficiū in principio ingratitudinē expoſtulatura. At particula hęc interdum ſaltē ſigt, vt Virg. illud. ſi te nulla mouet tantę pietatis imago At ramū hūc aperit ramū qui veſte latebat. Agnoſcas interdū in principio vſurpat,et vt vehementi, ꝰ moueamus, intelligēda relinquimus, quę dici debuiſſent, qꝺ Virg. in ęneide facere vr̄ cum ait. At regina graui iamdudum ſaucia cura, id interpretari oportet quieuit Æneas At Dido maximis curis angebat, cui hic locus ſimilis eſt. Tu inqt Medea cū in theſſaliā rediſſes, eſſeſq; in oium fauore,me domo pepuliſti. At ego,vt recte memoria colligo,et ſi fui regis filia, & ſoui in colchide,meo quoq; bn̄ficio petitū vellus tecū detuliſti. Regina,regis Colchoꝝ filia. Sunt colchi Scythię populi,vt ſtra. teſtatur. Vacaui,offm̄ p̄ſtiti.

Ars mea,magicā intelligit,q̄ cū valuiſſet Medea illius ope vellus ſurripuiſſet, et Orpheus, et Balbus ſcribit. Cū peteres,ſūmis p̄cibus a Medea opē impetraſſet iaſonē Flaccus Valerius ſcri. Tūc q̄ diſpenſant πάθος a ipe. Diſpēſant,in ptātē hn̄t, tractū ab his,qui ęra pēſant, diſtribuebant antē q̄ eēt ipreſſi nūmis vſus. Fata mo. vitā et mortē. Fuſos meos,ſinus allegoria ē,nā remoto verboꝝ ambitu mortē.ſignificat,voluiſſem inqt parcas me morti tradidiſſe,cū iaſon phaſim fluuiū intrauit. Mori bene,ſine vitę labe et moleſtia extingui, honeſta morte nihil eſſe p̄ſtantius Herodotus iunonis iudicio demonſtrat. Ab illo, ex quo iaſon Colchos adijt. Pęna fuit,ad fugam hoc refert et ad fratris necem quem in fruſta diſiecuit apud tomos.

VBER. AT TIBI Colchoꝝ,aurei velleris fabulam pleniſſime diximus in epiſtola Hypſipyles,quę icipit. Littora Theſſalię,itaq; illuc recurraſ. Quantum autem ptinet ad hūc locum, recitā ex Diodo, iaſonia Corynthij tradunt cum annis.x.cum Medea vixiſſet,genuiſſe ex ea filios duos,quo tpe aiunt Medeam magno in honore nō ſolū pp ſpēꝫ qua eminebat, ſed ēt pp prudētiā cęteraſq; virtutes,qbus ornata erat,a viro habitam fuiſſe,paulatim deinde ętate decorem formę auferēte,iaſon glauce,quā poeta appellat Creuſam Creontis filię amore captus virginē vxorem a patre petiuit,annuente Creonte, cōiugiū nuptiarū ſtatuente diem iaſon Medeę ſpontaneū diuortiū pſuadere conatus eſt, ait.n.ſe cupere illam vxorem ducere,nō in eius contemptū, ſed vt filios ſuos in domū regiam ea cognatione introduceret. Medea hęc verba ęgre ferente deoſq; iuſiurandi pręſtites appellante. iaſon beneficij immemor et ingratus Creontis filia vxore accepta Medeam ab ſe expulit,qd poſtea fecerit,dicemus in fine epiſtolę. Ita igitur Medea hāc epl̄am ad Ia. ſcri. in qua primū cōmemorat iaſoni ſua erga eum bn̄ficia ē p̄miſſa,et iuſiurandū iaſonis,deinde adiurat ipꝫ iaſona vt ſi minus ſui cā ſaltē cā filioꝝ cōiugem velit eā recipe,et loco ſolito pingij eā hēre, qꝺ ſi nō fecerit,minatur ei ſe ſumpturā vindictā de tāta iniuria. Vt.i.ſicut regina i. ego filia regis Æetę,vt Vir. Magnū reginę,ſed.n.miſeratus amorem Dedalus &c. illic reginam intelligit Ariadnam filiam Minois regis Colchi populi ſunt i ponto,qbus iperauit ęeta.regia Colchis appellat. Vacaui, p̄ſtiti operā,inſeruiui tibi. Ars mea.s.magica et incātatoria,nā Stra.lib.i.dicit Medeam veneficā fuiſſe memorię p̄ditū eſſe. Sorores i.tres parcę.

Diſpēſant diſponūt,ſed q: dn̄r nere fata hoium, iō dixit diſpēſant,vn̄ et pēſa dicta ſunt a pendēdo.

Fila,alluſit ad offm̄ eaꝝ. Iuue. de parcis,et ſtaminis albi lanificę. Euoluiſſe,diuiſis ſyllabis, vt ſupra diximus legēdū ē.i.euacuaſſe fuſos ſuos.i. debuerāt finiuiſſe vitā meā. Bn̄.i.boneſte. Quicqd, ſenſus ē cis vita,quę fuit mihi poſt illud tēpus, fuit pęna, q: ſemper vixi in magnis curis et doloribus.

ASCEN. AT TIBI Colchoꝝ,Ex abrupto,et ad p̄cogitata reſpiciēs,icipit exordio,quo circa nō dicā verſiculos eos,qui ex qbuſdā codicibus p̄ponunt eſſe Ouidianos.ij. ante ſunt. Exul inops ɔtēpta nouo Medea marito. Dicit an a regni ipe nulla vacāt. At ti.&c. Ordo prior ē eſt. Medea exul inops et ɔtēpta dicit nouo marito.s.Iaſoni,nō dicit qd,et id artificioſe ſubticet,q: nō ɔgruit ſalutem dicere repudianti. Nec male dicere,cuius ſibi grāꝫ recōciliare molit. Artificioſam quoq; apoſiopeſin facit q̄ſi ex obruente obiectione, qd dicis. Medea iā ɔtēpta viro i regnū ſuſcepto, cui illa an.a regni ipe.i.poſtq̄ in regno fui,quod pp̄ter eū deſerui,nulla vacant.s.ipa, vt mihi aures p̄beat, aut quid ſimile. Sed quia, vt dixi hoc principium Ouidianus nō eſt. Dicamus Medeā p̄cogitaſſe ſic. Fateor quidē Iaſon noua nupta,regno dotata eſt qꝺ ipſa afferre nō poſſum, et ita minus vtilis nūc fuero. At me.i.memoria repeto,q: ego regina.i. cum eſſem regina, hoc eſt filia regis Colchorum.

Ego vacaui.i. vacua ab alio negocio operam nauaui tibi.s.vni. Tunc.s.cum.i.qn̄ peteres, vt ars mea ferret tibi opem.i.auxilium. Tunc ſo.i.deę fatales,quę parcę dicuntur. Debuerant fuſos euoluiſſe ſuos,euoluiſſe pentaſyllabū eſt, dicuntur aūt filo ſeu ſtamine cuiuſlibet fata ac dies cōmenſurate,vnde ſunt verſiculi. Clotho colum portat, lacheſis trahit, atropos occat. Tunc potui Medea mo. bn̄,qꝺ Cherea Terentianus dicit ſic. Nunc eſt tēpus profecto interfici,cum perpeti me poſſum, ne hoc gaudium contaminet vita ęgritudine aliqua.

VOLS. LACERTIS iuuenilibus, argonautarum viribus, quos quattuor et q̄draginta fuiſſe ex Orpheo colligimus, lz Calus Balbus vnū addat, alij qnquaginta, alij ſexaginta fuiſſe ſcribunt. Pelias arbor, argonauim ſigt, q̄ in Pelio Theſſalię monte fabricata eſt ex pinu, ſeu ex quercu, vel vt Alexāder voluit ex eone arbore q̄ nulla violentia materię aut tp̄is putreſcat.

ſiacā, nā phaſis fluuius eſt colchoꝝ. Plus ęquo i. plus iuſto, ideſt pp pulchritudinē tuā proderez patrem. Decor, pulchritudo tua. Gratia ficta i. fucā dia ſimulata. At ſemel, vt magis augeat beneficium ſuum erga Iaſonē dicit, q̄ debuiſſet pati eūz ire in magna et aperta picula. Noua puppis, naz quidā volūt eā fuiſſe primam nauē.

Hei mihi, cur unq̄ iuuenilibus acta lacertis
Phrixeam petijt pelias arbor ouem?
Cur vnq̄ colchi magnetida vidimus argo?
Turbaq; phaſiacam graia bibiſtis aquam?
Cur mihi plus ęquo flaui placuere capilli,
Et decor, & linguę gratia ficta tuę.
At (ſemel in nr̄as qm̄ noua puppis harenas
Venerat, audaces attuleratq; viros)
Iſſet anhelatos non pręmeditatus in ignes
Immemor Aeſonides, oraq; adunca boum.
Semina ieciſſet, totidem ſumpſiſſet et hoſtes,
Vt caderet cultu cultor ab ipſe ſuo.
Quantum perfidię tecum ſcelerate periſſet,
Dempta forent capiti q̄ mala multa meo.

Phrixeam ouē, vellus arietis, quē Marti Phrixus ſacrificauit pellem Martis fago appendit. Magnetida, pagaſe oppidum magneſię vbi fabricata eſt argonauis. Phaſiacam, phaſidis fluminis, quez intrare oportuit argonautas nauigantes ad ęeam vrbem Aetę regiam. Et decor ea ſunt quę maxime in amorem alliciūt. Si ſpecies, ſi eloquentia, ſi facultas affuerit, gratiam linguę leporem dicimus elocutionis. Noua puppis, nam antea in Colchos nauigauerat nemo. primus Iaſon naui longa illuc nauigaſſe tradit. Audaces, quoniam primi auſi ſunt cyaneas ſuperare, quę erant inſtabiles iſulę, et ſe mari credere, ſi poetis credimus. Nam erythrā antea nauigaſſe legimus. Anhelatos, tauri q̄s Iaſonē domare oportebat ignē e naribus efflaſſe tradunt. Nō pmeditatus, a me nō edoctus.

Immemor, apte igratitudinē obijcit. Nā igratus eſt q bñficia obliuiſcit. Semina ieciſſet, dētes ſerpētis, quē Cadmus ītéremit, phrixuſq; detulit ad Aetā, ſeminaſſet, vn̄ nati eſſent armati hoies, q i auctorē ſeminis arma ptuliſſent. Suo cultu, ab his q ex dētibus eēnt nati. Quā multa, ea dicit q̄ Iaſonis cā et amoris inſania fecit, nā patrē prodidit, fratrem filioſq; trucidauit. Creontē et filiā cū regia incēdio aſſumpſit. Peliam filiabus occidendum prębuit

Audaces, temerarios qui nō pſiderauerāt magnitudinez periculi. Iſſet i. ire debuiſſet. Aeſonides, Iaſon. Non premeditatus, incōſideratus. Anhelatos, efflātes, et expiratos e naribus taurorum. Et in ora. in facies. Adūca, curua. Ieciſſet, iacere debuiſſet, et ſpargere. Semina, dētes ſerpētis. Totidem, quot erant ſemina, hoc eſt dentes. Caderet, periret. A ſuo cultu i. a ſemine quod ipſe ſeminaſſet et coluiſſet tanq̄ agricola. Quantū, quaſi dicat multum, q̄ non decepiſſes poſtea me. Dēpta, amota. Capiti, vitę meę, quę non eſſet in diſcrimine ſicut nunc eſt.

ASCEN. ARBOR Pelias, ideſt in Pelio monte Theſſalię natali, hoc eſt facta argonautis. Eſt ergo patronymicum a loco natiuo, hoc eſt a patria, nec abuſiue, quia vt Porphirius aſſerit, locus et patria etiam genus, hoc eſt principium generationis dicuntur et a ſe denominantur, declinatur ergo hęc pelias huius peliados, et cętera. Similiter magnetis huius magnetidos, vnde profert accuſatiuum magnetida, quo circa vtrunq; patronymicum locale eſt, dic ergo argo magnetida, ideſt magneſię fabricata, diximus autem in o gręca habere etiam o in accuſatiuo, vnde leges argo non argon, quia non deſcendit a nominatiuo argos, ſed argo, vt et altera quę vehat argo. Turba graia, ideſt vos gręci.

VBER HEI MIHI. Longe repetit cām ſuoꝝ malorum, qđ qdē eſt muliebre, vt in prima epiſtola plene diximus ſuper eū locū. O vtinā tunc cū lacedęmona claſſe petebat, et alijs multis eplis, pqueritur ergo q̄ Iaſon cum argonautis vnq̄ venerit, in Colchos, et q̄ eius amore capta fuerit. Acta ipulſa. Iuuenilibus, fortibus, nā iuuenes robuſtiores. Pelias, Theſſalica, a Pelio mōte Theſſalię, vbi lciſę ſunt arres, ex qbus argonauis fabricata ē. Ouē phrixeā, q̄ phrixus marti pſecrauit, vt ſupra dcm̄ eſt in epl'a Hypſipyles. Arbor, nauis. Magnetida, Theſſalicā, magneſia.n. regio eſt annexa Theſſalię, vt Pli. ſcrib. magnetes eius ppli dūr equitandi periti, de quibus Luca. lib. vi. Et magnetes equis minyę gens cognita frenis. Colchis, ſcilicet nos, argo nomen eſt nauis Iaſonis, vt alibi diximus. Turba gra. ideſt vos argonautę, qui eſtis graij. Aquam phaſiacam, phaſidis fluminis Colchorū. Iſſet pro iuiſſet, et bene in tertia perſona loquitur quaſi de alio, et redit ad eum in ſecunda dicens. Quantum perfidie, o quantum, quaſi dicat vtinam periſſes, quia tunc multa mala fuiſſent dempta meo capiti. Nam ordo eſt. Quantum, ideſt o quantum multa, quaſi dicat plurima mala fuiſſent dempta &c. Eſt aliqua in grato. Licet nullum inquit ſim abs te expectatura ſolacium, nec querelę meę precium, tamen non deſinam exprobrare meritum in te meum, cum ipſa exprobratio voluptatem pariat animo meo, quod et carinus Terentianus fit dicit in Andria. Sed quid ago, adeo ne ad eum vt cum eo hanc iniuriam expoſtulem, ingeram mala multa. Atq; aliquis dicat nihil promoueris. Multum moleſtus certe ei fuero, atq; animo morem geſſero.

VOLS. HAC FRVAR, ſi aliam vltionem moliri non potero, ſaltem beneficia exprobrabo. Iuſſus inexpertam, argonautarum tranſmiſſionem in Colchos enarrat, vt ſuę exprobrationi vim addat beneficiorum, quę in illos cōtulerit, cōmemoratione. Inexpertam, cuius nulla antea erat experientia,

Hic Ephyrem. ephyre olim dicebatur. quę poſtea Corinthus a Corintho filio Oreſtis inſtaurata nomen accepit ęre clara. vnde Ver. Ephyreiaq; ęra. cauendum autem ne legatur zephyrem. Bimarem dixit, quia eſt inter duo maria. inde Horatius. Bimarisq; corinthi moenia.

Eſt aliqua īgrato meritū exprobrare voluptas,
Hac fruar, hęc de te gaudia ſola feram.
Iuſſus inexptam Colchos aduertere puppim,
Intraſti patrię regna beata meę.
Hoc illic Medea fui. noua nupta. quod hic eſt,
Quam pater eſt illi, tam mihi diues erat.
Hic Ephyrem bimarē ſcythia tenus ille niuoſa
Omne tenet, ponti qua plaga leua iacet.
Excipit hoſpitio iuuenes Aeeta pelaſgos,
Et premitis pictos corpora graia toros.
Tunc ego te vidi, tunc cępi ſcire quis eſſes,
Illa fuit mentis prima ruina meę.
Vt vidi, vt perij. nec notis ignibus arſi,
Ardet vt ad magnos pinea teda deos.
Et formoſus eras, et me mea fata trahebant,
Abſtulerant oculi lumina noſtra tui.

quoniam nauigata non erat. Regna beata, ditia beatos diuites appellare cōſueuere. ideo Iuue. tradit. Veneris veſica beatę. & Propertius elegijs hac ſignificatione ſepeius vſus eſt. Hoc illic medea fui imagine vtitur. confert enim ſecum Creuſam Creontis, vt ſe officiumq; ſuum cōmendet, hoc ad hoſpitalitatem referas. hoſpitio inquit te ſuſcepi in Colchide, vt corinthi a Creuſa ſuſceptus es. Pater, creon. illi Creuſę. Ephyrem bimarem. Eumelus ſcribit ab Ephyre Occeani filia corinthum appellatam fuiſſe ephyrem deinde corinthum a corintho Iouis filio. poſita eſt inter Ægeum et Ionium mare vtrinq; a mari diſtant ſexaginta ſtadijs vt auctor eſt Plinius anguſtię iſthmos Peloponneſiacus nuncupatur. Qua plaga leua Colchi ſunt ad ſiniſtras partem maris Pontici. Iuuenes pelaſgos, grecos argonautas. Toros pictos. Premitis, menſis accubuiſtis. quibus vtebantur pictis. Tunc ego te vidi. Diodorus aliter hanc hiſtoriam texit, Iaſonem inquit primum in templo ſolus a Medea viſum, et illic de matrimonio pepigiſſe. Vt vidi, vt perij, hemiſtichium eſt, quo frequentius vſus eſt Theocritus, et ex latinis Virgilius et Ouidius. Tempus enim, auget πάθος, poſtq̄ te vidi quasi primum amore incenſa ſum. Nec notis ignibus. non cōſueto amore. non. n. antea amarat Medea. Teda pinea, fax ex pinu dijs incendebatur. Et tu formoſus eras, amorem tutatur a fato et forma.

VBER. EST ALIqua. ſententia eſt color rhetoricus. Exprobrare, obijcere q̄ſi cui ꝓbro. i. contumelia opponere et referre. Hac. s. voluptate exprobrādi bn̄ficiū. Iuſſus. repetit longe beneficia ſua a primo aduentu Iaſonis in Colchos. Iuſſus. a Pelia patruo tuo. Inexpertam, inſuetam nauigationi. Aduertere, ideſt appellere. Beata, ditia. et ita latenter tangit hiſtoriam, nam vt Strabo ſcribit regionis eius opes ex auri et argenti et ferri metallis iuſtam quandam in ea loca expeditionis occaſionem ſuballegant. Illic, in colchis. Noua nupta. Creuſa quam nunc accepiſti. Pater ſcilicet eius creon. Tam diues erat mihi, ſcilicet Æeta pater meus.

Hic ſcilicet creon pater vxoris. Ille, ſcilicet pater meus. Tenus ſcythiam, ideſt vſq; ad ſcythiam. Omne ponti, ideſt omnem partem ponti. Qua, ſcilicet parte. Plaga, regio. Leua. ſiniſtra. Iacet. poſita eſt. Pelaſgos, ideſt argonautas grecos. Premitis pictos toros, ideſt diſcumbitis in toris ornatis pictis tapetibus. Prima ruina. primum nocumentum. Virgilius libro quarto. Æneidos. Illa dies nocuit et cetera.

Vt vidi vt perij, ideſt vno eodemq; tempore te vidi, et amore tui capta ſum. Ignibus, ideſt amoribus. Nec notis, ideſt maximis non vſitatis. Ardet, comparatio, ideſt ſicut teda accenſa ad ſacrificia deorum crematur. Et formoſus. enumerat in Iaſone multa, quę eam trahebant ad amorem et in primis formoſitatem. Et me mea fata, hoc dixit ex parte ſua, quod et mala fata ſua trahebant eam. Abſtulerant, ideſt furati fuerant. multum enim valent nutus oculorum ad prouocandum amorem.

HOC ILLIC Medea fui, ideſt filia regis, q̄ diues, ideſt quantum diues pater et illi, ſcilicet Creuſę nouę nuptę. Hic, ſcilicet Creon pater Creuſę. ASCEN. Tenet Ephyrem, ideſt Corinthum. Bimarem, ideſt ſitam inter duo maria Ægeum & Ionium. Ille, ſcilicet pater meus. Tenet omne, ſcilicet, omnem regionem, qua plaga ponti iacet. Leua, ideſt ſiniſtra. Tenus, ſcythia niuoſa. Scitote iuuenes ꝙ Æeta triſyllabum eſt. nec legetur ęta pro oeta. Vt vidi vt perij. Virgilianum Hemiſtichion in Bucco. cuius ſenſus eſt, vt vidi, ideſt ſtatim poſtq̄ te vidi. Vt, ideſt qualiter cum admiratione, quaſi dicat dij boni, qualiter perij. Ad deos, ideſt ante deos in ſacrificijs deorum. Et formoſus eras et me mea fata trahebant. bene vtrunq; commemorat. nam alterum non videtur ſatis fuiſſe, vt ſic periret. Non omnia enim formoſa continuo amamus. Quia tamen formoſus erat, erat amabilis, et quia fata trahebant eam. (Nam fatale putat, ꝙ per amorem in tanta mala incideret) amabat miſere.

VOLS. SENSISTI, Meum amorem. Eminet, oſtēditur ſe demōſtrat, et ſi ingt amorē occultamus, ipſe tñ ſe indicat. Dura colla boū. Æetas prepoſuit Iaſoni perficienda certamina ſi vellus aureum cuperet in greciam abigere, vt Tauros domaret, dentes ſerpentis ſereret, draconem peruigilem cōponeret. Diod. tñ bos tauros ſeuiſſimos homines fuiſſe ex tauricis accitos tradit. Inſolito vomere, nunq̄.n. ararant, qm̄ Marti erant ſacri. Ære pe. non vngula, ſed ere cōſtabant pedes, nares quoq; ere et ſarcilla oblite non cōſumerentur. Semina, ſerpētis cadmei dentes. vñ armati mortales nati ſeipſos cōfecerunt. Deuota fatalia, et ad ſuā necē acta. Lumina cuſtodis ſuccumbere neſcia ſomno is erat draco peruigil, qui vellus aureū cuſtodiebat. Aliq̄ arte, carmine, aut magico poculo. Regnū dotale. corinthum ſig~, quam pro dote Iaſon erat accepturus.

non huius peruigilis draconis dētes, ſed alius erat ſeminaturus. Neſcia ſuc. ſomno.i. quia ſomno nō poterant vinci. Æetes, nolatiuus eſt grecus, naȝ latine dr̄ ete, dixerat ſupradicta eſſe ſibi facienda. Omnes.s. vos argonaute. Conſurgitis ex toro, vbi diſcūbebatis, vt ſupra. Et ꝑmittis pictos corpora graia toros. Mēſa deſerit toros, qr̄. remota eſt, vt poſtquā exēpta fames epulis, menſeq; remote. Quā tibi, hoc dicit tunc non cogitabas de vxore, q̄ dabat tibi magnam dotē, ſed de ſalute. Dotale, qḋ dicit eſſe datū tibi in dotē. Quā .i. quantū. Erat longe.i. remotus ab aīo et cogitatione tua. Socer, creon. Et nata creontis.i. creuſa. Qua, erat lōge.

Perfide ſenſiſti quis enim bene coelat amorē?
Eminet indicio prodita flamma ſuo.
Dixerat interea tibi rex, vt dura ferorum
Inſolito premeres vomere colla boum.
Martis erant tauri plusq̄ per cornua ſeui,
Quorum terribilis ſpiritus ignis erat.
Aere pedes ſolidi, pretentaq; naribus era,
Nigra per aflatus, hec quoq; facta ſuos.
Semina preterea populos genitura iuberis
Spargere deuota lata per arua manu.
Qui peterent natis ſecum tua corpora telis,
Illa erat agricole meſſis iniqua ſuo.
Lumina cuſtodis ſuccumbere neſcia ſomno
Vltimus eſt aliqua decipere arte labor.
Dixerat Aeetes moeſti conſurgitis omnes,
Menſaq; purpureos deſerit altā toros.
Quā tibi tunc longe regnū dotale Creuſe,
Et ſocer, & magni nata Creontis erat.

ASCEN. QVIS Enim bene coelat amorem q.d. nemo, ē eſt ꝓuerbiale. Dixerat interea tibi rex.q d. pater meus, q preſcripſit tibi, quo pacto vellus aureum acquirendum eſſet, qr̄ nō niſi domitis prius tauris Marti ſacris, ignem naribus pre ferocitate efflantibus, qui pedes ereos hēbāt his aūt domitis erat ſolū ſulcandum et in ſulcis, ſerendi dentes ſerpentini, ſerpētis inquā a Cadmo interfecti, e qbus naſcerent ſtatim armati homines, quos ēt interimere oporteret, et illis interemptis peruigiles draconem necare, q̄ oīa cum ſuis opibus negret Iaſon efficere, cōfugit ad Medeā, cuius ope et arte fretus victor euaſit, ſed tñ quam ille prius dederat fidem, nunc non ſeruat. vnde perfidie damnat, atq; incuſat. Plusq̄ per cornua, nā ceteri tauri cornibus tm̄ feroces ſunt. hi autem etiā naribus et pedibus. Nam ſpiritus, ideſt flatus eorum erat igneus. Nam eripedes ſolidi ſupple erāt, hoc eſt pedes erant ex ſolido ere, et habebant anteriorem partem narium eream, aut ſaltem eratā, hoc eſt ere munitam, qḋ tñ ex flamma euomita nigrum erat. Manu deuota ideſt morti addicta.

Per arma dura, ē ita difficilia ſulcatu. Telis natis ſecum.i. cum primum ipſi nati eſſent. Suo agricole.i. cultori, qui dentes ſeminauerit. Erat, pro foret. Dixerat Æetas, vtroq; igit̄ modo legit̄ ē Æetas ē eeta, nam prius dixit Æeta pelaſgos.

Quā tibi, etc. docet opes ſuas nō minus vtiles fuiſſe Iaſoni. q̄ nūc regnū Creuſe, cum maius ſit beneficiū vitam cōſeruare, q̄ regnum cōferre, cum excluſa vita. inutile ſit regnū, et tñ ſpreta ea, a qua vitam cōſeruatam hēt duxit eam, a qua regnū obtineat.

Magni creontis.i. quem nunc tanti facis.

VBER. SENSISTI, Aduertiſti cognouiſti.s. qr̄ ego eram capta. Quis.n. q d. nullus. Eminet.i. apparet ſuo indicio, vt alibi. Quoq; magis tegitur, tanto magis eſtuat ignis. nā flāma ſuo indicio ſe detegit, et ita amor, q flāme cōparat̄. Dixerat, oſtēſura Medea, quā magna multaq; fuerint ſua erga Iaſoneȝ beneficia. cōmemorat ſingula pericula, q̄ Iaſon fuerat ſubiturus, a qbus cum eum liberauerit, arguit eū ingratiſſimū eſſe, ſi eaȝ deſeruerit. Rex Æetes, pr̄ meus. Inſolito, erant.n. indomiti tauri. Martis. marti cōſecrati, vt in epl. Hypſipyles. Iſſe ſacros martis ſub iuga pāda boues. Plusq̄ p cornua.i. q ēt igne, quē naribus euomebāt. erāt ſeui, nō ſoluȝ p cornua ſic̄ alij tauri. Spūs.i. flatus. Erat ignis terri, nā ꝑ flatu emittebāt ignē terribilē. Ære pedes, diſtinguēdū eſt, vt ſint due dictiōes. Pedes.s. erāt ſolidi, duri Et fortes ere, p es, q̄ erāt muniti. Pretēta oppoſita naribus. Ora hec.s. era. Facta nigra.i. fumoſa ē caliginoſa p ſuos afflatus qr̄ flatus igneus ſolet facere nigra, q̄ tāgit. Semina, dētes ſerpentis. Populos.i. hoīes. Deuotā, ſe huic fato deuoueret, et dedicaret, ſicut dicimus decios deuotos, q.s. hoīes nati ex dentibus ſerpentis. Peterent, inuaderent. Telis natis ſecum, vt ſupra Hypſipyle. Et ſubito natos arma tuliſſe viros. Illa meſſis, trāſlatio eſt. Iniqua, ingrata et iniuſta. Suo agricole, cui ꝑp laborem deberet fructū non damnuȝ reddere. Vltimus, vel maximus, vel certe extremus, nam

Triſtis abis oculis abeuntem perſequor vdis,
Et dixi tenui murmure lingua vale.
Vt poſitum tetigi thalamo male ſancia lectum
Acta eſt ꝑ lachrymas nox mihi, quãta fuit
Ante oculos taurią meos ſegeteſq; nefandę,
Ante meos oculos peruigil anguis erat.
Hic amor hic tior ẽ ipm timor auget amorẽ
Mane erat ⁊ thalamo cara recepta ſoror.
Diſiectaq; comas aduerſaq; in ora iacentem
Inuenit, & lachrymis omnia plena meis.
Orat opẽ minys petit altera, et altera habebit?
Aeſonio iuueni, quod rogat illa damus.
Eſt nemus & piceis, et frondibus ilicis atrum.
Vix illuc radijs ſolis adire licet.
Sunt in eo (fuerant certe) delubra Dianę.
Aurea barbarica ſtat dea facta manu.
Neſcio an exciderit mecũ loca venimus illuc,
Orſus es infido ſic prior ore loqui.

VOLS. ACTA eſt per lachrymas, tota nocte, quam longa fuit, lachrymaſſe Balbus ſcri. faſſa cum ſorore Calciope calamitatem ſuam. Ante oculos, ecce timoris et lachrymaꝝ cãm cõmemoratione periculoꝝ iminentiũ volebat. Segetes, armati boies, q ex ſatis dẽtibus fato debebant exoriri. Soror, Calciopẽ itelligit, q̃ ex Phrixo q̃tuor filios peperat. Argũ Citborũ, Melã, et Phrõtin. Orpheus ſcri. Calciopen nũciaſſe argonautis per Argũ filiũ Medeam Iaſonẽ amare. Illãq ad nauẽ duxiſſe, cũ quo Apollonius ꝯgruit. Balbus ꝯcitationem hanc Veneri tribuit a Pallade et Iunone impulſam. Aduerſa in ora, accubuerat more dolẽtium, q in faciem iacere ꝯſueuerũt. Petit altera, Calciope, quã phryxo nupſerat pro argonautis rogabat. Altera, Medeę ſaius ex argonautarũ ſalute pendebat. Damus, opem ferimus. Eſt nemus, locum ſcri. i quo tẽpliũ Dianę fuiſſe ſcri. Orpheus ante martis ędem, alteꝝ fuit in taurica, qd Hecate ꝯſtituit, de quo intelligere Apolloniũ exiſtimo. Vix illuc, id ſubdit, vt qd atrũ dixerat interꝑtaret. Dea aurea, ſimulachrũ Dianę illic ex auro factũ viſebat. Neſcio an exciderint mecũ loca, hęc dubitatio πα θος excitat vt ſcri. Fa. Illuc, ad templum Dianę.

VBER. TRISTIS, Mǫſtus. Proſequor, oculis proſpicio. Vdis. i. lachrymantibus. Lingua. s. mea. Male ſancia. i. amore perculſa. Virg. iiij. ęnei. At regina graui iamdudum ſancia cura. Male. i. in perniciẽ meam. Vt, poſtq̃. Acta. i. ꝑteta. Quanta fuit. i. tanta, quanta fuit. i. tota. Ante oculos. s. meos, q: te amabã, tm̃ tibi timebã, q tota nocte videbar videre pericula tua. Hinc, ab vna parte. Timor. s. patris. Ipſum timor. i. quanto magis timebã, tanto magis amabam. Mane erat. i. factũ erat mane. Soror s. mea Calciope. Diſiectã comas. i. me habẽtem comas incomptas et ſparſas. Iacentem i ora aduerſa. i. cubantem in faciem, qd faciunt qui nõ poſſunt dormire. Iuue. cubat in faciẽ, mox deinde ſupinus. Oia plena lachry. i. inuenit totum lectum humectatum meis lachrymis. Orat. s. ſoror mea. Minyęis, argonautis vobis theſſalicis, nam ex Orchomeno, quod prius minyeũ vocabatꝫ, colonos quoſdam ab Iolcho deductos ꝯſtat, vt Strab. ſcrib. vnde argonautę minyę dicti ſunt, nam Iaſon ex Iolcho fuit. Altera petit, ſcilicet ſoror mea. Altera ha. ſic enim quidam codices habent et nunc intelligimus. Altera hẽbat. s. ego Medea, ſi habebit intelligimus Creuſam. i. altera petit, altera capiet fructum. Aeſonio iuueni. i. Iaſoni. Quod petit. s. opẽ. Eſt nemus, deſcribit locũ, in quo Iaſon locutus eſt cũ Medea, et eã rogauit in auxiliũ ſuũ. Atrũ. obſcuꝝ. Piceis, picea ſpecies arboris. Virg. ꝓcũbunt piceę, interdũ piceus adiectiuũ eſt, pix vero dẽ ipſe liquor qui ex ipſa arbore manat. Frõdibus ilicis. i. ilicibus frondoſis. Vix illud, dicit ex denſitate vix poſſe illũ locũ illuſtrari a ſole. Illuc, in illud nemus. Delubra, templa. Certe fuerant, quaſi correctio, quia dixit ſunt, dicit neſcio an nunc ſint. Certe fuerant. Dea. i. ſimulachrum deę Dianę. Neſcio an exciderint, cauendum eſt ne legat nuſcis, q: neque ratio metri, neq; ſenſus patitur, ſẽſus, neſcio, et eſt ſenſus, neſcio an ita oblitus ſis locorum ſicut mei, neſcio an loca exciderint, ideſt ex memoria lapſa ſint. Mecum, ſicut ego excidi tibi. Orſus es, ideſt incęꝑiſti, ab ordior. Infido ore, infidis verbis.

ET LINGVA dixit, tenui murmura, ſubaudi cũ, vt ſit ꝯcomitante tenui murmure, q: nõ ꝯgrueret **ASCEN.** puellę audacter vale dixiſſe hoſ ꝑegrino. Nec leges dixi, ſed dixit, q: lingua nõiatiui ẽ caſus, vt decet metrũ. Nox mihi quãta. i. tãta ẽ acta mihi. i. a me quãta fuit, ſic. iiij. ęnei. Nũc hyemẽ iter ſe luxu, q̃ lõga fouere. Segeteſq;, nefandę. s. armẽtoꝝ, vt ęneid. iij. Teloꝝ ſeges ac iaculis increuit acutis. Ipꝫ timor auget amorẽ, q: amor moritꝫ ſolicitudine et curis. Cara ſoror. s. Calciope. Inuenit diſiectã comas. i. habentẽ comas diſiectas, et iacentẽ in ora aduerſa, more. s. impatienter amantiũ et amore languentium. Orat opem minys, theſſalis, nã minyę theſſalię ſunt populi Iaſonis in ea profectione comites vt atteſtatur Orpheus in argonauticis, vnde me ta mor. vij. Iamq; fretum minyę pagaſea puppe ſecabant hoc eſt argo a pagaſe vrbe magneſię. Petit altera, et altera habebit meo iudicio, ſenſus eſt. Ipſa petit altera. i. alteras res, q: opem petit. Et habebit altera, ideſt alteras res, quia amiſſionem fratris et et ſororis, ſcilicet Medeę. Eſt nemus et piceis, piceę arbores a pice, quę ex eis diſtillat, dicuntur. Ilices ſunt glandiferę de genere quercuum. Sunt in eo, corrigit per parentheſim dicens, fuerant certe, quaſi dicat neſcio, an adhuc ſint, nec legendum eſt, et fuerant, nec ſunt et in eo fuerant.

Ius tibi et arbitrium noſtrę fortuna ſalutis
Tradidit inq; tua eſt vita q; morsq; manu.
Perdere poſſe ſat eſt, ſi quem iuuat ipſa ptās,
Sed tibi ſeruatus, gloria maior ero.
Per mala nr̃a pcor, quorũ potes eſſe leuamen
Per genus & numen cuncta videntis Aui.
Per triplices vultus, arcanaq; ſacra Dianę,
Et ſi forte aliquos gens habet iſta deos.
O virgo miſerere mei, miſerere meorum,
Effice me meritis tempus in omne tuum.
Quod ſi forte virum non dedignare pelaſgum,
(Sed mihi tam faciles vnde deosq; meos)
Spiritus ante meus tenues vaneſcat in auras,
Quam thalamo, niſi tu nupta ſit vlla meo.
Conſcia ſit iuno ſacris prefecta maritis,
Et dea marmorea, cuius in ęde ſumus.

VOLS. IVS TIBI. Et arbitriũ, qđ petituri ſumus, id facilius impetrabimus, ſi iuſtum, ſi facile prius oſ̃derimus, deinde nos nõ fore ingratos, ſi id ↄſequamur. Ius tibi et arbitrium, arguit a facili. Gloria maior, vnde oritur gloria ęquum eſt, et iuſtius erit me ſeruare q̃ pdere. Per mala nr̃a pcor, petitionẽ honeſtiorem faciunt preces. Triplices vultus, Dianã ſigñt, quę tria habet ora, vñ in faſtis li. Ora vides Hecates in tris vergẽtia partes. Arcana myſtica et oc. naꝫ vt Orpheus ſcribit ad aureum vellus non erat acceſſus niſi prius Dianę ſacrificaretur. Sacra, ſola Medea nouerat, et puellę colchicę magno ſilẽtio tenebãt. Aliquos de. ſcythę. Veſtã, Tellurẽ, Iouẽ. Apollinẽ, et Venerẽ colunt. Veſtam thabitim appellãt. Iouẽ papeũ. Tellurem apiã. Apollinẽ Ethoſirum. Albam vero ſolem et lunã colũt. Quod ſi forte vir, ſpõſio hęc p taciturnitatẽ nuncianda eſt, quã gręci ἀποσιώπησιν appellant. Vir nõ dedignare pelaſgũ, cum ſe qui debuiſſet. Te ſororẽ caperẽ. Correctione elocutionẽ intercipit, vt vehementius puellam excitaret. Faciles deos et meos, qui faciles ſunt et mihi faueant. Spiritus ante, firmat ſponſionem iureiurãdo. Moriar inquit prius, q̃ tibi aliquam ad meuꝫ coniugium preponam. Prefecta, Iuno pronuba vt diximus nouis nuptijs adhibetur.

VBER. IVS TIBI, verba quibus Iaſon ad Medeã vſus ẽ, eam ſibi ↄciliãs. Ius, poteſtatẽ. Arbitriũ, auctoritatẽ. Salutis, vitę. Manu. i. poteſtate. Perdere poſſe ſat eſt, ſnĩa rhetorica, ſenſus eſt, ſiquis delectatur ptãte, ſatis ei deꝫ eſſe qđ poſſit nocere, nõ aũt deꝫ nocere. Si ipſa po. i. poſſe. Iuuat, delectat. Quẽ, ideſt aliquẽ. Eſt ſat. i. ſufficit. Poſſe pdere, poſſe interficere. Iuue. et qui volunt occidere quẽq̃ poſſe volunt, ſed ſubaudi tu poſſis me pdere. Seruatus. i. tuo auxilio liberatus. Ero maior gloria, q̃ ſi paſſa fueris me mori. Per mala, adiurat Iaſon multis precibus, vt ſui miſereatur, et ſibi opem pręſtet. Leuamen auxiliũ. Per genus. s. tuũ. Aui. s. Phœbi, vel ſolis nam Æetes filius fuit ſolis, q̃ videt oĩa. Triplices vultus Virg. in. iiij. Tria virginis ora Dianę. Triplici autem vultu depingebatur, qꝛ ipſa eſt luna in cęlo. Diana in terris et ſyluis. Proſerpina apud inferos. Arcana myſtica, quę noctu celebrantur. Et ſi forte, ideſt per iſtos deos veſtrę gentis, ſi forte aliquos habetis. Meorum ſociorum, qui mecum ſunt. Effice me tuum, fac me tibi deditũ et obligatum. Meritis, beneficijs tuis. Quod ſi forte, pollicetur etiam ei Iaſon ſe perpetuo habiturum eſſe legitimam vxorem. Non dedignare, non ſpernis et faſtidis. Virum maritum. Sed mihi, ſunt qui corrũpant hunc verſum non intelligentes, eſt aũt ſenſus, ſed vnde deos tam faciles ſubaudi ſperẽ vel habeam, et vnde habeam ſperare tam meos. i. tã obſequentes mihi, ita enim ſolemus loqui, ſpero te mihi facilẽ et meũ, et eſt verſus interpoſitus quaſi per parentheſim. Spiritus, ideſt vita. Ante vaneſcat. i. abibit. In auras, ideſt ante moriar q̃ vlla ſit mea niſi tu. Conſcia ↄfirmat promiſſionẽ ſuã p iuramentum adducens Iunonẽ teſtẽ. Sic ↄſcia. i. teſtis. s. huius meę promiſſiõis. Prefecta. i. prępoſita, qꝛ ipſa prę eſt nubentibus, ſic ſupra Phyllis, Iunonẽq; toris, quę pręſidet alma maritis. Dea, Diana. In ęde, in tẽplo, nam in ſingulari templum ſignificat, in plurali domum. Hęc alium, dicit ex minima parte promiſſionũ quas fecit Iaſon ſe potuiſſe moueri & impelli ad id, qđ petebat. Hęc. s. quę a te ſunt dcã. Et quota pars. i. minima pars. Poſſunt mouiſſe. i. flexiſſe, codices tamen veteres habent mouere, quod quidem accipiendum pręſentis tẽporis ſic. Hęc mouere. i. mouerunt animum pu. ſimp.

SI QVEM iuuat ipſa poteſtas. Immo multos ASCEN. poſſe iuuat, quãuis nocere noluit. Per triplices vultus. Æneid. iiij. Tria virginis ora Dianę. Seruius dicit eandem eſſe, quę luna in cęlo, Diana in ſyluis, et Proſerpina apud inferos dicitur, vnde tris vultus habere prędicatur propter triplicem poteſtatem, quę numinibus fere conceditur, et ſignificatur in Ioue per fulmen triſulcum, in Neptunno per tridentem et in Plutone per cerbereum canem tricipitem. Aui cuncta videntis, ſcilicet ſolis a nominatiuo auus. Effice me tuum, ideſt tibi obnoxium. Sed mihi, pulcherrima reticentia pudoris et amoris plena, quaſi dicat. Si auderem me tibi offerre maritum, et velis habere virum pelaſgum, non eſt in terris quem tibi pręferrem. Sed vnde ſup. inueniam, ſic Horatius ſermo. ſecundo, vnde mihi lapidem aut nanciſcar. Deos tam faciles. i. qui tam cito faciant quod optem. Et tam meos, ideſt mihi tam fauorabiles, quaſi dicat maius eſt id bonum q̃ vt optare audeam. Si tamen ita eſſet. Spiritus ante meus tenues vaneſcat in auras, q̃ thalamo niſi tu nupta ſit vlla meo. Iuno ſacris prefecta maritis, ideſt pronuba, vnde. iiij. ęneid. Iunoni ante omnes, cui vincla iugalia curę.

Hęc animũ, ⁊ quota pars ẽt mouere puellę.
Simplicis, ⁊ dextre dextera iuncta meę.
Vidi ẽt lachrymas, an et eſt pars fraudis ĩ illis?
Sic cito ſum verbis capta puella tuis.
Iũgis ⁊ ęripedes inaduſto corpore tauros,
Et ſolidam iuſſo vomere findis humum.
Arua venenatis pro ſemine dentibus imples,
Naſcitur ⁊ gladios, ſcutaq; miles habens.
Ipſa ego, quę dederã medicamina, pallida ſedi,
Cum vidi ſubitos arma tenere viros.
Donec terrigenę (facinus miſerabile) fratres
In ſe conſtrictas conſeruere manus.
Peruigil ecce draco ſquãmis crepitãtibus horrẽs
Sibilat, ⁊ torto pectore verrit humum.
Dotis opes vbi erãt? vbi erat tua regia coniunx?
Quiq; maris gemini diſtinet iſthmos aquas?
Illa ego, q̃ tibi ſum nũc deniq; barbara facta.
Nunc tibi ſum pauper, nunc tibi viſa nocẽs?
Flammea ſubduxi medicato lumina ſomno,
Et tibi, quę raperes, vellera tuta dedi.
Proditus eſt genitor. regnũ, patriãq; reliqui,

VOLS. ET QVOTA Pars, non modo hęc, ſed multo minora ſimplicẽ ad amandũ puellã pcitaſſent. Iungis ęripides, meis carminibus coacti tauri a te ad aratrũ iunguntur. Scindis, aras. Solidã, durã, vt puta, q̃ olim nũ erat inarata. Iuſſo, vt ęetas iuſſerat. Venenatis, q. venenoſi ſerpẽtes fuerunt. Sed pallida, extimui anxia de ſalute tua. Facinus miſerabile, exclamatio eſt. Peruigil ecce draco. auget pericula, vt ſua officia maiora videantur. Squamis crepitãtibus horrens cuius ẽ te ſquamę crepitabant. Dotis opes dos opulenta tibi non quęrebatur, in odium Creuſam ducit, cuius cũ repulſam patiebatur. Iſthmos de hoc diximus, nõ ſunt comparanda inquit cuiꝫ eis officiis, quę te ex tãto diſcrimine liberarũt. Facta nocẽs, quã ſceleris inſimulas. Iaſon Medeę facinora vituperabat. Subduxi, clauſi. Somno medicato, quem meis carminibus induxi. Vellera tuta dedi', rapuiſſe Medeam ex arbore vellus aureum et Iaſoni dediſſe Orpheus ſcribit. caius Balbus id ab Iaſone factum eſſe aſſerit. Regnum patriamq; reliqui, argonautę rapto vellere pſtim dederunt vela ventis. Dubitabant enim ne ab Ææta interciperentur, ſecumq; Medeã abegerũt.

VBER. ET QVOTA Pars, poſſunt .s. mouere, nam ſi infinitum ſit primã corri. Simplicis, credulę, vt ſupra, ſimplicitas digna fauore fuit. Iuncta .s. in pignus fidei. Pars fraudis in illis .i. an et ipsę ſciunt fallere, ſic Phyllis ſupra. Credidimus lachrymis an et hę ſimulare docentur? Hę quoq; hñt artes, quaq; iubentur eunt. Capta, decepta. Sic .s. cũ iuraſſes p Iunonẽ et Dianã, et iunxiſſes dextrã dextrę meę, et addidiſſes lachrymas. Iungis, dicit quẽadmoduꝫ imploratio auxilio et ĩpetrato, ipſe Iaſon cœpit facere, q̃ ſupra memorauit ei fuiſſe faciẽda, cũ dixit, dixerat interea tibi rex ⁊c. Inaduſto, vel valde vſto, vel non vſto, qꝛ lꝫ ſemper efflarent ignẽ, nũq̃ tamen eo igne vrebant. Solidã, durum. Pro ſemine .i. loco ſeminis, ita etiam ſparſit Iaſon dentes ſerpentis, ſicut ſpargitur ſemen. Gladios, ideſt enſes. Ipſa ego, habet emphaſim, vult autem intelligere quanto magis tu et reliqui debuiſtis timere. Pallida, timida, conſequens pro antecedenti. Iu. ea. ipſeq; in expertis quod primum fecerat herbis,

Expauit Medea nefas. Subito, ideſt ſubito natos. Terrigenę .i. geniti ex terra. Facinus .i. factum. Conſeruere, cõmouere. Conſtrictas .i. ſtrictis, hoc eſt nudis enſibus armatas. Ecce, magnum et improuiſum aliquid ſignificat. Crepitantibus, reſonãtibus. Horrens, aſper ſunt. n. ſerpentes ſquamiferi. Vergi. Ter collo ſquãmea circum, terga dati. Sibilat, proprie dixit de ſerpente. Ver. ſibila lambebant linguis vibrantibus ora. Torto, obliquo, ſinuoſo. Dotis opes, Medea ita amplificat beneficium ſuũ, vt doti id anteponat. Vbi erãt q. d. nõ quęrebas tũc dotem, cũ ſolum de ſalute tibi cogitãdũ putares. Regia .i. regio ſanguine creata, vt nunc iactas eſſe iſtaꝫ tuã. Iſthmos, ſubaudi, vbi erat corinthus, quę eſt in iſthmo, dixi in epis. Hermi. ſuper eum locum. Qua duo porrectus longe freta diſtinet iſthmos, et in epiſtola Phędrę ſup eum locum. Æquora bina ſuis oppugnant fluctibus iſthmos. Diſtinet, diuidit. Gemini, vt ſupra, hic ephyrem bimarẽ. Illa ego dicit ſe fuiſſe, q̃ ei tot et tanta pericula ademerit. Nunc deniq;, nã tunc nõ tibi videbar barbara, nec ſpernenda, cum a me opeꝫ expeteres. Nunc tibi ſum pauper, ſubaudi ego illa. Quę nunc tibi .i. iudicio tuo. Sum viſa .i. putata. Nocens, ſcelerata, venefica. Subduxi .i. remoui. Flammea, ignea habent enim ſerpentes oculos lucentes in modum ignis. Ouid. in. iij. meta. de ſerpente, quem Cadmus interfecit, igne micant oculi. Medicato .i. medicamine quodam victo. Quę raperes, ideſt quę rapere poſſes. Tuta .i. tutus et ſine periculo ſalutis tuę. Proditus, deceptus.

ASCEN. ET QVOTA q. d. etiam minima. An et eſt pars fraudis in illis, ſic Phyllis. Credidimus lachrymis, an et hę ſimulare docentur. Hę quoq; habẽt artes, quaq; iubentur eunt. Iungis et Æripipes ⁊c. Docet quę beneficio ſuo peregerit. Corpore inaduſto, ideſt non aduſto, ſed illęſo ab igne, quem naribus efflabant. Facinus miſerabile, acclamatio πάθος habens, quaſi dicat indignum eſſe illos periſſe. Vt perfidus ſaluetur. Dotis opes vbi erant q. d. niſi meis tunc opibus adiutus fuiſſes nunq̃ ad regnum aſpiraſſes. Somno medicato, ideſt per medicamenta inducto in ſerpentem.

VOLS. MVNVS IN Exilio, exilium tuli pro munere. Facta ex prǽda, corrupta a latrone. Orpheus in Phęacia inſula primum Medeę virginitatem ab Iaſone delibatam ſcribit, cum Erinon carandeon et Solimon Ætę legati apud Alcinoum argonautas conuenirent, peterentq́ vt Medeam, redderent Iaſon monitus ab arete Alcinoi vxore Medeam deſpondit. At te non fugiens. Abſyrtum ſecum de tuliſſe Medeam ſcribunt. Alij vero inſequentem intercepiſſe laniaſſeq́. Deficit, quoniã facinus hoc narrare non auſim. Quid enim poſt illa timerem, arguit a maiori, ſi auſa ſum inquit fratrem laniare, multo audacius nauigabo. Credulitatis non crudelitatis legendum. Symplegades, duo ſunt ſcopuli in boſphoro, qui crediti ſunt aliquando concurrere, omnes naues comprimere conſueuerunt, adeo ꝙ nec columbe, vt ſcribit Home. licet Ioui miniſtrent ambroſiam, impune volitarint. Argo tamen illas illęſa ſuperauit Iunonis beneficio, quę Iaſoni fauebat.

Munus in exilio quodlibet eſſe tuli.
Virginitas facta eſt peregrini prǽda latronis,
Optima cum cara matre relicta ſoror
At te non fugiens ſine me germane reliqui,
Deficit hoc vno littera noſtra loco
Q̃d facere auſa mea ẽ, nõ audet ſcribere dextra,
Sic ego, ſed tecum dilaceranda fui.
Nec tñ extimui (quid enim poſt illa timerẽ?)
Credere me pelago fœmina, iamq́ nocens.
Numẽ vbi ẽ? vbi dĩ? meritas ſubeamus in alto.
Tu fraudis pęnas, crudelitatis ego.
Compreſſos vtinam Symplegades eliſiſſent,
Noſtraq́ adhęrerent oſſibus oſſa tuis.

gis timeri periculũ. Iuuena. Hi ſunt qui trepidant et ad omnia fulgura pallent. Non exti. credere, non verita ſum committere me pelago. Quid enim, parentheſis eſt. Numen. s. Dlanę leſe. Dij, ſcilicet omnes, per quos tu peierasti. Vbi, ſcilicet ſunt, qui nos puniant inter nauigandum. Subeamus, ſcilicet ambo, hoc eſt ego et tu, eſt autẽ proleplis. Tu, ſcilicet ſubeas. Penas frau. quia me decepiſti. Et ego penas credulitatis, ideſt et ego puniar, quia tibi nimium facile credidi, cauendum ne legatur crudelitatis, nam ratio metri nullo pacto exigit, de enim ſyllaba ſecũda eius dictionis longa naturaliter, eſt quã non liceret breuiari. Symplegades dicit, ꝙ vellet ſe fuiſſe comprehenſã et eliſam inter Symplegades. Sunt autem symplegades ſcopuli duo in boſphoro thracio, quos aliquando concurriſſe poetę finxerunt, fortaſſe propter opinionem, quam metus nauigantium fecit, nam cum loca ita ſint anguſta, vt ſinus non tranſitus procul viſentibus videantur, ob metum arbitrati ſunt ſeiungi ſcopulos, qui antea iuncti videbantur, crediderunt q́ coeuntibus inter ſe ſaxis quę disiuncta interdum videbantur, ſolida abſumi intercipiq́ nauigia, dicuntur autem a συμπλήττω, ideſt concutio, dicuntur etiam a gręcis Syndromades, ideſt concurrentes, inde et Iuuena. et concurrentia ſaxa. Cyneę dicuntur et cyaneę, ideſt nigrę, nam κυανὸν nigrum ſignificat, inter hęc ſaxa Iaſon eundo in colchos et redeundo cum magno diſcrimine tranſiiſſe dicitur. Luca. libro. ij. Vt pagaſea ratis peteret cum phaſidos vndas. Cyaneas tellus emiſit in ęquora cautes. Rapta puppe minor ſubducta eſt montibus argo. Vanaque percuſſit pontum symplegas inanem. Et ſtatim rediit, dicit igitur Medea, vtinam fuiſſemus compreſſi et interfecti inter symplegadas, cum tranſiimus per eas. Eliſiſſent, ideſt compreſſiſſent.

VBER MVNVS Quodlibet, ita quidam legunt, vt ſit ego tuli eſſe quodlibet munus in exilio, placet tamen magis vt legatur quod licet, et tunc erit ſenſus magis exprobrans ingratitudinem Iaſonis, ſic ego pro ſupradictis habui hanc remunerationem, ꝙ licet mihi eſſe in exilio. Tuli, ideſt accepi. Virginitas, mea. Prǽda, rapina. Latronis, prędonis, ſcilicet tui Iaſonis quia non vt maritus te geſſiſti, ſed vt prędo. Soror, ſcilicet mea Calciope. Cũ matre, ſcilicet Idya, ita enim dicit Heſiodo. vocata eſt mater Medeę, licet quidam dicant filiam fuiſſe Ætę, et Hypſeę et Dio. dicat fuiſſe filiã Ætę ex Hecatę. At non te fratrem, Abſyrtum a ſe interfectũ dolet, dicit, o ger. Abſyrte ego fugiens non reliqui te ſine me, nam Medea eum ſecum duxit, et cum pater eam inſequeretur, dilacerato fratre ex membris in varijs locis ſparſis, vt alibi diximus, patrẽ remorata eſt. Littera, epiſtola. Vno, ideſt ſolo.

Deficit, non habet animum, quia ex omnibus, quę pro te feci, hoc vnum eſt, quod non audeo ſcribere. Sic, ſicut frater dilaceratus eſt a me. Sed tecum, quia etiam tu meruiſti. Quid enim timerem poſt illa, nam qui maiora auſus eſt, non timet minora, dicit igitur. Ego fœmina et iam nocens, duo ponit, quę nauigationem timere ſolent, fœmineus ſexus timidus eſſe conſueuit.

Fœmina, quaſi dicat naturaliter timida.

Iam nocens, quę iam ad miſerum ſcelus fraternę cędis, ex mala enim conſcientia ſolent magis timeri periculũ.

Adhęrerent tuis, ideſt vtinam ambo ſimul fuiſſemus colliſi et confracti, ita vt oſſa mea fuiſſent coniuncta oſſibus tuis.

DEFICIT HOC Vno, quaſi dicat, id preſcribere nequeo quomodo fratrem ſaltem diſcerpſerim ſic ſexto ęneidos. Bis patrię cecidere manus, quin protinus omnia Perlegerent oculis &c. Credidere me pelago, id Iuuena. ſatyra. vi Late docet fœminas, vl deſcit amatores ac mœchas ſequentes nihil vereri maris tempeſtatem. Symplegades eliſiſſent, ſponDaicus verſus. pundus in ſenſu habẽs. Nam in gratiori exitio optamus minus. ASCEN.

Aut nos ſcylla rapax canibus miſiſſet edendos
Debuit ingratis ſcylla nocere viris.
Queq; vomit totidem fluctus totidéq; reſorbet
Nos quoq; trinacrię ſuppoſuiſſet aquę.
Soſpes ad ęmonias victorq; reuerteris vrbes,
Ponitur ad patrios aurea lana deos.
Quid referam pelię natas pietate nocentes?
Cęſaq; virginea membra paterna manu?
Vt culpent alii tibi me laudare neceſſe eſt,
Pro quo ſum toties eſſe coacta nocens.
Auſus es (o iuſto deſunt ſua verba dolori,)
Auſus es Aeſonia dicere cęde domo.,

VOLS. SCYLLA Rapax, Sylla et carybdis pericula maris ſunt inter Italiá et Siciliã. Scyllam Home. in odyſſea deſcribit fuiſſe olim, tradit Phorci filia ex Crateide dea glauco amata, carybdis vero vetula, rapaciſſima tradit, q̃ cũ boues Herculis ſurripuiſſet, ab illo in mare proiecta voracitatem exercet. Argonautę, vt ſcri. Orpheus in tyrrhenum: mare appellétes hęc. monſtra ſuperarũt. Quę vomit fluctus totidẽ, carybdin intelligit q̃ quattuor et viginti horis aquaſ ſorbet, et eiicit. Ad ęmonias vrbes. Iolchon intelligit vrbeſ Theſſalię, vbi erat Pelię regia, prẽm Æſonem mrẽm Alcimedem, et fratrem Promachus trucidatos Pelię iuſſu reppe rit, licet alij qbus aſtipulat in meta. Ouid. tradant viuũ prẽm ꝯueniſſe, in iuuentãq; a Medea Iaſone petẽte fuiſſe reſtitutum. Ad patrios de. argo Neptunio iſthmo, vbi erat tẽpluſ, dicauit vellus aureũ et iunoni. Quid referam Pelię natas. Pelię filias tres fuiſſe ſcrib. Diodo. Alceſtam, Amphimonem. Euadnem, quę ſuadente Medea patrem trucidarunt, putabant enim ad iuuentam ab illa poſſe reſtitui viſo ex ariete periculo, vt in metamor. diximus. Nocentes pi. putabant ad iuuentam reſtitui debere.

VBER. SCYLLA, ideſt mari ſiculo Nautę magnis pelagi deſidẽtis vorticibus territa vndas, vt Iuſti. ſcri. latrare putauerũt, q̃s ſorbentis ęſtus vorago collidit. Hinc fabulę ſcyllá et Carybdin peperere, hinc latratus auditos, hinc mõſtri credita ſimulachra hãc ãt ſcyllá Phorci ẽ Cretheidos nymphę filiá ferunt, quá cũ amaret Glaucus deus marinus, cuius amore Circe tenebat, qm̃ ipſe eá ſperneret, illa irata fontẽ, in quo ſcylla ſe abluere ſolebat, venenis qbuſdá infecit. In quẽ cũ illa deſcẽdiſſet pube tenus in feras, hoc eſt marinos canes mutata fert, q̃ trãſeũtibus nauibus piculoſiſſima eſſe fert, de qua nũc intelligit, altera fuit filia Niſi megarenſiũ, regis, quę Minoe patriá ſuá megaraſ obſidẽte eius amore capta eſt, cumq; Niſus eius pr̃ purpureá comá ita ꝯſecratam hrẽt, vt quoad illá intactá teneret, pr̃ia potiret, neq; ab vllo ei imperiũ auferri poſſet, Scylla vt hoſti, quẽ amabat, placeret, comam pr̃is clam abſcidit, et patrem patriamq; ei prodidit, quę poſtea cum ab eo pręter ſpem ſperneret, dolore in auem ꝯuerſa eſt, pater quoq; Niſus deoꝝ miſeratione in nauis formam et ipſe mutatus dr̃, hę volucres perpetuas inter ſe gerunt inimicitias, vt oſtẽdit Virgi. in georg. Aduertendũ eſt tñ ꝙ hęc Scylla. Niſi interdum pro monſtro maris a poetis ponit, vt a Virg. in bucc. Quid loq̃r aut Scyllá. Niſi etc. item ab Ouid. in li. ij. de remedio. Pręterita cautus Niſeide nauita gaudet, ait ergo. Aut ſcylla rapax, vorax, q̃ naues in ſe rapit. Canibus ꝓpter fabulaſ vt diximus, ſic Virg. in bucco. Ah timidos nautas canibus lacerâſſe marinis. Debuit, qꝛ et ipſa aliqñ inter amantes fuit. Carybdis, vt Ser. ſcrib. Mulier fuit voraciſſima, q̃ qꝛ Herculis boues rapuit a Ioue fulminata ẽ, ẽ in mare ꝓcipitata, vñ nãſ pꝛiſtiná ſeruat, ná ſorbet vniuerſa, et ſm̃ Saluſt. ea circũlatur Tauromanitanum egerit. De his duobus periculis Virg. in. iij. ęne. Dextꝝ Scylla latus leuũ iplacata Carybdis. obſidet. Suppoſuiſſet, ſubmerſiſſet. Nos q̃q;, ſicut et alia oĩa. Trinacrię i. ſiculę, ná diximus ſicilia eſt, q̃ et Trinacria dr̃. Soſpes, incolumis. Et victor, cõpos voti, qꝛ potitus es aureo vellere. Æmonias theſſalicas. Ad deos pa. i theſſalicos tanq̃ monimẽtũ victorię. Quid referá, cõmemorat aliud ſuũ erga iaſoné beneficiũ, qꝛ in eius grãm pſuaſit filiabus Pelię, vt prẽm iugularent, pollicita ſe reducturá eũ ad ętatẽ iuuenilẽ, qđ cũ illę feciſſent, Medea mortuũ eũ reliqt, qꝛ ſciebat ab eo nó amari Iaſonẽ. Nocentes pie. qꝛ nó interfecerunt prẽm niſi pp pietatem. s. vt ei prodeſſent. Pietate, nimio amore erga prẽm. Cęſa, inciſa. lacerata. Virginea, puellari, hãc fabulá ſcri. plene Ouid. lib. vij. metamor. Vt i quis. Alij culpẽt. i. damnent ea, q̃ feci. Tibi eſt me laudare neceſſe, qꝛ tuo amore compulſa ea feci. Pro quo. i. cũ cetius. Auſus es, oñdit igratitudinẽ iaſonis poſt tanta beneficia ipſam Medeá ab ſe eiicere auſus eſt. O iuſto, parentheſis eſt, q̃ſi diceret nó poſſum exprimere dolorẽ quẽ ꝯcepi. Auſus es, ꝯduplicatio eſt. Cede, abi. Æſonia, patris mei Æſonis, nam vt ſupra diximus in argumento Iaſon ſpõtaneum diuortium medeę perſuadere conatus eſt. Iuſſa, ſcilicet a te. Ceſſi, abii, diſceſſi.

ASCEN. DEBVIT ingratis ſcylla nocere viris, qꝛ et glaucus illi igratus fuerat. Queq; vo. carybdis. s. vtraq; aũt eſt in mari ſiculo. Soſpes ad Æ. Reuerſum in pr̃iam iaſonẽ, videlicet Theſſaliá (quam non recte tunc vocaſſet Theſſaliá, nondum. n. ſic dicta erat ſed poſtmodũ a theſſalo cõmuni Iaſoni ac medeę filio (et probat medea pp ingratitudinẽ eius, vocat ergo Æmonias vrbes Theſſalicas. ab Aemone enĩ rege dicta eſt Theſſalia prius Aemonia. Aurea lana, aureũ vellus. Quid referam Pelię. q. d. etiaſ ſuaſu meo cõpulſę ſunt filię Pelię patrem occidere putantes ſe pie cum eo acturas, hoc eſt ipſum ad iuuentam ętatem renouaturas, id autem ſuaſit medea in vltionem, qꝛ Iaſonis fratres, et vt quidaſ aſſerunt prẽm occidi fecerat Pelias. Nocentes, ergo pietate, quia putabant ſe rem piam acturas.

VOLS. DVOBVS Na. erant quattuor Medeę ex Iaſone filij, vt diximus cuꝫ diſceſſerunt Theſſalus et Therſander. Hymen cantatus, nuptiale carmen qđ feſceninum dr̄, qm̄ primum apud feſcennios inuentum ſit, vt Pompeius ſcri. Lampades, qnq; faces intelligit, quas in nuptijs accendi Varro tradit

Quo, quanto. Hoc.i. tanto peius erat.i. magis angebar. Diuerſi.i. in diuerſis locis domus. Tegebat, occultabat, non enim audebant clare flere.

Quis, quaſi dicat nullus, q̄ malaꝝ rerum nuntij nuncij eſſe debemus. Iuuabat.i. placebat mihi ignorare. Tanquam.i. quaſi fuiſſeꝫ plene inſtructa, et ſcirem te vxorem ducere. Minor.s. natu et ętate. E pueris, ex duobus filijs noſtris. Iuſſu, mandato meo. Studio.i. cupiditate q̄a pueri cupidi ſunt videre oīa noua. Geminę.i. duplicis. Ouidi. in amoribus. Me duplices occuluere fores, foris genitiuus eſt hoc loco ſingularis. Conſtitit.s. vt videret quid fieret.

Hinc, ex limine domus. Mater abi, verba pueri ad Medeam. Pompam.i. nuptialem triumphum et apparatum.

Aureus.i. veſtibus aureis indutus. Vrget.i. premit. Equos adiunctos.i. vehitur curru, et ducitur ab equis. Protinus, ſtatim auditis illis verbis.

Socialia, coniugalia, carmen ad tibias canebatur, erant tibiarum multa gn̄a, ſed q̄ nuptijs pręcinebant puellares dicebātur.

Tm̄ ſcelus.i. vt me repulſa aliaꝝ ſuſciperes vxorem. Peius erat, moleſtius videbatur orator dicit.

Triſtis, languida et moeſta, nam ſi ad ſionem aut ad frontem reſeras, ſeueꝝ & iracundum interpretabit. Minor e pueris, puer apud Terentium pro ſeruo vſurpat., hic vero pro filio. Hinc mihi, ad. das renunciauit.

Pompam, lętam in nuptijs multitudinem. Aureus, in veſte aurea more triumphantiuꝫ conſpicuus.

Iuſſa domo ceſſi natis comitata duobus,
Et qui me ſequitur ſemper amore tui.
At ſubito noſtras vt hymen cantatus ad aures
Venit, & accenſo lampades igne micant,
Tibiaq; effudit ſocialia carmina vobis,
At mihi funeſta flebiliora tuba.
Pertimui nec adhuc tantū ſcelus eſſe putabā,
Sed tamen in toto pectore frigus erat.
Turba ruunt et hymē clamāt himeneę freq̄ntāt
Quo propior vox eſt, hoc mihi peius erat.
Diuerſi flebant ſerui. lachrymaſq; tegebant,
Quis vellet tanti nuncius eſſe mali?
Me quoq; qcq̄d erat, potius neſcire iuuabat,
Sed tanq̄ ſcirem, mens mea triſtis erat.
Cum minor e pueris iuſſu ſtudioq; videndi
Conſtitit ad geminę limina prima foris,
Hinc mihi mater abi pompā pr̄ inquit iaſon
Ducit, et adiunctos aureus vrget equos.
Protinus abſciſſa planxi mea pectora veſte,
Tuta nec a digitis ora fuere meis.

VBER. DVOBVS Natis, quos ex te ſuſcepit. Et am.t. ſubaudi comitata. Quis.s. amor. Semp ſequit me.i. qui nunq̄ me derelinquit. At ſubito, corrigendus eſt hic textus, vt ſit ſenſus et ratio metri cōſtet. nam ſic legendum eſt. At ſubito noſtras vt hymen cātatus ad aures. Venit etc̄. ſenſus eſt. At poſtq̄ audiui carmina veſtre nuptialia, vobis quidem ſocialia, ſed mihi funebria. Pertimui, pēdet. n. ordo vſq; ad hūc locum, eſt aūt talis. At, pertimui. Vt.i. poſtq̄. Hymen cantatus.i. cantibus celebratus. naꝫ vt alibi diximus, inuocabat in nuptijs, vt vulgus hymen hymenęe frequentant. Lampades, faces nuptiales. Micant, ſplendent. Tibiaq;, tibię adhibebant nuptijs. Tubę vero funeribus. Perſius. Hinc tuba candelę etc̄. Tibiaq;.s. poſtq̄. Effudit, emiſit.

Carmina ſocialia vobis.i. tibi et vxori tuę p̄bentia ſignum ſocietatis.i. matrimonij. At mihi.s. effudit carmina. Flebiliora, ideſt triſtiora. Tuba fu. Ideſt quę funeribus adhiberi ſolet, vt ſupra diximus. nam erat etiam militaris tuba ad acuendos animos militum ad pugnā. Tantuꝫ ſcelus, vt legitime duceres illam. Frigus.i. timor. Turba ruunt ſintheſis eſt in numero. Ruunt, properant. Hymenęe, ſic legendum eſt in vocatiuo, nō autem hymenęa, quia nulla ratione poteſt talis accuſatiuus reperiri, faceret enim vel latine hymeneum, vel gręce hymenęon, vt alibi diximus.

Planxi.i. pcuſſi. Abſciſſa, lacerata. Nec fuere tuta, q̄ dilacerata ſunt. Animus, voluntas, ipetus animi. Suadebat.s. mihi.

ASCEN. HYMEN Cantatus.i. carmen nuptiale, quod epithalamium dr̄. accipimus enim nomina deoꝝ p̄ rebus quibus pręſunt. Hymen clamant.i. repetitbant vocem hymen dicentes, hymen o hymenęe, o hymenęe, vt eſt apud Catullum, et locutus eſt ſicut in euangelio vocatis me magiſter et domine. Hymenęa, ſcilicet feſta, aut gaudia, aut carmina, aut alia ad legitimas nuptias pertinentia, eſt enim adiectiuum Hymenęus hymenęa hymenęum. ſed ponitur hic ſubſtantiue, veruꝫ deus ipſe etiam hymenęus dicitur. nam gręce, hymenos dicitur membrana, ſeu pellicula virginalis clauſtri. Putatur tamen hymenęus fuiſſe, vir quidam Athenienſis, defenſor virginum in bello, ita vt eius pręſidio ad legitimas nuptias peruenerint. vnde eius nomen in nuptijs fauſtis & legitimis frequentabant, quamuis non deſint qui veneris et Bacchi filium putant. apud romanos autem talaſſio vocatur nuptiale carmen, quia talaſſo clamitando ſeruata eſt in captu ſabinarum egregię puellę virginitas. vt docet Plinius libro primo. Quo, ideſt quanto, propior, ideſt vicinior. vox eſt hoc, ideſt tanto peius, ideſt moleſtius erat mihi.

Quis vellet, quaſi dicat nullus.

SERTA, Coronabantur in nuptijs, qui aderant.
VOLS. Lęſe pr̄ gaude, τωδος a iuſto. Relicti, quos ſugi inferias, dicit ſua calamitate fraternis manibus inferias ſoluere. Serpentes igit̄ potui, ſub vno impetu videtur oīa colligere, vt cōmiſerationis vim augeat. Feros ignes, illos itelligit, quos efflare tauros martios diximus.

Repuli, reperiri, rettuli, in reliquis ſeruat naturā pręſentis. Medicatibus, ideſt medicaminibus, ab eo quod eſt hic medicatus quartę declinationis. Flammas.i.ignes amoris. Cantus, incantationes. Herbę, vires herbaꝝ. Artes.s.magicę. Dea.s. Diana. Sacra hecates.s.Proſerpinę. Diod. tñ ſcribit Hecaten filiam fuiſſe Perſę fratris Æetę viri crudeliſſimi, quę audacia et imanita patrē ſuperauit, q̄ cū ad venena mortifera ꝯficienda ſummū ſtudium ipendiſſet, prima aconitū inuenit, vim nāq; cuiuſq; veneni in cibis quos aduenis dabat, experta, his rebus ad modū edocta veneno patrē ſuſtulit, deinde regno aſſūpto templū Dianę ſtatuit, cui nauigātes hoſpites ſacrificabat, exiſtimans ea crudelitate ſuum nomen clarius futurum, ex hac et Æta patruo, vult Diodorus nataꝫ Medeaꝫ, Circen, ⁊ Ægialeum, ſed de matre idya, de qua ſupra diximus certior eſt op̄inio, ergo Hecaten intelligamus Proſerpinam quę omnibus magicis ꝑeſſe dicitur, q̄ et ipſa Medea .vi. metamor. inuocaſſe dicitur his verbis. Tuq; triceps Hecate, quę cęptis conſcia noſtris. Ad iutrixq; venis, et ſupradicto loco. Statuitq; araſſe ceſpite binas dexteriore Hecatę. at leua parte iuuentę et item, ibat ad antiquas Hecates Perſeidos aras, ex quo oſtendit eam Medeę pro numine cultā fuiſſe. Sacra, quę facio, vt tuum animum flectat, ita ipſe loco ſupradicto. Haud procul egeſtas ſcrobibus tellure duabus. Sacra facit ⁊c. Nil agunt, ideſt nil proſunt. Non grata, ideſt non iucunda. Amare, acerbę, plenę anxietatis. Somnus, ideſt ſopor. Miſeram, ſcilicet me, ideſt nec dormio. Quę, ſcilicet ego. Non poſſum me, ſcilicet, ſopire, ideſt dormire facere. Draconem, peruigilem.

Ire animus medię ſuadebat in agmina turbę,
 Sertaq; compoſitis demere rapta comis.
Vix me continui, quin ſic laniata capillos
 Clamarem meus eſt inijceremq; manus
Lęſe pater gaude Colchi gaudete relicti,
 Inferias vmbrę fratris habete mei.
Deſeror amiſſis regno patriaq; domoq;,
 Coniuge qui nobis omnia ſolus erat.
Serpentes igitur potui, taurosq; furentes?
 Vnum non potui perdomuiſſe virum?
Quęq; feros pepuli doctis medicatibus ignes?
 Non valeo flammas effugere ipſa meas?
Ipſi me cantus artes herbęq; relinquunt,
 Nil dea nil Hecates ſacra potentis agunt.
Non mihi grata dies noctes vigilantur amarę
 Nec tenero miſeram pectore ſomnus habet.
Quę me non poſſum potui ſopire draconem,

Meas flāmas, amoris ęſtus. quos patior. Nil dea Proſerpinā intelligit, quam magicorum deaꝫ tradit eſſe Porphirius, ſunt qui ad Circen referant, qđ non placet. Hecates potētis. Hęc fuit Perſę filia imanis, venena nouit omnia et herbas patréq; ſuſtulit. Prima etiā aconitū inuenit, et plura venenoꝝ genera. Nō mihi grata dies, τωδες a ipe.
VBER. IRE in agmina. i. ire in mediaꝫ multitudinem, quę circū te et ſponſam tuā erat. Et demere. i. auferre. Serta, coronas, quas hēbat ſponſa tua. Cōpoſitis, ornatis. Laniata capillos.s.meos. Sic.i.ita lacerata et ſqualida. Quin.i.vt nō. Meus eſt.s.maritus Iaſon. Inijcerēq; manus.i. eū mihi caperē, et mihi debitū ipſa vendicarē, diximus ſupra de iniectione manus in epiſt. Oreſtis cū expoſuimus, Inijce nō timidas in tua iura manus. Lęſi pr̄, ꝯuertit ſermonē ad eos, quos vr̄ lęſiſſe dicēs. Nūc factā eſſe eoꝝ vindictā. Lęſe.s.a me. Colchi populi regionis meę. O vmbrę fratris, quem ego crudeliter interfeci. Habete inferias.i. eſtote placatę, et habete vobis factas inferias. Ex malis meis, exiſtimabant.n. fieri inferię mortuis.i. ſacra quotiens eoꝝ inimici vel hoſtes fuiſſent vel morte vel alio ſupplicio affecti, inde Virg. lib. x. Totidem quos educat vfens, viuēti rapit inferias, et Pyrrhus apud Ouidiū, placat Achilleos mactata Polyxena manes ſunt enim inferię ſacra mortuoꝝ. Deſeror. ecce quō eis ferantur inferię. Deſeror, vidua derelinquor. Regno patriaq; domoq;, amiſſis ⁊c. ſinthesis eſt. Coniuge.s. amiſſo. Qui ſolus erat omnia quia omnia amiſſa ęquo animo ferebam, dummodo eum haberem ſic briſeis ad Achillem. Tot tamen amiſſis te compenſauimus vnum. Tu dominus, tu vir, tu mihi frater eras. Serpentes igitur conqueritur q̄ potuerit domare ſerpentes et tauros et non potuerit domare Iaſona, et in amore ſuo retinere. Vnuꝫ, ideſt ſoluꝫ, ſcilicet te. Quęq;, duę ſunt dictiones, ideſt et ego, quę pepuli, ideſt remoui, pepuli autem legendum eſt non repuli, nā poſt ſe geminatur conſonnas in tribus pręteritis,

AVREVS, Ideſt pulcher, aut auro ornatus. Laniata capillos, ideſt habens capillos laniatos et diſciſſos. Lęſe pater gaude, et cętera. Docet ſe iuſtas dare pęnas patri et Colchis alijsq; quos amore Iaſonis offenderat. Habete inferias, ideſt ſacrificia quę inferis fiebant occiſione facta, qua inferi nimium gaudent. Coniuge qui quia propter ipſum, cętera dereliquerat. Quęq; feros repuli. vnum poſuit, vt actum eſt nam vſus multorum repulit habet, nec ſtaret hic verſus, ſi repulit ponatur. Doctis medicatibus, ideſt per medicamentum doctorum, aut medicamentis docte adhibitis. Sacra Hecates, quę magicis artibus pręeſt. **ASCEN.**

VOLS. MEA CVRA, In magico artificio diligentia. Pellex, a nomine odium excitat in glaucem, quę nouiter Iasoni nupserat. Noſtri laboris, is fuit Iaſonem ſeruare, quo fungebatur Creuſa. Stulte te maritę, inſanę vxori, quoniam putat te poſſe potiri, clam repit, vt indicet ſe vltionem moliri. Auribus iniuſtis, quę maritum alienuz occupat. In faciem, hoc ad pulchritudinem referri debet, damnas in me formam. Rideat, multos ſtomachi habet hęc conceſſio. Oſtro tyrio, ſtrato purpureo.

Aduſta, nam cum patre et domo conflagrauit. Quod ſi forte preces, per deprecationem epiſtolā claudit. Minora animis, quoniaz maiora meditor, q̄ litteris mādari poſſint.

Quod tu mihi ſępe fuiſti, in rapiēdo vellere id contigiſſe diximus. Sęuit, iuſtas querelas facit a natorum incommoditate. Tangor, moueor, quia tibi ſunt ſimiles. Auitę flammę, Medeę auum ſolem eſſe diximus.

Procubuiſſe, idest iacere ſicut ſupplicantes facere ſolent. Si ſum vilis tibi, ſi me paruifacis. Communis, ex vtroq; noſtrum genitos. Sęuiet, faciet aliquid crudele. Et nimium ſi. adducit eos in gratiam oſtendens eſſe ſimiles patri. Tangor, delector, imagine, ſimilitudine, ſic Dido ad Æneam libro quarto ęneidos ſi quis mihi paruulus aula, luderet ęneas, qui te tantuz ore referret. Madent, idest rigātur lachrymis, quia per eos recordor tui. Lumina, idest radios et lucem. Flammę auitę, idest ſolis aui mei flammę autem dixit, quia dicunt ſolem eſſe igneum.

Meritum, beneficium, quod tibi pręſtiti. Pignora, quia filij ſunt pignora matrimonij.

Torum, ius tori, idest matrimonium.

Inſana, idest amore demens. Tot res. patrem, patriā, matrem et ſororem.

Vtilior cuiuis quam mihi cura mea eſt.
Quos ego ſeruaui pellex amplectitur artus.
Et noſtri fructus illa laboris habet.
Forſitan & ſtulte dum te iactare maritę
Quęris, & iniuſtis auribus apta loqui,
In faciem moresq; meos noua crimina fingis,
Rideat et vitijs lęta ſit illa meis.
Rideat et tyrio iaceat ſublimis in oſtro,
Flebit et ardores vincet aduſta meos.
Dū ferrū flāmęq; aderūt ſuccusq; veneni,
Hoſtis medeę nullus inultus erit.
Q̄d ſi forte preces pręcordia ferrea tangunt,
Nunc animis audi verba minora meis.
Nam tibi ſum ſupplex, q̄d tu mihi ſępe fuiſti,
Nec moror ante tuos procubuiſſe pedes.
Si tibi ſum vilis, cōmunis reſpice natos,
Sęuiet in partus dira nouerca meos.
Et nimium ſimiles tibi ſunt et imagine tāgor,
Et quoties video, lumina noſtra madent.
Per ſuperos oro per auitę numina flammę.
Per meritum & natos pignora noſtra tuos.

ASCEN. MEA Cura non accipitur hic pro ſolicitudine, ſed quaſi procuratione et medela, qua curamus morbos, non qua torquemus et vrimus corda.

VBER. Duos, quatuor, commemorat Diodo.

CVRA, Diligentia, ars eſt. Pellex, concubina. Quos ego ſeruaui, ſcilicet a morte. Fructus vtilitatem, translatio eſt ſumpta, vel a terra, vel ab arboribus. Forſitan, communis eſt ſuſpitio vxoruz de maritis, quod de eis apud amicas maledicant, vt alibi diximus. Iactare, oſtentare, laudare.

Apta, conuenientia, ſcilicet de vitijs vxoris tuę, quę vt eſt iniuſta, ita libenter audiet. In faciem moresq; meos, idest male dicis de pulchritudine & moribus meis. Noua, inaudita. Fingis, comminiſceris, mentiris. Rideat, pro ridebit, rideat hic concedentis eſt per indignationem, et ſubauditur licet. Sublimis, ſuperba. Oſtro tyrio, idest purpura, quę apud tyron abundat. Flebit, ſubaudi tamen. Aduſta, cremata. Vincet meos ardores, quia magis ardebit quam ego nunc ardeo. Dum ferrum, enumerat ea, per quę poſſit ſe vlciſci. Succusq; veneni, idest ſuccus venenoſarum herbarum. Inultus, impunitus.

Quod ſi forte, Precatur nunc Iaſona. Meis animis, quia ſunt ſuperba et alta animo licet humilibus verbis tibi ſupplicem, et ſignificat eam qualem Horatius precipit. Sit Medea ferox eorum inuictaque. Quod, ſcilicet eſſe ſupplicem.

Cuius, idest cuilibet alteri. Pellex, gręcum eſt, licet a pellendo quidam deductum putent.

Maritę, idest vxori. In faciem, idest ad vituperationem faciei meę, vt ſupple rideat, et vitijs lęta ſit illa meis. Rideat, amara conceſſio, quę vim prohibendi habet, nam minabundo vultu profertur. In oſtro tyrio, idest purpura, quę apud Tyrum precioſa eſt, quia dibapha idest bis tincta. Flebit, et ardores vincet aduſta meos, quia plus eſt vſtum eſſe, idest conſumptum igni quam vri. Dum, idest donec aut quamdiu. Ferrum flammę et ſuccus veneni aderunt, idest extabunt. Hoſtis Medeę nullus inultus erit, per quod tacite etiam Iaſoni minatur. Quod ſi forte preces precordia, ferrea. Precordia dicuntur paſſionum ſedes pelliculę quędam cor et ei vicina cingentes. Quod. i. quę res. Tu mihi ſępe fuiſti, hoc eſt etiā ſupplex.

Cōmunis natos, accuſatiuus in, is legitime exit, dum genitiuus in ium, idem dixit Creuſa Æneę, Iamq; vale, et nati ſerua cōis amorem. Per auitę numina flāmę, idest per ſolis radios. Naz ſol auus eſt Medeę, pr videlicet Æetę. Numerauimus dotē idest perſoluimus tot beneficijs non pecunijs.

VOLS. REDDE Torum, me in tuum coniugium reuoca. Non ego te imploro, ſuaſio a facili.

Ipſe dediſti, Iaſon vltro de coniugio in templo ſolis, ſeu vt alij tradunt Dianę ſpopondit.

Villo aureo, non albo legas, beneficia pro dote commemorat. Opes Sisyphias, Sisyphus corinthum tenuit, cui me rope Athlantis nupſit et ex ea genuiſſe tradiţur Laertem Vlyxis patre Glaucūq; ē Creontem.

Quos equidem actutum, indignatio precihonem peperit.

Deeſt enim vlciſcar, iniuriam illorum morte.

Actutum, ex duabus altera ſeminata particulis ↄſtat actutum, ē confeſtim ſignificat. Parturit ira, indignatio me minabundam fecit.

Quo feret ira, nulla adhibita ratione impetus ſequar.

Conſuluiſſe, ideſt cum petat, vt ad coniugium reuocaret.

Viderit iſta deus, cuꝫ furore enunciandum eſt, cupido inquit noſtris rebus prouidebit. Agat, moliatur.

irriſio eſt. Confer, ideſt compara. Opes Siſyphias, ideſt opes Creontis filij Sisyphi, ſcilicet. Sisyphias autem contumelioſe dixit, quoniam conſtat eum fuiſſe latronem, qui ſuis latrocinijs maximas opes cumulauit, quarum heres fuit Creon.

Quod viuis, ideſt quod habes vitam. Nuptam, ſcilicet Creuſas.

Socerum. Creontem.

Potentem, diuitem. Quod potes eſſe ingratus eſt meum, ideſt beneficium meum, quia niſi ego eſſem ne ingratus quidem eſſe poſſes, q᷑ iam non viueres. Quos ſcilicet te et vxorem tuam ē ſocerum.

Auctutum, vna dictio et ſignificat ſtatim cito, et eſt eclipſis. Deeſt enim verbum, ſubauditur enim puniam, ſicut apud Virg. libro primo eneidos. Quos ego ſed motos preſtat componere, fluctus conuenit enim talis ſermo menti iratę. Sed quid attinet, quid opus eſt, quid pertinet.

Redde torum pro quo tot res inſana reliqui,
Adde fidem dictis auxiliumq; refer.
Non ego te imploro contra taurosq; virosq;,
Vtq; tua ſerpens victa quieſcat ope.
Te peto quem merui quem nobis ipſe dediſti,
Cum quo ſum pariter facta parēte parens.
Dos vbi ſit quęris? campo numeranimus illo
Qui tibi laturo vellus arandus erat.
Aureus ille aries villo ſpectabilis aureo
Dos mea quā dicam ſi tibi redde neges.
Dos mea tu ſoſpes dos eſt mea graia iuuentus,
I nunc Syſiphias improbe confer opes.
Quod viuis qđ habes nuptā ſocerūq; potentē,
Hoc ipſum ingratus quod potes eſſe meū eſt.
Quos eqdem actutū ſed quid ꝓdicere pęnam
Attinet ingentes parturit ira minas.
Quo feret ira ſequar facti fortaſſe pigebit,
Et piget infido conſuluiſſe viro.
Viderit iſta deus q nunc mea pectora verſat.

VBER. ADDE Fidem dictis, ideſt fac vt dicta tua ſeruentur et fidem habeant. Refer, ideſt redde ſicut ego dedi tibi quod eſt iuſtiſſimum. Non ego, dicit ſe preſtitiſſe auxilium in maiori re quā ipſa petat. Imploro, inuoco contra tauros ſicut tu imploraſti meum. Quieſcat, dormiat.

Victa ſopita, Notandum eſt poſuiſſe ſerpentem foemineo genere, ſicut et Iuuena. Et monuiſſe caput viſa eſt argentea ſerpens, nam vtriuſq; generis eſt. Ipſe dediſti, ideſt tu propria voluntate et ſponte. Cum quo pariter ſum facta parente, ideſt ex quo ſuſcepi filios. Dos vbi reſpondet obiectioni, quę poſſet fieri de dote.

Campo, ecce reſponſio. Numeraninius, ſcilicet dotem. Qui erat arandus vt ſeminares dentes ſerpentis. Tibi laturo, ideſt ablaturo.

Vellus, ideſt lanam auream, et eſt ſenſus accepiſti a me dotem magnam, cum taurorum ferocitas per me compreſſa eſt, et ira terrigenarũꝫ, et deniq; cum abſtuliſti vellus aureum, nam cum id per me habueris, eſt dos mea.

Spectabilis, pulcher. Villo, pilo et lana.

Quam, dotem. Neges, ideſt nolis mihi reddere. Tu ſoſpes, ideſt vita tua ſeruata eſt dos.

Mea graia iuuentus, ideſt omnes ſocij tui per me ſeruati ſunt. Improbe, perfide. I nunc,

Predicere, multo ante minari. Poenam, quam ſum ſumptura. Parturit, concipit, generat. Sequar quo ira feret, ideſt faciam id, quod ira ſuadebit. Facti fortaſſe pigebit, terret ipſum Iaſcna. dicens, ſe eſſe facturam id, cuius fortaſſe poſtea eam pigebit, ex quo oſtendit, id futurum et magnum et crudele.

Et piget, eſt ſenſus, ſi pigebit facti, pigeat, quia etiam piget me conſuluiſſe, ideſt profuiſſe, et rem vtilem feciſſe. Viro infido, ideſt tibi, qui non ſeruaſti mihi fidem. Viderit, pro videat, quaſi dicat non curo. Qui verſat mea pectora, ideſt qui mittit mihi in animum tam diras cogitationes.

LATVRO, ideſt ablaturo. Vellus villo ſpectabilis aureo, ſyneręſis eſt, ideſt contractio duarum ſyllabarum in vnam, ſicut. x. ęnei. dat ſalio villis oneroſum atq; vnguibus aureis. Sisyphias, ideſt corinthias quę in ęre corinthio plurimę ſunt. Quos quidem actutum, ideſt confeſtim, poſtquam ſenſero te nolle flecti, ſubticuit autem verbum, quod eſt occidam, aut trucidabo, ſed qui irę ſuę moderantur, ſolent verbum reticere, ſicut neptunnus ęneidos primo. Quos ego, ſed motos preſtat componere fluctus. Poſt mihi non ſimili pęna commiſſa luetis. Maturate fugam regi q; hęc dicite veſtro. Addit ergo. ASCEN.

Neſcio quid certe mens mea maius agit.



VOLS. MAIVS, ꝙ noſtris litteris mandatum ſit, aut cu pido ſuaſerit. Nam filios peremit, et ad Creuſam coronam miſit naphta, quę eſt ex genere bitumi nis, in quā ignes tranſiliunt, vt ſcri. Pli. vndecunqꝫ viſant aſpera, ſacrificatura igitur ad aras igne corre pta extingui non potuit, ſed cū patre. qui opem fer re voluit ē regia cō cremata eſt. Licet alij tradant radice quadam a Circe ac cepta Creōtis domū incendiſſe, quę eius naturę tradit, vt cuꝫ ea lignū ſuccendat, extingui non poſſit ad id pficienduꝫ Me deam mutatam fa cie conceſſiſſe Diodo rus per filium dona miſiſſe nouę nuptę impetrato ad vnum diē reditu ſcribit, quę cum tractari cępta ſūt, oia fuiſſe incēſa.

VBER. NESCIO Quid maius, pro neſcio quid magnū et ter ribile. Exitus rei fuit, ꝙ cum iaſon nequa quā precibus, et ver bis medeę flexus eēt, ſed ei iuſſiſſet, vt ex vrbe ſtatim diſcede ret (erat enim vt di ximus corintę.) Illa a Creonte impetrauit vnius diei dilationem, vt recederet, et interim noctu regiā clā ingreſſa qbuſ dam medicamētis imutata facie ne cognoſceretur domū incendit, quadā radice a Circe inuenta, quę eam vim habebat, vt incenſus ignis nequiret extin gui. Repente conflagrante regia iaſonem exiuiſ ſe ferunt. Creontem vero et glaucam, ſiue Creu ſam igne abſumptos, alij dicunt Medeę filios do na quędam venenis illita ſponte attuliſſe ad creu ſam, quę cum illa corpori applicuiſſet, incidit in morbum, et cum pater filię auxilium ferre volens eius corpori heſiſſet, e veſtigio expirauit, ita de hac re varia eſt opinio. Medea vbi cognouit iaſonem flammas euaſiſſe vltioni intenta, animuꝫ ad mor tem filiorum in patris calamitatem adiecit, et o mnes vno excepto qui aufugit iugulauit, eorumqꝫ corpora ſepeliuit in Iunonis templo. Deinde fidiſ ſimis fugę ſocijs aſſumptis noctę e Corintho fu giens Thebas ad Herculem venit, deinde Athenas ad Ægeum Theſei patrem confugit, ex quo fe runt medum genuiſſe, a quo Media regio, cui imperauit, nominata eſt, vnde veneficij accuſa ta digrediens in pheniciam delata eſt, inde ad ſu periores Aſię partes tranſiens cuidam potentiſſi mo regi heſit, ex quo quidam volunt potius ſuſce ptum filium Medum, a quo Media dicta fuit. er nuit poſtea multum, licet Solinus vbi de Italia tra ctat, dicat eam a Iaſone butroti ſepultam fuiſſe. Marſum vero filium marſis imperaſſe, qui ab eo dicti ſunt. At qui in fabulis tanta eſt varietas, vt Diodorus ſentiat Iaſona non multo poſt filios a Medea interfectos, diem ſuum obiſſe. dicit enim ꝙ filijs et vxore priuatus, cum omnes dicerent eum iuſte plecti, qꝛ in medeam ingratus fuiſſet, et cuꝫ vim doloris ferre non poſſet mortem ſibi conſciuit, ē hęc ſatis de Iaſone et medea.

ASCEN. SED QVID prędi cere pęnam, Attinet quaſi dicat nihil. Cętera a ſuperiori cō mentario explanata ſunt.

Laodomia Proteſilao.

Mittit, ē optat amans quo mitti tur ire ſalutem,
Aemonis Aemonio Laodo mia viro.

In.xiij. epiſtolam. Argumentum.

IPHiclus Phy laci filius vrbeꝫ theſſalię, phylacem in phthiotica regione te nuit pythios enim ſubditos fuiſſe Achil li Philoctetę et prote ſilao ſcribit Strabo. Iphiclus cum filios parere non poſſet, poculum ſumpſit, quod ex herba ſerpentibus noxia fuiſſe traditur filios ſuſcepit Proteſilaum et Podarcem qui cum nauibus quadraginta, vt auctor eſt Ho merus, ad Troiam nauigarunt, ſed cum grecis cęteris, qui cum Menelao contra troianos con ſpirarent ob tempeſtatem Aulide clauderetur Pro teſilaus, Laodomia Acaſti Philacei filia ex Lao dothea Proteſilai vxore cum viri deſiderio tenere tur, illius vmbra, quę ſępius occurrerat, ſolici tata, ad illum hanc ſcribit epiſtolam, qua ſua det vt belli periculis abſtineat, et vt coniugis vi uat memor. Fuiſſe ē aliam Laodomiam legimus bellerophontis ex Achęmene filiam, quam ex Io ue Sarpedontem Lyciorum regem peperiſſe tra dunt. Pacuuius et Titinius Proteſilaum tragędiaꝫ ędiderunt, ex qua multum in hanc epiſtolam Ouidius tranſtulit.

Mittit ē optat amans, quo mittitur ire, ſaluteꝫ. Principium a beniuolentia ſumptum eſt, quoniaꝫ nulla mouebatur indignatione. Ideo ingenioſe poeta exorſus eſt principium epiſtolę hoc modo.

Æmonis, a nomine patrię aliam beniuolen tiam excitat. Æmoniam ab Aemone rege dictaꝫ eſſe Theſſaliaꝫ ſcribit Plinius. et Proteſilaus et Lao domia erant theſſali.

Aulide te fama eſt vento retinente morari,
Ah me cum fugeres, hic vbi ventus erat.
Tunc freta debuerant, veſtris obſiſtere remis,
Illud erat ſęuis vtile tempus aquis.
Oſcula plura viro, mandataq; plura dediſſem
Et ſunt, quę volui dicere plura tibi.
Raptus es hinc pręceps, & q̄ tua vela vocaret,
Quem cuperent nautę, nō ego, ventus erat.
Ventus erat nautis aptus, non aptus amanti,
Soluor ab amplexu Proteſilae tuo.
Linguaq; mandatis verba imperfecta reliquit,
Vix illud potui dicere triſte vale.

VOLS. AVLIDE Te fama eſt, cum Palamedes Vlyſſes et Menelaus, qui pro reddēda Helena legati ad Priamum iuerant, renunciaſſent, id Troianis & Priamo non placere coniunxit greci in Aulide biennio, vt edictum erat conuenerunt, ſed poteſtate et peſtilentia vexati cunctabantur. Erat enim irata Diana, quā eius ceruam Agamemnon trucidarat. Aulis beotię portus eſt profundiſſimus contra gereſtum Euboeę promontorium, vt ſcri. Stra. congreſtatq; nauium capax. Cum fugeres ex deſiderio, hoc dictum eſt. Nam Proteſilaus non fugit. Segnis aquis, mare ſęuire dicimus, cū inſanas excitat procellas, tranſlatione ſumpta ab animatis ad inanimata.

Plura mādata, animantium conſuetudinem exprimit, qui fabulando morę cām nectunt, ne ſeparent. Erat ventus, ſperabat qualem exoptant nauigantes, ſed mihi aduerſus. Triſte vale, ſic Perſius. Et nēm iſtud vibere triſte, quod fabius notat.

VBER. MITTIT Et optat, Gręcis proficiſcētibus ad obſidionem Troię reſponſum datū erat, qui primus in terram Troianam ex claſſe deſcendiſſet, eum manu hoſtis periturum, quare cum ea expeditione eſſet Proteſilaus Iphicli filius vir magni animi. Laodameia Acaſti filia eius vxor ſincere maritum amans de eius ſalute anxia hanc epiſtolam ad eum ſcripſit, cum intellexiſſet gręcos tempeſtate in Aulide retineri. Oſtenditq; q̄ grauiter tulerit eius diſceſſum, deinde eum monet, vt non ſit nimium audax in pugnando, memineritq; timendos Troianos, et pręcipue hectora, quem dicit ſe intelligere eſſe fortiſſimum. Preterea quoniam intellexerat ex oraculo reſponſum eſſe eum interfectum iri ab hoſte, qui primus Troianum ſolū tangeret, monet eū, et orat, vt vltimus deſcendat de naue q̄d ſi nolit reſpectu proprie ſalutis, faciat ſaltē reſpectu ipſius Laodameię, ne ſi forte periclitaretur, ſit ei cā doloris et mortis, q̄ eo mortuo nullo pacto vellet eſſe ſuperſtes. Laodameię duę fuerunt. Vna filia Bellarophōtis, ex qua Iuppiter genuit Sarpedonē et hęc filia Acaſti Theſſalici vxor Proteſilai, q et ipſe Theſſalicus fuit, vn̄ dicit Laodameia Aemonis. i. Theſſalica, nam Theſſalia Aemonia dicta eſt. Optat, ſalutem ire. Quo mittit. i. puenire ad maritū ſuū. i. cupit eū ſaluere et incolumē eſſe. Aulide, aulis Euboeę inſulę portus eſt obiectu laterū effectus, ad hunc cū gręci conueniſſent Troiam nauigantes Agamemnon Dianę ceruā occidit ignarus, vn̄ irata dea flatus ventorum remouit, ita vt nauigare nō poſſent, et peſtilentia laborarent, q̄re conſulta oracula dixerunt. Dianam Agamēnonio ſanguine placandā eſſe. Iphigenia igit Agamēnonis filia, cum ab Vlyſſe p nuptiarū ſimulationē adducta, iā in eo eſſet, vt immolaret. Dianę miſeratiōe ſublata eſt, et cerua in eius locū ſuppoſita, ipſa in tauricā regionē trāſlata Dianę ſacerdos effecta ē. Interea āt dū gręci in ea inſula morarentur, ɔiurauerunt ſe nunq̄ ah reuerſuros in patriam q̄ Troia caperet. Inde Dido apud Virg. Non ego cum Danais Troianam excindere gentem Aulide iuraui. Fama eſt. i. fert. Morari, manere, moram facere. Retinente, q̄ vt dixi Diana flatus ventorum ſuſtulerat, aut q̄ ventus eſſet contrarius. Ah me, melius, ah interiectio dolentis eſt q̄ prepoſitio. Dolet. n. talem non fuiſſe ventū, quo non poſſet nauigare cū ab eo eēt diſceſſurus. Segnis, turbatis. Vtile, aptū et cōmodū. Oſcula, enumerat quaſdam vtilitates ſibi futuras, ſi nunc retentus fuiſſet domi. Mandata, admonitiones. Quę vo. dice. quę dictura fui quę nō potui dicere, et dicit cām. Raptus es, abreptus, ablatus. Preceps, feſtinus. Quē. n. c. i. ſcꝫ, qualē nautę cupidi nauigandi optarent, non qualē ego cuperē, q̄ noluiſſes te diſcedere. Soluor, ſeparor, diſiungor.

Impfecta, incōpleta, nā nō potui finire q̄ tibi dicere volebā. Triſte, męſtum, et cū lachrymis mixtum.

ASCEN. MITTIT Et optat amans. Tota hęc epiſtola facilis eſt in verbis, nec tam vehemens πάθος habet in ſententijs, vt ſuperiores fere habuerunt, namq; eaꝫ ſcribit, non expoſtulat, neq; queritur de iniuria facta, ſed q̄ coniugem amat, eiuſq; imagine vexatur, cohortatur eum, vt ſibi proſpiciat ne pręſagia mortis effectum ſortiantur. Ea autem ſunt, q̄ egreſſurus limen pedem offendit, et q̄ vt nomen indicat primus in terram hoſtilem deſcenſurus eſt, et quia iam tunc cum adhuc in Aulide erat, aut potius cum illic ab ea adhuc eſſe putabatur, imago eius occurrebat. Tortellius docet, quia ſine aſpiratione ſcribitur Proteſilaus. Aemonis patronymicum a patria, quaſi dicat mulier ex Aemonia. Aulide pro aulidi ſi ſeruio credimus, nam nomina tertię declinationis pro aduerbijs in loco poſita in i exire debent pro de loco in e, vt ſtudui Carthagini Auinioni &c. et diſceſſit Carthagine. Auinione &c.

Ah me, Ordo eſt. Ah vbi erat hic vētus. s. profectioni in Phrygiam contrarius, qui te immoratus fuiſſet. Cum fugeres. i. tanq̄ fugiens me celeriter abires q. d. vtinam tunc ille flaſſet vētus. Et ſunt quę volui di. ea eſt occaſio ſcribēde epiſtolę. Triſte vale, non q̄ triſtitiā optat, ſed q̄ cum triſtitia foret, ſicut de funere miſeni di. Virg. triſte miniſterium.

Incubuit Boreas arreptaq; vela tetendit,
Iamq; meus longe proteſilaus erat,
Dũ potui ſpectare virum ſpectare iuuabat,
Sumq; tuos oculos vſq; ſecuta meis.
Vt te non poteram, poteram tua vela videre,
Vela diu vultus detinuere meos.
At poſtq̃ nec te, nec vela fugacia vidi,
Et quid ſpectarem nil niſi pontus erat,
Lux quoq; tecũ abijt, tenebriſq; exãguis obortis
Succiduo dicor procubuiſſe genu.
Vix ſocer iphiclus vix me grãdeuus Acaſtus,
Vix mater gelida mœſta refecit aqua.
Officium fecere pium, ſed inutile nobis,
Indignor miſerę non licuiſſe mori.
Vtq; animus redijt, pariter rediere dolores,
Pectora legitimus caſta momordit amor.
Nec mihi pectendos cura eſt prębere capillos,
Nec libet aurata corpora veſte tegi.
Vt quas pampinea tetigiſſe bicorniger haſta
Creditur huc illuc, quo furor egit ago.
Cõueniũt matres phylaceides, et mihi clamãt,
Indue regales laodamia ſinus.

VOLS. INCVBVIT. Valide ſpirauit. Virg. Incumbunt pelago dixit. Tetendit, impleuit. Vela diu, inſpexi vela dũ potui poſtq̃ tui vultus negabant. Succiduo, debili pre dolore. Nam aut letitia, aut dolore nimio interdũ ita mortales langueſcunt, vt pſiſtere nequeant. Dicor, alij narrant, ego pre dolore caſum non ſenſi. Socer pater tuus. Grãdeuus acaſtus, is erat vt diximus Laodomię pater nõ vt alij inſcite putauerũt Pelię filius, qui cũ argonautis nauigauit. Is enim alter ab illo fuit. Mater Laodothea fuit Laodomię mřes. Gelida aqua q̃ dolent ſi correcti frigore decidant frigida fouendi ſunt, lanius .n. calor frigore eximio excitat. Inutile q̃m ſine te pſtaret mori q̃ viuere. Redit, hęc ſyllaba i exacto pirahitur, ſi fiet colliſio, vt audit pro audiuit dicimus. Legitimus coniugali toro conueniens. Nec mihi pectẽdos. ornatus a cultus negligẽtia excitatur. Aurata ve. auro textili confecta qua vſus eſt Tarquinius in triumpho, vt Verri. ſcri. et Agrippa Claudij, in hac tñ nulla alia materia pter aur; fuit i Attalicis aliud q̃ aur; erat admixtũ. Bicorniger, Bacchus cornibus effigiari ſcri. Diod. feror inqt vt Menades Bacchi furore cõcitę. Philaceides, ex philace vrbe. Et mi. cla. inclamo te et tibi clamo, obiurgare eſt et iraſci Plau. in aſinaria. Nimis inquit riſum continui, vbi hoſpitem inclamauit, quod ſe abſente mihi fidem habere voluiſſet. Regales, ſi. regias veſtes.

VBER. INCVBVIT. Pręſto fuit, et totis viribus parauit. Virg. incubuere mari. Tetendit, flatu ſuo impleuit et extenſa fecit. Longe a meo aſpectu. Iam ſubito. Sũq; t. o. i. cũ tu oculos ad me cõuerteres, ego aſſidue te aſſidue ſpectantem ſpectabam. Vt poſtq̃. Te non po. s. videre. Tua ve. quę longius apparebant, q; erant aut maiora, aut altiora te. Detinuere diu i. ea proſpexi. Fugacia, ita legendũ eſt. i. celeriter euntia, et quę videbant fugere. Pontus mare. Lux abijt. s. ex oculis meis. Obortis te. i. inducta caligine ante oculos. Succiduo inclinato et flexo. a ſub et cado venit ſuccidus an penultima breui cũ vero longa eſt a ſub et cedo, vñ dr arbor ſuccidua q̃ſi ſuccedua. Iphiclus pr̃ tuus ſocer meus. Acaſtus, pr̃ meus. Grãdeuus ſenex. Mater, mea.

Refecit, inſtaurauit et viuificauit. Aqua ge. aſperſione aquę frigidę in faciẽ, q̃d ſolet fieri aliquo languore deficientibus. Pium, ex pietate pueniẽs, ſed inutile nobis q; vtilius fuiſſet mihi tunc mori, q̃ nunc viuere in tantis curis. Indignor, doleo et moleſte fero. Nõ li. nõ pmiſſu; eẽ. Vt. i. poſtq̃ aius redijt. i. poſtq̃ reſpiraui. Pariter, ſimul. Momordit, pupugit, tetigit. Nec mi. dicit ſe pr abſentiã mariti ita eẽ anxiã, vt nec ornatu corporis delectet, nec poſſit gaudere. Pectendos, pectine cõponẽdos, et ornãdos. Prębere. s. ancillis meis. Tetigiſſe. Bicorni. i. cornibus dicit ſe furore ita agi ſicut aguntur bacchãtes. Haſta pã. i. turſo, ẽ aũt turſus haſta pampinis inuoluta, quã bacchantes ferre ſolent. Ouid. in meta. Frõdẽtes ſumere tyrſos, impat. Tetigiſſe, ſtimulaſſe, cõcitaſſe in furorẽ, ſic Virg. iiij. ęneid. Sęuit inops ai, totaq; incenſa p vrbem Bacchatur qualis cõmotis excita ſacris thyas vbi audito ſtimulãt trieterica baccho &c. Ouid. iiij. faſt. Mentis inops, rapit qualis audire ſolemus. Threicias fuſis Menadas ire comis. Item in epi. Ariadnes. Aut ego diffuſis erraui ſola capillis. Qualis ab ogygio concita Baccha deo. Bacchus aũt dr̃ habere cornua pp ſuperbiam et elationem q̃ fer uor vini inducit. Matres, matronę mulieres. Phylaceides, ita eſt legendum, eſt. n. forma patronymica, pro deriuatiuo a phylace, quę vt Hom. in. ij. Iliados ſcri. fuit vrbs Theſſalię i qua Proteſilaus regnauit, quod et oñdit Luca. li. vi. Et prima rhoeteia littora pinu, quę tetigit phylace, hanc Ptolemeus poſuit in pieria parte Macedonię. Sita vero in phthiotica, quę tñ regiones ſunt in Theſſalia, quę ẽ Macedonia dr̃. Phylacus aũt pater Iphicli fuit, et ſic auus Proteſilai, vñ Proteſilaus apud poetas ſępe dr̃ Phylacides ipſa Laodameia Phylacia ab vrbe Phylace, vel a Proteſilao Phylacido interdum dicitur Ouid. lib v. de Ponto. Vt viuat fama coniunx Phylacia cuius Iliacam celeri vir pede preſſit humum.

ASCEN. INCVBVIT Boreas, ventus a Thracia in Troiam impellens. Nil niſi pontus. Virg. Cęlum vndiq; ẽ vndiq; pontus. Obortis i. preter ſpẽ ortis tenebris. Nec mihi pectẽdos, Docet ſe legitime amare. nec velle voluptati idulgerẽ tãtiſp, dũ vir ĩ caſtris ẽgat.

VOLS. SCILICET ipſa geram, cum ſtomacho enunciandum eſt. Saturatas murice, ſanguine muricum merſas, quę ſi bis madefiat, purpura dibapha dicitur. vt ſcri. Pli. primũ apud Ro. vſus eſt Lentulus Spinter ędilis curulis. Ille gerat, per ꝯtentionem ſe imitaturam viri labores monſtrat. Damno tuo, quem patrię excidium videbunt. Eras mutauit tēps. ſu iſti dicendum erat. Tenarię marite, laconicam Helenam ſigt̄, quã rapuit Paris. Tęnaros, eſt laconię ꝑmontoriũ vbi aditũ ad inferos eſſe papinius tradit. Menelae laboras. Menelaus oẽm grẽciam, vt ſibi ferret opẽ cõuocauit ꝯtra Troianos. Quã multis. quę extinctos viros deplorabunt, vt Deidamiã, q̃ Achillis interitũ defleuit. Omẽ futuri mali pſagium id. n. fuiſſe conſtat, quod cum ad Troiam exire voluerit Proteſilaus, pedem in limine offendiſſe traditur.

forma et pulchritudo magno ꝯſtatura eſt tuis, quia ꝑp te, qui placuiſti Helenę, tui multa patient̄ damna. Tam ſis, optatiui modi eſt. Et ſubauditur vti nam tam ſis hoſtis iners. i. tam negligens et ignarus ſis pugnator. Quam malus Hoſpes. s. apud Menelaũ. Malus aũt. i. ꝑfidus, quia fidẽ hoſpitij non ſeruaſti. Aut te. dicit, quod aut Helena diſplicuiſſe paridi aut Paris Helenę. Maritę tęnarię. i. vxori Helenę laconicę. nam Tenarus ꝑmontoriũ eſt laconię. ex q̃ helena fuit. Tu. s. o Menelae. Flebilis vl. quia multi hac tua vltione ꝑibunt. Dij ꝑcor, quia quotiens Laodameia recordabat̄ belli trepidabat et flebat. iõ precat̄ vt hoc nõ ſit ei malo omini. i. augurio. Siniſtrũ. i. infelix. Et offerat Ioui reduci, ideſt Ioui eum reducenti. Nã reducem appellamus, et q reducit aliũ vt hic, et qui reducit̄ ab alio, vt ſupra. Gratulor oechaliam reduci tetigiſſe carina. et Virgil. i. ęneidos. Namq; tibi reduces ſocios. Subijt. venit in mentem. Ver. ſubijt cari genitoris imago. Madentis. liqueſcentis. Sole, propter calorem ſolis.

Scilicet ipſa geram ſaturatas murice veſtes?
  Bella ſub iliacis męnibus ille gerat?
Ipſa comas pectã galea caput ille prematur?
  Ipſa nouas veſtes, dura vir arma ferat?
Quo poſſum ſqualore tuos imitata labores
  Dicar et hęc belli tempora triſtis agam.
Dux Pari priamide damno formoſe tuorum,
  Tam ſis hoſtis iners, q̃ malus hoſpes eras.
Aut te tęnarię faciem culpaſſe maritę,
  Aut illi vellem diſplicuiſſe tuam.
Tu, qui pro rapta nimium Menelae laboras,
  Hei mihi, quam multis flebilis vltor eris?
Dij, precor, a nobis omen remouete ſiniſtrum
  Et ſua det reduci vir meus arma Ioui.
Sed timeo, et quoties ſubijt miſerabile bellum,
  More niuis lachrymę Sole madentis eunt.

VBER. Det. de more Ioui ꝯſeruatori ſuſpendat arma.

SCILICET, Reſponſio Laodameię. s. geram. q. d. minime. Saturatas. bene tinctas. vnde dibaphę veſtes dicebantur, quę erant bis tinctę. Murice, purpura. Eſt enim murex piſcis, cuius ſanguine tinguntur lanę. Gerat bella, quod eſt laborioſum et durum. Premetur, grauabitur. Galea. pondere galeę. Ipſe alibi ſupra. Et galeam preſſa ſuſtinuiſſe coma. Dura, aſpera. q. d. non decet, vt ego ſim in delitijs, et maritus meus ſit in laboribus. Dicar imitata. s. eſſe. Squalore, ſorde, neglectu corporis.

Agam triſtis, ideſt viuam in triſtitia et męrore.

Dux pari, male legitur hic textus. Dux pari. neq; n. conuenit, vt irata et turbata ducem appellet Paridem. et ex verbis Home. lib. iij. Iliados apparet legendum eſſe dyſpari. dicit enim δυσπαρειδος αρι‑στε etc. i. o male et infelix pari. Forma optime, alludens igitur poeta Ouid. ad illa verba Home. facit iratam Laodomiam loqui de Paride contumelioſe ſic o dyſpari. i. o male et infoelix Pari. nam dys apud grẽcos in compoſitione malum aliquid ſignificat, vel difficultatem, aut impoſſibilitatem, vt exempli gratia τυχη ſignificat fortunã δυστυχια vero infortuniũ εργον ſignificat opus et officium δυσεργον difficultatem, et ειδος ſignificat formoſum δυσειδης ſignificat deformem, ſunt plurima huiuſcemodi apud grẽcos error autem facile natus eſt. vel ex ignoratione grẽcarum litterarum, vel quod ypſilon putatum fuerit eſſe vnum v et s littera ꝯuerſa ſit in x, ſed abſq; dubio affirmauerim legendũ dyſpari. Formoſe damno tuorum. i. cuius

PHYLACEIDES. Pronymicũ a patria phylace. s. vrbe. Regales ſinus. ſinuoſas veſtes reginam decentes. Scilicet, vocabulum indignationi aptum. q. d. nequaq̃ cõmiſero vt ego purpurata incedam, dum ille armis atterat̄. Magnifice autem dixit ſaturatas non imbutas murice, vt dibaphas. i. bis tinctas ſignificat. Ipſa. i. ego eſt. n. trium perſonarum. Dux pari. vocatiuus a nt̃õ Paris. Ordo eſt. o pari. i. Alexander (ſic. n. etiam vocabat̄) priamide vocatiuus eſt. i. fili priami formoſę dux. s. in raptu Helenes, cum damno tuorum, ego ſup. velim, vt ſis tam iners hoſtis. q. i quantum malus hoſpes eras. Erat autem peſſimus hoſpes, quia hoſpitã abduxit, vñ velit inertiſſimũ quoq; eſſe. iners autem dr̃ ſine arte ẽ ſine induſtria. Ego vellem inqt aut te culpaſſe faciem maritę. i. coniugis tęnarię. i. lacenę a parte totum. s. Helenes, aut tuã ſup. faciem diſplicuiſſe illi. i. quod vterq; alteri nõ tm̃ placuiſſet, vt tu eam rapere, et ea rapi vellet. ASCEN.

Flebilis vxor vĩ nouę dcm̃, vt ſicut maritam vocat foeminam ita virum vocet vxorem, ſed legendum puto non vxor ſed vltor caret. n. exemplo vt vir vxor dicat̄. licet vxorius ſępe. Quam. i. q̃tum multis cum admiratione. q. d. plurimis. Et ſua det reduci vir meus arma Ioui. Hic redux. actiue ponitur pro reducente, cum apud Virgil. pro reducto legatur. Moris autem erat negocio arma conſecrare deo preſidi negocij illius.

VOLS' TENEDOS, inſula ʒ Troiã oliʒ leucophrys vocã a tene cygni filio tenedos ē appellata, quã et calymnam alij appellarunt. Rapere auſurus, ↄiectura firmat ſolicitudinē ſuã nõ eſſe vanã. Venerat vt fama eſt, circunſtãtijs ↄiecturã probat. Pars quota, phrygum numina pars Paridem ſecuta eſt, licet ſpectabilis venerit.

bella geri non poſſunt, nec rurſus ſine claſſe, cum ad eos, q ſeparant mari tranſituri ſumus. Quota i. minima, vt Iuue. quota portio fecis achee, ē eſt ſenſus potens eſt claſſe et viris, et hʒ ſecū minimaʒ partem ſui regni. His ego, dicit Laodamia Helenã eſſe captã amore Paridis pp ſupradicta. Ledea Helena, filia Ledę poſſe ſinū pro patronymico.

His, opulenta viris claſſe q̃b; defendi poſſe exiſtimabas.
Cõſors Ledea, Helenã exprimit caſtoris Pollucisq; q erant gemini ſororeʒ. Hęc, q te ipulerunt. Hectora neſcio queʒ, dubitatio timores auget.
Hectora q̃q̃s is eſt amplificatio eſt ſumpta a noīe. Hectoras, hectoris ſimiles.
Fas eſt, patefactis periculis conſtuit qd faciendu ſit fata. n. erant, vt Troia grecorum virtute caderet.
VBER. ILION Dicit, ꝙ q̃ti ens audit aliqd nomen regionis troianę, fere ſolo noīe terreſ. Ilion, oppidum ipſum troię. Tenedos, inſula in conſpectu Troię, quã a tene

Ilion et Tenedos, Simoisq; & xanthus, ꝛ Ida
Nomina ſunt ipſo pęne timenda ſono.
Nec rapere auſurus, niſi ſe defendere poſſet,
Hoſpes erat, vires noverat ille ſuas.
Venerat (vt fama eſt) multo ſpectabilis auro,
quiq; ſuo phrygias corpore ferret opes
Claſſe viriſq; potens, ꝑ quę fera bella geruntur
Et ſequitur regni pars quota quenq; ſui.
His ego te victam conſors Ledea gemellis
Suſpicor hęc Danais poſſe nocere puto.
Hectora neſcio quē timeo. Paris hectora dixit
Ferrea ſanguinea bella movere manu.
Hectora, q̃quis is eſt, ſi ſum tibi cara, caveto,
Signatū hoc memori pectore nomen habe.
Hunc vbi vitaris. alios vitare memento,
Et multos illic Hectoras eſſe puta.
Et facito vt dicas, quoties pugnare parabis,
Parcere me iuſſit laodamia ſibi.
Si cadere argolico fas eſt ſub milite Troiam,
Te quoq; non vllum vulnus habente cadat.

co. Conſors. i. ſoror et ſanguine ↄiuncta.
Gemellis. i. caſtori ē Polluci. q gemini fuerunt eodem nati ovo, vt ſupra diximus. Hęc. s. divitias et potētiã Troianorum.
Poſſe no. da. i. grecis. Neſcio quem. q. d. inter Troianos fortiſſimū. Paris hecto. ꝓbatio fortitudīnis hectoris ex teſtimonio Paridis. Sãguinea, cruentata, q ſemper interficit aliquem. Ferrea bella aut aſpera, aut quę ferro geruntur. Hectora adiurat Proteſilaum p amorem ſuum vt caveat hunc hectora. Si ſum ca. ti. ſi me amas. Signatum, infixū, et quaſi

quodam, q cum noverca ↄcubuit occupatam. cuʒ eſſet vacua et ab eo notatam. Seru. ſcripſit. Diodorus appellat Tenum, dicitq; eius patrem calumnia vxoris inductum filium Tenum in arca impoſitum in mare deieciſſe, quę tempeſtate acta cum in tenedum appuliſſet. Tenus mirabili deorum ope ſalutem conſecutus inſulę imperauit. vir preclarus ac iuſtitia, virtutibuſq; alijs immortalium honores aſſecutus. Et xanthus, fluuius iuxta Troiam, de quo diximus in epiſt. Oenones. Idę, mons phrygię, a quo et ſylua Idęa, Virgil. Idęa claram ſe condere ſylua, cernimus. Et ideʒ. Iãq; iugis ſummę ſurgebant lucifer idę. hic declinat grece ἴδη ἴδης,
Pęnę. i. fere. Ipſo ſono. i. ſola voce et nomine. q. d. ergo multo magis reipſa. Nec ra. occurrit obiectioni, q: poſſet dici ꝙ magna eſt potentia grecorum, dicit ꝙ Paris non rapuiſſet Helenam, niſi vidiſſet ſe hīe vires defendendi ſe contra grecos.
Auſurus. s. erat Paris. i. non fuiſſet auſus rapere. Hoſpes erat. i. peregrinus. Vires ſuas. i. quantum poſſet. Spectabilis, ornatus. Ferret, oſtētaret. Suo corpe. q: q vidiſſet eū ita ornatum, potuiſſet iudicare q̄ dives eſſet phrygia. Opes phrygias. i. troianas. Virg. Troianas vt opes, erat. n. in toto oriente potentiſſimum imperium Troię. Claſſe navibus.
Viris. i. munimēto virorum. Per quę. i. p quas res, ſcilicet naves et viros. Geruntur bel. quia ſine viris

ſigno quodam notatum. Nomen s. Hectoris. Vbi poſtq̃. Hunc, Hectora alios Troianos. Multos he. i. multos fortes qualis eſt Hector. Parabis pu. i. ingredieris pugnã. Me par. ſi. i. me hīe reſpectum ſui, et vt me ei ſeruē. Si fas ē. i. li, et fata ꝑmittunt. Cadere. i. ruere. Non vllum, ideſt nullum.
ILION ET te, declinaē hoc ilium vel ilion huius ilij. nam quę apud nos exeunt in um, ſi ſunt greca, exeunt apud eos in on, repiē tñ ēt hęc ilios et apud hūc et apud Hom. Iliō aūt erat regia Priami ī Phrygia, q̄ expugnabaē. Tenedos inſula in ↄſpectu Troię. Simois et xãthus fluuij troiani. Ida, ſylua troiana. Pars quota quęq; ſui. q. d. rariſſima q̃q;, viri non legã quenq;. Eleganter autem ponit quiſq; cū quotus et ↄiuncta petunt fere negatiuã reſpõſiones. Cõſors ledea. i. filia Ledę ſoror gemellorum, hoc eſt, o Helena, ego reor te victã his. s. opulentia claſſe et viris Paridis. Hectora neſcio quem. Formidandum docet nomen Hectoris, de quo tanta prędicantur. Caueto. i. fugito. Hora. hic niger eſt, hunc tu romane caueto. Memori, pectore. Virgil. ēt in accuſatiuo memor genere neutro dedit dicens, cuiq; numen hʒ, iuſtumq;, memorq; ꝑcatur. Multos hectoras, ideſt fortes. Parcere me iuſſit laodomia ſibi, vt amore non timore abſtinuiſſe bello putetur. Si cadere i. ſiquidem fas eſt, quia in fatis eſſe cenſet. Te quoq;, hoc eſt cadat ſine te. ASCE

Tendat me.

VOLS. TENDAT ME, a iuſto arguit, naȝ pro vxore fas eſt maritus pugnare apud Home. Menelai & Alexandri pugna eſt, qua Alexander occidiſſet, niſi Venus a pugna illum auertiſſet. Eſt di. non ꝯuenit cum Menelao, nã tibi vxor domi ſeruat. Tu tm̃ vi pu. ſimplex enthymema eſt, q̈ inquit tibi vxor domi ſeruat, pugna tua eſt, vt ad eam incolumis redeas. Parcite dar. apoſtrophe παθος auget. Meus ſan. nã ſalus mea a Proteſilao pendet, cu ius vulnera mea sũt. Fortius il. po. Menelaus, q amore pugnat fortior eſt. Volui reuo. ne ad bellum ires. Aliusq; fe. preſagiebat neſcio quid futuri mali, a bello abſtinendũ eſſe ab hoſpitijs arguit. Mali au. tacui, ne forte malum omen diſcedens captares. Pes tuus offe. li pedus offenſiões in auguriis eſſe ſcribit. Pli. casq; mala ferre preſagia Tibul. docet. O quotiens ingt igreſſus inter mihi triſtia dixi. Offenſa in porta ſigna dediſſe pedem. Et videã, pedis offenſionem Fac in ventos, ſit vanus. Sors quoq; neſcio quẽ, in fatis eſt noie non expoſito, q primus in littus Troianũ appulerit, perire debere. Proteſilaus. n. cuȝ primũ appuliſſet a viro dardanio, vt ſcrib. Home. trucidatus eſt, quẽ alij Aeneã fuiſſe ſcribũt, q illuȝ pemerit. Romę pneſteq; ſortes i tẽplo fortunę pẽdebãt añ arã. Strenuus, vt primus in littus troianũ velis appellere.

VBER. PVGNET, Hoc dicit, ſine vt Mene. ad quẽ ptinet recuperare vxorẽ pugnet ipſe. Nupta, vxor. Petenda, capienda. Diſpar, diſſimilis. Viuere, vt viuas. In ſi in amplexus, in gremiũ. Dominę, vxori, quę te amat. Pios, tibi affectos et deditos. Parcite, cõuertit ſermonẽ ad Troianos, vt ſuo Proteſilao parcant. Ne me. ex il. i. ne ipſo me mortuo, ego quoq; moriar. Meus ſcilicet. s. i. exeat. Ex il. cor. ſcilicet interfecto. Non eſt, dicit eum non eſſe aptum bello. Oppoſitos, aduerſos hoſtiles. Fortius animoſum. Ille, ſcilicet Paris. Amet, ſcilicet me.

Hunc fa. quaſi dicat. quod ante dicere non ſum auſa. Reuocare, ne ires ad bellum troianum.

Ferebat, ideſt cupiebat. Subſtitit, ideſt deſtitit, ceſſauit. Timore, mali auſpicij, ideſt metu, ne darem tibi malum auſpitiũ & augurium reuocando, qd ſolet vulgo credi. Cum foribus, dicit quodã omẽ qd apparuit. Cũ Proteſilaus eſſet ex domo ſua exiturus ad bellum troianum, q̈ ceſpitauit in limine domus. Signa, auguria. Offenſo, tacto. In pectore tacito. i. ego tacita, et mecũ dixi. Iſta ſint ſigna viri reuerſuri, ideſt vtinaȝ hęc ſint ſigna, q̈ maritus meus poſſit reuerti a bello Troiano. Refero, dico autem q̃ ante non ſum auſa dicere. Ne ſis aĩoſus ideſt ne ſis audax. In ventos, in nihiluȝ. i. vt fruſtra ſit. Sors, ideſt oraculum. Deſignat. i. deſtinat. Fato. i. morti. Neſcio quẽ. i. quendã. Qui primus Danaum. i. pmus ex grecis. Troada, troianũ. Ademptum, ſublatum, et ereptum ſibi. Strennuus, audax et animoſus, vt velis primus exire in terram Troianam.

ASCEN. PARCITE Dardani dę pces vanę. ſi hoſti deſinunt. Si q̈ p apoſtrophen legendę a viro ſcribunt, multum gratiarum hñt.

Non eſt quem decat. q. d. nõ hic vobis capitali odio cruentum inferret belluȝ, parcite ergo ei et conuertite ferrum in capita bellorum menelaum et Agamemnona.

Nunc fateor, recitat pręſagia futurę mortis, atque omnia, quę cum fierent, ne accepiſſe putetur, timuit reuocare maritum, quia reuocando ratum feciſſet omen, et ille forſitan nihilominus abiiſſet. vnde tutius putauit tunc diſſimulare, q̈ nunc territa in ſomnijs, vt caueat monet.

Foribus exire paternis, ſic Virgilius. Quamuis multa meis exiret victima ſeptis. Exeo enim ablatiuo iungitur, quia componitur ab ex et accuſatiuo ſecundum Alex. quia componitur etiam ab extra. Vt vidi. i. ſtatim poſtq̃ vidi. Signa reuerſuri, magni animi eſt mali ominis ſigna in melius ꝯuertere atq; interpretari. Sors quoq;, ergo et ipſa ſortilegos conſuluerat. Tertia. s. inſomnijs, & malo omine. Qui primus, ordo eſt. eum qui primus danaum pro danaorum, hoc eſt gręcoꝝ, ſeu argiuoꝝ tanget humum troada. i. troianaȝ patronymicum. n. eſt pro patrio ſeu poſſeſſiuo poſituȝ, hęc troas huius troados huic troadi hãc troada.

Pugnet & aduerſos tendat Menelaus in hoſtes,
Vt rapiat paridi, quam paris ante ſibi.
Irruat & cã quem vincit vincat et armis,
Hoſtibus e medijs nupta petenda viro eſt.
Cauſa tua eſt diſpar tu tantum viuere pugna
Inq; pios dominę poſſe redire ſinus,
Parcite dardanidę de tot pręcor hoſtibus vni,
Ne meus ex illo corpore ſanguis eat.
Non eſt quem deceat nudo concurrere ferro,
Sęuaq; in oppoſitos pectora ferre viros.
Fortius ille poteſt, multo qui pugnat amore,
Bella, gerant alij proteſilaus amet.
Hunc fateor volui reuocare animusq; ferebat,
Subſtitit auſpitij lingua timore mali.
Cum foribus velles ad Troiam exire paternis,
Pes tuus offenſo limine ſigna dedit.
Vt vidi ingemui tacitoq; in pectore dixi,
Signa reuerſuri ſint precor iſta viri.
Hęc tibi nunc refero ne ſis animoſus in armis,
Fac meus in ventos hic timor omnis eat.
Sors quoq; neſcio quem fato deſignat iniquo,
Qui primus danaũ Troada tanget humũ.
Infoelix quę prima virum lugebit ademptũ,
Dij faciant ne tu ſtrennus eſſe velis.

Inter melle rates, tua ſit melleſima puppis,
Iamq; fatigatas vltima verſet aquas.
Hoc quoq; ꝑmoneo, de naue nouiſſimus exi,
Non eſt, quo properes terra paterna tibi.
Cum venies, remoq; moue, veloq; carinam.
Inq; tuo celerem littore ſiſte gradum.
Sine latet Phębus, ſeu terris altior extat,
Tu mihi luce dolor, tu mihi nocte venis
Nocte tamen q̃ luce magis. nox grata puellis,
Quarum ſuppoſitus colla lacertus habet,
Aucupor in lecto mendaces cęlibe ſomnos,
Dum careo veris, gaudia falſa iuuant.
Sed tua cur nobis pallens occurrit imago?
Cur venit a verbis multa querela tuis?
Excutior ſomno, ſimulacraq; noctis adoro
Nulla caret fumo Theſſalis ara meo.
Thura damus, lachrymasq; ſup q̃ ſpſa relucẽt,
Vt ſolet affuſo ſurgere flamma mero.
Q ñ ego te reducem cupidis amplexa lacertis

VOLS. MILLESIMA, Vltima. Terra paterna, ſed hoſtilis. Remoq; moue, impellas velo & remo nauim dum redieris. Latet ſub terris eſt. Venis dolor, me dolere cogis. Cęlibe, ſine viro, abijcit ſuſpitionem. Somnos mendaces, qui virum referebant. Gaudia falſa, erant ea dum cum abſente marito rem habere videbatur. Sed tua cur nobis pallens occurrit imago preſagit futurum proteſilai interitum. Multa querela, Proteſilai vmbra cum Laodomia queri videbat. Adoro nocturnas vmbras, ſupplicationibus placare nitor, ne me terreant. Theſſalis ara ſacrifico in omnibus tẽplis eius Theſſalię regionis, quã tenemus. Meo fumo, ad odores, qui in ſacris vtebantur fumumq; referas. Quę ſparſa, thura lachrymis ſpargunt. Relucent emicant cum crepitu, quod accidit ſi vinum flammis affundatur. Affuſo mero, vinum in ſacris adhibebatur cum lacte ſi manes et nocturnas vmbras eſſent placaturi addebant & hoſtiarum ſanguinem. Quando ego παῖος ab acclamatione.

VBER. MILLESIMA. Ideſt vltima, quia inter mille milleſimus dicitur vltimus qui facit nomen numero millenario. Verſet. moueat. Iamq; fatigatas. i. las pulſas et cõmotas remis aliarum. Nouiſſimus extre mus. s. premoneo etiam te non ſolum, vt tua nauis ſit vltima, quę appellat ad littus Troianum, ſed etiam tu ſis vltimus, qui de ipſa naui deſcendas. Terra quo properes. i. quo properare debeas & ita legendum eſt properes, et ordo eſt. terra non eſt tibi paterna quo properes. i. quo debeas ita celeriter ire qz ad terram paternam oẽs libenter properant. Cum venies, dicit ei eſſe properandum cum redibit. Cum venies, cum redibis in patriam. Vtere, remis et velis ad nauigandum. Siſte, fige. pone gradum, greſſum. i. cito deſcende in tuum littus, quando redibis. Sine, dicit ſe diu noctuq; aſſiduis curis angi propter abſentiam mariti, et eius periculo, ſed magis tamen nocte. Latet nocte, eadem ſententia vſa eſt ſupra Hermione ad Oreſtem. Cum tamen altus equis Titan radiantibus inſtat, perfruor infoelix liberiore malo etc. Nox grata, dicit quare maior dolor ſit ei nocteq; die quia nox aptiſſima eſt voluptatibus puellarũ ſub quarum collo mariti brachia tenere ſolent, et eas crebro amplecti et oſculari. Aucupor, dicit, ſe multa ſomniare de marito, quę licet ſint falſa, tñ afferunt voluptatem. Aucupor, capio. Mẽdaces, falſos. Cęlibe. i. ſine marito, nam cęlebs dicitur (teſte Priſciano) quaſi cęleſtem vitam agens. Cęlebs aũt dicitur qui vel quę coniugio non copulatur. Hor. in epiſt. nil ait eſſe prius melius nil cęlibe vita. Iuuant, delectant. Dũ careo veris. i. dum nõ habeo vera gaudia cum marito meo. Sed tua, dicit ſibi apparere triſtia omnia, ſcilicet imaginẽ ipſius Proteſilai mortui. Pallens im. Ver. Ora modis attollens pallida miris. Occurrit apparet. Cur venit a verbis. i. cur videor audire te multa conqueri. Excutior violentius excitor. Adoro, ideſt oro. ſimulachra noctis, ideſt ipſos ſomnos, q nocte habentur. Meo fumo, ideſt meo ſacrificio, quia vbiq; ſacrifico. Super, ſcilicet thura, Quę, ſcilicet thura. Sparſa, madefacta, et aſperſa lachrymis. Relucent, incenduntur. Vt ſolet, comparatio eſt, Surgere, creſcere. flamma enim vino ſuperfuſo maior fieri ſolet. Quando ego, oſtendit quanto affectu eius reditum expectet.

Languida, deficiens.

ASCEN. REMO ET Velo. ideſt plena opera, quę fit ventis et velis hoc eſt vltimus deſcendas in terram hoſtilem, et primus redeas in patriam. Lux, ideſt interdiu. orator diceret luci potius q̃ luce. Lacertus, ideſt brachium condormientis. vnde in cantica. Leua eius ſub capite meo, et dextera illius amplexabitur me. In lecto cęlibe. i. ſine coniuge. Cęlebs. n. dicitur quicunq; extra coniugium viuit ſiue caſte ſiue non, vnde et cęlibatus eius qui ita viuit ſtatus. Dum careo veris gaudia falſa. i. ſimulata. Iuuant, ideſt delectant, quod epicureis ſummopere perſuaſum eſt. Sed tua cur nobis. Cauſam potiſſimam mittendę epiſtolę recitat. Excutior ſomno. quod Seruius futuri mali prognoſticon putat. nam cum ſomnus inquit ſit donum deorum. Sicut dicitur ſecundo ęneidos. Tempus erat quo prima quies mortalibus ęgris. Incipit et dono diuum gratiſſima ſerpit, non excutitur vehementer ſine futuro malo. Ara theſſalis. i. theſſalica. larum patronymicum pro patrio ſeu poſſeſſiuo. Vt ſolet affuſo mero. i. poſtq̃ affuſum eſt merum. Quando ego te reducem, ideſt reductum, aut reuertentem.

Languida lętitia ſoluar ab ipſa mea?
Quando erit vt lecto mecũ bñ iunctus in vno
Militię referas ſplendida facta tuę?
Quę mihi dum referes,q̃uis audire iuuabit,
Multa tamen rapies oſcula multa dabis.
Semper in his apte narrantis verba reſiſtunt,
Promptior eſt dulci lingua referre mora.
Sed cũ Troia ſubit ſubeunt ventiq; fretumq;,
Spes bona ſollicito victa timore cadit,
Hoc quoq; qđ venti prohibent exire carinas,
Me monet inuitis ire paratis aquis,
Quis velit in pr̃iam vento prohibente reuerti?
A patria pelago vela vetante datis.
Ipſe ſuam nõ prębet iter neptũnus ad vrbẽ,
Quo ruitis? veſtras quiſq; redite domos,
Quo ruitis danai? ventos audite vetantes.
Non ſubiti caſus numinis iſta mora eſt.
Quid petitur tanto niſi turpis adultera bello?
Dum licet inachię vertite vela rates.
Sed qđ ego reuoco hęc? omẽ reuocãtis ab eſto,
Blandaq; compoſitas aura ſecundet aquas.

VOLS. SOLVAR, Langueſcam nimio gaudio, qđ vt videmus et in nimio timore cõtingit. Tuę militię, quã ad Troiã geſſiſti. In his, inter oſcula. Dulci mora, intercapedine iucunda ſonet. Troia, picu la troiani belli. Exire, ex aulide orã ſoluere. Inuitis, aduerſantibus aquaꝝ numinibus. Quis velit in pr̃iam, diſſuadet nauigationẽ a deoꝝ voluntate, in pr̃iam inqt ꝑ tẽpeſtatẽ nauigationẽ differimus, multo minus in hoſtiles oras maxĩe neptunno aduerſante nauigandũ eſt. Suã vrbẽ, troiã dicit, quã Neptunnũ fabricaſſe tradunt. Numinis Neptunni. Turpis adultera, a cauſa nauigationẽ diſſuadet, quã extenuat. Inachię, Inachus Argiuorum vetuſtiſſimus rex, vnde grecos inachios appellamus. Reuoco, correctione vtitur, qm̃ reuocatio omen aduerſum facere cõſueuit. Lis omnis quicquid mali ominis eſt. Abeſto ſit irritum. diſſimus eſt, quanto minus deberet ventis contrarijs et mari prohibente a patria ſua diſcedere. Ipſe ſuam oſtendit nunc ꝙ contra voluntatem numinum nauigent, dicit.n. Neptunum deum maris impedire eorum nauigationẽ ne eant ad deſtruẽdam Troiam, quam ipſe condidit, vnde ſupra. Perdere quos poſſis mihi neptunia prębent. Pergama i. a neptuno condita. Quo rui. quo vaditis ita pręcipites, et inconſiderati. Domos. s. veſtras. Audite, ſentite et eis ne reſiſtite. Iſtam moram, quam nunc facitis in aulide, cum non poſſitis inde diſcedere. Non eſt ſubita caſus. i. nõ eſt fortuita et ex aliquo ſubito caſu, vt vos forſtaſſe putatis. Eſt numinis deeſt ſed i. ſed eſt diuinę voluntatis. Quin petis arguit a cauſa, dicit enim cauſam eſſe turpem et inhoneſtam, cui nullum debeat pręſtare fauorem, quia tanto bello repetitur tm̃modo adultera. Rates inachię. i. grecę, vel argolicę, nam Inachus pater Iouę regnauit Argis, vnde argiui nonnunq̃ Inachij dicuntur.

VBER. SOLVAR, Cadam. A mea le. vt. n. nimio dolore, ita et nimia lętitia holes deficere ſolẽt Imo et plerunq; mori. Refert Vale. maxi. lib. ix. exẽplũ in duabus mulieribus, quę nimia lętitia ex inſperata ſalute filioꝝ quos periſſe audierant expirauerunt. Referas, narres vt ſolent mariti a bellis reuerſi. Iuuabit, delectabit et placabit. Rapies, a me. Reſiſtunt, remorantur, retardantur. Apte, conuenienter, grate. In his. s. oſculis. Promptior, paratior. Dulci, grata. Mora, ſpatio, quia recreata aliq̃tulum hoc ſpatio oſculandi promptior poſtea efficitur ad narrandum. Sed cum Troia oſtendit ſuperius ſe delectari falſis ſomnijs de marito ſuo, quem interdum ſomniat eſſe ſecum poſtea vero oſtendit quanto affectu eũ reuerti optet et ſperet, nunc dicit ꝙ quando recordatur belli Troiani et nauigationis eius amittit omnem ſpem. Subit venit in mentem. Fretũ per quod nauigas, quod habet tot et tanta pericula. Cadit, deficit. Hoc quoq;, quia ſupra dixit ſe audiſſe eos remorari in aulide, dicit nunc quod veretur, ne illud ſit maluꝫ omen, ne dei pro hoc ſignificent ꝙ nolint vos nauigare. Exire, diſcedere ex aulide. Monet terret, et turbat me. Inuitis, contrarijs et vos prohibentibus. Quis velit. q d. nullus, et eſt argumentum a maiori ad minus, ſi enim nemo contrarijs ventis vellet redire in patriam ſuam, cuius quiſq; cupi- Vertite vela. i. reuertimini in pr̃iaꝫ. Dum licet vobis. Sed quid ago reuocans, ſic legendum eſt, non aũt ego, cuius vltima ſyllaba ſemꝑ breuis eſt. Omẽ reuocantis abeſto. i. vtinam nullum ſit malum omen ex reuocatione mea. Compoſitas, quietas. Blanda, mitis, ſuauis. Troadas, dicit feliciores eſſe mulieres troianorum, contra quos geritur bellũ, q̃ vxores grecorum qui gerunt ipſum bellum.

ASCEN. SOLVAR Ab ipſa ordo eſt. Ipſe. i. ego ſoluar languida ab lętitia mea, quia Aulus Gel. docet euictas eſſe mulieres non minus gaudio vehementi q̃ dolore. Militię referas, At qui dixerat. Bella gerant alij, Proteſilaus amet, quomodo ergo nunc dicit. Militię referas ſplendida facta tuę. Sed non eſt vitioſum poetę, ſi eam inconſtantiam dat mulieri, amant enim laudem, licet cum periculo mereri nolint. Sed cum Troia ſubit, id eſt profectio troiana, quam paratis inuitis ventis et aquis, cum tamen repugnantibus illis nemo in patriam redire paret. Quis velit &c. quaſi dicat nemo. Et tamen vos datis a patria pelago vela vetante. Quiſque redite, locutio congrua in re, nam quiſq; vim collectiuam habet. Quid petitur, dehortatur a bello ob indignitatem cauſę.

Troadas inuideo quę ſi lachrymoſa ſuorum
Funera conſpicient nec procul hoſtis erit.
Ipſa ſuis manibus forti noua nupta marito
Imponet galeam barbaraq; arma dabit.
Arma dabitq; dũq; arma dabit ſimul oſcula ſumet
Hoc genus officij dulce duobus erit.
Producetq; virum dabit & mandata reuerti,
Et dicet referas arma fac iſta ioui.
Ille ferens dominę mandata recentia ſecum
Pugnabit caute reſpicietq; domum.
Exuet & reduci clypeum galeamq; reſoluet,
Excipietq; ſuo corpora laſſa ſinu.
Nos ſumus incertę nos anxius omnia cogit,
Quę poſſunt fieri facta putare timor,
Dum tamen arma geris diuerſo miles in orbe
Quę referat vultus, eſt mihi cera tuos.
Illi blanditias, illi tibi debita verba
Dicimus amplexus accipit illa meos.
Crede mihi plus eſt, q̃ q videatur imago,
Adde ſonum cerę, Proteſilaus erit.
Hanc expecto, teneoq; ſinu pro coniuge vero,
Et tanq̃ poſſit verba referre queror.

VOLS. TROADAS Inuideo Fabi. notat veteres dixiſſe te inuideo, licet iuniores tibi inuideo dixerint. Funera, mortes. Imponet ga. ad Andromachen referendum cenſeo, quę apud Home. Hectori arma miniſtrat. Arma dabit, color eſt, quem Cice. traductionem appellat, repetitur enim idem verbum. Producet, longa mora detinebit. Reuerti, hoc mandabit vt confeſtim redeat. Haſta, ferrum voluit intelligere, quo ſpolia referebant dijs. Reſpiciet habebit ſuę domus et ſuorum rationem interpugnandum. Excipiet, fouebit, vt Paridi contingit, qui poſt pugnã, quam cum Menelao geſſiſſe diximus, a Venere reductus in ſinu Helenę ſe reſoluit. Quę poſſunt fieri, quę aduerſa poſſunt contingere. Diuerſo or. Aſiã ſignificat, quę ab Europa diuerſa eſt, vbi bellũ gerebatur a grecis, q Europei ſunt. Cera cerę imago. Romanorum conſuetudinem exprimit, apud quos in atrijs cerei vultus ſingulis diſpoſiti armarijs ſeruabantur, vt eſſent imagines, quę comitarentur gentilitia funera. Illi, cerę, imagini. Dicimus blanditias, vt tibi preſenti. Plus eſt, habet plus momenti. Quam quod videatur, quoniam non imago, ſed Proteſilaus videtur. Queror apud imaginem hãc perinde atq; ſentiret querimonias habeo.

VBER. TROADAS Inuideo, pro inuideo troadibus, ideſt fortunę troianarum, notanda hęc locutio, vbi inuideo cum ſolo accuſatiuo ſine datiuo iungitur, quod nuſq̃ alibi me legere memini, nam cum accuſatiuo et datiuo ſępe ponitur, vt tene inquit miſerande puer cum lęta veniret, inuidit fortuna mihi, et liber pampineas inuidit collibus vmbras. Funera, cędes. Suorum, maritorum, vel parentum et fratrum. Noua nu. pauloante maritata. Suis, proprijs. Barbara, Troiana. Sumet, a marito. Simul dando a, rma. Officijs, ſcilicet oſculandi. Dulce gratum. Duobus, marito et vxori. Producet, procul ducet et comitabitur. Mandata re. i. mandata vt reuertatur. Referas, reportes. Ioui, ſolebant enim reuertentes ex bello arma ſua dijs ſuſpendere, vnde Virgilius. Armaq; fixit Troia. Ille, maritus. Ferens, habens. Recentia, noua et adhuc memorię hęrentia. Caute, ſapienter. Reſpiciet do. ideſt habebit animum ad domeſticos ſuos, et pręſertim ad vxorem. Exuet, ideſt ipſa vxor, ſpoliabit, et extrahit. Reduci, reuerſo incolumi. Reſoluet, remouebit. Corpora ſe. ſcilicet mariti. Sinu, amplexu, et gremio. Nos, hanc cõditionem ſupradictam habebunt Troiani. Nos, ſcilicet grecę. Sumus, incertę, ſcilicet quid agatis quia procul abſumus. Nos anxius, ſenſus eſt, ex timore puto omnia accidere tibi, quę poſſibile eſt accidere. Putare facta, ideſt putare eueniſſe tibi. Quę poſſunt fieri, ideſt q ſunt poſſibilia. Dũ tamen, oſtendit magnum augmentum amoris ſui erga Proteſilaum, dicit enim q i eius abſentia habet imaginem cereã ad eius ſimilitudinẽ, quam ſecum tenet et amplectitur pro marito. Diuerſo orbe, ideſt in diuerſa et remota parte orbis. Cera, imago cerea. Referat, ideſt repręſentet. Verba debita tibi, ideſt quę tibi deberem dicere, ſi adeſſes, ſcilicet o dulcis coniunx, et ſimilia verba. Accipit amplexus meos, ideſt eam amplector tanquam ſi tu ipſe eſſes imago illa cerea. Eſt plus, ſcilicet mihi, ideſt plus voluptatis mihi affert quam quod videatur, ſcilicet poſſe eſſe imago. Adde ſonum cerę, ideſt ſi habeat vocem. Erit Proteſilaus, ideſt videberis tu eſſe ille. Specto, cum delectatione intueor. Pro coniuge vero, ideſt loco veri coniugis. Et queror, apud eam. Tanquam poſſit referre, ideſt tanquam ſit viua vt poſſit mihi reſpondere. Per reditus, iurat nunc ſe ſecuturã Proteſilaum ſiue viuum, ſiue mortuum, hoc eſt ſi vixerit ſe victuram cum eo, ſi vero mortuus fuerit ſe etiam morituram.

ASCEN. TROADAS Inuideo. i. inuidia proſequor, nam nos diceremus troadibus inuideo. Senſus eſt, ego inuideo id troadibus, ideſt Troianis mulieribus, eſt enim patronymicum a patria. Quod ſi funera. i. mortem ſuorum conſpicere cogent, pręſentes tamen erunt, et maritos armabunt. Arma fac iſta Sic et prius, quãuis fac ꝓducit, credo tñ vtrobiq; face legendum eſt, quo modo olim dicebat, ſicut nunc perfice. Quę referat vultus &c. magni amoris indicium eſt amati colere effigiẽ. Adde ſonũ. i. loquelã cerę. i. imagini cerę. Proteſilaus erit.

Per reditus, corpusq; tuũ, mea numina, iuro,
Perq; pares animi, coniugijq; faces,
Perq, quod vt videam canis albere capillis,
Quod tecum poſſis ipſe referre, caput.
Me tibi venturam comitem quocũq; vocaris,
Siue quod (heu timeo) ſiue ſuperſtes eris
Vltima mandato claudatur epiſtola paruo,
Sit tibi cura mei, ſit tibi cura tui.

VOLS. PER REDITVS. Iureiurando claudit epiſtolam, aperitq; tantiſper ſibi vitam placere, donec viuat Proteſilaus. Faces animi et coniugij, hymenęi et cupidinis numina intelligit, vterq; faces habet. Ipſe, non alius, virorum fortium cadauera, ſi bello occubuerint, in patriam referebantur. Quocunq; ad quęcunq; pericula, aut fœlicitatem. Siue quod heu timeo, tacuit quod dictura erat necaberis, vt interpolata locutione omen auerteret.

Cura mei, quoniam vita vtriusq; mors in te eſt.

VBER. REDITVS, Reuerſiones.

Mea numina, quod ego colo tanquam numen.

Pares faces animi, ideſt per amorem. Faces, coniugij, ideſt tędas, quę in coniugio noſtro arſerunt. Et per caput, quod vt, ideſt vtinam. Albere canis capillis, ideſt quod vtinam videã ſeneſcere.

Referre, reportare. Me venturam, ſcilicet iuro.

Quocunq;, in quancunq; conditionem me vocaris.

Siue, voluit dicere morieris, ſed ſuppreſſit, et maluit intelligere q̃ exprimere. Quod, quam rem, ſcilicet ne moriaris. Heu, timeo. Vltima epiſtola, ideſt vltima pars epiſtolę. Sit tibi, ecce mandatum vt ſeruet ſe et propter ſeipſum et propter vxorem. Verum cum Proteſilaus primus egreſſus e naui in bello troiano perijſſet. Laodameia eius morte audita ex mariti deſiderio in amplexu imaginis cerę, quam ſupra apud ſe habuiſſe diximus, dicitur expiraſſe. Seruius in ſeptimo Æneidos dicit, q̧ cum maritum in bello troiano perijſſe cognouiſſet optauit vt eius vmbram videret, quare concuſſa non deferens eam in eius amplexibus perijt.

ASCEN. PRO CONIVGE Vero, ideſt loco coniugis veri. Canis capillis, ſatis eſſet dicere canis, nam cani numero plurali pro capillis caneſcentibus accipi ſolent. Siue (quod heu timeo) ideſt mortuus, ſubaudi ab inferioribus eris. Vltima epiſtola, ideſt aut vltima pars epiſtolę, aut vltimam, quam mittere conſtituerit, ſed prior mihi placet interpretatio, hęc enim videtur primę epiſtolę formam habere.

In xiiij. epiſtolam. Argumentum.

DANAVS Beli filius ſuperiorem ęgypti regionem tenuit, filias habuit quinquaginta, quas Ægyptus eius frater imperio inhians filijs totidem matrimonio iungi flagitabat, abnuebat Danaus, quoniam ſibi ex genero exitium imminere ex oraculo didicerat. parata igitur claſſe in Peloponeſum nauigauit. primus eni in gręciam naues detuliſſe traditur, pulſoq; Gelanore, quem ciues odiſſe ſcribit Euſebius arginorum potitus eſt imperio. interea Aegyptus de fratris potentia exploraturus mittit filios hac lege, vt non niſi interempto Danao ad ſe redirent, aut filiarum connubia iniſſent. Danaus obſidiõe coactus ſponſiorem de ſingulo dat celebrant nuptię. puellę accepto a patre gladio vt iuſſum erat prima nocte viros omnes peremerunt. Dederant.n. poculum, vt altiſſimo ſomno tenerentur. Hypermneſtra Lino, quem Euſebius Lynceũ appellat, pepercit ſolum ſuaſitq; vt ad ęgyptum patrem quãprimum detecto facinore fugeret a patre in vincula adacta rogat linum, quem ſeruauerat. vel vt opem ferat, captiuitateq; liberet, vel ſi mori contingat, vt ſepulturę honore non careat. Danaus cũ apud Arginos quinquaginta annos regnaſſet, a Lino trucidatus eſt. qui liberata vxore Hypermneſtra arginorũ imperium tenuit, argiui ſepulchrum Danao erexerunt in foro, quod palaiurio nuncuparunt. De quibus videto late apud auctores gręcos, qui hęc commenti ſunt. Nam altius negocium repetere ſuperfluum eſt. ideo ſuperuacaneis omiſſis tranſeamus ad litterę expoſitionem. Quam breuitati ſtudendo in neceſſarijs duntaxat interpretabimur. Cętera ex ĩgenij tui ꝑſpicacitate p te colliges.



Hypermneſtra Lino.

VOLS. MITTIT. Deeſt epiſtolam. Cętera turba, criminis exprobratione in furias agere linum conatur, παθος quoq; a numero excitat. Iacēt ingt nouem ē quadraginta. Clauſa domo ꝯne.cōmiſeratio a fortuna, ſum ingt acta in cuſtodiā. Coercita.aſtricta cathenis. Fuiſſe piam, piem danaus in odium ducit. q erga pias impius ſit. Dimittere ferrum iugulo, te iugulare non auſa eſt. Laudarer a patre commendarer. Eſſe reā pſtat. malo ob pietatē a patre damnari. Quam ſi, p ſcelus immunes, cędis, facti pſtātiam in ſe cōmendat, non me inquit pęnitet me cęde tua nō polluiſſe. Igne, nuptiales faces intelligit. Quē nō violauimus, tua cęde nō polluimus. Sacris. quę in nuptijs facta ſunt, ſacrificabant enim in nuptijs, facesq; coniugales his ſacris adhibebantur. Tendat in ora, faciem mutat.

Mittit Hypermneſtra de tot modo fratribus vni.
Cętera nuptarum crimine turba iacet.
Clauſa domo teneor grauibusq; coercita vinclis,
Eſt mihi ſupplicij cauſa, fuiſſe piam.
Quod manus extimuit iugulo dimittere ferrū
Sum rea, laudarer, ſi ſcelus auſa forem.
Eſſe ream prętat, q̄ ſic placuiſſe parenti,
Non piget immunes cędis habere manus.
Me pater igne licet, quē nō violauimus, vrat,
Queq; aderant ſacris, tendat in ora faces.

mortuam ſepeliat, et ſepulchro inſcribat, quemadmodum ipſa mortua eſt, vt lynceum a morte liberet. De tot, de quinquaginta. Modo.i.paulo ãte. Vni.ſoli. Cętera turba, fratrū tuoꝝ. Iacet, perijt. Clauſa, narrat infortuniū ſuū. Coercita, ligata, ꝯſtricta. Cū ſupplicij, cā pęnę meę. Eſt fuiſſe piā eſt pp pietatē pepciſſe tibi. Quod manus.ecce pietas. Sum rea.accuſor. Quod q. Dimittere ferrū iugulo.i.te iugulaē. Laudarer, a patre meo. Scelus te interficiendi. Prętat, melius eſt. Sic, interficiendo te. Non piget, q fuit voluntarium factū. Immunes, vacuas. Cędis, occaſionis tuę. Me pr, dicit q̄uis pr el paret ola gña crudeliſſime mortis, q̄ cōmemorat, nō tñ poterit efflare, vt eam pęniteat pepciſſe ipſi Lynceo, et vſam fuiſſe ea pietate. Licet, q̄uis. Quem non violauimus, quę non lęſimus illa iniuria. Queq;, duę ſunt dictiones, et ſubauditur. Licet tendat.i. immittat. In ora.in faciem meam. Faces quę aderant.i quę erant incensę. Sacris, nuptialibus.

VBER. Mittit Hypmneſtra. Danaus ē Ægyptus Beli priſci filij fuerunt, quoꝝ danaus ex pluribus vxoribus qnq̄ginta ſuſcepit filias ęgyptus vo frater totidē viriles ſexus liberos. Sed cū ęgyptus inſtaret, vt filię fratris filijs ſuis nuberent, et danaus ex oraculo accepiſſet ſe manibus gñis moriturꝝ, recuſabat hoc cōiugiū, q̄re orto inter eos bello Danaus ex pria fugiēs cū filiabus in gręciā venit, vbi Sthenelo argiuoꝝ rege expulſo argis regnauit q vt alibi dixi, ex auctoritate Stra. adeo ꝑcelleris loci illius reges excelluiſſe ferē vt, q antea pelaſgi noiabanē, impoſita per gręciā lege danai vocitarenē. Sꝫ ęgyptus ęgre ferēs ſe, filiosq; ſuos a danao ſpretos, filios cū exercitu miſit ad oppugnādū fratrē Danaū, q̄ tādem coactus filias ſuas fratris filijs deſpondit, ſed in ipſo nuptiaꝝ die gladios virginibus dedit, qbus imperauit, vt prima nocte viros interficerent, eis niſi ita facerēt, cędē interminatus. oēs igitē ꝑceptis pr̄nis paruerūt, ſola Hypmneſtra excepta, apud quā plus valuit et ꝯſanguinitatis, et ꝯiugij pietas, ē amor q̄ irę pr̄nę metus. Hęc.n. Lynceo marito ſuo pepcit, cūq; ſomno excitatū monuit et impulit, vt diſcederet, et fuga ſuę ſaluti ꝯſuleret, qḋ ille fecit cum vero pr̄ Danaus cognouiſſet ab oībus pfectū facinus pterq̄ a ſola Hypmneſtra, eā crudeliſſime vinctā in carcere ſeruandā tradidit. Quare hāc epiſtolaꝫ ad Lynceū patruelē ſuū, et eundē maritū ſcri. q̄ et ꝑcepti pr̄is, et facinus ſororꝝ, et pietatē ſuā narrat, et q̄tuꝫ bñ merita ſit de ipſo lynceo, oratq; eū vt liberet ipſaꝫ his poenis, qbus iniuſte tenetur, captatq; cōmiſerationem ex fortuna et ex crudelitate patris, poſtremo rogat Lynceum, vt aut eā liberet, aut interficiat, et

ASCEN. Mittit Hypmneſtra etē. Nihil ē tota epiſtola facilius, ne nihil tñ dicā, ordinē ſubinde ꝯtraxero, q taliſ ē Hypmneſtra filia danai, et vxor Lini. ſeu lyncei patruelis eius. patrueles aūt ſūt patrui.i. fratris pr̄ni liberi. Mittit ſup ſalutē aut epiſtolā. Vni mō.i.li no, aut lynceo, q mō vnus eſt, de tot vꝫ qnquaginta fratribus. Cętera turba.i.multitudo fratꝝ. Iacet .s.pſtrata. Crimine.i.homicidio, nuptaꝝ.s.ſororꝝ Hypmneſtrę. Ego teneor clauſa. Domo, et coercita.i ꝯſtricta, ne exeam. Grauibus vinculis p vinclis. Fuiſſe piā.i.q fueris pia. Nā v̄bū eſt qđ ſupponit v̄bo ſecū accuſatiuū trahit. Eſt mihi cā ſupplicij.hoc ē, q te nō occideris, vt ſorores ſpōſos ſuos fratres tuos afficior hmōi ſupplicio. Ego ſum rea .i.criminor et accuſor a pr̄e. Quot.i.q. Manus s.mea extimuit imittere iugulo.i.in iugulū tuū, q eſt in gutture ſanguinis meatus. Ferrū.i.gladiū aut mucronē. Et ego laudarer.s.a pr̄e. Si forē.i. eſſem auſa. Scelus.s.homicidij. Prętat.i.melius ē pſtātius ē. Eſſe reā.i.q ſiꝫ rea. Sic.i.pp pietatē ē ſine cęde mariti. Quā placuiſſe.i.q̄ q placuerim. Sic.i.p ſcelus. Parenti.i.pr̄i. Nō.p.i.nō triſte eſt mihi, nec pęnitet me. Hr̄e manus imunes i.nō participes ē opatrices. Cę.i.occiſiōis. Licet.i.tametſi pr̄. Vrat me igne.s.regali. Quē nō vio.s.in nuptialibus tedis ac facibus. Queq;.i.ē q̄ hoc eſt. Et iꝫ tēdat in ora.i.in facie (nā id fieri ſolet ijs q cremantur, vt ſuffocentur.) Faces i.nuptiales. Quę aderant ſacris. Scilicet nuptialibus ē hymenęis.

Aut illo iuguler quem non bene tradidit enſe,
Vt qua non cecidit vir nece nupta cadam.
Non tamen vt dicant morientia penitet ora,
Efficiet non eſt quam piget eſſe piam.
Peniteat ſceleris danaum ſeuaſq. ſorores,
Hic ſolet euentus facta nefanda ſequi,
Cor pauet admonitu temeratę ſanguine noctis
Et ſubitus dextrę prępedit oſſa timor.
Quam tu cęde putes fungi potuiſſe mariti,
Scribere de facta non ſibi cęde timet
Sed tñ experiar modo facta crepuſcula terris,
Vltima pars lucis primaq. noctis erat.

VOLS. NON BENE, Sed crudeliter et inhoneſte. Penitet, ſi cogar mori, nunquam me facti penitere dicam. Seuas, quę dormientes viros iugularunt. Hic ſolet euentus, ſolet conſcientia de culpa auctorem vexare, ideo iuuenalis, exulit exemplo quodcunq; malo committitur, ipſi diſplicet auctori, prima eſt hęc vltio, qđ ſe iudice nemo, nocens abſoluitur.

Cor pauet admonitu, ſceleris narrationem aggreſſura facti immanitate dictu difficile eſſe mõſtrat, vt grauius eſſe videatur. Admonitu, recordatione.

Oſſa dextrę, quo fit vt ſcribere non poſſim. Quam tu cęde putes, noli inquit credere me potuiſſe te trucidare, nam timeo ad te ſcribere, licet nullam cędem patriam. Sed tamen experiar, ſi quo modo poſſim ſcribere. Facta crepuſcula, creperum dubium dicimus, inde crepuſculum dicimus tempus noctis, luciſq; medium.

AVT, Subandi licet. Non bene tradidit, non iuſte, neq; honeſte mihi tradidit ad interficiendum maritum meum. Nece, qua vir non cecidit, ideſt licet moriar ea nece et morte, quam maritus meus euaſit. Non tamen efficiet, pendet ſenſus vſque ad hunc locum.

UBER. Ora morientia, ideſt ora mei morientis. Penitet, ſcilicet facti. Non eſt, ſcilicet hypermneſtra. Danaum, patrem meum. Sceleris, crudelitatis quam mandauit. Sorores, quę perfecerunt crudelia mandata patris. Hic euentus, ſcilicet penitendi. Facta ne, ideſt crudelia, nam nefandorum, non piorum operum penitere ſolet. Cor pauet, amplificat beneficium ſuum, et deſcribit totum negocium.

Admonitu, ideſt recordatione. Temeratę, pollutę, foedatę. Prępedit, impedit. Oſſa dextrę, ideſt digitos. Quam tu, argumentum eſt magnum ſuę pietatis. Timet, ſcilicet dextra mea. De cęde, de occiſione non facta. Sibi pro ſe, ideſt quam non fecit. Quam, ſcilicet dextram. Putes, pro putet aliquis potuiſſe fungi cęde mariti, ideſt potuiſſe interficere maritum.

Sed tamen, licet timeat. Experiar, tentabo et conabor ſcribere. Modo facta, incipit narrare totius facti proceſſum ſumpto initio, vnde oportuit. Modo, vel nuper et pauloante, vel tantummodo. Crepuſcula, creperum Varrone et Feſto teſtibus dubium ſignificat, inde crepuſculum dicitur, cum neq; lux, neq; tenebrę ſunt, ideſt cū dies an nox ſit dubium eſt, id autem tempus tam matutinum q̃ veſpertinum intelligimus hic de veſpertino intelligendum eſt, quod declarat cum dicit. Vltima pars lucis, primaq; noctis erat. nam eo tempore nuptię fiebant.

ASCEN. AVT, Licet pater iuguler me illo enſe, quem tradidit, non bene, ideſt indecenter et iniuſte contra fidem et equitatem. Vt, videlicet ego nupta cadã ſup. ea nece qua vir non cecidit. Tamen, pater non efficiet. Vt ora ſup. mea. Morientia, ideſt etiam in morte, dicant.

Penitet, ſupple non perpetraſſe facinus, nam ſup. hypermneſtra non eſt ſup. ea.

Quam piget eſſe piam. Peniteat, ideſt iuſtum eſt, vt peniteat, aut imperandi eſt. Danaum, ſcilicet patrem meum, ſed aptius dicit Danaum, quaſi ſceleſtum illum hominum, qui tantum ſcelus precipere auſus eſt, nam in patris compellatione neſcio quid ſacrilegij eſt, ſi execrato commiſceatur quantumcunq; ſceleſtus ſit. Peniteat ergo Danaum ſceleris, et ſorores ſeuas, ideſt immites. Hic euentus, ideſt preſentia, ſolet ſequi facta nefanda, quaſi dicat non pia, quia neminem proprie penitet, qui male nil commiſit. Cor pauet admonitu, facta digreſſione recitat facinoris atrocitatem, vt et in ſe commiſerationem et in patrem odium concitet. Admonitu, ideſt ad monitione, ac commemoratione. Noctis temeratę, ideſt pollutę et contaminatę. Sanguine, ideſt effuſione ſanguinis. Quia enim nocte intempeſta ne bonum quidem opus faciendum eſt, grauius puniuntur, qui ſcelus perpetrant. Et ſubitus tremor prępedit, ſcilicet a ſcribendo dextrę. Ea. ſup. quam tu putes, ideſt putare poſſis. Potuiſſe fungi cęde, ideſt occidendi negocium explere, non timet ſcribere. Et cęde facta ſibi, ideſt a ſe, ſed manus mea timet ſcribere de cęde, ergo non potuiſſet fungi cęde. Aut interrogatione.

Quam putes potuiſſe fungi cęde mariti, quaſi dicat non manum meam, quia timet ſcribere de cęde non facta ſibi, ideſt a ſe. Sed tamen experiar, ideſt ſcribere conabor de cęde, quam facere non potui. Vltima pars lu. &c. ſic legendum eſt, nam qui legerit. Vltima pars noctis primaq; lucis erat, totam inuerterunt ſententiam, crepuſculum enim eſt tempus dubium cum tenebrę lucem vincere incipiunt, et diluculum, econuerſo cum lux diſcernitur a tenebris fugatis, duci autem ſolent nuptę ſub noctem, quę tunc imminebat, vnde dicitur. Dum nox ſinit effuge dixi, dum nox aut ſinit.

Ducimur inachides ſub magni tecta pelasgi,
Et ſocer armatas accipit ipſe murus.
Vndiq; collucent precinctę lampades auro,
Dantur in inuitos impia tura focos.
Vulgus hymẽ, hymenęe vocãt, fugit ille vocã
Ipſa Iouis coniunx ceſſit ab vrbe ſua. tes,
Ecce mero dubij comitum clamore frequentes
Flore nouo madidas impediente comas,
In thalamos lęti, thalamos ſua buſta ferunt,
Strataq; corporibus funere digna premunt.
Iamq; cibo, vinoq; graues, ſomnoq; iacebant.
Securumq; quies alta per Argos erat.
Circum me gemitus morientũ audire videbar,
Et tamen audieram, quodq; verebar, erat.

VOLS. INACHIDES arginos, Inachides appellamus ab Inacho, quem vetuſtiſſimum arginorum regẽ diximus. Magni ſub tecta pelasgi, arginorũ arcẽ intelligit, quã coluiſſe Danaũ auctor ẽ Stra. Pelasgus, vt Diony. ſcri. Iouis et Niobes filius primũ argos tenuit. Socer. Ægyptus, fictum eſt, nam non erat Ægyptus, cũ patrabatur eſt ſcelus. Armatas. occultũ ferebant gladiũ a patre datum. Lãpades, quę in ędibus accendebanẽ, lz prius tm̃ in templis Lychni et lãpades pẽderent. Inuitos, tanq; nefanda ſacra reſpuere videbanẽ. Iouis cõiunx, Iunonẽ ſigt, q̃ q̃m coniugis pẽeſt Iugaria appellabatur. Ab vrbe ſua, Argos dicit, quod Iunoni chariſſimum fuiſſe. Virg. tradit inter Argos et Mycenas templũ ẽ Iunoni vtriſq; cõe, in quo ſunt ſimulachra Polycleti preſtantiſſima. Dubij, nutãtes ebrietate. Flore no. i. nuptijs ſertis vti diximus veteres cõſueuiſſe. Madidas, vnguẽtatas. Sua bu. ſepulchra fuerunt nõ thalami. Audi erat gemi. cadẽtiũ, quẽ me audire opinabar.

VBER. INACHIDES. Pronepres Inachi, nã Inachus genuit Io. ex ea et Ioue natus eſt Epaphus, ex Epaphe Belus priſcus, ex Belo, vt diximus Ægyptus et Danaus, cuius hę ſunt filię, ergo Inachides, Pelasgus fuit rex, a quo populi, quibus imperauit, pelasgi dicti ſunt, q poſtea (vt ſupra diximus) Danai ſunt nominati. Socer, Ægyptus. Armatas, gladijs inſtructas quos Danaus nobis dederat. Precinctę auro. i. auro ornatę, ſicut in regalibus nuptijs mos erat. Impia, quę ab impijs offerebanẽ. Inuitos, non libenter accipientes ipſa tura, q ſacrificijs ab impijs offerebantur. Vulgus hymen, hęc vox celebratur in nuptijs et epithalamijs, vocabatur enim hymenęus deus nuptiarũ, vt etiam Catullus oſtendit. Hymenęe legendum eſſe, in vocatiuo, ſupra alibi diximus, nam Hymenęa in accuſatiuo dicere non poſſumus ſed hymenęon. Fugit, quia ad infauſtas nuptias non ſolet venire, vñ ſupra Hypſipyle. At mihi nec Iuno nec Hymen, ſed triſtis erinnys Pręculit infauſtas ſanguinolenta faces. Ipſa coniunx Iouis, quę ſolet adeſſe coniugis. Ceſſit, diſceſſit. Ab vrbe ſua. i. ab Argis, vbi precipue colitur, et eo loco maxime delectatur, quia vt Strab. ſcri. Argis nata eſſe dicitur, vnde ipſa in. vi. faſto. inquit pęniteat Spartem Argosq; measq; mycenas. Et veterem latio ſuppoſuiſſe Samum, ſamum autem dixit, quia in ea cũ Ioue nuptias celebrauit dicit ergo eam fugiſſe ab Argis, ne intereſſet talibus nuptijs. Dubij. s. ſponſi. Feruntur, eunt. In thalamos buſta ſua. i. in thalamos, qui erant futuri buſta eorũ, eſt aũt appoſitio. Dubij, labentes. Mero, pp vinũ, q bibeãt. Frequẽtes, denſati et circundati. Impediente, ligãte. Madidas, vnguẽto delibutas. Premunt ſtrata. i. iacent lectis. Digna funere, quę ſtrata magis erant digna funere q̃ nuptijs. Graues, grauati et oppreſſi ſomno, qui maxime ex cibo et vino ſit. Alta quies. i. profundus ſomnus. Iune. Et nos cõfiliũ dedimus ſyllę, priuatus vt altũ dormiret. Per argos ſecurum. i. vbi nullus erat timor, dicit aũt hoc Argos et hi argi. Quodq; verebar. i. q timebam, ſcilicet cędes meorum patruelium.

ASCEN. NOS INAchides. i. puellę arginę ab Inacho arginorum rege originem ducentes, aut denotatę. Ducimur. s. t. l. in regiam. Magni pe. i. quã regiã, aut q̃ tecta pelasgus Argis extruxerat. Et ipſe ſocer, hoc eſt legatus Ægypti, et eius loci teneas. Accipit nurus. s. nos filias Danai, filiorũ ſuorũ ſpõſas. Armatas. s. armis, inuaſimus vi mucronibus, q̃s pater ſingulis dederat. Vulgus. i. totus populus. Vocat. s. in ſignum lętitię et gaudij nuptialis. Hymen hymenęa, hoc eſt vocando dicunt hymen o hymenęa, hymen o hymenęa, alij legunt vocat vt ſit cõgruitas in voce, alij vocant vt ſit i ſenſu, q col lectiuũ eſt. Ille. s. hymen deus nuptiarũ fugit vocantes, q noluit adeſſe, cũ infoelices ſciret fore nuptias, nec veras, ſed ſimulatas. Ipſa. s. pronuba et cui vincla iugalia curę, vt dicit Maro. Coniunx Iouis, ſcilicet Iuno. Ceſſit ab vrbe ſua, ſcilicet Argis, vnde ęneidos primo, veteriſq; memor, et cętera. Prima quod ad Troias pro charis geſſerat argis. Ecce, quaſi dicat ex improuiſo. Dubij. i. incerti quid agerent. Mero, ideſt propter vinum per inſidias propinatum. Frequentes, ideſt celebrati. Clamore comitum. s. ſtipantium. Et hoc nouo flore impediente. s. ne volitarent comas madidas. i. cęſariẽ delibutam. Feruntur, non dicit ducuntur, ſed quaſi aguntur. In thalamos, thalamos dicit. Sua buſta. i. ſepulchra, quia illic occidendi erant et eterno ſomno ſepeliendi, buſtũ autem dicitur quaſi bene vſtum, et eſt receptaculum cinerũ vſtorũ quę in vrnam cõdebanẽ. vnde ab vrendo dicta eſt, ſicut vſtrina locus vbi fiebat cadauerũ vſtio. Et p̃. corporibus ſuis. Strata. i. lectos ſtratos. Digna fu. i. dignos talium morte. Iãq; cibo vinoq; graues, &c. hic locus approbat, quod prius diximus legendum. s. eſſe. Vltima pars lucis, &c. quia non eſt veriſimile vinolentos et ſomnolentos in diluculo fuiſſe, ſed vinolentos ab Danao dimiſſos in hoſpitium, quod a coacto patruo ſuſceperant.

Sanguis abit, mentemq; calor, corpusq; reliqt.
Inq; nouo iacui frigida facta toro.
Vtq; leui Zephiro graciles vibrantur ariſtę,
Frigida populeas vt quatit aura comas.
Aut ſic, aut etiam tremui magis. ipſe iacebas,
Queq; tibi dederam vina, ſoporis erant.
Excuſſere metum violenta iuſſa parentis
Erigor, et capio tela tremente manu.
Nō ego falſa loquor. ter acutum ſuſtulit enſem,
Ter male ſublato decidit enſe manus.
At rurſus monitis iuſſuq; coacta parentis
Admoui iugulo tela paterna tuo.
Sed timor, & pietas crudelibus obſtitit auſis,
Caſtaq; mandatum dextra refugit opus.
Purpureos laniata ſinus, laniata capillos
Exiguo dixi talia verba ſono.
Seuus hypermneſtrę pater eſt tibi, iuſſa parentis
Effice, germanis ſit comes iſte ſuis.
Fęmina ſum, et virgo, natura mitis. et annis
Non faciunt molles ad fera tela manus.
Quin age, dūq; iacet, fortes imitare ſorores,
Credibile eſt cęſos omnibus eſſe viros.

VOLS. VTQVE Leui zephyro, a ſimilitudine tremoris auget. Quatiebar inquit, vt arbores vētis ipulsę. Vinaq; q̄ dederā, infeciſſe pocula dicimus Danaum, vt compreſſi ſomno altius dormirent, vt puellę ad patrādū facinus eſſent audaciores. Iuſſa parentis q̄ erant ſupba me audaciorem fecerāt. Ter acutumq;, ſuſtulit enſem tremoris, ex numero ē mō. Externis, ſi filię nō obtēperaſſent, q̄ pacto cęteri eius iuſſa ſubirent. Tela paterna, q̄ nō ego ſumpſi, ſed pr̄ dedit, ex quo rī facinꝫ excuſare. Timor et pietas, ad mores pietas, timor ad ſexū referendus eſt. Sinus purpureos veſtes, q̄ erant purpureę, q̄s reges et puellę barbarę gerebāt, ad gręcos poſtea tranſijt. Exiguo ſono, leui murmure. Effice, niſi morte mulctari velis, cum ſenex ſis. Sic comes, cū ſ fratribus occidat vtit enim ꝯtentione, diſputat in vtrāq; partem quid agendum ſit. Fęmina, a ſexu excuſatio et tēpore. Iacet, facultatem rei gerendę monſtrat, perficiam inquit iuſſa patris facillime, quoniam hic ſomno preſſus iacet.

ASCEN. PER ARGOS Scilicet, Argos ciuitas eſt in Achaia, in ſingulari ſe. gn̄is, in plurali maſculini, declinat. n hi argi argoꝝ, ſed tunc & populum arginū ſigt. Eſt eiuſdē nōis in attica et in theſſalia ſiue pelaſgia. Securꝫ dr̄ qd̄ ſeorſum eſt a cura, licet ſit in periculo. Accipit ergo more poetico cōtinens pro ꝯtento argos pro argiuis. Et declamat p ꝯtentionē, q: alij ſecuri, ſed circū me gemitus. Sicut ęnei. iiij. Cętera p terras aīalia ſomnus hēbat et. Quoq; verbar erat ſic Sene. Quicqd verebar accidit. Et potuit facile ſuſpicari, maritos interfectos q: et ipſa ad hoc mucronem acceperat. Graciles ariſtę. i. ſpicę, q: zephyro flante nec dū proprię ariſtę ſunt, q̄ ab ariditate dn̄r, ſz ſpicę graciles ſunt, flat. n p̄mo vere. vn̄ in georgi. Vere nouo gelidus canis cum montibus humor. liquitur, et zephyro putris ſe gleba reſoluit. Frigida populeas, id in autūno ſit, ſed tam ver q̄ autūnus ventos hꝫ plurimos. Aut ſic tremui, aut et magis. Ipſe. i. tu iacebas. s. intrepidus. ſecurus rem, ſed nō tutus.

VBER. CALOR Reliquit corpus, q: ex timore, vt ſepe notauimus, efficiunt frigidi. Vtq; leui, cōparatio eſt. Graciles, tenues. Ariſtę, ſūmitates ſegetum. Vibrant, mouent. Comas, frondes. Populi, arboris. Ipſe, tu. Iacebas, dormiebas. Erant ſoporis. i. erant vina, q̄ facerēt ſoporē. Violenta, crudelia. Erigor, lecto. Tela, gladium. Male ſublato, non fortiter eleuato, vel male nō iuſte ꝯtra maritum. Iuſſa parētis, q mihi mortē minatus fuerat, niſi te interficerem. Admoui, appropinquaui. Timor, q naliter inſitus eſt mulieribus. Pietas, mea erga te. Crudelibus auſis. i. phibuit, ne te auderem interficere. Dextra, mea. Mandatū. s. a patre meo. Sinus, veſtes. Sono, voce. Exiguo, ſ nimi demiſſo, ne audiret. Seuus, dicit hęc verba ſecum. Iſte, Lynceus. Sit co. ger. interficiat ſicut alij fratres ſui. Fęmina, oſtēdit nunc, qd̄ nō poſſit eū interficere, et arguit a ſexu. cū dicit. Fęmina, arguit ab ętate cū dicit et virgo. Molles, muliebres. Quin age, more muliebri variat ꝯſiliū et hortatur nūc ſeipſam ad īterficiendū eū cū antea dixerit, ſe nō poſſe. Fortes, aīoſas. Credibile eſt. i. credēdū eſt.

Queq; i. & que, hoc eſt et vina, q̄ dederā tibi erāt ſup. Vina ſoporis. i. ſoporifera, aut cauſa ſoporis. Violenta iuſſa poetice, nā & oratorie dicere potuiſſet, violenti iuſſa parētis. ſed gratius violentiā iniuſſa retorquet, q̄ſi iuſſa non parentem inceſſit. Suſtulit. i. ſurſum tulit et erexit, vt demittam in iugulum. Sublato. i. ſurſum lato. Male, idest ad maleficium. Admoui iugu. i. ad iugulum. Refugit, media longa preteriti eſt temporis. Purpureos laniata ſinus, docet ſe pietate victam, eamq; plus potuiſſe q̄ parentis ſeui mandata, docetq; quomodo linum ſeu lynceum ad fugam cohortata ſit, et ob pietatem a patre capta. Purpureos ſinus, non veſtes dicam, nā nocte veſtita non erat, ſed pectora rubicundula, q: dictum eſt. Dum p̄tis amplexus, et cętera. Et licet ſub veſte pugionem in thalamos intulerunt, vero ſimile eſt tamen nudas concubuiſſe. Seuus hypermneſtra, Ordo eſt. o. hypermneſtra pater eſt tibi ſeuus, ſic in bucoli. Eſt mihi nāq; domi pater eſt iniuſta nouerca. & eſt pondus in vocabulo patre, ſic Danaus in Andria, Pater eſt Pamphile. Imitare, imperatiuus modus cohortatiue poſitus.

YOLS. MORTE Dñe,ipſam me peremiſſem.Patruelia regna tenendo cām dicit,quę impulit Danaū ad perimēdos generos.Nā eius regnū occupare ſtudue runt. Externis, qm̄ virili prole Danaus carebat.
Finge viros,is locus eſt,quē figmentū dici expo ſuimus. Lachrymę ſequunt̄ ſua verba,interloquē

tum eſt. Perennis.i.perpetua. Inertia,pigritia.
Fortia tela.i.enſem,qui ſolet eſſe telum fortium.
Querenti.s.tibi. Sinit,permittit. Ipſa,ego. Mo ror remaneo. Vnus, ideſt tu ſolus. Abes,dees.
Summę criminis.i.numero & cōplemento cędis quia ſi tu fuiſſes interfectus omnes fuiſſent interfe cti. Male,inique.

Si manus hęc aliquā poſſet cōmittere cędem,
Mortę foret dominę ſanguinolenta ſuę.
Quid meruere necem patruelia regna tenendo
Quę tamen externis danda forent generis.
Finge viros meruiſſe mori,quid fecimus ipſę,
Quo mihi cōmiſſo non licet eſſe piam.
Quid mihi cum ferro,qd bellica tela puellę,
Aptior eſt digitis lana,colusq; meis.
Hęc ego dūq, q̄ror lachrymę ſua verba ſequūt̄,
Deq; meis oculis in tua membra cadunt.
Dum petis amplexus, ſopitaq; brachia iactas,
Pęne manus telo ſaucia facta tua eſt.
Iamq; prēm famulosq; prīs lucemq; timebam.
Expulerant ſomnos hęc mea verba tu .s.
Surge age belide de tot modo fratribus vnus,
Nox tibi ni properas iſta perennis erit.
Territus exurgis fugit omnis inertia ſomni,
Aſpicis in timida fortia tela manu.
Quęrenti cauſam dum nox ſinit effuge dixi,
Dum nox atra ſinit tu fugis ipſa moror.
Mane erat et Danaus generos ex cęde iacentes
Dinumerat ſummę criminis vnus abes.
Fert male cognatę iacturam mortis in vno,
Et queritur factum ſanguinis eſſe parum.
Abſtrahor a patriis manibus raptaq; capillis,
Hęc meruit pietas pręmia carcer habet,

dum affatim lachry mabaȝ. Dum petis amplexus tendit ad narrationē,& a peri culo bñficiū cōmen dat,in tanto ingt vi tę diſcrimine verſa baris,vt tu tripſe nō me impetēte in vul nus ires. Famulos, ſatellites & apparito res. Belide,Linū di cit,q bellus auū hūit.
Nox perennis,mor tem ſignat,quā Catul. dicit noctē eſſe ppe tuam. Inertia, ſo mnū laſſitudo ſeqt̄, & pigritia. Fortia te, enſem ſtrictuȝ in exitiū tuū. Querēti cām, cū inueſtigares cur eſſet fugienduȝ.
Mane erat lucidior fiet narratio, ſi mo mēta tpis nō omit tant̄. Generos iacē tes,mortuos fratres.
Abes, tu ex oī nu mero deeras. Iactu rā in vno,doluit,q iacturā fecerit te vi uo. Parȝ qm̄ ē tuā necē explebat. Pre mia,car. habet pieta tis hoc premium tu li,quotiin cuſtodiam adacta ſum.

Iacturam dam num.i.ęgre fert te ſo lum non fuiſſe in terfectum, et defuiſ ſe morti alioȝ. Co gnatę, cōſanguineę.
Eſſe parum ſangui nis factum.i.querit q paucus ſanguis ſit fuſus propterea q tu ſolus aberas nu mero. Carcer habet, meruit. Raptamq; capillis, ideſt ego ra pta capillis in carce re ſeruor. Hęc me ruit parentheſis eſt, & eſt ironia. Hęc, ideſt talia. Ordo eſt.
Abſtrahor a pedi bus patrijs, et carcer habet me raptam ca pillis,reliqua vt dixi. dicta ſunt per pa rentheſim.
QVID Meruere ne cem.Argumentatur contra patrem. ASCEN.
Quid,ideſt in quo meruere necem.
Tenendo.i.occupā do regna patruelia. q.d.in nullo, vnde addit. Quę tamen externis danda forēt

VBER. SI MANVS, Etiā mutat ꝯſiliū,et dicit q ſi eſſet poſſibile admittere cędē, interficeret potius ſeipſaȝ q Lynceū. Hęc ma.s.mea. Haud non. Patruelia re.i.regna patrui,nā Danaus coactus fuerat, non ſoluȝ dare filias vxores filijs fratris,vt dcm̄ eſt, ſed & regna ſua. Forent danda ge.externis.i peregri nis,q Danaus nō hȝ filios maſculos. Quid feci mus ipſe.i.nos qd peccauimus, q̄re debeamus fieri homicidę. Cōmiſſo pcc̄ō. Quid tibi ad ſeipſaȝ lo quit̄. Tela bellica.i.quę bello ꝯueniūt. Quid puel lę.s.faciunt. Lana colusq;.q hęc ꝯueniunt mulie ribus. Hęc ego.s.mecū dixi. In tua membra,q incumbebā ſup te. Petis amplexus,dū vis me am plecti. Iactas moues in ſomnis. Facta ſaucia, vulnerata. Penę fere, cum iādiu eſſem morata in hac cogitatione. Lucē,quę appropinquabat.
Expulerant tuos ſomnos.i.excitauerant te. Age hortantis eſt. Belide nepos Beli,vt ſupra monſtra

generis,& accipit̄ tn̄ pro tandē,aut q̄ tn̄ nihilomi nus cuȝ non ſit Danao maſculꝰ,dāda forent gn̄is externis,et iō potius filijs fratris,cū nō putarent il licitū.tūc inter patrueles matrimonium, vt patuit de Oreſte et Hermione. Finge.i.pone caſuȝ, q viri meruerint necē. Belide,vocatiuus ē a ntō belides.i. o nepos belli. Aſpicis in timida,antitheſi et inter miſtis epithetis cōparauit ornatū. Parȝ ſanguis, q ſciuit ſe a genero perimēdū,ad qd facinus vnus ſufficiebat. Vnus abes ſummę.i.a ſumma crimi nis.s.cōmittēdi,q debebant qnquaginta occidi,et eſt rarū abeſſe cum datiuo iungi. Scilicet ex illo, etc.Sicut ſuperiores fere infortunium ſuum reijcit in fatum et deos,argumentans Iunonem iratā adhuc puellis argiuis propter Io Inachi filiā,quā in vaccam mutatam perſequi iuſſit, noluiſſe eis pronubium feciſſe, et fauſtas nuptias conceſſiſſe, qua occaſione progreditur ad transformationem et miſeriam ious deſcribendam.

Scilicet ex illo iunonia permanet ira,
  Quo bos ex homine eſt,ex bone facta dea.
Ab ſatis eſt pęnę teneram mugiſſe puellam,
  Nec modo formoſam poſſe placere ioni.
Aſtitit in ripa liquidi noua vacca parentis,
  Cornuaq; in patrijs non ſua vidit aquis.
Et conata loqui mugitus edidit ore,
  Territaq; eſt forma territa voce ſua.
Quid furis infelix,quid te miraris in vnda,
  Quid numeras factos ad noua mẽbra pedes
Ipſa iouis magni pellex metuenda ſorori
  Fronde leuas nimiam ceſpitibusq; famem.
Fonte bibis ſpectasq; tuam ſtupefacta figuram,
  Et te ne feriant quę geris arma times.
Quęq; modo vt poſſes etiã ioue digna videri,
  Diues eras nuda,nuda recumbis humo.
Per mare per terras cognataq; flumina curris,
  Dat mare dat amnes dat tibi terra viam.
Quę tibi cauſa fugę, qd io freta lõga pererras,
  Non poteris vultus effugere ipſa tuos.

VOLS. SCILICET Ex illo Iunonia permanet ira,excuſa re facinus nititur a Iunonis potentia,quę arginas puellas oderit,ex quo Io Inachi Ioui placuit. Permanet ira,arginis puellis irata eſt. Ex homine,ex foemina facta eſt vacca,nam cum deprehenderetur Iuppiter in adulterio,vaccam Io Inachi fecit,quã in Iuno dono acceptam Argo Ariſtoris filio tradidit cuſtodiendam. facta dea Iſis in Aegypto eſt nũcupata, vt ſcri.Herodo. Nam cũ Mercurius Argũ peremiſſet,Iuno vaccam egit in furias,quę cũ ad Nilum peruenisset, iterum ad hominem redijt, vt Herodo. aliter hanc hiſtoriã tradat, vt nos in metamor. expoſuimus. Ab ſatis eſt, non fuit ſatis inquit ad vltionem vaccam habuiſſe niſi et alias ſolicitaret. Liquidi parentis, Inachũ ſignificat,cui Inachus eius pr nomen dedit, is oritur ex lyrcio,deinde labitur ad arginorũ vrbẽ. Territa forma, cũ ſe videbat, ſua effigie terrebat. Fronde leuas,enarrat eius puellę calamitatem pluribus carminibus,vt quãta fuerit Iunonis ira intelligat. Quę geris arma,cornua intelligit quibus tauri armati ſunt. Nuda,nullis fere herbis. Cognata,ex oceano oia flumina orta eẽ ſcri.Home. Dat mare,ad boſphorũ thraciũ alludit qd appellatũ tradũt, qm Io in bouem verſa pedibus ſuperaſſet.

VBER. SCILICET. Dicit hanc infoelicitatẽ ſuã in mulieribus ſuę domus procedere ex ira Iunonis ab eo tpe incępta,quo Io Inachi filia mutata eſt. Ex illo, tpe. Bos,io. Quę erat iuuenca, facta dea ex boue,quę poſtea in deã conuerſa eſt,vt gẽtilitas credidit et fabulę tradũt,et præſertis Ouid.et hic,et lib.i.meta.Fuit .n.Io Inachi arginorũ fluuij filia pulcherrima,q̃ a Ioue amata, cũ eius preces ſperneret, ſubita nube tecta cõpreſſa ẽ,et ne puella a Iunone,q̃ adulteria Iouis obſeruabat,deprehẽderet,i vaccã trãsfigurata ẽ, quã fraudem cũ Iuno intellexiſſet, petijt eã vaccã munus ſibi dari. Iuppiter veritus ne negãdo proderet puellã,tameſi inuitus ei tradidit. Iuno,ne vnq̃ eius pellex cũ marito concubuere poſſet. Argo Ariſtoris filio centũ oculos habenti ſeruandã tradidit, quo a Mercurio in ſoporẽ canendo inducto et interfecto,eius oculi in caudã pauonis transfigurati ſunt.Io cũ ab Iunone ob interfectũ Argũ indignata furijs exagitaret, maxima orbis terrarum parte percurſa,et pererrata,tandemq; in Aegyptum delata rurſus i humanã formã redacta pro dea ab Aegyptijs culta eſt,q̃ Iſidẽ appellant,et hęc ẽ fabula, quę nũc hic tangit. Satis eſt pęnę, ſatis ſupplicij et punitiõis s. Mugiſſe,factã fuiſſe vaccã. Nec ordo eſt. Et e ſt ſatis pęnę, illã mõ formoſam.i.quę paulo ãte erat pulchra. Nec poſſe placere Ioui pp formã pecudis. Liquidi,pp aq̃s. Cornua non ſua.i. aliena, et non ſibi conuenientia, q: ſunt belluarũ et non hominum. Mugitus, Bouinas voces. Forma,figura. Voce,ſono, ipſe primo meta. Et conata loqui mugitus edidit ore, pertimuitq; ſonos, propriaq; exterrita voce eſt. Quid furis,apoſtrophat ad eam et multas verbis ſcri.eius fortunam. Numeras pedes,q: ſunt quatuor. Ipſa, tu. Pellex.s.ante. Sorori,Iouis. Iunoni quę eſt ſoror et coniunx Iouis. Metuenda,ne propter pulchritudinem tuam te ei preponeret. Leuas,minuis. Fronde, pro frondibus. Folia generaliter de oĩbus dñr,frondes tm̃mõ de arboribus vñ ſubdidit. Ceſpitibus,idẽ pͦ meta. Frondibus arboreis,et amata paſcitur herba. Ceſpitibus,herbis, nam ceſpes proprie eſt terra cum herba reuulſa, ſed hic pro herba capit, Stupefacta, territa. Arma quę geris.i.cornua. Quęq;.i.tu,q̃ ita eras diues et delitioſa, vt poſſes exiſtimari digna Ioue. Nunc nuda.i.ſine veſtibus. Recũbis,iaces. Humo nuda .i.dura,vel ſine ſtramine. Cognata, quę ſunt tibi cognatione coniuncta pp patrem tuum, qui eſt fluuius,inde ducens originem,vnde et ipſa flumina. Pererras,percurris. Tuos vultus,bouinos,qui te terrent,q: quocunq; fugis te ſequuntur.

ASCEN. SCILICET,ideſt ſcire lz, cur tam infauſtę ſimus. Quia ira iunonia.i.ipſius iunonis. Permanet.i. perdurat. Ex illo.s. tempore Quo bos facta eſt ex boue.i.virgine (ergo hic hõ pro muliere ponit) .s.Io. Et dea.s.Iſis,facta eſt ex boue.s.in quẽ mutata fuerat Io.declinatur vt alibi dixi hęc Io huius Ius,nec alibi declinaẽ,lz hãc Io vſurpent. Ah ſatis,ſequitur dãnat Iunonis,quę mutatã in vaccã,adhuc proſecuta ẽ. Quid numeras,q: quattuor iam habuerat pedes. Fronde leuas.i. mitigas et imminuis. Fonte bibis.i. de fonte,aut in fonte bibis aquam ſcilicet. Quę geris arma, ideſt cornua. Quid Io freta longa pererras Hora. Io producit dicens in arte.Perfidus Ixion,Io Vaga,triſtis Oreſtes.

Inachi quo properas eadẽ ſequeriſq; fugiſq;,
Tu tibi dux comiti, tu comes ipſa duci.
Per ſeptem Nilus portus emiſſus in æquor
Exuit inſanę pellicis ora bonis.
Vltima quid referã, quorũ mihi cana ſenectus
Auctor dant anni quod querar, ecce mei.
Bella pater, patruuſq; gerunt; regnoq;, domoq;
Pellimur. eiectas vltimus orbis habet.
Ille ferox ſolus ſolio ſceptriſq; potitus.
Cum ſene nos inopi turba vagamur inops.
De fratrum populo pars exiguiſſima reſtat,
Quiq; dati leto, queq; dedere, fleo.
Nam mihi quos fratres, totidẽ periere ſorores
Accipiat lachrymas vtraq; turba meas.
En ego, q̃ viuis, poenę crucianda reſeruor,
Quid fiet ſonti, cum rea laudis agar.
Et conſanguineę quondam centeſima turbę
Infelix vno fratre manente cadam.

VOLS. INACHI, Io Inachi filia non tantopere p̃citata fuga te ſtimules, nã eadem es, nec eã formã exuere potes. comiti, bouis effigiẽ comitẽ dicit. Tu dicis et comitaris teipſam in hanc formã cõmutatam. Per ſeptẽ portus. Nilũ ſeptẽ hoſtiis in mare emittere poetę dĩt, licet Pli. et Dio. plura cõmemorent. Exuit ora bouis, verſa eſt in formã priſtinam, et appellata eſt Iſis, licet Diodo. ſcribat Ægyptios id negare. Sed Iſidẽ Saturni ex Rhea filiam fuiſſe dicere. Vltima, quę a noſtra memoria ſunt remotiſſima. Senectus auctor, q̃ tñ antiquitas refert. Dant anni, quot querar ec ce mei ſunt in p̃ſentia, quę noſtri generis infelicitatem arguant. Pater Danaus. Patruus Ægyptus q de regno arguiorũ p̃tendebant, ſuperior Danaus illud tenuit pulſo fratre. Demum a Lino trucidatus eſt vt diximus. Regno et domo, ð Ægypto intelligit. Vnde primũ eiectus Danaus in Pelopõneſum nauigauit. Vltimus orbis, Peloponeſus ſignificatur, quę vltimam orbis orã exiſtimabant p̃mi incolę, cũ in mare p̃minerent, quẽadmodũ et Britanniã alterũ orbẽ dixerunt, qm̃ Oceani gallici p̃interclusa videret. Ille ferox, de Ægypto intelligit, qui pulſo fratre Danao Ægypti regnũ tenuit. Sene. Danaũ ſigt, q cũ filiabus et claſſe diſcedẽs ex Ægypto arguiorũ regno potius ẽ. De fratrũ pplo, ex. l. pa trudibus. Exiguiſſima pars. Vnus tñ. Linus ſuperſtes erat. Queq; dedere, defleo etiam et ſororũ vices, quę patrueles et maritos peremerunt. Periere ſorores, nondum perierant, ſed mortem ob vltionem preſagit. Rea laudis, q̃ dignum laude facinus geſſerim, ſum data in cuſtodiam.

VBER. INACHI, ideſt filia Inachi, eſt autem hic vocatiuus patronymici foeminini. Eadem ſequeriſque fugiſq;, ideſt ipſa es, quę ſequeris, et ipſa, quę fugis, nam l; credas te fugere vaccã, vna tamen eadẽq; es. comiti. s. tibi. i. te ipſam precedis, te ipſam comitaris. Per ſeptem portus, dicit eam in Ægypto depoſuiſſe figuram bouis. Nilus, fluuius Ægypti in mare per ſeptem hoſtia influens, vñ Virgi. Et ſeptẽ gemini turbant trepida hoſtia Nili. Exuit, depoſuit, abſtulit. Ora, faciem. Bouis, vaccę inſanę furentis, et ſtimulis exagitatę. Vltima quid referam, quia commemorauit antiqua, dicit non eẽ opus commemorare, infelicia exempla ſue domus ita remota, quia ſunt exempla ſuę memorię.

Vltima, extrema et remota. Quorum. s. vltimorũ. Cana ſenectus auctor. i. quę ab antiquis audiui. Anni mei, ideſt ſecula mea, qbus nata ſum; et vixi. Dant quod q̃rar, ideſt dant mihi materiam querendi. Bella pater, incipit commemorare infelicitates ſui temporis. Pater, Danaus. Patruus. Ægyptus. Pellimur pater, et nos filię. Vltimus orbis. i. vltima pars orbis, q̃ venimus in remotiſſimas regiões. Eiectas, ex regno pulſas. Ille, patruus. Solio ſede regia. Sceptro; imperio. Cum ſene. Danao. Vagamur in alienis terris errantes. De fratrum, alia infelicitas ſui tẽporis, q̃ ex tot fratribus vnus ſolus Lynceus ſuperfuit. Exiguiſſima, minima. Quiq; dati. i. doleo et pp eos q interfecti ſunt, et p̃pter eas quę interfecerũt. Fratres cõſanguinei. Periere. amiſſę ſunt, q̃ lʒ viuant. non tamen eas habebo ſorores. Vtraq; turba, et interfectorũ et interfectricũ. En ecce. Ego reſeruor penę. i. ad penam. Quod. i. q̃ Viuis. i. quia tibi peperci. Quid fiet. q. d. multo crudelius. Sonti, nocenti. Cum agar rea laudis. i. cũ accuſer de eo, de quo laudem mereor, et eſt ſententia ex Andria Terentij. Nam ſi illum obiurges qui vitę auxilium attulit, quid facies illi, qui dederit damnum aut malum. Quondam centeſima, q̃ cum vos eſſetis quinquaginta fratres et nos quinquaginta ſorores etiam quinquageſima. Cadaʒ, moriar. Manente, ſuperſtite.

ASCEN. INACHI. Vocatiuus a nõlatiuo Inachis, et eſt patronymicum ſignificãs Inachi filiã. Io. Eadem ſequeriſq; fugiſq;, q̃ teipſaʒ fugis. Cętera nota ſunt. Vltima quid referã. Ab antiquis tranſit ad ſua, ſuiq; tpis incõmoda. Senectus auctor, auctor. n. ab auctoritate oĩs eſt generis, vnde Iuno apud Virg. auctor ego audendi, et Sapho apud hunc, auctoris nomina Sapphus, ab augeo dicimr̃ hic auctor et hęc auctrix, auctor ergo ſenectus eſt, q̃ prima produxit, auctrix fama, q̃ auxit. Ille ferox, ſcilicet pater. De fratrum po. quia patrueles etiam fratres dicuntur, aut quia maritorum fratres etiã fratres dici potuerunt ex affinitate. Nam mihi quot fratres totidẽ periere ſorores. Sancta eſt hęc ſnĩa, quia vult maleſactores et veneficos tunc interfici, qñ interfici per iuſtitię executores merentur, perierunt ergo ſorores, quia perire meruerunt, aut ideo p̃ditę ſunt, quia p̃pecuo matrimonio ſpoliatę.

At tu ſi qua piȩ linȩ eſt tibi cura ſororis,
  Queq; tibi tribui munera dignus habes.
Vel fer opem vel dede neci defunctaq; vita
  Corpora furtiuis inſuper adde rogis.
Et ſepeli lacbrymis perfuſa fidelibus oſſa,
  Sculptaq; ſint titulo noſtra ſepulchra breui.
Exul hypermneſtra precium pietatis iniquum
  Quam mortem fratri depulit ipſa tulit.
Scribere plura libet ſed pondere laſſa cathenȩ
  Eſt manus, & vires ſubtrahit ipſe timor.



Paris Helenȩ.

VOLS. DIGNVS, Gratus beneficium apud indignum male locatur. Fer opem, me ex hac miſeria auferas. Rogis furtiuis, clam me combures, ne reſciſcat pater. Breui titulo, Epitaphio, quamuis exiguo. Exul, quȩ a patria aberat in alienum orbem cum ſororibus et patre acta vt diximus. Ipſa tulit, extincta eſt, quoniam fratrem a morte ſeruauit. Vires, ſcribendi et eloquentiȩ neruos. Si epiſtola breuis eſt ſcias cathenas, quibus manus cohibentur ſcribendi facultatem, timores vero eloquentiam minuiſſe.

VBER. AT TV, Nunc rogat Lynceum, vt aut ſibi ferat opem, vel eam ſepeliat.

Lynceu, ſic legendum eſt. Si qua cura, ſi quis amor. Piȩ, quȩ te amauit. Sororis, patruelis conſanguineȩ. Quȩ, ſubaudi ſi tu. Dignus habes, ideſt ſi mereris. Munera quȩ tribui, ideſt vitam. Defuncta vita, ideſt mortua. Furtiuis occultis, clandeſtinis, ſi aperte non audes mihi facere rogum. Sepeli, ideſt cumula. Perfuſa, rigata. Lachrymis fidelibus, ſcilicet tuis. Sculpta, inciſa, inſcripta. Titulo, epigrammate.

Exul, ecce titulus. Exul patria expulſa, vt ſupra dictum eſt. Ipſa tulit, paſſa eſt.

Mortem quam depulit fratri, ideſt quam a fratre remouit. Precium iniquum, appoſitio eſt, ideſt iniquam remunerationem pietatis, quia non merebar mortem.

Libet, eſt animus. Laſſa, fatigata.

Pondere cathenȩ, quia pater meus iuſſit me ligari. Et vires, alia cauſa, quia non poſſit ſcribere, quia timor ſcilicet patris. Subtrahit, aufert. Vires, ſcribendi.

ASCEN. AT TV, Et cȩtera. Summa eſt hȩc votorum, qua fere in fine epiſtolarum ponit Ouidi. Quintiliam in ſoluta oratione poſt exordium ac narrationem ſolemus ponere petitionem. Precium pietatis iniquum, Virgilius de culice, paruȩ culex cuſtos pecudum nil tale merenti. Funeris officium vitȩ pro munere reddo.

In. xv. epiſtolam argumentum.

HERODOTVS Halycarnaſeus in primo hiſto. lib. ſcribit Cretenſes in Phȩniciam delatos Europam Agenoris Regi filiã rapuiſſe, iniuriȩ memores, q Phȩnices Io Inachi filiam rapuiſſent, deinde cum eſſet par cõditio grȩcos ſecundȩ iniuriȩ fuiſſe auctores, nauigantesq; in Colchos Medeam inuito patre Æeta in grȩciam pertuliſſe. Secunda dehinc ȩtate Alexandrum Priami filium, quem Paridem vocant, e grȩcia per rapinam feminarum pulcherrimã Helenã Menelai coniugem ſibi vxorem cõparare deſtinaſſe, exiſtimantẽ ſe penam non expẽſurum, vt illis prioribus ſeculis non expẽderant. Alij vero huius nauigationis cã fuiſſe Heſionem Laomedontis ſororem, quã virtutis premium Telamoni dederat Her. quoniam in prima Troiȩ expugnatione ante omnes pergama conſcendiſſet hãc vt repeteret aiũt Paridem in grȩciam nauigaſſe. Alij vero tradunt quibus adſtipulantur poetȩ, hanc Venerem tranſmiſſionem ſuaſiſſe, quoniam cum in Ida in certamine pulchritudinis cum Iunone et Pallade pro ſe iudicium tulerit, quȩ eſſet ex omni grȩcia forma preſtãtior, Helenam Paridi pollicitam, ſed in tanta auctorũ diſſenſione, quȩ ſit verior cauſa, certet antiquitas. Illud tamen aſſeuerandum puto quod Septimius ſcri. Alexandrum cum Ænea cum aliquot nauibus in Laconiam per Helleſpontum nauigaſſe, et Spartȩ a Menelao honorificentiſſime hoſpitio exceptum eſſe, contigiſſeq; per idem tempus vt omnes Minois pronepotes acciti ad diuidendas Atrei opes Cretam conuenerint, eosq; fuiſſe Agamẽnonem Menelaum Hipponoenum Merionem Climenum Palamedem Dictyn et Anaxibiam. Paridemq; a Menelao domi eſſe relictum mandaſſeq; Menelaum Helenȩ vt non minorem hoſpitis curam gereret, q de ſeipſo, illã demum cum Climena et Æthra Menelai affinibus Paridis pulchritudine illectam ad Troiam ſponte nauigaſſe.

VOLS. QVAMQVAM, Herodotus ſcribit Paridem tēpeſtate in Ægyptū delatū interceptū eſſe a Protoo rege, et cognita re Helenā cum rebus oībus ademiſſe reſtituiſſeq; illas Menelao poſt Troianū bellū extinctū, idq; Homerꝰ tradit Menelaū induxere in Ægyptū tēpeſtate agitatū ad Protoū veniſſe. Scriptaq; eſt

ſtudet ei ꝑſuadere. tū ab vtili. tū ab honeſto, eā debere eius amori adhęrere, dicēs eā nullā habituram infamiā ꝓpter hoc, et ꝙ abducta a Paride aut nunꝙ repetet a Menelao, aut ſi repetita fuerit, facile aduerſus eius vires defendet. Priamides.i. ego Paris filius Priami, cū aūt Priamo ſyllaba prima ꝓpter

Hanc tibi Priamides mitto Ledęa ſalutem.
Quę tribui ſola te mihi dante poteſt.
Eloquar? an flammę nō eſt opus indice notę.
Et plusq̄ vellem iam meus extat amor.
Ille quidem lateat malim. dum tēpora dentur
Lętitię, mixtos non habitura metus.
Sed male diſſimulo, qs enī celauerit ignem?
Lumine qui ſemper proditur ipſe ſuo?
Si tn̄ expectas vocē quoq; rebus vt addam,
Vror habes animi nuncia verba mei.

hec epiſtola Menelao abſente, q̄ detegit quāto amoris eſtu ardeat, ſuadetque fugam quam Troianis viribus tutari poſſe demonſtrat. Qui contendunt Paridis Leādri et Acontij epiſtolas non eſſe Ouidij nō recte opinari exiſtimo, ea preſertim impulſos rōne quod mulierꝫ tm̄ epiſtolas ſcripſit, qm̄ in amoribus aliquot ſolum puellaꝝ lr̄as commemoret, id n. frigiduꝫ eſt, nam vt aliquot ex his, q̄s puellę ſcribūt, illic recēſuit, ita et q̄s Heroes ſcripſere, ſilētio ꝑterijt. Eas vo q̄ illis rn̄dent, vt oſtendemus, nō eē Ouidij, ſed ſabini crediderim. Hāc tibi Priamides mitto ledęa ſalutē. Beniuolētiā ex ꝑſonis noībus ſibi ꝯciliat.

Priamides, Hecuba et Priamo natus eſt Paris. Ledęa, lęda ex Ioue Helenā eſt enixa. Eloquar an ſilā, mę, dubitatio hęc orit ex cāę turpitudine, vult.n. vt paulatim obrepat ſubdola oratio. Non ē opus indice, qm̄ ꝑ ſe amor indicat, nec diſſimulari pōt.

Plusq̄ vellē, cū is eſſet, q occultari nō poſſet. Duꝫ tpa dent lętitię, obrepit ex his, q̄ obſunt ad ea q̄ prodeſſe poterūt. Tacere īnqt amorē vtile ē, qm̄ tpa futura ſunt, q̄ oēm abijciāt metū, nā de Menelao innuit, multa.n. fecerat ob amorē, q̄ ille potuiſſet animaduertere anꝙ diſceſſiſſet. Celauit ignem, metaphora decentiſſima vſus eſt, nā vt ignis ita amor in occulto teneri non pōt. Vt addā vocē rebus, vt quid velim aperte fatear. Vror, tuo amore ardeo.

Nuncia ver. qd animi in te habeā tibi nunciant.

VBER. HANC Tibi, de indicio Paridis inter tris deas ſatis abunde dcm̄ eſt in argumēto primę epiſtolę, qd ad argumētū huius epiſtolę ꝑtinet, cū Paridi ob indiciū datū in fauorē Veneris, Venus ꝓmiſiſſet Helenam oīum mulierꝝ pulcherrimā, et ob eā Lacedęmona nauigaſſet, exceptus hoſpitio a Menelao, Helenā in amorē ſuū quantū potuit ſolicitare conatus eſt et preſente marito. Sed poſtea Menelao profecto in Cretam per hanc epiſtolam et ad relinquendū maritum, et ſe in Aſiam ſequēdum exhortatus eſt, vtitur aūt magno artificio ſe ab oībus cōmendans, quibus amatores ſolent cō mendari a pulchritudine nobilitate, diuitijs et robore corporis, et a vero, ſincero q̄ amore, et contra nititur ei adducere in odium et inuidiam et in contemptum Menelauꝫ. Et

ſequente vocalē natura ſit breuiſ, in patronymico neceſſitate metri ꝓducit. Ledęa, Helena filia Ledę, dcm̄ eſt ſupra in epiſtola Hermiōes de eius natiuitate. Eloquar, exprimam verbis. Virg. Eloquar an ſileam. An non eſt opus īdice notę ſlā.i. an potius nō ē opus indicare amorē meum, ꝗa tu ipſa noſſe debes. Extat, eminet, apparet. Maliꝫ, potius velim. Duꝫ, donec. Tempora, opportunitates. Metus mixtos le.i. quę tpa ſint ſine vllo timore. Male, difficile. Diſſimulo, cęlo et occulto. Quis.n.q.d. nullus, nā ſupra dixit, qs.n. bn̄, cęlet amorē. Suo lumine, ſuo ſplēdore. Si tn̄.i. ſi tn̄ vis vt verbis dicam tibi id qd eſt in re amo ꝛc. Rebus, effectu.

ASCEN. HANC Tibi Priamides, Artificioſa eſt epiſtola et īſinuationi, perſonęq; accōmoda, vt̄.n īhoneſtā ꝑſuadere nitit, ſed mulieri iā parūper a viro neglectę q̄, atque deſertę. Quo circa, ꝗa nouit muliebrē ſexum eſſe fragilem, glorię cupidum et laudis, a forma, a genere a facundia cupidiſſimum, omnia affert Paris, quę ſibi Helenes animum conciliare poſſent, et quę odium mariti, eiuſq; contemptum excitent. Cum vero contextus facillimus ſit, nemo tam inſcius, atq; iners, qui non aliquid delinarum, atq; argutiarū illinc hauriat, erimus ergo in exponēdo ſuccincti. Ledęa autem poſſeſſiuuꝫ eſt pro patronymico, ſed a matre poſitum ſicut tertio ęneid. Ledęaꝫ Hermionem, ꝛc. Potius autem Ledęam dicit q̄ tyndarida, ꝗa dicturus eſt Iouis eſſe filiam ex adulterio conceptam, vt ad conſimile inuitet facinus. Eloquar ſic ęneido. iij Eloquar an ſileā. An non eſt opus indice, ideſt indicio. Flammę, ſcilicet amoris. Notę, ideſt percepte a te. Et, ideſt quia, potuiſſet tamē dixiſſe, nam plusquam aut ſi coniungitur. Notę, dico flammę. Et meus amor extat, ideſt eminet et apparet quaſi extrinſecus ſtans. Plusquam vellem, quia malim vt ſupple. Ille lateat quidem, ideſt certe, quaſi dicat non ſemper. Sed dum, ideſt donec tempora dentur non habitura metus mixtos.i. immixtos lętitię. Quis enim, celauerit ignē, quaſi dicat nemo, ſed amor ignis eſt, imo ſępe etiā nos amatores, amatum, atq; amicam ignē dicūt, vt in bucco. meus ignis amyntas, et cętera.

Parce precor faſſo nec duro cętera vultu
Perlege, ſed formę conueniēte tuę.
Iamdudū gratū eſt ꝙ epiſtola nr̄a recepta eſt,
Spem facit hoc recipi me quoq; poſſe modo
Quę rata ſit nec te fruſtra promiſerit opto,
Hoc mihi quę ſuaſit mater amoris iter.
Namq; ego diuino monitu ne neſcia pecces,
Aduehor ⁊, cępto non leue numen adeſt.
Pręmia magna qdem, ſed nō indebita poſco,
Pollicita eſt thalamo te Cytherea meo.
Hac duce Sigeo dubias a littore feci,
Longa Pheredea per freta puppe vias.
Illa dedit faciles auras ventoſq; ſecundos,
In mare nil mirum ius habet orta mari.

VOLS. PARCE Precor, in principijs, vt ſcri. Fabius, non eſt ab re optare precari, abominari, ſolicitū agere. Cętera quę appoſita ſunt vltra eū locum, quo noſtras ſolicitudines expreſſimus. Gratum eſt, lętor inquit qm̄ epiſtolam ſuſcepit. Lętitię, ſpem ex facto firmat. Recepit epiſtolam, me etiam reciplet enthimema ſimplex eſt. Quę rata ſit, propoſitum ſuū firmat ex loco, qui ſumptus ē ab auctoritate deorum. Venus inquit me impulit ad nauigandum. Quę ra. ſit a pollicitis non recedat. Promiſit, Venus vt diximus Helenā Paridi pollicita eſt cum iudiciū de pulchritudine in Ida pro ſe tulerit. Diuino moni. veneris ſuaſio. Ne pecces neſcia, vt ſcias qua auctoritate tuā culpā tueri poſſis. Nō indebita, quoniam ex fide repeto quod promiſſum eſt. Littore ſigeo, ſigeum troię promontorium eſt, quod gręci in obſidione tenuerunt, tumularuntq; Patroclus Achillem. et Antilochum, vbi ſigeā vrbem ꝯdidit Archianax Mitylenenus. Puppe pherecleа, non pherethea legi debet, vt multi putauerunt a Phereto Iaſonis patruo. Sed pherecleа. fuit enim pherectus Harmonidis filius quem vt ſcri. Home. Iliados lib. v. Minerua dilexit. Faber optimus, naues ędificauit, quibus Alexander Helenam rapuit, hunc Meriones trucidauit ferro in veſicam adacto. Orta mari, Venerem ex mari ortam ſcribit Varro.

FASSO, Mihi ꝯfeſſo amorē meū. Duro difficili. Cōueniente tuę formę. i. vultui miti et placido qualem exigit pulchritudo tua, qꝛ cū ſis pulchra, debes ēt eſſe placida. Iamdudū, ꝯciliato aīo helenę, nunc incipit narrationē. Iamdudū vel iamdiu, vt ſit tp̄is, vel valde. Teren. in eunu. Iamdudū illa te amat. Recepta eſt, pro accepta a te, notandū eſt, apud idoneos oratores non eſſe in vſu. recepi epiſtolā tuam, ſed accepi, ſed hic fuit neceſſitas metri. Hoc mō. s. quo epiſtola mea eſt recepta, nam cū aliqua puella ab amatore accepit ſcriptū, et legit ſi gnū eſt ꝙ ſit ſemiexpugnata, ipſe Ouī. in. i. de ar. Quę voluit legiſſe, volet reſcribere lectis. Per numeros veniunt iſta graduſq; ſuos. Quę, ſpes. Rata, firma, certa. Mater, amoris. Venus. Monitu diuino, non ſponte mea, ſed veneris mandato. Ne neſcia pecces. i. vt ſis admonita, ne ꝑ ignorantiam erres. Non leue. i. maximū, liptote eſt. Non indebita, qꝛ ſunt promiſſa mihi ab ea, cui licuit promittere. Cytherea, venus ita dicta a cytheris inſula, vt alibi diximus. Virg. At cytherea nouas artes noua pectore verſat conſilia. Hac duce, dicit Paris ego ſuſcepi hanc nauigationē a Troia in grecia auctore Venere. Ipſa duce. i. regente me. Dubias, incertas, quales ſunt vię nauigationis. A littore ſigeo i. troiano, nā ſigeū ꝓmontoriū eſt Troię vt dcm̄ eſt in. i. epi. Puppe pherecleа, neq; pharetrata neq; pharetrea legendum eſt, ſed pherecleа fuit. n. pherectus, vt ſcri. Home. lib. v. ilia. filius harmonide fabri lignarij qui naues Alexandro, qui et Paris dicit fabricauit, quę fuerunt principium malorum Troianorum, a pherecio igitur poſſeſſiuū fit phereclеus, Pherecleа puppe. i. fabricata a pherecio. et hic eſt verus ſenſus et emendatus textus. Orta mari, dcm̄ ē ſupra in epi. Dido. ſuper eum locū. Quia mī amorum nuda cytheriacis ędita fertur aquis.

ASCEN. IAMDVDVM Gratum eſt, aut ordo eſt gratum eſt. Iamdudum. i. ab eo tempore. quo epiſtola noſtra eſt, aut gratum eſt iam. ꝙ epiſtola noſtra recepta eſt dudum, ideſt pauloante. Et cauſam addit, quia hoc ſcilicet epiſtolam meam receptam eſſe. Facit, ſpem. Quoq;, ideſt etiam. Me poſſe recipi modo, ideſt iam poſtquam epiſtolam legiſti, aut ſic, ſpem facit me quoq; poſſe recipi hoc modo, quo ſcilicet epiſtolam recepiſti. Quo verbo hortatur poeta matronas pudicas, vt ſuſpectas litteras repellant, quia quę amatorias legit, ſe amari velle indicat. Quę rata ſit, Progrediens docet nō inanem ſuam ſpem eſſe debere, cum ſtabilita ſit pollicitatione veneris, quę dea amorum eſt.

Quę igitur ſpes ſit rata, ideſt firma et non irrita.

Nec mī amoris. s. Venus, quę ſuaſit mihi hoc iter, promiſerit mihi te fruſtra, ideſt in vanum. Nam ſupple quod dico tibi, ne neſcia pecces, quaſi peccatum ſit contra veneris iuſſa facere, ego aduehor monitu diuino, ideſt deę veneris ſcilicet.

Et numen non leue, ideſt futile, nec contemptibile. Adeſt, ideſt auctoritatem dat. Cępto, ideſt incępto meo. Poſco quidem magna pręmia, hoc in aſſentationes dicit. quaſi pluris faciens adhuc pręmia veneris ꝙ̄ Palladis ac iunonis, cytherea dicitur venus a cytheris cypri luco. Ego feci. Hac duce, ideſt venere ducente. Vias dubias, ideſt incertas et incognitas mihi a littore ſigeo, ideſt Troiano, nam ſigeum promontorium eſt Troię. feci (dic) puppe pherecleа. i. a pherecio ędificata, vias dubias per longa freta. i. maria. In ma. ni. vnde Neptunnus ad eam ęnei. v. Fas omne eſt cytherea meis te fidere regnis, vnde genus ducis. Nam e ſpuma maris nata dicitur.

VOLS. PERSTET, a propoſito non diſcedat. Pectoris eſtum, amorem meum ſecundet, vt nauigationē. Mea vota, q̄ erant vt Helena potirer. In portus ſuos, ad optatum exitū. metaphora ex his, qui alta procella fatigati in portum deferunt. Flāmas, amores ex Troia attuli. Troię te inquit amaui. quid me impulit, vt ſpartam nauigarem. Triſtis hyems tēpeſtatē circūſcribit. ſic Vir. Vicit hyems.

Tenaris terra, Laconiam ſignificat, cuius promontoriū eſt tenaros. Nec me crede. non ſum mercator, laudat formā ſuam et opes. Ditiora aſię. ditinas intelligit, quę poſtea in vrbem fluxerunt. Romāo populo magis q̄ Hannibal nocuę. Mei regni, Phryges populos primus tenebat. Venus aurea. Epitheton ab Ho. ſumptum eſt. Te prius optaui. Helenam a nomine, et fama cōmendat. eius inquit apud me, tua pulchritudine celebris.

Tueantur, ſeruet, quia ſatis ſunt mihi. Spectator. admirator. vt videā pulchras vrbes Grecię. hoc enim ſolet multis cauſa nauigādi, vt in alienis terris videant preclara oppida. Oppida, vrbes, vt Virg. Aſcreumq; cano romana p oppida carmen. Ditiora, opulentiora. nam Aſia ditiſſima eſt. Homer. et dites Aſie campos Virg. Troianas vt opes. Cicero in oratione pro lege manilia de laudibus Pō. Aſia vero tam optima eſt, et fertilis vt vbertate agroꝝ, ē varietate fructuum et magnitudine paſtionis, et multitudine earum rerum, quę exportantur, facile omnibus terris antecellat. Aurea, formoſa. Pepigit, promiſit vt in argumēto primę epiſt. et huius diximus. Animo, cogitatione, deſiderio. Quā tu. q̄ oculis corpis. Fama fuit prianūtia tui vultus. i. pus audiui dici d pulchritudie.

Perſtet, & vt pelagi, ſic pectoris adiuuet eſtus,
Deferat in portus & mea vota ſuos.
Attulimus flammas, non hic inuenimus illas
Hę mihi tam longę cauſa fuere vię
Nā neq; triſtis hyems, neq; nos huc appulit error,
Tenaris eſt claſſi terra petita meę
Nec me crede fretum merces portante carina,
Findere, quas habeo, dij tueantur opes.
Nec venio graias veluti ſpectator ad vrbes,
Oppida ſunt regni ditiora mei.
Te peto, q̄ pepigit lecto Venus aurea noſtro,
Te prius optaui, q̄ mihi nota fores
Ante tuos animo vidi, quam lumine, vultus,
Prima fuit vultus nuncia fama tui

PERSTET, ideſt vtinam perſeueret. vt Virgil.
VBER. Talia perſtabat memorans fixuſq; manebat.

Æſtum, ad vtrunq; retulit hic et ad feruorem amoris, ē ad motū maris ē eſt ſenſus, vt adiuuit nauigationem. ita adiuuet amorem meum, ordo eſt. Perſtet, et ita adiuuat eſtū pectoris, vt pelagi, ſcilicet eſtum adiuuat. Et. i. etiam. Mea vota, ſicut ē nauē. Attulimus, q ex patria diſceſſimus huc propter amorem, non autem incepi ſolum te amare poſtq̄ huc veni. Hę. flammę. Hy. tempeſtas. Er. quia ignorarem quo venirem. Te. terra. i. laconiaca a tenaro promontorio laconię. Pe. i. venit claſſis mea dedita opera in hanc terram propter te. Nec me. occurrit obiectioni, quia poſſet dici q propter alias cauſas veniſſet. dicit ſe propter ſolam Helenam veniſſe. Nec cre. ideſt nec crede me nauigare propter mercaturam, quia ſum diuem ſine hoc exercitio.

PERSTET. i. pſeruet opto, venus, et vt ſupple, ad ASCEN. iuuit eſtus. i. inferiores pelagi, ſic adiuuet eſtus pectoris mei. et deferat mea vota in ſuos portus. i. ad optatum finem. Vt aūt nō leui, nec dudum parto amore ſe captum fateaē. addit. Attulimus flammas. Triſtis hyems. i. tempeſtas nautis triſtitiam afferēs. Terra tenaris pro tenaria, patronymicū a loco. Quas habeo dij tueantur opes, aut ſatis diuitem ſe ſigt, nec propter diuitias velle negociari aut ſe ſignificat. q. d. non alias merces aduexi q̄ me ipſum. Oppida ſunt regni ditiora. Id ſm artē a diuite nam ſicut raro dr̄ homo dis, ſed diues, ita raro homo diuitior, ſed ditior. Ante tuos, aū i prius vidi animo. i. pſideratione, vultus tuos, q̄ lumine. s. externo oculorum. Minor eſt tua gloria vero. Idem dixit regina ſaba ad ſolomonē, ſed nō id notum erat paridi, q et prior erat, et ethnicus. Fama eſt pene. i. q̄ſi maligna, ex quo multo minus dixit quaſi per malignitatem q̄ ſit.

Nec tamen eſt mirum, ſi ſicut oportcat arcu,
Miſſilibus telis eminus ictus amo.
Si placuit fatis, quę non conuellere tentes.
Accipe cum vera dicta relata fide.
Matris adhuc vtero partu remorante tenebar,
Iam grauidus iuſto pondere venter erat.
Illa ſibi ingentem viſa eſt ſub imagine ſomni,
Flammiferam pleno reddere ventre facem.
Territa conſurgit. metuendaq; noctis opacę.
Viſa ſeni Priamo. vatibus ille refert.
Arſuram Paridis vates canit Ilion igni.
Pectoris vt nunc eſt. fax fuit illa mei.

Forma, vigorq; animi. q̄uis de plebe videbar.
Indicium tectę nobilitatis erat.
Eſt locus in medię nemoroſus vallibus Idę
Deuius. et piceis. ilicibuſq; frequens.
Qui nec ouis placidę, nec amantis ſaxa capellę
Nec patulo tardę carpitur ore bouis.
Hinc ego dardanię muros, excelſaq; tecta,
Et freta proſpiciens arbore nixus eram.
Ecce pedum pulſu viſa eſt mihi terra moueri,
Vera loquar. vero vix habitu᷑s fidem.
Conſtitit ante oculos actus velocibus alis
Atlantis magni. pleioneſq; nepos.

Fas vidiſſe fuit, fas ſit mihi viſa referre,
Inq; dei digitis aurea virga fuit.
Treſq; ſimul diuę,Venus, et cum Pallade Iuno
Graminibus teneros impoſuere pedes.
Obſtupui,gelidusq; comas erexerat horror,
Cum mihi,pone metum nuntius ales ait,
Arbiter es formę,certamina ſiſte dearum,
Vincere quę forma digna ſit vna duas
Neue recuſarem,verbis Iouis imperat.et ſe
Protinus ętheria tollit in aſtra via.
Mens mea conualuit, ſubitoq; audacia venit,
Nec timui vultu quaq; notare meo.
Vincere erant omnes dignę,iudexq; verebar
Non omnes cauſam vincere poſſe ſuam.
Sed tamen ex illis iam tunc magis vna placebat,
Hanc eſſe vt ſcires vnde mouetur amor.
Tantaq; vincendi cura eſt,ingentibus ardent
Iudicium donis ſollicitare meum.
Regna Iouis coniunx,virtutem filia iactat,
Ipſe potens dubito, fortis an eſſe velim?
Dulce Venus riſit,nec te Pari munera tangant
Vtraq; ſuſpenſi plena timoris ait.
Nos dabimus q2 ames et pulchrę filia Ledę
Ibit in amplexus pulchrior illa tuos.
Dixit,et ex ęquo donis,formaq; probata
Victorem cęlo rettulit illa pedem.
Interea (credo verſis ad proſpera fatis)
Regius agnoſcor per rata ſigna puer.
Lęta domus nato per tempora longa recepto,
Addit,et ad feſtos hunc quoq; Troia diem.
Vtq; ego te cupio,ſic me cupiere puellę.
Multarum votum ſola tenere potes.
Nec tantum regum natę petiere,ducumq;,
Sed nymphis etiam curaq; amorq; fui.
At mihi cunctarum ſubeunt faſtidia, poſtquam
Coniugij ſpes eſt Tyndari facta tui.
Te vigilans oculis,animo te nocte videbam,
Lumina cum placido victa ſopore iacent.
Quid facies pręſens,quę nondum viſa placebas?
Ardebam,quamuis hic procul ignis erat.

Nec potui debere mihi ſpem longius iſtam.
Cęrulea peterem quin mea vota via
Troia cęduntur phrygia pinata ſecuri.
Queq; erat ęquoreis vtilis arbor aquis.
Ardua proceris ſpoliantur Gargara ſyluis
Innumeraſq; mihi longa dat Ida trabes.
Fundantur citas flectuntur robora naues,
Texitur et coſtis panda carina ſuis.
Addimus antennas,et vela ſequentia malos,
Accipit et pictos puppis adunca deos.
Qua tamen ipſe vehor,comitata cupidine paruo
Sponſor coniugij ſtat dea picta ſui.
Impoſita eſt factę poſtquam manus vltima claſſi,
Protinus ęgeis ire iubebat aquis.
Et pater,et genitrix inhibent mea vota rogando.
Propoſitumq; vię voce morantur iter.
Et ſoror effuſis vt erat Caſſandra capillis,
Cum vellent noſtrę iam dare vela rates.
Quo ruis?exclamat,referes incendia tecum,
Quanta per has neſcis flamma petatur aquas.
Vera fuit Vates,dictos inuenimus ignes,
Et ferus in molli pectore flagrat amor.
Portubus egredior, ventiſq; ferentibus vſus
Applicor in terras Oebali nympha tuas.
Excipit hoſpitio vir me tuus, hoc quoq; factum
Non ſine conſilio,numinibuſq; deum.
Ille quidem oſtendit,quicquid Lacedęmone tota
Oſtendi dignum, conſpicuumq; fuit.
Sed mihi laudatam cupienti cernere formam,
Lumina nil aliud,quo caperentur, erat.
Vt vidi,obſtupui,precordiaq; intima ſenſi
Attonitus curis intumuiſſe nouis.
His ſimiles vultus,quantum reminiſcor,habebat,
Venit in arbitrium cum cytherea meum,
Si tu veniſſes pariter certamen in illud,
In dubium Veneris palma futura fuit.
Magna quidem de te rumor preconia fecit,
Nullaq; de facie neſcia terra tua eſt.
Nec tibi per vſquam phrygiam, nec ſolis ab ortu
Inter formoſas altera nomen habet.

Credis & hoc nobis, minor eſt tua gloria vero,
Famaq; de forma pene maligna tua eſt.
Plus hic inuenio, quam quod promiſerat illa,
Et tua materia gloria victa ſua eſt.
Ergo arſit merito,qui nouerat omnia Theſeus,
Et viſa eſt tanto digna rapina viro.

VOLS. GLORIA,nõie celebritas. Mi ve qm̃ formoſior es q̃ fuerat fama. Tua mã, hac tua pulchritudie. Qui no.oia The.Plu.et Dio puellã Helenã a Theſeo raptã fuiſſe ſcribũt caſtori et Polluci redditam.

VBER. CREDIS,et huc extollit eius pulchritudinẽ, ita vt laudãdo eã alliciat ad amorẽ ſuũ,nulla.n.ẽ mulier q̃ laudibus ſue formę nõ delectet. Oui.i.L.d amo. Nec faciẽ,nec te pigeat laudare capillos Et teretes digitos exiguũq; pedẽ. Delectãt & caſta p̃conia formę ẽc. Mi ẽ ve. q2 minus dr̃ de te,q̃ ſit. Maligna,auara et detractrix,q2 minus dĩt q̃ dz. Glĩa,laus,cõmẽdatio. Eſt viſa.s.mi.i.a pulchritudine tua,quę ẽ mã ipſius glorię. Rapina pręda, dictũ eſt in epi.Hermione et Oenones de Helena rapta a Theſeo.

ASCEN. ET SVA,alij legũt et tua,ſed nõ pcedit, q2 ordo eſt. Et gloria ſua s gñ ipſa ꝯferre p̃t ẽ tñ inepta vtrũq; legatẽ.reciprocatio,niſi dicat ſua.i.ꝑpria ipſi famę,q̃ gliaʒ ꝯferre põt ẽt inanẽ. Eſt victa.i.ſuperata mã tua.i.ſubiecta, circa qd verſet gloria, qd illi p̃bes,q2 plus matrię glorię p̃bes famę,q̃ ipſa retribuere põt glorię,ex q̃titate aũt cognoſcit q2 ſua nominatiui eſt caſus, nam corripitur, tua aũt, q2 ablatiui caſus pduci deberet, vnde malus eſſet verſus legendo tua ẽc. Ergo arſit merito. Probat formã helenes & ab alijs pbatã, nam ob eam rapta eſt a Theſeo,verum integra reſtituta, quod ſignum cenſet q2 minus amauit,q̃ ipſe, quę aliquid ab ea p̃libaſſet,aut virginitatem, aut ſaltem oſcula. vidit autem formã eius (inquit) Theſeus, dum more virginum lacęnarum nuda paleſtram exerceret.

Mort tuę gentis nitida dum nuda palęſtra
  Ludis.⁊ es nudis foemina miſta viris.
Quod rapuit laudo, miror, ꝙ reddidit vnq̄,
  Tam bona conſtanter pręda tenenda fuit.
Ante receſſiſſēt caput hoc ceruice cruenta,
  Quam tu de thalamis abſtraherere meis,
Te ne manus vnquam noſtrę dimittere vellēt?
  Te ne meo paterer viuus abire ſinu?
Si reddēda, fores, aliquid tamen antē tuliſſem,
  Nec Venus ex toto noſtra fuiſſet iners.
Vel tua virginitas eſſet libata. vel illud,
  Quod poterat ſalua virginitate rapi.
Da modo te Paridis quę ſit cōſtantia, noſces,
  Flamma rogi flammas finiet vna meas.
Prępoſui regnis ego te, quę maxima quōdam
  Pollicita eſt nobis nupta, ſororq̧ Iouis.
Dumq̧ tuo poſſem circundare brachia collo,
  Contempta eſt virtus Pallade dante mihi.
Cum Venus, ⁊ Iuno, Pallasq̧ in mōtibus Idę
  Corpora iudicio ſuppoſuere meo.
Nec piget, aut vnq̄ ſtulte elegiſſe videbor,
  Permanet in voto mens meo firma ſuo.

VOLS. MORE Tuę gentis, Lacones mixtis cum puellis et pueris paleſtra exercebant, vt Plu. auctor eſt. Nitida, vncta, nam Athletę vngebant hac obiectione facti pudorē amouet, et ɔſtantiā ſuam cōmendat. Aliquid tuliſſem, nō te intactā, vt Theſeus remiſiſſem. Eſſet libata, raptus virginitatis flos. Salua virginitate, oſcula intelligit, q̄ & nō rapta virginitate ferri poſſunt. Da mō te, eas in meā tuitam. Flāma rogi flāmas, hac nolatione viſus eſt ex vocabuli ęquocatiōe. Prępoſui regnis ego, electione ſuum amorem probat, cum potuerim habere regna, te malui. Contempta eſt virtus, corporis aut animi virtutē ɔtempſi, vt te frui potuiſſem. Sortem virtutis optionem. Nec piget, electionē cōmendat. Aut vnq̄ ſtulte, non dānabor electione. Quā auctor laudabilem fat.

Tuliſſem.i.abſtuliſſem. Libata.i. primum ɔtacta. Tractū a libaminibus, q̄ ſummo tenus attinguntur ore. Flāma rogi.i.exuſtionis meę rogalis finiet vna.i. ſola, non ſimul, ꝙ aduerbium eſſet et vltimā ɔdnoret. Meas flāmas.s.amoris.i.ad mortē vsq̧ te amaſſem, et tui amore arſiſſem. Prępoſui regnis, docet quā te eā faciat, et ſtarit. Cum.n. tres illę ſummę deę iudiciū pulchritudinis ad Paridē referent, et Iuno regnorum dea (eſt enim aer ſuper terrā vbi geritur oē mortalium regnum) ɔmitteret pulcherri omnium regnum et Pallas deo ſapientia (nam ex cerebro Iouis.i. puriore igne nata dr, vnde vis ingenij et intellectus īfundi putatur) promiſiſſet bellandi peritiam dicēs te ſi me ſequeris non abſtrahet triuium et ror Venus autē, per quā omnia, quę naſcunt, reniunt et oriuntur pulcherrimā ɔ puellā ɔmitteret dicens (vt non ignobilis auctor deſcripſit.) Electra ſonora loci, pla uſus, laſciua voluptas, hęc mea, ſi relīquis me ɔfers ipſa puellam. Pro mercede dabo, qua non formoſior vlla. Rńdit Paris. Grata mihi tua forma Venus, tua munera grata. Plus aliis mihi mēte ſedes, certaminis ecce, pignus hꝫ victrix aurī ſpectabile malū. In qua re ſignificat qd hic poeta expſſe docet, ꝙ Paris dū Helenā rapuit ob pulchritudinē, cum qua neq̧ regnū, neq̧ bellandi gloriā, aut peritiam habere potuit, voluptatem glorię et ſapientię pretulit. Triplex.n. aiunt bonum, honeſtum vt ſapientię, quod Pallas ɔfert, vtile vt regnorū, cuius Iuno adminiſtratrix, vnde Æolus ad eā lib. ęnei.i. Tu mihi qdcunq̧ hoc regni, tu ſceptra Iouemq̧ ɔcilias, et delectabile, vt voluptatū, quę belluis cum hōibus cōes ſunt. Ideo dicit dictorū carminum auctor. Hac in lite triplex bonum mulita poeſis. Depinxit ſtudium, quorum datur optio cūctis. Falluntur tñ optando pleriq̧ ſequaces. Luxus habet multos honor et ſapientia paucos &c. Nupta ſororq̧ et ſoror et ɔiunx Iouis ſcilicet. Contempta eſt virtus.i. bellica, quę ſine ſapientia nō recte adminiſtratur, vnde Pallas tam ſapientię, q̄ bellorum dea eſt. Nec piget, aut vnquam ſtulte elegiſſe videbor ſup. mihi, nō negat quin elegerit ſtulte, ſed tamen amanti non ita videtur, vnde cęcus pudens alatus, et puer fingitur amor.

VBER. MORE. Conſuetudine. Tuę gentis. Laconice, nam Lacedęmonij precipue paleſtra delectati ſunt cuius etiā inuentores creduntur, vnde Propertius. Multa tuę ſpartę mirant dona paleſtrę. Nitida, ppterea ꝙ corpori oleo vngebant, paleſtra autē latine luctandi arte tamen ſignificat. Conſtanter, fortiter aloſe. Ante .i. potius. Hoc.i. meū. Abſtraherere.i. eriperēris.i. an̄ paſſus eſſem mihi incidi caput, q̄ te reddidiſſem Ne, an. Vellent dimittere. q.d. non. Viuus, dum viuerem. Fores.i. fuiſſes pp neceſſitatem. Tuliſſem, antēq̄ fuiſſes reddita. Ex toto, penitus. Libata, deſumpta, guſtata. Vel illud.s oſculum. Da modo, ꝙ poſſet obijci, ita dicis, ſed fortaſſe ita non faceres, dicit fac periculū et proba, videbis quę ɔſtantia ſit in me. Flāma rogi.i. amor meus ſola morte finiet. Terē. in Andria. niſi mors adimet nemo. Flāma rogi.i. flāma ī qua cōburet cadauer meū, cum ero mortuus. Flāmas amoris. Quę maxima.s. regna pollicita eſt, vt plene demonſtrauimus in argumento primę epiſtolę. Nupta, ſororq̧ Iouis.i. Iuno. Virtus, ſapientia. Cōtēpta, ſpreta. Dāte, dare vollēte. Elegiſſe ſtulte.s. ꝙ te potius q̄ regna vel virtutem elegerim. In ſuo voto, quod primum habuit, vt te haberem coniugem.

ABSTRAHERERE.i. abſtraheteris, nam inſi. dicitur, abſtraheter abſtraheteris &c. Te ne, nequaquā et nunquā. Ali quid. florem virginitatis intelligit. Sicut ſilenus in bucco. Huic aliud mercedes erit.

Spem modo ne noſtram fieri patiare caducã,
  Deprecor o tanto digna labore peti.
Non ego coniugium generoſę degener opto,
  Nec mea (crede mihi) turpiter vxor eris.
Pleiada ſi quęras in noſtra gente iouemq;
  Inuenies medios vt taceamus auos.
Sceptra parens Aſię qua nulla beatior ora eſt,
  Finibus immenſis vix obeunde tenet.
Innumeras vrbes atq; aurea tecta videbis,
  Quęq; ſuos dicas templa decere deos.
Ilion aſpicies firmataq; turribus altis
  Męnia phębeę ſtructa canore lyrę.
Quid tibi de turba narrem numeroq; virorũ
  Vix populum tellus ſuſtinet illa ſuum.
Occurrent denſo tibi Troades agmine matres,
  Nec capient phrygias atria noſtra nurus.
O quotiens dices q̃ pauper Achaia noſtra eſt,
  Vna domus quęuis vrbis habebit opes.

VOLS. DEPRECOR, Verbo abuſus eſt, nã liceat apud vetuſtiores vetaſſet, hoc loco tñ ꝓces auget, quã licentiã feciſſe vr Cic. in epiſtolis ad Lentulum. Non ego coniugium, a gñe et potentia ſe cõmendat. Pleiada ſi q̃ris. Pleiades numero ſeptẽ traduntur Atlantis et Pleiones filię, vt muſęus ſcri. a Pleione matre nuncupatę. Ex his vna electra ex Ioue Dardanũ genuit, ex Dardano natus eſt Erichthonius. ex hoc trous naſcit̃, is illũ et Ganymedẽ filios hñit. Ilus Laomedõtem. Laomedõ vero antigonẽ Heſionem et Lampũ. Citonem Lo̅claonem. Bucolionem. Titonũ. Priamũ. ẽ ex Priamo natus eſt Paris. Auos medios, qui inter Iouẽ et Priamũ interfuerunt. Finibus imenſis, cũ ſeptimo cõgruere vr̃, qui ſcribit nõ eſſe veriſimile Priamum ſolum Phrygiam poſſediſſe, ſed Aſię totius, q̃ eſt cis taurum imperium tenuiſſe confirmat, Aſiam dictam ſcri. Her. ab Aſio Manei Lidi filio, non ab Aſia Prometheí filia, vt Var. exiſtimauit vñ et Sardis filia fuit, quam Aſiada vocarunt. Tecta au barbarorũ, mos fuit tecta auro ornare qd ſero ad romanos puenit. Canore lyrę, quorũ ſaxa in opus exiliabant Phębo ad cytharaꝫ carmina modulante. Illa tellus, Phrygia adeo populoſa eſt, vt vix teneat quos hꝫ mortales, id monſtrat poſſe tutari Helenã ꝯtra grecorũ potentiam. Sunt inq̃t nobis opes, ſunt et viri qbus bellum ꝯfici põt, vt Cic. ſcri. Troades, Troianę matronę. Atria dicuntur q ✓ terra ſurgerent, vel ab atriantibus Ætrurię populis, vñ ꝯficiendi atrij ſumpta eſt ſimilitudo. Achaia, Peloponneſus eſt appellata ab Achęo Xuthi filio, deinde Ægialea a rege Ægialeo.

VBER. CADVCAM, Fluxam, vanam. Non ego, incipit ſe laudare a nobilitate. Nõ de. vel vilis gñe, vel a maiorũ virtute remotus. Generoſę, tui nobiliſſime. Turpiter, dedecoroſe, ſed cum magna laude tua. Pleiada, ſuę genealogię vetuſtatẽ repetit a Ioue et electra. Naꝫ Iuppiter ꝯcubuit cum Electra filia Atlantis, q̃ fuit vna ex ſeptem pleiadibus q̃ in cęlum in ſtellas trãſlatę ſunt, ẽ ex ea genuit Dardanũ, a quo Troiani originem ac nomen ducunt. Ouidi. in faſtis. Dardanon Electra quis neſcit Atlantide natũ. s. electrę concubuiſſe Iouẽ. Pleiada. i. Electram, quę ita dicta eſt, vel a pleione matre. vel a πλεω grece nauigo, quia nauigante. ſolent pleiades ipſas obſeruare. Medios a. i. qui ſunt inter Iouem et nos, intelligit Erichthonium Troum Ilum Aſſaracũ Capim ẽ reliquos Orta regio. Beatior, ditior vt diximus ſupra. Obeunda, circũeunda. Finibus Imenſis ꝓꝑ magnos fines et ambitus. Innumeras, infinitas. Quę dicas decere ſuos deos. i. q̃ ſunt ornata, et talia q̃ deceant qbus ſunt dicata. Ilion, commemorat hoc oppidũ ꝓcipue, in quo ſedes erat regnum Aſiaticorũ. Structa, ędificata. Canore. i. ſono ablatiuus eſt caſus. Lyrę Phębeę, q̃ vt alibi diximus. Neptũnus et Phębus męnia Ilij ꝯdiderũt. Eſt aũt Iliũ oppidũ ipſius Troię maximũ et celeberrimũ. Nam Troia eſt regio. Troades, mulieres Troianę. Occurrẽt, venient obuiã. Agmine, multitudine. Capiẽt, ꝯtinebũt, q̃ erũt plures q̃ poſſint ſtare in nr̃a domo. Achaia, grecia. Vna domus. i. q̃lꝫ ſola domus nr̃ę regionis habebit opes minus veſtrę vrbis.

ASCEN. SPEM Mõ. i. dũmõ, repetit ãt vñ incępat. Quę na. ſit, etc̃. Nõ ego ꝯiugiũ, docuit licitũ eẽ qd petijt, q̃ diuio monitu et ꝑmiſſu, docet ãt ex ꝑſona ſua, q̃ nõ minus nobilis ſit, imo nobilior et ditior et formoſior ẽ tali foemina dignior q̃ menelaus, deinde q̃ ea ñ ad ꝯcubinatũ ſꝫ ad ꝯiugiũ poſcit. Nobilitatẽ ãt phrygũ ꝓbat ex Ganymede deorũ pincerna Tithono aurorę ꝯiuge, et Anchiſe veneris amatore, imo ſi Heleno Vir. credimus ꝯiuge. dic̃. n. cõiugio Anchiſa veneris dignate ſuperbo. Pleiada. s. electrã Dardani mr̃eꝫ, ex q̃ Iuppiter Dardanũ genuit Troianorũ ꝓgenitorẽ. Beatior. i. ditior et melius hñs. Canore. i. cãtu ſonoro, hic canor huius canoris. dr̃. n. Apollo cũ neptuno męnia troiana fabricaſſe ꝯuocãdo ſaxa ad ſonũ lyrę q̃o Amphion ad ꝯſtructionẽ męniũ Thebãorũ. vñ Hor. i arte. Dictus ẽ amphiõ Thebãę ꝯditor vrbis. Saxa mouere ſono teſtudis et ꝓce blãda, ducere q̃ vellet. Qđ adeo factũ ẽ, q̃ eloq̃ntia vt dic̃ Cic. li. i. rheto in ꝓfatiõe vꝫ vir q̃dã eloq̃ntia (quẽ ꝑ canorẽ hic itelligit) ꝑditus primus hoies ſyluęſtres in ciuitatis ꝯcordiã, ẽ ad męnia ꝯſtruenda ꝯcitauit, vt inductũ li. atteſtat̃ Hor. Neptunus aũt, q̃ aquarũ deus eſt, adiutor fuiſſe dr̃, q̃ ſine aqs nõ ſit ꝯglutinatio, et ad eas deſcendũt fundamẽta, q̃ neptuno ſacrant̃. vñ q̃ (vt in fabulis eſt) iuſiurãdũ nõ ſeruauit Laomedon, dr̃ ęneĩ. ij. neptunus muros magnoq; emota tridenti, fundamenta q̃tit. Opes vrbis. i. quę ſufficiant vrbi.

Nec mihi fas fuerit ſparten contemnere veſtrã
  In qua tu nata es terra beata mihi eſt.
Parca ſed eſt ſparte tu cultu diuitie digna,
  At talem formam non facit iſte locus.
Hanc faciem largis ſine fine paratibus vti,
  Delitijsq; decet luxuriare nouis.
Cum videas cultus noſtra de gente virorum,
  Quales dardanias credis habere nurus?
Da modo te facilem nec dedignare maritũ,
  Rure theranneo nata puella phrygem.
Phryx erat & nr̃o genitus de ſanguine, q nũc,
  Cum dijs potando nectare miſcet aquas.
Phryx erat aurorę coniunx, tñ abſtulit illum
  Extremum noctis quę dea finit iter.
Phryx etiam anchiſes volucrũ cui mr̃ amorũ,
  Gaudet in idęis concubuiſſe iugis.
Nec puto collatus forma menelaus et armis
  Iudice te nobis ante ferendus erit,
Non dabimus certe ſocerũ tibi clara fugantem

VOLS. NEC MIHI Fas fuerit, occupatione ſpartanam ɔ:tẽ ut pauperies Thucydides ſpartanos tradit grecorũ fuiſſe olim frugaliſſimos. Sparte vrbs Laconię Taygeto monti ſubiecta, recta in cõtemptum traducit locum, nã facilius eſt putare coget, quem feracitate et opulentia p̃ſtare monſtrauit. Noſtra de gẽte, Phryges fuerunt in viuẽdo molliſſimi, qđ Aſcanio Turnus apud Virg. exprobrat. Theranneo rure, extenuat & cultum et patriã laudatis phrygũ delitijs Theranne vicus Laconię, vbi nata eſt Helena. Hero. therannes ſcrib. eſſe Helenę templum ſupra Apollinis fanum. Phryx erat, fœlicitatem patrię cõmendat a genere Nectare, miſcet aq̃s. Ganymedes ſigt, qui raptus in Ida factus eſt Iouis pincerna. Coniunx aurorę, is eſt Tithonus, longęuus ſenex, quẽ aurorę ɔiugem fuiſſe cõſtat, et qbus mẽnon natus eſt, quem Achilles peremit, duz cremaret in auẽ verſus cũ ſororibus credit: q̃ cum volitare circa eius ſepulchrũ ad Troiaz ſolum cõſpiciant. Mẽnonię ſunt nuncupatę. Mr̃ amorũ, ea eſt Venus, qua cũ ad ſimoenta fluuiuz Anchiſes concubuit, ẽ ex his natus eſt ęneas. Nec puto collatus, ſeipſm cõmendat a forma et ętate, Menelaumq; in ɔtemptũ ducit obijciẽs ſuorũ maiorũ ſcelera. Socerũ tibi clara fugantẽ lumina, cęnã Thyeſteã obijcit, a q̃ ſuos radios auertiſſe ſolem poetę ſcribunt. Atreus et Thyeſtes Pelopis filij alternis annis Micęnarũ imperiũ tenebant. Mercurius filij Myrtilli necẽ, ques in mare p̃cipitarat Pelops maxime dolens diſſenſionẽ fecit. Thyeſtes vt arietis Martij pellem aureã, q̃ apud Atreũ ſeruabatur, hrẽt, europã, q̃ alij meropã appellãt, vitiauit, vñ nati ſũt Tãtalus Pliſtenes et Arpagies, qđ ſimulata pace, vbi facinus cõperit Atreus fratri epulãdos pueros appoſuit, a tãto facinore ſol dr̃ radios auertiſſe.

VBER NEC MIHI, Ne videaẽ ſpernere Gręciam dicit ſe venerari plurimũ lacedęmona terram natalem ipſius Helenę. Spartẽ, lacedęmona. Beata, fœlix, Mihi, iudicio meo. Parca, non luxurioſa neq; ſumptuoſa in veſtibus. Tu digna cultu di. uit. i. tu mereris ornatũ ſumptuoſum. Nõ f. non ɔuenit. Paratibus, ornatibus, cultibus. Sine fine, infinite. Luxuriare, abũdare, affluere. Cũ videas, ſumit argumentũ ornatus mulierũ ab ornatu virorum, qui ſolent eſſe minus delicioſi, cũ ergo videas viros ita cultos. Quales. q. d. multo ſumptuoſiorẽ, et ſplendidiorem Nurus, puellas. Facilem, exorabilem, non durã, vt faciles venerare Napęas. Rure Terãnęo, terãne laconię oppidũ eſt. Põponius mela in laconide teranne Lacedęmon amyclę. Phrix erat, laudat phrygum nobilitatem. Qui nunc cũ dijs potãdo. Ganymedes ĩtelligit. hic filius fuit Trois regis troianorum amatus a Ioue qui cum in Ida venaret, a Ioue in formaz aqlę trãsfigurato raptus ẽ, et expulſa hebe, q̃ ſibi miniſtrabat, pincernam ſuũ iſtituit. Ouid. lib. x. meta. Arripit illa. dẽ, q nunc quoq; pocula miſcet. Inuita q; Ioui nectar Iunone miniſtrat. Nectare, nectar poculuz eſt deorũ. Aurore cõ. i. Tithonus, is frater fuit laomedõtis, qui ab aurora amatus ex ea genuit mẽnona, qui poſtea in auxiliuz Troianorũ miſit. Quę fi. ex. iter noctis, qz aurora ẽ ɔfinia lucis q̃ inchoat, et noctis q̃ finit. Anchiſes is filius fuit capis formoſiſſimus amatus a Venere, cum quo concumbens in monte Ida, poſtea apud Simoenta fluuiũ genuit ęneã. Volucrũ, velocium, hñtium alas. Amorũ, ſunt. n. gemini vt alibi diximus. Gaudet, q̃ſi re honeſta. vñ et apud Virg. Cõiugio anchiſa Veneris dignate ſupbo. Iugis, vertice. Nec puto, laudat ſe a pulchritudine & fortitudine, qbus duabus rebus p̃ponit ſe Menelao. Collatus, comparatus. Te iudice, iudicio tuo. Non dabimus, ita laudat ſe vt deprimat prem Menelai. dicit. n. ſe non habere patrem, qui ſit futurus ſocer Helenę, qui filios coexerit, et ſolem eo ſcelere fugauerit. Fugantem, repellentem.

ASCEN. SPARTE Gręce, nam latine dr̃ ſparta. Non facit. i. non eſt idoneus locus iſte. i. vilis. Luxuriare, ideſt ſupfluere in quauis re. vnde et ſegetes nimiuz vegetes dñr luxuriare, et qz habitio nimis ampla Venerẽ excitat, vocamus carnis petulãtias luxuriã. Cum videas cultus noſtra de gente virorũ, hunc damnat in ęnea Iarbas ęnei. iiij. dicens. Et nunc ille Paris cũ ſeminiro comitatu. Męonia mentum mitra crineq; madẽtẽ, ſubnixus rapido potiẽ etc. et eundez laudat Paris ſed mulieri, verũ ñ ſunt qbus animus eſt longe alius, de qbus vt dicit Iuuena. ſaty vi Ferrũ eſt qđ amãt. Nec puto collatus, etc. Quod ſumme neceſſariũ erat, ĩcipit Menelai amorẽ excludere, ſicut Maro dicit, abolere ſichęum.

Lumina, qui trepidos a dape vertat ęquos.
Nec pater eſt Priamo ſoceri de cęde cruentus,
Et qui myrtoas criminc ſignet aquas.
Nec proauo ſtygia noſtro captantur in vnda
Poma, nec in madijs quęritur humor aq̄s.
Quid tamē hoc refert, ſi te tenet ortus ab illis,
Cogitur huic domui Iuppiter eſſe ſocer.
Heus facinus, totis indignus noctibus ille
Te tenet, amplexu perfruiturq; tuo.
At mihi conſpiceris poſita vix deniq; menſa,
Multaq;, quę ledant, hoc quoq; tempus hēt.
Hoſtibus eueniant conuiuia talia noſtris,
Experior poſito qualia ſępe mero.
Pęnitet hoſpitij, cum me ſpectante lacertos
Imponit collo ruſticus ille tuo.
Rumpor, et inuideo, quid nunc tñ oia narrē?
Membra ſuperiecta cum tua veſte fouet?
Oſcula cum vero coram non dura daretis,
Ante oculos poſui pocula ſumpta meos.
Lumina demitto, cum te tenet arctius ille,
Creſcit et inuito lentus in ore cibus.
Sępe dedi gemitus, et te laſciua notaui,
In gemitu riſum non tenuiſſe meo

VOLS. A DAPE, EX cęna Thyeſte, qua filios deuorabat. De cęde ſoceri. Pelopē ſigt, q Myrtillū aurigam in mare pcipitauit. Oenomaū ſocerū trucidauit. Myrtoas aquas a pcipitato Myrtillo Myrtoas dicimus. Captant in vnda poma, ad Tantalū Pelopis patrem hoc refert, qui ſitibundus in media aqua eſuriensq; cū ad verticē oīs gr̄is poma hēat, nec bibere, nec famē ſedare datū ē. Te tenet, vi poſſidet, non voluntate Menelaus, qui a Tātalo genus ducit. Huic domui enunciandū p ꝯtem poſſ. Heu facinus indignū narraturus q̄ aſſiduo maxime in amore moleſta ſunt ab excandeſcentia incipit. Vix, deniq; mēſa, ecce q augebat miſeriā, q Menelaus vt volebat fruebat, ipſe vero vix conſpicere poterat. Hoc tp̄s dū diſcumbimus. Ruſticus, cuı ſtomacho eſt hoc enūciandū. Rūpor, torqueor inuidia. Fouet laſciue tractat. Inuito, faſtidio p dolore. Creſcit, non deuoratū, ſed durior efficitur.

VBER. TREPIDOS, vel territos, vel feſtinos. A dape, a conuiuio ſuo ſcelerato. Nec pater eſt. i. nec pater priami auus ſocerū ſuū interfecit, ſicut Pelopis auus Menelai, diximus ſupra in epi. Hermio. fabulam Oenomai pr̄is Hippodamię, quē Pelops curſu vicit. Is aūt Pelops vt regno ſoceri poteretur, eū interfecit. Et q̄ Myrtoas. i. nec dabimus auū, q̄ aliquē in mare pcipitauerit ſubmergendū ſicut Pelops Myrtillū aurigā Hippodamię quo fauente eū vicerat in mare pcipitauit, a quo mare Myrtoum dictum eſt, hęc fabula loco ſupradicto narrata eſt. Nec proauo amplificat odiū gentis Menelai dicens, Nec proauus meus dānatus eſt apud inferos eadē pęna, vt aquam vſq; ad hos hēat et poma neq; tñ bibere, aut comedere poſſit, ſicut Tantalus pauus Menelai. Tantalus. n. cum eſſet familiariſſimus deorū et Iouem cū cęteris dijs ad cōuiuium inuitaſſet, dr̄ Pelopem filium ſuū coxiſſe et dijs comedendum appoſuiſſe, vt eorū diuinitatem tentaret, a quo oēs abſtinuerunt excepta Cerere, quę humerū eius conſumpſit, poſtea cum dij eum ad vitā reuocare vellēt. humerus eſt ei eburneus reſtitutus, vn̄ Virgi. humeroq; Pelops inſignis eburno. Inde Tātalus hac pęna dānatus apud īferos dr̄, vt nec vndis nec pomis tāgentibus ora pfruat. Sunt tñ q eum hac pęna non pp cędē filij, ſed q indicauerat arcana deorū dānatū putēt quēadmodum Oui. in. ij. amo. ſigt. Quęrit aquas in aq̄s, et poma fugacia captat Tātalus, hoc illi garrula lingua dedit, et idem lib. iij. amo. Sic aret. medijs taciti vulgator in vndis Pomaq;, quę nullo tp̄e tāgatur. Euripides dicit eū ſuſpenſum in aere, ppterea q aduerſus deos eſſet maledicus.

Quid refert qd iterē eſt, quid mihi pdeſt maiores Menelai tales eſſe. Si ortus. i. ſi Menelaus natus ab illis. Tenet, placet tibi. Cogit ſubaudi, ſi Iuppiter cogit eē ſocer huic domui iō ꝫ. voluntatē ſuā cōpellit eſſe ſocer ipſius Menelai, q eſt de gente ita ſcelerata et ipia, nā ſi Helena, q̄ eſt filia Iouis, ſit eius vxor neceſſario Iuppiter erit eius ſocer. Heu facinus, pergit adducere eum in odium. Indignus, q nō meret talē vxorē. Mihi. q. d. q te amo ex corde. Vix deniq;. i. et cū difficultate. Poſita, parata. Hoc tp̄s menſę, et cęnę. Quę lędāt, q̄ diſplaceant. Eueniāt, optātis eſt. Talia, ita acerba. Pęnitet hoſpitij. i. pęnitet me eē in ea domo. Ruſticus, incultus ſine moribus et blāditijs. Rūpor. s. dolore, cū ille, Menelaus fouet tua mēbra veſte ſuplecta. i. cū te amplectit, et tenet in vlnis ſub veſte ſua. Quid nō, hęc dicta ſunt p parentheſim. Nō. d. mollia et laſciua. Poſui po. añ ocu. ne viderē. Demitto, inclino. Arctius, ſtrictius. Creſcit i ore cibus, vr̄ creſcere, q p dolore comedere nō poſſum. Iu. Interq; molares difficili creſcēte cibo, ex āxietate. n. cibus multū cōmaſticatus. ē cōmāſus vix pt demitti p fauces. Notaui, aduerti.

ASCEN. SOCERVM. s. Thyeſtē, ſed nō Priamū. Nā a cęna Thyeſtę auertit ſol equos ad qđ alludit Dido. ęne. i. dicens. Nec tā auerſus eq̄s tyria ſol iungit ab vrbe. Nec pr̄. s. Pelops Thyeſte pr̄ q Pliſtenez genuit, vn̄ Agamēnon et Menelaus nati ſunt, q̄uis atridę dicunt. Nec pauo. s. Tātalo, q pauus eſt Menelai, q pr̄ Pelopis. Cogit huic. s. tā ſceleſtę domui. i. familię. Iuppiter eē ſocer. q. d. tā bonus deus q Iuppiter dictus eſt iuuans pr̄, indignū ergo cenſet Helenam filiā Iouis ex lęda tyndari vxore pgenitam in tā ſceleſtam familiam detruſam, iniuriens contra ſe ea dignū, quippe qui de ſanguine Iouis ortus ſit.

VOLS. FLAMMAM compeſcere,cohibere amoris æſtum infuſo mero. Ebrietas fuit ignis in igne, accendit amoris inſaniam. Recumbo, diſcumbo dicendum fuerat, ſi carmen permiſiſſet. Reuocas oculos, inter verba, pre deſiderio, non poſſum inquit me continere, quin ad te oculos reuocem.

eſſe facienda ab amatore oſtendit Ouid. lib.ij. de arte. Hic tibi multa licet ſermone latentia tecto. Dicere que dici ſentiat illa ſibi. Blanditiaſq; leues tenui perſcribere vino. Vt dominam in menſa ſe legat illa tuam. Atque oculos oculis ſpectare fatentibus ignem &c. Petulantius, licentius, audacius.

Quid faciam, communicatio hec miſerationem monet.

Abeſſet doleo, cum video tuos et Menelai viſus, ſed multo fortius ſollicitor, dum te non video. Qua licet et poſſum, moleſtiam fuam in amore commendat.

Tibi ſoli, non Menelao, non aliis.

Ora reflexi, vultum alio conuerti.

Ille, tacuit ob inuidiam nomen de Menelao locuturus.

Amorem aliquo pacto multi amarint expoſui.

Ad tuos vul. ad te ipſam conuerſus ſingula verba exprimebam. Indiciumque mei, me amare indicaui. Sub fal. nomine ſub nomine alieno, nam quem alium dicebam, is ego eram. Petulantius multa obloquendi licentia.

Sępe mero volui flãmam compeſcere at illa
Creuit & ebrietas ignis in igne fuit.
Multaq; ne videam verſa ceruice recumbo,
Sed reuocas oculos protinus ipſa meos.
Quid faciã dubito, dolor eſt mens iſta videre,
Sed dolor a facie maior abeſſe tua eſt.
Qua licet & poſſum nitor celare furorem,
Sed tamen apparet diſſimulatus amor.
Nec tibi verba damus ſentis mea vulnera ſentis
Atq; vtinam ſoli ſint ea nota tibi.
Ah quotiens lachrymis venientibus ora reflexi
Ne cauſam fletus quęreret ille mei
Ah quotiens aliquem narraui potus amorem,
Ad vulnus referens ſingula verba tuos.
Indiciumq; mei ficto ſub nomine feci,
Ille ego ſi neſcis verus amator eram.
Quin etiam vt poſſem verbis petulantius vti,
Non ſemel ebrietas eſt ſimulata mihi.
Prodita ſũt (memini) tunica tua pectora laxa,
Atq; oculis aditum nuda dedere meis.
Pectora vel niuibus puris vt lacte tuamq;
Complexo matrem candidiora ioue.
Dum ſtupeo viſis (nam pocula forte tenebã)

Non ſemel, ideſt ſepius. Simulata, ideſt oſtendi me eſſe ebrium, quod Oui. in .ij. de ar. precipit. Ebrietas vt vera nocet ſic ficta iuuabit. Fac titubet bleſo ſubdola lingua ſono. Et quicquid dicis facies vel proteruius eque.

Credatur nimium cauſa fuiſſe merum.

Prodita, aperta.

Tunica laxa, ideſt veſte laxata et largius aperta. Nuda.s. pectora. Dedere.a. o.i. viſa ſunt oculis meis. Pectora, laudat pulchritudinem, et candorem eius pectoris, dicit fuiſſe cõparem vel niuibus intactis, vel lacti, vel ei cygno, in quem Iuppiter trãsformatus concubuit cum leda eius matre, cum enim omnes cygni ſint candidi, credibile eſt illum fuiſſe cãdidiſſimum. Dum

Aditum de. prębuerunt ad conſpiciendum, viam. Ione qui in forma oloris cum leda concubuiſſe traditur. Eſt olor pennis candidiſſimus.

VBER. COMPESCERE, Coercere. Ebrietas.f.i.in.ig.quia ex vino creſcit amor Ouid.lib.iij.de arte. Cum Veneris puero non male bacche facis. idem. Vina parant animos, faciuntq; caloribus aptos. Vnde et Paulus apoſto. Nolite inebriari vino, in quo eſt luxuria. Recumbo, diſcumbo ad menſam. Ceruice.u. verſo capite in aliam partem. Protinus, ſtatim quia non diu poſſum manere, quin te aſpiciam.

Maior.s.quam videre. Abeſſe, diſcedere. Qua licet quatenus licet. Luctor, conor. Diſſimulatus occultatus. Nec damus verba nec te decipimus. Tibi ſoli, ne alius aduertat. Reflexi, retroflexi ne viderer lachrymari. Ipſe maritus tuus. Potus, cum bibiſſem. Aliquem amorem.i.amorem alicuius

Referens, conuertens ad tuos vultus, vt intelligeres me ea dicere propter te. Indicium, demonſtrationem mei ipſius ſub nomine ficto, nam cum alium nominarem amantem de me ſignificabã.

Ille, cuius amorem narrabam, hec autem omnia

ſtupeo.i.vix ſum apud me. Viſis, ſcilicet pectoribus tuis. Anſa, dicitur in poculis ea pars, que manu capitur et tenet poculum. Virg. in bucco. Et breuis attrita pendebat cantarus anſa, nam manubrium, et capulum de gladiis dicimus.

ASCEN. ET TE Laſciua, per gratam petulantiam libertatem ac proteruiam hoc profert paris, quaſi inuidia percitus, et zelotypia eſtuans, quare nihil gratius amantibus. Sic Maro. Malo me Galathea petit laſciua puella. Ebrietas.i. ſuperabũdantia vini fuit ignis.i. incendium in igne.i. in amore. Aut ebrietas ignis.i. amoris fuit in igne.s. indignationis. Quid faciam dubito. Amatorię docet cruciatum ſuum, cum neq; videre, neq; non videre patiatur eam, nam videnti dolet a ruſtico tractari, non videnti non poſſe talem vultum contemplari. Narraui potus, quia poſt potum et laſciua narrari ſolent et liberius incautiuſquam, vnde Flaccus dicit. Reges dicuntur multis vrgere culullis. Et torquere mero, &c. Prodita ſunt, quia gaudent ſummopere formoſę laudari, laudat eam a forma, et lepore corporis vt eam magis ſibi conciliet.

Tortilis a digitis excidit anſa meis.
Oſcula ſi natę dederas, ego protinus illa
Hermiones tenero lętus ab ore tuli.
Et modo cantabam veteres reſupinus amores
Et modo p̄ nutum ſigna tegenda dabam.
Et comitū primas clymenéq̄, ethramq̄, tuarū
Auſus ſum blandis nuper adire ſonis,
Quę mihi non aliud q̄ formidare locutę,
Orantis medias deſeruere preces.
Dij facerent preciū magni certaminis eſſes,
Teq̄, ſuo poſſet victor habere toro.
Vt tulit Heppomenes ſchęneida p̄mia curſus,
Vincit vt in phrygios Hippodamia ſinus.
Vt ferus Alcides acheloia cornua fregit,
Dum petit amplexus Deianeira tuos.
Noſtra per has leges audacia fortiter iſſet,
Teq̄; meis ſcires eſſe laboris opus.

VOLS. TORTILIS Anſa in poculis anſę alię leues erāt alię tortiles. Veteres a veterū geſta in amore, vt Pyrami et Theſei et Herculis. Reſupi. proiectus molliter, vt nimio vino pleni facere ꝯſueuerunt, veluti polyphemus apud Virg. Cum tradit medio reſupinus ī antro. Clymenēq̄, ęth. Septimius tradit duas has menelai affines fuiſſe relictas ad Helenę cuſtodiā, q̄ cum Paride fugerit, hoc trāſitur in ſollicitudine Helenā relinqt honeſte ī alias ſermonē transferens. Formidare, oſt facile poſſe venire in mea ſnīaꝫ niſi timerent, ne res añ factū reſciret. Menelaus. Medias pre. Ob ſignū ē formidātis. Dij fa. exoptatione audaciaꝫ amoris grā ſubeundis certaminibus firmat. Magni cer. qd certamen q̄uis magnuꝫ ſi tu certaminis eſſes p̄miū ſubirē. Vt tulit hippomenes ex oncheſto neptuni filio natus eſt megareus, q filiū hūit Hippomenē, is atalantā Schęnei filiā curſu ſupaſſe tradit̃ a Venere adiutus, q̄ illi tria poma ex hortis heſperidū dedit qbus ꝓiectis puellę curſus īpediuit, repudiabat puella ꝯiugiū, qm̄ oracula dixerāt, cū p̄mū nuberet, fore vt ſeipſa careret, verſa.n.ē in leonē cū viro Cybeles īdignatiōe, qm̄ in eius tēplo p̄ ꝯtemptū Hippomenes vxoris virginitatēꝫ libauerat. In phrygios ſinus, de Pelope īntelligit, cū ex phrygia ī peloponēſū ſuꝫ nauigaret, vt auctor eſt Thuci. vxorē Hippodamiā ęnomai filiā duxit, quā tulit victorię p̄miū, vt diximus. Acheloia cor. cū Acheloo pugnaſſe Herculē ob Deianirā expoſuimus. Per.h l.is. vt tu p̄mius eſſes certaminis. Iſſet. ſ. victoriam conſequeretur. Opus, premium meę victorię.

VBER. TORTILIS, Fiebat.n. anſa torta. Excidit ī cecidit a manu. Nā pocula, p̄ parētheſim legenduꝫ eſt. Natę, filię tuę hermiones. Ego tu. il. ī. oſculabar illā, vbi tu dederas oſcula tua. Mō mundū. Tegēda, celāda p̄ nutus, vt ipſe l. ī. amo. Me ſpectat nutuſq̄ meos, vultūq̄ loquacē. Primas. ī p̄cipuas, et tibi īntimas. Æthrā, hęc credit̃ fuiſſe mr̄ Theſei, vt alibi diximus. Adire, alloq hoc p̄cipit Oui. in. ij. de ar. Sed prius ancillā captare noſce puellę: Cura ſit, acceſſus molliet illa tuos. Quę, comitis tuę. Non lo. a. ī. aliud nō mīdētes. Quā for. q̄ ſe timere. Deſeruere me. p̄. ī. noluerūt audire oēs meas p̄ce. Preciū cer. eēs. ī. vt ꝓponereris p̄ciū ei, q̄ te in aliquo magno certamīe mereret̃. Vt tu. ſumit exēpla quorūdā, q certauerūt p̄ amore q̄s dicit ſe eſſe imitaturū. Schęneida, atalantā filiā Schęnei, q̄ cū ab oraculo accepiſſet vt vitaret ꝯiugiū cū eſſet p̄nicitate peduꝫ preſtātiſſima et multi eā vxorē peterēt, hāc ꝯdōneꝫ p̄cis īponebat, vt a ſe currēdo victi morte plecterentur, victor eius ꝯiugio potiret̃. Cū igit̃ inter multos, q eā petebāt, adeſſet Hippomenes illius pulchritudinis iuuenis. Venerē ī auxiliū rogauit, q̄ ex damaſceno agro cypri tria mala aurea ei attulit, monuitq̄; vt inter currendū virgini ea obijceret ſoi.n. vt illorū cupiditate tardaret. pariēs igit̃ eius p̄cepti vnū in obliquū ꝓiecit, ad qd ꝯprimū capienduꝫ Atalanta a curſu diuertit, mox alterū, poſtremo tertiū, q̄ oīa dum puella cupida attollere curat, curſu ab Hippomene eſt ꝯuicta et ſupata, poſtea ingratus aduerſus venereꝫ fuit, q̄re illa indignata impatiētiā libidinis in eos imiſit, ita vt in loco ſacrato cybeli mr̄i deorū ꝯcubuerint, ob quā cām ī leones ꝯuerſi ſūt a cybele, vt ſcri. Oui. lib. x. me. Dicit ergo paris, q ſicut hippomenes nō territus ꝯdōe mortis certamine curſus atalantam meruit ita et ipſe idē facere ꝑ he. Alcides, her. Cornua achelo. ī. cornua acheloi, et q̄ ipſe ꝑ deianira certauit. dictū ē ī epl. Deia. ī eo loco. Ne pigeat pugnę bis tibi cā fui. Cornua flēs le. ra. ac. ī vndis. Nr̄a ſubaudi ſicut Per has le. p̄ tales ꝯdōes auſus eēꝫ ire. Te eē opus mei laboris. ī. te meo labore eſſe comparatam.

ASCEN. IOVE Cōplexo mr̄es, q ꝯuerſus ī cygnū cōplexus ē lędā, q̄ ex eo et tyndaro duo oua ꝯcepit, et quorū altero natus pollux ē Caſtor. vn̄ Hor. ouo ꝓgnatus eodem etc̃. Credit̃ dn̄i Caſtor tyndari filius. et ob id mortalis fuiſſe. Anſa ē qua capit̃ poculū. Vir. ī buc. Et grauis attrita pendebat cantharus anſa. Erant aūt aliqñ anſę tortiles. ī. lecrtę et īterdū ſculptę. vn̄ in eiſdē. Et molli circū ē anſas amplexus achanto. Et comitū p̄mas. ī. p̄cipes inter ped ſequas, ac comites tuas, q ab illis (vt Ouidius ante docet) auſpicādus eſt amatoribus aditus. Quę non locutę mihi aliud q̄ formidare ſup. ſe. Deſeruere, medias p̄ces. Orātis, s. mei, hoc ē p̄ces meas orātes eas, et ita ſigt lōge aliud reſpondiſſe ſed minatas fuiſſe illi mortē ſi amplius loqueret̃, nec voluiſſe auſcultare vn̄ q ſecluſa eſt via p̄ eas, exclamat. q. d. O vtinā dij facerent, etc̃. Dij facerent ſubaudi vtinaꝫ. q. d. ſi daretur aliqua tui acquirendę via, adirem etiam cum vitę periculo, ſicut atalantam acquiſiuit Hippomenes, et Deianiram Hercules, vt in Deianira pretactum eſt. In phrygios ſinus hos verſiculos non omnes codices habent. immo pauciſſimi.

VOLS. NIL SVPERESТ, Quoniã certaminis ꝑmiũ eſſe nõ potes. Te cõ.honeſtius culpã texit q̃ ſi dixiſſet amica. A cęleſte figar ſagitta, Caſſandra cũ apud Enniũ in tragędia vaticinat̃ de troiano excidio re fert cęleſti ſagitta ꝑcuſſuꝫ Paridẽ, cum citaꝫ videret claſſes parari, q̃ incẽdium troianũ fierent, cęleſte di xit more veteꝝ quia noĩa q̃ auferendi ca ſu eniciant I i in e q̃ꝗ efferebant vt ma ri, et mare, qͦ in ar gonauticis Varro ata‹ cinius oñdit cũ dicit cingit̃ oceano libico mare flumine nilo. et Lucan. in. vij. ſuę pharſalię dixit. Ere‹ pto, natale feret.

Parce datũ fatis, ar guit amorẽ hunc fo re neceſſariũ a fato.

Datũ, qͦ fata cõſti tuerũt. Excipe.i.ex cã petitionem hone‹ ſtiorẽ facere vr̃. Ve nerẽ maritam, mari talẽ pudicitiã, Iura vile. interpretat̃ ma‹ ritã venerẽ. Lis eſt cuꝫ forma magna pudicitię, hac sn̄ia vtit̃ Petronius, qui tradit pudicitiã cuꝫ forma raraꝫ feciſſe mixturas. His gau det, ꝓbat factum ab auctoritate deorũ.

Ego ſolus. mecũ tm̃ modo pecces, cũ alijs caſtitatẽ ſerues. Nũc ea pec. ea peccata cõ‹ mittamus. Ora.i. coniugium quicquid peccatum fuerit.

Nũc mihi nil ſupereſt niſi te formoſa precari,
Amplectiq; tuos ſi patiare pedes.
O decus o preſens geminoꝝ gloria fratrum,
O ioue digna viro ni ioue nata fores.
Aut ego ſigeos repetam te coniuge portus,
Aut hic tęnaria contegat exul humo,
Non mea ſunt ſumma leniter diſtricta ſagitta,
Pectora deſcendit vulnus ad oſſa meum.
Hoc mihi (nã recolo) fore vt a cęleſte ſagitta
Figar erat verax vaticinata ſoror.
Parce datum fatis Helene cõtemnere amorẽ,
Sic habeas faciles in tua vota deos.
Multa qdẽ ſubeũt, ſed corã vt plura loquamur
Excipe me lecto nocte ſilente tuo.
An pudet? et metuis venerẽ temerare maritã?
Caſtaq; legitimi fallere iura tori?
Ah nimiũ ſimplex helenę, ne ruſtica dicam,
Hanc faciem culpa poſſe carere putas?
Aut faciẽ mutes, aut ſis non dura neceſſe eſt,
Lis eſt cum forma magna pudicitię.
Iuppiter his gaudet, gaudet venus aurea furtis,
Hęc tibi nempe ꝑrẽ furta dedere iouem,
Vix fieri ſi ſint vires in ſemine amorum,
Et iouis et ledę filia caſta potes.
Caſta tñ tunc ſis cum te mea Troia tenebit,
Et tua ſim (quęſo) crimina ſolus ego.
Nunc ea peccemus quę corrigit ora iugalis,
Si modo promiſit non mihi vana venus.

tis eſt. faciles, exorabiles, benignos. In tua vota, ad ea quę optaueris. Subeunt, ſuccurrunt, ve niunt in mentem, qua poſſim ſcribere.

Coram preſentes. An pudet, excipere me lecto tuo. Legitimi menelai, quem legitimum tibi pu‹ tas. Simplex, imprudens. Ne ruſtica dicam. q.d. quod ſi poſſum dice re, ſi habes hunc ti‹ morem. Hanc taleꝫ tam pulchram. Pu tas. q.d. falleris. Mu tes facieꝫ, vt non ſis pulchra. Non d.i. facilis. Lis eſt, ſentẽ tia eſt rhetorica pu‹ dicitia et pulchritu‹ do non concorditer ſimul eſſe poſſunt. Iuuen. rara eſt adeo concordia formę, atq;. pudicitię. Fur‹ tis adulterijs. Hęc, talia. Iouem pꝛem tibi, quia niſi mater tua, quę vxor erat Tyndarei cum ioue concubuiſſet non eſ ſet pater tuus. Vix fieri, latenter oſten‹ dit filios filiaſue tra‹ here mores a paren tibus, dicit.n. cuꝫ ſis filia iouis, et ledę, q adulterio delectati ſunt vix potes eſſe ca ſta ordo. Tu filia iouis, et ledę vix po‹ tes eſſe caſta, ſi vires amorum ſunt in ſe mine, ideſt ſunt in generatione, ideſt ſi filij, trahunt vim amoris a generatio‹ ne parentum. Caſta tamen, dicit nunc velim fallas maritum tuum, ſed cum eris mecum ſis caſta, et cum nullo pecces niſi mecum. Ea peccemus, ea committamus.

Quę hora iugalis, corrigit, ideſt quę poſtea emen dabit matrimoniũ, et faciet nõ eſſe peccatũ, corri‹ git.n. adulteriũ cũ adulteri legitio copulant̃ ma‹ trimonio. Non va. nõ falſa, qꝫ ſis futura vxor mea.

VBER. NIL SVPERESТ, Nil reſtat, q: nõ ꝓponeris ta libus certaminibus. Amplectiq; pe. qͦ ꝑcantes fa‹ cere ſolent. O decus, precatur eã, et laudat ſimul. fratrum, Caſtoris et Pollucis. Digna ioue viro, di gna q̃ eſſes vxor Iouis niſi eſſes filia. Sigeos, Tro ianos. Te con. te adducta mecũ in ꝯiugem. Aut conte. ſepeliar. Humo tęnarea, in hac tua terra laconica. Exul, nunq̃ amplius domus reuerſus. Deſtricta, percuſſa. Leniter pa:, ſed vehementer. Vulnus amoris. Ad oſſa in medullas, hic oſtẽdit amorem ſuũ eſſe fatalem, quẽ dicit prędictum ſi‹ bi fuiſſe a caſſandra ſorore ſua diuinatrice. Re‹ peto, in memoriam reduco. Fore futuꝝ eſſe. A. s.c.i ab amore cęleſtis mulieris, notandus eſt au‹ tem hic ablatiuus cęleſte in e contra regulam de‹ finens neceſſitate metri. Parce, ferua. Noli Helene vocatiuus eſt a nominatiuo helene. Sic, adiuuan‹

VT A COELESTE,) Rara declinatio, naꝫ cęleſti regulariter dicitur, verum ſicut cęleſte licenter di‹ xit, ita ꝛ in genitiuo pluꝛali cęleſtum pro cęleſtiuꝫ ſicut et Maro. Cęleſtum vis magna eſt. Lis eſt cum forma, ſicut Iuue. Rara eſt concordia formę. Atq; pudicitię. Sed tibi et hoc ſuadet, etc. Docet maritum quaſi conſentientem opportunitatem feciſſe, qui in Cretam proficiſcens hoſpitem domi ſuę dereliẽum coniugi taꝫ formoſę cõmendaue rat. vnde per ironiam manifeſtam exclamat.

ASCE

SED tibi

Sed tibi & hoc ſuadet rebus non voce maritus,
Neue ſui furtis hoſpitis obſtet abeſt.
Non habuit tempus quo creſſia regna videret,
Aptius o mira caliditate virum.
Ille abit ideꝗ mando tibi dixit iturus,
Curam pro nobis hoſpitis vxor agas,
Negligis abſentis (teſtor) mandata mariti.
Cura tibi non eſt hoſpitis vlla tui.
Huccine tu ſperas hoiem ſine pectore dotes
Poſſe ſatis forme Tyndari noſſe tue.
Falleris ignorat nec ſi bona magna putaret,
Que tenet externo crederet illa viro.
Vt te nec mea vox, nec te meus incitet ardor,
Cogimur ipſius cōmoditate frui.
Aut erimus ſtulti, ſic vt ſuperemus & ipſum,
Si tam ſecurum tempus abibit iners.
Poene ſuis manibus ad te deducit amantem,
Vtere mandantis ſimplicitate viri.
Sola iaces viduo tam longa nocte cubili,
In viduo iaceo ſolus & ipſe toro.
Te mihi meq; tibi cōmunia gaudia iungant,
Candidior media nox erit illa die.

VOLS. SED TIBI, Et hoc.s.facilitatem ſuadet a Menelai abſentia. Creſſia regna, in Cretam nauigaſſe. Menelaum Paride domi relicto expoſuimus. O mira caliditate, dicit Menelaum in contemptum eius factum irridens. Hoſpitis ideꝗ curam, cōmemoratione hac inſtam eius petitionē agere conatur. Agas curas hoſpitis, parideꝗ cures. Pro nobis, loco noſtro, ea ratione dictū eſt, vt pro conſule, et pro pectore et cic. in ꝓportione timeo dixit. Sine pectore inſulſuꝫ ſignificare voluit. Nas vt vecordes dicimus qui nullius ſunt conſilij ita ſine pectore inſanos appellamus. Dotes, formę elegantias. Aut erimus ſtulti, a contrario ſuadet, nō ſumus ſtulti, ideo vtemur data opportunitate. Securū; ſine dubitatione a Menelao. Simplicitate, ea q̄ ē excluſis dībus criminibus recte tantū ſuadet, et pręſentia curat. Longa, vel q̄ longiores videri facit amoris affectus vel que eſſet ſub hyemali ſolſtitio. Iungant, ſolicitudinem excludant. Candidior, lętior, vt apud Propertium O nox.cu.et o tu lectule delitijs facte beate meis.

VBER. SED TIBI, arguit a cōmoditate, q̄ abſentia ei mariti pręſtat. Rebus, effectu. Non voce, ꝙ non dicit tibi, vt hoc facias, ſed ſignificat ſe eſſe contētum, cum me hic preſente diſceſſit, et abeſt. Nec obſtet furtis ſui hoſpitis.i pręſentia ſua impediat amorē, et ꝯcubitum meū tecū. Creſſia, cretēſia, nā vt dixi menelaus profectus fuerat in Cretam, quo tempore Paris in eius domo hoſpitabatur. O mira calliditate, pro mire calliditatis et aſtutię, et eſt ironia.q.d. ſimplicem, et ſtultum boīeꝫ. Ipſe.q.d. ſtultus. Iturus, abiturus. Di.o.v.o. Helena. Mando, cōmitto tibi et precipio. Hoſpitis ideꝗ, paridis Troiani ab Ida monte phrygię. Negli.ꝙ ei pares. Tyrāni regis. vt Virg. pars mihi pacis erit dextrā tetigiſſe tirāni, legitur tñ etiam hic mariti. Huccine, adducit menelaum in ꝯtemptus dicens eſſe fatuum et ſtultum, q non poſſit cognoſcere pulchritudinem ipſius Helenę. Huccine pro hunc ne. Sine pectore.i. ſine ſapia. Hora. in epiſt. Nō tu corpus eras ſine pectore, Dotes, ꝓcīuꝫ, excellentiā. Tyndari, o Helena. Magna bona.s. pulchritudinem. Non cre. Non committeret. Vt, quamuis. Mea vox mea verba, et eſt ſenſus, licet nec verbis meis, nec vehementi meo erga te amore exciteris, tamē eſt fallendus maritus tuus, & debes mihi morem gerere, quia ſimplex eſt et ſtultus. Vt ſuperemus et ipſum, ideſt vt ſimus etiam ipſo ſtultiores. Iners ideſt ſine effectu amoris, et concubitus. Amantem, me. Poene, fere ſuis manibus, qđ ſolēt facere lenones et lenę. Tibul. hęc mihi te adducet tenebris multoꝗ; timore. Coniūgit noſtras clam taciturna manus. Sola. dicit ſe eſſe conueniens, vt ei morem gerat, et vno lecto coniungantur. quia ambo ſoli dormiunt. Cōmunia, quę vterꝗ capiemus. Gaudia, voluptates. Candidior, ideſt erit mihi tam iucunda, vt videatur eſſe lętior media die.

ASCEN. O MIRA, calliditate virum. Huccine, et cętera argute probat Menelaum eſſe indignum tam formoſa coniuge, naꝫ pulchritudo, et forma non poteſt ſatis coli, et amari ab eo qui eam ignorat, quemadmodum Menelaus qui tam ſtolidus atꝗ; rerum imperitus erat vt coniugem hoſpiti, atꝗ; hoſpiteꝫ coniugi commendaret, vocat ergo hominem ſine pectore, ideſt ſine corde. Nam in pectore et corde videtur prudentia, vnde cordatos vocamus, quibus res ſuę cordi ſunt, atꝗ; eas prudenter curant. Tyndari, patronymicum putatiuum, putabatur enim Tyndari filia, eſt ergo vocatiuus a nominatiuo Tyndaris. Commoditate ipſius, ideſt quam ipſe nobis per abſentiam ſuam pręſtat. Aut erimus ſtulti, ſi ſcilicet tam expectandam opportunitatem in vacuum tranſire ſinamus. Tempus ſecurum, in quo nos ſecuri eſſe poſſumus cum abſit maritus, et hoſpitio tuo ſuſceptus ſim. Vtere mandantis ſimplicitate viri, ideſt tam ſimpliciter, hoc eſt ſine calliditate obſequere, vt ille mandauerat. Candidior, ideſt melior, et aptior, quia bona tempora candidis lapillis ſignabant Cretes et Thraces.

Ipſe reus ſine te; ideſt in me omnem culpam aſſumam, nec dicam te ſecutam me, ſed raptam a me et inuitam a patria extractam. Factum Ęgidę, ideſt Theſei, qui ipſam prius rapuerat, vt ipſe declarat per ſequentia.

VOLS. IVRADO, Fraudis timorem excludit. Si pudet aut metuis, purgat pudoris crimen transferens in ſe culpam. Aegidę factum. exemplo arguit nec pudendum nec timendum eſſe. Fratrum tuorum, Caſtorem & pollucem intelligit. Geminas leucippas, Phębem & Adairam Leucippi ex

cenſus raptę ſunt, cum Caſtora & Lynceo interfe- ctum dicunt, hanc fabulam ſcripſit plene Ouidius libro ſexto faſtorum. et eam breuiter tetigit Propertius elegia ſecundo his verbis. Non ſic Leucippis ſuccendit Caſtora phębe. Pollucem cultu nō Adaira ſoror.

Philodocę filias, quas Caſtor et Pollux rapuerūt, pugnarūtq; illarum cauſa cum Ida, et Lynceo Aphareī ex barene filijs, vt Pyndarus ſcribit et nos in metamor. diximus, de quibus ita Propertius. Non ſic Leucippis ſuccendit caſtora Phębe. Pollucem cultu non Adaira ſoror. Troica claſſis adeſt. facilitatem monſtrat. facile inquit Troiā petemus. Eſt. n. parata claſſis. Ibis dardanias, ſuadet facinus non modo nō eſſe pudendum, ſed ſummę glorię futurum. Deam, non foeminam, ſed deā opinabuntur. Cinnama, duo ſūt cinnami genera, albū & nigrum alterum quod eſt precioſius naſcitur in Aethiopia, vbi ſunt Troglodytę, qui ad portum Geboanitarum deſerunt, vnde ad nos defertur. Coronas, ex cinnamo interraſili auro incluſas, primus in templis capitolij et pacis dicauit imperator Veſpaſianus.

Tunc ego iurabo quęuis tibi numina, meq;
Aſtringam verbis in ſacra iura meis.
Tunc ego, ſi non eſt fallax fiducia noſtri,
Efficiam pręſens, vt mea regna petas.
Si pudet, aut metuis, ne me videare ſecuta,
Ipſe reus ſine te criminis huius ero.
Nam ſequar Aegidę factum, fratrumq; tuorū,
Exemplo tangi non propiore potes.
Te rapuit Theſeus, geminas Leucippidas illi,
Quartus in exemplis annumerabor ego.
Troica claſſis adeſt, armis inſtructa, viriſq;,
Iam faciet celeres remus, et aura vias.
Ibis dardanias ingens regina per vrbes,
Teq; nouam credet vulgus adeſſe deam.
Quaq; feres greſſus, adolebūt cinnama flāmę,
Cęſaq; ſanguineam victima planget humū
Dona pater, fratreſq; et cum genitrice, ſorores,
Iliadeſq; omnes, totaq; Troia dabit.
Hei mihi, vix a me pars dicitur vlla futuri,
Plura feres, q̄ quę littera noſtra refert.
Nec tu rapta time, ne nos fera bella ſequantur,
Concitet et vires Gręcia tota ſuas.
Tot prius abductis, q̄ nam eſt repetita p̄ armas?
Crede mihi, vanos res habet iſta metus.

Propiore, quam fratrum ſuorum. Tangi, moueri, incitari. Troica. arguit a facilitate diſcedendi, dicit enim ſe habere omnia parata. Ibis pollicetur ei magnos honores ī regno Troię. Quaq; feres, dicit q̄ ei fient honores tanquam deę. Adolebunt, cremabunt. Cinnama. genus eſt aromatis odoriferi ex arbuſcula, quā Aethiopia mittit. Cęſa, interfecta, ſicut numinibus. Planget percutiet, cum in terram cadet, Dona. allicit eam munerum pollicitatione. Iliades. Troianę. mulieres. Totaq; Troia, continens pro contento ideſt omnes troiani. Vlla ideſt minima. Feres, accipies.

Planget concutiet mactata. Nec vt rapta time. exemplis timorem ſoluit, q̄ nec repetita reſtituatur nec Phryges bellis ſunt laceſſendi.

VBER. QVÆVIS, quęlibet, in ſacra, ideſt ſcilicet matrimonij, ideſt obligabo me futurum ſemper maritum tuum. Petas mea regna, ideſt venias in Troiam. Si pudet, occurrit obiectioni. Ne videare ſecuta me, ideſt ne videaris ſponte diſceſſiſſe. Ipſe reus, volo omnem culpam huius facti in me transferri. Sequar, imitabor. Aegidę. Theſei. Fratrum tuorum. Caſtoris et Pollucis. Te rapuit. dictum eſt ſupra. Illi, Caſtor et Pollux.

Geminas leucippas, ideſt duas filias Leucippi. ſubaudi rapuerunt. Fabula autem hoc habet. Leucippus duas habuit filias Phębem, & Adairas, quę deſponſatę Idę et Lynceo iuuenibus fortibus die nuptiarū a Caſtore et Polluce earum amore ac-

Nec quod occurrit obiectioni, et eam refutat, q̄ nulla bella propter eam mouebuntur, et probat id exemplo multarum, quę raptę ſunt, et nunquā tamen repetitę. Concitet, commoueat contra me. Quę quaſi dicat nulla. Vanos, ſtultos, et ſine cauſa.

TROICA Claſſis adeſt. Docet faciliter rapi poſſe, et difficulter repeti, raptum quoq; magis veneratum iri, q̄ dimiſſam, cum pro dea apud Troiam habenda ſit. Adolebunt, ideſt incendent. cremabunt. Victima planget humum, ſanguineam, ideſt quam ſanguineam faciet. Plangendo, ideſt concutiendo eam pectore ſuo. Vnde planctus proprie fit cum percuſſione pectoris, ſicut de Anna dicitur ęneidos. iiij. Vnguibus ora ſoror foedans & pectora palmis. Hei mihi, dici ſolet quando rebus dicendis impar eſt qui dicit. Vt hei mihi qualis erat, quaſi dicat, eloqui neſciam. Tot prius abductis. Argumentum eſt ab exemplis idq; rhetoricum atq; probabile, ſed non neceſſario concludens. Vnde fallitur Paris. ASCEN.

VOLS. ERECHTHIDA Thraces, Erechthei Athenienſis regis filiam duce borea rapuerunt, ex quibus nati ſunt Zetes, et Calais, vt auctor eſt Diodo. Biſtonis ora, Thracia Athenienſes bello moleſtarunt. Phaſida, Medeę rapinam exprimit, de qua diximus. Pagaſeus a pagaſe oppido theſſalo ad quod fabricata eſt argonauis.

Noie cęperunt Aquilonis erecbthida thraces,
Tuta tamen bello Biſtonis ora fuit.
Phaſida puppe noua vexit pagaſeus iaſon,
Lęſa nec eſt colcha Teſſala terra manu.
Te quoq; qui rapuit, rapuit mincida Theſeus,
Nulla tamen minos Cretas ad arma vocat.
Terror in bis ipſo maior ſolet eſſe periclo,
Quęq; timere libet pertimuiſſe pudet.
Finge tamen ſi vis ingens conſurgere bellum,
Et mibi ſunt vires et mea tela nocent.
Nec minor eſt Aſię q̃ veſtrę copia terrę,
Illa viris diues, diues abundat equis.
Nec plus atrides animi menelaus habebit,
Quam paris aut armis anteferendus erit.
Pene puer cęſis abducta armenta recepi,
Hoſtibus et cauſam nominis inde tuli,

Minoida, de Phędra, aut Ariadna intelligit, quas ex Creta rapuiſſe Theſeũ mõſtrauimus. Vocat, vocati milites dicebantur, qui vltra ſtipendiarios colligebantur. Veſtrę te, ſpartanę potię, nõ ſuccumbit. Aſia, ſed ea eſt, quę grecia non formidet. Pene puer exemplo ſuam formidinem probat. Cilices, Troiana armenta abigebãt. Paris qui tunc in Ida pecora paſcebat cilices repreſſit, armentaque abacta reduxit, vnde a robore et virtute corporis Alexander eſt nuncupatus. Herculem quoq; Alexicacum corporis fortitudine appellatum ſcribit Varro. alterũ vero nomen inditum eſſe tradunt, quoniam inter paſtores quecunque exortę fuiſſent, controuerſię componere iuſtiſſime conſueuerit.

VBER. NOMINE Aquilonis, hiſtoriam tetigit non fabulam. Euryſtheus rex Athenienſium filias duas habuit formoſiſſimas, quarum procris nupſit Cephalo, vt ſupra diximus in epi. phędrę. Alteram Orithiam nomine, cum rex Thracum vxorem petiuiſſet, et non impetraſſet, illa parata et inſtructa claſſe miſit, qui eam raperent, et quoniam ſpirante Borea vento, qui fauet ex Attica in Thraciam nauigantibus abducta eſt, locus fuit fabulę, q̃ boreas ventus eam abſtulerit. Nomine, parte. Aquilonis, borę. Ora, regio. Biſtonis Thracia, nominatiuus eſt caſus, et forma patronymici foeminini generis, eſt autem Biſtonium ſtagnum Thracię. Pagaſeus, theſſalicus, a pagaſeo ſinu vnde ſoluit nauem vt diximus ſupra. Phaſida, medeam. Manu colcha, exercitu, et viribus colchorũ, narrata eſt hęc fabula ſupra in epi. Hypſipyles, et in epi. Medeę ad Iaſona. Minoida, Ariadnem, viſa eſt fabula ſupra in epi. Ariadnes, et in epi. Phędrę. Cretas, accuſatiuus eſt grecus, cuius nominatiuus eſt cres. Terror, timor. Maior peri. ſecundum eam ſententiam, peior eſt bello timor ipſe belli. Pudet pertimuiſſe, eſt poſtea pudor pertimuiſſe ea, quę aliquis voluit timere. Finge, pone, fac. Et. i. etiã. Mibi, ſicut grecis. Copia multitudo virorũ.

illa, Aſia, dixit autem illa, quia quando hec ſcribebat, erat in grecia. Plus animi, plus audacię. Anteferendus, preponendus mihi. Pene puer, narrat teſtimonia ſuę probitatis, et fortitudinis incipiens vsque a pueris. Pene puer, adoleſcens adhuc tenerę ętatis. Recepi, recuperaui. Cęſis, interfectis. Cauſam nominis falluntur multi, qui credũt eum ob hoc dictum parim a paritate, cum dictio greca nõ deriuetur a latina, ſed vt Porphyrio in lib xij. Ilia. ſcri. Paris dictus eſt a παρειμι verbo greco, quod eſt tranſeo, quoniam ſe talem mortem tranſiuit, cum expoſitus a matre a bubulco nutritus eſt, poſtea Alexander dictus eſt quaſi auxiliator vir, απο του ανδρος, ideſt a viro, et αλεγω. i. auxilior, quod futurum facit αλεξω, qa hoſtibus, armẽta abducentibus, vt nunc refert, auxilium ſuis tulit, et armenta recuperauit, ex quo hoc quaſi agnomen meruit. Cauſam nominis, quia dicor Alexander. Inde, ab auxilio dato.

BISTONIS Ora, ideſt Thracia. Manu colcha, ideſt exercitu colchico. Cretas accuſatiuus a nominatiuo cres cretis hic cretes hos cretas. Quęque timere libet pertimuiſſe pudet. Docet hoc verſiculo poeta quid interſit inter timere et pertimere ac conſimilia. Nam timere eſt qualitercunq; ſiue perfecte ſiue imperfecte, pertimere ad finem vsque cum conſumatione eius, de quo erat timor. Sed vt dixi. Nihil eſt poeta hoc facilius et expoſitius. **ASCEN.**

Finge tamen ſi vis &c. Quia argumentum ab exemplis inualidum eſt, poſſetq; dicere Helena ſe potius repetendam q̃ ſuperiores, aut quia marito ſuo carior ſit, aut quia maritus potentior cum fratre preſertim Agamemnone, purgat obiectionem, dicens etiam ſi Grecia tota bellum moueat in Troianos, nihil verendum eſſe, cum maiores vires, et copię ſint in phrygia, quam in Grecia.

Illa viris diues, alij legunt. Fortibus illa viris diues abundat equis, & eſt melior lectio. Nec plus Atrides confert ſpecialiter ſe cum Menelao, atque illi pręfert, oſtentans facinora ſua egregia, nam vt in troicis ſcripſit Nero Paris ſiue Alexander etiam Hectorem vicit luctando, vnde dicit.

Et cauſam nominis inde tuli. Eſt enim Alexander vocatiuus ab αλεγω verbo quod ſignificat arceo et ανηρ vir quod quaſi arcens et conſtringens in lucta viros.

VOLS. ILIONEVS, Deiphobuſq; fuit, paris paleſtra et ſagittatione valuit, qua Hector ſuperatus ira percitus Paridem trucidaſſet, niſi ſibi fratrem a paſtore regio, qui illum educarat, eſſe agnouiſſet. Ilioneus, Phorbantis filius fuit. De quo Verrius meminit. Deiphobus, ex Priamo et Hecuba natus eſt.

ſi, quamuis. Hectora fratrem, talem et tam fortem fratrem, qualis eſt Hector. Is vnus, ſcilicet ſolus. Inſtar, ſimilitudo. Innumeri militis, pro innumerorum militum, ideſt ipſe ſolus eſſe poteſt pro vno exercitu. Fallunt te, ignorantur a te. Cui viro, quali marito.

Poene puer iuuenes vario certamine vici,
 In quibus ilioneus Deiphobuſq; fuit.
Neue putes non me niſi cominus eē timendū,
 Figitur in iuſſo noſtra ſagitta loco.
Non potes hęc illi primę dare facta iuuentę,
 Inſtruere Atridem non potes arte mea.
Oīa ſi dederis nunq̄ dabis Hectora fratrem,
 Vnus is innumeri militis inſtar erit.
Quid valeam neſcis et te mea robora fallunt,
 Ignoras cui ſis nupta futura viro.
Aut igitur nullo belli repetere tumultu,
 Aut cedent marti Dorica caſtra meo.
Nec tamen indignor pro tanta ſumere bellum
 Coniuge, certamen pręmia magna mouēt.
Tu quoq; ſi totus de te contenderit orbis,
 Nomen ab ęterna poſteritate feres.
Spe mō non timida dijs hinc egreſſa ſecundis,
 Exige cum plena munera pacta fide.

Cominus, in paleſtra. Non potes hęc illi, nihil in iuuenta Menelaum geſſiſſe iactare potes. Mea arte, ſagittationem et paleſtram intelligit.

Quid valeam, qua ſim fortitudine.

Cui, emphaſim habet hęc dictio, qui ſagittatione et paleſtra valet, qui potentia et opibus pollet, qui diis immortalibus gratus eſt, qui ſui et ſuorum virtute totam non timet gręciam.

Aut igitur nullo colligit epiſtolam abigens quicquid helenam terrere potuiſſet, duo inquit timens, quo minus Troiam petas, ne repetita reddideris, aut ne laceſſiti bello te reddere cogamur, immo aut omnino non repeteris, aut ſi bello Troianos gręci tentarint, turpiter ſuccumbent. Dorica caſtra, Dores populi in Peloponneſo cum inde pellerentur, Parnaſum tenuerunt, deinde per Heraclidas reſtituti multas vrbes condiderunt, in Peloponneſo due tantum gentes conſtitere. Dorica, ſcilicet et Æolica, vnde Peloponneſiaci Dores ſunt appellati. Pro tanta, quanta eſt Helena.

Totus orbis, Aſia et Europa. Nomen feres, laudabunt te poſteri. Spe modo non timida, cum Spartam relinquas ſumma ſpe.

Exige, pete cum Troiam appuleris. Munera parta, et coniugium et regni partem.

Cum plena fide, nulla vtar perfidia, ſed promiſſa omnia plene ſeruabo.

VBER. VARIO CERTAMINE, In ludis agonalibus diximus in argumento primę epiſtolę. Ilioneus, qui non ſolum eloquentiſſimus, ſed et fortiſſimus fuit, vnde et Virg. Maximus ilioneus. Deiphobus, de quo Virg. Deiphobe armipotens genus alto a ſanguine diuum, fuit enim bellicoſiſſimus

Niſi cominus. i. certamine, in quo pprie et manu ſolum pugnatur. Figitur, locatur. Loco iuſſo, vbi ab aliquo, vel mihi placito. Non potes, extollit ſe, et Menelaum deprimit oſtendens eum non habere hos titulos. Arte mea, ſagittandi.

Aut igitur, concludit epiſtolam inferens ex ſupradictis q̄ aut non repetetur bello, aut ſi repetita fuerit, defendetur, et enim erit maxima gloria, q̄ propter eam Europa et Aſia magno bello certauerint. Tumultu belli, ideſt motu belli. Dorica, gręca. Cędunt, vincentur.

Magna pręmia, digna, propter quę non debeat me pudere ſumere bellum puderet autem ſi pręmia eſſent parua, et vilia. Contendent, certauerit.

De te, propter te, nam de interdum propter ſignificat. Teren. Quantumque me amas de fidicina hac. Feres, accipies.

Ab ęterna poſteritate, ideſt ab omnibus poſteris, qui erunt vsque ad finem ſeculorum.

Spe modo, hortatur eam, vt non dubitet diſcedere, et diſceſſura petere ab eo quicquid ipſa voluerit, quod promittit ſe fideliter pręſtaturum. Ordo eſt. Tu modo, ideſt tantummodo.

Egreſſa hinc, ex domo Menelai, et ex lacedęmone. Spe non timida, ideſt firma et certa ſpe non dubitans de me. Exige, repoſce.

Parta, promiſſa tibi a me.

Cum fide plena, ideſt pleniſſime, et ſine fraude, ſine vel dubitatione.

ASCEN. COMINVS Dicitur, quaſi cum manu hoc eſt conſerendo manus. Eminus contra quaſi e manu quando telum longe iacitur. In loco iuſſo, ideſt quem iuſſero figere, et eſt rara locutio, vim hypallages habens, non enim locus iubetur, ſed ſagittę in locum.

Omnia ſi dederis, contra Agamemnona Hectorem obijcit. Inſtar, ideſt ęquiualens quaſi in ſtatum et valorem.

Tu quoque, Pollicetur eam inſignem fore, ſi pro ea bellum moueatur, quam laudem mulierculę nonnunquam affectant, nam nihil glorioſius ducunt q̄ ob formam multis complacere, ſed iam re manifeſtaria finem facio.

VOLS. In.xvi.epiſtolam argumentum.

NVLLAM Quę reſpondeat epiſtolam feciſſe Ouidium aperte conſtat, cum ſuis olbus Sabinum poetam reſpondiſſe in amoribus ipſe teſtetur, cum dicit. Quã cito ɓ toto rediijt meus orbe Sabinus. Scriptaq; diuerſis retulit ille locis. Candida penelope ſignum cognouit Vlyſſis. Reliqua curioſis illic legenda relinquimus. Satis eſt admonuiſſe. Sabinus imperante Octauio vixit, ad triſenã amicam elegiarum librum dedit. Faſtorum inchoatos reliquit. epiſtolis Oui. reſpondit, cuius Helenam et hero cydipesq; legimus fragmentum. Cęteras, vt multa alia ſeculorũ ignauia abſideramus ſunt qui has epiſtolas nec Ouidij, nec Sabini eſſe animo coniiciant, quibus ſatis reſponſum eſſe exiſtimo, cum nulla habeãt argumenta quibus propoſitum firmare poſſint. Nos autem Sabini Helenam legendam contendimus.



Helena Paridi.

NVnc oculos tua cum violarit epiſtola noſtros,
Non reſcribendi gloria viſa leuis.

Iuppiter ex Taygete Atlantis et Piones filios genuit Lacedęmonem. Lacedęmon Amyclum, Amyclus Argalum. Argalus Oebalum. Oebalus Tyndarum. Tyndarus ex Lęda Helenam et Clitemneſtrã. Item mares geminos Caſtorem et Pollucem, q̃q̃ in fabulis eſt ex iouis hos genitos, quoniam in olores verſus iuppiter cum Lęda fuerit. Helena poſtquã coniunx Menelaus ſparte in Cretam conceſſit. Alexandri hoſpitis p epiſtolam amores cognouit, cui quaſi offenſa primum ridens obiurgat, deinde vt pudorem tueatur illius ſuaſiones infringere conatur, ſed quędã ſpargit ſemina. vñ non oĩno illius amorem negligere videatur. Demũ amantis votũ impleturę, vt honeſtius ita tutius viſuʒ eſt, ſi qd in deſiderio erat non lr̃is mandaretur, ſed Climene ⁊ Æthra comites fidiſſimę exponerent, quę de plugio ſumerent ſponſionem, id cum feciſſent cum Alexandro ad Troias abierunt, q̃q̃ vt diximus. alij ad Proteũ in Ægyptũ tempeſtate delatos eſſe, atq; ab illo ablatas Paridi ꝓdunt. Nunc oculos tua cum violarit epiſtola nr̃os, principiũ accõmodatũ eſt, nã licet aſpeꝗ videat, non tñ potiundi deſiderij ſpẽ tollit, quã faciunt, et ꝙ epiſtolam legerit, et ꝙ reſcribat. Violarit oculos noſtros, indicat epiſtolam legiſſe. Violare puellaꝝ eſt, quarum pudicitia proſtituitur. Gloria. ſeruatę pudicitię decus.

NVNC Oculos, vt alibi diximus. Scribit Ouidius ſecundo de arte. VBER.

Quę voluit legiſſe, volet reſcribere amãti. Helena igitur lecta epiſtola Paridis cum ea delectata eſſet, licet oſtendat ſe indignatam non potuit tamen non reſcribere. ita leuita eſt, et demulſa blanditijs Paridis, quas magno artificio cõtexuit. Reſpondet igitur epiſtolę Paridis, et primum quidem oſtendit ſe valde iratam ꝙ Paris auſus ſit eam talibus ſcriptis ſolicitare mox ita detegit ingeniũ vt det ſpem Paridi, et quodammodo ei aperiat conſilium ⁊ viam vt poſſit ea potiri, oſtenditur autẽ muliebre ingenium varium, et mutabile, et id quod Ouidi. in arte ſcribit. Forſitan et primo veniet tibi littera triſtis. Queq; roget ne ſe ſolicitare velis. Quod rogat illa timet, qđ non rogat, optat vt inſtes. dicit ergo. Cũ tua epiſtola, qua conatus es alienare me ab amore mariti, et ad tuum ſolicitare. Violarit, Lęſerit. Non reſcribendi, ſunt qui ita indicant. Gloria non reſcribendi eſt viſa mihi leuis, ideſt facilis, ſed melius leuis pro vili, et parua accipitur, vel certe ſic verius. Gloria reſcribendi eſt viſa mihi non leuis, ideſt non parua, ideſt putaui magnam gloriam mihi fore reſcribere tibi quia affeciſti me magna iniuria.

NVNC OCVLOS, Et cętera epiſtola hęc reſponſiua Helenę parum quidem in rebus difficultatis habet, eo ꝙ argumentum a Paridis epiſtola dependet, nec multum in verbis, eſt enim facilior et pedeſtrior q̃ Ouidiana compoſitio. vnde ex ſola phraſi Ouidianam neges. In principio autem alij nunc alij tunc legunt, et vtrunq; tolerari poteſt. Ego autem legerem potius nunc ſub hoc ſenſu. Cum ſcilicet ita ſit, ꝙ epiſtola tua violarit pro violauerit, hoc eſt lęſerit nunc noſtros oculos, qui ante hac nihil ſpurcum, aut laſciuum viderant, aut legerant (nam et oculi legunt.) ASCEN.

Gloria non reſcribendi, ideſt quę eſſet ei non reſcribendo, et non reſpondendo epiſtolę ſuę, quam fingit ſagaciſſima mulier ſe quodammodo inuitam accepiſſe, vt ex ipſius epiſtolę principio patet, ideo dicit.

Auſus es hoſpitij temeratis aduena ſacris
Legitimam nuptę ſollicitare fidem?
Scilicet idcirco ventoſa per ęquora vectum
Excepit portu tęnaris ora ſuo.
Nec tibi diuerſa quamuis e gente venires,
Oppoſitas habuit regia noſtra fores.
Eſſet vt officij merces iniuria tanti,
Qui ſic intrabas hoſpes an hoſtis eras?
Nec dubito quin hęc cū ſit tam iuſta vocetur
Ruſtica iudicio noſtra querela tuo.
Ruſtica ſim ſane dum non oblita pudoris,
Dumq; tenor vitę ſit ſine labe meę.
Si non eſt ficto vultus mihi triſtis in ore,
Nec ſedeo duris torua ſupercilijs.

VOLS. AVSVS Es Hoſpitij, ducit in odium ab audacia et temerata religione. Sacris te. hoſpitalitatis iura exprimit, q̄ ſub Iouis tutela ſunt, veteres q̄ primū hoſpites excipiebāt. Ioui et dijs alijs ſacra facere cōſueuerunt. Id apud Papi. Adraſtus facit cum Eteoclea et Tydeū excepiſſet. Item Virgiliana Dido. cum Troianos ſuo fouiſſet hoſpitio, qđ ex Homero tranſtulerūt apđ quē Pāthonius ſacrorum miniſter Alcinoi iuſſu. cū Vlyſſes in Phęaciā appulerat, pocula oībus q adeſſēt ꝓpinabat, vt Ioui cui curę ſunt hoſpites, vt ille ait, et fulminū auctori libaret. Sollicitare, adulterio interpellare. Fidem legitimā, lege et ꝯiugij ſponſione firmatā. Scilicet, Id. vt augeat cōtemptū, irriſione vtit̄ hoſpitalitatē exprobrās non ingt ob eā cām te hoſpitio fouimus, vt me ſtuprares. Portu ſuo, ſpartanoꝝ nauale eſt poſt tęnaron. Nauiganti ad ꝓmontoriū Maleā Gytheū nuncupant nauiū ſtatio manu effoſſa eſt. c et. xl. ſtadioꝝ. Ora tęna. portus laconicus ad tęnaron. Diuerſa gen. Id vt interpoſitū eſſe, q̄m Alexander phryx barbarus erat a gręcoꝝ moribus alienus. Oppoſitas fores clauſū hoſpitiū. Non ingt te vt peregrinū ꝓpulimus. Nam vt Thucydides ſcri. lex fuit ſpartanoꝝ q̄ peregrini in vrbe ſparte non intercipere̅tur. Eſſet iniuria, adulterij dedecus ſequeret̄. Sic, tanta hoſpitalitate receptus. Ruſtica, rudis nimiū et inepta. Ruſtica ſim ſane, fatet̄ ruſticitatē, quā obiectauerat. Paris, eamq; a pudore excuſat. Tenor, ꝯtinens viuendi rō. ſine labe, culpę offenſa, aut nota. Si nō eſt triſtis, mores peractę vitę tuetur, refutatq; obiectā Theſei rapinā. Triſtis non iracū. ſed lętus, ſi ore lęticiā ꝑfero. Torua ſu. ſuperbiā excludit, q̄ in ſupercilijs apparet, nec inueniſſe eminentiorē locum ſcri. Pli. aut vt ſolitaria maneret abruptior eſt.

VBER. AVSVS, Obijcit ei īgratitudinē, et īpietatē q̄ violauerit iura hoſpitij. Temeratis, violatis. Sacris, q̄ q̄n aliqs vir magnus excipiebat̄ hoſpitio. Ioui ē dijs hoſpitalitatibus ſacra fiebāt, qđ Vir. oñdit lib. i. ęnei. cū Dido ęneā excepit. Sic memorat, ſimul ęneā in regia ducit. Tecta, ſimul diuūtēplis īdicit honorē. Solicitare, cōmouere. Scilz, dictio eſt apta ad ironiā et īdignationē. Tęnaris, laconica. Oppoſitas, occluſas tibi. A gēte diuerſa remota, et q̄ nobiſcū nō habuiſſet ꝯſuetudinē. Idcirco, ꝑp hāc cāz vt iniuriā q̄ paras mihi īferres. Eſſet me. i. remuneratio et p̄miū. Tanti offi. i. bñficij accepti a nobis. Sic, ea ītētiōe, vt mihi iniuriā faceres, ē me abduceres. Hoſtis an hoſpes. q. d. potius hoſtis. Nec dubito. i. ſcio q̄ licet iuſte de te cōquerar, iudicabis me tn̄ ruſticam, quę cōquerar de eo, qui me amet. Sim, ꝯcedētis eſt. Dum, pro dūmodo. Tenor, perſeuerantia. Sine labe, ſine macula et infamia. Si nō rñdet ei parti, qua dixit, vultu non ceterā duro. Perlege, ſed formę ꝯuenientē tuę. dicit. n. q̄ ſi non eſt ſeueri et duri vultus, eſt tn̄ pudica. Torua, terribilis. Supcilijs, quibus oſtēditur ſeueritas. Virgi. conueniēs latio pone ſupciliū.

ASCEN. EST MIHI VIſa leuis, ideſt modica. Prēſupponit ergo peccatū eſſe in legendis epiſtolis amatorijs, ē in reſcribēdo, ſed maius in legendis vſq; adeo vt violata legendo paruū glorię mereat̄ non reſcribendo, et is certe animus eſt mulieribus, vbi ſemel libata eſt pudicitia, nihil in eis poſt illam cōmendandum eſt. Et ideo vt monet Naſo noſter. Principijs obſtandū eſt. Nā q̄ ex viſu, cuius p̄ma eſt amoris linea, ad alias gradatim peruenit̄. q̄ ergo violatam ſe ſenſit legēdo paruifacit, ne amplius violet̄ reſcribendo. Reſcribit tn̄ criminando, ſed ea quoq; eſt mulierū nā, vt quod lubentiſſime facturę ſunt, in principio negent, ſic tn̄ vt niſi inſtes, ipſe ſe corrigant, et placari poſſe ſignificent. De iure hoſpitalitatis āt ſcias q̄ id apud antiquos erat ſanctiſſimum, ita vt iouē ei preeſſe ſignificent. Vnde primo ęnei. Iuppiter hoſpitibus nam te dare iura loquuntur, etc̄. Erat autem hoſpitium amicitię non mercedis grā, nam caupona dicitur diuerſorium mercennariū, quod tunc non tā frequens erat, vt nunc, quapropter neceſſe erat ſibi hoſpites comparare, inter quos magna fides obſeruabatur, quā Paris ſolicitando ꝯiugem hoſpitis violaſſe criminatur. Ora tęnaris, pro tęnaria, nam tęnarius promōtoriū eſt laconię, pro quo imperiti tęnarus legunt apud Alexandrū. Tęnarus infernī, etc̄. Hoſpes, an hoſtis eras, quaſi dicat potius hoſtis, qui ſic non, cum tanta hoſpitalitate, ſed tali animo intrabas. Nec dubito, callide iudicium illius laudat, ſuamq; pudicitiā commendat, in qua videlicet laborat. Vultus triſtis. ſeuerus et atrox. Et bene vultus potiuſq̄ facies. Nam vultus quaſi a volendo dicitur, facies a faciendo. Et ita facies a factore fit nec mutatur. Vultus a voluntate alius ē alius fit. Et laudē, quaſi laudis ſit habuiſſe commertiū, cū tam formoſa, quo verbo audaciā Paridis potius probat q̄ damnat, ſed mire in ſe crimen cenſet, qđ in illo laudē, q̄ſi mulieri ſit crimē, qđ viro laudi dat̄, ita. n. mūdo vi cum eadē ſit vtriuſq; apud deū cenſura.

VOLS. SINE CRIMINE, adulterij nota. Cępto tuo proposito, vt me rapias. Neptunnius heros, Theseū intelligit, quem ſe Neptūni filiū apud Minoē iactaſſe ſcribit Higinius. Factūq; fuiſſe piculū ex piecto in mare anulo, quem a Nereidibus acceptū ad Minoen retulit. Bis quoq; a te ſcꝫ. Nim crimē, ego in culpa fuiſſeꝫ. Pacto, ex rapina. Fructū, petitū. Me, vtꝫ optabat non violauit. Vlterius, vltra oſcula nihil a me habuit. Neqtia, Imodeſta petulātia. Quā iō obiurgat, qm̄ Paris dixerat. Si reddēda, forēs aliqd tñ añ tulissem. Reddidit intactā. Diodo. et Plutar. ſcri. Helenā itactā rediſſe. Sed Paris non ea vſus deſidia, ǭ primū ad Helenā inſulā appulit, ǭ ad ſummū terrę acticę iacet cū Helena ſeiunxit, ē ob eā cām nomē ſortitū eſſe ſcri. Stra. cū antea cranā vocaret. Et iuuenem, excuſato ab ętate, dignus īqt venia fuit qm̄ iuuenis, cuꝫ me rapuerit, modeſte ſe geſſit. Ne qn̄ no. vt ſemp ſiniſtro rumore in dolum ore verſer. Non tñ iraſcor, diſſimulata iracundia amanti ſpem ſuggerit, non enim inquit queror ꝙ a te amer, dubito ne ſimulato amore me deludas. Deſit fiducia, non eſſe in te fidem exiſtimē, aut facinus audere non confidam.

ęre iniuriā Paridi, dum magis incitat, dicit. n. tu nō fuiſſes ptētus bis, ꝙ voluiſſes aliud ꝙ̄ oſcula. Ordo eſt. Neqtia. i. libido, vt neqtia eſt ǭ te nō ſinit eſſe ſenē. Quę eſt tua, ǭ eſt tibi. Non fuiſſet ꝯtenta bis. s. paucis oſculis. Dij melius, voluerunt, ē cōſuluerunt mihi. Similis tui, ita proteruus, et libidinoſus, vt tu es, ꝙ me vitiaſſes. Modeſtia, ipſius Theſei. Minuit crimen, culpā rapinę. Theſea pęnituit, interrogatiue legendū eſt. q. d. an iō pęnituit, vt tu poſtea me raperes. Nequādo. i. vt ſemp hoīes de me loquantur. Nec tñ iraſcor, ecce more muliebri iaꝫ incipit ꝯciliari Paridi, et ei blandiri. Quis, niſi ſtultus. Prefers, oſtēdis. Non ſimulatus. i. non ē fictus, quia Paris dixit. Attulimus flammas huc, non inuenimus illas. Dubito, hoc, ne amor tuus ſit ſimulatus. Fiducia meę pulchritudinis credulitas. Facile credere, mulię n. propter hoc ſępe decipiunt. Verba veſtra. i. virorum. Carere fide, Terentius in andria. Fidelē haud ferme mulieri inuenias viruꝫ.

Fama tñ clara eſt, ⁊ adhuc ſine crimine vixi,
Et laudem de me nullus adulter habet.
Quo magis admiror quę ſit fiducia cępto.
Spemq; tori dederit quę tibi cauſa mei.
An quia vim nobis neptūnius attulit Heros,
Rapta ſemel videor bis quoq; digna rapi?
Crimen erat noſtrum ſi delinitā fuiſſem,
Cum ſim rapta meum quid niſi nolle fuit?
Non tamen e facto fructum tulit ille petitum,
Excepto redij paſſa timore nihil.
Oſcula luctando tantummodo pauca proteruus
Abſtulit vlterius nil habet ille mei.
Que tua nequitia eſt non bis contenta fuiſſet,
Dij melius ſimilis non fuit ille tui.
Reddidit intactā minuitq; modeſtia crimen,
Et iuuenem facti pęnituiſſe patet.
Theſea pęnituit paris vt ſuccederet illi,
Nequando nomen non ſit in ore meum.
Nec tamen iraſcor quis enim ſuccenſet amanti?
Si modo quē pręfers, nō ſimulatur amor,
Hoc quoq; enim dubito non ꝙ fiducia deſit,
Aut mea ſit facies non bene nota mihi.
Sed quia credulitas damno ſolet eſſe puellis,
Verbaq; dicuntur veſtra carere fide.

VBER. VIXI, Legitur et iuſi. i. fui lęta et iocata ſum, ſalua tamen pudicitia mea. Laudem de me, vt poſſit ſe iactare de ꝯcubitu meo. Quo, qua re, ǭobrē. Cępi, audacię tuę. Mei tori, mei concubitus. Neptūnius heros. i. Theſeus nepos neptūni. Attulit vim. s. in rapiēdo. Rapta ſe. a Theſeo. Bis etiā a te. Aduertendū eſt ꝙ lꝫ hoc exēplū videaꝫ diſſuadere Paridi, ne eam rapiat, tñ latenter ad incitandum poſitum. Delinita. i. blanditijs captata et illecta. Erat noſtrum cri. i. fuiſſet mea culpa. Rapta violenter abducta. Quid fuit meum. i. quid potuit imputari mihi. Niſi nolle. i. qꝺ nolui, et voluntas mea non fuit e facto. i. ex rapina ſua. Petitum, deſideratum. Redij, ab eo diſceſſi. Paſſa nihil excepto timore, quę nihil ab eo mali habui, niſi ꝙ timui. Abſtulit, accepit. Luctando contendendo. Non ſponte mea. Nil mei, nil deme. Vlterius, vltra oſcula. Quę tua, dum ſimulat Helena ſe dol-

NEPTVNNIVS Heros, Theſeus meam, ideſt meę opis et facultatis quid niſi nolle fuit, quaſi dicat nihil. Et ideo quia citra conſenſum nemo peccat, immunis eſt a crimine, licet contra voluntatem rapta. Nil habet ille mei, latine et ſignanter dictum et plusquam ſi diceret, nil habet ille meum, ꝙ tunc de rebus ſuis loqueretur nunc de ſe. Similis tui, ſt eleganter dictum. Nā ſimilis cum de moribus agitur potius genitiuo iungitur. Minuitq; modeſtia crimen, quia oſculis contentus erat. Nequando nomen non ſit in ore meum, ſemper ſit in ore vulgi de me loquentis, et de amatoribus meis. Nec tamen iraſcor quis. Incipit condeſcendere et pati ſe amari, ē vt muliebris naturę decorum ſeruatum agnoſcas, plus ſe moueri fatetur forma et amore Paridis, quam genere, aut diuitiis. Hoc quoque enim dubito. Ordo eſt. Ego enim dubito quoque, ideſt eſt hoc, an ſcilicet amor tuus in me ſimuletur non ꝙ, ideſt quia fiducia, ideſt bene confidendi de me ratio deſit aut quia mea facies non ſit bene nota mihi. Fallimur enim plerunq; in iudicandis rebus noſtris. ASCEN.

At peccant aliȩ, matronaq; rara pudica eſt,
Quis probibet raris nomen ineſſe meum?
Nam mea ꝙ viſa eſt tibi mater idonea cuius
Exemplo flecti me quoq; poſſe putas,
Matris in admiſſo falſa ſub imagine luſȩ,
Error ineſt pluma tectus adulter erat.
Nil ego ſi peccem poſſum neſciſſe nec vllus
Error qui facti crimen obumbrat erit.
Illa bene errauit vitiumq; auctore redemit,
Fȩlix in culpa quo ioue dicar ego?
Et genus et proauos et regia noīa iactas,
Clara domus ſatis hȩc nobilitate ſua ē,
Iuppiter vt ſoceri proauus taceatur et omne
Tantalidȩ pelopis Tyndareiq; genus.
Dat mihi lȩda iouem cygno decepta parente,
Quȩ falſam gremio credula fouit auem.
I nunc ⁊ phrygiȩ late primordia gentis,
Cunq; ſuo Priamo laomedonta refer.
Quos ego ſuſpitio ſed q tibi gloria magna eſt,
Quintus is a noſtro ſanguine primus erit.
Sceptra tuȩ quamuis rear eſſē potentia Troiȩ,
Non tamen hȩc illis eſſē minora puto.

VOLS. AT PECCANT Aliȩ, illud Paridis reſumit. An faciem culpa poſſe carere putas. Idonea, ad tui argumēti firmamētū apta. Matris in admiſſo, mōſtrat exēplū ſuȩ cāȩ non ꝯuenire, potuit inqt lȩda mr̄ excuſare culpā ab errore, ſed qꝛ I nr̄a cā oīa ſūt apta, nulla eſt excuſatio. Admiſſo, pc̄ō. Sub fal. imagine, luſȩ a Ioue q falſo ſe cygnū ſimulauit. Nil poſſuʒ neſciſſe, cū oīa ſint aperta nullū errorē afferre poſſū. Obūbret, cȩlare poſſus. Vitiuʒ, adulterij ſcelus. Auctore, magnitudīe Iouis qui fuit adulterij cā. Redemit, cōpenſauit. Fȩlix, ad lȩdȩ fecunditatē reſpexit. Et genus et ꝓauos, ſui generis cōmendatiōe Paridis iactantiā ꝯtēnit. Domus hȩc, quȩ te hoſpitio ſuſcepit, q̄ tu ꝯtemnere videris. Nobilitate, antiqtate generis. Iuppiter vt ꝓauus ſoceri. Honeſta occupatio. Pliſtenes Helenȩ Socer natus ex Pelope, cuius auus fuerat Iuppiter ex pr̄e Tantalo, vt diximus. Tyndareiq; genus, tyndari ꝓgeniē recenſuimus. I nunc, inhibet per ꝯceſſionē, nō inqt eſt Phrygū genus cū nr̄o cōparandum. Quintus, de Priamo intelligit, q qntus erat a Ioue. Nā Iuppiter Dardanum. Dardanus Ericthoniū. Ericthonius Troū. Trous laomedontē. Laomedon ꝑamū. Priamus paridē genuit. Is Iuppiter primus, qm̄ ex lȩda et Ioue nata eſt Helena. Sceptra tuȩ q̄uis, ꝯcedit Phrygias opes, ſed per recriminationem refellit. Troianū impiū opulētiſſimū fuit auctis ab Ericthonio diuitijs, d quo Hom. meminit.

VBER. AT PECCANT, qꝛ dixerat. Lis eſt cū forma magna pudicitiȩ, dicit ſe velle eē inter raras. i. iter eas, q ſeruāt pudiciciā. At peccāt aliȩ, obiectio. Quis ꝓhibit, rn̄ſio obiectionis. Nā mea qꝛ Paris dixerat, Hȩc tibi nēpe patrē furta dedere Iouē, ad hoc rn̄det mr̄em poſſe excuſari, qꝛ decepta ſit, ſe vero nullam poſſe hēre excuſationē īprudētiȩ. Admiſſo, delicto. Sub imagine, cygni. Adulter, Iuppiter. Poſſuʒ neſciſſe nil. i. ſcio ꝙ peccem neq; poſſum excuſari ꝑ ignorantiam, nam duȩ negationes affirmant. Adumbret, tegat. Illa, alia excuſatio. Vitiuʒ, crimen ſuum. Redemit, recompenſauit. Auctore, propter auctorem, quia Iuppiter. Fȩlix in culpa, ideſt bene peccaſſe. Quo Ioue, ideſt quia magna excuſatione, qꝛ tu non es Iuppiter, quo poſſim excuſari. Quod genus, rn̄det ad id qđ dixerat. Phryx erat, et idē. Non dabimus certe ſocerꝫ tibi clara fugantē, lumina. Hȩc domus, mea et Menelai. Iuppiter, cōparat nobilitatē ſuā cū nobilitate mariti. Vt, q̄uis. Proauus ſoceri. i. Atrei, diximus ſupra. Tātalū filiū fuiſſe Iouis. Tātalus genuit Pelopē. Pelops Atreū, vñ Agamēnon et Menelaus, lʒ qdam eos Pliſtenis fuiſſe dicant. Tyndarei, pr̄is mei putatiui. I nunc. q. d. fruſtra iactas genus tuum. Primordia, initia. Suo. s. filio. Suſpicio, veneror. Sed q tibi gloria magna ē. i. ſed is quo tu potiſſimum gloriaris, qntus eſt tibi in ordīe, et mihi ē primus. Iouē āt ītēt, nā Helenȩ primus ē, qꝛ eius pr̄. Paridi do qntus, qꝛ Iuppiter genuit Dardanū ex Electra. Dardanus Ericthoniū. Ericthonius Troē. Tros Ilum. Ilus Laomedōta. Laomedon Priamum. Priamus Parin et reliq̄s filios, ergo qntus eſt Iuppiter a Paride excluſiue. Sceptra, rn̄det ad id, quod dixerat. Sceptra parens Aſiȩ, qua nulla potentior ora eſt, finibus immenſis vix obeunda tenet ⁊c. Hȩc, noſtra grata.

ASCEN. SED Quia credulitas dāno ſolet eſſe puellis, hoc eſt lʒ, qꝛ amabilis ſum ꝯfidam me amari, tñ qꝛ credulitas multis obfuit, vereor credere, et potiſſimum qꝛ Troiani perfidi, et periuri ꝓhibent, aut potius generaliter in oēs amatores dcm̄ eſt. At recitat obiectionem Paridis conātis exēplo in crimen allicere, ſed prudenter rn̄det turpiter arctura. Error. i. deceptio ineſt in admiſſo. s. adulterio mr̄is luſȩ. i. deceptȩ ſub falſa imagine, qꝛ in ſpecie cygni ꝯcubuit cū lȩda matre Helenȩ Iuppiter, vñ addit. Pluma tectus adulter erat. Obūbret. i. occultet, aut ꝓtegat ab infamia. Quo Ioue. q. d. nullo ſed manifeſtario adulterio. Eoq; mortali, cum ſim ex deo genita atq; imortalis hn̄da. Genus tyndarei, ſicut in ep̄la Paridis ſecutus Thucididē declinauit a ntō tyndareos huius tyndarei, ꝓ q̄ nos tyndarus tyndari. Quo ego ſuſpicio. i. non contemno, nec deſpicio, ſed ſuſpicio, quaſi inferiores aſpicio, ſed is. s. Iuppiter, qua ex nīs tibi glīa magna eſt, qntus. s. a veſtro ſanguine, erit primus a noſtro ſanguine. Tua epiſtola diues. s. pollicitationibus, ſed vt dicit gnato, pollicitis diues quilibet eſſe poteſt.

Si iam diuitiis locus hic, numeroq; virorum
 Vincitur, at certe barbara terra tua eſt.
Munera tanta quidem ꝓmittit epiſtola diues,
 Vt poſſint ipſas illa mouere deas.
Sed ſi iam vellem fines tranſire pudoris,
 Tu maior culpę cauſa futurus eras.
Aut ego perpetuo famam ſine labe tenebo,
 Aut ego te potius, q̃ tua dona ſequar.
Vtq; ea non ſperno, ſic acceptiſſima ſemper
 Munera ſunt, auctor quę precioſa facit.
Plus multo eſt, ꝙ amas, ꝙ ſum tibi cã laboris,
 Quod tam per longas ſpes tua venit aquas.
Illa quoq;, appoſita quę nũc facis improbe mẽſa,
 Quamuis experiar diſſimulare, noto.
Tu modo me ſpectas oculis laſciue proteruis,
 Quos vix inſtantes lumina noſtra ferunt.
Et modo ſuſpiras, mõ pocula proxima nobis
 Sumis, quaq; bibi tu quoq; parte bibis.
Ah quoties digitis quoties ego tecta notaui
 Signa ſupercilio pene loquente dari.
Et ſępe extimui ne vir meus illa videret,
 Non ſatis occultis erubuiq; notis,

VOLS. BARBARA, si opulentia superamur, non tñ barbari sumus. Epiſtola diues, quę diuitias pollicetur. Mouere, in ſententiam trahere. Ipſas deas, a maiori arguit. Fines pudoris. honeſtatis lineã. Tu maior cã, tua cã non ob diuitias flecterer. Vtq; ea nõ ſperno ruſticitatis notã euitare nititur. eſt.n. minime vrbanum verbum oblata munera ꝯtemnere. Auctor q̃ pcioſa facit, maioris comomenti ſunt munera et pluris facienda, quo q impendit eſt pſtãtior. Plus multo ꝙ amas, magis tuo amore q̃ diuitiis ad amandũ moueor. Spes tua, quę eſt vt me adducens ꝯiungeris. Per lõgas aq̃s, p tantam nauigationẽ, ex Troia p helleſpontum in Laconiam vſq;. Illa quoq; appoſita, amoris ſigna, quę Paris dederat recenſet, vt a cauſa arguat ſe allici poſſe ad amandum. Improbe, improbum dicimus, qui in petendo audatiuſculus eſt. Experiar diſſimulare nõ intelligere tentẽ.

Noto, optime calleo. Inſtantes, proſpectum vrgentes. Ferunt, intueri patiuntur, tanto oblatu me luſtras, vt vis tuorum oculorum aciem intueri patiar. Pene loquente, quoniam eo adeo aperta erant ſigna, vt intelligerentur perinde atq; loquens.

VBER. SI IAM diuitiis, q: paris dixerat. O quotiẽs dicas, quã paup Achaia nr̃a. Vna domus q̃uis vrbis habebit opes. dicit ꝙ ſi terra ſua vincitẽ diuitiis. ſaltem hoc hꝫ ꝙ nõ eſt barbara ſicut terra Troiana.

Munera. dixit .n. ipſe. Dona parens, fratresq; et cũ genitrice ſorores etc̃. ad h̃ rñdet, ꝙ ſi vellet ei obſeq; faceret potius eius cã q̃ cauſa munerꝫ, q:. Turpiter ingenuum munera corpus emunt. Tranſire fines pudoris. i. verecundię. Ɛ eſt ſermo Cice. ad Luccium. Nam qui ſemel verecundię fines tranſierit etc̃. Non ſperno. i. accepta et grata habeo. ſupto te eſt Virgi. Munera nec ſperno. Munera, sñia eſt color. et eſt ſenſus. Munera quę auctor. i. ille, qui dat. Facit pcioſa, facit digna, nã munera p dignitate dantis pcium capiunt. Sunt acceptiſſima, ſunt gratiſſima. Plus multo, ſcilicet eſt mihi. Quod amas. i. multo pluris facio amorem tuum. Per tam longas aquas. q: dixit ſupra. Attulimus flammas huc, non inuenimus illas. Hę mihi tam longę cauſa fuere vię. Illa quoq;, reſpondet ad id, quod dixit. Ah quotiens aliquem cantaui potus amorẽ, etc̃. quę ſequunť. Inſtãtes, fixe aſpicientes. Nr̃a lumina vix ferunt, quia vix poſſum tantum tenere oculos in tuos, quantum tu tenes eos fixos in me. Et modo ſuſpiras, nam ipſe dixit. Sępe dedi gemitus. Qua pte bibi. ſignũ ẽ.n. amoris ea parte poculi bibere, qua aliu bibe rit Ouidi. in primo amoꝝ ad amicam. Quę tu reddideris ego primus pocula ſumam. Et qua tu biberis, hac ego parte bibam. Ideꝫ precipit in. ij. de arte. Fac primuꝫ rapias illius tacta labellis. Pocula quaq; bibit pte puella, bibas. Digitis manu. Supercilio pene loquente. i. ita declarante animuꝫ tuum ac ſi locutus eſſes. Ipſe, in amoribus. Verba ſupcilijs, ſine voce loquentia dicam, idem in ſecũdo de arte. Multa ſupercilijs multis loquare notis. Erubuit, puduit me. Notis, ſignis. Non ſatis occultis, ideſt nimis manifeſtis.

ASCEN. SED SI Iam vellem. ingenue ſatis. ſed muliebri affectione. Atq; ea non ſperno. i. lptotes. i. gratanter accipio ſicut in illo Virgiliano. Munera nec ſperno ſic acceptiſſima ſemper etc̃. prouerbiale eſt, quod in eunucho dicitur ſic a gnatone ad militeꝫ querentem. Ah tu leta eſt. Non tam, ipſo quidem dono q̃ ꝙ abs te datum, id vero ſerio triumphat plus multo eſt ꝙ amas. non id quod amas intelligimus, ſed q: amas. et ita in reliquis. Illa quoq;. Docet ſigna amoris eius ſe notaſſe. Ordo eſt. q̃uis ego experiar diſſimulare. i. an poſſim diſſimulare, tamen ſupple ego noto. i. obſeruo et annoto illa ſcilicet ſigna, quę improbe. i. improbanda facis nunc menſa appoſita. i. poſtq̃ menſa appoſita eſt.

Tu laſciue. Nam extra carmen diceres laſciuus vt docet vlla. Nec eſt aduerbium laſciue, quia hoc vltimam produceret. Quos, ſcilicet oculos tuos inſtantes, ideſt inſtanter me intuentes. Lumina noſtra, ideſt acies oculorum noſtrorum.

Vix ferunt, ideſt tolerare, aut ſufferre poſſunt.

Ah quotiens, quaſi dicat frequentiſſime notaui ſigna tecta, ideſt occulta dari digitis, et ſupercilio pene, ideſt quaſi ſe loquente.

VOLS. NEC VOX Falſa, quoniam nullo aſſlaris pudore. In orbe menſę, Romę pręcioſiores menſę rotundę fuerant ex cytro arbore, vt ſcribit Iunius. ſub noſtro nomine, de me ipſa intellexi, licet ſub alio nomine factum fuerit, quod indicat, cum dicat Alexander. Indiciumq; mei falſo ſub nomine feci. Ille ego ſi neſcis verus amator eram. Deducta, expreſſa, et continenter adiuncta. Oculo renuente, iterum per nutum negante. Sic, oculorum nutibus. Capi, in amorem tuum allici. Eſt quoq; ↄfiteor. ↄcedendū eſt, ꝙ negari non pōt. Sed inuenienda cōtra. vnde aduerſarij rōnes refellamus. Vnde honeſtatē formę pręponendam eſſe contendis. Rara cui ſimilis vix alia reperitur. Poteſt, velle, optare debet. Felix tuo coniugio beata. Eſt virtus, ſuaſio ab honeſto, ire contra appetitū fortitudo eſt. Quod optas, multi proci ↄſpirant in tuū deſideriū. Nimis oris, plurimū in loquendo audacię. Si vidiſſem. Tyndarus cum multi peterent Helenę coniugium, ne quis offenderetur, dedit ex conſenſu omnium Helenę optionem, vt quem vellet eligeret pręſtito iureiurando ſe illi opitulaturos quem elegiſſet, illa Menelaum ſibi deſumpſit, et ideo in bellum Troianum cum illo cuncti iureiurando aſtricti conferunt, vt ſcribit Thucydides. Ad poſſeſſa, ad eam, quę alterius eſt poſſeſſoris.

Sępe vel exiguo, vel longo murmure dixi,
Nil pudet hunc, nec vox hęc mea falſa fuit
Orbę quoq; in mēſę legi ſub nomine noſtro,
Quod deducta mero littera fecit, amo.
Credere me tamen hoc oculo renuēte negaui,
Hei mihi, iam didici, ſic quoq; poſſe loqui,
His ego blanditijs, ſi peccatura fuiſſem,
Flecterer. his poterant pectora noſtra capi.
Eſt quoq; (confiteor) facies tibi rara poteſtq;
Velle ſub amplexus ire puella tuos.
Altera ſed potius felix ſine crimine fiat,
Quam cadat extremo noſter amore pudor.
Diſce meo exemplo formoſis poſſe carere,
Eſt virtus placitis abſtinuiſſe bonis.
Quā multos credis iuuenes optare, qđ optas,
Qui ſapiunt oculos an Paris vnus habes?
Non tu plus cernis, ſed plus temerarius audes,
Nec tibi plus cordis, ſed minus oris ineſt
Tunc ego te vellem celeri veniſſe carina,
Cum mea virginitas mille petita procis,
Si te vidiſſem, primus de mille fuiſſes,
Iudicio veniam vir dabit ipſe meo.
Ad poſſeſſa venis, pręreptaq; gaudia ſerus,
Spes tua lenta fuit quod petis, alter habet.

Iudicio te nobis anteferendum erit. Velle, optare. Fęlix, quę habeat talem maritum, qualis es tu. Sine crimine, ſine culpa, ideſt altera, quę non ſit nupta. Cadat, pereat. Extremo, peregrino, qualis es tu. Meo exemplo, quę licet non habeam maritum pulchrum tamen eo ſum contenta. Eſt virtus, ſententia eſt. Placitis, quę placuerunt, eſt enim participium, non autem legendum eſt placidis. Quam multos, id eſt quot q. d. plurimi ſunt. Qui ſapiunt, ideſt qui intelligunt, et cognoſcūt. An vnus, ideſt an ſolus, q. d. non. Plus cernis i. plus vides, ꝙ alij. Sed plus audes. i. audatior alijs. Cordis intellectus et ſenſus. Minus, verecundię, cuius os. i. facies teſtis eſt. Tunc ego, dicit ꝙ vellet eū veniſſe ad petendū ipſam vxorem cum erat nubilis, et a multis petebatur, ꝙ prępoſuiſſet eum omnibus. Virgil. Menelaum parat mihi, ſi hoc dico, ꝙ etiam prępoſuiſſem te ei. Ad te, dicit eum nunc ſero veniſſe, quia iam eſt coniuncta, et dicata alij. Ad poſſeſſa, ad ea gaudia. quę aliorum ſunt. Pręrepta, pręoccupata. nam talia ſunt prius occupantium. Lenta, pigra. Alter, Menelaus.

VBER. EXIGVO Murmure, tenui, et ſubmiſſa voce ne audiret. Hunc, Paridem. Nec vox, fuit falſa. i. et vera dixi. In orbe menſę. i. in menſa quę rotunda fiebat apud antiquos. Iuue. Magnos niſi ſuſtinet orbes. Grande ebur. Deducta, diuiſa. Ouidi. in amoribus. Verba leges digitis, verba notata mero. idem in ſecundo de arte. Blanditiasq; leues tenui perſcribere vino, vt dominam in menſa ſe legat illa tuam.

Renuente, nutu tibi reſpondente. Flecterer, mouerer, inducerer. Si fuiſſem peccatura, ideſt ſi voluiſſem fallere fidem coniugij.

Eſt quoq; ad id, quod dixit.

Nec puto collatus forma Menelaus et annis.

ASCEN. ORBE QVOQ; , videtur ſenſus et ordo, Ego quoq; legi in orbe menſę, ideſt quo verbaris in menſa, vulgus ſciſſoria aut inciſoria vocat ſub noſtro nomine (nam in orbibus argenteis, ac aureis ſolent dominorum nomina ab artificibus inſcribi) legi inquit amo, illud verbum amo, quod fecit littera deducta mero, ideſt vino loco atramenti ſiue incauſti, vt ſignificet Paris ſe amare Helenam, cuius nomen ſuperius poſitum erat. Alter exponit ſuperior interpres, tu vtrumuis ſequere lector.

Eſt virtus pla. Aureum verbum. an Paris vnus, ideſt ſolus habes, Paris in vocatiuo latine dixit. cum vſitatius pari dicatur. Proci ſunt, qui petunt. Connubium. Ad poſſeſſa, ideſt ad res poſſeſſas, ideſt ad me poſſeſſam, aut ad gaudia poſſeſſa, et pręrepta.

Vt tamen optarem fieri tua troica coniunx,
Inuitam ſic me non meru laus habet.
Deſine molle precor verbis conuellere pectus,
Neue mihi quã te dicis amare noce.
Sed ſine quã tribuit ſortẽ fortuna tueri,
Nec ſpolium noſtri turpe pudoris habe.
Ad Venus hoc pacta eſt et inaltę vallibus ide,
Tres tibi ſe nudas exhibuere deę
Vnaq; cũ regnũ belli daret altera laudem.
Tyndaridis coniunx tertia dixit eris.
Credere vix equidẽ cęleſtia numina.poſſum
Arbitrio formam ſuppoſuiſſe tuo,
Vtq; ſit hoc verum certe pars altera ficta eſt,
Iudicij precium qua data dicar ego.
Non eſt tanta mei fiducia corporis vt me
Maxima teſte dea dona fuiſſe putem.
Cõtenta eſt oculis hoium mea forma probari,
Laudatrix Venus eſt inſidioſa mihi.
Sed nihil inficio. faueo quoq; laudibus iſtis,
Nam mea vox quare quod cupit eẽ neget?
Nec tu ſuccenſe nimium mihi creditus ęgre,
Tarda ſolet magnis rebus ineſſe fides,
Prima mea ẽ igitur veneri placuiſſe voluptas
Proxima me viſam pręmia ſumma tibi.
Nec te palladios nec tę iunonis honores,

VOLS. VT TAMEN optarem, excuſat voluntatem licet mollis videat. Quãuis optem tuũ pingium, nõ in Menelai thalamũ odi. Auellere, vellicare, ſolicitare ſororem pingi vices. Tueri, in ſua honeſtate ſeruare. Spolium pudoris, noli me iniqua pudicitia ſpoliare, ſumpta a militibus metaphora, qui in victoriã hoſtes ſpoliant. At Venus hoc pacta eſt, ſuaſionem Paridis ex auctoritate deorum prępomit. Pacta eſt, meũ coniugium ꝓmiſit. Nudas, iudicaturus Paris de dearũ forma illas nudatis corporibus voluit conſpicari, qđ Home. in Iliade reddit. Credere vix eqdem, ꝓpoſitũq; id nõ refellit ſed verborũ ambitu cõcedit. Formã tuo iudicio pulchritudinem mã daſſe. Vtq; ſit hoc verum, eſto ꝙ iudicaris de illarũ forma. Precium iudicij, me go Venerem pręmiũ victorię tibi me ꝓpoſuiſſe. Fiducia corporis, non ita I mea forma ↄfido. Vt me maxima dona, vt exiſtimẽ ꝓ ſummo ꝓmio dari debere. Teſte dea, ex veneris teſtimonio et iudicio. Contenta eſt, ſatis laudata videtur ẽ vltra opinionem ſi homines meam laudarint formam non tantum dij. Laudatrix venus, id mihi vĩ fictũ, ꝙ me Venus laudarit. Sed nihil infi. nõ diſſimulabo, aut verborũ longo ambitu vtar, ſed aperte dicam. Faueo, gratę ſũt mihi tuę laudes, fauemus.n. his quorum officium gratum eſt. Vñ et fauere lingua eſt, cum in re lęta ꝑamur. Succenſe, me non grauiter feras, ſi non dicar facili credulitate. Succenſere eſt his, qui officium, vt ↄſeruunt amici non pręſtiterit. Iraſcimur quibus iniuria laceſſiti ſumus. Prima mea eſt igitur hac diuiſione quicqd inſinuauerit detegit, duo me inqt maxime delectãt, et ꝙ Venus me laudarit, et ꝙ tu cunctis ꝓpoſueris.

VBER. VT Tamen, dicit ꝙ ſꝑius libenter feciſſet eius coniunx, ſi venuſſet in templum, tñ non eſt ſic inuita et male libenter cũ Menelao, vt nunc optat eſſe ↄiunx Paridis. Vt optarẽ.i. cuperẽ. Deſine, repellit eũ a ſe, ne amplius eã ṽbis ſolicitet. Cõuellere, cõmouere, labefactare, et facere vacillare. Molle, muliere, ẽ ꝑ ↄñs mutabile. Ne noce mihi, ſolicitãdo me Quã, me. Sine, ꝑmitte, patere. Me tueri, ſeruare. Sortẽ, conditionẽ. Spolium, rapinam. Turpiter, ideſt cum infamia mea. Et Venus, ad id quod dixit, pollicita eſt thalamo te cytherea meo. Et in altę vallibus idę, propter illud. Dũq; tuo poſſem circundare brachia collo. Contenta eſt virtus Pallade dante mihi. Cum Venus et Iuno Pallasq; in vallibus Idę. Corpora iudicio ſuppoſuere meo. Vna, Iuno. Altera, Pallas. Tertia, Venus. Tyndaridis Helenę. Arbitrio iudicio. Vt, quamuis. Altera pars, quã dicis, ſcilicet ꝙ ego dicar data. Precium, ideſt merces et remuneratio iudicij, quod pro Venere dediſti. Non eſt, ideſt non tantum confido meę pulchritudini, vt credam me datam tibi a dea pro maximis donis, quę tibi dari potuerunt. Cõtenta eſt, ideſt ſatis eſt mihi, ꝙ homines et mortales laudent pulchritudinem meam. Et oculis hominum, mea forma ꝓbari. Laudatrix Venus; ſed ꝙ Venus laudauerit, vt dicis, vereor ne decipiar. Inſidioſa, fraudem parans Inficio, nego. Faueo, aſſentior. Quod cupit eſſe.s. pulchra. Nec tu, ſenſus eſt, nec tu iraſcere mihi, ſi vix credo tibi, quod iudicio Veneris ego ſim exiſtimata pulcherrima. Tu creditus de his, quę de me dicis. Nimium ęgre, nimium difficile. Nec ſuccenſe, nec iraſcere. Tarda, ideſt magnę res, non cito ſolent credi, eſt autem ſententia rhetorica. Prima, precipua. Proxima, ideſt ſecunda. Me viſam tibi, me putatam et iudicatam. Sũma, ſubaudi mihi voluptas. Te non prępoſuiſſe honores palladios, quos Pallas offerebat.

ASCEN. DESINE MOLLE. Vide quam prudenter amatorem moneat, nam dicendo, deſine molle precor verbis conuellere pectus, ſignificat pectus molle conuelli poſſe, ſi ille non deſierit. At Venus hoc pacta eſt. Callide deuenit, ad id quod maxime affectat ſignificans Venerem auctorem fore, ſi quid committat criminis. Laudatrix inſidioſa, quia per laudes eius prouocare in adulterium, quod minus erit vituperandum, vt pote a Venere perſuaſum.

VOLS. BONIS, Pulchritudini et corporis dotibus. Virtus, quã Pallas proposuit. Regnum, id Iuno obtulit. Ferrea translationem hanc necessariam fuisse scri. Fabius. Nam cũ verbis proprijs deficeremus, vnde obstinatos hoies notaremus, qđ saxi erat illis tribuimus, duros asperosq; et ferreos appellauimus.

posset dicere Paris, quare ergo nõ amas me, videt dicis, se nõ nolle amare eũ, quẽ vix sperat vnq̃ posse eẽ suũ, sed cũ dixit, vix dedit aliquã spem, nõ enĩ omnino negauit se putare. Quid bibulũ, ex similitudine ondit non esse sibi sequendum amorẽ Paridis cui nõ sit possibile morẽ gerere. Quid coner, qđ

> Auditis helenes pręposuisse bonis.
> Ergo ego sum virtus ego sum tibi nobile regnũ
> Ferrea sim si non hoc ego pectus amem.
> Ferrea, crede mihi, non sum sed amore recuso,
> Illum quem fieri vix puto posse meum.
> Quid bibulum curuo proscindere littus aratro?
> Spemq; sequi coner quam locus ipse negat.
> Sum rudis ad veneris furtum, nullaq; fidelem
> Dij mihi sunt testes, lusimus arte virum.
> Nũc quoq; q̃ tacito mando mea verba libello,
> Fungitur officio littera nostra nouo.
> Fęlices quibus vsus adest, ego nescia rerum
> Difficilem culpę suspicor esse viam.
> Ipse malo metus est iam nunc cõfundor et oẽs
> In nostris oculos vultibus esse reor.
> Nec reor hoc falso sensi mala murmura vulgi.
> Et quasdam voces retulit Aethra mihi.
> At tu dissimula nisi si desistere manis,
> Sed cur desistas, dissimulare licet.

Sed amare repugno amorem fassa in eo difficultates notat, primuz difficultatis causam in Paridis persona, reijciens vix puto, dubio sermone vsa est, ne omnino amãtem excludere videatur demum in illius sententiam accessura.

Quid bibulum, a simili auget difficultatem. Bibulum, aridum, naz quod aret facile humorez hauriit. Spem, non est sperandũ fructum cõsequi. Locus ipse, si natura solũ sit sterile. Sum rudis, a nouitate re tertiam difficultatem notat.

Ad veneris furtum, ad amorẽ. Nulla arte, dolos in amore esse Clereta lena apđ Plautum quibus alliciantur amantes his notat versibus in asinaria. Bene salutando cõsuescunt conuellendo blanditer. Osculando oratione vi nulla venustula. Si papillaz pertractabit haud est ab re aucupis. Suauiũ si sumi pferit, sumere eum licet sine retibus. Tacito, occulto. Fęlices, cum suspirio legendum, quod indicat iam in amore persuasum esse, ita vt rei facultate desideret. Vsus, amoris experientia. Difficilez culpę, cum facile sit peccare, mihi tamen difficile vr.

Ipse malo metus est, difficultas ex formidine, quę orit ex sinistro rumore, formido mihi est impedimento. Iam nũc, ante patratum facinus καιρος a tempore. Confundor, nescia sum quid agam. Nostris vultibus, id de culpa facit cõsciẽtia vt q̃ maxime in occulto sunt, in ore hominum versari suspicemur, et q̃ in nos oẽs conijciant oculos. Quasdam vo. de nr̃o amore rumores. Cur desistas, sequere potius, apertius expulit quid animi haberet.

VBER. BONIS Auditus Helenę.i. pulchritudini meę q̃ nũq̃ videras. sed tñ audieras. Ego sum virtus, &c. idest ergo me pro virtute, me pro regno, qđ a Iunone pmittebat, accepisti. Sim, pro ero. Ferrea, dura, inhumana. Si nõ amẽ hoc pectus.i. talem aĩus tuũ, et ita ostendit, qđ diximus supra in epistola Paridis mulieres laudibus suę pulchritudinis delectari. Delectant etiam castra preconia formę, sed q̃ dixit se esse ferream, nisi amet talem in se animum,

tentem. Bibulum, epitheton littoris et harenę. Spem, quaz locus in se negat, q̃ nũliter ex ipso loco possit haberi, sed per hanc similitudinem intellexit amorẽ Paridis. Sum rudis, ad ducit rationes, quare hęc spes videatur negari, et arguit a maioribus suis, et añ acta vita. Rudis, noua, imperita. Lusimus, decepimus. Vir. Quid natum totiens crudelis, tu quoq; falsis, ludis imaginibus. Nulla ar. nulla fraude. Nunq̃ decępi maritũ meum. Dij mihi sunt testes.i. dij sciũt, et est parenthesis.

Nunc quoq;, dicit se nunq̃ ante scripsisse ad aliquem aliuz. Tacito libello, secretę epistolę. Nouo, inusitato. Vsus.i. expẽtia, et exercitatio. Nescia, iperita. Suspicor viam difficilem, quã qui habitũ fecit non peccandi, nescit quõ incipiat peccare. Ipse metus est malo.i. timor iaz nocet mihi. Iam nunc, anteq̃ peccem. Oẽs oculos esse in.n. vult.i. puto oẽs me iã respicere, et hic oculos in me cõuersos, et dicere, hęc est, quę maritũ decępit, quę est ad alterũ. Falso, sine causa. Sensi, percępi, intellexi. Murmura, susurros quosdam de me. Æthra, comes mea Quasdam voces, quę de me, et de te dicuntur. Dissimula, occulta, et ostende nihil esse. Nisi tu manis, idest potius vis. Desistens, cessare ab amore meo. Sed cur delatenter ostendit sibi gratum esse, q̃ pergat.

BONIS Helenę, idest formositati. Fęlices quibus vsus adest, paulatim in consensum delabitur, nam velle significat, sed non audere. Ipse malo metus, idest metus mali, qui solet a malo detinere, est mihi malo, idest ad malum.s. ad infamiam, q̃ qui audacter et confidenter peccãt, pre se ferunt innocentiam, at rubescentes confidenter culpam, q̃ vultu pdunt, vebit ergo assueta esse et non metuere, ne agnoscat. Æthra et Climene, proprie sunt nomina pedissequarum. At tu dissimula, et. id sępe aperit poeta, quod mulieribus sępe in voto est velle, scilicet committere culpam, si citra infamiam possent, vnde cohortatur, vt dissimulet. ASCEN.

Lude,ſed occulte, maior; non maxima nobis
Eſt data libertas,q Menelaus abeſt.
Ille quidem procul eſt; ita re cogente profectus
Magna fuit ſubitę iuſtaq; cauſa vię.
At mihi ſic iuſſum eſt,ego cũ dubitaret,an iret,
Quam primum dixi fac rediturus eas,
Omine letatus,dedit oſcula resq;,domusq;,
Et tibi ſit curę troicus hoſpes,ait
Vix tenui riſum quem dum cõpeſcere luctor,
Nil illi potui dicere,prętер erit,
Vela quidem ventis Creten dedit ille ſecundis.
Sed tu non ideo cuncta licere puta.
Si meus hinc vir abeſt, vt me cuſtodiat abſens.
An neſcis longas regibus eſſe manus?
Fama quoq; eſt oneri.nã quo cõſtantius ore
Laudamur veſtro,iuſtius ille timet.
Quę iuuat vt nũc ẽ,eadẽ mihi gloria dãno eſt,
Et melius famę verba dediſſe fuit.
Nec q abeſt. hic me tecum mirare relictã.
Moribus et vitę credidit ille meę.
De facie metuit, vitę confidit.et illum
Securum probitas,forma timere facit.

VOLS. NON Maxima,quoniam q̃uis abſit,non tamen omnia audere,licet, vult.n.cuſtodem ſibi appoſitũ fuiſſe ſignificare. Re cogente,Menelai diſceſſum a neceſſitate tuetur, quem ſimplicitate Paris damnarat. Magna cauſa,ea erat, vt diuiderentur in Creta Atrei bona. Dubitaret, de diſceſſu in ambiguo eſſet. Fac rediturus eas, hoc omẽ ad diſceſſum innuit. Erit, Paridis Troiani hoſpitis curam gerum. Cuncta,ea etiam,quę minus honeſta ſunt. Cuſtodiat,cuſtodiã adhibuerit. Longas manus, quę etiã remotiſſima cuſtodire poſſunt. Fama,nominis celebritas. Eſt oneri,diffi cultatem parit. Eadem glo pulchritudinis frequens fama,ẽ ſeruati pudoris decus. Verba dediſſe,nõ ſeruaſſe ab ineunte ętate ſine labe, ſed deceptam violaſſe pſtaret. Dare verba,eſt cũ factis dicta nõ ↄſentiũt, qȯ Ter. ſeruus indicat, cum dicit,cui verba dare difficile eſt credit, fidem adhibuit,nouit recte actam vitam, et probatos mores. De facie, ſola pulchritudo illum timere cogit cum cętera meam vitam pbet.

OCCVLTE,caute,ne aliquis aduertat. Maior,q
VBER. Paris dixerat. Sed tibi,et hoc ſuadet rebus non vo ce maritus.Neue ſui furtis hoſpitis obſit, abeſt.Reſpondet ipſa ſe eſſe aliquãto in maiore libertate q̃ ſi maritus adeſſet,ſed non tamen hẽre maximã, vt poſſit facere quod velit. Maior,q̃ ſi adeſſet. Sed non ma.q etiam obſeruor. Ille, Menelaus. Procul,longe. Re cogente.i.neceſſitate exigente. Vię profectionis eius. Sic viſum eſt.s.eſſe eundum. Cum dubitaret an iret,oñdit Menelaum ſine cõſilio ſuo non diſceſſiſſe. Rediturus q̃pri.i.celeriter, eſt.n.q̃primũ vna dictio cõpoſita. Letatus omine .i.accipiens pro bono omine,q ego dixiſſem ei,vt iret. Res, patrimonium noſtrum. Domus,familia. Troicus hoſpes,Paris ſit tibi curę, et hoc eſt qȯ ſatis dixit eum mandaſſe cum dixit. Idẽ mando tibi dixit iturus. Curam pro nobis hoſpitis vxor agas. Vix tenui riſum,cum vidi eum ita ſtultum,vt mihi commendaret eum,qui ſibi nocere poſſet. Compeſcere,cohibere. Luctor, nitor. Erit.i.fiet hoc eſt erit mihi, commendatus. Creten,deeſt in. Ideo ob hanc cauſam.s. q abſit

Licere cuncta.i.omnia eſſe tibi licita, ſatis enim tibi eſſe debet,ſi potes me videre et alloqui, neq; debes vlterius ſperare licere tibi. Abſens.s.etiam. Regibus principibus,qualis ipſe eſt. Longas manus longam poteſtatem etiã in locis remotis. Fama quoq; dicit ſe etiam terreri metu infamię,ne dicatur adultera, qȯ derelicto marito legitimo ſecuta ſit amorem. Eſt oneri.i.afſert onus,et obligationem quandam pudice viuendi. Quo, quanto. Cõſtãtius, firmius. Veſtro ore .i.verbis diuum virorum. Iuſtius, deeſt eo.i.tanto, q̃to enim aliqua mulier magis laudat,tantomagis de ea timendũ eſt, nã ſola miſeria caret inuidia. Quę iuuat, latenter innuit qȯ libenter peccaret, ſi auderet, dicit enĩ gloria meę famę, et honeſtę vitę. Quę iuuat,q̃ delectat me. Vt.i.ſicut nũc eſt.i. honeſta, vt nunc eſt, eſt mihi damno, q inijcit mihi ruborẽ faciendi, qȯ a me petis. Quod eſſet vtilius, et melius foret.i. vtilius mihi eſſet.

Dediſſe verba famę.i. decepiſti ipſam famam,et me non eſſe talem,qualem fama prędicat, hoc eſt melius eſſet non obſeruare fidẽ marito. Dare verba eſt decipere. Credidit,confiſus eſt. Moribus, meis honeſtis,et vitę ante perſpectę. De facie metuit.i.pulchritudo mea facit illum timere, et ſuſpicari de me,ſed vita cognita honeſta facit illũ confidere. De facie,ideſt propter faciem,et pulchritudinem. Securum,ſine cura et timore.

ITA RE,ideſt vtilitate cogente profectus. Quã primum dixi fac rediturus, quamprimum, ideſt
valde cito,quod dictũ ille pro felice omine ſumẽs ASCEN.
mox profectus eſt. Hoſpes troicus,aut Troianus, aut quod illi glorioſius eſt,a troe ortus. Erit,comici dicunt fiet,et eſt imperioſe dictum,ſed modeſtius dixit, erit ſcilicet curę. An neſcis longas, prouerbiale eſt. Fama quoq; eſt oneri,veretur enim famam bonam polluere. Et melius fuit dediſſe verba famę,ideſt fouiſſe famam inanem,et decepiſſe eam. Nec q abeſt,ſubtilis,et oratoria reſponſio. Nam quod ille in contumeliam Menelai dixerat, iſta in ſuam, laudem vertit (ſuam dico Helenę,ne barbare loqui putes) De facie,ideſt propter pulchritudinem faciei.

VOLS. PRÆCIPIS. Suades a ipis opportunitate. Dixerat enim, Paris, Vtere mandatis simplicitate viri. Et si. ꝯcedit suasionē, ſed petit differri factū, qm̄ adhuc pendebat aliꝯ culpę ꝯsuetudine. Exacta, formata pendebat adhuc. Et vir abeſt, cōmoditatē repetit ex snia Paridis, vt facile oñdat ſe iniurā. iniciꝯ ſententiā. Me miſeram, ad culpę memoriam ſuſpirat. Male, non honeſte, turpe ē adulterium ſuadere. Bñ, ſub honeſtatis ſpecie, vellē ingt, qd ex volūtate turpe eſt, vt quadam neceſſitate fieri poſſet, vnde iudicare tur honeſtū. Ruſticitas, timiditas, et in amore difficultas. Vtilis, qm̄ illā culpā diluere poſſunt. Sic per violentiam ē iniuriā. Eſſe felix, dio ꝯiugio beata. Dum nouus eſt cepto. Anceps Paridis in fide adhuc amori repugnat. Cępto, q nunc nos inuaſit, facile. n. amor reprimitur, ſi antq̄ inualeſcat abiſcere conabimur. Flāma re. cum primum ignis incendit. Certus in hoſpitibus, etc. aperit vnde oriat̄ timor, quo ad impugnandus amorē impellabat, hoſpites inquit fidē amantibus non ſeruant, argumento vſa a ꝯditione, et inconſtantia. Hypſipyle teſtis, exemplo inconſtantiam probat Iaſon Hypſipylem reliquit, The. Ariadnam. Non exhibitis, qui non fuere ſeruati ex foedere.

Perſuades, tuā epiſtola, et rōnibus ad me ſcriptis. Ruſticitas, ruſticus, pudor. Ipſe de arte. Et ſi ruſticitas non vetat ipſa, rogat. Excutienda, eijcienda, repellenda. Ipſis paſſis. i. his qui eam paſſi ſunt. Sic, ſcilicet inferendo iniuriam. Ego forem coacta eſſe felix. i. cogerer habere ea bona, quę mihi ꝓmittis, et per te mihi contingere poſſunt. Dū nouus eſt, oſtendit mutabilitas muliebris, poſtea quā. n. ſignificauit ſe cupere quod Paris ſuadebat nunc hortatur, vt potius deſiſtat ab amore, qđ nōdū eſt vehementer auctus, et multis exēplis rōnibusq; ꝓbat, quare nō debeat ſeq̄ Paridē. Pugnemus, reſiſtamus. Flāma, ꝓbatio a ſimili, ꝙ amor incipiēs facile poſſit extingui, ſicut ignis nouus parua aqua extinguitur. Certus, firmus, et eſt ſententia rationē cōtinens. Hoſpitibus, peregrinis non habētibus certum domicilium. Errat, vagatur amor. Vt ipſi, hoſpites. Firmius, ſtabilius. Hypſipyle, probat exemplis. Minoia virgo. Ariadne filia Minois, de Hypſipyle, et Ariadne viſum eſt ſupra in epiſtolis earum ad Iaſonem, et Theſea, vtraq; iuncta in toris non exhibitis, ideſt non datis, ſed negatis eis, de qua re iuſte conqueruntur.

Tempora ne pereāt vltro data pręcipis, vtq;
Simplicis vtamur commoditate viri.
Et libet, & timeo, nec adhuc exacta voluntas
Et ſatis, in dubio pectora noſtra labant.
Et vir abeſt nobis. & tu ſine coniuge dormis,
Inq; vicem tua me, te mea forma capit
Et longę noctes. & iam ſermone coimus,
Et tu (me miſeram) blandus. & vna domus
Et pereā, ſi non inuitant omnia culpam.
Neſcio quo tardor, ſed tamen ipſa metu
Q̄đ male ꝑſuades, vtinā bñ cogere poſſes,
Sic mea ruſticitas excutienda foret.
Vtilis interdum eſt ipſis iniuria paſſis,
Sic certe felix ipſa coacta forem.
Dū nouus eſt, cępto potius pugnemus amori,
Flāma recens parua ſparſa reſedit aqua.
Certus i hoſpitibus non eſt amor, errat, vt ipſi,
Cumq; nihil ſperes firmius eſſe, fugit
Hypſipyle teſtis, teſtis minoia virgo,
In non exhibitis vtraq; iuncta toris.

VBER. TEMPORA Ne pereāt, ad id qđ dixerat Paris, vt te nec mea vox, nec te meus inciet ardor. Cogimur ipſius cōmoditate frui. Aut erimus ſtulte &c. reſpōdens dicit. Et libet. Cupio. Et timeo, voluntas, legētium eſt non voluptas. Nec adhuc eſt exacta. i. ſatis perfecte deliberata. Labant, vacillant. In dubio, in incerto vtrum debeam vti commoditate abſentię viri. Et vir abeſt, reſpōſio eſt ad id, quod dixit. Sola iaces viduo tam longa nocte cubili, in viduo iaceo ſolus et ipſe toro. Inuicē, viciſſim. i. tu me amas, et ego te. Et noctes longę. ſ. ſunt. Et iam coimus, ideſt coniungimur, et ſimul ſumus. Sermone, ſimul loquendo. Et tu blandus, ſubaudi es. Et domus, in qua ſumus. Et vna. i. ambo ſumus in eadem domo. Me miſeram, per interpoſitionem legendum eſt, et eſt dolentis. Pereā, quaſi iurantis eſt. i. moriar, ſi omnia, quę in parte tua ſunt, non inuitant me ad ſequendum te. Neſcio quo metu q. d. et ſi ſit ſine rōne. Bene cogere, qꝛ cupiunt puellę cogi. Quod male, ideſt vix.

ASCEN. ET TV ME miſeram, hęc particula, me miſeram, inſeritur, quaſi per parentheſim, et regitur ab o particula ſubintellecta vel ab heu, vt ſit o me miſeram, ſed qꝛ non tam vehemens eſt: excandeſcentia pulchrius ſupprimit̄, q̄ exprimatur. Quod male perſuades, qꝛ vix poteſt perſuadere; et eſt votum multis cōe, ſed dānandum. Dum nouus eſt cepto ſanctum quidem ꝯſilium, ſed longe a ſententia et aīo mulieris. Pugnemus amori. i. cum amore repugnemus amori, ſicut in. iiij. ęnei. Placito ne etiam pugnabis amori. Verba enim ad ꝯtentionem ꝑtinentia apud Virg. cum datiuo ꝯſtruuntur, loco cuius nos ablatiuum, et cum prępoſitione ponemus, vt ſolus tibi certat amyntas &c. Sparſa reſedit, aut reſidit, et puto potius legendū reſidit a re et ſido, vt ſit ꝑſentis tēporis, non ꝙ dicam cum Alexan. ſido carere pręterito, id. n. falſum eſt, nam vt Valla docet ſedi facit, ſed quia ſententię magis congruit pręſens q̄ pręteritum tempus. Niſi ſit ſparſa aqua, ideſt cum iam ſparſa fuerit aqua. Poteſt etiam a reſido deduci, vt ſit reſedit ſe data eſt. Amor err. ideſt durabilis,

VOLS. OENONEM. In fide deſtitutas ſe a Paride Oenone ſua epiſtola ꝯqueſta eſt. Adde q̃ cupias. in conſtantiam arguit a neceſſitate. Expedi. parant tibi nauigandi neceſſitatē. Nox ſperata, qua metū futurus es. Curſibus in medijs. ab auriga trāſlatio eſt in medio inquit amoris gaudio. Nouitatis, nouarum cogitationū, ſiles nouus amantē ſubire conſueuerūt. An ſeq̄r, tranſit ad eā Paridis ſuaſionē, que eſt. Troica claſſis adeſt armis i inſtructa viriſq; Iā facient celeres remus, et aura vias. Nō ita contemno, a fama id fieri nō poſſe mōſtrat. Probris, adulterij criminibus. Sparte, ſpartani holes. Achaia, peloponeſus. Vxor, ea eſt hecuba Cyſſei regis filia. Tot fratres, ex quibus nos legimus. Hectorē, Helenum, Chaonē, Troilū, Deiphobum, Palidoros onos, Æſacem, Antiopum, Tencrū, Demoōtē, Echemonē, Cremonē, Gergythonē, Cebrionē, Phorbātem, Dorionē, Polydamantē, Pammonē, Antiphontē, Agathonē, Hypporin. Aganoem, Laocoontem, Apolbum, Theſtinum, Thymetum, et Polliterum, Puelle vo tradūtur, Creuſa, Caſſandra, Iliorie, Lycaſte, Polyxena. Dardanideſq; nurus, Troiane puelle, vel Priami nurus. Qui, quomodo. Tuum crimen. dixerit Paris. Si pudet aut metuis ne me videare ſecura. ipſe reus ſine te criminis huius ero.

rū referūr, pronurus ad auum ſicut nunc Laomedonta auū Paridis. Cōtemno, paruifacio. Preconis, voces. Volu. velocis. illa, fama. Probris, ignominijs, vituperijs. Sparte, Lacedemon. Achaia, peloponneſus, vel grecia. Quid poterit loq de me, niſi me eē adulterā. Quid ſentiet, qd iudicabit. Tu qq; cū videbis me fregiſſe fidem Menelao. Qui. i. quō. Anxius, ſollicitus, ē plenus timoris. Exemplis tuis, ne aliud ita me ſollicitet ē alienet a te, ſit tu a Menelao. Cauſa timoris, qr putabis eū veniſſe eadē intentiōe, qua tu huc veniſti. Ipſe, tu. Dices adulte. me appellabis adulteram. Oblitus noſtro etc. i. oblitus q̄ nō potes o male dicere de me, qn male dicas de teipſo. Ineſſe, piūctum eſſe. Et auctor, cā. Obruat, tegat. Ante, potius ē eſt imprecatio muliebris. Sic dido apud Virgil. iiij Sed mihi vel tellus optem prius ima dehiſcat. Et briſeis ad Achillē. Deuorer ante p̄cor ſubito telluris hiatu. Aut rutilo miſſi fulminis igne cremer.

Tu quoq; dilectam multos infide per annos
Diceris Oenonem deſeruiſſe tuam.
Nec tamen ipſe negas, et nobis omnia de te
Querere, ſi neſcis maxima cura fuit.
Adde q̃ vt cupias conſtans in amore manere,
Non potes, expediunt iā tua vela phryges.
Dum loqueris nec cū, dū nox ſperata paratur,
Qui ferat in patriam, iam tibi ventus erit.
Curſibus in medijs nouitatis plena relinques
Gaudia cum ventis noſter abibit amor.
An ſequar vt ſuades laudataq; ꝑgama viſam?
Pronurus et magni Laomedontis ero?
Non ita contemno volucris preconia fame,
Vt probris terras impleat illa meis.
Quid de me poterit Sparte qd Achaia tota?
Quid gentes Aſie, quid tua Troia loqui?
Quid priamus de me, Priami qd ſentiat vxor
Totq; tui fratres, dardanieq; nurus?
Tu quoq; qui poteris fore me ſperare fidelem?
Et non exemplis anxius eſſe tuis?
Quicunq; iliacos intrauerit aduena portus,
Is tibi ſolliciti cauſa timoris erit.
Ipſe mihi quoties iratus, adultera, dices,
Oblitus noſtro crimen ineſſe, tuum.
Delicti fies idem reprehenſor et auctor,
Terra, precor, vultus, obruat ante meos.

ASCEN. MVLTOS Infi. vocatiuus ē, o infide. Nec tū ipſe ne, hoc placere videt Helene q̄ confitendo fiḡt ſe iuſtam habere repudij cauſam et non mendacem eſſe.

VBER. TV QVOQ; qui mihi tot tantaq; ꝓmittis. Infide piure, et fraudulēte. Oenonē, vxorē tuā, vt vidimus in epiſtola ipſius Oenones ad Paridem. Querere inueſtigare. Adde, adducit aliā rōnem q̄ comites Paridis inſtabāt, vt iāiam diſcederent.

ASCEN. Expedīt, expedire parant. Parat, cōſtituit inter nos. Plena nouitatis. i. nūmō incepta. In medijs curſibus, poſt īceptū ē eſt trāſlatio. Abibit tecū, et obliuiſceris mei. An ſeq̄r, ad id, qd dixit, ibis Dardanias ingens regina ꝑ vrbes. et itē. Innumeras vrbes atq; aurea tecta videbis. et item Ilion aſpicies firmataq; turribus altis Menia Phebee ſtructa canore lyre. dicit ergo, viſam pergama laudata a te. Pronurus, nurus ad patrem mariti

Adde q̄ aut cupias. Argumentat̄ ēt, ſi velit non poſſe diu manere. Pronurus, vna ē dictio, ſicut pnepos, ſed nepos eſt ex filio aut filia genitus, pnurus non pnepotis, ſed nepotis vxor, q̄ ergo Paris eſt nepos Laomedontis, vxor Paridis erit pnurus, ſicut Hecuba mr̄ eius nurus. Non ita ꝯtemno. i. nō vſq; adeo paruipēdo. Preconia. i. diffamationez. Volucris fame. Vt illa impleat. i. vt ſinā illaz implere terras meis probris. Quid de me poterit ſparte, hec ſparte huius ſpartis, ſicut crete cretis.

Tu quoq; qui. i. quō poteris, aut q̄re, ſeu qua via poteris ſperare me fidelem fore, et nō exemplis anxius eſſe tuis Egregiū argumentū quo multi ꝯtendunt non ducendas, q̄ ꝓce, aut precio induċte in ſtuprum conſenſerint ante nuptias, q̄ quod viro preſtiterunt, cenſende ſunt etiaz alteri preſtare paratę, ſi conſimilis conditio offeratur.

VOLS. AT FRVAR iliacis,quod paris ab opibus ſuaſit quandam repetit inuidia prię charitatē illis aſ-ponēs. Purpura nēpe mihi,purpurea veſte dona tā a Paride fuiſſe Helenā Martialis ſcri. Tellus ip-ſa,ſolus prium. Quo mō,ꝗ dulcedine ē occulta charitate.qsq.n.pīę ꝯſuetudine tenet. Quis mihi

Æſonia domo, vt ſupra. Auſus es ęſonia dicere ede domo. Nō minus,nihilominus,iꝫ habuiſſet tot ꝓmiſſa. Æetes,pr eius. Hypsęa parēs.i.mr eius Hypsęa noīe iꝫ vt ſupra diximus ſm alios, Lydia nolaret. Calciope,medeę ſoror fuit, ſed timebat cum tu ei ꝓmittebas. Fallitur,snia eſt rhetorica.

At fruar iliacis opibus cultuq; beato,
Donaq; promiſſis vberiora feram.
Purpura nempe mihi precioſaq; texta dabunt
Congeſtoq; auri pondere diues ero.
Da veniam faſſę non ſunt tua munera tanti,
Neſcio quo tellus me tenet iſta modo.
Quis mihi ſi lędar phrygijs ſuccuret in oris?
Vnde petam fratres? vnde parentis open?
Omnia Medeę fallax promiſit iaſon.
Pulſa eſt Aeſonia non minus illa domo.
Non erat Aetes,ad quem deſpecta rediret.
Non Ipsęa patens, Claciopeq; ſoror.
Tale nihil timeo ſed nec Medea timebat
Fallitur augurio ſpes bona ſępe ſuo.
Omnibus inuenies,quę nūc iactantur in alto
Nauibus a portu lene fuiſſe fretum.
Fax quoq; me terret,quam ſe peperiſſe cruentā
Ante diem partus eſt tua viſa parens.
Et vatum timeo monitus,quos igne pelaſgo
Ilion arſurum pręmonuiſſe ferunt
Vtq; fauet cytherea tibi,quia vicit,habetq;
Parta per arbitrium bina tropħea tuum.
Sic illas vereor, quę, ſi tua gloria vera eſt.
Iudice te,cauſam non tenuere duę.
Nec dubito quin te ſi perſequar, arma parent,
Ibit per gladios(hei mihi) noſter amor.

ſi lędar, ꝓpoſitū ſuū firmat ab incōmo-dis, quę pōt abſenti-bus a pria exoriri. Oia medeę. exem-plo auget incōmo-da,Medea inquit ab Iaſone pulſa eſt. Ipsęa, Diodorus Hecatem Medeę ma-trem fuiſſe ſcri. Apol-lonius ex canaſea Nympha genitā ꝯten-dit Ibicus ex Eury-clyde. Sophocles ex negra. Heſio,ex phoe dra. Chalciopeq; ſo ror,ꝗ Phryxo nupſit vt diximus. Tale, vt me pellas. Augu rio,cogitatione.eue-nit interdum aliter, ꝗ opinemur. Om-nibus inuenies, a ſi-mili arguit poſſe in triſticiam, ē odium tm̄ amorem verti. Iactantur,agitan tur procellis. Lene, tranquillū. Fax quo q; me terret, diſſua-det rapinam hanc a ſomnis. nā locus eſt ſuadēdi, aut diſſuadē di,vt ſcri.cice.a ſom nis,a ꝯiectoribus, ab

Suo augurio, ſua bona ſpe,et eo quod augurat ſibi bñ euē-tur. Oibus,ſimilitu dine hoc ꝓbat,dicit eni initia eſſe blāda ſed fines aſperos. eſt ergo ſenſus. naues ꝗ in mari tempeſtate iactant, qn exiuerūt ex portu, habuerunt vētos proſperos, ſed poſtea mutati ſunt, et ita vult ſigāre, ꝙ fortuna ſua poſſet ſi bi mutari, ꝙ ſi eam nunc diligit poſſet mutare voluntatē. Fax quoq;,dicit ſe ēt terreri ſomnio he-cubę, ꝗ pridie quam pareret Paridē,ſom-niauerat ſe parere facem, quaꝫ dicit ti-mere fore incendiuꝫ Troianū, vt vates ꝓ-dicunt.Virgi.Et face ꝓgnas Ciſseis regina Parin creat vrbe pa-terna. Monitus,di-uinationes. Vt fa-uet,dicit ꝙ ſicut Ve-nus ei fauet, ꝙ tulit iudiciū ꝓ ſe,ita timet ne Iuno, et Pallas,ꝗ offenſę fue-

augurijs Hecuba facem parere ſomniauit.ideo in tragędia exclamat. adeſt fax inuoluta ſanguine, vt apud Ciceronē in libris de diuinatione licet in-ſpicere. Et vatum timeo monitus, arguit a vati-cinijs. Calchas incendium Troianum prędixit, vt Ho.teſtis eſt. Pręmonuiſſe, prędixiſſe. Bi-na trophea, victoriam ex duabus eſt conſecuta. Illas, Iunonem et Palladem de te vlciſci velint. Si tua gloria vera,ſi verus eſt,quod tu iactas ad tuam gloriam,vt de his iudicium tuleris.

VBER. AT FRVAR, obiectio. Vberiora ꝓmiſſis.i.plu ra,ꝗ miſiſti. Cōgeſto, cumulato et vndiq; ad me collato. Da veniā.vrſio. Faſſę,mihi verū fatenti. Tanti,vt velim hinc diſcedere. Neſcio quo.q.d. incredibiliter. Tenet,iuuat,delectat. Oris,regio nibus. Phrygijs. Troianis. vbi habeo nullos ex meis. Omnia, ꝙ Paris poſſet dare nunꝗ te de-feram,ero loco ꝓpinquorū,et fratrū et parentis. Ad ducit exemplum, quo oñdit ſe timere ne decipiat.

runt,nō obtinuerūt cām in illo iudicio,ſibi ſi ſint aduerſę et inimicę. Bina trophęa,duas victorias a Iunone et Pallade. Nec dubito. rñdet ad id qđ dixerat. Nec tu rapta time,ne nos fera bella ſe-quant eē.Dicit.n.ſe nō dubitare, qn bella moueā tur pp ſe. Per gladios,p arma,ꝓbat p exēplū atra cis. Atrax Strabōe teſte vrbs eſt Theſſalię ex ea fuit Hippodamia vxor Pirithoi, pp quaꝫ inter Lapythas et cētauros aſprima pugna orta ē,vt diximus in epiſtola Phyllidis ſup eū locum, ſuſiq; bimēbres.

TERRA ꝓcor vultus.ſic Dido.Sꝫ mihi vel tellus optē ꝓus ima dehiſcat. Nō ſūt tua munera tāti. In oibus oſtēdit ſe pſonā potius ꝗ rē eius amar. Quis mihi ſi lędar.alijs qq; argumētis ꝓbat I extremā re gionē relicta pria nō eē ꝓficiſcēdū. Fallit au.egre giū adagiū,cuius ſēſus,ꝙ ſperanti oia auſpicia ſępe bōa vīr ē fallit ſępe augurio ſuo,ꝙ nimis ſibi ꝓ-ſpicit,et quod ſpat ſibi ꝓmittere audet. Oibus inue nies eē.ꝙ nemo turbulēto mari retiacula ſoluit. ASCEN.

An fera centauris indicere bella coegit,
Atracis ęmonios Hippodameia viros
Tu fore tam lentum iuſta Menelaon in ira,
E geminos fratres tyndareonq; putas.
Quod bene te iactas, et fortia facta loquaris
A verbis facies diſſidet iſta tuis.
Apta magis Veneri. quā ſunt tua corpa Marti
Bella gerant fortes tu Pari ſemper ama.
Hectora, quem laudas, pro te pugnare iubeto,
Militia eſt operis altera digna tuis
His ego, ſi ſaperem. pauloq; audacior eſſem,
Vterer, vtetur, ſiqua puella ſapit.
Aut ego depoſito faciam fortaſſe pudore.
Et dabo coniunctas tempore victa manus.
Quod petis vt furtim pſentes iſta loquamur,
Scimus quid captes, colloquiumq; voces,
Sed nimiū pperas, ⁊ adhuc tua meſſis ī herba ē
Hęc mora ſit voto forſan amica tuo.
Hactenus arcanum furtinę conſcia mentis
Littera, iam laſſo pollice ſiſtat opus
Cętera per ſocias Climenen, ętrāq; loquamur
Quę mihi ſunt comites, conſiliumq; duę.

VOLS. ATRACIS. Hippodamiam Atracis fluminis filiā intelligit, quam Pirithous Ixionis ex dia filius duxit vxorem, nuptię in Pelio Theſſalię monte geſtę ſunt. Centauri, qui aderant cum foeminis vim pa raſſent, Theſei Herculiſq; manibus trucidati, et in fugam acti ſunt. Æmonios, Neſtorem, Theſeu, Pirithoum et Herculem ſignificat, et lapytas qui centauros ſuperarunt. Iuſta Ira, ęquum eſt pro rapta coniuge iraſci Fortia facta loquaris. i. nec plus atrides animi Menelaus habebit. Iſta facies, quę amorem non pre ſe fert. Veneri, ad amandū. Marti, ad bellum. Tu pari qui mollis et delicatus es. Altera militia, qua eſt amoris, et Veneris, non martis. His ego ſi ſaperem, colligit iam epiſtolam, ita vt plus ſpei, ꝙ timoris relinquat. His, quę polliceris et tui corporis dotibus. Si ſaperē, duo de ſe notat, ꝙ rudis ſit, et timida. Faciaꝫ, vtar tuis bonis. Coniūctas manus, amori ſuccumbam. Quid captes, tranſlatio ab aucupibus. Noui, inquit, quod velis a me ſumere. Quid voces colloquium, honeſtius locuta eſt, ꝙ ſi rem aperte dixiſſet. Tua meſſis in herba pulcherrima tranſlatio, maturius inquit agendum eſt. qm̄ nondum amor omnis incaluit, ita vt iam ſuas ſentiat vires, et perfectus ſit. Amica, qm̄ tuum deſiderium implebit. Arcanū opus, noſtri amoris deliberationem quę in occulto fit. Cętera, quę huic libello non erāt mandata. Comites, conſiliumq;, quas habeo comites et mei conſilij participes. Suadet arcana comiti debere, cum hęc ſint, quibus credi poſſit.

VBER. ÆMONIOS viros, Lapythas Theſſalię populos. Indicere, denunciare mouere. Tam lentum, tam pigrum. Ira iuſta, pro rapta coniuge. Quod bene, ad id quod dixerat. Nec plus atrides animi Menelaus habebit. Quam Paris aut armis anteferendus erit, et reliqua quę ſupra de ſe dixit, reſpondet Helena Paridem potius habere faciem aptam Veneri ꝙ armis. Recenſes, numeras, et commemoras. Diſſidet, diſcrepat, et non conuenit cum his quę dicis. Hectora, quia dixerat. Omnia ſi dederis nunquam dabis Hectora fratrem. Vnus is innumeri militis inſtar erit, dixit Helena ſine pugnare Hectora pro te. Altera mi. s. amoris, ꝙ militat omnis amans, et habet ſua caſtra cupido. Operis tuis. i. exercitijs, et factis, et legendum eſt operis in ablatiuo, non autem in genitiuo, ꝙ dignus cū gtō non iungitur. His. s. operis. Si ſa. ſi vellem facere rem meam. Faciam, vtar his operis amoris. Dabo ma. cō. tractum eſt ab his, qui ſe dedunt manibus coniunctis. Tempore, in tempore. Quod petis, reſpōdet ad id quod dixerat, ſed coraꝫ vt plura loquamur. Excipe me lecto nocte ſilente tuo. Furtim clam. Quid ca. i. q̄ras. Et quid voces colloquiū, ꝙ vis colloquium tuum eſſe ꝯcubitum. Sed ni. prope. dat ei ſpē eius qđ petiuerat. In herba. trāſlatio a meſſibus, quę nō ſunt certę, cum ſunt adhuc in herba, ſed poſtꝙ ſunt collectę. Hęc mora. hęc dilatio. Sit, pro erit. Amica, tuo voto, ꝙ pderit tibi. Hactenus, dicit ſe nolle mandare plures epiſtolas ꝙ cętera vult loq̄ p Climenē, et Æthram comites ſuas ꝙ erāt internuncię et medię inter ipſam et Paridē. Ordo. Littera hactenus conſcia mētis furtiuę. i. cui hactenus cōmiſſi ſecreta meę mentis. Siſtat, finiat. Opus ar. i. offm̄ ſcribendi ſecreta. Laſſo pol. i. manus ſcribēdo fatigata. Cętera, ꝙ inter nos agenda reſtant ad pficiēdū, qđ vtrīq; volumus. Cōſiliū meū, cū qbus omnia mea ꝯſulere ſoleo.

SIC illas vereor, quas fingunt poetę Troię quoq; inimicas fuiſſe. Vnde de Iunone dicit Maro ęneidos primo. Veterisq; memor ſaturnia belli. Prima quod ad Troiam pro caris geſſerat argis. De Pallade autem lib. ij. Omnis ſpes Danaum, et cępta fiducia belli Palladis auxilijs ſemper ſtetit. Ilion arſurum, dicitur hoc illum ilij, hoc ilion ilij, et hęc ilios ilij. An fera, ꝙ paris multis exemplis docuit, raptas eſſe ſine vltione, ipſa contra docet grauem vltionem ob Hippodamię raptū factā. Tyndareūq;. s patrem ſaltem putatiuum a noiatiuo Tyndareus. Faciet iſta. i. tua tam foemina et mollis. Altera militia s. veneris eſt digna tuis operis, ideſt exercitijs, et operationibus a nominatiuo opera operę, aut operę operarum. His ego. s operis, et ita conſenſum plenum adhibet. Scimus quid captes, quia coitum. Cętera manifeſtaria ſunt. ASCEN.

VOLS. In .xvij. epiſtolam argumentum.

ABydon Mileſij Lydorum rege permittente condidere nobilitatã, vt ſcribit Melas Leandri amore, ea eſt in Aſia cui ſeſtos in Europa vrbs opponitur, Herus patria ſtadijs .xxx. diſtat intercedente anguſto Mari a caſu virginis Helleſponto nuncupato, id eſt Aſiam ab Europa diuidat Xerſes ponte coniunxit anguſtię in latitudinem vt Hero. auctor eſt ſtadiorum ſeptem, in longitudine vero .ccc. protenduntur. Leander Abydenus cum Seſtię herus amore teneretur noctu maris anguſtias, vt Philoſtratus ſcribit, natare ad illam conſueuerat, diebus ſeptem tempeſtate interclußus epiſtolam mittit, primum ſoliti natatus dilationem diluit, deinde queritur, ꝙ natandi facultas ob tempeſtatem ſit ablata, demum et ad conſtantiam hortatur, ꝙ ꝗprimum fieri poterit enatabit, ex poſita prioris temporis conſuetudine.



Leander Heroni

MIttit Abidenus, quam mallet ferre, ſalutem.
Si cadat ira maris Seſta pñella tibi.
Si mihi dij faciles, & ſunt in amore ſecundi,
Inuitis oculis hęc mea verba leges.

Mittit abydenus quam vellet ferre ſalutem beniuolentiam a voluntate ſibi conciliat. Abydenus, ex abydo Leander. Si cadat vnda maris, dilationis cauſam ipſum principium indicat, ſi ceſſant procellę, ferrem, non mitterem ſalutem. Seſta puella, Hero ſeſtia ſignificatur, ad quam natabat Leander. Si mihi dij faciles, auget πάθος in principio hęc dubitatio, quę a deorum auctoritate dilationis cauſam tutatur. Dij non modo ad Venerem cupidinemq; referri puto, vt alij exiſtimerunt. Verum etiam ad Neptuni, et Maris numina, quos procellas feciſſe queritur. Inuitis oculis, quoniam me non epi. videre voluiſſes.

undam tanto amore dilexit, vt ad eam noctu per Helleſpontum nataret, et ea potitus rurſus renataret Abydon, verum cum maxima tempeſtas in mari orta eſſet, quę iam pręteritis ſeptem diebus adhuc non ceſſabat, qua impeditus Leander non potuerat ad amicam ſuam, vt ſolebat, natare, ne Hero enim ſui oblitum exiſtimaret, aut eam reliquiſſe, cum inueniſſet quendam nautam audacẽ in eo tempore tempeſtatis nauigantem Seſton ſcripſit ad Hero amicam ſuaꝫ hãc epi. qua vehementerꝫ amorem ſuum firmum, et ſtabilem cõfitetur et excuſat ꝙ iam ſeptem diebus non potuerit ad eaꝫ natare propter maris commotionem. Excuſat etiam quare ipſe non iuerit cum nauta, qui illuc nauigabat, potiusquaꝫ litteras daret, poſtremo pollicetur ſe breui iturum, et ſi mare non fuerit tranquillum, ſe potius cõmiſſurum periculis, quam diutius cariturus conſpectu, & colloquio ipſius Herous interea dicit vt habeat ſecum loco ſui hanc epiſto. Abydenus, ex abydo, legendum eſt autem abydenus, non abydeus. Ferre, portare, vt ipſe veniret. Seſta, ex Seſto deriuatiuum formauit nõ ſuperans primitiuũ ſyllaba quod raro fit, nam Seſtia debuit dicere, declinatur autem hero heroos vel hero heronis ſecundum latinam declinationem ſicut Dido didoos et didonis, et ſimilia nomina gręca, vt Priſcianus voluit, licet Phocas grammaticus velit tantũmodo gręce declinari, ſed vſus contra eſt. Faciles, benigni, exorabiles. Secundi, fauentes. Inuitis oculis, non libenter, quia ſi me amas, vt opto malles me videre ꝗ legere hanc meam epiſtolam.

VBER. MITTIT Abydenus. Helleſpontus anguſtus eſt admodum. Incipit autem hoc mare a finibus Troadis, et vſque ad Propontidem Thracię, ſic dicitur ab Helle filia Athamantis quam fabulę tradunt in eo mari demerſam. Is Helleſpontus teſte Plinio ſeptem ſtadijs Europam ab Aſia diuidit, et illic inter ſe contrarias vrbes habet, in Europa Callipolim et Seſton, in Aſia Lampſacon et Abydon vnde fuit Leander, qui Hero puellam ex Seſto ori-

MITTIT Abydenus. Epiſtola hęc Leandri ab Ouidio excogitata ſub nomine Leandri non multum habet ambiguitatis in contextu, ſed ſalis et leporis plurimum, ideoq; paucis percurram. Puella Seſta pro ſeſtia, videlicet Hero, quod nomen declinatur, hęc Hero, huius herus, hanc hero o hero, cęteris non vtimur. Ordo autem eſt, o Seſta puella, Abydenus, ſcilicet Leander, et loquitur de ſe in tertia perſona tanquam de alio. ASCEN.

VOLS. MEA VOTA, natandi deſiderium. Pice nig. turbulentiã aeris intelligit, q̃ nubiũ obtectu ꝯtigit. Adeunda, nauiganda p naues. tanto minus natari põt. Vnus, a numero rem difficiles facit. nemo q velit nauigare, eſt inuẽtus pter vnũ, ẽ is audacia notandus eſt. In ſpeculis oĩs abydos erat, culari. Virg. in buc. ſpecula de mõtis in altũ. Celare amorem meũ, velut ante celaueram. Quẽ volumus tegi. quẽ volumus eſſe ſecretũ et occultum. Protinus, blandit nunc amicę ſuę dicẽs ſe inuidiſſe epiſtolę ſuę, q ipſe non veniret, quo illa deſerebatur. Admotis, appropinquatis. Vincula, fila. qbus litterę ſolent ligari.

Sed non ſunt faciles. nã cur mea vota morant?
Currere me nota nec patiuntur aqua?
Ipſa vides coelum pice nigrius, & freta ventis
Turbida, perq; canas vix adeunda rates.
Vnus, et hic audax a quo tibi littera noſtra
Redditur, a portu nauita monit iter.
Aſcenſurus eram, niſi q dum vincula prorę
Solueret, in ſpeculis omnis abydos erat.
Non poterã celare meos, velut ante, parentes,
Quemq; tegi volumus, non latuiſſet amor.
Protinus hęc ſcribens, felix i littera dixi,
Iam tibi formoſam porriget illa manum.
Forſitan admotis etiam tangere labellis,
Rumpere dum niueo vincula dente volet.
Talibus exiguo dictis mihi murmure verbis,
Cętera cum cartha dextra locuta mea eſt.
Ah quanto mallem, q̃ ſcriberet, illa nataret,
Meq; per aſſuetas ſedula ferret aquas.
Aptior illa quidam placido dare verba põto.
Eſt tamen et ſenſus apta miniſtra mei.
Septima nox agit. ſpaciũ mihi longius anno,
Sollicitum raucis quod mare feruet aquis.
His ego ſi vidi mulcentem pectora ſomnum
Noctibus, inſani ſit mora longa freti.
Rupe ſedens aliqua ſpecto tua littora triſtis,
Et quo non poſſum corpore, mente feror.

ſoluit ab honeſto ſe non mari ea nauicula crediſiſſe. Oĩs abydos abydeni oẽs. Felix i littera, ſermocinatio hęc, q̃ cũ inanimatis rebus hĩ ad monendũ eſt aptiſſima, vt ſcri. Fabi. Tangere labellis, baſiaberis. Vincula litterarum ſigilla. Dextra locuta, cuʒ ſcri. dextra loquendi prebet officiuʒ. Cuʒ charta, ſiue ea fuerit vitelliana, q̃ amatorijs epiſtolis dicata erat, vt ſcrib. Pli. ſiue auguſta. q̃ in epiſtolis plurimum auctoritatis habebat. Sedula, natatu aſſiduo laborioſa. Dare verbera, natando ꝯcutere. Mei ſenſus, meę cogitationis, quam exprimit. Septima nox agitur, a numero et tpe dolores auget. Si vidi ſomnũ. ſi dormiui. Rupe ſedẽs aliq̃, mouet miſeratione ab expoſitione. Ponit añ oculos rem, vt geſta eſt,

Locuta cum charta .i. cętera ſcripſi. Ah q̃to malleʒ nataret, ad te veniẽs. Quas ſcribe. q̃ mitteret hanc epiſtolaʒ. Sedula, intenta. Aptior dare verbera põto. s. magis apta eſt natando pcutere vndas trãquilli maris, q̃ ſcribere. Apta miniſtra mei ſenſus. i. et optime exprimit, et litteris notat qđ in aio habeo. Senſus. Voluntatis animi. Longius anno. Ex affectu amantis, cui expectãti tẽpus vĩ longiſſimũ. Feruet, mouet ęſtuat. Raucis, murmurantibus. His ego, iurat Leander ſe non dormiuiſſe his noctibus. Vidi ſomnũ. i. dormiui. Terẽtiana eſt elocutio. Mora freti inſani ſit longa. i. pcor diu duret tempeſtas maris, quod minime vellem. Rupe, alto ſaxo. Littora tua.

quę cum cauſis oĩbus probet, epiſtolis tñ maxime ꝯueniunt, quę in narratione poſita ſunt.

SED Non ſunt faciles, nõ exaudiũt mea vota.

VBER. Morant, impediũt. Currere, natare. Nota, aſſueta. Ipſa, tu me mihi hoc credas. Nigrius, obſcurius. Celũ, aera. Vir. Eripiunt ſubito nubes celũq; diemq; Teucrorũ ex oculis. Pice, pix liquor, q manat ex picea arbore nigerrima. Turbida. cõmota. Vix adeũda p rates. i. per q̃ naues vix queant ire, ne dũ hoies adhibiũt. Vnus, ſolus. Et hic. s. audax, q non timet periculũ nauigationis. Soluit iter, mouit nauẽ, ingreſſus eſt nauigationẽ. Aſcenſurus, rñdet obiectioni, q̃re nõ aſcenderit cum illo nauta pp multitudinẽ ſpectantiũ, cũ nauis a littore diſcedebat. Vincula, funes, retinacula. Prorę .i. nauis ſynecdochen. ps p toto. Oĩs abidos. i. oẽs abydeni. Erat in ſpeculis. i. in loco, vñ ſpectabãt diſceſſum nauis. Specula non ſigt ꝓprie feneſtrã, ſed quẽlibet locum eminentem vñ poſſumus ſpe

Seſti vbi tu es. Mente feror, venio cogitatione, quo corpore venire non poſſum.

ASCEN. FACILES Sunt exorabiles ſubito facientes, qđ petimus. Nauita. i. nauta. Mouit, non mouet legendum. Omnis abydos. i. tota ciuitas abydena. Erat in ſpeculis. i. altis feneſtris. Vnde ſpeculabatur tempeſtatem. Protinus hec ſcribens felix i littera dixi, ideſt imperatiuum eſt ab eo. Etiam tangere penul. lon. eſt. n. futuri tpis indicatiui modi verbi paſſiui., tangar tangeris vel tangere etc. Ah quanto mallem vt ſup. ille nataret. q̃ ſcriberet, quaſi dicat plurimo. Septima nox. bene nox. quia tunc et amata deſideratur, et natare ſciebat. Spacium, appoſitio eſt. πάθος habens. Ex quo non poſſum ferri ſup. corpore. Inſani ſit mora longa freti, dura amantis imprecatio. Vnde per quę timemus, iurare ſolemus, vt Palinurus in vi. Maria aſpera iuro, ẽ de ſtyge dicitur. Dij cuius iurare timent, et fallere numen.

N

VOLS. LVMINA Vigilantia, incenſam facem intelligit, quam in ſumma turri Hero erigebat, vt ad illam Leander notationum dirigeret, eam opinor turrim intelligere, quę Seſto erat oppoſita ad octo ſtadia ſeparata. Inceptis iuuenilibus. quę maturioris ętatis non tentaſſent. Sunt iuuenes, quoniam minoris prudentię audatiores.

gnum imminrat ſubibo. Corpus in auras tollere, dummodo poſſem volare. Sępe pependit, libratum eſt in vndis, dum natauimus.

LVMINA Quin etiam. Solebat enim Hero ponere lumen in quadam turri ſua, ad quod lumen Leander natabat, quod dicit ſe videre aut ex affectu putare videre. VBER.

Tumidum equor, maris inundatio.

Aduerſis aquis. obiectis procellis.

At tu de rapidis. expoſtulationis enarratio miſeratiõe nõ caret. De rapidis ventis, poetica dictio. Nam ventorumque immanſuetiſſimumque orator dixiſſet Boream, q violentia cęteros ventos ſuperat.

Certa prelia, qui mihi bellum indixiſti. Certa mente, animo obſtinato, et diuturno.

Sęuis, vteris immanitate.

In me, qui amo, nefas eſt Veneris milites violare.

Quid faceres. Borę amorem exprobrat, vt memoria perpeſſę flammę ad manſuetudinem inuitet.

Quid faceres. qua

Lumina quin etiam ſumma vigilantia turre,
Aut videt, aut acies noſtra videre putat.
Ter mihi depoſita eſt in ſicca veſtis arena,
Ter graue tentaui carpere nudus iter.
Obſtitit inceptis tumidũ iuuenilibus ęquor,
Merſit & aduerſis ora natantis aquis.
At tu de rapidis immanſuetiſſime ventis
Quid mecum certa prelia mente geris?
In me (ſi neſcis) borea, non in ęquora ſęuis,
Quid faceres, eſſet ni tibi notus amor?
Tã gelidus cum ſis, non te tñ improbe quondã
Ignibus actęis incaluiſſe neges.
Gaudia rapturo ſiquis tibi claudere vellet
Aerios aditus, quo paterere modo?
Parce pcor? facileq; moue moderantius aurã
Imperet Hippotades ſic tibi triſte nihil.
Vana peto pcibusq; meis obmurmurat ipſe,
Quasq; quatit, nulla parte coercet aquas.
Nunc daret audaces vtinã mihi Dedalus alas,
Icarium q̃uis hic prope littus adeſt.
Quicquid erit, patiar, liceat mõ corpus in auras
Tollere, quod dubia ſepe pepẽdit aqua.

Acie noſtra, noſtri oculi.

Vigilantia, ſtantia in nocte quaſi pro vigilia. Ter mihi, dicit ſe voluiſſe ſępe aggredi natare, ſed territum magnitudine tempeſtatis.

Graue iter, nauigationem periculoſam.

Tumidus commotum. At tu. conuertit ſermonem ad Boream, de quo conqueritur, q ita eum impediat.

Certa mente. ideſt animo deliberato.

In me, amantem.

Incaluiſſe, exarſiſſe.

Incenſus eſſe, quod eſt contra frigiditatem. Actęis, Athenienſibus, propter raptam Orithiam. diximus in prędenti epiſtola hanc fabulam. Aditus aerios iter per aera.

Quo modo paterere

vtereris violentia. Solemus enim his manſuetiores eſſe, qui ea offenduntur culpa, quam nos aliquando admiſimus. Tam gelidus Boreas quoniam ex ſeptentrione ſpirat eſt frigidiſſimus, vt ſcribit Pli.

Ignibus actęis, Atticę Orithię amore. Orithiam a Borea raptam fuiſſe diximus. Gaudia rapturo cum Orithiam rapere deſtinaſti. Aerios aditus, quo minus ad arcem Athenienſem euolares. vnde Orithiam rapuiſti. Quo modo, qua patientia fuiſſes. Parce precor, ſis tuo exemplo manſuetior.

Auram tuũ ſpiritum. Hippotades. Aeolus Hippotę filius ex Menalippe, non fuit ventorum rex, ſed Aeolus alter ſuperioris Aeoli filię ex Neptuno, qui Aeolias inſulas tenuit, et ventis imperaſſe fert. Homerus. Vana quoniam meis precibus Boreas non mouetur, ſed immanior eſt. Coercet, mitigat, impellit, inquit maria ad meas preces non mitigat.

Dedalus, qui fabricatis ſibi et Icaro filio alis Minois iram fugit. Littus Icarius, non dubitarem volare, licet icarus ſuo caſu proximo mari nomen dederit. Varro tamen ab Icaro inſula Icarium pelagus appellatum ſcribit, vbi Icari ſepulchrum viſebatur. Quicquid erit patiar, periculum q̃uis ma-

re. q. d. ęgerrime. Facilem leuem, nõ impetuoſam.

Hippotades. Aeolus nepos Hippotę Troiani ex Egeſta eius filia in Siciliam delata, quę etiam mater fuit Aceſtis regis Sicilię, vt alibi diximus. Sic adiuuantis eſt. Nihil triſte, nihil quod ſit graue & moleſtum. Vana precor, dicit ſe fruſtra hęc optare, quia nihilominus perſeuerat ipſe ventus.

Obmurmurat, contra murmurat, & crepitat.

Coercet, mulcet, placat. Quatit, commouet.

Nunc daret, optat vt ſibi eſſet poteſtas volandi, ſicut Dedalo, qui cum a Minoe in turri munitiſſima eſſet incluſus, alas ſibi et filio fabricauit, quarum auxilio euolauerunt, ſed Icarus filius in mare delapſus ei nomen dedit. Icarium quamuis hic prope littus adeſt, quaſi dicat, q poteſt me admonere periculoſum eſſe credere ſe aeri. et volare.

Tollere, eleuare. Pependit, ſupra ſtetit.

CERTA. i. deliberata mente, quaſi dedita opera. ASCEN.

Nec in ęquora ſęuis. i. et non in ęquora. malus autem eſſet verſus ſi legatur non in ęquora ſęuis.

Ni tibi notus amor, q Orithiam captus amore rapuit. Nunc daret audaces vtinam etc. cum natandi nulla ſit ſpes, optat volatum.

Interea dum cunctа negant ventiq; fretumq;,
Mente agito furti tempora prima mei.
Nox erat icipiens, nāq; ē meminiſſe voluptas,
Cum foribus patrijs egrediebar amans.
Nec mora depoſito pariter cum veſte timore,
Iactabam liquido brachia lenta mari.
Luna mihi tremulum lumen pbebat eunti,
Vt comes in noſtras officioſa vias.
Hanc ego ſuſcipiens faueas o candida dixi,
Et ſubeant animo latmia ſaxa tuo.
Non ſinit endymion te pectoris eſſe ſeueri,
Flecte precor vultus ad mea furta tuos
Tu dea mortalem coelo delapſa petebas.
Vera loqui liceat, quā ſequor ipſa dea eſt.
Neu referam mores coeleſti pectore dignos,
Forma niſi in veras non cadit illa deas.
A veneris facie non eſt prior vlla tuaq;,
Neue meis credas vocibus ipſa vide.
Quantum cum radijs fulgeas argentea puris,
Cum cedunt flammis sydera cuncta tuis.
Tanto formoſis formoſior omnibus illa eſt,
Si dubitas cęcum Cynthia lumen habes,
Hęc ego vel certe non his diuerſa locutus,
Per mihi cedentes nocte ferebar aquas,

VOLS. CVNCTA, Et volatum et natationem. Tempora prima, cum primum ad te natani. Meminiſſe, preteritę foelicitatis memoria iucunditate non caret. Egrediebar, vt ad te natarem. Lenta, natatu flexibilia. Tremulum, quod aquę motu ſtare non videtur. Latmia ſaxa, Endymionis Latmij amorem nō obliuiſcare, quem vt ſcri. Cic. dormientē in latmio Ionię mōte luna oſculabatur, iuſſerat enim illum perpetuo dormire. Endymion, amor endymionis. Pectoris ſeueri, īmanſueti et in amantes difficilis. Seueros dicimus, qui eodem equitatis tenore ducti in ſenſordia non mouentur. Tuos vultus, lumina eſti miniſtres. Mortalem, a maiori arguit ſimilitudinem. Tu inquit hominē, ego vero deum. Vera loqui liceat, ęgre nō feras vera fateri. Forma, laudat hero a corporis bonis. A Veneris facie, excludit duas has, ne videatur numina offendere, quorum auxilio nitebatur, poſt venerem et lunam nulla ē hero pulchrior. Argentea, lunę colorem blandum eſſe Pli. ſcri. poetę a ſimili argenteam dixerunt. Puris, omni excluſa humiditate, quę nebulas facit. Concedunt, inferiora ſunt. Habes lunę cęcum nihil vides. Hęc ego, dixi non his diuerſa, ſed fere eadē. Cedentes, iter prębentes et ad natandum faciles.

tibi luna pudori, ſenſus eſt ergo, recordare luna latmij montis, vbi cum Endymione concubuiſſe diceris. Seueri, triſtis, alieni a voluptatibus. Tu dea, anteponit amorem ſuum amori lunę mortalem Endymionem. Quam ſequor. i. q̄ ego peto. Eſt dea, non autem mortalis. Neu re. hic eſt ſenſus vt taceā mores, quos hęc mea puella hēt diuinos. Talis pulchritudo non poſſet ei contingere, niſi eſſet dea. A facie Veneris. i. poſt pulchritudinē Veneris et tuam. Non eſt quę antecedat eam. Ipſa tu. Quanto, comparatio, et eſt ſenſus, o luna quāto es ſplendentior omnibus aliis ſtellis, cum tu nitidiſſima fulges in cęlo, tanto illa ſua pulchritudie ſuperat oēs alias puellas. Concedunt flammis tuis. i. vincuntur ſuo ſplendore. Cynthia, o luna nam luna et Diana eadē eſt, quę cynthia dicitur a Cyntho monte Deli. Habes lumen cęcū, nō bene vides. Vel certe. i. ſaltem. Non diuerſa, non contraria. Cedentes mihi, dantes locum corpori meo. Ferebar, ibam.

VBER. NEGANT Cuncta, prohibent omnia. Agito mente, cogito et reuoluo omnia. Mei furti, mei concubitus. Nox erat, deſcribit tempus, quo primum natauit ad Hero, et ea potitus eſt. Nox incipiens, prima pars noctis. Nanq; eſt meminiſſe voluptas, parentheſis eſt. Amans, ego captus amore tui. Patrijs, paternis. Cum veſte, quia eram nudus. Iactabam, mouebam. Lenta, mollia. Tremulum, propter motum aquę. Vt, ſicut, tanq̄. Officioſa, pręſtans officium. Hanc, lunam. Faueas, adiuues me. Subeāt, veniant in mentē. Latmia ſaxa. i. mons latmus, qui eſt carię Endymonis a luna, vt ferunt adamati fabula nobilis. Dicit autem Latmon, non autē Latymnon, vt Tortel. putauit, vnde deriuatiuum latmius Ouidi. alibi. Latmius Endymion non eſt

ASCEN. NOX Erat, aperit argumentum poeta. Idem ero, nauigium, nauita et vector, quia ſe traijciet ſine naui ac gubernatore. Elicen, vrſam maiorem. Nec arcton, ſcilicet minorem, videlicet cynoſuram. Andromedem, Perſei vxorem in sydera tranſlatam. Claramq; coronā, ſcilicet Ariadnę a Baccho datam, in qua tua pręfulget ſtella. Parrhaſis, vrſa, ideſt arcadica, patronymicum a loco ſumptum. Palęmona, ſcilicet portunum. Miraq; et cętera, ſcilicet glaucum. Omnia protrita et expoſita ſunt. Sępe per aſſiduos. Dat brachijs affectionem mentis ſuę, quę fictio multum gratię habet. Quid mihi, ordo eſt. Quid mihi prodeſt, q̄ ſeparor non lato, ſed anguſto ęquore, quaſi diceret nihil, quia non minus et cętera. Si dubitas cęcum cynthia lumen habes. Eadem enim eſt quę luna, et Diana, et Proſerpina dicitur, et cynthia a monte Deli, in quo nata dicitur. Hęc eo vel certe non, his diuerſa, [illegible] ligatio idem facit, ideo ſubiungit, Per mihi cedentes nocte ferebar, et cętera.

Vnda repercuſſę radiabat imagine lunę,
Et nitor in tacita nocte diurnus erat.
Nullaq; vox vnq̄ noſtras veniebat ad auras,
Pręter dimotę corpore murmur aquę.
Alcyones ſolę memores Cęycis amati,
Neſcio quid viſę ſunt mihi dulce queri.
Iamq; fatigatis humero ſub vtroq; lacertis,
Fortiter in ſummas erigor altus aquas.
Vt procul aſpexi lumen meus ignis in illo eſt,
Illa meum dixi littora lumen habent.
Et ſubito laſſis vires rediere lacertis,
Viſaq; q̄ fuerat mollior vnda mihi
Frigora ne poſſim gelidi ſentire profundi,
Qui calet in cupido pectore pręſtat amor.
Quo magis accedo propioraq; littora ſunt,
Quoq; minus reſtat plus libet ire mihi.
Cum vero poſſum cerni quoq; protinus addis
Spectatrix animos vt valeamq; facis,
Tunc etiam nando dominę placuiſſe laboro,
Atq; oculis iacto brachia noſtra tuis.
Te tua vix probibet nutrix deſcendere in altū,
Hoc quoq; enī vidi nec mihi verba dabas.

VOLS. IMAGINE, Splendore, et aſpectu. Alcyones ſolę cum Alcyones aues in mari ſentiuntur tranquillitatem promittunt, maxime cum nidificant. Diagoras Samius ſex dies Alcyones dixit. Ariſto. vero et ſimonides .xi. phylochorus .ix. Ceycis amati, canunt me natante, quoniam ſubit earum mē tem Ceycem amaſſe nā vt Nicander ſcribit Ceyx luciferi filius cum ad oraculū Apollinis vxore inuita nauigaſſet i mare decidit, Alcyone, vt Theodo. auctor ē. Scironis Attici latronis filia de viro ſolicita in ſomnis a Ione eſt monita, vt littus peteret, illic cum mariti cadauer reperiſſet, ſe a ſcopulo in mare prę dolore deiecit. Dij miſeratione moti vtrunq; i aues Alcyones conuerterunt. Hegeſandrus addit antea, medonem Alcipem, Pallentem, Drimo, Aſteriem, Alcyonis gigantis filias cum patris interitum intellexiſſent in has aues fuiſſe conuerſas. Fortiter, omni conato. Lumen, quod in turri eminebat. Meum lumen, Hero ſignificatur. Et ſubito, cum loca vbi conſiſtis inſpexi, auget vires memoria futurę fœlicitatis, aut periculi. Mollior, ad natandum facilior. Frigora, quę natantibus maxime obſunt.
Minus reſtat, ad natandum ſupereſt. Plus libet tanto magis propero. Iacto brachia, maiori robore nato. Vidi quod vix retinere. Dabas verba, me non captabas.

VBER. RADIABAT, Splendebat. Repercuſſę, reuerberatę, nam aqua videtur retroflectere radios lunę.
Et nitor diurnus, ideſt lux quę ſolet eſſe diei erat in nocte, ideſt nox erat clara ſicut dies nulla vox alicuius vel hominis vel animalis. Aquę dimotę, diuiſę. Corpore meo. Alcyones ſolę .i. ſolum modo audiebam Alcyones volucres, quę videbant dulci voce querelam effundere. Memores Ceycis amati, tangit fabulam, quam Oui. ſcri. lib. xi. met. Ceyx .n. luciferi filius prodigijs, quę ei apparuerant perturbatus ad oraculum Apollinis in claron nauigare decreuit, nam delphos ire non poterat, quoniam Phorbas cum Phlegijs populis delphos infeſtabat. Cum autem alcyone eius coniunx Æoli filia hanc nauigationem ei diſſuadere conaretur, veri ta periculum eius, ille affirmauit intra alterum menſem ſe reuerſurum, verum tempeſtate maxima oborta ſubmerſus eſt. Illa aſſiduo viri deſiderio ſolicita cum ad tempus promiſſum reuerti non videret deos continuis precibus fatigans, tandem miſericordia Iunonis, cui precipue ſupplicauerat, factum eſt vt in ſomnis admoneretur de obitu mariti immiſſo ſomno ſub ſpē Ceycis ſubmerſi. Illa igitur excitata ſomno cadauer mariti in littore inuenit, quare nimio percuſſa dolore in volucrem Alcyonem et Ceyx in aliam volucrem cō miſeratione deorum conuerſi ſunt, hę volucres per ſeptem dies fœtificantes tranquillum habent mare, coeunt .n. et priſtinam coniugalē concordiā ſeruant, has igitur ſolas volucres perturbato mari querelā effundentes audiſſe dicit. Aduertendum eſt autem pro nomine mulieris dicinari Alcyone Alcyones, pro volucre vero Alcyon vel Alcyonis, vt hic locus oſtendit, dicit enim Alcyones non autē Alcyone. Iamq; fatigatis, ſolent natantes defatigatis brachijs ſuſtentare corpus aliquantulum ſuper vndis, quod ſe feciſſe dicit. Erigor eleuor. Vt, poſtquam. Lumen quod in turri tua apponis. Meus ignis, meus amor. In illo lumine. Subito, dictis his verbis. Mollior, facilior ad natandum. Amor qui calet in pectore cu. i. qui facit calorem in pectore meo amoris pleno. Preſtat, efficit. Ne poſſim ſentire frigora profundi .i. maris. Quo magis, q̄to magis. Accedo appropinquo. Minus reſtat, ſcilicet vię ad perueniendum ad littus. Plus libet, plus animi eſt mihi et voluntatis. Cerni, videri a te. Spectatrix, tu quę ſpectas me. Addis animos, facis me animoſiorem. Vt valeam, vt poſſim, et ſim fortis. Laboro curo. Dominę, tibi iacto cum arte et oſtentatione.

ASCEN. ALCYONES Solę, quia Alcyones tempore ſummę tranquillitatis et quietis nidificant. Plautus volens ſignificare tranquillitatem et ſilentium dixit. Alcyones eſſe in foro. Quo magis, ideſt quanto magis accedo. Cętera nox et nos, modeſte rem turpem tangit, quia celari vult ſua furta Venus. Multa enim amantibus delectabilia ſunt, quę aſpectu obſcęna, et auditu horribilia videntur.

BIBLIOTECA ROMA VITTORIO EMANUELE

VOLS. PRIMA Aqua, in ora primi littoris, quę agitatione vndaꝝ perluitur. Dijs magnis, quos in logiſtorico Var. putat eſſe cęlum et terram, alij Iouem Mercurium et Mineruam deos magnos credunt. Ægyptij Iſidem et Oſiridem magnos deos contendunt. Cętera. procaces luſus et amantium gaudia, quę geſſerũt

Fugatura, expulſura noctem, nam adueniente aurora nox abit. Pręuius aurorę. i. pręcedens aurorem. Virg. Naſcere pręq; diem veniens age lucifer almum. Congerimus, coniungimus, commiſcuimus. Rapti curtatim. Paruas moras eſſe noctibus. i. noctes eſſe breues. Cũctatus moratus ita oſculando nos.

Nec tamen effecit, quãuis retinebat euntem,
Ne fieret prima pes tuus vdus aqua.
Excipis amplexus fœliciaq, oſcula iungis,
Oſcula dijs magnis transmare digna peti.
Deq; tuis dēptos humeris mihi tradis amictus
Et madidam ſiccas ęquoris imbre comam.
Cętera nox et nos et turris conſcia nouit,
Q ꝗq, mihi lumen per vada mõſtrat iter.
Non magis illius numerari gaudia noctis,
Helleſpontiaci q̃ maris alga poteſt.
Q uo breuius ſpacium nobis ad furta dabatur
Hoc magis eſt cautum ne foret illud iners
Iamq, fugatura Tithoni coniuge noctem,
Pręuius aurorę lucifer ortus erat.
Oſcula congerimus ꝓperata ſine ordine rapti
Et querimur paruas noctibus eſſe moras.
Atq; ita contactus monitu nutricis amaro
Frigida deſerta littora turre peto.
Digredimur flētes repetoq; ego virginis ęquor
Reſpiciens dominam dũ licet vſq; meam.
Si qua fides vero eſt veniens huc eſſe natator;
Cum redeo videor naufragus eſſe mihi.

continet. Lumen, qd in turri eminens videbat. Quaꝫ maris vnda inundationis maris helleſpõti, nullam habet quietem, qm̃ maris anguſtię fluunt et refluunt. Illud tps quod nobis ſupereſt. Iners, ſine amoris officio. Iamq; fugatura tpe παθος cum aurora diem nunciaret. Lucifer, is aurorę filius eſt diei nuncius. Amaro, ingrato. vtrunq; n. offendebat, gaudebamus noctis longitudine. Æquor virginis, helleſpontum, quod a virginis caſu nuncupatũ eſt. Si qua fides poſtulat fidẽ pro re ac rem maximã loqui aggrederetur. Eſſe natator, habeſ natandi facultatẽ. Naufragus, facile ſubmergi poſſe, vt is, q nullã hẽat natãdi peritiaꝫ.

Monitu, mandato et pręcepto. Amaro acerbo, quia inuitus audio me moneri, vt inde diſcedã. Deſerta turre relicto loco, vbi voluptatem accepimus. Digredimur, diſcedimus. Aequor virginis, mare dictum ab Helle puella, quę in mare delapſa ei nomẽ dedit. vt dixi ſupra plene in argumento epi. Hypſipyles ad Iaſonem. Vſq; dum licet, ideſt aſſidue dũ poſſum. Si qua fides vero eſt, ideſt ſi veritati quam dico creditur. Huc, ad te. Videor mihi eſſe natator, ideſt videor optime ſcire natare, propter affectũ amoris qui me audiat. Ouidius de Thisbe. Audacem faciebat amor. Cum redeo, ideſt cum diſcedo a te. Videor eſſe naufragus, videor ſubmergi fluctibus ẽ periclitari.

DESCENDERE in altum, vt venias mihi obuiã.
VBER. Hoc vidi q voluiſti procurrere in ęquor, nec tamẽ effecit nutrix tua. Vdus, humefactus. Prima aq̃. i. aqua magis vicina littori. Excipis. s. cũ ſum in littore. Oſcula digna peti dijs magnis transmare. i. oſcula quę & dij cęleſtes, vt aſſequerenẽ poſſent tranare mare ſicut ego. Amictus veſtes. Adeptos de tuis, qbus te ſpoliaſti, vt me tegas. Imbre. i. aq̃ non. n. ſolum ſigt pluuiam, ſed & ſimpliciter aquã Virg. i. ęnei. Laxis laterꝫ cõpagibus oẽs, accipiũt inimicum imbrem. Nox, nã ſupra dixit, nox erat incipiens. Cętera ſubticuit rem pudendaꝫ. ſic Oui. in primo amo. Cętera quis neſcit, feſſi requieuimus ambo. Turris, in qua ambo ꝯuenimus. Lumẽ. s. nouit cętera. Non magis, dicit gaudia illius noctis ita eſſe innumerabilia, ſicut eſt innumerabilis alga maris Helleſpontiaci, quod tranabat ipſe Leander. eſt at alga minuta quędã herba, quę naſcit in mari, vñ alibi. Nunc leuis eiectã detinet alga ratẽ. Ad furta, ad ꝓhibitos nr̃os occultos. Illud ſpaciũ foret iners. i. eẽt ſine effectu voluptatis, quia dabã operam, vt illud totũ colligerẽ, et in voluptate ꝯſumerẽ. Cõiuge Tithoni. i. aurora vxore Tithoni.

NON MAGIS illius, Ne exſaturatus abeſſe putetur, vt qui nullam captaturus ſit deinceps voluptatem ex amica, dicit voluptates, quas ex illius cõplexu obtinuit innumeras fuiſſe, et q non magis poſſint numerari, q̃ vnda maris helleſpontiaci, quod aſſidue fluit, et refluit, aut quod cum hęc ſcriberet innumeris procellis, atq; vndis agitabatur, ſunt tamen qui legunt alga non vnda. Eſt autem herba vilis, quę ad littus propellitur. vnde in buccolicis. Virgilius. Proiecta vilior alga. Vtroq; modo et verſus et ſenſus bonus eſt, concorde rem tamen ſuperiori. Ne foret illud iners, ideſt ſine Veneris arte tranſactuꝫ, hos eſt, ne nos ſimus quaſi inertes. in illo. Hoc. i. tanto magis cautuꝫ. i. prouiſum. Et querimur. i. cõquerimur. Atq; ita ꝯtactus. i. ꝓpulſus monitu. Nutricis amarę. s. amantibus, q coegit ſeparari aduentante die. Alij legunt cunctatus. i. immoratus, heſitans qd agereꝫ, ſed legerem potius cũctatur. Natator, q ob peritiã artis ſpõte ſe in aq̃s immittit. Naufragus, q fracta naui, ſiue nandi peritus, ſiue Iperitus cogit diuꝫ põt natare, vt ſe ſaluet, non vt voluptatem capiat. ASCEN.

VOLS. AD TE, Cum a te nato. Prona, preceps et na tatu facilis. Cliuus, collis quidam ad ſuperandum difficillimus. Vrbe mea, tanta vis amor eſt, vt et naturam vertat. Odiſſe enim impellit, quod amare il la dulce conſueuimus. Hei mihi, ſuſpiratio hec ſu mitur a loci diuerſitate, quæ ab amāte diſtluderet. turbatur, quod non fieret, ſi eſſemus in eadem ter ra. Ventus cū leuis.i.ventus, q eſt parua cauſa. Cur mihi obeſſe, cur pōt nocere impediēdo na tationē meam, qd facere non poſſet ſi eſſemus ſi mul. Delphines, piſces ſunt repando dorſo homi ni amicum alal, de quoꝝ natura videat Pli. et So

Hoc quoq; (ſi credas) ad te via prona videtur,
A te cum redeo cliuus inertis aquę.
Inuitus patriam repto, quis credere poſſet?
Inuitus certe nunc moror vrbe mea.
Hei mihi cur aīs iuncti ſecernimur vndis?
Vnaq; mens tellus non habet vna duos?
Vel tua mę ſeſtos vel te mea ſumet Abydos,
Tam tua terra mihi quā tibi noſtra placet.
Cur ego confundor quotiens confundit ęquor?
Cur mihi cauſa leuis ventus obeſſe poteſt?
Iam noſtros curui norunt Delphines amores,
Ignotum nec me piſcibus eſſe reor.
Iam patet atritus ſolitarum limes aquarum,
Non aliter multa quam via preſſa rota.
Quod mihi non eſſet niſi ſic iterare querebar.
At nunc ꝑ ventos hoc quoq; deeſſe queror.
Fluctibus ī modicis athamātidos ęquora canēt
Vixq; manet portu tuta carina ſuo.
Hoc mare cū primū de virgine nōia merſa
Quę tenet eſt nactum tale fuiſſe puto.
Eſt ſatis amiſſa locus hic infamis ab Helle.
Vtq; mihi parcat nomine crimen habet.

Vndis, parua freti diſtantia. Vna tel lus, ſiue ſeſtia, ſiue abydena. Cōfundor reddit poſt narratio nem ad q̄relas, q̄ au get ſciſcitatione. Cā leuis, nullius mate rię admirat qd cum leuiſſimus ſit ventus, rē tantā poſſet im pedire. Iaꝫ noſtros curui norūt Delphi nes, brutis eius amo ris notioneꝫ tribuit quę exornatio a Ci ce. conformatio di plurimum valet in re explicanda, et ad mouendam miſera tionem. Curui Del phines, Epitheton propriū delphinoꝝ eſt qui alio vocabulo Simones appellant ad qd nomen voca ti accurrere dicūt. Li mes attritus, orbita facta eſt natandi cō ſuetudine in medijs aqs. Multa rota, auget ſimilitudine hyperbolem, limes in mari cer nitur. vt orbita in vijs medijs rotaꝝ curſu ꝯtrit. Quod mihi nō eſſet, monet miſerationē a mu tatione fortunę. Sic, per natatū. Iterare, iter ad te dari. Æquora athamātidos. Athamantis filia fuit Helle, quia helleſponto nomen dedit. Canēt, ꝓcellis aſſiduis ſpuma opiunt. Hoc mare, auget q̄relam alienę fortunę memoria. Tale fuiſſe, ꝓ cellis agitatum his ſimilibus. Merſa virgine, cū in mare ſubmerſa eſt Helle. Noia, nā helleſpōtus eſt nūcupatus. Hꝫ crimē, ex culpa ſortitū eſt nomē.

VBER. PRONA, Facilis et q̄ſi pendens, nā facilius deſcē dimus, q̄ aſcēdimus. Cliuus, aſcenſus monticulus. Inertis, imobilis, q̄ non ita facile natat ſicut aq̄ mobilis. Quis credere poſſet. q.d. nullus, niſi qui ſciat, quanta ſit vis amoris, nāliter. n. oēs libenter redeunt in patriam. Ouidius. Neſcio qua natale ſolum dulcedine cunctas. Detinet. Nunc, cū ad te natare non poſſum. Iuncti animis, pares et cō iuncti amore. Cur ſecernimur, cur ſeparamur. Vna tellus, eadē terra. Cur non hēt duos. i. cur non ſumus ambo in eadem terra. Sumat ꝓ ſu meret. Cur ꝯfundor, cur ꝑturbor, et moueor aio. Quotiens ęquor ꝯfunditur, quotiens mare per

li. his igit̄ dicit Lean der, ſe iam eſſe notū ꝓpter frequenteꝫ na tationē ſuam. Pi ſcibus. s. alijs, qui eni non adeo ſunt fami liares hoībus. Iam patet, hyperbole eſt, hoc. n. fieri non pōt, ſed vt amator dicit ita crebro ſe ſępe na taſſe, vt appareat in aquis q̄ſi limes qdaꝫ quem ſuo corpore fecit tanq̄ orbita rotę, vel via, per quā multę rotę incedūt. Attritus, frequen tatus. Solitarum, aſſuetaꝝ meę nata tioni. Multa rota, pro multis rotis. Quod mihi non eſſet, et c. Senſus eſt. ego ante q̄rebar, q non poſſem ad te ite rare, ideſt venire. Nē ſi ſic, natando. Sed nunc queror hoc. s. iterare natando. Deeſſem mihi, nō ꝯcedi mihi. Per ventos. i. cauſa ventoꝝ. qui me ꝓhibent. Æquora athamantidos. i. pontus Hel les, quę vt dixi filia fuit Athamantis. Canent, ſpu meſcunt. Immodicis, maximis. In portu, vbi vtplurimum ſolet eſſet tranquillitas. quanto ergo minus tuti erunt homines in medio ipſius. Hoc mare, dicit helleſpontum ita eſſe commotum, vt fuit quando merſit Hellen. ē ab ea nomen ac cepit. Reor puto. Fuiſſe tale, vt nunc eſt. i. ita turbatum. Cum, ideſt quando. Primum, primo. Eſt nactum, eſt adeptum, eſt aſſecu tum. Nomen de virgine merſa, de Helle ſub merſa. Satis infamis, ſatis ad infamiam et ſę nitiam nominatus

ASCEN. QVIS CREDERE Poſſet, quia natura cogimur amare patriā vnde eſt illud. Nos patrię fines et dul cia linquimus arua. Curui Delphines, ſic etiā im pingunt natantes, vt pingi ſolent. dicit aūt puerorum eſſe amatores, vnde poterunt amores noſſe, q̄q̄ hyper bolicos dictū accipimus. corripitur aūt vltima, q in accuſatiuo delphinas facit. Hoc quoq; deeſſe, per colliſionem deeſſe biſſyllabum fecit, ſicut in Iuuena. deeſt monoſyllabum eſt dicens. Nō deeſt prolato iel unus venditor auro.

Inuideo Phrixo,quem per freta triſtia tutum,
Aurea lanigero vellere vexit ouis.
Nec tamen officium pecoris,nauisq; requiro,
Dummodo quas findam corpe, dent aquę.
Arte egeo nulla.detur modo copia nandi,
Idem, nauigium, nauita, vector, ero.
Nec ſeq̄r,aut Helicē,aut qua Tyrus vtit̄ Arctō
Publica non curat sydera noſter amor.
Andromeden alius ſpectet, claramue coronaz
Q ueq; micat gelido Parrhaſis Vrſa polo.

VOLS. PHRIXO. Phrixus poſt ſororis caſum in colchos delatus eſt ad Aetā. Freta triſtia,p hęc procelloſa maria. Pecoris aurei velleris arietis, quo vectus eſt Phrixus. Findā corpore,natatōis periphraſis. Arte egeo nulla, non alienis opus eſt adminicu, lis,ea ſunt nauigia,nautę vela remi,quibus vndis vehimur. Idē nauigi uz ptes iterptant. Eli cen, ex ſnia Aglato, ſthenis locutus eſt, q ſcri. Cynoſurā et Eli cen filias Olenij Vul cani filij Ionē in Ida ſilua nutriſſe, et ob hoc in cęlū ab illo re latas. Adratus ſcri. elicen gręci, cynoſu, rā Phęnices in naui gatione obſeruant, vt in Arateo carmi, ne monſtrat germa nicus,cū dicit. Dat gratijs dicę curſus maioribus aſtris.Phęnicas cynoſura regit,et nos qd de his ve, teres ſenſerint in interpretatione germanici expo, ſuimus. Tyrus,phęnix nauta. Arctō,minorē vr, ſam,quā cynoſurā appellāt. Publica,q̄ alijs nota et cōmunia ſunt. Andromadē,hanc Cephei filiaz fuiſſe in trage.ſcri.Euripides in cęlū relatā ob Per, ſei grām,quā ſecuta eſt. Alij ad Ægyptios reſpiciūt q nauigatione Andromadē obſeruāt. Clarāue co ronā,ariadne coronā in cęluz. tranſlatā diximus quā cretēſes velut sydus peculiare ſequunt̄. Parrha ſis vrſa,maiorē vrſam,q̄ fuit arcadica,intelligit ca liſto nolatam Lycaonis filiā,licet arytęus Tegeates non Caliſto,ſed megiſto vocatā ſcribat Cethei filiaz ē Lycaonis neptē,cui iuppiter in amoris p̄miū cę, lū dedit.Parrhaſij fuere archadię populi vetuſtiſſi, mi. Polo geli.ſeptētrionē intelligit,i q̄ hęc fulgēt sy, dera circa axez. Q.d. Perſeus, Andromadē ſigt,quē amaſſe Perſeū,et a cęto liberaſſe ſcrib.Eurypides.

VBER. VTq;.i.et q̄uis. Parcat mihi,me nō ſubmergat. Habet crimē, hz infamiā nōīe q appellatur Helle, ſpontus.Inuideo Phrixo,optat ſe poſſe trāſuehi vl, tra mare, ſicut phrixus tranſlatus eſt ab ariete.

Quē ouis aurea vellere lanigero.i. ouis ſiue aries hn̄s pellē aureā vexit vltra mare ſine ſubmerſione.

Nec tn̄ regro officiū decoris,aut nauis.i.non tn̄ q̄ro hr̄e vel arietē,vt hūit phrixus,vel nauē aliquā dummō poſſim meo corpore.natare. Nulla arte tranſeundi,vel naue vel alio mō. Mō,immō,vel dummō. Copia facultas. Idē,ego idē. Nauigiuz nauis. Nauita q regā et agā nauē. Vector,paſſi, ue accipit.i.qui vehar,vt Luca. Cauſa eſt hęc ſola timoris.Vectorē nō noſſe tuū.i.eū quem vehis ſunt n.verba Cęſaris ad amiclā. Nec ſequar,dicit ſe nō nauigatuꝝ ad obſeruationē sydeꝝ,ſicut alij ſolēt. dicit.n.ſe tm̄ ſpectare iumē ſui amoris. Elicē vr, ſam maiorē dicit,quā fabulę ferunt ex Caliſtone a Ione cōpreſſa,poſtq̄ arcada filium peperit factam, nā ex puella formoſiſſima a Iunone in vrſam eſt ꝯuerſa deindecū poſt quīdecimū annū filius Ar, cas in venatione egreſſus mr̄ez occiſurus eēt igno, rans Iuppiter id ſcelus ꝓhibens ambos in cęlū trā, ſtulit ē in ſeptentrionali polo collocauit, ſed Iu, no exorauit tethyn et oceanū,ne pellicem ſuaz ſuis aqs mergi paterent̄. itaq; oñi eas nunq̄ occidere, vt Virg. Arctos oceani metuentes ęquore tingi. Ad hanc obſeruationem nautę nauigai ſolēt ſed Gręci obſeruant Elicen.phęnices vero Cynoſurā quas dici mus minorē Vrſaz, de qbus Ouid. in tri. magna minorq; fe, rę,quaꝝ regit altera graias.Altera ſidoni as,vtraq; ſicca rates. Idē lib.iij.faſtoꝝ.Eſſe duas arctos,quaꝝ cy noſura petat.Sidōijs elicen graia carina notet.De his ēt ita ſcri.Mar.manil.aſtronomicon lib.i.ſūma tenēt axis miſeris notiſſima nautis.Si, gna p immenſuz cupidos ducentia pontū. Maiorēq; Elicen maior decircinat arcton. Septē illā ſtellę cer, tātes lumine ſignāt. Qua duce p fluctus gra'ę dāt vela carinę. Anguſto cynoſura breuis torquet̄ in orbe. Taz ſpacio quā luce minor,ſed iudice vincit. Maiorē tyrio,pēnis hęc certior auctor.Nō apparen tem pelago q̄rentibus orbē. Manifeſte igit̄ appet q̄re dixerit,aut q̄ Tyrus vtit̄ arcton.ſignit.n.cynoſurā quā vt apparet,Tyrij obſeruāt cū altera,hoc eſt Eli, ce obſeruet̄ a graijs. Publica sydera,quę oēs aſpicere pn̄t. Andromadē,ſtellā Andromades fuit aūt An, dromade cephei et caſſiopes filia in ęthyopia, cu, ius mr̄ caſſiope de pulchritudine nymphis nerei, dibus p̄ferens,earū irā p ſupbia ꝓuocauerat, q̄s vt placaret Cepheus Hamonis oraculuz ꝯſuluerat,a q̄ reſpōſuz fuerat filiā marinę bellnę exponēdā eſſe, quā nereides mari mittebāt,vt illa deuorata tādem placarent̄. Quod cū Cepheus feciſſet.et eā in littore ſaxa alligaſſet,caſu quodā ſupuenit pſeus filius Io, uis et danaes,q ſupra ea loca volans,cū puellā for moſiſſimā aſpexiſſet eius amore captus, cum eius p̄re pactus ē,vt ſibi ſpōſa et vxor daret̄,ſi eā liberaſ ſet.ea igit̄ liberata cū Phinea fratrē cephei,eā vxorē volētē et multos illi auxiliātes i ſaxa vertiſſet,tādez victor argos cū ꝯiuge reuerſus ē,q̄ poſtea in ſtellas, q̄ Andromade dr̄ mutata ē,eſt aūt legēdus andro made p.d.nō.Andromache. naz hęc vxor fuit He, ctoris,q̄ nunq̄ mutata legit̄. Claramq; coronā.i. ſtellā Ariadnes de q̄ diximus in epi.phedrę,gēmę .n.coronę Ariadnes q̄ nouē fuiſſe ab Ouid.dr̄ in ſtellā q̄ corona dr̄.ꝯuerſę fuerunt,de qua Vir li.i. Geor.Gnoſiaq; ardentis decedat ſtella coronę. Vr, ſa parrhaſis.i.arcadica.naz Parrhaſos vrbs fuit ar cadię. Gelido,frigido ſeptētrionali,et eſt quaſi ite, ratio eius,qd dixit. Nec ſequar aut Elicen etc.

VRSA Parrhaſis pro parrhaſia,nomen patrony micum pro patrio, a parrhaſio monte Arcadię aut a parrhaſijs populis eiuſdem regionis. ASCEN.

At mihi qđ Perſeus, ⁊ cū Ione Liber amarunt
Indicium dubię non placet eſſe vię.
Eſt aliud lumen multo mihi certius iſtis,
Non erit in tenebris quo duce noſter amor.
Hoc ego dū ſpectem, Colchos,atq; vltia Ponti
Quaq; viam fecit theſſala puppis,eam.
Et iuuenem poſſim ſuperare Palęmona nādo,
Miraq; quem ſubito reddidit herba deum.
Sępe p̄ aſſiduos lāguent mea brachia motus.
Vixq; per immenſas feſſa trahuntur aquas.
His ego dum dixi precium non vile laboris,
Iam dominę vobis colla tenenda dabo.
Protinus illa valent,atq; ad ſua pręmia tēdūt,
Vt celer eleo carcere miſſus equus.
Ipſe meos igitur ſeruo,quibus vror,amores,
Teq; magis, cęlo digna puella,ſequor.

VOLS. CVM Ione,ea eſt caliſto quā amauit Iuppiter. Liber bacchus in cęlum rettulit cum coronam ariadnā. Nō pl eſſe indiciū,more aliorꝫ nautarꝫ hęc sydera in curſu non ſeruo. Multo clarius,nō accenſa in turre face, ſed de Hero placet intelligi. In tenebris,in obſcuro,ſed obſeruabilem hēbit lucem et clariſſimum sydus quod ſequar. Theſſala pinus,argo, q̄ colchos petijt. Palemona, is eſt portunus, quem es melicertam dicunt vnus ex athamantis filijs. cum quo mater relicto heo promontorio bacchi furore cō cita in mare ſe precipitauit, cui portus tutela tribuit. Reddidit herba deū. glaucum anthedonis filium ſignificat, qui cum in ſcopulis legarum quę ſunt ad euboeam piſcaretur, piſces quos in ripam proijciebat,tacta herba in mare reſilibāt quam et ipſe cū tractaſſet in mare tranſiliens factus eſt deus. Stra. in balenam verſum ſcribit. Languent,fatigata ſunt. Tendunt.fortius ſe mouent.

Eleo carcere,apud Elidē in peloponneſo equorū certamina inſtituta ſunt ab Ætolis epeis, et Heraclidis duce Helo, quę Elin incoluerunt templumq; Iouis olympij condiderunt,vbi fuit ſimulachrum eburneum phidię opus:alij ſcribunt ludorꝫ, et delubri auctores extitiſſe Herculem Iouis ex Alcmena filium quem aiunt primum certaſſe,et palmā obtinuiſſe. Carcere,locus eſt vnde equi ad curſum mittunt, quem Neuius oppidum appellat. Seruo obſeruo tanquam sydera. Sequor te magis non aſtra natatu ſeruo, ſed dominam, quę mihi eius memoria vires ſufficit. Ibis in cęlum.

VBER. AT Mihi quā Perſeus amauit.i. Andromades. Et liber.i.bacchus,et ſigt Ariadnem. Cum ione.i. quam Iuppiter amauit, ſignificat autem Caliſtonem in vrſam mutatam, vt diximus eſt autem ſenſus, nolo habere pro indicio natationis meę ſtellam Andromades,vel Ariadnes, vel Caliſtonis ideſt Vrsę. Indicium,demonſtrationem Signum.

Aliud lumen ſcilicet quod tu o hero in turri tua mihi oſtendis vel lumen intelligit ipſam amicam. Quo duce,quo regente me. Non erit in tenebris, non ignorabit iter. Dum.ideſt dummodo.

ſpectem,hoc lumen tuum, Eam,paro ire Colchos,et vltima ponti,ideſt etiam in extremas,aut periculoſiſſimas partes orbis. Qua.s.parte Pinus Theſſala, nauis Iaſonis. Fecit iter.i. fuit.q.d.per Scyllam et Carybdim.per symplegades etc̄.et poſſum ſuperare palęmona iuuenem. Nando.i.poſſum medium natare q̄ palemon deus maris, de quo talis hi fabula,Iuno in genus cadmi irata poſtq̄ de ſemele ſe vlta eſt, etiā autonoen eius ſororem in Penthei filij cędē impulit. Iunonē quoq; aliā ſororem et cadmi filiam in cladē deducere ſtatuit. Cū igit̄ videret eā et marito athamāte,et duobus filijs felicem euocauit ex īferis erynnyn vnā ex furijs p̄ quam in furorē athamanta puertit Nam in eius pectus ſerpentē,ac virus, quo eius mens alienaretur iniecit. Qui p̄ inſaniā vxorem ferā credēs inſecutus, Learchū filiū ques illa vlnis geſtabat,ſaxo illiſum proſtra interfecit. Quare viſa ino, ſiue dolore filij,ſiue veneno furię concita ex ſcopulo ſe cū Melicerta filio p̄cipitauit q veneris p̄cibus a Neptuno excepti ſunt,et dij maris facti. Ino Leucothe a Grecis dr̄., a latinis matuta vt Ouid.in faſt.dicit Leucothoe graijs matuta vocabere nris Melicerta vero portunus latine.Gręce palęmō dr̄,quē nūc intelligit.

Quē herba mira reddidit deū. Glaucū ſigt,q cum piſcator eſſet apud Anthedonē Euboicā,et piſces in littore poſitos guſtata q̄dā herba in mare reſilijſſe vidiſſet,et ipſe eius herbę vim experiri decreuit, qua guſtata ſtatim in mare ſaltu, et deus factus eſt,vnde Oui.li.vij.meta.Carpſit et Euboica vivax Anthedone gramen. Nondum vulgati mortalo corpore Glauci.Idem lib.viij.Ecce fretum ſcindens alti nouus incola ponti.Nuper in Euboica verſus Anthedone membris. Glaucus adeſt. dicit igitur Leander dūmō ſpectet amicā ſuā ſe poſſe ſuperare nando palęmona et Glaucum deos maris. Languent,debilitantur,cadunt. Colla tenenda.i.amplectenda. Precium non vile laboris q̄ remuneratio vrī laboris erit digna. Valent,recipiunt vires.

Ad ſua p̄mia.i.ad te,quę es p̄mium ipſorꝫ. Vt celer,comparatio celeritatis.i.ſicut equus olympiaco certamine celeriter ex carceribus exit. Carcere,improprie pro carceribus,nam carcer eſt locus reorꝫ, carceres vnde equi emittuntur ad currendū.Hora. in primo ſermonum Vt cum carceribus ſeſe effundere quadrigę. Eleo carcere.Elis et Piſa vrbes Arcadię.apud q̄s curulia certamina celebrant̄,idō dixit Eleo carcere.Vir.iij.ge Seu qs ad Elei metas et maxia cāpi,Sudabit ſpacia.Et Lu.Quātū clamorē iuuat Eleus ſonipes.Seruo,aſpicio ſeq̄r te magis q̄ sydera.

SÆPE per aſſiduos.ſignificat ſpem viresq; omnes in illa ſitas, ſermone quidem lepidiſſimo, ſed tam aperto,vt explanationis non egeat.

Digna qdẽ coelo, ſed adhuc tellure morari,
  Aut dic ad ſuperos, hinc mihi qua ſit iter.
Hinc eſt qđ raro miſero contingis amanti,
  Cumq; mea fiunt turbida mente freta,
Quid mihi, qđ lato nõ ſeꝑor ęquore, prodeſt,
  Nõ minus hęc nobis tã breuis obſtat aq̃.
Nũ malim dubito toto procul orbe remotus,
  Cũ domina longe ſpem quoq; hẽre meã.
Quo ꝓpius nunc es flãma propiore caleſco
  Et res non ſemꝑ, ſpes mihi ſemper adeſt.
Pene manu, quod amo, tãta eſt vicinia, tãgo,
  Sępe (ſed heu) lachrymas hoc mihi pene mo(uet
Velle qd ẽ aliđ fugiẽtia prẽdere poma,
  Spẽq; ſuo refugi fluminis ore ſequi.
Ergo ego te nũq̃, niſi cũ uolet unda, tenebo,
  Et me foelicem nulla uidebit hyems,
Cũq; minus firmum nil ſit, q̃ uẽtus et unda,
  In uentis et aqua ſpes mea ſemper erit,
Aeſtus adhuc tñ ẽ, qd cum mihi lęſerit ęquor

VOLS. DIC Mihi qua ſit iter, doctas oro, qua via cęlum aſcendendũ ſit vt te ꝓueniam. Hic es, in terra moraris. Exiguo difficultatem a loco notat. es in terra inqt exiguo ipe tecum eſſe ꝓtingit, ſi in cęlum ferraris ad te, ire omino negarer. Mea mente, quę non minus q̃ mare ęſtuat. Non minus, q̃ ſi in cęlo cõſiſteres. Breuis, ſeptẽ tãmmõ ſtadia. Num malim dubito. Vellẽ inqt in extremo orbe morari, dũmodo Herus ꝯſuetudine poiter res non ſemper potiundi deſiderij facultas. velle qđ eſt aliud difficultatem auget ſimilitudine, ſum inquit Tantalo ſimilis. ille vt Home. ſcri. poma capiti iminentia et aquam abluentem conſpicatur barba. Et quia prehendẽtem fugiant, ſitiq; fameq; perpetua vexatur. Poma, quę imminẽt capiti. Fluminis refugi ſperat vndam deprehẽdere quę ſequentem fugit. Cũ volet vnda, cum maris tranquillitas perſuaſerit. Lęſerit, fecerit procelloſum.

VBER. SED Adhuc tellure morari. s. digna et melius morari legit q̃ moraris. Aut dic. i. aut ſi vis ire in cęlum dic mihi quo et ipſe poſſim illuc aſcendere.

Hinc ex hoc q̃ es digna cęlo. Rara ꝯtingis mihi amanti, raro poſſum tecum eſſe, q̃ digna et ꝑcioſa difficile ꝯcedunt. Cunq; mea fiunt &c. i. turbor cum turbat mare. Quid mihi. Dicit q̃ non prodeſt q̃ iſtud mare Helleſpontiacũ ſit tam ſtrictum q̃ tam breuis maris aqua nonminus ei obſtat q̃ ſi eſſet mare latiſſimum. Obſtat, affert impedimẽtum. Num malim, an potius velim. Remotus, ſuperatus habere ſpem meam longe cum ea, quia patientius ferrem, ſi non poſſem ad eam venire. Propior, propinquior, ſcilicet amica eſt. Caleſco ardeo. Flamma, igne amore. Teren. accede ad ignem hunc; et caleſces plus ſatis. Res cauſa amoris. i. ipſa amica. Non ſemper, ſubaudi adeſt. Pene fere. Tango manu. prouerbialiter dixit. Tanta eſt vicinia, tanta eſt proximitas inter nos Hoc, ita eſſe propinquos, et non poſſe ſimul eſſe Mouet lachrymas, facit me flere. Velle quid eſt aliud comparat ſe Tantalo, qui in medijs aqs apud inferos ſemper ſitit, neq; poteſt bibere, et habet poma ad os, et non poteſt ea comedere, aut ore contingere. Quid eſt aliud, quaſi dicat nihil, niſi quod mihi accidit, qui propinquus. ſum amicę meę, ea tñ careo. Fugientia, ab ore diſcedentia.

Sequi, ſpem fluminis refugi. i. ſequi ſpem aquę fugientis. Hora. in. i. ſer. Tantalus a labris ſitiẽs fugiẽtia captat Flumina, diximus hãc fabulã in epi. Pari. Ergo cum indignatione et dolore ꝓnunciandũ eſt. Niſi cum volet. q. d. ſtabo ad arbitriũ maris, et non videbo te, niſi cũ mare volet me permittere. Nulla tempeſtas, et turbatio maris. Videbit me felicem, videbit me cum amica mea. Cum minus &c. i. ſpes mea erit in rebus leuiſſimis, hoc eſt in vento et aqua, qbus dicit nihil eſſe infirmius. Adhuc hactenus. Quid erit q. d. multo maior tempeſtas. Cum lęſeris perturbauerit, et cõmouerit. Pleias aut ſingulare pro plurali. Poſuit. i. pleiades quod ſignum eſt añ genua tauri quo ortu ſuo primę nauigationis tp̃s oſtendit, vñ dictę ſunt a πλεω . i. nauigo, aut quod magis placet. Sterope vnum ex pleiadibus ſtellam intellexit, quę ortu ſuo tempeſtatem inducit. Ouidi. lib. i. triſti. Sępe ego nimboſis dubius iactabar ab hędis. Sępe minax ſteropes ſydere pontus erat. Sed non ſolum huius loci, ſed et aliorum cauſa dicendũ eſt aliquid de pleiadibus. Sunt enim quę Atlantides dicuntur filię Atlantis, et pleiones in cęlum tranſlatę, quę quidem faciunt ſignum, vt voluit Ser. ante genua tauri, quę licet ſeptem fuiſſe dicuntur, tamen vt ſcri. Oui. lib. iiij. fa. ſex tantum apparent, dicit enim Pleiades incipient humeros reuelare paternos. Quę ſeptem dici, ſed tamen eſſe ſolent. Vna appellata eſt Alcyone amata a Neptuno, vt in epiſtola ſequenti videbimus ex qua Neptunus genuit Lycaona, et hyricus patrem Orionis. Taygeta vero ex Ioue petit Lacędemona a quo lacędęmon vrbs dicta eſt ex Tantalo peperit Nioben, quę nupſit Amphioni regi Thebarum. Maia etiam a Ioue compreſſa genuit Mercurium. Electra ex eodem Ioue genuit Dardanum. Ouid. lib. iiij faſt. Dardanum Electra quis neſcit Atlantide natum. Scilicet electram concubuiſſe Ioui. Sterope ex matre genuit Oenomaum patrem Hippodamię. Celeno a Neptuno amata eſt, vt etiam in ſequenti epi. patebit, ex qua genuit Nyctenum, qui cum nyctimine filia cõmixtus eſt. Merope ſola cum mortali concubuit. Nam ex ſiſypho genuit Glaucũ pr̃em Bellorophontis. Oui. Septima mortali Merope tibi ſiſyphe nupſit, Penitet, et facti ſola pudore latet. De Pleiadibus hęc nũc ſufficiant.

Pleias, & Arctophylax, Oleniumq; pecus?
Aut ego non noui. quã ſim temerarius aut me
In freta nõ cautus tũ quoq; mittet amor
Neue putes id me, qđ abeſt, pmittere tempus,
Pignora polliciti nec tibi tarda dabo.
Sit tumidũ pacis etiam nunc noctibus ęquor,
Ire per inuitas experiemur aquas
Aut mihi continget foelix audacia ſaluo,
Aut mors ſolliciti finis amoris erit.
Optabo tamen, vt partes expellar in illas,
Et teneant portus naufraga membra tuos,
Flebis enim, tactuq; meum dignabere corpus,
Et mortis, dices, huic ego cauſa fui
Scilicet interitus offenderis omine noſtri,
Litteraq; inuiſa eſt hac mea parte tibi.
Deſine parte queri, ſed vt et mare finiat iram,
Accedant, queſo, fac tua vota meis
Pace breui nobis opus eſt dum transferor iſtuc
Cum tua contigero littora, perſtet hyems.

VOLS. PLEIAS, Pleiades ſeptem ſunt, quę ortu et occaſu pluuias et tempeſtates faciunt. Arctophylax, is ē bootes Iouis et Caliſtus filius Hermippus tradat eſſe Philomelum Cereris et Iaſonis filium quattuordecim ſtellis effigiatur, dictus Arctophylax, quod Arctos cuſtodiat. Oleniumq; pecus. Capram Amaltheam, et Hedos intelligit, quos auriga, humerus geſtat quem, vt Higinus tradit, olenum nuncupatũ fuiſſe Vulcãi filiũ, et ex hoc duas nymphas natas, Elicen et Ægē, quę Iouis fuerũt nutrices, a quibus duę vrbes nominatę ſũt, Olenos in Aulide Helice in Peloponneſo, de qbus apud Higinũ varia pdit hiſtoria, tēpeſtatẽ; pluuiamq; faciũt, ſiue oriantur ſiue ad occaſum pperent. Quam ſim temerarius, ſtatuit ꝯſilium ab audacia, id erat vt in ſumma et tempeſtate natarer. Tu quoq; his quoq; aduerſis ſideribus. Promittere tempus, non putes me tranquillum tps expectaturum. Polliciti, pmiſſę audacię. Aut mihi ꝯtinget, aut moriar, aut p audaciã aduerſa numina ſupabo. In illas, ad quas natare ꝯſtitui. Naufraga mēbra, quę naufragiũ fecerint, vaticiniũ de ſe eſt. Nã cũ tentaſſet per procellas natare ſubmerſus eſt. Omine, hoc meo pſagio. Inuiſa, qm̃ interitum mihi vaticinat. Accedant, cõſentiant cum meis votis. Pace breui, exigui tēporis tranquillitate. Perſtet, inualeſcat tempeſtas.

VBER. PLEIAS Autem hic intelligit, vt diximus sydus ſteropes tempeſtuoſum. Arctophylax, ſtella eſt, quę et bootes dr.i.bubulcus, q̃ et tēpeſtuoſa eſt, latine pt dici cuſtos vrsę. Oleniumq; pecus, ſcri. Stra. ęgeas duas eſſe, vnã in euboea, alterã in Achaia, dicitq; et Ægeam et Ægeas, in quo loco Iouē a capra lactis alimenta ſuſcepiſſe ſcribit, ppe eſt Olene, vñ oleniam capellã dicere. Oleniũ igit pecus poſſumus intelligere vel ſolũ sydus caprę, q eſt pluuiale, vt Oui. lib.iij.meta. Addixi regimen dextra moderante carinę. Flectere, et olenię sydus pluuiale capellę, vel certe sydus et capellę et hędorũ ſuorũ, nã ob beneficium alimenti a Ioue in celũ, cum hędis ſuis translata eſt, ex qbus factũ sydus, quod nubes pluuiales et tēpeſtates inducit, quod Virg. oñdit lib.I. Geor. Preterea tam ſunt acturi sydera nobis, hędorumq; dies ſeruandi &c. Manilius aſtronomicus lib.I. Hunc ſubeunt hędi claudentes sydere pontum. Nubibus et mundi nutrito rege capella, dicit igitur Leander ſi nunc ita turbatur mare, quid erit cũ acceſſerint et sydera, quę nã ſua inducunt tempeſtates. Aut non noui q̃ ſim te, aut non noui temeritatẽ meã. Aut amor non captus, q facit hoīeẽ incautũ. Tunc cum ſupradicta sydera cõmouebunt mare. Quod abeſt, quod eſt remotũ. Pignora, pbatiões certa ſigna. Polliciti, promiſſionis meę. Si tu. paucis &c. i. ſi aliquot noctibus durret hęc tempeſtas ego experiar venire inuitis aqs. Aut mihi facit argumentũ, qđ dr dilema, qđ vtrinque ꝯcludit, & pbat ſibi eſſe eundum. Audacia foelix, cui fortuna, et dij fauebũt. Saluo incolumi. Aut, alia pars, aut ſi moriar mors finiet ſollicitudines, et moleſtias mei amoris. Expellar, a fluctibus proijciar. Illas, vbi tu eris. Naufraga mēbra, ideſt ego naufragus, & ſubmerſus. Dignabere tactu, ideſt dignabere tãgere. Cauſa mortis, q propter amorem meum auſus eſt tam turbidum mare ingredi. Scilicet, fingit Leander amicam ſuam non audire libenter malum omen de eius morte. Interitus mortis. Accedant meis votis, ideſt adiungantur, vt tu facias vota ſicut ego. Pace, tranquillitate maris. Breui parui temporis. Perſtet, perſeueret cum ero apud te.

ASCEN. FVGIENTIA Prendere poma, more Tantali. Refugi genitiui caſus eſt a nominatiuo refugus refuga refugum, et dicitur refugum, quod ſepe fugit, vt flumen illud quotiens appetitur, vnde in primo ſermonum. Hora. Tantalus a labris ſitiens fugientia captat, flumina &c. Et ergo. Bona indignantis particula, vt ergo ne ſupremis potuit. Vox improba verbis, tam dirum mandare nefas? Ergo ibit in ignes. Cumq; minus firmum nil ſit q̃ ventus, non eſt legendum nihil, ſed nil, vt monet metrum. In ventis, lege cum amara interrogatiõe, quę vim negandi habet. Aut ego non noui q̃ ſim temerarius, vim amoris, et dementiam amantiũ exprimit. Nam ſcientes videnteſq; ſeſe in ſumma pericula mittunt. Optabo tamen. Moris eſt poetici id in pręſagijs ponere et prędictionibus, quod euenturum ſciunt, vnde Dido. Sed cadat ante diem mediaq; inhumatus harena. Litteraq; inuiſa eſt, ideſt epiſtola. In oratione litterę dicuntur. Conuitia a conuitio, aut conuituperor, producit enim ſecundam, cum vltimum primam corripiat.

VOLS. ISTIC, APVD TE. Aptum nauale, tranſlatio ſumpta a nauigijs, quę in tempeſtatibus a naua li claudunt. Nulla aqua, nullo in loco libentius ſto q̃ tecum. Tunc, cum a te diſcedo. Ero cantus, fluctus verebor. Triſte, procelloſum. Duas, et amplexus & ventos. Remis corporis, brachia ſi gnificat, quorum ſigni ficatione ferebatur. Lumen habe. facē in turri errige. In terea, ſęuientibus pro cellis p leandro epi ſtolam teneas. Quā precor, deſiderio ſuo epiſtolā clauſit, vt q maxime vtriq; erat clariſſimum in ani mo legētis relinque retur. nam quę in fi ne ſunt, iō vehemen tiora eſſe debent, q̃m veluti proximiora animo ſemper obij ciunt vt adactis cō citatis aculeis arden tius moueatur.

VBER. ISTIC EST. tran ſlatio ſicut naues be ne ſunt, vbi habent portum, ita dicit ſe habere. Nauale. aptū ſuę carinę. i. amicā ſuam ſibi aptam. na uale intelligit ami cam, carinam vero ſe ipſum, q fungeba tur officio carinę, tunc cum natabat. Cautus, q non di ſcedam a te, vt imit tam me periculis. Nec faciam con uicia fluctibus, idest non incuſabo flucti bus. Surdis nō au dientibus, ipſe ſupra. Surdior ille fre to etē. Triſte, aſpe rum, aduerſum. Nata. mihi. Per du. cās, per ventos, et lacertos tuos. Remis cor. i. brachijs ad natandum vtar loco remorum. In as. i. in turri, vt poſſis a me aſpici. Perno. vigilet. Ipſe ego. Minima in breui tempore.

ſunt olim optimam dixerunt. Cheroneſſi pmon torium eſt maſtuſia, in cuius frōte Sigęū eſt Achi llorum ſtatio. Protheſilai illic delubrum, & Cynoſema, hoc eſt Hecubę in canem versę ſepulchrū viſebatur. Eſt preterea turris Seſto ptigua, vbi Hero accenſa fa ces erigebat, quas ſequutus Leander enataret, ſed cum ob tempeſtatē dies aliquot natare ceſſaſſet accepta illi us epiſtola rñdet. De ſidiam interdum ac cuſat, interdū amo ris ſuſpitionē īgerit, demum ſuadet, vt nō niſi tranquillo mari audeat enatare. Quam mihi miſi ſti verbis Leandre ſa lutem, priori epiſto lę ſimile eſt princi pium, vtraq; enim ſa lute miſſa expoſitoq; deſiderio amātis fa uorem conciliat.

Iſtic eſt aptum noſtrę nauale carinę,
Et melius nulla ſtat mea puppis aqua.
Illic me claudat Boreas, vbi dulce morari eſt
Tunc piger ad nandū tunc ego cautus ero,
Nec faciam ſurdis conuitia fluctibus vlla,
Triſte natatuīo nec querar eſſē fretum.
Me pariter venti teneant, pariterq; lacerti,
Per cauſas iſtic impediarq; duas.
Cum patietur hyems, remis ego corporis vtar
Lumen in aſpectu tu modo ſemper habe.
Interea pro me pernoctet epiſtola tecum,
Quā, precor vt minima pſequar ipſe mora.



VBER. QVAM mihi miſiſti Hero epiſto la Leandri reſpon dens dicit ſe deterio re eſſe conditione q̃ ſit Leander, quia et ſi pares ſunt amo re, multis tamen de cauſis, ipſa minus po teſt amori reſiſtere, & oſtendit quā ſince ro et ptīnuo amore eum amet, cum di cit ſe cupidā, vt Leā der ad ſe veniat, hor tatur tamen, vt di ligenter aduertat, ne ſe periculis obijciat, ne ſi moriatur, ſit etiam cauſa mortis ipſius. dicit autem ſe maxime terreri viſo quoddā, quod ei in ſomnis apparuit, de morte cuiuſdam Delphini harenę illiſi, et ſtatim mortui.

Hero Leandro.

QVam mihi miſiſti verbis lean dre ſalutem.
Vt poſſim miſſam rebus ha bere, veni.

Rebus, effectu.

ASCEN. PERSEQVAR mi. mo i. poſt minimam morā ad finē vſq; ſeq̃r. Et eſt ſūma votorum q̃ in fine fere ponit Ouid. aut cuius ocie ſcriptam dicit.

ASCEN. QVAM MIHI miſiſti etcęte ra. Hęc epiſtola reſponſiua He rus ad Leandrum etiam a Sabi no dictata creditur, et pręcipue ex Ouid. ſententia dictantis, Quā cito de toto redijt etē. Cuius ſubtilis quidē eſt com poſitio, ſed vſq; adeo facilis, vt pudeat quicquā ad tantam claritatem lucis adijcere.

VOLS. In. xviij epiſtolam argumentum.
SEſton vrbem Theopōpus ſcri. fuiſſe paruā ſed bn̄ munitā. et q̃m anguſtiarum adiuus principatū tenuit vrbiū quę in Cheroneſo

VOLS. LONGA Mora eſt, auget deſiderium a temporis momento. Mora quis exigua longa mihi vr. Igne pari, ęquo amoris ſtimulo vexamur. Sed ſum tibi viribus impar, ſe maiorē pati cruciatū, a ſexu arguit, ſum inqt foemina iō impar viribus hoc eſt debilior. Ingeniū, ad reſiſtendū conſtātius cor. Infirma, imbecillis ad tollerādos effectus. Vos mō venādo, a ſtudiorū varietate ꝓpoſitū ſir[illegible]. Rus geniale, villas ad delectationem ornando. nam vt quiſq; erat laudatiſſimus, is agrum colere conſueuerat, vt ſcri. Catul. Geniale, amenum, aut cultum, aut ſiluis incęduis, aut aquarum ſcaturigine. Ponitis, ſuperatis. In varia mora in varijs ſtudijs immorādo. Fora, cauſę forenſes. Dona, palmę. Paleſtrę vnctę, qui certabant paleſtra oleo perfundebātur. ideo vncta pales a papinio dicitur. Ducitis, captatis, decipitis in venando. Hora ſerior. temporis longitudo. Diluitur, multo vino perfuſi ſuperatis, non enim tempus vino, ſed homines diluuntur. His ſubmotis, cum hęc ſtudia mihi non ſint. Facio, amo aut ego cum chara. Leandri mutatione quid ipſa indem agit exponit. Suſurro. clam ē voce preſſa loquor, Corripio, habeo conuitia, deteſtor. Grauis vnda procella. Sed te nolle venire queror, ingent pellicis ſuſpitionem, de qua aperte poſt modum loquetur. Amantia lumina, amantis Herus oculos. Tremulo, ſenili. Impoſita notas, impreſſa veſtigia.

Longa mora eſt nobis oīs, quę gaudia differt,
Da veniam faſſę, non patienter amo.
Vrimur igne pari. ſed ſum tibi viribus impar,
Fortius ingenium ſuſpicor eſſe viris.
Vt corpus teneris ſic mens infirma puellis,
Deficiam parui temporis adde moram.
Vos modo venando, modo rus geniale colēdo,
Ponitis in varia tempora longa mora.
Aut fora vos retinent, aut vnctę dona paleſtrę,
Flectitis aut freno colla fugacis equi.
Nunc volucrē laqueo, nūc piſcē ducitis amo,
Diluitur poſito ſerior hora mero.
His mihi ſummotis, vel ſi minus acriter vrar,
Quid faciam, ſupereſt pręter amare nihil.
Quod ſupereſt facio teq; o mea ſola voluptas,
Plus quoq; ꝙ credi quod mihi poſſit, amo
Aut ego cum chara de te nutrice ſuſurro.
Quęq; tuum miror, cauſa moretur iter.
Aut mare proſpiciens, odioſo concita vento,
Corripio verbis ęquora pene tuis.
Aut vbi ſęuitię paulum grauis vnda remiſit,
Poſſe quidem, ſed te nolle venire, queror.
Dūq; ꝗror, lachrymę ꝑ amātia lumīa manāt,
Pollice quas tremulo conſcia ſiccat anus.
Sępe tui ſpecto ſi ſint in littore paſſus.
Impoſitas tanq̄ ſeruet arena notas.

VBER. OMNIS Mora, q̄libet tardatio tp̄is, ſ[et] breuis eſt longa ꝓp affectū tui. Virgi. in Bucco. Si mihi non hęc lux toto iā longior anno. Hora. Vt nox longa quibus mentitur amica. Faſſę. mihi ꝯſitenti amorem meū. Viribus, robore animi ad reſiſtendum amori. Ingenium, nā. Vt corpus, ſnīa phyſice. dicit. n. ex ibecillitate corporis imbecillitatē quoq; animi fieri. Deficiam, ꝯſumar. Vos, ſcilicet viri. Ponitis tempora longa in varia mora. i. pręteritis tempus varijs modis modo venando. nam exercitium eſt virile. Modo, interdum. Geniale, amenum, plenū voluptatis, nam, genius deus eſt naturę, cui voluptati operam dantes indulgere dicuntur. Perſius. Indulge genio, carpamus dulcia. inde genialis voluptuoſus dr̄. Virgil. inuitat genialis hyems, Iuuena. Genialis agatur iſta dies. Fora. actiōes cauſaq;. q̄ in foro arguunt, aut dona, munera et exercitia. Paleſtrę, luctationes. ſunt vtraq; hęc officia vir[illegible]. Iuue. Nunquid n[illegible] agimus cauſas, ciuilia iura nouimus aut vllo ſtrepitu fora veſtra mouemus? Fora veſtra dixit, ideſt quę vos viri frequentare ſoletis. Flectitis aut etc. i. aut exercemini ęquitando. Fugacis, velocis optime currētis. Iuue. Cuius clara fuga ante alios, ē primus in ęquore puluis. Ducitis, capitis, Diluitur, madeſcit, temperatur. Serior hora. i. ſerum tempus. Poſito mero. ideſt bibendo. Ipſum merum Cura fugit multo diluiturq; mero. Semotis, remotis. Minus, non. Quod ſupereſt facio. i. animo. quod ſolum reſtat mihi faciendum. Plus quoq;. Ordo eſt amo te plusq̄ id quod poſſit credi mihi. Aut ego. dicit quid agat, interea, dum durat tempeſtas aut enim loquitur de Leandro cum nutrice, aut in mare inuehitur, ſicut ē Leander. Suſurro, immurmuro, et clam demiſſeq; loquor. Moretur, tardet. Corripio, incuſo. Pene tuis. quibus tu quoq; corripis. Remiſit, diminuit. Paulum ſęuitię, ideſt paulum perturbationis. Conſcia quę nouit amorem meum. Tremulo, propter ętatem anilem. Notas, ſigna, veſtigia pedum.

ASCEN. LONGA Mora. Ordo eſt; oīs mora, quę differt nobis gaudia eſt. i. videtur et reputatur longa quā tumuis breuis ſit. Vos modo etc. Artis eſt a ſexu argumentari, ne perſonam lędamus, et ideo pluraliter dicit, vos ſcilicet oēs viri de more ponitis, ideſt tranſigitis modo. i. aliquando venando etc. Hora ſerior. i. tardior. Vel ſi. i. etiam ſi minus acriter vrar. i. licet non tam vehementer amem, quid aliud faciam q̄ amem, cum aliud facere nequeam. Quod ſuper eſt facio, ideſt amo.

VOLS. SCRIBAM Tibi hic epiſtolę rñdebo. Veſtibus, Leandri, veſtes Hero ſeruabat, quibus cũ nataſſet vtebatur. Aquas, deſuper. Sic vbi nox facta eſt, & ſcribit ipſa, vt cõmiſeratione moueat. Amicior, gratior, quia hoc tpe te natantẽ ſuſcipere ꝯſueuit. Exhibuit, mortalibus oſtentauit. Signa notaq; vię, incenſaʒ facẽ ſignificat, quã in ſumma turri erigere cõſueuiſſe dicimur, vt ad eam ſuũ natatũ Leander dirigeret. Fallimus moras, ipſis longitudinem ſuperamus. Arte fœminea, filã do texendoq;. Quid loquar, ſermocinatione vtẽ, ipſa.n. rogat et rñdet. Mea gaudia, maiori affectu enunciatũ eſt ꝙ ſi meus Leander diceretur. Oẽs abydeni. Suos, ne ſui ꝑ facinus deꝑhendãt. Pallade, olino, cuius inuẽtricem hʒ Pallas. Natatores oleo diluuntur ne aquarũ frigiditate lęſi, nerui, aut liũctu, rę cohęrerent. Annuit, & iam natatũ capitis nutu conſedere vr. Non noſtra ꝙ oſcula curet, non enim ex cura noſtri amoris id cõcedit, ſed ſomno deuinctũ captat dum nutat nullis auditis ẽbis annuere vr. Monet, ad nutũ impellit obrepẽs, nullo murmure ſerpens. Cũ tacta terra, ab opere morę exiguitatẽ oñdit, cum ꝑduxit filũ in terram vſq;, ex quo incępiſſe natare diximus.

Vtq; rogẽ de te, et ſcribam tibi, ſiqs abydo
Venerit, aut quęro ſiquis abydon eat.
Quid referá, quotiẽs do veſtibus oſcula, quas tu
Helleſpontiaca ponis iturus aqua.
Sic vbi lux acta eſt et noctis amicior hora,
Exhibuit pulſa ſidera clara die.
Protinus in ſumma vigilantia lumina turre,
Ponimus, aſſuetę ſigna, notaſq; vię,
Tortaq; vel fato ducentes ſtamina fuſo
Fœminea tardas fallimus arte moras.
Quid loquar interea tam longo tpe, quęris,
Nil niſi Leandri nomen in ore meo eſt.
Iam ne putas exiſſe domo mea gaudia nutrix,
An vigilant omnes, & tim. et ille ſuos.
Iam ne ſuas humeris illum deponere veſtes,
Tinger iam pingui pallade mẽbra putas.
Annuit illa fore, non noſtra ꝙ oſcula curet,
Sed monet obrepens ſomnus anile caput.
Poſtq; morę minimũ, iá certe nauigat inquam
Lentaq; dimotis brachia iactat aquis.
Paucaq; cum tacta perfeci ſtamina terra,
An medio poſſis quęrimus eſſe freto.

VBER. ROGEM, Interrogem. Ponis, ꝑ deponis. Exuebat enim ſe cum erat nataturus et relinquebat veſtes apud Hero, quas dicit ſępe oſculari ꝑpter amorem eius. Lux, dies. Acta, pręterita. Sic loquendo de te, et oſculando veſtes. Hora noctis amicior.i. gratior, vt ſupra alibi. Nox grata puellis, quarũ ſuppoſitus colla lacertus habet. Exhibuit, oſtendit. Signa notaſq;, ephexegeſis eſt, nam nota idẽ eſt quod ſignum, legendum eſt autem ſigna notaſq;, non aũt notaq; ſigna vię, vt qdam male legunt. Torta ſtamina, fila quę nendo torquent. Fallimus, pręterimus. Penelope. Nec mihi quęrenti ſpacioſam fallere noctem. Feminea arte, nendo, quę ars fœminarum proprie eſt Quęris.i. rogas et vis ſcire. Iam ne putas, verba heroos ad nutricẽ, quibus interrogat quid de Leandro putet. Mea gaudia, meam voluptatem, ſcilicet Leandrum. Omnes, eius domeſtici. Timet, ſuos, ne videant eũ exeuntem domo. Deponere veſtes, exuere ſe, vt natet huc. Tingere, vngere. Pallade pingui.i. olino, poſuit autem inuentricẽ pro inuento. Naʒ Pallas inuentrix fuit oliuę, vt Vir. in. i. ge. Oleęq; minerua inuentrix. Nã cũ Neptunus et Minerua, vt fabulę ferunt, de imponendo noĩe Athenis ꝯtenderẽt placuit dijs, vt eius noĩe ciuitas appellaretur, qui munus melius mortalibus obtuliſſet. Neptunus percuſſo littore equum animal bellis aptum produxit. Minerua iacta haſta oliuaʒ creauit, quę res eſt melior cõprobata, et pacis inſigne, vnde Athenas a noĩe ſuo dixit, naʒ ipſe grę̄ce ἀθήνα dicitur. Annuit, nutu et motu capitis ſignificat, ita eſſe vt petitur. Fore, tempetamentum eſt.i. fore annuit et nutu affirmauit quod interrogaui, melius autem fore ꝙ fore legitur et ratiõe metri et ratione ſenſus, nam fore ſemper ſignificat tẽpus futurum. Noſtra oſcula, noſtram voluptatem. Obrepens, latenter adueniens. Cice. in Catone maiori de ſenectute, eam obrepere aiunt citius ꝙ putaſſent. Monet caput anile, facit eas annuere. dormientes.n. aut iam declinantes ad ſomnum ita ſolent mouere caput, vt videanẽ annuere loquentibus cũ eis. Poſt minimũ morę.i. poſt minimũ ſpaciũ, poſtq̃ ſupra dicta dixi. Terra tacta.i. ſtamina ita longa vt fuſus tangat terram.

ASCEN. QVID referam &c. Tota epiſtola id agit, vt ſe ardenter redamare ſignificet, et ad mutuos complexus amatorem citius aduocat. Noctis amicior, tacẽant ergo inepte, qui ab amico amicitior, ci geminato deduci pręcipiunt. Quid loquar &c. ſubaudi, ſi vt ſi ſit, quęris quid ſit, quid loquar interea tam longo tempore. Nil niſi Leandri nomen in ore meo eſt, ideſt nil loquor, niſi de te blando ſcilicet. Iam me putas &c. Annuit illa fore, ideſt nutu capitis ſignificat futurum, non ꝙ curet noſtra oſcula, ſed quia ſup. ſomnus obrepens monet caput ſenile, ideſt anile. Poſtq; more minimum, ideſt immediate poſt. Paucaque cum tacta, quia nendo, vt filum longum producant fuſum in terram vſq; dimittunt, texendo autem pedibus terram contingit, vtroq; autem modo intelligi poteſt. Priori accipiendo ſtamina ꝑ filis in fuſo ad ſtamina conficienda.

VOLS. PROSPICIMVS, E ſpecula mare longius ſpectamus. Captamus, ſubauſcultamus. Voces, nocturna murmura. Decepte, q̄m tuo aduentu, vt putarā priuata ſum. Inuitus, q: lȝ non venire decreueris, ſomnia te mihi reduxerūt. Humida, recēti natatiōe pfuſa. Velamina, veſtes qbus tua fouere͂s mēbra. Fouere eque rigore releuare. Multaq; p̄terea, honeſtius, q̄ pre pudore erant tacenda ſignificauit. Hec, q̄ ſono captat, idē locus ī Sapho cū dixit. Sed nō longa ſatis gaudia ſomnus h̄ȝ. Firmius, abſq; ſomniorū falſitate. Cur ego tot viduas, peracta d̄monſtratione ad q̄relas redit. Prima ſumit a tpis diuturnitate. Vnde Leandruȝ ſegnitię arguit, q: nō natarit. Frigida ſine Leandro. Lente, deſes in amore. Cō ſuror, dixit illud Leandri, ipſa vides cęlū pice nigrius. Lenior aura, ventus ſedatior. Ea pretrea, cur p̄terijt eius tpis occaſio, vt ad me nō natares. Ventura, q̄ poterant eſſe deteriora. Taȝ bona, nox ad nauigandū commoda. Similis copia, eadem natandi opportunitas. Melior, gratior, nā ſi p̄ma occaſio p̄ereaẗ, eadē minus hēbit grę, ſi redierit.

tes fieri, quę honeſte referri non poſſunt. Hęc voluptas ſomnij, et breuis eſt, q: cito abit. Et nō vera, q: deludit me. Somnia.n. imitanẗ voluptatis, ſed paȝ durant. Biblis apud Ouid. lib. ix. meta. Gaudia q̄ta tuli q̄ me manifeſta libido. contingit vt iacui totis reſoluta medullis. Vt meminiſſe iuuat, quis breuis illa voluptas. Noxq; fuit preceps, et ceptis inuida noſtris. O. i. vtinā. Coeamus, cōiugamur. Firmius, q̄ p ſomnum. Vera fide, vero effectu. i. vt poſſint credi vera. Frigida, ſola vt Penelope. Non ego deſerto iacuiſſem frigida lecto. Lente, tarde. Abes, es abſens et remotus. Eſt mare, ponit reſpōſionem, quā poſſet facere Leander, et quam iam fecit. Tractabile, aſpeꝛ, inacceſſibile. Heſterna. Lenior, mitior, q̄ nunc. Ea, aura leuis. Cur eſt preterita. Cur omiſſa q: non auſus es, vel ea ſcilicet nox, in qua fuit aura lenior. Ventura ipa, q: poſſet dicere, expectabam etiā meliora tempora, dicit q: timere debuiſſes, ne peiora venirent. Via, commoditas vię. Cur perijt, cur omiſſa eſt. Vt, quāuis. Copia, facultas. Similis curſus, similis natationis. Detur contingat tibi illa commoditas preterita. Fuit hoc, ideſt tanto, vel eo melior, quo fuit prior, ideſt quo antecedebat, nam celeritatis voluptatum magna eſt gratia.

Et mō proſpicimus, timida mō voce p̄camur,
Vt tibi det faciles vtilis aura vias.
Auribus interdum voces captamus, & omnē
Aduentus ſtrepitum credimus eſſe tui.
Sic vbi deceptę pars eſt mihi maxima noctis
Acta ſubit furtim lumina feſſa ſopor.
Forſitan inuitus mecū tamen improbe dormis,
Et quamuis non vis, ipſe venire, venis.
Nā mō te videor prope iā ſpectare natantem,
Brachia nunc humeris humida ferre meis.
Nūc dare quę ſoleo madidis velamina mēbris
Pectora nunc iuncto noſtra fouere ſinu.
Multaq; p̄terea lingua reticenda modeſta,
Quę feciſſe iuuat facta referre pudet.
Me miſeram, breuis eſt hęc, & nō vera voluptas
Nam tu cum ſomno ſemper abire ſoles.
Firmius o cupidi tandem coeamus amantes,
Nec careant vera gaudia noſtra fide.
Cur ego tot viduas exegi frigida noctes?
Cur toties a me lente natator abes?
Eſt mare (confiteor) nondum tractabile nāti,
Nocte ſed heſterna lenior aura fuit.
Cur ea preterita eſt? cur non uentura timebas?
Tam bona cur perijt? nec tibi capta uia eſt
Protinus ut ſimilis detur tibi copia curſus,
Hoc melior certe, quo prior ille, fuit.

VBER. CAPTAMVS Voces, ideſt auſcultamus, an aliquam vocem audiamus. Strepitum, ſonitū. Vbi, poſtq̄. Maxima pars noctis eſt acta. i. preterita, ſic cogitando, et interrogando de te. Furtim, latenter. Subit, ingreditur. Lumina feſſa, oculos meos fatigatos nimium in vigilando. Dormis. s. et in ſomnis, vel cogitatione. Improbe, contumelia eſt apta amantibus. Venis, quia ſomnio te venire. Videor. s. mihi exiſtimo. Velamina, veſtes. Membris madidis, tuo corpori madido, ſic.n. ipſe Leander dixit. Deq; tuis dēptos, humeris mihi tradis amictus. Nunc, interdum. Fouere, calefacere. Noſtra pectora, vt ipſe. Excipis amplexu. Reticenda, modeſta non dicenda, vt ipſe etiam Leander. Cętera nox et nos et turris conſcia vouit. Pudet referre facta. i. pudet me dicere ea eē facta a nobis, quę tn̄ iuuat feciſſe, et bene oſtendit multa inter amantes

ASCEN. FORSITAN inuitus mecum tamen improbe dormis. Improbus enim eſſet, et immitis, hoc eſt ſi nollet amari, nam dormit cum ea per phantaſiam. Coeamus, ideſt conueniamus, congrediamur nam de coitu venereo inhoneſtum eſſe et indecorum puellę loqui. Viduas noctes, ideſt quę me faciunt viduam, ideſt ſine amico ſeu dilecto meo. Eſt mare confiteor. Quia id in omni fere amore, vitium eſt, vt ſuſpitiones et zelotypię ſeſe intermiſceant. Facit poeta etiam hanc zelotypiam, q̄ſi vero nouo amore captus immoretur. Cur ea preterita, ſcilicet aura lenior. Cur non ventura timebas. i. ea quę euenire poterant. Protinus vt ſimilis detur tibi copia curſus, ideſt ponamus caſuȝ, vt copia ſimilis curſus detur tibi.

VOLS. AT Cito mutata eſt, cum ſtomacho Leandri duo verba obiectat. Tempore minore, q̃m preterita temporis pars, quare aſſiduo notandum eſt, vt momenta quedam temporis perdenda, nam quotidie minus temporis relinquitur. Hic puto deprẽſus. hoc leandri eſt cum dixit. Cum tua pangas littora perſtet hyems.

minus turbatum, q̃ nunc ordo eſt, nam memini cum te veniente. i. natante ad me, equor erat non minus ſeuum et minax. s. q̃ nunc. Aut non multo, correctio eſt exornatio rhetorica. i. ſi erat minus ſeuum, non erit multo minus. Sic temerarius. ſic audax. Tua virtus, tua animoſitas. Vñ ex q̃cũ.

At cito mutata eſt iactati forma profundi,
Tempore, cum ꝓperas, ſepe minore venis.
Hic puto deprenſus, nil qđ quereris, haberes,
Meq; tibi amplexo nulla noceret hyems.
Certe ego tunc ventos audirem leta ſonantes,
Et nunq̃ placidas eſſe precarer aquas.
Quid tamen euenit, cur ſis metuentior vnde,
Contemptumq; prius nunc vereare fretum
Nam (memini) cũ te ſeuũ veniente, minaxq;
Nõ minus, aut multo nõ minus, equor erat.
Cum tibi clamabam, ſic tu temerarius eſto,
Ne miſere virtus ſit tua flenda mihi.
Vñ nouus timor hic, quoq; illa audacia fugit,
Magnus vbi eſt ſpretis ille natator aquis.
Sis tamen hoc potius, q̃ qđ prius eſſe ſolebas,
Et facias placidum per mare tutus iter.
Dũ modo ſis idem, dũ ſic, vt ſcribis, amemur,
Flãmaq; non fiat frigidus illa cinis.
Non ego tã ventos timeo mea vota morantes,
Quam ſimilis vento ne tuus erret amor.

Tum. cum adeſſes. Quid tamen euenit, locus eſt, qui dr̃ preter ſpem. Quid accidit vt mare qđ contemnebas. Iam timeas, quod nunq̃ ſperaſſem. Non multo minus ſeuũ, nõ erat minus procelloſum quã nũc cum olim ad me nauigares, hec omnia ſunt ſuſpitionis ſemina. ne ob aliam fuerit deſtituta. Clamabã tibi, te obiurgabam. Virtus. natandi audacia. Vnde, ad alienum amorem reſpicis, quia mei oblitus aliam amas. Ille magnus natator, admiratio hec ſuſpitionem alienati amoris auget. Hoc. timidus. q̃ ꝙ

Nouus. inſolitus quoq; due dictiones ſunt. i. et quo fugit illa audacia, quã ante habebas. Ille natator, ille leander, qui nõ timebat maris pericula. Sis tñ hoc. s. timidus. Quã qđ ſolebas eſſe. s. audax. Placidũ. tranquillum. Dũmodo ſis idem, dũmodo pſeueres i amore noſtro, ẽ ſis idem amator meus, q ſolebas eſſe. Illa flamma, ille ignis, qui amoris. Non fiat frigidus cinis non extinguatur, ẽ eſt tranſlatio ab igni. qui extinctus fit cinis. Morantes, tardantes. Mea vota, meum deſiderium aduentus tui. Similis vẽto. inconſtans. Er-

prius. Quã temerarius, et audax adhortatio eſt ad ſalutem. Et facis iter, non natas niſi tranquillo mari. Sis idem in amore perſtes. Flãma, amor priſtinus. Frigidus cinis. tranſlatio a langueſcente igne, qui in cinerem euaneſcit. Non ego tam vẽtos, q̃cqđ in occulta ſuſpitione erat aperit Mea vota, quibus te natare opto. Erret a me deſiſtat.

VBER. AT CITO. alia obiectio parum iniquis durauit illa lenitas aure et maris, q̃ fuit nocte ꝑterita, et cito mutata eſt. Tpe, rñſio Heros ad hanc obiectionem dicit, cũ tu vis cito venire, ſepe venis breuiori tpe, q̃ fuit illud, ita ꝙ potuiſſes venire per id ſpacium, quo durauit illa tranquilitas. Deprenſus, tempeſtate detentus, ne poſſes redire, deprehendi ꝓprie dr̃ naute tempeſtate impediti. Virg. v. enei. Hunc ego getulis agerem ſi ſyrtibus exul. Argolicoue mari deprenſus, et vrbe Micene. Noceret, diſpliceret. Eſſet ingrata tibi, tum cum eſſes hic mecum. Sonantes ſtridentes, murmurantes. Aquas, maris. Nunq̃ eſſe placidas nunquam eſſe tranquillas, vt nunquam poſſes a me diſcedere. Quid tñ. ſuſpicatur Hero. ne Leander metuerit natare, quia aut minus eam amet. aut alij amori fortaſſe indulgeat. Vnde, maris. Contemptum, a te non formidatum. Iuuena. cõtempſit pelagus. Prius, ante cum ad me ſepe nataſti. Nã memini, dicit eum nataſſe alias ad ſe, cum mare nõ erat multo

ret, vagetur. ẽ a me ad aliam tranſeat.

PROTINVS, certe illa. s. via et aura oblata hic. i. ASCEN. hac re, aut tanto fuit melior, quo prior. duplex argumentatio, prior ex eo, ꝙ datam occaſionem ſuſcipere debemus, neſcij an ſimilis vnq̃ dabitur. Vñ eſt illud. Fronte capillata poſt hec occaſio calua eſt. Et illud Lucani. Tolle moras nocuit ſemper differre paratis. Altera, quia tametſi ſimilis occaſio redeat, tñ prior eo, ꝙ prior melior eſt. Nam ſicut in malis ſi euitari nequeãt nõ nihil boni eſt, ſi differri poſſunt, ita in bonis nõ nihil mali eſt. tametſi certo futura ſunt, ſi differantur. Nil quod quereris, ita legendum eſt a quereret quereris etc.

Vt ſis metuentior vnde, genitiuus eſt rectus virtute poſitiui Nam ſicut dicimus ſum metuens, vnde, ita dicimus ſuz metuentior vnde, et metuẽtiſſimus vnde. Non minus, aut multo. Ordo eſt. Æquor erat nõ minus ſeuum, et minax, aut non multo minus ſeuum et minax. Quoq; illa audacia fugit. Quoq; due ſunt partes, et ita quo producitur ſignificans, et quo fugit autem preteriti eſt temporis, et ideo prior quoq; producitur. Ille natator. quaſi diceret notiſſimus et laudatiſſimus, aut audaciſſimus. Flammaq; i. et illa flagrantiſſima amoris flamma. Non fiat cinis frigidus idest non reſoluatur in frigidum cinerem, hoc eſt in torporem, aut obliuionem.

VOLS. NE SIM Tanti, apud te minoris ſim q̃ pericula. Cauſam, quę te ad natandũ impellit. Merces. mã vilior videatur q̃ tua pericula. Patria, quoniam aſiana ſim et barbara. Impar. indigna tuo coniugio. Omnia, oẽs q̃ te remorantur cauſę. Neſcio qua pellice, id mihi deteſtabile videtur, ſi alieno amore detentus negligis.

Virg. ſeruans ſub pectore vulnus. Iſto crimine, iſta tua culpa. Fato no. i. nr̃a mors ſit. Sint priora tua culpa. i. antecedat culpã tuã. i. vtinã moriar prius q̃ hoc facies. Nec q, dicit ſe nõ hęc dicere, lõ q aliqd de eo intellexerit, ſed pp amorẽ. Aut ſollicitata. i. ſcitata. Noua fama, nouo nũcio, q ames

Et ne ſim tanti, ſuperentq; pericula cauſam,
Et videar merces eſſe labore minor.
Interdum metuo, patria ne lędar, et impar
Dicar Abydeno Seſta puella viro.
Ferre tamen poſſum patientius omnia q̃ ſi,
Ocia neſcio qua pelice captus agas.
In tua ſi veniant alieni colla lacerti,
Sitq; onus noſtris finis amoris amor.
Ah potius peream, q̃ crimine vulnerer iſto.
Fataq; ſint culpa noſtra priora tua.
Nec quia venturi dederis mihi ſigna doloris,
Hęc loquor, aut fama ſolicitata noua.
Omnia ſed vereor, quis. n. ſecurus amauit.
Cogit & abſentes plura timere locus.
Felices illas, ſua quas pręſentia noſſe
Crimina vera iuuat, falſa timere vetat
Nos tam vana monet, quã facta iniuria fallit,
Incitat & morſus error vterq; pares
O vtinam venias, aut hic ventuſue, paterue.
Cauſaq; ſit certe foemina nulla morę,
Q̃d ſi quã ſciero moriar (mihi crede) dolẽdo,
Iam dudum peccas ſi mea fata petis.
Sed neq; peccabis, fruſtraq; ego terreor iſtis,
Quoq; minus venias, inuida pugnat hyems.

Iſto crimine, vt me deſerta aliã ames. Fata, mors precedat mea, crudele hoc facinus. Venturi. doloris factur coniecturam nullis ſignis probari poſſe adeo, vt rumore et careat. Sed tantum arguit a conſuetudine amantium. qui timent omnia, quaz a loco firmat. Securus. ſine timore amat nemo. Locus diſtantia noſtra auget timorem. Felices alias, acclamatio ne πάθος excitatur. Pręſentia, idem locus. Iuuat, monet. Vana, falſa. Iniuria, alieni amoris ſuſpicio. Incitat et morſus, me mordet, & vexat. Error vterq; meus ob vanam ſuſpitionem, aut tuus propter mutuuz amorem. Hic. in hac cauſa. Si quã ſciero, ſi alias amaueris. Si mea fata petis, ſi me mori coegeris.

Sed neq; peccabis, cũ anceps fluctuet. diluit. iam ſuſpitiones referẽtis cãm deſidię tẽpeſtatẽ. Iſtis, his ſuſpitionibus. Pugnat hyems, obſtat tempeſtas.

aliã. Securus, ſine cura & timore, nã res & ſolliciti plena timoris amor. Locus. Remotus. Felices, dicit felices illas eẽ, quę ſunt in eodez loco, vbi ſunt amatores ſui. Sua pñtia iuuat adiuuat. Noſſe vera crimina. i. cognoſcere verã culpaz ſuorũ amatorũ, et vetat s. ſua pñtia. Timere falſa, q q̃ ſunt pñſentes nõ timent falſa crimina ſuorum amatorũ, vident. n. quotidie qd agant.

Nos, dicit ſe ita timere qd fortaſſe nõ facit Leãder, q̃ non intelligere, qd facit. Iniuria falſa, non vera. Tam monet tam ſollicitat me, et turbat. Quam facta fallit, q̃ ea quam feciſſi ignorat a nobis. Vterq; error ignorantię, aut falſę, aut verę iniurię. Pares morſus, pares curas, et cruciatus alo meo. Hic ventus, q nunc monet mare Aut pr̃ tuus ſit cã q̃re non venias: Quod, quam rem. s. aliq̃ mulierus eſſe cãm tuę morę. Moriar dolẽdo, moriar dolore. Iamdudus, valde. Teren. Iamdudũ illa te amat vel iamdudũ, i. ãdiu. ex quo deſinit ad me natare. Petis q̃ris. Mea fata, meã mortẽ. Sed neq; peccabis, dicit ſperare eus pmanſurũ in amore tardareq; pp tẽpeſtatez maris.

VBER. NE NVNC ſim tãti. ſic legẽdũ. i. timeo. ne nunc me tãti nõ eſtimes, vt putes p tanta picula ad me veniẽdũ. Et ne picula ſuperẽt cã. i. pluris facias picula, q̃ me, q̃ ſum cã periculorũ. Et ne videar eſſe merces minor labore. i. pmiũ minus. q̃ ſit labor tuus. i. nõ videar tibi ſatis digna, quã tãto labore tã tãdi petas. Ne lędar pr̃ia. i. ne noceat mihi imperitas pr̃ię. Ne ego ſeſta. i. ex ſeſto. Dicar ipar, inęq̃lis. Viro abydeno. i. tibi, qes ex abydo, q̃ e clarior meo ſeſto. Oia, q̃ te morent. Patientibus, melius. Quã ſi tu captus neſcio q̃. i. aliq̃. Pellice, cõcubina. Agas ocia. i. moreris, et ceſſes. In tua, ſubaudi. Quã ſi alieni lacerti. i. alius mulieris. Veniãt in tua colla, te amplectent. Nouus amor, alius puellę. Sit finis nr̃i. i. expellat nr̃m. i. ne incipiens aliã amare, me omittas. Vulnerer. lędar et accipiã dolorẽ, trãſlatio eſt, nã vulnus p dolore, ponit

ASCEN. ET NE ſim tanti. Ordo eſt. Et ego non timeo tam ventos, q̃ ne ſim tanti. i. quantũ timeo, q nõ reputabor tanti, et q pericula ſuperant cauſam, ideſt minora videant. q̃ cã, hoc eſt q ego, p qua ea debeas ſubire. Fataq;. i. et fata nr̃a. i. dies mortis meę ſint priora tua culpa. i. precedant culpaz tuã, quod optando dicit. Nec quia venturi. Amanter purgat, quę obiecerat, ne malam opinionem de Leandro ſuo concepiſſe credatur. Quis enim ſecurus amauit, quaſi diceret nemo, q res eſt ſolliciti plena timoris amor. Quoq; minus et quo minus hoc eſt. Et vt non venias hyems. i. tempeſtas inuida. s. amantibus pugnat. i. contendit.

Me miſeram, quanto plágu̅tur littora fluctu,
Et latet ob.cum condita nube dies.
Forſitan ad pontum mater pia venerit Helles,
Merſaq; roratis nata freatur aquis.
Aut mare ab inuiſo priuignę nomine dictum
Vexat in ęquoream verſa nouerca deam.
Non fauet, vt nunc eſt teneris locus iſte puellis,
Hac Helle perijt, hac ego lędor aqua.
At tibi flámarum memori Neptune tuarum,
Nullus erat ventis impediendus amor.
Si neq; Amymone, nec laudatiſſima forma,
Criminis eſt Tyro fabula vana tui.

VOLS. ME MISERAM, per conqueſtionem firmat propoſitum. Planguntur, feriuntur, apud Sapphos. Mea pectora planxi. Latet dies, obſcurus eſt ſol, qui diei eſt cauſa. Mater pia, Nephelem intelligit. Helles matrem, quę maris eſt Nympha. Nata mersa, ſubmerſa Helle. Fleatur, nec deerit philoſophi qui dicat pluuias eſſe deorum lachrymas. Verſa nouerca, Ino athamantis vxor Helles nouerca cum ſe in mare pcipitaſſet in maris numina tráſiit, a grecis Leucothea nuncupata, latini matutam appellant, quoniam matutino tempore pręſit. Priuignę, helles, quam odit, dicitur priuignus et priuigna. Non fauet, ſed aduerſus eſt. Hac ego lędor. Pręſagio vtitur, nam cum cadauer Leandri ad littus ſeſtinum delectum conſpicaretur, ſe ipſam in mari pręcipitauit. Flammarum memor. Neptune tuarum, apoſtrophe, ad Neptunum, qua incuſat quid amantes fauore non proſequatur, cum ipſa amauerit. Tuarum, ſubeant tui amores. Nullus erat ventis, ſi memoria colligeres amantes non impedires. Amymone, hęc filia fuit Danai, quam geſtantem vrnam, vt ſcribit Strab. ad fontem Amymonem, qui eſt iuxta paludem lernam compreſſit, et ex ea Nauplium genuit. Laudatiſſima forma tyro. Tyro vt Home. ſcrib. Salmonei filia fuit, Enipeum fluuium amauit, in cuius ripis Neptunus in Enipeum verſus compreſſit. Heleumq; et Peliam ex illa filios vno partu ſuſcepit.

VBER. M E M I S E R A M, narrat quam turbida ſit tempeſtas. Planguntur, percutiuntur. Dies, lux. Latet, condita nube. Virgil. Eripiunt ſubito nubes cęlumq; diemq; Teucrorum ex oculis. Forſitan, dicit hanc tempeſtatem motam eſſe a Nephele matre Helles, quę venerit ad mare, et ſic at filiam ſuam. Mater Helles Nephele, vt dictum eſt in epiſtola Hypſipyles ad Iaſona. Nata, Helle. Fleatur, pro fletur. Aquis turbatis, ideſt effuſis. Alluſit autem ad fabulam, quia Nephele dicitur eſſe mutata in nubem, quę effundit pluuias. Aut alia cauſa, q Ino conuerſa in Deam maris nomine Leucothoen, vt ſupra dictum eſt, fortaſſe turbauit mare. Quod odit, quia nominatur a nomine priuignę Helles. Priuignę, filię mariti ſui ex priore vxore. Nouerca, Ino. Iſte locus, hic Helleſpontus. Vt nunc eſt, ideſt ita tumidus, vt nunc eſt Non fauet puellis, non eſt puellis bonus. Hac Helle perit, probat q non faueat puellis, quia prius nocuit Helle, nunc autem nocet ſibi. At tibi, conuertit ſermonem ad Neptunum, dicens, q ipſe memor amorum ſuorum non deberet nunc aduerſari amantibus, et ventis impedire iter Leandro. Flammarum, amorum. Si neq;, commemorat multas puellas amatas a Neptuno. Si, pro quidem. Neq; Amymone eſt vana fabula, ideſt falſa fama. Tui criminis, tui amoris et concubitus Amymone vna fuit ex filiabus Danai fratris Ęgypti q cum pater ſuus aqu a tum miſiſſet, et ſatyrus viſam inſequeretur, illa auxilium Neptuni implorauit q fugato Satyro eam compreſſit, ex qua genuit Nauplium patrem Palamedis. Hęc Tyro formoſiſſima fuit puella filia Salmonei, qui in Elide imperauit, et quem Virgi. in ſexto ęneid. a Ioue fulminatum dicit, quę Enipeum fluuium, qui Alpheum ingreditur, vehementer amauit, vt poeta ait. Illa nimis flagrans dilexit Enipea diuum, hęc poſtea a Neptuno mutato in formam ipſius Enipei compreſſa eſt, ex qua genuit Neleum patrem Neſtoris, et Peliam, qui regnauit in Theſſalia, vnde Propertius. Non ſic Hemonio Salmoni miſtus Enipeo. Tęnarius facili preſſit amore deus, hęc poſtea nupſit Ericitheo filio Ęoli ex quo filios procreauit. Halcyone, hęc non fuit filia Ęoli, Ęcli, de qua in precedenti epiſtola dictum eſt, ſed vt alibi diximus vna ex pleiadibus filia Atlantis, ex qua Neptunus genuit Lycaona et Hireum patres Orionis, licet de procreatione Orionis Seruius aliter dicat.

ASCEN. P L A N G V N T V R, ideſt feriuntur, ſeu percutiuntur. Forſitan, ad pontum, ſciſcitatur cauſas turbationum quę fiebant in Helleſponto, quas duplices innuit, aut quia mater Helles, ſcilicet Nephele concubina Athamantis et nympha filiam plorans lachrymas ſuas in pluuiam conuertit aut quia nouerca ſcilicet Helles, hoc eſt Ino coniunx Athamantis verſa in Deam ęquoream, ſcilicet matutam aut Leucotheam, vexat mare dictum a nomine priuignę, et ita inuiſo, ideſt Helleſpontum dictum ab Helle in eo ſubmerſa. At tibi flammarum, pulchre incuſat Neptunum, q quę tot amoribus olim arſerit, in amantes modo ſęuiat. Amicę autem Neptuni ſatis explicauimus ſuperiori commentario. Ideo hic ſuperuacuum eſſet repetere, nam quę ſcribunt hiſtorici facile videre eſt.

VOLS. LVCIDAq; Halcione, vna eſt ex pleia. libus ex atl i te nata, quę ex Neptuno ireus peperit, vt ſcribit Higini. Ceyceq; et almone nata, Iphidemiā ſigē Ceyces et Almonus filiā, q̄ Aloeo nupſit, vt in Odiſſea ſcri. Home. Iactauitq; ſe cū Neptuno miſcuiſſe, et ex eo plem inclitā Oti et Epialtē ſuſcepiſſe. Meduſa, medusaq; Phorci filiā Neptunus in tēplo Minerуę ſtuprauit, indignata Dea crines in ſerpentes mutauit.

Phorci ex Ceto nympha, q̄ cū Euryalem, et Sthemonem ſorores pulchritudine ſuperaret. Neptuno et formę, et pręcipue capillorum ſpecie placuit, dum ſola in littore ſpaciaretur quam fugientez in ſecretus, tandem in templo Palladis dephendit, et compreſſit. Pallas indignata capillos eius, quorum pulchritudine Neptuno placuerat, in ſerpentes conuertit. reliqua quę de Meduſa dicūtur, vide apud Ouid. lib. vi. meta. Laodice, duę fuerunt hoc nomine dictę, vna filia Agamēnonis, et Clytemneſtrę, altera filia Priami, de qua nunc puto poetam intelligere, quod a Neptuno amata ſit. Cęlo recepta Celeno. Celeno hoc nomine appellata ē vna ex harpyis, ſed hęc de qua nunc poeta loquitur vna etiam fuit ex pleiadibus, ex qua Neptunus (vt in pręcedenti epiſtola diximus) genuit Nyctei patrem Nyctimenes, quę cum patre commixta eſt.

Flauaq; laod. duas laodices fuiſſe cōperio Agamēnonis filiam alterā, alterā Priami, quaz Neptunus amauit Ceynūq; filiz ſuſtulit. Poſtea Lycaoni Thracię regi nupſit. Celeno, hęc eſt Atlantis filia Halciones ſoror vna ex Pleiadibus, ex qua neptunū genuiſſe Hig. ſcri. Lycū, et Nyctea.

Recepta cęlo, qm̄ in cęlo obſtupri mercedē relata eſt. Plures, vt Helopē, Cererē, Toſam, Amphitritē, Melantho. Lybiā Perybęam. Turbide, non

Lucidaq; Halcione ceyceq;, et Antone nata,
Et nondum nexis angue Meduſa comis
Flauaq; Laodice, coeloq; recepta Celeno,
Et quarum memini nomina lecta mihi.
Has certe pluresq; canunt Neptune poetę,
Molle latus lateri conſeruiſſe tuo.
Cur igitur toties vires expertus amoris
Aſſuetum nobis turbide claudis iter?
Parce ferox, latoq; mari tua prelia miſce,
Seducit terras hęc breuis vnda duas.
Te decet, aut magnas magnū iactare carinas,
Aut etiam totis claſſibus eſſe trucem.
Turpe deo plagi iuuenem terrere natātem,
Gloriaq; eſt ſtagno quolibet iſta minor.
Nobilis ille quidem eſt et clarus origine, ſed nō
At tibi ſuſpecto ducit Vliſſe genus,
Da veniam, ſeruaq; duos natat ille. ſed iiſdem
Corpus Leiandri, ſpes mea pendet aquis.

turbine legas, tu inquit turbatus amantes vexare non deberes. Lato mari, vbi mare eſt ſpacioſuz, non in anguſtijs Helleſpontiacis. Miſce, confunde, inter turba. Terras duas, Aſiam et Europam. Totis de claſſibus, nauigiorūz multitudini. Eſſe trucem, ſęuire iram exercere. Deo pelagi. Neptuno qui imperium habet maris. Terrere, mergere. Vlyſſe ſuſpecto, inuiſus Neptuno Vlyſſes fuit, vt apud Home. in primo Odiſſeę li. Mineruę Iuppiter exponit, q̄ Polyphemi oculum terebrarit Neptuni ex Thoſa Forcinus filij, non eſt inquit Neptune ex Vlyſſis genere, vt tibi ſit Leander inuiſus.

VBER. LVCIDA, Quia in ſtellam conuerſa eſt. Ceyceq; Euemone nata, quę puellę hę fuerint fateor me nondum potuiſſe percipere, nam textus apud alios habet Ceyne, apud alios Ceyceq; et Alemone, apud alios Auenone, apud alios Euemoni, ita vt difficile ſit indicare verum. Euemonem quidem ſcrib. Stra. filium fuiſſe Ormeni fratrem Amyntoris et ex Euemone natum Eurypilum, ſed eius filiam vitiatam a Neptuno non memini legere, neq; Ouid. mentionem facit libro. vi. meta. vbi multas amicas Neptuni commemorat, videtur tamen fuiſſe eius filiam, quam nunc a Neptuno amatam dicit. Ceyne vero non viri, ſed puellę nomen eſt. Et nonduz nexis, et Meduſa comis nondum nexis. i. nondum implicitis. Angue, pro anguibus, et Meduſa non fuit vana fabula tui criminis, cum nō dum haberet comas ſerpentinas, hęc aūt filia fuit

mixta eſt. Recepta cęlo, quia diximus has ſorores in cęlum tranſlatas ſydus effeciſſe, quod nauigationis initium ortu ſuo oſtendere ſoleat, has latini appellant vergilias. Et quarum, ſubaudi, et alię quarum nomina memini eſſe lecta mihi, nam alias amauit Neptunus, et oppreſſit, vt Lybiaz filiā Epaphi, ex qua genuit Buſirim, et peribo eaz nymphā Eurymedontis filiam, ex qua genuit Nauſithoum patrez Alcinoi regis Phęacum, amauit etiā Thooſam Phorci filiam, ex qua Polyphemum genuiſſe dicitur, et alias plurimas, et ideo dicit. Poetę canunt, memorant. Has, ſupra nominatas, et plures alias. Conſeruiſſe la. la. tuo. i. tecum commixtas eſſe et concubuiſſe. Turbine, impetu ventorum. Virg. Turbine corripuit, ſcopuloq; infixit acuto. Miſce tua prelia mari lato. i. oſtende vires tuas in mari lato, et amplo, et non in hoc anguſto et ſtricto mari. Seducit, ſeparat. Duas ter. Aſiam, et Europam, vt diximus in argumento epiſtolę.

Totis claſſi. multis nauibus congregatis. Deo plena, tibi magno et potenti. Iuuenem na. Leandrum non naui, ſed brachijs per mare euntem.

Iſta glo. quam queris in hoc breui mari turbando. Eſt mi. quo. ſta. i. eſt minor q̄ gloria, quam in quolibet ſtagno, et parua aqua poſſes habere.

Ille, Leander. Nobilis et clarus origine, ideſt nobili genere ortus.

ASCEN. Aſſuetum nobis turbide. i. o tu turbide, ſed plures codices habēt turbine. i. perturbatione claudis iter.

Interea lumen (poſito nam ſcribimus illo)
Perſtrepit, et nobis proſpera ſigna dedit.
Ecce merum nutrix fauſtos inſtillat in ignes.
Cras erimus plures inquit, et ipſa bibit.
Effice nos plures euicta per ęquora lapſus,
O penitus toto corde recepte mihi.
In tua caſtra redi ſocij deſertor amoris,
Ponuntur medio cur mea membra toro,
Quid timeas non eſt. auſo Venus ipſa fauebit,
Sternet ⁊ ęquoreas ęquore nata vias.
Ire libet medias ipſi mihi ſępe per vndas.
Sed ſolet hoc maribus tutius eſſe fretum.
Nam cur hoc vectis Phrixo, Phrixiq; ſorore
Sola dedit vaſtis foemina nomen aquis?
Forſitan ad reditum metuis ne robora deſint,
Aut nequeas gemini ferre laboris onus.
At nos diuerſi medium coeamus in ęquor,
Obuiaq; in ſummis oſculo demus aquis.
Atq; ita quiſq; ſuas iterũ redeamus ad vrbes,
Exiguum, ſed plus q̃ nihil illud erit.
Vel pudor hic vtinã, q nos clam cogit amare,
Vel timidus famę cedere vellet amor.
Nũc male res iũctę calor et reuerẽtia pugnãt,
Quid ſequar i dubio ẽ, hęc decet, ille iuuat,

VOLS. INTEREA, ex querimonia ad demonſtrationẽ redit. Dũ igit hęc q̃rimur. Perſtrepit, crepitat, qd fu turi ſucceſſus dat p̃ſagia, et magicorũ obſeruatiõe aduentum portendit. Proſpera ſigna, qm̃ tui ad uentus portendi indicabamus. Infauſtos ignes, boni, bona oĩs Gręcia in ignẽ vina infundere ↄſueuerat. Erimus plures, numerusq; augebit Leãder. In tua caſtra trãſlatio a militibus, qui ordinẽ deſeruerũt red di ingt ad cõſuetum amorẽ. Socij, pares. Medio toro, id accidit ſi ſoli dormiamus. Auſo, tuę audacię. Tibullus dicit. Audẽdum eſt, fortes adiuuat ipſa Venus. Sternet, lenes faciet. Tutius, quoniam puellis infenſum eſt. Vectis frixo, exẽplo mõſtrat ſequire ĩ puellas Helleſpõtũ ↄſueuiſſe. Femina, Helle. Forſitan ad reditum, ſoluit q Leander faciliores ſibi fore acceſſum, q̃ reditũ dixit. Robora, natandi vires. Gemini labores acceſſus, et reditus. Diuerſi, e diuerſa patria. Illud, tuliſſe oſcula. Cogit amare, amoris modeſtias ſentire, qm̃ ſeparat, ne q viuat vtrũq; detegat. Timidus honoris obſeruator. Cedere famę, honorẽ ↄtẽnere. Res pudor, et amor nõ veniũt ĩ idẽ vt eſt apud Sappho et in meta. Nõ bñ ↄſgruũt, nec in vna ſede morantẽ. Maieſtas et amor Quod ſequtur, qd eſt ſuũ ctũ, an cadat pudor vel amor. Hic pudor et reuerẽtia ẽ ĩtra decorũ. Ille iu. amor in delectatiõe eſt.

VBER. PERSTREPIT et lumen. i. lucerna fecit crepitũ ẽ ſtridorẽ. Poſito nã ſcribimus illo, parenthεſis. i. ſcribimus ad lumẽ lucernę. Ecce, dicit nutricẽ q̃ſi libaminis et auſpicij cauſa inijcere vinum in ignes. Fauſtos, bene auſpicatos. Felices, a fauendo dicũtur fauſti. Inſtillat, infundit. Plures, q accedet Leander. Lapſus, tu celeriter ꝑgreſſus. Per ęquora euicta, tuis lacertis ſuperata. Effice nos plu. fac vt tu accedas ad numerũ nr̃m. Recepte meo corde. i. valde infixe aĩo meo. Deſertor, derelictor, defector, trãſlatio a mulieribus, q a ducibus ſuis, et ſocijs deficiunt deſertores dr̃. Medio toro, quod ſolet facere aliqs cum eſt ſolus, naꝫ qui cum alio dormit, nõ in medio, ſed in pte lecti iacere ſolet. Nõ ẽ qd timeas. i. nõ eſt timendũ. Venus ipſa, dea amoris, Auſo, vel tibi auſo natare, vel auſo. i. audacię tuę vt Tibullus, audaces adiuuat ipſa Venus. Nata ęquore. ſ. Venus. Sternet, componet, Placabit. Ver. Et nunc oẽ tibi ſtratũ ſilet ęquor. Ire libet, dicit, q ſępe hs voluntatẽ, et appetitũ natandi ad Leãdrũ, niſi ſciret hoc mare nimis periculoſum puellis, qd patuit ex Helle ſubmerſa. Maribus, maſculis. Nã cur, ꝓbat exemplo, q ſit tutius maſculis quam foeminis. Cur enim inquit cum Phrixus et Helle ꝑ hoc mare veherentur ſola Helle decidit, et Phrixus euaſit incolumis. Ordo. ſola foe. cur dedit nomen vaſtis aqs. i. mari Phrixo, et Helle vectis hoc. i. cuꝫ veherentur, vt et qua vectus abas, ideſt vehebatur. Nam latini participium pręteriti imperfecti temporis a paſſiuo non habẽt, ſed vtuntur partici. pro pręterito perfecti. Forſitan, obiectionem facit pro Leandro. Robora, vires. Ad reditum, ad reuertendum in abydon. Gemini laboris, eundi, et redeundi. At nos, reſponſio quaſi dicat, ſi hoc times. Natemus ambo, et in medio mari coeamus, conueniamus. In ſummis aquis, ideſt ſummitate aquarum. Ita, poſtquã coierimus, et oſculati erimus. Quiſq; ad ſu. vr. Abydõ, et ego Seſton. Illud, oſculari tantum in medijs aquis. Eſt exiguum, eſt paruum. Sed erit plus, q̃ nihil, ideſt erit aliquid. Vel pu. hic vtinam ſenſus eſt, vtinam vel pudor, qui cogit nos amare, ſic ita vehementer, et occulte, vellet cedere amori, vel amor timidus vellet cedere famę, ideſt non timeret famam, neq; quod dicatur de nobis. Calor amor. Et reuerentia. i. verecundia. Res male iunctę, quia ſunt contrarię. Pugnant, ſunt inter ſe aduersę. In dubio eſt quid ſequar, dubito quid agam, an obſequar pudori, an amori. Hęc, reuerentia. Decet, honeſta eſt, et affert laudem, Ille, ſcilicet calor et amor. Iuuat, delectat.

ASCEN. INTEREA Lumen ⁊c. Perſtrepit et nobis, alij Sternuit et vobis legunt, dependet autem ex pyromantia, ſed ſolet hoc maribus. Ingenioſa, et apta inuentio exemplis corroborata. Gemini laboris, ſcilicet eundi, et redeundi.

Vt ſemel intrauit Colchos Pagaſeus iaſon;
Impoſitam celeri Phaſida puppe tulit.
Vt ſemel idęus Lacedęmona venit adulter,
Cum preda rediit protinus ille ſua.
Tu quam ſepe petis,qd̄ amas, tā ſepe relinquas
Et quoties graue ſit puppibus ire natas.
Sic tamen o iuuenis tumidarū victor aquarꝫ,
Sic facito ſpernas,vt vereare fretum
Arte laboratę merguntur in ęquore puppes,
Tu tua plus remis brachia poſſe putes?
Q đ cupis,hoc nautę metuūt Leandre natare,
Exitus hic fractis puppibus eſſe ſolet
Me miſeram,cupio non pſuadere,quod hortor.
Siſq; precor montis fortior ipſe meis.
Dūmodo peruenias,excuſſaq; ſepe per vndas,
Inuicias humeris brachia laſſa meis.
Sed mihi ceruleas quotiens obuertor ad vndas,
Neſcio quid pauidum frigore pectus habet.
Nec minus heſternę cōfundor imagine noctis,
Q uamuis eſt ſacris illa piata meis.
Namq; ſub aurora iam dormitāte lucerna
Somnia quo cerni tempore vera ſolent

VOLS. VT SEMEL intrauit, vt malit reuerentiam de ponere exemplo inuitat. Tulit Phaſida celeri puppe, argo intelligit, quam a celeritate nuncupatam ſcri. Higi. Medeam rapuit vt diximus. Graue ſit puppi, vitant nauigare ob tempeſtatem. Sic fa. re petitione pathos mouet, ea inquit moderatione, ne minus timeas vndas quam contemnas.

Mergunt na. timorē exēplo auget. Me tuunt, naufragium paſſi natāt. Exitus hic, vt natēt poſt naufragium. Quod. h. f. vt non niſi tranquillo freto ſe committat Leander. Quid pau. id erat ſubmerſi Leandri preſagium.

Imagine. h. no. deterret a ſomnis Leandrum, ne nataret.

Placata, piata. Melis ſa. mactatis nigris hoſtijs, q̄ in honorē pſerpinę, et Orci mactabantur ad expianda ſomnia. Dormitante, extincta. Vera ſomnia. Lucretius ex curis quibus fuimus intenti ferri ſomnia extimauit. Hippocrates quę extrema nocte contingunt aliquid habere preſagij videt aſſerere, quod in Bruto notauit actius, apud quem Tarquinius ſuperbus ſe regno pelli ſomniat.

ſolet eſſe pup. fractis, ideſt ſolet eſſe q̄ñ neceſſitas cogit nauibus fractis. Me miſeram, oſtenditur inconſtantia amantis, nam enim incipit hortari vt veniat, non perſuadere tibi quod hortor. i. cupio vt verbis meis nō credas, aut pares qbus tē hortor, ne tali mari nates. Fortior aloſior. Meis monitis, quę diſſuadent tibi natationem. Excuſſa cōmota. Sed mihi, dicit ſe, terreri quotiēs aſpicit mare ita turbatū. Obuerſor, pmaneo, ↄuerſor ſꝫ ↄuerſor apō idoneos in vſu nō repi. Neſcio quid pa. Ordo eſt pectus pauidum frigore hꝫ neſcio qd. i. timet legitur etiam.

Neſcio quod pauidum pectora frigus habent, et ideꝫ eſt ſenſus, nam ex timore ſeqtur frigus. Virgil. Extēplo ęneę ſoluuntur frigore membra.

Nec minus, dicit ſe etiaꝫ terreri ſomnio, quod heſterna nocte ſomniauit. Imagine, ſpecie, apparentia, naꝫ ſomnia inania ſunt, ſed habent imaginem rerum. Illa. ncx. Piata, expiata purgata, ſolebant. n. ſomniātes aliqua triſtia dijs ſacrificare, vt amouerent illa triſtia. Nāq; ſub. dicit nunc Hero quod fuerit ſomnium ſuum. Exiſtimauit enim in ſomnijs circa auroram ſe videre Delphina nantem per mare ab vndis ad littus expulſum, et illiſum, et ſtatim mortuum, veretur igitur, ne Leander ſit ille Delphin. Sub aurora, ideſt circa auroram. Iam dormitante, iam deficiente lumine, naꝫ lucerna, quę tota nocte fuit accenſa, adueniente aurora ſolet paulatim diminui, et deficere lumine. Somnia quo cerni, eo eniꝫ tp̄e ſomnia ſolere cerni vera exiſtimant, q̄ videlicet ſtomachus non ſit vino, ciboq; diſtentus, ſed purgatus, tunc. n. vera ſomniari putantur, vnde Perſius. Somnia pituita qui purgatiſſima mittunt, et Dantes poeta. Ma ſe preſſal mattin el ver ſi ſogna.

VBER. VT SEMEL, Dicit q̄ optaret de ſe fieri a Leandro, quod factum eſt a Iaſone de Medea, qui vt in Colchos delatus eſt, eam abduxit. Pagaſeus, a pagaſe oppido Theſſalię, inde ſinus pagaſeus, vnde Iaſon in Colchos nauigaturus nauem ſoluiſſe dicitur. Phaſida, Medeam a Phaſide Colchorꝫ fluuio.

Tulit abſtulit. Adulter idęus, ponit aliud exemplum. Paris Troianus ab Ida monte Phrygię. Cū ſua preda, cum Helena, dictum eſt in prima epiſtola. Quam petis. i. me ad quam ſepe venis. Ob amas, ideſt quam amas. Quotiens ſit graue pu. quotiens eſt periculum nauibus. Ire per mare. Sic tamen, licet conqueſta ſit, quod eam non abducat, hortatur tamen eum, vt ita ingrediatur mare, vt illud timeat. i. vt caute natet. Victor, ſuperator natando. Sic ſic, conduplicatio. Vt vereare, vt timeas. Arte laboratę, arguit a maiori, dicit. n. q̄ naues validiſſimę et artificio factę merguntur ab ęquore ita turbato, quanto ergo magis homines.

Poſſe plus remis. i. habere maiorem vim ſuperandi aquas quam habent remi. Quod cupis. s. natare. Hic exitus, ſcilicet natandi per mare turbatum.

ASCEN. LACEDÆMON ciuitas eſt Spartana, cuius accuſatiuus eſt Lacedęmona. Lacedęmonij autem ſunt incolę illius ciuitatis. Puppibus ire, ideſt abire, quo verbo arguit eum in abeundo quoq; facilem.

Sic tamen o iuuenis tumidarum. i. inflatarum aquarum victor, quia voti compos ſepe pernatauit. Quamuis eſt ſacris illa piata, ideſt placata. Male autē legeretur placata, quia tam placo quā paco primam producunt.

Stamina de digitis cecidere ſopore remiſſis.
Collaq; puluino noſtra ferenda dedi.
Hic ego ventoſas nantem Delphina per vndas
Cernere non dubia ſum mihi viſa fide.
Quem poſtq̃ bibulis iniecit fluctus arenis,
Vnda ſimul miſerum, vitaq; deſeruit
Quicqd, ideſt, timeo. nec tu mea ſomnia ride,
Nec niſi tranquillo brachia crede mari.
Si tibi non parcis, dilectę parce puellę,
Que nunq̃ niſi te ſoſpite, ſoſpes erit.
Spes tamen eſt fractis vicinę pacis in vndis,
Tu placidas tuto pectore ſcinde vias,
Interea quoniam nanti freta peruia non ſunt,
Leniat inuiſa littera miſſa moras.

VOLS. REMISSIS, laſſatis ſopore. Puluino, dicimus etiam puluinar. Eſt enim ſtratulum quod capiti ſubijcimus. Nantem delphina, a delphino recte ſumpſit auſpicium, qm̃ homini amicus eſt. Plinius quoq; tempeſtatem pręſagire ſcribit, ſi tranquillo mari laſciuiant, ſi aquam ſpargant, aut conturbent tranquillitatem. Illiſit, cum offenſa in littus detulit. In, quod ſomnia portendunt. Si tibi non parcis, ſi tuum contemnis periculum. Nunq̃ erit ſoſpes non viuet niſi te viuo. Vicinę pacis, proximę tranquillitatis. In vndis fractis, ventis agitatis. Vias placidas, nam cum tranquillitas viam facilem tibi prębuerit. Non ſunt nanti per via, natare ob tempeſtatem nõ ſuadent. Leniat, leuet. Moras inuiſas, tẽporis diſpendium quod odiſti.

VBER. STAMINA, filia. Remiſſis. reſolutis. Sopore, ſomno. Ferenda, ſuſtinẽda. Puluino, ceruicali. Hic, tunc. Ventoſas, vento turbidas. Non dubia fide. i. manifeſte. Illiſit, violenter immiſit, et inflixit. Bibulis harenis. i. littori. Vnda ſimul miſerum, vitaq; deſeruit, remanſit in ſicco, et mortuus eſt. Quicqd. i. ideſt quicquid hoc ſignificat. Nec ride, nec contemne. Crede committe. Si non parcis tibi. i. ſi non habes reſpectum tui. Dilectę parce puellę. i. habe reſpectum mei. Soſpes, incolumis, et ſana. Niſi te ſoſpite, niſi te viuo. Spes tamen, dicit ſperare cito fore tranquillitatem in mari, et nunc hortatur, vt natet. Spes pacis vicinę, ideſt tranquillitatis propinquę, et cito futurę. Eſt, ſcilicet mihi, tunc cum erit pax in mari. Scinde vias, ideſt nata. nam natando ſcinduntur aquę corpore. Non ſunt peruia nanti, ideſt non poſſunt natari. Peruium dicitur per quod iri poteſt, melius enim legitur nanti q̃ nandi, nam non dicerenus freta non ſunt peruia nandi, ſed potius nando, ſed, vt dixi legendum eſt nanti, et intelligitur vel tibi, vel cuilibet alij. Leander cum impatientia amoris non potuiſſet expectare maris tranquillitatem conatus, vt ſolebat natare, ſubmerſus eſt, cumq; eius cadauer ad littus amicę fluctibus delatum eſſet, illa ſe precipitauit e turri, ex qua natantem Leandrum ſpectare ſolita erat, et ſic ambos amoris vehementia et impatientia perdidit.

ASCEN. SOMNIA quo cerni. Oratianũ quoq; eſt. Putant enim euaporato iam cerebro viſa non ex noxio humore, ſed deorum dari dono. Cętera manifeſtaria ſunt.



Acontius Cydippe.

In. xix. epiſtolam. Argumentum.

ARThemidorus ſcribit Ceam inſulam vnam ex Cycladibus in Ægeo eſſe, quam latini Ceam, gręci Hydruſam nuncuparunt, vt auctor eſt Plin. hinc profectus Acontius ad Dianę ſacra, quę Deli ex virginum conuentu celebrantur, in amorem viſę Cydippes exarſit nouam commentus fraudem, in pomo hęc, vel his ſimilia ſcripſit carmina. Me tibi nupturam felix eat omen Aconti. Teſtor q̃ colimus nomina magna deę. Id cum ſacra miniſtraret ante deę ſimulachrum, in ſinum puellę proiecit, quę fraudis inſcia cum imprudens litteras perlegeret, viſa eſt ſe vxorem Acontio paciſci. Nam quę ante deos dicerentur in templo Delię, Dianę rata eſſe debere lex erat, poſt paulo cum pater, vt pactum erat, alij deſponderet, in febrem ardentiſſimam incidit, ad eam ſcribit Acontius, id peieratione ſibi accidere, quoniam non impleſſet. quę Diana pręſente promiſerat, cum illa pactum coniugium viſa ſit concuſſa coma probare perfidiamq; deam vlciſci velle. Suadet demum priſtinas vires reſumere non poſſe, niſi (vt ex pomo eſt pollicita) nuptię celebrarentur.

One metum,nihil hic iterũ iuru/
bis amanti.
Promiſſam ſatis eſt te ſemel eſſe
mihi.
Perlege,diſcedat ſic corpore lan/
guor ab iſto,
Qui meus eſt vlla parte dolente dolor.
Quid pudor ora ſubitẽnã ſicut in ęde Dianę
Suſpicor ingenuas erubuiſſe genas.
Coniugium,pactamq; fidẽ, nõ crimina poſco,
Debitus vt coniunx,non vt adulter amo.
Verba licet repetas,q̃ demptus ab arbore foetus
Pertulit ad caſtas me iaciente manus.
Inuenies illic id te ſpondere,quod opto,
Te potius virgo,q̃ meminiſſe Deam.

VOLS. PONE me.nihil hic iter. iurabis amanti, vt incipiẽtes decet ab ea ordiť parte, qua maxime Cydippe hęſitare poterat. nã ẽ alias capta fuerat.ſic Virgiliana Dido, cũ vidiſſet Troianos maxime vereri incipit. Soluit corde metum teucri, ſecludite curas. Hic,in epiſtola nõ vereare de coniugio, vt in pomo iurare. Promiſſam te, tuus coniugiũ in Dianę ęde pmiſiſſe. Lãgu.febris ęgritudo. Vlla parte dolẽte,ſi q̃ pars doleat tui ego doleo. Quid pudor ante ſubit,cur te pudet. Ante,q̃ legas epiſtolam. Erubuiſſe. id ſignũ eſt pudoris.

Coniugiũ pactãq; fidem,ſuadet epiſtolam legi a pacto.

Crimina, ſtupra, aut adulteria,et furtiuos ꝯcubitus. Debitus,ex pacto legitimus. Demptus foetus,pomi periphraſis. Illic,his verbis. Id q᷑ opto, ꝯiugium ſigt q᷑ pomuz pertulit. hic locus ante me legẽtibus maximas peperit ꝯtẽtiones,nec iniuria. Nam mirandum eſt quo pacto interpretari potuerunt,ſi ambigere interpretari eſt.in vetuſto eniz ẽ carie ꝯſumpto codice,q̃ in oĩbus exemplaribus decerant.duo carmina hęc ſunt.Nil tibi cũ verbis excidit illa fides. Id metui,vt diuę diffuſa eſt ira,decebat. Illa fides.quam de coniugio pręſente Diana dare viſa es. Excidit,obliuioni mandata eſt.

Id metui.ne et fidem datã et verba obliuiſcereris. Diffuſa eſt ira,Diana idignata eſt,qm̃ ex lege pacta ſeruare ꝯtempſiſti : inciderat.n.in febrẽ Cydippe.Decebat te potius meminiſſe,q̃ memor pacti,cuius oblita es,te febre veluti periuram vexat.

VBER. PONE metuz. Ceos vt Stra.ſcri.inſula fuit in mari ęgeo. quaternas ꝯtinens vrbes, vnde tetrapolis vocata ẽ. ex hac iſula fuit Acontius iuuenis amore Cydippes puellę vehementer accenſus,quã cum ob generis imparitatem nõ auderet aperte vxorem petere inuenit viam,qua illam ſibi ꝯiugio obligaret. Naz in pulcherrimo pomo ſcripſit hos verſus. Iuro tibi ſane per myſtica ſacra Dianę.Me tibi venturam comitem,ſponſamq; futuram. et hoc pomuz in templo Dianę ad pedes Cydippes ꝓiecit,quo accepto illa legit verſus,et inſcia iurauit, cum tamen propoſitũ ẽ intentionem non haberet iurandi,ẽ promittendi Acontio,poſtea cum per parentes inſcios huius rei alij viro deſponſata eſſet,ſubita febre correpta eſt,qua cum vehementer vexaretur. Acontius hac epiſtola conatur ei perſuadere, hunc morbum a Diana immiſſum eſſe propter periuriũ,ẽ fides nõ obſeruatam,quam teſtata fuerat numen Dianę ſe ſeruaturam,adducit autem ei in odium eum, cui poſtea deſponſata fuerat,dicens omnem egritudinem,et periculum vitę ei accidere illius cauſa,quẽ ſi dimiſerit,dicit,q᷑ liberabitur omni morbo,ẽ ipſe ꝯſecrabit in templo Dianę pomum aureuz cuz carmine. qđ teſtabit, quę fuerant ſcripta pomo lecto a Cydippe oĩa fuiſſet rata,ẽ habuiſſe effectum. Sed ne dubitaret vt iteruz deciperetur epiſtola, ſicut decepta fuerat pomo, ammonet ei metum dicens, ne timeat legere, quoniam nulla eſt hic fraus, neq; iuramentum. Pone metum, noli timere legere hanc epiſtolam. Iterum ſecundo, vt ſemel iuraſti lectis verſibus pomi.

Satis eſt. Sufficit te ſemel mihi promiſiſſe iurando. Diſcedat ſic, adiuuat eam, vt legat, Sic, ſcilicet ſi legeris. Languor, morbus. Iſto tuo, qui dolor eſt meus me tangit ſcilicet. Te vlla parte,ideſt te habente dolorem in aliqua parte corporis.

Quid pudor ante ſubit,ideſt cur pudet te. Subit occurrit. Nam ſuſpicor, ideſt puto. Genas ingenuas, ſcilicet tuas, quę es ingenua, et verecunda. Erubuiſſe,ruborez habuiſſe. ſicut in ęde Dianę, ſcilicet erubuerunt. Æde, ideſt templo.

Non crimina, non adulterium,et dedecus tuuz.

Licet,licitum eſt tibi. Repetas, referas. Fętus demptus ab arbore,ideſt pomuz, quod foetus.ideſt fructus arboris. Illic,in pomo. Id quod opto te potius meminiſſe,ſcilicet futuram ſponſam meaz, quod velim te potius meminiſſe,quam deam, ſcilicet Dianam, quę amore illius promiſſionis quã, non preſtas,immiſit tibi morbum.

ASCEN. PONE metũ.bene a principio monet me cum ponat i.deponat, quia vero ſimile eſt omnia eius dona illi ſuſpecta, ita vt amplius lectura non ſit eius litteras, cuius ſe legendo deceptam nouit. Diſcedat ſic corpore. diximus alibi ſic aptam eſſe precationi particulam. Debitus vt coniunx, id ſummopere aſtruit, q᷑ illa inficias eat, ſi amari nolit. Quę demptus ab arbore foetus, ideſt pomum ab arbore decerptum. Te potius. ordo eſt. O virgo potius,ideſt melius ſup.foret te meminiſſe,ideſt executione operis memorez oſtendere, q̃ deam.i.q̃q̃ dea te puniendo meminit.ſi tamen illi verſus.quos cõmentarius ſuperior ſe inueniſſe dicit addẽdi ſunt. ordo manifeſtarius eſt. O virgo decebat potius te meminiſſe,q̃ deam ſcilicet Dianam iratam.

Nunc quoq; idē timeo, ſed idē tñ acrius illud
Aſſumpſit uires, auctaq; flāma mora eſt,
Quiq; fuit nunq̄ paruus uel tempore longo,
Ex ſpe, quam dederas tu mihi, creſcit amor
Spē mihi tu dederas, meus hic tibi credidit ar-
Nō potes hoc factū teſte negare dea (dor,
Affuit et preſens ut erat, tua uerba notauit,
Et uiſa eſt mota dicta notaſſe coma.
Deceptam dicas noſtra te fraude licebit,
Dum fraudis noſtre cauſa feratur amor.
Fraus mea quid petijt, niſi ꝙ tibi iūgerer uni?
Id me, quod quereris, conciliare poteſt.
Non ego natura, nec ſum tam callidus uſu,
Solertem tu me (crede) puella facis.
Te mihi compoſitis (ſi quid tñ egimus arte)
Aſtrinxit uerbis ingenioſus amor.
Dictatis ab eo feci ſponſalia uerbis,
Conſultoq; fui iuris amore uafer.
Sit fraus huic facto nomen, dicarq; doloſus,
Si tamen eſt, quod ames uelle tenere, dolus.
En iterum ſcribo, mittoq; rogātia uerba.
Altera fraus hec eſt, quod ne queraris, hēs.
Si noceo ꝙ amo (fateor) ſine fine nocebo,
Teq; petam, caueas, tu licet, ipſe petā

VOLS. IDEM Timeo, ne oblita verborum pacta ſerua- re contemnas. Illud, idem mei coniugij contem ptus, et timor. Spe, quam dederas, ſpes in cauſa eſt ſcilpna, vt amemus. Teſte dea, Dianam ſigni- ficat, in cuius ede in pomo per lecta ſunt carmina. Notauit, preterire nō permiſit. Tuliſſe habuiſ- ſe dicta; que de coniugio perlegiſti. Li- debit, diluit crimen a cauſa, quaꝫ in amo- rem transfert. Conciliare, quoniam ho- neſta peto, vnde tibi nullus relinquitur. Non ego natura, recte naturam addit vt et verſutiam ē cal- liditatem excluderet, illa.n. a natura eſt, hec ab vſu, ideo Cice. verſutos appellari tra- dit, quorum celeriter mens verſat. callidos vero, quorum tanq̄ manus opere, ſic ani- mus vſu concalluit. Solertem, induſtri- um et ingenioſum. Propertius. Ingeniuꝫ nobis ipſa puella fu- it. Compoſitis, apte iunctis, eſt compoſi- tio verborum conſtru- ctio equaliter perpoli- ta. Arte, dolo, do- los habebant verba in pomo perſcripta. Feci ſponſalia, te mihi deſpondi, nam verba dicebantur in nuptijs, quibus noui ſponſi iungebantur, que cum oblique pronunciaſſet eques Romanus mulcta- tus eſt, vt ſcribit Gel. Iuris amore vafer, amor ſuo iure me fecit vafrum Vafros dicimus callidos, et quaſi valde afros, qui vt ſcribit Pli. doloſi ſunt, vnde in precone pompo. tergum inquit varium, linguam vafram. Sit fraus huic facto, crimen diluit ex loco, quem violentiam diffinitionem di- cimus. Velle tenere, non eſt fraus velle aſſequi, quod amaſti. Sine fine, quia amabo ſemper. Petam, ero procus.

VBER. TIMEO Idem, ne dea meminerit promiſ- ſionis tue. Acrius, vehementius. Aſſum- pſit vires, auctum eſt idem illud, quod timeo. Flamma amor meus, amor qui fuit paruus in principio. Non longa, ideſt breui tempore creuit ex ſpe, quam tu dederas.s. iurando te futurā ſponſam meā. Meus ardor, credidit hoc.i. amor fecit me tibi hoc credere, quod promiſiſti. Hoc fa- ctum, iuramentum. Dea teſte.i. Diana preſente, et ſciēte hoc. Notauit, attēdit. Tuliſſe, accepiſſe.

comà, capite moto in ſignuꝫ conſentientis. Li- cebit, erit tibi licitum, et permittetur. Feratur, di- catur.i. dummodo dicat tm̄modo propter amo- rem te accepiſſe. Quid petijt, quid voluit. q.d. ni- hil aliud. Niſi ꝙ iungerer tibi vni niſi vt eſſem co- niunx tui ſolius. Conciliare, coniungere, et con- cordes reddere. Q.d. quereris, q̄ rem tu q̄- reris.i. hec fraus, de qua tu quereris po- teſt nos conciliare, ꝙ potes intelligere, ꝙ fuit ſolum ex amore pōt legendum eſt nō potes. Callidus, aſtu- tus. Vſu, experientia, ſed pp amorem tuū, ideo dicit. Tu facis me ſolertem.i. indu- ſtrium et ingenioſuꝫ. Tu mihi, dicit, ꝙ ſi aliquo artificio vi- ſus eſt vti ad eam de- cipiendā; et illud arti- ficiū fuit amoris, q dictauit ſibi vba. Cō- poſitis, artificioſis. In- genioſus, ab effectu. Sponſalia ſolennia verba nuptiaꝝ, nam ſm iuriſcōſultos ſpō- ſalia ſunt mentio et repromiſſio futura- rū nuptiaꝝ. Ab eo ab amore. Vafer, callidus, aſtutus, qua- ſi valde afer, vt No- nio placet. Cōſulto interrogato. Mihi dā. cō. nā ꝯſultus dr̄, qui ꝯſulit, ꝯſultor q conſulit. Sit fraus. Ordo eſt, fraus ſit nomen huic.i. hoc factuꝫ nominet fraus. Si tñ.q.d. cū potius ſit virtus, q̄ dolus, velle tenere qd amas. Iterū, ſcdo. Quod amo.i. ꝙ amo te. Vel ꝙ.i. ꝙ. Sine fi. ppetuo et ſemp, ꝙ nunq̄ deſinā te amare. Petā te. te optabo. Licet ca. vites ne te petā.

ASCEN. AVCTAQVE Flamma mora eſt. Tranſlatio ab incendio, ſic Hora. Et neglecta ſolent incendia ſu- mere vires. Licebit, ſic etiam Hora. locutus eſt, vn- de patet, licebit, natura eſſe verbum, licet in coniun- ctionem, aut aduerbium transferetur, vt ſit licebit, ideſt licitum erit, hoc eſt quāuis forſan in futuro dicas te deceptum &c. Id me ꝙ quereris conci- liare poteſt, ideſt quia per fraudem meam non aliud petij, q̄ vt tibi vni iungerer, et fidelis coniunx eſ- ſem, quod perfecti amoris inditium eſt id qd que- reris, poteſt me conciliare tibi.i. propterea debeas me redamare, ꝙ te vehementer amo. Teq; petaꝫ. Ordo eſt, licet tu caueas, ne ſup. petam (ſed vt docet Perottus, caueo plenum eſt ſine iis, vt caue facias, ca- ue dicas.) Te ipſe.i. ego petam te.

Per gladios alij placitas rapuere puellas,
Scripta mihi caute littera crimen erit.
Dy faciant poſſem plures imponere nodos,
Vt tua ſit nulla libera parte fides.
Mille modi reſtant, diuo ſudamus in uno,
Ardor inexpertum nil ſinit eſſe meus.
Sit dubium poſſis ne capi, captabere certe.
Exitus in dijs eſt, ſed capiere tamen.
Vt partē effugias, non omnia retia falles,
Que tibi, q̄ credis, plura tetendit amor.
Si non proficient artes, ueniemus ad arma,
Inq; meo cupido rapta ferere ſinu.
Non ſum, q ſoleā Paridis rep̄hendere factum,
Nec quēquam, qui uir poſſet, ut eſſe fuit.
Nos quoq; (ſed taceo) mors huius pęna rapinę
Vt ſit, erit q̄ te non habuiſſe, minor.
Aut eſſēs formoſa minus, peterere modeſte
Audaces facie cogimur eſſe tua.
Tu facis hoc, oculiq; tui, qbus ignea cedunt
Sidera, qui flammę cauſa fuere meę.
Hoc faciunt flaui crines, et eburnea ceruix,
Queq; p̄cor ueniāt in mea colla manus.
Et decor, et uultus ſine ruſticitate pudentes,
Et Thetidis quales uix reor eſſe pedes.

VOLS. PER Gladios alij, a maiori cām ſuā honeſtam fa cit. Alij bello vxores ſibi pepererunt, ego vero litteris id tento. Plures nodos, laqueos, metaphora a venatoribus, qui feras laqueis captant. Mille modi, ad faciendū vi mille ſuppſunt. In iſto diuo, ela boramus ad te fallendū, trāſlatio ab auriga, q mōrtem conſequi nitit. Poſſis ne capi, meis fraudibus decipi Pla. in amphitrione. Cur me captas, carnifex, ē in eadem fabula. Tu me ſi impudentia captas, non potes capere. Exitus eſt in dijs, ſoli dij rerum euentum nouerunt. Nō omnia retia, pantes: dolos. Artes, doli. Non ſum qui ſoleā exēplo audaciā ſuaȝ cōmendat. Sed taceo occupatione voluntas eius vehemētior effecta eſt grati. or ingt rapinę tuę gratia mors erit q̄ ſine te viuere. Tu fa. h. deſcribit Cydippes formā, qḋ dictionis genus effectionem ci ce. appellat. Eburnea candore, et lenitate eboris. Sine ru. ea ē, quę nihil incurrit. Thetidis pedes, ex Home. hoc eſt qui argenteis pedibus Thetidem commendat.

rapinā tui. Aut e. ſ. m. i. ſi eēs minus pulchra mōdeſte te peterē, nō āt ita ardēter et audacter. Facie, forma. Tu fa. cōmemorat ptes pulchritudis ipſius Cydippes. Ignea, aut ſplēdida, aut q̄ ſm quoſdā phos dīj eſſe ignea. Cedūt, ſunt iſteriora. Flāmę, amoris. Flaui cri. pulchri, flauus autem color vt An. Gel. ſcri. ꝯſtat ex albo, viridi et ruffo, vn̄ dicimus flauas ſegetes, qñ mateſcūt. Eburnea, cādidiſſima, q̄le ē ebur. Manus. s. q̄s p̄. re. in mea col. i. qs p̄cor vt me amplectant. Pudentes ſine ru. i. q hūt pudorē non ruſticū, ſed ingenuū. Iuue. Ingenui vultus puer, ingenuiq; pudoris. Quales vix rear eſſe pe. Thetidis. i. cādidiſſimos, nā cum ſit dea maris, ē aſſidue morēt in aquis merito hȝ hēre pedes albiſſimos. Fuit āt filia Nerei mr̄ Achillis. Nam pro vxore Oceani Tethys ſic ſcribit, et Tetyos facit et habet primam longam.

ASCEN. PER Gla. alij. Docet ſi qd peccauit clemētius et hūanius cum amica egiſſe, q̄ amatores ſoleāt, vt nulliū q̄relę locū amicę relīquat. Poſſis capi. i. an poſſis capi, captabere certe. Exitus in dijs eſt. i. dij ſciunt, an cū cōmodo meo te capiā, ſed vtcunq; erit, capiā te. Ferere in futuro indicatiui v̄bi paſſiui. i. transfereris. Nō ſum. Ordo eſt. Nō ſuȝ q ſoleā reprendere factum Paridis. i. raptū Helenes a Paride factū, nec q ſoleā reprendere quēq̄. Fuit vir. i. virilis, et aioſus, vt poſſet eſſe. i. perſiſtere. i. q ſentiēs amore ſe ꝑire rapuit amatam, vt ſuperuiuat. Vt mors ſit pęna huius rapinę. i. licet mori cogar ob raptum tui, tn̄ minor erit. s. hęc pęna, q̄ nos te nō habuiſſe. i. grauius erit te nō habita viuere, q̄ habita per raptū ob raptū mori. Aut eſſe. Quia nihil gratius mulieri nouit, laudat eam a forma. At vt poſitum pro ſi. vt ſit. Si eſſes et ita ſcriptū ſuſpicor a poeta, ſed qui non intellexerunt monoſyllaba a vocalibus ſequentibus non abſumi mutauerunt, ſi in aut. Sine ruſticitate pudentes, qꝛ minus pudor ruſticitatē parere ſolet. Thetidis pedes, ſm Homeꝝ argentei ſunt, ſm Statiū in Achilleide niuei dicentē. Niueas ferunt vada Theſſala plātas, qḋ ideo fingit, qꝛ cū ſit dea marina, ſemper in aquis verſatur. Eſt autem mater Achillis vxor Pelei.

VBER. PER gla. arguit a maiori ad minus, ſi. n. lȝ alijs rape puellas bello, et pugnare armis, vt eas hēant, dicit nō fore crimē, ſi ſcriptis voluerit puellā hēre. Placitas pue. i. amatas, et q̄ ſibi placuerit. Plures no. plura vincula ad ligādū te mihi. Libera, ſoluta ſine obligatione. Nulla pte, vt nō poſſis effugere qn ſis mea. Mille mo. s. capiēdi. diuo ſuda. in vno. i. in vno tm̄mō labore. Eſt āt trāſlatio, nā diuus dī a ſcēſus, ſiue mōticulus aliqs. Ergo nos ſudamus laboramus. In vno di. in vna difficultate. Ardor inex. amor meus faciet me oīa expiri. Si du. i. āt ſi ſit dubiū. Exitus, finis. Eſt in. d. i. dij ſciūt ſi nē. Partē, retiū q̄ tibi tēdā. Plura, retia. Artes, dol. ad ar. ad vim. Rapta, abducta p viȝ. Nō ſuȝ, dicit ſibi placere eos, q auſi ſunt rape eas, quas amauerūt. Factū Pa q helenā rapuit. Nec q. nec aliquē aliū. Qui fu. vir. q fortis, et audax fuit, vt poſſet eſſe vir. Nos q. deeſt v̄bū. q. d. rapiemus te. Mors. h. occurrit obiectioni, qꝛ poſſet dici, fortaſſe interficieris ſi me rapueris, dicit ergo. Mors. Vt. i. q̄uis. Sit pę. h. r. s. de te. Erit mi. s. pęna. Quam non. h. t. quia plus pęnę mihi eſſet non hēre te, q̄ mori propter

VOLS. CÆTERA quę latent, nec eſt cõmunis iudicij. Pignus t.vo. fidem & ſponſionem a te factaꝫ. In vi. p. oderit. me ob hanc fraudē. Paſſo ſu. pre. nõ magnifacio aliorꝫ inuidiã, dũmõ illius fructũ feram. Heſi. tel. exẽplo ſuũ factũ tuet̃ qḋ ꝯuenire nõ vĩ. nã ille virtutis, hic fraudis p̃miuꝫ cęperit. Heſione Laomedontis filia Telamoni data eſt, q̃m primus pgama ꝯſcẽdit. Tenuabi. minuemus. Vtq; ſo. ſuaſio eſt ſumpta ex loco q dr̃, vt a cõditione. nõ. n. ſeruũ, ſed ſeruo ſimilẽ ſe agere demonſtrat. Ignoras, neſcis q̃tum imperij in me habeas. Meo corpore, cum intulerit plagas.

Verba ſeuera, rigida. s. dñorum minantum eis. Ignoras tua iura. i. neſcis, qḋ tibi liceat in me. Voca me, q2 nõ debes dãnare niſi citata parte. More dñę, ſicut domina impat famulo, q2 tibi parebo, vt famulus dñę paret. Scindas, laceres, licet ingt in me ſęuias, et oĩa aſpera facias, oĩa patior. Tm̃, ſolũmõ. Ne manus iſta. i. tua. Lędant meo cor. i. ne fortaſſe noceas tibi, & lędas manus tuas me verberando.

Cętera ſi poſſem laudare, beatior eſſem,
Nec dubito totum quin tua pars ſit opus.
Hac ego cõpulſus, non eſt mirabile, forma,
Si pignus volui vocis habere tuę,
Deniq; dum captam tu te cogare fateri,
Inſidijs eſto capta puella meis.
Inuidiam patiar. paſſo ſua pręmia dentur,
Cur ſuus a tanto crimine fructus abeſt?
Heſionen Telamon, Briſeida cępit Achilles,
Vtraq; victorem nempe ſecuta virum.
Quamlibet accuſes, et ſis irata, licebit,
Irata liceat dum mihi poſſe frui.
Idem qui facimus, factam tenuabimus iram
Sit modo placandę copia parua tui.
Ante tuos flentem liceat conſiſtere vultus,
Et liceat lachrymis addere verba meis.
Vtq; ſolent famuli, cum verbera ſęua verent̃,
Tendere ſummiſſas ſub tua crura manus
Ignoras tua iura, voca, cur auguror abſens?
Iamdudum dominę more venire iube.
Ipſa meos ſcindas licet imperioſa capillos,
Oraq; ſint digitis liuida noſtra tuis.
Omnia perpetiar, tantum fortaſſe timebo,
Corpore lędatur ne manus iſta meo.

VBER. CÆTERA, q̃ latẽt ſub veſtibus. Ouid. i. met. Si q̃ latent me, liora putat. Poſſem laudare, vtpote a me viſa vel tacta. Nec dubito, ideſt nõ dubito quin pulchritudo, q̃ eſt in vna pte corpis ſit in toto. Tua ps nõ intelligamus obſture dictus de pudẽdis, vt quidã male putant, ſed ſic intelligendũ non dubito, quin totum opus tui corporis. Vt tua pars. i. tale q̃lis eſt tua, q̃ apparet. Vel oculi, vel manus etc̃. vel qn tua ps ſit totuꝫ opus. i. pfectũ opus. i. nõ dubito, qn pars rñdeat toti operi. Pignus, obligationem. Dum cogare, dũmõ dicas te eſſe captã. Inuidiã patiar. i. odiũ, q2 dicor cępiſſe te inſidijs meis, fac ergo ne patiar inuidiã fruſtra, et ſit verũ, q2 te cęperim. Fructus remuneratio. Heſionem Telamon, ſubdit exempla, qbus oñdit, q2 ſicut dr̃ eã cępiſſe, ita debet eam habere. nã Telamon filius Æaci, cũ Hercules cępiſſet Troiaꝫ p vim, q2 a Laomedonte ingreſſu vrbi, & hoſpitio phibitus fuerat primus muros aſcẽdiſſet et Heſionã filiaꝫ Laomedontis rapuit, q̃ ei ab Hercule pmiſſa eſt, ex q̃ ſuſcepit Teucrũ, dicit ergo ſicut eã rapuit, ſic ſecũ duxiſſe. idẽ fecit Achilles Briſeide, vt eſt viſum ſupra in epiſtola ipſius Briſei. Quelibet. q̃tumuis. Frui te irata. i. hñe te ita iratã mihi. Tenuabimus. minuemus. Sit, ꝯcedat mihi p te. Copia, facultas. Liceat pmittat̃, vt veniã ad cõſpectum tuũ, & poſſim flẽdo te rogare. Vsq; ſolẽt. Ordo eſt. et liceat mihi tendere manus ſummiſſas, i. humiles. Sub tua crura. i. ad tua genua, qḋ faciũt ſupplicantes. Vt famuli. Cuꝫ verent̃. i. timẽt

ASCEN. CÆTERA ſi poſſem mulíebria. s. et pudenda, quę ille nõ dum viderat, nec cõtingerat. Nec dubito totuꝫ, qn tua ps ſit opus. i. quin totus ſit tui ſimile, immo ſui ſimile, et tale, qḋ non vĩ, aut qn totũ opus ſit tua pars. i. teipſam affinxeris, aut lege, qn tibi par ſit opus. i. nõ dubito qn totum opus. i. tota factura corporis tui, ſit par tibi. i. ei par parti, quaꝫ videmus. Hac ego compulſus. Purgat factũ ſuum ex eo, q2 amore captus id perpetrauerit, qḋ et fortes viri, ſed querit̃ infeliciorem, q2 non potiat̃, ob quaꝫ facinus commiſit, ſicut Telamon Heſiona laumedontis filia et priami ſorore, & Achilles Briſeide, de qua ſuo loco viſum eſt. Quamlibet. i. quantumlibet accuſes, et ſis irata licebit. i. licitum erit, et permittet̃ tibi dummodo liceat mihi frui ſup. te irata. Nos ijdem qui facimus iram factam. i. placabimus te amicabili cõmertio et dulci attrectatione. Placandę tui elegantius, q̃ placandi te. Eſt ergo hic tui primitiuum a, tu quod omnis generis eſt. hic foeminini. Aduerte ergo lector ad iſtam pulcherrimam poetę elegantiam, quam hoc loco annotauimus. Naꝫ in multis tibi deſeruit, licet prima facie tyrunculis non bene dictum videatur. Heſione autem hiſtoriam, quoniam alias a me recitata fuit, & ſuperior commentarius abunde eam declarat pretermittit̃. Ignoras, ideſt ſi ignoras, aut q2 ignoras tua iura, ideſt q2 ſum tui iuris, et tibi deditus. Facta liuida, ideſt fere plumbei coloris, qui fit ex verbere, aut compreſſione corporum. Ne iſta, ideſt tua manus q̃ patienter, figurate, ideſt o q̃, ideſt quantum patienter amat. Reliqua patent de ſe vt vides.

Sed neq; compedibus.nec me cōpeſce cathenis,
Seruabor firmo vinctus amore tui.
Cum bene ſe, quantumq; volet ſatiauerit ira,
Ipſa tibi dices, quam patienter amat.
Ipſa tibi dices, vbi videris omnia ferre,
Tam bene qui ſeruit, ſeruiat iſte mihi
Cur reus infelix abſens agor? & mea cum ſit
Optima non nullo cauſa tuente, perit?
Hoc qđ amor iuſſit, ſcriptum eſt.iniuria nr̃a,
Quod de me ſolum nempe queraris,habes.
Non meruit falli mecum quoq; Delia ſi non
Vis mihi promiſſum reddere redde deę.
Affuit,& vidit, cum tu decepta rubebas,
Et vocem memori condidit aure tuam.
Omina re careant nihil eſt violentius illa,
Cum ſua quę nolit,numina leſa videt,
Teſtis erit Calydonis aper.nam ſcimus vt illo
Sit magis innatum ſęua reperta parens
Teſtis & Actęon quondam fera creditus illis,
Ipſe dedit leto cum quibus ante feras

VOLS. SED Neq; compedibus,quę ſunt in ſeruo incō/moda excludit,hoc inquit in me commodius ha/bebis, q absq; compedibus, et cathenis tibi fidem ſeruabo. Saciauerit, vltionem ſumpſerit. Tam bene qui ſer.patiens adeo ſeruitium. Reus a ag. accuſas me abſentem. Optima, quoniam pro coniugio pugnabat. Nullo tuente absq; alicuius patrocinio. Hoc quod amor ius,commoratur in eodem loco, et fatetur crimen,quod in amore reijcit.ſcripſimus in pomo amoris iuſſu. Iniuria noſtra, hęc iniuria ſolius mihi putatur, & amor abſoluitur. De me ſolo, qui tibi iniuriam intuli ſed Diana nō eſt in culpa. Delia,quę in te nihil commiſit recte eo abſoluit perſonam, in quam omne ius facti confert, & eius cauſa rez querit perfici, quod et Virgiliana Dido facit cum ait. Non ego cū Danais Troianam excindere gē/tem. Aulide iuraui. claſſemq; ad pergama miſi. Decepta, verbis in pomo ſcriptis ca/pta. Omnia re careant; falſa ſint omnia, ſim falſus vates. Nibil eſt violentius illa, ſuaſio a Dianę auctoritate. Numina lęſa videt,ſi qua par te ſuam maieſtatem irritari conſpicit. Teſtis erit calydonis aper. Dianę iram exēplo monſtrat, diximus aprum calidonis vaſtaſſe agros a Diana miſſu3, diximus combuſto ſtipite altheę indignatione Meleagrum interiiſſe. Teſtis & actęon. ex Ariſteo Cyrenes & Apollinis filio, & autonoe Cadmi natum eſſe Actęonem Diodorus ſcribit.Dianę opera ſuis eſt diſcerptus canibus, cauſa varia traditur, vel q nudam Deam ſe in fonte lauantem viderit vel quod ſe illi in venatu prēponeret vel quod in montibus virginis concubitum auſus eſt petere. Illis. canes intelligit, quibus ipſe multas feras trucidarat.

VBER. COMPEDIBVS, vinculis pedum. Vinctus,ligatus.q.d tuus amor ſatis tenebit me. Cum bene, hęc,omnia dicit acontius,vt flectat eius animu3. Ipſa,tu. Qui ſeruit,q pręſtat ſeruitutem tam patienter. Agor reus,vtitur ſignatę verbis iuris,nas reus dr̃ contra quem agitur,& ſi nibil admiſerit. Non vllo.i.in nullo. Eſt iniuria noſtri.dicitur eſſe iniuria,qua3 tibi intuli. Delia,Diana a Delo inſula,in qua et nata eſt,et colebatur pręcipue.

Redde deę, quam teſtem adduxiſti. Rubebas, cum ruborem prę pudore vultu oſtendebas. Vocem tuam, verba per quę iuraſti. Omnia re careant, terret eam commemorans ei Dianę ſęuitiam in vindicando ſe. Omnia, auguria de eius violentia. Careant re,ideſt effectu, ideſt vtinam nihil mali tibi diuinem. melius legitur omina q̃ omnia. Violentius, ſęuius. Illa,diana. Quod nolim ſcilicet videre, q tu leſeris eam. Teſtis erit adducit exempla. Aper calydonis, aper.quem illa irata ęneo ad vaſtandum Calydone3 immiſit, quia deum cum ſacrificaſſet alijs, ſola Diana omiſſa, vt alibi plenius diximus, illa aprum, qui totam regionem vaſtaret, immiſit, q fuit cauſa mortis Meleagri, vt in epiſtola Deianeirę dixi. Parens Althęa, mater Meleagri. Sic reperta, magis ſęua in natum, quia conſumpto torre, in quo eius vita fataliter cōſiſtebat eum interemit,vel eius vitam diris imprecationibus execrata eſt,hanc fabulam diximus plene in epiſt.Briſei.ſuper eum locum,fratribus orba. Deuouit nati ſpemq;, caputq; parens. Teſtis & Actęon,is filius fuit Ariſtęi et Autonoes filię Cadmi,qui cum venatione delectaretur,ea feſſus cum ſyluā quietis gratia ingreſſus eſſet forte vidit Dianam nudam cum nymphis ſuis ſe lauantem,quę audacia eius irritata,ne id vnq̃ eloq poſſet,in ceruum eum mutauit, qui poſtea a canibus ſuis eu3 verum ceruum credentibus dilaceratus eſt, ſcribitur hęc fabula plene ab Ouid.lib.iij.meta.Creditus fera,creditus ceruus. Illis,ſcilicet canibus,vel ſocijs ſuis. Cum quibus ante dedit lęto feras,ideſt cum quibus ante interfecerat feras.

ASCEN. OMINA re careā.i.non habeant effectum, quę ominor de te.s.deam de te vindictam ſumpturam, ſicut ſumpſit de cęteris ſui contemptoribus,ſcilicet Calydonijs Actęone et Niobe, de Calydonijs dicitur ęneidos.vij.Conceſſit in iras, ipſe deum anti/quam genitor Calydona Dianę. Teſtis et actęon. Ordo eſt,et actęon eſt teſtis, quoniam ipſe creditus ſup eſt eſſe fera illis, ſcilicet canibus ſuis,qui ipſum credentes feram eſſe diſcerpſerunt, cu3 quibus.s.canibus ſocijs venationis ipſe ante.i.prius dedit lęto .i.morti feras,ſcilicet beſtias.

Quęq; ſuperba parens ſaxo per corpus ab orto,
  Nunc quoq; mygdonia flebilis aſtat humo.
Hei mihi cydippe timeo tibi dicere verum,
  Ne videar cauſa falſa monere mea.
Dicendum tñ eſt. hoc (mihi crede) quod egra
  Ipſo nubendi tempore ſępe iaces.
Conſuluit ipſa tibi, neu ſis periura, laborat,
  Et ſaluam ſalua te cupit eſſe fide.
Inde fit vt quoties exiſtere perfida tentas,
  Peccatum toties corrigat illa tuum.
Parce monere feros aĩosę virginis arcus,
  Mitis adhuc fieri, ſi patiare poteſt.
Parce precor teneros corrũpere febribus artus,
  Seruetur facies iſta fruenda mihi.
Seruentur vultus ad noſtra incendia nati,
  Quiq; ſubeſt niueo lenis in ore rubor
Hoſtibus, et ſiquis ne fias noſtra repugnat,
  Sic ſit, vt inualida te ſolet eſſe mihi.

VOLS. QVÆQVE Superba parens. Nioben ſignificat Tãtali filiam, quę cum ex Amphione Iouis, et Antiopes filio liberos duodecim, vel vt alij malunt quatuordecim genuiſſet, ſe latonę fecunditate prępoſuit. Diana et Apollo Latonę filij ira perciti liberorum multitudinem ſagittis confecerunt. Nioben, et Amphionez lachrymantes verterunt in ſaxum et ad ſipilum migdonię montem pueris et puellis trucidatis, cum ſeptem annos ſepulturam carerent, Iuppiter vt ſcri. Home. in ſaxum vertit. Adſtat flebilis flet etiam nunc in ſaxum verſa, naz ex eo ſaxo in memoriam lachrymarum adhuc aqua ſcaturire traditur. Falſa monere, ſuaſionem, hanc habere. Nubēdi tempore quotiens alij nubere tentas. Neu ſis periura vt promiſſa ſerues quę iureiurando in eius ędе firmaſti. Parce monere ferox apoſtrophe ad Dianam. Virginis animoſę, quoniam tuę voluntati audet obſiſtere. Facies, Cydippes forma. Hoſtibus et ſiquis, ita ſe habeant hoſtes Dianę ira. Vt ego ſum, te cum video morbo cruciari. Inualida te, cum tu non vales.

VBER. QVÆQVE Superba parens, aliud exemplu Niobes, quę Tantali et Taygetes pleiados filia ſeptem filiorum, totidemq; filiarum mater ex Amphione Thebano marito ſuo cum ob alia, tum ob fecunditatem filiorum inſolens Latonę, quę duos tantuz peperiſſet numen aſpernata eſt, et populum ſacrificare volentem impijs verbis deſerere auſa eſt. Quare Apollo et Diana Latonę matris iniuria moti et eius precibus incitati nube tecti Thebas venerunt et Nioben vniuerſa prole ſagitta ſuis conFoſſa priuauerunt, quę dolore materno obſtupefacta in ſaxum conuerſa dicitur et vt ſcri. Oui. lib. vi. meta. in patriam rapta eſt, vbi fixa cacumine mõtis. Liquitur, et lachrymis etiam nunc marmora manant. Mygdonia, regio eſt minoris Aſię, quę et Bythynia dicitur. Nunc quoq; flebilis, qui vt in meta. ſcriptum diximus lachrymis etiam nunc marmora manant. Monere falſa, dicere nõ vera. Mea cauſa, mea vtilitate, vt facias quod peto. Hoc tu mihi crede, quod ęgra. Ordo eſt. O Cydippe quod tu iaces ſępe ęgra ipſo tempore nubendi, ipſa dea conſulit tibi, ideſt facit vtilitatẽ tuam. Et laborat. i. curat. Ne ſis periura, ne violes fidẽ, quam promiſiſti, q; p iſtam ęgritudinem monet te, vt ſerues promiſſa. Saluam, incolumem. Inde fit, inde accidit. Obſiſtere promiſſis. Toties corrigat peccatum, q: quando vis negare te non promiſiſſe mihi, et vis alij nubere, tunc facit te grauius ęgrotare. Parce, hortatur vt non irritet deaz. Parce, ſerua noli. Arcus, quibus ſe vlciſci ſolet. Mitis, placata. Teneros, artus, membra tua. Fruenda, vtenda mihi. i. ſeruetur ad vſum meum. Lenis, modicus. Hoſtibus oſtendit quantuz eam amet. Imprecat. n. talez dolorem, et angorem animi hoſtibus ſuis, qui impediſit ne nubat ipſi acontio, qualem dolorem dicit ſe experiri ipſa cydippe ęgrotãte ordo ſic ſit ideſt, ſic eueniat hoſtibus, ſiquis repugne fias noſtra, vt ſicut ſolet eſſe mihi te inualida. i. te infirma,

ASCEN. HEI Mihi Cydippe. Argute ad id q tota epiſtola prętendit puenit, vt. s. perſuadeat ea de cauſa infirmitate tactam, q iuſiurandum in conſpectu deę pręſtitum non obſeruat. Ipſa. s. dea conſulit tibi, ideſt ſaluti tuę, non eſt autem legendum conſuluit, ſed conſulit. Et vt Valla docet ſępius dicimus de rebus externis q̃ de conſilio dando conſulem, et eſt quaſi proſpicere, et prouidere aut commodum ferre, vt conſulere bonori meo, vt conſului rebus tuis. Neu. i. neue, ideſt vel laborat ne ſis periura, ideſt ne peieres alteri nubendo, dicimus autem periurium, et periurus periura periurum. Non autez periuro, ſed pelero. Parce monere &c. Vult ſuperior eſſe apoſtrophem ad Dianam ficut Iuue. ad Apollinem. Parce precor pęan &c. Vt ſit o Diana precor parce monere feros arcus. i. indomita membra virginis animoſę, ideſt perſtantis pertinaciter in opinione ſua, quia poteſt adhuc fieri mitis, et patiare ſcilicet ſuperuiuere. Quę cauſa, cur, et dei, et homines maleficis parcant. Et ita legendum eſt feros arcus. Alij habent ferox et arcus, vt ſit o Cydippe ferox monere arcus virginis animoſę, ſcilicet Dianę, q ſi patiare. i. niſi periurio obſtes, dea poteſt fieri adhuc mitis, ideſt placabilis tibi, et hoc modo potius legendum puto, quia ſemper ad Cydippen loquitur dicens. Hoſtibus et ſiquis. Vbi Ordo eſt. Et ſi quis ſupple ex hoſtibus repugnat, ne ſcilicet facies tua ſit noſtra ſic ſit ſupple illi, vt ſolet eſſe mihi te exiſtente inualida, hoc eſt egerrime. Quod minus orator dicent, vtrum minus eſſe velim, quia de duobus tantum loquitur.

VOLS. TE NVbente, cum patris me relicto alij nubere. Quod minus eſſe velim, vel ꝙ ęgrotes, vel ꝙ nubas vtrunq; eſt mihi ęque moleſtum. Dominę periuria, pęna quam pro perfidia dat. Ne tamē ignorem, demonſtrat ſollicitudinem ſuam, vnde moleſtiam arguat. Miniſtro, ſe dominę aliptaȝ deſiderat, ne medicorum iuſſa preteriret. Effingo, non aſtringo legas, nam aliptę non aſtringere eſt, ſed effingere, aſtringere enim ad medicos attinet, cuȝ venam deprehendunt. Effingere eſt componere et tractare. Optat enim poſſe aſſiſtere, et manus tractare. Quem minime vellem, illum videtur ſuſpicari, cui Cydippe erat nuptura. Aſſidet eg. aliptę officium prębet vtitur notatione ſcribit ſignis certis amatorem. Salientem venam, quę febris calore nimia agitatione impellitur. Per cauſam, deprehende venerationem. Merces plenior maiorq; ſunt labor mereatur.

Pręcerpere, tranſlatio ab his, qui immatura poma legūt. Pręripis inquit alienos amores. Turpiter, per adulteriuȝ.

Poſt modo, deinceps meis admonitus verbis. De vacuis non pactis.

Vindicet promiſſo coniugio ſuaȝ dicat. Non vacat, viro non caret.

Me miſerȝ, dolet ꝙ nō ſit miniſter eius, vt poſſet ad eam ire, et eam tangere, et eius toro aſſidere, vt miniſtri faciunt. Iuſſa precepta. Alter, quem minime vellem, qui fortaſſe quęrit habere te vxorem. Adeſt, aſſiſtit tibi. Inuiſus ſuperis, quia vult a te, quod eſt contra fidem tuam. Tentat tangit. Pollice, digito, vt medici ſolent. Venam ſalientem mobilem, ꝙ lis ſolet eſſe in fabricante. Tenet, manu ſua. Per cauſaȝ, ſimulans ſe tangere venam. Contrectat, ſepe tangit.

Sinus, pectus. Iſta merces, ſcilicet iungendi oſcula.

Eſt plenior ſuo officio, ideſt vltra ſuum officium, quia cum ſit medicus, hęc non ſunt ius officij.

Quis tibi, apoſtropham facit ad illum medicum, qui hęc faciebat apud Cydippem, dicens eum non habere ius in eam quę ſibi ante ſit promiſſa. Pręcerpere, percipere.

Poſtmodo, poſthac ſi facies iſtud, ſi eas tetigeris et oſculatus fueris. Eris adulter quia contrectabis alienam vxorem. De vacuis de his puellis, quę nondum ſunt obligatę alicui. Vindicet aſſerat aſſumat.

Dominum ſuum, ideſt ſub dominio alterius, eſt tranſlatio a poſſeſſionibus quę dicuntur eſſe domini alicuius. Recitetur, relegatur. Formula pacti, verba formalia, quibus mihi promiſit. Alterius thalamo, increpat illum, vt ab amica ſua diſcedat. Non vacat, non eſt vacuus.

Torqueor, ex quo vel tē nubente, vel ęgra,
Dicere non poſſum, quid minus eſſe velim
Maceror interdum qa ſim tibi cauſa doloris,
Teq; mea lędi calliditate puto.
Inq; caput noſtrum dominę periuria quęſo,
Eueniant. pęna tuta ſit illa mea.
Ne tñ ignorem quid agas, ad limina crebro
Anxius huc illuc diſſimulanter eo.
Subſequor ancillā furtim, famulumq; requirens,
Profuerint ſomni quid tibi, quidue cibi.
Me miſerȝ, quod non medicorȝ iuſſa miniſtro.
Effingoq; manus, inſideoq; toro.
Et rurſus miſerum, qđ me pcul inde remouit?
Quē minime vellē forſitan alter adeſt.
Ille manus iſtas aſtringit? et aſſidet ęgrę.
Inuiſus ſuperis, cum ſuperisq; mihi.
Dumq; ſuo tentat ſalientem pollice venam
Candida per cauſam brachia ſępe tenet.
Contrectatq; ſinus, et forſitan oſcula iungit.
Officio merces plenior iſta ſuo eſt.
Quis tibi pmiſit noſtras pcerpere meſſes,
Ad ſpes alterius quis tibi fecit iter?
Iſte ſinus meus ē, mea turpiter oſcula ſumis,
A mihi promiſſo corpore tolle manus.
Improbe tolle manus, quā tāgis nr̄a futura ē,
Poſtmodo, ſi facies iſtud, adulter eris.
Elige de vacuis, quam non ſibi vindicet alter.
Si neſcis, dominum res habet iſta ſuum.
Nec mihi credideris, recitetē formula pacti,
Neu falſam dicas eſſe, fac ipſa legat.
Alterius thalamo tibi nos, tibi dicimus, exi,
Quid facis, hinc exi, non vacat iſte torus.

VBER. TORQVEOR. Dicit ꝙ parem habet animi cruciatum, ſiue nubat alij, ſiue ęgrotet, nec ſatis ſcire dicere, vtrum horuȝ mallet, ꝙ neutrum vellet. Maceror, affligor.

Mea calliditate. Mea fraude qua te decepi. Inq; caput rogo inquit, vt pęnas quas tu ex periurijs pati debes, in me transferantur et tu ſis libera.

Ne tamen. dicit ſe ſępe venire domum eius vt intelligat, quid agat. Diſſimulanter, occulte, ne videar venire ob hanc cauſam. Requirens, interrogans ancillam, vel famulum tuum. Profuerint ne tibi ſomni. i. an potueris dormire et comedere.

INTERDVM Maceror. Sulpitius legit macetor interdum, et ita plurimi codices habent, ſed maceror primam corripere ſolet, ſicut macies, et macer. Eſſe fac ipſa legat. Sępe apud hunc legitur fac corripi, ſed alij face legunt, nihil eſt autem toto contextu facilius. Tu petis ex toto, quia repulſus non morieris, vt ego.

VOLS. PACTI Humani, refellit aduersarij iura per contentionem, inquit pactum, quo arguis Cydippem eſſe tuam homines fecerunt, meum vero diuinum eſt. idcirco, quod a pacto arguas. Par quoniam tuum humanum eſt pactum, meum vero diuinum. Hęc mihi ſe pepigit, firmat cauſam a cognatione. Primus ab illa, cuius iuſtum eſt, cum illa in cognatione ſibi prima ſit, cuiq; a natura de ſe, quod vult liberum eſt facere. Homines habuit teſtes. Teſtificata deā, Dianam adhibuit teſtem. Mendax, qui fallit homines mendacē appellamus pariurum vero, qui dijs immortalibus fidez non ſeruauit.

Hęc cubat, febre vexatur Cydippe.

Ille pater, qui filias alij deſpondit viro.

Diſſimili mente, arguit ab iniquitate facti vnde monſtret Dianę iram non fore iniuſtam, cuȝ humana diuinis prepoſita videantur.

Tu petis ex voto, es voti compos. Nunc quoniam ferus hic, in odium aduerſarium trahit, cuius facta crudeliter receſſet. Cauſa iniqua, quoniaȝ non is, ſed ego tibi maritus eſſe deberem. Hic culpa, admiſſi viri.

Nos ego. Et ſubimus certamina, ideſt certamus habenda de Cydippe vxore. Diſſimili mem. ideſt diſſimili propoſito, et intentione. Ex tuo, qui ſi non habueris eā, nihil periculi tibi erit. Repulſa eſt gra. mi. mor. ideſt mihi erit grauius eam non habere quaſi morerer. Cedere igni. me. non occupar meos amores, qui fuerunt priores tuis. Iniqua in qua nullum ius habent. Ad quid redit q. d. ad malum tuū. Hic facit, nititur adducere illum in odium Cydippes. Hoc fa. ideſt hoc exiſtente cauſa. Qui monet ſcilicet pericula. Cadat, moriatur.

Quē dea damnat quem dea habet inuiſum. Et tu continuo, ideſt ſtatim. ſubaudieris ſalua. Potiere ſta. ſa. ideſt habebis ſanitatem ſtabilem ſi ſeruaueris fidem. Colas, venereris. Non bo. et qꝛ poſſet dicere, ſe facere ſacrificia multa, dicit deos inſpicere fidem et non ſacrificia, vt Eſaię cap. i. Quid mihi in multitudine victimarum veſtrarum, qꝛ multiplicaſtis mihi ſacrificium de arietibus et carnibus hircoruȝ. ego eniȝ contempſi ſanguinem vitulorum etc.

Nā qđ habes, et tu humani verba altera pacti
Non erit idcirco par tua cauſa meę.
Hęc mihi ſe pepigit, pr̄ hanc tibi prius ab illa,
Sed propior certe, quam pater, ipſa ſibi, eſt.
Promiſit pater hanc, hęc andiuruuit amanti
Ille homines, hęc eſt teſtificata deam.
Hic metuit mendax, ſed et hęc periura vocari,
Non dubitas hic ſit maior, an ille metus?
Deniq; vt amborum conferre pericula poſſes,
Reſpice ad euentus, hęc cubat, ille valet.
Nos quoq; diſſimili certamina mēte ſubimus
Nec ſpes par nobis nec timor ęquus adeſt.
Tu petis ex tuto, grauior mihi morte repulſa ē
Idq; ego, quod iam tu forſan amabis, amo.
Si tibi iuſticię, ſi recti cura fuiſſet,
Cedere debueras ignibus ipſe meis.
Nunc qm̄ ferus hic pro cauſa pugnat iniqua,
Ad quid Cydippe littera noſtra redit?
Hic facit, vt iaceas, ⁊ ſi ſuſpecta Dianę,
Hunc tu ſi ſapias. limen adire vetes.
Hoc faciente ſubis tam ſęua pericula vitę,
Atq; vtinam pro te qui monet. ille cadat.
Quē ſi reppuleris, nec quē dea dānat, amaris,
Et tu continuo, certe ego ſaluus ero.
Siſte metum virgo. ſtabili potiere ſalutē,
Fac modo polliciti conſcia templa colas.
Non bone mactato cęleſtia numina gaudent,

Hoc faciente, peccato huius. Qui monet ille cad. in te. ſcilicet peccato tuo. Dianę iram concitat. Et tu continuo, ſuaſio ab vali. Valebis quamprimum, ſi reppuleris admiſſum virum. Templa conſcia Dianę ſacrifices.

VBER. NAM Quod, reſpondet obiectioni, qꝛ poſſet dicere. eam ſibi per patrem eius diſponſatam, dicit plus valere promiſſionem factam per ſe de ſe ipſa teſte dea, ꝙ promiſſionem factam per eius patreȝ. Primus ab illa. primus poſt illam. Propior ſibi ꝙ patri, quia quiſq; ſibi eſt proximus. Iurauit, quod plus eſt ꝙ ſimpliciter promittere. Ille pater. Homines ſcilicet eſt teſtificatus, ideſt promiſit in preſentia hominum. Maior metus ſcilicet mendatij vel periurij. Euentus, Exitus. Hęc, Cydippe. Cubat, ęgrotat Horatius. Cubat hic in valle quirini. Valet, ſanus eſt.

ASCEN. NVNC Quoniam ferus hic ēt. omne crimen reijcit in aduerſarium ſuum, docens eius gratia amicas quicquid patitur, pati, cum is eam ſolicitet ad periurium, a quo, vt dea eam arceat, febribus torquet. Ad quid littera noſtra redit. Sunt qui intelligunt ſic ad quid remittit litteras noſtras, nolens eas legere, cuȝ illi omnis culpa imputanda ſit, ſed ſi hoc opinaretur, fruſtra id niſi in principio ſcriberet. Eſt ergo ſenſus attēde Cydippe ad quid littera noſtra redit. i. qđ ſibi velit, quid pretendat, qꝛ vult hoc ſignificare, qđ hic facit vt iaceas, et ſis ſuſpecta Dianę. Reppuleris gemino p ſcribitur, quia re corriperetur alioquin. Amaris pro amaueris. Siſte. i. retine, ne augeatur metus. Non bone etc. bona et ſancta ſententia, forte in non ſancto ore. Qualis illa Tibure deum placa, vituluȝ ſine creſcat aratro, et illa. Dicite pontifices in templo quid facit aurum, et quę ſequuntur.

Sed que prę̄ſtanda eſt et ſine teſte, fide.
Vt valeant alię, ferrum patiuntur et ignes,
Fert alijs triſtem ſuccus amarus opem.
Nil opus eſt iſtis, tantum periuria vita,
Teq; ſimul ſerua, meq;, datamq; fidem.
Pręteritę veniam dabit ignorantia culpę:
Exciderant animo foedera lecta tuo.
Admonita es modo voce mea, tū caſibus iſtis,
Quos quoties tentas fallere, ferre ſoles.
His quoq; vitatis, in partu nempe rogabis.
Vt tibi luciferas afferat illa manus.
Audiet hęc, repetens quę ſunt audita, requiret
Ipſa tibi de quo coniuge partus eat.
Promittes votum, ſcit te promittere falſo,
Iurabis, ſcit te fallere poſſe deos.
Non agitur de me, cura maiore laboro,
Anxia ſunt vitę pectora noſtra tuę.
Cur modo te dubij pauidam flevere parentes?
Ignaros culpę quos facis quos eſſe tuę.
Et cur ignoranti matri licet omnia narres,
Nil tua Cydippe facta ruboris habent.
Ordine fac referas, vt ſis mihi cognita primū,
Sacra pharetratę dum facis ipſa deę.
Vt te conſpecta ſubito (ſi forte notaſti.)
Reſtiterim fixis in tua membra genis.
Et te dum nimium miror nota certa furoris.

VOLS. ET SINE Teſte fide, non tñ boues mactati, vez vitę integritas litat. Ferrū patiunt̄ & ignes, morbi alij ferro, alij igne curant̄. Succus ama. triſte poculum, quod gręci φαρμακον appellant. Iſtis, aut igne, aut ferro aut poculo. Vita periuria, non ſis Dianę periura. Pręteritę veniam ſtatus eſt qui venialis dicitur ſumptus ab ignorantia, poteriſq; añ hac acta ſunt. ignorantia excuſare, et veniā mereri, deinceps admonita eris periurij rea. Voce mea, meis litteris i memoriā illa tibi reduxi. Caſibus, malis, quę te vrgent. Ferre, aduerſa pati. His q̄q; vitatis, eſto vt p̄mos caſus vites. Luciferas, Diana et Lucina nūcupata ē, q̄ parturiētibus p̄eſt, vt ſcri. Var. Hęc audiet, tuas, implorationes. De quo, Acontio in alio. Votis, in partu ages vota. Sit nouit te dijs p̄miſſa nō ſeruare. Non agit̄ de me, meas moleſtias cōtēno. Cum maior ea erat ob amicę ſalute ancipite. Ignotos culpę, q cām tui mali ignorant. Nil ru boris, eſt ęqua tua cā et nil niſi honeſtū hȝ Ordine fac referas p cauſaȝ breuiter enarrat, vt acta res eſt in dianę ęde. Cognita, ad coniugium prouocata. Deę pharetratę, Dianę cuius arma ſunt arcus et pharetra. Fixis genis, ideſt amantis ſignum.

Iurabis, ideſt ſi iurabis. Poſſe fallere deos, ſicut feſelliſti eam. Laboro, angor maiore cura q̄ de me. Cur mō, querit̄ q̄ fuerit in periculo mortis, & nō dixerit parentibus ſuis cām, q: nihil ſciebant de illo pomo pudebat.n. eā dicere hoc parētibus vñ hortat̄ vt dicat, q̄ hoc factum nullam habet turpitudinem. Dubias poſitam in periculo mortis tunc. Curent̄ dubij medicis malo ribus ęgri. Licet, fas eſt. Matri, puellę.n. ſolent audacius matri q̄ p̄ri ſecreta ſua dīe. Ordine, p̄ponit ei oia, quę vult vt narret mīl. Reſtiterim, pro ſteteri. Genis, oculis. Palla veſtes.

ASCE SED quę preſtāda eſt. et.i. etiam ſine teſte fide, vt ſit ordo, ſȝ gaudēt fide quę eſt. Alij lñ vt ornatus expoſtulat, legunt fides, vt ſit ſed ſup. fide, quę fides preſtanda eſt etiam ſine teſte. vnde de viro fideli dicit Cice. q̄ cū eo etiaȝ in tenebris mices. Vt valeant alię etc. Et hęc ſancta adhortatio, q: admonemur, vt corpus valeat alaȝ ſanare, et vitia mentis fugere. Tantum.i. tm̄mō, vita.i. deuita & fuge periuria. His quoq; vitatis ideſt poſito q̄ etiaȝ hęc mala euaſeris et alteri incolumis nupſeris, adhuc opus erit tibi opera Dianę, quia ipſa eſt Lucina quę p̄eſt parturientibus, et in lucē venientibus. vt in Buc. Caſta faue lucina tuus iam regnat Apollo, ſȝ & Iuno Lucina dī. vñ comicus, Iuno lucina fer opem etc. Cū ergo Dianā inuocabis quęrat equo, et ita ſi ex alio q̄ ex me fiet memor periurij tui et opem negabit. Non agitur de me.i. cauſa mea. aut de periculo meo, et id amatorie et callide dicit amatorie quidē q̄ ſe plus illi q̄ ſibi timere ſignificat callide autem, quia non ſibi ſoli per illud conſulere videtur vt plenior ſit dictis fides. Cur modo de dubij pauidam & cętera. vult vt parentes ſciant quid iurauerit, vt et illi metu mortis filię ſuę inducti conſentiant.

Nota certa furoris, ideſt quę res eſt certa nota, ideſt certum indiciuȝ furoris, ideſt amoris nimij concepti. Et eſt per parentheſim inſertum, & relatiuum ſicut ſępe apud Maronem ſubauditur.

VBER. ET SINE teſte.i. et ſi nullus ſciret aliqd eē p̄miſſū. Vt valeant, arguit a maiori ad minus. Succus ama. medicina ex ſucco amararū herbarū. Iſtis, ſuccis amaris. Tm̄, ſolummō. Ignorantia; q: tu neſciuiſti te offendiſſe. Dianā, et iō hęc tibi accidere Exciderant aio.i. memoria. Admonita, reducta in memoriaȝ. Cum iſtis ca iſtis infoelicitatibus ęgritudinis. His quoq;, magis ēt terret eam, vt caueat lędere Dianā, q: ſi ēt nūc vitaret caſus febris, tñ adhuc egeret eius auxilio in partu, q: inuocabat a parētibus. Luciferas, adiutrices. q̄ foetū in lucē ferant. Requiret, de quo cōiuge p̄us erat tibi.i. volet ſcire ex q̄ marito pepereris, q: ſi ex alio paries q̄ ex me, dicet te eſſe periuram, et iō nō eſſe iuuādā. Promittes votū, q: poſſet dīe ſe factură vota. Falſo, ſicut falſo p eam iuraſti te facturam vxorem meā.

VOL. DECIDERINT Pallia, ſtuporis indiciũ eſt. Doctis notis,litteris callide ſcriptis. Iunctam fidem, mihi pſtitam de pinglo. Iungunt,plugem pmittunt. Talis,in hac ſnia pſtiterit. Inſula Corycijs, cõmendatio a patrię pſtantia, quam dicit cultã ſ muſis qm̃ ex cęa inſula fuere ſimonides poeta, vt auctor eſt Stra.et ex ſre filius Bacchylides Corycias nymphas non vt inſcite aliqui putarũt dicimus a Coricio inſula Dianę ſacra, ſed de Corycio antro in parnaſo muſis ſacrato.ideo in meta.eſt cum Deucalion et pyrrha parnaſus cõſcendunt. Corycidas nymphas, & numina mõtis adorant. Cęa Cęã inſulas in Ægeo eſſe diximus, vbi lex erat vt Menãder notauit vt ſexagenarij interimerentur qui in inſula. Nihil, nec patrię preſtantiam,nec antiquum genus eſto non probes, ſolus amor,me tibi conciliare deberet. Hęc tibi me in ſomnijs, colligit epiſtolam quam commendat ab auctoritate deorũ a ſomnijs ſimilitudinem afferens; et Diana et amor hanc, vt tibi ſcriberem epiſtolam iuſſerunt.

a Corycio antro in parnaſo, de quo Stra.ſic inqt. Vniuerſus Parnaſus conſecratus exiſtit, et antra et alia loca ſanctitate digna continens. ex qbus celeberrimum et famoſiſſimum extat Corycium nymphar antrum,eodem quo et Cilicum noie nuncupatum.dicit ergo in Cęo olim fuiſſe nymphas Corycias de qbus Oui. lib.i.meta.Corycidas nymphas, et numina mõtis adorant, vbi male qdam legunt Corycias. Inſula cęa adiectiue dixit. ſicut Iſula chia pro chios. Illa inſula. Nec ſi generoſa pbaris nomina.i.ſi etiã placet nobilitas tibi. Nec arguor, nõ probor. Ortus auis deſpectis.i.non ſum natus vilibus et contẽptis maioribus. Sũt et opes laudat ſe a reliquis quibus amantes ſolent ſe laudare. Vtq; nihil. Vt.i. quis nihil iligat me tibi amplius. Amor eſt mihi, ideſt amo te. Appeteres, ideſt appetere deberes. Vel.i.etiã. Non iurata, ſine iuramento. Hęc tibi, dat auctoritatẽ ſuis ſcriptis dicens ſe ſcripſiſſe mõitu Dianę et amoris.

Deciderint humero pallia lapſa meo.
Poſtmodo neſcio qua veniſſe volubile malũ,
Verba ferens doctis inſidioſa notis.
Quod quia ſit lectum ſancta pręſente Diana,
Eſſe tuam victam numine teſte fidem.
Ne tamen ignoret,ſcripti ſententia quę ſit.
Lecta.tibi quõdam nunc quoq; verba refer.
Nube pcor,dicet,cui te bona numina iungũt,
Quem fore iuraſti,ſit gener ille mihi.
Quiſqs is ẽ,placeat, qm̃ placet ante Dianę,
Talis erit mater, ſi modo mater erit.
Si tamen ẽ quęrat quis ſim,qualiſq; videto,
Inueniet nobis conſuluiſſe deam.
Inſula Corycijs quondã celeberrima nymphis
Cingitur Aegęo nomine Cęa mari.
Illa mihi patria eſt, nec,ſi generoſa probaris,
Nomina,deſpectis arguor ortus auis.
Sunt ẽ opes nobis,ſunt ẽ ſine crimine mores,
Amplius vtq; nihil,me tibi iungit amor
Appeteres talem vel non iurata maritum,
Iuratę vel non talis,habendus erat.
Hęc tibi me ĩ ſõnijs iaculatrix ſcribere Phoebe,
Hęc tibi me vigilans ſcribere iuſſit amor.

BER. DECIDERINT Humero, ceciderint ex corpore meo. Nota certa furoris, certum ſignum vehementis amoris quando aliquis eſt ita abſtractus aſpiciendo amicam, quod non ſentit veſtes cadere ex humeris ſuis. Poſtmodo, ſcilicet reſeras. Malum volubile, pomum rotundum. Neſcio qua, ſcilicet parte templi. Ferens,habens ſcripta. Quod pomum. Vinctam, obligatam mihi. Refer verba,dic enim verba formalia iuramenti. Dicet,mater tua. Cui,ſcilicet mihi. Quiſqs eſt,etiam ſi eſſet mihi ignotus. Debet placere mihi,quia placet Dianę. Talis,quę ita tibi ſuadebit. Si modo mater erit, ſi vere te materno affectu amabit. Si tamen inquires, ſi volet ſcire qs ſim. Inueniet deam conſuluiſſe nobis.i.nobis proſuiſſe, et non dediſſe tibi maritum indignum. Inſula,dicit ſe eſſe ex Cęã inſula, quę eſt in Ægeo mari,vt ſupra in argumento dixi, quę probatur non ignobilis,quia olim celebrata fuit a nymphis Corycijs. Cauendum ne legatur Corynthis, q̃ nec ſenſus nec ratio metri patit, ſed Corycijs ita dictis

ASCEN. DECIDERVNT, Quidã textus habẽt deciderint vt ſit modus ſubiunctiuus pro indicatiuo,q̃ deciderint penultimam legitime producit verũ poetę volentes rem ſubitam ſignificare ſepe in ea perſona ſyllabã longã corripiunt,vt in Bucco.Matri lõga decem tulerunt faſtidia menſis. Vbi tñ qdam tulerint legunt.et in Geor. Miſcueruntq; herbas et non inoxia verba.ẽ in ęnei. Obſtupui ſteteruntq; comę et vox faucibus heſit, hic ergo ſubito caſum ſigñ.Sicut et is q dicit.Non eodem curſu rñdent vltima primis. Poſtmodo.i.poſtmodum. Neſcio qua.i.p quam viã. Lecta tibi,quondã nunc quoq; verba refert.Id calidiſſime monet, vt denuo etiã matre teſte ſe iureiurando aſtringat. Si mõ mater erit,ſi mrno volet officio fungi. Si tñ ẽ q̃rat. Docuit iuſtũ et vtile eſſe. vt ſeruata fide ſibi nubat Cydippe,nunc idẽ docet et decens et vtile,vtile qdẽs prius duxit,q̃ ſic mortem euadat, nunc autem, q̃ generoſum virũ et ſui amantiſſimũ obtineat. Cum vero genus ſuũ laudare vix audeat,pſias laudat. Amplius vtq; nihil et vt nihil amplius ſup.ſit mihi quod commendes,me tibi iungit amor.

VOLS. ALTERIVS, cupidinem intelligit, cuius violentia vexabatur. Alterius, Dianę, cuius ira Cydippe vexabatur. Iuncta quoniam neuter sine salute alterius valere poterat. Tua iura marita, cum mihi matrimonio eris iuncta. Sanguine votiuo, mactatę erunt hostię, quas pro te et tuo coniugio voui.

E QVIBVS Alterius. Ordo est, e quibus scilicet duobus numinibus Diana, quę et Phębe, et Luna, et Proserpina, et Hecate, et Lucina dicitur, sicut et triuia, et delia, et aliis epithetis. Et amorem idest cupidinem sagittę alterius, scilicet amoris nocuere iam mihi, quia amore langueo et vulneratus sum suis sagittis cupidinis, et caue tibi ne tela alterius scilicet Phębes, quę est soror Phębe, hoc est Dianę noceant tibi.

Ponetur imago. aureum mali. in ęde Dianę suspendam.

Causa, facinoris mali.

Effigie pomi, huius pomi dedicatio testimonium exhibebit.

Fuisse rata, ad vota successisse. Consueto fine vale, non modo in fine, sed in principiis veteres ponere consueuisse scribit Seneca.

E QVIBVS, Diana

VBER. et amore. Sagittę alterius .s. amoris.

Nocere mihi, quia perfferunt me. Tela alterius scilicet Dianę. Iuncta salus nostris, idest mea vita est coniuncta cum tua, ita vt te periclitante ego etiam sim periclitaturus. Duobus, tibi et mihi.

Quod si contigerit vt feras opem ambobus. i. vt mihi nubas.

Cum iam data si. so. dicit quando celebrabuntur festa Dianę in delo, et offerentur ei sacrificia votiua, tunc Acontius suspendet in templo deę effigiem pomi aurei, in quo duobus versiculis testificabitur. Cydippem seruasse, quę in eo pomo scripta legerat, et iurauerat.

E quibus alterius mihi iam nocuere sagittę,
Alterius noceant ne tibi tela, caue.
Iuncta salus nostra est, miserere meique, tuique,
Quid dubitas vnam ferre duobus opem?
Quod si cōtigerit, cū iam data signa sonabunt.
Tinctaque votiuo sanguine Delos erit.
Aurea ponetur mali felicis imago,
Clausaque versiculis scripta duobus erit.
Effigie pomi testatur Acontius huius,
Quę fuerint in eo scripta, fuisse rata.
Longior infirmum ne lasset epistola corpus,
Clausaque consueto sit tibi fine vale.

Clausaque consueto sit, idest vt sit clausa fine consueto, quia in fine solet scribi Vale. De significatione autem verbi vale et etiam salue, latissime apud grammaticos omnes apparet, ideo in ipsis declarandis tempus incassum conterere nolo, ne longior ęquo omnibus legentibus videar, vt de fide ex te.

In .xx. epistolam argumentum.



Cydippe Acontio.

DELOS insula i Aegeo eminet quę eam circundat insulę Cyclades appellantur, vrbem habet in planitie sitam et Apollinis Latonęque templum, instabilis olim fuit sed appropinquante Latonę partu vt scribit Pindarus immobilis fuit quatuor adamantinis columnis nixa, magno in honore est habita ab heroicis temporibus, ab omnibus oris in hanc insulam ad sacra publica conueniebant. Cęcusque virginum sacris ministrabat, quibus cum adesset Cydippe, accepto insidioso pomo visa est se Acontio vxorem pacisci, eius pater alii desponderat, sub nuptiarum tempus febre correpta est, cum excepisset id sibi Dianę indignatione contigisse concessurum in acontii vota respondit, sed seculorum incuria, quantum ex vetustis codicibus obseruare possumus, prester versus duodecim epistola tota desideratur. Reliqui quicquid legitur adulterinum est, Ne autem ergo id temere somniasse videar, ex te metiri censere poteris, quantum ab Ouidiani carminis dignitate degenerent.

Cum data signa so. quia sonitu tubarum vocabantur ad sacrificia.

Delos, insula vbi colitur Diana.

Erit tincta, idest maculata.

Sanguine votiuo, sanguine victimarum ex voto interfectarum.

Rata, valida habuisse effectum.

Longior, dicit se nolle plura scribere, ne prolixitate fatiget, et afficiat molestia ipsam Cydippem egrotantem et infirmam. Ordo est. valeo Cydippe, ne epistola longior lasset corpus tuum infirmum, et vt sit clausa, idest conclusa fine solito, quia finis epistolarum solet esse vale. Hoc frequentius apud Cic. in eius epistolis legitur.

VOLS. PErtimui,ne qd doli tuę epportaret lrę.Scriptũ epl'as. Sine murmure, nemine audiẽte. Inſcia ĩprudẽs,et q̃ tuas ĩſidias nõ nouit.captaſſes itey̨,rurſus me cape tentaſſes. Dura.Iexorabilis vt tuas lrãs nõ legiſſey̨. Oĩa et vota ſacra. In Hippolyto ſuo quẽ Æſculapius.Dianę ṗcibus ad vitã reduxit,poſtq̃ ab eq̃s diſtractus ẽ, appellatusq; virbius,i Aricinio nemore ſeruãdũ nymphę egerię cõmiſit,iõ cautũ ẽ,vt equi aricinũ nemus non intrarẽt qm̃ Hippolytũ,diſtraxerũt. At melius ṽgo ab etate ẽ ſe xu, παιδος ẽ virgo,in q̃ virgini fauere debuiſſet. Paucos,nã diuturna ſebre vexata ẽ ſalute deſparat.

PErtimui, ſcriptumq; tuum ſine murmure legi.
Iuraret ne quos inſcia lingua deos.
Et puto captaſſes iterum niſi vt ipſe fateris,
Promiſſam ſcires,me ſatis eſſe ſemel.
Nec lectura fui ſed ſi tibi dura fuiſſem,
Aucta foret ſęuę forſitan ira deę
Omnia cum faciã,cũ dem pia thura Dianę
Illa tamen iuſta plus tibi parte fauet.
Vtq; cupis credi,memori te vindicat ira.
Talis in hippolyto vix fuit illa ſuo,
At melius virgo fauiſſet virginis annis,
Quos vereor paucos ne velit eſſe mihi.

mibi. Dura,aſpera,in non legendo ſcriptuz tuũ. Sęuę,iratę. Cum faciam oĩa in honorẽ Dianę,et pręter ipſam. Dem pia thu.i. faciam ſacrificia thure.Fauet tibi plus iuſta pte.i.plus ęquo tuę ẽ partes tuas. Vindicat te,facit vindictam pro te. Vt cupis credi, quia tu dicis mibi q̃ hoc eſt cã quare ęgroto, dixit enim ipſe.Dicendum tamẽ eſt hoc tu mihi crede q̃ ęgra. ipſo nubendi ipe ſępe iaces.Conſuluit ipſa tibi. Talis in Hip. non tm̃ fauit Hippolyto ſuo, quem etiam ſecundum quoſdam per Æſculapium a morte ad vitam reuocauit,vt Virg.ſcripſit.ſic et Horatius aliter dicat. Talis tã fauorabilis.In.s.Hip.p ĩ ſuũ hippolytũ αρνουσμος ſic Vir.Talis in hoſte fuit Priamo.Melius, iuſtius. Virgo ipſa Diana virgo. Fauiſſet et a.v. mul Cydippes q̃ et ſuę virgo.Quos ãnos. Vereor,timeo.Ne.v.e.p.mihi q̃ timeo ne velit me cito mori

VBER. PErtimui,licet q̃daz addiderint multa carmia, quę ĩ nõnullis codicibus repiebãt, puto tñ illa nõ eſſe Ouidij nã ex eadẽ officina exiſſe nõ videnť,et ęgrotantẽ puellã veriſimile eſt breuiter rndiſſe,itaq; non Interpretabor ea quę dicta ſunt,quę tñ ſi qs velit videre, non hẽt multũ difficultatis, et qm̃ ſunt reſponſiua ad pcedentẽ epl'am facile intelligunť. Reſpondet aũt Cydippe ſe prę timore non auſam fuiſſe legere epl'ſtolã Acontij verbis clare probatis ne itey̨ iuraret ſicut qñ legit pomũ, et dicit ſe fuiſſe in voluntate non legendi,niſi q̃ dubitauit,ne Diana magis iraſceretur,quam dicit nimium fauere ipſi Acontio, cũ ęquius eſt, q̃ ſibi faueret,q̃ virgo deberet fauere virgini. Pertimui,cũ mibi reddita eſt epiſtola tua. Sine murmure,ſine prolatione verbo y̨,ſed tantũ oculis et aĩo percurrens. Captaſſes,decepiſſes. Vt ipſe fateris,naz dixit promiſſam ſatis eſt te ſemel eſſe

ASCEN. PErtimui,breuis eſt epl'a, aut q̃ reſiduum perdit aut q̃ plura egrotantem ſcribere non decet. Sine.m.i.ſine voce. Iuraret, ne quos iſcia lingua deos,aucta foret ſęuę ẽc.hoc dicto conſentit in ſententiam Acontij. Nam ſi perſuaſum ſigt febrem illam a dea irata illatã. Illa.t.i.honeſtatis gr̃a dicit ſe coactã,vt ꝯſentiat Acontio ꝯtra voluntatẽ p̃rnaz. Memori ira,ſic Maro memorẽ Iunonis ob irã. Talis in Hip.vix.fuit.Bñ dubitat. Naz Vir.dicit eũ reuocatũ a morte Pęonijs herbis.Hor. aũt inqt.Neq̃.n.Diana pudicũ. Liberat Hippolytũ. Quos vereor paucos ne ve.ẽc.ergo q̃ſi plura ſcribere negens ſic artificioſe epiſtolã clauſiſſe potuit.

Languor enim cauſis non apparentibus hęret,
Adiuuor et nulla feſſa medentis ope.
Quã tibi nunc gracilem vix hęc reſcriberet quamq̃
Pallida vix cubito membra leuare putas?
Nunc timor accedit,nequis niſi conſcia nutrix
Colloquij nobis ſentiat eſſe vices.
Ante fores ſedet hęc,quid agam q; rogantibus inter
Vt poſſim tuto ſcribere dormit ait.
Mox vbi ſecreti longe cauſa optima ſomnus
Credibilis tarda deſinit eſſe mora.
Iamq; venire videt,quos non admittere durũ eſt
Excreat,et ficta dat mibi ſigna nota.
Sicut eram properans verba imperfecta relinquo,
Et tegitur trepido littera cauta ſinu.
Inde meos digitos iterum repetita fatigat,
Quantus,ſit nobis aſpicis ipſe labor.
Quę peream ſi dignus eras,vt vera loquamur,
Sed melior iuſto quamq; mereris ero.
Ergo te propter toties incerta ſalutis,
Commentis penas doq̃, dedique tuis.

Hęc nobis formę te laudatore ſuperbę
Contingit merces,et placuiſſe nocet.
Si tibi deformis (quod mallem) viſa fuiſſem,
Culpatum nulla corpus egeret ope.
Nunc laudata gemo,nunc me certamine veſtro
Proditis,et proprio vulneror ipſa bono,
Dum neq; tu cedis,nec ſe putat ille ſecundum,
Tu votis optas illius,ille tuis.
Ipſa velut nauis iactor,quam certus in altum
Propellit Boreas,ęſtus,et vnda refert.
Cumq; dies caris optata parentibus inſtat,
Immodicus pariter corporis ardor ineſt.
Et mibi coniugij tempus crudelis ad ipſum
Perſephone noſtras pulſat acerba fores.
Iam pudet,et timeo (quis mihi conſcia non ſim)
Offenſos videar ne meruiſſe deos.
Accidere hoc aliquis caſu contendit,et alter
Acceptum ſuperis hunc negat eſſe virum
Neue mibi credas in te quoq; dicere famam.
Facta veneficijs pars putat iſta meis.

Cauſa lates,mala noſtra patent,vos pace mouetis
  Aſpera ſummota prelia, plector ego.
Dicam nunc,ſolitoq; tibi me deſpice more,
  Quid facies odio? ſic vbi amore noces.
Si lędis,quod amas,hoſtem ſapienter amabis,
  Me precor vt ſerues,perdere velle velis.
Aut tibi iam nullo eſt ſperatę cura puellę,
  Quam ferus indigna labe perire ſinis.
Aut dea ſi fruſtra pro me tibi ſęua rogatur,
  Quid mihi te iactas? gratia nulla tua eſt,
Elige quid fingas,non vis placare Dianam.
  Immemor es noſtri,non potes illa tui eſt.
Vel nunquam mallem,vel non mihi tpe in illo
  Eſſet in ęgeis cognita delos aquis.
Tunc mea difficili deducta eſt ęquore nauis,
  Et fuit ad cęptas hora ſiniſtra via.
Quo pede proceſſi? quo me pede limine moui?
  Picta meę tetigi quo pede texta ratis?
His tamen aduerſo redierunt carbaſa vento,
  Mentior ah demens, ille ſecundus erat.
Ille ſecundus erat,qui me referebat euntem,
  Quiq; parum felix impediebat iter.
Atq; vtinam conſtans contra mea vela fuiſſet,
  Sed ſtultum eſt venti de leuitate queri.
Mota loci fama properabam viſere Delon,
  Et facere ignaua puppe videbar iter.
Quam ſępe,vt tardis feci conuitia remis,
  Queſtaq; ſum vento lintea parca dare.
Et iam tranſieram Myconē,iā Tenon, et Andron,
  Inq; meis oculis candida Delos erat.
Quam procul vt vidi quid me fugis inſula dixi?
  Laberis in magno nunquid, vt ante,mari?
Inſtiteram terrę,cum iam prope luce peracta
  Demere purpureis ſol iuga vellet equis.
Quos idem ſolitos poſtq̄ reuocauit ad ortus,
  Comuntur noſtrę matre iubente comę.
Ipſa dedit gemmas, digitis et crinibus aurum.
  Et veſtes humeris induit ipſa meis.
Protinus egreſſę ſuperis,quibus inſula ſacra eſt,
  Flaua ſalutatis thura,merumq; damus.
Dumq; parens aras votiuo ſanguine tingit,
  Feſtaq; fumoſis ingerit exta focis.
Sedula me nutrix alias quoq; ducit in ędes,
  Erramusq; vago per loca ſacra pede.
Et modo porticibus ſpatior,modo munera regum
  Miror,et in cunctis ſtantia ſigna locis
Miror,et innumeris ſtructam de cornibus aram.
  Et de qua pariens arbore nixa dea eſt.
Et quę pręterea (neq; enim meminine libetue.
  Quicquid ibi vidi dicere) Delos habet.
Forſitan hęc ſpectans,a te ſpectabar Aconti,
  Viſaq; ſimplicitas eſt mea poſſe capi.
In templum redeo gradibus ſublime Dianę,
  Tutior hoc equis debuit eſſe locus?
Mittitur ante pedes malum cum carmine tali,
  Hei mihi iuraui nunc quoq; pene tibi.
Suſtulit hoc nutrix mirataq; perlege dixit,
  Inſidias legi magne poeta tuas.
Nomine coniugij dicto confuſa pudore
  Senſi me totis erubuiſſe genis.
Luminaq; in gremio veluti defixa tenebam,
  Lumina propoſiti facta miniſtra tui.
Improbe q̄d gaudes? aut quę tibi gloria parta eſt,
  Quidue vir eluſa virgine laudis habes?
Non ego conſtiteram ſumpta peltata ſecure,
  Qualis in Iliaco Pentheſilea ſolo.
Nullus Amazonio cęlatus balteus auro,
  Sicut ab Hippolyta preda relata tibi eſt.
Verba quid exultas tua ſi mihi verba dederunt
  Sumq; parum prudens capta puella dolis?
Cydippen pomum,pomum Schęneida cępit,
  Tu Nunc hippomenes ſcilicet alter eris.
At fuerat melius, ſi te puer iſte tenebat,
  Quem tu neſcio quas dicis habere faces.
More boni ſolito ſpem non corrumpere fraude,
  Exoranda tibi, non capienda fui.
Cur cum me peteres,ea non profitenda putabas,
  Propter quę nobis ipſe petendus eras?
Cogere cur potius,quam perſuadere volebas.
  Si poteram audita conditione capi?
Quid tibi nunc prodeſt iurandi formula iuris?
  Linguaq; preſentem teſtificata deam?
Quę iurat mens eſt,nil coniurauimus illa,
  Illa fidem dictis addere ſola potes.
Conſilium prudensq; animi ſententia iurat,
  Et niſi iudicij vincula nulla valent.
Si tibi coniugium volui promittere noſtrum,
  Exige polliciti debita iura tori.
Sed ſi nil dedimus,preter ſine pectore vocem,
  Verba ſuis fruſtra viribus orba tenes.
Non ego iuraui,legi iurantia verba,
  Vir mihi non iſto more legendus eras,
Decipe ſic alios,ſuccedat epiſtola pomo,
  Sic valet hoc magnas diuitis aufer opes.
Fac iurent reges ſua ſe tibi regna daturos,
  Sitq; tuum toto quicquid in orbe placet.
Maior ex hac ipſa multo (mihi crede) Diana,
  Si tua tam preſens littera numen habet.
Cum tamen hęc dixi, cum me tibi firma negaui,
  Cum bene promiſſi cauſa peracta mei eſt.
(Confiteor) timeo ſeuę Latoidos iram,
  Et corpus lędi ſuſpicor inde meum.
Nam quare quoties ſocialia faces parantur,
  Nepoterę, toties languida membra cadunt?
Ter mihi iam veniens poſitas Hymenęus ad aras
  Fugit et e thalami limine terga dedit.
Vixq; manu pigra toties infuſa reſurgunt
  Lumina,vix moto corripit igne faces.
Sępe coronatis ſtillant vnguenta capillis,
  Et trahitur multo ſplendida palla croco.
Cum tetigit limen,lachrymas, mortisq; timorem
  Cernit,et e cultu multa remota ſuo.
Proijcit ipſe ſua deductas fronte coronas,
  Spiſſaq; de nitidis tergit amoma comis.
Et pudet in triſti lętum conſurgere turba.
  Quiq; erat in palla,tranſit in ora rubor.
At mihi ve miſerę torrentur febribus artus,
  Et grauius iuſto pallia pondus habent.
Noſtraq; plorantes video ſuper ora parentes,
  Et face pro thalami,fax mihi mortis adeſt.
Parce laboranti picta dea lęta pharetra.
  Daq; ſalutiferam iam mihi fratris opem.
Turpe tibi eſt illum cauſas depellere lęti,
  Te coniux titulum mortis habere meę.

Nunquid in vmbroſo cum velles fonte lauari
Imprudens vultus ad tua labra tuli?
Preterij ne tuas de tot celeſtibus aras?
Atq; tua eſt noſtra ſpreta parente parens?
Nil ego peccaui, niſi ꝙ periuria legi,
Inq; parum fauſto carmine docta fui.
Tu quoq; pro nobis, ſi non mentiris amorem,
Thura feras, proſint, que nocuere, manus.
Cur, que ſuccenſet, ꝙ adhuc tibi pacta puella
Non tua ſit, fieri ne tua poſſit, agit?
Omnia de viua tibi ſunt ſperanda, quid aufert
Seua mihi vitam, ſpem tibi diua mei?
Nec tu credideris illum, cui deſtinor vxor,
Egra ſuperpoſita membra fouere manu.
Aſſidet ille quidem, quantum permittitur ipſi,
Sed meminit noſtrum virginis eſſe torum.
Is quoq; neſcio quid de me ſenſiſſe videtur,
Nam lachryme cauſa ſepe latente cadunt.
Et minus audacter blanditur, & oſcula rara
Accipit, et timido me vocat ore ſuam.
Nec miror ſenſiſſe, notis cum prodar apertis,
In leuum verſor, cum venit ille, latus.
Nec loquor, et tecto ſimulatur lumine ſomnus,
Captantem tactu eijcioq; manum.
Ingemit, et tacito ſuſpirat pectore, meq;
Offenſam, quamuis non mereatur, habet.
Si mihi quod gaudes, et te iuuat, iſta voluptas,
Si mihi, ꝙ ſenſus ſum tibi faſſa meos.
Si mihi lingua foret, tu noſtra iuſtius ira,
Qui mihi tendebas retia, dignus eras.
Scribis, vt inualidum liceat tibi viſere corpus,
Es procul a nobis, et tamen inde noces.
Mirabar quare tibi nomen Acontius eſſet,
Quod faciat longe vulnus, acumen habes.
Certe ego conualui non dum de vulnere tali,
Vt iaculo ſcriptis eminus icta tuis.
Quid tamen huc venias? ſane miſerabile corpus
Ingenij videas bina trophea tui.
Concidimus macie, color eſt ſine ſanguine, qualem
In pomo refero mente fuiſſe tuo.
Candida nec miſto ſublucent ora rubore,
Forma noui talis marmoris eſſe ſolet.
Argenti color eſt inter conuiuia talis,
Quod tactum gelide frigore pallet aque.
Si me nunc videas, viſam prius eſſe negabis,
Arte nec eſt, dices, iſta petenda mea.
Promiſſiq; fidem, ne ſim tibi victa, remittes.
Et cupies illud non meminiſſe deam.
Forſitan et facies iterum vt contraria rurſus,
Queq; legam, mittes altera verba mihi.
Sed tamen aſpiceres vellem prout ipſe rogabas,
Et diſcas ſponſe languida membra tue.
Durius et ferro cum ſit tibi pectus Aconti,
Tu veniam noſtris vocibus ipſe petas.
Ne tamen ignores, ope qua recaleſcere poſſim,
Queritur a Delphis fata canente deo.
Et quoq;, neſcio quum nunc vaga fama ſuſurrat,
Neglectam queritur teſtis habere fidem.
Hoc deus, et vates, hoc et mea carmina dicunt,
Ad deſunt voto carmina nulla tuo.
Vnde tibi fauor hic? niſi qđ noua forte reperta eſt,
Que capiat magnos littera lecta deos?
Teq; tenente deos numen ſequor ipſa deorum,
Doq; libens victas in tua vota manus.
Faſſaq; ſum matri decepte foedera lingue,
Lumina fixa tenet plena pudoris humo.
Cetera cura tua eſt, plus hoc quoq; virgine factum,
Non timuit tecum, ꝙ mea charta loqui.
Iam ſatis inualidos calamo laſſauimus artus,
Et manus officium longius egra negat.
Quid, niſi qđ cupio me iam coniungere tecum,
Reſtat vt aſcribat littera noſtra? vale.

Ad Franciſcum Aragonium Ferdinandi regis Neapo. Domitius Calderinus Sal.

Mirificū eſt ſtudiū meū Franciſce et voluntas q̄dā egregia in eos, q de ſe ſpem aliq̄ ꝓbitatis et īdolē ꝓbēt, neq; vllū finē facio cogitandi de his, q̄ ad eos vel inuādos, vel ornādos ꝑtinere arbitror. Qđ cū de oībus facere ſoleo, tū me id in primis dēre exiſtimo iis, q vel populis aliqñ ꝓfuturi sūt vel nationū clientelas habituri. Video.n. Platonē phoꝝ (vt ille ait) deū, quū de ciuiū ſuoꝝ educatione multa ſapiēter eloquētiſſimeq; ꝯſcripſiſſet. vnūq; iuuētutis moderatorē cōpluribus ſatis eē monuiſſe, in filijs regis q̄, tuor educatiōis magiſtros requiſiuiſſe moribus & doctrina īſignes. Nimiꝝ maiore cura ceſuit Plato formandū, qđ multoꝝ oculis aliqñ exhibiturus erat, nā bonus ꝓnceps tā oībus cōis ē, q̄ lex ſanctiſſima ē q̄ibi ciuiū ſocietati accōmodata. Incredibilē tu regis potētiſſimi filius de te expectationē ꝯcitaſti, & quū iſta etate veluti in tenellis arboribus floribus ꝯtēti eē ſoleamus, tu nobis iā formatos virtutū fructus ꝓduxiſti. In q̄ plane declaras te ꝑīne glorie magnitudinē, et ſplēdorē nulla dīno ex parte ignorare quū ad eā vel aſſequēdā, qđ optabile eſt, vel ſuperāda, id qđ ipſe fortaſſe cupiat, nos certe vix ſperare audemus, tātis iā fame laudūq; ſtudijs te cōparares et ꝑtēdas, hec cū ex alijs accipio, tū ex Corello et multis ampliſſimi, diuiniq; ꝓncipis cardinalis tui Neapolitani nectarijs. Hi.n. ſine domi ita ſepe audiā, ſiue ꝙ in te ꝑpetuā īmortalēq; obſeruātiā ꝑſeuerāſit, de te mecū et frequēter, et honorifice loquūtur ne ꝓmiſq; de litteraꝝ ſtudio. Quo in gñe, quū ab ineunte etate verſatus ſim, ſtatui et cū iſtitutu mei, qđ initio ꝓpoſui, tū ſuſcepte de te opīonis aliqd mittere, qđ ꝑ etatē in tua iſta felici cāpania aliqñ legas. Nō tā qdē ꝙ hec boni ꝓncipis aīum formare poſſint, q̄ relaxare. Scio.n. placere tibi, q̄ tecū habes, vt ne luſibus aīuꝫ interdū grauiorūq; ſtudioꝝ curaꝫ remittas. Vbi vo tu aut libētius velis cōqueſcere, aut honeſtius poſſis q̄ in litteris, habes nihil. Qđ vt, neq; hoc tpe alienū videat, neq; etate tua. eſſ ſtudiū. Itaq; accipies a Domitio tuo hāc elucubratiūculaꝫ in Sappho Ouidij, obſcurioraq; Propitij loca, in quibus ſi qđ ꝓterea deſiderabis, dabis operam vt ſciam. Ego.n. tam libenter ꝑficiā, quā ſtudio ſe incepi. Simul agnoſces ciuē tuū Papiniū poetam, quē proximis vigilijs, oībus priſtine dignitatis famaq; ornamentis reſtituendū curaui, Vale ex vrbe.

POne metum, nibil bic iterū iuru/
bis amanti.
Promiſſam ſatis eſt te ſemel eſſe
mibi.
Perlege, dicedat ſic corpore lan/
guor ab iſto,
Qui meus eſt vlla parte dolente dolor.
Quid pudor ora ſubitīnā ſicut in ęde Dianę
Suſpicor ingenuas erubuiſſe genas.
Coniugium, pactamq; fidē, nō crimina poſco,
Debitus vt coniunx, non vt adulter amo.
Verba licet repetas, q̄ demptus ab arbore foetus
Pertulit ad caſtas me iaciente manus.
Inuenies illic id te ſpondere, quod opto,
Te potius virgo, q̄ meminiſſe Deam.

VOLS. PONE me, nihil hic iterū iurabis amanti, vt incipientes decet ab ea ordit parte, qua maxime Cydippe heſitare poterat. nā ē alias capta fuerat. ſic Virgiliana Dido, cū vidiſſet Troianos maxime vereri incipit. Soluite corde metum teucri, ſecludite curas. Hic, in epi/ſtola nō vereare de coniugio, vt in pomo iurare. Promiſſam te, dum con iugium in Dianę ęde pmiſiſſe. Lāgu. ſe/bris ęgritudo. Vlla parte dolēte, ſi q̄ pars doleat dū ego doleo. Quid pudor ante ſubit, cur te pudet. Ante, q̄ legas epiſtolam. Erubuiſſe. Id ſignū eſt pudoris. Coniugiū pactāq; fidem, ſuadet epiſtolam legi a pacto. Crimina, ſtupra, aut adulteria, et furtiuos ↄcubitus. Debitus, ex pacto legitimus. Demptus foetus, pomi periphraſis. Illic, his verbis. Id q̄ opto, ↄiugium ſigt q̄ pomuꝫ pertulit. hic locus ante me legētibus maximas peperit ↄtentiones, nec iniuria. Nam mirandum eſt quo pacto interpretari potuerunt, ſi ambigere interpretari eſt. in vetuſto enīꝫ ē carie ↄſumpto codice, q̄ in oībus exemplaribus decerant. duo carmina hęc ſunt. Nil tibi cū verbis excidit illa fides. Id metui, vt diuę diffuſa eſt ira, debebat. Illa fides. quam de coniugio preſente Diana dare viſa es. Excidit, obliuioni mandata eſt. Id metui. ne et fidem datā et verba obliuiſcereris. Diffuſa eſt ira, Diana īdignata eſt, qm̄ ex lege pacta ſeruare ↄtempſiſti? inciderat. n. in febrē Cydippe. Debebat te potius meminiſſe, q̄ memor pacti, cuius oblita es, te febre veluti periuram vexat.

VBER. PONE metuꝫ. Ceos vt Stra. ſcri. inſula fuit in mari ęgeo. quaternas ↄtinens vrbes, unde tetrapolis vocata ē. ex hac īſula fuit Acontius iuuenis amore Cydippes puellę vehementer accenſus, quā cum ob generis imparitatem nō auderet aperte vxorem petere inuenit viam, qua illam ſibi ↄiugio obligaret. Naꝫ in pulcherrimo pomo ſcripſit hos verſus. Iuro tibi ſane per myſtica ſacra Dianę. Me tibi venturam comitem, ſponſamq; futuram. et hoc pomuꝫ in templo Dianę ad pedes Cydippes ꝓiecit, quo accepto illa legit verſus, et inſcia iurauit, cum tamen propoſitū ē intentionem non haberet iurandi, ē promittendi Acontio, poſtea cum per parentes inſcios huius rei alij viro deſponſata eſſet, ſubita febre correpta eſt, qua cum vehementer vexaretur. Acontius hac epiſtola conatur ei perſuadere, hunc morbum a Diana immiſſum eſſe propter periuriū, ē fides nō obſeruatam, quam teſtata fuerat numen Dianę ſe ſeruaturam, adducit autem ei in odium eum, cui poſtea deſponſata fuerat, dicens omnem egritudinem, et periculum vitę ei accidere illius cauſa, quē ſi dimiſerit, dicit, q̄ liberabitur omni morbo, ē ipſe ↄſecrabit in templo Dianę pomum aureuꝫ cuꝫ carmine. qđ teſtabit, quę fuerant ſcripta pomo lecto a Cydippe oīa fuiſſet rata, ē habuiſſe effectum. Sed ne dubitaret vt iteruꝫ decipiatur epiſtola, ſicut decepta fuerat pomo, ammonet ei metum dicens, ne timeat legere, quoniam nulla eſt hic fraus, neq; iuramentum. Pone metum, noli timere legere hanc epiſtolam. Iterum ſecundo, vt ſemel iuraſti lectis verſibus pomi. Satis eſt. Sufficit te ſemel mihi promiſiſſe iurando. Diſcedat ſic, adiurat eam, vt legat, Sic, ſcilicet ſi legeris. Languor, morbus. Iſto tuo, qui dolor eſt meus me tangit ſcilicet. Te vlla parte, ideſt te habente dolorem in aliqua parte corporis. Quid pudor ante ſubit, ideſt cur pudet te. Subit occurrit. Nam ſuſpicor, ideſt puto. Genas ingenuas, ſcilicet tuas, quę es ingenua, et verecunda. Erubuiſſe, ruboreꝫ habuiſſe. ſicut in ęde Dianę, ſcilicet erubuerunt. Æde, ideſt templo. Non crimina, non adulterium, et dedecus tuuꝫ. Licet, licitum eſt tibi. Repetas, referas. Fętus demptus ab arbore, ideſt pomuꝫ, quod foetus. ideſt fructus arboris. Illic, in pomo. Id quod opto te potius meminiſſe, ſcilicet futuram ſponſam meaꝫ, quod velim te potius meminiſſe, quam deam, ſcilicet Dianam, quę amore illius promiſſionis quā, non preſtas, immiſit tibi morbum.

ASCEN. PONE metū. bene a principio monet me cum ponat. i. deponat, quia vero ſimile eſt omnia eius dona illi ſuſpecta, ita vt amplius lectura non ſit eius litteras, cuius ſe legendo deceptam nouit. Diſcedat ſic corpore. diximus alibi ſic aptam eſſe precationi particulam. Debitus vt coniunx, id ſummopere aſtruit, q̄ illa inficias eat, ſi amari nolit. Quę demptus ab arbore foetus, ideſt pomum ab arbore decerptum. Te potius. ordo eſt. O virgo potius, ideſt melius ſup. foret te meminiſſe, ideſt executione operis memoreꝫ oſtendere, q̄ deam. i. q̄ꝗ dea te puniendo meminit. Si tamen illi verſus. quos cōmentarius ſuperior ſe inueniſſe dicit addēdi ſunt. ordo manifeſtarius eſt. O virgo debebat potius te meminiſſe, q̄ deam ſcilicet Dianam iratam.

VOLS. IDEM Timeo, ne oblita verborum pacta ſerua re contemnas. Illud, idem mei coniugij contem ptus, et timor. Spe, quam dederas, ſpes in cauſa eſt ꝑcipua, vt amemus. Teſte dea, Dianam ſigni ficat, in cuius ęde in pomo per lecta ſunt carmina. Notauit, pręteriro nō permiſit. Tuliſſe habuiſ

coma, capite moto in ſignuꝫ conſentientis. Li cebit, erit tibi licitum, et permittetur. Feratur, di catur. i. dummodo dicat tm̄modo propter amo rem te accepiſſe. Quid petijt, quid voluit. q. d. ni hil aliud. Niſi ꝙ iungerer tibi vni niſi vt eſſem co niunx tui ſolus. Conciliare, coniungere, et con

ſe dicta, quę de coniugio perlegiſti. Licebit, diluit crimen a cauſa, quaꝫ in amo rem transfert. Conciliare, quoniam ho neſta peto, vnde tibi nullus relinquitur. Non ego natura; recte naturam addit vt et verſutiam & cal liditatem excluderet; illa. n. a natura eſt, hęc ab vſu, ideo Cice. verſutos appellari tra dit, quorum celeriter mens verſat. Callidos vero, quorum tanq̃ manus opere, ſic ani mus vſu concaluit. Solertem, induſtri um et ingenioſum. Propertius Ingeniuꝫ nobis ipſa puella fu it. Compoſitis, apte iunctis, eſt compoſi tio verborum conſtru ctio ęqualiter perpoli ta. Arte, dolo, do los habebant verba in pomo perſcripta. Feci ſponſalia, te mihi deſpondi, nam verba dicebantur in

Nunc quoq; idē timeo, ſed idē tñ acrius illud
Aſſumpſit uires, auctaq; flāma mora eſt,
Quiq; fuit nunq̃ paruus uel tempore longo,
Ex ſpe, quam dederas tu mihi, creſcit amor
Spē mihi tu dederas, meus hic tibi credidit ar
Nō potes hoc factū teſte negare dea (dor,
Affuit et pręſens ut erat, tua uerba notauit,
Et uiſa eſt mota dicta notaſſe coma.
Deceptam dicas noſtra te fraude licebit,
Dum fraudis noſtrę cauſa feratur amor.
Fraus mea quid petijt, niſi ꝙ tibi iūgerer uni
Id me, quod quereris, conciliare poteſt.
Non ego natura, nec ſum tam callidus uſu,
Solertem tu me (crede) puella facis.
Te mihi compoſitis (ſi quid tñ egimus arte)
Aſtrinxit uerbis ingenioſus amor.
Dictatis ab eo feci ſponſalia uerbis,
Conſultoq; fui iuris amore uafer.
Sit fraus huic facto nomen, dicarq; doloſus,
Si tamen eſt, quod ames uelle tenere, dolus.
En iterum ſcribo, mittoq; rogātia uerba.
Altera fraus hęc eſt, quod ne queraris, hēs.
Si noceo ꝙ amo (fateor) ſine fine nocebo,
Teq; petam, caueas, tu licet, ipſe petā

cordes reddere. Quereris, q̃ rem tu q̄ reris. i. hęc fraus, de qua tu quereris po teſt nos conciliare, qr potes intelligere ꝙ fuit ſolum ex amore. pōt legendum eſt nō potes. Callidus, aſtu tus. Vſu, experientia, ſed pp amorem tuū, ideo dicit. Tu facis me ſolertem. i. indu ſtrium et ingenioſuꝫ. Tu mihi, dicit, ꝙ ſi aliquo artificio vi ſus eſt vti ad eam de cipiendā, et illud arti ficiū fuit amoris, q dictauit ſibi v̄ba. Cō poſitis, artificioſis. In genioſus, ab effectu. Sponſalia ſolennia verba nuptiaꝝ, nam ſm iuriſcōſultos ſpō ſalia ſunt mentio et repromiſſio futura rū nuptiaꝝ. Ab eo ab amore. Vafer, callidus, aſtutus, qua ſi valde afer, vt No nio placet. Cōſulto interrogato. Mihi dī. cō. nā ꝯſultus dr̄,

nuptijs, quibus noui ſponſi iungebantur, quę cum oblique pronunciaſſet eques Romanus mulcta tus eſt, vt ſcribit Gel. Iuris amore vafer, amor ſuo iure me fecit vafrum Vafros dicimus callidos, et quaſi valde afros, qui vt ſcribit Pli. doloſi ſunt, vnde in precone pompo. tergum inquit varium, linguam vafram. Sit fraus huic facto, crimen diluit ex loco, quem violentiam diffinitionem di cimus. Velle tenere, non eſt fraus velle aſſequi, quod amaſti. Sine fine, quia amabo ſemper. Petam, ero procus.

VBER. TIMEO Idem, ne dea meminerit promiſ ſionis tuę. Acrius, vehementius. Aſſum pſit vires, auctum eſt idem illud, quod timeo. Flamma amor meus, amor qui fuit paruus in principio. Non longa, ideſt breui tempore creuit ex ſpe, quam tu dederas. ſ. iurando te futurā ſponſam meā. Meus ardor, credidit hoc. i. amor fecit me tibi hoc credere, quod promiſiſti. Hoc fa ctum, iuramentum. Dea teſte. i. Diana pręſente, et ſciēte hoc. Notauit, attēdit. Tuliſſe, accepiſſe.

qui ꝯſulit, ꝯſultor q conſulit. Sit fraus. Ordo eſt, fraus ſit nomen huic. i. hoc factuꝫ nominet fraus. Si tñ. q. d. cū potius ſit virtus, q̃ dolus, velle tenere qḋ amas. Itez, ſcbo. Quod amo. i. qr amo te. Vel q. i. qr. Sine fi. ꝑpetuo et ſemp, qr nunq̃ deſinā te amare. Petā te. te optabo. Licet ca. vitis ne te petā.

AVCTAQVE Flamma mora eſt. Tranſlatio ab incendio, ſic Hora. Et neglecta ſolent incendia ſu mere vires. Licebit, ſic etiam Hora. locutus eſt, vn de patet, licebit, natura eſſe verbum, licet in coniun ctionem, aut aduerbium transferetur, vt ſit licebit, ideſt licitum erit, hoc eſt quāuis forſan in futuro dicas te deceptum &c. Id me ꝙ quereris conci liare poteſt, ideſt quia per fraudem meam non ali ud petij, q̃ vt tibi vni iungerer, et fidelis coniunx eſ ſem, quod perfecti amoris inditium eſt id qḋ que reris, poteſt me conciliare tibi. i. propterea debeas me redamare, qr te vehementer amo. Teq; petaꝫ. Ordo eſt, licet tu caueas, ne ſup. petam (ſed vt docet Perotus, caueo plenum eſt ſine in, vt caue faxis, ca ue dicas.) Tę ipſe. i. ego petam te. ASCEN.

Pone metum,nihil hic iterũ iuru-
bis amanti.
Promiſſam ſatis eſt te ſemel eſſe
mihi.
Perlege,diſcedat ſic corpore lan-
guor ab iſto,
Qui meus eſt vlla parte dolente dolor.
Quid pudor ora ſubitũná ſicut in ęde Dianę
Suſpicor ingenuas erubuiſſe genas.
Coniugium,pactamq; fidẽ, nõ crimina poſco,
Debitus vt coniunx,non vt adulter amo.
Verba licet repetas,q̃ demptus ab arbore foetus
Pertulit ad caſtas me iaciente manus.
Inuenies illic id te ſpondere,quod opto,
Te potius virgo,q̃ meminiſſe Deam.

VOLS. PONE me,nihil hic iter: iurabis amanti, vt incipiẽtes decet ab ea ordit parte, qua maxime Cydippe hęſitare poterat. naȝ ẽ alias capta fuerat.ſic Virgiliana Dido, cũ vidiſſet Troianos maxime vereri incipit. Soluit corde metum teucri, ſecludite curas. Hic,in epiſtola nõ vereare de coniugio, vt in pomo iurare. Promiſſam te, diu coniugiuȝ in Dianę ęde pmiſiſſe. Lãgu.febris ęgritudo. Vlla parte dolẽte,ſi q̃ pars doleat tui ego doleo. Quid pudor ante ſubit,cur te pudet. Ante,q̃ legas epiſtolam. Erubuiſſe. id ſignũ eſt pudoris.
Coniugiũ pactãq; fidem,,ſuadet epiſtolam legi a pacto.
Crimina, ſtupra, aut adulteria,et furtiuos ↄcubitus. Debitus,ex pacto legitimus. Demptus foetus,pomi periphraſis. Illic,his verbis. Id q̃ opto, ↄiugium ſiḡt q̃ pomuȝ pertulit. hic locus ante me legẽtibus maximas peperit ↄtẽtiones,nec iniuria. Nam mirandum eſt quo pacto interpretari potuerunt,ſi ambigere interpretari eſt.in vetuſto eniȝ ẽ carie ↄſumpto codice,q̃ in oĩbus exemplaribus deerant.duo carmina hęc ſunt.Nil tibi cũ verbis excidit illa fides. Id metui,vt diuę diffuſa eſt ira,debebat. Illa fides.quam de coniugio pręſente Diana dare viſa es. Excidit,obliuioni mandata eſt.
Id metui.ne et fidem datã et verba obliuiſcereris. Diffuſa eſt ira,Diana ĩdignata eſt,qm̃ ex lege pacta ſeruare ↄãpſiſti? inciderat.n.in febrẽ Cydippe.Decebat te potius meminiſſe,q̃ memor pacti,cuius oblita es,te febre veluti periuram vexat.

VBER. PONE metuȝ. Ceos vt Stra.ſcri.inſula fuit in mari ęgeo. quaternas ↄtinens vrbes, .inde tetrapolis vocata ẽ. ex hac Iſula fuit Acontius iuuenis amore Cydippes puellę vehementer accenſus,quã cum ob generis imparitatem nõ auderet aperte vxorem petere inuenit viam,qua illam ſibi ↄiugio obligaret. Naȝ in pulcherrimo pomo ſcripſit hos verſus. Iuro tibi ſane per myſtica ſacra Dianę.Me tibi venturam comitem,ſponſamq; futuram. et hoc pomuȝ in templo Dianę ad pedes Cydippes ꝓiecit,quo accepto illa legit verſus,et inſcia iurauit, cum tamen propoſitũ ẽ intentionem non haberet iurandi,ẽ promittendi Acontio,poſtea cum per parentes inſcios huius rei alii viro deſponſata eſſet,ſubita febre correpta eſt,qua eum vehementer vexaretur. Acontius hac epiſtola conatur ei perſuadere, hunc morbum a Diana immiſſum eſſe propter periuriũ,ẽ fidei nõ obſeruatam,quam teſtata fuerat numen Dianę ſe ſeruaturam,adducit autem ei in odium eum, cui poſtea deſponſata fuerat,dicens omnem egritudinem,et periculum vitę ei accidere illius cauſa,quẽ ſi dimiſerit,dicit,q̃ liberabitur omni morbo,ẽ ipſe ↄſecrabit in templo Dianę pomum aureuȝ cuȝ carmine. qd teſtabit, quę fuerant ſcripta pomo lecto a Cydippe oĩa fuiſſet rata,ẽ habuiſſe effectum. Sed ne dubitaret vt iteruȝ deciplatur epiſtola, ſicut decepta fuerat pomo, ammonet ei metum dicens, ne timeat legere, quoniam nulla eſt hic fraus, neq; iuramentum. Pone metum, noli timere legere hanc epiſtolam. Iterum ſecundo, vt ſemel iuraſti lectis verſibus pomi.
Satis eſt. Sufficit te ſemel mihi promiſiſſe iurando. Diſcedat ſic, adiuuat eam, vt legat, Sic, ſcilicet ſi legeris. Languor, morbus. Iſto tuo, qui dolor eſt meus me tangit ſcilicet. Te vlla parte,ideſt te habente dolorem in aliqua parte corporis.
Quid pudor ante ſubit, ideſt cur pudet te. Subit occurrit. Nam ſuſpicor, ideſt puto. Genas ingenuas, ſcilicet tuas, quę es ingenua, et verecunda. Erubuiſſe,ruboreȝ habuiſſe. ſicut in ęde Dianę, ſcilicet erubuerunt. Æde, ideſt templo.
Non crimina, non adulterium,et dedecus tuuȝ.
Licet,licitum eſt tibi. Repetas, referas. Fętus demptus ab arbore,ideſt pomuȝ, quod foetus.ideſt fructus arboris. Illic,in pomo. Id quod opto te potius meminiſſe,ſcilicet futuram ſponſam meaȝ, quod velim te potius meminiſſe,quam deam, ſcilicet Dianam, quę amore illius promiſſionis quã non preſtas,immiſit tibi morbum.

ASCEN. PONE metũ.bene a principio monet me dum ponat.i.deponat, quia vero ſimile eſt omnia eius dona illi ſuſpecta, ita vt amplius lectura non ſit eius litteras, cuius ſe legendo deceptam nouit. Diſcedat ſic corpore. diximus alibi ſic aptam eſſe precationi particulam. Debitus vt coniunx, id ſummopere aſtruit, q̃ illa inficias eat, ſi amari nolit. Quę demptus ab arbore foetus, ideſt pomum ab arbore decerptum. Te potius. ordo eſt. O virgo potius,ideſt melius ſup.foret te meminiſſe,ideſt executione operis memoreȝ oſtendere, q̃ deam.i.q̃ȝ dea te puniendo meminit.Si tamen illi verſus.quos cõmentarius ſuperior ſe inueniſſe dicit addidi ſunt. ordo manifeſtarius eſt. O virgo decebat potius te meminiſſe,q̃ deam ſcilicet Dianam iratam.

Nunc quoq; idē timeo, ſed idē tn̄ acrius illud
Aſſumpſit uires, auctaq; flāma mora eſt,
Quiq; fuit nunq̄ paruus uel tempore longo,
Ex ſpe, quam dederas tu mihi, creſcit amor
Spē mihi tu dederas, meus hic tibi credidit ar-(dor,
Nō potes hoc factū teſte negare dea
Affuit et preſens ut erat, tua uerba notauit,
Et uiſa eſt mota dicta notaſſe coma.
Deceptam dicas noſtra te fraude licebit,
Dum fraudis noſtrę cauſa feratur amor.
Fraus mea quid petijt, niſi q̄ tibi iūgerer uni?
Id me, quod quereris, conciliare poteſt.
Non ego natura, nec ſum tam callidus uſu,
Solertem tu me (crede) puella facis.
Te mihi compoſitis (ſi quid tn̄ egimus arte)
Aſtrinxit uerbis ingenioſus amor.
Dictatis ab eo feci ſponſalia uerbis,
Conſultoq; fui iuris amore uafer.
Sit fraus huic facto nomen, dicarq; doloſus,
Si tamen eſt, quod ames uelle tenere, dolus.
En iterum ſcribo, mittoq; rogātia uerba.
Altera fraus hęc eſt, quod ne queraris, hēt.
Si noceo q̄ amo (fateor) ſine fine nocebo,
Teq; petam, caueas, tu licet, ipſe petā

VOLS. IDEM Timeo, ne oblita verborum pacta ſerua-re contemnas. Illud, idem mei coniugij contem ptus, et timor. Spe, quam dederas, ſpes in cauſa eſt ſcelpua, vt amemus. Teſte dea, Dianam ſigni-ficat, in cuius ęde in pomo per lecta ſunt carmina. Notauit, preterire nō permiſit. Tuliſſe habuiſ-ſe dicta; quę de coniugio perlegiſti. Licebit, diluit crimen a cauſa, quaȝ in amorem transfert. Conciliare, quoniam honeſta peto, vnde tibi nullus relinquitur. Non ego natura, recte naturam addit vt et verſutiam ē calliditatem excluderet; illa.n. a natura eſt, hęc ab vſu, ideo. Cice. verſutos appellari tradit, quorum celeriter mens verſat. Callidos vero, quorum tanq̄ manus opere, ſic animus vſu concalluit. Solertem, induſtrium et ingenioſum. Propertius ingeniuȝ nobis ipſa puella fuit. Compoſitis, apte iunctis, eſt compoſitio verborum conſtructio equaliter perpolita. Arte, dolo, dolos habebant verba in pomo perſcripta. Feci ſponſalia, te mihi deſpondi, nam verba dicebantur in nuptijs, quibus noui ſponſi iungebantur, quę cum oblique pronunciaſſet eques Romanus mulctatus eſt, vt ſcribit Gel. Iuris amore vafer, amor ſuo iure me fecit vafrum. Vafros dicimus callidos, et quaſi valde afros, qui vt ſcribit Pli. doloſi ſunt, vnde in precone pompo. tergum inquit varium, linguam vafram. Sit fraus huic facto, crimen diluit ex loco, quem violentiam diffinitionem dicimus. Velle tenere, non eſt fraus velle aſſequi, quod amaſti. Sine fine, quia amabo ſemper. Petam, ero procus.

VBER. TIMEO Idem, ne dea meminerit promiſſionis tuę. Acrius, vehementius. Aſſumpſit vires, auctum eſt idem illud, quod timeo. Flamma amor meus, amor qui fuit paruus in principio. Non longa, ideſt breui tempore creuit ex ſpe, quam tu dederas.ſ. iurando te futurā ſponſam meā. Meus ardor, credidit hoc.i. amor fecit me tibi hoc credere, quod promiſiſti. Hoc factum, iuramentum. Dea teſte.i. Diana preſente, et ſciſte hoc. Notauit, attēdit. Tuliſſe, accepiſſe. Coma, capite moto in ſignuȝ conſentientis. Licebit, erit tibi licitum, et permittetur. Feratur, dicatur.i. dummodo dicat tn̄modo propter amorem te accepiſſe. Quid petijt, quid voluit. q.d. nihil aliud. Niſi q̄ iungerer tibi vni niſi vt eſſem coniunx tui ſolius. Conciliare, coniungere, et concordes reddere. Q.d. quereris, q̄ rem tu q̄reris.i. hęc fraus, de qua tu quereris poteſt nos conciliare, q̄ potes intelligere, q̄ fuit ſolum ex amore. pōt legendum eſt nō potes. Callidus, aſtutus. Vſu, experientia, ſed pp amorem tuū; ideo dicit. Tu facis me ſolertem.i. induſtrium et ingenioſuȝ. Tu mihi, dicit, q̄ ſi aliquo artificio viſus eſt vti ad eam decipiendā, et illud artificiū fuit amoris, q̄ dictauit ſibi vba. Cōpoſitis, artificioſis. Ingenioſus, ab effectu. Sponſalia ſolennia verba nuptiaȝ, nam ſm iuriſcōſultos ſpōſalia ſunt mentio et repromiſſio futuraȝ nuptiaȝ. Ab eo ab amore. Vafer, callidus, aſtutus, quaſi valde afer, vt Nonio placet. Cōſulto interrogato. Mihi dā.cō.nā ɔſultus dr̄, qui ɔſulit, ɔſultor q̄ conſulit. Sit fraus. Ordo eſt, fraus ſit nomen huic.i. hoc factuȝ nominet fraus. Si tn̄.q.d. cū potius ſit virtus, q̄ dolus, velle tenere qd̄ amas. Iterū ſcbo. Quod amo.i. q̄ amo te. Vel q.i.q̄. Sine fi. ppetuo et ſemp, q̄ nunq̄ deſinā te amare. Petā te. te optabo. Licet as. vitrs ne te petā.

ASCEN. AVCTAQVE Flamma mora eſt. Tranſlatio ab incendio, ſic Hora. Et neglecta ſolent incendia ſumere vires. Licebit, ſic etiam Hora locutus eſt, vnde patet, licebit, natura eſſe verbum, licet in coniunctionem, aut aduerbium transferetur, vt ſit licebit, ideſt licitum erit, hoc eſt quāuis forſan in futuro dicas te deceptum ꝛc. Id me q̄ quereris conciliare poteſt, ideſt quia per fraudem meam non aliud petij, q̄ vt tibi vni iungerer, et fidelis coniunx eſſem, quod perfecti amoris indicium eſt id qd̄ quereris, poteſt me conciliare tibi.i. propterea debeas me redamare, q̄ te vehementer amo. Teq; petaȝ. Ordo eſt, licet tu caueas, ne ſup. petam (ſed vt docet Perotus, caueo plenum eſt ſine ira, vt caue faxis, caue dicas.) Te ipſe.i. ego petam te.

VOLS. PER Gladios alij, a maiori cũm ſuã honeſtam ſacit. Alij bello vxores ſibi pepererunt, ego vero litteris id tento. Plures nodos, laqueos, metaphora a venatoribus, qui feras laqueis captant. Mille modi, ad faciendũ vicemille ſupſunt. In iſto duno, cla boramus ad te fallendũ, trãſlatio ab auriga, q mõrem conſequi nitit, rapinã tui. Aut e.ſ.m.l. ſi eẽs minus pulchra mõdeſte te peterẽ, nõ ãt ita ardẽter et audacter. Facie, forma. Tu fa. cõmemorat ptes pulchritudis ipſius cydippes. Ignea, aut ſplẽdida, aut q̃ ſm quoſdã phos vnr eſſe ignea. Cedũt, ſunt iſteriora. Flãme, amoris. Flaui cri. pulchri. flauus autem color vt Au. Gel. ſcri. pſtat ex albo, viridi et ruffo, vñ dicimus flauas ſegetes, qñ matureſcũt.

Poſſis ne capi, meis fraudibus decipi Pla. in amphitrione. Cur me captas, carnifex, ẽ in eadem fabula. Tu me ſi impudentia captas, non potes capere. Exitus eſt in diis, ſoli dij rerum euentum nouerunt. Nõ omnia retia, parates dolos. Artes, doli.

Non ſum qui ſoleã exẽplo audaciã ſuaz cõmendat. Sed tãto occupatione voluntas eius vehemẽtior effecta eſt gratior inqt rapinę tue gratia mors erit q̃ ſine te viuere. Tu fa. h. deſcribit cydippes formã, qd dictionis genus effectionem Cicero appellat. Eburnea candore, et lenitate eboris. Sine ru. ea ẽ, quę nihil inuenit.

Thetidis pedes, ex Home. hoc eſt qui argenteis pedibus Thetidem commendat.

Per gladios alij placitas rapuere puellas,
  Scripta mihi caute littera crimen erit.
Dij faciant poſſem plures imponere nodos,
  Vt tua ſit nulla libera parte fides.
Mille modi reſtant, duno ſudamus in vno,
  Ardor inexpertum nil ſinit eſſe meus.
Sit dubium poſſis ne capi, captabere certe.
  Exitus in diis eſt, ſed capiere tamen.
Vt partẽ effugias, non omnia retia falles,
  Quę tibi, q̃ credis, plura tetendit amor.
Si non proficient artes, veniemus ad arma,
  Inq meo cupido rapta ferere ſinu.
Non ſum, q ſoleã Paridis rep̃hendere factum,
  Nec quẽquam, qui uir poſſet, ut eſſe fuit.
Nos quoq (ſed taceo) mors huius pęna rapię
  Vt ſit, erit q̃ te non habuiſſe, minor.
Aut eſſes formoſa minus, peterere modeſte
  Audaces facie cogimur eſſe tua.
Tu facis hoc, oculiq tui, qbus ignea cedunt
  Sidera, qui flammę cauſa fuere meę.
Hoc faciunt flaui crines, et eburnea ceruix,
  Quęq p̃cor veniãt in mea colla manus.
Et decor, et vultus ſine ruſticitate pudentes,
  Et Thetidis quales uix reor eſſe pedes.

Eburnea, cãdidiſſima, q̃le ẽ ebur. Manus. s. q̃s p̃. ve. in mea col. i. q̃s p̃cor vt me amplectant. Pudentes ſine ru. i. q habẽt pudorẽ non ruſticũ, ſed ingenuũ. Iuue. Ingenui vultus puer, ingenuiq pudoris. Quales vix rear eſſe pe.

Thetidis. i. cãdidiſſimos, nã cum ſit dea maris, ẽ aſſidue morãt in aquis merito hz hẽre pedes albiſſimos. Fuit ãt filia Nerei mr Achillis. Nam pro vxore Oceani Tethys ſic ſcribit, et Tetyos facit et habet primam longam.

ASCEN. PER Gla. alij. Docet ſi qd peccauit clemẽtius et hũanius cum amica egiſſe, q̃ amatores ſoleãt, vt nullũ q̃relę locũ amicę relinquat. Poſſis capi. i.

VBER. PER gla. arguit a maiori ad minus, ſi. n. lz alijs rapere puellas bello, et pugnare armis, vt eas hẽant, dicit nõ fore crimẽ, ſi ſcriptis voluerit puellã hẽre. placitas puel. i. amatas, et q̃ ſibi placuerit. Plures no. plura vincula ad ligãdũ te mihi. Libera, ſoluta ſine obligatione. Nulla pte, vt nõ poſſis effugere qn ſis mea. Mille mo. s. capiẽdi. duno ſuda. in vno i. Iuno tñmõ labore. Eſt ãt trãſlatio, nã dunus dr a'cẽſus, ſine mõ. acuſus aliqs. Ergo nos ſudamus laboramus. In vno d. i. in vna difficultate. Ardor inex. amor meus faciet me oĩa expiri. Si du. i. lʒ ſi ſit dubiũ. Exitus, finis. Eſt in. d. i. dij ſciũt ſi nẽ. Partẽ, retiũ q̃ tibi tẽdã. Plura, retia. Artes, doli. ad ar. ad vim. Rapta, abducta p viʒ. Nõ ſuʒ, dicit ſibi placere eos, q auſi ſunt rape eas, quas amauerũt. Factũ Pa q helenã rapuit. Nec q. nec aliquẽ aliũ. Qui fu. vir. q fortis, et audax fuit, vt poſſet eſſe vir. Nos q. deeſt v̾bũ. q. d. rapiemus te. Mors. h. occurrit obiectioni, q̃ poſſet dici, fortaſſe interficieris ſi me rapueris, dicit ergo. Mors. Vt. i. q̃uis. Sit pę. h. r. s. de te. Erit mi. s. pęna. Quam non. h. t. quia plus pęnę mihi eſſet non hẽre te, q̃ mori propter an poſſis capi, captabere certe. Exitus in dijs eſt. i. dij ſciunt, an cũ cõmodo meo te capiã, ſed vtcunq erit, capiã te. Ferere in futuro indicatiui v̾bi paſſiui. i. transfereris. Nõ ſum. Ordo eſt. Nõ ſuʒ q ſoleã reprendere factum Paridis. i. raptũ Helenes a Paride factũ, nec q ſoleã reprendere quẽq̃. Fuit vir. i. virilis, et auſus, vt poſſet eſſe. i. perſiſtere. i. q ſentiẽs amore ſe pire rapuit amatam, vt ſuperuiuat. Vt mors ſit pęna huius rapinę. i. licet mori cogar ob rapinam tui, tñ minor erit. s. hęc pęna, q̃ nos te nõ habuiſſe. i. grauius erit te nõ habita viuere, q̃ habita per raptũ ob raptũ mori. Aut eſſe. Quia nihil gratius mulieri nouit, laudat eam a forma. At vr poſitum pro ſi. vt ſit. Si eſſes et ita ſcriptũ ſuſpicor a poeta, ſed qui non intellexerunt monoſyllaba a vocalibus ſequentibus non abſumi mutauerunt, ſi in aut. Sine ruſticitate pudentes, q̃ minus pudor ruſticitatẽ parere ſolet. Thetidis pedes, ſm Homeꝝ argentei ſunt, ſm Statiũ in Achilleide niuei dicentẽ. Niueas ferunt vada Theſſala plãtas, qd ideo fingit, q̃ cũ ſit dea marina, ſemper in aquis verſatur. Eſt autem mater Achillis vxor Pelei.

VOLS. CÆTERA quę latent, nec eſt cõmunis iudicij. Pignus t.vo. fidem & ſponſionem a te factaȝ. In vi. p. oderit me ob hanc fraudem. Paſſo ſu. pre. nõ magnifacio aliorum inuidiã, dũmõ illius fructũ feram. Heſi. tel. exẽplo ſuũ factũ tuet͂ qȝ ꝯuenire nõ vr. nã ille virtutis, hic fraudis p̃miuȝ cęperit. Heſione Laomedontis filia Telamoni data eſt, qm̃ primus ꝑgama ꝯſtēdit. Tenuabi. minuemus. Vtq; ſo. ſuaſio eſt ſumpta ex loco q vr, vt a cõditione. nõ. n. ſeruũ, ſed ſeruo ſimilē ſe agere demonſtrat. Ignoras, neſcis q̃tum imperij in me habeas. Meo corpore, cum inſerit plagas.

Verba ſeuera, rigida. s. dñorum minantium eis. Ignoras tua iura. i. neſcis, qd tibi liceat in me. Voca me, qꝛ nõ debes dãnare niſi citata parte. More dñę, ſicut domina imꝑat famulo, qꝛ tibi parebo, vt famulus dñę paret, Scindas, laceres, licet ingt in me ſęuias, et oia aſpera facias, oia patior. Tm̄, ſolũmõ, Ne manus iſta. i. tua. Lędant meo cor. i. ne fortaſſe noceas tibi, & lędas manus tuas me verberando.

Cętera ſi poſſem laudare, beatior eſſem,
Nec dubito totum quin tua pars ſit opus.
Hac ego cõpulſus, non eſt mirabile, forma,
Si pignus volui vocis habere tuę,
Deniq, dum captam tu te cogare fateri,
Inſidijs eſto capta puella meis.
Inuidiam patiar. paſſo ſua pręmia dentur,
Cur ſuus a tanto crimine fructus abeſt?
Heſionen Telamon, Briſeida cępit Achilles,
Vtraq, victorem nempe ſecuta virum.
Quamlibet accuſes, et ſis irata, licebit,
Irata liceat dum mihi poſſe frui.
Idem qui facimus, factam tenuabimus iram
Sit modo placandę copia parua tui.
Ante tuos flentem liceat conſiſtere vultus,
Et liceat lachrymis addere verba meis.
Vtq, ſolent famuli, cum verbera ſęua verent,
Tendere ſummiſſas ſub tua crura manu
Ignoras tua iura, voca, cur auguror abſens?
Iamdudum dominę more venire iube.
Ipſa meos ſcindas licet imperioſa capillos,
Oraq, ſint digitis liuida noſtra tuis.
Omnia perpetiar, tantum fortaſſe timebo,
Corpore lędatur ne manus iſta meo.

VBER. CÆTERA, q̃ latēt ſub veſtibus. Ouid. i. met. Si q̃ latent me, liora putat. Poſſem laudare, vtpote a me viſa vel tacta. Nec dubito, ideſt nõ dubito quin pulchritudo, q̃ eſt in vna parte corꝑis ſit in toto. Tua ps nõ intelligamus obſcure dictus de pudẽdis, vt quidã male putant, ſed ſic intelligendũ non dubito, quin totum opus tui corporis. Vt tua pars. i. tale q̃lis eſt tua, q̃ apparet. Vel oculi, vel manus etc̃. vel qn tua ps ſit totuȝ opus. i. ꝑfectũ opus. i. nõ dubito, qn pars rñdeat toti operi. Pignus, obligationem. Dum cogare, dũmõ dicas te eſſe captã. Inuidiã patiar. i. odiũ, qꝛ dicor cępiſſe te inſidijs meis, fac ergo ne patiar inuidiã fruſtra, et ſit verũ, qꝛ te cęperim. Fructus remuneratio. Heſionem Telamon, ſubdit exempla, qbus oñdit, qꝛ ſicut dr̃ eã cępiſſe, ita debet eam habere. nã Telamon filius Æaci, cũ Hercules cępiſſet Troiaȝ ꝑ vim, qꝛ a Laomedonte ingreſſu vrbi, & hoſpitio ꝓhibitus fuerat primus muros aſcẽdit. is et Heſionã filiaȝ Laomedontis rapuit, q̃ ei ab Hercule ꝓmiſſa eſt, ex q̃ ſuſcepit Teucꝝ, dicit ergo ſicut eã rapuit, ſic ſeciã duxiſſe. idẽ fecit Achilles Briſeide, vt eſt viſum ſupra in epiſtola ipſius Briſei. Quelibet. q̃tumuis. Frui te irata. i. hr̃e te ita iratã mihi. Tenuabimus. minuemus. Sit, ꝯcedat mihi ꝑ te. Copia, facultas. Liceat ꝑmittat, vt veniã ad cõſpectum tuũ, & poſſim flẽdo te rogare. Vsq; ſolēt. Ordo eſt. et liceat mihi tendere manus ſummiſſas, i. humiles. Sub tua crura. i. ad tua genua, qȝ faciũt ſupplicantes. Vt famuli. Cuȝ verenť. i. timēt

ASCEN. CÆTERA ſi poſſem muliebria. s. et pudenda, quę ille nõ dum viderat, nec cõtingerat. Nec dubito totuȝ, qn tua ps ſit opus. i. quin totus ſit tui ſimile, immo ſui ſimile, et tale, qȝ non vr, aut qn totũ opus ſit tua pars. i. teipſam aff inxeris, aut lege, qn tibi par ſit opus. i. nõ dubito qn totum opus. i. tota factura corporis tui, ſit par tibi. i. ei par parti, quaȝ videmus. Hac ego compulſus. Purgat factũ ſuum ex eo, qꝛ amore captus id perpetrauerit, qȝ et fortes viri, ſed quent inferiorem, qꝛ non potiat, ob quaȝ facinus commiſit, ſicut Telamon Heſiona laomedontis filia et priami ſorore, & Achilles Briſeide, de qua ſuo loco viſum eſt. Quamlibet. i. quantumlibet accuſes, et ſis irata licebit. i. licitum erit, et permittet tibi dummodo liceat mihi frui ſup. te irata. Nos ijdem qui facimus iram factam. i. placabimus te amicabili cõmertio et dulci attrectatione. Placandę tui elegantius, q̃ placandi te. Eſt ergo hic tui primitiuum a, tu quod omnis generis eſt. hic fœminini. Aduerte ergo lector ad iſtam pulcherrimam poetę elegantiam, quam hoc loco annotauimus. Naȝ in multis tibi deſeruit, licet prima facie tyruncolis non bene dictum videatur. Heſione autem hiſtoriam, quoniam alias a me recitata fuit, & ſuperior commentarius abunde eam declarat pretermittit. Ignoras, ideſt ſi ignoras, aut qꝛ ignoras tua iura, ideſt qꝛ ſum tui iuris, et tibi dedititius. Facta liuida, ideſt fere plumbei coloris, qui fit ex verbere, aut compreſſione corporum. Ne iſta, ideſt tua manus q̃ patienter, figurate, ideſt o q̃, ideſt quantum patienter amat. Reliqua patent de ſe vt vides.

VOLS. SED Neq; compedibus, quę ſunt in ſeruo incō/moda excludit, hoc inquit in me commodius ha/bebis, q̄ abſq; compedibus, et cathenis tibi fidem ſeruabo. Satiauerit, ultionem ſumpſerit. Tam bene qui ſer. patiens adeo ſeruitutum. Reus a ag. accuſas me abſentem. Optima, quoniam pro coniugio pugnabat.

Redde deę, quam teſtem adduxiſti. Rubebas, cum ruborem prę pudore vultu oſtendebas. Vo/cem tuam, verba per quę iuraſti. Omnia re ca/reant, terret eam commemorans ei Dianę ſęui/tiam in vindicando ſe. Omnia, auguria de eius violentia. Careant re, ideſt effectu, ideſt utinam

Sed neq; compedibus. nec me cōpeſce cathenis,
Seruabor firmo vinctus amore tui.
Cum bene ſe, quantumq; volet ſatiauerit ira,
Ipſa tibi dices, quam patienter amat.
Ipſa tibi dices, vbi videris omnia ferre,
Tam bene qui ſeruit, ſeruiat iſte mihi
Cur reus infelix abſens agor? & mea cum ſit
Optima non nullo cauſa tuente, perit?
Hoc qđ amor iuſſit, ſcriptum eſt. iniuria nr̄a,
Quod de me ſolum nempe queraris, habes.
Non meruit falli mecum quoq; Delia ſi non
Vis mihi promiſſum reddere redde deę.
Affuit, & vidit, cum tu decepta rubebas,
Et vocem memori condidit aure tuam.
Omina re careant nihil eſt violentius illa,
Cum ſua quę nolit, numina lęſa videt,
Teſtis erit Calydonis aper. nam ſcimus vt illo
Sit magis innatum ſęua reperta parens
Teſtis & Actęon quondam fera creditus illis,
Ipſe dedit leto cum quibus ante feras

Nullo tuente abſq; alicuius patrocinio. Hoc quod amor ius, commoratur in eodem loco, et fate/tur crimen, quod in amore reijcit. ſcripſi/mus in pomo amo/ris iuſſu. Iniuria noſtra, hęc iniuria ſolius mihi putatur, & amor abſoluitur. De me ſolo, qui tibi iniuriam intuli ſed Diana nō eſt in culpa. Delia, quę in te nihil commiſit recte eo abſoluit per ſonam, in quam omne ius facti con ſert, & eius cauſa re/querit perfici, quod et Virgiliana Dido facit cum ait. Non ego cū Danais Tro/ianam excindere gē/tem. Aulide iuraui. claſſemq; ad perga/ma miſi. Decepta, verbis in pomo ſcriptis ca/pta. Omnia re careant, falſa ſint omnia, ſim falſus vates. Nihil eſt violentius illa, ſuaſio a Dianę auctoritate. Numina lęſa videt, ſi qua par te ſuam maieſtatem irritari conſpicit. Teſtis erit calydonis aper. Dianę iram exēplo monſtrat, diximus aprum calidonis vaſtaſſe agros a Diana miſſum, diximus combuſto ſtipite altheę indigna tione Meleagrum interijſſe. Teſtis & actęon. ex Ariſteo Cyrenes & Apollinis filio, & autonoe Cadmi natum eſſe Actęonem Diodorus ſcribit. Dia nę opera ſuis eſt diſcerptus canibus, cauſa varia traditur, vel q̄ nudam Deam ſe in fonte lauan/tem viderit vel quod ſe illi in venatu pręponeret vel quod in montibus virginis concubitum au/ſus eſt petere. Illis. canes intelligit, quibus ipſe multas feras trucidarat.

VBER. COMPEDIBVS, vinculis pedum. Vinctus, liga/tus. q. d. tuus amor ſatis tenebit me. Cum bene, hęc omnia dicit acontius, vt flectat eius animum. Ipſa, tu. Qui ſeruit, q̄ pręſtat ſeruitutem tam pa/tienter. Agor reus, vtitur ſignatę verbis iuris, nam reus eſt contra quem agitur, & ſi nihil admiſerit. Non vllo. i. in nullo. Eſt iniuria noſtri. dicitur eſſe iniuria, quā tibi intuli. Delia, Diana a Delo inſula, in qua et nata eſt, et colebatur pręcipue.

nihil mali tibi diui/nem. melius legitur omina q̄ omnia. Violentius, ſęuius. Illa, Diana. Quod nolim ſcilicet videre, q̄ tu leſeris eam. Teſtis erit adducit exempla. Aper ca/lydonis, aper. quem illa irata ęneo ad va ſtandum Calydonem immiſit, quia Oe/neus cum ſacrificaſ/ſet alijs, ſola Diana omiſſa, vt alibi ple/nius diximus, illa aprum, qui totam regionem vaſtaret, immiſit, q̄ fuit cau ſa mortis Meleagri, vt in epiſtola Deia/niręe dixi. Parens Althęa, mater Me/leagri. Sic reperta, magis ſęua in na/tum, quia conſum pto torre, in quo eius vita fataliter cō ſiſtebat eum interemit, vel eius vitam diris impre cationibus execrata eſt, hanc fabulam diximus ple ne in epiſt. Briſei. ſuper eum locum, fratribus orba. Deuouit nati ſpemq;, caputq; parens. Teſtis & Actęon, is filius fuit Ariſtęi et Autonoes filię Cad/mi, qui cum venatione delectaretur, ea feſſus cum ſyluā quietis gratia ingreſſus eſſet forte vidit Dia/nam nudam cum nymphis ſuis ſe lauantem, quę audacia eius irritata, ne id vnq̄ eloq poſſet, in cer/uum eum mutauit, qui poſtea a canibus ſuis eum verum ceruum credentibus dilaceratus eſt, ſcribi/tur hęc fabula plene ab Ouid. lib. iij. meta. Creditus fera, creditus ceruus. Illis, ſcilicet canibus, vel ſocijs ſuis. Cum quibus ante dedit lęto feras, ideſt cum quibus ante interfecerat feras.

ASCEN. OMINA re careāt. i. non habeant effectum, quę ominor de te. ſ. deam de te vindictam ſumpturam, ſicut ſumpſit de cęteris ſui contemptoribus, ſcilicet Calydonijs Actęone et Niobe, de Calydonijs dici/tur ęneidos. vij. conceſſit in iras, ipſe deum anti/quam genitor Calydona Dianę. Teſtis et actęon. Ordo eſt, et actęon eſt teſtis, quoniam ipſe creditus ſup eſt eſſe fera illis, ſcilicet canibus ſuis, qui ipſum credentes feram eſſe diſcerpſerunt, cum quibus. ſ. ca nibus ſocijs venationis ipſe ante. i. prius dedit lęto i. morti feras, ſcilicet beſtias.

Quęq; ſuperba parens ſaxo per corpus ab orto,
Nunc quoq; mygdonia flebilis aſtat humo.
Hei mihi cydippe timeo tibi dicere verum,
Ne videar cauſa falſa monere mea.
Dicendum tñ eſt. hoc (mihi crede) quod egra
Ipſo nubendi tempore ſepe iaces.
Conſuluit ipſa tibi, neu ſis periura, laborat,
Et ſaluam ſalua te cupit eſſe fide.
Inde fit vt quoties exiſtere perfida tentas,
Peccatum toties corrigat illa tuum.
Parce monere feros aīosę virginis arcus,
Mitis adhuc fieri, ſi patiare poteſt.
Parce precor teneros corrūpere febribus artus,
Seruetur facies iſta fruenda mihi.
Seruentur vultus ad noſtra incendia nati,
Q uiq; ſubeſt niueo lenis in ore rubor
Hoſtibus, et ſiquis ne fias noſtra repugnat,
Sic ſit, vt in valida te ſolet eſſe mihi.

VOLS. QVÆQVE Superba parens. Nioben ſignificat Tātali filiam, quę cum ex Amphione Iouis, et Antiopes filio liberos duodecim, vel vt alij malunt quatuordecim genuiſſet, ſe latonę fecunditate prępoſuit. Diana et Apollo Latonę filij ira perciti liberorum multitudinem ſagittis confecerunt. Nioben, et Amphionē lachrymantes verterunt in ſaxum et ad ſipilum migdonię montem pueris et puellis trucidatis, cum ſeptem annos ſepultura carerent, Iuppiter vt ſcri. Home. in ſaxum vertit. Adſtat flebilis flet etiam nunc in ſaxum verſa, naz ex eo ſaxo in memoriam lachrymarum adhuc aqua ſcaturire traditur. Falſa monere, ſuaſionem, hanc habere. Nubēdi tempore quotiens alij nubere tentas. Neu ſis periura vt promiſſa ſernes quę iureiurando in eius ęde firmaſti. Parce monere ferox apoſtrophe ad Dianam. Virginis animoſę, quoniam tuę voluntati audet obſiſtere. Facies, Cydippes forma. Hoſtibus et ſiquis, ita ſe habeant hoſtes Dianę ira. Vt ego ſum, te cum video morbo cruciari. Inualida te, cum tu non vales.

VBER. QVÆQVE Superba parens, aliud exemplū Niobes, quę Tantali et Taygetes pleiados filia ſeptem filiorum, totidemq; filiarum mater ex Amphione Thebano marito ſuo cum ob alia, tum ob fecunditatem filiorum inſolens Latonę, quę duos tantū peperiſſet numen aſpernata eſt, et populum ſacrificare volentem impijs verbis deſerere auſa eſt. Quare Apollo et Diana Latonę matris iniuria moti et eius precibus incitati nube tecti Thebas venerunt et Nioben vniuerſa prole ſagitta ſuis confoſſa priuauerunt, quę dolore materno obſtupefacta in ſaxum conuerſa dicitur et vt ſcri. Oui. lib. vi. meta. In patriam rapta eſt, vbi fixa cacumine mōtis. Liquitur, et lachrymis etiam nunc marmora manant. Mygdonia, regio eſt minoris Aſię, quę et Bythynia dicitur. Nunc quoq; flebilis, qui vt in meta. ſcriptum diximus lachrymis etiam nunc marmora manant. Monere falſa, dicere nō vera. Mea cauſa, mea vtilitate, vt facias quod peto. Hoc tu mihi crede, quod ęgra. Ordo eſt. O Cydippe quod tu iaces ſępe ęgra ipſo tempore nubendi, ipſa dea conſulit tibi, ideſt facit vtilitatē tuam. Et laborat. i. curat. Ne ſis periura, ne violes fidē, quam promiſiſti, q; p iſtam ęgritudinem monete, vt ſerues promiſſa. Saluam, incolumem. Inde fit, inde accidit. Obſiſtere promiſſis. Totiēs corrigat peccatum, q; quando vis negare te non promiſiſſe mihi, et vis alij nubere, tunc facit te grauius ęgrotare. Parce, hortatur vt non irritet deaz. Parce, ſerua noli. Arcus, quibus ſe vlciſci ſolet. Mitis, placata. Teneros, artus, membra tua. Fruenda, vtenda mihi. i. ſeruetur ad vſum meum. Lenis, modicus. Hoſtibus oſtendit quantū eam amet. Imprecat. n. talez dolorem, et angorem animi hoſtibus ſuis, qui impediſit ne nubat ipſi acontio, qualem dolorem dicit ſe experiri ipſa Cydippe ęgrotāte ordo ſic ſit ideſt, ſic eueniat hoſtibus, ſiquis repugne fias noſtra, vt ſicut ſolet eē mihi te inualida. i. te infirma.

ASCEN. HEI Mihi cydippe. Argute ad id q; tota epiſtola prętendit peruenit, vt. s. perſuadeat ea de cauſa infirmitate tactam, q; iuſiurandum in conſpectu deę preſtitum non obſeruat. Ipſa. s. dea conſulit tibi, ideſt ſaluti tuę, non eſt autem legendum conſuluit, ſed conſulit. Et vt Valla docet ſępius dicimus de rebus externis q̄ de conſilio dando conſulem, et eſt quaſi proſpicere, et prouidere aut commodum ferre, vt conſulere honori meo, vt conſului rebus tuis. Neu. i. neue, ideſt vel laborat ne ſis periura, ideſt ne peieres alteri nubendo, dicimus autem periurium, et periurus periura periurum. Non autē periuro, ſed peiero. Parce monere &c. Vult ſuperior eſſe apoſtrophem ad Dianam ſicut Iuue. ad Apollinem. Parce precor pęan &c. Vt ſit o Diana precor parce mouere feros artus. i. indomita membra virginis animoſę, ideſt perſtantis pertinacius in opinione ſua, quia poteſt adhuc fieri mitis, et patiare ſcilicet ſuperuiuere. Quę cauſa, cur, et dei, et homines maleficis parcant. Et ita legendum eſt feros arcus. Alij habent ferox et arcus, vt ſit o Cydippe ferox mouere arcus virginis animoſę, ſcilicet Dianę, q; ſi patiare. i. niſi periurio obſtes, dea poteſt fieri adhuc mitis, ideſt placabilis tibi, et hoc modo potius legendum puto, quia ſemper ad Cydippen loquitur dicens. Hoſtibus et ſiquis. Vbi Ordo eſt. Et ſi quis ſupple ex hoſtibus repugnat, ne ſcilicet facies tua ſit noſtra ſic ſit ſupple illi, vt ſolet eſſe mihi te exiſtente inualida, hoc eſt egerrime. Quod minus orator diceret, vtrum minus eſſe velim, quia de duobus tantum loquitur.

VOLS. TE NVbente, cum paris me relicto alij nubere. Quod minus eſſe velim, vel q̄ ęgrotes, vel q̄ nubas vtrunq; eſt mihi ęque moleſtum. Dominę periuria, pęna quam pro perfidia dat. Ne tamē ignorem, demonſtrat ſollicitudinem ſuam, vnde moleſtiam arguat. Miniſtro, ſe dominę aliptā; deſiderat, ne medicorum iuſſa preteriret. Effingo, non aſtringo legas, nam alipte non aſtringere eſt, ſed effingere, aſtringere enim ad medicos attinet, cuȝ venam deprehendunt. Effingere eſt componere et tractare. Optat enim poſſe aſſiſtere, et manus tractare. Quem minime vellem, illum videtur ſuſpicari, cui Cydippe erat nuptura. Aſſidet eg. aliptę officium prębet vtitur notatione ſcribit ſignis certis amatorem. Salientem venam, quę febris calore nimia agitatione impellitur. Per cauſam, deprehendę venerationem. Merces plenior maiorq; ſuus labor mereatur

Precerpere, tranſlatio ab his, qui immatura poma legūt. Prępripis inquit alienos amores. Turpiter, per adulteriuȝ.

Poſt modo, deinceps meis admonitus verbis. De vacuis non pactis.

Vindicet promiſſo coniugio ſuaȝ dicat. Non vacat, viro non caret.

Me miſeȝ, dolet q̄ nō ſit miniſter eius, vt poſſet ad eam ire, et eam tangere, et eius toro aſſidere, vt miniſtri faciunt. Iuſſa precepta. Alter, quem minime vellem, qui fortaſſe quęrit habere te vxorem. Adeſt, aſſiſtit tibi. Inuiſus ſuperis, quia vult a te, quod eſt contra fidem tuam. Tentat tangit. Pollice, digito, vt medici ſolent. Venam ſalientem mobilem, q̄lis ſolet eſſe in fabricante. Tenet, manu ſua. Per cauſaȝ, ſimulans ſe tangere venam. Contrectat, ſępe tangit.

Sinus, pectus.

Iſta merces, ſcilicet iungendi oſcula.

Eſt plenior ſuo officio, ideſt vltra ſuum officium, quia cum ſit medicus, hęc non ſunt ius officij.

Quis tibi, apoſtropham facit ad illum medicum, qui hęc faciebat apud Cydippem, dicens eum non habere ius in eam quę ſibi ante ſit promiſſa. Prę cerpere, percipere.

Poſtmodo, poſthac ſi facies iſtud, ſi eam tetigeris et oſculatus fueris. Eris adulter quia contrectabis alienam vxorem. De vacuis de his puellis, quę nondum ſunt obligatę alicui. Vindicet aſſerat aſſumat.

Dominum ſuum, ideſt ſub dominio alterius, eſt tranſlatio a poſſeſſionibus quę dicuntur eſſe domini alicuius. Recitetur, relegatur. Formula pacti, verba formalia, quibus mihi promiſit. Alterius thalamo, increpat illum, vt ab amica ſua diſcedat. Non vacat, non eſt vacuus.

Torqueor, ex quo vel tē nubente, vel ęgra,
  Dicere non poſſum, quid minus eſſe velim
Maceror interdum q̄a ſim tibi cauſa doloris,
  Teq; mea lędi calliditate puto.
Inq; caput noſtrum dominę periuria quęſo,
  Eueniant. pęna tuta ſit illa mea.
Ne tñ ignorem quid agas, ad limina crebro
  Anxius huc illuc diſſimulanter eo.
Subſequor ancillā furtim, famulumq, requirens,
  Profuerint ſomni quid tibi, quidue cibi.
Me miſeȝ, quod non medicoȝ iuſſa miniſtro.
  Effingoq, manus, inſideoq; toro.
Et rurſus miſerum, qd̄ me ꝓcul inde remouit?
  Quē minime vellē forſitan alter adeſt.
Ille manus iſtas aſtringit? et aſſidet ęgrę.
  Inuiſus ſuperis, cum ſuperisq, mihi.
Dumq; ſuo tentat ſalientem pollice venam
  Candida per cauſam brachia ſępe tenet.
Contrectatq; ſinus, et forſitan oſcula iungit.
  Officio merces plenior iſta ſuo eſt.
Quis tibi ꝓmiſit noſtras ꝓcerpere meſſes,
  Ad ſpes alterius quis tibi fecit iter?
Iſte ſinus meus ē, mea turpiter oſcula ſumis,
  A mihi promiſſo corpore tolle manus.
Improbe tolle manus, quā tāgis nr̄a futura ē,
  Poſtmodo, ſi facies iſtud, adulter eris.
Elige de vacuis, quam non ſibi vindicet alter.
  Si neſcis, dominum res habet iſta ſuum.
Nec mihi credideris, recitetē formula pacti,
  Neu falſam dicas eſſe, fac ipſa legat.
Alterius thalamo tibi nos, tibi dicimus, exi,
  Quid facis, hinc exi, non vacat iſte torus.

TORQVEOR. Dicit q̄ parem habet animi cruciatum, ſiue nubat VBER. alij, ſiue ęgrotet, nec ſatis ſcire dicere, vtrum horuȝ mallet, q̄ neutrum vellet. Maceror, affligor.

Mea calliditate. Mea fraude qua te decepi. Inq; caput rogo inquit, vt pęnas quas tu ex periurijs pati debes, in me transferantur et tu ſis libera.

Ne tamen, dicit ſe ſępe venire domum eius vt intelligat, quid agat. Diſſimulanter, occulte, ne videar venire ob hanc cauſam. Requirens, interrogans ancillam, vel famulum tuum. Profuerint ne tibi ſomni. i. an potueris dormire et comedere.

INTERDVM Maceror. Sulpitius legit mac ASCER. ror interdum, et ita plurimi codices habent, ſed maceror primam corripere ſolet, ſicut macies, et macer. Eſſe fac ipſa legat. Sępe apud hunc legitur fac corripi, ſed alij face legunt, nihil eſt autem toto contextu facilius. Tu petis ex toto, quia repulſus non morieris, vt ego.

VOLS. PACTI Humani, reſiſtit aduerſarij iura per contentionem, inquit pactum, quo arguis Cydippem eſſe tuam homines fecerunt, meum vero diuinum eſt. idcirco, quod a pacto arguas. Par quoniam tuum humanum eſt pactum, meum vero diuinum. Hęc mihi ſe pepigit, firmat cauſam a cognatione. Primus ab illa, cuius iuſtum eſt, cum illa in cognatione ſibi prima ſit, cuiq; a natura de ſe, quod vult liberum eſt facere. Homines habuit teſtes. Teſtificata deā, Dianam adhibuit teſtem. Mendax, qui fallit homines mendaces appellamus periurum vero, qui dijs immortalibus fidem non ſeruauit.

Hęc cubat, febre vexatur Cydippe.

Ille pater, qui filiam alij deſpondit viro.

Diſſimili mente, arguit ab iniquitate facti vnde monſtret Dianę iram non fore iniuſtam, cum humana diuinis prepoſita videantur.

Tu petis ex voto, es voti compos. Nunc quoniam ferus hic, in odium aduerſarium trahit, cuius facta crudeliter receſſet. Cauſa iniqua, quoniam non is, ſed ego tibi maritus eſſe deberem. Hic culpa, admiſſi viri.

Nos ego. Et ſubimus certamina, ideſt certamus habenda de Cydippe vxore. Diſſimili mem. ideſt diſſimili propoſito, et intentione. Ex tuo, quia ſi non habueris eā, nihil periculi tibi erit. Repulſa eſt gra. mi. mor. ideſt mihi erit grauius eam non habere quaſi morerer. Cedere igni. me. non occupare meos amores, qui fuerunt prioreſtuis. Iniqua in qua nullum ius habent. Ad quid redit q. d. ad malum tuū. Hic facit, nititur adducere illum in odium Cydippes. Hoc fa. ideſt hoc exiſtente cauſa. Qui monet ſcilicet pericula. Cadat, moriatur.

Quem dea damnat quem dea habet inuiſum. Et tu continuo, ideſt ſtatim. ſubaudieris ſalua. Potiere ſta. ſa. ideſt habebis ſanitatem ſtabilem ſi ſeruaueris fidem. Colas, veneraris. Non bo. et quia poſſet dicere, ſe facere ſacrificia multa, dicit deos inſpicere fidem et non ſacrificia, vt Eſaię cap. i. Quid mihi in multitudine victimarum veſtrarum, quia multiplicaſtis mihi ſacrificium de arietibus et carnibus hircoruꝫ. ego eniꝫ contempſi ſanguinem vitulorum etc.

Nā qd̄ habes, et tu humani verba altera pacti
Non erit idcirco par tua cauſa meę.
Hęc mihi ſe pepigit, pr̄ hanc tibi prius ab illa,
Sed propior certe, quam pater, ipſa ſibi, eſt.
Promiſit pater hanc, hęc andiurauit amanti
Ille homines, hęc eſt teſtificata deam.
Hic metuit mendax, ſed et hęc periura vocari,
Non dubitas hic ſit maior, an ille metus?
Deniq; vt amborum conferre pericula poſſes,
Reſpice ad euentus, hęc cubat, ille valet.
Nos quoq; diſſimili certamina mēte ſubimus
Nec ſpes par nobis nec timor ęquus adeſt.
Tu petis ex tuto, grauior mihi morte repulſa ē
Idq; ego, quod iam tu forſan amabis, amo.
Si tibi iuſticię, ſi recti cura fuiſſet,
Cedere debueras ignibus ipſe meis.
Nunc qm̄ ferus hic pro cauſa pugnat iniqua,
Ad quid Cydippe littera noſtra redit?
Hic facit, vt iaceas, & ſi ſuſpecta Dianę,
Hunc tu ſi ſapias. limen adire vetes.
Hoc faciente ſubis tam ſęua pericula vitę,
Atq; vtinam pro te qui monet. ille cadat.
Quē ſi reppuleris, nec quē dea dānat, amaris,
Et tu continuo, certe ego ſaluus ero.
Siſte metum virgo. ſtabili potiere ſalute,
Fac modo polliciti conſcia templa colos.
Non bone macta to cęleſtia numina gaudent,

Hoc faciente, peccato huius. Qui monet ille cad. in te. Scilicet peccato tuo. Dianę iram concitat. Et tu continuo, ſuaſio ab vtili. Valebis quamprimum, ſi reppuleris admiſſum virum. Templa conſcia Dianę ſacrifices.

VBER. NAM Quod, reſpondet obiectioni, quia poſſet dicere. eam ſibi per patrem eius diſponſatam, dicit plus valere promiſſionem factam per ſe de ſe ipſa teſte dea, q̄ promiſſionem factam per eius patrē. Primus ab illa. primus poſt illam. Propior ſibi q̄ patri, quia quiſq; ſibi eſt proximus. Iurauit, quod plus eſt q̄ ſimpliciter promittere. Ille pater. Homines ſcilicet eſt teſtificatus, ideſt promiſit in preſentia hominum. Maior metus ſcilicet mendacij vel periurij. Euentus, Exitus. Hęc, Cydippe. Cubat, ęgrotat Horatius. Cubat hic in valle quirini. Valet, ſanus eſt.

NVNC Quoniam ferus hic &c. Omne crimen reijcit in aduerſarium ſuum, docens eius gratia amicam quicquid patitur, pati, cum is eam ſolicitet ad periurium, a quo, vt dea eam arceat, febribus torquet. Ad quid littera noſtra redit. Sunt qui intelligunt ſic ad quid remittit litteras noſtras, nolens eas legere, cum illi omnis culpa imputanda ſit, ſed ſi hoc opinaretur, fruſtra id niſi in principio ſcriberet. Eſt ergo ſenſus attēde Cydippe ad quid littera noſtra redit. i. qd ſibi velit, quid pretendat, quia vult hoc ſignificare, qd hic facit vt iaceas, et ſis ſuſpecta Dianę. Reppuleris gemino p ſcribitur, quia re corriperetur alioquin. Amaris pro amaueris. Siſte. i. retine, ne augeatur metus. Non bone etc. bona et ſancta ſententia, ſorte in non ſancto ore. Qualis illa Tbure deum placa, vituli ſine creſcat aratro, et illa. Dicite pontifices in templo quid facit aurum, et quę ſequuntur. ASCEN.

Sed quę pręſtanda eſt et ſine teſte, fide.
Vt valeant alię, ferrum patiuntur. et ignes,
Fert alijs triſtem ſuccus amarus opem.
Nil opus eſt iſtis, tantum periuria vita,
Teq; ſimul ſerua, meq;, datamq; fidem.
Pręteritę veniam dabit ignorantia culpę
Exciderant animo foedera lecta tuo.
Admonita es modo voce mea, tū caſibus iſtis,
Quos quoties tentas fallere, ſire ſoles.
His quoq; vitatis, in partu nempe rogabis.
Vt tibi luciferas afferat illa manus.
Audiet hęc. repetens quę ſunt audita, requiret
Ipſa tibi de quo coniuge partus eat.
Promittes votum, ſcit te promittere falſo,
Iurabis, ſcit te fallere poſſe deos.
Non agitur de me, cura maiore laboro,
Anxia ſunt vitę pectora noſtra tuę.
Cur modo te dubij pauidam flevere parentes?
Ignaros culpę quos facis quos eſſe tuę.
Et cur ignorant? matri licet omnia narres,
Nil tua Cydippe facta ruboris habent.
Ordine fac referas, vt ſis mihi cognita primū,
Sacra pharetratę dum facis ipſa deę.
Vt te conſpecta ſubito (ſi forte notaſti.)
Reſtiterim fixis in tua membra genis.
Et te dum nimium miror nota certa furoris.

VOLS. ET SINE Teſte fide, non tm̄ boues mactati, vel vitę integritas litat. Ferrū patiunt̄ & ignes, morbi alij ferro, alij igne curant̄. Succus ama. triſte poculum, quod gręci φαρμακον appellant. Illis, aut igne, aut ferro aut poculo. Vita periuria, non ſis Dianę periura. Pręteritę veniam ſtatus eſt qui venialis dicitur ſumptus ab ignorantia, poterisq; añ hac acta ſunt. ignorantia excuſare, et veniā mereri, deinceps admonita eris periurij rea. Voce mea, meis litteris I memoriā illa tibi reduxi. Caſibus, malis, quę te vrgent. Ferre, aduerſa pati. His q̄q; vitatis, eſto vt primes caſus vites. Luciferas, Diana et Lucina nū̄cupata ē, q̄ parturientibus p̄eſt, vt ſcri. Var. Hęc audiet, tuas, implorationes. De quo, Acontio in alio. Votum, in partu ages vota. Sit nouit te dijs ꝓmiſſa nō ſeruare. Non agit̄ de me, meas moleſtias cōtēno. Cura maioi ea erat ob amicę ſalute ancipite. Ignotos culpę, q cām tui mali ignorant. Nil ru boris, eſt ęqua tua cā et nil niſi honeſtū hꝫ Ordine fac referas p cauſaꝫ breuiter enarrat, vt acta res eſt in dianę ęde. Cognita, ad coniugium prouocata. Deę pharetratę, Dianę cuius arma ſunt arcus et pharetra. Fixis genis, idest amantis ſignum.

VBER. ET SINE teſte. i. et ſi nullus ſciret aliqd eē ꝓmiſſū. Vt valeant, arguit a maiori ad minus. Succus ama. medicina ex ſucco amararū herbarū. Iſtis, ſuccis amaris. Tm̄, ſolummō. Ignorantia; q: tu neſciuiſti te offendiſſe. Dianā, et iō hęc tibi accidere. Exciderant aīo. i. memoria. Admonita, reducta in memoriaꝫ. Cum iſtis cū iſtis infoelicitatibus ęgritudinis. His quoq;, magis & terret eam, vt caueat lędere Dianā, q: ſi & nūc vitaret caſus febris, tū adhuc egeret eius auxilio in partu, q: inuocabat a parientibus. Luciferas, adiutrices. q̄ foetū in luceꝫ ferant. Requiret, de quo coniuge ptus erat tibi. i. volet ſcire ex q̄ merito pepereris, q: ſi ex alio paries q̄ ex me, dicet te eſſe periuram, et iō nō eſſe iuuādā. Promittes votū, q: poſſet dīe ſe facturā vota. Falſo, ſicut falſo p eam iuraſti te facturam vxorem meā.

Iurabis, idest ſi iurabis. Poſſe fallere deos, ſicut feſelliſti eam. Laboro, angor maiore cura q̄ de me. Cur mō, querit̄ q fuerit in periculo mortis, & nō dixerit parentibus ſuis cām, q: nihil ſciebant de illo pomo pudebat. n. eā dicere hoc parentibus vn̄ hortat̄ vt dicat, q hoc factum nullam habet turpitudinem. Dubias poſitam in periculo mortis iuue. Curent dubij medicis maloribus ęgri. Licet, fas eſt. Matri, puellę. n. ſolent audacius matri q̄ pr̄i ſecreta ſua dīe. Ordine, ꝓponit ei oīa, quę vult vt narret m̄ri. Reſtiterim, pro ſteteri. Genis, oculis. Palla veſtes.

ASCE. SED quę pręſtāda eſt. et. i. etiam ſine teſte fide, vt ſit ordo, ſꝫ gaudet fide quę etē. Alij tñ vt ornatus expoſtulat, legunt fides, vt ſit ſed ſup. fide, quę fides pręſtanda eſt etiam ſine teſte. vnde de viro fideli dicit Cice. q cū eo etiaꝫ in tenebris mices. Vt valeant alię etc. Et hęc ſancta adhortatio, q: admonemur, vt corpus valeat alaꝫ ſanare, et vitia mentis fugere. Tantum. i. tm̄mō, vita. i. deuita & fuge periuria. His quoq; vitatis idest poſito q etiaꝫ hęc mala euaſeris et alteri incolumis nupſeris, adhuc opus erit tibi opera Dianę, quia ipſa eſt Lucina quę p̄eſt parturientibus, et in lucē venientibus. vt in Buc. Caſta faue lucina tuus iam regnat Apollo, ſꝫ & Iuno Lucina dr̄. vn̄ comicus, Iuno lucina fer opem etc. Cū ergo Dianā inuocabis quęrat equo, et ita ſi ex alio q̄ ex me fiet memor periurij tui et opem negabit. Non agitur de me. i. cauſa mea. aut de periculo meo, et id amatorie et callide dicit amatorie quideꝫ q ſe plus illi q̄ ſibi timere ſignificat callide autem, quia non ſibi ſoli per illud conſulere videtur vt plenior ſit dictis fides. Cur modo de dubij pauidam & cętera. vult vt parentes ſciant quid iurauerit, vt et illi metu mortis filię ſuę inducti conſentiant.

Nota certa furoris, idest quę res eſt certa nota, idest certum indiciuꝫ furoris, idest amoris nimij concepti. Et eſt per parentheſim inſertum, & relatiuum ſicut ſępe apud Maronem ſubauditur.

Deciderint

Deciderint humero pallia lapſa meo.
Poſtmodo neſcio qua veniſſe volubile malũ,
Verba ferens doctis inſidioſa notis.
Quod quia ſit lectum ſancta preſente Diana,
Eſſe tuam victam numine teſte fidem.
Ne tamen ignoret, ſcripti ſententia quę ſit.
Lecta tibi quondam nunc quoq; verba refer.
Nube precor, dicet, cui te bona numina iungũt,
Quem fore iuraſti, ſit gener ille mihi.
Quiſquis is ẽ, placeat, quoniam placet ante Dianę,
Talis erit mater, ſi modo mater erit.
Si tamen ẽ queras quis ſim, qualiſq; videto,
Inueniet nobis conſuluiſſe deam.
Inſula Corycijs quondã celeberrima nymphis
Cingitur Aegęo nomine Cęa mari.
Illa mihi patria eſt, nec, ſi generoſa probaris,
Nomina, deſpectis arguor ortus auis.
Sunt ẽ opes nobis, ſunt ẽ ſine crimine mores,
Amplius vtq; nihil, me tibi iungit amor.
Appeteres talem vel non iurata maritum,
Iuratę vel non talis, habendus erat.
Hęc tibi me ĩ ſõnijs iaculatrix ſcribere Phoebe,
Hęc tibi me vigilans ſcribere iuſſit amor.

VOLS. DECIDERINT Pallia, ſtuporis indiciũ eſt. Doctis notis, litteris callide ſcriptis. Iunctam fidem, mihi pſtitam deſcriptio. Iungunt, coniugem pmittunt. Talis, in hac ſnia pſtiterit. Inſula Corycijs, cõmendatio a patrię pſtantia, quam dicit cultã ẽ muſis quoniam ex cęa inſula fuere ſimonides poeta, vt auctor eſt Stra. et ex fratre filius Bacchylides Corycias nymphas non vt inſcite aliqui putarũt dicimus a Coricio inſula Dianę ſacra, ſed de Corycio antro in parnaſo muſis ſacrato. ideo in meta. eſt cum Deucalion et pyrrha parnaſus cõſcendunt. Corycidas nymphas, ẽ numina mõtis adorant. Cęa Cęã inſulas in Aegeo eſſe diximus, vbi lex erat vt Menãder notauit vt ſexagenarij interimerentur qs in inſula. Nihil, nec patrię preſtantiam, nec antiquum genus eſto non probes, ſolus amor, me tibi conciliare deberet. Hęc tibi me in ſomnijs, colligit epiſtolam quam commendat ab auctoritate deorũ a ſomnijs ſimilitudinem afferens, et Diana et amor hanc, vt tibi ſcriberem epiſtolam iuſſerunt.

a Corycio antro in parnaſo, de quo Stra. ſic ingt. Vniuerſus Parnaſus conſecratus exiſtit, et antra et alia loca ſanctitate digna continens. ex qbus celeberrimum et famoſiſſimum extat Corycium nympharum antrum, eodem quo et Cilicum noie nuncupatum. dicit ergo in Cęo olim fuiſſe nymphas Corycias de qbus Oui. lib. i. meta. Corycidas nymphas, et numina mõtis adorant, vbi male qdam legunt Corycias. Inſula cęa adiectiue dixit. ſicut Iſula chia pro chios. Illa inſula. Nec ſi generoſa pbaris nomina. i. ſi etiã placet nobilitas tibi. Nec arguor, nõ probor. Ortus auis deſpectis. i. non ſum natus vilibus et contẽptis maioribus. Sũt et opes laudat ſe a reliquis quibus amantes ſolent ſe laudare. Vtq; nihil. Vt. i. quis nihil iligat me tibi amplius. Amor eſt mihi, ideſt certe amo te. Appeteres, ideſt appetere deberes. Vel. i. etiaz. Non iurata, ſine iuramento. Hęc tibi, dat auctoritatẽ ſuis ſcriptis dicens ſe ſcripſiſſe mõitu Dianę et amoris.

HUBER. DECIDERINT Humero, deciderint ex corpore meo. Nota certa furoris, certum ſignum vehementis amoris quando aliquis eſt ita abſtractus aſpiciendo amicam, quod non ſentit veſtes cadere ex humeris ſuis. Poſtmodo, ſcilicet reſeras. Malum volubile, pomum rotundum. Neſcio qua, ſcilicet parte templi. Ferens, habens ſcripta. Quod pomum. Vinctam, obligatam mihi. Refer verba, dic enim verba formalia iuramenti. Dicet, mater tua. Cui, ſcilicet mihi. Quiſqs eſt, etiam ſi eſſet mihi ignotus. Debet placere mihi, quia placet Dianę. Talis, quę ita tibi ſuadebit. Si modo mater erit, ſi vere te materno affectu amabit. Si tamen inquires, ſi volet ſcire qs ſim. Inueniet deam conſuluiſſe nobis. i. nobis prouidiſſe, et non dediſſe tibi maritum indignum. Inſula, dicit ſe eſſe ex Cęã inſula, quę eſt in Aegeo mari, vt ſupra in argumento dixi, quę probatur non ignobilis, quia olim celebrata fuit a nymphis Corycijs. Cauendum ne legatur Corynthis, quia nec ſenſus nec ratio metri patiẽ, ſed Corycijs ita dictis

ASCEN. DECIDERVNT, Quidã textus habẽt deciderint vt ſit modus ſubiunctiuus pro indicatiuo, quia deciderint penultimam legitime producit verũ poetę volentes rem ſubitam ſignificare ſępe in ea perſona ſyllabã longã corripiunt, vt in Bucco. Matri lõga decem tulerunt faſtidia menſis. Vbi tñ qdam tulerint legunt. et in Geor. Miſcueruntq; herbas et non inoxia verba. ẽ in ęnei. Obſtupui ſteteruntq; comę et vox faucibus hęſit, hic ergo ſubito caſum ſigt. Sicut et is q dicit. Non eodem curſu rident vltima primis. Poſtmodo. i. poſtmodum. Neſcio qua. i. p quam viã. Lecta tibi, quondã nunc quoq; verba refert. Id callidiſſime monet, vt denuo etiaz matre teſte ſe iureiurando aſtringat. Si mõ mater erit, ſi mĩno volet officio fungi. Si tñ ẽ qrat. Docuit iuſtũ et vtile eſſe. vt ſeruata fide ſibi nubat Cydippe, nunc idẽ docet et decens et vtile, vtile qdes prius docuit, quia ſic mortem euadat, nunc autem, quia generoſum virum et ſui amantiſſimũ obtineat. Cum vero genus ſuũ laudare vix audeat, pſias laudat. Amplius vtq; nihil et vt nihil amplius ſup ſit mihi quod commendes, me tibi iungit amor.

VOLS. ALTERIVS, cupidinem intelligit, cuius violentia vexabatur. Alterius, Dianę, cuius ira Cydippe vexabatur. Iuncta quoniam neuter ſine ſalute alterius valere poterat. Tua iura marita, cum mihi matrimonio eris iuncta. Sanguine votiuo, mactatę erunt hoſtię, quas pro te et tuo coniugio voui.

ASCEN. E QVIBVS Alterius. Ordo eſt, e quibus ſcilicet dictis duobus numinibus. Diana, quę et Phębe, et luna, et Proſerpina, et hecate, et lucina dicitur, ſicut et triuia, et delia, et alijs epithetis. Et amorem idest cupidinem ſagittę alterius, ſcilicet amoris nocuere iam mihi, quia amore langueo et vulneratus ſuis ſagittis cupidinis, et caue tibi ne tela alterius ſcilicet Phębes, quę eſt ſoror Phębe, hoc eſt Dianę noceant tibi.

E quibus alterius mihi iam nocuere ſagittę,
Alterius noceant ne tibi tela, caue.
Iuncta ſalus noſtra eſt, miſerere meiq; tuiq;,
Quid dubitas vnam ferre duobus opem?
Quod ſi cõtigerit, cũ iam data ſigna ſonabunt.
Tinctaq; votiuo ſanguine Delos erit.
Aurea ponetur mali felicis imago,
Clauſaq; verſiculis ſcripta duobus erit.
Effigie pomi teſtatur Acontius huius,
Quę fuerint in eo ſcripta, fuiſſe rata.
Longior infirmum ne laſſet epiſtola corpus,
Clauſaq; conſueto ſit tibi fine vale.

Ponetur imago. aureum malus. in ęde Dianę ſuſpendam. Cauſa, ſacrati mali. Effigie pomi, huius pomi dedicatio teſtimonium exhibebit. Fuiſſe rata, ad vota ſucceſſiſſe. Conſueto fine vale, non modo in fine, ſed in principijs veteres ponere cõſueuiſſe ſcri. Seneca.

VBER. E QVIBVS, Diana et amore. Sagittę alterius .s. amoris. Nocere mihi, quia percuſſerunt me. Tela alterius ſcilicet Dianę. Iuncta ſalus noſtris, idest mea vita eſt cõiuncta cum tua, ita vt te periclitante ego etiam ſim periclitaturus. Duobus, tibi et mihi.

Quod ſi contigerit vt feras opem ambobus, i. vt mihi nubas. Cum iam data ſi. ſo. dicit quando celebrabuntur feſta Dianę in delo, et offerentur ei ſacrificia votiua, tunc Acontius ſuſpendet in templo deę effigiem pomi aurei, in quo duobus verſiculis teſtificabitur. Cydippem ſeruaſſe, quę in eo pomo ſcripta legerat, et iurauerat.

Clauſaq; conſueto ſit, idest vt ſit clauſa fine conſueto, quia in fine ſolet ſcribi Vale. De ſignificatione autem verbi vale et etiam ſalue, laſſiſſime apud grammaticos omnes apparet ideo in ipſis declarandis tempus incaſſum conterere nolo, ne longior ęquo omnibus legentibus videar, tu vide ex te.

In .xx. epiſtolam argumentum.



Cydippe Acontio.

Cum data ſigna ſo. quia ſonitu tubarum vocabantur ad ſacrificia.

Delos, inſula vbi colitur Diana.

Erit tincta, idest maculata.

Sanguine votiuo, ſanguine victimarum ex voto interfectarum.

Rata, valida habuiſſe effectum.

Longior, dicit ſe nolle plura ſcribere, ne prolixitate fatiget, et afficiat moleſtia ipſam Cydippem ęgrotantem et infirmam. Ordo eſt. valeo Cydippe, ne epiſtola longior laſſet corpus tuum infirmum, et vt ſit clauſa, idest concluſa fine ſolito, quia finis epiſtolarum ſolet eſſe vale. Hoc frequentius apud Cice. in eius epiſtolis legitur.

VOLS. DELOS inſula in Aegeo eminet quę eam circundat inſulę Cyclades appellantur, vrbem habet in planitie ſitam et Apollinis Latonęq; templum, inſtabilis olim fuit ſed appropinquante Latonę partu vt ſcribit Pindarus immobilis ſtetit quattuor adamantinis columnis nixa, magno in honore eſt habita ab heroicis temporibus, ab omnibus oris in hanc inſulam ad ſacra publica conueniebant. Cęterum virginum ſacra miniſtrabat, quibus cum adeſſet Cydippe, accepto inſidioſo pomo viſa eſt ſe Acontio vxorem paciſci, eius pater alij deſpondente, ſub nuptiarum tempus febre correpta eſt, cum exiſtimaret id ſibi Dianę indignatione contigiſſe: conceſſuram in Acontij vota reſpondit, ſed ſeculorum incuria, quantum ex vetuſtis codicibus obſeruare potuimus, pręter verſus duodecim epiſtola tota deſideratur. Reliqui quicquid legitur adulterinum eſt. Ne autem ergo id temere ſomniaſſe videar, ex te metiri poteris, quantum ab Ouidiani carminis dignitate degenerent.

VOLS. Pertimui, ne qd boli tuę apportarēt litterę. Scriptū epl'am. Sine murmure, nemine audiēte. Inſcia iprudēs, et q̃ tuas inſidias nō nouit. Captaſſes itēr, rurſus me cape tentaſſes. Dura. Inexorabilis vt tuas lr̃as nō legiſſē. Cūa et vota facta. In Hippolyto ſuo quē Æſculapius Dianę prcibus ad vitā deduxit, poſtq̃ ab eqs diſtractus ē, appellatusq; Virbius, i Aricinio nemore ſeruādū nymphę egerię cōmiſit, ſō cautū ē, vt equi aricinū nemus non intrarēt q̄m Hippolytū diſtraxerīt. At melius vgo ab ętate ē ſexu, παῖδος ē virgo, in qt virgini fauere debuiſſet. Paucos, nā diuturna febre vexata d̄ ſalute deſpauit.

Pertimui, ſcriptumq; tuum ſine murmure legi.
Iurarit ne quos inſcia lingua deos.
Et puto captaſſes iterum niſi vt ipſe fateris,
Promiſſam ſcires, me ſatis eſſe ſemel.
Nec lectura fui ſed ſi tibi dura fuiſſem,
Aucta foret ſęuę forſitan ira deę
Omnia cum faciā, cū dem pia thura Dianę
Illa tamen iuſta plus tibi parte fauet.
Vtq; cupis credi, memori te vindicat ira.
Talis in hippolyto vix fuit illa ſuo,
At melius virgo fauiſſet virginis annis,
Quos vereor paucos ne velit eſſe mihi.

VBER. Pertimui, licet q̃dam addiderint multa carmina, quę i nōnullis codicibus repiebant, puto t̄n illa nō eſſe Ouidij nā ex eadē officina exiſſe nō vident, et ęgrotantē puellā veriſimile eſt breuiter reſcripſiſſe, itaq; non interpretabor ea quę dicta ſunt, quę t̄n ſi qs velit videre, non hēt multū difficultatis, et q̄m ſunt reſponſiua ad pcedentē epl'am facile intelliguntur. Reſpondet aūt Cydippe ſe pre timore non auſam fuiſſe legere epiſtolā Acontij verbis clare probans ne itēr iuraret ſicut q̄n legit pomū, et dicit ſe fuiſſe in voluntate non legendi, niſi q̄ dubitauit, ne Diana magis iraſceretur, quam dicit nimium fauere ipſi Acontio, d̄ ęquius eſt, q̄ ſibi faueret, q̄ virgo deberet fauere virgini. Pertimui, cū mihi reddita eſt epiſtola tua. Sine murmure, ſine prolatione verbo⁊, ſed tantū oculis et aīo percurrens. Captaſſes, decepiſſes. Vt ipſe fateris, nā dixit promiſſam ſatis eſt te ſemel eſſe mihi. Dura, aſpera, in non legendo ſcriptū tuū. Sęuę, iratę. Cum faciam oīa in honorē Dianę, et preter ipſam. Dem pia thu. i. faciam ſacrificia thure. Fauet tibi plus iuſta pte. i. plus ęquo tuę ē partes tuas. Vindicat te, facit vindictam pro te. Vtcupis credi, quia tu dicis mihi q̄ hoc eſt cā quare ęgroto, dixit enim ipſe. Dicendum tamē eſt hoc tu mihi crede q̄ ęgra. Ipſo nubendi tpe ſępe iaces. Conſuluit ipſa tibi. Talis in Hip. non tm̄ fauit Hippolyto ſuo, quem etiam ſecundum quoſdam per Æſculapium a morte ad vitam reuocauit, vt Virg. ſcripſit. licet Horatius aliter dicat. Talis tā fauorabilis. In ſ. Hip. p l ſuū hippolytū ἀρχαϊσμὸς ſic Vir. Talis in hoſte fuit Priamo. Melius, iuſtius. Virgo ipſa Diana virgo. Fauiſſet et a. v. mi. l Cydippes q̄ ē ſuę virgo. Quos ānos. Vereor, timeo. Ne. v. e. p. mihi q̄ timeo ne velit me cito mori

ASCEN. Pertimui, breuis eſt epl'a, aut q̄ reſiduum perit aut q̄ plura egrotantem ſcribere non decet. Sine. m. i. ſine voce. Iuraret, ne quos inſcia lingua deos, aucta foret ſęuę ⁊c. hoc dicto conſentit in ſententiam Acontij. Nam ſi perſuaſum ſibi febrem illam a dea irata illatā. Illa. t. i. honeſtatis gr̃a dicit ſe coactā, vt pſentiat Acontio ptra voluntatē p̄rinā. Memori ira, ſic Maro memorē Iunonis ob irā. Talis in Hip. vix. fuit. B̄n dubitat. Nā Vir. dicit eū reuocatū a morte Pęonijs herbis. Hor. aūt ingt. Neq̄. n. Diana pudicū. Liberat Hippolytū. Quos vereor paucos ne ve. ⁊c. ergo q̄ſi plura ſcribere negens ſic artificioſe epiſtolā clauſiſſe poſuit.

Languor enim cauſis non apparentibus hęret,
Adiuuor et nulla feſſa medentis ope.
Quā tibi nunc gracilem vix hęc reſcribere quamq̄
Pallida vix cubito membra leuare putas?
Nunc timor accedit, nequis niſi conſcia nutrix
Colloquij nobis ſentiat eſſe vices.
Ante fores ſedet hęc, quid agamq; rogantibus inter
Vt poſſim tuto ſcribere dormit ait.
Mox vbi ſecreti longe cauſa optima ſomnus
Credibilis tarda deſinit eſſe mora.
Iamq; venire videt, quos non admittere durū eſt
Excreat, et ficta dat mihi ſigna nota.
Sicut eram properans verba imperfecta relinquo,
Et tegitur trepido littera cauta ſinu.
Inde meos digitos iterum repetita fatigat,
Quantus, ſit nobis aſpicis ipſe labor.
Quę peream ſi dignus eras, vt vera loquamur,
Sed melior iuſto quamq;. mereris ero.
Ergo te propter toties incerta ſalutis,
Commentis pęnas doq;, dediq; tuis.
Hęc nobis formę te laudatore ſuperbę
Contingit merces, et placuiſſe nocet.
Si tibi deformis (quod mallem) viſa fuiſſem,
Culpatum nulla corpus egeret ope.
Nunc laudata gemo, nunc me certamine veſtro
Proditis, et proprio vulneror ipſa bono,
Dum neq; tu cedis, nec ſe putat ille ſecundum,
Tu votis optas illius, ille tuis.
Ipſa velut nauis iactor, quam certus in altum
Propellit Boreas, ęſtus, et vnda refert.
Cumq; dies caris optata parentibus inſtat,
Immodicus pariter corporis ardor ineſt.
Et mihi coniugij tempus crudelis ad ipſum
Perſephone noſtras pulſat acerba fores.
Iam pudet, et timeo (q̄uis mihi conſcia non ſim)
Offenſos videar ne meruiſſe deos.
Accidere hoc aliquis caſu contendit, et alter
Acceptum ſuperis hunc negat eſſe virum
Neue mihi credas in te quoq; dicere famam.
Facta veneficijs pars putat iſta meis.

Cauſa lates,mala noſtra patent,vos pace mouetis
  Aſpera ſummota prelia, plector ego.
Dicam nunc,ſolitoq; tibi me deſpice more,
  Quid facies odio,ſic vbi amore noces.
Si lędis,quod amas,hoſtem ſapienter amabis,
  Me precor vt ſerues,perdere velle velis.
Aut tibi iam nullo eſt ſperatę cura puellę,
  Quam ferus indigna labe perire ſinis.
Aut dea ſi fruſtra pro me tibi sęua rogatur,
  Quid mihi te iactas?gratia nulla tua eſt,
Elige quid fingas,non vis placare Dianam.
  Immemor es noſtri,non potes illa tui eſt.
Vel nunquam mallem,vel non mihi tpe in illo
  Eſſet in ęgeis cognita delos aquis.
Tunc mea difficili deducta eſt ęquore nauis,
  Et fuit ad cęptas hora ſiniſtra via.
Quo pede proceſſi? quo me pede limine moui?
  Picta meę tetigi quo pede texta ratis?
His tamen aduerſo redierunt carbaſa vento,
  Mentior ah demens, ille ſecundus erat.
Ille ſecundus erat,qui me referebat euntem,
  Quiq; parum felix impediebat iter.
Atq; vtinam conſtans contra mea vela fuiſſet,
  Sed ſtultum eſt venti de leuitate queri.
Mota loci fama properabam viſere Delon,
  Et facere ignaua puppe videbar iter.
Quam sępe,vt tardis feci conuitia remis,
  Queſtaq; ſum vento lintea parca dare.
Et iam tranſieram Myconē,iā Tenon, et Andron,
  Inq; meis oculis candida Delos erat.
Quam procul vt vidi quid me fugis inſula dixi?
  Laberis in magno nunquid, vt ante,mari?
Inſtiteram terrę,cum iam prope luce peracta
  Demere purpureis ſol iuga vellet equis.
Quos idem ſolitos poſtq̄ reuocauit ad ortus,
  Comuntur noſtrę matre iubente comę.
Ipſa dedit gemmas, digitis et crinibus aurum.
  Et veſtes humeris induit ipſa meis.
Protinus egreſſę ſuperis,quibus inſula ſacra eſt,
  Flaua ſalutatis thura,merumq; damus.
Dumq; parens aras votiuo ſanguine tingit,
  Feſtaq; fumoſis ingerit exta focis.
Sedula me nutrix alias quoq; ducit in ędes,
  Erramusq; vago per loca ſacra pede.
Et modo porticibus ſpatior,modo munera regum
  Miror,et in cunctis ſtantia ſigna locis
Miror,et innumeris ſtructam de cornibus aram.
  Et de qua pariens arbore nixa dea eſt.
Et quę pręterea (neq; enim meminine libet,
  Quicquid ibi vidi dicere) Delos habet.
Forſitan hęc ſpectans,a te ſpectabar Aconti,
  Viſaq; ſimplicitas eſt mea poſſe capi.
In templum redeo gradibus ſublime Dianę,
  Tutior hoc equis debuit eſſe locus?
Mittitur ante pedes malum cum carmine tali,
  Hei mihi iurani nunc quoq; pene tibi.
Suſtulit hoc nutrix mirataq; perlege dixit,
  Inſidias legi magne poeta tuas.
Nomine coniugij dicto confuſa pudore
  Senſi me totis erubuiſſe genis.
Luminaq; in gremio veluti defixa tenebam,
  Lumina propoſiti facta miniſtra tui.

Improbe qd gaudes? aut quę tibi gloria parta eſt,
  Quidue vir eluſa virgine laudis habes?
Non ego conſtiteram ſumpta peltata ſecure,
  Qualis in Iliaco Pentheſilea ſolo.
Nullus Amazonio cęlatus balteus auro,
  Sicut ab Hippolyta preda relata tibi eſt.
Verba quid exultas tua ſi mihi verba dederunt
  Sumq; parum prudens capta puella dolis?
Cydippen pomum,pomum Schęneida cępit,
  Tu nunc hippomenes ſcilicet alter eris.
At fuerat melius, ſi te puer iſte tenebat,
  Quem tu neſcio quas dicis habere faces.
More boni ſolito ſpem non corrumpere fraude,
  Exoranda tibi, non capienda fui.
Cur cum me peteres,ea non profitenda putabas,
  Propter quę nobis ipſe petendus eras?
Cogere cur potius,quam perſuadere volebas.
  Si poteram audita conditione capi?
Quid tibi nunc prodeſt iurandi formula iuris?
  Linguaq; preſentem teſtificata deam?
Quę iurat mens eſt,nil coniurauimus illa,
  Illa fidem dictis addere ſola potes.
Conſilium prudensq; animi ſententia iurat,
  Et niſi iudicij vincula nulla valent.
Si tibi coniugium volui promittere noſtrum,
  Exige polliciti debita iura tori.
Sed ſi nil dedimus,pręter ſine pectore vocem,
  Verba ſuis fruſtra viribus orba tenes.
Non ego iuraui,legi iurantia verba,
  Vir mihi non iſto more legendus eras,
Decipe ſic alios,ſuccedat epiſtola pomo,
  Sic valet hoc magnas diuitis aufer opes.
Fac iurent reges ſua ſe tibi regna daturos,
  Sitq; tuum toto quicquid in orbe placet.
Maior ex hac ipſa multo (mihi crede) Diana,
  Si tua tam pręſens littera numen habet.
Cum tamen hęc dixi, cum me tibi firma negaui,
  Cum bene promiſſi cauſa peracta mei eſt.
(Confiteor) timeo ſęuę Latoidos iram,
  Et corpus lędi ſuſpicor inde meum.
Nam quare quoties ſocialia faces parantur,
  Neptur ę, toties languida membra cadunt?
Ter mihi iam veniens poſitas Hymenęus ad aras
  Fugit et e thalami limine terga dedit.
Vixq; manu pigra toties infuſa reſurgunt
  Lumina,vix moto corripit igne faces.
Sępe coronatis ſtillant vnguenta capillis,
  Et trahitur multo ſplendida palla croco.
Cum tetigit limen,lachrymas, mortisq; timorem
  Cernit,et e cultu multa remota ſuo.
Proijcit ipſe ſua deductas fronte coronas,
  Spiſſaq; de nitidis tergit amoma comis.
Et pudet in triſti lętum conſurgere turba.
  Quiq; erat in palla,tranſit in ora rubor.
At mihi ve miſerę torrentur febribus artus,
  Et grauius iuſto pallia pondus habent.
Noſtraq; plorantes video ſuper ora parentes,
  Et face pro thalami,fax mihi mortis adeſt.
Parce laboranti picta dea lęta pharetra.
  Daq; ſalutiferam iam mihi fratris opem.
Turpe tibi eſt illum cauſas depellere lęti,
  Te contra titulum mortis habere meę.

Nunquid in vmbroſo cum velles fonte lauari?
 Imprudens vultus ad tua labra tuli?
Pręterij ne tuas de tot celeſtibus aras?
 Atq; tua eſt noſtra ſpreta parente parens?
Nil ego peccaui, niſi q perlurla legi,
 Inq; parum fauſto carmine docta fui.
Tu quoq; pro nobis, ſi non mentiris amorem,
 Thura feras, proſint; quę nocuere, manus.
Cur, quę ſuccenſet, q adhuc tibi pacta puella
 Non tua ſit, fieri ne tua poſſit, agit?
Omnia de viua tibi ſunt ſperanda, quid aufert
 Sęua mihi vitam, ſpem tibi diua mei?
Nec tu crediderls illam, cui deſtinor vxor,
 Ægra ſuperpoſita membra fouere manu.
Aſſidet ille quidem, quantum permittitur ipſi,
 Sed meminit noſtrum virginis eſſe torum.
Is quoq; neſcio quid de me ſenſiſſe videtur,
 Nam lachryme cauſa ſepe latente cadunt.
Et minus audacter blanditur, & oſcula rara
 Accipit, et timido me vocat ore ſuam.
Nec miror ſenſiſſe, notis cum prodar apertis;
 In leuum verſor, cum venit ille, latus.
Nec loquor, et tecto ſimulatur lumine ſomnus,
 Captantem tactus eijcioq; manum.
Ingemit, et tacito ſuſpirat pectore, meq;
 Offenſam, quamuis non mereatur, habet.
Si mihi quod gaudes, et te iuuat, iſta voluptas,
 Si mihi, q ſenſus ſum tibi faſſa meos.
Si mihi lingua foret, tu noſtra iuſtius ira,
 Qui mihi tendebas retia, dignus eras.
Scribis, vt inualidum liceat tibi viſere corpus,
 Es procul a nobis, et tamen inde noces.
Mirabar quare tibi nomen Acontius eſſet,
 Quod faciat longe vulnus, acumen habes.
Certe ego conualui non dum de vulnere tali.
 Vt iaculo ſcriptis eminus icta tuis.
Quid tamen huc venias? ſane miſerabile corpus
 Ingenij videas bina trophea tui.
Concidimus macie. color eſt ſine ſanguine, qualem
 In pomo refero mente fuiſſe tuo.
Candida nec miſto ſubluceant ora rubore,
 Forma noui talis marmoris eſſe ſolet.
Argenti color eſt inter conuiuia talis,
 Quod tactum gelidę frigore pallet aquę.
Si me nunc videas, viſam prius eſſe negabis,
 Arte nec eſt, dices, iſta petenda mea.
Promiſſiq; fidem, ne ſim tibi victa, remittes.
 Et cupies illud non meminiſſe deam.
Forſitan et facies iurem vt contraria rurſus,
 Quęq; legam, mittes altera verba mihi.
Sed tamen aſpiceres vellem prout ipſe rogabas,
 Et diſces ſponsę languida membra tuę.
Durius et ferro cum ſit tibi pectus Aconti,
 Tu veniam noſtris vocibus ipſe petas.
Ne tamen ignores, ope qua reualeſcere poſſim,
 Queritur a Delphis fata canente deo.
Et quoq;, neſcio quum nunc vaga fama ſuſurrat,
 Neglectam queritur teſtis habere fidem.
Hoc deus, et vates, hoc et mea carmina dicunt,
 Ad deſint voto carmina nulla tuo.
Vnde tibi fauor hic? niſi qd noua forte reperta eſt
 Quę capiat magnos littera lecta deos?
Teq; tenente deos numen ſequor ipſa deorum,
 Doq; libens victas in tua vota manus.
Faſſaq; ſum matri deceptę foedera linguę,
 Lumina fixa tenet plena pudoris humo.
Cętera cura tua eſt, plus hoc quoq; virg ne factum,
 Non timuit tecum, q mea charta loqui.
Iam ſatis inualidos calamo laſſauimus artus,
 Et manus officium longius ęgra negat.
Quid, niſi qd cupio me iam coniungere tecum,
 Reſtat vt aſcribat littera noſtra? vale.

Ad Franciſcum Aragonium Ferdinandi regis
Neapo. Domitius Calderinus Sal.

Mirificū eſt ſtudiū meū Franciſce et voluntas qdā egregia in eos, q de ſe ſpem aliq̄ ꝓbitatis et idolē ꝓbēt, neq; vllū finē facio cogitandi de his, q̄ ad eos vel iuuādos, vel ornādos ptinere arbitror. Qd cū de oībus facere ſoleo, tñ me id in primis dēre exiſtimo ijs, q vel populis aliqñ ꝓfuturi ſūt vel nationū clientelas habituri. Video.n. Platonē phoꝝ (vt ille ait) deū, quū de ciuili ſuoꝝ educatione multa ſapiētēr eloquētiſſimeq; ſcripiſſet. vnūq; iuuētutis moderatorē cōpluribus ſatis eē monuiſſe, in filijs regis q̄. tuor educatiōis magiſtros regſuiſſe moribus & doctrina inſignes. Nimiꝝ maiore cura cēſuit Plato formandū, qd multoꝝ oculis aliqñ exhibiturus erat, nā bonus pnceps tā oībus cōis ē, q̄ lex ſanctiſſima & ęqbi ciuiū ſocietati accōmodata. Incredibilē tu regis potētiſſimi filius de te expectationē ɔcitaſti, & quū iſta ętate veluti in tenellis arboribus floribus ɔtēti eē ſoleamus, tu nobis iā formatos virtutū fructus pduxiſti. In q̄ plane declaras te pēne glorię magnitudinē, et ſplēdorē nulla oīno ex parte ignorare quū ad eā vel aſſequēdā, qd optabile eſt, vel ſuperāda, id qd ipſe fortaſſe cupiat, nos certe vix ſperare audemus, tātis iā famę laudūq; ſtudijs te cōpares et ɔcīdas, hęc cū ex alijs accipio, tū ex Corello et multis ampliſſimi, diuiniq; pncipis cardinalis tui Neapolitani netarijs. Hi.n. ſiue domi ita ſępe audiā, ſiue q in te ꝑ:ꝑuā imortaleq; obſeruātiā pręſerūt, de te mecū et frequētēr, et honorifice loquūtur. ne ꝑmisq; de litaꝝ ſtudio. Quo in gñe, quū ab ineunte ętate v̄ſatus ſim, ſtatui eē officii mei, qd initio ꝓpoſui, tū ſuſceptę de te opionis aliqd mittere, qd p ętatē in tua iſta felici cāpania aliqñ legas. Nō tā qdē q hęc boni pncipis aīum formare poſſint, q̄ relaxare. Scio.n. placere ijs, q̄ tecū habes, vt ne luſibus aliq interdū grauiorūq; ſtudioꝝ curaz remittas. Vbi vō tu aut libētius velis cōgeſcere, aut honeſtius poſſis q̄ in l̄ris, habes nihil. Qd vt, neq; hoc tpe alienū videat, neq; ętate tua. eē ſtudui. Itaq; accipies a Domitio tuo hāc elucubratiūculaz in Sappho Ouidij, obſcurioraq; Propitij loca, in quibus ſi qd pterea deſiderabis, dabis opam vt ſciam. Ego.n. tam libēter pficiā, quā ſtudio ſe intepi. Simul agnoſces ciuē tuū Papiniū poetam, quē proximis vigilijs, oībus priſtinę dignitatis famęq; ornamentis reſtituendū curaui, Vale ex vrbe.

DOMI.

Domitij in Sappho Ouidij.

GAllias Methymneus nulla lucubratione nobilior fuit q̃ in interpretatione poemaaum Alcȩi & Sapphus, tanta erant ęſtimatione eius mulieris ſcripta quod Papinius in patris Epicedlo ſatis teſtatus eſt, cum eam locauerit inter antiquos vates, et Stratiez mirabilem eam appellet, nullamq; in poetice cum ea conferri poſſe arbitrabatur. Dederunt quidem operam poeticȩ pręter hanc tres Corynnȩ, de quibus in ſyluarum commentarijs ſcripſimus. Erinna quȩ concubina Sapphus fuit, et Euſtathius ſcribit, ea Lesbia, vt alij putant rhodia, vel Teia. Poema compoſuit lingua dorica, trecentum verſibus opus abſoluit, quorum dignitas cum Homero contendit. In ea illud epigramma grȩci editū eſt.

εννεαστας μεσας φασιν τι νεος ολιγωρας

κυι δε και σαπφω λεσβοθεν ηδε καλη

Theano pręterea mulier Locris lyrica fuit, et Meroquȩ hymnum in Neptunum compoſuit, et Charixena et Praxilla. De Sappho hȩc Suidas apud Grȩcos. Sappho Simonis. vt alij putant. Eunemini, vt alij Erigij, vt alij Ecryti, vt alij Semi, alij Camonis, Etarchi alij. nonnulli ſcamandronymi, quibus aſſtipulatur Herodotus matre Cleide Lesbia ex Ereſſo. Lyrica nata quadrageſimaſecūda olympiade, quo tempore et Alcȩus et Steſichorus et Pittacus, Tris fratres habuit. Larychum. Caraxum, Eurygium. Cercyllȩ viro andrio ditiſſimo nupſit, cui filiam peperit Cleida nomine, amicas tris, Atthidem, Thelesippam, Megaram habuit, quibus ad libidinem vſa dicitur. Diſcipulas Anagoram, Mileſiam. Congyllam. Colophoniam. Eunicam. Salaminiam. ſcripſit libros lyricos nouem. Prima plectrum reperit, ſcripſit epigrammata. Elegias, Iambos, et Nęnias. Sappho Lesbia ex Mytilene. Pſaltria. Hęc amore Phaonis Mytilenei ex Leucade ſe deiecit. Nonnulli huic carmen lyricum tribuunt. hęc Suidas grȩce. Huius poemata laſciuia fuiſſe indicat Ouidius, Lesbia quid docuit Sappho niſi amare puellas, in arte amandi. Nota fit et ſappho quid enim laſciuius illa? Hora. Viuūt quȩ commiſſi calores. Æolię fidibus puellę. viro Cercylla mortuo et Cleide filia ſuperſtite relicta in amorem Phaonis incidit, quod Pli. herbę tribuit. xxij. natu. hiſto. vbi de centum capita. ita ſcribit, Portentoſum quod de ea traditur, radice eius alterutrius ſexus ſimilitudinem referre. Rara inuentu, et ſi viris contigerit mas, amabiles etiam fieri, ob hoc et Phaonem Lesbium dilectum a ſappho, multęq; circa hanc non magorum ſolum vanitates, ſed etiam pythagoricorum. Hęc Pli. quamuis mendoſe in nonnullis codicibus ita ſcriptum ſit. ob hoc Phaonem et Lesbium dilectos a Sappho, ſed ita legenda ſunt verba Pli. vt nos recitauimus. iterum enim dilexit Phaonem mortuo viro, vt etiam Plautus ait, in mali. non vl. etc. a grȩco denique epigrammate ab antipatro Sidonio. tanq̃ decima muſa ornatur. Poemata illius extant nulla epiſtola hęc Ouid. eſt alijs Heroidum inſerta, quod in corynna ſua teſtatur ad Macrum ſcribens, cum Heroidum nomine ſe ad viros ſcribere ait. Quodq; tenens ſtricto Dido miſerabilis enſem. Dictat et Aonię Lesbis amica Lyrę. Et cum nomine virorum epiſtolas finxit. Sabinus poeta. Phaonis quoq; nomine ſcripſit et Sappho, de quo Ouidi. Quam cito de toto rediit celer orbe ſabinus. Scriptaq; diuerſis rettulit ille locis, et paulopoſt. Triſtis ad Hypſipylem ab Iaſone littera venit. Dat notam Phębo Lesbis amica lyram, ideſt accipit etiam litteras a Phaone Sappho eum non rediturum, quare ſe de Leucade deiecit, atq; ita amore liberata lyram dicauit Phębo, quam vouerat, nam ita ſcripſit.

Inde Chelyn Phębo communia munera ponam.

Et ſub ea verſus vnus et alter erit. Hęc autem epiſtola ab Ouidio compoſita affectus, qui mitiores ſunt copioſius exprimit q̃ vlla alia, nam eam locupletauit poeta ex poematibus Sapphus, quȩ molliſſima ſunt, vt etiam de Home. multa tranſtulit, et ex Odyſſea in penelope, et ex Iliade in Briſeide, tantum autem abeſt vt hanc epiſtolam putem a Sappho ſcriptam, vt etiam ſtatuam inſeri oportere epiſtolis Ouidij, et ſtatim locandam poſt Didonem, nam eo ordine poeta ſcripſit, ſiquidem eius verſibus credimus, pauloante a nobis recitatis. Sed cum alijs mollior eſſet, varietateq; blandiretur, ſeorſum a nonnullis edi ſtitur, ſcribiturq; ſola. Libelli nomen meruit, et auctoris fidem inuenit, mulieris lugentis cum lachrymas et amantis decorum omni ex parte impleat, de eius ſaltu ad leucada, de charaxi amore in Rhodopen ſuis locis dicemus. Interea illud obſeruandum eſt partes laſciuiores, et impudica verba huic attribui. nam ſupra muliebrem conditionem in amores ardebat, cum non modo virum perdite amauerit, ſed aliarum quoq; mulierum tribas fuerit, hoc eſt inſultando illas fricaret, nam τριβειν fricare eſt, quod apud Iuuenalem et Martialem diximus et ab Horatio maſcula Sappho appellatur, ea de cauſa, quamuis Porphyrio eum locum interpretans ambigendo ſcribat maſculam dici, vel q̧ operam poeticȩ dederit, quod eſt viri, vel q̧ tribas fuerit, q̧ et ipſa ingenue fatetur, quamuis mutatis amicarum nominibus, nā quas, amauit precipue tres fuerunt. Atthis. Thelesippa, et Megara. ſed de his ſuo loco. Phaon in Siciliam diſceſſerat. puella amoris ignibus incenſa, et plane ardens, cum ab illo ſe ſperni veretur, ſtatuit etiam capitis periculo furorem lenire, demiſſo corpore e leucade. Sed antq̃ illuc accedat per inconſtantiam muliebrem tentans, quod deſperauerat, hac epiſtola eum reuocare ſtudet, faciens abſentia inuidiam ſuȩ conditionis et calamitatis, quam omnibus incommodis miſerabilem oſtendit, cum et voluptates omnes ſe abiecisse ſcribit Phaonis cauſa, et in tanto dolore carmen non ſuccurrere, ſe ludibrio eſſe fratri. Filiam paruam ſuperſtitem, deniq; omnes miſericordię articulos exuit, non ſenſus, non fortunȩ mutatio, non habitus, non rerum omnium deſperatio, non quicquid miſericordię eſt et monet, pretermittitur.



Sappho Phaoni

NVnquid vbi aſpecta eſt ſtudioſe lit
tera dextre?
Protinus eſt oculis cognita no-
ſtra tuis?

NVngd vbi aſpecta eſt Principiũ. autem epiſtole interrogationẽ habet eãdem figurã,nã inſtandi aligñ gratia interrogamus vt.Quouſq; tandem abutere patiẽtia noſtra catilina,non.n. illic Cice.interrogat,vt ſciat,ſed vt ita acrius vrgeat Interrogamus &,qd negari non poſſit, aut vbi reſpondendi difficilis eſt ratio,aut inuidię gra,vt illud Medeę apud Sene. Quas peti terras iubes, aut miſerationis,vt illud Sinonis. Heu quę me tellus inquit quę me ęquora poſſunt Accipere? Deniq; multis figuris interrogamus. Hęc autem Sapphus interrogatio ironiam quandam ſuboſtẽdit, et ipſam Phaonis crudelitati ſui obliuionẽq; expoſtulat atq; accuſat. Nihil enim aliud ſignificant quattuor primi verſus,niſi ſe iam deſeri, dum ambigit, an ſtatim ille agnouerit ipſam, an neſciret, niſi legiſſet nomen,qd.s.exciderat. Littera ſtudioſę.dextrę.Doctrinam ſuam indicat,cum inquit,videris caracteres tam ſtudioſe et docte formatos, an cognouiſti eſſe epiſtolam ſcriptam a me. Studioſę, ſtudioſi boni dicuntur,et litteris eruditi,mihi adeo late patere videtur,vt diligentem in ſuo genere artificem ſignificet, ſtudioſum librarium,pictorem, atq; id genus. Sapphus auctoris.i.niſi legiſſes me eſſe eam,quę mitteret epiſtolam. Nam ita inſcripta erat.Sappho Phaoni,penitus ignorabas, a quo mitteretur. Auctor non eſt,qui tantum facit,ſed q princeps eſt,et primus iubet, vt aliqd fiat. Multaq; fieri poſſunt ab aliquo, alio tñ auctore, qui nihil in his agat, inde illud apud Liuium frequenter,

Vt patres fiãt auctores, vt pinde acciperet,ac ſi ipſi iuſſiſſent Et ad militiam tranſlatum auctorare format quod eſt eligere in militiã,ex eo tractum,quod niſi imperatores ſenatu auctore bellum gererẽt, triũphũ nõ merebãtur.Cum autem illis auctoribus bellũ gerebant, q̃ſi auctoratu ab illis nauabant operã. et miles auctoratus ab impatore ei operam pſtabat,receptus.s in iura militaria et imperatoris fidem.Inde exauctorare diminuere eſt,et auctoramentum ſignificat illam a ſcriptionem ſimpliciter. Dabunt veniam manes Laurentij.non eniʒ video,quare ille auctoramentum pro ſtipendio acciplat,et ne auide hoc agere videar,non refellã oĩa illius teſtimonia.Vnũ illud ſatis non modo infirmum eſt pro illo, ſed p nobis firmiſſimũ, quod ex Quin. decla.affert. Nec difficilem ſane ſubillo pſertim in auctoramento miſſionem habuiſſet, ſed voluit gladiator viuere.

NVnquid vbi aſpecta eſt.Quia omnia ad vnguem et perq̃ graphice a Calderino declarant,fruſtra longus ſim, ne tñ nihil dicã,ſcies hanc epiſtolã,vt ceteras ab Oui.cõpoſitam,nec verſam ſeu tranſlatã.ſed excogitatã.l; Sappho multa carmia ſcripſerit, nec eius generis ſolum qd ab ea ſapphicũ dr.ſed et alia multa,verum quia grece non latine ſcripſit, inſaniũt qui hanc epiſtolam,vt eſt ab ea compoſitam ſomniant. Nunqu'd.q.d. puto q non, cum tamen debeat. Vbi.i.ſtatim poſtquam littera,metri cauſa ſingulariter pro epiſtola ponitur, ſicut contra nomina pro eo quod eſt nomen ponit ASCEN.

An niſi legiſſes auctoris nomina Sapphus,
Hoc breue neſcires vnde mouetur opus
Forſitan et quare mea ſint alterna requiris
Carmina, cũ lyricis ſim magis apta modis.
Flendus amor meus eſt, elegeia flebile carmen,
Non facit ad lachrymas barbitos vlla meas
Vror, vt indomitis ignem exercentibus euris,
Fertilis accenſus meſſibus ardet ager.

DOMI. DICAT obſecro, an auctoramentum illic pro ſti- pendio accipitur. Non enim gladiator illic facie- bat ſtipendium, ſed preſtaris operam vicariã obij- ciebat areneq̃ habuiſſet, inquit miſſionem, ſub illo preſertim auctoramento. i. cum ita eſſet aſcriptus in gladiaturam. Nam pro altero eum acceperat munerarius, vt parna ei videretur futura iactura, ſi iuueni miſſionem dediſſet, auctorat ergo imperator militem, cũ eum aſcribit. Nam quicq̃ deinceps agit miles auctoratus ad imperatorem refertur, cui victoriam parat. Ita que quicquid ex Liuio ille affert ex Sene. ad hanc ſententiam noſtram deducitur, vt in lib. noſtrarũ obſeruationum oſtendimus. Sapphus genitiuus grecus eſt. Fabius qdem in primo inſti. ca. ita ſcri. Nunc recentiores inſtituerunt grecis nominibus grecas declinationes potius dare, qđ tamen ipſum non ſemper fieri poteſt, mihi autẽ placet latinam rõnem ſequi quouſq; patitur decor. Neq;.n. iam Calypſonem dixerim, vt Iunonem, q̃q̃ apud antiquos Ceſar vtitur hac rõne declinandi, ſed auctoritatẽ cõſuetudo ſuperauit. In ceteris, que poterunt vtroq; modo, non indecenter efferet, q greca figuram ſequi mallet, non latine qdem, ſed citra reprehenſionẽ loquetur, qui ex verbis diſcimus Ceſarem fuiſſe dictũ: ſapphonis potius q̃ Sapphus, ſed tñ hoc non indecenter efferri ſententiaz Quintiliani, vt Ionẽ legis apud Plautũ, qđ grãmatici quoq; noſtri obſeruauerunt. Carmina mea, alterna, elegiaca, naz alternis numeris ſuccedunt heroicis, in quibus clarueruut apud grecos Callimachus, Philetas, Alexander Ætolus, Antimachus, Calinus, Mimnermus. Tirtheus Lacedemonius, inſtituta elegi primum deflendo deſiderio mortuoꝝ, mox ad amores traducti ſed nomen tñ retinuerunt, a miſerabili cantu, quem olim fundebant, nam ελεειν miſerari. Lyricis modis, nam et ſi elegiã attigerat aliquando Sappho tñ lyricis numeris preſtabat, lyricis autem poetis et carmine require. que elucubrauimus pauloante in vltimo ſiluarum. Flendus amor, rõnem affert, quare a lyricis ad elegos tranſierit. Ait enim argumento operis ſe impelli. Poſſem inquit lyricis amores etiam includere, ſed lachrymis non conuenit quibus elegia manare ſolet. Elegeia flebile carmen, ambitus eſt recurrentis in ſe ſyllogiſmi Tu inqt fortaſſe queris quare ſcribam elegos, amor meus deflendus eſt. Elegeia ẽ carmen flebile, propterea nunc mihi magis cõuenit q̃ lyricũ elegi verbũ non placet. Frigidũ.n. eſt, elegeia ratione ſyllabe non offenditur, cum eodẽ iure alibi defendatur. Ouid. in Corynna. Venit odoratos elegia nexa capillos. Et alibi Flebilis indignos elegia ſolue capillos. Non facit, non ſatis eſt, nec conuenit. Barbitos. Eſychius verborum grecoruꝫ interpres docet barbiton eſſe genus cithare lyriceq̃, vel ipſam lyram. Pollux locat eam inter inſtrumenta que manu pulſantur. Strabo vero auctor eſt nomen eſſe barbarum. Nam qui Helicona muſis cõſecrarunt, Thraces fuerunt, et ãtiqui vates, Eumolpus. Orpheus. Muſeus. Thamyris, qui Baccho item Aſiam conſecrarunt in Indiam vſq; barbari fuerunt. Vnde multa muſica iſtrumenta barbaris nominibus deſignantur, vt nabla, ſambuca, magades, barbitos. Barbitos. i. vſũ carmen lyricum. Vario autem genere pfertur, maſculino ab Horatio, age dic latinum barbite carmen, Leſbio primum modulate ciui. Foeminino ab Ouid. hic neutro ab alijs. Multis chordis fuiſſe indicat Theocritus, qui eam πολυχορδον appellat. Ager fertilis, plenus ſegete. Ardet, ardere ſolet. Exercentibus, diuerſas in partes iactantibus. Phaon, nomen liberti Neroniani, cuius meminit Tranquillus. Phaon leſbius inſignis forma, deditq̃ Sapphus carmine tñ amice nobilis.

ASCEN. AVCTORIS Sapphus. Ergo auctor ab auctoritate communis eſt generis. Vnde Iuno apud Virgilium. Auctor ego audendi. Sapphus grecus genitiuus, quo libentius vtar q̃ latino in conſimili dictione greca. Habemus autem vt Seruius docet, ad illud. vij. eneid. Luctificam a lecto, tris caſus in vſu genitiuum in us, et accuſatiuuz et vocatiuum nominatiuo ſimiles in o. Carmina alterna, ideſt hexametra cum pentametris. Elegia. Alij legunt elegiaq; alij elegeia, nam due prime ſyllabe corripiuntur. Vror vt indomitis Docet cur barbito, ideſt plectro aut inſtrumento quouis muſico non inquit leuet a curis et lachrymis, quia inquit vror et ager fertilis, ideſt qui denſas profert ſegetes ardet meſſibus, ideſt ariſtis et ſegetibus ad meſſem perductis accenſus, et hoc euris, ideſt ventis illis indomitis, ideſt quaſi furentibus exercentibus ignem, ideſt flammam, vt. ij eneid. In ſegetem veluti cum flamma furentibus euris. Incidit &c. Phaon celebrat arua diuerſa, ſcilicet ab aruis noſtris, quia arua ethne Typhoidos ideſt in qua Typheus ſepultus dicitur, ſed calor non minor ethneo igne tenet me, ideſt quamuis non ſim in ethna, non minus tamen ardeo, ſed amoris igne. Loquitur autem quaſi de abſente, cum tamen ad Phaonem ſcribat, et ſi quis dicat, cum cantatrix ſit optima ſubilque animum magis leniat q̃ cantica, cur non occupet ſeſe carminibus Reſpondet carmina non amplius prouenire, quia neq; pierides, ideſt poetici furores ſubeunt, ideſt latenter ſubintrant pectora. Nec puelle Dryades, ideſt dee nemorum, que nos ad cantum prone &c. Vilis mihi candida, ideſt licet candida Cydno et declinatur hec cydno huius cydnus ſicut ſappho ſapphus.

Arua phaon celebrat diuerſa Typhoidos ętnę
Me calor ętnęo non minor igne tenet.
Nec mihi diſpoſitis iungā ꝗ̄ carmina neruis
Proueniunt, vacuę carmina mentis opus.
Nec mihi Pierides, ſubeunt, dryades ne puellę,
Nec me theſpiadum cętera turba iuuat.
Vilis amythone, vilis mihi candida Cydno,
Non oculis grata eſt Atthis vt ante meis.

DOMI. CELEBRAT, tenet ꝯ colit. Ætnę, ętna mons ſicilię notiſſimus ſortitus nomē ab ętna heroe, vt Caſtor ſcri. numine, loci, cuius filium Lucius quidam tpibus. Tybe. ſe ꝓfeſſus loca finitima latrocinijs infeſtauit, ſed Romam ductus pęnas dedit. Catane item oppidū ſicilię Ætna olim dicebat, ꝗ nomen incolis expulſis Hieron rex dedit. De monte nūc intelligit ſub quo Typho eum fulmine ictū eē poetę fabulant. Virgil. illic dixit eſſe Enceladū filium Typhoei ſub Inarime inſula campanię poſuit. Nō ardentē ſortita Typhoeum Inarime. Lucanus, ꝯditus Inarimes ęterna mole Typhoeus. Idē Home. Sed libet hoc loco ambigere de nr̄is ſcriptoribus, ꝗ vbi Home. dixit αριμοις. i. αριμυς ꝓnuncians, noſtri coniunctum prępoſitione flexerunt, Inarimen vſurpantes. Homerus vero de inſula campanię intellexiſſe, vel ille locus Plinij indicat Hom. Inarime dicta a Gręcis Pithecuſa, nō a ſimiarū multitudine, vt aliq exiſtimauere, ſed a figlinis doliarioꝝ. Nimirū id deſignans, quod Strabo ſcribit his verbis de Typhoeo loquens, rex Arimis vbi ſtratū dicunt eſſe Typhoea. Quidā hāc fabulā in Sicilia fingūt, qdā pithecuſis, ꝓſertim ꝗ ſimias dicunt αριμας ab Æthruſcis vocitari. Pindarus certe in Sicilia, vt etiā Ouid. ſcrib. Typhoeum excruciari ait his verſibus. Illum Ætna vinclis fortiſſimis arctat. Immenſum pr̄ centimanumq; Typhoeum. Typhon vero pr̄ Harpyaꝝ fuit vt eſt apud Valeri. flac. Tiphoidos, forma patronymica eſt a voce gręca deducta Typhon, vnde Typhonides et Typhoius formant. Euris indomitis, et vehementibus, et ferocibus. Arua, diuerſa remota, et ꝓcul poſita. Nec mihi diſpoſitis neruis, ꝯcinnatę citharę, in qua olim ꝗ̄ttuor erant nerui. Sed Terpander lesbius ſeptam compoſuit. Octauam Simonides, nonam Timotheus. vnde illud diſtichon in Terpandrum. Hos tibi mutari chordarum quattuor vni. Iam noua per ſeptem modulamur carmina neruos.

Iungam cum ſono citharę. Amphion autem primus cum cantu cithara vſus dr̄, antea Thamiras ſine voce. Qui autem ſimul canunt cū cithara pſallocitharistę dicunt. Nec mihi pierides, hunc locum multi negligenter fortaſſe legunt cum tn̄ enarratione indigeat. Hunc autem ſenſū ego eſſe arbitror, cum ſappho oſtendere velit ſe ad carmen non moueri vlla ex his cauſis, quibus olim ſolebat triplicem canendi cauſam, ait ſibi fuiſſe, aut cum furore poetico ageretur, aut cum relaxans animū in ſyluis ſine curis vagaretur inter dryadas. et hamadryadas, aut cum puellis, quas amabat blandiret, quę ſibi Teſpiadum, et muſarum inſtar erant. Nunc inquit, nec pierides ſubeunt. i. furor poeticus, nec dryades. i. nec relaxatio animi in ſyluis inter dryades ꝓuocant me ad carmen. Nec cętera turba theſpiadum, nec amicę, ꝗ̄ tertia ꝯ reliq̄ carminis cā mihi erāt iā exhilarāt, aut delectāt, atq; ita oēs canēdi rō mihi perijt. Pierides, gręci fabuloſiora ꝗdam de hoc nomine tradiderūt. Strabo vō hiſtoriam ſecutus ita ſcribit. Nam id planum ex locis, in quibus culte ſunt muſę. Pieria enim et olympus, et pipla ꝯ libetꝭ quondā loca fuere Thracię et mōtes, quos nunc macedones poſſident. ꝗ muſis Helicola cōſecrarunt Thraces fuerunt. Theſpiadum, theſpias prius īquit Stra. nobilitauit cupido. Praxitelis opus ab eo ſculptū dono vero ꝯſecrauit Teſpieſibus Glycerū meretrix, in quo plus apud me vi pauſanię auctoritas, ꝗ Phrine id dediſſe affirmat, vt in cōmē. syluaꝝ recitauimus, cū preſcriptū vſu gręc. vulgatū ſit. φρυνητον ωθερηεντα τον ευτεχνητον ερωτα μιστον υπερ τεχνων αυτε τω τεσπιασι. De quo Pli. ita ſcribit. xxxvi. nālis hiſtorię. De praxitele tradēs eiuſdē cupido obiectus a Cice. Verri. illi pp quē theſpię viſebant. Nunc octauię ſcholis poſitus. Tres aūt fuiſſe muſas tm̄ ſcribūt nōnulli, qbus Var. aſſentit. ts. n. tradit caꝝ ſimulachra multiplicata fuiſſe, qd in anclibus accepimus, atq; ita habitas eſſe nouē Home. certe, et Heſio. huic numero adſtipulant. Home. numerū tm̄ nouē ꝓſcrrēs. Heſiodus nūc vō addens ſingulaꝝ noīa. Alcmon poeta cęli et terrę filias putauit. Alij Iouis et memorię nobilis certe pinctura, fuluius nobilior Romā eas tranſtulit ex ambracia. Vilis Amy ingenue hic fatet ſe tribadē fuiſſe. et īpudice amaſſe nōnullas, de quoꝝ numero diſſentit ab eo quod ſcribit Suidas, ille. n. tres fuiſſe ſcribit, qbus ad libidinē vſa dr̄ ſappho theleſiopam. Megarā. Atthidē. Sed duaꝝ noīa mutant quas hic appellauit Amythonē, et Cydno. ille Theleſippam et megaram, de tertia conuenit. Nam ab vtroq; Atthis dr̄, ꝗuis p mendā ſit inuenium. Nos vero emendantes ita legimus. Nec grata eſt oculis Atthis vt añ meis, ne ſi ita leges. Nec grata ē oculis Atthios ante meis, et nomen puellę deprauas, et nullum colligis ſenſum. Alię centum, mille, centum, et ſexcēta ſępe pro infinito numero accipiuntur. Cice. ad Atticū ſcribens ſexcēta accipit pro infinito, mille alij ſcriptores poetę ꝓſertim hoc loco Sappho. Nā non centū, ſed multas habuit puellas lesbias, qbus nō ad libidinē vtebatur, ſed eas erudiebat cithara, ex qbus tres claruerunt. in primis eius diſcipulę Anagora mileſia Gongyla colophonia. Eunica ſalaminia, vt ex Suidę monumentis añ recitauimus, aut eas in quotidianā ꝯſuetudinem et familiaritatē acceperat. Hora. Et popularibus gaudēt Sappho puellis diuo ita intelligēdū eſt añ nominatas ꝯcubinas fuiſſe Sapphus ꝗs vero nūc deſignat fuiſſe diſcipulas, et ſine īfamia fuiſſe amata.

Atq; alię cētum, quas hic ſine crimine amaui
Improbe multarum quod fuit, vnus habes
Eſt in te facies, ſunt apti luſibus anni,
O facies oculis inſidioſa meis.
Sume fidē, ⁊ pharetrā, fies manifeſtus Apollo,
Accedant capiti cornua Bacchus eris,
Et Phębus daphnē, ⁊ Gnoſida Bacchus amauit

DOM. SINE crimine, ſine criminatione, et rephenſiōe, qua non caruit in iſtis tribus Hic oñdit ſe de popularibus ſuis intellexiſſe. Improbe, dicimus īprobum. non tm̄ malum, ſed nimis auidū nec ꝯtentū & re in modica. Improbe, q nō ꝯtentus eſt tanto amore meo. Vnus habes, ſolus poſſides. Quod fuit multaru; .i. affectus meos amatorios quos in multas puellas diſpēſauera; pudice alias, alias ī. pudice amādo, in te vnū ꝯtuli, et qd̄ multis erat tibi vni eſſe nō potuit. Eſt in te facies, ętate, et forma amabilis ꝯſpica; eſſe pōt, qd̄ vtrunq; cum in Phaone ſit laſcinia ſappho, formā et faciē tm̄ ſuſpirat. Anni apti Luſibus. Ludos publicos dicimus numero multitudis et ſpectacula, ludus numero vnius ꝓ exercitatione gymnaſtica, vt ludus paleſtrę, ludus pilę, deniq; ludus dī cū multoꝝ ꝯuentus ab vno eruditus eſt ꝓceptore, vt ludus gladiatoribus, ludus līarius. Luſus vero ad voluptatē cōparati ſunt ulla arte, et pueroꝝ pprie dicūtur, ꝯtra vbi ars eſt et ꝓmiū ludus appellat vt ludus aleę q̄ſi in ludo a ꝓceptore traditus certa diſciplina. Fabius Nec me offenderit ludus in pueris. Eſt ē hoc ſignū alacritatis. Tu inqt et formoſus es, ē ea ętate quę luſus non aſpernatur vt ꝓpea ſis et iucundior. O facies, cu; duo ꝓpoſuerit iucūda in Phaone, alteꝝ quo magis alliciebat repetit. ē ingemiſcendo auget alibi Oui. O facies oculos nata tenere meos In arte aūt amādi luſus eſſe oportere oñdit. Ludēdo ſępe parat amor. Fidē .i. citharā. Fides aūt pprie citharę neruos ſigt, ſed pro cithara accipit, vt ē a Papi. Tentat audaci fide mantuanę gaudia famę. Fidicula itē neruus eſt, ſed pprie quo ad tormenta vtebant. Pro neruo ſimpliciter Tranqllus in Tiberio. Veretris deligatis fidicularꝫ ſimul vrineq; tormēto diſtēderet. Eā .n. colligationē Tiberius ad ſupplicij acerbitatē excogitauerat. Apollo aūt lyram a Mercurio accepit, vñ et ad Amphionē ꝑuenit. Hor. Mercuri nā te docilis magro mouit Amphiō lapides canēdo, et pharetrā, nā hęc duo īſignia ſunt Apollinis. Accedant capiti cornua, bacchus eris, cur Bacchus cornua geſtaret, et cu; his pingeretur vnus Diod. ex oībus ſcriptoribus, q̄s legi, ꝓbabiliorē ex hiſtoria tradidit rōnē, ita .n. in .iiij. hiſto. ſcri. Tradit Ammon galea in bellis vſus, cuius inſigne fuerit arietis caput, ſunt qui ipſum dicāt in tpibus paruula habuiſſe cornua. ꝓpea filius eius Bacchus eodē fuiſſe aſpectu, poſteriſq; traditū deū hunc cornua geſtare. Vñ et Bacchę γεραστοφόεις .i. cornigerę dicūtur, qd̄ numinis ꝑſona; imitantes cornua ſumebāt. Et Phębus Daphnē. et ſi inqt formę dignitate accedis ad Bacchū ē Apolline;, tñ non ſum a te ſpernēda. Nā vterq; deus puellā amauit me inferiorē Daphnē Ladonis vt Apthnius ſcribit filiā, vt nō nulli aūt Penei, vt Parthenius in volumie, qd̄ de amantibus cōpoſitū eſt. Amiclei filiā fuit. Sed ne per vim deus ſtupraret, Iuppiter in lauꝝ ꝯuertit, q̄ arbor id circo Apollini grata eē exiſtimat, qm̄ vt ſcri. Plu. in parnaſo monte ſpectatiſſime vireat. Vnde Apollo δαφνίτης apud ſyracuſanos colebatur vt Eſychius refert. Daphnę oppidū Syrię. vt refert Stra. Daphnē ꝓterea amauit Leucippus Oenomai filius, vt ſcri. Pauſanias, quā cum habitu muliebri cognitus ē venerātibe ſequeret. ꝓditus ē ſexu ad ladonē dū lauaret, et necatus a v̄ginibus. Et gnoſida, gnoſus vrbe cretę ī plano ſita ambitu. xxx. ſta. emporium Heraclii, ceratiſq; antea appellabat a ꝓlabentis fluuij noīe, regia Minois pr̄is Ariadnus, q̄ rapta eſt a Theſeo, cui inopionē ē Staphylū pepit, vt nōnulli ſcribūt. Et ne fabuloſa diu ꝯſecter, locum tm̄ Plu. male in latinū ꝯuerſum emēdabimus, ne aliquis līas grecaꝝ ignoratione teſtimoniū ex eo ſcriptoꝝ accipiēs, falſa aliqn̄ ē ridicula pronūciet, quod multis accidiſſe video, vbi ī theſeo de Ariadne deꝝ grecoꝝ ſcriptoꝝ turbam citat, atq; ita ait τὸν δὲ δ᾽ ὑμαξενερος ηδυς ωανοπη δ᾽ ὀσιαιχλις, quē locus ita latinū facere potes. Gratus eū domabat amor panopeidos ęgles hūc aūt verſum ex Heſio piſiſtratū exemiſſe ait Nereas megarenſis, quēadmodū contra euocationi maniū homerice ide; inſeruit. Pirithoū Theſeūq; deoꝝ iuſtiſſimā ꝓlem, vt id gratificaret Athenienſibus, quū aūt hęc ipſa v̄ba qdā tranſtulerit, plane cognoſces, ſi aliqn̄ Theſei vitā in manibus ſumes, vbi ita ſcriptū repies, grauiter .n. amores eglidis Theſeus excutiebat. hoc verbu; vt Nereā megarenſis refert ab Heſiodo piſiſtratus remouit, quēadmodū alias Homeri funeralia inuadēs Theſeū, Pirithoūq; deoꝝ generoſa; ꝓlē exemit, vt Athenienſibus reni gratā ꝑficeret. omitto hiantē cōpoſitionē. v̄ba īculta. Nōne ſenſu; totū iuertit, quū ꝯtraria trāſtulerit. omitto infinitos pene illius errores, cū in hac vita Theſei. tū in alijs. nō .n. eū accuſabo; quē nolo noīare. Tu auctorē noſces, ſi īſpexeris idē cē a q̄ theſei vita traducta ſit. S; vt ad amorē Bacchi, ē Ariadnę redeamus, omittamuſq; multa, q̄ Plu. ſcri. Dio. tradit. Theſeū eā reliqſſe ī naxo admonitū p ſomniū, et qdē minus a baccho, vt ea dimiſſa ide abiret. Bacchūq; eā tuliſſe in mōtē q appellat δρος. Naxū inſulā prius ſtrōgylem dixerūt, antea diā dictā, cū ducentū annis tenuiſſent Thraces, cares deīde occuparūt ex lamia aduecti, qbus naxius Polemoni filius imperās ꝓ dia a ſe naxon nuncupauit. Stra. diā appellat. Ouid. Dię telluris ad horas alibi Qua breuis ęquoreis dia ferit aqs. Modos ly. formę dāna doctrina emēdat, qua potiſſimum.

ASCEN. ATQVE alię centum quas hic ſine, gloriabitur crimine amaui, ergo priores cum crimine niſi ſit Amythone Cydno Atthis atq; alię centum, quas omnes ſine crimine amaui, mihi viles ſunt.

Nec norat lyricos illas vel illa modos.
At mihi Pegaſides blādiſſima carmina dictāt
Iam canitur toto nomen in orbe meum
Nec plus Alcęus conſors patrięq;,lyręq;
Laudis habet,q̄uis grandius ille ſonet.
Si mihi difficilis formam natura negauit.
Ingenio,formę damna rependo meę
Nec me deſpicias,ſi ſum tibi corpore parua.
Menſuramq; breuis nominis ipſa fero.
Candida ſi non ſum placuit cepheia Perſeo
Andromede,patrię fuſca colore ſuę.
Et varijs albę iunguntur ſępe columbę,
Et niger a viridi turtur amatur aue.

DOMI. PAGASIDES,de pegaſo et muſis lege, quę iucūdiſſime dictauimus in eum verſus Oui. Pegaſis Oenone phrygijs celeberrima ſyluis, cum ſuperiori anno Heroidas ꝓfiteremur. Dictant, nam muſę mihi ſcribenti dictare carmina vr̄r. Dictare autē eſt enunciare,quod alius excipiat,vn̄ dictata non in litis tantū,ſed in alijs quoq; artibus appellamus,vt illud pagit dictata magiſtri, et gladiatores meditāt dictata laniſtę. Frequentatiuū autem eſt a dico. Nam quę docemus ſępe inculcamus,vt periti ex cipiant et ediſcant.

Nec plus Alcęus. Alcęus omphales ē Herculis filius. Alcęus Atherienſis tragicus, Alcęus comędię veteris ſcriptor,a quo ędi tę ſunt.x.fabulę, Alcęus mitylenęus fratrē Antimenidē habuit,quem a virtute bellica laudat. Oppꝛeſſa aūt pr̄ia a tyrānis, poemata lyrica aduerſus eos edidit q̄ σαϛιοτικα.i.ꝑtinentia ſeditionis inſcribunt,ꝓpea aureo plectro dignus cenſet,elocutione magnificus et diligens, ſed ad luſus et amores deſcēdit,cum tn̄ eēt maioribus aptior,hęc ex diuerſis ſcriptoribus gręcis,et Fabio accepimus. Hora. Et te ſonantem plenius aureo Alcęe plectro. Cōſors pr̄ię. Nā et ipſe Mitylenęus fuit ꝯſors lyrę et ipſe lyricus,hunc vt ille ait Neuius delectauit in facie pueri

Grādius, nā vt diximus ex Fabio magnificus eſt eloq̄ntia,et grandiloquus Sappho ſe iſ̄riorē eē negat,q.s.tm̄ aſſequat ſuauitate carminis, quantū ille grāditate. Si mihi diffi. ōia ſingulatim diluit,q̄ obijci poterāt,vt nō amaret aliaq; exēplis defendit alia rōne ꝯ̄ria, incipit ab eo,qꝺ firmiſſimū eſt in aduerſario,qꝺ formoſa nō ſit,qꝺ diluit,et trāsferēdo crimen in nām, q̄ ſibi formā negarit, et opponendo ingenij laudes,q̄ plus amari pōt,q̄ ipſa forma. Nec me de.hic oſ̄dit qūo rependit et repat. Nā breuitatē formę famę ait celebritate oſ̄di, q̄q̄ alluſio videri pōt,non debuiſſe maius corpus formari ſub biſſyllabo noīe et tam breui,vt qꝺ certa rōne excuſare non poteſt, ingenua quadam vrbanitate eleuet. Candida ſi non ſum. Cephei Æthiopū regis filia a Perſeo notiſſima fabula amata eſt et ipſa liberata nullis ꝓcibus parentū potuit retineri,vt ſcri.Higi.quominus Perſeū liberatorē ſequeret,relata in cęlū Mineruę beneficio veſtigia vinculoꝝ,quibus expoſita fuit monſtro ętate ſua per manſiſſe ſcri.Pli.in Iope portu, vbi illud monſtrū fabuloſum celebrat,cuius oſſa romā relata fuiſſe, idem eſt auctor. Alibi.Oui. Andromedā nigris Perſeus portauit ab indis Andromede ꝓterea liberta Iulię auguſtę paruitate corpis inſignis. Nā duos pedes non exceſſit,palmū. De Perſeo multa recitauimus ex grecis auctoribus in cōmen.ſiluaꝝ in eū verſum. Fluctiuagus,volucrē cōbibat ꝑſca dictis,illud adde qꝺ Pherecydes ſcri. Perſeū Argos rediſſe cū cyclopibus m̄re Danae, et Andromede vxore,et cū prem ex Lariſſa accerſeret iactu dicit eū vulnerāſſe,mortuūq; humaſſe ibidē. Et va.al. Ari.in.v. de hi. alaliū docet q̄ aīalia inter ſe amica ſint,q̄ itē inimica.vn̄ Pli. ſineꝫ decimi na. hiſt.traduxit eo capite,vbi agit de amicitijs alalium et inimicitijs vbi ita ſcri. Rurſus amici pauones et columbę turtures et Pſitaci,merulę et turdi,cornix et ardeolę, vbi qꝺ de turture et Pſitaco ſcri.ex ſe tradit,ab Ariſt. certe nō accepit.Ouid. idē in Pſittaco corinę. Oēs quę liquido librātis in aere curſus. Tu tñ añ oēs turtur amice dole. Plena fuit vobis oī ꝯcordia vita. Et ſtetit ad finem longa tenaxq; fides. Ari. in.ix.de hi.ala.ita ſcri. Aſinus et ſpinus inimici inter ſe ſunt et mox et merula quoq; turturē amat. Pli.Pſittacū dixit quēadmodū qꝺ Pli. tradit eodē li. de egitho et aſino. Ariſt.de acanthide et aſino ſcri. nō de egitho cuius alias meminit. Hic Sappho oſtēdit alioꝝ amātiū exēplo ſe q̄uis nigra ſit a phaone cādido amari poſſe.cū aues diuerſoꝝ generū ꝯ colorꝯ nāli q̄dā iungant amicitia,vt colūbę et pauones iungunt varijs.s. auibus , aues aūt varię ſunt. pauones varietate coloꝝ diſtincti. Nā de his oīno eſt intelligendū,cū diuerſi gn̄is ꝯiungant,vt & Pſittacus et turtur qꝺ ſeqtur. A viridi aue a pſittaco q ex india mittit viridis toto corpe,vt ſcri. Pli.torque tm̄ miniato. De pſittaco pl'a leges apud Pli x.natu. hi.eundē Ariſt.pſittacē appellat genere foeminino.

O Fa. Comicus dicit. O faciem pulchrā,tribus n̄ caſibus iungit o. Cętera ꝯſtant dūmō norit puer. Gnoſia eſt ꝑonymicū a pr̄ia qꝺ declinat h gnoſis huius gnoſidos &c. At.m.p. Nā magīa q̄ qſq; re maxime ꝓſtat,ea ſe potiſſimū cōmendat,vt Sappho hic ab arte poetica et muſica vena. Pegaſides ſunt muſę dictę,quę poetis et poetrijs carmina dictaī.i.ſcribenda ꝓnunciare fingunt, q̄ mortalibus ignota, aut tāq̄ ignota a poetis ꝓdunt. Ingenio fo.vn̄ ille ingenio pollet cui vim nā negauit. Menſuraꝫ nois,q biſſyllabū hꝫ nomen q̄ſi ꝑſagio quodā īditū ſit ſicut Hippolytū,q eqs ſoluēdus, vn̄ dici ſolet. Cōueniūt rebus nōia ſępe ſuis. Cādida ſi nō ſuꝫ,docet exēplis,qꝺ ille monet, q dicit o formoſe puer nimiū ne crede colori. Alba liguſtra cadūt , vacinia nigra legunt. Et varijs.i.varioꝝ coloꝝ columbis.

Et niger a viridi turtur &c. Et ergo turtur ſub ſexto articulo epicęnū dū ſigt,nā de piſcibus d ē Plau. obſtoſtos turtures genere maſculino qꝺ ſequemur.

ASCEN

DOMI. NVLLA Futura tua eſt, prior pars huius verſus ſub ꝯditione ꝓfert̃, altera, ſub affirmatione. Si inq̃t nulla tua eſt futura, hoc eſt, nullã amabis, niſi q̃ fa cie .i. ꝓſtãtia formę poterit videri digna te .i. ꝯueni nire formę tuę. Nulla fu. t. ẽ, affirmãdo negat .i. nullã oino amabis. Nulla .n. tã for. q̃ tu, tũ ꝑcipue his verſibus laſciuiã ſuã īgenue ꝓfitet̃, et ſe tribadẽ fuiſſe, vñ īpudicos corpis motus ol dicerat, et illecebritatẽ gantis. Cũ le. leſbos īſula q̃ſi metropolis ꝯoliaꝝ vrbiuꝫ nobilis vineis et vini ꝓſtãtia, nomẽ ſortita a Leſbo Lapithę filio Hermetę. prius Iaſia pelaſgia ęthiopię egira macaria deniq̃ appellata eandẽ μακαριος εδος, ideſt macarios vrbẽ p circunductionem dixit Hōe. quo loco Crates Ariſtarchus, et Euſtathius ambigũt quem locũ poeta deſignet. Stra. l. viij. leſbõ affirmat. Macar. n. īſulã tenuit añ leſbõ reges qḋ ẽt Dio tradit, q̃uis eũ macareuꝫ nolet, Huius filię fuere Methymne, et Mytilene, a q̃bus duę in īſula vrbes cognominatę ſunt. Pt̃ię aũt charitatẽ Sappho amori poſtponit.

Nec. v. er. q̃ errorẽ legũt ſenſuꝫ nõ ꝑcipiũt, et plane tę cognomẽ inepte huc trãsferũt. Remittere eſt ꝯdonare, vt remiſi tibi iniuriã ꝯdonaui. Remittere .i. ad negligẽtiã deſcẽdere, vt aium remittere dicimus cũ deponimus curas et negligimus, cui ꝯriũ eſt intendere ex trãſlatiõe ab arcu. Monet itaq; Sappho ſiculas mulieres, ne remiſſę et negligẽtes ī errorẽ labant̃, putãtes ſolũ et pt̃ię mutatione phaonẽ eſſe ſui diſſimilẽ, nã ait idẽ ẽ, et tã idoneus ad decipiẽdũ, q̃ fuit in leſbo cũ me decepit. Nec remittite, nec ꝯdonate errorẽ nr̃m. Tellure, q: phaon tellurẽ mutauerit. Quę di. vo. p rõnẽ ſubiũgit. Niſiades m̃res, neſis īſula cãpanię, cuius meminerunt Papi. et Luca. Niſeidẽ, ſiue Niſidẽ dixerunt Scyllã poetę Oui. in re. Pręterita cantus niſeide nauita gaudet. Tu loca q̃ nimiũ grata fuere caue, vt legere poſſes, neſeides matres .i. ſiculę media syllaba p synereſim ꝓducta Neſa pręterea regio eſt iuxta ętnam montana, vt. Strabo ſcribit, cum ergo ante dixerit ad ętnam eſſe Phaonem, appellat mulieres ſiculas Neſiadas a regione proxima, hęc ſententia magis placet,

Sicanos immites, a Sicano rege appellatos ſiculos, de quo hiſtoriam lege apud Diony. alicar. in .i.

Si niſi quę facie poterit te digna videri,
  Nulla futura tua eſt, nulla futura tua eſt.
At me cum legeres, etiam formoſa videbar.
  Vnam iurabas vſq; decere loqui.
Cantabã (memini) meminerũt oĩa amantes
  Oſcula cantanti tu mihi rapta dabas
Hoc quoq; laudabas, omniq; a ꝑte placebam,
  Sed tunc pręcipue, quum fit amoris opus.
Tunc te plus ſolito laſciuia noſtra iuuabat,
  Crebraq; mobilitas, aptaq; verba ioco.
Atq; vbi iã amborum fuerat cõfuſa voluptas,
  Plurimus in laſſo corpore languor erat.
Nunc tibi ſicelides veniunt noua ꝑda puellę,
  Quid mihi cum Lesbo? ſicelis eſſe volo.
Nec vos errorem tellure admittite noſtrum
  Niſiades matres, ſicelideſq; nurus.
Nec vos decipiant blandę mendacia linguę
  Quę dicit vobis, dixerat ante mihi.
Tu quoq; q̃ īmites celebras Erycina Sicanos
  (Nam tua ſum) vati conſule diua tuę.
An grauis inceptum peragit fortuna tenorẽ?
  Et manet in curſus ſemper acerba ſuo?

vnde Soli. q̃daꝫ accepit. Thucydides quoq; in ſexto hiſtoria. plura ſcri. σικανοι γε μετ αυτους πρωτοι φαινονται ενοικισαμενοι ωσμεν αυτοι φασιν και πρωτεροι. Immites, crudeles in me, cum retineant Phaonẽ delitias meas. Nã ẽ Epithetõ, nõ ꝑpetuũ ſiculoꝝ, ſed ꝯueniẽs ꝑñti effectui ſapphus. Erycina, de felicitate tẽpli Veneris Erycinę, et de mulieribus eius miniſterio dicatis diximus ī cõmẽtariis ſyllaꝝ. Inuocat aũt Venerem, qm̃ poetę qui amatoria ſcribunt, ſunt ī Veneris tutela vt Pla. ſcri. Poeſim dicat ī eẽ muſis, ſꝫ amorem Veneri, et Papi. de ſtella ad Venerem Hic tibi plectra dedit mitiſq; ludere vates maluit. Vati ꝯſule diua tuę. An gr. ni mię inq̃t in hanc calamitatẽ delapſa ſum qm̃ facti tenor, et ſeries, q̃ mala ī me ẽ cępit, nõ deſinit. An nõ tã īterrogãtis ẽ q̃ ſucceſſentis ꝑnacię fatoꝝ alibi Briſeis. An miſeros triſtis fortuna tenaciter vrget. Nec venit īcęptis mollior aura meis.

SI NISI q̃ facie, vt laudari mereat̃, illud laudat a forma vultus, qḋ aũt bis dicit, nulla futura tua eſt, ſic ꝯſtruit̃. Si nulla futura ẽ tua .s. amica, aut ꝯiunx, niſi ea, q̃ poſſit videri facie .i. p faciẽ digna te, nulla eſt futura tua, q: nullã talẽ inuenies. At me cũ legeres .i. eligeres. Cũ ſit amoris opus cũ impudicitię notata ſit mulier ſatis impudice laſciuiam ſuã fatet̃. qḋ in muliere pudica indecoruꝫ foret. Puellę ſicelides .i. ſicilienſes, ſic maro. Sicelides muſę paulo maiora canamus ẽc. Nec vos errorẽ. Ordo eſt. Nec vos o matres Neſiades .i. quę neſam regionem iuxta ętnam colitis. Et nurus .i. ſponſę, aut matronę ſicelides remittite .i. ꝯdonate et abolete noſtrum erroreꝫ .s. q: Phaonem amauimus aut quem phaon in nos cõmiſit tellure .i. ꝑpter tellurẽ, hoc eſt nolite excuſare errorem noſtrum ꝑp terraꝫ dicentes videlicet nos ſtulte amaſſe, q: Phaon non eſt de patria mea ſicut eſt de veſtra, et ideo vos nõ errare, quę euꝫ in patria ſua amatis et retinere poteſtis, q: quę dicit vobis, dixerat ante mihi. Tu quoq; implorat auxilium veneris, cuius ꝑclarum erat in Eryce monte Sicilię templum, eiuſq; ſe vatẽ dicit, eo q: ſępe laſciuos cantauerit amores. Oſtendit pręterea quod et ſuperiores ferẽ heroides malorum ſuorum ſeriem quaſi generi ſuo fatalem.

ASCEN.

Sex mihi natales ierant, cum lecta parentis
Ante diem lachrymas oſſa bibere meas.
Arſit inops frater victus meretricis amore
Mixtaq; cum turpi damna pudore tulit,
Factus inops, agili peragit freta cerula remo,
Quasq; male amiſit nūc male querit opes,
Me quoq; q monui bene multa fideliter, odit,
Hoc mihi libertas, hoc pia lingua dedit.
Et tanquam deſint, quę me ſine fine fatigent,
Accumulat curas filia parua meas.
Vltima tu noſtris accedis cauſa querelis
Non agitur vento noſtra carina ſuo.
Ecce iacent collo poſiti ſine lege capilli,
Nec premit articulos lucida gemma meos.
Veſte tegor, vili nullum eſt in crinibus aurum,
Non arabo noſter rore capillus olet
Cui colar infelix? aut cui placuiſſe laborem?
Ille mei cultus vnicus auctor abeſt.

DOMI. NATALES, anni a ſexto ingt anno p mala tāq per articulos producta ſuȝ. Natales p ꝯdōne, ortus et generis. Iuue. vo p celebritate diei natalis ꝑſuit Palmā īter dīias vois natalibus ęq̃t. i. non aliter ea victoria exhilaret, ꝙ diei natalis celebritas. sed plura illic leges in cōmētarijs. Hic natales p annis accipiunt. Tot. n. dies natales celebrantur, quot agunt āni ꝰ victoria illa apud eos in ſingulis ānis, tāq dies natalis colitur. Oſſa le. Serui. neſcio qs paꝝ vtiliter ſe grāmaticū pfeſſus illud Ver. exponens. Oſſaq; lecta cado, fabuloſuȝ ꝯfingit amorē. neſcio qd ambigit. Legebātur oſſa. i. cineres cū flāma rogi ſub ſed erat, nō q dligerent, vt ille putat ſed colligebant. Hoc aūt verbū eſt pōtificale et ex lege. xij. tabulaꝝ lex hoc carmine ſcripta erat. Hoi mortuo ne oſſa legito, quo poſt funus faciat. Arſit ino. fra. Sappho tris fratres habuit vt añ diximus laricū Eurygiū. Charaxū, q Rhodopē meretriculā amauit. Nā Xāthus Samius Rhodopen puellā Thraciā ī ęgyptū decidit, q̄ antea cū mōi ſeruierat vna cū Æſopo fabulaꝝ ſcriptore, ibiq; pſtabat, illecebriſq; meretricijs magnum fecerat q̃ſtum adeo vt Stra. et Pli. ſcribāt. Pyramidē ab ea fuiſſe erectā, qd tñ Hero. tpm rōne refellit, quū alioqn ī gētes opes illius fuiſſe ꝯcedat, teſtimoniūq; afferat ex decima ab ea p ſoluta, verubus ad torrēdos boues delphis dicatis. Tā āt gratę libidīs fuit vt ī gręcia eius nomē celebre fuerit, vt poſtea archidices, qs tñ ad illius famā non acceſſit. Charaxus cū vinū leſbiū ad naucratiȝ cōportaret, eius amore captus ē, redemitq; ī libertatē grādi pecunia, tādē ipſe ī patriā eſt reuerſus puella ī ęgypto pmāſit. Sappho, vt Stra. ſcri. eā doricā appellat addēs, id, qd ipſe q̄ȝ fabuloſuȝ ē ait, de calceo ab Aqla delato mēphim qd ſi voles leget in. xv. illius opis. Inops, redēpta in libertateȝ meretricula. Male turpiter et p īfamiā. Male, cū magno diſcrimine et icōmodis. Monui multa, īmo lacerauī fratrē multis carminibus, nec tm̄ vt ſcri. Hero. in. ij. hiſt. ꝛc. χαραξος δ' ενως λυεχμενος ροδωπιν αωενοτητε εισ μιτυληνην εν μελειπολλα σαπφω κατεμερτομενη. Lingua pia, ab eo loco, q ꝑter ſpeȝ dī, ē miſerationē monet, ē fratrē trahit in odiū, cū ſibi aīr eueniſſe oñdit q̄ opportuerat. Filia parua, hāc pepit Cercyla Andrio ꝯiuge iam mortuo puella q̄ appellat Cleis, qd ſuidas ita ſcri. και θηγατερ αυτων γεγονε κλεις ονοματι [illegible].

Nō agit, p īterrogationē legendū eſt, nā cū ꝓpoſuerit fortunā aduerſam in ſe ꝑtinacē et enumeratis ſingulis incōmodis, q̄ſi ꝓbauerit, qd ꝓpoſuit, p interrogationē acclamat, nō ne nr̄a carina. i. nrę fortunę curſus, agit, ꝑſeuerat, ſuo curſu, ſua ꝑtinacia, ē ſerie maloꝝ, nā ad id refert qd dixerat. An grauis inceptum pagit fortuna tenorē. Et manet in curſu ſemper acerba ſuo. Nō agit, interrogatiue. q. d. agitur, nam et ita interrogamus nō feci, perinde ē ac ſi diceres feci. Vel nō potui abrepturn diuellere corpus, cuȝ aūt dicimus egi, negamus. Ecce iacent, miſericordiaȝ monet ab habitu. capilli. s. ſine lege mulie bris fortunę miſerando, ſparſi capilli et funebris ꝑpe dolor. ſine lege, incōpta, et ſine ordine. Nec ꝑmit arti. annulū ēt ingt depoſui. Nā in dolore abijciebat ēt a viris qd fecit oīs nobilitas quū Gn. Fla. libertino pře ędilis creatus eſt. C. Petilio conſulis filio pręterito, equites vero non annulum, ſed phaleram deponebant in merore publico. Aurum in crinibus. Home. in. xvij. Ilia. ſcribit Euphorbum Panthi filium habuiſſe implicitos crines auro et argento, propterea Pl. dubitat an vſus auri cęperit a viris, an mulieribus, cuȝ de viro illud Home. affirmet, nec antiquius extet in muliere exemplum, ipſius tamen Homer. carmen tamen non indicat, nec nominat Euphorbum. Rore arabo. i. mirrha, qua vncti crines myrei dicuntur. Hora. Dic et argutę properet Neerę, Myrrheum nodo cohibere crinem, de myrrha aliquid diximus. Siue ita naſcentes ex diſciplina mathematicorum, qui dicunt hominem ſortiri vitam ab ineunte ętate.

ASCEN. SEX Mihi natales, ordo eſt. Sex natales. s. dies. i. ſex anni ierant. i. tranſierant mihi cum oſſa parentis. i. patris mei lecta, ideſt collecta ex rogo, bibere meas lachrymas, quas. s. infudi, ante diem. i. immaturum tempus, Sicut. Sed cadat ante diem ęnei. iiij. Quaſq; male amiſit nunc male quęrit opes. In vſu venire ſolet vt in filio prodigo nobis depinxit ſaluator. Et ideo quia vt dicit alibi. Non minor eſt virtus q̄ quęrere parta tueri, Monendi ſunt iuuenes, ne ſua dilapident aut prodigant. Ecce iacent, vt commiſerationem excitet, recitat negligentiam cultus ſui. Rore arabo, ideſt myrrha, dicitur autem hic arabus, a um, et arabs, ſed hic gentile nomen pro patrio vſurpauit, ideſt pro arabico.

Molle meum leuibus cor eſt violabile telis,
Et ſemper cauſa eſt, cur ego ſemper amem.
Siue ita naſcenti legem dixere ſorores,
Et data ſunt vitę fila ſeuera meę.
Siue abeunt ſtudia in mores, arteſq; magiſtras
Ingenium nobis molle thaleia dedit.
Quid mirum ſi me primę lanuginis ętas
Abſtulit, atq; anni quos vir amare poteſt?
Hunc ne pro cephalo raperes aurora, timebas,
Et faceres, ſed te prima rapina tenet.
Hunc ſi conſpicias q̃ conſpicit omnia phębe,
Iuſſus erit ſomnos continuare phaon
Hunc venus in celum curru vexiſſet eburno,
Sed videt et marti poſſe placere ſuo.
O nec adhuc iuuenis, nec iam puer, vtilis ętas.
O decus, atq; ęui gloria megna tui,
Huc ades, inq; ſinus formoſe relabere noſtros,
Non vt ames, oro, ſed qđ amare ſinas.
Scribimus, et lachrymis oculi rorãtur obortis,
Aſpice ſit quãtũ hoc multa litura loco.
Si tam certus eras hinc ire, modeſtius iſſes,
Et modo dixiſſes, lesbi puella vale,
Non tecũ lachrymas, nõ oſcula ſumma tuliſti

DOMI. SORORES, parcę q̃ tres ſunt noto carmine Heſiodi, et nřoꝝ ꝯſenſu pro fatis ab Home. accipiunt et vbi, vt Alcynous ait. τρεις δε αυτου ησαν κλωξω λαχεσης και η τριτη ατροπος, quod Plato quoq; in legibus oſtendit. Abeunt ſtudia in mores. i. ſi ne formamus mores ſtudijs, in quibus verſamur.

Thaleia, ſtudium poetices musę ardali des etiam appellatę ſunt, vt aliqd afferamus non oībus notum, ab ardalo Vulcani filio, q cum ad tozanios tibiã et musas detuliſſet, eas ita aplanit arcades negant erato. eſſe muſam, ſed vatem ſuis ſe aiunt q̃ nupſerit. Arcadi Caliſtus filio egyptij tris tm̃ vates volunt ſyllabam herophilem et sabem.

Fila, alluſio eſt ad parcas, quę vitã humanam nere dicuntur. Seuera, pertinacia. Abſtulit, rapuit allectã in amores deiecitq; mentem et cõſilium. Raperes, nã aurora cęphalum, cuius amore capta eſt rapuit abduxitq; per auras. Oui. Lutra mãe videt pulſis aurora tenebris. Inultumq; rapit, ea deſerta ad procrim eſt reuerſus, quam inſcius interemit, nota fabula Ouidij, preſertim carmine in fine artis. Higi. quędam fabulofiora addit, quamuis ex hiſtoria videantur.

Hunc ſi conſpi. alludit ad fabulas Endymionis, qui quoniam primus curſum lunę deprehendit, vt ait Pli, dictus eſt amatus fuiſſe a luna, quẽ dormientem oſculabatur. Huius ſepulturam oſtẽdi ait Stra. ad lamum montem Carię in quodã antro, vbi eſt mons pediculoꝝ, vt ſcri. Hecateus, plura de hoc in cõmentarijs ſiluaꝝ diximus. Iuſſus erit cõtinuare ſomnos, curabit enim luna, vt ſemper dormiat Phaon, qui formoſior eſt, vt hunc oſculetur, nimirum hunc locus accepit Oui. ex poemate Sapphus nam apud grecum ſcriptorem, ita legitur κριωιδεστης σεληνης. Curru eburno, argenteum currum tribuunt lunę poetę, quoniam illi argentum dicatum ſit, vt ſcribit Euſtathius, eburnum veneri. Ebur autem Æthiopibus etiam in precio, quia regibus perſidis vice nos dentes elephantorũ ſingularis annis pendebant, vt Herodotus ſcribit. Id autem fuit. ccc. decimo anno ab vrbe condita.

Huc ades blandientis eſt mulieris, et amantis

geſtientis. Rorantur guttis humectantur, id. n. ꝓprium eſt rorare, hoc loco nõne dixit aſpice quantum multa liſtura. Hoc loco, hac parte epiſtolę quę oblimata eſt manantibus lachrymis. Pli. profecto in oculis aĩus inhabitat, ardent, intendunt, humectant, conniuent, hinc illę minimę lachrymę, hos quuꝫ oſculamur animum ipſum videmur attingere, hinc fletus et rigantes ora riui quis ille humor eſt in dolore taꝫ foecundus et paratus. Superiorem autem verſuꝫ, ita leges mea quidem ſententia.

Non vt ames oro, ſed te vt amare ſinas. Lachrymis obortis, interſcribendus exortis, ita illud Vergilianum de Didone, Atq; ſinuꝫ lachrymis implenit obortis in ſermone, ſcilicet.

Si tam certus eras, accuſat ruſticitatem q̃ ſe diſcedens ne ſalutauerit quidem. Lesbi puella, hęc erat appellatio ſine vllo amoris, indicio ſaltem ſi non proprio nomine, vt amicam appellans dixiſſes Lesbi puellla vale. Oſcula, et in his ſua eſt laſciuia, quum oſcula columbarum dixit Marti. impudicum oſculum intellexit, nam columbę oſculantur proprio ritu antequam miſceãtur, ratio inquit familiaritatis hoc ordine abs te implenda fuit, vt ſalutares tum noſtra acciperes oſcula, deniq; munera.

ASCEN. CVR Eſt violabile &c. hic patet monoſyllabum cor aliquando produci. Siue abeunt ſtudia in mores, quia conſuetudo eſt altera natura, ſtudendum eſt ergo quamprimum rebus honeſtis, quod ſeſe non feciſſe fatetur et dolet. Quid mirum &c. Purgat errorem ſuum cum laude Phaonis, tam enim illum formoſum atq; amabilem prędicat, vt non potuiſſet eum amare, in ea preſertim ętate qua etiam ab aurora amari potuiſſet vt Cephalus, et a luna vt Endymion, et a Venere et Mars.

Litura. a lino ſupinum litum corripitur, vnde et littera corripi debuit, ſed t geminatur, ſicut in q̃tuor quottidie retulimus, eadem de cauſa. Modeſtius iſſes. id eſt ire potuiſſes, aut debuiſſes. Lesbi puella, vocatiuus eſt a nominatiuo lesbis lesbidos, et ita corripitur vltima quę genitiui caſus a nominatiuo lesbos produceretur.

Deniq; non timui, quod dolitura fui
Nil de te mecum eſt, niſi tantum iniuria nec te
Admonuit, quod tu pignus amãtis habes:
Non mandata dedi, neq; n. mandata dediſſem
Vlla, niſi vt nolles immemor eſſe mei.
Per tibi, qui nunquam lõge diſcedit, amorem,
Perq; nouem iuro numine noſtra deas
Cum mihi neſcio qs fugiunt tua gaudia, dixit.
Nec me flere diu, nec potuiſſe loqui.
Et lachrymę deerant oculis, & lingua palato,
Aſtrictum gelido frigore pectus erat.
Poſtq̃ ſe dolor imminuit, mea pectora planxi,
Nec puduit ruptis exululare comis.
Non aliter, quam ſi nati pia mater adempti
Portet ad extructos corpus inane rogos,
Gaudet, & noſtro creſcit męrore Charaxus
Frater, & ante oculos itq; reditq; meos.
Vtq; pudenda mei videar cauſa doloris,
Quid dolet hęc? certe filia viuit, ait.

DOMI. QVOD Dolitura fui, non timui diſceſſum tuũ, ob quem enim dolitura. Iniuria, q. s. me deſeruiſti ad publicum referre nõ placet, eo. n. Sappho alibi geſſit, & in męrore eius memoriam repetit. Nec te admoneat, q tu munus amantis habes. Cauſam oñdit quare munera diſcedentibus amicis dari, accipiq; ſoleant, vt. s. ſint monumenta amici abſentis, cuius repreſentent memoriã. Sed nec tu inquit reliquiſti mihi aliqd diſcedens pręter iniuriã, qua ſum deſerta, nec a nobis accepiſti, quod te admonere poſſit mei abſentis. Itaq; leges admoneat, vt dicat, nec te põt admonere. Amantis i. mei munus, quod habes nullum. n. diſcedens accepiſti, ad coitum referre non poteſt. Quid. n. ſenſus eſt, nec ego admonui te q tu habes munus amantis. i. coitum. Neceſſe eſt ſuperioribus conueniat. Vbi ait, cum ſibi nihil reliquiſſe, et hoc dicat eundem nihil a ſe accepiſſe, quod abſentis monumentum ſit. Per tibi qui nunq̃. iurat per numina proxima q: primum inuidiam obijcit, iuro inquit tibi per amorem qui nunq̃ longe diſcedit, vt ad id referat, quis ipſe procul diſcedas, hic ſemper proximus eſt, nam ſemper amo. Per, et iurantis particula, quę nunq̃ ſine accuſatiuo effertur, nã illud Virgilianum, p tibi ſi qua eſt, quę, reſtet mortalibus vſquam, intemerata fides, idem eſt ac ſi dixiſſet, per fidem ſi qua eſt etc. ſed antiqua ſimplicitate relatiuum nomenq; conſonant. Quum mihi, ſimplicitate narrationis fidem quam iuramento parauerat, omni ex parte implet. Naȝ narrat, vt non aliter accediſſe credibile ſit. Nõ aliter p cõparationem doloris magnitudinẽ exprimit, et quaſi rei probatę cumulum addit. Pia mater, non tantum mater, ſed quę pia etiã eſt, et vnice filium amauit. Corpus inane, cadauer vacuum anima. Rogos extructos, rogus conſtruebatur lignis congeſtis in vnum, vnde ſtrues lignorum dicitur, de quo hoc carmen extat legis. xij. tabularum, hoc plus ne facito, rogum aſcia ne polito, olim terra condebantur mortui etiam apud Romanos, et poſtea quamuis cremare inſtitutuȝ ſit, multę familię priſcum ritum ſeruabant vt Cornelij patricij ex quorum familia nemo crematus eſt ante Scyllam, quę id de ſe iuſſit veritus. ne cadauer erueretur a marianis, nam ipſe. C. Marij. ſi tas reliquias apud Anienem victor diſſipari iuſſerat, hoc eſt q Plinius ſubobſcure in ſeptimo ſcribit Apertius Cicero in legibus. Gaudet et e noſtro, monet miſericordiã cum oſtẽdit fortunam ſuam ludibrio eſſe aduerſarijs. Creſcit, exhilarat, ſumit animos. Quod dolet hęc, verba Charaxi inſultãtis ſorori et acerbe obiurgantis amoris turpitudinem. Filia, ad id refert, quod dixit antea ſe non minus dolere q̃ quę luget filius amiſſum cui addit teſtimonium fratris, is. n. cum videat tantum eius męrorem, quantus in filij funere eſſe ſolet inuuens eaȝ alia de cã dolere, quę quidam turpis eſt, non debet inqt tantopere angi, nec hic męror eſt pro filia, quę quideȝ viuit, hęc aũt fuit filia Cercylę et Sapphus. Non veniunt in idem, eſt pnuntiatio eoruȝ quę dictura eſt, ſententia ſimplex eadem ſolet proferri cum rõne, vt illud in omni certamine, qui opulentior eſt, etiaȝ ſi accipit iniuriaȝ, tñ qm plus poteſt, facere videtur duplex eſt, vt illud Terentianum. Obſequium amicos, veritas odium parit. In orõne autem ſententię ſunt tanquam lumina minus crebra apud antiquos, ſed poſtea corrupta eloquentia nimis vſurpatę ſunt, quod inuidioſe in Senecam, vt puto, dixit Fabius.

ASCEN. DENIQVE non timui etc. Sic. iiij. ęneidos. Dido. Hunc ego ſi potui tñ ſperare dolorem et perferre ſoror potero. Quia vt dicit diuus Gregorius Tela preuiſa minus lędere ſolent. Per tibi q nunq̃ &c. Iuramenta ſolent a poetis delegi apta perſonis et negocijs, vt nautę p maria, vt Palinurus maria aſpera iuro. Parentes per ſalutem filiorum, vt per caput obiuro, per q pater ſolebat, viri fortes p dexteram, & hic amans p amorem, quem dixit nunq̃ longe diſcedere, aut quem eum ſibi pſto habet, aut q ſubito puniat pſidos. Perq; nouem etc. quia et ipſa vates per muſas iurat. Quem antiqui, u, in o, vertebant, vt voltis, vortex, vrto, ſed nunc temporis volunt cum, u, ſcribi, cum tñ antiq nunquam, u, geminarent ſcribentes in nominatiuo ſeruos dauos auos etc. Nec peccet, qui indifferenter cum, u, ſcribat. Planxi, ideſt percuſſi. Creſcit noſtro męrore, vnde ſi non ęneidos. ij. hoc Ithacus velit et magno mercentur Atridę. grauis enim dolorem, cum mala noſtra inimicis gaudio ſunt, et nos illis ludibrio, ait ergo charaxes.

Nō veniūt in idē pudor, atq; amor. oē videbat

Vulgus, eram lacero pectus aperta ſinu.

Tu mihi cura Phaon, te ſomnia nr̄a reducūt,

Somnia formoſo candidiora die.

Illic te inuenio, q̄q̄ regionibus abſis.

Sed non longa ſatis gaudia ſomnis habet.

Sępe tuos noſtra ceruice onerare lacertos,

Sępe tuę videor ſuppoſuiſſe meos.

Oſcula cognoſco, q̄ tu committere lingue

Aptaq; conſueras accipere, apta dare.

Blandior interdum, veriſq; ſimillima verba

Eloquor, et vigilant ſenſibus ora meis.

Vlterius pudet hic narrare, ſed omnia fiunt

Et iuuat & ſine te non licet eſſe mihi

At cum ſe titan oſtendit, & omnia ſecum,

Tam cito me ſomnos deſtituiſſe queror.

Antra, nemusq; peto, tāq̄ nemus, antraq; ꝓſint

Conſcia delitijs illa fuere meis

Illuc mentis inops, vt quam furialis Ericthho,

Impulit, in collo crine iacente feror.

Antra vident oculi ſcabro pendentia topho,

Quę mihi mygdonij marmoris inſtar erāt.

DOMI. VENIVNT In idem. idem non pūt pudoris habere rōnē, et dare opam amori, alibi Oui. Quid decet nō videt vllus amans. Oē vulgus videbat. s. me, et tū. ſupple ego negligebam, non. n. poterā ſeruire pudori, cum tam pdite amarē. Tu mihi cura phaon. i. negligo oēs, nec me eoꝝ pudet, tui enī amoris legibus indulgeo Phaon. Illic te inuenio, in ſomnijs ſaltē te amplector. Somnia interptari Pli. ſcri. Amphictiones docuiſſe, de qua ſcia Chryſippus ē Antipater libros ediderunt, vt ex interpretatione Antiphontis apparet, qui exponebant coniectores ſunt appellati. Non ſatis longa. Nā ſtatim expgiſcor. idē Hero ad Leandrum. Me miſeram breuis hęc eſt, et non vera voluptas. Quā epiſtolā nō eſſe Oui. certa rōne docuimus, nam nec q̄ legitur Paridis ad Helenam, nec q̄ Helenę ad Paridem, nec q̄ Leandri ad Hero, nec q̄ Herus ad Leandrum, nec quę Acontij ad Cydippē, aut Cydippes ad Acōtiū ab Oui. vnquam ſcripta fuit, qđ ipſe apte teſtaē, nā ad Macrū ſcribēs ait ſe dictaſſe lr̄as noīe Heroidū Helenę Medeę Canaces ē aliaꝝ. Quod Paris, ē machareus, ē ꝙ male gratus Iaſon Hippolytiq; parēs Hippolytusq; legat. noīe vero viroꝝ Sabinus epiſtolas ꝯfinxit, qđ ibidem teſtaē. Quā cit. de to. redijt ode. or. ſabi. Scriptaq; diuerſis retulit ille locis. Si ergo ꝓus ſcripſit Helena ex Oui. poſteaq; rn̄dit Paris ex ſabino, quō poſſunt eſſe Ouidij? Nam Helena hic non ſcribit, ſed rn̄det, et Paris non rn̄det, ſed prior ſcribit. Nimirum hę epiſtolę adulterinę ſunt, et eodē pene ſtillo ab aliquo ſcriptę quo reliquę falſo ad Ouidiū referuntur. Ora euigilant ſenſibus meis. Non aliter inqt loquor et exprimo, qđ ſentio, q̄ ſi vigilarem, nā reliqua parte corporis ſopita, os vigilat ad verba exprimenda. Senſibus, ſenſus et ſenſa dixerūt antiq, quę animo cōcepimus, auctor Fabius. Titan, ſol a Titea mr̄e, vt nōnulli putant idē Hyperion a patre Hyperione. auctor Diodorus. Antra ne. ꝑ cōmemoratioē loci miſerationem facit, qui locus frequentiſſimus eſt apud Virgilium. Proſint, lenire poſſint deſideriū meū. Inops, mentis amēs. Ericthho, magna celebrata ē carmine Lucani incantatione potentiſſima, ante idē nomen ab ouidio vſurpatum. Pendentia, ſublimiā. Inſtar, non minoris ꝓcij apud me erant. Marmoris mygdonij. Mygdonia Phrygia terminata meridionali latere, vn̄ Mygdonius pro Phrygio accimus. Papi. in ſyluis de Titone. Mygdonij Pylijq; ſenis marmor, item Mygdoniū Phrygium intelligimus, quod ꝓcij magni erat, et idē ſynnadicum dicebatur. De hoc plura ſcripſimus in cōmē. ſyluarū. Mygdoniam itē ꝯiungit Pli. cuī Macedonia, erat ꝓterea lapis phrygius gleba q̄dam pumicoſa, q̄ vrebatur, ꝑfuſa vino apta tingendis veſtibus. Sappho marmoris Leſbij nō meminit. nam id liuidius erat, vꝭicoloris maculas habens.

ASCEN. QVID Dolet. s. ſoror mea, quę meos amores olim tam ſeuere taxauit, atq; vituperauit, certe non dolet mortem filię, quia filia viuit. q. d. agnoſco eam amore perditam. Et ſi dicat Phaon, eam ſibi hunc dolores feciſſe, ꝙ non texerat amores, rn̄det, non veniūt in diem pudor atq; amor. Tu mihi cura Phaon, docet vt redamet ſe vehemētiſſime amare, ita vt ſicut Terentianus phędria a Thaide expoſtulat, nihil aliud expoſtulat, nec vigilās cogitet. Vehemētis aūt amoris indiciū eſt cū et in ſomnis occurrit dilectus. Formoſo die, ꝙ luce nihil pulchrius aut amabilius. et tñ ꝙ ꝑ noctē fruiē, ꝑ imaginationē ꝑſentia amici, ꝓfert noctē diei. Legendū puto formoſo, nō formoſa, nō ꝙ diē ē nocti ꝯdiſtinctuī non inueniā in foeminino gn̄e Nā Maro dic li. v Poſtera cū p̄ ſtellas oriēte fugarat. Clara dies etc. ſed ꝙ vnius vocalis ſic vitaē ꝯcurſus. Cōmittere lingue, vt. s. laſciuius exequaē, q̄ ꝯfeſſio in foemina pudica indecora eſſet. Cōſueras, ꝑ ꝯſueueras, nec verſus patiē, vt cōſueueras legatur. Oia fiunt, ē coitus. Antra nemusq; peto tanq̄ nemus. ſic Maro in bucco. Iā mihi ꝑ rupes videor, lucosq; ſonātes Ire, libet partho torquere cydonia cornu. Spicula, tanq̄ hęc ſint nr̄i medicina furoris. Vt quam. i. vtpote quā. Furialis Eryctho. i. venefica, ē incantatrix. Illa aut illum ſimilis ipulit. Scabro topho. ſic in Georgi Et tophus ſcaber, qui ꝙ ſcaber et aſper eſt purgandis vaſis ꝯuenit. Inſtar. i. in ſtatū et valorē, aut eqpollentiam. Marmoris mygdonij. i. phrygij.

DOMI. COMA, Multis frōdibus, trāslatio eſt gratia pulchritudinis. Dos erat, ideſt precium loci. Grata prius a mutatione fortunę excitat miſericordiam. Poſitis frondibus, huius carminis hic mihi ſenſus vi. Oīa mērent, et ſylua, quę in doloris inditum frondes deſpoſuit, et aues quę ne vocem quidem emittunt cōquerendo calamitatē noſtraꝫ, vt eo ſilentio maior dolor deſignetur. Sola, reliquę aues ſilent, ſola Philomela cōqueritur dolēs. s. quia viꝫ tereū nō potius interfecerit quam Itym filiū. Eūdē Itylus appellat catul. Qualia ſub dēſis ramorꝫ cōcinit vmbris. Daulias abſumpti fata gerens Ityli. Var. et noſtri omnes aiūt Philomelā verſam eſſe in luſciniā, et Progneꝫ matrem Itys in hirundineꝫ. Ouid. hic accipit Prognem verſam eſſe in Philomelā. Quod ſ. terea Gręci nonnulli tradunt, et Probus grāmaticus in Buc. Virgili. Daulias ales. Thucydides in ſcdo hiſto. ſcri. Tereū imperiū tenuiſſe in Phocide, vnde vt ait. Philomela a multis poetis Daulias cognominata eſt. Daulia aūt oppidum appellatum eſt a dēſitate arbuſtorꝫ. δαυλον denſum ſigi. Home. nō dauliam, ſed daulida ſcribit Stra. Thucydidi aſſentit, ſed cū varia ſenſiſſe putat, ait. n. illū ſcribere rē geſtā fuiſſe ad Megarā, in quo venia dabit ſi Thucydidis verbis refellet, is n. ita ſcri. in ſcdo lib. hiſt. αλλο μεν εν δαυλιστης φωκιδος καλουμενης γησοτηρευς ωκει τοτε υποφρουαν οικουμενης. Et in carmine ad Liuiam. Talis in vmbroſis mittis nunc denią; ſyluis. Deflet threiciū Daulias ales Ityn. Nō vlta prius, quia potius nō interfecerit Tereū maritūꝫ quam Ityn filium. Hactenus et media l. vsq; ad mediaꝫ noctem donec oīa ſileant. Numen, genium qui tam loci quam hominis deus eſt. Lotos, arbor i Aphrica inſignis. De qua Pli. multa, eius fructu veſcunt Aphricę populi Lotophagi inde nolati, obliuionem is cibus facit inde diſcedendi, quod nonnullis ſociis ſuis accidiſſe. Vlyſſes refert apud Home. eadem aptiſſima eſt tibiis, inde apud Propertium. Sillium Italicum Mar. Lotem pro tibia expoſuimus. Lotos item vt idem ſcribit herba, quę ſubnaſcitur decorum voluptati, eandem dixerunt fabam gręcam. De ſex lotis quę i ędibus Craſſi erant, vnde nobile

Inuenio syluam, quę sępe cubilia nobis
  Prębuit, et multa preſſit opaca coma.
Sed non inuenio sylue dominumq; meumq;,
  Vile ſolum locus eſt dos erat ille loci.
Cognoui preſſas noti mihi ceſpitis herbas,
  De noſtro curuum pondere gramen erat.
Quin etiam ramis poſitis lugere videntur
  Frondibus, et mille dulce queruntur aues.
Incubui, tetigiq; locum, qua parte fuiſti.
  Grata prius lachrymas cōbibit herba meas.
Sola virum non vlta prius meſtiſſima mater
  Concinit iſmarium Daulias ales Ityn.
Ales Ityn. Sappho miſeros decantat amores.
  Hactenus, et media cętera nocte ſilent.
Eſt nitidus, vitreoq; magis perlucidus amne,
  Fons ſacer. hūc multi numē habere putant;
Quem ſupra ramos extendit aquatica lotos,
  Vnda nemus tenero ceſpite terra viret.
Hic ego cum feſſos poſuiſſem flebilis artus.
  Formoſus puer eſt viſus adeſſe mihi.
Conſtitit, et dixit, quę nūc non ignibus ęquis
  Vreris eſt Ambracię terra petenda tibi
Phębus ab excelſo, quātū patet aſpicit ęquor,

illud iurgium cum Gn. Domitio refertur, dximus in commentariis ſyluarum. Aquatica, quę gaudet aq̄, alibi Oui. Amnico lęq; ſimul ſalices et aquaticas lotos. Vnda ne. l. ſola lotos facit nemus ramis ſuis. Phębus ab excelſo, ad templum Actiacū, quod in ſinu ambracio eſt petra prę rupta eſſe ferebatur, vnde qui ſe demitterent in mare amoris flammaꝫ leuarent, id egit prima Sappho, vt ex Menandri teſtimonio Strab. affirmat, nam Menander ita ſcri. pręruptam nacta in tranſitu petraꝫ cupidinis oſtro percita e ſomno pręceps ruit ex animi tui ſententia rex imperioſe. Alii cephaluꝫ Athenis profugum Deionei etiam filiuꝫ tyrannum Acarnanum captum amore pterelę Diognetii filię primum id egiſſe autumant. Cui. Deucalioni id tribuit, mos certe patrius Leucadis māſit, vt i Apollinis ſacrificio ſontem aliquem e ſpecula deiicerent auertēdę numinis irę gratia, ſed pēnas addebant multisq; nauiculis cadentem conabantur excipere, vt ita ſeruatum et incolumem extra patrios fines mitterent. Phębus, ex templo ſuo.

MVLTA coma, ideſt fronde, quę arborum coma eſt. Dos loci, ideſt decus, et precium. Queruntur, ideſt querulam vocem edunt. Dulce, ideſt dul- ASCEN. citer ac cum dulcedine, vt mirum ſit etiam querelas in auibus ſuaues eſſe, ſicut lachrymę in formoſo vultu decore. Sola ordo eſt. Sola daulias ales, ideſt auis videlicet Progne, ſm̄ hunc locum exiſtens mater męſtiſſima non vlta prius virum, ideſt quia non prius animaduertit in virum quā filium illi epulandum occiderit, concinit ſcilicet querula. Ityn ſcilicet filium iſmarium ideſt Thracium. Ales Ityn ſup. decantat, ab inferiore zeugma.

Eſt nitidus &c. Per fantaſiam dicit ſibi ad fontem decumbentem appar uiſſe formoſum, videlicet cupidinem ſeu amorem cohortantem, vt ſe precipitem daret de rupe in mare ambracium, quod etiam feciſſe legitur amoris impatientia. Fingitur autem is locus eius naturę, vt qui ſe illinc precipitem dederit, cura leuetur amorum quod re vera his contingit, qui ſibi necē concitant quia mors vltima curarum eſt.

Actęum populi leucadiumq; vocant.
Hinc ſe deucalion pyrrhę ſuccenſus amore
Miſit,& illęſo corpore preſſit aquas.
Nec mora.inuſſus amãs tetigit lętiſſima pyrrhę
Pectora,deucalion igne leuatus erat.
Hanc legē locus ille tenet,pete protinus altam
Leucada,nec ſaxo deſiluiſſe time.
Vt monuit,cum voce abijt.ego territa ſurgo,
Nec grauidę lachrymas continuere genę.
Ibimus o nymphe,monſtrataq; ſaxa petemus,
Sit procul in ſano victus amore timor
Quicquid erit melius q̃ nūc erit,aura ſubito,
Et mea nō magnū corpora pondus habent.
Tu quoq; mollis amor penas ſuppōe cadenti,
Ne ſim leucadię mortua crimen aquę.
Inde chelyn phębo cōmunia munera ponam,
Et ſub ea verſus vnus,et alter erit
Grata lyram poſuit tibi phębe poetica Sappho
Conuenit illa mihi,conuenit illa tibi.
Cur nūc actiacas miſeram me mittis ad oras?
Cum profugum poſſis ipſe referre pedem,
Tu mihi leucadia potes eſſe ſalubrior vnda,
Et formę meritis tu mihi phębus eris.
An potes oſcupulis,vndaq; ferocior illa,
Si moriar, titulum mortis habere meę?
O quantū melius iungi mea pectora tecum
Quam poterant ſaxis pręcipitanda dari.
Hęc ſunt illa phaon,quę tu laudare ſolebas,
Viſaq; ſunt toties ingenioſa tibi
Nunc vellem facunda forē,dolor artibus obſtat
Ingeniumq; meis ſubſtitit omne malis.
Non mihi reſpondent veteres in carmina vires,
Plectra dolore tacent,muta dolore lyra eſt.

DOMI. ACTÆVM,a littore,actiacum a pmōtorio,leges plura de hoc Stra.et Plutar.Pli.ita ſcri. Acarnania ante ciuitas,et in ora ipſa colonia auguſti actiuz cum tēplo Apollinis nobili ac ciuitate libera. Nicopolitana,et paulopoſt.Leucadia ipſa peniſula quōdā verius,huius añ nemine erat hoc ex pſona Laertis et affirmauerat Stra. Nec mora, et ſtatum lętiſſima pectora, quę prius cōtinebãt amantē.i.vicisſiz pyrrba cępit amare Deucalionē vacuum flamma, vñ ipſa torquebaſ. Abijt cū voce.i. ſiluit , nec poſtea vſq̃ apparuit. Timor deijciendi ſe de ſaxo. Quicqd erit,nō vult ſibi ominari mortem,ſed tñ eaz poſtponit pſenti calamitati. Aura ſubito, per auerſionem miſericordiã mouet cū et abſentes appellat et viſuros. Subito,corpus cuz demittiſ. Et mea nō magnum,a poſſibili,ſeu facili ſuadet , potero inquit ſuſtineri, naz corpus leue eſt,et ſuz parua. Tu quoque mollis amor, cupidinem inuocat,nō taz numen propitium q̃ ad hiſtoriã alludēs de qua ante dictum eſt,nã Leucadij cum ſontem demittebant addebãt pēnas ne caſu periret. Ne ſis crimen.i.inuidia et infamia. Mortua, ſi moriar. Inde chelyn Phębo,chelyn citharã dixerunt,quoniam ex χελωνης.i. teſtudine primuz eã formauerit Mercurius vñ et teſtudo dr,hic aũt duo verſus dũ parz intelligunt erroris cãm pbuerunt nōnullis legētibus Ouid.verſum ad macrū, vbi cū de Sabini epiſtola ſcriberet noīe Phaonis ad Sappho ita ait. Dat votã Phębo Lesbis amica lyrã.i. Sappho accepit litteras a Phaone cū non rediturppea ſe deiecit ex Leucade,et amore liberata dedit lyrã Apollini, q̃ ei nūcu pauerat. His.s.duobus verſibus. Cōla, ↄuenientia mihi et Phębo.Poetica a gręcis ποιητρια dr ab Herod.ita ſcri. μελη τοσπφω πολλα κατα περομενα.

Grata,et hic numine ſeruata & ſcoluntis,et amore liberata vates tua. Lyrã pmus fecit mercu. vt añ diximus,q̃ tradidit Orpeo ex teſtudine,vt Eratboſtenes ſcri.auctore Higinio. Ea relata ē i cęlū mortuo Orpheo fauore Apollinis,quē plurimū apud ſuos laudauerat et voluntate Iouis,q̃ id poſſit Calliopę filię,mřī Orphei. Lesbides ęquorę,et hac appellatione miſerationē monet, dum ſe veteri voluptate carere oñdit,et inſidiaz olīz ↄſuetudinē abdicat,auxit affectū cōpōne vno verbo ſępe repetito,quod nō modo ad lachrymas ſuacit,ſed ad indignationez aliqñ. Equoreę inſula res appellat añ ꝑus diſcipulas , quas olim erudiebat,ī his tres claruerūt, vt añ diximus, deīde eas ī qua nunc amore infamia libidinis non caruit,ō gbus Suidas προνοις και ενοβοννις χευοις χρος φιλιας. Æolia.i.leſbia nam leſbos inſula Æolica eſt, immo Æoliū atq; ferme vrbium metropolis, vt ſcri.Stra. qui auctor eſt eolicã gentē magnã fuiſſe,et p totaz ferme grēciam euagatã Et Diony.eolidē inſulã appellat leſbō vñ et lingua Æolicas originem.ſortita eſt. ASCEN. IBIMVS O Nymphę.Nã ad fontē dormiens id dixit, vbi nymphę ſemp eē putantſ.Et ſi dicatſ dubius eſſe euentus tercius et necari vero ſimilius q̃ leuari cernit videt. Quicquid erit melius q̃ nunc erit,qꝛ ēt mori melius erit,q̃ in tali cura viuere,ſed ex Ho.Vir.vi.ęnei. de his q̃ ſe ſe interemerūt dicit cū admiratiōe,q̃ vellēt ęthere in alto.Nūc paupies et duros pferre labores ſaſta obſtãt &c. Hęc ſunt illa Phaō.s. pectora. Subſtitit.i. repſſuz ē,alludit ad venã eloqi q̃ fluere ſolet,ſi malis repſſa ē,vt ſubdit. Veteres in car.i.ad carmina ↄſcīda pores ac ſolutę vires. Lesbides.i. mulieres ex lesbo,appoſitione nola dicta.i.dcã tota,et laudata: vt prima dicę mihi et ſũma dicende camena &c.

Lesbides æquoreæ nupturæ,nuptaq; proles.
  Lesbides æolia nomina dicta lyra.
Lesbides infamem quæ me feciſtis amare
  Deſinite ad citharas turba venire meas.
Abſtulit omne phaon,qđ vobis ante placebat
  Me miſeram,dixi quę modo pene meus.
Efficite,vt redeat,vates queq; veſtra redibit.
  Ingenio vires ille dat.ille rapit.
Hęc qd ego an pcibus pectus? ne agreſte mouet
  An riget et Zephyri verba caduca ferunt?
Qui mea verba ferunt, vellē tua vela referrēt,
  Hoc te,ſi ſaperes,lente decebat opus.
Sine redis,puppiq; tuę votiua parantur
  Munera,quid laceras pectora nr̄a mora?
Solue ratē,Venus orta mari mare pſtat eunti,
  Aura dabit curſum,tu modo ſolue ratem.
Ipſe gubernabit reſidens in puppe Cupido,
  Ipſe dabit tenera,vela legetq; manu.
Siue iuuat longe fugiſſe pelaſgida ſapphon,
  Non tamen inuenies,cur ego digna fuga.
O ſaltem miſerę crudelis epiſtola dicat.
  Vt mihi leucadię fata petantur aquę.

DOMI. LESBIDES Infamē, nūc concubinas ſuas appellat Thelesippam.Megarā,& Athidē,ita lege hunc verſum. Me mi.dixi.quam me do pene meum , vt coniungas q pene dixi meus Phaon. Pectus ne ag.pectus frequenter pro animo apud poetas. Caput pro vita.Caput autem operiri aſpectu magiſtratuum non venerationis cauſa iuſſerunt antiqui, ſed vt Var. auctor eſt valitudinis quo ſimiliter conſuetudine ea fieret. Plinius idem repetit, quod autem cā valitudinis fuit Iſtituti ad venerationē traduximus Plutar.vero in queſtionibus ad hiſtoriam hoc refert.Nam q̄rit. διὰ τί τοὺς θεοὺς προσκυνοῦντες ἐπικαλύπτονται τὴν κεφαλήν , τοῖς δ' ἀνθρώποις ἀξίοις τιμῆς ἀπαντῶντες κἂν τύχωσιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχοντες τὸ ἱμάτιον ἀποκαλύπτονται. Cur quum deos adorant caput operiunt,quū vero incidunt in hoīes veneratiōe dignos etiā ſi forte optū habuerint caput aperiūt,denique ait inſtitutū vt ita deos veneremur cooperto.ſ.capite & palliato ab Ænea,q ſter ſacra caput operuit,ne Diomedē hoſtē videret,quū aūt deorū ſit hoīes ptes aperto capite venerant,ne eodē cū dijs honori cōferri videant.Caſtor adit neſcio qd pythagoricū , q illic leges quū velles. Si ſa.ſi humanitatē & rectū offm̄ retineres,et me noſſes delitias tuas. Si re.i.ſi cogites de reditu. Votiua munera,ſote ria. Ratem,vt ex parte totū itelligamus,vel ex ſpē genus,vel ex pcedētibus ſeq̄ntia liberius eſſe poetis q̄ oratoribus,nā oratores mucronē qdē dicūt p gladio et tectū p domo,nō tn̄ puppim pro naui, vel abiētē p tabellis,nec ferrū p ſpiculo,nec q̄drupedē p equo. Venus or.ma.ita Hero.Quid timeas nō eſt auſo venus ipſa fauebit. Sternet et eq̄reas equore nata vias Ex Ioue Venus creata eſt gr̄a lucina dia̅na eiuſq; tutelę data eſt matura virginū ętas multa I nuptiaꝝ ritu.a locis q̄ tenuit Erycina.Paphia.Syria.Cytherea dcā,ex maris ſpuma nata dr̄ notiſſima fabula. Sed cū q̄ttuor veneres tradiderit antiqtas hęc ē ſcda,q̄ exiſtē mari.ἀναδυομένη appellatā iſigni laude pinxit apelles, quā tabellā Auguſtus idelubro pr̄is Cęſaris dicauit. Pelaſgida,nā Pelaſgi vt Ephori Heſiodi Hōeri teſtimonio docet Stra.p vniuerſū ferme gręciā vagi & errabūdi rem militarē exercuerunt.et locis in quibus fuerūt nōnullis dederunt noīa , nā peloponneſus pelaſgica ab his dicta eſt,argos itē pelaſgicum,et leſbos pelaſgica.Pli.iñ cuius verba ante recitauimus Pelaſgiā ſcri. idē ab atheniēſibus appellati ſūt πελαργοί imutata lr̄a.i.ciconię ob aſſiduos errores,idē aliqn̄ fuerūt I Italia,qd Stra.refert, & affirmat Dionyſi. alycarnaſeus. Genus aūt duxerūt ex arcadia ex Pelaſgo filio Iouis, et Niobes. Iuuat ſeu tibi ꝯſilium eſt. Fugiſſe Pe.Sappho.i. ſapphon Leſbiā. Nō tn̄ inuenies, hic totus verſus p interpoſitionē legēdus eſt ita ꝯiungendum ſi iuuat fugiſſe Sapphō. O ſaltē,crudelis epiſtola dicat etc. Fata,miſerabiliter ſaltū Leucadiū iam fatum et mortē ſuā appellat, & ſi Straboni credimus ide ſe deiecit,qd et Oui.inuit eo v̄ſu, quē pauloañ recitauimus. Dat votā Phębo Leſbis amica lyrā. Claruit aūt cū Alcęo Olympiade añ targniū pſci arcum edificatum , vt Euſebij recenſent tempora Vale.

ASCEN. ME Miſeram , minor eſt excandeſcentia quam ſi dicat o me miſeram.Ordo tamen eſt, o me miſeram , aut miſeram.i.miſerandum me cēſeo,q̄.i. quantum putas. Pene.i. q̄ſi dixi meum.ſ.Phaon abſtulit. Efficite, vt redeat.ſ.Phaon. Hęc qd ego ſup.pcor vt ſit,qd.i.ad qd ego hęc pcor,hoc opus.ſ. redire lente.i.pigre et tarde ad reditum. Fugiſſe Pelaſgia Sappho,qui neſciunt gręca in o hīc accuſatiuum non legunt Sappho,ſed et ſapphon & Didon in accuſatiuis legimus. Siue iuuat.Ordo longus eſt , ſiue redis etc.qd laceres etc.i.cur non cito redis,ſi rediturus es. Siue iuuat fugiſſe ſappho pelaſgida.i.gręcam mulierem longe.i. ſine nunquam rediturus abiſti. O optantis eſt.i.vtinam epiſtola ſ.tua,q̄ meis lr̄is reſpondebis dicat ſaltem miſerę.ſ. mihi,vt ſaxa aquę laucadię.i.pcipitia maris leucadiç petantur mihi.vt ſcilicet ſic finias,aut amores, aut cum amoribus vitam . Et ita oratione ſummum et grauiſſimum pondus votorum in fine ponit , vt ipſum memorem commiſerari faciat. Hęc ſunt quę in epiſtolas Ouidianas quāta potui breuitate et commoditate annotaui.

DOMI.

DOMITII Calderini Veronenſis cōmentarioli
in ibin Ouidij ad vi℞ clariſſimū Falconē Sinibal
dum ciuē Romanū ęrariiq; pontificij cuſtodem.

Commentarios meos in ibin Ouidij
quū nōnulli nuper petiſſent,vt ederē
id mihi agere viſi ſunt alieniſſimo tē
pore.Nā nec opus adhuc emendatū
erā ab auditoribus exceptū ſuperioribus
annis, quum publice in academia id pſiteremur,
nec quorundā maliuolentiſſimoꝝ hoīus inuidiā,
q̃ lucubratio nr̄a in Martialē vel ꝯtraxit, vel exul
cerauit.adhuc ſedatā,aut certe lenitam intelligebā
vt quantum ego ſcribendo.tm̄ ipſi calumniādo,ca
uillando,maledicendo q̄tidie meditenſ oīs huma
nitatis et officij obliti.Nam qð maxime ꝺeri hr̄it;
et in cōem vtilitatem iuuare,et id potiſſimū op
pugnāt,et laboꝝ ac induſtrię laudem labefactare
conanſ. Sed iis ſatis rn̄dimus his libris q in mani
bus ſunt,et ꝓpedlem edenſ,quoꝝ primus locoruꝫ
aliū , q̃ apud Iuue.obſcuriora ſunt,explicationes
ꝯtinet,nec Paradoxis pauloante emiſſis,q̃ profecto
ſunt plane.παρα την δοξαν ac ſiilaꝫ Iuu.ſtudioſi
aliud prorſus diſcant, quum Iuue.q̄rant reliqs tri
bus nonam variaꝝ reꝝ cōmentationē cōplexi ſu
mus,vbi ita egīcū aduerſariis,vt ē patientię meę,q̃
lādiu abuſi ſunt,nō pęnituerit,ē iſtos pudere opor
teat ſtultitię ſuę,ac temeritatis. Satis eoꝝ ducē ē i.
pul'orē olim p lr̄as monui,ne in maledicta incur
rat,in q̄bus dedinādis nō minus prudentię exiſtit q̃
in ferēdo fortitudinis,et ꝯſtātię . Sꝫ ad te redeo Falco
cuius humanitatis et bn̄ficētia imortali officioruꝫ
gr̄a totā vrbē ita ſibi deuinxit,vt nemo amet, qui
nō debeat. Amēt āt oēs,cuiſq; virtutibus excellentiſſi
mis honeſtiorē locū ē optēt,et ſperēt.tameſi bone
ſtiſſimę ſūt.Tibi has vigilias nr̄as mittimus ac di
camus,q̃ olim ab auditoribus exceptę ſine certi au
ctoris noīe ferebanſ,multoſq; replebāt dn̄os.cum
me carerent.Opus Ouidij eſt plenū irę et obſcurita
tis.Ego vo q̃ aut a gręcis Apollodoro,Lycophrone.
Pauſania Strabōe Apollonio ē illius interp̄te aliiſq;
ſcriptoribus aut a nr̄is tradita ſūt,q̃ qdeꝫ ad huius
explicationeꝫ ꝑtinere videbanſ , in hoc opuſculum
ꝯgeſſi.Tu leges quum p negocia publica licuerit.ē
Domitiū tui ſtudioſiſſimum amabis. Vale.

DE Ouidij vita nihil a nobis ī hoc loco
ſcribēdū eſt,quū et a multis ea tradita
ſit,ē ex poetę libris facile cognoſci poſ
ſit,vnā illā p̄iculā non ꝑtermittemus,
q̃ eſt de eius exilij cā,naꝫ ita ab eo in multis locis
ꝯſtringiſ,vt cū ꝓferre nō audeat, variā interp̄tan
tibus ꝯiecturā ꝓbeat.Qua ð re vt dicā qð ſentio,cū
duę ſint cauſę,quaꝝ altera ſpecioſa eſt,et velandi
criminis gr̄a ab imp̄atore Auguſto et poeta iacta
ta,q.s.libros de arte cōpoſuerit,altera vera qdē eſt,
ſed ſuppreſſa,ne Auguſtus offenderetur,paſſim tm̄
quodā carmīs in uolucro et verecūde deſignata,ꝙ
s.amauit,vt alij ſentiunt Iuliā Auguſti filiā,nam
ea flagrauit adulterioꝝ infamia, et damnata eſt,
vt ſcribunt Pli.et tranquillus , vt alij ſuſpicanſ Liuiā
vxorem. Hanc exilij cām teſtatur ſidonius q Oui.

ſcri.addictum fuiſſe ceſareę puellę,ſed poeta amo
ris crimen trāſferendo iminuit.Nā id appellat im
prudentiā non amorem,q.s.dum cęſareā puellaꝫ
īprudēter coleret,et ſtudioſius obſeruaret. in amo
ris venerit ſuſpitionē,ſuāq; cām ſimilē ait eē acteo
nis,q caſu cum ſpectaſſet Dianā,quis non amaret.
tm̄ perijt.Cur aliqd vidi inqt,cur cōſcia lumina fe
ci ? Cur īprudēti cognita cā mihi ē ? Inſcius Actēō
vidit ſine veſte Dianam,Pręda fuit canibus,nec mi
nus ille ſuis.Nec his aſſentior,q eū verſum de turpi
ſecreto Auguſti dcm̄ putant. Nā cum illic placare
et lenire imp̄atorem ſtudeat , cur ſcelus obieciſſet.
Corynnā eā ficto noīe appellat,qð fatetſ. Mouerat
ingeniū totā cātata p vrbē. Noīe non vo dicta Co
rynna mihi. Alibi idē ſępe.Duę āt fuere Corynnę,
vt ſcri.Suidas,vtraq; carmine Lyrico erudita.vnam
tm̄ tradit Pauſanias, et eā ꝯtendiſſe cum Pindaro
Thebis.fuiſſeq; victricē vel formę venuſtate,q̃ indi
ces corrupti ſūt,vel linguę ęolicę gr̄a,quā Thebani.
Doricę anteppoſuerint , qua Pindarus vtebat,extareq;
monumentū,ī quo illius effigies vitta coronata
cernebatur.De hac Papi. Veteris ſecreta Corynnę et
Proper.idem.Inde Oui.ſuā puellam Corynnaꝫ ap
pellauit ab eruditionis elegantia et formę.Illud ad
damus in ponto,vbi hoc opuſculū emittit eundem
compoſuiſſe opuſculum de piſcibus,quo incogni
ta nobis piſcium nota cōplexus eſt,vt ſcri.Pli.

ARgumentū carminis eſt imp̄catio , qua
inimicū deuouet,quē Ibin appellat,nō
vt alij ſuſpicati ſunt,ꝙ ibis ciconia ſit foe
da,aut auis, q̃ roſtro purget ventrē. Id
n.eſt ciconię.Ibis vero ęgyptia tm̄ eſt vt ſcri.Hero.
in.ij hiſto.duplici gn̄e,altera nigra cruribus gru
um roſtro maxime adūco,q̃ aduerſus ſerpētes co
lit , altera familiarior hoībus glabro capite et col
lo pēnis candidis p̄ter collū et extremas partes ala
rū.Callimachū aūt in hoc eſt imitatus īſcriptione
quoq; opis.Nam Callimachus Apolloniū Rhodiū,q
argonautica ſcripſit diris imp̄cationibus deuouit
carmine elegiaco,cū ille diſcipulus in ſe p̄ceptorem
paꝝ pius fuiſſet ,vt apud Suidam legimus,Apollo
nius aūt et Diony. Alexandrini qdem fuerunt au
ctores Stra . ſed Rhodij dicti ſunt . qm̄ Rhodi lr̄is
operam dediſſent , idem teſtatur Apollonij inter
pres . Cum igitur Callimachus in illum inueheren
tur per ꝯtemptum appellat ibin,quaſi auem Alexan
drinam et ęgyptiam,vt ita indicaret eum eſſe Ale
xandrinum quis Rhodius diceretur Ibis itaq; ini
micus ab Oui.appellatur,non propter vllas auis ſi
militudinem,ſed ab imitatione tm̄ Callimachi,qui
cur Ibin Apolloniū dixerit,iam ꝓpoſuimus. Opus
eſt obſcurū,remotis ꝓſertim fabulis,non tam vt la
teat inimici nomen,q̃ Callimachi imitatione,qui
eodē ſtilo et obſcuritate opus cōpoſuit,vt Sui.tradit
qð nunc imitatur Oui.Quis hic ſit inimicus Oui.
nec ipſe vſq̄ aperuit,nec ab aliis depꝛēndi facile eſt,
vxoreꝫ certe poetę ſollicitabat, qua de cauſa exarſit
hac carminis acerbitate. qð factuꝝ denūciauit in
vltimo fine titulo. Primū dolet ſe cogi a moribus
ſuis diſcedere,vt q hactenus neminem leſerit , nūc
cogatur maledicos verſus in aduerſarium ſcribere.



Publij Ouidij Naſonis Ibis.

TEmpus ad hoc luſtris mihi iam bisquinq; peractis,
Omne fuit muſae carmen inerme meę
Nullaq; quę poſſit ſcriptis tot milibus extat
Littera, naſonis ſanguinolenta legi.

DOMI. TEMPVS bis quinq; luſtris. Quinquaginta annis. Luſtrū dixerunt latini ſpaciū qnq; annoꝝ, qđ greci Olympiadem appellarunt, eā inſtituit Hercules Alcmenę, vt Stra. plꝫ Pauſanias vero ſcribit Peones Epimedē Iaſium Idā, et Herculē fratres fuiſſe filios Cretę ex Ida. Herculēq; maximū natu Olympiadē inſtituiſſe qnq; annoꝝ ſpacio a numero fratꝝ, nā qnq; erant oēs mulieribus nō licebat Olympiaca ſpectare, q̄ lex ſancita ē, quū callipatira vt alij ſcribunt. Pherenice filio victore illic ſaltans ſexū ꝓdidiſſet deꝓhenſę deijciebant Alpheo. Plura Sol. de Olympiade. Sanguinolenta, maledica.

Iodoci Badij Aſcenſij opuſculi Ouidiani in Ibin familiariſſima explanatio.

ASCEN. TEmpus &c. Opus hoc inſcribit Ouidij in Ibin. i. carmē imꝓcatoriuꝫ atq; maledicū in quēdā aduerſarium, ita merito triminādū, quēadmodū Callimachus criminatus eſt Apolloniū, quē Ibin vocauit, q̄ſi auē ex terrā, cū ſe Rhodiū mentiret, quēadmodū is, quem Oui. criminat, ſe Romanū mētiebat. Nō tñ eū nominat, aut q̄ famoſos libellos ederi lege vetitū erat, ꝓprio ꝑſertim nōie expſſo, aut q̄ ſe inuite maledicere oñdat, et ſummopē ꝓuocatū vix re gerere cui dicta aut pares referre vices. Intentio autē eſt alio ſuo morē gerere, q̄ dulcis ē nōnullis vindicta q̄ maledicendo fit, ſed ea et turpis et ſceleſta xp̄iano fugienda eſt. Aut vt minando et imprecando aduerſarium a maledicendo et prouocādo ulterius reuocet, niſi. n. interdū ſtultis et maledicis reſiſtat nullus eſſet in eis maledicendi modus. Vñ monet comicus aduerſarios ſuos ceſſent maledicere, malefacta ne noſcāt ſua. Et hęc quidem intentio et modus obſeruet honeſtior et xp̄iano dignior ſit. Et lꝫ Oui. xp̄ianus non fuerit eadem tñ virtus illi cognita fuit, vñ conat ſe candidum. i. ſine liuore aſtruere. Qualitas carminis eſt elegiaca, ea. n. precipue valuit, et ideo plurimū vſus eſt, ſm tñ materię exigentiam iambica eē debuit. Liber vnus eſt, nec is ſane magnus, ſed ſane q̄ difficilis, q̄ oīum quos infortunatos nouit in aduerſarium ſuum imprecatur niſi deſiſtat ab incepto, et ita eorūdem inquiſitio difficultatē affert. In qua re, q̄ diligētiſſimus fuit Calderinus, ſatis erit ordinē cum familiari explanatione ꝑter eum percurriſſe. Nā poetę vitam añ epiſtolaꝝ explanationum, et exilij cauſam ante hoc opus vidimus. Ordo igitur eſt. Omne carmen meę muſę. i. venę aut inuentionis meę fuit inerme. i. ſine maledictione, imprecatione, aut liuidię telo vſq; ad hoc tempus et hoc bisquinq;. i. decēꝫ luſtris, ideſt quinquennalibus temporibus, hoc eſt quinquaginta vitę meę annis iam peractis. Et nulla littera. i. ne minima quidem particula Naſoni, ideſt mea aut operis mei qui Naſo vocor, extat ſup. tot milibus ſcriptis, ideſt licet tot milia ſcripſerim, naꝫ ſi intelligat in, vt ſic in tot milibus dicēret ſcriptorum quę. ſ. littera, hoc eſt particula poſſit legi ſanguinolenta. i. ſanguinis appetens, aut hoſtilis, ſiue maledica perſtat in metaphora, quia dixerat inerme.

DOMI. NISI ME, nam miſſus ſum in exiliũ libris de ar. aman. editis. Vnus, ibis. Mei candoris meę gr̃ę et beniuolentię erga oẽs. Inaſſuetas, inhabiles car mine maledico. Relegatũ, pſcriptis finibus i exiliũ miſſum. Vulnera exilij mei. Verba canina, male dicta quę a rabie canis morſu ſaxa feriunt, vt ſcri. Pli. vñ pũerbium di⸗ctũ eſt. Mordere lapi⸗dẽ, et mordere p car⸗pere tractũ ẽ ab eius⸗dem animalis mor⸗ſu. Foꝝ dictũ eſt, vt Var. placet, q; contro uerſię, et res venales illuc ferant. Idẽ ma⸗cellũ dicebat ab obſo nijs, q̃ vendebant il⸗lic. Nam iones hoſtia hortorũ macellotas appellant, alij a ma cello, cuius damnati hortus vel domus vẽ dendis obſonijs apta fit. Foꝝ hic accepit p conuentu hoĩum in forum ↄuenientiũ. Funera, calamitatẽ. Non patit. Nam eã alijs curis afficit. Tabu. bona ſua ap⸗pellat tabulas nau⸗fragij, hoc eſt reliqas exilij, quas impius inimicus ſubripere tentabat. Habere mei. Et q debuerat ſubitas hẽ, ſubripere ſunt & qui intellexerunt tabulas naufragij vxorẽ, quod non placet. Extinguere ſubitas flammas. i. ferre opem exilio meo quemadmodum alij accur⸗runt ad incendium domoꝝ. Raptor, raptores dñr, qui vi ſubripiunt aliquid contra fas. Dij me⸗lius in inuidiam adduxit inimicum. Dij melius, agunt meum. Ille, auguſtus. Noſtras vias Exilium. Nam bona non abſtulit, vt alibi etiam ſcribit.

Agam grates, poeticum eſt. Nam oratoꝝ agam gr̃as. Pontus, puincia nobilis crudelitate Medeę et veneficis herbis, a Põto rege nomen accepit. Pontus mare dr̃ ἀπὸ τοῦ πνεῖν quod ſignificat ſpiro.

ris mei. i. puritatis meę ab omni inuidia, [illegible] neni. i. perpetuum vſq; ad finem vitę. Qui[illegible] idest quicunq; eſt nam nomen vtrunq; ideſt tam proprium q̃ cognomen eius tacebit adhuc, ideſt donec videro an reſipiſcere velit, is cogit manus inaſſuetas, ideſt nullo modo aſſuetas ſumere tela ideſt ſcribere carmi⸗na maledica, reſipi⸗ſcere ſup metaphora ab hoſtili bello. Ille relegatum. Docet cau ſam querelę ſuę i ad uerſarium eſſe iniuſtiſſimã, cuꝫ ille miſerũ, et exulem indignis iniurijs pſequet, quẽ merito protegat ẽ d̃ fendat. Vnde ordo ẽ. Ille. s. aduerſarius, qui me cogit tela ſume⸗re, non ſinit ſup. me relegatum, ideſt miſ ſum in exilium ad ortus gelidos. Aqui⸗lonis. i. ad pontum iuxta getas ad frigi⸗dam zonam delitu iſſe. i. pſcẽte, et quaſi incognitum ad finẽ vſq; latuiſſe ſup. in. exilio meo et ipſe im⸗mitis. i. immanis et crudelis vexat. i. mo⸗leſtat vulnera quęrẽ⸗tia requiem. i. male re⸗fricat, hoc eſt inouat, quę nec lecta requie⸗ſcere, hoc eſt requiem ſumere velint. Et iactat verba canina. i. detractatoria et irritatiua ac maledica more canum, toto foro. i. vbi eſt plenus ↄuẽtus ho minum, et non patit ſociatã mihi ꝑpetuo foedere lecti. i. legitimã ↄiugem meam flere funera. i. exilia funeri cõparanda, viri miſeri, q; vexando eã cogit eã aliud cogitare et agere. s. de aduerſario ↄqueri.

Ne quemq̃ noſtri, niſi me, lędere libelli,
Artificis periit cum caput arte ſua.
Vnus (et hoc ipſum eſt iniuria magna perennẽ)
Candoris titulum non ſinit eſſe mei.
Quiſquis, is eſt (nã nomẽ adhuc vtrũq; tacebo)
Cogit inaſſuetas ſumere tela manus.
Ille relegatum gelidos aquilonis ad ortus,
Non ſinit exilio delituiſſe meo
Vulneraq; immitis requiem quęrentia vexat,
Iactat et in toto verba canina foro.
Perpetuoq; mihi ſociatam foedere lecti
Non patitur miſeri funera flere viri.
Et qui debuerat ſubitas extinguere flammas,
Hic prędam medio raptor ab igne petit.
Cunq; ego quaſſa meę cõplectar mẽbra carinę
Naufragij tabulas pugnat habere mei.
Nititur, vt profugę deſint alimenta ſenectę,
Heu quanto noſtris dignior ille malis.
Dij melius quoꝝ longe mihi maximus ille ẽ,
Qui noſtras inopes noluit eſſe vias.
Huic igitur meritas grates, vt cunq; licebit,
Pro tam manſueto pectore ſemper agam.

ASCEN. NEC Noſtri libelli lędere quemq̃ niſi me. s. vnum, qui in exilium miſſus ſum ob libros de ar. aman. Bene autem dicit noſtri libelli pluraliter, quia licet modeſtię gratia de vno pluraliter in prima per⸗ſona loqui, et tñ ſingulariter addit me, q; ſe ſolũ vult ſignificari leſum, vnde licet potuiſſet, noluit ta⸗men dicere niſi nos, cuꝫ. i. qñ caput artificis, ideſt meum perijt. i. exilio damnatum fuit arte ſua. i. p⸗pter artem ſuam et a ſe inuentam. Vnus, ſcilicet ad uerſarius maledicus et inuidus et hoc ipſum. s. q; ille vnus id facit. q; non iure ſed iniuria, eſt iniu⸗ria magna) non ſinit. i. non patit titulum cando⸗

Cunq;. i. et cũ ego cõplectar membra meę cari⸗nę quaſſa. i. ↄcuſſa et fracta hoc eſt reliqas naufra⸗gij et infortunij mei. Ille pugnat. i. cũ pugna con tendit, hẽ tabulas. i. vltimas opes, ſicut dum nudi in tabula enatamus nihil pter tabulam hẽmus. Tabulas ergo mei naufragij. i. vltimas opes mihi re lictas. Et qui debuerat extinguere flammas ſubitas, ideſt incendia ſubito orta. i. amouere mala mihi ſubito venientia, hic exiſtẽs raptor. i. violentus alie⸗ni boni inuaſor petit pdã ab igne medio. i. e maxi mo infortunio meo emolumentũ capit. Nitit. n. vt alimẽta deſint ſenectę pfugę. i. pfugare. Heu q̃to dignior ſup. ſit. ipſe nr̃is malis, ſup. q̃ nos. q. d. mul⸗to dij melius ſup. mecũ agant q̃ ipſe, quoꝝ. s. deoꝝ, hoc eſt diuoꝝ, ille. s. notiſſimus in terris, vꝫ diuus Auguſtus, q viuus pro deo habitus eſt, vnde Hora. Pręſenti tibi maturos largimur honores.

DOMI. PONTVS, locus exilij mei. Vaticinat ſe ſcripturū eſſe, qḋ in exilio ſcripſit de triumpho Cęſaris. Idē Auguſtus. Teſtificanda, numerāda inter bñficia. Calcaſti, inſultaſti iniuria affecto. Heu miſero q.d. me miſeret, q̄ te afficiā tantis maledictis et diras impcationibus. Deſinet. negat ſe vnq̄ fore amicū p ſimilitudinē ſūptā a rebus ɔtrarijs q̄ nunq̄ ɔuenient. Solis, hic dicebat fax cęleſtis poli, sꝫ dictus ē ſol a ſole puero filio Hyperionis. Luna. itē a luna ſolis ſoror eſt auctor Diodo. Zephyros occaſu ęquinoctiali. Et noua nata eſt fabuloſa hiſtoria Etheoclis, et Polynicis fratꝝ roguꝫ in duas pꝛes diuiſuꝫ eē, qḋ Callimachus primus ſcri. Ide Oui. ſcīdit in pꝛes gemīo cacumine furgit ſcīdit in pꝛes atra fauilla duas. Ira, vetus odium fraternum. Ver, gręce dr̄ ηαρ vñ ver. Bruma qḋ breues dies hēat dicit Feſtus. Grā ɔcordia. Depoſitis ar. carmine maledico. Tuis cōmiſſis tua culpa. Lupi. dicati Marti. in q̄s fabuloſa hiſtoria tradit nōnunq̄ hoīes ɔuerſos carmine magico eosdē rediſſe in priſtinā formā. Vñ deductū illud ɔuitiū verſipellis a mutāda pelle humana. s. i. lupinā. Cępto, cęptū vſuꝫ appellat elegiacū, q̄ſi īpfectū. nā extremo pede fraudat, Pa. Qui nobile greſſu extremo fraudaris opus. Hoc. p. nā metro iābico maledicta ſcribunt, ſimul ɔmāſit ī metaphora cū dicat claudū nō ſolere ɔdire ī pugnā. Vtq; petit. dicit hoc opus eē ſimulacrū pugnę q̄le ſolet imperator miles ante legitimum certamen propoſitum agere. in quem iaculatur.

terra ſit potior teſtificāda mihi. i. vt in exilio de Cęſaris triumpho ſcribā. At tibi calcaſti etc. Incipit imprecari in aduerſarius a ſimili fere dicendi figura, vt Vir. in diris vtens. Ordo eſt. At. i. ſed o violente. i. iniuſte oppreſſor, qui calcaſti. i. ſuppeditaſti me iacētē in ɔſtratus, heu volēs. eſt latriectio eius q innitus cogitur adultionē, aut exprobrantis, ſicut illud, heu ſtirpeꝫ inuiſam heu igit̄ ego hero hoſtis debitus. i. vti debeo, qḋ. i. q̄ res lꝫ. i. ɔmittitur miſero mi. mihi miſeratione digno. Nā miſeros fere bonos dicimus. Deſinet eſſe prius ſic in diris Maro ɔtraria naturę prius fore ſpecat q̄ deſit (inqt) noſtris deuotuꝫ carmē auenis. Ordo eſt. Humor. s. aqueus deſinet prius cōtrarius eē ignibus. Et. i. s. e. iuxta cuꝫ luna. i. in coniunctione videbit luna luminoſa nobis, aut erunt in eadem ſphera. Et eadem pars cęli īmittet zephyros ē euros zephyros, qui flant ab occidente dīr, latini fauonij, ē euros q flant, ab oriente, e, notus. i. ventus meridionalis tepidus q tranſit torridam zonaꝫ, flabit ab axe gelido. s. ſeptentrionali, vbi eſt altera frigidaq; zonarū, et perpetuuꝫ fere gelu. Et noua concordia veniet fumo fraterno. i. quando fratres ſcilicet Etheocles et Polynices concremabuntur, qui cum eſſent in vita inter ſe ſęuiſſimi, dum rogo imponerentur, diuiſus eſt rogus quaſi cadauera adhuc inimicitias agerent, vnde addit, quam. s. concordiam fratrum vetus ira ſeparat pyra, ideſt rogo funebri, incenſa, ideſt dum incenſa eſſet, nam diſſoluerunt corpora cum flammis. Et ver miſcebitur autumno, inter quę eſt ęſtas ē hyems, et brumę miſcebitur ęſtas, inter quas eſt ver autumnus. Atq; eadem et cętera patet ordo. Commiſſis. i. o improbe, quę nos ſumpſimus tuis commiſſis. i. propter cōmiſſa tua. Tempus et hora, quę tamen plurimum valere ſolent ad delendum odium vnde in odium Iunonis, dixit Venus in quinto ęneidos. Quam nec longa dies, pietas neq; mitigat vlla.

Audiet hęc Pontus, faciet quoq; forſitan idem,
Terra ſit vt proprior teſtificanda mihi.
At tibi, calcaſti qui me violente iacentem,
Quā licet, et miſero debitus Hoſtis ero.
Deſinet eſſe prius contrarius ignibus humor,
Iunctaq; cum luna lumina ſolis erunt.
Parsq; eadem cęli Zephiros immittet et Euros,
Et tepidus gelido flabit ab axe notus.
Et noua fraterno veniet concordia fumo,
Quam vetus accenſa ſeparet ira pyra.
Et ver Autumno, brumę miſcebitur ęſtas,
Atq; eadem regio veſper, et ortus erit.
Quā mihi ſit tecū, poſitis q̄ ſumpſimus armis,
Gratia commiſſis improbe rupta tuis.
Quam dolor hic vnq̄ ſpecto euanſcere poſſit
Leniat aut odium tempus, et hora meum.
Pax erit hęc nobis, donec mihi vita manebit,
Cum pecore infirmo quę ſolet eſſe Lupis
Prima quidem cępto committam ꝑlia verſu,
Non ſoleam quamuis hoc pede bella geri.
Vtq; petit primo plenum flauentis harenę

ASCEN. EST Mihi lōge maximus. i. ɔcipuus q noluit noſtras vias eē inopes. i. noluit exulem ſpoliare ē opibus ſuis igit̄ ego agā ſemp huic. s. deo grates. i. grās meritas. s. q̄s meruit, q̄ſcunq; habit. i. licitū erit, aut dabit mihi agere p tā māſueto pectore, q̄. i. in me vſus eſt, cū ēt bona oīa potuiſſet abſtuliſſe. Pōtus. i. regio, in qua mihi exiliū eſt, vbi Barbari et ſęui habitant hoīes audiet hęc. i. has gratiaꝝ actiones meas, et hęc merita Auguſti in me, et idē. s. pōtus (ſm quosdā) faciat q̄ꝫ. i. ē vt ſit potior terra teſtificāda. i. in teſtimoniū gratitudinis citāda mihi. i. videns me gratū Auguſto merebit de me et me ſibi obnoxium faciet. Vñ p ɔtrariū ſubdit At tibi etc. Calderinus aliter īntelligit. s. idē. s. Auguſtus. faciet quoq; vt

Cum pecore infirmo, agnino, aut caprino. Prima quidem cępto verſu. i. quali, incępit tecum loqui, hoc eſt elegiaco. Non ſoleant etcętera. Quia Iambico geri volunt, vnde Horatius in arte. Archilochum proprio rabies armauit Iambo.

Nondum calfacti velitis haſta ſolum,
Sic ego te ferro nondum iaculabor acuto,
Protinus inuiſum nec petet haſta caput.
Et neq; nomē in hoc, nec dicam facta libello.
Teq; breui, qui ſis, diſſimulare ſinam
Poſt modo ſi perges in te mihi liber iambus
Tincta lycambeo ſanguine tela dabit.
Nunc quo Battiades inimicum deuonet Ibin
Hoc ego deuoueo, teq;, tuoſq; modo.
Vtq; ille hiſtorijs inuoluam carmina cecis,
Non ſoleam quāuis hoc genus ipſe ſequi.
Illius ambages imitates in Ibida dicar
Oblitus moris, iudicijq; mei.
Et quoniam, qui ſis, nondum q̄rentibus edo,
Ebidis interea tu quoq; nomen habe.
Vtq; mei verſus aliq̄tum noctis habebunt,
Sic vitę ſeries tota ſit atra tuę.
Hęc tibi natali facito, Ianiq; calendis
Non mentituro quelibet ore legat.
Dij maris, et terrę, quiq; his meliora tenetis

DOMI. SI VELITIS Legis. Velites milites erant q haſta vtebant̄ inhabili ad remittendū niſi peritus vt ſcri. Li. eā inuenit Tyrrhenus, vt ſcri. Pli. Diſſimulaſ, te gere. Breui ad paucos dies. Iābus, inuētus pes ad nocendū ἀπὸ τοῦ ἰάπτειν qđ ſig̃t noceo. papi. eū appellauit vltorē. q̄m Archilochus eius inuentor tanta acerbitate in lycābez generꝫ eo vſus eſt vt ad laqueū cōpulerit ideꝫ fecit Hipponas poeta in Bubalū, et Anthemū ſculptores, q eius deformis effigiem ſculpſerant in ꝯtemptuꝫ et cato i Scipionē Metellū ea carminis acerbitate vſus ē. Tincta lycābeo ſanguine. qbus ꝗbus telis vitā Lycābes finiuit.

Nūc quo inter carmina magica duo erāt apud maiores maxime religionis quorꝫ altero dij tutellares vrbiuꝫ euocabant̄ ab hoſte victore, ne deos captiuos ducere viderent̄. altero deuouebātur vrbes, exercitus hominū capita, q ſe traderent irę numinum pro ſalute aliena. q̄le fuit carmen duorꝫ Deciorꝫ. qui ſe pro patrię ſalute deuouerunt. id ad Titi imperatoris tpa ſeruatū fuiſſet ex hiſto. Pli. accepimus. poterat q̄ſpiā aut ſeipſuꝫ deuouere, aut alterꝫ, verborꝫ formula hoc habebat initiū. Samonicus Serenus ex Furij monumentis recitat. Dis pr̄ Iouis ue manes, ſiue quo alio noīe fas eſt noīare. auctor eſt Macro. nunc ē ſi Oui ea deꝫ formula nō vtit̄, tñ deuouere ſe dicit ibin, quē diris deteſtat̄ imprecatiōibus. in quo imitat̄ Callimacum. Battiades Callimachus dictus eſt, non filius Batti. ſed ab eo genus ducens, nam et ipſe hūc inter maiores ſuos cōmemorat, quē gentis ſuę auctorē pſtit̄. Tres Callimachi fuerunt, quorꝫ hic poſtremus fuit callimachi grāmatici filius Battus ex calliſto, q̄ eadē Thera dicebat̄ pfectus Cyrenē condidit ita appellatus ꝙ lingua lybica Battus regē ſig̃t vt Hero. placet ꝓprio noīe dicebat̄ Ariſtęus. Trogus Battū ſcribit a linguę oēm infantia. Naꝫ erat bleſus, quā ſnīam cōmemorauit Hero, ſed damnauit. Battus itē nomen eſt paſtoris apud Theocritū et in ſaxū verſus apud Oui. ibin. Apolloniū rhodium inimicum, nam cum fuiſſet diſcipulus Callimachi, multa quę a pceptore acceperat pro ſuis oſtentabat hiſtorijs profit̄ oſcuritatē hoc opuſculo, dum ſtudioſe imitat̄. Callimachum, q eadē opuſculo ſuo ſeruauit, vt Suidas ſcri. Ambages, obſcuritatem.

Tu quoq; quemadmodum Apollonius rhodius. Sit atra, infelix. Hec. i. duo erant temporꝫ initia apud Roma. alterꝫ pnatū, publicū alterꝫ. in vtroq; cautū erat, ne quod mali ominis verbū efferet̄. priuatū dies natalis, publicū nonę Ianuarię carmiſe ſacerdotū ianus adorabat, ē augurꝫ libris hāc habebat poſtionē. Qui cuncta fingit, eadēq; regit, aquę terręq; vim Ianus pr̄, idem dicebat̄ geminus In no in eo duodecim hēbat aras, vt Var. ſcri. Adītus et exitus ei erant dicati. Conſiuus, Quirinus, Cluſius, Patultius. Si qd ſit vel die natali, vel calendis ianuarijs ſiniſtro omine auditū eſſet. infelicem annū portendebat. Dij maris hinc deuouere icipit ſingulis numinibus inuocatis.

VELITIS Haſta, A SCEN veles eſt leuis armaturę miles, is autem ſludens haſtaꝫ ſolo harenoſo īfigit, quā poſtmodum ſuccenſus in hoſtem ingerit ſi peritus eſt. ſic ē poeta, dicit ſe primum non acri pede geſturum bellum. Poſtmodum ſi perges, aut ordo eſt, poſt ſi modo aut poſtmodo, vna eſt dictio pro eo quod eſt poſtea aut poſtmodum. Tincta lycambeo ſanguine tela dabit, ideſt tam vehementer, ē execrabiliter in te inuehetur carmen meum iambicum, vt Archilochi in Lycambem ſocerum ſuum ex ſponſione. qui eū ad laqueū cōpulit. Iambus autem debet proferri triſſyllabum ſicut grecus ἰάπτω. i. noceo. Nunc quo battiades etc̄. Ordo eſt. Ego deuoueo. i. in perniciem et mortem voueo et addico dijs inferis, nunc te et tuos hoc modo, quo Battiades. ſed Callimachus deuouet Ibin. i. Apollonium quem ibin id eſt autem Alexandrinam appellauit. Non ſoleam q̄uis etc̄. ꝙ facilis ē apertus in reliquis eſſe conat̄ hic ex induſtria difficilis et obſcurus. In ibida rarꝫ eſt. Nā auctore Serui quę non ſemꝑ creſcit, nō vbiq; creſcūt, ꝙ im̄ in gtō et dtō ſingularibus, ꝙ ergo dr̄ ibis huius ibidis, vel ibis, dixiſſet ibi ſed ab idos in gtō, dicit ibida in actō. Nondū querētibus edo. Pōdus hꝫ. ꝙ ne quę rentibus q̄dem edat. i. loquatur et exprimat. Tu quoq;. i. et tu ſicut Apollonius hꝫ apd Callimachū, Aliquātum noctis. i. obſcuritatis. Atra aut ignobilis, aut potius īfauſta atro lapillo, notanda more thracū, aut cretēſiuꝫ. hęc. ſ. imprecatoria legatur tibi eo die, quo tibi bona comprecari debeant.

Si velitis

Inter diuerſos cum Ioue regna polos.
Huc, precor, huc veſtras oẽs aduertite mentes,
Et ſinite optatis pondus ineſſe meis.
Ipſaq́, tu tellus, ipſum cum fluctibus ęquor,
Ipſe meas ęther accipe ſumme preces.
Syderaq́, & radijs circundata ſolis imago,
Lunaq́; quę nunq̃ quo prius ore, micas
Noxq́; tenebrarum ſpecie reuerenda tuarum,
Quęq́, ratum triplici police netis opus.
Quiq́, per infernas horrẽdo murmure valles
Imperiuratę labens amnis aquę,
Quasq́, ferunt torto vittatis angue capillis
Carceris obſcuras ante ſedere fores,
Vos quoq́, plebs ſuperũ faunni, ſatyriq́; laresq́,
Fluminaq́; & nymphę, ſemideumq́, genus,
Deniq́, ab antiquo diui, veteresq́, nouiq́;
In noſtrum cuncti tempus, adeſte chao.
Carmina dum capiti maleſido dira canunt,
Et peragit partes ira, dolorq́; ſuas.
Annuite optatis omnes ex ordine noſtris,
Et pars ſit voti nulla caduca mei.
Quęq́; precor fiant. vt non mea dicta, ſed ille
Paſiphaes generi verba fuiſſe putet.
Quasq́; ego tranſiero penas patiatur & illas.
Plenius ingenio ſit miſer ille meo.

DOMI. INTER Diuerſos polos, arcticum et antarcticum dini erant duodecim, q cum Ioue dicebant tenere cęlum Iuppiter, Iuno, Veſta, Minerua, Ceres, Diana, Venus, Mars, Mercurius, Liber Neptunus, Apollo. ii tñ nectare vtebantur. Siue, verbum ſacrorũ erat. Tellus, numen habebat, vt etiam ſcribit Plu. propterea inuocat in foedere apd Ho. vna cum vmbris. Æther dr qꝛ ſemp mouet, vt placet Ariſto. Et ſydera, numina hr̃e putabant ex diſciplina Platonica & ſuas habebant hoſtias. Quo prius. nam ſemper luna creſcit, aut decreſcit. Nox ſua numina habebat, vt Summanus et vmbras. Quęq́; ra. vt parcę. Ratũ, inprobabile ratum verbum ſacrorũ eſt. Rata.n. dicebant cõfirmata ſignificationibus auguriorum. Quiq́; inuocat ſtygem paludẽ, cuius ſilia victoria cum in bello gigantũ opem tulerit Ioui. meruit, vt matris nomen iuſiurandũ eſſet deorum quod qui fallebat nouem diebus carebat nectare. Virgi. dij cuius iurare timent et fallere numẽ. Silius. At ſemp magnis diuis regiq́; deorũ iurare dignata palus. Stix iteꝝ aq̃ manans ex nonacri Arcadię, q̃ epota mortẽ affert. Ita perijt Alexãder, q̃uis Plu. aquã nõ nominet. Meminerũt Plu. et pauſanias. Impiuratę, cuius iuſiurandũ nõ fallũt dij. Vittatis, ligatis tanq̃ vittis Satyri dei dicti ſunt a σάθων ſeu σάθη qd eſt veretrũ. i. mẽtula. nã ſunt ſalaciſſimi vt Macro. placet. Genus ſemideum, dij indigetes. nam dij idigetes nati erãt ex mortali et deo. Noui. nuper relati in numerũ deorũ, vt Cęſar et alij. Peragũt ſuas partes, vlciſcunt ſe. Ex ordine, inuocatus pro rõne veſtrorũ numinũ. Paſiphaes generi. Theſeus gener paſiphaes fuit, qm̃ Phedrã rapuit filiã eius, & Minois, q̃uis Diodo. hos tm̃ quattuor filios noiet, Deucalionẽ. Crethꝫ. Androgeũ. Ariadnẽ fabuloſa & hiſtoria. neq́; ſatis inter authores cõſtat. Nã peon, vt Plu. auctor eſt ſcri. Ariadnẽ raptã fuiſſe, et in cypro relictã a Theſeo, vbi prius mortua ſit. Homerus. in carmagico eandẽ in partu mortuã ſcri. in Dia inſula q̃ poſtea dicta eſt Naxus. Diod. hanc eodẽ loco relictã fuiſſe raptã a Baccho, & pductã in montem, q Dryops dr, Phędram, alij ſcribunt hippolytum priuignum adamaſſe, cuius qꝛ pudicitiã vincere nõ poterit, indignata inſimulauit ſub falſo crimine, q̃ de ſtupro ab eo eſſet interpellata, ob quã cãm pater Theſeus a Neptuno petijt vt filium interimeret, qd actũ eſt, immiſſis phocis et exterritis eqs q iuuenẽ diſcerpſerunt. Gener Paſiphaes eſt Theſeus q imprecatus eſt in filium. Neue minus nocerent, in carmine q̃ aliquis deuouebat, neceſſe erat ꝓprium nomen exprimere, alioquin preces erant inanes. hac de cauſa Romani nom̃ vrbis latinũ extare noluerunt, ne ab hoſte deuoueri poſſet Vale. Soranus id aliquando enunciauit ſed in crucem ſublatus luit pęnas hac de cauſa colebatur dea Angerona obligato ore imperans ſilentium de nomine vrbis, hic ſacrificia fiebant ad xij. Kalendas Ianuarias auctores Liui. Macro. Sol.

ÆTHER Summe ASCEN. ſcilicet inter elementa aut in cęlo poſuit nec legendum eſt ſume, ſed ſumme in vocatiuo a nominatiuo ſummus. Videtur añt de igne potius loq, qꝛ addit ſyderaq́; &c. Quęq́; .i. et tu o parca quę netis. Opus ra. .i. ſtabile fatale, triplici pollice. qꝛ tres ſunt, vnde verſiculus plębeius eſt. Cloto colum baiulat, Lacheſis trahit, Atropos occat.

Amnis aquę imperiuratę, ideſt ſtygię paludis. Nã ſtyx triſticiam ſignificat, quę dijs contraria eſt, ſunt enim ſemper lęti. Quasq́; ideſt et vos o dirę ſeu furię infernales. quas ferunt, ideſt dicunt ſedere ante obſcuras fores carceris ſcilicet infernalis, erebi, ſcilicet aut tartari, vnde ęneidos. vi. Tiſiphoneq́; ſedens palla ſuccincta cruenta. Veſtibulum in ſomnis ſeruat nocteſq́; dieſq́; et paulopoſt. cernis cuſtodia qualis veſtibulo ſedeat. habent autem furię pro capillis angues, ſed illa Paſiphaes generi, ideſt theſei, qui imprecatus filium coegit mori.

Quasq́; ego tranſiero, ideſt et quas dixero, et quas non dixero, hoc eſt oẽs quęcunq́; excogitari poſſunt, et hac vna execratione cõprehendit quicquid dici pot. Et hoc ẽt gñe execrationis ſepiſſime poete vtuntur. Plenius ingenio .i. quam excogitare, aut eloqui quam ſit miſer diſfortunatus.

Neue minus noceant fictum execrantia nomē
Vota, minus magnos commoneantue deos
Illum ego deuoueo, quē mens intelligit, ibin,
Qui ſe ſcit factis hec meruiſſe ſuis.
Nulla mora eſt in me pagā rata vota ſacerdos
Quiſquis ades, ſacris ore fauete meis.
Quiſquis ades, ſacris lugubria dicite verba,
Et fletu madidis ibin adite genis.
Ominibusq; malis, pedibusq; occurrite leues,
Et nigrę veſtes corpora veſtra tegant.
Tu quoq;, quid dubitas ferales ſumere vittas?
Iam ſtat (vt ipſe vides) funeris ara tui.
Pōpa parata tibi ē. votis mora triſtibus abſit,
Da iugulum cultris hoſtia dira meis.
Terra tibi fruges, amnis tibi deneget vndas,
Deneget afflatus ventus et aura ſuos.
Nec tibi ſol clarus, nec ſit tibi lucida phębe,
Deſtituant oculos ſydera clara tuos.
Nec ſe vulcanus, nec ſe tibi prębeat aer,
Nec tibi det tellus, nec tibi pontus iter.
Exul inops, erres, alienaq; limina luſtres,
Exiguumq; petas ore tremente cibum,
Nec corpus q̃rulo, nec mens vacet ęgra dolore,
Noxq; die grauior ſit tibi nocte dies.
Siſq; miſer ſemper nec ſis miſerabilis vlli,
Gaudeat aduerſis foemina virq; tuis,
Accedat lachrymis odium, digmuſq; puteris
Qui mala cū tuleris plurima plura feras.

DOMI. EXECRANTIA, Deuouentia. Fictum nomen. Ibidez. Magni dij ſunt Iuppiter Minerua, qui ſub eodem tecto in capitolio colebantur, idem penates dicebantur q̃uis Diony. Alicar. et Probus aliter ſcribant. Deuouere, diris imprecationibus malū alicui optare. Peragam, abſoluam. Fauete ore. i. ſilete. Nā imprecabat ſilentium, cum res diuina inchoatur. Macro. Verba lugubria dicuntur in ordinatum et defunctus omina dicuntur calamitates portendentia. Leuis pedibus, ſiniſtris. Et nigrę veſtes. Nam ſacra inferialia peragebant indutis ſacerdotibus veſte nigra, quę vmbrarū ſimilitudinem repręſentabant. Sumere vittas. hoſtię arę deſtinatę obligabantur, quod ex ſermone Vir. percipi poteſt feralia dicuntur lugubria a feris, quę olim mortez ſigabat. Ara, aram ſuiſ carmen appellat. Pompa ſacrorū apparatus ſacrorum. Triſtibus v. malis imprecationibus. Hoſtię dirę dicebantur in feris deſtinatę. Cultrix ſictilibus vtebantur in ſacris. Terra tibi hic carmen imprecatorium ſumit initium. Fruges dicebantur (vt Var. ſcri.) quę ferebantur in fundo, vt his fruemur. Aura mitior ſpiritus. aura item fauor popularis. Vulcanus a volando dicitur, vt Ciceroni placet. Inops, indigens ope omnium rerum. Luſtrare, circuire item purgare. Miſerabiles dicuntur, qui miſericordiam commouent. Tuis aduerſis, tua calamitate. Inuidioſa tuę, inuidioſę diuitię dicuntur maxime, quibus iure inuidere poſſis. inuidioſus item abſolute accipitur pro maximo. Hic inuidioſa quę habebatur odio. Erumnę dicuntur grauiores labores vt in Herculis ab αἴρειν quod ſignificat tollere.

ASCEN. QVI SE ſcit factis has. s. pęnas meruiſſe &c. Nulla mora eſt in me. Continuo imprecatur in aduerſarium, hiſtorię autem a Domitio explicantur et contextus facilis eſt, quo circa breuis ero. Tu quoq; o Ibis quid dubitas quaſi dicat non deceat dubitare cum de te deuoto ſacrificium fiat, nec de alio, quid dubitas inquit, ſumere vias ferales. i. ferta feralia. i. mortem pręt endentia, ſed cum fera primam corripiat. feralis primam producit, vt hic et ęneid. iiij. Solaq; culminibus ferali carmine bubo. Viſa queri. Vittas ad caput hoſtię q̃cunq; eſt ſiue homo, ſiue pecus circumligari, docet ſi non Virgilius. ęneidos. ij. dicens. Mihi ſacra parari. Et ſalsę fruges, et circum tempora vittę. Pōpa parata tibi, non ad letitiam aut voluptatem tuam ſed eorum qui videbunt. Da iugulum cultris, loquitur de more ſacrificantium. nam in ſacrificijs omnia debebant eſſe libera et volūtaria, vſq; adeo vt ne hoſtia quidem ligari poſſet, quę volens mori ſignificat ſupponebāt cultros, in quos ipſa ibat ſuę mortis auctor, bene ergo dicit, da iugulū cultris. Nam iugulus pars colli eſt, quę ſanguinē inciſa reddit. Dira, ideſt execrabilis et quaſi deorum ira nata. Terra, deprecatur ipſi omnium elementorū ē quęcunq; viui eſſe poſſent viuū, hoc precatur ne habeat, nec ſe Vulcanus. i. ignis cui Vulcanus pręeſt. Nam deorū dearūq; noia vſurpamus per metonymiam pro rebus, quibus preſunt. Pontus. i. quodlibet mare. Et mare. i. quęlibet aqua ſpecies pro gñe. Noxq; die eſt. i. ſemper nox ſequens ſit grauior die precedente, ē dies ſequens nocte precedente nam aliter fieri non pōt, vt vtrunq; alterū ſuperet, vult ergo, vt in dies creſcat malum eius, Nec ſis miſerabilis. i. talis cuius quiuis miſereſcat, aut nec videaris dignus miſeratiōe. Sic ęnei. ij. Troianas vt opes, et lamentabile regnum. Accedat lachrymis odium, dira imprecatio cum lachrymę commiſerationem mouere ſoleant. Siſq; ordo eſt, ē facies fortunę tuę defoeta. i. euacuata ſicut mulier enixa, ē nullum foetum habens in vtero fauore ſolito, ſit inuidioſa ideſt cui pleniſſime inuideatur, aut plena inuidię paſſiue, quod eſt rarū i. quę res raro contingit, quia ſumma petit liuor.

Sitq; quod rarium eſt ſolito defecta fauore,
Fortiuę facies inuidioſa tuę.
Cauſaq; non deſit, deſit tibi copia mortis,
Optatam fugiat vita coacta necem.
Luctatusq; diu cruciatos ſpiritus artus,
Deſerat, & longa torqueat ante mora.
Eueniet, dedit ipſe mihi modo ſigna futuri,
Phębus, & a leua męſta volauit auis.
Certe, ego que voueo, ſuperos motura putabo,
Speq; tuę mortis peſſime ſemper alar.
Finiet illa dies, quę te mihi ſubtrahet olim,
Finiet illa dies, quę mihi ſera venit.
Sed prius hanc aĩam nimiũ tibi ſępe petitam
Auferet illa dies, quę mihi ſera venit,
Quam dolor hic vnq̃ ſpacio euaneſcere poſſit,
Leniat aut odium tempus & hora meum.
Pugnabunt iaculis dũ thraces, iapyges arcu,
Dum tepidus ganges, frigidus iſter erit.
Robora dũ montes, dũ pabula mollia campi,
Dũ tyberis liquidas thuſcus habebit aquas.
Bella geram tecum, nec mors mihi finiet iras
Sęua, ſed immanis manibus arma dabo.
Tũ quoq; cũ fuero vacuas dilapſus in auras
Exanimis, manes oderit vmbra tuos.
Tũ quoq; factorũ veniã memor vmbra tuorũ.

DOMI. DEFECTA. Deſtituta, vnde etiam dicimus effoetos foetu deſtitutos. Solito fauore, qui ſolet ſubminiſtrari laborantibus. Coacta, a fatis. Luctatus, diu agitatus. Euentent omnia in re agenda obſeruabant maiores ſigna, quę a numinibus ostenderentur, vt aut his confirmata re inchoatam perficerent, aut deterriti deſiſterent, inchoato igitur deuotionis carmine fingit poeta deos ſigna dediſſe, quibus protendebat eius imprecationem fore ratam. Cornix enim auis Phębo dicata a leua parte volauit, quod augurium accepit his verbis. Futuri, imprecationis futurum. Męſta auis, cornix mali ominis. A leua. Auguria a leua parte cęli venientia rata erãt, et fulmina leua boni ominis habebant, vt Plini. ſcribit. Mali aues ominis erant, bubo, ſcandiaria, noctua, cornix alięque pręterea. Motura, exhortatiua. Perfide, perfidum appellat q rupit gratiam et fidem amicitię, qua erat cum poeta. Mihi votis meis. Tempus et hora quę ſolet lenire magnitudines doloris. Pugnabunt arcum et ſagittas inuenit primus Scythus filius Iouis, a cuius nomine Scythia dicta eſt. Scythę autem olim Thraces habebantur vtentes omnes eadem lingua, vt ſcrib. Hero. pręter Getas, et trauſes, tota autem Thracia, vt ſcri. Pli. in ſtratageas, quinquaginta diuidebatur, pugnaces erant arcu, quem apud ſe inuentum ſupra cęteros mortales exercuerũt. Iapides ad mille ſtadia regionem obtinebant vna ex parte Pannonijs et Iſtris terminati parte alara mari Adriatico, pugnaciſſimi fuerunt haſta, in ditionem redacti ab Auguſt. et Strab et Appianus ſcribunt. Iapygia vero Apulia eſt. Ganges, vt alij ſcribunt in certos habet fontes, vt alij in Scythicis montibus oritur, nuſquam minor viginti paſſuum altitudine latitudine octo millium vbi paruum, vbi maximum ſtadiorum centum tepidus eſt cum orientis ſit. Iſter in iugis Germanię montis Arnobę oritur per innumeras gentes dicitur Danubius, vbi Illyricum attigit Iſter ſexaginta amnibus acceptis in mare voluitur Binominem appellauit ſillui cum et Dannubius et Iſter dicatur. Frigidus, ex regione ipſa Nam ad ſeptentriones labitur. Tyberis, qui per Aethruriam labitur. Flauas, flauum etiam appellauit Horati. olim appellatus albula. Tybris et Tyberis, vt ſcri. Plinius. Immanis, immanſuetus, vel immanes, ſcilicet tuos. Mores tuos, vitam tuam.

ASCEN. LIVOR enim, ideſt inuidia non ſolet eſſe niſi de rebus proſperis, et ergo dicit Martialis. Omnibus inuideas liuide, nemo tibi, quia ſic omnes eſſent beati pręter ipſum ſolum. Cauſaque non deſit, ideſt tormentum tam graue, vt mori poſſis, neque tamen mori permittaris, quod damnatorum in inferno malum eſt, qui ſemper mori cupiunt et moriuntur, neque vnquã mortui ſunt. Auis męſta, ideſt męſtitię index, ſcilicet cornix quę a leua, ideſt ſiniſtra ratum facit augurium, vt graues atteſtantur auctores. Speque tuę mortis peſſime, non dicas ſpe mortis tuę peſſime, non enim eſt genitiui caſus, ſed vocatiui, ſic tuo peſſime ego alar ſemper ſpe tuę mortis. Finiet illa dies, ſcilicet ſpem quia ſpes euacuatur, dum euenit quod ſperabatur. Petitam tibi, ideſt a te. Tempus et hora, ſic quinto ęneidos. Quam nec longa dies pietas, neq; mitigat vlla. Omnia enim in tempore labaſcere ſolent. Pugnabunt iaculis. Dicit et mores hominum et rerum naturam prius immutari poſſe q̃ pectoris ſui odium aboleri. Dum, ideſt donec, aut q̃ diu Iapyges, ideſt appuli populi Italię arcu valentes. Ganges tepidus, quia inter torridam et frigidam zonam. Iſter frigidus, quia ad glacialem Oceanum vergit. Robora, ideſt quercus illas aut quaſuis robuſtas arbores. Tyberis thuſcus, quia per thuſcias ſeu Aethruriã fluit. Sed immanis, puto duas eſſe dictiones, vt ſit ego dabo manibus ſcilicet meis, ideſt ſpiritibus a corpore ſeparatis, eſt enim a nominatiuo manes non a manus, quia primam pducit, in, ideſt contra manus. s. tuos quę dicimus in accuſatiuo manis et manes. Sęua arma, quibus. s. manes tuos perſequantur.

DOMI. FORMA Oſſea, in mortuis dicebat, q deſertorum olim cadauer induenies nihil præter oſſa reperirent. In magicis autem incantationibus laneis et cereis formis vtebant. Morte ſolutus, diffinitioné Platonis exprimit, q ſcri. morté eſſe ſolutionem aiæ a corpe, iactari ppriũ in mari eſt. Volucres pe. vulturés habebant aues

leberrimus fuit. Oſſibus vncus erit, damnati vnco trahebant ad ſcalas gemonias, aut in harenas vbi ardebant. Hoc Iuue. Et latum media ſulcum deducit harena media barena dicit ſulcũ, dũ trahit vnco dãnatus, pla in com. Iuue. diximus Vulturés ad cadauera volare biduo aut triduo antẽ

peregrinę q̃i ex alieno orbe venientes. et rore bolum, q cum vultures nidificant i rupibus inuijs, vnde foetus euolabant aliunde venire arbitrabant. Peregrinę item aues maxime viſebãtur vbi ſtrages cadauerum eſt. Vñ in bellis ciui. venerũt aues nunq̃ antea viſe ſpẽ paulo infra columbas q̃s appellabant betrienſes, vt alij codices Plutiani hñt Bebriacenſes in ſolutã aues. Tacitus viſam fuiſſe ſcri. ad reginã lepidã in bello Othonis et vitellij. Lupi, q ſolẽt cadauera ſectari.

Erũpere, egredi ꝯtus ipeus. Tendam, Imitũ. Faces nexę colubris. i. faces furiales.

Conſcia, ſcelerũ tuorum. Eſt fu. bre. ſupplicijs. Ex diſciplina Ægyptia, quã orpheus carmine complexus eſt didicit antiq̃tas funus celebrare tãta religiõe, vt quotiens eſſet omiſſum mortui vmbra errare putaretur. Nauis erat, q̃ cadauera trãs paludẽ in Ægyptum portabat ad. xl. indiꝯ Charonte, qui lingua egyptia ſigt magim nauis cymbã regente. Id nõ fiebat niſi pus celebrato funere idẽ pungere putabãt vmbris apud iferos. Diodo. ſcri. Funus exegas ſignificata funalibus, itẽ greæ dr φορος q̃d mortẽ ſigt. Lachrymę tuorũ, et hoc ex religione erat, q ab affinibus cadauer deplorat. Deplorata cadauera dicebant quibus luctus vltimus perſolutus erat. Vñ rempublicã deploratã diximus iã euerſam ab hoc tractũ ꝯclamatũ eſt, qñ affines eiulantes ꝯclamãt, diciturq, in oĩ re iam deplita, q poſt lachrymas affiniũ mortuũ plane cadauer erat. Carnifices publico ſumptu cõcludebant, inter quos Cadnus ce-

Inſequar & vultus oſſea forma tuos.
Siue ego (qđ nollẽ) lõgis conſumptus ab annis,
Siue manu facta morte ſolutus ero.
Siue per immenſas iactabor naufragus vndas,
Noſtraq; longinquus viſcera piſcis edet.
Siue peregrinę carpent mea membra volucres
Siue meo tingent ſanguine roſtra lupi
Siue aliquis dignatus erit ſupponere terrę,
Et dare plebio corpus inane rogo.
Quicquid ero ſtigijs erumpere nitar ab vndis,
Et tendam gelidas vltor in ora manus.
Me vigilans cernes tacitus ego conditus vmbris
Excutiam ſomnos viſus adeſſe tuos.
Denique quicquid ages ante os, oculoſq; volabo,
Et querar, & nulla ſede quietus eris,
Verbera torta dabunt ſonitũ, nexęq; colubres
Conſcia fumabunt ſemper ad ora faces.
His viuus furijs agitabere, mortuus iiſdem.
Et breuior pęna vita futura tua eſt.
Nec tibi continget funus, lachrymęq; tuorum,
Indeploratum proijciere caput.
Carnificiſq; manu populo plaudẽte traberis,
Infixuſq; tuis oſſibus vncus erit.
Ipsę te fugient, quę carpunt omnia flammę,
Reſpuet inuiſum iuſta cadauer humus.
Vnguibus & roſtro tardus trahet ilia vultur,
Et ſcindent auidi perfida corda canes,
Deq; tuo fiet, licet hac ſis laude ſuperbus,
Inſatiabilibus corpore rixa lupis.
In loca ab Elyſijs diuerſa fugabere campis,
Quaſq; tenet ſedes noxia turba coles.

expoſita ſunt auctor eſt Vmbritius aruſpex ipſius Veſpaſiãi et nobilis, carmine Iuue. Tardus pducens morſum canis hoc in Italia, et alijs locis dãnatum erat in Hircania celebre et ſolemne. Nã plebs vt ſcri. Cic. publicos alebant canes optimates domuſticos a quibus mortui laniabantur. Silius Regia cum dulcem poſuerunt membra probatum eſt, Hircanos adhibere canes.

ASCEN. OSSEA Forma Iuuenal dicit ſatyra. iiij. Aut nigri manus oſſea mauri, & cui per medias nolis occurrere noctem. Cliuoſę veheris dum p monumenta latinę. Mortui. n. oſſa abſumpta s. carne occurrere putant. dicit aũt Virg. Dido idem ſic. Oĩbus vmbra locis adero, dabis iprobe pęnas. Siue ego (qđ nollẽ) q̃ vindictę appetis, aut ſenectutis ꝯ nõ da abhorreus. Piſcis longinquus. i. lõginquo mari degẽs, edet. i. deuora. vra viſcera poſtq̃. s. ſubmerſus fis. Et bre. vi. ordo eſt, et vita tua futura eſt

breuior pęna tua, q pęna durabit et in morte et poſt mortẽ. Indeplo. i. nõ deploratũ. Carnificiſq; m. po. pl. tra. s. ad ſupplıciũ aut potius ad buſtum, q ſequitur, ipſe te fugient &c. hoc mõ ad ſupplicium nonnulli xpiani ſub Domitiano poſtea tractu legũtur infixo vnco gutturi. Ipſe te fugient. Precat vt tractus indigniſſimę ad vſtrinã et impoſitus rogo flãmę eius cadauer non abſumãt ſed iaceat pręda vulturibus, et canibus. Licet. h. ſis la. ſu. i. q̃uis glorieris q ſis cã rixę inter me et pinges et amicos vt eris inter lupos, vt. i. tibi glorioſuz iduxiſſe diſcordiam, et ita malũ d i. q̃ li. i. licitum eſt vt ſit permittendũ.

Sisyphus eſt illic ſaxum voluensq́, petensq́;
Quiq́; agitur rapidę vinctus ab orbe rotę.
Quęq́; gerūt humeris pituras belides vndas,
Exulis ęgypti turba cruenta nurus.
Poma pater pelopis pręſentia q̃rit, & idem
Semper eget, liquidis ſemper abundat aquis.
Ingeribusq́; nouem qui ſummus diſtat ab imo
Viſceraq́, aſſidue debita prębet aui
Sic tibi de furijs ſcindat latus vna flagello,
Vt ſceleris numeros confiteari tui.
Altera tartareis ſectos dabit vnguibus artus.
Tertia fumantes incoquet igne genas.
Noxia mille modis lacerabitur vmbra tuaſq́
Aeacus in pęnas ingenioſus erit.

DOMI. LICET, Permittentis. Elysij campi ſiue ſint in corporę lunę. ſiue in inſulis fortunatis, pijs tñ, & qui recte vixerant, dabant, vt Tartarus ſceleratis hoibus vbi iudice Rhadamanto furię vltrices ſcelera puniebāt. Syſiphus filius Æoli cum iſthmuz in ſiſtaret ad inferos detruſus eſt ſaxuz ſubducturus in montem qđ ſemper deuoluit. Lucretius negans inferos eſſe, ſcribit Syſiphum eſſe apud nos euz.s.q ho nores ſępe petit q̃uis ferat repulſam. Lucretius Sisyphus in vita quoq́ nobis añ oculos eſt. Qui petere a populo faſces ſeuasq́ ſecures imbibit, et ſemper victus triſtisq́ recedit, hunc ſe vidiſſe Vlyſſes teſtatur apud Home. Vñ fabulam noſtri poetę celebrarunt. Quiq́, Ixion filius Antionis et Melantus. nonnulli ex noſtris ſcribunt p̃rem Phlegyam cum Iunonem ad ſtuprū ꝓuocaſſet, vt ſcri. Home. latonem, ad inferos truſus circumagit radijs rotę frangentibus mēbra. Exulis. Ægiſtus Thyeſtis filius fuit Ægyptus aūt, vt Euſtathius et Euri. ſcri. frater Danai filius Beli ęgypto ꝓuincię nomen dedit, cum filijs qnquaginta nuptias celebrauit cum totidem filiabus Danai fratris, q̃ maritū iuſſu p̃ris ſingulę necarunt p̃ter Hypermneſtraz, q̃ linum, vt Euſe. ſcr. buccetū ſeruauit, hę dn̄r haurire aq̃ vaſe ꝑtuſo ex puteis. hęc fabula cōpoſita ē ex hiſtoria. Nā Danaus argos irriguuz aqs reddidit qbus carebat multis effoſſis puteis iter quos q̃tuor erāt ſacri, qđ verſus grecus indicat. Argos aqs vacuū Danae ſtruxere redundans. Lucretius hac fabula captos amore repreſentari putat, qui leuiſſima in re diu laborant. Lucre. hoc et opinor idē ęuo florente puellas. Quod memorant laticem pertuſuz cogere in vas.

Belides, nepotes belli ꝓfugi. Naz exulauit expulſus a Danao fratre. Poma patr. Tantalus Paphlagoniam tenuit implo, ditiſſimus feracitate regionis et ob multa metalla, q̃ illic erāt, vt ſcri. Stra. in pugna fuit aduerſus troē, qm̄ Ganymedez rapuerat, vt Euſe. ſcri. dignatus deoꝝ menſa Iouis myſtica ꝓdidit mortalibus Vñ apud inferos eſſe meruit ſitiens in aqs ori labentibus, vt ſcri. Home. q͛ nōnulli dixerunt hoc ſupplicium datū, qm̄ Pelopē filiuz dijs hoſpitibus epulandum appoſuiſſet, falſum eſt. Pendent p̃terea poma q̃ quotiens vult captare vento diſſipant, vt ſcrib. Home. Aſt ea ſublimen ventus cōtorquet in auras Iugeribus. Tityus filius Iouis et Ælarę, habitus eſt terrę filius, quoniam a matre educatus eſt ſub ſpecu metu Iunonis. Specu illud demonſtratur, vt ſcribit Strabo in Boetia. Is quoniam latonam violauerat, in nouem iugera diſtentus paſcit vultures, Vlyſſes apud Home. Et Tityuz vidi terrę omni parentis alumnum tñ addit iacentem in ſolo et protentum ad nouez iugera. Abundat, q2 ſunt pręſentes. Summus qui ſtat ab imo, cuius caput a pedibus diſtat nouem iugeribus. Cui. vulturi. Home ſcri. vultures duos fuiſſe. Vna de furiis ſcindet latus Tiſiphone.

ASCEN. SISYPHVS eſt illic. hęc oīa Macrob. in de ſomno Scipionis late exequitur, et habētur etiā. vi. ęnei. Quiq́;.i. et qui.s. Ixion. Bellides, belli nepotes. Nurus ſcilicet quia filijs eius nupſerant, ſed interfecerūt. Pater pelo.i. Tātalus, qui ſcđm Home. ad naſum vſq́ habet dependentia fragrantiſſima poma, et ad labra vſq́ aſcēdētia dulciſſima flumina, quę dum captantur, effugiunt. vnde de fluminibus dicit Hora. ſermone primo. Tātalus a labris ſitiens fugiētia captat. Flumina, quid rides etc.

Ingeribus nouez.i. Tityus, de quo. vi. ęnei. Nec nō et Tityon terre omni parentis alumnum. Cernere erat, per tota nouem cui iugera corpus porrigitur ordo autez textus eſt, q́; pro et, et is ſupple qui ſummus.i. ſuprema parte ſui hoc eſt vertice, diſtat ab imo idest ab ima parte ſui.s.a planta pedis nouez iugeribus et prębet aui vulturi aſſidue.i. ſine intermiſſione rodenti, ſequitur Maronem dicentez in vi. Roſtroq́; immanis vultur adunco. Immortale iecur tondens foecundaq́; pęnis Viſcera rimaturq́; epulis, habitatq́; ſub alto pectore, nec fibris requies datur vlla renatis, dico Maronem imitari, nam Home. duos vultures ſubinuicem ſuccedentes dicit viſcera debita, ſc licet talibus cruciatibus eſt ſupple illic. Vna de furijs, tres enim ſunt Tiſiphone Alecto et Megera. loqui videtur de tiſiphone, de qua ęnei vi. continuo ſontes vltrix accinta flagello. Tiſiphone quatit inſultans. Altera, ſcilicet Alecto, tertia, ſcilicet megęra. Æacus, tres quoq́ dicuntur apud inferos iudices, qui ſeueriſſimi in creta iudices fuiſſe leguntur. Radamanthus. Minos, et Æacus. Radamanthus autez, dicitur inquiſitor. Vnde ęnei. vi. Gnoſi hęc Radamanthus habet duriſſima regna. Caſtigatq́, audit dolos, ſubigitq́ fateri. Quę quis apud ſuperos furto lętatus inani. diſtulit in ſeram commiſſa piacula mortem. Minos iudex. Vnde Hora. El de te ſplendida minos fecerit arbitria, et in eodem. vi. Quęſitor minos vrnam mouet. Æacus vero executor. Vnde Iuuenalis in prima. Quas torqueat vmbras Æacus. Et hoc loco, verum hęc officia confunduntur. ita vt ſingulis omnia conueniant.

DOMI. IN TE tranſcribet. Tranſcribere trāsferre eſt tractum a colonia, qm̄ q̄ mittebant dabant nomina et trāſcripta dicebant. Pondus, ſaxum. Captet et vndas, qui frequenter ſtudeat capere. Nec mortis inchoatis imprecationibus vtitur. Nam cū ſupra dixerit, cum pereat, nec addiderit penam, nūc ait.

Homerica, cum eſſet deſcripturus numerum nauium eam imitatus eſt Hoſtius in ſecundo belli iſtri. Nō mihi ſi linguę ſint centū atq; ora ſint totidem, et deinde Virg. Non mihi ſi linguę centum. Tales tam graues. Hic fletus, quem fundas in calamitatibus tuis. Natus es, poſt ęgyptiā perſuaſionē vbiq; receptus

In te tranſcribet veterum tormenta virorum,
Manibus antiquis cauſa quietis eris.
Siſyphe cui tradas reuolubile pondus habebis
Verſabunt celeres nunc noua membra rotę
Hic erit, & ramos fruſtra qui captet, & vndas
Hic inconſumpto viſcere paſcet aues.
Nec mortis pęnas mors altera finiet huius.
Horaq; erit tantis vltima nulla malis.
Inde ego pauca canā, frondes vt ſiquis ab ida,
Et ſummani libyco de mare carpat aquā,
Nā neq; quot flores ſicula naſcuntur in Hybla
Quot ue ferat, dicam, terra cilissa crocos
Nec quū triſtis hyems aqlonis inhorruit alis,
Quam multa fiat grandine canus Athos.
Nec mala voce mea poterunt tua cūcta referri
Ora licet tribuas multiplicata mihi
Tot tibi ve miſero venient taleſq; ruinę,
Vt cogi in lachrymas me quoq; poſſe putē.
Illę meę lachrymę facient ſine fine beatum,
Dulcior hic riſu tunc mihi fletus erit.
Natus es infelix ita dij voluere nec vlla,
Commoda naſcenti ſtella leuiſue fuit.

Penas, quas dabit poſt mortem. Inde, ex numero dolorum malorum. Vt ſi quis carpat frōdes in ida, Ida filia dardani fuit regis Scytharum. Ida nutrix Mēnonis, quis fabulę auroram tradiderint. Ida ſylua in creta a qua ſyluam Phrygiā Idam dixerunt Teucri e creta profecti. Vt Callimachus elegiarum poeta primus edocuit. In hac proceritas arborum et copia in admiratione eſt. Pinus ꝓfert quę nullam ſentiunt cariem, vt ſcribit Theophraſtus.

De mare libyco. mare libycum.i. Africanum dictum eſt & noxium, ante Syrtes protenditur in ęgyptum vſq; Pelagus profundum Eratoſthenis ſententia mille et quingētis ſtadijs. De mare libyco, alibi numerum malorum comparat aquis Icarij maris. Tot precor aduerſis, quę ſi comprehendere coner, Icarię numerum dicere coner aquę.

Hybla, ab hyblone rege dicta eſt, vt placet Thucydidi, qui cum ea prodidiſſet megarenſibus effecit vt ab his ſtatim cōderentur appellareturq; Megara Stra. a Dorienſibus conditam ſcri. tū priſtinum nomē manſit ꝓꝑ mellis Hyblei ꝓſtantiam. Eſt. n. eiuſdem ſocis mons ꝓximus Thymo abundans. Vnde apes paſtę mel optimū conficiunt. Crocus. puer ſmilacē amauit ipſe conuerſus in florem ſui nominis, puella in hederam quam ſmilacem dicunt. Hic flos vna cum loto et Hiacintho ab Homero celebratur ꝓꝑ odoris ꝓſtantiam naſcitur magna vbertate, et ꝓſtantia in cilicia in monte Corycio, vt ſcri Pli. Stra. teſtatur ad Antrum eius nominis. Athos, mons altiſſimus dictus aliquā ab Ho. Thracius, cum et Thracię et Macedonię ſit abſciſus a cōtinenti a Xerſe perſarum rege interuallo paſſuum mille et quingentorum. Oppidū in cacumine habuit acrocon, athos dicitur et non athon, quod nonnulli falſo ſuſpicati ſunt. nā athos o ſyllabam producit cū ἄθως ſit apud grecos, vt Virgil. verſus bene ſeruari poſſit. Ferat producat. Ora multiplicata, hyperbole eſt

eſt aſtrorum motu infelicitatē vel felicitatem naſcenti portendere. Iuue. Diſcat. n. quo ſydere &c. Excipiāt modo primos incipientem edere vagitus. Petoſiris, cuius meminit Iuue. et Plin. in. ij. et. vij. in eo plurimum elaborauit, fuere nōnunq̄ in contemptu, & habiti pernicioſi q̄ hāc ſcītas profitebantur, expellebanturq; ſępe numero ex vrbe Mathematici. Idem enim verbum ſignat apud Tranquillum eos, qui ex aſtrorum motu futura ꝑdicebant, ex hac diſciplina predicit poeta felicitatem ibidi.

ASCEN. ÆACVS tranſcribet in te penas infernales. i. transferri faciet in te, et erit manibus. i. inferis ſpiritibus, aut animis, ſeu ſi manis animabus antiquis cā quietis, q̄ o Siſyphe erit ſup. tunc qū Ibis erit apud inferos, ſupple aliquis cui tradas. i. tradere poſſis, pondus reuolubi. i. ſaxum aſſidue reuoluendum. Hic ſcilicet ibis. erit. ſ. qui Tātali penas dabit, hic in cōſumpto erit. ſ. loco Tity. Nec mortis penas. Quod in hunc imprecatur poeta nimiū verum experiuntur damnati, qui de colore nimio transferuntur in aquas nimium et nouo genere mortis cruciantur, nec finitur mors morte, ſed continuatur. Inde ſcilicet de infinitis malis. Lybico de mare, ſic legendū eſt, non mari propter verſum, quod idem alibi quoq; inuenies, Terra cilissa pro cilicia. factō diminutiuo greco. Attho, mons inter Thraciam & Macedoniam aſſidua grandine aut niue pulſatus. Natus es infelix, docet ex mathematicorum atq; aſtrologorum diſciplina infeliciter natum et infauſto horoſcopo, quam diſciplinam cum diuus Auguſtinus in libro de ciuitate dei. tum picus mirandula in opere contra aſtrologos validiſſimis rationibus impugnant, immo expugnant. Stella commoda, ideſt vtilitatem afferēs, vel leuis, ideſt non aggrauans. hoc eſt nulla commoda fuit ſed quęlibet grauis.

Non venus affulſit, non vlla Iuppiter hora,
Lunaq; non apto. Sol ne fuere loco.
Nec ſatis vtiliter poſitos tibi prębuit ignes
Quem peperit magno lucida Maia Ioue,
Te fera nequicq̃ placidum ſpondentia Martis
Sydera preſſerunt, falciferiq; ſenis,
Lux quoq; natalis, ne quid niſi triſte videres,
Turpis, et inductis nubibus atra fuit
Hęc eſt in faſtis, cui dat grauis Allia nomen,
Quęq; dies Ibin publica damna tulit.
Qui ſimul impure matris prolapſus ab aluo ẽ
Cyniphiam foedo corpore preſſit humum
Sedit in aduerſo nocturnus culmine Bubo.
Funereoq; graues edidit ore ſonos.
Protinus Eumenides lauere paluſtribus vndis
Qua caua de ſtygijs fluxerat vnda vadis.

DOMI. VENUS, Planeta eſt infra ſolem, cuius curſum et nãm Pythagoras Samius primus cognouit, eam ſtellam alij Iuno. putarunt, alij Iſidis, alij matris deum, cuius nã cuncta generant alalium ſtimulantur corpus felicitatem et grãm apud mortales portendens ſi naſcenti affulſerit. Iuppiter ardore nimio Martis ſtellę et rigore Saturni, inter quę duo sydera ẽ interiectus interpretatur. Mercurij ſtella ab alijs dicta ẽ Apollinis felicitatem vel malum portendit, ſi aut bono aut malo syderi fuerit coniuncta. Mars vulnera furorem et perpetuam ferri inſaniam. Stella a ſtando dicitur. Lenis, benigna. Non apto loco, nam pro varietate regionum cęleſtium planetę mutant naturam. Senis falciferi. i. Saturni, cuius sydus malum eſt. Atra, alludit ad dies atros, qui infauſti fuit. Hęc eſt, dies erant atri oẽs poſt idus et nonas, qui poſtriduani dicebantur, qđ ſenatus decreuerat hac de cauſa. L. n. Agnius aruſpex docuit ſenatum Quintũ Sulpitiũ aduerſus Gallos pugnatur ad Alliam flumen rem diuinam feciſſe, quo tempore ad extremum fortunę diſcrimen res Romana concidit poſtridie idus Quintiles, inde ſuſceptum, vt poſtriduani dies atri haberentur. Plutarchus ſcribit poſtriduanos eſſe atros, quoniam inferis ſint dicati, cum dies pręcedens calen. nonas vel idus ſuperis ſit dicatus, quemadmodum antiquitas Ianuarium menſem Iano, Februarium inſequentem inferis celebrat, idem dies dicuntur allienſes, qm̃ ob infelicem pugnam ad Alliam ſint ↄſtituti. His nec Iouem nec Ianum pręfari fas erat nec quenq̃ ſuperum. Allia flumen quindecim milibus paſſuum ab vrbe diſtans buſtis Romanis nobilis deleto prope ad internitionem exercitu. Grauis, infelix. Faſti libri, dies feſtos cõtinentes redacti in volumen a Cn. Flauio ſcriba Appij Cęci tanta gratia apud plebem cum eos edidiſſet, vt creatus ſit ędilis Curulis pręteritis duobus filijs conſulum, natus ipſe Libertino patre, nam ante libros illos ab eo editos, cogebatur plebs rationem dierꝫ quęrere a principibus ciuitatis. Auctor Plĩ. Dies, quę promſit ibin eſt in faſtis. Publica dãmna, nam ob publica damna, dies atri erant ↄſtituti. Simul, cum primum. Humũ cyniphiã, cur ait poeta ibin natum eſſe in cyniphia terra, q̃ eſt in Lybia, aut ob hircos cyniphios, qui foetidi ſunt, vt oſtendat eum male olere, nã qui male olent, dñr hircoſi. Et Catullus. Hircum ſub alis male olentibus habitare dicit.

An ſi potius placet, quoniam auctore Plutar. ferę monſtruoſę ibi naſcebantur. conuenientibus diuerſis animalibus ad eundem fontem ob penuriã aquarum in Libya, et ibi diuerſiſſimis mixtis. Vnde prouerbium illud ſuſceptum eſt, Africam ſemp noui aliquid afferre, cum noua monſtra ferarꝫ produceret Cyniphis labitur ex mõte Chariton, vt ſcri. Herod. oppidũ eſt illic eiuſdem nominis. Vt auctor eſt Pli. ſed dictio apud Pli. mendoſe ẽ ſcripta cyniphios p cyniphis. Bubo acherontis filius et orphines nymphę conuerſus in auem ex aſcalapho ob accuſationem proſerpinę, auis funebris rebus eſt publicis non rebus priuatis, pręſertim ſi in lucem appareat, quẽadmodum noctuę, et vlulę, quę omnes ſunt aues nocturnę. cellam. Capitolij intrauit Pompilio ẽ pediano conſulibus, qua de cauſa vrbs eo anno luſtrata eſt. Conuenit igitur augurium bubonis Ibiden, cum ſupra eum dixit publica damna. Graues, querulos. Eumenides Furię infernales dictę quaſi benignę per ↄtrariuꝫ. Paluſtribus vndis, nã aqua paluſtris infelicis oĩs ẽ, et repudiata a ſacris quibus viua aqua fluminis vti fas erat. Vnda caua. obſcura, quẽadmodum nubem dicimus cauam.

ASCEN QVEM Peperit. s. Mercurius filius Iouis ex Maia. Atlantide. Hęc eſt &c. docet atrum infauſtãq; fuiſſe, qua natus eſt, diem. Ordo eſt. Hęc. s. natiuitatis tuę eſt dies, cui Allia fluuius ille grauis. i. moleſtus et infauſtus dat nomen, q̃ dr allienſis, in faſtis. i. lib. faſto. ſeu feſtoꝝ, vbi dies atri notati erant, ſicut nonnulli chriſtianorum veteri ſuperſtitione inducti dies ęgyptios notant. Scribitur autem Allia ſemper gemino ll et prima producit, licet Seruius aliter ſentiat male allegans illud Luca. atq; alię clades, nam ibi alię adiectiuum eſt ab alius a. um. vt docet Beroaldus in eundem, et hęc eſt. dies, quę tulit ibin appoſitorię. q. d. exiſtentẽ publica dãna. Nam quocunq; die reſpu grauia damna perpeſſa eſt, is ater habitus eſt. Cyniphiam &c. Bonę ſunt calderini rationes, nam illic hirci abundant, vnde in Georgicis. Cyniphij tondent hirci. Errantes autem olentes dicuntur hircum olere. Horatius Primo ſermonum paſtillos ruſticus olet. gorgonius hircum.

Paluſtribus vndis, quę non purgãtur, ſicut aquę currentes, quas viuas vocat Maro dicens Æneid. ij. Donec me flumine viuo abluero. Attrectare nephas &c. Quę vnda caua. i. obſcura et nubila aut euaporata extracta pura aqua per exhalationem.

Pectoraq; vnxerunt erebeę felle colubrę,
Terq; cruentatas increpuere manus
Gutturaq; imbuerunt infantia lacte canino.
Hic primus pueri venit in hora cibus.
Perbibit inde ſuę rabiem nutricis alumnus,
Latrat et in toto verba canina foro.
Membraq; vinxerunt tinctis ferrugine pannis,
A male deſerto quos rapuere rogo.
Et ne non fultum nuda tellure iaceret:
Molle ſuper ſilice imposuere caput.
Iamq; re ceſſurę viridi de ſtipite factas,
Admorunt oculis vsq; ſub ora faces.
Flebat, vt eſt fumis infans contactus amaris
De tribus eſt, quum ſic vna locuta ſoror.
Tēpus in imēſū lachrymas tibi vouimus iſtas,
Quę ſemper cauſa ſufficiente cadent.
Dixerat, et clotho iuſſit promiſſa valere.
Neuit et infauſta ſtamina pulla manu
Et ne longa ſuę pręſagina diceret horę,
Facta canet vates qui tua, dixit, erit.
Ille ego ſum vates, ex me tua vulnera diſces,
Dent modo dij vires in mea verba ſuas.
Carminibusq; meis accedant pondera rerum.
Quę rata per luctus experiere tuos.
Neue ſine exemplis qui cruciere prioris,
Sint tua troianis non leniora malis.

DOMI. EREBEÆ col. infernales colubrę. Ter. nā ternarius numerus in ſacris adhibebatur pſertim magicis, vt eſt apud Virg hunc numerū ad ſacra ptinere ſcri. Ariſto. in principio de cęlo. Lacte canino, vt futurā rabiē portendere, nā canes ad rabiem ſunt proni. Perbibit rabiem, hoc eſt qd, Quinti. ex teſtimonio Chryſippi, et Phauorinus apud Auli Gellium diſputant mores infantis formari ex lacte nutricis, ppterea cenſebat Chriſippus nutricem doctam eſſe dandam infanti, quē volumus oratorem. Ex hac diſciplina illud extat. Virgi. Hircaneq; admorūt vbera tigres. Ferrugine, nam color infernalis ferrugineus ē, et cymba charontis ferruginea eſt apud poetam. Male deſerto, hois damnati. De viridi ſtipite, nam faces virides infelices ſunt pp fumum. Cā ſufficiēte, cā lachrymarū ſemp durante. Pulla ſtamina, infelices, dū hīc in manibus parcarū ſtamina nigrā felices alba. Papinius. Iāq; dies aderat parcarū conditus albo vellere. Hoc autē eſt ex diſciplina Æthruſca, vt Macrobius ſcri. et nos in cōmentarijs Silij diximus. Lōga pſagia, hoc dicit pp magnitudinem calamitatū. Per tuos luctus, tuis calamitatibus. Neue ſine, ordit imprecationē incipiens a malis Troianis. Nā oratoris eſt narraturi aliquid cumulum quēdā rerū pponere, tū deducere ſingula, vt hoc loco facit. Prioris aeui antiquitas, hoc dicit poeta.

ASCEN. EREBEÆ, Erebus dictus eſt locus obſcurus inferni, aut ipſe infernus, et ſcribit a doctoribus ſine h. Gutturaq; ibuerunt, docui alibi hoc e in a hac tertia pſona sępe correptū inueniri, ſed quandā celeritatem figurari, vt in Bucco. Matri longa decē tulerunt faſtidia menſes, et in Geor. Miſcueruntq; herbas et non inoxia verba, et ęnei. Obſtipui ſteteruntq; comę &c. nō eſt aūt legendū ibuerint, vt alia docent. vba. Pānis tinctis ferrugine, ferrugo eſt purpurę Hiſpanicę genus coloris fuſci atq; ſubnigri. Rogo male deſerto. s. pmū cadauer hois dānati penitus exuſtū eſſet. Vn pāniculos ſemiuſtos et famoſos atq; ob id ferrugineos nutricē ibidis ſubtraxiſſe dicit. Capit mole, quam infantis, ſed id quoq; notā hij ſilices ſt duriſſimi ſunt lapides, vn ignis excuti ſolet. Iāq; receſſurę. s. colubrę infernales. i. cum recederet vellet admorunt p admouerunt et applicuerunt oculis s. ibidis pueri, vsq; ſub ora faces factas de viridi ſtipite vt fumo cruciaretur. Vna ſoror de tribus. i. vna parcarū quę tres ſorores ſunt, et fata hominū ordiunt, ſcitq; colū Clotho lacheſis trahit. Attropos occat. Pulla. i. nigra ſtamina. Vn I Geor. Reijce ne maculis infuſcent vellera pullis, Inde pullati dicūtur veſtibus lugubribus, q nigrę ſunt induti. Preſagia dicūt quę ſagaciter precogitata ſunt, ſed ſaglo et pręſagus atq; pręſaginum ſa ſyllabam producunt, quam ſagax corripit. Facta canet. ordo ē. ipſe dixit vates erit qui canet tua facta. Ille ego ſum vates, in me. i. in carmine meo, non i me ipſo, quaſi ipſe ſit p exemplo quod aduerſarius magno fortaſſis meretur. Neue, ſine exemplis. Incipit commemorare mala quę alij paſſi ſunt, imprecans ea in caput aduerſarij. Quia vero hiſtorię et fabulę graphice recitātur a Calderino, dicam ordinem qui talis eſt. Neue. i. etiam ne vt accipiatur ne pro et, ſicut vel accipi ſolet, quam aliter ne ne ſemel poſitum non congrueret vi principio orationis igitur etiam ne tu crucieris. i. torquearis ſine exemplis prioris eui, id eſt vt crucieris ad exempla eorum, qui fuerunt in priore, hoc eſt priſco euo et ſeculo, tua mala ſint nō leniora malis Troianis, quę magna nimirum fuerunt, quia Troiani decennali bello vexati, tandem funditus exterminati ſunt, et Troia radicitus euerſa. Et geras ſupple in crure venenato, id eſt venenatis ſagittis inſerto, tanta, id eſt tam magna et ſęua vulnera, quanta ſupple geſſit Pęantius, id eſt Philocletes filius Pęantis, vt atteſtatur Seruius et Seneca dicens in Hercule furente in perſona Herculis ſagittis porrigentis. Accipe hec ſate peante dona et munus Alcide cape. Nec fallat vnquam dextram hic arcus tuam. Libra re tela didicit et certam dare fugam ſagittis ipſa non fallunt iter. Emiſſa neruo tela.

Quantaq; clauigeri pęantius Herculis hęres,
Tanta venenato vulnera crure geras.
Nec leuius doleas, quã qui bibit vbera ceruę.
Armatusq; tulit vulnus inerme potens.
Quiq; ab ęquo preceps alienis decidit aruis,
Exitio facies cui ſua pena fuit.
Id qđ Amyntorides videas, tepidusq; miniſtro
Prętentes baculo luminis orbus iter.
Nec plus aſpicias, q̃ quem ſua filia rexit.
Expertus ſcelus eſt cuius vterq; parens.
Qualis erat poſtq̃ iudex de lite iocoſa,
Sumptus apollinea clarus in arte ſenex.

DOMI. QVANtaq; philoctetes comes herculis ſolus moriturí rogum auſus eſt ſuccendere, rogãte id hercule, in cuius rei premiũ fatales ſagittas hydrę veneno tinctas hercules ei reliqt ſine qbus rñdit oraculus Troiã capi nõ poſſe, Vlyſſes Philoctetẽ ad Troiã ducere voluit, ſed in Lẽno mãſit vulneratus. Lapſa e pharetra ſagitta. Lycophrõ ab Ho. diſſentiẽs ẽ nris poetis ſcri. eum Troiam perueniſſe vna cum Vlyſſe Strabo Philoctetem ꝓfugum ſuis ſe pria narrat. Et petiliam vrbe in brutiis abſeo cõditã fuiſſe. Addit Apollodorus eam Coloniã in Siciliaʒ miſiſſe. Vulnera ſagittę acerbiſſima fuerunt, vt ex Philoctetę lachrymis apud Lycophronem, et Sophoclem dixi/mus. Nec leuius. Telephus filius Herculis et auges filię Aloei inter virgulta inuẽtus eſt nutritus a cerua donatus a paſtoribus corito Theſſalię rege cũ ex oraculo didiciſſet mrẽm pñnam'iuaʒ vel potius emiſſam a pře ob ſtuprũ cũ Hercule perueniſſe in Miſiam eo ſe ꝯtulit. vbi a Teuthrante rege et Auge ducta eſt vxor, ẽ Telephus factus, filius ſucceſſor regni vulneratus eſt ab Achille, in quo et ſi nři ꝯſentiunt oẽs. tñ Euſtathius veterem aliam repetit hiſtoriam. Scribit. n. grecos ignorantes iter ad Troiam ꝑueniſſe prius in Miſiam ꝑ errorem, vbi Telephus regꝫ potiebat. Telephumq; deſcendiſſe in pugnam aduerſus externos, inſequentem Vlyſſem vitis trunco offenſuʒ cecidiſſe ibiq; vulneratũ ab Achille, qui imminebat, tum grecos a littore ꝓpulſatos in gręciam rediſſe. Cum aũt rñdiſſet oraculum Telephi vulnus ſanari non poſſe, niſi eodem loco iterum ab Achille vulneraret in gręciam nauigauit ꝓmiſitq; Achilli primũ ſanati vulneris ſe ducẽʒ futurũ ad littus Troianum, qđ actũ eſt. Fabuloſior ita hꝫ hiſtoria. Sed Plin. ſcri. vulnus Telephi ſanatum ab Achille, admixta ferri rubigine emplaſtro, vñ Achilles ingt pingiẽ, decutiẽs cuſpidem Telephi vulnus.

Quiq; bellerophõtẽ accuſatũ abantia, vt ſcri. Home. et Higi. vxore pręti abantis filij q vim inferre voluiſſet, vulgata eſt hiſtoria, quo crimine Prętuʒ eum miſit, vt Higi. ſcrib. ad Iobatem, vt alij ad Euryen Lyciorũʒ regem pẽm Antię, vt flammis chimerę, quę Lyciorum fines vaſtabat eum obiiceret. Sed victor adeo Iobatem regem cõmouit vt ei data ſibi Achimene in vxorem ſororę Antię et regis filia. Poſt effuſionem fontis a pegaſo equo contendit euolare in cęlum. Sed in altum ſublatus in terram deſpiciens adeo eſt perterritus, vt cecidérit, pegaſus autem dicitur in cęlum ſubuolaſſe et eſſe inter aſtra. Anteam alij appellarunt Sthenobeam. Bellum Bellerophontis ẽ Piſandri eius filij in ſolimis ſcri. Stra. Naʒ eos pꝛ ſos a Bellerophonte expugnatos hiſtorię credimus. Id qđ, phenix vt de alij eiuſdẽ nois ſileamus filius Amyntoris fuit filij cerephi, quem Ormenum genuit. Cretes ſcri. eũ Phocenſem fuiſſe, hic cum haberet rem cum pellice pris, vt auctor eſt Home. delatiõe nouercę accuſatus aufugit, vſitq; ad Peleum Achillis prem. Vnde ꝑpetuus comes et magiſter Achilli ſuit, hunc cęcum fuiſſe non tradidit Hom. ſed apud interpretem lycophronis eſt in priam reuerſuʒ ſuoꝝ aſpectu nõ potuiſſe frui, qm̃ oculis carebat. Quod addunt quidaʒ a filijs eum cęcatũ non reperio. Nec plus Oedipus inceſta matre et přis nece infamis ob ſceleris ꝯſcientiam cęcatus eſt, regebaturq; cęcus ab Iſmena filia. Quãuis Diod. hiſto. ſecutus aliter ſcribat. Qualis Tireſias ſumptus iudex a Iunone et Ioue viri ne an mulieris libido maior eſſet, ſnĩam tulit in Iunonem, a q̃ oculis eſt ꝑuatus, ſed Iuppiter ꝯſolatus eſt eius calamitatẽ honore, nã dedit diuinãdi artẽ. Hic ꝓdixit thebaꝝ interitũ, ſuaſitq; ciuibus vt fugerẽt. Euerſa vrbe captiuus, qm̃ in itinere aquam ex tilphuſa fonte bibiſſet, mortuus eſt, vt ſcri. Pauſa. Daphne eius filia, q̃ poſtea dcã eſt ſibylla vaticinandi artem edocta multa ſcripſit rñſa. vñ Ho. poema ornauit. Tire. meminit Ho. in carmine magico.

ASCEN. POEANTIVS igit. i. Philoctetes, hęres. i. ſucceſſor in poſſeſſiõe arcus ẽ ſagittaꝝ Herculis clauigeri. i. clauam gerere ſoliti. Nec doleas leuius q̃ is ſup. q bibit vbera ceruę ſup. doluit, vꝫ Telephus de quo Hora. Telephus et Peleus cũ pauꝑ et exul vterq; etc. ẽ q potens et armatus. tulit vulnus inerme illatuʒ s. ab Achille inermi, ꝑter haſtã. Niſi legendũ eſt. Armatiq; tulit etc. Quiq;. i. et q̃ is qui hoc eſt, et non doleas leuius imo grauius, q̃ is. qui dedit ꝑceps ab equo. s. pegaſo alato, in aruis alienis, videlicet bellerophon cui ſua facies fuit pene exitio. i. cã exitij et mortis, qꝛ ab eam a Stenobea ad ſtuprum interpellatus cum accuſaret criminatus fere exitio datus eſt. Et videas id ſup. qđ Amytorides. i. Phęnix Amyntoris filius ſup. vidit videlicet nihil boni, qꝛ cęcus effectus poſt exilium eſt, et tu orbus luminis ideſt priuatus viſu, ꝑtentes inter trepidũ baculo miniſtro in quo ducaris prę inopia loco miniſtri, cũ miniſtrum non habeas. Nec aſpicias plusq̃ ſup. Tireſias vates Thebanus et cęcus, quem ſua. i. ipſi propria filia rexit ſumptus. i. aſſumptus, et effectus ſenex clarus in arte apollinea. i. diuinandi, in qua Apollo pręſtitit, et quaʒ illi Iuppiter ob ſententiam pro ſe ꝯtra Iunonem datam contulerat. Et ſup. ſis talis, qualis fuit ipſe. s. Phineus cęcus.

Qualis & ipſe fuit, quo precipiente columba
Eſt data Palladię pręmia, duxq; rati,
Quiq; oculis caruit, p quos male viderat aurũ
Inferias nato quos dedit orba parens.
Paſtor vt ętneus, cui caſus ante futuros
Telemus Eurimedes vaticinatus erat,
Vt duo phinidę, quibus idem lumen ademit

DOMI. QVALIS et. Phineus nobilis eſt carmine apollonij valerij hiſt. Diod. q dũ veritatem fabuloſe inueſtigat, a nr̃is diſcedit. Hic cęcus erat ne longiorẽ repetamus hiſtoriã. Dapibus non poterat veſci cum harpię admotę menſis eas foedarent. Zetus et Calais borę filij inſecuti aues ad plotas vſq; inſulas, q̃ poſtea dictę sũt Strophades, eũ tanto ſupplicio liberarũt, quo bñficio deuictus canit apud Apollonius rhodius monens argonautas, vt inter cyaneas petras columbas ſequanẽ, quã dij mitterent. Apud eũdẽ poetã argonautis diſceſſuris ex ponto apparuit auguriũ accipitris colũbas inſectantis q̃ in Iaſonis ſinũ decidit. Mopſus vates id in bonam partẽ eſt interpretatus. Columbã fuiſſe ducem argonauti, carmen Valerij innuit, et Propertij. Ignoto miſſa columba mari, ſed datam fuiſſe a Phineo, p̃dicta aſit nullus p̃ter Apolloniũ ſcri. De hoc plura in cõmentarijs Propertij diximus. Palladię rati argonautis palladia dicta, qm̃ facta eſt cura palladis. Ovi. Et quę cura pugnacis facta Minervę. Per non tentatas prima cucurrit aquas. Papini. Et puppem temerariã Minervę, quod alij aliter interpretanẽ fuiſſe illic ſapientes hoĩes, et p̃terea dictas palladiam, ſomniũ eſt. Quiq; polymneſtor vt Gręci ſcribunt rex Thracię veteri amicitia coniunctus cum priamo imminẽte bello gręcoꝝ, Polydorum Priami filium a parentibus ſibi mandatum hoſpitio ſuſcepit. Sed ruentibus Troianis auri, qđ Polydorus attulerat, auiditate captus ꝯtempto hoſpitij iure polydoꝝ obtruncat. quod cum hecuba mater ꝯcepiſſet, diſſimulans ſe necatum fuiſſe filium intelligere, Polymneſtorem rogauit, vt accepto theſauro quem indicaret filium redderet, is ſecutus mulieris fidem adductus in ſecretus ab Hecuba, et ancillis oculis priuaẽ ferramentis minutiſſimis, q̃ veſtibus contecta intulerant, q̃uis nonnulli aliter verſum Euripidis interpretantes, vnguibus effoſſos oculos putent. Paſtor. Polyphemus inter Cyclopes ſiculos Home. carmine celeberrimus oculuꝫ amiſit aduſto ſtipite effoſſuꝫ ab Vlyſſe cũ aſſumptis quoq; ſocijs Vlyſſis vino obrutus iaceret, qđ ipſe Vlyſſes ꝓpinauerat celebratũ & a Plinio ob egregium ſaporẽ, longuꝫ extat Homeri carmen. vnde fabuloſa hiſtoria a nr̃is accepta eſt, ita ex hoc locũ illũ Iuuenalis interpretor, vbi ait. Et appellat puer vnicus, vt Polyphemi. lata acies p quam ſolers euaſit Vlyſſes. vt intelligas illum dicere ſibi alteꝝ pueꝝ inueniendum eſſe cum vnicum habeat qui non magis ſibi ſatisfacere põt, quã vnuꝫ oculus potuit ſatisfacere Polyphemo, p quem Vlyſſes euaſit quaſi diceret ſi duos oculos habuiſſet Polyphemus, non euaſiſſet Vlyſſes. de hoc plura diximus in cõmentarijs Iuuena. Telemus vates, vt Theocritus ſcribit, et teſtis eſt Ouidius predixit Polyphemo aliquando futuꝝ, vt ei oculus effoderẽ ab Vlyſſe. Vt duo phinidę, duo Phinei filij ex Cleopatra vim intulerũt idę, quã Phineus ſuperinduxerat filiam Dardanẽ Scythaꝝ regis, qua de cã excęcati a p̃re ſunt, ita. n. nõnulli ſcripſerunt auctore Diodo. Thamyras, ab Home. Thamyris dr̃ aptus ad lyraꝫ ẽ carmen vt ſcri. Diodo. claruit muſica adeo, vt quẽadmodum Home. in. ij. Iliados ſcrib. ex oechalia Peloponneſi veniens muſas, quibus occurrit in certamen prouocauerit, a qbus excęcatus eſt, vt nr̃i poetę interpretati ſunt viſum Ho. q̃uis dictió apđ Ho. non ꝓprie excęcatum ſignificet, ſed mutilatum et lęſum. Home. μουσαι πηρον θηκαν .i. lęſum reddiderunt. Dio. priuatum tm̃ muſica et lyra. ſcri. θηκαν. Proper. Me licet et Thamyre cantores fata ſequantur. Nunq̃ ad formoſas inuide cęcus heroidẽ Pauſanias, qui ſcribit eum Philamonis filiũ fuiſſe. Plura diximus in commentarijs Propertij.

QVO p̃cipiente. i. ex cuius p̃cepto columba eſt data pręmia, et dux rati palladię vꝫ argonauti, quo argonautę vehebantur. hiſtorias recitat Calderinus. A SCEN.

Quiq; oculis caruit. Adducit alia cecitatis et incõmodoꝝ alioꝝ exẽpla, q̃ in Ibin ꝯtinuo imprecaẽ. Ordo eſt a ſuperiori. Et ſup. ſis talis, qualis fuit is s. Polymneſtor rex Thracię, q caruit, imo priuatus fuit oculis p quos viderat male. i. cum auarina nimia aurum. s a Priamo Polydoro apud eum depoſitũ vñ ęnei. in Polydoꝝ obtruncat, et auro. vi potiẽ, qđ nõ mortalia pectora cogis Auri ſacra fames? quos. s. oculos Polymneſtoris parens. i. mr̃. s. hecuba, orba. i. priuata, filio. s. Polydoro. Dedit nato inferias. i. pro ſacrificio inferis accepto, ac manibus eius Et ſupple. ſis. Vt paſtor Ætneus. s. Polyphemus, q in Ætnęo mõte oues paſcit, vbi ab Vlyſſe ſtipite ficulneo aduſto excęcatus eſt, vt Virg. ęnei. iij ſcri. Cui Telemus Eurymedes mãtis. i. vates iſte inter Cyclopas, vt Ho. dicit periciſſimus erat vaticinatus. i. ꝓphetauerat ante. i. priuſq̃ euenirẽt, caſus futuros. i. amiſſionem oculorũ. Vnde eo dr̃ metamor. xiij. Telemus Eurymedes, quem nulla fefellerat ales. Terribilem poliphemonem addit, lumẽq; quod vnum, fronte geris, media rapiet tibi dixit Vlyſſes. Et ſupple ſis cęcus. Vt duo phinidę i. filij Phinei, qbus idem, qui dedit lumen. i. viſum, vꝫ phineus rex pr̃ eoruꝫ per gr̃iationem ademit. i. abſtulit lumen. Et ſup. ſis. Vt caput Thamirę illius vatis a muſis excęcati, et Demodici illius optimi muſici ceci, per quem Home. ſeipſum ſignificaſſe putaẽ, fuit. n. ẽ ipſe cęcus et poetaꝝ optimus. Et aliqs qui cunq; is ſit ſecet. i. intercidat ſic tua mẽbra, potiſſimum virilia, vt Saturnus ſubſecuit. i. ſub illis exiſtens aut clanculum ſecuit illas partes, vnde erat creatus. i. virilia p̃ris ſui cęli, quę in mare proiecit, et ex ſpumis eius illis q; nata eſt Venus.

Qui dedit, & thamyrę, demodociq; caput,
Sic aliquis tua membra ſecet, Saturnus vt illas
Subſecuit partes, vnde creatus erat
Nec tibi ſit tumidis melior Neptunus in vndis
Quam cui ſunt viſę frater, et vxor aues.
Solertiq; viro lacerę quem fracta tenentem
Membra ratis Semeles eſt miſerata ſoror,
Vel tua ne pęnę genus hoc cognouerit vnus,
Viſcera diuerſis ſciſſa ferantur equis.
Vel quę qui redimi Romanos turpe putauit
A duce puniceo, pretulit, ipſe feras.
Nec tibi ſubſidio ſit pręſens numen, vt illi
Cui nihil Hercęi profuit ara Iouis
Vtq; dedit ſaltus e ſummo Theſſalus oſſa.
Tu quoq; ſaxoſo pręcipitere iugo.
Aut velut Euryali, qui ſceptrum cępit ab illo,

DOMI. DEMODOCIQ; duo cantores ſunt apud Home. in Odiſſea, Phemius in conuiuio procorum Demodocus in conuiuio alcinoi, cuius muſicam laudat Ho. ſeipſum deſignans, ſi Euſtathio interpreti credimus, hic cęcus fuit. Home. hunc valde muſa dilexit dedit bonūq; malumq;, oculis quidem priuauit, ſed cātum dedit ſuauiſſimum. Sic aliquis, Saturnus genitalia patri dicitur abſcidiſſe, qđ q ad hiſtoriā retulit, aiunt hoc factū eſſe, q vltimus fuerit filius. Sequuntur naufragia. Nec tibi ſit. Ceyx Halcyones coniunx cum ad oracu lū nauigaſſet, facto naufragio ſubmerſus eſt, cuius rei dolore Halcyone ī auem conuerſa eſt, ſui nominis. Ceycis frater Dedalion in accipitrem fuerat conuerſus dolore filię amiſſę. Solertiq; viro. Vlyſſes irato Neptuni numine, vt Hom. ſcri. multa in aquis incōmoda ꝑpeſſus eſt, fecitq; tandē naufragium, vñ cū enataret in rate, affrīcaretur q; maximo dolore. Ino filia Cadmi quę a grę cis Leucothea dī, a nřis matuta, vt Cicero teſtat, cō miſerata eſt naufragiū, verſaq; eſt in ſpēm mergi vel gauię, quā Home. appellat ethiā, ꝯſolata ē me rentē, deditq; velū, quo circūdato pectore enataret tutus Ho. Quę Vlyſſem miſerata eſt laborātem, deditq; velū inquiens, hoc velū ſub pectore oſtende. Vel quę, Attilius Regulus cum auctore Tuditano, ſi Gellio credimus, venenum ſibi datum eſſe dixiſſet a pęnis quod morē in diē ꝓferret, Patribus ſuaſit, vt captiuorꝫ ꝑmutatio non heret. Maluitq; ad paratū ſupplicium reuerti, quā viuere mutilis ciuis patrię quo ſupplicio ſit affectus, non ſatis conſtituunt annales, cum Tubero ſcribat eam in tenebras fuiſſe demerſum, et ſubito in Solem ardentiſſimum inductum, coactumq; intendere oculos in cęlum hoc cruciatu periiſſe. Tuditanus auctor eſt ſomno diu prohibitum tandem extinctum eſſe. Silius quiete prohibitum ſcribit collocatum in armario pręfixum ſtimulis. Silius. Pręfixo paribus ligno mucronibus omnes. Armantur laterum crates, cui opinioni vt aſſentiamur, illud monet plurimum, quod legimus captiuos pęnorum traditos filiis Reguli a Romanis, vt patris mortem vlciſcerentur, pręfixis muricibus coniectos fuiſſe ī armarium tanquam in ſimile ſupplicium. Cui nihil, Priamus deſperata ſalute ſua, et ſuorum confugit ad aram Iouis Hercęi, quę in media regia erat, vbi a pyrrho obtruncatus eſt, nihil enim profuit numen Iouis. Carmen de hoc Virgilianum extat.

ASCEN. NEC Neptunus ſit tibi melior. i. benignior et fauorabilior in vndis tumidis. i. inflatis oriente tempeſtate ꝙ ſupple ei, videlicet Ceyci, cui frater. ſ. Didalion mutatus in accipitrem, et vxor. ſ. Halcyone mutata in auem ſui nominis, cum Ceyce marito prius ſubmerſo. De Halcyonibus autem in Georgicis plura dicuntur quo modo tempore tranquillitatis in media hyeme in mari nidificent &c. cui igit frater Dedalion et vxor Halcyone ſunt viſi aues aut ſunt aues viſę, vtroq; enim modo dici pōt. ſed q ꝑponitur adiectiuum dicemꝰ viſa. Nec neptunus ſit tibi melior ꝙ ſupple viro ſolerti, ſcilicet Vlyſſi, quē tenentē membra fracta, ideſt fragmenta, ratis lacerę, ideſt diruptę ſoror Semeles, ideſt Ino Inachi filia eſt miſerata, quia velum dedit, vt recitat Calderinus, vel vt ſcena tua ſciſſa, ideſt diſrupta, et diſtracta ferantur diuerſis aquis. ſ. p diuerſas aquas, aut diuerſis aqs, ſed q de mari prius locutus eſt, credendum eſt aquas poetam feciſſe, ne vnus, ideſt tu ſolus cognoueris, aut ſi eſt, vt repperi cognouerit, ne vnus, ſcilicet populus, ad quem appulſus ſis cognouerit hoc genus pęnę, quod. ſ. mihi ſic pēdeas. Vel ipſe, ideſt tu feres. i. perferas, et patiaris ea, quę is vꝫ Marcus Attilius Regulus, qui putauit turpe. i. indecorum eſſe Romano. i. bono ciui Romano, redimi a duce puniceo. Pertulit a duce puniceo. i. Carthaginenſi, vnde Carthagine dicitur ęneidos primo. Punica regna vides &c. Ab eo enim quod eſt pęnus per oe fit punicus, ſicut a pęna fit punio verbum. Nec tibi idem facit. Vnde ordo eſt. Nec numen ſupple aliquod pręſens, ideſt licet ante ipſum fueris, et ad ipſiuſ confugeris, ſit tibi ſubſidio, ideſt auxilio, et protectioni, vt ſup. non fuit ſubſidio illi videlicet Priamo cui ara Iouis Hercęi, quę fuit in medio regię Priami nihil profuit, quia Pyrrhus illic eum occidit. Vnde de eo dixit etiam Æneidos ſecundo ad patrem. Æneas. Iamq; aderit multo Priami de ſanguine Pyrrhus. Natuꝫ ante ora patris, patrem qui obtruncat ad aras. Et vt, ideſt quemadmodum. Theſſalus rex ille Theſſalię dedit ſaltus, ideſt pręcipitatus eſt ab Euryalo ex oſſa monte illo Theſſalię, ideſt ſane alto, vt genus referatur ad generalitatem, ſcilicet montem. Tu quoq;, ideſt etiam tu pręcipitere, ideſt pręcipiteris et deiciaris iugo ſaxoſo, ideſt a pręcipitio, quouis montis ſaxoſi, ideſt a ſummitate alicuius altiſſimi montis pręceps abeas, ita vt nihil corporis tui integrum ſuperſit.

Sint artus auidis anguibus eſca tui.
Vel tua maturet, ſicut minoia fata
Per caput infuſe feruidus humor aquę.
Atq; parũ mitis, ſed non impune prometheus
Aereas volucres ſanguine fixus alas,
Aut velut etracides magno ter ab Hercule qn
Cęſus in imenſum proijciare fretum (tus
Aut vt amyntiadem turpi dilectus amore
Oderit, & ſęuo vulneret enſe caput.
Nec tibi fida magis miſceri pocula poſſint,
Q uam qui cornigero de Ioue natus erat,
More vel intereas capti ſuſpenſus achęi,
Q ui miſer aurifera teſte pependit aqua.

DOMI. AVT, Hęmon filium habuit Theſſalum, qui cuȝ Theſſaliam imperio teneret ab Euryalo aduena, nam erat Corcyrieus, ex oſſa monte pręcipitatus ē, Necato etiam Neſone filio, a quo Neſonius lacus dictus eſt, vt ſcribit Stra. Ea cęde cum purgari non poſſet Euryalus deditum ſtigię paludi caput furialibus anguibus dicitur abſumptus. Minoia, Minos ob iniuriam acceptam a Dędalo labyrintho fabricato cum claſſe perſecutus eſt ad Cochalum regem Sicilię, ad quem confugerat multisque pręclaris opibus ęditus, vt auctor eſt Diodorus illius gratiam ſibi compararuerat cũ primuȝ Minos claſſem appulit in Siciliam, hoſtiliterq; agrũ popularetur. Cochalus ad colloquiũ euȝ prouocauit, propoſita ſpe dedendi Dędali. Tādiu autem iuſſit eum in Thermis clauſum expectare quo ad vaporibus calidarum aquarum eſt extinctus. Exanimum corpus reddidit ſocijs, affirmans eum caſu lapſum in aquas calidas mortuum eē, hactenus proceſſit Diodo. alibi autem auctores innuunt interfectum Minoem fraude filiarum Cochali, quod aperte tradit Euſebius in temporibus, et ſignificare videtur Silius. Poſtq̃ perpetuas iudex conceſſit ad vndas, Cochalidum inſidijs. Impune, Prometheus Vulcano fabulis carmine relegatus in Caucaſo monte paſcit aquilam, quoniam et olim deos deceperit, et ignẽ ſubripuerit ē cęlo. Extat Æſchyli tragedia, quę Prometheus inſcribitur. Aut vt Etracides, quum Cleabam puerum Dori filium in delitijs haberet, eique tribueret omnia, ab eo occiſus eſt, nam puer in militarem ardorem excitatus necato domino exercitum contraxit, lateq; euagatus condidit cumam phritioniam. Stra. ſcribit. Aut Celumus puer, cuȝ Ioui puero ſe totum addixiſſet, peteretur q; a Staphylo Amanti filio iratus euȝ vulnere interemit, cuius cędis piaculo in adamantem ob duriciem conuerſus eſt. Fabulę particulam percurrit Ouid. in quarto metamor. De Ioue natus. Alexander, qui Iouis Hammonis diei et haberi filius voluit, quod Olympias mater aliquando per epiſtolam accuſauit veneno necatus eſt ab Iola pincerna. Antipatri filio, cuius conſilij auctor et particeps habitus eſt Ariſtoteles. Venenum erat humor quidam qui ex rupe nonacrina in Arcadia effluebat, neq; colligi poterat aut contineri, niſi equi vngula, quem humorem Pauſanias appellat ſtygem. Herodotus Plutar. Pli. meminerunt. Plinius vngulas tantum mularum repertas, neq; aliam vllam materiam, quę non proderet a veneno ſtygis aquę cum id vdnuȝ Alexandro magno antipater mitteret memoria dignum eſt magna Ariſtotelis infamia excogitatum. Suſpenſus Achei, Acheus cum Lydię regnum obtineret, populumque ad noua cogeret tributa ob auaritiam factioni populari attico dece necatus eſt, et in auaritię exprobrationem elatis pedibus demerſo capite in aquas Pactoli auriferas pependit.

ASCEN. AVT Tui artus, idest mẽbra tua ſint eſca auidis, idest gulosis anguibus, ſcilicet furialibus, velut, idest quemadmoduȝ ſup. fuerunt artus eurya, ſcilicet tyranni, qui cepit ſceptruȝ ab illo ſcilicet Theſſalo pręcipitato. Vel humor calide aquę infuſę per caput maturet, idest feſtinet tua fata, idest mortem tuaȝ, ſicut ſupple maturauit fata minoida, idest ipſius Minois regis in thermis Cochali regis Sicilię ſic interempti. Et tu fixus, ſcilicet in aliquo monte alas, nutrias, idest tuo ſanguine volucres aereas, idest in aere volare ſolitas, aut in ſublimi nidificantes, vt vultures. Vt, idest quemadmodum ſupple eas alit Prometheus paruȝ mitis, idest impius qui ignem Iouis ſuffuratus erat in ferula, et mortalibus deorum ſecreta prodidit. Fuit enim aſtrologus, qui syderum curſus in monte perſcrutans ab auibus propter curas diſtractus fingitur, ſed non, idest non ſine permiſſione ſupple fuit immitis, quia in Caucaſo monte religatus aues viſceribus, et ſanguine ſuo paſcit, de quo Maro. furtiq; Promethei. Et Horatius. Audax Iapeti genus &c.

Aut tu cęſus, idest occiſus proijciare in fretum, idest mare immenſum. Velut Etracides, quintus, ter, idest decimus quintus a magno Hercule ſupple proiectus eſt. Aut puer dilectus, ſcilicet a te turpi amore oderit, et vulneret te ſęuo enſe, vt idest quemadmodum puer, ſcilicet Celumus dilectus turpi amore ab Amantiade odit ſupple, et vulnerauit ſęuo enſe Amantiadem, idest Statillum Amantij filium. Nec, pocula magis fida poſſint miſceri tibi q̃ ſupple Alexandro magno, qui erat natus, idest qui ſe iactabat de Ioue cornigero, idest Amone, idest Arenario, nam a Baccho in Lybia quęrente aquas viſus eſt in Arenis aries a quo ad fontem perductus credit Iouem patrem eſſe, et illi templum extruxit, quod Ioui Arenario, idest Ammoni inſcripſit facto Iouis in ſpecie arietis ſimulachro. Vel inter eas ſuſpenſus more Achei, ſcilicet regis Lydię auariſſimi a ſuis ob auaritiam ſuſpenſi, qui miſer pependit teſte aqua auriſera, ſcilicet Pactoli fluminis auriferi, in quem ſuſpenſus incubuit.

Aut vt Achilleidem cognato nomine clarum
Opprimat hoſtili tegula iacta manu.
Nec tua quã pyrrhi foelicius oſſa quieſcant
Sparſa per ambracias quę iacuere vias.
Nataq; vt ęacide telis moriaris adactis,
Non licet hoc cereri diſſimulare ſcelus.
Vtq; nepos dicti noſtro modo carmine regis,
Cantaridum ſuccos dante parente bibas.
Aut pia te cęſo dicatur adultera,ſicut
Qua cecidit leucon vindice, dicta pia eſt.
Inq; pyram tecum chariſſima corpora mittas
quem finem vite Sardanapalus habet.
Vtq; iouis libyci templum violare parantes
Acta noto vultus condat arena tuos.
Vtq; necatorum darei fraude ſecundi,
Sic tua ſuccedens deuoret oſſa cinis.

DOMI. AVT vt Pyrrhus materno gñe ab Achille oriūdus pſno ab Hercule,cum aduerſus Antigonuz Argos obſideret anus e tecto ſpectans filiū pclitantē ĩ acie, et piculo cōmota vtraq; manu tegulā dmiſit, qua exanimatus ē Pyrrhus vt Plu.et Cor.ſcri.vt Trogus tradit ſaxū fuit. Alcmonus Antigoni filius pri caput detulit ſed corpus, ſi Plut. credimus magnifice eſt ſepultū ab Antigono.ſi Trogū et Cornel. ſeqmur reſtitutū filio,et in Epirū priaz relatū. Nec tua ꝙ Pyrrhi, de altero Pyrrho intelligo. Nā Pyrrhū ſuperiorē magnifice ſepultum tradit hiſt. Vel ſi de eodē Pyrrho itelligas eū iacuiſſe inſepultū donū ab Heleno filio referẽt ĩ Ambraciā. Nataq;.Heraclia Hieronis filia cum genere Achillis ꝯiuncta vetteri affinitate, infelicitatē, ſtirpis Achilleę luit. Nam ꝗuis ad ſacrariū Cereris ꝯfugiſſet,vt labēte re Syracuſana eēt tuta.Tñ eū duabus puellis,quas hēbat filias eodē populi tumultu quo Hieronis perierat telis ꝯfixa cecidit, partē hiſtorię accipe ex Liuio. Aut pia te.Oxilochus rex Ponticū vxorē hēret,cuius Leucō frater erat adulter necatus eſt ab eo.Nā Męchę ꝯiſus amore ſperauit Leucon ſublato Oxilocho ſe regnaturuz, ſed adultera mariti vicem vlciſci maluit ꝙ eē turpis vxor regis Leuconēq; occidit adulteꝝ. Vñ eius pietas laudata eſt.Partem hiſtorię refert Stra. Sardanapalus. Sardanapalus trigeſimus a Nino vltimus Aſſyriorūz rex Anchiale in Cilicia ſepultus tale hꝫ Epitaphiū: Ede,bibe,lude,cetilo hoc carmen addēte. Hęc hēo,ꝗ ędi,queq; ex ſaturata libido hauſit. Eodē igit rogo et ipſe abſumptus eſt et regnū,nā moriturus res ꝓcioſas in rogū ꝯiecit.Lege de hoc Strabonē, in primis Diodo.et Trogū. Vtq; Iouis Lybici.Cambyſes, cuius meminerunt Hero. et Trogus, cum ſtudio euagandi Ægyptū peteret, miſit q popularent templum locupletiſſimū Iouis Ammonis,q oēs ira numinis arenaꝝ cumulis obruti ſunt. De infamia ducis ſcripſit Hero. Eodē genere mortis perierunt pſylli populi pugnantes aduerſus Auſtruz. Darei ſe.ſecutus veram,vt arbitror, hiſtoriam ab his diſſentio,qui alter ſcripſerunt de Ocho intelligit,q Dareus poſtea eſt dictus. Hic cum oppreſſiſſet ſeptem magos,q vna factione perſaꝝ iperium obtinebāt factus eſt rex,dedit fidē his,q erant facinoris ſocij ſe non necaturū aliquē ipſoꝝ,aut veneno aut inopia alimentoꝝ,ſed noua fraude ſupplicij excogitata dictos ſuſtulit. Locū.n.muniuit altis parietibus cōpleuitq; cinere,inde ſuppoſito ligno largo epulo eos accipiebat vbi ꝯſopiti in ꝯgeriē illā cineris cadebant,et obruebant. Auctor eſt Vale. de crudelitate.

ASCEN. AVT Te.iact,ma.hoſtili,opprimat ſup.te, vt.i.quēadmodū ſup.oppreſſit Achillidē.i. Achillis nepotem ex genere materno Pyrrhuz,v3 Epirotaꝝ regē quē Anus tegula delecta occidit,claꝝ nole cognato,q nomen hēret, nam Pyrrhus filius Achillis.et dictus Æacides vt ille Achillides, licet multo interuallo. Deductū eſt aūt patronymicum a greco achilleus huius achilleos,vnde penultimā producit. Aut legendū Achilleidē qd nō ꝓbem. Nec tua.Continuo eandē &c. Proſequit varia infortunioꝝ exēpla in Ibin imprecans. Vnde Ordo eſt. Nec oſſa ſua quieſcāt felicius ꝙ oſſa Pyrrhi.s. Epirotę, quę iacuere.s. donec a filio Heleno colligerent per vias ambracias illius ꝓmontorij in Epiro,de quo in Sappho dictum eſt. Et moriare iaculis adactis.i.infixis,vt nata.i.ꝓ genita ęacide.i.de genere Achillis.s.heraclia filia Hieronis in templo Cereris. Vñ addit. Non l3 diſſimulare Cereri hoc ſacꝝ.q.d.ēt gratum erit Cereri ſacrificiū,qd de te fiat,licet īgratū fuerit de Heraclia. Aut non l3 diſſimulare Cereri hoc ſacrū.s.templū,quod per diminutionem ſacellum dr. Hoc inq̃ ſacruz in qd tu ꝯfugeris. Vtq;.i.et vt nepos regis dicti modo noſtro carmine.s.Hieronis regis Ponti nepos.s. vt opinor Mithridates ſup . bibit , ita bibas ſuccos cantaridū.i.quibus cantarides vermiculi venenoſiſſimi ſint. Parente.i.patre dante,q2 maior Mithridates amiciſſimus erat Romanoꝝ,vnde vero ſimile eſt eum non amaſſe filium, qui ter a Romanis defecit, et tandem ſm quosdam veneno abſumptus eſt. Vnde Lucanus in primo. poſt cilicas ne vagos et laſſi pontica regis. Prelia barbarico vix conſumata veneno. Aut adultera dicatur pia te cęſo .i.occiſo,ſicut ea adultera dicta eſt pia.s. vxor Exilochi,qua vindice.i.vindicante mortē mariti Leucon frater mariti et adulter cecidit.i.ſuccubuit. Et mi te in py.i.rogū incenſum, corpora chariſſima, quē finem vitę hꝫ Sardanapalus vltimus regum Aſſyrioꝝ,qui vt dicit Iuſtinus lib.i. coniuratione facta q muliebri more viueret,eoq; audito non vt vir regnum defenſurus,ſed vt metu mortis ſolent primo mulieres latebras circūſpicit. Mox deinde cum paucis et incōpoſitis in bellū ꝓgredit. Victus in regiā ſe recipit, et extructa pyra ſe et diuitias in incendium mittit hoc ſolo imitatus viruz hęc ille, corpora ergo chariſſima diuitias appellat.

Aut vt oliuifera quondam Sicyone profecto,
Sic frigus mortis cauſa, fameſq; tuę.
Aut vt Acarnides inſutus pelle iuuenci.
Turpiter ad dominum pręda feraris tuum.
Inq; tuo thalamo inguleris more pherei,
Qui datus eſt lęto coniugis enſe ſuę.
Quoſq; putas fidos, vt lariſſeus alebas,
Vulnere non fidos experiare tuo.
Vtq; milo, ſub quo cruciata eſt piſa tyranno
Diuus in occultas pręcipiteris aquas.
Queq; in adimantum phylleia regna tenentē
A Ioue venerunt, te quoq; tela petant.

DOMI. AVT vt oliuifera. Neocles Sicyonior rex a ſuis deiectus ob crudelitatem, fame et frigore extinctus eſt, Sicyon olim Methone dicebatur, vt Varroni placet. Sed Sicyon eſt dicta a Sicyone rege, q illic tenuit imperium, vt placet Euſebio, in Peloponneſo eſt clara oliuarum vbertate et pſtātia. Vnde Virgi. Baccham Sicyoniam appellat, picturę mitius dedit et plaſtices. Incolę hē bē colūt vxorem Herculis quam Dianam appellant. Acarnides. Hermyas vt alij codices hñt Hermyas Acarni filius in acarnanibus quondam obſeſſus captus inſutus eſt pelle iuuenci, et ad victorem in cō tēptū delatus. Pherei. Alexander pherei. eius meminit Cicero in officijs, cuz ſoli vxori fidem non haberet, nihilq; ſuarum rerum ei cōmitteret, mulieris inſidias declinare non potuit, nam enſe ab ea iugulatus eſt. Alebas, Alebas pr fuit Argi, vt vr ſignificare ſophocles, qui Argum Alebadem appellat. Is cuz Lariſſas teneret ingenti crudelitate ſatellites ſibi fortiſſimos adhibuit, quibus ſolis tutiſſimus fore videbatur, ab his tandē per inſidias obtruncatus eſt, Lariſſa multis in locis eſt vno nomine, in plaga phthiotica locus penſilis in Creta oppidum. In Peloponneſo arx Argiuorum. Lariſſus fluuius eleorum agrū et Dimā diſterminat, ibiq; Lariſſas eſſe Theopompus ſcri. Lariſſa pterea in Aſia iuxta cumā Lariſſa pene i via ad Methymmā, Lariſſa i agro attico. Pręterea Aſię eſt Lariſſa. Vñ Iuppiter Lariſſeus nomen accepit, vt Stra placet, cū Achilles Lariſſeus dicat a Lariſſa phthiotica. Poſtremo Lariſſa eſt in finibus Hemi. Vtq; milo. Milones quattuor fuerunt. Milo crotoniates lacertorum robore inclytus, cuius meminerunt Diod. in duodecimo hiſt. Stra. et Cic. Milo Romanus occiſor Clodij et damnatus et in bellis ciuilibus ictu lapidis extinctus. Milo epirota qui haſtā coniecit in Laodomiā filiam Pyrrhi, et vt Trogus ſcri quę ad numina dianę cō fugerat, quo piaculo verſus in inſaniā intra.xij. diem mortuus eſt. De hac Laodomia ſupra non intelleximus ſecuti Titum Liuium qui de Heraclia hiſtoriam ſcriptam reliquit, quam tradidimus. Poſtremo Milo fuit Piſanus, qui cum ſuos varijs cruciatibus afficeret, pondere lapidis vinctus in profundum demerſus eſt Piſam tenuerunt pter Milonem Oenomaus et Salmoneus, vrbs a regione piſa nomen accepit, vt eſt apud Strabonez, quam incolę Biſam vocant. Steſichorus poeta Piſam vrbem negat ſed totam ait regionem dici Piſam. In adimantum. Adimantus phileſiorum rex cum Ioue nec ſacrificijs dignaretur, nec deus putaret ſe maiorē fulmine ictus eſt. Alterius adimanti meminit Pla. in Dialogo qui inſcribitur Parmenides.

ET Arena acta, ideſt impulſa et agitata, noto, ASCEN. ideſt vento illo violento, condat, ideſt obruat vultus tuos, vt ſup. condidit paranites, ideſt intendentes et molientes violare templum Iouis Libyci, videlicet Hammonis, hoc eſt Cambyſes et ſocij eius. Et cinis ſubſidens, ideſt ima petens deuoret, ideſt abſumat tua oſſa, ſic vt ſupple abſumpſit oſſa necatorum, ideſt interfectorum. Dauid ſecūdi ſcilicet Ochi qui complices ſuos cī nere obrutos necauit. Aut frigus et fames ſit cauſa tuę mortis vt ſupple fuit cauſa mortis. Profecto, ideſt ei qui venerat quondam Sicyone, ideſt a ciuitate illa Peloponneſi. Oliuiferā, ideſt ferace oliuarum, hoc eſt vt Neocles Sicyonum rex periit. Aut ferare, ideſt porteris inſutus pelle iuuenci. Turpiter, ideſt cum dedecore, ad dominum tuum exiſtens pręda, vt ſupple latus ſeu portatus eſt. Acarnides. ſcilicet Hermyas. Et iuguleris, ideſt iugulus tibi incidatur. In thalamo, ideſt cubiculo tuo. More Pherei, ſcilicet Alexandri, qui datus eſt leto, ideſt morti ſuę coniugis. Et experiare tuo vulnere, ideſt in te illato ſup. eſſe. Non fidos, ideſt perfidos aut infidos ſup. eos. Quos putes, ideſt putare debeas. Fidos, ſcilicet ſatellites, ideſt cuſtodes corporis tui. Vt alebas Lariſſęus, ideſt rex Lariſſę ſupple expertus eſt. Et tu viuus pręcipiteris in aquas occultas, vt ſup. pręcipitatus eſt. Milo, ſcilicet Piſanus. Sub quo tyranno cruciata, ideſt vexata eſt Piſa ſcilicet regio ǭ et Salmoneus tenuit. Queq; in adi. ordo eſt. Et tela, ideſt fulmina quę venere a Ioue ſcilicet miſſa in adimantum ſcilicet regem tenentem regna phileſia petant quoq;, ideſt etiam te, aut deſtinaris nudus in humo Achilleia ſcilicet Achillis δρομον hoc eſt curſum, vt ideſt quemadmodum. Lenęus, ſcilicet Diony. ab oris amaſtriacis ſup. oriundus, et inde expulſus ex peninſula ſcilicet ſup. deſtitutus eſt a ſuis nudusq; periit. Et ſup. rapiaris rotis, velut Eurydamas ſomniorum ille nominatiſſimus interpres, raptus eſt ter ab hoſte. s. populo Lariſſęo rotis lariſſęis. i. populorum a Lariſſa profectis circa buſta, ideſt repoſitorium cinerum ambuſtorum Thraſſylli. s. regis Lariſſęorum, a quibus victus eſt, vel is. s. Hector, qui luſtrauit ideſt tractus circum iuit, corpore ſuo męnia. s. troiana non diuturna, ideſt non diu duratura, quę fuerat tutatus ſępe, ꝗ ſpacio decēnali. Diuturna ē hic pentaſyllabum. Sunt qui Achillea, non achilleia legant. Offendi cōmentarios Calderini hoc loco mutilos et inuerſos. Nam de Perillo et ęre paphio, quę poſtea dicenda ſunt deſeruerunt.

Aut vt amaſtriacis quondam lenęus ab oris,
Nudus achillea deſtituaris humo
Vtq; vel eurydamas ter circũbuſta thraſylli
Eſt lariſſęis raptus ab hoſte rotis.
Vel qui, quę fuerat tutatus męnia ſępe
Corpore luſtrauit non diuturna ſuo.
Vtq; nouũ paſſa eſt genus hippomeneia pęnę,
Tractus et actęa fertur adulter humo,
Sic vbi vita tuos inuiſa reliquerit artus,
Vltores rapiant turpe cadauer equi.
Viſcera ſic aliquis ſcopulis tua figat, vt olim
Fixa ſub euboico graia fuere ſinu,
Vtq; ferox perijt, & fulmine, & equore raptor,
Sic te merſuras adiuuet ignis aquas
Mens quoq; ſic furijs vecors agitetur, vt illi
Vnum qui toto corpore vulnus habet.

DOMI. AVT vt amaſtriacis. Amaſtris vrbs eſt in peninſula bñs portus ex vtraq; parte. quam ꝯdidit amaſtris oxiartis filia vxor Dionyſij tyranni heracleenſis. hinc Dionyſius Leneus dictus eſt. qui expulſus a Mithridate aufugit in ἀχιλλέως δρόμον .i. in locum, quem curſum Achillis appellant vbi a ſuis deſertus perijt omni deſtitutus ope. Eodẽ in loco eſt locus Achilli ſacer. Eſt ꝓterea Achilleum non procul a Troia, cuius Strabo meminit ſed hic per terram Achilleã intelligit curſum Achillis. Buſta, thraſylli tres fuerunt, vt hactenus comperi. Libertus Ceſaris Augusti. Alter mathematicus, qui caligulam imperatũ negauit. Tertius ꝑ ꝯtentionẽ interfectus ab Eurydamante vate, cuius mortem Lariſſei vlti ſunt, nam Eurydamus tractus eſt currui inter buſta thraſilli inferias. Eurydamas ſomniorum interpres, vt ſcribit Homerus Abantem et Polidum filios deterrebat a bello Troiano, quoniam per ſomnia viderat eos interituros, verba hec ſunt Homeri. Hic abantem ducebat et polidum filios cura Eurydamantis ſenis ſomniorum interpretis.

Et qui Hector cum bellum Troianum viribus ſuis in decennium diſtuliſſet, patroclo interfecto Achillem in furorem vltionis prouocauit a quo victus ter circum męnia Troię tractus eſt, vt pictura virgiliana docet. Et copioſius Homeri carmen in fine Iliados, vbi Priamus ſenex aquilarum augurium ſecutus filij corpus auro redemit.

Hippomeneia. Hippomenes. Athenarum princeps fuit, cuius filia in adulterio deprehenſa eſt a patre ob ſcelus iuncta cum equo, qui clauſus cum alimentis careret, dentes in puellam coniecit. Adulter vero per regionem atticam ab equis tractus, diſcerptus eſt. Puella ab Ouidi. dicitur Hippomeneia ab Hippomene patre, qui ob acerbitatem ſupplicij in filiam imperio deiectus eſt. eadem dicitur Limone. Nam λιμός grece latine ſignificat famem, ob quam puellam ab equo abſumpta eſt. Qui ſcribit hanc hiſtoriam apud latinos non dum reperi, nec apud grecos pręter vnum. Suidam, qui Hippomene hiſtoriam perſtringit.

Vtq; ferox perijt, imprecatur laniationem corporis, qualis Aiaci contingit naufrago. Non eadem eſt annalium fides quare naufragio perierit Aiax. Alij enim ſcribunt hoc factum fuiſſe, quoniam Caſſandram in templo Palladis violauerat. Home. huius piaculi non meminit, licet ſcribat et caſſandram fuiſſe virginem, et gręcos ad caphareum promontoriũ naufragio perijſſe. Cauſam ipſe affert ꝙ pallados numen gręcis oibus infeſtum eſſet. Nec aiaci magis q̃ alijs ob violatum s. palladium troianum. Illud tñ inter oẽs ꝯuenit, qd nunc Ouid. imprecatur Nauplio patre Palamedis in vindictam filij interẽpti fraudibus Gręcorũ Aiaci nauiganti nocturno tempore faces e caphareo protuliſſe. ad quarũ ſplendorẽ dum claſſis appellit. Illiſa ſcopulis ſubmerſa eſt. Nauplia pręterea eſt arginorum nauale, non a Nauplia pře Palamedis, ſed ꝙ naues illuc nauigabãt. nã ναύπλια illud ſigt, filius autẽ fuit, vt etiam antiquitas credidit. Amymones nymphę, qd fabuloſum demonſtrat Strabo. Mens quoq;, imprecať furorem mentis, qualis contingit Marſię, qui ab inuenta modulatione adeo eſt elatus, vt Phębum in certamen prouocauerit, in quo ſuperatus pellem amiſit, pependitq; ex platano, quam ad Domitiani vſq; tempora annales prodiderunt, hunc prudentiſſimum fuiſſe ſcribit Diodo. hiſtoriam ſecutus, ꝙ multiplices voces humanas imitatus eas ad tibiarum ſonũ produxerit, et ꝙ nunq̃ vxorem duxerit. Eiuſdem nominis fluuius eſt, qui apameam vrbem interluit ortus celenis colle et vrbe eiuſdem nominis, q̃uis Plinius celenas et apameam idem eſſe putat, quod Strabo antea confutauerat.

ASCEN. VTQVE et vt Hippomeneia .i. Hippomenis filia paſſa eſt nouũ genus pęnę ꝙ deprehenſa in adulterio ab equo famelico, cũ quo a patre ꝯcluſa eſt abſorpta eſt, et vt adulter fert tractus humo actęa .i. aut littorali, aut attica, ſic vbi .i. poſtq̃ vita reliquerit artus tuos inuiſos equi vltore s. ſcelerũ tuorum rapiant turpe cadauer tuum. Et aliquis figat ſcopulis .i. ad ſcopulos tua viſcera ſic, vt viſcera graia .i. gręca, hoc eſt gręcorum fuere fixa, ſub ſinu euboico ad Capharea s. montes, et vt ferox raptor s. Caſſandrę Priamidos, quem in templo Palladis rapuit aiax oilei, vt tangit Virgi. eneid. primo. perijt, ſcilicet per manus Palladis, et fulmine et equore, quia ipſa Iouis rapidum iaculata e nubibus ignem, diſiecitq; rates euertitq; equora etc. ſic ignis ſcilicet fulminis adiuuet aquas merſuras te.

Mens quoq; vecors agitetur ſic furijs, vt ſupple agitata eſt illis, ſcilicet Marſię prouocatori apollinis, qui habet vnum vulnus in toto corpore, quia excoriatus erat.

Vtq; dryantidę rhodopeia regna tenenti
  In gemino diſpar cui pede cultus erat,
Vt fuit ętęo quondam, generoq; draconum
  Tiſameniq; patri, callirrhoesq; viro.
Nec tibi contingat matrona pudicior illa,
  Qua potuit tydeus erubuiſſe nuru.
Queq; ſui venerem iunxit cum fratre mariti
  Locris in ancillę diſſimulata necem
Tam quoq; dij faciunt poſſis gaudere fideli
  Coniuge q̃ talia, tyndareiq; gener.
Queq; parare ſuis lętum patruelibus auſę

DOMI. DRYANTIDÆ, Lycurgus Polydecten fratrem habuit, qui lacedemoniorum tenebat imperium, eo mortuo cum accuſaret, q Charilaum Polydectę filiũ aliquã eſſet necaturus, pfectus eſt in cretam et ęgyptũ, vñ reuerſus leges tulit Lacedemonijs, reperitq; filium imperantem. Lycurgus pterea rex Thracię in fabulis eſt, q dũ in bacchi ↄtemptũ vites ſucciderent, ſecures ĩ eius crura ſint cõuerſę. Sed hiſtoria tradit eum decipere voluiſſe Bacchũ redeuntem ex india, nam cum libero regni aditum premiſiſſet noctu'iuſſit, milites ſuos impetũ facere in mulieres et exercitũ Bacchi, qd cum deus didiciſſet ex charope inſtructa acie thraces deleuit. Lycurgum priuauit oculis, ſcelos affixit cruci. Sed Ouid. fabulam ſeqt. Hic Dryante filius fuit. Vt fuit Hercules q Oeteus dictus eſt ab Oeta monte qui ab oriẽte a Thermopylis in ſinũ vſq; ambracium extendit, helleboro fertiliſſimus. In eo.n. mõte arſit Hercules, vel ob tunicam venenatã miſſam a Deianira, vt fabulę ferunt, vel vt Euſebius tradit ob incurabilem morbũ, in quẽ inciderat. Generoq; draconũ. Athamas in furorẽ verſus eſt, notiſſima fabula, ira Iunonis, gener fuit Cadmi ẽ Hermiones, qui in illiricũ profecti in dracones verſi ſunt, vñ gener draconũ dictus eſt. Tiſameniq; pri. Tiſamenes tradita eſt hoc loco hiſtoria, q̃ mihi non pbat. Placet magis intelligas de filio Oreſtis qui Tiſamenes appellabat tenuitq; Mycenarũ imperium, vt Stra. et Euſeb. teſtant, reſtituit Heraclidas, q ad Ogygem vſq; impiũ tenuerunt. Imprecatur igit Oreſtis furorem pris Tiſameni, nã Oreſtes matre Clytẽneſtra interfecta correptus eſt furore. Caligones, caligone vxor Aiacis Telamoni, qui armorum iudicio ſuperatus in furorem verſus ſibi mortem conſciuit. Nec tibi. Diomedes Venerem vulnerauit, vt eſt apud Homerum volentem Ænee corpus protegere, irata Venus iniecit ſtimulos libidinis eius vxori Ægialę, quę cum domi manſiſſet ante viri reditũ nupſit Cileboro Steleni filio Nauplio hortante, cuius dedecoris pudore nõ auſus Diomedes domum nauigare in apuliã venit, inde migrauit in Diomedeas inſulas, vbi eius tumulo equus albus ab incolis mactatur. Locris. Hypermneſtra Locrenſis cum fratris viri concubitum appeteret, clam nocturno tempore id aſſecuta mane pudore affecta, vt ſcelus ſuum diſſimularet, ancillam necauit quaſi eam concubitu deprehendiſſet. Coniuge q̃ Talai. Eriphile Amphiarai vxor Talai filia, vt alij ſcripſerunt Teleſtoris, latentẽ maritũ, ne ad bellũ thebanum iret, in quo p auguria pſpexerat ſe ꝑiturũ, pdidit corrupta monili, quod olim Venus poſſederat. Deprehenſus maritus, et in bellum proficiſcens Alcmeoni filio mandauit, vt cũ mortuus eſſet mactaret tumulo ſuo Eriphilem matrem quod factũ eſt. Ho. in carmine magico inuiſam Eriphilem appellat. Maro meſtã. Diodorus hiſtoriam aliter narrat. Tyndareiq; gener. Tyndarus et Icarus fratres fuerunt, qui ex Laconia expulſi venientes in Acarnaniam vxores duxerunt. Tyndarus Ledam Theſtij filiam, quam ſecum duxit domum Lacedemonem. Icarus Polycaſtam filiã Ligei, vnde nata eſt Penelope. Agamemnon gener Tyndari nam Clytemneſtra Tyndari filia fuit, vt ſcri. Pauſanias, interfectus eſt ab vxore dolis Ægiſti, vt Homerus in odyſſea longo carmine cecinit.

ASCEN. VTQVE, Ordo eſt. Et ſupple ſis haud, ideſt non diſpar ingenio. i. per ingenium tuum dryantidę, ideſt lycurgo Dryantei filio ſcribitur autem Lycurgus, ſed profertur lygurgus. tenenti regna rhodopeia, ideſt Thraciam, vbi eſt mons Rhodope, cui. i. lycurgo cultus erat pede, quia volens colere, et putare vites incidit crura. Et ſupple mens ſit ſcilicet inſana, vt fuit quondam. s. cum inſaniret. Oeteo, ſcilicet Herculi, et genero draconum, ideſt Atamanti Cadmi in draconem verſi genero, qui etiam in furorem verſus, et vt fuit patri Tiſſimani, aut Tiſameni, vt alij legunt, ideſt Oreſti Tiſameni patri, qui Oreſtes quia matrem interemerat diu furijs vexatus eſt, et vt fuit viro, ideſt marito. Calligones, ideſt Aiaci Telamonio, qui ob ad iudicata Achillis arma furore correptus eſt. Nec matrona contingat tibi pudicior. (Errant ergo qui precipiunt pudicitior formari.) Illa. i. q̃ fuit illa qua nuru, ideſt marita, potuit tydeus erubuiſſe, ſicut erubuit de Ægiala vxore ſua. Et ſup. q̃ illa. s. Hypermneſtra. Locris. i. locrenſis, eſt enim patronymicum a patria quę iunxit Venerem. i. coiuit cũ fratre ſui mariti. Diſſimulata in necem. i. per mortem ancillę quam interfecit mane, tanq̃ in adulterio deprehenſam vt ſe adulterij hoſtem, ẽ immunem per hoc ſignificaret. Et dij fa. qu. i. vt poſſis gaudere, tam. i. tm̃ ↄiuge fideli, q̃. i. q̃tũ ſup. gauiſus eſt gerit Talai. s. Amphiaraus, qui ab Eriphyle Talai filia proditus eam necari iuſſit. Et gener Tyndari. Tyndari, ſed more Thucididis a nominatiuo tyndareus format. s. Deiphobus qui, vt dicit ipſe ſexto ęneid. ab Helena coniuge proditus tota facie deformatus eſt, atq; deinde occiſus. Et q̃ ſup. mariti earum videlicet belidus qui belides. i. beli nepres Danai filię auſę parare letum. i. necẽ patruelibus ſuis, ideſt patrui filijs quibus nupſerant.

Belides aſſidua colla premuntur aqua.
Blibidos et Canaces ſicut facis ardeat igne.
Nec niſi per crimen ſit tibi fida ſoror
Filia ſi fuerit, ſit quod Pelopea Thieſti.
Myrrha ſuo patri Nyctimeneq; ſuo.
Filia neue magis capiti ſit fida parentis.
Quam tua vel Pterela vel tua Niſe fuit
Infamemq; locum ſceleris quę nomine fecit
Preſſit & inductis membra paterna rotis
Vt iuuenes pereas, quorum faſtigia vultus
Olim piſęę ſuſtinuere fores.
Vtqui perfuſam miſerorum cęde procorum,
Ipſe ſuo melius ſanguine tinxit humum.
Proditor vt ſęui perijt auriga tyranni.
Qui noua Myrtoę nomina fecit aquę.

DOMI. BIBLIS, Mileti filia et Cyanes Caunū fratrē impu dice amauit, cuius concubitum cum aſſequi non poſſet, lachrymis liquata eſt in fontem. Canace Machareum fratrem eadem turpitudine dilexit, extant fabulę. Fuit pręterea Machareus delphicus, qui vel ſolus, vt placet Stat. vel adiuuante Oreſte interfecit Pyrrhū filium Achillis. Pelopeia, cū pie Thyeſte inſcio concubuit. Myrrha, cum Cynara patre rege Cypriorum, quem diutiſſime vixiſſe ſcribit Plinius. Nyctimene, cum patris concubitus eſſet aſſecuta pudore in auem cōuerſa ſui nōis luce non volat, ſolaq; amat tenebras. Fabula ē apd Ouid. in quarto meta. Tyndareiq; gener, non placet prior ſententia, mihi magis probatur intelligas de Deiphobo, cui Helena nupſit filia Tyndari. Hectore mortuo et proditione maritum perdidit, vt ipſe apud Virg. conqueritur. Quam Pterela, Thebarum rex a Creonte necatus eſt proditione Polydiccs filię. Plautus necatum quidem ſcripſit, ſed filię proditionem pręteriuiſit. Tua niſe fuit. Pandion Athenarum rex quattuor habuit filios Niſum, Ægeum, Lycum, Palantem regno diſtributo Niſus Megarenſe obtinuit, cuius fines latos fuiſſe ſcribit. Andron et Sophocles carmen docet. Is obſeſſus a Minoe' proditione Scyllę filię, quę Minois amore capta eſt crinem fatalem amiſit, ſicq; interemptus eſt. Infamem, Tullia Tarquinij filia Carpentum per ora patris interfecti agi iuſſit, quo ſcelere loco nomen dedit, nam vicus ille dictus eſt ſceleratus, quod et Ouidij carmen in faſtis docuit. dictus ſceleratus ab illa, vicus erat antē prope vt placet Var. Vt iuuenes, Oenomaus Martis filius cum ex oraculo audiuiſſet ſe tunc periturum cum filia nuberet eam petentibus vxorem certamen propoſuit, vt ſecum curſu contenderent, nam celeritate Harpinę et Pſyllę equorum quos Lycophron celebrat, et arte Myrtilli aurigę fretus ſe inſuperabilem curſu exiſtimabat, ſtadium erat, vt ſcribit Diodorus a Piſa ad aram Neptuni iuxta Iſthmum corinthiacum. Qui cum Oenomao certabat quattuor equorum curru ferebatur, ipſe arietem Ioui immolabat peractis ſacris aſſequebatur pręeuntem necabatq; haſta, victum trucidabat capite haſtę, corpore foribus affixo. Pelops corrupto Oenomai auriga victor eo certamine euaſit, duxitq; vxorem Hippodamiam, primus in id certamen deſcendere auſus eſt Marmacas, vt ſcrib. Pauſani.

PREMVNTVR colla, ideſt habent colla depreſſa aſſidua aqua, quam in vaſis ſine fundo ferre coguntur apud inferos. Soror ſupple tua, ard. at igne ſicut facis, ideſt ardoris biblidos quę Caunum fratrem turpiter amauit et Canaces quę etiam Machareum turpiter adamauit. Nec ſit tibi fida niſi per crimen, ſcilicet inceſtus. Si filia fuerit tibi, ſit ſupple tibi ea videlicet męcha inceſta. Quod Pelopeia ſupple fuit Thyeſti ſcilicet patri, qui ex ea Ægiſthū adulterium genuit. Et qđ fuit Myrrha ſuo patri, ſcilicet Cynarę. Et Nyctimenę ſuo patri, ſcilicet concubina inceſta. Neue, ideſt vel ne filia ſcilicet tua, ſi q̄ habeas ſit magis fida capiti parentis ſcilicet tuo, q̄ o Pterela rex Thebarum tua ſupple filia, videlicet Creonte a qua necatus es, ſupple fuit capiti tuo, vel q̄ o Niſe rex Megarenſiū tua ſupple filia, ſcilicet Scylla fuit capiti tuo quę tibi capillum conſecratum, et fatalem abſtulit. Hoſtiq; tuo Minoi in perniciem regni tui tradidit. Et ſupple q̄ fuit patri ſuo Tarquinio Priſco Tullia quę fecit locum infamem nomine ſceleris, vocatus eſt enim vicus ſceleratus, et preſſit membra paterna rotis inductis, quia fecit currum, in quo inſidebat trahi ſuper cadauer patris proſtrati, vt Liuius recitat in primo. Vt iuuenes pereas. Nouas continue ſubinfert imprecationes. Ordo autem eſt. Pereas, vt ſupple perierunt, quorum vultus, ideſt oris fores piſęę ſuſtinuere olim faſtigia, ideſt ſublimitatem, hoc eſt capita eorum qui ab Hippodameia victi atque detruncati erant. Et pereas vt is, ſcilicet Oenomaus, qui tinxit ſanguine ſuo melius, ſcilicet iuſtius, et decentius. Humum perfuſam cęde, ideſt cruore miſerorum procorum, ideſt petitorum nuptiarum filię eius. Et pereas vt proditor, ſcilicet auriga ſęui Tyranni Oenomai videlicet perijt, ſcilicet Myrtillus, qui fecit Myrtoę aquę, ideſt mari Myrtoo vt in prima Oda Horatij, noua nomina, quia a ſe denominauit, poſtquā ſubmerſus erat. Et pereas vt illi qui petiere fruſtra puellam velocem, ſcilicet Atalantam, dum, ideſt donec ipſa eſt facta tardior, ideſt tardata ab Hippomene tribus pomis, ſcilicet colligendis, quę ille a Venere acceperat, dicit bene dum, ideſt donec, quia illis tardatam non fruſtra petijt. Et pereas, vt ſupple illi, ſcilicet Athenienſes qui intrarunt tecta cęcę domus, ſcilicet labyrinthi excęcantis, ita vt exitus reperiri nequiret. De quo Virgi. vi. ęneidos. Hic labor ē cętera.

Vt qui velocem fruſtra petiere puellam.
Dum facta eſt pomis tardior illa tribus.
Vt qui tecta noui formam cęlantia monſtri,
Intrarunt cęcę non redeunda domus.
Vt quorum Aeacides miſit violentus in altos
Corpora cum ſenis altera ſena rogos.
Vt quos obſcuris victos ambagibus oris
Legimus infandę Sphynga dediſſe neci.
Vt qui biſtonię templo cecidere Mineruę,
Propter quod facies nūc quoq; verſa deę eſt.
Vt qui threicij quondam pręſepia regis
Fecerunt dapibus ſanguinolenta ſuis.

DOMI. VT QVI velocem, Atalanta inſula eſt i Euboea eiuſdē nõis ꝫ Atticam eadem appellatione puella, quę cum oraculi ꝯſilio nuptias repudiaret, freta pedum felicitate ꝓcos ad certaminis curſum ꝓuocabat, victi necabantur, victori ꝓmiſſę erant nuptię. Hippomenes tribus pomis aureis acceptis a Venere, et iactis inter currendum eam ſuperauit bis colligendis retardatam. Vt qui tecta. Androgeo Minois filio Athenis interēpto numinis ira ſterilitas agrum Atticum inuaſit, qua liberari poſſe Athenienſes didicerunt ex oraculo, ſi Minoem placarent, quod vt fieret iactis ſortibus ſepteꝫ iuuenes Athenienſes ſingulis annis minotauro mittebāt queꝫ labyrinthi ambagibus clauſuꝫ habebat Minos. Plutar. ex teſtimonijs antiquorum ſcri. ſingulis nouenis annis ſeptenos iuuenes fuiſſe decretos minotauro ex nobilioribus, et cum tertium exigeret tributum Theſeum ipſum, qui minotaurū ſuperauit, notiſſima fabula, priorem hiſtorię partem ſecutus eſt Virgilius. Labyrinthus domus erat vijs temere occurrētibus inextricabilis, hoc ędificij genus Ægyptij primi habuerunt Petheſuco rege auctore vt alij ſcribunt, Thitone in ſepulchrum, vt alij ſcripſerunt, vt alij in regiam vt plures in ſolis honorem excogitatum. Dędalus vix centeſimam partem illius imitatus alterū in Creta condidit. Tertium habuit Lēnos. Quarta Italia. Vt quorū. Achilles in rogū Patrocli ardentem duodecim Troianos fortiſſimos iugulatos ꝯiecit. vt Home. ſcri. ilij. equos, ꝑterea et duos canes vncto prius cadauere pingui ouium et boum qui mactati ſunt. Vt quos, ſphynx monſtruoſa belua eſt pilo fuſco geminis mămiſq; in pectore ꝗ ſola ęthiopia mittit, vt ex hiſto. Pli. recitat. Vulgata aūt eſt fabula ſphyngē mōſtrū iuxta Thebas hoc enygma hoſpitibus ꝓpoſuiſſe. Quis eſſet, qui primū quattuor pedibus incederet, mox duobus, demum tribus, ſoluenti ꝓmittebat nuptias Iocaſtę, et Thebarū regnū, neſcienti ſoluere ex alto pręcipitium denunciabat. Solus ędibus ſoluens dixit eſſe hominem, qua interpretatione ſphynx eodem ſe deiecit, vnde multos pręcipitauerat. Pauſanias vero tradit hanc fuiſſe filiam Notham Laij, claſſeque pugnaſſe aduerſus Oedipum. Vt qui biſtonię templo, Lacedęmonij legem tulerunt, ne alicui hoſpiti Spartę eſſe liceret, quam legem ſępenumero ab eis promulgatam Gręci dixerunt ξενηλασίαν, ideſt hoſpitium electionem. Lemniaci multi ſpartę deprehenſi ex lege interfecti ſunt in templo Palladis, quam appellabant Chalcęam, quo ſcelere ſtatua auertit oculos. Vt qui, Diome. Tyridam vrbem Thracię tenuit, vt ſcrib. Plini. Vbi equos feros catenis deuinctos eneis corporibus humanis alebat eos Hercules ſuſtulit iuſſu Euriſthei. Euriſtheus ſacrauit Iu. eorum genus propagatū eſt vſq; ad Alexādrū mag. ſi Diod. credimus,

ASCEN. CÆLANTIA. i. occultantia formā noui monſtri .s. minotauri partiꝫ hominis, partim tauri. Non adeunda. i. quę adiri non debebant, q2 oēs adeuntes perierūt vſq; ad Theſea. Et pereas, vt ij quorum ſena altera corpa. s. Troianorū, Æacides, ideſt Achilles violentus, miſit cū ſenis ſup. corporibus ideſt alijs ſex ēt Troianis fortiſſimis. i. altis rogis, aut potius in altos rogos. s. Patrocli vt inferias illi faceret. Et pereas vt illi perierunt quos victos a ſphynge, ſcilicet ambagibus, ideſt ęnigmatis ſeu ęnigmatibus, oris. i. ſermonis aut orationis. Obſcuri. i. difficulter intelligibilis, nos legimus ſphynga. i. monſtrum illud dediſſe neci, ideſt morti infandę, ideſt deteſtabili. Quos et victos accuſatiui reguntur a dediſſe a parte poſteriori, ſed pręconſtruuntur propter relatiuum, ſphynga vero accuſatiuus a nominatiuo ſphynx ſphyngos regitur ab eodem verbo a parte ante. Si velimus adiectiuum victos diuiſim conſtruere. Ordo eſſe poſſit. Et quos legimus ſphynga dediſſe neci infandę victos ambagibus oris obſcuri. Et pereas ſup. vt illi videlicet Lemniaci qui cecidere in templo Mineruę biſtonię, ideſt Thracię hoc eſt ferocis more Thracuꝫ, propter quod ſcilicet facinus, facies deę ſcilicet palladis eſt tecta, quoq;, ideſt etiaꝫ nunc, quia ſcilicet tunc tale facinus inſpicere nolens faciem auertit. Quod ſępe feciſſe legitur, vnde ęnei. i. de ea dicitur, diua ſolo fixos oculos auerſa tenebat. Et pereas ſup. vt illi ſcilicet hoſpites Diomedis Biſtonij, ſeu Thracij. Qui fecerunt quondaꝫ, ideſt aliquando, pręſepia ſcilicet equorum regis Threijci, ideſt Thracij, ſeu Biſtonij, videlicet Diomedis, quem Hercules poſtea interemit, fecerunt inquit ſanguinolenta, ideſt ſanguinis plena aut ſanguine humano aſperſa. Dapibus ſuis, ideſt pabulis de ſe factis, quia ipſi apponebantur equis Therodamanteos ꝛc. Proſequitur inceptum, atq; ordo eſt. Et pereas ſup. vt ij, qui ſenſere leones Therodamanteos, ideſt quos Therodamas in Scythia aut Numidia humanis alebat corporibus. Et ſup. vt illi qui ſenſere ſacra taurica. i. quę fiebant in taurica regione ex humanis corporibus deę Thoantęę. i. Dianę quam Thoax rex venerabatur eiuſmodi ſacrificio vt Ser. late docet ad illud ſecundi ęnei. Sanguine placaſtis ventos, et virgine cęſa. Sanguine quęrendi reditus. Et pereas ſupple, vt ſocij Vlyſſis.

Therodamanteos vt qui ſenſere leones,
Quiq; Thoanteę taurica ſacra deę,
Vt quos Scylla vorax; ſcylleq; aduerſa charybdis
Dulychię pauidos eripuere rati.
Vt quos dimiſit vaſtam Polyphemus in aluũ,
Vt leſtrygonias qui ſubiere manus.
Vt quos dux penus merſit putealibus vndis,
Et iacto canas puluere fecit aquas.
Et velut Icaridos famulę periere, prociq;
Inq; caput domini qui dabat arma procis.
Vt iacet Aonio luctator ab hoſpite fuſus,
Qui (mirum) victor cum cecidiſſet, erat.

DOMI. THERODAMANTÆOS. Therodamas ſtabula habuit leonum in ſcythia, vt alij ſcribunt in numidia, quos corporibus humanis alebat vñ ipſe a domãdis feris nomen accepit, nã θηριον gręce ſignificat feram δαμαζω domo. Vnde Therodamas, huius meminit ep̃la ex ponto. Nõ tibi Therodamas, cruduſq; rogabit Atreus. Quiq; ſuis hoſtes pabula fecit equis. Alij codices habent Therodomon, qḋ ſignificat imperantem feris. Quiq; hecate in taurica regione templum Dianę erexit cui hoſpites immolabat. Hęc prima aconitũ venenum inuenit crudelitatis ſtudioſa, ex qua nominis famã quęrebat Diodorus. Vt quos Vlyſſes iactatus naufragio, vt longo carmine Ho. didicimus, in freto ſiculo ſex ſocios amiſit, qḋ ipſe ita cõqueritur apud Home. Mihi ãt Scylla ex curua naui ſocios ſex eripuit, qui manibus et robore preſtabãt. Demũ docet quãta ſpectaculi immanitate abſorpti ſunt cum opem ferre non poſſet. Vt Leſtrygonias, Leſtrygones homines comediſſe teſtatur Pli. in. vij. natu. hiſtorię. Hi fuerunt in Sicilia, quãuis Thucydides id fabuloſum exiſtimet, et in Italia, quod Homeri carmen docet, vbi ſocium ſe amiſiſſe teſtatur Vlyſſes apud Homerũ cum duos miſiſſet vna cum pcone ad loca exploranda; nã Antiphates eum deuorauit, vnde cruentus dĩ a Papinio. Littuſq; cruenti, antiphatę, hi aquã hauriebant ex Artacia fonte, vt eodem loco docet Homerus. cuius meminit Tibullus. Nobilis Artacię gelida quos irrigat vnda. Polyphemus Vlyſſis ſocios aſſumpſit cum binos trucidaſſet. Homerus. Iamq; duo pariter ſociorum corpora terrę, prehenſa canum ritu illudit. Notum eſt Homeri carmen, et noſtrorum temporis menda eſt apud interpretem Strabonis. Nam cum de cyclopibus hoc ſcribat Home. imperat autem vnuſquiſq; pueris ſuis, ẽ vxori, nec mutua vlli tenentur cura. Interpres male percipiens ita tranſtulit, vbi Strabo vtitur teſtimonio horũ verſuum. Et puer, et magijs rebus indicat vxor. Vt quos dux. Hãnibal, vt apud vnũ Valeriũ maximum comperio, pontem ex captiuorũ cadaueribus in Gelio fluuio conſtruxit, vbi traiecit exercitum. De hac crudelitate loquitur Ouidius. Et velut Vlyſſes longis iactatus erroribus cum domum rediiſſe, offendit multos procos, qui ex proximis inſulis conuenerunt ad Penelopem vxorem petendam vulgato rumore Vlyſſem iam mortuus eſſe fauebant nõnulli pueri domeſtici. oẽs adortus eſt Telemacho filio ſocio ſagittis primum, vt ſcrib. Home. mox armis Polybum, Piſandrumq; necauit. Interea Melanthium, vt Home. caprarũ cuſtos qui pcis abſente domino abſumenda pecora appoſuerat, duodecim haſtas totidem clypeos, et galeas attulit ex Thalamo pcis dimicantibus, q̃ arma cũ Vlyſſes agnouiſſet, ita affatus eſt Telemachũ, an puer nr̃is muliercule penatibus arma in nos bella mouet. Tandem Eumęo indicãte cognouit Melanthiũ eſſe quem cõplicatis aſſeribus, vt ſcri. Home. et impoſito pondere pmi iuſſit. hoc ſupplicium ab Vlyſſe excogitatũ cecinit. Qui Melanthium per genitalia ſuſpenſum tradiderunt, inanem ſpẽm ſupplicij ſunt ſecuti, nõ veram hiſtoriã. Icaridos. Penelopes filię Icari. In caput dñi, aduerſus dñm Vlyſſem. Vt iacet Aonio luctator, de Anteo intelligit. notũ eſt. Luctator, paleſtrita. Hoſpite Aonio. Hercule. Antheus terrę filius clarus paleſtrę certamine multos necauit. nã cũ pedibus terram ptingeret reddatur validior a matre. hunc domuit Hercules. regiam apud Lixum in Lybia, vt ſcri. Pli. vxorem Tigennã vt tradit Plu. Antheas vero Scytharũ fuit rex.

ASCEN. QVOS pauidos. ſ. pp periculum maris Scylla. i. monſtrum illud marinum vorax. i. deuorans naues, charybdis aliud monſtrũ, et periculum maris ſiculi aduerſa Scyllę, qz vt dĩ ęnei. iij. Dextrũ Scylla latus leuũ implacata Charybdis Obſidet. Eripuere rati. i. claſſi lacerę, et periclitãti dulichię. i. qua vehebantur dulichij, vt Vlyſſes, et ſocij eius. Et vt alij ſocij Vlyſſis quos Polyphemus cyclops ille Ætneuſq; paſtor. Demiſit. i. deorſum miſit, et ingurgitauit in aluũ vaſtã. i. valde amplã. eſt aũt aluus receptaculum ſordium, et excrementi. Et ſup. vt alij Vlyſſis ſocij. Qui ſubiere. i. intrauerunt manus leſtrigonias. i. leſtrigonum. qui in Italia humanis carnibus veſcebant. Et ſup. Romani. Quos dux penus i. punicus ſeu carthaginenſis Hannibal merſit vndis putealibus, vt. ſ. pontem faceret ſup Gelium fluuium. Et ſup. quibus fecit aquas canas. i. ſubalbidas puluere. i. limo arenoſo electo. ſ. pondere cadauerũ.

Et ſupple pereas, velut piere famuli proci Icaridos. i. Penelopes Icari filię, cuius famuli nonnulli, et proci interempti ſunt tandem ab Vlyſſe. Et vt ille e famulis, videlicet Melanthius, qui dabat procis arma. ſ. xij haſtas et totidem clypeos, et galeas, in. i. contra caput domini. ſ. Vlyſſis. Et ſupple pereas aut iaceas victus. Vt Anteus ſupple luctator iacet fuſus ab hoſpite Aonio, ideſt hercule. Qui erat mirum. i. mirabiliter vt ſit miũ, pro mire aut interiectio eſt ſtupentis, victor cũ cecidiſſet. i. poſtq̃ ceciderat, et terram mrẽm ſuam ptigerat, donec ipſum leuatum de terra inter brachia cõpreſſum expirare coegit. Et vt ſup. ii perierunt.

Vt quos Antęi fortes preſſere lacerti,
Quosq; fere morti Lemnia turba dedit.
Vt qui poſt longum ſacri monſtrator iniqui
Elicuit Pluuias victima cęſus aquas.
Frater vt Antęi quo ſanguine debuit aras,
Tinxit, et exemplis occidit ſuis.
Vt qui terribiles pro gramen babẽtibus berbis
Impius humano viſcere pauit equos.
Vt duo diuerſis ſub eodem vindice cęſi
Temporibus Neſus, diſſimaniq; gener.
Vt pronepos Neptũne tuus, quẽ reddere vitam
Ipſe coronides vidit ab vrbe ſua.
Vt ſcinis & ſcyrõ, & cũ Poliphemone natus

DOMI. LEMNIA Turba dedit. Lemniacę mulieres cum Veneris ira hircinum haberent odorem repudiatę a maritis iniuriam vltę ſunt. nã reuerſos e Thracia vna trucidarunt nocte pręter Hypſipylẽ q̃ Thoantem prem ſeruauit. Cecinerunt hoc cũ alij, tum Papi. in Thebaide. Vt qui poſt. Praſillus, vt alij codices hñt Traſillus buſiridem docuit imolare hoſpites, cũ aſſirmaſſet nece humana pluuias impetrari poſſe a Ioue. Primus occiſus eſt, eandemq; ſeruauit crudelitatem Buſiris in aduentũ vſq; Herculis. in quo domitus fuit. Eratoſthenes negat illum in Ægypto vnq̃ buſiridem fuiſſe. Sed id ait pfictũ ad loci inhoſpitalitatẽ indicandam. Vt q idest Thraſillus, Sacri iniq, in quo erat necanda victima. Poſt longum. longam ſiccitatem. Elicuit, eduxit. Frater vt Antęi, pigmalion frater Antęi docuit imolationẽ hoſpitũ, ipſe deinde aras ſanguine imbuit exẽplis. vt ipſe docuit. Vt q, de Diomede intelligit, de quo ſupra, q equos habebat quos paſcebat corporibus humanis, cũ deinde Hercules eqs obiecit in pabulũ, qd ille i multos egerat. Terribiles, feros. Viſcere humano, humanis carnibus. vt duo. Neſſus cẽtaurus cũ ad Euenũ fluuiũ Deianeirã violare vellet vxorẽ Herculis, ſagitta ab Hercule interẽptus eſt, notũ eſt Naſonis carmen, qd Diodori et monumẽta teſtant. Eodẽ vindice. Hercule auctore. Diſſimaniq; gene. Diſſimanus ſocer fuit, vt alij ſcribũt Euryti, quẽ Home. ſcri., ab Apolline interfectũ, vt alij putãt, qd placet Iphiclu, de q̃ hęc eſt hiſtoria, et cantata ab Home. in carmine magico, et ſcripta a Diod. nec pręteemiſſa a Proper. Eurytus Iolẽ filiã vxorẽ dare recuſauit Herculi petẽti q̃ iniuria cõmotus Hercules illius equos abegit. Iphiclus Euryti frater cũ ad eos repetendos tyrynthẽ veniſſet iuſſus eſt ab Hercule pſcẽdere turrim, vt circũſpiceret, an equos videret vñ eum pcipitẽ dedit. Sũt q putant de Ormeno dcm̃, cuius filiã denegatam aſtydamiã Hercules abduxit necato pře. Hoc dr̃ de Ormeni, nympha. Pronepos. Corynetus filius vulcani. Reddere vitam morte. Vt pnepos, ii ſunt male interptati meo qdẽ iudicio, q hoc de Hippolyto ſcriptũ putãt. Nã vt ego ſentio loquitur de Coryneto filio vulcani, q Periphitus dicebatur, vt ſcribit Plu. in Pauſania. Periphiles idẽ ſcribit hũc Vulcani filiũ fuiſſe Corynetus dictus, vt interpretat̃ Diodo. κορυνυς quod ſigt̃ clauã, q̃ geſtare ſolebat. Hũc primum Hercules domuit iuxta epidaurũ, qd Ouid. in metamor. teſtat̃. Tellus epidaurea p te clauigeram vidit Vulcani occũbere plem. i. Corynetum. Scynis ab eodẽ Theſeo ſublatus eſt, qui vt ſcri. Diodo. alligata corpora curuatis arbori in altum emittebat, vñ curuabant. Ouid. ſcyni aliq̃ putat q̃ ſenẽ illum, q curuabat trabes, cui nõ dat nomẽ Plutar. depravata vt ſentio dict. õe Scyni dum ſcri. hũc fuiſſe ex cuius filia Perigone Theſeus ſuſcepit Menalippum. Et Scyrõ. Scyrõ in agro attico porrecto trãſeuntibus cibo ex pede ad mouentes os precipitabat. Hũc aut Pelei et Telemonis fuiſſe megarenſes ptendũt apud Simonidẽ poetam, cũ domuit Theſeus. Vñ ſaxa ſcyronia dicuntur, et Minerua Scyria ſacra item ob mortuum Scyronem. επισκιρωσις. Cũ Polyphemone natus. i. procruſtes. Natus Procuſtes a Theſeo domitus ẽ qui hoſpites hoc genere ſupplicij afficiebat. Suppoſito. n. lecto incidebant corpa, q̃ aut mutilabant, ſi maiora erãt lecto, aut vi trahebant in parem magnitudinẽ ſi minora erãt, nomen dcm̃ a προκρουω. i. ipello.

ASCEN. QVOS Fortes lacerti. i. fortia brachia Antęi. s. ẽ filij terrę, primũ ab Hercule victus erat. pſſere. i. luctando. Et ſup. vt pierũt viri in lẽno. Quos turba lẽnia. i. lẽniadum. i. mulierũ ex lẽno dedit fere. i. q̃ſi oẽs morti. Et ſup. pereas vt praſillus ſeu Thraſillus mõſtrator iniq ſacri. i. de nece humana, qd monſtrauit buſiridi. vñ in Geor. Aut illaudati neſcit buſiridis aras. Elicuit poſt i. pluſculos, aut vt Calderinus legit poſt longũ. i. tps aqs pluuias. i. pluuiales exiſtens victima cęſa. s. ad morem quem docuit, & ſup. pereas vt frater Antęi. s. pigmalion tinxit. i. imbuit aras ſanguine quo debuit. s. de pprio et occidit ipſe ſuis exemplis. s. quę in alios exercuerat.

Vt qui terribiles. Ordo eſt. Et pereas ſup. vt impius. ſcilicet Diomedes Thracius perijt interemptus ab Hercule, qui ſcilicet Diomedes pauit equos terribiles. i. feros viſcere humano. i. carnibus humanis, pro herbis habentibus. i. loco herbarum habentium gramen. i. illam ſpeciem herbę ex ſanguine humano, vt ſentit Seruius. naſcentem. Et pereas vt Neſſus et gener diſſimani. i. Eurytus aut Epiclus ſup. perierũt cęſi, aut cęſi ſup. ſunt diuerſis temporibus. Ab vno vindice, ideſt exterminatore mũſtrorũ ſcilicet Hercule. Et pereas vt ſupple perijt o Neptune tuus pronepos ſcilicet Corynetus, quem ipſe coronides vidit reddere vitã, ideſt emori ab vrbe ſua. Et pereas vt ſcynis, ſcyron et natus cum Polyphemone, ideſt Procuſtes, et ſup. is qui erat parte ſua homo et parte ſua iuuencus, ideſt taurus, vt minotaurus quos omnes Theſeus Herculis imitator deleuit. Et pereas ſup vt is. s. monichus qui mittebat in auras ab humo trabes preſſas, Iuuena. Aut quantas iaculatur monychus ornos,

Q uiq, homo parte fui, parte iuuencus erat.
Q uiq; trabes preſſas ab humo mittebat ĩ auras
Aequoris aſpectes huius & huius aquas.
Q ueq; Ceres vidit lęto pereuntia vultu
Corpora Theſea Cercyonea manu.
Hęc tibi, quę precibus iuſtis mea deuouet ira,
Euenient, aut his non leniora malis.
Q ualis Achęmenides ſicula deſertus in ora,
Troica cum vidit vela venire, fuit.
Q ualis erat nec non fortuna binominis Iri
Q uiq; tenent pontem, qui tibi maior erit.
Filius vt Cereris fruſtra tibi ſemper ametur,
Deſtituatq, tuas vſq, petitus opes.
Vtq, per alternos vnda labente recurſus,
Subtrahitur preſſo mollis harena pede.
Sic tua neſcio quę ſemper fortuna liqueſcat.
Lapſaq, per medias effluat vſq, manus.
Vtq, pater ſolitę varias mutare figuras,
Plenus inextincta conficiare fame.

DOMI. QVIQVE Homo parte, de minotauro intelligit quē Theſeus interfecit. Queq; Ceres, ob mendam, quę inueterata eſt in oibus ferme codicibus riden da fabula recitata a nonnullis, q aiunt Geryonē interfectū fuiſſe a Theſeo, et Cererem Geryonis nece lętatam, qꝫ cum haberet tria corpora nimium co mederet, qd ridendū eſt, cū ſit falſum. Nos ſentimus h ſcriptum eſſe de Certione Arca dico, quem iuxta Ce rerem Eleuſinā The ſeus interfecit ſupera tum palęſtra ſi Plu tar. credimus, teſtat hoc alibi. Naſo ĩ me ta. Per te cerealis Eleu ſim, Certionis letum vidit, vt legas Cercyo nea, non Geronea.

Qualis Achęmeni des, Achęmenides Adamaſti filius Itha cēſis relictus ab Vlyſ ſe ĩ ſicilia cuius erat ſocius, vitam egit in ſummo ſqualore, ve nientisq; Ænee Tro iani opem implora nit, vt eſt apud Virgi lium Home. cuꝫ Vlyſ ſis aduentum in Sici liam ſcri. et ſociorū huius non meminit. Qualis ſqualidus. Qualis Irus Ithacenſis mēdicus celebris carmi. Home. qui ſcribit hunc pugnus vapulaſſe ab Vlyſſe. cum eum reuerſus inueniſſet in veſtibulo ędium ſuarū, qua ex dimicatione Antinous, qui inter procos Penelo pes erat Vlyſſi victori incognito epulas dedit, hic in mendicitatis obiurgationē ſemper obijcit. Bi nominis dī qm̄ Arnęus olim eſt appellatus a ma tre, ſed dictus Irus ab alijs a loquacitate mendicā di Home. cara parens primus Arnęuꝫ dixit ab an nis. Aſt Irum pueri, carmen eſt in vlti. Odis. lib.

Quiq; tenent pontem, quod ſuſpicantur nōnulli quoſdam pontē tenuiſſe Ithacę, qui eiecti ſint ab Vlyſſe, in quo Home. auctoritate abutunt. Nihil. n. ſcri. Home. de hōc ſed Naſo intelligit de mendicis, qui in ponte ſedent. Iuuena. Nuſquam Æmilius pons et apud Martia frequenter. Fortuna, cōditio vi uendi. Filius. s. triptolemus, vt ego ſentio, q̄uis alij aſterium ſcribant, qd non legi ſingulari, ē forma, et pudore olum opes illecebras contempſit. Fru ſtra quod nō impetres. Vtq; pater Eriſchthon ſuc ciſa quercu Dryadum precibus a Cerere irata tan ta fame torquebatur vt coactus ſit vendere filiam vt Gręci codices habent. Taopedia, vt latini Dryope dia vendita modo pro virgine, modo p alijs aīa li bus patri alimenta diu ſubminiſtrauit, ſed tandē coactus eſt miſer morſu proprios artus lacerare. Taopeis dicta eſt a τκως, quod ſignificat pauo,

nem, σπος, aſpectum. Plenus ſatur. Conficiare, cō ſumaris, inextincta, inſuperabilis.

ASCEN. SPECTANS aq̄s ęquoris huius et huius. i. vtrinq; pminentis. Et pereas ſup. vt corpa Cercyonea. i. ipſi us Cercyonis interempti a Theſeo, quę Ceres vidit lęto vultu, qꝫ iuxta templum cereris Eleuſinę pe rierunt. Pereuntia manu Theſea p the ſeia, ideſt ipſius theſei. Ira iuſtiſſima. i. quam iuſtiſſime in te ſuſcepi deuouet. i. imprecat tibi hęc. s. mala pdicta, et ma le ſup. non leniora iſtis malis euenient tibi. Qualis Achęme nides. Ordo eſt. Et ſis talis. i. miſerrimus et famelicus, qualis fuit Achęmenides comes infelicis Vlyſſis, vt di citur. iij. ęnei. Deſertus in ora. i. extrema re gione ſicula. i. ſiculē ſi. Cum. i. quādo vi dit vela troica, ideſt Troiana, hoc eſt na ues Ænee venire. s. ad littus, vbi in ſyluis la tebat ob timorem Cy clopum. Necnon. i. et ēt ſup. Is talis, q̄lis fuit fortuna Irus mendici notiſſimi binominis. i. duo nomina habentis, nam etiam Arnęus dictus eſt. Et quales ſup. ſunt qui tenent pontem. i. qui mē dicant ſedentes in ponte, de quo Iuue. Nulla crepi do vocat &c. qui. s. pons erit tibi. i. vt tu locum habe as maior, et ita cum plurimi ſint mendici parum tibi detur. Filius ametur tibi ſemper fruſtra, vt fi lius Cereris. s. triptolemus ſup. amatus eſt ab ea, qꝫ in omnem regionem eum miſit, nec vnq̄ pñtem habuit, et ipſe ſępe petitus a te deſtituat. i. deſerat ſi ne herede tuas opes. Et vt. i. queadmodum arena mollis ſubtrahit. i. paulatim ſubripit pede exiſtente preſſo. i. firmiter fixo, et hoc vnda labente per alter nos recurſus. i. fluente, et refluente. i. vt qui pedem ſuper arenam habet, quam fluxus et refluxus pau latim excedit tandem nihil ſub pede reperit. Sic tua fortuna, ideſt conditio neſcio quę, ideſt quę tibi forte fortuitu eueniat liqueſcat. i. diſſoluatur et diſ ſluat, et lapſa. s. a culmine ſuo. Effluat vſq, i. con tinuo per medias manus, hoc eſt ſis tam diſfortu natus vt res tibi in manibus pereat, et quam ma nu tenes retinere nequeas. Et tu plenus. i. ſatur, vt dicit Calderi. ſed verius plenus. s. turgidus et opple tus cibis conficiare. i. conſumaris, fame inextincta. i. inſatiabili vt ſup. confectus eſt pater. s. eriſichthon pater. s. Taopeidis ſeu Dryopeidis. Solitę mutare. i. per mutationem inducere varias figuras quia pa ter eam vendidit ſub varijs formis.

DOMI. TYDEVS, Tydeus caput Menalippi corroſit, vt eſt apud Papi. in Theb. Aut aliquid alludit ad fabu. Thyeſtis, et Atrei. a quorum mēſa ſol dr̄ auertiſſe cur rum. Externati, pauentes, in aliā partē. Lycaon, Priami filius ex Lycothoe filia Alcei, ita apud Ho. loquitur. me paruū exiguo viciuq; tpe mr̄. Licothoe

bebat ęris metalla.

ASCEN NEC FASTIDIA Dapis humanę erunt tibi, id eſt nec faſtidies veſci carnibus humanis, et eris Tydeus. i. ſimilis tydei huius temporis, ideſt qui ſit ī hoc noſtro euo, ea parte qua potes, ideſt quantum ad hoc qđ eſt veſci humanis carnibus, ſicut tydeus corroſiſſe dicit caput menalippi.

Nec dapis humanę tibi erunt faſtidia quęq;
Parte poteſt, Tydeus temporis huius eris.
Atq; aliquid facias a veſpere ſolis in ortus,
Cur externati rurſus agantur equi.
Fęda lycaonię repetes conuiuia menſę,
Tentabiſq; iterum fallere fraude Iouem.
Teq; aliquis poſito tentet vim numinis, opto,
Tantalides tu ſis, tereos atq; puer.
Et tua ſic latos ſpargantur membra per agros,
Tanq̄ quę patrias detinuere vias.
Aere Perillęo veros imitere iuuencos,
Ad formam tauri conueniente ſono.
Vtq; ferox Phalaris lingua prius enſe reſecta
More bouis paphio clauſus in ęre gemas,

genuit. Alter lycaon arcadię rex Iouis ira in lupum eſt conuerſus cū mactato hoie Iouem decipe voluiſſet, de hoc loquitur Oui. Fabula orta eſt ex hiſtoria. Naz ſi co pię credimus. ſacra Ioui Lyceo fiebāt in Arcadia hoſtia humana, cuius carne degustata homines in lupum vertebant, qđ Demeneto Parrhaſio cōtigit, q decem annis lupus in priſtinā formam ex reuerſus. Tantalides, Pelops filius Tantali numinibus hoſpitio ſuſceptis a patre appoſitus eſt expiente, an dij eſſent, reliquimus abſtinuerunt vna Ceres humeruq; aſſumpſit. quē poſtea reddidit eburneū diuinitus. Tu, Tereiq; puer. Ityn filium Terei deſignat pri appoſitū. Abſyrthus Aetę filius ex Caucaſea nympha vt ſcri. Apollonius ex Eurydide, vt ibi ... ex Neęra, vt Sophocles ex Phędra, vt Heſio. hunc Medea iram patris fugiens inter fugiendum dilaniauit, vt collecta mēbra ſequentē prem retardarent. cic. Aegialeū appellatū fuiſſe exiſtimabat, ſed Diodo. alter tradit Aegialeum. Vulnera totq; feras. de Menętio non nulli intelligunt, qđ falſum eſt. Nam loquitur de Oſyride, qui in vigintiquattuor partes diſcerptus fuit. Huic mortuo ſacra inſtituta fuerunt ab vxore, in quibus piaculum eſt gladiū eſſe. Aere Perilleo cōfecto tauro ęneo a Perillo, qui ſupplicio afficiebant clamantes ex bouis aluo ſuauem emittebat ſonuz. Hic dictus eſt Phalaridi, qui primus tyrannidē docuit, quam in agrigentinis Sicilię exercuit, auctor eſt Pli. in. vij. naturalis hiſtorię. Sunt qui ſcribunt eum ante conditam vrbem vixiſſe. lxiiij. annis. Sed Euſebium ſecuti credimus eum poſt conditam vrbem fuiſſe temporibus Seruij Tullij poſt. xvi. annuz Tyrannidis a ſocijs reſecta lingua coniectus eſt in taurum ęneum, quem olim Perillus ſtruxerat ex ęre cyprio. id. n. genus ductile eſt vt ſcri Pli. et facilius ignem admittit, qui admouebatur damnato clauſo in ventrem bouis. Eundem taurum primus imbuerat ipſe artifex Perillus. Vnde inducitur lib. iiij. de triſti ſic tyrannuz alloq. Vt munus munere penſes. Da precor ingenio munera digna meo. Dixerat et Phalaris pęnę mirande repertor. Ipſe tuum pris inſbue dixit opus. Ambo ergo in tauro illo gierunt Paphio. i. Cyprio. Nā remeſe vrbs i Cypro ha

Aut facias aliquid. s. tale, quale fecit Thyeſtes, qui proprios filios edit cur. i. quamobrē equi ſolis externati, ideſt pauentes in aliam partem agantur rurſus a veſpere, ideſt ab occidente in ortus. i. ad orientem, qz ſol indignatus retrorſit. Vnde ē illud. Nec tā auerſus equos tyria ſol iungit ab vrbe. Et tu repetes cōuiuia foeda. i. obſcena, menſę Lycaonię. i. ſuper quam Lycaon arcadum rex hoſpitū a ſe occiſorum carnes ponere ſolebat, donec ab Ioue in lupum verſus eſt qui eum fallere voluit, vnde addit, et tentabis. i. conaberis, iterū. i. ſicut Lycaō. Fallere fraude, ideſt per fraudem, Iouem ſcilicet a te hoſpitio ſuſceptum, et ego opto vt aliquis tentet vim numinis, ideſt diuinitatis conuiuarum, te poſito, ideſt appoſito ad menſam, ſicut Tantalus filiū ſuū Pelopem dijs appoſuit, dicit tamen Calderinus ſupra non eſſe damnatum ob hanc cauſam, ſed qz deorum ſecreta reuelauerat. Tu ſis tantalides, ideſt ſimilis tantalidę, ideſt occidaris a patre et apponaris ſicut appoſitus eſt Pelops, et tu ſis puer. i. filius Terei, ſcilicet regis qui filium ſuum Ityn aut Ityum comedit, et cum eum ſępe peteret, reſpondit mater, qđ petis intus habes, quo cognito mutatus in vpupam auem foedam, et tua mēbra ſpargant ſic per largos agros tanq̄ ſup. ea. s. abſyrti fratris Medeę quę detinuere. i. Imorata ſunt vias patrias. i. ipſius ęetę Regis colchorum inſequentis filiaz ſuam Medeam cum Iaſone aufugientem Aere Perilleo. Cōmentarij huius loci erant penitus tranſportati, ſed cum difficultate ad ſuum locum reducti ſunt. Ordo aūt eſt. Et imitere. i. velis aut precor imiteris veros iuuencos ęre Perilleo. i. factos de ęre Paphio ſeu Cyprio, ſicut Perillus Athenienſis Phalaridi tyrāno ſtruxerat, et primus in eos intruſus ſupplicia atrocitatis, dedit, et ſi ſono ↄueniēte ad formā tauri, ita vt nō humana, ſed taurina vox emittatur p os tauri ęrei, ne forte tyrānus ad pietatē humano gemitu ↄhi poſſit. Et clauſus i ęre paphio. i. cyprio, gemas more bouis vt. i. quēadmodū phalaris tyrānus ille agrigētinus ſup. gemuit intruſus in eundē bouē a ſocijs, in quē prius Perillū ſtrudi ſecerat et hoc lingua reſecta. i. amputata prius enſe.

Dumq; redire voles ęui melioris in annos,
Vt vetus admeti decipiare ſocer.
Atq; eques in medij mergare voragine cęni
Dummodo ſint facti nomina nulla tui.
Atq; vtinam pereas, veluti de dentibus orti
Sidonia iactis graia per arua manu.
Et quę battiades fecit fraterq; medusę,
Eueniant capiti vota ſiniſtra tuo.
Et quibus exiguo eſt volucris deuota libello,
Corpora proiecta quę ſua purgat aqua.
Vulnera totq; feras, quot dicitur ille tuliſſe,
Cuius ab inferijs culter abeſſe ſolet.
Attonitusq; ſeces, vt quos cybeleia mater,
Incitat ad phrigios vilia membra modos.
Deq; viro fias, nec foemina, nec vir, vt Atys,
Et quatias molli tympana rauca manu.
Inq; pecus magnę ſubito vertare parentis,
Victor vt eſt celeri, victaq; verſa pede.

DOMI. VT VETVS. Pelias fraudibus Medeę iuueniles annos promittentis medicamentis magnis interemptus eſt filiabus omnibus conſentientibus prętor vnam alcęam auctore Diodo. quę impietate abſtinuit. Fuit autem admeti ſocer, nam eo mortuo Iaſon, vt ſociorum animos leuaret, Euadnē eius filij Æneo collocauit filio Cephali Amphimonem. Andremoni Leonthei fratri, Alceſtam Admeto. Aut eques i. medij, dehiſcēte in terra in vrbe aruſpices vidεrunt poſtulationem manium deum poſcere virum fortiſſimum, qui niſi daret interitus vrbis imminεret, Curtius eſt qui armatus eum in locum ſe deiecit nomē datum eſt, vt curtius lacus appellaret, hāc hiſtoriam noſtri profitentur, quibus T. Li. aſſentitur. licet piſo Cornelius luctatius auctore Varrone varios inſecuti annales aliter ſcripſerint. Atq; vtinam pereas. Cadmus primus conſtare ęs inuenit in varios vſus. Cadmus alter ſolutę orationis inuentor fuit. Cadmus ſuperea in fabula Agenoris filius Thebas ęditurus mactato ſerpēte dentes ex oraculi pręcepto ſeminauit ex quibus nati hoſtes mutuis ceciderunt vulneribus quinq; tm̄ ſuperſtitibus, quorum vnum tm̄ nominat Ouid. Enchionem pelorum Pherecydes oēs idem. s. Enchionem pelorum hyperenorem. addit prętεrea idem auctor hos omnes dentes ſerpentis datos fuiſſe a marte ē Pallade parte dimidia Cadmo et parte item dimidia Æte quod latini non tradiderunt, cum eundem Cadmū tenuiſſe illyriū prodiderint, alterum fuiſſe Cadmū Pherecydes ſcri. Battiades, mendoſe nōnulli legunt penthides interpretantes hoc dictū de hippomene, cuius Stra. et Pli. meminerunt. Acron nō ſatis peritε, ſed intelligendū de callimacho oriundo a Batto, qui Apolloniū rhodiū diſcipulum ſuū Silei filiū, vt alij ſcribunt illei fratrē Medusę ē Ægiales carmine imprecatorio deuouit. vt ſupra eſt expoſitū. Deq; viro, atys cybeles concubitum fugiens genitalia ſibi amputauit. Inq; pecus, atalanta ſuperata ab hypomene curſu verſa eſt in Leęnam marito in leonem conuerſo, cum in Cybeles templo amoris impatiens Hippomenes cum puella rem habuiſſet.

ASCEN. ET DVM tu voles redire in annos melioris ęui i. iuuentę, decipiare ideſt decipiaris. vt ſupple deceptus eſt ſocer admeti. s. pelias vetus. i. qui in ſummo ſenio ſperabat venire in annos iuuentę arte medeę, quę eum decepit. Aut eques ideſt inſidens equo, vt curtius romanus mergare. i. immergaris in voragine. i. ſpecu ceni medij. i. quod ſit in medio foro, dummodo. i. ſic tamen vt nulla nomina. i. monumēta et laudes ſeu tituli ſint tui facti, ideſt dummodo non conſequaris ęternum nomen ſicut curtius Romanis conſecutus eſt, qui ob ſalutem patrię ſe dijs manibus deuotum in ſpecum pręcipitauerat. Atq; vtinam pereas, veluti ſup. perierunt, orti de dentibus. s. draconis iactis manu ſidonia. i. ipſius cadmi ſidonij. Per arua grata. i. vbi libenter naſcebantur ex dentibus. Et vota ſiniſtra. i. nociua et contraria, quę. i. qualia, battiades. i. batti filius callimachus et frater Medusę fecit. Eueniāt capiti tuo i. oīs imprecatio Callimachi in Apollonium eueniat in caput tuum, et ſup. vota ſiniſtra eueniant capiti tuo, quibus volucris i. auis eſt deuota. i. per deuotionem et imprecationem effecta modico libello. i. imprecatorio eſt paucorum verborum quę. s. volucris, vt cornix ex coronide facta, purgat ſua corpora aqua proiecta, imminēte. s. pluuia. Tu n. vt Maro inquit videas geſtire lauando. Et feras tot vulnera, quot ille dicitur tuliſſe, ideſt accepiſſe, ob cuius inferias, ideſt dum ei inferię celebrantur, culter ſolet abeſſe, ideſt vt oſyris, vt declarat Calderinus. Et tu attonitus, ideſt ſacro furore captus ē ſtupefactus, ſeces, ideſt circumdas membra vilia ideſt pudenda tua ad nihil vtilia, cultro lapideo, vt ſupple ſecant galli ſacerdotes matris deum cybeles, quos mater Cybeleia, ideſt ipſa Cybele ſeu cybeles, incitat ad modos, ideſt numeros ſeu rythmos ad quos fiunt choreę, phrygios, ideſt frequentatos a Troianis, ad quos dicitur illud. Tympana vos buxuſq; vocat et cętera. Et fias de viro, nec vir nec foemina, vt atys ſupple factus eſt, qui genitalia ſibi amputauit, et ita ſpado factus, nec vir, nec foemina fuit. Et quatias tympana, ideſt inſtrumenta extenſam pellem, quę concutitur habentia, nam a τυμπανιζω quod eſt extendo dicitur tympanum, rauca, ideſt rauce ſonantia, manu molli. i. floccida, vt eunuchis. i. emaſculatis eſt. Et vertare in pecus magnę parentis, ideſt matris deum, hoc eſt in leonem, vt ſcilicet Hippomenes victor Atalantę, eſt ſup. verſus, et ipſa Atalanta victa celeri pede, eſt verſa, ideſt mutata.

Solaq; Limone pęnam ne ſenſerit illam,
Et tua dente fero viſcera carpat equus.
Aut vt Caſſandreę dominus non mitior illa
Sancius ingeſta contumuleris humo.
Aut vt abantiades, aut vt Lyrneſius heros
Cęſus in ęquoreas precipiteris aquas
Victima vel Phębo ſacras macteris ad aras,
Quam tulit ab ſęuo Theodotus hoſte necé.
Aut te deuoueat certis Abdera diebus
Saxaq; deuotum grandine plura petant
Aut iouis infeſti telo feriare triſulco,
Vt ſatus Hipomoo Doſithoesq; pater
Vt ſoror Autonoes, vt cui matertera Maia eſt,
Et temere optatos qui male rexit equos.

DOMI. SOLAQ Limone filia hippomenis adulterio de/
prehenſa alligata equo a p͞re abſumpta, vt ſupra
dc̄m eſt Caſſandrus, vt Caſſādreus d͞ns. Caſſādrea
colonia in Macedonia ē, q olī potidea dicebat, vt
tyrānus a ſocijs cinere obrutus ē. alter, q ſucceſſerat
caſſandrus viuus defoſſus in terra perijt. Abanta/
des, male legunt, q
hoc putant dc̄m de
creto aut de phineo
fratre Acriſij. Nā de.
ſignat Perſeū nepotē
abātis, q cum Danae
m͞re i vrnā ab Acri/
ſio ͞poſitus et cōmiſ/
ſus mari, vndis de/
latus eſt in Seriphon
inſulā, et inuentus a
Dycte piſcatorē, cuius
vnus Papini. apud
nos meminit, Flucti
uagus volucrē cūni/
bat pīca dyctis, edu/
catus in īſula a poly
decte rege miſſus eſt
in aperta capitis di/
ſcrimina. Higi. docet
et Stra. et interpres Apollonij victor reuerſus in ſeri
phō īcolas in lapides ͡euertit, oſtēſo gorgonis capi/
te. Lyrneſius heros, ͡fingunt fabulā nonnulli nec
verā, nec loco accōmodatā, loqtur. n. de Telepho q
Lyrneſius dictus eſt, qm̄ Lyrneſum et pedaſuz vrbes
tenuit impio. Is cum Auge m͞re in vrnaz īpoſitus
vt Eury. ē Stra ſcri. ad oſtia Cayci fluminis delatus
eſt, vbi impij heres relictus eſt a Theutrāte. Quaz
theodotus ꝗcꝗd ab alijs hoc loco traditū eſt nōduz
cōperi, illō vnū īuenio Theodotū bactrianoꝝ regē
ab arſace rege parthoꝝ fuiſſe mactatum. Abdera
vrbs Thracię initio anni hoīes deuonet pro ſalute
cōi, obruitq; lapidibus. Vt ſatus ꝑſter Hippomenę
filius cū deos deteſtareē ob patrē deiecto impio ful
mīe ictus occidit. Doſithoes Atrax cū filiā Doſithoē
a Ioue cōpreſſaz ꝑdidiſſet fulmīe extinctus ē. Vt ſo
ror ſemele, ſoror Autonoes luce Iouis quā decepta
īpetrauit extīcta ē. Porphirio filius ſiſyphi, qð vnus
Lycophron ſcri. cū H'ginus tradat Glaucū im̄ Si/
ſyphi filiū fuiſſe īpietatē p͞rnaz ſecutus in deos ful
mine ictus eſt. Eſt matertera, qm̄ m͞r ops huius
mater Maię ſoror fuit, Et temere, phaethō impe
trato curru a p͞re phębo, notiſſima fabula, radijs
cū male regeret cōbuſtus eſt. Salmoneus vt ferus
Æoli filius vt ſcri. Dio. ex laodice genuit Tyro for
moſiſſimā quaz amatā fuiſſe a Neptuno ſcribunt
Home Stra. et Proper. vobis cum candida Tyro.

ASCEN. ET NE Sola Limone filia Hippomenis ſenſerit
illā. i. notā pęnā. i. punitionem adulterij ſui quam
tedit equis dentibus dilacerata, equus carpat et. i.
et tua viſcera dente fero. i. feroci et imani, vt caſſā/
dreus d͞ns. Et tu ſancius. i. vulneratus, ͡contumuleris
i. ſepelieris et obruaris humo i. terra ingeſta. i. ſup/
ingeſta vt dominus Caſſandreus. i. caſſandrus, q
viuus in terra defoſſus perijt, contumuleris inq͞
exiſtens non mitior illo s. domino, hoc eſt tyran/
no caſſandreo. i. macedonico. Aut tu cęſus. i. occi/
ſus ꝑcipiteris in aquas equoreas i marinas, vt ſup.
pręcipitatus eſt Abantiades. i. Perſeus nepos Aban/
tis qui in fiſcella cum matre expoſitus eſt. Et vt
Heros lyrneſius. s. Telephus ſup. pręcipitatus eſt vel
macteris existens ho
ſtia ſacra. i. dicata
Phębo, vel ſacra. i.
ex. crabilis mo͞r mas
ſilienſium in gallia
quondam, q puerū z
per annum nutritū
tempore ſupplicatio/
num mactabant, cū
imprecatione impre
cantes. s. omne ma/
lum quod toti pro/
uincię iminere in
illum puerum ſacrę
ideſt execrabilem co͞
uerti. Vel ſup. feras
necem quam Theo/
dotus. s. rex bactria/
norum tulit ab ho/
ſte ſęuo, ſcilicet arſa/
ce parthorum rege, a quo occiſus eſt. Aut abde
ra vrbs illa Thracię deuoueat te certis diebus, ſcili/
cet in initio anni, quo deuotum lapidibus obrue/
re ſolebat, et ſaxa plura grandine, ideſt quā gran/
dinis decidere ſolet ſuper tecta, et eſt comparatio
Virgiliana libro quinto vbi ab entello ſic dareta
percuſſum canit, petant, ideſt obruant et impin/
gant te deuotum, ideſt morti deſtinatum. Aut
feriare telo triſulco Iouis, ideſt fulmine quod tri/
ſulcum eſt ad ſignificandum triplicem Iouis pote
ſtatem in cęlo in terra et ad inferos, ſicut Neptuni
poteſtas ſignificatur per tridentem et Plutonis per
cerberum tricipitem. infeſto, ideſt tibi vim inferen
te quaſi ab te ipſo, vt ſupple percuſſus eſt ſatus Hip/
pomoo, vt alij legunt Hippomene, ſcilicet pręter
nomine. Et vt pater Doſithoes ſcilicet atrax. Et
vt ſupple percuſſa eſt ſoror Autonoes ſcilicet ſeme
le quę petens cum Ioue coire vti Iuno ſolet in ſpe
cie fulminis coiens extincta eſt, iam grauida Bac/
cho quem in vtero geſtabat, et vt ſupple percuſſus
eſt is, ſcilicet porphirio, cui maia eſt matertera,
quia ſoror matris eius fiopis. ex qua crudeli per/
cuſſione miſerabiliter perijt, vt late legere eſt apud
hiſtoricos. Et vt phaeton ſupple qui regit ma/
le. equos ſcilicet ſolis patris ſui, optatos, ideſt expo/
ſtulatos temere ſcilicet temerarij et inconſulte. Et
ſupple percuſſus eſt Æolides, ideſt Æoli filius, ſcili/
cet Salmoneus, ferus, ideſt impius in deum et
crudelis vt ſexto Æneidos late docemur, et vt ſup.
percuſſus eſt, aut perijt, natus eodem ſanguine,
quo arctos, ideſt vrſa genita eſt, quę ſcilicet vrſa
caret aquis liquidis, quia cum ſit iuxta polum ab
ea arcticum dictum, nunquam ab eo longe diſce/
dit. et ita non putatur a ruſticis immergi aquis
marinis. vt cętera ſydera.

Vt ſanguine

Vt ferus ęolides, vt ſanguine natus eodem,
Q uo genita eſt, liqdis quę caret arctos aqs.
Vt Macedon icta eſt rapidis cũ cõiuge flammis
Sic precor ętherei vindicis igne cadas.
Predaq; ſis illis, quibus eſt latonia Delos,
Ante diem rapto non adeunda Thraſo.
Quiq; verecundę ſpeculantẽ membra Dianę,
Quiq; Crotopiaden diripuere Linum.
Neue venenato lenius feriaris ab angue,
Quam ſenis Oeagri, Calliopesq; nurus.
Q uam puer Hipſiphyles, q̃ q cana prius acuta
Cuſpide ſuſpecti robora fixit equi.
Neue gradus adeas Elpenore cautius altos,
Vimq; feras vini, quo tulit ille modo.
Tãq; cadas domitus, q̃ quiſqs ad arma vocantẽ
Iuuit inhumanum Thiodamanta Dryops

DOMI. VT ſanguine natus eodem. Menius Lycaonis filius cõflagrante domo paterna et Lycaone patre in lupum verſo, cum Iouem deteſtaretur, fulmine ictus perijt. Vt macedon icta eſt rapidis cum coniuge flãmis. Macedon nomen macedonię dedit. Cum viro combuſta eadem flamma. Prędaq; ſis illis qbus eſt latonia Delos, imprecaẽ laniationem a canibus, qualis cõtingit Thraſi puero in Delo. Thraſis aũt puer Dianę dilectus a canibus diſcerptus eſt. Phębi aũt ira immiſſa eſt peſtilentia, qua vt deliaci deliberarẽtur ex oraculo canes eiecerunt quam hiſtoriam paucis verbis deſignauit ſtrab. cuʒ ait. Canes in delo alere religioſum eſt. legatur. Thraſo rapto ante diem, hoc eſt imatura ętate. Non autem, vt alij interpretanẽ. Delos non adeunda ante diem ꝙ. s. Thraſus templũ ante lucem voluerit ingredi, quod ridendum eſt. Quiq; verecundę ſpeculantẽ. Actęon, notiſſima fama, diſcerptus eſt a canibus, probi ſniam non laudo, qui ſcri. in Bucco. Virgi. aracynthum actęum dictum eſſe ab actęone. Naʒ actęus dicitur, ꝙ fines atticę attingat vel littoralis nam mari prominet. Quiq; crotopiadem diripuere linum, duo lini fuerunt vtrq; poeta antiquior amphimari vt alij ſcribunt Mercurij et vranię filius. Calcidemis alter apollinis, et Salmacis filię crotopi filius a canibus eſt diſcerptus. Crotopiades dicitur, quod nepos ſit crotopi. Pauſanias vero ita ſcri. Pſamate inquit crotopi regis arginorum filia filium ex Apolline peperit, quem canes crotopi a paſcuis redeuntes laniarunt. Iratus apollo monſtrum immiſit ncle pęnam, hęc infantes ab vberibus rapiebat et necabat. Chorebus eam ſubſtulit. Phębus immiſit peſtem. Chorebus tripodem ad oraculum detulit, deniq; eo mortuo megaris monumentum erectum eſt ου εστι η μοιπβοος φονον εποιq. Neue, euridice vxor filij Orphei Oeagri et calliopes ſerpentis dente icta mortua eſt. Quam puer. Ophel tes filius Licurgi regis nemeoꝝ qui poſtea Aithemorus eſt dictus, dum paꝝ diligenter ab hypſipyle nutrice cuſtodiretẽ ſerpentis morſu extinctus eſt. Quam qui. laocoon immiſſo telo in equum Troianũ ligneum ſerpentis morſu cecidit. Notũ eſt carmen Virgilianum et Pli. refert pictuʒ. Neue. Elpenor Vlyſſis ſocius cum madidus ageret apud Circem ſcalarum caſu occubuit. Longum extat de hoc Home. carmen, ꝙ autem aut in ſues fuerit conuerſus, aut ſe de turri deiecerit, fictum eſt nulla auctoritate. Tanq̃ Thiodamas h[illegible] paꝝ diligenter expoſito a nõnullis in vnã h[illegible] ſpẽm fingiẽ. Fuit aũt Thiodamas, vt docet in Apollonij Dryopũ pploꝫ rex, a quo cuʒ Hylus, cuius filius cibuʒ petijſſet Hercule illac iter facien. Illeq; negaſſet, iratus Her. Thiodamãtis boues mactatos ſibi appoſuit et ſuis. Quã iniuriaʒ cũ Thiodamas vlciſci vellet educta dryopũ manu in Hercu. impetũ fecit. q̃ i pugna tanto diſcrimine laborauit, vt Deianirę vxoris auxiliuʒ petere coactus ſit. Vulnuſq; acceperit in mãmilla, mox Dryopes domitos et fuſos in trachyniam coloniam duxerit rapto tũc hyla Thiodamãtis filio formę pſtantię captus, inde Thiodamãtis dr̃ a patre Thiodamante Dryops hic pro populo accipiẽ Dryops alioquin teſte Ariſto. ex Arcadia nomen Dryopię.

ASCEN. ET VT macedon. s. regina Macedonię ita eſt cũ ꝯiuge. i. marito ſuo, flãmis validis. i. vehementibus, s. fulminis, ſic pcor cadas igne. s. fulminis vindicis ętherei. i. cęleſtis. s. Iouis. Et ſis pręda illis canibus, quibus ideſt propter quos delos latonia, ideſt vbi latonia Dianam et apollinem peperit, eſt nõ adeũda, ideſt adiri non debeat Thraſo rapto. i. ablato a regione viuentium ante diem. s. vltimam periodi, et ſis pręda illis canibus qui diripuere ſpeculanteʒ membra Dianę verecunde. i. viſę nudę. s. actęona, et qui diripuere linũ Crotopiadẽ. i. nepotẽ crotopi. Neue, ideſt vel ne feriaris, ideſt percutiaris aut mordearis lenius ab angue venenato q̃ nurus Oeagri ſenis et caliopes, ſcilicet Eurydice, de qua in fine Georgi. Virgil. Et q̃ puer. i. alumnus hypſipyles. s. opheltes filius Lycurgi regis. Et q̃ ſup. Laocoon ſacerdos neptuni, qui cum filijs a duobus ſerpentibus occiſus eſt, vt dicitur ęnei. ij. qui fixit. i. transfixit primus acuta cuſpide robora caua equi ſuſcepti, ſcilicet a Troianis vnde ipſe. Aut vlla putatis dona carere dolis danaum. Neue, ideſt vel ne adeas gradus, ideſt ſcalas cautius. ideſt prudentius et circunſpectius, elpenore ſocio Vlyſſis, qui inde cecidit et mortuus eſt, et feras vim vini, ideſt inebrieris prius, quam cadas ſicut ille. Tanquam etc. Ordo eſt. Et cadas, ideſt ſuccumbas, tam, ideſt in tantum domitus q̃, ideſt quantum ſupple cecidit, quiſq; Dryops, ideſt populus ille qui iuuit Thiodamanta. s. regem ſuum inhumanum i. negantem alimenta puero Hercu. et vocantem ad arma. s. contra Hercu. a quo tandem omnes occiſi ſunt.

Quam ferus ipſe ſuo perijt mactatus in antro,
Proditus incluſę Cacus ab ore bouis.
Quam qui dona tulit Neſęo tincta veneno,
Euboicasq; ſuo ſanguine tinxit aquas.
Vel de pręcipiti venias in tartara ſaxo,
Vt qui ſocraticum de nece legit opus.
Vt qui theſeę fallacia vella carinę
Vidit, et illiaca miſſus ab arce puer.
Vt teneri nutrix eadem matertera Bacchi,
Vt cui cauſa necis ſera reperta fuit.
Lydia ſe ſcopulis vt virgo miſit ab altis,
Dixerat inuicto quę mala verba deo.
Fęta tibi occurrat patrio popularis in aruo.
Sitq; paphagęę cauſa Leena necis
Quiq; lycurgiden lętauit, & arbore natum,
Idmonaq; audacem, te quoq; rumpat aper.
Isq; vel exanimus faciat tibi vulnus, vt illi
Ora ſuper ſeui quem cecidere ſuis.
Atq; idem ſimili quem pinus more peremit
Venator Phrigia ſisq; berentiades.

DOMI. CACVS Vulcani filius ab Hercule domitus in monte auentino, ob armenta Herc. ſurrepta notum eſt Virg. carmen Dio. vero hunc laciniū noīat. Quā qui dona. Lycas venenatā tunicaȝ Herculi attulit a quo in mare euboicuȝ deiectus eſt. Vel de. Cleombrotus, cuius nois ignorātia alij interpretes nouā ꝯfinxerunt fabulā. Cuȝ Platonis opus de aīoꝝ imortalitate legiſſet, ex ambracię patrię ſuę ꝓmontorio immortalitatis animi ſtudio ſeſe ꝓiecit, auctores ſunt Ci. in tuſcu. q̄ſtionibus. Callimachus etiā nobili epigrāmate, et Lactantius. Vt qui Theſeę. Ægeus Theſei pater cū reuertentis filij vela nigra ex arce ꝓſpexiſſet, mortuuȝ putauit, doloreq; ſeſe ꝑcipitauit ex alto. ab hoc mare Ægeū nōnulli dictuȝ putant a Plinio diſcedentes qui hanc appellationem deducit a quibusdam inſulis, quę in medio Ægeo mari ſurgentes formas caprinam ꝯficiunt. Nam αἰγῶν caprinū ſigt. Illiaca. Aſtyanacteȝ Hectoris filiū Vlyſſes ex turri ꝑcipitauit ardēte Troia. extat de hoc carmen in meta. Nutrix Ino ſemeles ſoror cum Athamantis viri ſu. roīē fugeret ſcopulo ſe demiſit in mare, hęc nutriuit Bacchus. Pa. Quid te poſt cineres deceptaq; funera mſis. Tutius Inoo reptantē pectore Bacche. Vt cui cā necis. Dędali nepos ex ſorore, cū ſerā et circinū ingenio ſuo adinueniſſet. Dędali inidia deiectus ex turri in auē ſui nois eſt ꝯuerſus. Pli. tñ in ſeptimo ſerram a Dędalo inuentam fuiſſe affirmat. Lydia, mars Iliacem ibici Lidij filiam amauit, quę tuta Dianę auxilio, dum amores martis ꝯtemnit diris imprecationibus in furorem acta ſe demiſit e ſcopulo.

Fęta tibi occurrat. Paphagis ambracię rex cū incidiſſet in leenā catulis ſtipatā in hortis ſuis ab ea eſt dilaniatus. Quiq; Lygurgus butem fratrē habuit auct. Dio. eiuſdē nois filiū, quē ex arbore detractus ap. lacerauit. Idmonaq;. Idmō auctore apollo, quū in argonauticā expeditionē vltimus veniſſet. (Sciebat. n. vates ſe in ea pituꝝ) in Bithinia ab apro eſt diſcerptus. Isq; vel. thoas, vt nōnulli ſentiūt, vt Dio. aūt tradidit qdaȝ ignoto noīe in agro poſſidoniataꝝ in regione Andrię gathia, cū venatione excelleret, captaruq; ferarꝝ capita et pedes Dianę voniſſet capto ingenti apro, ſolum caput arbori appēdit dea ꝯtempta, mox dis eodem loco dormiret. meridiano ęſtu ſolutū apri caput dormientis os oppreſſit. Atq; idem. Atys et Nauclus pinei pomi caſu dormientes in venatione obruti ſunt.

ASCEN. ET TAM cadas q̄ ferus cacus, de quo Virg. lib. viij. et Liui. in primo ipſe. s. filius Vulcani, alios occidere aſſuetus ꝑijt mactatus in ſuo antro exiſtēs. ꝑditus ab ore bouis i. vaccę incluſę, qꝛ, vt dicit Virg. cū Herc. abigeret armēta ſua & boues captę dulcedine pabuloꝝ mugirint, reddidit vna boum voces. s. de ijs, quas cacus furatus erat, et incluſerat in antrum ſuum. Et cadas, aut pereas tm̄ q̄. i. quantū ſup. cecidit, et perijt ijs. qui dedit. s ad Herculeȝ hoc eſt lycas, dona. i. tunicā, quaȝ camiſiam vocant, aut ſubtexta tincta veneno, ideſt venenato ſanguine neſſeo. i. ipſius neſſi, et q tinxerat aquas euboicas ſuo ſanguine, qꝛ Lycas in mare euboicuȝ ab Her ꝑcipitatus eſt. Vel venias in tartara. i. deſcēdas ad inferos de ſaxo ꝑcipiti. s. ambracię ꝓmōtorio epiri vt q legit opus Socraticū. i. a Socrate īſcriptū ſed a Pla. editum, de nece. i. de imortalitate alę vȝ Cleōbrotus. Et cadas, et pereas aut ꝑcipiteris vt Ægeus pr̄ Theſei q vidit vela fallacia. i. nigra q̄ lugubria carinę theſęę. i. q̄ Theſeus viuus nō mortuus vt ille putabat, vehebat. Et vt puer. s. aſtyanax filius Hectoris miſſus. i. ꝑcipitatus ab arce illiaca. i. troiana. Et vt nutrix, et eadē matertera bacchi teneri. s. adhuc, vȝ Ino ſoror Semeles, q̄ ſe in mare demiſit e ſcopulo. Et vt p.dix nepos Dędali, cui cā necis fuit ſera inuenta quā inuenit ad ſimilitudinē mādibulę ſerpētis cū dētibus ſecare incepiſſet, ob cuius inuētionis inuidiā Dędalus eū necaſſe ferť. Et pereas ſup. vt virgo Lydia i. illice miſit ſe ab altis ſcopulis, q̄ dixerat verba mala. i. imꝑatoria deo. s. Marti inuicto. Fęta. s. lęna pplaris. i. in pplo vagari ſolita impune occurrat tibi in aruo patrio, et ſit tibi cā necis paphagęę. i. vt fuerat Paphagi regi Ambracię. Et aper q lętauit i. lętalr vulnerauit ly. urgidē. i. Lycurgi filiū, butem tractū ab arbore, et q cupit, aut lętauit Idmona q vltimus ad argonauticam expeditionē venit, et ab apro in Bithynia diſcerptus eſt. rumpat quoq; i. ēt te. Et is. s. aper, vel. i. ēt exanimus. i. mortuus faciat tibi vulnus. s. lętale vt ſup fecit illi. s. Thoanti. vel alteri ignoto venatori, ſup quem cecidere ora i. caput cum dentibus, ſuis ſeui. i. apri ſilueſtris.

DOMI. SI TVA, Socij Minois regis interfecti in Sicilia iniuriam vlciſcentes quoſcunq; ex Sicilia in Cretam nauigabant, interficiebant. Lapſuramq;, Alcidice Alebę Lariſſęi filia, cũ viro Lycoride eadẽ domus ruina, obruta eſt. Vtq;, Euenus vt apud vnum Home. reperio Euſtathio interprete, cum Marpiſſam filiã pulcherrimã haberet, eam poſcẽtes in vxorẽ in certamen curule prouocabat eorũ qui victi eſſent capita foribus affigebat, vt reliquos a contentione deterreret. Idas autem qui Apharei filius ferebatur cum eſſet Neptuni acceptis a patre equis velociſſimis euenum ſuperauit. Marpiſſamq; filiam abducit vxorẽ Euenus autem prę dolore ſe in Lycormã ętolię fluuium demerſit cui dedit nomen. Nam ex illo ẽ appellatus Euenus. Vel tyberi. tyberis a tyberino rege immerſo nomen accepit, vulgata hiſtoria. Quodq; , Broteus Vulcani, et Minervę filius propter deformitatem oris contẽptus ſe in Pyram ardentẽ piecit, alio nomine Erichthnius dicebatur ab Homer. Broteus vt ſcri. Euſe. Incluſus Cherilus rerum Alexandri malus ſcriptor inedia mori eſt coactus a rege, vt aliũt. Vtq; reptori. Archilochus cũ Lycãbem iãbico carmine inẽto ad laqueũ cõpuliſſet, ab illius domeſticis necatus eſt. Vt paru, Ariſtophanis cum laudes Athenaru ab oratoribus ęditas libris qui panatheniaci inſcribunt carmine inſectaret inedia ẽ extinctus publico decreto. Pauſanias vero in ſexto hiſtoria ſcri. Anaximenem librũ edidiſſe in Athenienſes Lacedęmonios et Thebanos ſub Theopompi nomine, et illius falſo cenſeri verſus, q in Alexandrũ ſunt. Vt lyrę, Ariſtophanes alter cum in Meneceĩ ciuis fortiſſimi robur ſcripſiſſet, ea tragędia, q̃ inſcribit Meneceus, cuius teſtimonio Plutar. vtitur, cõi Athenienſiũ decreto eiectus eſt. Vtq; Aga. Oreſtes furore liberatus ſerpentis morſu extinctus eſt tradito Mycęnarũ iperio Tiſamenę filio. Sit, Eupolis veteris comedię ſcriptor apd grẹcos. Quo in gñe Ariſtophanis ſcripta leguntur, ducta vxore primi nali nocte mortuus inuẽtus eſt vna cum puella.

ET Tu idem ſis ille, quem pinus. s. decidens peremit ſimili morte ſup. i Phrygia, et ſicut Berecĩades

ASCEN. venator i. pereas, vt Atys et Nauplius ex caſu pini.

Si tua contigerit minoas puppis ad vndas.
Te corcyręum creſia turba petat.
Lapſuramq; domum ſubeas, vt ſanguis Alebę,
Stella Lycoridę cui fuit ęqua viro.
Vtq; vel Euenus correnti flumine merſus,
Nomina des rapidę vel tyberinus aquę.
Hyrtacidęq; modo defixa cadauera trunco
Digna feras, hominis ſit caput eſca tuum.
Quodq; ferũt Brotean feciſſe cupidine mortis,
Des tua ſuccenſę membra cremanda Pyrę.
Incluſusq; necem cauea patiaris, vt ille
Non pfectur ę conditor hiſtorię.
Vtq; repertori nocuit pugnacis iambi,
Sic ſit in exitium lingua proterua tuum.
Vt ne parũ ſtabili qui carmine lęſit Athenas,
Inuiſus pereas deficiente cibo.
Vtq; lyrę vates fertur periiſſe ſeuerę,
Cauſa ſit excidii dextera lęſa tui.
Vtq; Agamẽnonio vulnus dedit anguis Oreſti,
Tu quoq; de morſu virus habente cadas.
Et tibi coniugij nox prima nouiſſima vitę,
Eupolis hoc periit, et noua nupta modo.

Si tua ptigerit. Ordo eſt, ſi puppis tua ptigerit ad vndas minoas. i. creticas turba creſſia. i. cretenſis petat te corcyreũ, ideſt quaſi corcyreum, hoc eſt occidat te, vt Sicilienſes oẽs Minos occidi iuſſit. Et ſubeas domũ lapſam, vt ſanguis alebi. i. alcidię Alebi Lariſſę filia cui fuit ſtella. i. influẽtia cęleſtis ęqua. i. ęqualis lycoridę viro. i. marito ſuo q amb a domo ruẽte oppreſſi ſunt. Et tu merſus flumine correnti des nola aquę rapidę qua. s. ſubmerſus ſis, vt vel Euenus dedit ſupple nomen Lycorbę qui, Euenus poſtea dictus eſt, et eſt fluuius Ætolię, vel Tyberinus a q̃ albula in Italia dictus ẽ. Et feras modo, ideſt ad modum hyrtacidę cadauera digna ſupple te defixa trunco, hoc eſt caput tuũ ſit eſca hominis, ideſt comedatur ab homine. Et des tua membra cremanda Pyrę ſuccenſę, ideſt rogo, quod, ideſt quam reſ ferunt. s. plurimi broteum. s. Vulcani, et minervę filium cupidine mortis, quia ob turpitudinem ſe contemptum videret. Et incluſus, cauea patiaris necem, vt ille. s. notiſſimus cherilus, conditor hiſtorię, ſcilicet geſtorum Alexandri magni, non profecturę, q periit fame, per quod ſignificatur fuiſſe malus ſcriptor. Et vt lingua proterua nocuit repertori. s. Archilocho inuentori, iambi. ideſt carminis iambici, pugnacis. i. mordacis et ad nocendum inuenti, ſic, ideſt in tuũ exitium, ideſt exterminium et necem. Et tu inuiſus pereas cibo deficiente, ideſt inedia coactus, vt ſup periit Ariſtophanes, qui lęſit Athenas carminẽ parum ſtabili. i. cito abolendo. Et vt vates ſeuerę lyrę. s. alter Ariſtophanes fertur periiſſe, ſic dextera lęſo ſit cauſa tui excidij, ideſt mortis tuę. Et vt anguis dedit vulnus Oreſti Agamemnonio, ideſt agamemnonis filio cadas, tu quoq; i. etiam tu de morſu habente virus, ideſt venenum. Nox prima coniugij ſit tibi nouiſſima, ideſt vltima vitę. Eupolis, ſcilicet poeta comicus grẹcus qui comędiam veterem ſcripſit, periit, hoc modo, ideſt prima nocte, et noua nupta, ideſt coniunx eius. Et vt ſcilicet hiſtoriographi narrant licophrona, ſcilicet poetã cothurnatum, ideſt altiloquum, ſcilicet periiſſe ſagitta aduerſarij, ſic ſup. hęreat ſagitta a fixa in tuis fibris, ideſt precordijs.

Vtq; cothurnatũ periiſſe Licophrona narrant,
Hęreat in fibris fixa ſagitta tuis.
Aut lacer in ſylua manibus ſpargare tuorũ,
Sparſus, vt eſt Thebis angue creatus auo.
Perq; feros montes tauro rapiente traharis,
Vt tracta eſt coniunx imperioſa Lyci
Quodq; ſuę paſſa eſt pellex inuita ſorori,
Excidat ante pedes lingua reſecta tuos.
Cognitor vt tardę Blęſus cognomine Mirrhę
Orbus in innumeris inueniare locis.
Inq; tuis opifex, vati quod fecit Achęo,
Noxia luminibus ſpicula condat apis.
Fixus et in duris carparis viſcera ſaxis,
Vt cui Pyrrha ſui filia fratris erat.
Et puer harpagidę referas exempla Thyeſtę,
Inq; tui cęſus viſcera patris eas.
Trunca geras ſęuo mutilatis partibus enſe.
Qualia myrteni membra fuiſſe ferunt.
Vt ve ſyracuſio pręſtricta fauce poetę
Sic animę laqueo ſit via clauſa tuę.
Nuda ue direpta pateant tua viſcera pelle
Vt phrygij, cuius nomina flumen habet.

DOMI. VTQVE, Lycophron poeta grecus libellũ Troianum carmine iambico complexus miro obſcuritate, ſyluam fabularum pęne omniũ, quę apud grecos extant continet. Laudaẽ pater a Papinio in vltimo syluaꝝ, quod Lycophronis obſcuritatem et vmbras explicaret, cũ de antiquoꝝ poetaꝝ principatu certaret ſagitta ab aduerſario ictus occidit vt hic ait Ouidi. Aut lacer pentheus a furente matre diſcerptus nomẽ a luctu ẽ ſortitus πενθος significat luctũ. Autonoes filij cadmum habent auũ, qui in anguẽ fuit cõuerſus, quẽs Pherecydes attr ſcriptum reliquerit vt ꝑpoſuimus. Perq; feros montes tauro, dirce lyci thebaꝝ reg's vxor cum Antiope quam lycus ob ſuſpitionẽ concubitus repudiauerat in carcerem detrudẽdam ſuaſiſſet mortuo lyco. Zetus, ẽ amphion nati ex Antiope eam reuinctã taurorum syluestrium caudis in vltionẽ maternam dilaniarunt ad eum locũ, q fontis Dircę a dirce nomẽ accepit, Tauros illos feros fuiſſe ſcri. Her. auctore interprete Apollonij, et Proper. Sub crucis ora bonis. Quodq; ſuę paſſa eſt. Philomelę vulgatiſſima fabula, dũ Tereo obſecuta timeẽ, ne ſcelus ꝑdat linguã amittit. Cognitor vt tarde Cynaras quum myrrhę filię inceſtu ſe pollutum dephendiſſet, eam in arabiã vsq; ſtricto enſe ſequutus eſt, vbi illa in arborem ſui nois ꝯuerſa inter arabię odoramenta numeraẽ. Inq; tuis opifex, Achęus Xuthi filius, vt ſcri. Stra. necatis parẽtibus ꝑ īprudentiã in Laconicã aufugit. Vatẽ autẽ Achęũ hic intellige Ho. q dũ infans inducaẽ ab apibus. Meliſſigenes ẽ dictus, hoc eſt ꝓles apũ, ſed oculos ea educatione amiſit venenatis apũ aculeis ex q̃ dictum eſt Home. qd ſigt cęcũ. Scribunt tñ Hero. et Plutar. Meliſſigenem fuiſſe appellatũ q ad Meletẽ fluuium ſit natus, cęcitatẽq; ad alias referunt cauſas. Fixus et in duris Prometheus, cuius frater Epimetheus filiam habuit Pyrrhã, in caucaſo monte aquila cor exedente cruciaẽ. Et puer arpiage, Arpiages filium abſumpſit, quod Thyeſte prius cõtigerat. Hoc magis placet, q̃ vt intelligas Arpiagem fuiſſe filium Thyeſtę, quum Tantali legamus. Trunca geras ſęuo. Mamerthes, vt ſcripſerunt qdam Myrmus Syſaphoni Corynthij frater cum fratris filium imperij cupiditate necaſſet a Syſaphone membratim eſt laceratus, hęc tamen fabula mihi incerto auctore tradita vr. Vtq; Theocritus poeta Syracuſanus ex Sicilia carmine buco. Virg. antepoſitus ob magnitudinem linguę dorice, quę paſtorali ſermone aptiſſima eſt, vnde ipſe totus ꝯſtat, vitã laqueo finiuit, vt hic ait. Nudaq; direpta pateat. Marſias victus a Phębo pelle exutus nomen fluuio dedit, de quo ſupra.

ASCEN. AVT Spargare in ſilua lacer. i. dilaceratus manibus tuorũ, vt ſparſus eſt Thebis creatus auo angue. s. Pentheus a matre diſcerptus, cuius auus Cadmus factus eſt. Et traharis per feros mõtes tauro rapiente. s. te, vt coniũx imperioſa lyci. s. dirce, tracta ẽ a filijs antiope. Et quod Philomela pellex inuita. i. coacta eſſe pellex ſuę ſorori. s. Progne eſt paſſa, lingua s. tua reſecta. i. amputata excidat. s. ex ore tuo añ pedes tuos, de qua re in bucco. mentio fit. Conditor ẽc. Ordo eſt. Inueniaris. s. ꝓfugus et vagus in innumeris locis, orbis. i. mũ'il vt ꝯditor myrrhę. s. filię ſuę vꝫ cynaras tarde. i. q̃ in arborem tarde naſcentẽ ꝯuerſa eſt cognomine. i. cognomento bleſus. Et apis opifex. i. mellificans cõdat ſpicula noxia. i. aculeũ noxiũ, qꝫ excęcatiuum, in luminibus. i. oculis tuis qd. i. quã reẽ fecit Achęo vati. i. poetę. Et tu fixus in duris ſaxis, carparis viſcera. i. habeas viſcera carpta, et dilacerata, vt cui Pyrrhę erat filia ſui fratris. s. Epimethei, hoc eſt vt Prometheus in caucaſo monte religatus, cuius fratris erat Pyrrha filia. Et referas exempla Thyeſtę. i. comedaris a pr̃e, vt puer harpagidę ſupple ab ea abſumptus eſt. Et tu cęſus. i. occiſus eas in viſcera tui pr̃is et tu geras mẽbra trun. i. truncata, et hoc partibus tuis mutilatis, enſe ſęuo. i. crudeli ſuper talia, qualia ferunt fuiſſe mẽbra mamerthis, ẽ via animę, idest vitę tuę, ante. Anhelitus tui, idest arteria vitalis ſit tibi clauſa. i. occluſa, et ſtrangulata laqueo, vt ſupple fuit clauſa poetę Syracuſio. i. Theocrito, et hoc fauce eius pręſtricta, idest ſtrangulata et compreſſa. Et viſcera tua pateant nuda, et hoc pelle direpta. Vt phrygij, ſcilicet marſię, qui fuit excoriatus, cuius nomina habet flumen, ſcilicet marſias nomine, et tu infelix videas ora Meduſę.

Saxificę videas infelix ora Meduſę.
Cephenum multos que dedit vna neci.
Potniadū morſus ſubeas, vt glaucus equarum
Inq; maris ſalias Glaucus vt alter aquas.
Vtq; duobus dictis modo nomē habenti
Prǽfocent animę gnoſia mella viam.
Sollicitoq; bibas veluti doctiſſimus olim,
Imperturbato quod bibit ore reus,
Nec tibi (ſiquid amas) felicius Hemone cedat.
Vtq; ſua Macareus, ſic potiare tua.
Et videas, qd iam, cum flāmę cuncta, tenerēt,
Hectoreus patria vidit ab vrbe puer.
Sanguine pbra luas, vt auo genitore creatus,
Per facinus ſoror eſt cui ſua facta parens.
Oſſibus inq; tuis teli genus hęreat illud,
Traditur Icarij quo cecidiſſe gener.
Vtq; loquax in equo eſt eliſus guttura certo,
Sic tibi claudatur pollice vocis iter.

DOMI. SAXIFICÆ videas, Perſeus in Æthiopia liberata andromeda a vinculis. Nileos cephenos, erant autem populi, qui phineo parebāt prolato Meduſę capite in ſaxa vertit. Potniadum morſus Glaucus ad antedonem Boetię in balenam cuerſus eſt. Glaucus pręterea furore equarum dilaceratus eſt inter potniam, ē dircæi fontes, vt ſcrib. Strab. vnde equę potniades dictę ſunt. Glaucus deinum veneno melle ab hoſpite cretēſi extinctus eſt. Sollicitoq; tibi. Socrates damnatus ī iniſto crimine miſſum venenum publico athenienſium decreto conſtātiſſimo ore hauſit, cuz primus de animorum īmortalitate diſputaſſet, ex quo ſermone Plato dialogum confecit. Nec tibi Hemon cum rhodopem filiam pro vxore habuiſſet, perpetua temporum infamia ira numinum in montem obduruit, vna cum Rhodope filia, non placet, qđ alij de Laodomia ſcribūt. Apollodorus vero in eo libro, q inſcribitur Bibliotheca, ſcrib. Hemonem amaſſe Antigonem, ad cuius rogum enſe latus ſibi transfixit prę dolore, inde tragedia ſcripta variata non nihil hiſtoria ab Euri. et Sophocle. de hoc nunc loqtur, et nos in cōmentarijs Proper. ſcripſimus. Vtq; Machareus in ſigni dedecore notus eſt ob ꝯcubitum canaces ſororis, eandē turpitudinem ibidi imprecatur. Hectoreus. Aſtyanacta ex turri ſpectato incendio vrbis, ē ſuorū interitu Vlyſſes deiecit. Sanguine, adonis filius Cynarę ē myrrhę ab apro eſt dilaniatus. Auo genitore. Nā pr mřl, eius auus fuit, pȝ fabula apud Oui. Oſſibus. Vlyſſes nō ſatis certam mortem hȝ, cum Ho. carmen ad reditum tm̄ ꝑgrediat a Troia omiſſa Vlyſſis morte, traditum tn̄ eſt euȝ fuiſſe interfectuȝ a Telegono, quē ex circe ſuſceperat, acerbiſſimo vulnere. Theopōpus auctore interprete lycophronis ſcri. Vlyſſeȝ offenſuȝ turpitudine domeſtica rediſſe ad Circes ē a Telemacho fuiſſe necatū. Telemachū vero a Caſſiphone in vltionē mřis quo tpe natum affirmat Telegonū. Vtq; loquax agenor lapſu equi incerta ori manu extinctus eſt.

ASCEN. SAXIFICÆ .i. facientis ſaxa ex his. a quibus inſpecta fuerit, quę ſcilicet Meduſa dedit multos cephenum, pro cephenorum populorum ſcilicet neci, ideſt morti ſubeas morſus aquarum potniadum ſcilicet carne humana veſci ſolitarum. Vt Glaucus ſupple ſubijt, ſalias in aquas maris. Vt alter Glaucus, correptus ſcilicet furore comeſta quadaȝ herba, et mella gnoſia, ideſt cretenſia, hoc eſt apū cretenſium, prefocent, ideſt ſtrangulent, et intercludant, viam animę, ideſt anhelitus tui, et flatus. Vt habenti idem nomen duobus, ideſt cum duobus dictis mihi, ideſt a me, hoc eſt, vt tertius Glaucus, qui veneneto melle ab hoſpite cretenſi extinctus eſt. Et bibas ore ſolicito ſupple aconituȝ velut olim bibit reus doctiſſimus, ſcilicet Socrates ſolus ſapiēs ab Apolline pronunciatus, quod ſupple ipſe bibit ore imperturbato, ideſt conſtāti. Nec ſi tu quid amas cedat tibi felicius hemone, ideſt ꝙ hemoni, qui cum filia rhodope, quā iupiter amauit in mōtem obduruit, et tu patiare ſupple. a ſorore tua, vt Machareus ſupple paſſus ē ſua ſorore ſcilicet Canace hoc eſt ꝑpetuaȝ infamiam. Aut videas, non vt videas. Nam ordo eſt. Aut videas ſcilicet mortem ex pręcipitio inciſa patria quod puer Hectoreus, ideſt hectoris filius aſtianax vidit ab vrbe patria, ideſt in Ilio, cum flammę tenerent, ideſt occuparent iam cuncta. Et tu luas ſanguine ſcilicet tuo probra, ideſt vituperia, vt ſcilicet adonis creatus, ideſt procreatus, et genitus auo ſcilicet materno, hoc eſt Cynara pre myrrhę et auo, Adonis, genitore, ideſt patre. Idem enim erat pater et auus eiuſdem, ſed auus per filiam. Cui ſcilicet Adoni ſua ſoror eſt facta parens, ideſt mater per facinus, ideſt per inceſtum. Et illud genus teli, ſcilicet vt Baptiſta mantuanus recitat roſtrum gladij, et cauda trigonis. vnde verba eius ſunt. Nam gladij roſtrū, caudamq; trigonis aquoſi. Qua quondaȝ magno fatum intentauit Vlyxi, Telegonus Cyrces vſus fatalibus armis, prefixit iaculis. ſtygiaq; extinxit in vnda. Hęreat in tuis oſſibus. Quo gener Icarij, ideſt Vlyſſes maritus Penelopes filię Icari traditur cecidiſſe, ſcilicet a filio tuo ſublatus. Et vt agenor loquax, ideſt dum aſſidue loqui vellet, et manum in os inſertaret, eſt eliſus guttur, ideſt habuit guttur eliſum in equo, ideſt dū inſideret in equo. ſic iter vocis claudatur tibi pollice, ſcilicet tuo immiſſo. Aut minaris, ideſt minutim conteraris in alta pila, ideſt inſtrumento, quo conteritur granum quoduis aut legumen, vt Anaxarchus ſupple tritus et imminutus eſt. qui proiectus in ipſam malleis contuſus fuit.

DOMI. AVT VT Anaxarchus ob veteres iniurias Nitereon cyprius in pila contundi iuſſit. Alij ſcribunt a colonis necatum Anaxarchum, ſed placet prior ſententia, cuius aſſertor eſt Laertius Diogenes. Vtq; patrem, Phębus Leucotheam Orchami filiã amauit, quam pr̃ indignatus defodit in terram, Phębus in vltionem puellę dilectę Orchamum radijs ſolaribus exuſſit. Inq; tuos. Chorebus victor ĩ olympiaco certamine, vt ſcribit Stra.ẽ Euſeb. affirmat. Chorebus item captus amore Caſſandrę ad Troias venit in quo Virgil. ab Hom. diſceſſit, nã ille ſcri. Omeneuz Cabeſinum Caſſandrę amore fuiſſe captum Chorebus demum monſtrum in totaz peloponneſſuz miſſus ſuperauit. Vtq; nepos. Hippolytus Theſei filius Oethrę nepos, q̃ mater erat Theſei vulgato interitu ſupplicio diſcerptus ab equis, vt Polydorus a Polymneſtore Thracię rege violato hoſpitij iure necatus eſt cupiditate auri, qd̃ habeat. Vtq; ferũt. Damaſithõ Niobes et Amphionis filius cũ linguę mĩnę procacitatẽ filij luerent, penultimus ipſe extinctus eſt, vt eſt apud Oui.ĩ meta.xij. fuiſſe filium Proper. cecinit Oui. vij. de numero eoꝝ plura Gellius.

Addidit, Amphion coniunx Niobes mortuis filijs ſibi mortem conſciuit. Clarus arte muſicę. Nam citharam primus inuenit, quamuis alij Orpheo alij Lino eam tribuant auctore Plin. Vtq; ſoror. Niobe amiſſis filijs in ſaxum Sipilum dolore commutata eſt. Et leſus. Battus ob furtum Mercurij proditum, qui boues abegerat in meſſenijs in ſaxum eſt conuerſus. Quo puer ebalides. Hiacynthus a Phębo dilectus in ludo diſci ab eo eſt extinctus per imprudentiam. Si qua per alternos. Leander quum Hero puellam ſerto Seſtiaco nocturno tempore nataret ſubmerſus eſt.

Aut vt Anaxarchus pila minuaris in alta,
Iactaq; pro ſolitis frugibus oſſa ſonent.
Salmacis vtq; patrem condat te Phębus ĩ ima
Tartara, quod natę fecerat ipſe ſuę.
Inq; tuos ea peſtis eat, quam dextra Chorebi
Vicit opem miſeris argolicisq; tulit.
Vtq; nepos Aethrę veneris moribũdus ob irã
Exul ab attonitis excutiaris equis.
Propter opes nimias vt p̃didit hoſpes alumnũ
Perdat ob exiguas te tuus hoſpes opes:
Vtq; ferunt fratres ſex cum Damaſithone cęſos,
Intereat totum ſic genus omne tuum.
Addidit vt fidicen miſeris ſua funera natis,
Sic tibi ſint vitę tedia iuſta tuę.
Vt ve ſoror Pelopis ſaxo dureris oborto.
Et lęſus lingua Battus ab ipſe ſua.
Aera ſi miſſo vacuum iaculabere diſco,
Quo puer Oebalides ictus ab orbe cadas.
Si qua per alternos pulſabitur vnda lacertos,
Omnes abydena ſit tibi peior aqua.

ASCEN. ET OSSA tua iacta.s.e pila ſonent, pro frugibus ſolidis.i.impermixtis et ſui plenis. Et Phębus condat, ideſt detrudat te in ima tartara, vt ſupple p̃didit patrem Salmacis.i.Orchanium quem radijs ſolaribus interemit, quod.i.quaz rem ipſe fecerat ſuę natę, ſcilicet Leucothee, quam detruſit in locum ſubterraneũ. Et ea peſtis.i.monſtrũ eat in tuos.s.familiares propinquos amicos et benefactores quam.s.peſtem.i.quod monſtrum dextra chorebi vicit, et tulit opem miſeris argolicis.i.Pelopõneſſi incolis. Et tu exul, ſcilicet a paterna domo excutiaris ab equis attonitis.i.cõſternatis viſis phocis vt ſupple excuſſus eſt nepos ęthrę.s. Hippolytus Theſei filius moribundus ob iram Veneris, quia contempſit rem veneream habere cũz Phędra nouerca ſua. Vt hoſpes, ſcilz Priami Polymneſtor rex Thracię perdidit, ideſt interemit alumnum, ſcilicet Polydorum filium Priami, quem aluerat propter nimias opes. Vnde tertio ęnei. Polydorum obtruncat, et auro vi potitur, quid non mortalia pectora cogis. Auri ſacra fames? ſic ſup. hoſpes tuus perdat te ob exiguas.i. valde modicas opes. Et vt ferunt tot fratres cęſos ſcilicet ab Apolline cũ Damaſithone. ſcilicet filio: Amphionis et Niobes, ſic omne genus tuuz intereat tecum.

Et vt fidicen, ſcilicet Amphion addidit ſua funera, ideſt mortem ſuam natis, ideſt filijs ſuis miſeris qui ob ſuperbiam matris interempti ſunt, ſic iuxta tędia ſint tibi tuę vitę.i. de vita tua vt teipſum interficias. Et dureris, ideſt indureas ſaxo oborto, ideſt pręter opinionem nato, vt ſoror Pelopis, ideſt Niobe ſupple indurauit quę in ſipylum ſaxum commutata eſt, et vt ſupple in ſaxum indurauit, et immutatus eſt Battus, ſcilicet fur abigeus, lęſus ipſe a ſua lingua, qua furtum confeſſus eſt.

Si tu iaculabere, ideſt iaciendo percuties aera. ideſt aerem vacuum, ſcilicet corpore denſo, diſco miſſo, ideſt per diſcum furſum miſſum, tu cadas ictus ab orbe, ideſt ab eodem diſco redeundo. Quo puer Oebalides, ideſt hiacynthus ictus ſupple cecidit. Et ſiqua, ideſt aliqua vnda pulſabitur per lacertos, ſcilicet tuos alternos, ideſt alternatim dum natas aquas feruentes, hoc eſt ſi aliquando pernatare fluuium volueris, omnis aqua ſit tibi peior abydena, ideſt quam abydena fuit Leandro qui ad amicam properans in ea ſubmerſus eſt. Comicus etcętera. vt ideſt quemadmodum comicus, ſcilicet Menander nonę comedię princeps, aut vt quidam volunt Terentius e Gręcia rediens periit, ideſt ſubmerſus eſt dum nabat in vndis liquidis. ſic liquor ſtigius, ideſt infernalis ſtranguletur, et ideſt etiam ora tua.

DOMI. COMICVS. Menander comedię apud gręcos auctor preſtantiſſimus, dum in fluuio perexiguo nataret ſubmerſus eſt, vt quidam hic intelligunt. Cõtacta, Palinurus Troianę claſſis gubernator ſomno deceptus in mare decidit, at quum triduo enataſſet, in littore a velitibus eſt necatus, qđ apđ Vir. cõqueritur.

ſed cunctis exeuntibus comprehenſis eius manibus in medio conatu ſubſtitit preda feris. Meminerunt Cice. ꝛ Diodo.

AVT VBI tu, naufragus. i. naufragiũ paſſus ſu- ASCEN. peraris. i. ſuperaueris, ęquor ventoſum. i. procelloſum mare, tũc ſupple pereas humo. i. terra cõtacta vt palinurus ſcꝫ director nauis Ænee ſuit ſup. interemptus in portu velino poſtea victo, vt in. vi. ęneidos tr.

Vtq. Euripides, quod male nonnulli interpretati ſunt de limo, cum apud archelaum regem cęnaſſet domumq; reuerteretur a canibus eſt diſcerptus tragici carminis preſtantia nobiliſſimus. Nam illius tragedię cum ſophocle certant. At empedocles phyſicaꝫ rationem carmine cõplexus Siciliam patriam nobilitauit. Nã cum Lucre. eiusdeꝫ carminis ſtudio apud nos teneretur, nihil Empedocle nobilius in ſicilia fuiſſe affirmat, cum aũt nouo mortis genere immortalem optaret in ętnam ardentem ſe coniecit.

Comicus vt liquidis periit, dũ nabat, in vndis,
Et tua ſic ſtygius ſtrangulet ora liquor.
Aut vbi ventoſum ſuperaris naufragus ęquor
Contracta pereas vt palinurus humo.
Vtq; cothurnatum vatem tutela Dianę,
Dilaniet vigilum tẽ quoq; turba canum.
Aut tu trinacrii ſalias ſuper ora gigantis,
Plurima q̃ flãmas ſic canis Aetna vomit.
Diripiantq; tuos inſanis vnguibus artus
Strymonię matres Orpheon eſſe ratę,
Natus vt althęę flammis abſentibus arſit,
Sic tuus ardeſcat ſtipitis igne rogus,
Vt noua phaſiaca compreſſa eſt nupta corona
Vtq; pater nuptę, cunq; parente domus.
Vt cruor Herculeos abiit diffuſus in artus.
Corpora peſtiferum ſic tua virus edat.
Qua ſua penthidem proles eſt vlta Lycurgum,
Hęc maneat teli te quoq; plaga noui
Vtq; milo robur diducere fiſſile tentes,
Nec poſſis captas inde referre manus.

Turba canum vigilũ, appoſitorię, cuſtodia Dianę dilaniet quoq. i. et te, vt ſupple dilaniauit vatẽ cothurnatum. s. Eurypedem. Aut tu ſalias ſup ora gigantis trinacrii. i. Sicilienſis, hoc eſt in Sicilia in monte Ætna relegati. vnde ęne. iii. fama ẽ enceladi ſemiuſtum fulmine corpus, vrgeri mole hac etẽ. ſupple ab ea parte. Qua Ætna ſicanis. s. Sicilienſis plima. i. abundatiſſima, vomit flãmas, quod. s. empedocli cõtingit, vt docet Flaccus in arte poetica.

Strymonię mulieres Thracię Orpheū laniarunt, multos aũt fuiſſe Orpheos in commentariis Sillii tradidimus, ꝛ de huius interitu varia ſcrib. Pauſa. quę recitabimus alibi. Natus Meleager ob duos auunculos in apri venatione necatos in atalantę grętiaꝫ abſumptus eſt Althęa matre ſtipitem igni ſubiiciente, queꝫ ſtipitem fatalem habebat. Acceperat. n. meleagruꝫ filiũ tãdiu in humanis futuꝝ, q̃ ſtipes ille ſeruaret. Vt noua. Iaſon ab expeditioni argonautica reuertens ſuſceptus hoſpitio a Creonte eius filiaꝫ creuſam, vt Dio. et Papi. ſcrib. vt alii glaucã vxorem duxit, cõtempta Medea, quę vt iniuriam vlciſceretur naphtam genus bituminis attulit ſponte in corona, q̃ eo liquore tincta remotiſſimum ignem ab aris ſacroꝝ attraxit imiſſo incendio domui, et domeſticis oibus. Alii aliter rem geſtas tradunt. ſed hęc a Pli. in hiſto probantur. Vt cruor. tunica venenata membra Herculis correpta ſunt magno cruciatu quam miſſaꝫ a Deianira lycas attulerat vt ſupra eſt dictum. Quem ſua butes lycurgi filius ob patrem ſublatum a Baccho, eius numinis ſacerdotes omnes necauit, variis et acerbiſſimis ſuppliciis. Vtq; milo. milones complures fuiſſe ſupra eſt traditum, inter quos Crotoniates nobiliſſimus fuit robore lacertorꝫ, qui bus cum fretus lignum ſemifixum in ſyluas errans inueniſſet, conatus eſt manibus deducere,

Et matres ſtrymonię. i. thraces diripiant. i. dilacerent tuos artus. i. membra tua, vnguibus inſanis i. ipſe inſanientes, ratę. i. arbitrantes ſupple te eſſe orpheon. nam ſic orphea dilacerauerunt. Et vt natus. i. filius Althęę. s. Meleager arſit. i. cõſumptus et cõbuſtus eſt flãmis ardentibus, ſic rogus tuus ardeſcat igne. s. fatali in rogum tuum immiſſi a mr̃e, vt noua nupta. s. Iaſonis ſpõſa, hoc eſt Creuſa Creõtis corinthioꝝ regis filia arſit corona phaſiaca. i. a medea Phaſide, ſiue Colchide miſſa. Et vt pater nuptę, ſcilicet Creontes. et domus ſcilicet tota. s. arſit cuꝫ parente, ſic tu ſupple ardeas, et vt cruor. s. Neſſi veneneſus habiit diffuſus in artus Herculeos. i. in membra herculis per camiſiam a Deianire per Lycam miſſam, ſic virus. i. venenum peſtiferuꝫ edat, ideſt abſumat corpora tua. Hęc plaga noui teli qua lycurgum penthidem, ideſt Penthei filiuꝫ, ſua proles, ideſt filius butes eſt vlta ſcilicet occidendo Bacchi ſacerdotes variis ſuppliciis, maneat, ideſt expectet, quoq;, ideſt etiam te. Et tentes, ideſt coneris deducere. i. in diuerſas partes diſtrahere robur ideſt arborem robuſtam, aut tenera arborem robur dictam, quę eſt de genere quercuum, fiſſile. i. fiſſam, ꝛ rimoſam, vt. i. quemadmodũ milo ſup. tentauit, vt et Aulus Gel. recitat nec poſſis referre inde i. ex ipſo robore manus captas. i. comprehenſas ab arbore, et ita maneas preda feris, vt ille manſit.

Muneribuſq; tuis lędaris vt Icarus,in quem
Intulit armatas ebria turba manus.
Quodq; dolore necis patrię pia filia fecit,
Vincula per laquei fac quoq; guttur eat.
Obſtrictusq; famem patiaris limine tecti.
Vt legem pęne cui dedit ipſa parens
Illius exemplo violes ſimulacra Minerue
Aulidis a portu qui leue vertit iter.
Naupliadęq; modo ficto pro crimine pęnas
Morte luas,nec te non meruiſſe iuuet.
Aethalon vt vita ſpoliauit iſidis hoſpes.
Quem memor a ſacris nunc quoq; pellit Io.
Vtq; Melanthęum tenebris a cęde latentem
Prodidit officio luminis ipſa parens.
Sic tua coniectis fodiantur corpora telis,
Sic precor auxilijs impediare tuis.
Qualis eqs pactis,quos fortis agebat Achilles,
Acta phrygi timido eſt,nox tibi talis eat.

DOMI. ICARVS, Erigones pater cum atticę colonos vinu viſum donaſſet illi inuſitato liquore ebrij venenū datū ſibi arbitrātes eū necarunt vno impetu. cuius morte audita. Erigone filia laqueo vitā finiuit.notiſſima fabula eſt.hiſtoria ab Higinio in primis cōpluribus verſibus tradita. Obſtrictus,cū tū eſſet laudis bellicę ſtudiū apud lacedęmonios vt matres filijs in aciē prodeuntibus ſcuta porrigentes hęc dicerēt, pente his aut victores aut mortui. Euryſthenes cum male pugnaſſet,domū ſempiterno dedecore affecit.qua de cā mr̄ indignata eum clauſis media perire coegit. Illius exemplo Agamēnon mactata iphigenia filia ſecundos ventos impetrauit a Diana, cuius indignatione Neptunus mare infeſtum reddiderat grecis,ſed cū eo ſacrificio urna ꝓ filia ſuppoſita fuiſſet, dati quid fuerunt in preſens optati venti,ſed Diana offenſę nō immemor effeciſſe dicitur, vt a Clytemneſtra vxore Agamemnon interficeretur.Placet magis legas Mineruę, & intelligas de aiaci oilei qui ob violatam Caſſandram in templo Palladis ira deę naufragium fecit , vt ante eſt dictum et ſententia et Homero et Strabo. Naupliadę , Palamedes crimine ficto ab Vlyſſe quod aurum a Priamo in grecorum proditionem accepiſſet , lapidibus obrutus eſt. Æthalon , ęthalus ab Iſidis ſacerdote hoſpite necatus eſt. iratum numen ſigna dedit futuri mali in ęgyptios omnes.quod vt declinarent,inſtituerunt, ne quis ex eius familia , qui Ethalon hoſpitem necaſſet . in Ægypto eſſet:aut vllo tempore ſacerdotij dignitatem attingeret,certe quidem leges erant,quibus ſacerdotia , dari poſſent , vt ſcribit Ioſephus. Vtq; Melanthus,potes intelligere de cuſtode caprarum Vlyſſis. Sed placet intelligas de Codro,qui Melanthei filius fuit , vt Strabo ſcribit , et patrem necauit . Deprehenſus ab Athenienſibus ad ſupplicium matre indicante , quę vana conſcientia latebat. Qualis Dolonem a Troianis miſſum in Grecorum caſtra exploranda captum Vly. et Diomedes tota nocte in queſtione habuerūt ſciſcitantes quid apud Troianos ageretur , is autem venerat , vt equos Achillis abduceret , quos promiſerat Troianis , ſed noctem illam egit inſomnem magno metu, talem imprecatur ibidi.

ASCEN. ET LÆDARIS tuis muneribus.i.ob tua munera et inuenta.vt Icarus ſupple læſus eſt ob inuentū vinū,in quem ebria turba.s.agreſtiū credens ſe veneno infectā,intulit manus armatas quę ipſum occiderunt. Et fac quoq;, ideſt etiā,vt ſupple guttur tuū eat per vincula laquei.i.vt ſtranguleris,& ſuſpendaris,qd ideſt quam rem pia filia.s.Erigone virgo fecit dolore.i. ob dolorem . necis patrię.i. paternę ſeu patris ſui Icari. Et de obſtrictus in limine tecti.i.domus paterę ris famē,vt ſupple ſamem paſſus eſt, et ē neci datus Euryſthenes lacedęmōius cui ipſa parens.i. mater dedit legē pęne vt recitatur a Calderino. Illius exemplo ad fines vſq; quem nūc attingimus impręcatur in ibin.Ordo eſt. Violes ſimulachra mineruę exēplo illius.s.Aiacis Oilei,qui ꝓcubitu tēplum Palladis maeſtauit , qui vertit iter leue.i.facile a portu aulidis,ob quam rem volunt alij legendū eſſe Dianę. Et luas morte ſcilicet tua , pęnas pro crimine ficto id falſe impoſito more naupliadę , ideſt Palamedis Nauplij filio ab Vlyſſe falſe accuſato, nec iuuet te non meruiſſe , ideſt nec proſit tibi, qd non merueris , ſicut nec Palamedi profuit. Et vt ipſa parens , ideſt mater prodidit officio luminis, ideſt agnitione per oculos facta Melantheum ſcilicet filium ſuum latentem , ideſt defenſum a cęde , ideſt occiſione , tenebris , ideſt beneficio tenebrarum , ſic tua corpora fodiantur telis coniectis ſcilicet in ea , et ego precor, vt impediare ſic a tuis auxilijs , ideſt ab ijs qui tibi auxilio eſſe deberent, vt ille a matre impeditus eſt . Qualis nox eſt acta phrygi , ideſt Troiano ſcilicet doloni timido , ſcilicet propter furtum , quod attentauit,hoc eſt equis quos fortis Achilles agebat , pactis , ideſt pollicitis ab eo , talis nox ea tibi , ideſt illudaris, et tandem neceris , vt ille. Nec tu fruaris meliore ſomno , ꝙ Rheſus , ſcilicet rex Thracię qui prima nocte cum Troiam intrare non poſſet ſomno grauatus deprehenſus occiſus eſt,ablatis equis eius candidiſſimis et fatalibus , nec tu fruaris meliore ſomno ante diem necis , ideſt pridie , quam necaberis quam ſupple fruebantur comites Rheſi , qui miſerabiliter ab Vlyſſe et Diomede extincti ſunt.

Et non fruaris meliore ſomno , quam ſupple ij , quos hyrtacides , ideſt Niſus impiger , ideſt velociſſimus curſor , vt patet quinto ęneidos , et etiam nono.

DOMI. NEC Tu q̃ Rheſus Thracię rex equos albos Troianis adducebat, qui ſi pabula Troię guſtaſſent ſatis erat pgama capi nõ poſſe, ſed ipſe cum comitibus a grecis interfectus eſt cũ noctem ageret magno metu. Quam quos, Niſus et Euryalus in caſtris turni rhãnetem trucidarunt dormientẽ vna cum multis alijs. Cliniadę, Alcibiades cum in Phrygia ab Atheniensibus exularet, immiſſis percuſſoribus publico decreto i cubiculo crematus eſt. Fuit autem Cliniæ filius Potes et Clytiadeȝ intelligere filium Clitię puellę dilectę a ſole, qui radijs Phębi exuſtus ẽ. Vtq; remo, Remus cum preter fratris edictum muros Romę inchoatos tranſcenderet, a Fabio celere necatus eſt. Celer autẽ officij nomen eſt, nam Romulus ſatellites ſuos celeres appellauit, auctores ſunt Plutar. Liuius et Dionyſius.

Nec tu q̃ Rheſus ſomno meliore ſruaris,
Quam comites Rheſi tu necis ante diem.
Quã quos cũ rutulo morti Rhãnete dederũt,
Impiger Hyrtacides, Hyrtacideq; comes.
Cliniadeq; modo circundatus ignibus artis,
Membra feras ſtygię ſemicremata neci.
Vtq; Remo muros auſo tranſire recentes,
Noxia ſint capiti ruſtica tela tuo.
Deniq; ſarmaticas inter geticasq; ſagittas
His precor vt viuas, et moriare locis.
Hęc tibi tantiſper ſubito ſint miſſa libello
Immemores ne nos eſſe querare tui.
Pauca qdem fateor, ſed Dij dent plura rogatis,
Multiplicentq; ſuo vota fauore mea.
Poſtmodo plura leges, & nomen habentia verꝯ
Et pede quo debent acria bella geri.

ASCEN. VT Comes Hyrtacides.s. Euryalus dederunt morti.i.occiderunt cum Rhamnete rutulo, dum.s.per noctem ad Æneam iter habebant per caſtra rutulorũ, vt late patet ęnei.ix. Et tu feras membra ſemicremata.i. ad mediuȝ cremata neci ſtygię.i.ad mortẽ infernalẽ exiſtens circũdatus atris ignibus more Cliniadę.i.Alcibiadis, q in cubiculo crematus eſt, aut more Clictade puellę filij, q radijs ſolis exuſtus perijt. Et tela ruſtica ſint noxia.i. nociua tuo capiti.i.interficiant te, vt ſup. fuerunt noxia Remo fratri Romuli auſo tranſire, muros.s. Romę recentes.i.recenter factos, et adhuc humiles, deniq; ego precor, vt viuas et moriare his locis.s. in qbus me eſſe gaudes inter ſagittas Sarmaticas et geticas i.Sarmatarũ et getarũ, ferociũ populorũ ad glacialem oceanuȝ habitantium. Hęc.s.maledicta et nociua vota ſunt miſſa tibi tantiſper.s. dum inter geticas ſagittas moriaris, libello ſubito, ideſt ſubito colore edito, ne querare.i.queraris nos eẽ immemores tui, hoc per irriſionem dicit, quia melius eſſet non eſſe memorem, q̃ ſic. Ego quidẽ fateor pauca ſup. hęc eſſe ſed dij dent mihi rogãti plura ſupple mala in te imprecari, et multiplicent mea vota ſuo fauore. Et leges poſtmodo, ideſt poſtmodũ plura, ideſt plures imprecationes, et habentia verũ nomen, ſcilicet tuuȝ, cum nunc per fictionem Ibis voceris et ſup. confecta pede, ſcilicet iambico, quo acria bella, ideſt hoſtiles imprecationes, debent geri, ideſt ingeri et imprecari.

Domitius Calderinus.

LAudat Papinius patrem ꝙ per tenebras Lycophronis poetę ſine errore incederet. Ego in tam obſcuro Ouidij opere interpretando tantam laudem nec agnoſco nec mihi aſſumo, vt in tam reconditis locis aliqñ non offenderim, qui et ea doctrina non ſum, qua Papinij patrem fuiſſe credimus atq; vtinam, vel mediocri eſſem, et opus habui interp̃tanduȝ, in quo poeta obſcuritateȝ, nõ ſolum admiſit, vt ille ait, ſed affectauit, vt nemo ſi ter Callimachũ quo obſcurior p emulationẽ eẽ ɔtẽdit. Id qḋ initio diximus Lycophronis carmen legimus ſępe, in quo argumento quidem Ouidio grandior, ſed verbis apertior nobis vĩ, et cęci ſane qui interpretantẽ in tanta pſertim librorũ copia non tam p ɔiecturam fabulę apud illum indagãdę fuerunt q̃ colligendę diuersę a diuerſis auctoribus ſcriptę. Mihi vero vix vno verbo deſignatę occurrebant, vt primum qḋ ſi velle ɔijciendũ fuerit, tñ quid afferre poſſemus elaborandum. Breuitatem in primis ſum ſecutus, vel ꝙ opus quoq; breue eſt vel eius generis ſunt, quę recitauimus, vt capite bis adumbrato reliquum corpus coloribus, quos indicauimus facile deduci poſſet, opuſculi initio ingenue faſſus ſum quos habeam auctores, ſi quę preterea alij inuenerint in communem afferant vtilitatem, nos commentarios in Iuue. quos viro principi indicauimus, cum reliquo opere librarijs nuper tradidimus imprimendos. Vbi quid ſcripſerim: qd effecerim, aliorũ erit iudiciuȝ. Ea certe fore ɔfido, quę duo qnquagenarij hoies quorũ vterq; induſtrię noſtrę vel inuidet, vel impię aduerſat ab eo, qui vigeſimumnonum nõdum compleuit annum diſcere malint q̃ ignorare. Vale Falco, et ama me.

IMPRESSVM TVSCVLANI APVD BENACVM. IN ÆDIBVS ALEXANDRI PAGANINI · 1533

REGISTRVM.

A B C D E F G H I K L M

Omnes ſunt ſexterni preter M qui eſt ternus et ſimplicis Tabula.

BIBLIOTECA ... ROMA ... VITTORIO ...

COMMENTARIORVM INDICIVM.

A

Abſyrtides inſulę vbi locorum col.iij.car. xxxvij
Achaia vnde dicta ſit col.prima xxviij
Acheloi cum Hercule pugna col.iij. liiij
Acteon qui fuerit col.iij. cvi
Admetus quis ſit col.i. xxxij
Adonis qui fuerit col.iij. xxiiij
Æge et Pan qui fuerint col.i. xxvij
Ægiſti mors col. prima xlvij
Æacus qui ſit col. prima xlvi
Æmus mons vbi locorum col.prima xiiij
Æolus rex ventorum qui fuerit col.iij. xciiij.
Æetes quid ſit col. prima xxxv
Ætolia quę ſit col. prima liiij
Ætna mons vbi locorum col.i. cvij
Aiax et phęnix qui fuerint col.i. xvij
Alceus qui ſit col.prima cxiiij
Alchmena quę ſit col.iij. li
Alcymede quę fuerit col.iij. xxxvi
Alcyonum auium natura col.iij. xcvi
Amimone quę fuerit col.i. cij
Amphitrio qui ſit col.iij. li
Anchisę mors col.prima xliiij
Androgeus qui fuerit col.i. lviij
Andromache quę fuerit col.iij. xxx
Andromedę quę ſit col. prima xcvij
Angues ab Hercule trucidati col.i. liij
Anteus qui fuerit col iij. lij
Antilochus qui ſit col.i. viij
Antinous et Eurimachus qui col.i. viij
Antiopę mors col. iij. xxv
Arcton quę ſit col.i. xcvij
Arctophilas quę fuerit col.iij. xcviij
Argonautę quot fuerint col.iij. lxiiij
Aſtidamia quę ſit col.i. lij
Aulis portus vbi locorum col.i. lxxi

B

Bacchi miniſtrę quę col. iij. car.xxij
Barbitos quid ſit col.iij. cxij
Byſtonis lacus vbi locorum col.iij. xlij
Boreas qua mundi parte flet col.iij. xciiij
Bryſeis quę fuerit col.i. xvi
Busyris qui ſit col.iij. lij
Butes qui fuerit col.i. lvij

C

Cęa inſula qui claruere col.i. car cix.
Chalciope filij quot col.i. lxvi
Callimachus qui fuerit col.iij. cxx
Calliſtho quę ſit col.i. xcvij
Capra et hedi qui col.iij. xcviij
Cathane vbi locorum col.i. cxlij
Ceix qui fuerit col.iij. xcv
Celeno quę ſit col.i. cxx
Chelis quid ſit col.iij. cxvij
Centauri qui fuere col.iij. xij
Cephalus qui ſit col. iij. xxlij
Cercylla quę fuerit col.i. cxv
Cerberi mors col.prima liij
Cythera inſula vbi locorum col.i. xli
Corycię nymphę quę col.i. cix

D

Daphnes quę fuerit col.iij. car. cxij
Diomedes qui fuerit col.iij. vi
Diomedes latro qui col.i. lij
Deiphobus qui fuerit col.iij. lxxxvi
Dolonis mors col.iij. v
Dores populi vbi locorum col.iij. lxxxvi
Drion mons vbi col.iij. lvi
Dulichium et ſamos vbi locorum col.i. viij

E

Echo quid ſit col.i. car.lvi
Eleuſis vbi locorum col.iij. xxiij
Elidis certamina col.iij. xcvij
Ephyre vnde dicta col.i. lxv
Ericto quę fuerit col.iij. cxvi
Erimanthus vbi locorum col.i. liij
Erycinę templum vbi col.iiij. cxix
Eumeus qui fuerit col.i. viij
Euribates et Talthibius qui col.iij. xvi
Euriſtheus qui fuerit col.i. li

F

Fabula Atrei et Thyeſtis col. iij. lxxxi
Fabula Tantali col.i. lxxxii
Fabula Atalantę col.i. lxxxiii
Fabula Phębes col.iii. lxxxv
Fabula Inus col.i. cii
Fabula Ariadnes col.iiii. cxiii
Fabula Perſei col. prima cxiiii
Fabula Cephali col.iii. cxv
Fabula Endimionis col.iii. cxv
Fabula Philomelę col.i. cxvii
Faunus qui fuerit col.i. xxiii
Fata troiana quę col.iiii. iiii
Filii Priami quot fuerint col.i. xcii

G

Ganimedes qui fuerit col.iii. lxxxii
Gerion qui ſit col.i. liii
Getulia quę ſit col.iii. xliii
Glaucus qui fuerit col.iii. xcvii
Gnoſus vrbs vbi locorum col.iiii. cxiii
Gorgę quę fuerit col.iiii. lv
Grecorum coniuratio col.i. lxxi

H

Halcyone quę fuerit col iii. car.cii
Hebrus vbi locorum col.iii. x
Hecate quę fuerit col.i. lxix
Hercules cęlum ſuſtinens col. iii. l
Hiarbas qui fuerit col.i. xliii
Hilus quid ſit col.iii. lv
Hymeneus quis col.i. xl
Hydra lernea quę col.i. liii
Hyppodamia quę fuerit col.i. xciii

I

Iaſon qui fuerit col.i. xxxiiii
Icario quot filii col.iii. vii.
Ilioneus qui fuerit col.iij. lxxxvi
Inachus qui col i. cxiii
Iolchon quid ſit col.i. lviii
Irus qui fuerit col.iii. viii
Iſmarus vbi locorum col.i. vi
Io quę ſit col.prima. lxxviij

L

Lacedęmó quę ſit col. prima. car ix
Laodice quot fuere col. iij. cij
Latmij amor col. prima xcv
Leo ab hercule occiſus col. iij. lij
Leones europa nó gig. col. iij. lvij
Lesbos vbi locorum col. iij. cxiij
Licurgus quis fuerit col. i. xliij
Lyrę inuentor qui col. iiij. cxvij
Lyrneſſum vbi locorum col. iij. xvij
Lucifer qui fuerit col. prima xcvi
Ludi et luſus qui ſint col. iij. cxiij
Lunę color qualis col. prima xcv
Luſtrum quid ſit col. prima cxix

M

Magni dij qui col. prima car. xcvi
Mare Icarium quod col. iij. xciij
Marpiſſa quę fuerit col. i. xix
Meander fluuius vbi col. i. lij
Medeę mater quę col. iij. xcij
Meduſa quę fuerit col. iij. cij
Melanthius qui col. iij. viij
Migdonia vbi locorum col. iiij. cxvi
Myrmidonum familia quę col. i. xxxiij
Musę quot fuerint col. ij. cxiij
Musę ardalides q́ ſint col. iij. cxv

N

Natales quę ſint col. prima car. cxv
Naxos vbi locorum col. i. lvij
Neſis inſula vbi col. iij. cxiij
Neſſus qui fuerit col prima lv
Nili quot oſtia col. iij. lxxviij
Niobe quę fuerit col. prima cvij
Nutrix Vlyſſis quę col. iij. viij
Nutrices Iouis col. iij. xcviij

O

Oechalię quot fuerint col. iiij. car. xlix
Oenomaus qui fuerit col. iij. xlvij
Ogiges qui col. prima lvij
Olenos et helice quę col. iij. xcviij
Olimpi quot col. iij. xxij
Olimpia quid ſit col. prima cxix
Omphale quę fuerit col. i. lij

P

Palamedis mors col. prima car. ij
Palemon qui col. iij. xcvij
Parcę quot ſint col. iij. cxv
Paſiphae quę fuerit col. iij. xxvi
Patrocli exitus col. prima liij
Pelaſgus qui fuerit col. iij. lxxvi
Peloponneſſus qui col. iij. lxxviij
Penates qui col. iij. xli
Pierides vnde dictę col. ij. cxiij
Pyli quot col. iij. vi
Pyrrhus qui fuerit col. prima xx
Phaſis vbi locorum col. iij. xxxvi
Pherecides qui fuerit col. i. lxx
Phthia quę col. prima xviij
Pleiades quot ſint col. prima lxxij
Pontus vbi locorum col. iij. cix
Procuſtes quis col. prima xij
Proſerpina quę ſit col. prima lxix
Protheſilai mors col. prima. lxxij

Q

Quare Vlyſſes Neptuno inuiſus fuerit col. iij. c.cij
Quare ſomnia vera ſint col. iij. cij
Quare delphin tempeſtatem preſagiet col. i. ciiij
Quare Hyppolytus virbius dictus fuerit col. i. cx
Quare Bacchus cornua geſtauerit col. iij. cxiij
Quot poetę celebres in elegia apud grecos fuerint columna. iij. cxij

R

Raptores qui dicantur col. iij. cix
Rhoeſus qui fuerit col. iij. v
Rogus quid ſit, et quo pacto ɔſtruat col. i. cxvi
Ros arabus qui dicat col. ij. cxv

S

Sappho quę fuerit col. iij. car. cxl
Sappho quot fratres col. prima cxv
Scylla et Charibdis quę col. i. lxxviij
Scyrnis quis fuerit col. iij. xij
Scyron quis col. prima xij
Scyros inſula vbi locorum col. i. xlix
Sicharij vnde dicti col. iij. cxiiij
Sigeum promontoriū vbi col. i. v
Simplegades vbi locorum col. iij. lxvi
Syſiphus vbi regnauerit col. i. lx
Scithonia quę regio col. iij. lx
Seſto vbi locorum col. iij. cxiiij
Spartę vbi ſit col. iij. lxxij
Spartanorum nauale vbi col. iij. lxxvij

T

Tanais vbi locorum col. iij. xxxvi
Tenaros vbi col. i. lxij
Tenedos vnde dicta col. iij. lxvij
Telephus qui fuerit col. i. lij
Theſeus cuius filius col. i. lix
Teſpi filię quę col. prima lij
Theſpias qui fuerit col. ij. cxiij
Titonus qui fuerit col. iij. lxxij
Tiphoeus vbi locorum col. i. cxlij
Tydeus qui col. i. ly
Tyro cuius filia fuerit col. i. cij
Tlepolemus qui fuerit col. i. liij
Troezen vbi locorum col. i. xxv
Troglodytę vbi col. iij. lxxv

V

Velites milites qui dicebant col. iij. cxx
Veneres et amores q̄ fuerint col. i. xli
Venus q̄re citherea dicta ſit col. ī. cxviij
Vindex qui ſit col. i. xlvi
Vlyſſis ficta inſania col. i. ij
Vlyſſi quot filios fuerint col. i. vij

X

Xanthi fontes vbi locorum col. iij. xxviij

Y

Yambū qs primus inuenerit col. iij. cxx

Z

Zethus et chalais qui col. i. lxxxvi
Zephiri vnde ſpirent col. i. cxx

FINIS.

Cav. G. DI GIACOMO
Restauro del Libro Antico e Legatoria
Piazza dello Spirito Santo, 11 - Tel. 21.244
PESCARA